

M

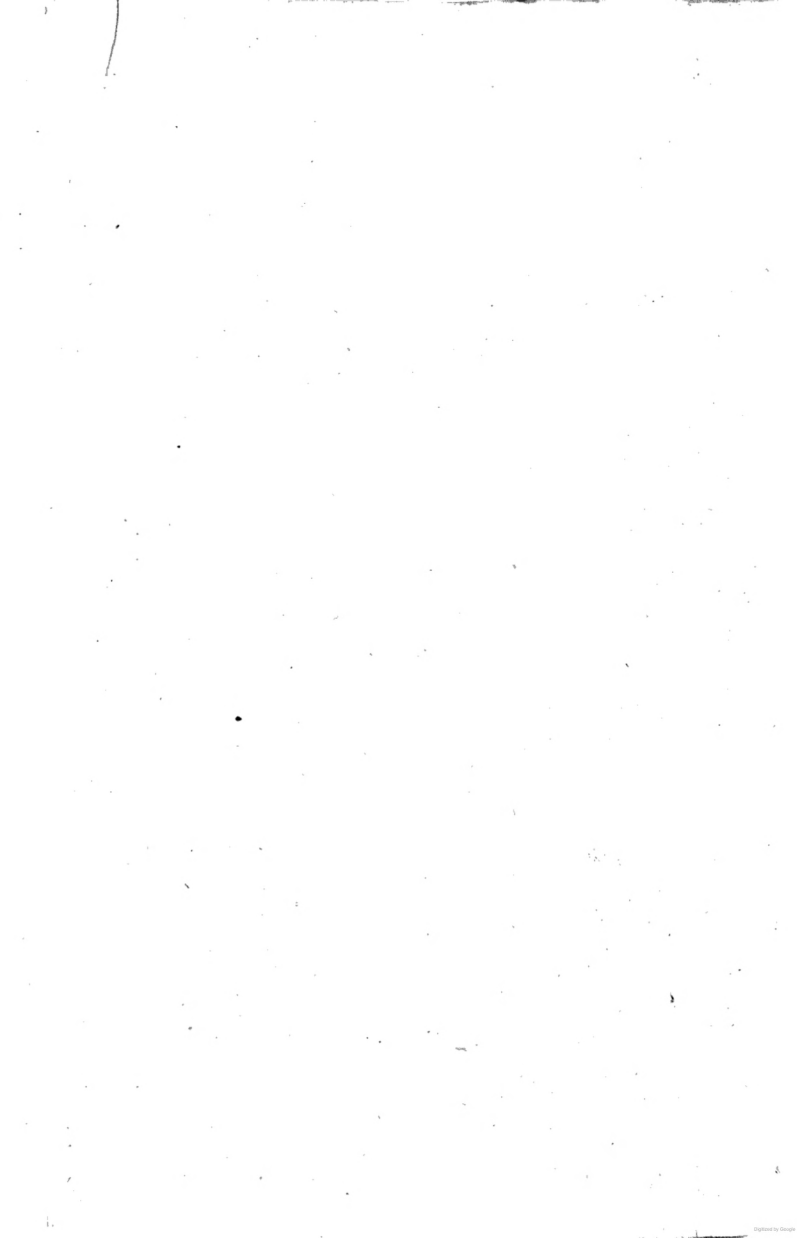
O. 13

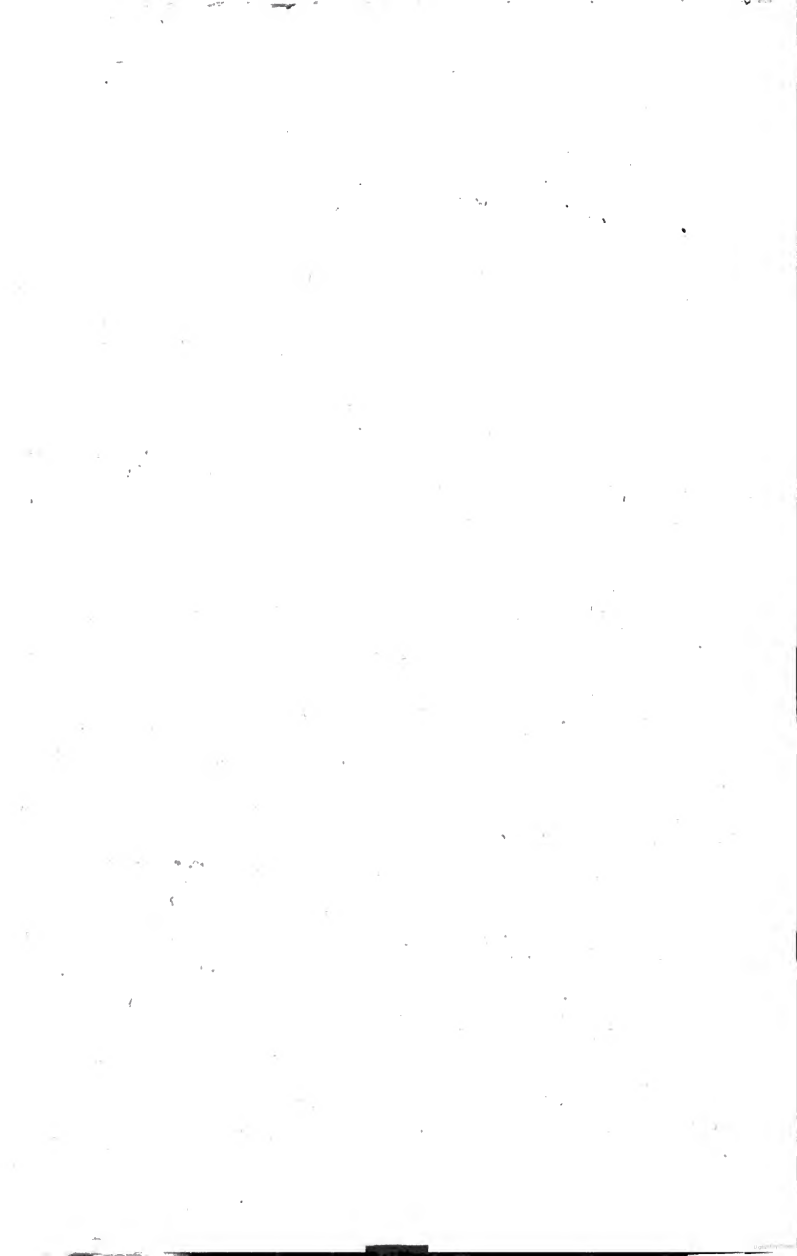
So. 14

3-12-1-100

IOANNIS
PAVLI MELII,
INTER PRÆLATOS
CATHEDRALIS CREMONÆ,

PER PLVRES ANNOS THESAURARI;

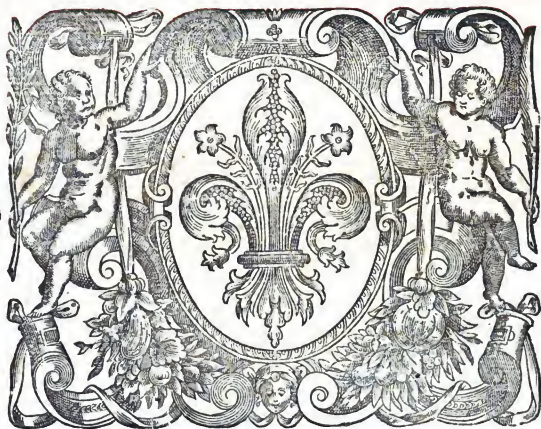
Olim Auditoris Camerae, deinde ad Sedem Apostolicam Ministri;

Nunc V. Præsidis Consiliarij Status, &c. In Ducatu Montisferrati,
Regnantibus Serenissimis iam **CAROLO II.** modò
autem **FERDINANDO CAROLO** illius
Mantuae, &c. Ducibus.

Quotidianæ Observationes Forenses :

IN QVIBVS SINGVLARES CONTROVERSIÆ
discutiuntur, cum decisionibus **SACRÆ ROTÆ ROMANÆ**
hactenus non impressis.

AC INDICE NOTABILIVM LOCVPLETISSIMO:

BIBLIOTHECA
ROMANA
VATICANA

LVGDVNI,
Sumptibus **LAVRENTII ANISSON.**

M. DC. LXX.

CVM PRIVILEGIO REGIS.

BEATO ALOYSIO
IN EFFVSA AVLÆ LICENTIA
RELIGIOSÆ SEVERITATIS EXEMPLO:
IN ARCTA SOCIETATIS IESV DISCIPLINA
LIBERÆ SANCTITATIS MIRACVLO:
SERENISSIMOQVE FERDINANDO CAROLO
MANTVÆ, MONTISFERRATI, &c.

DVCI INVICTISSIMO:
PRINCIPIBVS

EX AVGVSTISSIMA GONZAGARVM STIRPE,
IVRE NATALIVM, ET VIRTVTVM AFFINITATE COGNATIS:
ALTERI E COELO, QVO POTITVR,
BENEFICIIS IN TERRAS PRONO;
ALTERI E TERRIS, QVAS REGIT,
BENEFACTIS IN COELVM ERECTO:

VTRIQVE
TVTELARI PRÆSENTISSIMO,
HASCE OBSERVATIONES,
TANTIS AVSPICIIS FELICISSIME PRODITVRAS;
OBSERVANTIÆ IMMENSÆ PEREXIGVVM PIGNVS,
LIBERALITATIS INFINITÆ CERTISSIMAM ARRHAM,

D. D. D.

IOANNES PAVLVVS MELIVS.

Summa Priuilegij Regis Christianissimi.

AVTVM est autoritate Regis, ne quis in Regno suo, alijsve locis suæ ditioni subiectis, intra decem proximos annos, librum qui sic inscribitur: IOANNIS PAVLI MELII *Observationes Forenses*, &c. absque LAVRENTII ANISSON, Bibliopolæ Lugdunensis, permissu, imprimat, aut diuendat, à die publicationis horum exemplarium: qui secus fecerit, multa indicta, prout amplius in Diplomate Regio continetur, mulctabitur. Datum Parisiis 19. Septembris 1667.

De mandato Regis,

Signatum,

TESSIER.

*Desut Pralum prima Editionis,
13. Septembris 1670.*

INDEX

INDEX

Decisionum Sacrae Rotae Romanae, hisce Obferuationibus cumulatatum.

A

- A**NONITANA bonorum 2.
Martij 1584. coram R.P.
D. Bubalo, decif. 2
Ariminen. fideicommissi 15.
Decembris 1636. coram R. P. D.
Ghifilerio, 26
Aflilien. bonorum 17. Maij 1641. coram
Reuerendiff. Epifcopo Patauino, 34
Aften. feudi de folario 27. Aprilis 1584.
coram R.P.D. Bubalo. 3
In eadem 18. Iunij 1584. coram eo-
dem, 4
Auenionen. iurisdictionis 11. Martij
1658. coram Reuerendiff. Cerro, 139
Auriacen. laudemij 29. Aprilis 1650.
coram Reuerendiffimo Cerro, 69.

B

- B**ENEVENTANA Saluiani 20. Maij 1655.
coram R.P.D. Priolo, 118
Beneuentana feu nullius iurisdictionis
11. Martij 1654. coram R.P.D. Peu-
tingerio, 99
Bononien. emphyteufis 16. Iunij 1589.
coram R.P.D. Orano, 6
Bononien. de Maluetiis 11. Decembris
1624. coram R.P.D. Pirovano, 17
Bononien. dotis, feu pecuniaria 26. Mar-
tij 1645. coram Reuerendiffimo Du-
nozetto, 48
Bononien. fideicommissi de Guidotis 24.
Ianuarij 1648. coram R.P.D. Arguel-
les, 53
Bononien. fideicommissi, feu domus 10.
Decembris 1646. coram R. P. D. Bi-
chio, 56
Bononien. bonorum Emphyteuticorum
1. Iulij 1647. coram R.P.D. Meltio, 58
Bononien. bonorum emphyteuticorum
10. Iunij 1648. coram R. P. D. Vero-
fpio, 60

- Bononien. nullitatis concordia 1. Iulij
1648. coram R.P.D. Bichio, 61
Bononien. indemnitate 30. Ianuarij
1651. coram R.P.D. Albergato, 74
Bononien. indemnitate 22. Maij 1651.
coram R.P.D. Albergato, 79
Bononien. fideicommissi 16. Ianuarij
1654. Coram R.P.D. Peutingerio, 91
Bononien. fideicommissi Ioannis Mariae
de Bolognini 26. Iunij 1654. coram
Reuerendiffimo Cerro, 108
Bononien. fideicommissi de Victoris 5.
Maij 1655. coram R.P.D. Zarate, 114
Bononien. fideicom. 14. Maij 1655. co-
ram Reuerendiff. Cerro, 115
Bononien. hereditatis de Populis 14. Iu-
nij 1655. coram R.P.D. Zarate, 121
Bononien. legatorum 22. Martij 1662.
coram R.P.D. Albergato, 160
Bononien. fideicommissi 10. Decembris
1664. coram R.P.D. Albergato, 167
Bononien. Bonorum 11. Iunij 1665. co-
ram R.P.D. Emerix, 166

C

- C**OESENATEN. bonorum 8. Februarij
1591. coram R.P.D. Plato, 9
Caesenaten. bonorum 10. Martij 1649.
coram R.P.D. Peutingerio, 65
Caesenaten. fideicommissi 30. Ianuarij
1654. coram Eminentiſſ. Celſo, 93
Comen. funeralium 16. Martij 1654. co-
ram Reuerendiffimo Cerro, 100

E

- E**VGUBINA renouationis emphyteufis
7. Iunij 1641. coram R.P.D. Bichio,
35
Eugubina emphyteufis 20. Aprilis
1654. coram Eminentiſſim. Celſo, 101
Eugubina emphyteufis 16. Februarij
1660. coram R.P.D. Priolo, 151
Fanen.

Index Decisionum.

F

Fanen. seu Senogallien. bonorum su-
per bono iure 14. Martij 1646. co-
ram Reuerendissimo Meltio, 50
Fanen. seu Senogallien. bonorum super
immissione 14. Martij 1646. coram
Reuerendissimo Meltio, 51
Fauentina societatis 16. Aprilis 1646.
coram Eminentissimo Celfo, 54
Fauentina bonorum 5. Iulij 1649. coram
Eminentissimo Celfo, 66
Ferrarien. Decimarum 11. Ianuarij 1658.
coram R.P.D. Albergato, 138
Firmana Censu 3. Iunij 1658. coram
R.P.D. Priolo, 141
Forosempronien. & Eugubina, seu nul-
lius emphyteusis 16. Iunij 1636. co-
ram Reuerendissimo Coccino, 24
Foroliuien. seu nullius Castrorum 14.
Martij 1657. coram R.P.D. Albergato,
131

G

Grossetana pensionis 20. Iunij 1650.
coram Reuerendiss. Dunogetto, 70

H

Hydruntina exemptionis 24. Maij
1658. coram Eminentissim. Celfo,
143

I

Imolen. censu 27. Ianuarij 1659. co-
ram R.P.D. Priolo, 146
Interamnen. successionis Pedis Luci 9.
Iunij 1606. coram Maluasia, 12
Interamnen. hereditatis 17. Martij 1653.
coram R.P.D. Peutingerio, 83
Interamnen. dotis 27. Aprilis 1657. co-
ram R.P.D. Zarate, 127

L

Leodien. exemptionis colonie 11.
Ianuarij 1627. coram R.P.D. Pi-
rouano, 19
Leodien. Modiorum Speltæ 1. Martij
1642. coram Reuerendiss. Cerro, 37
Licien. Administrationis 23. Iunij 1653.
coram Reuerendiss. Cerro, 89

M

Maceraten. fideicommissi 27. Iunij
1664. coram R.P.D. Beuilac-
qua, 165
Mantuana bonorum 16. Maij 1654. co-
ram R.P.D. Cerro, 103

Mantuana licentie 4. Maij 1583. coram
Sanctissimo, 1
Mantuana bonorum 28. Ianuarij 1656.
coram Reuerendissimo Cerro, 128
Mantuana bonorum 25. Maij 1657. co-
ram Reuerendissimo Cerro, 133
Mantuana feudi 25. Maij 1657. coram
R.P.D. Verospio, 134
Mantuana bonorum 10. Martij 1662. co-
ram Reuerendissimo Cerro, 157
Mediolanen. Emphyteusis, seu bonorum
4. Aprilis 1642. coram R.P.D. Peutin-
gero, 38
Mediolanen. territorij 10. Decembris
1653. coram Reuerendiss. Cerro, 90
Mediolanen. prætenfæ deuolutionis pri-
ma Iulij 1655. coram Reuerendissimo
Meltio, 126
Meleuitana hereditatis 5. Nouembris
1621. coram R.P.D. Verospio, 15
Meleuitana bonorum 10. Februarij 1651
coram Reuerendissimo Meltio, 75
Meleuitana feudi 11. Decembris 1652. co-
ram R.P.D. Bichio, 81
Meleuitana redditionis rationis 4. Fe-
bruarij 1654. coram Reuerendissimo
Dunogetto, 95
Meleuitana pecuniaria 6. Martij 1654.
coram Reuerendissimo Meltio, 98
Meleuitana viridarij 8. Iunij 1654. co-
ram R.P.D. Peutingerio, 105
Meleuitana pecuniaria 25. Iunij 1625.
coram Reuerendissimo Meltio, 123
Melphiten. literatum Cambij 20. Maij
coram Eminentissimo Celfo, 116

N

Narnien. censu 26. Iunij 1658. co-
ram R.P.D. Albergato, 144
Nauarien. bonorum 4. Iulij 1644. coram
Reuerendissimo Dunogetto, 46
Nucerina emphyteusis 22. Maij 1634.
coram Reuerendissimo Coccino, 21
Nucerina fideicommissi 1. Iulij 1650.
coram Reuerendissimo Meltio, 72

P

Parmen. pensionis 23. Martij 1640.
coram R.P.D. Bichio, 33
Perusina emphyteusis 13. Februarij 1640
coram Reuerendissimo Dunogetto,
Perusina emphyteusis 21. Iunij 1641. co-
ram Reuerendiss. Dunogetto, 36
Perusina fideicommissi 8. Iunij 1648.
coram R.P.D. Arguelles, 59
Pisauen. pecuniaria 29. Aprilis 1661. co-
ram R.P.D. Priolo, 155
Placentina bonorum 16. Iunij 1653. co-
ram

Index Decisionum.

ram R. P. D. Zarate,

86

R

Rauenaten. bonorum 12. Maij 1590. coram Pamphilio, 8
 Rauenaten. emphyteufis 14. Iunij 1627. coram R. P. D. Pirouano, 20.
 Rauenaten. emphyteufis 19. Ianuarij 1646. coram Reuerendiff. Dunozetto, Rauenaten. feu Ferrarien. decimarum 5. Martij 1649. coram R. P. D. Meltio, 64
 Rauenaten. bonorum emphyteuticorum 27. Iun. 1653. coram Reuerendissimo Cerro, 88
 Regien. feudi 11. Martij 1585. coram R. P. D. Pamphilio, 5
 Regien. prædij 9. Ianuarij 1637. coram R. P. D. Pirouano, 27
 Romana Domus 19. Maij 1589. coram R. P. D. Orano, 7
 Romana deuolutionis 4. Februar. 1604. coram R. P. D. Litra, 11
 Romana prætenfæ deuolutionis 4. Maij 1607. coram R. P. D. Lancellotto, 13
 Romana Domorum 11. Aprilis 1617. coram R. P. D. Dunozetto, 14
 Romana pecuniaria 11. Februar. 1623. coram Reuerendissimo Coccino Decano, 16
 Romana Domus 3. Martij 1625. coram Dunozetto, 18
 Romana deuolutionis vineæ 23. Iunij 1634. coram R. P. D. Dunozetto, 22
 Romana Domus, feu Appartamenti de Capranica 17. Decembr. 1635. coram Reuerendiff. Dunozetto, 23
 Romana deuolutionis 5. Decemb. 1636. coram R. P. D. Buccabella, 25
 Romana deuolutionis 6. Martij 1637. coram R. P. D. Buccabella, 28
 Romana Domus 24. Aprilis 1637. coram R. P. D. Pirouano, 29
 Romana Saluiani 10. Februarij 1640. R. P. D. Verofpio, 30
 Romana fideicommiſſi de Naſcentoriis 23. Martij 1640. coram Ghiflerio, 32
 Romana feu Nepesina tutelæ 4. Iulij 1642. coram Reuerendiff. Cerro, 39
 Romana Domus 26. Ianu. 1643. coram Reuerendiſſimo Dunozetto, 40
 Romana fideicommiſſi de Incoronatis 22. Maij 1643. coram Reuerendiſſimo Dunozetto, 41
 Romana Domus 4. Decembris 1643. coram R. P. D. Peutingerio, 42
 Romana Grani 14. Decembris 1643. coram R. P. D. Verofpio, 43
 Romana Saluiani de Caſalibus 4. Martij 1644. coram R. P. D. Peutingerio, 44

Romana Domus 22. Aprilis 1644. coram Eminentiff. Cechino, 45
 Romana Saluiani 4. Decembris 1644. coram Reuerendiſſimo Cerro, 47
 Romana deuolutionis Domus 26. Nouembris 1646. coram R. P. D. Peutingerio, 55
 Romana Domus 27. Maij 1647. coram Reuerendiſſimo Decano, 57
 Romana pecuniaria 31. Iulij 1648. coram Eminentiff. Corrado, 62
 Romana prætenfæ reſtitutionis doris 15. Ianu. 1649. coram R. P. D. Peuringerio, 63
 Romana Vineæ 21. Februarij 1650. coram R. P. D. Arguelles, 6
 Romana Domorum de Incoronatis 18. Martij 1650. coram Reuerendiff. Dunozetto, 68
 Romana Saluiani 27. Iunij 1650. coram Reuerendiſſ. Meltio, 71
 Romana Domus 9. Decembris 1650. coram Eminentiff. Celſo, 73
 Romana cenſum 13. Martij 1651. coram R. P. D. Peutingerio, 76
 Romana Vineæ 24. Martij 1651. coram Reuerendiſſ. Cerro, 77
 Romana Vineæ 27. Nouembris 1651. coram Reuerendiſſ. Cerro, 78
 Romana fideicommiſſi 14. Iunij 1652. coram R. P. D. Zarate, 80
 Romana Societatis Officij 27. Ianuarij 1653. coram R. P. D. Albergato, 82
 Romana deuolutionis Domus 26. Iunij 1651. coram Eminentiffimo Corrado, 84
 Romana cenſus 28. Aprilis 1653. coram Reuerendiſſ. Cerro, 85
 Romana deuolutionis Domus 20. Iunij 1653. coram R. P. D. Verofpio, 87
 Romana hæreditatis 30. Ianuarij 1654. coram R. P. D. Beuilacqua, 92
 Romana pecuniaria 4. Februarij 1654. coram R. P. D. Verofpio, 96
 Romana fideicommiſſi de Cuppis 2. Martij 1654. coram Reuer. Meltio, 97
 Romana Societatis officiorum 29. April. 1654. coram Reuerend. Meltio, 102
 Romana Læſionis 12. Iunij 1654. coram R. P. D. Bichio, 106
 Romana Vineæ 22. Iunij 1654. coram R. P. D. Cerro, 107
 Romana, feu Viliterna affictus 15. Martij 1652. coram R. P. D. Bichio, 111
 Romana, feu Viliterna affictus 30. Aprilis 1655. coram R. P. D. Bichio, 312
 Romana Cenſus 30. Aprilis 1655. coram Reuerendiſſ. Dunozetto, 113
 Romana Domus 31. Maij 1655. coram R. P. D. Beuilacqua, 119

Romana

Index Decifionum.

Romana dotis de Lancellotis 14. Iunij
1655. coram R. P. D. Zarate, 120
Romana Pecuniaria 18. Iunij 1655. co-
ram Reuerendiff. Cerro, 122
Romana Apothecarum 25. Iunij 1655.
coram R. P. D. Bichio, 124
Romana dotis 15. Maij 1656. coram Re-
uerendiff. Cerro, 129
Romana Cenfus 23. Iunij 1656. coram
Reuerendiff. Meltio, 130
Romana fideicommiſſi de Cæſiis 14.
Martij 1657. coram Reuerendiſſimo
Cerro, 135
Romana fideicommiſſi de Capogallis 18.
Iunij 1657. coram Reuerendiſſ. Du-
nozetto, 136
Romana Cenfus 4. Iulij 1657. coram
Reuerendiſſimo Meltio, 137
Romana Cenfus, feu Saluiani 27. Martij
1658. coram Reuerendiſſ. Cerro, 140
Romana Saluiani 5. Aprilis 1658. coram
R. P. D. Albergato, 141
Romana Saluiani 20. Nouembris 1658.
coram R. P. D. Beuilacqua, 145
Romana Cenfus 10. Februar. 1659. coram
Reuerendiſſ. Meltio, 147
Romana locorum Montium 16. Iunij
1659. coram R. P. D. Priolo, 149
Romana Appaltus Gabellæ Canis 23.
Oëtobris 1659. coram R. P. D. Gaſtal-
do, 150
Romana locorum Montium 5. Martij
1660. coram R. P. D. Priolo, 152
Romana Cenfus 27. Febr. 1662. coram R.
P. D. Albergato, 154
Romana Palatii 15. Iunij 1661. coram R.
P. D. Beuilacqua, 156
Romana Cafalis Sanctæ Agathæ 26.
Iun. 1662. coram Reuerend. Cerro, 158
Romana Cenfus 3. Iulij 1662. coram R.
P. D. Vicecomite, 159

Romana fideicommiſſi de Glorieriis,
28. Martij 1664. coram R. P. D. Em-
erix, 162
Romana Melioramentorum 31. Martij
1664. coram R. P. D. Priolo, 263
Romana fideicommiſſi de Glorieriis 16.
Iunij 1664. coram R. P. D. Emerix, 164
Romana fideicommiſſi de Glorieriis 15.
Decembris 1664. coram R. P. D. Al-
bergato, 166

S

Salisburgen. iuriſdictionis 26. Iunij
1654. coram Reuerendiſſ. Meltio,
109
Senen. fideicommiſſi 5. Aprilis 1660. co-
ram Reuerendiſſ. Cerro, 153
Senogalien. Bonorum 2. Iunij 1597. co-
ram R. P. D. Orano, 10
Spolterana fideicommiſſi 24. Maij 1655.
coram R. P. D. Beuilacqua, 117

T

Terracina pecuniaria 25. Iunij 1655.
coram R. P. D. Verolpio, 125
Tiburтина tutelæ 10. Martij 1659. coram
Reuerendiſſ. Meltio, 148
Tufculana Saluiani 22. Maij 1654. co-
ram R. P. D. Zarate, 104

V

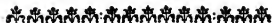
Veliterna retractus 28. Ianuar. 1664.
coram R. P. D. Ninot, 161
Veliterna Tenutæ Schiti 1. Iulij 1654.
coram R. P. D. Bichio, 110
Vladiflauien. villæ de Hoppenbruch. 13.
Aprilis 1646. coram R. P. D. Cerro, 52
Vrbeuerana Cenfus 23. Februar. 1654.
coram R. P. D. Bichio, 94

IOANNIS PAVLI MELLII QVOTIDIANÆ OBSERVATIONES FORENSES.

SVMMARIVM.

- 1 Solemnitates ex lapsu triginta annorum prefumuntur. Amplius, ut num. 2. Adhibita in constitutione Procuratoris alterius non requiruntur, num. 6. Non requiruntur inter aque privilegiatos, num. 10. In contractu evidenter vitii non requiruntur, num. 11.
- 2 Iudicii presentia solemnitates supplet.
- 3 Iuramentum supplet solemnitates.
- 4 Substitutionis solemnitas in contractibus minorum recessit ab Aula.
- 7 Contractus ob metum celebratus est nullus.
- 8 Metus ex quibus purgetur ex precepto iusto iudicis inductus non vitiat contractum, n. 9.
- 12 Nullitas triginta annis prefertur.
- 13 Restitutio in integrum communitati ob ignorantiam conceditur. Declaratur, ut num. 14. & n. 16. Quando excludatur, num. 17.
- 15 Ignorantia ex quibus excludatur.
- 18 Obligatio Cameralis non admittit appellationem.
- 19 Solemnitatis defectus executionem obligationis Cameralis impedit, declaratur, ut num. 20.
- 21 Temporalia ad agendum sunt perpetua ad excipiendum, declaratur, ut num. 22.
- 23 Menoch. confil. 726. & Confil. decif. Lucen. 20. declarantur.

OBSERVATIO PRIMA.

PER Annos septuaginta Communitas Fubinarum Caffarellæ primum adhuc infanti, deinceps Ducali Cameræ, & demum Capitano de Soardis pro capitali Scutorum mille per eius Procuratores realiter recepto, & in ipsius Communitatis villaticis verso annuos census persolvit, nunc autem sub prætextu defectus solemnium obiecta nullitate creationis census continuare in solutione Ioan. Pauli Mellii Observat. forens.

nibus recusabat; quare Magistratus censum illum subsistere, & contra Communitatem pro decursis exequutores deputavit, ex lapsu enim triginta annorum geminato solemnitates præsumptas adhibitas non ambigebatur, Menoch. de præsumption. 132. num. 28. & seqq. & num. 64. & seq. lib. 3. Surd. confil. 28. num. 15. & decif. 231. num. 19. & seq. Gabr. confil. 82. num. 30. lib. 2. Gratian. discip. 443. num. 52. & seq. & num. 59. Vbi de lapsu sexaginta annorum, Melius allegat. 56. num. 19. lib. 2. Card. Orthob. decif. 112. num. 4. Rot. apud Contr. decif. 112. sub num. 7. cessanteque difficultas, Borden. coll. 39. num. 79. Rot. decif. 30. num. 16. & decif. 175. num. 40. part. 9. tom. 1. Recent. Rub. de valid. legat. cap. 43. n. 76. Valet. de translat. tit. 4. quest. 2. n. 67. & seq. Rot. decif. 122. n. 5. part. 1. recent. cum adductis per Tomal. de tutor. & curat. tit. 19. num. 1642. fol. 871. Spad. confil. 10. num. 4. & 5. & confil. 163. num. 17. lib. 1. Vbi ampliat, quantumvis solemnitates in instrumento enuntiantur non sunt, & confil. 1. num. 40. & confil. 7. num. 28. & confil. 148. num. 2. lib. 2. & confil. 49. num. 1. & confil. 105. num. 6. lib. 3. Marefcot. var. resolut. 13. num. 9. & 10. lib. 1. Ciacilin. controuers. 8. num. 55. & controuers. 105. num. 11. & controuers. 123. num. 19. & controuers. 180. n. 43. Burat. decif. 45. num. 6. & in annot. num. 7. & seq. & decif. 120. num. 38. & in annot. num. 41. Vbi bene distinguitur, & decif. 707. num. 6. Sprell. decif. 115. num. 29. Altograd. conf. 26. num. 22. lib. 1. Donad. de renuntiat. cap. 18. n. 13. & latè prosequitur Cammat. respons. 21. num. 28. 31. & seq. Vbi ampliat, etiam si in actu non sunt descriptæ, neque enuntiantur, Fulgin. de empty. tit. de contract. lib. empty. quest. 18. num. 1. & per totam Ioan. Carol. Antonell. de tempor. legal. cap. 72. n. 22. & seq. lib. 2. Caren. resolut. 102. n. 1. & seq. Mangil. de substat. quest. 200. num. 17. Post. de substat. in specul. 67. num. 49. & seq. & num. 59. Mart. confil. 95. num. 13. Fontanell. decif. 439. num. 12. Bim. confil. 58. num. 36. & conf. 79. num. 10. & confil. 379. num. 63. & 64. Rota coram Cavalerio decif. 575. numero 10. & seq. & in Romana fideicommissi de Caffaria 16. Martij 1648. §. præter quod, coram Eminentiſſimo Corrado. Rodoc.

2 Quotidianar. Obseruat. Forensum,

Rodoer. ad Antonin. de Marin. *resoluntione* 27. num. 1. lib. 1.

- Quæ quidem præsumptio solemnitatum eo magis urgebat propter vetustissimam possessionem, seu quasi uniformem exigendi censui vestra sexaginta annos, cum non præsumatur tandiu agerens Communitatis ius istud indiscussum dimisisse, Afflicti. *decis* 368. num. 4. & *seq.* Rot. *decis* 143. num. 9. part. 2. *diuers.* Villi. in verb. *adiudic. conclus.* 52. num. 51. Mangil. *de substat.* q. 200. num. 10. Post. *dict.* in *spec.* lib. 7. num. 57.

- Prædicta verò eo magis sibi locum vindicare existimauit Magistratus, ex quo solemnitates in effectu adhibite in constitutione procuratoris, non autem in creatione censui, sufficit enim solemnitates requisitas in contractu adhibitas fuisse in constitutione Procuratoris ad contrahendum, Rot. apud Pic. *ad Stat. Urb. decis.* 3. n. 4. & apud V. Præsidem nostrum post allegat. 1. num. 7. fol. 39. lib. 1. Torm. *de intor.* & *excat.* tit. 19. num. 3580. fol. 865. Alrograd. *conf.* 26. num. 2. & 3. lib. 1. Adco, vt nec esset necessaria probatio visionis; Mantie. *de iacit.* & *ambig.* lib. 8. tit. 3. n. 6. Rot. *decis* 145. num. 3. part. 6. *decis* 82. num. 6. part. 7. rec.

- Vnde cum in facti specie interuenerit commissio Senatui, præsentia Prætoris Commissarii cum enuntiatione congregatæ Vniuersitatis per capita domorū constitutio census in præiudicium Communitatis inconculsa redditur. In tantum quod potius retorqueretur, quàm quod officiant. Leonard. *de iur.* q. 21. num. 19. & 20. & Ferentill. *ad Buratt.* *decis* 916. num. 9. & 10. ex aduerso adducti.

- Duplex quoque iuramentum per Agentes Communicatis susceperunt in actu constitutionis Procuratorum pro creatione censui, defectum solemnitatis supplet, Mascar. *de probat. concl.* 1315. num. 28. Ciarlin. *d. controuer.* 113. num. 21. Caroc. *decis* 94. num. 4. Ioan. Franc. Andr. *controuer.* 3. numero 7. Alterum ex quibus iuribus usurandis utilitatem, ac præcisam necessitatem constituendi censum concernens præferebat solemnitatem in contractu Vniuersitatis prærequiritur ad l. fin. C. de vendit. rer. Ciuil. lib. 12. Surd. *conf.* 28. num. 82. Gall. *conf.* 77. num. 2. Simoncell. *de Decret. in prefat.* num. 95. & 96. Lo. de iure Vniuers. part. 3. cap. 5. num. 4. & *seq.* Cenc. *de cens. quest.* 23. num. 12. & *seq.* Alterum verò vniuersam censuum constitutionem respiciens in exitu instrumenti appositum aliarum solemnitatum defectus, quatenus subscet, & aliis apud Franc. Baron. *de effec. minor.* atat. 1. n. 344. Bonden. *colluct.* 2. n. 58. & *colluct.* 16. n. 103. & *colluct.* 37. ex num. 89. & *colluct.* 38. n. 18. & 56. Quas tamen solemnitates exuberasse ex lectura instrumenti census dignoscitur, cum eidem accesserint enuntiata bis congregatio Populi per capita domorum, due partes ex oribus consilij actualiter interuenerint, formale iuramentum subierint, & Senatus mandatum de sic contrahendo cum assensu Prætoris adhibuit appareat.

- Substantiationis verò defectus inter alias solemnitates a lege recensitas in consideratione habitus non fuit, vel quia ad constitutionem censui congruam applicationem non recipitur, vel quia quoad omnes contractus priuilegiatorum huiusmodi solemnitates recesserint ab Aula, testibus pro cunctis, Mangil. *de substat.* *quest.* one 27. num. 3. & *quest.* 29. num. 3. & *quest.* 32. num. 4.

& *quest.* 89. num. 6. & *quest.* 114. sub num. 6. & *quest.* 153. num. 3. Torm. *de iur.* & *excat.* tit. 19. num. 231. fol. 280. & sub num. 3338. *vers.* sed substationem, fol. 862. Ciarlin. *controuer.* 117. sub n. 47. *vers.* Secundo responderetur, Franc. Baron. *de effec. minor.* atat. 3. num. 176. Post. *de substat.* in *spec.* 4. num. 35. & *seq.* quibus addo Fontanell. *decis* 519. num. 6. Vbi mouetur ex eo quia in l. fin. C. de vendit. rer. Ciuil. lib. 12. de dicta substatione mentio aliqua non fiat.

Nec obsistere dicebatur, quod solemnitates appareant quidem enuntiatæ partim, & partim in effectu adhibite in constitutione procuratoris, non autem in creatione censui, sufficit enim solemnitates requisitas in contractu adhibitas fuisse in constitutione Procuratoris ad contrahendum, Rot. apud Pic. *ad Stat. Urb. decis.* 3. n. 4. & apud V. Præsidem nostrum post allegat. 1. num. 7. fol. 39. lib. 1. Torm. *de intor.* & *excat.* tit. 19. num. 3580. fol. 865. Alrograd. *conf.* 26. num. 2. & 3. lib. 1. Adco, vt nec esset necessaria probatio visionis; Mantie. *de iacit.* & *ambig.* lib. 8. tit. 3. n. 6. Rot. *decis* 145. num. 3. part. 6. *decis* 82. num. 6. part. 7. rec.

Quemadmodum nec officere visum fuit Magistratui, quod Senatus per viam arefeli personalis, & Prætor eiusdem commissarius per viam coactionis processerint, idcirco nulliter; Cephal. *conf.* 142. num. 38. & 39. Alrograd. *conf.* 3. n. 53. & 54. lib. 1. Caren. *resolut.* 81. num. 1. & *seq.* Sperelli. *decis.* 79. num. 41. Bortillet. *de success. ab intestat.* cap. 2. Theorem. 84. num. 4. Camarat. *respons.* l. art. 1. num. 37. Roui. *decis* 12. sub num. 12.

Duplietè præter alias responsiones, quæ dari poterant huic obiecto occurrebatur, & primo quod ex voluntariis solutionibus tot annorum curriculo immediate subsequens, & successit continuatis, metas omnis, in quibus suberat purgatus euaserit, vt ad rem post alios, Caren. *resolut.* 59. num. 86. Tondut. *resolut.* Benefic. 145. num. 8. Valer. *de transact.* tit. 6. *quest.* 3. num. 7.

Deinde, quia præceptum Senatui iuste emanatum non incutit metum per quem resoler nullitas actus exinde sequitur, ad quem effectum in iustitia mandata iudicis, seu extorsio indebitæ obligationis prærequiritur, Gratiani. *discept.* 477. n. 30. Merlin. *decis* 366. num. 1. & *seq.* Rot. apud Cenc. *de cens.* *decis* 266. num. 2. *seq.* ac per totam, & *decis* 389. num. 4. & *decis* 391. num. 5. & latè prosequitur Straiban. Iun. *resolut.* 75. num. 3. ac per totam, vbi de obligatione facta fauore caterantibus Contr. *discept.* 48. sub num. 37. Georg. *conf.* 19. num. 12. lib. 2.

Deductis supra addebatur nos versari inter pupillam, & Communitatem contrahentes, inter quas valide contrahitur etiamsi solemnitates non adhibeantur, Ludouic. *decis* 164. num. 6. & 12. alios cumulat idem Propæztes Melius *allegat.* 12. num. 53. fol. 206. lib. 1. Ferentill. *ad Buratt.* *decis* 480. n. 24. & 26. Pigant. *ad stat. Ferr. rubr.* 90. num. 88. & *rubr.* 91. num. 38. Rot. *decis* 269. num. 22. & 23. part. 9. in 1. recent. Rub. de valid. legal. c. 69. num. 76. & 77. Eoque minus Communitas fuit pretextu defectus solemnium de nullitate constitutionis census conqueri potest, dum de eius euidentissima utilitate liquido constat, si quidem pecunie pupillares cessuræ in extinctionem æris alieni erga Ducalem Cameram summo præpère vrgerent pro satisfactione, vique addè vt immineret distractio omnimoda iuris furorum, ex qua communitas quindecim in singula centum passura

erat. Ob quam verſionem ex actis concludenter

11. probatam, iuncta etiam tum euidenti vtilitate à præſentis dictione nullitatis cenſus arcendum iure optimo cenſuimus, Rot. apud Cenc. de *conf. de- cifi. 19. num. 2. & ſeq. & decifi. 17. num. 8.* Mart. Ventur. *conſil. 4. num. 76.* eadem Rot. apud Pic. ad *ſtat. p. 17b. decifi. 60. num. 8.* Maltrill. *decifi. 13. num. 9. & 10.* Treptacinq. *var. reſolu. 8. num. 4. tit. de mi- nor. lib. 2.* Tomal. *de iuror. & curat. tit. 19. ſub num. 3393. limit. 2. fol. 814.* Seraph. *decifi. 1242. ſub num. 3.* Gratian. *diſcept. forenſ. 27. num. 6.* Fenzon. ad *ſtat. 17b. Pot. D. Cap. ſub num. 29. verſ. & quatenus admittetur. fol. 340.* Rot. *decifi. 160. n. 16. parti. 8. recent.* Sperell. *decifi. 154. num. 15. & 16.* Vbi quod non requiruntur ſolemnitates aliàs requiſitæ in contractu priuilegiati, quando nullum eſt dubium, quod alienatio ſit magis proſutura. Lati- franc. Zacch. *de ſalar. queſt. 39. num. 2.* Ciardin. *controuerſ. 105. num. 48. & controuerſ. 183. num. 3.* Quæ quidem euidentiſſima vtilitas vltra quod li- quido ex inſpectione inſtrumenti apparet ex la- pſu quoque triginta annorum multiplicato aper- tiſſimè præſumitur, Mahtic. *decifi. 101. ſub num. 2. verſ. neque obſtat, cum aliis apud Ferenſill. ad Bu- ratt. decifi. 45. num. 7.* quicquid in oppoſitum ſen- ſerit Rot. *decifi. 341. num. 19. parti. 9. tom. 2. recent.* quippe quoniam concluſionem præter adductos comprobant Caſtill. *controuerſ. tom. 4. cap. 61. ex num. 22.* Salgado *Labyr. credit. parti. 1. cap. 14. n. 67. & parti. 2. cap. 17. num. 162.*

Ex lapſu annorum triginta duplicato non ſo- lum præſumptio ſolemnitatum inducitur, vt di- cebamus, verum etiam nullitatis dictionem præ- ſcriptam remanere per Dominos ſubiungebatur, ex Donad. *de renuntiat. cap. 18. num. 17. & cap. 43. num. 10.* Ioan. Caroll. *Antonnell. de tempor. legal. lib. 2. cap. 65. num. 15.* cum cæteris apud V. Præſi- dem Melium *obſeruat. 230. in princ.*

Nec ſuffragari videbatur Communitati petita

12. in integrum reſtitutio, ſub prætextu ignorantiz, quam omnino concedendam defendunt, Crauet. *conſil. 201. num. 34. & ſeq.* Roland. *conſil. 68. num. 35. & conſil. 72. num. 48. lib. 1. Barz. decifi. 101. num. 13.* Hodiern. ad *Surd. decifi. 4. num. 1. & 6.* Sperell. *decifi. 135. num. 141.* Durand. *decifi. 426. num. 17.* Mel- lin. Pignat. *controuerſ. 63. num. 13. cent. 2.* Boillier. *de ſucceſſ. abinſtitut. Theorem. 75. num. 28.* Mel- lin. *de pignor. & hypotec. lib. 5. queſt. 21. num. 54. à Coſta de priuileg. credit. regul. 3. limit. 3. num. 55.* Card. Orthob. *decifi. 51. num. 6. & facit Rot. in Ro- mana Saluiani 10. Februarij 1640. num. 4. coram R. P. D. Verſoſio.* Si quidem contraria opinio dene- gans reſtitutionem in integrum aduerſus præſcrip- tionem quadragenariam præualeat, Thelaur. *decifi. 134. num. 5.* Vbi etiam in additionibus, quod hæc opinio vera præexiſtat, & ſic iudicauerit Se- natus ille, & *Surd. decifi. 4. num. 5.* cum adductis per Palm. *conſil. 33. num. 117.* Ioan. Caroll. *Antonnell. de tempor. legal. lib. 2. cap. 60. in fine,* vbi quod hæc opinio de rigore iuris ſit vicior, Altograd. *conſil. 94. num. 71. lib. 1.*

Ex pluribus inſuper hæc opinio comprobatur, & primo quidem quia ex multiplicatis ſolutioni- bus cenſuum, ac per plures annos continuatis ignorantia conſtitutionis cenſus cauſaria reſti- tutionis In integrum omnino improbabilis red- ditur: Ideoque in integrum reſtitutio ceſſat. *Surd. decifi. 4. num. 7.* vbi Hodiern. *num. 52.* Rot. apud Pacific. de Saluian. *decifi. 255. num. 4. & ſeq.* Sperell. *decifi. 135. num. 149.* Mart. Ventur. *conſil. 45. num. 78.*

13. 14. 15.

verſ. quidquid, Ioan. Caroll. *Antoh. de tempor. legal. lib. 2. diſt. cap. 60. num. 9.*

Deinde, & hæc ratio ex præcedenti inſurgit, quia opinio contraria forſan ſuſtineri poſſet in actibus momentaneis tranſeuntibus, & commodum potius priuilegiati, quam onus præſentibus, quemadmodum in iis terminis procedunt authoritates in oppoſitum excitatæ, nam Roland. *conſil. 68. num. 25. & per totum,* loquitur de ſenten- tia perpetui ſileiitij, & *conſil. 72. num. 48.* Vbi in materia proclamatum, *lib. 3. Surd. decifi. 28. n. 78. & per totam,* vbi de alienatione rei vniuertiſatis, Sperell. *decifi. 135. num. 139. ſeq. ac per totam,* vbi pariter de alienatione, Fontanel. *de pact. nupt. clauſ. 4. gloſſ. 12. ex num. 38. & clauſ. 7. gloſſ. 3. parti. 2. num. 5. & decifi. 174. n. 1.* Vbi articulum adeo diffi- cilem renuntiat, vt Senatus ille, modò in vnam, modò in alteram opinionem deſcenderit, & tan- dem ſtylum iudicandi illic inualuerit pro admiſ- ſione reſtitutionis in integrum aduerſus quam- cunque præſcriptionem quantumvis longiſſimi temporis, Franc. *decifi. 383. num. 3. & 4.* Loquitur in diſtractione rei hoſpitalis, ſeu iure congrui cui præiudicatum non cenſetur per negligentiam Re- gentium in non oſtendendo Priuilegium, Gall. *conſil. 25. num. 60.* non facit ad rem. Nec cæteræ auctoritates ad præſentem caſum applicatur, ex quo agentes communicatiſſi Fubinarum quamuis ſingulis quoque annis mutentur, quotidie tamen habent furnos, & eorum redditus ante oculos, & in ſatiſfactionem cenſuum conuerſi ſunt, vt in propoſito inter momentaneos, & ſucceſſiuos actus optimè diſtingunt, *Surd. conſil. 7. num. 53. & conſil. 45. num. 51. Rot. decifi. 262. num. 3. parti. 6. recent.* Durand. *decifi. 426. num. 13. & 14.* Vbi ta- men Rot. contrarium determinat, ex quo ſolutio erat æquiuoca, num ſcilicet eſſet pro canone aut cenſu, quæ conſideratio huic calui non appli- catur.

Vtcrius ponderabatur controuerſiam hæc re- periri vltra terminos quadragenariæ, cum à die conſtitutionis cenſus, vique ad licem motam pluſ- quam ſexaginta anni eſſuxerint, quo ſanè caſu excludi omnino reſtitutionem in integrum ſua- debant, Gabr. *de præſcrip. conſeſuſi. num. 64. & 65.* Socin. iun. *conſil. 706. num. 103. lib. 1. & conſil. 115. num. 43. lib. 2. & conſil. 6. num. 30. lib. 3.* Roland. *conſil. 59. num. 27. & 28. ac per totum, lib. 4. Natt. conſil. 222. num. 2. & conſil. 456. num. 27.* Straiban. iun. *reſolu. 40. num. 31. & 32.* Royall. *decifi. 63. num. 1. & per tot.* Rota in Bononicen. *indemnitate, 30. Ianuarij 1651. §. At omnis, ibi per ſpatium 50. annorum, & 22. Maij 1651. §. placuit enim, & verſ. & ceſſat, coram R. P. D. Albergo.* Concurrente potiſſimum ex pluribus ſcientia probabilis con- ſtitutionis cenſus, qua ſtante omnis remouetur amaritudo pro excluſione beneficij reſtitutionis in integrum, vt præter mox adductos compro- bant, idem Roland. *diſt. conſil. 59. num. 21. lib. 4.* Benint. *decifi. 69. num. 2. & per totam,* Odd. *de reſt. in integr. queſt. 8. per totam, & queſt. 90. n. 28.* Vbi recentenſes plures caſus huic applicabiles, in quibus neceſſariò arguitur ſcientia reſtitutionis in integrum excluſiua.

Quomque ex dictis liquet ſolemnitates in effe- ctu adhibitas ex lapſu temporis præſumi, & nul- litatem obiectam præſcriptione cenſeri ſublata, aut ſaltem profundiffimam indaginem requirere, idèò appellationem Magiſtratus reiecit, Scac. *de appellat. queſt. 17. limita. 9. num. 4. & ſeq.* Zacch.

16.

17.

18.

- ad Galles. de Cameral. obligat. quasi. 37. num. 8. & ibi Rot. post trael. decis. 120. num. 1. & decis. 222. num. 7. Vnde in nihilo resistit, seu non applicatur, quod omisso solemnitate impedit etiam vim.
19. & effectum obligationis Cameralis, veluti dependens ab inspectione instrumenti, Galles. de obligat. Camer. quasi. 3. num. 3. & 4. & ibi Zach. n. 4. Merlin. decis. 714. num. 33. & 34. Pigant. ad statut. Ferrar. rubr. 90. num. 38. Procederet namque obiectum si clare constaret de euidenti nullitate, Rot. apud Zach. de Camer. obligat. decis. 17. n. 2.

- Neque prædictis resistere videbatur opposita aduersus præscriptionem præteritis nullitatis census; Quod communis excipiendo de ipsa census nullitate veniret, ideoque allegata præscriptione non attenta audiri deberet ex eo, quia temporalia ad agendum perpetua ad excipiendum censeantur, Casaf. decis. 42. num. 31. Leoncill. decis. Ferrar. 37. num. 8. & 9. Rot. apud Post. de man. decis. 622. ex num. 16. Surd. decis. 64. num. 35. Giouagn. consil. 71. num. 22. lib. 1. Rot. decis. 67. num. 9. part. 5. recent. Donad. de renuntiat. cap. 9. num. 155. Fontanell. decis. 195. num. 12. & decis. 357. sub num. 22.

- Obiectum namque non applicatur ex quo communis pluries lapsa ad soluendos census actionem nullitatis illius sibi competentem proponere neglexit. Vnde intrat singularis limitatio ad regulam generalem, temporalia ad agendum perpetua fiant ad excipiendum, ut procedat quando alias, & alio tempore requisitus non potuisset nullitatem census opponere, aut deducere, quæ ratio huic casui non quadrat, ex quo in facultate communis semper exitit ab initio creationis census usque, & per septuaginta annos nullitatem census per viam actionis allegare, ut optime declarat Gomez. var. resol. tom. 2. cap. 61. prope finem, Rot. apud Post. de man. decis. 622. in fine, Cod. Fabrian. lib. 6. tit. 13. definitio. 6. Vbi quod cuius non currat præscriptio, ex quo ante euictionem agere omnino impediatur, Odd. ad tem. de restitu. in integrum, quest. 35. art. 7. num. 42. Barbof. axiomat. 28. vers. quando quis non potest, Gratian. decis. 151. ex num. 14. Mastrill. decis. 102. num. 12. Laurent. de iudic. suspens. cap. 15. num. 70. & seq. Nig. de except. cap. 12. §. 16. sub n. 17. exemplum in restitutione in integrum, latè Carleual. de iudic. lib. 1. tit. 3. discept. 16. num. 9. Fontanell. decis. 195. num. 13. Atqui tantum abest, quod communis nullitatem census viquam proposuerit, quod imò agnoscendo bonam fidem conficia illius subsistentia peroluerit.

- Compilata iam decisione adhuc plurimum videri videbatur, Menoch. consil. 726. per totum, & And. Censal. decis. Lucen. 80. ex num. 14. Qui non obstante lapsu longissimi temporis, & præsumptione solemnitatum nullitatem alienationis rerum vniuersitatis sustinent, præscriptionem acquirentibus non suffragari contendunt, omnique in casu vniuersitatis restitutionem in integrum competere præsupponunt; Quorum tamen auctoritates non applicabuntur, ex quo in casu Menochij nulla prius, nec enuntiativè interuenierat solemnitas, ut dicto consil. 726. à num. 1. ad 20. necessitas alienandi non urgebat, ut requiritur ex Menoch. dict. consil. 726. num. 28. Alienatio pro soluendo ære alieno quorundam particularium, non autem communis successit, Menoch. dict. consil. 726. sub num. 20. vers. nam in ipso, & seq. usque ad 28. de titulo inualido liquebat, quæ præ-

scriptio validam facere nequit, Menoch. dict. consil. 726. n. 48. & seq. & mala fides auctoris etiam successit, ex cuius persona non erat completa præscriptio officiebat, Menoch. dict. consil. 726. ex num. 46. in causa vero, And. Censal. dict. decis. Lucen. 80. Præscriptioni tunc allegata resistebat statutum, defectus mandati, ineptitudo tituli, imperfectio contractus, & mala fides, quæ omnia in facti specie cessant, quemadmodum supra demonstrauimus, idè dictas auctoritates plurimum conducere in comprobationem decisionis Magistratus existimauimus. Et ita, &c.

S V M M A R I V M.

- 1 Censui super credito nulliter constituitur. Super pretio rei impte inualidum est, n. 2.
- 2 Transactio super iure claro, ex falsa causa inita non sustinetur. A communitate contracta requirit solemnitates, num. 4.
- 3 Contractus annuatio sicuti res cum fructibus restituitur, ita & pretium cum interesse.

O B S E R V A T I O II.

R E S C I S S O, seu irritò declarato præcedenti contractu venditionis lurnorum, loco restituendi pretium emptori, super eo annuum constituit censum cum onere susce-
pto soluendi annuatim octo in singulo centum, quem etiam per plures annos soluit eadem communis Castaneolat. vsque quo de illius nullitate iudicialiter conquesta fuit, in quo sanè iudicio decreta mantinentur in quasi possessione exigendi census Palmae creditori Senatus facultatem iudicandi super meritis sibi referuauit.

Quoad merita autem census aded euidenter nullus præexistebat, ut vix istud in controuersiam reuocari posset, quia constituere censum super credito, quantumvis indubitato contra formam constitutionis Plante de directo dicitur, Marent. consil. 94. num. 6. & seq. Gratian. discept. for. 321. num. 18. in quo articulo nil refert, quod contrarium sustinere contendat, Surd. consil. 162. num. 38. si quidem illius doctrinam communiter reprobatur, Cenc. de cens. quest. 33. num. 4. & seq. Rota decis. 116. num. 14. part. 6. recent. Gratian. in addit. ad decis. 224. num. 11. post primum volumen disceptationum, & discept. 833. num. 36. & 37. Caren. resol. 201. num. 2. & seq. Ioan. Franc. And. controuers. 226. num. 3. Rot. post Cont. decis. 139. sub num. 4. vers. hoc tamen, quatenus requirit gratiam Pontificis pro validitate census super credito creati.

Et signatè quod census super pretio rei venditæ, seu emptæ per creditorem illius valide non constituitur, post alios animaduertunt, Gratian. discept. forens. 388. n. 2. & 3. Cenc. de cens. quest. 48. num. 21. & seq. Leotard. de iur. quest. 41. num. 26. & seq. & quest. 80. num. 46. & seq. Rota in Narnien. censu 26. Iunij 1618. num. 1. coram R. P. D. Albergato.

Inde ergo cum iura ipsius communis vndique clara præessent, ad transactionem propterea non nisi nulliter deuentum exitit, quia transactio super iure claro, atque ex falsa suppositione inita, nullius roboris euadit, i. ff. de transact. Ioan. Anton. Bellon. consil. 79. num. 2. & seq. Prat.

Pract. difcept. forenf. 17. num. 60. & feq. Ioan. Franc. Andr. controuerf. 246. num. 16. 17. & 18. Ludouif. decif. 149. vbi Beltram. in anno. fub num. 5. & verf. neque hic calumniafa, Redenaic. conf. 48. n. 38.

4. Omnique in cafu huiusmodi tranfactio à communitate contracta folemnitates iam receffitas requirebat, ad notata per Doctores, in l. 1. C. fi aduerf. tranfactio. Menoch. confil. 73. num. 1. & in propofito latè Gratian. difcept. 861. num. 6. & per totum.

Dum igitur ex prædictis tam conftitutio census, quam tranfactio corruunt, & per ipfos contrahentes à venditione lurnorum voluntariè recellum fuit. Quemadmodum communis lurnos retrohabuit, & exinde quoque fructus annuos percepit, ipsa etiam erga emptorem lurnorum ad pretij reftitutionem vna cum interefle in rationem quoque pro centenario obftingitur ex æquitate, l. curabitur. C. de æd. empt. l. viere 14. l. si prædium 16. in fin. Cod. de præd. minor. Cacheran. decif. 160. num. 16. Menoch. conf. 388. num. 1. & feq. Simoncell. de decret. lib. 3. tit. 7. num. 18. Honded. conf. 34. num. 34. lib. 2. Cytiac. controu. 303. num. 97. & feq. & controu. 500. n. 43. & feq. & contr. 335. n. 21. Thomaf. de iuror. & curat. tit. 19. num. 255. fol. 790. Ideoque non potuit communis nec tranfigere, neque condemnari à die diftractionis lurnorum, nifi in quinque pro fingo centenario, vt tandem in Senatu fic iudicium extitit.

S V M M A R I V M.

1. *Contrapofitio partiarum compensationem, & extinctionem debiti operatur.*
2. *Delegatio non dicitur, quando cedens promittit dubium celfum verum, & exigibile. Non inducitur nec nouatio, quando creditor non vult delegationem liberari, nifi receptis pecuniis à delegato, n. 5.*
3. *Delegationis requifita qua funt.*
4. *Celfio debitoris facta pro foluto liberat cedentem.*
6. *Refrenatio facta abfente cedente non impedit eius liberationem.*
7. *Obligatio liberatio femper inducitur non reuifit.*
8. *Cedens liberatur ex dilatione per Ceffionarium concessa debitori celfo, & n. 14. Promittens nomen celfum exigibile uenerit illud prefare, n. 10.*
9. *Ceffionarius non agit contra cedentem, nifi excuffo celfo, & n. 11. Declara, vt num. 12. & num. 15.*
15. *Proteftatio facta abfente parte tam non afficit.*
16. *Nouatio contra pupillos non inducitur. Declara, vt num. 17.*

O B S E R V A T I O III.

X facti ferie per extenfum nobis tranfmiffa, in iure dubium oritur, an DD. Fratres de Serra Genuenfes post acceptatam celfionem nominis debitoris de perfona D. Iulij Cæfaris, atque liberorum adaptationem per contrapofitionem partitarum in creditum celfionarios, debitum nominis celfi, & exonus cedentis fub prætextu non factæ exactionis à nomine debitoris celfo aduerfus cedentem, dicti fratres

actionem ius, & regressum habere valeant.

Dixi dictis fratribus nullam amplius aduerfus cedentem competere actionem, ea fretus ratione, quia ob contrapofitionem ad partitam debiti cedentis quantitas celfæ, & conftitutionem debitoris celfi in libris fideicommitariorū proportionabiliter, atque ad ratam cedens liberatus remanet. Paul. de Calte. in l. delegare 11. fub num. 3. verf. fecum si scribit in lib. ff. de nouar. Dyn. conf. 17. fub num. 4. verf. contra videtur, Socin. l. c. conf. 64. fub num. 7. verf. & hoc maxime, lib. 3. Rot. Gen. decif. 2. num. 25. in fin. & num. 26. vbi quod hoc modo fæpe per Mercatores fieri folet folutiones, Ludouif. decif. 366. num. 3. Mantie. de coniect. ult. volum. lib. 1. tit. 19. num. 35. in fin. Mart. Medic. decif. Senen. 66. num. 25. & 26. ac per totam, vbi plura ad præfentem controuerfiam confidentia examinat Scac. de commerc. & camb. §. 2. gloss. 5. fub num. 245. verf. & tamen promiffionem fcribendo loco folutionis receptæ; Rot. decif. 33. num. 5. part. 5. & decif. 186. num. 16. part. 7. recent. Raphaël de Turt. diff. 2. quæft. 8. num. 56. & faciunt tradita per Altograd. conf. 4. num. 39. & melius conf. 6. num. 46. & 47. lib. 1. Cardinalis Orthob. decif. 55. num. 2. Cenfal. decif. Lucen. 11. num. 16. & 54. Afflicti. decif. 333. fub num. 5. verf. maxime quia in libris Rancbi, Castell. decif. 46. num. 2. vbi quod paria funt foluere vel quod quis fe fcribat debitorum contentiente creditore, Tail. de credit. cap. 2. tit. 7. num. 2414. ibi, quia descriptio, & pofitio illa in credito habet vim veræ folutionis, Amat. var. refol. 7. num. 26. Rota in Romana pecuniaria 31. Iulij 1648. num. 1. coram Eminentiſſ. Corrado.

Neque obstat quod cedens fe obligauerit pro manutentione nominis debitoris, & de faciendo illud verum reale, & exigibile, & cum promiffione rati ipſiufmet debitoris, quæ obligatio operatur, ne huiusmodi actus terminos fimplicis celfionis excedat, ac confequenter, quod neque cedens liberatus remaneat, Surd. decif. 23. fub n. 9. Gratian. difcept. forenf. 64. num. 1. Scac. de commerc. & camb. §. 2. gloss. 5. num. 286. Hodiern. ad Surd. decif. 187. fub quinto requifito, alios indicat Olza. de celf. tit. 7. §. 3. n. 27. Rota apud Contr. decif. 62. n. 9.

Quoniam cum paucis ab inde menſibus pro quantitate celfæ celfionarij obligationem de foluendo eiusdem D. Iulij Cæſaris per ftipulationem receperint, nulla ſubefit amplius controuerſia, quin inducitur fuerit delegatio; ſiquidem omnia ad id requifita concurrant, primum ſcilicet, quod delegatus eſt debitor delegantis; ſecundum quod promiſſe ſoluere creditori tanquam ipſius delegantis debitor, tertium; quia mediante actu expreſſe ftipulationis promiſſe, Gloſ. in l. ſi Stichum §. ff. de contrat. Dec. in l. ſingularia 15. num. 27. ff. ſi certi. per. Rot. decif. 438. num. 4. part. 1. recent. & coram Ludouif. decif. 217. num. 3. & 5. Cytiac. controu. 214. num. 31. Mart. Medic. decif. Senenſ. 664. num. 8. & 9. Ferrentill. ad Buratt. decif. 487. n. 111. verf. eſt item neceſſarium; Altograd. conf. 6. n. 59. & feq. Thomaf. de iuror. & curat. tit. 19. fub n. 45421 Coll. de priuileg. creditor. reg. 2. amplius 6. ex n. 50. Rot. apud Contr. decif. 62. num. 2. Hodiern. ad Surd. d. decif. 187. num. 5. Raph. de Turt. de camb. diff. 2. quæſt. 8. num. 41. cum ſeqq. Scac. in ſimili mat. §. 2. gloss. 5. n. 281.

Vnde cum ex prædicta ftipulatione nomine debitoris delegatum, ſeu celfum non amplius pro ſoluendo, ſed iam ſoluto haberetur; ceſſabat propterea omnis obligatio à cedente manue-

nendi illud exigibile, reportandi ratificationem, ac curandi solutionem l. Pupilli 96. §. foror, ff. de solut. Surd. *confil.* 145. num. 28. 29. ac per totum, Rota *decif.* 392. n. 19. & seq. & n. 24. part. 5. recent. Buratt. *decif.* 754. num. 1. & 2. Thomat. *decif.* Macerat. 29. num. 1. Rota apud Contr. *d. decif.* 62. num. 4. & 5. & num. 10.

Sicuti neque refutit, quod dictam acceptationem nominis cessi de persona D. Iulij Cæsaris, cum præseruatione iurium & hypothecarum aduersus quoscumque, & præsertim contra cedentem fecerint, per quam tantum abest, quod per delegationem cedens liberetur, quin porius iura, & actiones aduersus eundem cedentem, in suo robore constant, atque fideicommissarij de eis cessione non refragante experiri possent, Surd. *d. decif.* 23. sub num. 9. Cyriac. *contr.* 214. num. 29. Scac. de *commere. & camb.* §. 2. gloss. 5. num. 286. Hodiern. ad Surd. *d. decif.* 187. sub num. 4. in quinto *requisito*, Mastrill. *decif.* 40. num. 6. Marc. Medic. *ad decif.* Senesc. *examin.* 41. num. 41. Arias de Mel. lib. 1. *resol.* 43. num. 2. Rota apud Contr. *d. decif.* 62. num. 5.

6. Pluribus namque istud quoque obiectum remouetur, & primo, quia dicta reservatio tanquam facta in absentia, ac sine consensu cedentis eum non afficit, ad tradita per Chartar. *decif.* 13. num. 8. & 9. Caren. *resol.* 90. num. 36. & seq. lib. 1. Secundo, quia cum simpliciter, & absque vlla plica ab huiusmodi protestatione iurium præseruatiua fuerit recessum, amplius in consideratione haberi nequit, fideicommissarij partitar. contrapositionem aboluit fecerunt, per quam inducta semel fuit liberatio obligationis, quæ postea resurgere, aut reuiuiscere non potuit, arg. l. fin. ff. de pact. l. fin. C. de remiss. pignor. Surd. *decif.* 163. per totum ibi notat. per Hodiern. Tertio, quia fideicommissarij ex pluribus successiue fidem debitoris delegati secuti sunt, & potissimum non tam ex contrapositione sæpius memorata partitar. quam & multo magis ex dilacione ad soluen. in Nundinas apparitionis anni 1631. quo ipse Iulius Cæsar decessit, vt ad rem optime ratiocinantur, Socin. sen. d. *confil.* 64. num. 7. *vers. secundo, quia à die*, lib. 3. Marc. Medic. d. *decif.* Senec. 66. n. 27. & seq. Olea. de *cess. int. tit. 7. quest.* 3. num. 43. cum tamen seclusa huiusmodi dilacione debitori per fideicommissarios impertita, dies solutionis partim per totum annum 1629. & partim in annum subsequenter cederet. Quarto, ac demum quia vbi reservationes prædictæ adhuc cum virtute suum operandi effectum starent, non possent fideicommissarij agere contra nostrum principalem qui delegauit, nisi prius iudicialiter pulsato, ac firmiter exculso debitore delegato, Ruin. *confil.* 45. sub num. 4. & 5. lib. 5. Cyriac. *controuerf.* 214. num. 38. alios cumulat Olea. de *cess. int. tit. 7. quest.* 3. num. 37. Thom. d. *decif.* 29. à num. 18. ad 33. Rot. apud Contr. *d. decif.* 62. num. 13.

Istudque adeo verum esse existimamus, vt procedat etiam admissio, quod per dictas reservationes iurium, & promissiones manuteneendi nomen debitoris cessum exigibile in simplici cessione versaremus, ex Surd. d. *decif.* 23. sub num. 9. & 10. & Scac. de *commere. & camb.* §. 2. gloss. num. 298. cum adductis *supra*, num. quibus addo Gratian. *discept.* 527. per tot. Pen. *decif.* 663. num. 4. & 5. Thomat. *decif.* Macerat. 29. num. 4. & 5. vbi quod promittens nomen debitoris cessum exigibile teneatur etiam ultra tempus pro quo se obligauit,

Thomat. *diff. decif.* Macerat. 29. num. 3. 4. & 5. Si quidem hoc inquam citra veritatis noxam præsupposito, non ideo fideicommissarij ex abrupto aduersus cedentem regressum habere possunt, sed ita demum adhibitis contra nomen debitoris cessi diligentijs, illisque ad finem perductis, atque à iudice, vbi non potuissent exigere consecuta declaratione debitorem cessum fuisse sufficienter excussum, & non repertum soluendo, hæc enim adamum nullum præmissio, tunc in cedentem iure optimo pro satisfactione se conuertit Scac. de *commere. & camb.* §. 2. gloss. 5. num. 255. & 256. Ruin. *confil.* 44. num. 67. & 8. lib. 1. Cyriac. *controuerf.* 110. num. 7. & *controuerf.* 375. num. 17. Thomat. *decif.* Macerat. 29. num. 27. & seq. Caraco. *decif.* 24. n. 10. Altograd. *confil.* 37. à num. 27. ad 31. Cenc. de *cess. quest.* 72. sub num. 23. *vers. Caterum in vj etiam casibus*, in quibus cedens, Mangli. de *enit. quest.* 79. num. 16. cum adductis per Caren. *resol.* 143. num. 11. & 12. Merlin. de *pignor. & hypoth.* lib. 5. *quest.* 5. num. 9. & seq. Staibon. iun. *resol.* 96. num. 16. & seq. Arias de Mel. lib. 1. *resol.* 43. num. 28.

Verumtamen hæc ex abundanti dicta sint, cum meo principali sufficiat, quod tam de tempore cessionis quam de tempore quo D. Iulius Cæsar debitor cessus solutionem facere obstringebatur, idoneus, atque soluendo existeret, Bec. *confil.* 105. num. 13. & seq. Cenc. de *cess. quest.* 72. sub num. 23. *vers. declaratur secundum*, & apud Rot. *decif.* 476. num. 1. & seq. & *decif.* 516. n. 4. Caren. d. *resol.* 143. num. 10. lib. 1. Vnde contraria opinio à nobis superius recensita in tantum sui locum vindicaret, in quantum etiam ante aduentum diei debitor non esset soluendo, istudque culpa factum, aut negligentia cessionarij non euenisset, in quibus terminis transeunt, Gratian. *discept.* 527. num. 7. & 8. & *decif.* quas recensit Rota apud Merlin. de *pignor. & hypoth.* *decif.* 146. num. 37. quicquid in oppositum sustinere nitatur Staibon. iun. *resol.* 67. à num. 1. ad 16. qui demum pro sua sententia ad pæuilegium dotis confuit.

Et quod omnem profusus dubitationis nebulam dissipat, est, quod in facti specie cessionarij non contenti de obligatione, & promissione cedentis nostri principalis, nouam exegerunt obligationem ab eodem debitore cello, & protogata quoque ei dilacione ad soluendum cum alteratione citra interesse in futurum decurrendum, & proinde ipsimet cessionarij approbatum personam debitoris cessi pro bono, & exigibile, mediante nouo contractu, & obligatione inter eos facta, per quam principalis noster cedens, non obstante eius promissione de faciendo nomen illud bonum, & exigibile liberatus exitit, nec vltierus erga cessionarios ad quicquam teneatur, vt post alios animaduertit Menoch. *confil.* 778. sub n. 13. *vers. quinto*, & ultimo, quem sequuntur Cenc. de *cess. d. quest.* 72. sub num. 23. *vers. limitatur reuocatio*, Caren. d. *resol.* 143. num. 9. in fin. lib. 1. Neque protestatio facta per fideicommissarios de non recedendo à prioribus hypothecis, ac iuribus, tanquam emanata post cessionem in absentia cedentis releuat, ex Rot. apud Pacific. de Salu. *decif.* 146. sub num. 5. *vers. non obstat quod ista*, Merlin. de *pign. & hypoth.* lib. 5. *quest.* 30. n. 24.

Demum neque refragantur hic agi de interesse pupillorum, contra quos de iure nouatio non inducitur, ex Caren. in causa fratris mei *resol.* 71. n. 9. ac per tot. lib. 1. Thomat. de *tutor. & curat.* tit. 19. num. 4477. & seq. fol. 951. quoniam cum fideicommissarij

17 miffarij delegationem bona fide receperint, ideoque per eam delegans liberatus remanferit, *l. fi pupilli 66. ff. de folus. Montan. de iurcl. c. 32. r. 9. num. 121.* Altograd. *d. confil. 6. num. 65. & 66.* Thomaf. *de iuror. & curat. tit. 19. num. 452.* & antea num. 4477. Eoque magis quia verfamur in fidei commiffariis, vix rutoribus testamentariis, eandem quam testator, & pater in filios habebat adminiftrationem, habentibus.

S V M M A R I V M.

- 1 Feuda Ecclefie ex confuetudine Mantuana alienantur. *Amplia, vt num. 3.*
- 2 Confuetudo alienandi feuda Mantue etiam feminis notoria.
- 4 Proximiore de aequitate feudo; aut emphyteufi finitus praeferuntur. *Contra ex confuetudine, num. 5.*
- 6 Conftitutio Pauli V. de rebus Ecclef. non alien. quando militet, & num. 7. Pauli V. Mantua vfu recipitur, & num. 10. Secus quoad penas, num. 18.
- 8 Bona Ecclefie incorporata in emphyteufim, aut feudum concessa, deinde reuerfa abfq.ue foemnitatibus iterum non conceduntur, & num. 9.
- 11 Ecclefia rem fuam dimittendo tranfigere nequit, & num. 17. In iuftitia, & aequitate est cultrix, num. 21.
- 13 Repudiatio hereditatis, aut non acquifitio fine foemnitatibus per Ecclefiam fieri poffit.
- 14 Appellatio non datur à mandato de manutene-
nendo.
- 15 Petitorium abforbet poffefforium.
- 16 Rota decifiones oftendunt bonum ius.
- 19 Rei iurifofe alienatio efi prohibita.
- 20 Alium tempore inhabili gefum, in tempus habite dilatus fuffinetur.
- 22 Tranfactio lucrofia melior efi, quam difpendiofa contentio.

O B S E R V A T I O I V.

BONA Ecclefiarum Mantuæ in duplici conftituuntur differentia ab eis nonnulla continuò abdicata, & in vaffallos, emphyteutas, aliofque quomodolibet recognofcentes diftributa adeò exiftunt, vt in commercio, atque ad inftar alodialium reputentur, ideoque Paulina conftitutio in *Extrava. Ambitiofe de rebus Ecclef. non alien.* quoad contractus, difpofitiones, & diftractas quafdam foemnitates præfcribens in eis vfu vñquam recepta non exiftit, quin potius ab immemorabili contraria viget confuetudo, iuxta quam folo Domini affenfu in aliquibus ex prædictis bonis interueniente in quofcunq. alienentur, vt dixi cæteris relatis, allegat. 13. num. 1. lib. 2. Rota in Mantuana bonorum 16. Maij 1654. coram Reuerendiffimo Cerro, quæ quidem confuetudo non tam lippis, & tonforibus, quam etiam feminis nota efi, ex Cyriac. contron. 113. num. 10. dixi allegat. 1. n. 64. lib. 2.

In quibus verò ob latitudinem facultatis difponendi in origine concessionum impertitæ etiam Domini affenfu non adhibito vfu alienandi obtinuit, ex Rot. decif. 187. fub num. 6. part. 2. diuerf. Burlatt. confil. 49. num. 62. & feq. & confil. 50. fub

num. 36. verf. rurfufque, dixi allegat. 26. lib. 1. & alleg. 1. num. 4. & 69. lib. 2.

Hinc fi feudum, vel emphyteufis ad Ecclefiam reuertatur in abfoluta Epifcopi, aut Rectoris refidet voluntate ad libitum de eo in quem maluerit difponere iuris aequitate neglecta, quæ proximioribus prælationem præbet, ex cumulatis per nos allegat. 14. num. 15. fol. 243. & allegat. 18. num. 99. fol. 314. lib. 1. & nunc addo Rot. in Farfen. bonorum 4. Decembris 1644. §. Et prædilla, coram Eminentiffimo Corrado impreffa, decif. 317. part. 9. tom. 1. recent. & in Rotennanen. emphyt. 19. Ianuarij 1646. in princip. coram Reuerendiffimo Dunozeio, & in Callien. bonorum 8. Aprilis 1647. §. iniuftitia, & 24. Ianuarij 1648. in princip. & in §. iniuftitia, coram Reuerendiffimo Melcio, impreffa, apud Salgad. in Labyrinth. credit. decif. 28. & decif. 29. & in Bononien. bonorum emphyteuficorum 10. Iunij 1648. num. 4. coram Reuerendiffimo Veroffio, illudque fibi locum vindicat ob alteram confuetudinem in illis Regionibus præticatam, & de qua Burfatt. confil. 60. fub num. 6. dixi allegat. 43. num. 39. lib. 2. vbi, & alibi reprobauctam inuoluerit, tamen eandem confuetudinem, vigore cuius relictis proximioribus, extranei ad inueftituram admiffi fuerunt, & non fine fundamentali ratione, quia quicquid aliàs de iure obferuandum in hac materia renouationis veniret, confuetudo præponderat, Rot. in d. Callien. bonorum 8. Aprilis 1647. §. iniuftitia, verf. quam ex confuetudine, & 24. Ianuarij 1648. §. iniuftitia, coram Reuerendiffimo Melcio impreffa, apud Salgad. vt quinta.

Quemadmodum nec deficit ratio, ob quam bona huiusmodi alodialium inftar, non adhibitis Paulinæ, minufve aliis foemnitatibus alienantur, quoniam fic quoque ante editionem conftitutionis prædicatæ obferuabatur, & confequenter, iurèque merito per præfatam extrauagantem præcisè iam concedi folita expientem inducta non fuit neceffitas aliqua adhibendi foemnitates ab eadem præfcriptas in hifce bonis, ante eam Concilium Lateranenfe, & ab immemorabili in commercio præexiftentibus, exarznabam, alleg. 1. num. 44. & feq. lib. 2. latiusque profequitur Noal. confil. 81. per tot.

In quibus fanè terminis, vt eorum lectura pandit, procedunt tradita per Burfatt. conf. 55. num. 20. per nos alleg. 11. num. 45. lib. 2. & per Mancen. decif. Senatæ, feu verum voto eius particulari 74. per totum.

Nonnulla verò corporibus Beneficiorum fixa in hærent, feu per deuolutionem, aut commiffum ex lapfu temporis tacite, vel per expreffum Dominorum declarationem directò inadiciabiliter consolidantur, Bart. & Luc. de Pen. in *l. fi vacantia, C. de Bon. vacant. lib. 10.* Menoch. quæft. 79. n. 14. Viu. decif. 334. num. 8. alios cumulati Fulgin. de emphyt. tit. de contrarij. emphyt. quæft. 9. fub n. 16. verf. quarta opinio, fuper quibus certè tranfa-
ctiones, contractus, difpofitiones, & actus abdicarij, abfq.ue foemnitatum Paulinæ concurfu iniri nequeunt, quemadmodum in ea latius difponitur, & animaduertunt Menoch. de arbit. caf. 433. & de Præfumpt. lib. 6. Rot. decif. 321. n. 3. part. 2. diuerf. Fulgin. de emphyt. vbi fuprà, n. 15. Rot. in Roima. domus 3. Martij 1635. num. 1. coram Reuerendiff. Dunozeio.

Circa quod omnis labor redditur fuperfluus, dum quocirca commiffiones fi in euidentem à Sancta Sede per Ecclefias, & Laicos impetrantur

- dum super nullitatibus concessionum, aut distractu rerum Ecclesiasticarum, toties conceditur, ob non adhibitas solemnitates contractus pluries rescinduntur, ex quibus dictam constitutionem Mantuz vlu receptam euitabiliter conuincitur, *Quarant. in Summ. Bullar. verb. Alienatio, n. 48. Fulgin. de empty. tit. de contrail. empty. q. 16. num. 7. prope fin.*
- Vnde cum iam Illustrissimus Episcopus Mensæ Capitulari in augmentum cultus Diuini, ac frequentiori intercessionem celebrationi Officiorum proprietatem hanc inalienabiliter applicauit, inde propterea fit, ne Capitulum Cathedralis Ecclesiæ solemniter iam acceptata donatione, nisi præmissis solemnitatibus remittendo rem donatam Illustrif. D. Marchionif. Castobarchensis Valentæ transigere valeat, ex Rot. apud nos *sol. 45. num. 17. & 18. lib. 1. Adden. ad Burfat. decif. 690. gloff. 3. Rot. in Ehen. Portionum 27. Aprilis 1648. §. Neque beneplacitum, Royas, nunc inter eum impressis decif. 364.*
- Eaque propter non resistent, quæ præsupposito indubitabili vfu ciuium Constitutionis Pontificæ in Dominio Mantuano subiungebantur, seu magis applicationem ad præsentem controuersiam non recipiant. Esto enim citra veri præiudicium, quod Prælati non acquirere hereditatem delatam, non adire, & legatum repudiare absque solemnitatibus posset, ex quo actus iste alienationem non inducat, *l. alienationis 28. ff. de verb. oblig. l. qui autem 6. ff. que in fraud. cred. Nau. conf. 441. num. 12. & seq. Rot. conf. 15. lib. 1. Menoch. conf. 73. num. 8. & seq. & de arbit. cas. 171. num. 76. cent. 2. Bellet. disq. clerical. part. 1. tit. de creditores, §. 5. num. 21. Rot. decif. 30. & decif. 233. num. 6. & decif. 284. part. 3. diuersif. Cum cæteris ex aduerso deductis, & plenius cumularis per nos *alleg. 14. num. 4. lib. 3. & nunc addo Valerin. de contrail. tit. 4. quest. 1. n. 7. & seq.**
- Adhuc tamen Capitulum Cathedralis ad instantiam transactionem deueniendo super iuribus donatis solemnitates præmittere omnino obstringeretur, postquam donationem acceptauit, acceptationemque ipsam in humili responsione data percunctanti concordanti nomine Serenissimi tacite incluserit, maxime cum nullibi constet, quod iura ex donatione perfecta non acquirere, spemque ea effectualiter consequendi dimittere intellexerit; Vnde dum in facto euitatur obiectum circa ius quælibet indagatio laboriosa potius, atque inanis, quam profutura commodumque afferens diiudicaretur; Iurium namque renuntiationi, aut cessio absque solemnitatibus iuribus non subsistit, *Gloss. in §. 1. authent. de non alienat. Doctores in cap. Nulli de rebue Ecclef. non alien. Buratt. decif. 690. num. 11. & latius examinaui *alleg. 70. num. 10. seq. & per tot. lib. 3. Rot. in Comen. funeralium 16. Martij 1654. n. 14. coram R. P. R. Melio.**
- Pari quoque ratione alia ponderatio circa existentiam possessionis penes aduersarium prosteritur, quippe quoniam Locumtenens A. C. mandatum de manuendo ei quidem decreuit; Verum causa per appellationem ad signaturam Sanctiss. deuoluta, & coram ea ad trutinam iuris, partibus vtrinq; acerrimè informantibus reallumpta, appellatio sic interposita, quæ alias à mandato manuentionis concedi non confuevit, *Nau. conf. 121. num. 4. & 9. Peregr. conf. 96. n. 4. lib. 3. Gouag. conf. 8. num. 110. lib. 1. Thomat. decif. Maceat. 7. num. 116. Polt. aliis consensis de Ma-*
- nuen. Obseruat. 106. num. 1. & seq. adhæsit signatura, causamque sacro Rotæ Auditorio cum facultate manutenendi quem de iure remisit, vbi dubio circa eandem manuentionem rerum disceptato contendente vtraque parte se possidere, réque in incipiti circa possessionem detecta cognosci de bono iure sacrum Tribunal mandauit, succelluque de eo in fauorem Mensæ Episcopalis liquere dixit, quod cum suppositam ex aduerso detentionem absorbeat. Milanens. decif. 3. num. 175. & 176. lib. 1. Polt. de Mantuen. Obseruat. 42. sub num. 149. & post trall. decif. 202. num. 11.*
- Ideo sub clypeo existentie possessionis penes aduersarium Capitulum sine solemnitatibus transigere, aut propter eandem dimittere nequit, ex quo enim audientiam aduersus decisionem fauorabilem Episcopatu reportauerit, non ideo infitit, & illius bonum ius offuscarit donec cum effectu ab eadem resolutione fuerit recessum, *Rot. decif. 337. num. 10. & seq. part. 1. recent. Ludouif. decif. 324. num. 4. & in Bononien. fideicommissi de Amarinis 23. Iunij 1647. §. quia licet, coram Reuerendissimo Melio.*
- Præterquam quod, quicquid somnauerint præcitati Doctores, damnataque eorum doctrina, magis communiter in contrariam opinionem nouissimè declinatum apparet, & non nisi cum in teruentu solemnitatum transactione etiam super re penes transigentem cum Ecclesia existente permittitur, *Pinell. in l. 1. part. 3. sub num. 45. in fin. C. de Bon. matern. Gratian. discept. 476. num. 16. Beltram. ad Ludouif. decif. 418. num. 17. Ferentill. ad Buratt. d. decif. 690. in fine annotationum, & de veriori, Rot. decif. 270. num. 7. part. 4. recent. vide quæ dixi, *alleg. 14. & allegat. 70. lib. 3.**
- Cui quidem distinctioni communiter receptæ accedit altera in proposito per Doctores excogitata, vt nimirum quælibet hæsitatio circa obseruantiam Paulinæ verferetur, quoad pœnas à contractu extrinsecas ac personis contrahentiū comminatas, vt puta censuraturam, priuationis beneficij, & similiū, fecus autem quoad intrinsecas, & nullitatem actus concernentes, *Nauar. in manual. confess. cap. 27. sub num. 149. Fulgin. de empty. tit. de contrail. empty. q. 16. sub n. 5. & seq. dic. quod.*
- Nec obstar, si insisteretur, quod donatio ab Illustrissimo Antistite suo Capitulo facta de bonis, & iuribus vitio litigiosi affectis sit ipso iure nulla, nec per eam dominium, vel possessio aliqua in donatarium transferatur ex censura tum iuris Cæsaræ, tum Pontificij, ac Doctorum traditione, *l. fin. C. de litig. Bart. in l. vnica. §. primo, n. 2. ff. de litig. dixi allegat. 1. n. 101. & allegat. 27. n. 32. fol. 496. lib. 1. Surs. decif. 172. num. 8. Gratian. discept. 502. num. 29. Vitell. conclus. 87. num. 85. in verb. Alienatio, Rot. decif. 670. num. 8. part. 4. tom. 3. recent. & in Bononien. transactionis 25. Febr. 1639. §. secundo, quia lis, coram bon. mem. Merlino, inter eum impressa decif. 799. n. 4. & 5.*
- Si quidem pro validitate donationis sufficit, quod illius executio, & effectus in tempus habile, & permissum, videlicet post obtentam victoriam collarum appareat, quia actus, tempore inhabili emanatus, in tempus habile dilatus sustinetur, *Salicet. in Auth. nisi heres, C. de litig. & bene explicat Gratian. discept. forens. 464. n. 207. & seq. Ultra quod iura super litigiosis contrahi verantia nullitatem actus non inducunt, sed pœnas*

21. nas contrahentem infigunt adeo quod contra acquirentem res postea iudicata abque processu exequi valeat, Gratian. *discept.* 302. num. 35. & 37. ac per totam, Merlin. *de pignor. & hypoth.* lib. 1. quest. 18. num. 14. Rota in *Romana hereditatis de Gratiano* 26. Iunij 1651. in princ. coram Reuten-
dissino Bichio impressa apud nos ad Castill. de Alimentis, decif. 67. Omnique in casu eorum dispositiones afficiunt, quando rei litigiosae dominium, seu possessio ab alienante in tertium acquirentem, lite adhuc durante in effectu transiunt.

Quoniam verò Ecclesia iustitiae, & aequitatis cultrix esse debet, Matt. Medic. *examinat.* 12. n. 29. & ad rem dixi, allegat. 32. num. 16. lib. 2. Maioremque reolet benigne tam lucrosa compositio, quam dispendiosa contentio, & bonorum pene Ecclesiam retentio, ex Rota in *Cesariensis. seu Sarsinensis. emphyteusis* 17. Iunij 1640. §. nec huiusmodi, vers. benigne videntur egisse Episcopi, coram Ghislerio. Hinc igitur concordiam consulere.

22.

S Y M M A R I U M.

- 1 Compensatio ad evitandam caducitatem non fit de credito diversar. personar. Declarat. re num. 15. Praesumitur quod fuisse apposta ad evitandam solutionem, si debitor ex alio capite fuisset creditor, num. 2. Non intrat cum credito anteriori, num. 3. Non fit de caducitate incurfa, sed tantum de incurrenda, num. 4. Ipse iure ad evitandam caducitatem inducitur, num. 5.
- § Emphyteuta probare tenetur canonum solutionem. Indebet litibus affectus excusatur a caducitate ob non solutos canones, n. 14.
- 6 Senatus veritate inspecta indicat.
- 7 Mora purgatio de equitate etiam post declaratam caducitatem admittitur, & n. 8.
- 10 Caducitate ad evitandam sufficit credulitas. Ad incurrendam requiritur cessatio triennalis in solutione canonum, n. 13.
- 11 Pactum incurrendae caducitatis ipso facto ubi non solvatur canon, intelligitur triennij lapsu in emphyteusi priuata. Nisi adfit iuramentum, num. 12.
- 16 Caducitas in dubio non esse locum pronuntiandum.

O B S E R V A T I O V.

IN EVITABILES omnino dum reputare dubitationes per Excellentissimum Senatum adversus Iacobum de Martinis releuatas, cogitaueram qualiter aliunde illius defensionis securus incumbere possem, numi scilicet eundem ab intentata ob non solutos canones caducitate ope compensationis praeseruerem, cum dictus de Martinis tanquam cessonarius, ac Procurator vti in rem propriam Caesare de Bersanis erga ipsum de Barberis, in maiori quantitate crediticis praestisset, quam pro luellis haecenus decursis debitor constitueretur Martinus. Circa quod illud solummodo dubietatem non modicam incurrit, quia regulariter compensatio non adducitur de debito vnius personae cum debito, seu credito alterius, minuse de eo, quod quis debet nomine proprio cum eo,

de quo nomine alieno, creditor existit, l. in rem suam 18. §. creditor, ff. de compensat. l. cum 9. C. de compensat. l. si duo rei 10. ff. de duobus reis, l. Pont. conf. 95. num. 12. lib. 2. Menoch. conf. 195. num. 15. Pedroch. conf. 18. num. 6. & 11. Ruin. conf. 74. n. 19. in fin. lib. 2. Bero. conf. 46. num. 7. lib. 2. Socin. iun. conf. 79. num. 61. lib. 3. Surd. conf. 69. num. 12. & conf. 327. num. 39. Farinac. conf. 133. num. 5. & 21. Natt. conf. 101. num. 16. Chart. decif. 62. num. 9. & 10. Rot. decif. 634. n. 9. in fin. p. recent. quae est dec. 400. apud Cenc. de conf. Ludon. decif. 366. n. 2. & ibi Ad. den. num. 7. vbi, quod neque iniret compensatio pro credito sicij cum debito societatis, Cyriac. controu. 120. n. 21. Ioan. Bapt. Autouel. conf. 56. n. 3. Lanar. conf. 26. num. 16. Polyd. Rip. obseru. 199. n. 8. Schenard. conf. 62. n. 152. Magon. conf. Florent. 44. num. 9. Gratian. *discept.* 948. num. 4. Antonin. de Amat. resolut. 17. num. 4. ac per tot. Mart. Ventur. conf. 32. num. 71. Altograd. conf. 59. num. 31. Burat. decif. 325. num. 11. & 12. Leucill. decif. Ferrar. 42. num. 5. & seq. Rota decif. 305. num. 19. part. 7. recent. Merliu. decif. 783. num. 8. vbi quod neque admittatur compensatio inter duo negotia ab eadem persona exercita.

Hae autem eo fortius ex eo comprobantur, quia ex non oppositione ab initio facta compensationis inducitur praesumptio simulationis, quodque in effectu Martinus directi non esset creditor, quia si talis fuisset vique illico compensationis exceptionem opposuisset, Ludouif. decif. 439. n. 3. Pen. decif. 332. n. 21. Rot. decif. 354. n. 9. p. recent.

Accedit insuper, quod vel creditum Martini ratidue cuius nunc pro compensatione insistimus, onus susceptum soluendi canones sub pena conentionali caducitatis praecessit, & tunc compensatione iuuari minime potest, quoniam compensatio sibi locum non vindicat, quando debitum cum quo petitur fieri compensatio est anterior debito, quod petitur, Afflic. decif. 381. n. 3. Castill. 118. num. 5. & 6. cum adductis per Scac. de comere. & camb. §. 2. gloss. 5. num. 42. quibus addo Hodiern. ad Surd. decif. 117. num. 16. vel cessio, & acquisitio crediti incurfa, seu etiam declarata caducitate emanauit, & multo minus emphyteuta ad evitandam caducitatem opularetur, cum compensatio non fiat de caducitate incurfa, sed de incurrenda, Alex. conf. 196. num. 5. lib. 7. Roman. conf. 204. sub num. 9. Corbul. de priuat. ob non solui. canon. l. in 5. num. 7. Seraph. de prin. l. iur. 74. num. 145. quos allegat, & sequitur Fulgin. de emphy. tit. de solui. can. gloss. i. num. 39. Cessante igitur ex praedictis omni compensatione, cessare quoque videbatur omnis excusatio ab incurfa caducitate. Quandoquidem omisso per plures annos in solutione canonum eo ipso probata refultat, dum ab emphyteuta non probatur solutio, Gloss. in l. 2. in verbo expressa, vbi Bart. num. 9. C. de iur. emphy. Merlin. decif. 648. num. 2. cum adductis per nos alleg. 70. n. 24. lib. 2.

Quae quidem dubietas tam est primo, vt aiunt, vultu vigentissima, atque propemodum ineuicibilis videatur, plura tamen concurrunt, quae ipsius Martini intentionem optime fundatam reddunt. Et primo hanc controuersiam pendere coram Amplissimo Senatu facti sola veritate inspecta causa iudicande, Bec. confil. 47. num. 15. Surd. conf. 54. num. 3. & decif. 105. num. 11. Bardell. confil. 152. num. 38. Cyriac. controuers. 10. num. 57. dixi alleg. 13. num. 22. fol. 228. lib. 1. Et per consequens coram

7. ipso etiam in emphyteusi priuata moræ purgatio admittitur, ex Clar. in §. *emphyteusi*, *quest. 8.* vbi ita Senatum Mediolani iudicasse testatur Caluin. de *acquir. cap. 79. num. 4.* Fulgin. de *emphy. tit. de solut. canon. quest. 6. sub num. 7. vers. quæ opinio non haberet locum, quando esset iudicandum secundum æquitatem, & sola facti veritate inspecta, & enixè comprobata Rota in Romana præsentis deuolutionis 18. Februarij 1636. vers. tamen si esset iudicandum secundum æquitatem, & sola veritate inspecta, coram R.P.D. Dunozeo.*

Deinde ex supposito huiusmodi nullam penitus admittente ambiguitatem habendo Senatus præculis æquitatem, iuxta quam arbitrium suum imperituri solet, atque à caducitate omninò declarare conseruit, non tam Martinum, modò quod de eius credito excedente canonum debita constat, ab intentata caducitate absoluerit tenuit, verum etiam credito eodem secluso, quantumvis per plures annos in solutione litellorum cessasset, adhuc tamen, & prius non obstante iam declarata aducitate eundem de Martinis priuilegium nostrum ad moræ purgationem celerè satisfatione admittere deberet, Gabr. *conf. 75. n. 4. & 7. lib. 2.* Mantic. de *tacit. & ambig. lib. 22. tit. 27. num. 35. in fin.* Rota *decis. 577. num. 2. in fin. part. 2. recent.* infinitis cumulat Fulgin. de *emphy. tit. de solut. can. quest. 6. num. 17. usque ad num. 20.* vbi quod quando vult emphyteuta rescire damna, & expensas, semper audiat, & egregie explicat Rota coram Melin. *decis. 648. num. 6. & seq.* vbi non obstante per plures annos cessatione in canonum solutione, re etiam in iudicio deducta, atque accerrimè disceptata, adhuc Rota ad moræ purgationem emphyteutam admisit, amplectendo æquitatem, quam etiam illud tribunal semper per oculos habere solet.

Vtcrius animaduertendum occurrebat obtransitum crediti erga dominum directi de persona ipsius Cæsaris in personam Martini etiam absque villa prioris ejusdem Martini oppositione ipso iure ad euitandam caducitatem compensationem inductam fuisse, l. si *conf. tit. 4.* vbi Bald. *num. 3. C. de compensat. Mantic. de tacit. & ambig. lib. 22. tit. 27. num. 65.* Corbul. de *caus. priuat. ob non solut. canon. limit. 5. num. 1.* cum adductis per Fulgin. de *emphy. tit. de solut. canon. quest. 1. n. 300.* Marcot. *var. resolut. 6. num. 12. & seq. lib. 2.* Altograd. *conf. 90. num. 12.* Ripol. *var. resolut. cap. 7. num. 34. & 35.* Altograd. *conf. 24. num. 39.* plures alios congeffi in causa Genuenli. Quamuis ergo non opposuerit de compensatione nihilominus à caducitate per compensationem ipso iure inductam præseruandus venit.

Insuper quatenus etiam acquisitio crediti excedentis debitum canonis ad compensationem non suffragaretur, iustam tamen causam excusandi eundem Martinum à caducitate præberet, cum ad hunc effectum excusandæ caducitatis sufficiat credidisse se creditorem compensabilem, atque à commisso excusatum, Rumin. *sen. conf. 421. num. 12.* Mantic. de *tacit. & ambig. lib. 22. tit. 27. num. 65.* quos allegat, & sequitur Fulgin. de *emphy. tit. de solut. can. quest. 1. num. 300. in fin. & num. 301.* Gratian. *discept. 515. num. 32. & discept. 675. num. 33.* Hodiern. ad *Surd. decis. 117. num. 12.* Rot. in *Romana domus 9. Decembris 1650. num. 17. coram Eminentiſſimo Celfo.*

Amplius, & istud meretricale falcem ad radices ponit, & causam extra omnem dubitandi

aleam ponit, ex eo quia Martinus statia die notu soluerit canones, minùque intra mensem ad purgandam quamcunque moram sibi assignatam, non ideo contra ipsum caducitas intentari potuit, nam pactum de quo in eius inuestitura, ibi, *pa-* 11.
ctis, & quod deficiente dicto inuestito, seu eius hæredibus facere debuit solutionem, in dicto Festo S. Martini, & post terminum vnius mensis, quem ipse inuestiens ad purgandam omnem moram ex nunc prout ex tunc, & è contra dicto inuestito assignauit, ipse inuestitus, seu eius hæredes cadat, & cadant, cecidisseque ipso iure intelligantur ab omni iure, & actione, quod, & quam habere, & consequi possent in dictis infra- 12.
*scriptis pet. ter. vigore præsentis inuestiture, & subinuestituræ, & à iure communi interpretationem recipir, adeo vt in tantum caducitas ob non solutos canones incurſa dicatur, in quantum emphyteuta à canonum solutione per triennium destitisset, Dec. conf. 128. sub num. 7. circa medium, ibi, quia dum dicitur, quod dictis D. Accurſio, vel suis in solutione deficientibus die dicto, ipso facto feudum cadat in commissum, talia verba debent intelligi quando defecissent in solutione biennij secundum naturam emphyteusis, late Cephal. conf. 25. sub num. 16. vers. nam dum in instrumento, in cuius comprobationem allegari omnes possent qui volunt promittentem solvere canones singulo anno, ita demum cadere emphyteutam per cessationem vnius anni si iuramentum accesserit, & de quibus apud Mantic. de *tacit. & ambig. lib. 2. tit. 26. num. 4. & Fulg. de solut. can. quest. 1. num. 35. & vtrumque dictum fundat in doctrina Bald. in cap. querelam, in fin. ext. de iur. iur. dum concludit, vbi est iuratum non subintelligi illa clausula si per biennium non soluerit, & iuxta hanc distinctionem intelligendus Ludouic. *decis. 529. num. 16.* dum allegat Doctores tractantes in emphyteuta obligato singulis annis cum iuramento solvere; cum ergo in facti specie nullum omnino iuramentum intercesserit, ideo pro declaranda caducitate, triennium, cum si-* 13.
*mus in emphyteusi priuata expectari debebat, per text. in l. 2. C. de iur. emphyt. Rot. in Romana præsentis deuolutionis 18. Februarij 1636. vers. neque obstat quod ista, coram R.P.D. Dunozeo.**

Demum attentis præmissis, cum ex pluribus colligatur Martinum à Barberio indebitè molestia, sumptibus, atque expensis affectum inde etiam ex hoc peculiari capite si pendente lite canones non soluit, à commisso excusari, atque etiam canonum interitum de curſorū compensationem iure optimo prætereundè valere, Caputaq. *decis. 180. & decis. 198. part. 1.* Mantic. de *tacit. & ambig. lib. 22. tit. 27. num. 67.* Fulgin. de *emphy. tit. de var. caduc. quest. 17. num. 15. & tit. de solut. canon. dict. quest. 1. num. 302.* Ciardin. *controuers. 8. num. 93.*

Esto igitur quod regulariter de credito vnus cum credito alterius compensatio non interit, istud tamen ad præsentem controversiam applicationem non recipit, ex quo Martinus, Cæsaris crediticis contra Barberium agerem ad canones iura cessa habet, quo casu de credito vnus, ad creditum alterius compensationem admitti habetur expresse cautum, in l. in rem suam 18. ff. de *compensat. ibi, in rem suam Procurator datus post litis contestationem, si vice mutua conueniatur æquitate compensationis veteri, & tradiderunt Doctores. in latus 9. C. de compensat. Bott. conf. 85.* 15.

num.20. cum adductis per Antonin. de Amat. res. sol. 17. num.6. quibus addo Merend. controu. iur. lib.17. cap.30. num.6. ac per tot. Et ad rem optimè Rota in Romana Vineæ 27. Novembris 1651. num.3. coram Reuerendissimo Cerro.

Neque applicatur præfumptio simulationis de- sumpta ex eo, quod Martinus ab initio excep- tionem compensationis non opposuerit, tum quia ad euitandam caducitatem ipso iure inducitur, tum quia, vt bene animaduertit Merend. d. controu. 30. lib. 17. etiam lite contestata, & quandocunque compensationis exceptio de iure opponitur, tum demum quia Barberius in declaranda caducitate nimium propærauerat, non expectando lapsum triennij. Et per ista sublatum etiam remanet obiectum resultans ex superius excitatis circa tempus contracti crediti per ipsum de Martinis, sicque ex prædictis manifestè apparet locum non esse caducitati declarare, & quatenus dubium aliquod subesset, in dubio ad exclusionem caducitatis pronuntiandum veniret, dixi allegat. 24. num.22. lib.2.& nunc addo Fulgin. de emphy. sit. de alienat. quest.1. num. 30. Merlin. decif. 224. num.4. Carill. decif. 199. num. 7. Rot. in Romana præfensa deu- lutionis 4. Maij 1607. num.15. coram R.P.D. Lan- cellotto, & in Romana domus 27. Maij 1647. coram Reuerendissimo Dunozeito.

SVMMARIVM.

- 1 Exceptio litis pendentiæ impedit litis ingressum.
- 2 Iudicium ubi capium finiri debet.
- 3 Exceptio litis pendentiæ idem præstat quod exceptio rei iudicate.
- 4 Sententia habens conditionem non potest exequi nisi purificata conditione.
- 5 Cautio etiam si non petatur præstanda, quando per iudicem præstari mandatur.
- 6 Iudicium ubi voluntariè capium ibi finiri debet.
- 7 Confirmatum est in confirmante cum omnibus suis qualitatibus.
- 8 Appellatione pendente sententia exequi non potest.
- 9 Appellatus potest præsequi appellationem relictæ appellante.
- 10 Appellatio quoad vtrunque partem suspendit sententiam, & vtraque pars non deducit deducere potest.
- 11 Mandatum. Omnia acta facta per procuratorem sine mandato in iudicio sunt ipso iure nulla, nec possunt ratificari ex ordinibus patriæ Manuane.
- 12 Tutor sua tutela in iudicio finem facere tenetur.
- 13 Legitimatio persone in quocunque iudicio quantumvis summario ante omnia fieri debet.
- 14 Protestatio tollit renuntiationem tacitam ex comparationibus emergentem.
- 15 Mandatum in albis probat productionem, sed non qualitatem illius.
- 16 Sententia fauore mortui est nulla.
- 17 Vniuersis non datur heredes.
- 18 Nullitas etiam notoria post terminum à statuto præfixum non videtur posse opponi. Fallit ex statuto Mantuæ, num.19. Et quando ex eisdem actis incontinenti remanet probata, num.20. & 23.
- 21 Nullitas notoria trium conformium impedit executionem.

- 22 Sententia non dicitur conformis quando vna est conditionalis, relique sine conditione.
- 24 Iudicium quando est nullum reus absoluitur & obferuatio iudicij, & actor condemnatur in expensis.

OBSERVATIO VI.

PROPTER litis pendentiæ, appellationemque per aduersarios interpositam, & ob non legitimatas ex aduerso interuenientium personas iudicium nunc coram Illustrissimo Domino Commissario introductum corruit, irritaque remanent omnia hæcenus acta. Adeo, vt Illustrissima, atque Excellentissima Domina Marchionissa Francisca Gonzaga, sacrique Rom. Imper. Principissa à petitis cum victoria expensarum omnino absolueda veniat, & causa remittenda ad iudices, coram quibus pendet.

Et sanè quod exceptio litis pendentiæ coram vno iudice sit impediticia ingressus litis coram alio, Gabr. de iudic. conclusi. n.12. lib.2. Lancel- lot. de aut. lit. pend. part.2. cap.4. limit. 2. n.59. & 60. fol.mibi 130. Cyriac. controuerf.318. num.33. Ratio est, quia regulariter iudicium debet terminari coram iudice, coram quo cœpium fuit, vbi capium 30. ff. de iudic. Barbof. axiomat. 132. num.1. Andr. Censal. decif. Lucen. 81. num.16. Et tantum præstat exceptio litis pendentiæ apposta per partem, quantum exceptio rei iudicate in priorè iudicio, Montet. decif. Aragon. 23. num.6. Cost. de re integ. dist.80. num.7. De qua litis pendentiæ satis ad hunc effectum dicitur constare ex secundo processu partis aduersæ in actis exhibito, fol.549. & seq. vbi inquiritur, num fideiussor per Dominos Gonzagas, sit idonea pro adimplemento conditionis sententiarum, in quibus fuit ordinatum fructus sequestratos sub memorata cautione primogenito relaxari, & propterea non possunt non purificata dicta conditione sententiæ executioni demandari, in terminis, Rot. Rom. omnino videntur, apud Post. de manuten. decif. 23. n.6. Bald. in l.1. sub num.4. vers. conclude ergo, Cod. de iur. & fact. ignoram. Socin. iun. consil. 67. num.19. lib.1. Surd. consil. 186. num.17. Cyriac. controuerf. 424. num.15. & pluribus seq. inter impressas Cremonæ, Gail. de pact. public. lib.2. cap. 4. num.10. & 11. Bero. consil. 8. num.7. lib.2. Scraph. decif. 464. num.2. & per tot. Pacific. de Saluian. inspec. 4. cap.4. num.61. & seq. vbi quod procedit etiam cautio non petetur, Manent. decif. 14. n.2. 16. & 36. & decif. 66. num.1. Bonden. colluct. legal. 8. num.105. & seq.

Nec obstat conditionem fideiubendi in sententiæ appositam, ita demum operari, si Ludouicus Franciscus, vel illius heredes, seu successores vellent, & prætenderent fructus sequestratos, vt deducit pars in nostro processu fol.17. nam præterquam quod ista plica non legitur in sententiis, & determinatio præsentis articuli prædet in decisia, vt videre est ex processu dist. fol.549. & seq. nec non pars aduersa super illo cum suscepit voluntariè iudicium ab eo non posset amplius altera parte inuita resistere, vt optimè considerat Gabr. d. conclusi. num. 4. de iudic. animaduertendum est etiam sequestrum factum ad instantiam Illustrissimi D. Ludouici Francisci afficere non solum fructus, sed etiam liuellos, decimas, & quodcunque aliud emolumentum, vt videre est ex eodem processu

processu fol. 478. *in nro fol. 493. fac. 2.* & non tam maturatos de tempore sequenti, verum etiam maturandos vsque ad finalem expeditionem causæ, vt legitur d. folio 478. ibi: *Come anco da maturarsi sino alla total speditione.* Quod idem fuit postea confirmatum per Iudices in tertia instantia delegatos, vt in processu fol. 502. fac. 2. in quorum sententia tanquam præcedentes simpliciter confirmatoria eadem conditio repetita censetur, quia confirmatum est in confirmante cum suis qualitatibus, Rot. decif. 664. num. 4. *vers. unde confirmando, part. 1. recent.* Gail. *pract. obseruat. 1. num. 8. lib. 2. Cost. de retroract. cap. 8. cas. 5. num. 11.*

Quod autem Illustrissimus D. Iulius Cæsar Gonzaga, & nepotes prætendant omnes, & quocumque fructus sibi relaxati, colligitur ex proclamatione eorum nomine publicato, cuius confirmationem nunc procurant, & de quo in secundo processu exhibitio fol. 559. ibi: *Pagar le decime, fitti, o simili soliti pagarfi.*

Sed vterius inspicienda est ratio, propter quam iudices noluerunt fructus, & emolumenta Curie controuersæ absque idonea fideiussione peruenire in aduersarios, quæ non alia fuit, vt legitur in ipsa sententia in secundo processu fol. 497. fac. 2. nisi vt Dominæ Marchionissæ, quæsiuecunque in petitorio obtineret consilium, ac de sufficienti remedio pro fructibus recuperandis remaneret prouisum. Quæ sanè ratio militabit vsque ad integram causæ expeditionem, ideo fideiussio coartari nequit.

8. Obstare quoque dicebamus appellationem ad sanctam Sedem interpositam petiæ executioni sententiarum, Rot. Rom. decif. 661. num. 3. part. 1. *recent.* Andr. Censal. decif. Lucen. 68. num. 8. quam quidem appellationem cum Domina Marchionissa prosequi intendat, quamvis aduersarij desistant, impediri nequit. Nam per remedium appellationis vtrique parti commune emendatur graamen sententiæ, etiam in fauorem eius, qui non appellauit, nec potest appellans inuito, ac reluctantè appellato renouare appellationi interpositæ in præiudicium appellati, iuxta text. in l. ampliore 37. in fin. ff. de appellat. Cyriac. *controuers. forens. 183. num. 4.* cum aliis ibi per ipsum allegatis, quibus addo Gail. *pract. obseruat. 121. num. 3. lib. 1. Minlynger. obseruat. 21. num. 1. & 2. cent. 2. Cost. de re integ. distinct. 58. num. 10. & per totam.*

10. Appellatio enim suspendit sententiam, tam quoad appellatum, quam quoad appellantem, itavt vtrique parti licitum sit non deducta deducere, & approbata probare, *per hanc 4. C. de tempor. appell. Andr. Censal. dicta decif. 68. num. 4. & seq.*

11. Dicebam denique processum mox compilatum euidenti nullitatis morbo laborare, tum propter defectum mandati in Domino Reggiano, de quo iuxta ordines huius patriæ in prima comparitione actoris per relaxationem in actis apparere debebat; & ideo omnia acta sunt ipso iure nulla, etiam parte non opponente, nec possumus ratificari in puncto, Menoch. *conf. 246. num. 54. Cyriac. controuers. 275. num. 123.* & in simili statuto Florentiæ Monac. *dec. Florent. 18. n. 7.* & in statuto Ferrariæ, Palæth *conf. 194. sub num. 20. vers. tertio ratihabito non operatur*; quod idem procedit etiam de iure communis parte opponente, *Cost. de retroract. cap. 8. cas. 18. num. 4. Alin. in prax. §. 28. num. 1. cap. 1. de mandat. Boët. decif. 81. sub n. 31.*

cum iuribus allegatis per nos allegat. 2. num. 10. vol. 1. Bonden. *colluct. 49. num. 16.* Tum quia non apparet de asserta tutela D. Iulij Cæsaris, de qua similiter fidem in hoc iudicio præsentare oportebat, *liberto 32. alijs 33. 5. quanquam, ff. de negot. gest. Roland. de inuent. part. 1. quæst. 43. in fin. Sol. ad antiq. consuet. Sabaud. tit. de minor. gloss. 1. part. 1. num. 21. fol. mibi 92. dixi allegat. 2. num. 17.* quæ personarum legitimatio in quolibet iudicio quantumvis summarissimo, & executio omnia reddit iudicium penitus nullum, *lasc. in rubr. num. 2. Dec. num. 30. C. qui admitti, Cyriac. controuers. forens. 384. num. 1. 4. & 5. Rot. Rom. decif. 18. sub n. 2. & decif. 307. num. 7. part. 1. & decif. 28. num. 4. & decif. 183. num. 2. part. 2. recent.* & & penes Cenc. de *conf. decif. 163. num. 5. infinitos cumulat Post. de manut. obseruat. 86. num. 4. & obseruat. 87. num. 3. eadem Rot. decif. 134. num. 18. part. 5. recent.* & in Romana *Ginea 18. Iunij 1629. num. 3. & 4. coram Reuerendiss. Merlino, inter eius impressas, decif. 410. Bonden. colluct. 1. num. 91. & colluct. 39. ex n. 119. Andr. Censal. decif. Lucen. 12. num. 7. & decif. 48. num. 9. & decif. 61. ex num. 11. Rot. in Romana Saluiani 5. Aprilis 1658. num. 6. coram R. P. D. Albergato.* Illudque transit inoffenso pede, ex quo pro parte D. Marchionissæ protestatum semper fuit nihil fieri, nisi prius legitimatis legitimandis, & quæ protestatio collit tacitam renuntiationem ex comparitionibus alijs emergentem, *Scraph. decif. 1261. num. 4. & apud Cenc. d. decif. 163. num. 4. & 5. Post. de manut. dict. obseruat. 86. num. 1. & obseruat. 87. num. 2. Rot. Rom. decif. 105. num. 3. & per totam part. 1. diuers. vbi quod procedit quoque in Procuratore minoris, Gratian. decif. Mar. 105. num. 18. Monac. decif. Florent. 18. num. 8. Polyd. obseruat. 44. per totam, Andr. Censal. decif. Lucen. 27. num. 3. & decif. 33. num. 15.*

Prædictis nequaquam refragatur exhibitio processuum, cum in illis pro parte aduersæ semper interuenerit Dominus Ricchini, nec repetitur tutela Domini Iulij Cæsaris, & nihilominus, vt dicatur satisfactum memoratis huius patriæ ordinibus, totius instrumenti procure, vel tutelæ requiritur in processu extensa registratio, nec diceretur facta legitima fides mandati, quando illud est tantum in albo, ita post alios, *Manent. dec. 61. num. 15. & 16.*

Interim dignetur quæso Illustrissimus Dominus Iudex considerare, quomodo petiæ executioni, vbi etiam prædicta cederant, eius officium imperituri possit. Quandoquidem præsentis sententiæ, vt apparet ex processibus, emanatur sub prætextu assertæ primogeniture, nunc autem publicatio proclamatum, de qua in processu nostro, fol. 13. quinimo omnia fere acta à die obitus Domini Ioan. Ludouici gesta fuerunt ad assertam instantiam tum ipsius Domini Iulij Cæsaris, tum nepotum, quod quam fit rationi repugnans, ac in graue Domine Marchionissæ vergat detrimentum, nemo certe reperit, qui non videat, ac manifestam collusionem comprehendat.

Veruntamen non video, vbi constet de tribus sententiis, & quicquid de cæteris, certe lata per Illustrissimos D. D. Senatorem Caloram, & Auditorem Bossium fauore Domini Ludouici Francisci, longè post illius mortem non meretur poni ad calculum, cum sit notoriè nulla ex defectu iurisdictionis, quæ in mortuos non cadit, hinc propterea frequentiori Doctorum calculo traditur sententiam, fauore mortui latam à iudice obitus

12.

13.

14.

15.

16.

tus

tus actoris noticiam habente irritam esse, & inane, Bart. & Alex. in l. in summa 59. §. fin. ff. de re iudic. Ioachim. Mynsing. obseruat. 85. n. 1. cent. 1. Viu. com. opin. 700. num. 2. lib. 2. Mastrill. decif. 137. num. 1. & in fin. Vincent. Franch. decif. 145. num. 4. Celf. Hug. confil. 73. sub num. 4. vers. sic etiam non valet sententia pro, vel contra defunctum, Surd. conf. 99. n. 12. Scac. de sentent. & re iud. gloss. 14. q. 25. sub num. 75. vers. extendit secundo, Gratian. discipul. forens. 18. num. 20. Cyriac. controuerf. 275. num. 36. Rot. Rom. decif. 355. num. 1. part. 1. Poff. Farinac. alius part. 3. recent. dixi allegat. 21. num. 42. lib. 1. quod autem Iudices condelegari, à quibus promulgata fuit sententia in gratiam D. Ludouici Francisci, optimè nouerint eundem ex hac vita migrasse, colligitur ex Scriptura registrata, in sequente processu exhibita fol. 566. & successiue ab aliis Scripturis productis ad instantiam hæredum, cum viucentis non dentur hæredes, l. 1. vbi gloss. vnic. in princip. ff. de hered. vel alii. vend. Cyriac. controuerf. 5. num. 170. Rot. decif. 167. n. 11. part. 5. recent. quæ nullitas notoriè patens ex actis opponi potest, tam etsi transacti sint decem dies ad dicendum de nullitate præfixi etiam ex statuto Mantuæ sub rubr. de tempore appellat. in quibus sententis proponens nullitatem quantumvis notoriam, non videtur audiendus, Bec. confil. 40. num. 5. Roland. conf. 87. sub num. 16. vers. Secundo responderetur, lib. 1. Andri. Censil. discif. 27. num. 9. & 10. & decif. 88. num. 36. & 37. & hoc propter dispositionem alterius statuti sub rubr. de sententis executioni mandandis, disponentis, quod sententiæ, à quibus non fuit appellatum, vel dictum de nullitate infra decem dies mittantur executioni, cum hac tamen modificatione, nisi defectus sententiæ, seu processus proueniat ex defectu iurisdictionis, seu alterius nullitatis notoriæ ex quavis causa aliunde prouenientis, vt sunt verba statuti relata per D. Cyriac. controuerf. 187. sub n. 17. vers. cum igitur, iunctis num. seqq. neque etiam obstant tres conformes, ex quo nullitas, & eisdem actis remanet incontinenti probata, ad tradita per Ruin. in conf. 131. non. 13. lib. 4. & conf. 27. num. 5. lib. 5. Menoch. de arbit. cas. 9. num. 2. lib. 2. cent. 1. Burat. conf. 220. sub num. 17. vers. quæ etiam per tres sententias, lassimè Gabr. conclusi. sub num. 8. vers. contrarium de execut. rei iudic. lib. 2. & propterea etiam trium conformium impedit executionem, Alex. conf. 186. num. 13. lib. 2. & conf. 77. n. 16. lib. 3. & conf. 225. num. 6. lib. 6. Roland. à Vall. confil. 29. num. 44. lib. 1. Minsyng. obseruat. 4. num. 1. & 2. cent. 6. Roman. singul. 291. in addit. vers. aut assertis constare ex actis laici, Ioseph. Ludouici decif. Lucen. 24. num. 3. 4. 11. & per totam. Mart. Medic. ad decif. Senen. examinatus. 19. num. 6. & decif. 32. n. 7. Rot. decif. 240. num. 18. part. 5. recent. Vitra quod cum prima sententia sit absoluta, duæ vero postérieures sub conditione, non dicuntur propterea conformes, Burat. conf. 219. n. 6.

17. hæredum, cum viucentis non dentur hæredes, l. 1. vbi gloss. vnic. in princip. ff. de hered. vel alii. vend. Cyriac. controuerf. 5. num. 170. Rot. decif. 167. n. 11. part. 5. recent. quæ nullitas notoriè patens ex actis opponi potest, tam etsi transacti sint decem dies ad dicendum de nullitate præfixi etiam ex statuto Mantuæ sub rubr. de tempore appellat. in quibus sententis proponens nullitatem quantumvis notoriam, non videtur audiendus, Bec. confil. 40. num. 5. Roland. conf. 87. sub num. 16. vers. Secundo responderetur, lib. 1. Andri. Censil. discif. 27. num. 9. & 10. & decif. 88. num. 36. & 37. & hoc propter dispositionem alterius statuti sub rubr. de sententis executioni mandandis, disponentis, quod sententiæ, à quibus non fuit appellatum, vel dictum de nullitate infra decem dies mittantur executioni, cum hac tamen modificatione, nisi defectus sententiæ, seu processus proueniat ex defectu iurisdictionis, seu alterius nullitatis notoriæ ex quavis causa aliunde prouenientis, vt sunt verba statuti relata per D. Cyriac. controuerf. 187. sub n. 17. vers. cum igitur, iunctis num. seqq. neque etiam obstant tres conformes, ex quo nullitas, & eisdem actis remanet incontinenti probata, ad tradita per Ruin. in conf. 131. non. 13. lib. 4. & conf. 27. num. 5. lib. 5. Menoch. de arbit. cas. 9. num. 2. lib. 2. cent. 1. Burat. conf. 220. sub num. 17. vers. quæ etiam per tres sententias, lassimè Gabr. conclusi. sub num. 8. vers. contrarium de execut. rei iudic. lib. 2. & propterea etiam trium conformium impedit executionem, Alex. conf. 186. num. 13. lib. 2. & conf. 77. n. 16. lib. 3. & conf. 225. num. 6. lib. 6. Roland. à Vall. confil. 29. num. 44. lib. 1. Minsyng. obseruat. 4. num. 1. & 2. cent. 6. Roman. singul. 291. in addit. vers. aut assertis constare ex actis laici, Ioseph. Ludouici decif. Lucen. 24. num. 3. 4. 11. & per totam. Mart. Medic. ad decif. Senen. examinatus. 19. num. 6. & decif. 32. n. 7. Rot. decif. 240. num. 18. part. 5. recent. Vitra quod cum prima sententia sit absoluta, duæ vero postérieures sub conditione, non dicuntur propterea conformes, Burat. conf. 219. n. 6.

18. hæredum, cum viucentis non dentur hæredes, l. 1. vbi gloss. vnic. in princip. ff. de hered. vel alii. vend. Cyriac. controuerf. 5. num. 170. Rot. decif. 167. n. 11. part. 5. recent. quæ nullitas notoriè patens ex actis opponi potest, tam etsi transacti sint decem dies ad dicendum de nullitate præfixi etiam ex statuto Mantuæ sub rubr. de tempore appellat. in quibus sententis proponens nullitatem quantumvis notoriam, non videtur audiendus, Bec. confil. 40. num. 5. Roland. conf. 87. sub num. 16. vers. Secundo responderetur, lib. 1. Andri. Censil. discif. 27. num. 9. & 10. & decif. 88. num. 36. & 37. & hoc propter dispositionem alterius statuti sub rubr. de sententis executioni mandandis, disponentis, quod sententiæ, à quibus non fuit appellatum, vel dictum de nullitate infra decem dies mittantur executioni, cum hac tamen modificatione, nisi defectus sententiæ, seu processus proueniat ex defectu iurisdictionis, seu alterius nullitatis notoriæ ex quavis causa aliunde prouenientis, vt sunt verba statuti relata per D. Cyriac. controuerf. 187. sub n. 17. vers. cum igitur, iunctis num. seqq. neque etiam obstant tres conformes, ex quo nullitas, & eisdem actis remanet incontinenti probata, ad tradita per Ruin. in conf. 131. non. 13. lib. 4. & conf. 27. num. 5. lib. 5. Menoch. de arbit. cas. 9. num. 2. lib. 2. cent. 1. Burat. conf. 220. sub num. 17. vers. quæ etiam per tres sententias, lassimè Gabr. conclusi. sub num. 8. vers. contrarium de execut. rei iudic. lib. 2. & propterea etiam trium conformium impedit executionem, Alex. conf. 186. num. 13. lib. 2. & conf. 77. n. 16. lib. 3. & conf. 225. num. 6. lib. 6. Roland. à Vall. confil. 29. num. 44. lib. 1. Minsyng. obseruat. 4. num. 1. & 2. cent. 6. Roman. singul. 291. in addit. vers. aut assertis constare ex actis laici, Ioseph. Ludouici decif. Lucen. 24. num. 3. 4. 11. & per totam. Mart. Medic. ad decif. Senen. examinatus. 19. num. 6. & decif. 32. n. 7. Rot. decif. 240. num. 18. part. 5. recent. Vitra quod cum prima sententia sit absoluta, duæ vero postérieures sub conditione, non dicuntur propterea conformes, Burat. conf. 219. n. 6.

19. hæredum, cum viucentis non dentur hæredes, l. 1. vbi gloss. vnic. in princip. ff. de hered. vel alii. vend. Cyriac. controuerf. 5. num. 170. Rot. decif. 167. n. 11. part. 5. recent. quæ nullitas notoriè patens ex actis opponi potest, tam etsi transacti sint decem dies ad dicendum de nullitate præfixi etiam ex statuto Mantuæ sub rubr. de tempore appellat. in quibus sententis proponens nullitatem quantumvis notoriam, non videtur audiendus, Bec. confil. 40. num. 5. Roland. conf. 87. sub num. 16. vers. Secundo responderetur, lib. 1. Andri. Censil. discif. 27. num. 9. & 10. & decif. 88. num. 36. & 37. & hoc propter dispositionem alterius statuti sub rubr. de sententis executioni mandandis, disponentis, quod sententiæ, à quibus non fuit appellatum, vel dictum de nullitate infra decem dies mittantur executioni, cum hac tamen modificatione, nisi defectus sententiæ, seu processus proueniat ex defectu iurisdictionis, seu alterius nullitatis notoriæ ex quavis causa aliunde prouenientis, vt sunt verba statuti relata per D. Cyriac. controuerf. 187. sub n. 17. vers. cum igitur, iunctis num. seqq. neque etiam obstant tres conformes, ex quo nullitas, & eisdem actis remanet incontinenti probata, ad tradita per Ruin. in conf. 131. non. 13. lib. 4. & conf. 27. num. 5. lib. 5. Menoch. de arbit. cas. 9. num. 2. lib. 2. cent. 1. Burat. conf. 220. sub num. 17. vers. quæ etiam per tres sententias, lassimè Gabr. conclusi. sub num. 8. vers. contrarium de execut. rei iudic. lib. 2. & propterea etiam trium conformium impedit executionem, Alex. conf. 186. num. 13. lib. 2. & conf. 77. n. 16. lib. 3. & conf. 225. num. 6. lib. 6. Roland. à Vall. confil. 29. num. 44. lib. 1. Minsyng. obseruat. 4. num. 1. & 2. cent. 6. Roman. singul. 291. in addit. vers. aut assertis constare ex actis laici, Ioseph. Ludouici decif. Lucen. 24. num. 3. 4. 11. & per totam. Mart. Medic. ad decif. Senen. examinatus. 19. num. 6. & decif. 32. n. 7. Rot. decif. 240. num. 18. part. 5. recent. Vitra quod cum prima sententia sit absoluta, duæ vero postérieures sub conditione, non dicuntur propterea conformes, Burat. conf. 219. n. 6.

20. hæredum, cum viucentis non dentur hæredes, l. 1. vbi gloss. vnic. in princip. ff. de hered. vel alii. vend. Cyriac. controuerf. 5. num. 170. Rot. decif. 167. n. 11. part. 5. recent. quæ nullitas notoriè patens ex actis opponi potest, tam etsi transacti sint decem dies ad dicendum de nullitate præfixi etiam ex statuto Mantuæ sub rubr. de tempore appellat. in quibus sententis proponens nullitatem quantumvis notoriam, non videtur audiendus, Bec. confil. 40. num. 5. Roland. conf. 87. sub num. 16. vers. Secundo responderetur, lib. 1. Andri. Censil. discif. 27. num. 9. & 10. & decif. 88. num. 36. & 37. & hoc propter dispositionem alterius statuti sub rubr. de sententis executioni mandandis, disponentis, quod sententiæ, à quibus non fuit appellatum, vel dictum de nullitate infra decem dies mittantur executioni, cum hac tamen modificatione, nisi defectus sententiæ, seu processus proueniat ex defectu iurisdictionis, seu alterius nullitatis notoriæ ex quavis causa aliunde prouenientis, vt sunt verba statuti relata per D. Cyriac. controuerf. 187. sub n. 17. vers. cum igitur, iunctis num. seqq. neque etiam obstant tres conformes, ex quo nullitas, & eisdem actis remanet incontinenti probata, ad tradita per Ruin. in conf. 131. non. 13. lib. 4. & conf. 27. num. 5. lib. 5. Menoch. de arbit. cas. 9. num. 2. lib. 2. cent. 1. Burat. conf. 220. sub num. 17. vers. quæ etiam per tres sententias, lassimè Gabr. conclusi. sub num. 8. vers. contrarium de execut. rei iudic. lib. 2. & propterea etiam trium conformium impedit executionem, Alex. conf. 186. num. 13. lib. 2. & conf. 77. n. 16. lib. 3. & conf. 225. num. 6. lib. 6. Roland. à Vall. confil. 29. num. 44. lib. 1. Minsyng. obseruat. 4. num. 1. & 2. cent. 6. Roman. singul. 291. in addit. vers. aut assertis constare ex actis laici, Ioseph. Ludouici decif. Lucen. 24. num. 3. 4. 11. & per totam. Mart. Medic. ad decif. Senen. examinatus. 19. num. 6. & decif. 32. n. 7. Rot. decif. 240. num. 18. part. 5. recent. Vitra quod cum prima sententia sit absoluta, duæ vero postérieures sub conditione, non dicuntur propterea conformes, Burat. conf. 219. n. 6.

21. hæredum, cum viucentis non dentur hæredes, l. 1. vbi gloss. vnic. in princip. ff. de hered. vel alii. vend. Cyriac. controuerf. 5. num. 170. Rot. decif. 167. n. 11. part. 5. recent. quæ nullitas notoriè patens ex actis opponi potest, tam etsi transacti sint decem dies ad dicendum de nullitate præfixi etiam ex statuto Mantuæ sub rubr. de tempore appellat. in quibus sententis proponens nullitatem quantumvis notoriam, non videtur audiendus, Bec. confil. 40. num. 5. Roland. conf. 87. sub num. 16. vers. Secundo responderetur, lib. 1. Andri. Censil. discif. 27. num. 9. & 10. & decif. 88. num. 36. & 37. & hoc propter dispositionem alterius statuti sub rubr. de sententis executioni mandandis, disponentis, quod sententiæ, à quibus non fuit appellatum, vel dictum de nullitate infra decem dies mittantur executioni, cum hac tamen modificatione, nisi defectus sententiæ, seu processus proueniat ex defectu iurisdictionis, seu alterius nullitatis notoriæ ex quavis causa aliunde prouenientis, vt sunt verba statuti relata per D. Cyriac. controuerf. 187. sub n. 17. vers. cum igitur, iunctis num. seqq. neque etiam obstant tres conformes, ex quo nullitas, & eisdem actis remanet incontinenti probata, ad tradita per Ruin. in conf. 131. non. 13. lib. 4. & conf. 27. num. 5. lib. 5. Menoch. de arbit. cas. 9. num. 2. lib. 2. cent. 1. Burat. conf. 220. sub num. 17. vers. quæ etiam per tres sententias, lassimè Gabr. conclusi. sub num. 8. vers. contrarium de execut. rei iudic. lib. 2. & propterea etiam trium conformium impedit executionem, Alex. conf. 186. num. 13. lib. 2. & conf. 77. n. 16. lib. 3. & conf. 225. num. 6. lib. 6. Roland. à Vall. confil. 29. num. 44. lib. 1. Minsyng. obseruat. 4. num. 1. & 2. cent. 6. Roman. singul. 291. in addit. vers. aut assertis constare ex actis laici, Ioseph. Ludouici decif. Lucen. 24. num. 3. 4. 11. & per totam. Mart. Medic. ad decif. Senen. examinatus. 19. num. 6. & decif. 32. n. 7. Rot. decif. 240. num. 18. part. 5. recent. Vitra quod cum prima sententia sit absoluta, duæ vero postérieures sub conditione, non dicuntur propterea conformes, Burat. conf. 219. n. 6.

22. hæredum, cum viucentis non dentur hæredes, l. 1. vbi gloss. vnic. in princip. ff. de hered. vel alii. vend. Cyriac. controuerf. 5. num. 170. Rot. decif. 167. n. 11. part. 5. recent. quæ nullitas notoriè patens ex actis opponi potest, tam etsi transacti sint decem dies ad dicendum de nullitate præfixi etiam ex statuto Mantuæ sub rubr. de tempore appellat. in quibus sententis proponens nullitatem quantumvis notoriam, non videtur audiendus, Bec. confil. 40. num. 5. Roland. conf. 87. sub num. 16. vers. Secundo responderetur, lib. 1. Andri. Censil. discif. 27. num. 9. & 10. & decif. 88. num. 36. & 37. & hoc propter dispositionem alterius statuti sub rubr. de sententis executioni mandandis, disponentis, quod sententiæ, à quibus non fuit appellatum, vel dictum de nullitate infra decem dies mittantur executioni, cum hac tamen modificatione, nisi defectus sententiæ, seu processus proueniat ex defectu iurisdictionis, seu alterius nullitatis notoriæ ex quavis causa aliunde prouenientis, vt sunt verba statuti relata per D. Cyriac. controuerf. 187. sub n. 17. vers. cum igitur, iunctis num. seqq. neque etiam obstant tres conformes, ex quo nullitas, & eisdem actis remanet incontinenti probata, ad tradita per Ruin. in conf. 131. non. 13. lib. 4. & conf. 27. num. 5. lib. 5. Menoch. de arbit. cas. 9. num. 2. lib. 2. cent. 1. Burat. conf. 220. sub num. 17. vers. quæ etiam per tres sententias, lassimè Gabr. conclusi. sub num. 8. vers. contrarium de execut. rei iudic. lib. 2. & propterea etiam trium conformium impedit executionem, Alex. conf. 186. num. 13. lib. 2. & conf. 77. n. 16. lib. 3. & conf. 225. num. 6. lib. 6. Roland. à Vall. confil. 29. num. 44. lib. 1. Minsyng. obseruat. 4. num. 1. & 2. cent. 6. Roman. singul. 291. in addit. vers. aut assertis constare ex actis laici, Ioseph. Ludouici decif. Lucen. 24. num. 3. 4. 11. & per totam. Mart. Medic. ad decif. Senen. examinatus. 19. num. 6. & decif. 32. n. 7. Rot. decif. 240. num. 18. part. 5. recent. Vitra quod cum prima sententia sit absoluta, duæ vero postérieures sub conditione, non dicuntur propterea conformes, Burat. conf. 219. n. 6.

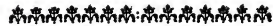
23. hæredum, cum viucentis non dentur hæredes, l. 1. vbi gloss. vnic. in princip. ff. de hered. vel alii. vend. Cyriac. controuerf. 5. num. 170. Rot. decif. 167. n. 11. part. 5. recent. quæ nullitas notoriè patens ex actis opponi potest, tam etsi transacti sint decem dies ad dicendum de nullitate præfixi etiam ex statuto Mantuæ sub rubr. de tempore appellat. in quibus sententis proponens nullitatem quantumvis notoriam, non videtur audiendus, Bec. confil. 40. num. 5. Roland. conf. 87. sub num. 16. vers. Secundo responderetur, lib. 1. Andri. Censil. discif. 27. num. 9. & 10. & decif. 88. num. 36. & 37. & hoc propter dispositionem alterius statuti sub rubr. de sententis executioni mandandis, disponentis, quod sententiæ, à quibus non fuit appellatum, vel dictum de nullitate infra decem dies mittantur executioni, cum hac tamen modificatione, nisi defectus sententiæ, seu processus proueniat ex defectu iurisdictionis, seu alterius nullitatis notoriæ ex quavis causa aliunde prouenientis, vt sunt verba statuti relata per D. Cyriac. controuerf. 187. sub n. 17. vers. cum igitur, iunctis num. seqq. neque etiam obstant tres conformes, ex quo nullitas, & eisdem actis remanet incontinenti probata, ad tradita per Ruin. in conf. 131. non. 13. lib. 4. & conf. 27. num. 5. lib. 5. Menoch. de arbit. cas. 9. num. 2. lib. 2. cent. 1. Burat. conf. 220. sub num. 17. vers. quæ etiam per tres sententias, lassimè Gabr. conclusi. sub num. 8. vers. contrarium de execut. rei iudic. lib. 2. & propterea etiam trium conformium impedit executionem, Alex. conf. 186. num. 13. lib. 2. & conf. 77. n. 16. lib. 3. & conf. 225. num. 6. lib. 6. Roland. à Vall. confil. 29. num. 44. lib. 1. Minsyng. obseruat. 4. num. 1. & 2. cent. 6. Roman. singul. 291. in addit. vers. aut assertis constare ex actis laici, Ioseph. Ludouici decif. Lucen. 24. num. 3. 4. 11. & per totam. Mart. Medic. ad decif. Senen. examinatus. 19. num. 6. & decif. 32. n. 7. Rot. decif. 240. num. 18. part. 5. recent. Vitra quod cum prima sententia sit absoluta, duæ vero postérieures sub conditione, non dicuntur propterea conformes, Burat. conf. 219. n. 6.

causam appellationis pendentem prosequi; præsertim plurima alia eidem, & poriora suspicant fundamenta suis loco, & tempore deducenda ad euertendos processus contra ipsam nulliter, ac minus legitime attentatos.

Et pro nunc insistere tantum intendimus super exceptionibus ordinem, ac substantiam iudicij concitentibus ad effectum, ne quiequam attentetur iudicio, atque appellatione pendentibus, Domina Marchionissæ ab obseruatione iudicij abfoluatur cum victoria expensarum, interesse, & damnorum, Cyriac. controuerf. forens. 384. num. 15. cum adductis per nos allegat. 2. num. 27. lib. 1. causa etiam ad formam asseratarum litterarum, & commissionis Rotalis in costatus, in quo reperitur, relinquantur.

S V M M A R I V M.

- 1 Primogeniti appellatione femina veniunt, & num. 2.
- 2 Primogenitum quando vocatur ex ipso tenetur nomen, & arma deferre, quatinus non sit dictum.
- 3 Primogenitura per erectionem agnatio regulariter terminata censetur.
- 4 Primogenitura constituitur ad effectum, vt bona penes vnum remaneant. Et fideicommissum idem important, num. 18.
- 5 Femina à primogenitura ex quibus excludatur.
- 6 Descendentium appellatione veniunt etiam femina.
- 7 Cognati dicuntur descendentes ex femina.
- 8 Testator in vna parte vocando masculos, si in alia non nominat, censetur eos non vocasse.
- 9 Agnatio censetur contemplata ex onere iniuncto assumendi nomen, & insignia Testatoris. Contra: num. 11.
- 10 Femina nomen, & insignia Testatoris assumere possunt. In primogenitura masculus non extantibus, succedunt, num. 15. In Italia excluduntur à primogenitura, n. 20. Declarat, vt num. 21.
- 11 Dilio, cuiuslibet, plures denotat.
- 12 Masculinitatis qualitas apposita substitutionis in alia non censetur repetita. Amplia, vt num. 15.
- 13 Burat. decif. 272. in quibus terminis procedat.
- 14 Rot. decif. 125. & decif. 143. part. 1. recent. declaratur.

O B S E R V A T I O VII.

RIMOGENITI nomine etiam feminas venire, Rota Ferratensis in dubitationibus doctissime ex citatis admittere videtur, ex Mangill. de impuat. quest. 78. n. 11. & seq. Molin. de primog. Hist. lib. 3. cap. 4. num. 31. & seq. Ludouic. Bell. consil. num. 18. Fular. de substit. quest. 385. num. 1. 9. & 12. & prius quest. 335. num. 5. Ramon. consil. 100. num. 388. Palm. conf. 56. num. 52. cum seq. latissimè Michaël ab Aguir. in respons. success. Regn. Portug. part. 2. num. 57. Cyriac. de her. success. Sereniss. Ducis Caroli, art. 2. num. 79. & 90. Rota in Bonon. fideicommissi 18. Iunij 1638. coram R. P. D. Pirouano, & in Bononiens. fideicommissi

24.

1.

27. Iunij 1639. §. ex quibus, vers. praesertim cum nomine primogeniti contineantur etiam semina, coram R. P. D. Royas, & in Arminen. Castrorum, 14. Februarij 1642. in princ. & §. quod autem, coram Reuerendiss. Dimozotto, & in Bononien. fideicommissi 27. Aprilis 1643. coram Reuerendiss. Cerro; quæ quidem decisiones procedunt in fortioribus terminis, vt colligitur ex eadem Rota, & in eadem causa decif. 1248. num. 2. & per totam, part. 7. recent.

Vnde cum testator in casum, qui euenit extinctionis descendentiæ mascululorum vltimo morienti primogenitum ex filiis Victorie substituerit, nemini certe dubium videretur, quin etiam de feminis intellexerit, vt, præter adductos, comprobant relati per Mart. conf. 432. num. 1. & 4. Censalad Peregr. de fideicommiss. art. 20. vers. prima ergo, fol. 46. & seq.

Onus namque deferendi nomen, & insignia testatoris inlunatum primogenitis, etiam non expressum, subintelligitur, Molin. de primogen. lib. 2. cap. 14. num. 46. Fufar. conf. 175. num. 12. Hopping. de insign. & arm. cap. 8. num. 367. & seq. Fontanell. decif. 32. num. 3. Rot. decif. 77. num. 24. part. 7. recent.

Hinc propterea, licet per erectionem primogenituræ agnationis ratio contemplata regulariter, censetur, Fufar. de substit. quest. 385. num. 6. Peregr. conf. 48. num. 23. lib. 1. Androl. controuerf. 218. n. 14. & controuerf. 254. num. 52. Fontanell. decif. 32. num. 9. Rot. coram Eminentissimo Orthobono, decif. 182. num. 22. confirmata 23. Martij 1650. §. secundum penitus tollitur, vers. ea scilicet, coram Reuerendiss. Cerro; id tamen intelligitur ad hoc, vt bona conseruentur penes vnum siue masculum, siue feminam, propter decorem familiæ, ne diuidantur inter plures, Cyriac. controuerf. 312. num. 65. & colligitur ex mox citatis Doctotibus, potissimum Fontanel. decif. 32. num. 9. & Rot. decif. 1248. num. 2. & seq. part. 7. recent. vbi quoddam cessante expressa ratione conseruandi bona in agnatione, feminæ mascululis potissimum non extantibus admittantur; & in Bononien. fideicommissi 27. Iunij 1639. §. quod autem, vers. & tantum mens testatoris fuit, vt penes vnicum primogenitum eius hæreditas perueniret, quo casu semina non sunt exclusæ, coram R. P. D. Royas, nunc impressa decif. 72. n. 8.

Nec expedit examinare quæstionem Iuris, de qua in motiuis, an femina à successione istius primogenij ex vocatione mascululorum feminis omnino exclusis, & dotatis, exclusa dicatur, sicuti exclusam profiteretur, Molin. de primogen. lib. 1. cap. 5. num. 25. Menoch. conf. 1032. num. 9. Belon. iun. conf. 2. num. 24. nam in casu nunc controuerso, nec masculi apparent vocati, nec feminæ exclusæ, multo minus dotatæ.

Quinimodo dum testator in casu præcedenti expressè masculos vocauit, feminas exclusit, & istas dotari mandauit; & in hoc posteriori nil circa illud expressè disposuit, sed descendentes ex Victorie simpliciter substituerit. Vique in hac substitutione facta de descendentiis tantum abest, quod voluerit excludere feminas, quin potius eas vocare intellexerit; quia appellatione descendendum veniunt propriè etiam feminæ, & omnes femine flexus, etiam si longissimo gradu distent, auct. de hered. ab intest. venient. in princ. l. fin. C. de suis, & legitim. l. liberorum, 220. ff. de verb. signific. Fufar. conf. 137. num. 2. & de substit. quest. 225. num. 1. & 2. Surd. decif. 66. num. 2. Clarin. contro-

uerf. 78. num. 15. dixi allegat. 61. num. 3. lib. 3. Altograd. conf. 22. num. 4. seq. ac per totum, lib. 1. & conf. 92. num. 8. & seq. lib. 2. Rot. decif. 255. num. 1. part. 1. & decif. 279. num. 10. part. 7. recent. & in Romana legati 4. Iunij 1640. coram R. P. D. Carillo, & in Bononien. fideicommissi, seu domus 10. Decembris 1646. §. & vtrumque, vers. & vltierius, coram R. P. D. Bichio, nunc impressa decif. 399. part. 9. tom. 2. recent.

Etenim quando testator ad masculos se restringere voluit, istud expressit, cumque post extinctionem mascululorum de agnatione descendentes ex filia substituerit, qui cognati reputantur, l. 4. §. cognationis, ff. de gradib. affinit. Instit. de legit. agnat. tutel. in princ. Bald. conf. 67. per totum, lib. 4. Alex. conf. 89. num. 23. lib. 6. Crauet. conf. 306. sub num. 5. vers. amplius liberi filiarum, Altograd. conf. 93. n. 2. lib. 1. Ioan. Anton. Bellon. conf. 2. num. 79. Peregr. conf. 70. sub num. 21. vers. sunt cognati, lib. 3. Hodiern. ad Surd. decif. 89. num. 14. & 15. Rot. in Bononien. de Sigheillis, 10. Decembris 1651. sub n. 9. vers. & licet, coram R. P. D. Queipo. Signum propterea euident, quoddam inde testator nec agnationem, minuscule masculinitatem contemplari fuerit, latè post alios, & in proximis terminis Mart. conf. 94. n. 28. ad 37. Menoch. conf. 223. num. 13. & 14. & conf. 802. num. 19. & 90. Giouagn. conf. 11. sub num. 33. vers. quarto quia, lib. 2. Ludouic. decif. 433. num. 15. & 18. Rot. decif. 528. num. 3. part. 2. & decif. 272. num. 19. part. 6. & decif. 1248. num. 6. & seq. part. 7. recent. confirmata die 27. Iunij 1639. §. obuii dictum, in fin. ibi: Quæ verba indubitanter comprehendunt feminas, coram R. P. D. Royas, seu decif. 72. quo in casu, sicuti in nostro, cum eodem ferè verborum contextu testator ordinauerat fideicommissum fauote mascululorum, & illis deficientibus primogenitus ex filia, & sic de primogenito in primogenitum, Ioan. Anton. Bellon. conf. 12. num. 29. & seq. & optimè ad rem dispungunt videndi Altograd. conf. 66. num. 51. & seq. lib. 2. Card. Orthobon. decif. 111. n. 12. & seq.

Verumtamen cum superius num. 3. dixerimus in primogenituris onus assumendi nomen, & insignia testatoris subintelligi, illius expressio vbi etiam agnationis contemplationem importaret, Menoch. conf. 333. num. 14. in fin. Ioan. Anton. Bellon. conf. 73. num. 29. & conf. 86. num. 7. Ioan. Franc. Andr. dicta controu. 218. num. 17. & controu. 254. num. 65. Rota decif. 319. n. 3. & 4. part. 1. & decif. 126. num. 8. part. 7. recent.

Obiecto huic, circa quod præsentis controuerfiz cardo principaliter versatur, dupliciter occurritur. Et primo, quia ex onere iniuncto grauatis per fideicommittentem aliis præsumptionibus destituta, assumendi nomen, & insignia ipsius testatoris, non bene inferitur, quoddam agnationem fictam, ciuilem, & assumptam, ita contemplatus fuerit, vt bona penes agnatos conseruare intellexerit, Molin. de primogen. lib. 1. cap. 5. num. 34. in fin. Thesaur. decif. 270. sub num. 11. Surd. conf. 367. num. 21. Fontanell. decif. 32. num. 5. Gratian. discip. 288. num. 27. Menoch. conf. 926. n. 48. & 49. vbi quod simplex onus assumendi nomen, & insignia fideicommittentis non significant ipsum voluisse suam agnationem, & familiam conseruari, sed memoriam tantum, latè Paris. conf. 159. num. 34. & seq. lib. 2. Cephal. conf. 196. num. 21. Decian. conf. 7. num. 35. lib. 1. Bero. conf. 77. sub num. 22. vers. quo fit, lib. 2. Mart. conf. 61. num. 7. 19. 24. & seq. Annæus Rubert. rer. indic. cap. 4. fol. 757. Hopping.

8.

9.

10.

11.

de insign. & arm. cap. 8. n. 301. & seq. Caren. resol. 158. num. 6.

Deinde, quia quando aliud præciè non refistit, nil prohibet, quo minùs etiam fœminæ nomen, & insignia fideicommitentis assumere valeant, Menoch. dist. confil. 916. num. 49. in fin. & num. 50. & confil. 1006. num. 13. Molin. de primogen. lib. 3. cap. 5. num. 78. Burfat. confil. 128. num. 10. vers. Tertiò principaliter, Rot. decif. 6. sub num. 1. & per totam, part. 1. diuers. Castill. de concil. ultim. volunt. cap. 133. num. 14. lib. 5. part. 2. Matt. Venturin. confil. 2. num. 223. vbi quod tam fœminæ, quàm masculi istius fidei agnationis capaces præexistant, cum adductis per Hopping. de insign. & arm. c. 8. num. 308. hinc ergo Doctores in contrarium adducti non applicantur, ex quo loquuntur quando cum onere assumendi nomen, & insignia, etiam vocatio masculorum concurrit Menoch. confil. 117. n. 21. 22. & 23. Larr. confil. 34. num. 49. latè Rot. in Bonon. fideicommissi de Barberijs 5. Decemb. 1650. coram Eminentijs. Corrado. n. 11. 12. 13. ac per tot. impressa apud Tanagl. Sac. Rot. Rom. Audi. fol. 111. ratio subest optima, quia Doctores præcitati disputant solum, modò an vocatus descendentibus masculis cum onere suscipiendi nomen, & insignia testatoris, masculi ex fœminis comprehendantur, qui non est casus noster, in quo de masculis nulla fit mentio, aut repetitio.

Cæterum, quod testator de masculis tantum primogenitis, minùs de conservanda agnatione non intellexit, euidenter ex eo conuincitur, quia non tam eorum, quàm etiam cuiuslibet eorum cognomen, & insignia familiæ deferere præcepit; signum certè euident, quod omnes primogenitos descendentes ex Victoria ipsius testatoris filia, eorumque familias comprehendere voluerit, ac consequenter primogenituram in fœminas quoque purificari cogitauerit, quia si de masculino dumtaxat ex Victoria descendente primogenituram existeret, vique defensionem eorum cognominis, & familiæ, non autem cuiuslibet eorum ordinalisset, enim dictio, cuiuslibet, plures familias ex necessitate comprehendere seu vocatas inuoluit, si plurib. 45. ff. de leg. 2. l. hoc, artic. 25. ff. de hered. instit. Gratian. discip. 372. n. 29. & seq. Surd. confil. 549. n. 4. Rot. apud Zach. de Cener. oblig. decif. 12. n. 2. & decif. 13. n. 3. Fufar. q. 358. num. 15. latè Alcegrad. confil. 103. n. 2. 302. vsque ad 147. lib. 2. Matt. Venturin. confil. 48. num. 62. & seq. vbi quod ista dictio operetur, vt singuli habeantur pro expressis, & separatis, infinitos adduxi alleg. 79. n. 3. lib. 1.

Seculâ agnationis contemplatione, in motiuis tacite admittitur, quod qualitas masculinitatis adiecta in vno capite, seu ordine substitutionum, in altero non expressa, repetita minime censetur, Fufar. q. 403. n. 6. Buccafat. confil. 31. num. 42. & seq. dixi alleg. 62. num. 16. & allegat. 106. num. 42. lib. 3. Peregr. de fideicom. art. 25. num. 33. latissimè Redenacl. confil. 10. à num. 63. Ioan. Francisc. Andreol. contr. 114. n. 3. & 4. Matt. confil. 42. n. 2. Rot. dec. 144. n. 5. & seq. p. 7. recent. & in Spoletana bonorum, 13. Aprilis 1646. §. quia contraria, coram Eminentijs. Corrado. vbi quod cum in parte posteriori non expressit qualitatem masculinitatis, vt fecit testator in præcedenti, rectius præsumatur noluisse repetere, istudque eo fortis procedere, inquit, quâdo substitutiones perfectis orationibus concipiuntur, & persone in vna, atque altera substitutionum serie diuersificatur, quia tunc diuersa concurrere potest ratio, ac testatoris affectio, Fufar. de

Ioan. Pauli Arelly C. bferuat. forens.

subst. d. q. 403. n. 19. Ludouic. dec. 514. sub n. 6. & in an. not. n. 17. Ferrent. ad Burat. dec. 272. sub n. 19. vers. ex eo quia, Rot. d. dec. 144. sub n. 3. p. 7. recent. & in dicta Spoletana bonorum 13. Aprilis 1646. §. quia contraria, vers. & hac quidem, coram Eminentijs. Corrado. dixi alleg. 42. n. 16. lib. 3. Redenacl. d. confil. 10. n. 55. & 56. & confil. 30. n. 14. & n. 63. & non eundo per mendicata, vt aiunt, suffragia, ita in punctualibus terminis censuit Rot. dicta decif. 248. per totam, confirmata die 27. Iunij 1639. coram R. P. D. Royau.

Nec huic fundamento refistit Rot. coram Burat. in motiuis adducta decif. 172. n. 11. & 12. cum loquatur de substitutionibus vnica oratione perfectis, nitatur plurimum dictione repetitiua, aliàs, res tunc valde dubia præxisteret, dictiones repetitiuæ apparet interiectæ, & vocatio domus, & familiæ geminaretur, vt animaduertit ibidem Ferrent. d. decif. 272. num. 20. coram Burato, Caren. resoluit. 237. num. 5. dixi alleg. 62. num. 16. vers. Doctores, lib. 3. Rot. decif. 129. num. 8. & decif. 143. n. 8. part. 1. recent. versatur solummodo circa perpetuitatem fideicommissi, non concurrant diuersitates, quæ militant in casu nostro, quodque magis est, præsentem controuersiam non attingit, quemadmodum neque in decif. 433. num. 7. & 8. part. 2. & decif. 33. num. 8. & seq. part. 7. recent.

Nec inficiari potest, quin primogenitura, & fideicommissum in omnibus ferè coincident, præterquam in eo, quod istud pluribus, illa verò vni tantum obueniret, vt subiungebatur in motiuis, ex Abb. confil. 60. num. 10. Menoch. confil. 957. num. 3. Cyriac. contron. 23. n. 12. & seq. & confil. 312. n. 84. Mart. confil. 176. num. 12. Larr. decif. 51. sub num. 9. Palm. confil. 56. num. 56. dixi allegat. 50. num. 17. & allegat. 106. num. 7. lib. 3. Merlin. de legitim. lib. 3. tit. 2. quest. 20. num. 28. vbi quod in primogenituris succedatur, prout in fideicommissis, Fufar. de substit. quest. 277. num. 70. & quest. 387. num. 10. & confil. 175. num. 13. Merlin. decif. 884. num. 9. & 10. non minùs ergo per erectionem primogenituræ fœminia excluditur, quàm si simplex fideicommissum fuisset ordinatum, eaque propter etiam in motiuis admittitur, quod saltem, masculis non extantibus, successionem in primogenituris fœminæ consequi valeant, ex Palm. confil. 56. n. 4. & 55. Menoch. confil. 803. num. 16. & optime comprobatur Rot. d. decif. 248. part. 7. recent. confirmata die 27. Iunij 1639. coram R. P. D. Royau.

Tandem neque refistit consideratio motuorum deducta ex eo, quod testator primogenituram progredi disposuit, prout fit in Dominio, & Ducatu Ferrariæ, cum assumptione cognominis, & insignium, ex quo inferebatur pro vocatione mascululorum ad omnimodum fœminarum exclusionem, quemadmodum in tota Italia obseruatur, quicquid fit in Regnis Hispaniarum, Molin. de primogen. lib. 2. cap. 2. num. 14. Rot. decif. 319. num. 4. part. 1. recent. & in Bononiens. de Sighicellis 10. Decembris 1631. num. 14. coram R. P. D. Queipo, Fufar. de substit. quest. 499. n. 13. in fin. Hopping. de arm. & insign. cap. 8. num. 303. in fin.

Hæc enim consideratio facillimè euitatur, quippe quoniam præcitati Doctores huic casui non applicantur, ex quo exclusionem omnimodam fœminarum deducunt, non ex simplici onere assumendi nomen, & insignia, sed ex coniunctione dicti oneris, cum repetitione in quolibet gradu masculinitatis. At in casu nostro testator substitutionem ad fauorem mascululorum descendendum

ex masculis, atque in eorum extinctionem ampliauit ad descendentes ex Victoria, onere istis iniuncto assumendi nomen, & insignia, quod feminæ etiam descendentes ex Victoria non fecerunt, ac masculi adimplere possunt, vt superius diximus, & comprobant Marin. *resolut. 116. sub num. 12. lib. 2. Valenzol. conf. 97. n. 121. & 122. lib. 1.*

Concludo igitur, quod feminæ omnes ex Victoria descendentes, post extinctionem masculinorum, ex litera testamenti ad primogenituram, vt dixi *supra*, num. 1. vocata, propter onus iniunctum assumendi nomen, & insignia testatoris, ad successionem, dummodò primogenita, & onus non imponatur explicitè masculis tantum, admitti debeant.

S Y M M A R I V M.

1. *Hæres beneficiarius simpliciter se obligans inuentario renuntiasse non dicitur. Contrarium, qui teneant, num. 2. Quando, & qualiter teneatur de proprio, num. 3. & num. 4. & num. 5. An ex clausulis in solidum, & aliis dicatur renuntiasse inuentario, n. 7.*
2. *Singula si profunt, fortius in iudicia prodesse debent.*
3. *Admuniculum admuniculo adiectum reddit illud fortius.*

O B S E R V A T I O V I I I.

PARTICVLARI sententia per Hebræos de Noris iam obtenta, in qua Senatus

Excellent. Mantuæ Dominum Angulciolam ad eis soluendum scuta 388. vna cum damnis & expensis condemnauit. Modò hæredes eiusdem de Angulciola ex nouiter deductis illius moderationem prætendunt in eo, quod D. Horatius Angulciola tanquam Patris hæres beneficiarius pro debito paterno in propriis bonis condemnari minime poterit, tamen ex eius propria persona, & bonis nouando in de huiusmodi debitum in forma Cameræ se obligauerit, vulgari ea ratione, quia hæres beneficiarius se obligans simpliciter, atque ex propria persona nunquam beneficio inuentarij reuocasse voluisse censetur, Bald. in l. fin. num. 2. C. ad l. falcid. Afflic. dec. 399. num. 13. Gratian. *discept. forens. 34. num. 33. & discept. 264. num. 1. & discept. 553. feri per tot. Minad. dec. 25. Franc. dec. 323. & dec. 648. cum ibi adductis per Rui. & Amendol. Rot. dec. 392. num. 3. ac per tot. part. 1. recent. Galup. in prax. tit. de except. impet. part. 3. cap. 3. sub num. 3. *Secundò* ampliatur. *Surd. dec. 132. ibique* Hodiern. latè Calu. de *acquirat. cap. 55. num. 8. ac per tot. Mant. de iac. & ambig. lib. 3. tit. 7. num. 19. Pacific. de Saluian. in spec. 3. cap. 2. num. 30. Staiban. iun. *resol. 19. num. 1. eadem* Rot. dec. 700. part. 3. recent. Merlin. de *pignor. & hypoth. lib. 2. quest. 15. num. 18. & seq. & quest. 16. num. 49. vbi* de veriori, ac receptiori opinione, & *post tract. dec. 144. num. 30. vbi* istud eo maxime inquit procedere, quando de minorum interesse agitur, & ita in consilio Neapolis decisum refert San. Fel. dec. 212. in fin. Andr. Censal. *dec. Lucen. 39. n. 12.***

Verumtamen non desunt, qui contrariam proficiantur opinionem, & per obligationem ab hærede simpliciter contractam erga creditores hæ-

reditarios volunt hæredem etiam in propriis bonis censeri obligatum, ac consensu iure merito posse, inter quos Angel. *conf. 31. num. 8. Surd. conf. 191. num. 26. & conf. 540. num. 17. & dec. 183. n. 11. Petr. conf. 89. num. 11. lib. 1. Corn. conf. 31. num. 11. lib. 3. Cyriac. controuerf. 290. num. 29. & prius controuerf. 225. num. 17. Franc. Anton. *Colt. conf. 77. num. 7. Rota apud Merlin. de pignor. & hypoth. dec. 93. num. 3. & 4. vbi* assignat rationem, quia beneficium inuentarij prouidet ne hæres teneatur ad onera hæreditaria ultra vires hæreditatis, & sic prouidet hæredi circa actiones passiuas descendentes à defuncto, non autem illi subuenit aduersus actiones quibus tenetur ex suo facto, & *dec. 135. num. 6. & dec. 143. num. 9. & prius dec. 545. num. 1. & 2. part. 5. recent. Gratian. libi* contrarius *discept. 646. num. 26. & 27. cum* adductis per nos *alleg. 120. num. 2. ibique* Rota. num. 16. lib. 3. Rot. *dec. 135. ex num. 13. part. 9. tom. 1. & dec. 424. n. 6. & 7. part. 9. tom. 1. recent.**

Abstrahendo igitur ab hac, vel illa facti specie non ambigitur, quin questio huiusmodi maximum secum afferat dubietatem. Ideò operæpretium esse diximus eandem ad facti circumstantias coarctatam, & vt aiunt, in concreto disponere. Inter cetera ergo hic concurret, quod verum sit in obligatione voluntaria ab hærede beneficiario facta, & absque eo, quodd ex parte creditoris, vel iudicis aliqua præcelleret instantia, aut condemnatio. Quando autem hæres beneficiarius voluntarie ad debita defuncti se obligat simpliciter, atque ex illius persona, vtique beneficio inuentarij reuocasse præsumitur. Quemadmodum in proposito inter necessarium, & voluntariam promissionem communiter distinguunt Doctores. in l. tale pactum 43. §. qui promouant, *off. de pact. Franc. d. dec. 648. vbi* de hærede beneficiario, qui se nomine proprio obligauerat, non voluntarie, sed vt bona hæreditaria dissequerentur, Staiban. iun. *resol. 19. num. 34. Gratian. d. discept. forens. 553. n. 31. in fin. & num. 32. & 37. vers. qui d. videlicet se obligauerit vigore Decreti iudicis, sic* precipiens, Rot. *dec. 700. part. 3. recent. quæ est dec. 223. num. 3. apud* Stail. *Pacific. de Saluian. Carex. *resol. 157. sub num. 1. vers. attamen communis distinctio* lib. 3. *Surd. dec. 197. n. 8. & seq. latissime* Fontanell. *dec. 490. num. 8. cum* seqq. *ac per totam, dixi* allegat. 120. n. 17. lib. 3. Rota in Bononiens. nullarius concordia 2. *Iulij* 1648. num. 1. coram R. P. D. Bichie, lectura autem obligationis suscepæ per D. Horatium Angulciolam erga Hebræos illicò voluntarie solutioni se supposuisse liquet.*

Accedit insuper alia consideratio, quod nimirum disputatio huiusmodi tunc soli locum vindicat, quando dubium subest, nunquid hæres nouandi animum habuerit; at quando expressè de inducenda nouatione conuenit, dubio procul omnis dubitandi ansa remouetur; frustra enim contenderetur an hæres obligationem defuncti nouare intellexerit, dum debitum in se ipso nouauit, expressè Gratian. *d. discept. 34. num. 30. & d. discept. 264. num. 7. & seq. & d. discept. 550. n. 31. Surd. dec. 132. num. 27. Fontanell. *diel. dec. 490. num. 24. Rot. d. dec. 392. num. 4. part. 1. recent. & apud* Pacific. de Saluian. *d. dec. 223. sub n. 3. vers. non obstat, & ipse in tract. in spec. 3. cap. 2. num. 316. Tomaf. de inuent. tit. 13. num. 18. & in appendice, de inuent. post tract. de iuror. & curat. c. 11. n. 5. l. m. i. Merlin. de pignor. & hypoth. lib. 2. quest. 15. sub num. 46. vers. similiter sunt intelligenda. Vnde**

CUM

S V M M A R I V M.

cum exprefse pluries, atque inculcatè D. Horatius Angulciola pro defuncto spontè fe obligauerit, ac obligationem ipsam in fe nouauerit, frustra nunc ipse, seu illius hæredes frui beneficio inuentarij contendunt.

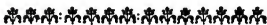
Fortius prædicta comprobantur; quippe quoniam actus D. Horatij Angulciolæ non processit per viam simplicis, ac metæ obligationis, cum plerius transigendo remissionem partis debiti, dilationem ad soluendum capitale, nec non & abolutionem ab interesse, & damnis in posterum decurrendis reportauerit, adeò vt negotium dumtaxat hæreditatis gessisse non dicatur, quin potius propriæ etiam ac plurimum consuluerit indemnitati. Quando autem hæres ex interesse particulari cum creditoribus hæreditariis transigit, tunc eo fortius erga ipsos ultra vires hæreditarias de proprio nulla inuentarij habita ratione renetur, Anton. Fab. in suo Codice, lib. 2. tit. 4. de transact. defn. 2. Rot. decif. 545. num. 2. part. 5. tom. 2. recent. & d. decif. 135. sub num. 6. vers. vbi id potissimè, & d. decif. 143. num. 11. apud Metlin. de pignor. & hypoth. Fontanell. decif. 491. num. 10. ac per totam.

Si ergo vnaquæque ex prædictis rationibus separatim considerata ad inducendam hæredis ex propria persona, & bonis pro debito defuncti obligationem sufficit, quanto magis simul in vnum coaceruatæ, ac in facti specie concurrentes id præstabunt, iuxta regulam, singula, quæ suffi-
 6. cient simul iuncta magis vrgent, Rot. decif. 103. num. 5. part. 5. recent. Barbos. Axioma. 209. per 10. num., Laurent. Virell. conclus. 55. n. 2. in verb. Adminiculum.

Vnde non est, cur modò ingrediamur questiones à nobis in proposito inuectas, an scilicet eundem effectum operetur obligatio per hæredem suscepta insoluidum pro certa quantitate quoad bona præsentia, & futura, atque in ampliori forma Cametæ, vt per illam beneficio inuentarij renuntiasse censeatur, in qua affirmatiuam profequuntur Statil. Pacific. de Saluian. in fess. 3. cap. 2. num. 322. & seq. Gratian. d. discept. 264. num. 7. cum seq. Tomal. de inuentar. tit. 13. num. 29. & in appendice, de inuentar. post tract. de tutor. & curator. num. 5. limit. 3. contrariam verò, & sic negatiuam defendunt, Metlia. de pignor. & hypoth. lib. 2. q. 16. num. 50. Rot. decif. 138. & decif. 123. apud Statil. Pacific. quæ habentur etiam in recent. decif. 392. p. 1. & decif. 700. part. 3. Gratian. discept. forens. 553. per 101. & latissimè profequitur Fontanell. decif. 490. & decif. 491. nam quicquid esset de prædicta questione abstrahendo ab aliis fundamentis superius recensitis, quæ omnino inconcussa reputantur ad hoc vt hæres, qui voluntariè per nouationem, ac transigendo defuncti obligationem suscepit, ex persona illius propria cum bonis teneatur, illud vtique indubitarum existimamus, quod nostra opinio, & Hebraeorum interatio iam optimè fundata ex prædictis quoque plurimum coadiuuetur, eoque magis mens hæredis deliberata obligandi etiam eius bonæ, & personam colligatur, siquidem quodlibet adminiculum quantumvis leue, si graui accedat, facit illud tantò magis valere, ex Mantic. decif. 323. num. 4. Laurent. Virell. d. conclus. 55. num. 12. hic autem non solum præcessit adminiculum graue, sed concludens probatio non ex vno, sed ex pluribus resultans, quod D. Horatius Angulciola in fe obligationem suscipere intellexit, ac discretè nouauerit.

8. Ioan. Pauli Melij Obferuat. forens.

- 1 Implementum qui allegat probare debet.
- 2 Exceptio non implenti obstat agenti, ne audiatur. Non implenti obstat etiam si non interfuit eorum, qui vice versa promiserunt, num. 3. Et de ratione, n. 4. Sed contra, num. 11. Non impedit cursum interesse, num. 15.
- 3 Ratificatio stipulata etiam non necessaria requiritur, & num. 14. Ad euitandas lites prædest, num. 6. Contra, num. 13. Inducitur ex usu instrumenti contractus, num. 19. Ex solutione, aut receptione vigore contractus inducitur, num. 20. Ex taciturnitate resultat, num. 21. & num. 23. Sed vide, num. 24. Remissa censeatur ex usu actus ratificandi, num. 25.
- 4 Insinuatio non requiritur in donatione donatarij.
- 5 Donatio propter nuptias facta à minore sine solemnitatibus non valet. Morino uxore acquiritur marito, num. 28. Vi taceatur per heredes uxoris pactum speciale requiritur, num. 30.
- 6 Incertitudo, donationem propter nuptias, aut dotem non vitiat.
- 7 Solemnitates adhibitas fuisse in constitutione procuratoris sufficit. Declara, vi n. 12.
- 8 Fructus bonorum uxoris, quæ nullam constituit dotem maritus lucratur.
- 9 Doti à Patre constituta debetur cum interesse. Morino viro reuertitur ad uxorem, n. 29.
- 10 Dotis constituta per procuratorem inducitur ratificatio ex matrimonio postea subsensu.
- 11 Dominus à procuratore presumitur certiorari.
- 12 Contractus fauore minoris claudicat. Non secus contrahentis, num. 27.
- 13 Lucrum dotis debetur etiam de dote promissa, & non soluta.

O B S E R V A T I O IX.

NVS ratificandi iniunctum partibus per declarationem Sux Celsitudinis, & potissimum parti aduersæ fuisse illud tanrummodo ad remouendum scrupulum circa res promissas, & obligatas à mandatariis, in ordinem ad quam declarationem, atque iuxta illius formam in pactum onus huiusmodi ratificationis apparet deductum. Vnde exceptio non implenti, seu non adhibita ratificationis, quæ eo ipso probata resultat, dum de implemento non apparet, seu non docetur, quia qui implementum à se debitum allegat, aut eo præsupposito agit ille probare debet, I. Iulianus 13. §. offerri, vbi Bart. num. 2. ff. de ad. empt. l. Quæro 54. §. inter Locatorem, vbi quoque Bart. sub num. 1. ff. locat. l. ita stipulatus 115. §. quod si ab initio, ff. de verb. oblig. Crauet. conf. 192. num. 15. Mascard. de probation. conclus. 391. num. 11. in verb. Implementum, Surd. decif. 64. num. 29. & 30. Thomat. decif. Alacerat. 40. num. 12. Cyriac. controuerf. 180. num. 11. Camuncul. aliàs Procurator in fess. instrum. decif. Bonon. 48. num. 2. latè post alios Niger de except. cap. 9. §. 14. num. 2. & seq. Rot. decif. 44. num. 21. part. 6. recent. Gratian. discept. 246. num. 11. & discept. 926. num. 3. Ludouif. decif.

- decis. 139. num. 6. & decis. 261. num. 5. & in annot. num. 6. Andr. Censal. decis. Lucen. 34. num. 2. & 3. Bonden. collect. 12. num. 21. & seq. adeo intrat fauore Excellentissimi Ducis Mirandulæ, ut ipso iure ab intentata actione aduersarium agentem ex contractu per eum non adimpleto repellat, d. l. Iulianus 13. §. offerri, ff. de act. emp. l. cum prope- num. 21. C. de pati. Bec. conf. 45. num. 6. Crauet. conf. 151. n. 10. circa medium, Camuncul. d. decis. 48. num. 3. latè post alios Altograd. conf. 10. num. 1. qui- bus accedunt cumulatè per Nigr. de except. cap. 9. in princ. num. 6. Merdin. controuerf. forens. 73. n. 2. & controuerf. 86. num. 12. & seq. Marc. Anton. var. refol. 17. num. 12. & 13. & refolut. fin. cas. 20. lib. 2. Ioan. Baptista de Thr. not. decis. 84. num. 33. 34. 37. & ibi, adducti per Sapientissimum Dominum S. E. Audierem Andr. Censal. decis. Lucen. 14. n. 28. & decis. 34. num. 7. Contr. discept. 36. n. 15. & n. 39. Georg. Mund. conf. 11. n. 8. lib. 1. Ioan. Franc. Andr. contron. 134. num. 1.

- Neque obstat, si opponeretur in facti contin- gentia exceptionem huiusmodi nihil prorsus rele- uare, quippe quoniam cum contractus subsiste- ret absque vilo adimplemento ex latere principa- lium inspectis facultatibus amplissimis, tum Scen- tissimo Principi, tum Procuratoribus concessis, paribus propterea nullum interesse, aut dam- num resultare poterat, ratione cuius vis in non adimpleto fieri posset ad exclusionem actionis intentatæ per Excellentissimum Ducem aduer- sarium; dupliciter namque replicari poterat, & primo hanc exceptionem non adimplementi competere, etiam si non interfuit eorum, quibus verba vice, seu respectu alicuius promissum fuerit, Rot. decis. 210. num. 2. part. 1. diuers. & coram Penia decis. 657. num. 4. Gratian. discept. 301. num. 14. & 15. & discept. 302. num. 29. & 30. Secundo, quia excep- tio non implementi non tam est fundata in interesse, quam in defectu, seu violatione fidei, Bart. in d. l. cum propositis 21. C. de pati. Pen. d. de- cis. 657. num. 6. Gratian. d. discept. 301. n. 15. & di- lect. discept. 302. n. 22. & 23.

- Eoque magis in presentiarum, necessitas ratifi- candi sibi locum vindicat, etiam si alias non re- quireretur, quia contrahentes per stipulationem præcisi sibi prospexerunt de ratificatione, quo casu necessaria reputatur, quantumvis in manda- ti actum gerendi adfuerit facultas, Bald. in l. r. num. 4. vers. conclude, C. de Procurat. Gratian. dis- cept. forens. 725. num. 11. vbi quod prius debeat esse clarum, & certum de mandato sufficienti ad hoc, ut cesset ratificatio; ideo quia potest esse dubium super tali sufficientia, siue generali, siue speciali, tunc suppleatur per cautionem rati, subdentes quod hoc fit multum vite, quia propter istam ra- tificationem relescantur multæ exceptiones pro- curatorior. Quamobrem dicitur etiam constare de interesse, si fiat ratificatio conuenta, propter liti- gia, quæ possunt occurrere super mandato, & facul- tate, quam quis præcendit habere ad aliquem obligandum, ut in specie concludunt Bald. in di- lect. l. 1. num. 4. vers. conclude, C. de Procurat. Gratian. discept. 725. n. 25.

- Hic autem maior necessitas ratificationis con- uentæ concurrere videbatur propter ipsius Ex- cellentissimi Ducis Cæsij minoretem, atque imper- fectam ætatem, & ratione cuius donatio propter nuptias de nullitate redargui poterat non qui- dem ex defectu insinuationis, cum in tali dona- tione obnuptial non requiratur, ex Surd. dec. 214.

n. 14. Caputaq. dec. 119. p. 3. Rota decis. 377. n. 5. p. 2. recent. quæ est decis. 165. apud Ludouic. Octau. Con- fect. conf. 29. n. 1. latè Cuiet. de donat. d. scur. 1. spe- cial. 4. n. 2. & seq. & special. 5. n. 1. & seq. alios refert Gratian. discept. forens. 197. n. 7. sed ex defectu alia- rum solemnitaturn in contractibus minorum ex statuto requisitarum ad latè tradita per Rot. apud Pic. ad Statu. Vrb. decis. 22. per totam, apud Statil. Pacific. decis. 114. num. 1. apud Coccin. decis. 433. & decis. 479. Thomast. de iur. & cur. i. 19. num. 79. vbi recentet cõtrarium tenentes Baron. de effec. minor. at. 15. num. 78. & 79. Beltram ad Ludouic. decis. 491. num. 13. Simoncel. de decret. tit. 2. n. 15. lib. 1. vbi in effectu concludunt quod donatio propter nuptias non subiaceat Statuto Vrb. c. 150. vbi agitur de insinuandis donationibus, suppona- tur tamen si fiat à minore Statuto, sub rubr. seu cas. 151. de solemnitatibus, siue ergo interfuit Ducis Mirandulæ, quod ratificatio intercessit ob nulli- tatem promissionis Ducis Centæ, sine non, adhuc propter stipulatam præcisè ratificationem, etiam si concurreret validitas promissionis requireretur, & exceptio non implementi obiecta parti aduer- sæ obest.

At vice versa mox dicta non videntur admo- dum tuta, cum non videatur dubitandum, quin tam dotis constitutio, quam donatio propter nup- tias usque ab initio suam habuissent perfectio- nem, nec vnquam circa validitatem partes hæsi- tassent, cique scemulæ vel minimum iniectionem, cuius intuitu commissa censetur stipulatio rati- ficandi, quemadmodum in dictum casum dum- taxat promissa ac conuenta videtur. Neque enim officit ipsius dotis, ac donationis propter nuptias incertitudo, ac collatio in tertiam personam, quandoquidem fauore dotis, ac donationis pro- pter nuptias cautum reperitur incertitudinem eas non vitare, l. 3. C. de dot. promiss. l. cum post 70. §. gener. ff. de iur. dot. Bart. in l. 1. num. 14. ff. solut. matr. Calt. conf. 11. num. 3. lib. 1. Menoch. conf. 93. num. 11. & 12. vbi declarat procedere si augmen- tum dotis ex parte Viri, siue ex parte mulieris proveniat, Baptista de S. Blasio de prinale. dotal. prinileg. 3. Minysing. obseru. 3. num. 3. in fin. cent. 3. Socin. iun. conf. 35. num. 18. lib. 1. cum adductis per Camill. Borell. in summ. decis. tit. 5. num. 204. & 205. part. 3. & latè per Manent. conf. 25. num. 24. & 25. Sicuti satisfactum statutis sufficienter dicitur ex adhibitione solemnitaturn in constitutione Procuratoris, adeo ut nulla amplius pro validitate donationis propter nuptias adhiberi oportuerit solemnitas, Rota decis. 53. num. 3. & apud Pic. ad Statu. Vrb. & decis. 238. num. 11. part. 6. recent. Simoncel. de decret. lib. 2. tit. 5. inspecl. 4. num. 49. Barz. decis. 95. per tot. Cyriac. controuerf. 308. n. 17. & 18. dislinguentes, quod aut Procurator genera- liter ad omnia negotia constituitur cum debitis solemnitatibus, qui non est casus noster, & tunc etiam debet repeti in quolibet actu, aut consti- tui debet ad certum actum, ut hic, & eo casu non sunt amplius necessarie.

Hinc deducitur conclusio communiter rece- pta, iuxta quam implementi exceptio non com- petit, nec releuat, quando nullum resultare po- test interesse, aut damnum ex non implemento, Bald. conf. 121. lib. 1. Crauet. conf. 39. Surd. conf. 101. num. 24. Menoch. conf. 1. n. 370. Ludouic. deci. 347. num. 11. Caphal. conf. 80. num. 9. Siluan. conf. 100. num. 15. Scraph. decis. 1243. num. 2. & 3. cum ad- ductis per Nigr. de except. cap. 9. in princ. num. 80.

Forcettill.

Ferentill. ad Buratt. *decif. 571. num. 5. & decif. 674. num. 14. Rot. decif. 192. num. 19. & 20. part. 5. & decif. 203. num. 28. & 29. part. 6. recent.* Durand. *decif. 9. num. 4. & decif. 146. num. 13. & decif. 187. n. 3. & decif. 186. num. 6.* in tantum quod ex præmissis non videtur curandum per paucos alios *supra* congestos in contraria reſidere opinione, eoque magis, quia non ſimpliciter implementum promiſſum extitit, ſed in ordine ad ſcrupulum ipſorum principium, quatenus ſinquam ſubelle apparet. Vnde cum nulla hætenus circa validitatem hæſitatio conſigeret, ea propter inanis priorius quælibet ratificatio euadebat.

Amplius tamē ſuper præmiſſis cogitandū veni-
ret ſtante quoddam Procuratoris conſtitutio non emanauit ad contractum ſuper dote certa, aut donatione propter nuptias in quantitate determinata, ſed ad quid incertum, & indeterminatum, quo caſu non poteſt deueniri ad actum celebrationis contractus, ſeu promiſſionis abſque decreto, & ſolemnitatibus, *Federici de Sen. conſ. 100. Borgnin. de tutor. & curat. num. 130. Simoncell. de decret. lib. 2. tit. 5. num. 50.* Huic tamen obiecto poſſet probabiliter replicari ex circumſtantiis ipſius facti, atque ex præcedentibus, & contentis in mandato adeo ſpecificarum reddi contractum, vt nulla omnino ſuperſuerit incertiſſimo, aut generalitas; præterquam quod in arbitrium tertij poſſe remitti taxationem, quantitatē, ac ſubſtantiam donationis propter nuptias ſuperius demonſtrauiſſimus. Concludo igitur exceptionem propoſitam non adimplemēti maximam ſecum pro vtraque parte afferre ambiguitatem.

Inferitur ergo ex iam dictis promiſſionem vtrinque per Procuratores ſtipulatam omnimodam habere firmitatem, ac ſubſiſtentiam, nec vltiori indiguiſſe ratificatione, & poſſiſſimum, quia contrahens nomine alterius, & promittens de rato ad cautelam, ſeu ad remouendum principalibus ſcrupulum non tenetur, ſeu non obligat ad ratificandum, ſi habeat mandatum, & facultatem abſolutam ad gerendum illum actum, cum ratificatio eſſet ſuperflua, neque exigeretur, niſi quatenus opus eſſet, ſeu in facti ſpecie ſcrupulus laboriretur, *ſi Procurator 6. in princip. & 5. Celfus autem, vbi laſ. num. 2. ſ. de cond. indeb. Menoch. conſil. 757. num. 14. Viuius decif. 534. num. 31. C. de ſal. ſcient. & ignor. in ſpecul. 21. num. 5. Gratian. diſcept. 725. n. 10.* vbi quod ſemper promiſſio rati intelligitur quatenus opus ſit, & mandatum deregatur inſufficiens, cum adductis per *Tomaſ. de tutor. & curat. tit. 19. num. 1447. fol. 578. Rot. decif. 190. n. 4.* quod tanto magis in præſentiarum ſibi locum vindicat, ex quo Procuratores ratihabitionem ſimpliciter non promiſerunt, ſed ad remouendum ſcrupulum. Quod autem peculiariter modo prædicto ratificationis ſtipulata appareat, ac conſequenter ſaltem vi ſtipulationis omnino neceſſaria repuretur, vt ſubiungit *Gratian. d. diſcept. 725. num. 11.* ad præſentem controuerſiam non applicatur, cum non fuerint principales, qui ſibi prouiderunt de ratificatione, ſed Procuratores; abſque eo tamen, quod illud in mandatis haberent, & tunc ſolummodo intercedere voluerunt ad remouendum ſcrupulum, qui cum poſtea nunquam adfuerit, ea propter ceſſauit quoque omnis ratificandi obligatio.

Veniamtamen quod exceptio non adhibet ratificationis, ſeu non implementi non ſuffragetur, neque impediāt proceſſum ad vltiora, dum pro-

poſita actio reſtringitur ad vſuras, ſeu fructus dotales ad onera matrimonij correſpectiuos, ſuadeat argumentum *l. curabū 5. C. de aſſ. empr. Gloſſ. in cap. Conqueſtus, in verb. De ſeudo de vſur. Gabr. concl. 4. num. 5. & 9. de vſur. Ludouil. decif. 297. num. 2.* cum ibi notat. per *Beltram. num. 12. Antoz. Nige. de except. cap. 9. num. 115. in princ. Leoncill. decif. Ferrar. 32. num. 13. & decif. 178. num. 6.* optima redditur ratio, quia per non implementum mariti non minuitur onus ſuſtinenti onera matrimonij, quorum contemplatione debetur iſtud intereſſe recompenſatium, ne ſcilicet damniſcitur cum lucto vxoris, ſeu promittentium, aut poſſidentium dotem; ſecluſo enim dotis titulo, ſeu dotis conſtitutione pro infecta habita quoad maritum non implementem, dos tamen, ſeu patrimonium mulieris eſſicitur, cuius intereſſe conueniunt ſpectat ad maritum, etiam ſi expreſſe dos minimē conſtituta fuiſſet, *Bald. conſil. 276. in fin. lib. 3. Roſental. de ſeud. cap. 10. concl. 5. n. 19.* cum adductis per *Fontanell. de pact. nups. clauſ. 6. gloſſ. 2. part. 7. num. 11. tom. 2. fol. 437.* quibus *Cyriac. controuerſ. 251. num. 37.* ſequitur proinde promiſſionem dotis abſque ratificatione ſubſiſtentiam habere, neque exceptionem non implementi omni in caſu interuſuriorum petitioni obſeſſe, tantoque magis, quia verſamur in dote conſtituta à Patre filiz ſuapte natura fructus, & ius intereſſe loco alimentorum producente, pulchre ad rem *Menoch. conſil. 81. num. 61. & ſeq. lae Manent. conſil. 33. num. 2. & ſeq. Rota apud Fenzen. ad Stat. Urb. decif. 31. per tot.* vbi ergo obſtaret exceptio implementi ratificatio fuiſſet neceſſaria, ac conſequenter dotis promiſſio corrueret, non ideo reſoluta cenſeretur obligatio correſpondendi intereſſe pro onetum matrimonij ſuſtentatione, & loco alimentorum filiis in bonis parentum debiturum.

Sed ſuppoſito etiam quod ratificatio intercedere debuiffet prius antequam actio aduerſanti competeret, videndum ſuccedit, & ſic aggredior ſecundæ dubitationis reſolutionem, num obligationi prædictæ adamuſſim cenſetur ſatisfactum ex vſu dicti contractus, taciturnitate tot annorum, aliique ex natura negotij, & ab inde geſtis concurrentibus; vtrinque igitur & primo inducitur ratificatio poſſiſſimum donationis propter nuptias ex matrimonio poſtea, ac immediate ſubſeuto, vt in terminis *Rot. decif. 89. num. 11. & ſeq. part. 2. diuerſ. Gratian. diſcept. ſorenſ. 367. num. 41. & diſcept. 583. num. 14. & ſeq.* quamvis *Gratian.* in ſuo caſu aliter ſentiat, eo quia in dotis promiſſione ex parte minoris facta non acceſſerunt ſolemnitates requiſitæ, quæ hic vti diximus interuenerunt. Deinde ex vtroque latere ratificatio geſtorum per Procuratores in cauſam facta, & propter nuptias donationis emerſit ex vſu inſtrumenti, ac contractus tunc celebrati, *l. Paulus ſ. ſi rem rat. habet. Doctores in cap. ex parte, de reſcriptis, Gratian. diſcept. 706. num. 9.* cum adductis per *Tomaſ. de tutor. & curat. tit. 19. num. 1452. verſ. Verbis autem, & ſalutis, fol. 579.* *Ludouil. decif. 331. num. 10. Mart. Med. decif. Senen. 58. n. 38. 39. & 40. Rota decif. 36. num. 7. & decif. 38. num. 26. part. 6. recent.* Vltius partes ratificaffe cenſentur per eorum Procuratores geſta, & promiſſa, ex eo quia in computum dotis plures apparent ſolutiones, ac reſpectiue receptiones; ex ſolutione namque facta, vel recepta vigore contractus neceſſariū arguitur ratificatio, *Menoch. de recuperan. remed. 15. num. 118. & de preſumpt. 39. num. 15. Cavalier.*

20 Quotidian. Obseruat. Forenſium,

- decif. 276. num. 4. Scain. decif. 112. num. 56. Mart. Med. decif. Senen. 58. num. 4. Caſtil. decif. 58. num. 53. & decif. 26. num. 18. alios cumulat Tomal. de iuror. & curat. tit. 19. ſub n. 3432. verſ. ex ſolutione facta, fol. 580. & verſ. ex datione, & receptione, & verſ. ſ. aduim perceptione, eod. fol. 580. col. 2. Leoncill. decif. Ferrar. 183. num. 1. Staiban. iun. reſolut. 29. n. 43. & reſolut. 59. num. 86. Rota d. decif. 56. n. 3. part. 6. recent. Denique ex taciturnitate iuncta ſcientia actus geſti per Procuratorem orta dicitur ratificatio, Alex. in l. ſepē 63. num. 57. ff. de re iudic. Gargiar. patrocin. 84. num. 5. lib. 1. & patrocin. 57. n. 22. lib. 2. infinitos recentet Tomal. de iuror. & curat. tit. 19. ſub d. num. 3432. verſ. ex ſcientia actus, diſt. fol. 580. col. 2. Mart. Medic. d. decif. 58. num. 36. Neque enim ambigi poſſe videtur quin Excellentiffimus Dux Cetræ ſpecificam habuerit hinc inde promiſſionem in celebratione matrimonij cognitionem, præſumitur namque in reditu eius Procuratoris de per cum geſtis illico certioratus, Roman. conſil. 481. Ludouil. decif. 127. num. 4. & in annot. num. 11. Mart. Medic. decif. Senen. 58. num. 51. Buratt. decif. 374. num. 10. Comitol. decif. 119. num. 7. Vnde cum ab inde per viginti annos nunquam impugnauerit promiſſionem donationis propter nuptias in ueſtigiario conſequens omnino ſequitur, quod illam approbauerit, Crauet. conſil. 320. num. 35. Surd. decif. 111. num. 7. vbi quod non impugnare eſt approbare, Neuiz. conſil. 35. num. 22. Tomal. de iuror. & curat. tit. 19. verſ. ex omiſſa impugnatione, fol. 581. Fontanell. decif. 251. num. 2. & 3. Quæ eo fortius procedunt ex quo ratificatio ad cautelam tantum, & ad remouendum ſcrupulum reſeruata erat: non autem ex eo quod ſolemnia in contractu adhibenda deſecrent, quo caſu nimirum li minor non adhibitis ſolemnitatibus ſtatui Vrbi propter nuptias donaret, dubium oriſi poſuiſſet, nunquid ex actibus poſitiuis cum lapſu temporis induci ratificatio contractum, & promiſſionem validas poſuiſſet, ad copioſiſſimè tradita per Tomal. de iuror. & curat. tit. 19. n. 3412. cum ſeq. fol. 580. Per quos ſanè actus tacitam ratificationem inducentes inter principales ſubſecutus remiſſa cenſetur ratificatio, atque implemento renuntiatum, Gallerat. de renuntiat. lib. 5. cap. 12. num. 8. & laſius Gratian. d. diſcepti. 302. num. 17. cum pluribus ſequentiſſimis.

21. Illa conſuſio ab omnibus recepta, & iuxta quam tradunt Doctores minoris contractum poſſe claudicare, nullitatemque à ſolo minore allegari poſſe, de qua poſt alios Ludouil. decif. 374. num. 4. Tomal. de iuror. & curat. tit. 19. num. 3360. fol. 811. Gratian. diſcepti. forenſ. 27. num. 39. & diſcepti. 691. num. 1. & ſeq. Leoncill. decif. Ferrar. 4. n. 5. Rota decif. 318. num. 37. & 38. part. 5. recent. vbi quod contractus à minore ſine debita ſolemnitate celebratus licet ſit nullus, claudicat tamen ex parte minoris, Bonden. collect. 36. num. 10. Cenſal. decif. 38. num. 6. & 9. in cuius arbitrio ſtat recedere, necne, tamen alteri parti ab illo contractu inuito minore recedere non licet, latè Pic. ad Stat. Vrb. cap. 151. gloſſ. 7. num. 188. & 189. cum ſeq. vbi quod indubitanter procedi li minor effectus maior renuntiare ſtatuto, quæſtionem terribi propoſitam reſolueret, niſi ſtam demonſtrauiffemus contractum de quo agitur omnimodam ab vtraque parte habuiff. ſubſiſtentiam propter interuentum ſtatutarie ſolemnitatis in conſtitutione Procuratoris per minorem facta, atque etiam in caſu nullitatis locum fuiſſe fauore mariti ſuſtentantis onera ma-

trimonij lucro, & actioni conſequendi interuſuria in rationem quinque pro centenario.

Regula ineuitabilis ſtat, quod ob vxoris prædecedentiam marito, donatio propter nuptias penes ipſum remaneat, neque ab vxore tranſmittatur ad hæredes, niſi circa iſtud peculiare pactum interceſſerit, per text. & Gloſſ. in cap. fin. de donat. int. vir. & vxor. Bald. in Auth. ſiue. Cod. ad Velleian. Roland. conſil. 62. num. 7. lib. 1. Menoch. conſil. 35. num. 36. cum adductis per Caroc. decif. ſeu caſu 110. num. 6. & per tot. latè Borell. in ſum. decif. 11. 8. num. 27. & ſeq. part. 3. Mantica. de tacit. & ambig. lib. 20. tit. 5. num. 16. & ſeq. Quemadmodum dicimus de dote, quæ ſimul actus moſit maritus, vel vxor, & ſoluitur matrimonio, dos cum fructibus reuertitur ad eandem vxorem ſuperſtitem, ac reſpectiue eius hæredes, l.onica. 8. exa. lio. C. de rei vxor. aſt. l. cum in fundo 81. 9. ſi fundus, ff. de iur. dot. Fontanell. de pact. dotalib. clauſ. 6. gloſſ. 2. part. 1. num. 28. & 29. Fenzon. ad Stat. Vrb. cap. 131. num. 1. Vnde circa donationem propter nuptias cum non reperitur aliquid præciſe conueniunt fauore vxoris, ac eius hæredum, quod nimirum, qualitercumque matrimonium ſoluitur eam lucratur, conſequens ideò ſit, quod integra penes maritum ſuperſtitem remanere debeat, nec ad hæredes vxoris tranſmittatur, & pactum quod vigore Statuti Vrbiſ, ſub rubr. de Lucr. dot. cap. 131. ſubintelligitur de lucranda donatione obſupniali per vxorem, procedi ſolummodo in caſum obitus mariti ſine filiis aut vxorem, vt plenius ſtatuti cuiusdem lectura indicat. Ad effectum verò, vt hæredes vxoris lucrarentur etiam donationem propter nuptias, pactum ſic erat concipiendum quod donatio propter nuptias morte vxoris etiam viuente marito lucraretur per hæredes vxoris, Bald. in l. 3. num. 6. C. de bon. qua liber. Roland. à Valle conſil. 62. num. 7. lib. 1.

Vltima dubitatio ex facto potius, ac calculis, quam ex iure dependet; nam præſuppoſita validitate conſtitutionis dotis intrat pactum expreſſum, ac etiam ſtatutum ad cuius diſpoſitionem maritus quartam partem dotis etiam per portionem iuxta exacta lucratur, Ludouil. decif. 5. num. 1. & ibi Beltram. num. 11. Fenzon. ad Stat. Vrb. cap. 131. n. 24. & ſeq. & cap. 132. per totam annotationem, Fenzon. ad Buratt. decif. 432. num. 11. Ex quibus anceps eaſi qualiter dictus Excellentiffimus Dux Mirandulæ obtinere, ſen ſe defendere poſſet à peccatis dumtaxat ex aduerſo interuſuriſis dotalibus.

S V M M A R I V M.

- 1 Officiali aſſerenti aliquid ſeciſſe de mandato Principis non creditur. Fallit, vbi n. 2.

OB S E R V A T I O X.

OFFICIALI, ſeu Magiſtratu aſſerenti aliquid ſeciſſe de iuſſu, & mandato Principis non creditur, l. 1. C. de mand. Princip. Nat. conſil. 420. num. 2. & 4. Olaf. decif. 71. ſub num. 33. verſ. Terio dato, Farinac. queſt. 97. num. 51. Borell. de Magiſtrat. lib. 2. cap. 10. num. 26. Veruigl. conſil. 359. num. 17. Malcard. de probat. concl. 140. n. 10. Bonden. collect. legal. 32. num. 3. & 4. vbi poſt alios declarat iſtud non procedere quando Princeps in ciuitate reperitur præſens.

OBSERVATIO XI.

DVM exercitus Maieftatis Cafarez vniuerfam agri Mantuani dicionem depopulabatur, ac vrhem ipfam obfidiōne primū derinceret, poftmodum aggreffus fuerit, In oppido Luzzariæ Petrus, & Matthæus Frates de Bonatis iuftitiæ medio coacti fuerunt per fubtractionem animalium, ac aliorum bonorum, eorūque fubhaftationem foluere contributiones indicatas pro hofpitatione militum illic tunc degentium, hōcque pro contingenti portione, & rata fpectante ad Dominū Catolum Bortefium Luzzariæ Archiprefbyterum. Et iftud pro bonis ipfius bonis patrimonialibus, quam hæreditariis, cuius tunc dicti fratres fuper quodam prædio exiftente in Valle Beina erant partiarj. Qui cum hodie pro eorum indemitate agant contra Dominum Ferrantem dicti Archiprefbyteri fratrem, & hæredem, iudiciumque coram Pratore eiufdem oppidi introduxerint, vertitur in dubium, num illorum prætenfiones ius foueant, eo quia pro parte dicti hæredis replicetur fe ad quicquid non teneri, ftante quod Clerici etiam pro bonis patrimonialibus à collectis immunes fint, per text. iunctā Gloff. in cap. Quāquam 4. de cenf. in 6. Clem. 1. cod. tit. Patif. confil. 40. num. 9. lib. 3. Natt. confil. 280. fub num 5. verfi. idem dicendum, Anchat. confil. 96. num. 1. Ioan. de Amic. confil. 146. n. 1. Ferret. confil. 167. n. 11. Alb. conf. 8. n. 1. Buttal. conf. 42. n. 1. Amil. Ferret. conf. 57. fub n. 24. verfi. adeo quidem, Caftrenf. confil. 423. in fin. Ruin. confil. 117. fub n. 4. verfi. idem igitur, lib. 4. Crot. confil. 334. num. 7. & 8. Feftal. de collect. part. 4. cap. 1. num. 3. Marc. Anton. variat. refolut. 88. num. 2. & 3. lib. 1. Buccafer. inter allegaciones recolletas per Reuerendiffimum Epifcopum Nonarienfem, refponfo incipiente, in re clara, verfi. & in fpec. e, quod pro bonis patrimonialibus, pag. 462. Sylueft. in verb. Excommunicatio 9. num. 13. in fin. Sayr. de cenfur. lib. 3. cap. 2. num. 9. vbi alios cumulat Leff. de iuf. lib. 2. cap. 33. dubit. 2. num. 19. pleniffimè Tuff. præf. concluf. 114. num. 1. & 2. litt. B. & concluf. 13. num. 8. & concl. 557. num. 29. litt. E. & concluf. 138. litt. C. Capt. regul. 96. num. 57. Viu. com. opim. 40. verfi. Clerici in bonis patrimonialibus, Bonacin. de contract. difputat. 2. queft. 3. puncto 2. propofit. 2. num. 11. Thomat. decif. Macerat. 86. n. 1. Barbof. de vniuerf. iur. Ecclef. cap. 39. §. 5. num. 6. lib. 1. pag. 447. Bellet. difquifit. Clericat. tit. de exempt. Cleric. & eorum bon. §. 5. num. 1. & per totum.

Quod vique adeo procedit iudubitanter, ve bona quæ reperiuntur in libris æftimi regiftrata, fi tranfeant poftea in clericum, efficiantur immunia, maxime cum veterum in eo genere onerum, quæ recipiunt mutationem, & imponuntur perfonis pro rebus, Felin. in cap. Ecclefia Sanctæ Mariæ 10. fub num. 77. verfi. nota de conftitui. Bellon. confil. 40. num. 3. Ruin. confil. 111. fub num. 9. lib. 5. & confil. 117. num. 5. & per totum lib. Olafch. decif. 36. num. 2. Thelaur. decif. 234. num. 7. Feftal. de collect. part. 4. cap. 1. num. 51. & cap. 2. num. 14. Lancelott. Gall. confil. 59. fub num. 14. verfi. Imo ftatim, Bero. confil. 31. num. 29. lib. 1. Capt. regul. 96. num. 60. Dec. conf. 694. num. 2. Surd. confil. 262. fub num. 31. verfi. Sed vbi determinata, Rot. decif. 42. num. 12. part. 4. recent. alijs 2. Poftl. Farinac.

Accedit

Vltius conclufionem non procedere, vbi agitur de tribunali ex pluribus conflante, quia tunc tot Vitis de commiffione ipfis vix vocis oraculo Principis data, vel per epiftolas creditur, Farinac. queft. 97. num. 36. & 58. & conf. 60. num. 97. Gram. decif. 36. num. 28. Port. Imol. confil. 95. n. 4. Mafcard. de probat. concluf. 35. num. 6. & 7. Tiraquel. de retract. lignagier. §. 8. gloff. 9. num. 24. Caball. refolut. 26. num. 4.

S V M M A R I V M.

- 1 Bona patrimonialia Clericorum funt immunia à collectis. Contra, num. 21. Quæ tranfeunt in Ecclefiam efficiuntur immunia, n. 2.
- 3 Clerici quibus concurrunt collectæ colligari poffunt, neque fponfe poffunt collectas foluere, num. 9. Habent ex privilegio fpeciali, vt eorum bona patrimonialia funt immunia, n. 22.
- 4 Ecclefiaftici, quando de iure tenentur contrahere, coguntur à Iudice Ecclefiaftico.
- 5 Princeps Laicus non poteft colligere Clericos.
- 6 Conferuando colligendi Clericos viribus non fufficit, multum attenditur quoad exemptionem bonorum patrimonialium Clerici, num. 24.
- 7 Tributa non foluuntur pro prædijs Italis.
- 8 Onus reale, quale eft, tranfit in Ecclefiam foluendi collectas ad Dominum non ad partiarjos fpecialit. n. 33.
- 10 Collectam recipiens à Clerico fponfe dante incidit in Bullam Cæna Domini.
- 11 Sacerdotes concurrentibus adminiculis creditur.
- 12 Teftis vnicus deponents de fælo proprio iurifit adminiculis plenè probat, & fine adminiculis facit plusquam femiplenam probationem, num. 13.
- 14 Teftis deponentis contra proprium intereffe multum creditur.
- 15 Ecclefiafticum coram Laico fine licentia fuperioris non poteft teftificari; fi tamen depofitæ examen fufficiunt, n. 16.
- 17 Libro æftimi fides præftatur.
- 18 Littera contra fcribentem probant.
- 19 Principij factum reputatur cafus fortuitus.
- 20 Partiarj Dominus non tenetur pro cafibus fortuitis.
- 23 Clericus in patrimonialibus haberi pro Laico quomodo intelligatur.
- 25 Cremona bona patrimonialia Clericorum non gaudens immunitate, neque in Gallia, num. 26.
- 27 Mantuentio datur exiftenti in quali poffeffione exigendi collectas.
- 28 Obferuantia quoad folutionem collectarum attenditur.
- 29 Forenfes, & Clerici refpectu patrimonialium parificantur quoad collectas, in Italia pro eorum bonis collectarum, n. 30.
- 31 Exemptio Clericis conceditur in recompensationem adminiftrationis fpiritualium.
- 32 Conducitor, vel partiarj exempti coacti foluere collectas repeti à Domino non obftante eius exemptione.
- 34 Cafus fortuitus effe ille, qui non poteft prauideri, nec impediri.
- 35 Collectæ quo cafu inconfulto Summo Pontifici ab Ecclefiafticis exigantur.

22 Quotidianar. Obseruat. Forensum,

Accedit quod etiam si præterdatur, & quidem rationabiliter memoratas contributiones impositas fuisse ob imminens periculum deuastationis ab hostili exercitu inuadendæ, & ob commune bonum, atque euidentissimam utilitatem, tum clericorum, tum laicorum; clerici tamen collectari non potuerunt ob defectum non obtenti beneplaciti Apostolici, vel saltem Prælati, & quia hic non intercesserunt ea quinque, de quibus in cap. aduersus 7. de immunit. Eccles. Butr. in cap. Non minus 4. num. 3. eod. tit. Abb. consil. 13. num. 2. lib. 2. Bero. d. consil. 31. num. 13. lib. 1. Burlat. consil. 16. num. 76. & d. consil. 42. n. 3. Capr. d. regul. 96. n. 76. & seq. Cancellor. Gall. d. consil. 59. num. 54. & 55. Rot. decif. 72. num. 2. part. 1. & copiosissime, ac magistraliter d. decif. 42. a num. 3. usque ad 10. p. 4. recent. alijs 2. Posth. Farinac.

Et in omnem euentum quatenus fuisset locus exactioni contributionum aduersus dictum Archiepiscopum byterum, vel eius partiaris, adiri debuit iudex Ecclesiasticus, ad quem spectat cogere clericos ad onerum, & collectarum solutionem, Menoch. consil. 800. num. 17. 18. & 50. Cald. consil. 2. num. 3. in fin. de censu 82. Bellon. consil. 45. in fin. & consil. 46. Surd. consil. 301. num. 35. Franc. Vegg. consil. 7. in fin. & consil. 59. num. 2. Galpar. Anton. Thesaur. ad decif. Patr. 234. vers. Sed dubitari potest, Rot. d. decif. 42. num. 9. part. 4. recent. alijs 2. Posth. Farinac.

Nam extra omnem dubitationem est Principem, vel vniuersitatem laicorum non posse quouomodo, collectare clericos vti non subditos eorum potestati, vel iurisdictioni, l. placet, S. C. de Sacros. Eccles. Auth. item nulla communis, C. de Episcop. & cleric. Bart. in l. vnica, num. 29. Cod. de mun. & in quo loc. Doct. in d. llo cap. Ecclesia Sancta Maria 7. de consensu. Surd. consil. 301. n. 46. Roland. consil. 1. num. 11. lib. 2. Gaill. præf. observation. 42. num. 14. lib. 2. Aded vt quælibet consuetudo in contrarium viribus non subsistat, Decian. consil. 14. num. 5. in nullo num. 54. lib. 1. Farinac. quæst. 8. num. 3. Marc. Anton. dicta resolut. 88. num. 3. lib. 1. Thomat. dicta decif. 3. num. 7. & 8. Præsertim cum prædia Italica immunita sint à tributis, vt notatur in l. ff. de cens. Gloss. in verb. Agricolas, sed etiam; Auth. de mandat. Princip. Salicet. in l. omnes 3. num. 3. C. sine cens. & reliq. Syluest. in verb. Immunitas 1. sub num. 19. vers. Et atque tamen, Ruin. consil. 46. sub num. 3. vers. Et isto casu, lib. 4. & consil. 111. sub num. 6. vers. proxt hodie, lib. 5. A quibus sanè tribus bona alijs affecta per transitum in Ecclesiasticam personam non eximerentur, Syluest. in dicto verb. Immunitas 1. sub num. 19. vers. Tertium an autem Ecclesia, Capr. d. regul. 96. num. 40. Festaf. de collect. part. 4. cap. 3. num. 54. Tiraquel. de primog. quæst. 43. num. 9. Surd. decif. 20. num. 11. Gaill. præf. obseruat. 52. num. 11. in fin. lib. 2. Felio. d. consil. 46. num. 16. Bero. consil. 150. num. 19. lib. 3. Burlat. consil. 16. num. 11. Sol. ad antiq. consensu. Sabaud. de iur. emphys. Gloss. 2. num. 21. Decreti licet, part. 3. fol. 44. Tulch. præf. conclus. 13. num. 7. lit. E. & conclus. 114. num. 1. lit. B. Surd. consil. 262. num. 3. Statil. Pacific. de Saluian. inspect. 3. cap. 4. num. 525. & 526.

Provt, neque clerici possunt sponte propria auctoritate de rebus Ecclesiasticis, vel ad se spectantibus contribuere, & collectas soluere, ad notata per Abb. in c. aduersus 7. num. 6. de immunit. Eccles. Cardin. in Clem. 1. num. 5. eod. tit. Natr. consil. 203. num. 7. Quinimmo datio spontanea ex par-

te clerici non tollit, quin recipiens contributionem non incidat in Bullam Cæm. Domini, cap. 18. ibi, etiam à sponte dantibus, Salon. de inst. & iur. tom. 2. quæst. 77. art. 1. contr. i. tit. de Eccles. in fin. Ripa. de remed. ad conferuand. vberat. num. 234. in fin. Duard. ad Bullam prædictam, lib. 2. cap. 18. quæst. 12. num. 4. Vnde ad inducendam obligationem in futurum parum officere videtur dictum Archiepiscopum byterum onera quædam dum viceret penitentialia, vt satis superque probatum remanet, ex dispositione Reuerendi Domini Ioannis Morenelli super primo, & sexto capitulorum ab eisdem fratribus prædictorum, cui tanquam Sacerdoti concurrentibus maxime pluitibus alijs adminiculis creditus, Farinac. de test. quæst. 63. num. 35. Decian. consil. 92. num. 8. in nullo num. 92. lib. 1. Rot. decif. 119. num. 4. part. 2. recent. Cavalet. decif. 444. num. 3. & decif. 223. num. 1. nouissime Post. de manutent. obseruat. 38. num. 18. Eoque magis quia deponit de solutione nomine eiusdem Domini Archiepiscopbyteri à se ipso facta, & per consequens in facto proprio, Rot. decif. 147. num. 6. & decif. 1391. n. 10. part. 2. recent. Cyriac. controuers. 291. num. 26. & controuers. 347. num. 9. In quo etiam sine adminiculis faceret pluriquam semiplenam probationem, Rot. decif. 634. num. 3. part. 2. recent. Et in causâ, in qua ipslem vti Ecclesiasticus saltem in consequentiam dicitur habere interesse, contra quod cum deponat eius dictum fortius sustinetur, Ludouif. decif. 351. num. 15. Post. de manutent. dicta obseruat. 38. num. 30. Nec illius examen infringetur propter depositionem factam coram iudice seculari absque licentia superioris Ecclesiastici omnino pro validitate necessaria, Farinac. de test. quæst. 61. n. 3. vbi alios agglomerat, quamos enim præcedens assertio indubitata sit: Attamen secuta depositione licentiæ defectus apponi amplius nequit, vt subiungit idem Farinac. de testam. dicta quæst. 61. num. 84.

Adminicula autem dum in hac facti specie desumuntur. Alterum ex libris æstimi communiter, in quibus prædia olim possedit per Archiepiscopum byterum reperiebantur adscripta, vt apparet ex lectura ipsorum, eundem scilicet, pro prædiis patrimonialibus annuatim ratam sibi contingentem soluisse. Huiusmodi verò libris fidem præstati, et ad nostras communiter, Ioan. de Amic. consil. 101. num. 32. Tulch. præf. conclus. 345. num. 14. lit. L. & conclus. 128. num. 8. 14. & 16. lit. C. Gratian. discept. forens. 727. num. 18. Rot. decif. 706. num. 6. p. 2. recent. Menoch. consil. 252. n. 12. Marc. Medic. decif. Senem. 87. num. 7.

Alterum ex litteris per D. Ferrantem Borteseum fratrem præfati Archiepiscopbyteri, & nunc reum conuentum conscriptis, & vt suppono legitime recognitis, quo concludenter probant, l. p. b. lib. 26. ff. de positi. Burlat. consil. 235. num. 39. Jacob. Emilian. consil. 26. num. 23. Marc. Anton. var. resolut. 53. num. 8. lib. 2. Rot. Genuen. decif. 1. num. 9. & decif. 31. num. 6. Seraph. decif. 966. num. 1. Rot. decif. 266. sub num. 3. vers. & accedunt, & decif. 472. num. 2. part. 4. recent. seu part. 2. Posth. Farinac. Menoch. de arbit. cap. 94. num. 2. Id quod in ipsis continetur, nempe ex pecuniis Domini Archiepiscopbyteri solutas fuisse contributiones, iuxta taxam in singulis bubulcas impostam, maxime cum satis calculi appareat solutiones attingere vtramque portionem ipsorum fratrum, & vniuersum patrimonium. Hinc propterea restingi non potest ad ratam solius Domini Ferrantis, quando-

11.

12.

13.

14.

15.

16.

17.

18.

quidem

quidem ex veritate ipsius negotij, constat de contrario. Hæc inquam probatio aliàs sufficientissima ad innuendum rem ita se habere non inferat ad præiudiciū Ecclesiasticæ immunitatis.

Cæterum, quod fratres prædicti de Bonattis coacti fuerint subire onera in ordine ad eundem Archiepiscopum, indeque agere possint ad eorum indemnitatem contra hæredes, quibus postea incumbat actio repetendi indebiti solum ad communitatem, non videtur in iure subsistere, quoniam cum ista coacta solutio prouenerit ex facto Principis, & cui non decuit, nec potuit resistere, reputatur casus fortuitus, in l. Lucius 11. in princ. ff. de eniit. Socin. in Liquidam delegatus 6. sub num. 3. vers. quia voluntas Principis ff. de reb. dub. Crauet. consil. 233. num. 2. Idem consil. 26. sub n. 32. vers. unde licet, lib. 3. Cyriac. controuer. 291. num. 60. & controuer. 310. num. 37. Arque colonis partiaris propter casus fortuitos Dominus non tenetur, Bart. qui proprie loquitur de damno contingente in rebus colonis, in l. ex conductu 16. §. si vis, in fin. ff. locat. Bald. in Licer 8. num. 14. vers. tertio limitatur, lib. 2. Menoch. consil. 669. num. 12. Ergo à primo ad vicium illorum de Bonattis prætenso redditur inanis vndequeque, & frustratoria.

Hæc & similia, quæ in proposito facti specie allegari possent, nobisque loco motiuorum contra prædictos fratres excitata, tradita fuerit, & si multum vrgere prima, vt aiunt facie, videantur. Nihilominus contrarium puto verius, eamque opinionem quæ stat pro nostris principalibus amplectendam reor.

Circa quod vt præsentis articuli clarior euadat resolutio, præmittendum esse duxi. Quicquid sit de ea questione, an bona patrimonialia clericorum de iuris rigore fruantur priuilegio immunitatis, in qua multi affirmantur negatiuum, vt videtur esse ex Nauarr. consil. 112. num. 1. lib. 3. de cens. & ex auct. Suarez de censur. disp. 21. sect. 2. num. 99. vers. nam si clerici habeant bona temporalia, 18. censur. a. Sured. dicta decis. 20. num. 5. & decis. 160. n. 11. Egid. Thomat. de collect. ff. incipiente subijciuntur, num. 28. Bald. de præscrip. part. 1. part. 5. princ. quest. 5. num. 2. Socin. consil. 130. n. 9. lib. 3. Couar. lib. 1. var. resolut. cap. 4. num. 3. Caroc. decis. 127. n. 6. Bart. decis. 117. num. 29. Marr. Medic. decis. Senen. 53. num. 20. Scraph. decis. 957. num. 3. Odd. de reitut. in integ. part. 1. quest. 3. art. 8. num. 53. & seq. vbi ampliat. etiam ad bona, ad quorum titulum sacros ordines clericis susceperit. Hæc tamen conclusio non videtur admodum tuta, tum propter auctoritatem eorum, quos in contrarium congestimus supra, num. 1. Tum, quia aliqui ex præcatis transierunt in hanc sententiam respectu onerum realium, vt ex ipsorum lectura datur intelligi, tum & denique quia clericos in hoc repetio specialiter priuilegiatos, vt scilicet eorum bonis patrimonialibus Ecclesiastica communicetur immunitas, in l. 2. C. de Episcop. & cler. cap. quantum 4. de cens. in 6. tot. in extr. de immunit. Eccles. Capr. dicta regul. 96. n. 6. Tulc. præcl. conclus. 114. n. 9. in fin. lib. 8. Sot. in 4. sent. distinct. 25. quest. 2. art. 2. vers. ceterum quantum ad bona secularia, versus finem arriuenti. Et propterea dum Doctores tradunt clericum in patrimonialibus censeri laicum, & haberi pro laico, Plot. consil. 93. num. 5. Valasc. in præx. par. & collat. cap. 55. num. 2. intelligendi sunt præterquam quod in illis, in quibus de iure exant, & declarantur priuilegiati etiam quoad patrimonialia.

Præmittendum duxi, vel ob temporum calamitatem, vel propter clericorum crimina, vel ob Antistitem negligentiam, vel propter nimiam officialium laicorum feueritatem, in hac præcipue materia inducitur repetici, vt sola consuetudo attendatur ad cognoscendum, an bona clericorum patrimonialia collectis, cæterisque oneribus subiaceant, quemadmodum non obscure colligitur, ex Sot. in 4. sent. distinct. 25. q. 2. art. 2. in fin. Quæ consuetudo adeo viget in patria mea Cremonensi, vt sint aliqui etiam non mediocriter in iure versati, qui irridere non erubescant, affirmantes, iuxta originarias Sacrorum Canonum sanctiones clericos, quoad patrimonialia etiam amplissima potiri immunitate. Quod idem amplius obseruari in Gallia, testatur Tiraquei. de retrat. l. 1. gnagier, §. 32. gloss. vnicæ, num. 81. Vt non immetto communitas, & homines Luzzaria existerent in quasi possessione exigendi collectas præterdant in ea manerenti, ad tradita per Rotam eorum Cocc. decis. 354. & Posth. de manut. obseruat. 10. num. 12. saltem quoad bona catastrata, & pro quibus sponte ab ipso Archiepiscopato onerum solutio suscepta sæpius antea fuerat.

Etenim cum hinc inde pro vtraque opinione stent Doctores magis nominis, & in aliquibus prouinciis reperiatu ea, quæ aduersatur immunitati scientibus Prælati, ac videntibus clericos pro eorum propriis bonis priuilegio sibi de iure concesso non gaudere, inficari minime potest, quin articulus iste ex euentu, & circumstantiis reddatur dubius. Vnde pro illius interpretatione ad obseruantiam necesse est, vt recurramus, quæ in proposito etiam ex vnico actu introducitur. Decian. consil. 96. num. 8. lib. 3. Menoch. consil. 800. num. 40. Euerard. consil. 42. num. 59. vers. ad tertium verò, & num. 64. Lancellot. Gall. consil. 59. num. 117. Igitur prætenso collectandi bona patrimonialia D. Archiepiscopi originem duxit ex voluntaria illius subiectione, & propterea sicuti ipsius duxit culpam id accidit, ita conueni non debet, si deinde cadat ab eodem exigantur.

In hoc autem plurimum attendi consuetudinem aliunde suaderet, ex eo nempe, quia quemadmodum quoad immunitatem participantur forenses, & clerici saltem respectu bonorum temporalium, Bart. in l. rescripto 6. §. fin. num. 4. ff. de mun. & honor. Dec. consil. 694. num. 2. Gail. præcl. obseruat. 52. num. 14. lib. 2. Plot. ad consil. 63. Garrai. num. 8. Et iam in vniuersa Italia forenses pro eorum bonis collectantur, Gabr. de iur. immunit. conclus. 2. n. 7. lib. 6. Burlat. consil. 16. num. 33. Tulc. præcl. conclus. 447. num. 28. & seq. lib. C. Ita quoque non minus potuit aliquando vsum abrogari, ne clerici pro patrimonialibus ad onerum supportationes cogentur. Ex quibus datur euidenter intelligi non posse quidem, nec contra personas, nec aduersus bona Ecclesiastica pregtendi inquam consuetudinem collectandi, non prohiberi tamen quoad eorum bona patrimonialia, pro vt viget archetissima in districtu Cremonensi, adeo vt clerici inibi pro bonis patrimonialibus sustineant actuali militum hospitalationem. Arque exinde ferè omnes cessarent obiectiones superius oppositæ, neque enim apices iuris sunt in hoc inuestigandi, sed quod pro tempore, & vnoquoque loco successerit amplectendum.

Vltra quod cum dictus Archiepiscopus in ea temporum calamitate proprias oues deseruerit, neque munus sibi demandatum tunc temporis, cum

19.

20.

21.

22.

23.

24.

25.

26.

27.

28.

29.

30.

24 Quotidian. Obseruat. Forensium,

31. cum maxima virgetur necessitas, non obierit, ex hoc vno etiam non videbatur dignus exemptione impetrati clericis, in recompensationem administrationis spiritualium, iuxta doctrinam Castrensi. in *consil.* 423. ex puncto transmissio sub n. 4. vers. Et quod eis ministrant spiritualia, lib. 2. faciunt notata per Brun. ad Stat. exclud. femin. art. 12. num. 173. Bonac. de *contract.* disp. 2. quest. 9. punct. 2. sub num. 9. vers. non quia est privilegium ad remuneranda beneficia Ecclesiastica spiritualia, Lell. de inst. & iur. lib. 2. cap. 33. dub. 4. n. 35.

Dato etiam regulariter, prore in iure magis expeditum existimo, nec admittit difficultatem, clericis etiam quod coram bona propria immunes penitus reputari, certe non video quomodo huiusmodi conclusio stantibus rebus ex processu resultantibus ad praxim reduci, seu ad casum, quem præ manibus habemus, applicari possit. Quoniam fratres de Bonatis non incumbit onus probandi clericos respectu patrimonialium esse, vel non esse à contributionibus exemptos, nec magis vnam, quam alteram sustinere partem, sed solum proponunt ob absentiam dicti Archipresbyteri, & propter non solutas ab eodem collectas de facto coactos fuisse ad subeundum onera ad ipsum saltem, vt prætendebatur spectantia. Vnde recta via agunt hodie pro eorum indemnitate contra Dominum Ferrantem heredem dicti Archipresbyteri, quod sanè remedium ipsis de iure competere, tenetque Dominum erga colonum partiarium, vel quemcunque alium occasione præsentis immunitatis grauatum, assatum probat text. in l. adiles 3. ibi si non construat Dominus, ff. de via publ. l. si pendentes 33. §. sed quid ff. de usufructu. Alex. *consil.* 35. sub num. 12. vers. & si quid solueret repeteret à Domino, lib. 4. & *consil.* 4. num. 3. vers. si soluit, repetit à locatore, lib. 5. Nat. *consil.* 409. num. 5. Ruin. *consil.* 77. sub num. 6. vers. & si soluit, lib. 1. Monac. *decis.* Bonon. 9. num. 8. Bald. omnino videndus in l. cum duobus 52. §. si in cõcunda, sub num. 2. vers. si tamen colonus cogere-
32. *mus* ff. pro soc. Caruc. de locat. sub tit. de collect. n. 48. fol. 217. vbi quod coloni partiarj possunt conseruare se indemnes per retentionem, Sacca *consil.* 14. n. 107. Rot. in Leodien. exemptionis Colonia 13. Ianu. 1627. per tot. coram R. P. D. Pirramio. Quisdoquidem soluendi ad Dominum non ad partiarjos spectat, Roland. *consil.* 74. n. 14. lib. 3. Bursat. *consil.* 336. n. 17. Poterit igitur condemnari Dominus Ferrantes in petitis erga dictos fratres saluis iuribus eidem aduersus homines, & communitatem Luzzariæ, contra quam intrabunt fundamenta, & rationes ad videndum, num legitime exegerit. Hinc tollitur obiectum consistens in eo quod Dominus erga colonos non teneatur de casu fortuito. Istud namque damnus ipsis non obuenit simpliciter in accidenti, sed ob culpam ac negligentiam eiusdem Archipresbyteri resultantem ex recessu ab eius
33. Ecclesia, quod quemadmodum præuideri poterat; ita eidem proquidem debebat, & propterea non dicitur casus fortuitus, Menoch. *consil.* 835. num. 5. cum adductis per Cyriac. *controuers.* 431. n. 2. in nouiter impressis Cremonæ.

Ob aliam quoque rationem meo quidem iudicio inuitabilem dicuntur in casu victorie isti fratres. Admissis enim omnibus quæ in contrarium ex aduerso ponderantur, stante repentino milicium incurfu rationabilis deualuationis timore, necessitate non minus virgentissima quam irreparabili, iuncta etiam ipsius Archipresbyteri, &

bonorum principali utilitate, cum difficultate impetrandi assensum Pontificis, vel Episcopi, absque dubio contributiones exigere potuerunt, Bart. in l. nullus 21. C. de *curat. publ.* Nat. *consil.* 103. n. 4. Castrensi. *consil.* 423. num. 4. lib. 2. Abb. in cap. non minus, num. 19. de immunit. Ecclesie & *consil.* 3. prope fin. vers. & imminet imor subitaneus, & improprie, lib. 2. Olaschi. *decis.* 68. num. 23. usque ad fin. Francisc. Vegg. *consil.* 44. num. 6. Laderch. *consil.* 145. sub num. 3. vers. tertij generis, inclinatur Rot. coram Buratt. *decis.* 301. num. 6. & 7.

Ex quibus puro fratres istos de Bonatis etiam absque læsione immunitatis Ecclesiasticæ, quam semper totis viribus propugnare, non oppugnare volumus, & tenemur, esse in casu victorie, ritæque & recte, prætereundæ satisfactionem contra Dominum Ferrantem, ad quam Dominus Iudex prosumma eius integritate, eundem erga dictos fratres condemnare debet, maxime cum ex nostro discursu ac facti contingencia omnia, quæ opponerentur subtilata remaneant. Quod si quicquam in his scriptis reperiretur sanctæ martis Ecclesiæ iniuriis obuium; ut omne detestamur, & abiuramus nos ipsos, & scripta quæcunque infallibili eius correctioni, & determinationi subiicientes. Vide Spad. *consil.* 131. lib. 1.

S V M M A R I V M.

1. *Mons Pietatis qualiter ad Ecclesiasticam emphyteusim administratur.*
2. *Emphyteuta dispositio collata post linea extinctionem non sustinetur.*
3. *Iure datoris resolutio, sua quoque acceptoris resoluuntur.*
4. *Emphyteusis primata transit ad extraneos. Ecclesiastica non transit in Ecclesiam, aut alias manus mortuas, n. 6.*
5. *Manent de contract. liell. quest. 15. num. 21. declaratur.*
7. *Restitutio in integrum non conceditur re non integra. In integrum non petita, non conceditur, num. 8.*

O B S E R V A T I O XII.

MONS Pietatis, quæque manus mortua emphyteusis Ecclesiasticæ, an capax præexistat, dupliciter in controuersiam reuocari contingit. Vel in odium filiar, & descendendum ex Paterna dispositione emphyteusis adhuc durante, & tunc saltem cum onere dimittendi intra breue tempus in personas capaces. Mons Pietatis ad emphyteusim Ecclesiasticam admittitur, Franc. *decis.* 659. Manent. de *contract. liell. quest.* 15. num. 21. Clar. §. *emphyteusis, quest.* 16. vers. sed quid, latè Fulgin. de *emphyt. quest.* 24. num. 23. & 24. tit. de *contract. emphyt.* Vnde in casu Manent. seu Senatus Mantuæ, cum ille Medicus de S. Vito filium, & ex ea nepotes haberet: Ideo nil mirum si in præiudicium filiar Mons fuerit ad emphyteusim admissus, ex quo doctrina huiusmodi huic casui non applicatur.

Vel in odium Domini ex dispositione collata in Monrem Pietatis, in tempus extinctæ generationis emphyteute. qui est casus noster, & tunc dispositio contruit, nec Mons Pietatis momento admittitur, quinimo nec dispositio directæ in priuatos,

35. milicium incurfu rationabilis deualuationis timore, necessitate non minus virgentissima quam irreparabili, iuncta etiam ipsius Archipresbyteri, &

S V M M A R I V M.

1. priuatos, & capaces emphyteufis Ecclefiafticæ fuitineretur, *Surd. decif. 11. num. 8. & decif. 93. num. 21. & feq. Burfat. confil. 80. num. 31. & feq. Fulgin. de emphyt. tit. de renuntiati. quæft. 3. num. 2. & feq. cum infinitis qui adduci poffent; fiquidem emphyteuta in odium Domini nil difponere valet, quia refolutio iure datoris, ius quoque acceptoris refolutum remanet, *Lex veltigali 31. ff. de pignor. cap. 1. §. fin. fi de inueft. feud. controu. fuer. Cyriac. controuers. 23. num. 15. Fulgin. de emphyt. tit. de renouat. quæft. 4. n. 5. hanc autem controuerfiam Manent. in præciatâ quæft. 15. num. 21. de contrat. Liuell. non attingit, & propterea non applicatur.**

Cæterum refolutio Senatoria, & doctrina Manent. non adducta, alia quoque ratione non officit, quia in cafu ipforum agebatur de emphyteufi

4. ad priuatâ, & fæculari perfona recognita, ac confequenter in quofcunque etiam extraneos tranfitoria, *Imol. in cap. potuit, col. pen. de locat. Gabr. de emphyt. concluf. 2. num. 53. Fulgiu. de emphyt. tit. de contrat. emphyt. quæft. 24. num. 16. & bene declarat idem Manent. de contrat. Liuell. q. 1. p. 1. 7. num. 23. & 24. Burfat. in puncto confil. 199. sub n. 13. verf. fecundo quia, Merlin. decif. 872. per tot. Hinc cum verferetur in emphyteufi Ecclefiaftica ob generationem inueftiti extinctam ad Dominum reuerfa, cuiatur propterea tam decifio Senatus, quam auctoritas Manent. de contrat. Liuell. quæft. 1. num. 21. motiuata, dum loquitur in re emphyteutica laicali, refpectu cuius adhuc generatio continuabat.*

Vltius ad exclusionem Montis, ac cuiuslibet manus mortuæ plurimum vrget, quod ex difpofitione Statuti Mantuæ sub rubr. qualis inueftit. ad affil. alienationes, contractus, & difpofitiones circa res emphyteuticas præcisè prohibentur, qua prohibitione Statuti ftante, iuncta legali, monafteria, loca pia, & manus mortuas à fucceffione emphyteufis Ecclefiafticæ omnino cenferi exclusas ex profeflo defendit Burfat. confil. 199. n. 28. feq. ac per tot. quem fequuntur Fulgin. de emphyt. tit. de alienat. quæft. 1. num. 222. verf. aduertendum, ubi pluribus dictum refponfum Burfat. exornat, & tit. de fucceff. quæft. 14. sub num. 8. verf. & licet Burfat. Rota cotam Ludouil. decif. 329. mem. 10. & coram Merlin. decif. 83. num. 22. & 23. & in Bononiæ. Bonor. emphyt. 1. Iulij 1647. num. 8. coram Reuerendiffimo Melio, in tantum quod ex hoc etiam doctrina Manent. non militat.

Maximè cum præter lineæ extinctionem, ex non folutione canonum, arque ex diftractione irrequifito D. factâ, Mons ipfe in commiffum ceciderit ex traditis in altera, per quam fanè diftractionem rei emphyteuticæ, res aded defuit effe integra, vt reftitutio in integrum minimè competeret, *Gloff. & Doct. communiter in cap. ex parte, de refitut. foliar. Altograd. conf. 83. num. 45. Nec in facti fpecie Monti Pietatis contra Ecclefiam reftitutio vltius concedenda veniret, ad tradita in puncto per Burfat. dict. confil. 199. num. 49. communiter recepto, vt fuperius dicebam.*

Dicta tamen circa refstitutionem in integrum præmitti poterant, dum agentes Montis pro ea hæcenus non inftiterint; & non nifi imploranti iudicialiter concedatur, *Surd. confil. 351. num. 62. Bort. concluf. nofter confil. 83. num. 18. & feq. Bardell. confil. 45. num. 13. fiquæ priores fententiæ confirmati debent.*

- 8.

1. *Refitutio in integrum reddi, quod abtultu lafo. Reponi in priſtinum ſtatum, n. 2.*
3. *Lafo oritur ex licet in caſu inappellabili.*
4. *Appellatio iure Ciuili, & Canonico in manuentione prohibetur. Fallit, vt n. 9. Et etiam a Statuto Mantue, num. 5.*
6. *Statutum prohibens appellationem valet, & ad vtrumque effectum prohibere cenſetur, n. 7. Amplia, vt num. 8. & num. 10. Si prohibet appellationem in adipiſcenda, tanto magis in manuentione, num. 12.*
11. *Momentanea poſſeſſio, & manuentione idem important.*
13. *Geminatio diſpoſitionis voluntatem magis enixam diſponentis indicat.*
14. *Rubrica habens perfectam orationem in nigrum Statuti inſuit.*
15. *Senatus habet amplam facultatem in iudicando. Limita, vt num. 16.*
17. *Reſcripti forma in iudicando omnino ſeruanda.*
18. *Ablatiuus abſolutus conditionem importat.*
19. *Acta contra Statutum geſta nullius roboris ſunt.*
20. *Audientia per Statutum denegata index, & partes procedendo nulliter agunt.*
21. *Dictio, aliter, Decretum irritans importat.*
22. *Articulus præiudicialis prius terminandus.*
23. *Iudex officium ſuum non niſi perenti impertiatur. Poſſeſſory eſt etiam index petitory, num. 24. Non niſi ſuper deductis indicat, num. 25.*
26. *Manuentionem circa partes ſe diu inuolueri non debent.*

O B S E R V A T I O XIII.

S O R O R E S de Maccochis manuentionem in poſſeſſionem bonorum in controuerſiam deductorum coram Prætorè Hoſtiliæ obtinuerunt, loco autem fruendi cum quiete pacifica ipſarum poſſeſſione, culpa interuenientium pro eis, ſeu potius aduerſantis caliditate litrem ſuſtinere diſpendioſam, inuilem, & ærumnoſam coram Ampliſſimo Senatu per viam appellatiſſionis coactæ fuerunt; exinde non leuiter, & quidem iure optimo dum ſe leſas prætenderent, aduerſus quælibet præiudicialia in integrum refitutionem reportarunt, quæ cum quicquid abtultu laſo integraliter refitutæ, Bart. in l. fin. col. 3. C. ſent. poſſ. & in l. Gallus, 29. §. & quid ſi tantum, num. 10. ff. de lib. & poſſ. Surd. confil. 103. ſub num. 1. & decif. 61. num. 7. Mart. Medic. ad decif. Senenſ. examinat. 25. num. 11. Gratian. diſcept. 384. num. 9. Poſt. reſol. 87. num. 36. Fontanell. de pati. nup. clauſ. 4. gloſſ. 18. part. 1. num. 98. & decif. 320. num. 7. & decif. 595. num. 9. & refitutum in ſtatu reponat, in quo reperiebatur antequam aliquod præiudicialia ſibi contingeret, l. quod ſi minor 25. §. refitutio, ff. de minor. Surd. dicto confil. 203. num. 1. Giurb. decif. 19. num. 7. Altograd. confil. 94. num. 45. lib. 1. Fontanell. de pati. nup. clauſ. 4. gloſſ. 18. part. 1. num. 99. & decif. 22. num. 13. & decif. 103. num. 17. in fin. Rota apud Poſt. de manuention. decif. 652. num. 3.

Conſequens idè ſit, vt perinde habeatur, ac ſi coram Excellentiſſimo Senatu nil geſtum extitiſſet, ex quo ab huiusmodi manuentionis decre-

26 Quotidian. Obseruat. Forenſium

to appellari, ſeu appellationem admitti nullo iure permittitur, vt inferius demonſtrabo. Quocirca cum minores iſte pronuntiam manutentionis omnino inappellabilem ad iuris trutinam deducere, plurimum litiſ remaneret; ex quo lite indebita quenquam vexari iniquum reputatur, nec geſta per minores, ob quæ oporteret eas litibus moleſtari quicquam releuant, ad tradita per Gloſſ.

3. in cap. 2. §. Statutum, verb. *laudabile*, extr. de verb. ſignific. in 6. l. minoribus, §. ff. de minor. Fontanell. de pact. nupt. clauſ. 4. gloſſ. 9. par. 5. ex num. 42. tom. 1. & deciſ. 156. num. 18. & deciſ. 358. num. 9. & 10. dixi allegat. 1. num. 24. fol. 14. & num. 15. fol. 44. lib. 1. Iure igitur merito ſolores de Maccochis ratione ætatis iuncto grauamine notorio ob litem in gradu appellationis indebitè proſecutam in integrum reſtitutionem obtinuerunt.

- Iure igitur tam Ciuili, quàm Canonico ad verumque effectum à mandato de manutendo appellationem præciſe prohiberi non ambigitur, per textum, in l. i. n. i. c. de moment. poſſeſſ. Surd. deciſ. 27. ſub num. 12. & deciſ. 138. num. 12. Cyriac. controuerſ. 366. num. 6. ac per totam, & in fortioribus dixi, nimirum in remedio adificendæ, allegat. 109. num. 43. & alleg. 110. num. 38. & allegat. 113. num. 1. & allegat. 114. num. 15. lib. 3. Rota in Bononiënſiſidei commiſſiſi de Glauariniſi 10. Decembr. 1638. coram R. P. D. Royas, & in Vrbenſiana Saluiani 28. Ianuarij 1639. §. quoniam, coram Pironano, & in Ariminenſiſidei comm. 28. Iunij 1641. coram Reuerendiſſimo Cerra.

- Quinimodò in hac Patria extat præciſa diſpoſitio Statutaria appellationem in iudicio momentaneæ poſſeſſionis vetans, ſub rubr. de cauſ. in quibus appellari non poſſ. nec admitti. deb. appellat. de cuius Statuti validitate dubitari nequit, maxime cum Supremi Principis confirmatio acceſſerit, Rolandi à Vall. conſil. 29. num. 14. & ſeq. lib. 1. & conſil. Benint. deciſ. 96. vbi quod reſiſtente Statuto appellatio nulla præxiſtat, Magon. deciſ. Læcen. 15. num. 11. Leoncill. deciſ. Ferrar. 44. n. 6. Quæ quidem Statuti prohibitio appellationis dubio procul quoad verumque effectum intelligi debet. Quemadmodum ex præciſatis Doctõribus colligitur; atque ex profeſſo comprobant Scacc. de appellat. queſt. 17. limit. 43. num. 22. Gratian. conſil. 163. n. 8. lib. 2. Pigant. ad Statut. Ferrar. rubr. 65. n. 1. & plurius in ſimili Statuto exornat Fenzone. ad Statut. Urb. cap. 92. num. 11. & ſeq. Poſt. de manut. obſeruat. 106. ſub num. 87. verſ. ſubi de.

- Iſtud autem adeò ſibi locum vindicat, vt ſtante huiuſmodi Statuto appellationis prohibitio in cauſa momentaneæ poſſeſſionis, neque etiam appellari liceat à ſententiis in poſſeſſorio latis, etiam ſi de earum iniquitate conſtitit. Quo ſanè in cauſa Statutum caſe reformari per eundem iudicem mandat, ſub eadem rubr. de cauſ. in quibus appellari non poſſ. & c. §. verum tamen ſententia: Vigore cuius expreſſe diſpoſitionis Statuentes voluerunt occurrere queſtioni, quæ in propoſito occurrere conſuevit, an ſcilicet talis prohibitio appellationis militet in cauſa notoriæ iniquitatis, & iniuſtitiz, neque enim deſuerunt, qui appellationes non obſtante Statuto ob notoriam iniquitatem admittendas conſueſcerint inter quos Barz. dec. 71. num. 39. Gratian. deciſ. Arch. 9. num. 4. & ſeq. cum adduciſ per Poſt. de manut. obſeruat. 106. n. 83. & reſol. 148. n. 5. & 6. Leoncill. deciſ. Ferrar. 134. num. 6. quaſi in hoc etiam cauſa parentis iniuſtitiz prouiſionem expreſſam facere voluerit, ibi de earum

iniquitate conſtitit, ſicque etiam euidentem amplectatur; Quæ tamen ex abundanti dicta ſunt, ex quo pronuntia iudicis à quo circa manutentionem nullatenus impugnatur.

Duplici verò ex capite occurrit obiectioni, quæ fieri poſſit ex eo, quod Statutum de momentanea poſſeſſione, non autem de manutentione verba faciat, & diſponat. Altero quia momentanea poſſeſſio, & mandatum de manutendo ſynonyma reputantur, in idem coincidunt, & diſpoſitum in vno, in altero pariter diſpoſitum cenſetur, Confard. de moment. poſſeſſ. in 2. rui. deciſ. n. 35. & ſeqq. Gail. præl. obſeruat. 7. n. 5. & ſeq. lib. 1. Benint. dec. 79. n. 4. cum cæteriſ de quibus apud Poſt. de manut. obſeruat. 3. num. 28.

Altero quia dum Statuentes tam in remedio adificendæ, quàm reintegrandæ, in quibus poterat verſari maior difficultas, appellationem introducere ſimpliciter vetuerint; ſiſtendum, inane, atque ineptum diiudicaretur, quod in remedio manutentionis ſummariſſimum, magis priuilegiatum, atque omni iure indubitanter inappellabili illam prohibere neglexiſſent, argumento eorum, quæ ad ſocietatem tradidit Poſt. de manut. obſeruat. 106. ex n. 1. Statuta autem ita interpretari debent, ne à ſapientibus reprehenſi mereantur, l. Saluini, 6. ff. de legat. præſtat. Menoch. conſil. 133. n. 6. Cyriac. controuerſ. 370. n. 56. Surd. deciſ. 43. n. 11. Barz. deciſ. 97. n. 23. Mart. Medic. deciſ. 77. n. 17. Mart. Ventur. conſil. 36. n. 30. Quam ſanè reprehenſionem vt cuiuſciet Statuentes, idcirco etiam in cauſa momentaneæ poſſeſſionis appellationem expreſſe interdixerunt.

Fortius mox dicta in Statuto Mantuæ procedunt quando de enixa Statuentium mente apparet, dum non contenti prohibere appellationem, illam quoque reduplicando prohibitionem, nec admitti ſanxerunt, in rubr. de cauſis, in quibus appellari non poſſit, nec admitti debeat appellatio. Quam ob geminatam prohibitionem magis deliberata voluntas Statuentium appellationem prohibendi deprehenditur, l. Baſil. 32. ff. ad Trebell. Cyriac. controu. 283. n. 4. Gratian. diſcept. 967. n. 27. Mart. Venturin. conſil. 11. n. 13. Merſin. deciſ. 12. n. 41.

In nihilo reſiſtente, quod in corpore, ſeu nigro ipſius Statuti prohibitio appellationis ſimpliciter abſque reduplicatione ordinetur. Quippe quoniam ex ipſa rubrica Statuti perfectam in vtroque membro diſpoſitionem continentem Statutum interpretari debet, nec per nigrum ſpeciale, dato, quod ſpeciale eſſet, minime rubrica, ſeu Statuti geminata diſpoſitio reſtringeretur, Doctores in l. 1. & ſignanter Alex. n. 4. Dec. num. 4. Curt. iun. n. 5. ff. cert. petat. Guſtouiſ deciſ. 5. n. 2. Menoch. præſumpt. 1. lib. 6. Fenzone. ad Statutum Urb. num. 8. fol. 339. & fol. 411. n. 68. Pigant. ad Statut. Ferrar. rubr. 34. n. 1.

Nè dubitari contingeret, quoniam Senatus ob illius præmiſſentiam cum abſolutiſſima facultate procedendi in cognitione cauſarum huiuſmodi Statuto ligaretur, l. placuit, 8. C. de off. Præſ. Prætor. Fontanell. deciſ. 177. num. 11. & deciſ. 404. n. 24. & deciſ. 448. num. 2. Bardellon. conſil. 152. num. 38. Ideò in illius erectione eorum inter cætera expreſſe extitit, ne per illud Tribunal quouomodo admitterentur appellationes à Statutis prohibitz, ibi, exceptis iis, quæ à Statuto prohibentur, & latius in fide, quæ datur. Quæ lex, tanquam apertiſſima, ſingulo quoque anno per illius lecturam quodammodo renouata, ab eodem Ampliſſimo Ordine omnino obſeruanda venit, Bald. in l. ex vñm, 3. ſub num. 4. verſ. ad quid enim eſſet ſaſſum

10.

11.

12.

13.

14.

15.

16.

Elum Statutum, si Iudices non feruarent illud, ff. de de inst. & iur. Narr. consil. 143. num. 9. Et in proximis terminis admonet Fontanell. decif. 3. n. 4. & 5. & decif. 57. num. 23. Caluin. de acquit. cap. 9. num. 3. & 4. Thelaur. de in prafat. decif. sub num. 32. vers. si quidem etiam apud Senatuum legibus, Brauch. decif. 148. sub n. 3. vers. ex aduerso dicebatur, Sol. ad unig. constituit. Sabaud. gloss. 6. num. 3. & 2. fol. 320. ubi, respiciunt itaque ij Ordines utrumque Senatuum, Olaf. decif. 1. num. 32. ac per totam, & decif. 6. num. 5. ac per totam, præcipue in fine, ubi quod præincentia Tribunalis cum amplissima facultate iudicandi nihil procius attribuit, in his que ex peculiaribus lege, Statuto, aut Ordinibus Patriæ à Supremo Principe confirmatis, & respectuè editis disposita præcisè præexistunt, Magon. decif. Lucen. 39. num. 20. in fin. & num. 21.

Omnia in præmissis preces obferuantiam prædictorum Statuti, & Ordinis implocentes cum respectu Ducali Senatus feruatis Ordinibus, & Statutis iustitiam faciat, in processu appellationis, fol. 60. f. 2. & seqq. dubitandi aniam remoueat, cuius sanè respectu forma ob conditionem ei annexam de secundis Ordinibus, & Statutis vsque adeo custodienda venit, ut quicquid in contrarium attentaretur ipso iure nullum præexistere, cap. cum dilectis, xiv. de respectu. Ludouil. decif. 1. num. 1. & sequent. Rot. decif. 624. num. 1. part. 1. recent. Altograd. consil. 71. num. 44. lib. 2. quatenus uult respectum vim Statuti obtinere, Surd. decif. 375. sub num. 2. Mart. Venturin. consil. 5. num. 1. ubi præcisè ponderat conditionem hic per ablatum absolutum seruatis Ordinibus, & Statutis importatam, l. fin. ff. de iur. Olaf. decif. 145. n. 5. Ioan. Baptista Antonell. consil. 42. num. 13.

Par quoque ratio ob resistentiam iuris Statuti, & Ordinis schola etiam iussione Screnissimi Principis de gestis, coram Excellentissimo Senatu habenda esset, quandoquidem gesta præter, & contra expressum dispositionem legis, Statuti, & Ordinis præcatorum ipso iure irrita censentur, Bald. in l. 2. Cod. quan. pronoc. non est necesse. Marcabruni. de Anguil. consil. 60. num. 35. Alex. consil. 51. num. 1. lib. 2. Rim. consil. 160. num. 10. & sequent. & consil. 386. num. 4. & ad facietatem post alios comprobatur Mart. consil. 79. num. 9. & seq.

Maximè quia octo prædictus in erectione Senatus procedit inhabilitando patres ad appellandum in possessiōis per relationem ad Statutum illam prohibens, & inhibendo ne appellationibus audientia præstetur i Quam ob denegationem audientia, quicquid gestum fuit coram Senatu ipso iure irritatur, ut post alios animaduertunt Mar. Antonin. resolut. 47. num. 5. & seq. lib. 2. Cyriac. controuers. 464. num. 4. latè Altograd. consil. 23. num. 28. & seq. lib. 1. Et non solum ob denegationem audientiam, verum etiam ob decretum irritans i acta omnino in contrarium gesta inficiens importatur per illam dictionem, *altrimenti*, Altograd. consil. 9. num. 42. 48. & 49. lib. 1.

Nonnulla, & quidem releuantia, tam circa ordinem substantialem iudicii, quam circa negotium principale deducenda occurrerent: Verum subsisto donec articulus iste vti magis præiudicialis prædefinitus fuerit, iuxta peculiare huius Patriæ Ordines, & tradita post alios per Nos allegat. 90. num. 20. lib. 2. & allegat. 114. num. 22. lib. 3. Gratian. disceptat. forens. 394. num. 1. 28. ac per totam, & in proximis terminis Ioan. Franc. Andreol. controuers. 320. num. 39. Rot. in Conuen. seu Ioan. Pauli Melij Obferuat. forens.

Lanuen. pecuniaria super bono inue. 1. Iuly 1648. §. secundo quod, coram R. P. D. Royas. Vel enim Senatus super Decreto manutentionis sententiam ferre intendit, & ex prædictis cum habeat os clausum, manus ligatas, & arbitrium reſeruatum istud præterire nequit, cum præcipue, neque in istud illius officium implorentur, quod non nisi postulantis exhibere consuevit, l. 4. §. hoc autem iudicium, ff. de dam. infest. l. fin. C. de fideicom. libers. Surd. decif. 195. num. 20. Cyriac. controuers. 343. num. 10. & controuers. 237. n. 20. Leoncill. decif. Ferrar. 36. num. 4. Post. de manutent. obferuat. 12. sub num. 54.

Vel super meritis causam cognoscere præterit, & minus super istud se ingerere valet, non solum quia cognitio huiusmodi ad iudicem à quo spectat, l. appellanti, 13. ff. de appellat. DD. in cap. super eo id primo, exv. eodem. Paris. consil. 66. n. 6. lib. 1. Fontanell. decif. 112. n. 11. Post. de manutent. obferuat. 106. num. 23. Surd. decif. 175. num. 1. ac per totam, Gratian. discept. 6. num. 1. & per totam, ubi applicant etiam si addit rescriptum quod super tota causa cognoscatur, sed etiam quia nulla hæcenus superinde litis contestatio intercessit, Scacc. de appellat. quest. 3. num. 84. & quest. 11. num. 36. & num. 46.

Remittenda igitur est causa pro executione ad Dominum Prætorum, iuxta coſuetudinem iurium præcatorum, atque ipsius iudicis prærogatiuum attendi appellationes calumniosas in hoc iudicio manutentionis tot nominibus omnino explodendas; hoc enim, & patium, & iudicis, & totius Reipublicæ maximam concernit vitilitatem, Scacc. de appellat. quest. 15. sub num. 188. vers. ratio, & sub num. 243. vers. ratio, & quest. 17. limit. 47. membr. 1. num. 75. Surd. decif. 110. num. 7. & 8. Fontanell. decif. 377. num. 12. & in terminis Post. de manutent. obferuat. 13. num. 38. & 39. quod etiam comprobatur ex imminenti abusu, quem debitores in odium creditorum introducere satagunt ex eo solum, quod ipsis per appellationes omni iure dam-natas manutentio etiam decreta denegatur.

SVMMARIVM.

1. Alienans partem rei prohibita alienari, cadit à parte alienata, & non à tota, & num. 1. & num. 3. & num. 7. Limita, ut num. 4. & num. 5. Declara, ut num. 8.
6. Statutum prohibens alienationem, idem operatur quod pactum.

OBSERVATIO XIV.

PROHIBITIONI alienationis cuiuscunque rei quomodolibet alienari prohibita contraueniens à parte dumtaxat alienata cadiq; ad tradita in terminis fideicommissi, dixi alleg. 23. num. 24. fol. 422. lib. 1. Ioan. Franc. Andreol. controuers. 342. num. 2. Fulgin. de empty. tir. de var. caducit. quest. 21. num. 7. Magon. decif. Florent. 19. Thel. quest. forens. 59. n. 2. lib. 3. Cenſal. ad Peregr. de fideicom. art. 14. fol. 2. vers. Mareſcot. var. resol. 14. num. 1. lib. 2.

Eadem quoque conclusio respectu emphyteutis militæ, ut nimirum alienans partem emphyteutis, parte tantummodo distracta priuetur, Gram. decif. 49. num. 1. & seq. Honded. consil. 51. num. 34.

S V M M A R I V M.

& *consil.* 38. *num.* 85. *lib.* 1. *Clas.* in §. *emphyteusis*, *questione* 13. *vers.* non omitam, cum adductis per Fulgin. de *emphy.* tit. de alienat. *quest.* 1. *num.* 137. quibus accedunt Castill. *decis.* 41. *num.* 6. Beltram. ad Ludouic. *decis.* 219. *sub num.* 7. Leoncill. *decis.* Ferrar. 11. n. 7. & 8. & latè prosequitur Laurent. Vrsell. *conclus.* 34. in *verb.* Alienatio, ex *num.* 288. Rot. in *Cesenaten.* bonorum 8. Februarij 1591. n. 6. coram Platino.

Quemadmodum, qui est casus noster, si vassallus illicite alienat feudum partem, assensu non obstituto, à parte tantum alienata, per commissum excluditur, *cap. 1. de Vassal. qui contra constituit.* Lashar. *Gloss.* in *cap. 1. §. callidis*, in *verb.* Amittat, de *prohibit.* feud. alien. Cephal. *consil.* 139. *num.* 2. Nat. *consil.* 479. *num.* 2. cum adductis per Mar. Burg. de Laudem. *lib.* 2. *insp.* 34. *num.* 5. & seq. Honded. *dict.* *consil.* 51. *num.* 34. *lib.* 1. Fulgin. de *emphy.* tit. de alienat. *quest.* 1. *sub num.* 137. *vers.* tenentes procedere in feudo, *Clas.* in §. feudum, *questione* 31. *vers.* sed pone, & optime exornat Corn. *consil.* 67. *num.* 10. *lib.* 2. Marcfcot. *var. resolut.* 14. *num.* 6. *lib.* 2.

Prædicta tamen conclusio quantumvis verior, ac communiter recepta singularem recipit limitationem, vt non procedat quando vassallus partem feudum, tanquam propriam aliodialem, & liberam alienaret, tunc enim à feudo totaliter caderet, argumento text. in l. fin. *Cod. de iur. emphy.* Nat. *dict.* *consil.* 479. *num.* 4. & 5. Honded. *dict.* *consil.* 51. *num.* 35. *lib.* 1. & latius comprobant Beltram. ad Ludouic. *decis.* 219. *sub num.* 7. *vers.* quod tamen, Leoncill. *dict.* *decis.* 11. *num.* 9. latè Fulgin. de *emphy.* tit. de alien. *quest.* 1. n. 139.

Vtcrius si in inuestitura pactum alienationis prohibitium adesset, secundum vnam opinionem fultinere posset, quod ex alienatione partis feudum, caducitas totius feudum intraret, Bero. *consil.* 122. *sub num.* 6. *vers.* tamen, Bardellon. *consil.* 14. *num.* 22. Magon. *decis.* Florent. 145. *num.* 11. & 12. Honded. *dict.* *consil.* 51. *num.* 37. *lib.* 1. Maxime quia ubi etiam in inuestitura deesset pactum huiusmodi, non deficeret altera prohibitio alienandi resultans ex Statuto *sub rubric. qualitat. inuestit. ad assil.* cuius dispositionem militare etiam fauore Ecclesie animaduertebam post alios, *allegat.* 6. *num.* 71. & *allegat.* 48. *num.* 18. *lib.* 2. idem enim in proposito operatur statutum quod & pactum præstat, vt subrogat locum, *allegat.* 41. *num.* 38. *lib.* 12.

Verum quia tam pactum, quam Statutum intelligi etiam potest, vt contraueniens in totum vassallus toto priuatur, si autem pro parte, partem tantummodo amittat, ideo æquitate Canonica potissimum inspecta in facti specie, in qua pro parte tantum feudum extitit alienatum, à parte tantummodo cecidisse intelligatur, ex traditis per Marcfcot. *var. resolut.* 14. *num.* 8. *lib.* 2. & per Fulgin. de *emphy.* tit. de alienat. *questione* 1. *num.* 142.

Hinc ergo concludendum venit, quod si alienatio sine assensu partis feudum, tanquam de feudo successit, à parte tantum alienata vassallus ceciderit; si verò tanquam de re libera totum, & sic etiam portionem feudum non alienatam amiserit, vt præter adductos supra innuere videntur, Guido Pap. *decis.* 305. Pigant. ad *Statut. Ferrar.* *rubr.* 122. *sub num.* 53. *vers.* & quod alienans, & *rubr.* 124. *num.* 13.

- 1 Determinatio plura respiciens determinabilia ea pariformiter determinat.
- 2 Monetarium valore in regulando partium conventioni standum. Valor attenditur de tempore contractus, *num.* 3. Augmentum, vel diminutio non attenditur, quando certa species non appareat promissa, *num.* 7. Augmentum pratendens probare tenetur, n. 8.
- 4 Moneta imaginaria valor dicitur inuariabilis, & *num.* 15. Nunc currentis verba qualiter intelligantur, *num.* 14. Grossorum deterioratio intrinseca contingit non solum quando ipsamet sit deterior, sed etiam quando bonitas intrinseca monetarum inferiorum minuitur ad effectum, vt attendatur valor de tempore contractus, non de tempore solutionis, *num.* 18. Sed declarat, vt n. 19.
- 5 Solutio potest fieri in qualibet moneta, quando in obligatione est moneta imaginaria habitatione ad valorem moneta debita, qui currit tempore solutionis facienda.
- 6 Interesse extrinsecum in pecuniis quando veniat.
- 9 Sura. *consil.* 368. *num.* 9. *consultatur.*
- 10 Solutio fieri debet de moneta currenti tempore solutionis, quando aucta est extrinsece, & *num.* 17.
- 11 Moneta expendi debet iuxta valorem à Principe prescriptum.
- 12 Cyriac. controuertit. 391. n. 23. & 24. reprobat.
- 13 Princeps creditor cuius culpa expenditur moneta deteriorata, non agit ad illum augmentum.
- 16 Luier. de re benefic. *lib.* 1. *quest.* 39. *num.* 221. *consultatur.*

O B S E R V A T I O X V.

INTER cætera contenta in instrumento dotali, seu Capitulis matrimonialibus secus inter Illustrissimam, & Excellentissimam D. D. Alphonsinam de Gonzaga ex Comitibus Nuolatiæ, & Illustrissimam, & Excellentissimam D. D. Gaudentium de Madrutis, ita expressè cautum reperitur.

Inuenio, che morisse la ditta Signora Alfonso senza figliuoli, la quale il Signor Iddio guardi longamente, che il Signor Gaudenzio, o suoi heredi siano obligati restituire la metà della dote alla Casa di Nuolara nelli istessi termini, monete, e valore, che, egli haurà hauuto, ma quando premorisse il Signor Gaudenzio debbasi restituire fra on anno immediatamente.

Maritus uxori, quam usufructuariam reliquerat prædecessit, deinde ipsa quoque post plures annos diem clausit extremum; nunc autem illius hæredes aduersus Illustrissimam, & Excellentissimam D. D. Comitissam Philibertam Madrutiam, pro dotis repetitione insunt pratendentes regulari monetam iuxta valorem de tempore constitutionis, ac dotium solutionis currentem, vt è conuersio nostra principalis insitam restitutionem non renuit, sed tantummodo prætendit dotem restituere, iuxta cursum monetarum de præfenti tempore limitandum.

solutio dotis succedere debebat, nec hæcenus constat, in quo genere nummorum solutio ipsa emanaverit, præterquam quod de imaginaria tot scutorum à libris sex, num vero inter vnum, & alterum tempus, solutionum scilicet, & nunc restitutionis intercedat diminutio, aut augmentum non bene constat, nec hæcenus fuit deductum, & tamen si que quantum aggredior fundamentum, præterdentes monetæ augmentum de valore monetarum utriusque temporis articulare, & probare debet. Bertazol. claus. 30. gloss. 9. num. 21. in fin. Gabr. conclusi. num. 36. de solution. Gratian. discept. 51. num. 21. Cenc. de Cens. pari. 2. cap. 2. quest. 4. art. 4. num. 30. Cost. de sac. scien. & ignor. distincl. 65. num. 44. Corn. consil. 181. sub num. 72. vers. his tamen minimè resistantibus, lib. 2. Surd. consil. 335. num. 10. Hieronym. Buccafert. di. consil. 86. num. 13. & 14. neque ab hac opinione videtur discendum, quicquid voluisse videtur in causa propria ac sibi contrarius idem Surd. consil. 368. num. 9. nam contra ipsum viget recepta, ac magis fundata sententia, de qua idem Surd. consil. 438. num. 9. Luttic. de re benefice. lib. 1. quest. 39. num. 216. Burrat. decisio. 790. per totam, ubi etiam tradit methodum faciendi hanc probationem: Quorum neutrum cum in præsentiarum præstitum non fuerit, nec præstari valeat, consequens ideo fit quod Excellentissimi Domini Comites in eorum excitata præterfione obandiri debeant, ea si quidem, & optima ratione, quia; & sic deuenio ad vltimum fundamentum: Vel moneta, quæ vigeat tempore solutionis, ac in effectu soluta, est alterata extrinsecus ex usu, seu opinione hominum, vel edicto Principis, & tunc non attenditur valor monetæ currentis tempore contractæ obligationis, sed currentis tempore solutionis, Crau. consil. 836. sub num. 1. vers. Argentus, Arce. consil. 11. num. 3. Surd. consil. 335. num. 8. & consil. 368. num. 1. cum adductis per Cenc. de Cens. p. 2. cap. 2. quest. 4. art. 4. num. 24. & 25. & post trall. decis. 129. num. fin. Rot. coram Pen. decis. 5. num. 4. & decis. 464. num. 19. & seq. ubi istud habet, & renuntiat pro indubitato, quomodo moneta inferior, seu imaginaria est in obligatione, quemadmodum hic succedit, Larr. decis. 13. num. 2. Scacc. de commerc. & camb. §. 2. gloss. 5. num. 177. Gratian. discept. 417. num. 2. & 3. & discept. 560. num. 9. Vel alteratio in bonitate monetarum intrinseca præterditur, & tunc tanto minus præfati Domini Comites audiri poterunt, non quidem Mantua, quia ipsi obstant commissiones Ducales, iuxta quarum dispositiones non redditur ius pro hoc interesse mutati valoris monetarum, quin vero Princeps statuere id valeat, dubitari nequit, per ea quæ tradiderunt Seraph. decis. 34. num. 2. Luttic. de re benefice. lib. 1. quest. 39. num. 218. Quas commissiones omnino procedere etiam in variatione monetarum intrinseca, non autem solummodo in bonitate extrinseca, ut perpendunt Cagnol. in l. 2. num. 216. C. de pact. int. empr. & vend. Sacca consil. 100. sub num. 65. vers. præterea, & sequæ ad n. 69. Cyriac. controuerf. 391. num. 23. & 24. necesse est ut fateamur, ne quodammodo reddantur infructuosæ, ac inutilis, cum, ut dicebamus, alteratio in bonitate extrinseca non attendatur, neque etiam in eorum Dominio Nuouolarie, quoniam si illis ob deteriorationem monetarum agerent ad augmentum, ab ista actione excludi omnino deberent, cum enim istud successerit facto, seu permissione ipsius Domini Comitum Nuouolarie, vel

antecessorum Sux Excellentie, non possunt huiusmodi monetarum variationem, seu alterationem obicere, & illius causæ petere aliquod augmentum, Bruu. de augm. monet. limit. 7. Rub. Alex. consil. 17. sub num. 4. prope fin. vers. Nam ipsi Principi cuius culpa deterioratur moneta, potest solui de moneta currentis tempore solutionis, Gabr. consil. 164. num. 5. vers. Quia causa mutationis moneta fuisse semper ipsi Principes, & ab annis 32. ipse præfatus Dux qui monetam in sua ditione pro suo arbitrio edidi, & expendi iubet, materiam alterari, & maiorem, lib. 1. & conclusi. in fin. de solu. Surd. d. consil. 335. sub n. 13. vers. Tertiò ubi constat auctum, Sacca consil. 100. num. 33. Scacc. de commerc. & camb. §. 2. gloss. 5. sub num. 183. vers. Ideoque Principibus qui sepe semper causa sunt mutationis moneta, potest solui in moneta currenti, quamuis sit deteriorata, quos allegat, & sequitur Hieronym. Buccafert. d. consil. 86. num. 30. & consil. 87. sibi ergo imputare debet Dominus Comes, dum passus fuit in eius dominio valorem monetarum ultra intrinsecam bonitatem, ubi istud vniquam appareret, alterari, ideoque agere nequit ad augmentum, non quidem hic, quia obstant Principis decreta, neque in eius ditione, quia quod expendatur moneta ultra influm valorem in eius dominio, eius facto, ac culpa dumtaxat succedit.

Quibus sic iactis fundamentis non obstant modo, seu minimè applicatur, quæ superius disputationis gratia excitauimus, quippe quoniam retenta conclusione, seu axiomate illo, quod vnica determinatio respiciens plura determinabilia ea pariformiter determinet, exinde vnum sequeretur fauore nostræ Excellentissimæ principalis plurimum fauorabile, nimirum, quod tam maritus, quam illius heredes utroque in casu tam prædecessoræ uxoris sine filiis, quam obitus quodcumque sine prole ad medietatem dotis restituendum tenerentur, cum in plus iuxta litteram capituli non se obligauerit maritus, nisi ad restitutionem dotis pro dimidia, altero in casibus prædictis ad terminos in moneta, & valore quibus totam reciperet altero incontinenti præmortuo eius viro, super hoc tamen non insisto, ne videar subtilitates, non autem veritatem querere, & insectari.

Sicuti neque resistit expressa conuentio de dote restituenda in eadem moneta, & valore quibus eam sponsus habuerit, tum quia versamur in genere monetarum variationem non recipientium, ut diximus in primo fundamento, tum quia non constat quam monetam, & ad quem valorem solutiones multiplicatæ dotis regulatæ fuerint, nisi iuxta currentem de tempore in tempus, in Dominio Nuouolariensi; tum quia deductum non refultat, neque probari permittitur alteratio contingens circa monetam; tum demum quia in genere conuentum extirrit de tempore, & valore habendis in dorem, quæ verba aliud non significant, nisi quod soluitur de moneta, quæ Nuouolarie expendebarur, cui obligationi satisficere, dum soluitur moneta, & in valore, quæ nunc currit, ad tradita per Doctores, in d. l. Paulus 99. ff. de solution. Hieron. Buccafert. d. consil. 86. num. 23. Boët. decis. 327. ubi in dotis promissione facta tot aureorum, qui soluendi erant in æstimatione, quæ tunc erat relato valore, & expressio iuxta tempus contractæ adunc cum postea augetur æstimatio extrinseca aureorum, Senatus decreuit solui aureos debere iuxta valorem de tempore solutionis, Rot. decis. 149.

8.

9.

10.

11.

12.

13.

14.

decif. 149. num. 9. & seq. parti. 2. recent. & optime ad rem ex gratia videndus exornat. Larr. decif. 17. num. 3. vbi quod litteræ cambij foluendæ, en la Moneda que oy corre, intelligantur de moneta currenti tempore solutionis quando deterioratio monetarum afficit extrinsecum, & non intrinse-

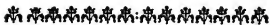
15. cum valorem quem monetæ inferiores, argue imaginariæ non habent, ex eod. Larr. *decif. 13. num. 26. & alibi pluries, & ab hac opinione per illud tribunal canonizata existimo non esse recedendum, tam etsi contrarium rueri intendat Luttier. de re benef. lib. 1. d. quest. 39. num. 221.*
16. Quemadmodum neque afficit, quod in solutionibus vbi intercessit monetarum alteratio, valor de tempore contractus inspiciatur, non autem solutionis; obiectum namque sibi locum vindicat in alteratione valoris monetarum extrinseci, secus autem quando solum mutatio circa valorem extrinsecum contingit, vt *superius dixi in vltimo fundamento, & nunc addo Butart. decif. 626. num. 2. ac per totam. Ludouic. decif. 42. num. 6. Duran. decif. num. 3. Io. Carol. Antonell. de tempore. legal. lib. 1. cap. 42. n. 14.*

Nostre huic considerationi non obest, quin potius proficit eorum traditio qui voluerunt etiam in mouera inferiori intrinsecam bonitatem dare; adeo vt per illius deteriorationem in solutionibus attendatur valor monetæ superioris, quæ per inferiorem emittit, vigens de tempore contractus, & obligationis, non autem de tempore restitutionis, & solutionis iuxta conclusionem indubitatam, vt vocant antiquorum, & modernorum, vt testatur Socin. Iun. *conf. 111. n. 1. lib. 1. Gabr. conf. 164. num. 3. Butart. decif. 626. num. 3. 4. ac per totam, & decif. 790. n. 6. ac per totam. Luttier. de re benef. lib. 1. quest. 39. num. 204. cum seq. Scac. de conuener. & camb. d. 2. §. 2. gloss. num. 180. cum aliis quos sciens prætereo, Tondur. de pens. cap. 40. num. 18. Quoniam quicquid sit de præcedente assertione cuius subsistentiam pro nunc indagare non duximus opportuno, cum sufficiat pro tutela nostre principalis illam ad præsentem controuersiam non applicari, ex quo huiusmodi ratiocinatio procedit tantummodo, vt videre est penes præclaros Doctores, quoribus in obligatione soluendi species certa, ac reperibilibus monetæ deducitur, quæ licet non receperit alterationem in bonitate intrinseca, cum semper fuerit argentea, seu aurea, nec tempore solutionis ære contaminata, aut minoris ligæ; atque in valore extrinseco aucta fuit aliunde, quam ex vfu, vel edicto Principis, nimirum ex deterioratione inferioris monetæ, eo quia octo libraræ exempli gratia, ascendebant ad valorem Ducatonum, nunc autem pro eadem moneta Ducatonum constituenda vltra duodecim libras requiruntur, eaque propter facta obligatione pluribus ab hinc annis soluendi tot Ducatonos à libris octo in solutione faciendæ necesse est, vel exsurfare tot Ducatonos, vel totidem libras, quæ iuxta huius temporis æstimationem Ducatonum æquent, vt colligitur ex Butart. *d. decif. 626. & decif. 790.* & latius persequitur Gratian. *d. discept. forensis. 660. num. 20.* hic obiter animaduertas, quod dicitur decif. Butarti conducent optime ad fundandam intentionem nostre principalis pro credito prædicto cum Ducali Camera in ea parte, quæ est de scutis Venetis, cum loquantur in pensione Bergomensi reseruata in tot similibus scutis à tronis, seu libris septem, secus autem est quando in obligatione moneta*

imaginaria, videlicet tot futorum Mantuæ, quæ non existunt, & taxantur in libris sex, moneta itidem, & tunc imaginaria, cum de tempore susceperit per eximium D. Gaudencium Madrutium obligationis nondum adhuc libraræ cederentur, quoniam tunc solutio fieri debet in moneta vuali, ac currenti de tempore prædicto solutionis, vt dixi ex Pen. *decif. 464. num. 19. & seq. & nunc addo Rotam decif. 597. num. 3. & 4. parti. rec. Andr. Nobl. exercit. 18. num. 20. & seq. Gratian. d. discept. 660. num. 14.*

SVMMARIVM.

1. Canonis remissio ob sterilitatem locum non habet. Amplia, vt num. 2. Contrarium qui defendant, num. 3. Declara, vt n. 6.
4. Canonem respondere fructibus, Emphyteuta probare tenetur.
5. Fructus stabilitum in rationem quinque pro centum regulariter liquidantur.
7. Equitas non patitur, vt quis fruatur re, & pretio sine responsione lueali.
8. Emphyt. non percipit fructibus, ad lueale non tenetur. Sed contra num. 9. Declara, vt num. 10.
11. Sterilitas dicitur res, quando expensa superant fructus.

OBSERVATIO XVI.

IB præteritam fructuum diminutionem ex casibus fortuitis contingentem, hæc res D. Costa per Capitulum Cathedralis eidem remissionem Canonis fieri insinuat, Tam & si ob sterilitatem in emphyteusi remissio regulariter locum non habeat, Cyn. & Bal. in rubr. C. de inr. emphyt. Setaphin. *decif. 186. n. 12.* cum adductis per Fulgin. de emphyt. prælud. §. num. 7.

Eo lib præteritu quod versemur in emphyteusi obnoxia Canonis fructibus correspondente, ex cumularis per nos, *alleg. 70. num. 2. & seq. & alleg. 92. num. 20. lib. 2. & nunc addo Fulgin. de emphyt. tit. de solui. canon. quest. 1. num. 98. & 99. & tit. de melioram. quest. 9. num. 9. Merlin. decif. 55. n. 5.*

Huic namque fundamento hæretum ex parte Capituli pluribus occurritur, & primò opinio nem huiusmodi à quam plurimis impugnari adductis per Mart. Medic. *ad decif. Senen. ex. 109. n. 12. num. 4. & seq. Capyc. Larr. decif. 18.* Hodierni ad Surd. *decif. 198. sub num. 12. vers. quoniam, Ioann. Baptistam Antonell. conf. 94. suo num. 4. Rot. in Anconitana honorum, 2. Martij 1584. num. 12. coram R. P. D. Binaldo.* Secundo, quia nullibi constat, aut probatum extitit per aduersarios, quod fructibus canon respondere, & tamen ad emphyteutam probare illud incumbit, *Magon. decif. Lucen. 12. num. 18. Surd. decif. 198. num. 27. Rota decif. 473. num. 2. parti. 1. recent. quos adduxi d. alleg. 70. num. 31. lib. 2.* Demum quia ex facti serie euidenter apparebat canonem fructibus non correspondere, ea ratione, quia in stabilitus valor in ratione quinque pro centum liquidari solet, secundum gloss. communiter receptam, in *Auth. perpetua. C. de Sacro. Eccles. Honded. conf. 30. n. 20. & seq. lib. 1. Rot. decif. 81. num. 31. parti. 6. recent. Fulgin. de emphyt. tit. de contract. emphyt. quest. 22.*

num.29. Rot. apud Post. de subhast. in addit. decis.180. num.8. Vnde cum ultra onus soluendi annuatim scuta centum sexaginta duo pro residuo valoris Orizariæ, D. Costa scuta septem centum quinquaginta exbursauerit, consequens idem fit, vt in origine concessionis in emphyteusim sexta pars pretij remissa fuerit, quo casu emphyteuta ex quocunque casu fortuito diminutione fructus, relicturum Canonis nullatenus prætendere valet, ad text. in §. dudum in Auth. de non alien. & permitt. Glof. & DD. in Auth. Perpetua, in verb. sextam partem, C. de Sacro Eccl. Butlit. conf.11. num.23. Viu. decis.500. sub num.12. vers.2. respondetur, Rota, decis.720. num.6. & 7. decis.723. num.2. & seq. parti. diuers. & bene declarat, in dicta Anconitana bonorum, 2. Martij 1584. num.9. & 10. coram R. P. D. Bubalo. Hodierni. ad Sard. decis.198. num.14. & latius post alios prosequitur Fulgin. de emphyt. tit. de solut. canon. quest.1. n.100. Ex quibus dato etiam, citrà veritatis dispendium, quod in pura emphyteusi verascetur, adhuc remissio canonis fieri non deberet.

6. Nec quæminus prætenfa remissio competit, ex quo liuellus in facti specie non pro canone, seu emphyteusi fundariæ soluitur, sed potius pro contractu venditionis, atque ex æquitate, l. Curabitur. C. de acq. emp. quæ non patitur quæquam rem, & pretium retinere absque proportionata liuelli responsione, quæ tali in casu etiam si fructus diminuantur, integrè solui debet, Bal. in l.2. num.3. C. de vsur. Parif. conf.60. num.28. lib.1. Gozadin. conf.55. num.11. Socin. Sen. conf.58. n.8. lib.4.

Ecquæminus prætenfa remissio competit, ex quo liuellus in facti specie non pro canone, seu emphyteusi fundariæ soluitur, sed potius pro contractu venditionis, atque ex æquitate, l. Curabitur. C. de acq. emp. quæ non patitur quæquam rem, & pretium retinere absque proportionata liuelli responsione, quæ tali in casu etiam si fructus diminuantur, integrè solui debet, Bal. in l.2. num.3. C. de vsur. Parif. conf.60. num.28. lib.1. Gozadin. conf.55. num.11. Socin. Sen. conf.58. n.8. lib.4.

8. Nec obstat, si replicaretur quinimò fructibus non percipiens emptorem ad liuellum, seu interesse non teneri, ex Nat. conf.417. sub num.2. vers. respondetur quod, Rol. conf.14. num.3. lib.2. Præterquam quod enim contraria opinio superius firmata communior videtur, ex cumulatis per Lup. de vsur. comm.1. §.7. num.141. in hac patria nullam prorsus secum affect dubitarent, ex quo Senatus noster hanc opinionem semper amplexus fuit, quod nimium damna, & diminutiones in fructibus incommode ipsius emptoris cedant.

Animaduertendo insuper, quod contraria opinio procedere vltius posset in emptione rei suapte natura sterili, pro qua dum fructus per emptorem non percipiuntur, ita neque ad responsionem liuelli obstringitur, Bart. in Lauqui natura 20. §. non tamen, num.2. ff. de negot. gest. Corn. conf.59. num.5. in fin. ac per tot. lib.3. quatenus se fundat in sola facultate percipiendi fructus, qui nec actu rei infructifera applicantur, cum adductis per Mangil. de enit. quest.148. num.20. Tunc autem ad propositum res dicitur sterilis quando expensæ æquant fructus, itavt deductis sumptibus ex reddito proprietatis nihil superest, ex latè deductis per Rot. in Romana pecuniaria, 1. Februarij 1623. coram Reuerendissimo Cocchino, Mangil. de enit. quest.148. n.19. 20. & 21. siue igitur versemur in emphyteusi, siue, ac multo magis in emptione, neutro in casu Capitulum ad remissionem tenetur, dum heredes Costæ fundamentum suæ intentionis non probauerint.

SUMMARYM.

1. Exceptio, habes pariem in gradu, impedit immisionem ex Saluiano. Constatiente eo de cuius interesse agitur executionem impedit, num.2.

3. Mater à successione filij quando excludatur.
4. Fraternalis probatur ex enuntiatina contra enuntiantem, & habentes causam ab eo. Amplia vii num.5. & num.6. & num.7. Probatur eo modo quo filiationis. num.8. Presumptionibus probatur. num.9. Enuntiatina geminata probatur. num.14.
10. Renuntiatio personalis presumitur. Bonis Paternis, & Maternis non excludit à frater-nis. num.11.
11. Renuntians realiter ad renuntiata non datur regressus.
12. Renuntians defectus renuntiatoris reinte-gratur.
13. Hereditate indelata non apprehensa, ius ali-quod non acquiritur.
14. Hereditas non adita, non transmittitur.
15. Monasterium succedit in hereditate Monacho post professionem delata. Adversus præscrip-tionem restituitur, n.19.
16. Prescriptio quadragenaria contra Monaste-rium requiritur.
20. Statutum excludens Matrem propter mascu-los fauet etiam Religiosis. Amplia vii n.21.

OBSERVATIO XVII.

D A T O citra veritatis dispendium, quod exceptio, habes priorem in gradu, esset de iure tertij non exclusio iuris agentis, ac consequenter executionem, seu consummationem executionis in Iudicio immisionis in Saluiano iam obtente non impediret, ex copiose traditis per nos, allegat. 108. num.22. & allegat. 124. num.11. & 12. lib.3. Ioan. Franc. Andr. controu. 241. num.9. Salgad. in Labrynt. creditor. parti.22. c.22. num.63. Bottillier. de Success. theorem.50. num.30. cap.2. Rot. in Melensiana pecuniaria 25. Iunij 1665. num....

Attamen prædicta conclusio ad præsentem facti contingentiam applicationem non recipiet. Quippe quoniam tertius, Monasterium scilicet ex persona Alexandri Fratris, ac respectu Patruj, ideo proximioris eorum, de quorum hereditate agitur, iam reperitur in causa, & coram Amplissimo Senatu lura deduxit; quo lanè casu non ambigitur, quin exceptio iuris tertij eodem volente, atque instante ad impediendam consummationem executionis in quocunque Iudicio suffragetur, ad glof. communiter receptam in l.2. in verb. repellere, C. de luv. emphyt. Bart. in l.2. colum.2. ff. excepti. rei Iudic. Petegri. conf.16. sub num.31. vers. si vero excipiat, lib.6. Suard. conf.415. num.2. & seq. Gratian. discept.331. num.59. & discept.752. num.46. Scraph. decis.649. num.2. cum adductis per Glurb. de success. feud. §.2. glof.9. num.55. Rot. apud Zaccade Camer. oblig. decis.4. num.20. Ioan. Baptistam Antonell. conf.48. num.12. Burat. decis.257. sub num.13. vers. quia ultra, Leonc. decis. Ferrar. 73. num.1.

Fraternalis Reuerendi Patris Donati, ex cuius persona agitur; an ex actis concludenter probata resultet, videndum superest; consilio enim de hoc ad formam statuti de Successionibus ab intestato Mater per existentiam Fratris Mariæ, ac respectu Patruj vltimo loco præmortui à successione filij excluditur, Cytac. controu. 400. n.37.

De Fraternalitate dubitandum non remanet, ex quo

1.

2.

3.

quo Paulus de Garollis in *Inſtrumento venditionis* factæ de anno 1626. cuius fides regiſtratur in *currenti proceſſu*, fol. 134. ſec. 2. & ſeq. Reuterendiſſimum hunc eius fratrem enuntiat, quæ enuntiatia contra ipſum, & ab eo cauſam præſtendentes fraternitatem ſufficienter probat. *Surd. conf. 546. n. 7. Menoch. conf. 312. num. 3.* cum adductis per Gen. de verb. enuntiat. *quæſt. 4. num. 102. lib. 1. Altrograd. conf. 2. num. 5. lib. 2. Rot. decif. 112. num. 17. & decif. 144. num. 3. part. 8. Andr. Cenſal. decif. 35. num. 6.* Maxime quia non verſamur in ſimplici enuntiatia, ſed iuncta cum actu proportionabili reſponſionis annuæ ſcutorum duodecim ſibi reſeratorum tuic pro eius portione, quæ omnia ſimul concurrentia fraternitatem conuincunt, *Rot. decif. 376. num. 4. & ſeq. part. 1. & decif. 90. num. 5. & ſeq. part. 8. recent. Michalor. de duobus fratribus, part. 3. cap. 58. ſub num. 7. verſ. ſed noſtra conſuſio procedit in tractatu per alium fraternitatem arguentis, Surd. conf. 1. n. 67.*

Præterquam quod ex huiusmodi enuntiatia, ſeu nominatione plenam probationem ad quocunque effectus erueret non inueniuntur, ſed præſumptiuam, & qualis ſufficit ad conſtituendum hunc Patrem in quaſi poſſeſſione fraternitatis pro qua ſolam fratris nominationem exuberare comprobatur, *gloſ. in L. neque, §. in verb. prædicat, vbi etiam Doctores C. de reſam. Cephal. conf. 337. n. 3. in fin. & n. 4. vbi tamen ſubiungit quod in petitorio probatio fraternitatis reſultans ex nominatione non ſufficit, Dec. conf. 462. n. 14. vbi habet pro indubitabili concurrente actu poſitivo præter nominationem, Pen. decif. 23. n. 5. & latiffimè proſequitur Michalor. de duob. fratribus, part. 3. d. cap. 58. num. 6. & 8. Gratian. diſcept. forenſ. 694. num. 1. Bardellon. conf. 532. num. 15. & per tot. Andr. Cenſal. decif. L. cenſ. 25. n. 2. & ſeq.*

Maximè ad effectum non probandi ſubſtantiam formiter fraternitatis, ſed incidenter ex cauſa ſuccedendi Alexandro infanti ipſius ex fratre germano nepoti, quo ſanè caſu, & leuiore requiruntur probationes, ſeu coniecturæ, *Cæpha. conſil. 435. n. 76. latè Bardell. conf. 32. num. 15. in fin. & ſeq. Merlin. decif. 497. n. 5. & n. 6. Scraph. decif. 1282. num. 6. Rot. decif. 331. num. 6. part. 6. recent.*

Nec quicquam facit quod aliqui ex mox citatis Doctores loquantur in terminis probandæ filiatiõis, quoniam eiſdem modis quibus filiatio probatur, & fraternitas probata reſultat, *Bart. in l. non nudis 14. C. de probationibus, Maſcard. de probation. concl. 812. num. 4. in fin. Michalor. de duob. fratribus, part. 3. q. 58. num. 2.*

Sed in præmiſſis omnem dubitandi anſam contrudit, quod iſtam fraternitatem aduerſaria non impugnatur, quinimo ex pluribus deductis in proceſſu tacite illam admittere videtur, ideoque quælibet præſumptiua probatio, ac leuis præſumptio fraternitatis probationem inducunt, *Rot. in Britorien. fidei commiſſi 29. Maij 1645. §. nam ad hoc, & 20. Aprilis 1646. §. ſed hoc, verſ. nec pro parte eiſdem Floſitalis hoc controuertatur, coram R. P. D. Royas, nunc inter eiuſ imprefſus decif. 260. ſub num. 2. & decif. 288. ſub num. 5. Andr. Cenſal. decif. 5. num. 60. Rot. decif. 98. num. 18. & decif. 167. num. 3. part. 8. recent. Si quidem admiſſo in Fratrem Pauli, & Patrum Alexandri infantis Reuterendo Patre Donato eundem de incapacitate dumtaxat, arque inſuſceptibilitate redargunt in currenti proceſſu, fol. 126. Nec Domina Barbara aduerſans interpellata in eodem proceſſu, fol. 131.*

obiectam fraternitatem eius Iuramento calumnie aſu fuit negare.

Reſpectu vero renuntiationis admiſſo illam ſubſeſſe, donec de ea cum effectu conſtet, perſonalis ſemper præſumitur, *Surd. conf. 544. ſub num. 5. verſ. ſed in dubio, Merlin. decif. 62. num. 12. Altrograd. conf. 66. num. 40. lib. 1. Gratiani. diſcept. 346. num. 4. dixi allegat. 30. num. 5. lib. 2. Cammar. decif. 21. art. vnic. num. 1. & 2. Tondut. reſolut. benefice. 143. n. 17. & 18. Itavt ſi ſit facta de bonis Paternis, & Materis non excludat renuntiantem à ſucceſſione, quod ad eadem bona in filium, ac reſpectuæ fratrem peruentura; Qui enim renuntiauit bonis Paternis non prohibetur ſuccedere fratri etiam in bonis, quæ ad fratrem ex Paterna ſucceſſione perueniunt, *Surd. decif. 144. num. 16. Eugen. conf. 388. n. 80. & ſeq. cum infinitis apud Merlin. decif. 22. n. 6. & decif. 62. num. 1. Rot. d. decif. 144. num. 15. & 16. part. 8. recent. & coram Royas decif. 66. num. 12. & decif. 206. num. 1. Tondut. reſolut. benefice. 143. num. 15.**

Non negamus tamen, quin renuntiatione ita concipi poſſit vt realis reputetur, & renuntians ita excludatur, vt ad renuntiatia nunquam detur regressus, ex cumularis per informantem ex aduerſo, nimirum Franch. decif. 375. num. 2. Maſtrill. decif. 65. num. 11. Gratian. diſcept. 971. num. 11. & latiffimè proſequitur Bonad. de renuntiat. cap. 3. num. 8. ſeq. ac per tot. Bonden. collect. 3. num. 80. & collect. 5. num. 11. & collect. 8. num. 28. Rot. in Romana præſentia reſtitutionis dotis 15. Ianuarij 1647. num. 1. coram R. P. D. Penſingero, & decif. 29. n. 4. & decif. 175. num. 4. part. 8. recent. Interim ergo ſtandum præſumptioni, donec de ipſa realitate renuntiationis per productionem inſtrumentali liquet, cuius realitas dum per renuntiatarios diſpoſitum de bonis renuntians non apparet; adhuc renuntianti ſucceſſionem cum reintegracione ad renuntiatia non impedit, prædeſunctis namque renuntiatariis; Monachus renuntians denud admitteretur, dixi d. allegat. 30. n. 2. & ſeq. lib. 2. iuxta quam Soror Monialis; quæ renuntiauerat; maioris renuntiatariis per tres conformes ad ſucceſſionem admiſſa fuit, *Rot. in Cefenaten. bonorum 17. Martij 1656. §. Nec reſentur, ac per totam, coram R. P. D. Albergato, vbi quod ita demum renuntians excludatur, quando etiam renuntiatio ampliffimè concipitur, ſi renuntiatarij per actum inter viuos; ſive per vltimam voluntatem de bonis renuntiatariis diſpoſuerint; ſecus autem ſi ab inſteſtato; qui eſt caſus noſter, nulla proſus facta diſpoſitione decceſſerit, & latiffimè proſequitur Cysiac. controuer. 475. n. 2. & per totam.*

Dum hæc ſcriberem ad manus meas deuenit teſtamentum ipſius Reuterendi, cuius fides exhibetur; ex quo difficultates prædictæ tolluntur; dum non verſamur in renuntiatione, arque ex illo concludenter fraternitas probata reſultat; quia geminatio enuntiatuæ fraternitatis plenam probationem operatur, *argum. l. 1. C. de plus debui. per. Barbat. conf. 14. num. 10. & ſeq. lib. 3. cum adductis per Gen. de verb. enuntiat. lib. 1. quæſt. 4. n. 30. & 31.*

Cæterum quod ex hereditate delata niſi apprehendatur ius aliquod quaſitum non dicatur, *Hodien. ad decif. 106. num. 13. vbi concordantes recenſet, quodque hereditas præſcriptum tranſuerſalium non adita non tranſmigratur, Rot. decif. 74. num. 6. decif. 106. num. 4. part. 7. recent. Noal. de tranſmiſſi. caſ. 8. n. 1. dixi allegat. 77. n. 7. lib. 3. Bonden. coll. 39. n. 70.*

Obiectum

Obiectum facti contingentie non applicatur, quia hereditas post ingressum Religionis non dicitur delata Religioso, sed immediate ipsi Monasterio, & propterea non intrant termini transmissiois, quia Monasterium non petit hereditatem, tanquam sibi transmissam, sed tanquam sibi acquiritam professio viuente, dixi post alios dicta allegat. 30. num. 10. lib. 2. Carem. resoluit. 109. num. 3. & in præcis terminis post alios replicat. Joan. Franc. Andr. controu. 61. num. 13. Fontanell. decis. 348. num. 26. Bortil. de success. cap. 2. Theor. 71. num. 1. & per tot. Contr. discept. 50. num. 1. Tondut. resoluit. benefic. 137. num. 6. & resol. 197. num. 9. & resoluit. 199. num. 6.

Super præscriptioe ex lapsu triginta annorum circiter, nec fundamentum fieri ex aduerso possit, ex quo ad præscribendum contra Ecclesiam, seu Monasterium quadragena requiritur, cap. de quarta, de præscript. Auth. quas actiones, C. de Sacros. Eccles. Fontanell. decis. 479. num. 5. Buratt. decis. 774. num. 4. Mart. Venut. conf. 45. num. 62. il. 2. & seg. Georg. Mund. conf. 7. num. 120. lib. 3. & conf. 1. num. 54. & conf. 350. lib. 2. Tondut. resoluit. benefic. 100. n. 3. Rot. decis. 247. num. 16. part. 8. & decis. 59. num. 6. part. 9. tom. 3. recent. Vltra quod Monasterio omni in casu in integrum restitutio competet, ad notat. per Glof. & Doctores, in dicta Auth. quas actiones, C. de Sacros. Eccles. latissime, & in puncto petitionis hereditatis, Odd. conf. 13. num. 37. & seg. Buratt. d. decis. 774. num. 6. Tondut. d. resoluit. benefic. 100. n. 6.

Statutum denique de successioibus ab intestato excludens Matrem extantibus masculis intra quartum gradum in capite inclusiuo, fauere etiam masculis in Religione capaci bonorum professis, probabilem hodie non patitur controuersiam, late Cyriac. controu. 476. n. 20. Redenasc. conf. 26. num. 1. vbi insuper vult Religiosos comprehendendi in Statuto etiam quo ad caput exclusiuum, Merlin. de Legitim. lib. 3. tit. quest. 11. num. 21. & post tract. decis. 146. num. 7. in moderna impressione.

SVMARIAVM.

- 1 Inuestitura prima non renouationes alterate attenditur. Eoque magis, quando in renouationibus adest relatio ad precedentes, num. 2. Et quando adest in renouationibus præsertim iurium scripti, & protestatio non concedendis quicquam ad alterius præiudicium, num. 3. Alterata non censetur sine causa, & expressione, n. 7.
- 4 Renouationes fieri quo ad cetera qualitates, & non personas, seu earum successionem, qualiter procedat.
- 5 Inuestitura alterationem filius, & hæres prærendere nequit, quando Pater eam impugnauit, ac in iudicio excludi obtinuit. Pro inducenda alteratione non sufficit quem posse, nisi appareat de velle, n. 11.
- 6 Inuestitura Aloysij Gonzæ, non subsequentes Rotæ antiquæ de anno 1584. & moderna de anno 1637. ac successu censuit.
- 8 Becc. conf. 101. & Ofase. conf. 23. reprobatæ à Rotæ, decis. 457. num. 2. & 5. part. 1. recent.
- 9 Alterationem Inuestitura prima per subsequentes citat Rotæ, allegando eius decisiones in causa scudi Curia Podij.
- 10 Alba conf. 568. num. 10. declarat.

12 Alienare feudum aliud esse aliud successionem alterare.

13 Dispositio emanata tempore labili, collata tamen in tempus inhabile non subsistit.

OBSERVATIO XVIII.

RIMAM feudi concessionem, non autem renouationes in partibus alteratis, ab eaque discrepantibus pro causam decilionem, attendendam comprobant adducti per Rotam super feudo Curia Podij 29. Nouembris 1655. in princ. coram R. P. D. Veroffio, & in eisdem terminis Burlat. conf. 350. num. 6. dixi allegat. 4. num. 37. fol. 72. & allegat. 8. num. 3. fol. 113. & allegat. 20. num. 119. lib. 2. & allegat. 1. num. 2. & 3. & allegat. 21. num. 35. & allegat. 72. num. 41. lib. 2. Fontanell. decis. 172. num. 11. Bertazzol. conf. civil. 59. num. 15. & conf. 40. num. 1. & 2. Altograd. conf. 26. num. 75. & conf. 28. num. 46. lib. 1. Rot. decis. 187. sub num. 6. & in eadem causa 29. Februarij, 16. Aprilis, & 23. Maij 1584. coram SS. Clemente VII. ut in copia data impressa, & eisdem resolutionibus adductis, Rot. decis. 26. num. 3. part. 3. recent. ibique Adden. copiosissime, à num. 23. Ioan. Franc. Andr. controu. 342. num. 1. Mart. Venut. conf. 21. num. 33. & 34. Latach. de feud. part. 4. dilucidat. 36. num. 4. vbi quod si prima Inuestitura est pro masculis, & feminis, & in multis renouationibus mentio fiat solum de masculis, præiudicium feminis nullatenus inferatur, idem repetit Mart. conf. 354. num. 23. & seg. & Vrsin. de success. feud. part. princ. 2. quest. 1. art. 2. sub num. 12. vers. & ideo, & part. 2. quest. 2. art. 1. sub num. 12. vers. quia non, Vrsin. de success. feud. preclud. 4. ex n. 52. Spad. conf. 56. num. 2. lib. 1. & conf. 182. num. 5. lib. 3. Fulgin. de her. emphyt. tit. de success. in bon. emphyt. quest. 9. n. 21. & seg.

Eoque magis ex duobus fundamentis istud in presentiarum militare conuincitur, & primo quia in qualibet posteriori per viam renouationis, & relatiue semper ad præcedentes proceditur, vt animaduertunt, Menoch. conf. 148. num. 29. & 301. Burlat. 4. conf. 350. num. 1. Bertazzol. d. conf. 39. num. 2. & conf. 40. in princ. Rot. in d. Manuana feudorum 29. Februarij 1584. in fine principij, & per totam, coram Sanctissimo, ab quas renouationes, ac relatiuas Inuestituras in nihilo alterata censeri deducitur, & generaliter eandem conclusionem reassumunt; Spad. conf. 48. num. 12. & 13. lib. 1. Giurb. de success. feud. preclud. 4. num. 52. Altograd. conf. 26. num. 76. lib. 1. & conf. 7. num. 25. & 26. lib. 2. Cyriac. controu. 2. num. 68. & controu. 128. n. 82. Rot. in Caietana bonorum, 3. Decembris 1646. coram R. P. D. meo Cerro, nunc impressa decis. 427. part. 9. tom. 2. recent. & in Rauennaten. domus 14. Iunij 1649. & 17. Maij 1651. coram Royas, nunc inter eius impressas decis. 401. & decis. 444. Giurb. de success. feud. preclud. 4. num. 52. & 5. l. glof. 14. n. 60.

Secundo quia in singulis renouationibus, & potissimum in toties decantatis annorum 1584. 1595. & 1622. adfuit clausula saluo Iure cuiuscunque tertij, & protestatio non concedendi quicquam in aliorum præiudicium, per quas iura terminæ feudi capacis, arque in antecedentibus expresse vocata censeri sustinent, Frecc. de subfend. lib. 2. quest. 4. num. 8. & quest. 6. num. 3. Burlat.

Burfat. in feudo Curie Podij confil. 187. num. 39. Mart. d. clauful. 35. num. 1. & 3. part. 2. Barbofi. d. clauful. 339. num. 5. Corbul. de cauf. priuat. ob non folum canon. ampliat. 45. num. 15. Milanenf. decif. 8. num. 67. lib. 1. Ciartlin. controuerf. 49. num. 62. & in terminis Rota coram Merlin. decif. 323. num. 6. & decif. 499. num. 16. & feq. part. 1. tom. 2. recent. & in Sarfmaren. feudi 22. Iunij 1645. §. tertium quod Clemens. in fin. coram Reuerendifimo Domino meo Dunozerro.

4. Quibus simul infpectis ac concurrentibus euitatur obiectum, quod renouationis fieri debeant ad formam antiquarum inueftiturarum, procedat quoad alias qualitates non quoad fucceffionem feminariam, & firmatis per Garzon. de femin. ad feud. recipien. tom. 10. traft. part. 2. fol. 169. in 1. colum. circa finem, quia fic renouatio diceretur præter, & contra formam inueftiturarum præcedentium, & iuri feminariam præiudicaretur adeo, vt vel doctrina Garzon. attendi non debeat, vel intelligatur de acquisitione feudi iam in effe deducti nouiter à Domino, vel à Vaffallo per extraneum acquifiti. Surd. confil. 573. num. 24. & 25. Rot. in Romana donorum 21. Aprilis 1617. §. & licet, cum feq. coram Dunozerro. fen. vbi bene explicat, & in Bononien. bonor. emphyteuticorum 1. Iulij 1647. §. quia verum est, verf. & conclusio coram R. P. D. Melio.

5. Vltra quod cum Claudius cum cæteris in inueftitura comprehenfis alterationi prætenfe fe oppofuerint, & & omnino infpiciendam conceptionem primam collatam in perfonam Aloyfij de anno 1332. in hoc Sacro Tribunali pluries obtinuerint, inane, ac frustratorium videtur, quod nunc aduerfarius filius, & hæres eiusdem Claudij hanc veritatem contendere audeat, per ea quæ ad rem optimè post alios ponderauit Menoch. confil. 501. num. 18. in fin. & num. 19. Ioan. Franc. Andr. controuerf. 252. num. 2. Rota in Auentonen. Saluani 10. Februarij 1651. §. eo magis, coram R. P. D. meo Bichio, nunc impetfa apud nos in addit. ad Caftill. de Alim. decif. 8. & latius in Bononien. de Romanfius. 1. Iunij 1652. §. transfactionem, verf. cum etiam, & per totam coram R. P. D. meo Verofio.

6. Postquam eandem agnouit ad exclusionem Marchioniffe de Pulpis ex fupposito inalienabilitate feudi Curie Podij, quoad ipfam extraneam infiftens in eo quod facultas alienandi concessa Aloyfio ad folos descendentes, feu ad Dominum duntaxat præiudicium reftingeretur, vt in refolutione capta in Mantuana dotis 10. Iunij 1637. coram bon. memor. Coccino, coram quo inueftitura Aloyfij proximè defuncti producta extitit, & qua mediante allegando Curiam Podij euasiffe feudum inalienabile, & mafculinum fe exemiffet. Quemadmodum hodie eadem innixus apertiffimam feudum inapproprietatem ex vno latere impugnar, ex altero autem fub prætextu assertæ alterationis, feu reftriçtæ ad mafculos D. Marchioniffam succedere non poffe prætendit, & tamen ad effectum recessus à prima feudi conceptione necesse est, vt partes exprefse, fcilicet, atque ex causa recedant. Dec. confil. 193. num. 4. Bertazzol. confil. ciuil. 12. num. 66. & confil. 110. n. 28. dixi allegat. 10. num. 94. fol. 160. lib. 1. & allegat. 72. num. 42. lib. 2. Spad. confil. 56. num. 3. lib. 1.

Non me præterit Bec. in confil. 101. & Olafce.

8. confil. 23. contra fuperius dicta plurimum defatigaffe inuilitur tamen, quia auctoritates Burfat. confil. 150. Bertazzol. confil. 39. & confil. 40. & Me-

noch. confil. 148. qui contra ipfos in eadem caufa fcripturæ præponderare debent, prout etiam exinus demonftrauit, quippe quoniam fauore feminarum iuxta opinionem iftorum refolutum in eadem caufa apparuit, in Rota decif. 409. & decif. 457. num. 2. & 5. part. 1. recent.

Hinc huiusmodi conclusio de indubitabili adeo effecta fuit, vt contra prætendentes alterationem primæ ex fubfequentibus inueftituris refolutiones prædictas fuper hoc feudo emanatas allegare foleat, Rota in Brixien. feudi 1. Iulij 1592. num. 19. coram Cardinali Pamphilio, impetfa apud nos fol. 340. lib. 1. & decif. 26. num. 3. part. 3. recent. ac fucceffiuè in alijs.

Indequ etiam tollitur auctoritas Abb. in confil. 568. num. 10. ex aduerfo adducta, & exornata per Monach. de rell. feud. interpret. cap. 30. num. 36. tantum enim abest, vt fit in puncto quin potius non applicatur, quippe quoniam præfens quæftio non eft potestatis, fed voluntatis, quam voluntatem ex relatione ad præcedentes inueftituras non interceffiffe fuper hoc feudo refolutum fuit, in d. Mantuana feudi 29. Februarij 1584. in fin. coram Aldobrandino, & ad rem optimè difpungit eadem Rota in Rauennaten. emphyteufis 14. Iunij 1627. coram Pironano.

Omitto pro nunc apud feudistas non effe ita expeditum quemadmodum ex aduerfo fupponebatur, vt nimirum à facultate alienandi feudum ad alterationem ordinis fuccedendi arguere liceat, ex quo inter alienate feudum, & fucceffionem alterare, magnam inelle differentiam conftituunt cumulari per Monach. de rell. feud. interpret. c. 51. n. 56. cum tribus feq. ratio effe potest, quia Vaffallus feudum à fe per alienationem abdicando facultate fibi attributa vitur, dum feudum apud ipsum refidet, alterando autem fucceffionem actum difpofitionis etiam in tempus non exiftentis feudum apud ipsum confert, ficque intrat axiomata, difpofitio emanata ab habente facultatem difponendi collata in tempus prohibitu viribus non fubfiftit, l. quod fponfa, C. de don. ant. nupt. Gratian. difcept. forenf. 712. num. 1. Rim. confil. 32. num. 7. quamobrem feuda Mantue fideicommitto fupponi non poffe dicebamus, allegat. 13. 14. & 15. lib. 2.

Noftri enim inftituti non eft hæc difpungere, dum feudo Curie tanquam improprio alienationis non minus, quam fucceffionis caufa applicationem non recipiunt.

S V M M A R I V M.

- 1 Inueftitus de vniuerfate bonorum ius inueftiendi alios de feudis particularibus confequitur. Cum in rubricis, & aliorum ius inueftiendi nafcitur, num. 2.
- 2 Obuentionum appellacione veniunt etiam fructus extra rem.
- 3 Clausula ponens in locum suum est translata in iurium ab inueftiente in inueftitum. Salvo iure feudi alio modo remouet confenfum ab actu, num. 22. Ita quod difpofitionem redditu conditionalem, num. 32.
- 4 Facultas difponendi de feudo irrequifitis Domino, ac fuccefforibus quid præftet.
- 5 Corporalia poffidentur.
- 6 Incorporalia quafi poffidentur.
- 7 Obferuantia ius inueftiendi probat.

- 9 Solemnitas non requiritur in concessione rei solite in feudum concedi.
- 10 Inuestitura de feudo nondum aperto non valet. Vni facta inualide se alteri, num. 11. Potest ab uno fieri, & quod caetera ad alium spectent, num. 16.
- Aliis suscepta quam erat suscipienda presumitur per errorem, num. 35.
- 13 Paria sunt quod aliquis inuestiatur de facto, vel quod de iure inuestiri debuisse.
- 14 Indivisibilia simul conueniuntur.
- 15 Cyriac. controuerf. 82. num. 4. in quibus terminis procedat.
- 17 Effectus debet denominari a causa proximiori.
- 18 Beneplacium Apostolicum requiritur, ut feudalia efficiantur alodialia.
- 19 Conseruando alienandi feuda Mantua est notoria.
- 20 Feudum in aliquo alteratum in reliquis propriam naturam retinet. Quando reuertitur ad Dominum affrancationes resoluuntur, num. 31.
- 23 Assensus Domini requiritur etiam in feudo alienabili. Amplia, ut num. 24.
- 25 Caducitas non habet locum in contractu nullo.
- 26 Tertius de nullitate, quando dicere possit, & num. 27.
- 28 Connexa dicuntur directæ ad eundem finem.
- 29 Liberatio a feudalitate intelligitur de fundamentalibus. Non effectiua non attenditur, n. 33.
- 30 Dicitur, omnis, nihil excludit.
- 34 Decolli nullum ius acquirere possunt.
- Inuestituram suscipiens a non Domino, non praedictat Domino.
- 36 Assertio vnus absenti non praedictat. Erronea non attenditur, n. 38. Erronea dicitur dum res aliter se habet, num. 39.

OBSERVATIO XIX.

- I.** **I**N VRA inuestiendi deuolutionum, &c. ab Episcopatu Mantuae in Curia Podij ex inuestitura anni 1332. Aloysius Gonzaga, & successores eo ipso consecuti sunt, quod de vniuersitate bonorum in Insula Reueri existentium inuestiri obtinuerunt, Menoch. consil. 307. num. 3. Ludouic. Bell. consil. 111. num. 7. Burfat. consil. 375. num. 6. & per totum, Tondut. resol. civil. 41. num. 8. Niger de laudem. quest. 10. art. 2. num. 112. tom. 1. post Georg. Euerard. consil. 33. lib. 1. Surd. decif. 288. sub num. 22. vers. & in terminis, quod Serenissimus Dux habeat in terris istis particularibus dominium directum, ex quo recognoscit totam Curiam, num. 25. in fine, ibi, quia scilicet vnus est Dominus vniuersi, alter verò Dominus particularis, & hoc modo etiam verificatur, quod de Serenissimo Rota decif. 664. num. 10. 14. 15. & 19. part. 2. & decif. 752. sub num. 2. vers. quia modernus Marchio, part. 3. recentior.

- 2.** Ex eo etiam iura huiusmodi Dominis Curiae Podij competunt tanquam inuestitis cum iuribus, & actionibus quibuscunque omni plenitudine, & integritate reddituum, obuentionum, & aliorum, quemadmodum Episcopus, & Ecclesia Mantuae habebat, &c. Menoch. consil. 66. sub num. 10. Rim. iun. consil. 513. num. 28. 33. & 41. Burfat. consil. 150. num. 99. Bardellon. consil. 42. sub n. 1. vers. nec refert, cum aliis apud Cyriac. controuerf. 397.

num. 47. & 48. vbi quod in concessione obuentionum veniunt etiam fructus extra rem, sicque facultas inuestiendi deuolutiones commissa cum laudemis, Rota decif. 390. num. 3. part. 2. recent. dixi allegat. 16. num. 11. lib. 1.

Insuper ex eo, quia in eadem concessione facta Aloysio, & successoribus, Episcopus adiecit clausulam, ponens in locum suum, ex qua pariter translatio iurium praedictorum ab Ecclesia in inuestitos resultat, Rim. iun. dicto consil. 513. n. 28. Galeot. controuerf. 31. num. 46. & 49. cent. 1. Monach. de reit. feud. interpretat. cap. 38. num. 30.

Alterius, quia praedicta concessio in feudum emanauit cum amplissima facultate disponendi irrequisitis Episcopo, & successoribus, Ludouic. Bell. consil. 38. num. 45. & 6. vbi quod Vassallus sic inuestitus possit subinfeudare, exigere laudemiam, praestare alienus, &c. iunctis praecedentibus, consil. 36. & 37.

Item ex eo, quia Episcopus in concessione istius feudi Curiae Podij facta Aloysio Gonzaga in eundem, & successores, non solum possessionem bonorum feudaliū, sed etiam quasi possessionem transiit; adeo ut concessisse intelligatur, non tam proprietates, quae vti corporales possidentur, l. sequitur si viam ff. de iur. iur. c. 1. ff. de DD. in re. corp. & incorp. fed etiam iura feudi incorporalia, quae quasi detinentur, l. serui qui bona, §. incorporales ff. de acq. rer. dom. l. 1. & 3. in princ. & vtrouque DD. ff. de acq. poss. Statil. Pacific. in specul. 1. cap. 6. num. 25. & 26. Gratian. discept. 732. num. 62. & seq. Post. de manut. obseruat. 10. num. 5.

Ex obseruantia demum fere immemorabili post inuestituram anni 1432. subsecuta inuestiendi laudemiam recipiendi, incorporandi commissi, & deuolutiones ad Curiam Podij, non autem ad mentem Episcopalem omnis ambiguitas remouetur. Quae quidem obseruantia concludenter probatur, non solum ex sum. n. 12. & 3. verum etiam ex traditis per DD. super hoc feudo, praeter adductos in facto, Surd. decif. 81. & decif. 221. Bec. consil. 101. num. 67. in fin. 68. & sub num. 76. vers. supponitur enim, Bertazzol. consil. civil. 40. num. 32. 33. & seq. Menoch. consil. 226. n. 187. in fin. & n. 188. Burfat. consil. 137. num. 75. & consil. 150. num. 68. & consil. 187. in princ. §. detinebat, ibi, Illustrissimus D. Maximilianus tunc Dominus Curiae Podij tanquam sibi deuolutas, Socin. sen. consil. 66. num. 3. & 4. lib. 3. Rota in hac causa 16. Maij 1654. cor. Illustriss. Domino Ponente, §. quia ultra, vers. & quatinus.

Hinc igitur in renouatione facta anno 1651. Serenissimo Duci de iuribus praedictis solemnitas aliqua, aut beneplacium non requirebatur, Mant. de tacit. & ambig. lib. 2. tit. 7. num. 14. & 15. Gratian. discept. forens. 379. num. 20.

Quibus simul concurrentibus, nimirum quod renouatio facta Serenissimo adhuc directæ, factaeque per Boldrinum Episcopum filijs Pipertarij de feudo nunc controuersa, & tunc nondum aperta, & sine causa non subistat, Gabr. consil. 83. n. 22. & 33. lib. 1. Rota dicta decif. 664. sub num. 13. vers. cum in Pralato, part. 2. recent. dixi allegat. 43. n. 43. lib. 2. Rot. decif. 38. num. 20. part. 8. recent. Ioan. Caroll. Antonell. de tempor. legal. lib. 1. cap. 13. num. 3. & 4.

Deuolutio propterea eiusdem feudi in controuersiam deducta ad suam Celsitudinem spectat; tam & si interim ab an. 1569. vsque ad annum 1646. succello

3.

4.

5.

6.

7.

8.

9.

10.

ſucceſſores in Epifcopatu aliis de hac portione feudi Curia Podij infeudationes fecerint: ſi quidem inueſtitura vni facta, Gonzagis ſcilicet, de hoc feudo membro Curia Podij, non niſi nulliter, & inualide aliis de eodem concedi potuit, Grat. conf. 79. num. 1. lib. 1. Bertaz. conf. civil. 116. num. 50. Gratian. diſcepi. 372. num. 2. & ſeqq. Pe-regri. conf. 24. num. 23. lib. 1. Surd. deciſ. 189. n. 14. Rota deciſ. 390. n. 2. part. 2. rec.

Vnde doctrina Menoch. conf. 338. ſub num. 17. ex prædictis euitatur, & præter adducta in facto optimè retorquetur. Nam Piperarius anno 1535. & 1537. à Curia Podij inueſtituram ſuſceperat, ſum. n. 5. obque reſolutionem liberationis iſtorum bonorum feudalitate priori ex integro reallumpta, renouatio ab eadem Curia Podij, non autem ab Epifcopo per filios eiſdem Piperarij obtineri debebat, Cyriac. controu. 543. ſub num. 12. & 13. Quemadmodum in aliis del Doſſo dell Inferno, ſuſceſſit, Rota in hac cauſa 16. Maij 1654. cor. Illuſtriſſ. D. Ponente, §. quia ultra, verſ. & quamois.

Paria enim ſunt, quod quis à Gonzaga inueſtitus de facto extiterit, & quod de iure inueſtiti deuiſiſſet, argumento textus in l. ſi duo, ff. de acq. hered.

Nec quod inter ſe diuerſa ſunt, poſſeſſio del Doſſo dell Inferno, & poſſeſſio dell Angelo quicquam releuat; Dum in liberatione, & renouationibus Gonzagarum, quoad ius inueſtitendi, & deolutionis indiſſolubiter conneſcuntur, l. Pedius in fin. ff. de arbit. Gratian. diſcepi. 752. n. 67. & ſeqq.

Cyriacus verò controu. 82. num. 4. loquitur in ſubinfeudatione totius, ac particularis feudi, ſicque in iſto Curia Podij vniuerſitatem continen-tem non militat, vt bene in facto animaduertitur, et terminis diſtinguit Rota deciſ. 664. num. 13. & ſeqq. ac per tot. part. 2. & deciſ. 752. ſub num. 2. part. 3. recen.

Præter quam quod Epifcopus inueſtiendo, & ſucceſſores renouando, quatenus in iure ſubinueſtiendi Gonzagis præiudicaſſent, non idè ſequeretur, quod deolutio nondum aliàs occuſa ad Epifcopum, ſed bene ad Gonzagas ſpectaret, Burſat. in puncto conf. 165. num. 59.

Quo retento Themate feudi vniuerſalis abdicationis quorumque ſurium ab Epifcopatu, & tranſlationis eorundem in Gonzagas ex Inueſtitura Aloyſij, quæ datur impreſſa, inueſtitabilis redditur diſpoſitio, text. in cap. Imperialem, §. illud quoque de prohib. alienat. per Federic. non admittens controuerſiam, aut diſtinctionem, vt ſuſius ratiocinatur poſt alios, Natt. conf. 119. in fin. & per tot. Nig. de ludem. queſt. 10. art. 2. à n. 12. Ideoque iſtus feudi particularis, ſuper quo altercatur Sereniſſimo Duci deolutio ſuffragatur.

Nec Marchio Maximilianus in liberatione anni 1548. ſum. num. 6. vnquam intellexit, quod bona controuerſa de ſubfeudo Curia Podij, feudum Epifcopatus euaderent, aut Piperarius per liberationem in Vaſſallagium Epifcopi reincideret, quemadmodum ſupponere videtur deciſio, §. cum Marchio; ſed vt de feudo tam in ſui odium, quam in præiudicium Eccleſiæ ſimplicitet, & abſolute alodialia efficerentur, ad quem effectum aſſenſus Sedis Apoſtolice omnino interuenire debebat, Gozadin. conf. 73. num. 33. Dec. conf. 499. Cyriac. controu. 111. num. 6. & ſeqq. & per totam, vel faltem Beneplacitum Epifcopi, Ciarlin.

ſcan. Pauli Melij Obſeruat. foren.

controu. 92. num. 6. & ſeq. Qui omnes ſcripſerunt in feudis Mantuæ ad inſtar alodialium reductis, atque ex conſuetudine Mantuana, & pacto alienabilibus, quam ſanè conſuetudinem ad octum notitiam perueniſſe indicant, Dec. conf. 386. n. 1. in fin. ac per totum, Gozad. conf. 90. num. 9. & 11. Ciarlin. diſſa controu. 92. num. 32. Cyriac. contr. 113. n. 20. & controu. 324. n. 1. & 2. Dixi allegat. 1. n. 64. lib. 2.

Cuius quidem Beneplaciti neceſſitas duplici ex capite deducitur. Primo, quia reductio feudorum ad inſtar alodialium operatur, ſolummodo, quoad contractus, & ſucceſſiones. In cæteris verò feudalitatis qualitates, & natura remanent, Ludouic. Bell. conf. 1. num. 14. & 60. Tondit. reſol. civil. 19. num. 11. Rota in Sarſinaten. feudi 22. Iunij 1645. coram Illuſtriſſimo D. Dunoſetto, §. nec reſenat reſponſio. Dixi allegat. 61. n. 19. & allegat. 75. num. 9. lib. 2. Rota in Mantuana bonorum 10. Martij 1662. num. 12. coram Reuerendiſſ. Cero.

Altero propter clauſulam ſaluo iure feudi in qualibet renouatione repetitam, quæ facultatem conceſſam Gonzagis diſponendi de feudo Curia Podij, moderatur in hoc præciſè, ut bona feudalitatem in totum, vel pro parte in alodium ſimplex concedi; aut in libertatem ab omni iure feudalitatis redigi poſſent, cap. 1. de feud. non habent. propr. feud. natur. Morot. conf. 30. ſub num. 2. Roſental. de feud. cap. 9. concl. 39. & concl. 41. num. 20. Monach. de reſſ. feud. interpret. cap. 39. num. 42. 43. & 44. Dextart. deciſ. 27. num. 42. & deciſ. 28. num. 46. Giurba de ſucceſſ. prelud. 4. num. 25. verſ. niſi ſaluo iure feud. Dixi allegat. 1. num. 62. & allegat. 21. num. 36. & allegat. 28. n. 17. lib. 2.

Ex quibus bene ſubiſtit, quod liberatio facta à Maximiliano fuerit nulla ob defectum aſſenſus Epifcopi ex præmiſſis neceſſariis requiſitis, ac omnino adhibendi, propter clauſulam, & non aliter, nec alio modo, per quam inſertur in tantum voluiſſe Maximilianum proprietates controuerſas ab omni feudalitate liberare, in quantum Epifcopi aſſenſus, quatenus requireretur intercederet, & quo non accedente, quinimò contradicente Epifcopo liberatio infeſta euasit, Cap. deciſ. 31. num. 3. part. 3. Gratian. diſcepi. 532. num. 25. & diſcepi. 587. num. 11. Cyriac. contr. 136. num. 6. & 7. Cenc. de cenſ. queſt. 22. ſub num. 8. Rota in Cefenaten. cenſus 2. Maij 1653. coram Illuſtriſſimo D. Ponente, §. dum tamen, vbi quod Epifcopus eo ipſo dicatur voluiſſe præſtare aſſenſum, dum deolutionem acceptando nouiter conceſſit, & prius in l' alentina Parochialis 28. April. 1645. coram eod. §. non obſtamt clauſule, vbi quod ſi Papa noluit conſentire cenſetur, & reſignatum non fuiſſe, Rota in diſſa Mantuana bonorum 10. Martij 1662. num. 8. coram Reuerendiſſ. Cero.

Aſſenſum verò requiri etiam in feudis irrequiſito Domino alienabilibus, ſi non pro validitate contractus, ſaltem ad effectum abdicationis dominij, & poſſeſſionis ab alienante in perſonam acquirentis indubitatum reſultat, ex traditis per Ludouic. Bell. conf. 1. num. 6. & conf. 3. num. 167. Gratian. diſcepi. 730. num. 55. Fulgin. de employat. de alienat. 4. num. 154. & 159. Rota in Romana Palatij 18. Iunij 1657. coram Illuſtriſſimo Albergato, §. hinc capitulo, cum præcipue liberantes titulum poſſeſſionis & dominij de feudo in ſimplex alodium mutare conueniunt. Iuxta hanc diſtinctionem intelligi debent tradita per nos allegat. 50. num. 33. lib. 2.

D

Pædicta

24. Prædicta autem conclusio militat, etiam quando feudis, seu portionis traditio de persona in personam inter comprehensos contra, seu præter ordinem Inuestituræ intercedere habet, Burfat. *confil.* 137. num. 7. & *confil.* 181. num. 9. cum adductis per Rotam in Romana deolutionis domus 4. Decembris 1651. coram Illustriss. Bichio, §. quod prohibuit, vers. conuenio pariter, quæ nunc est *decis.* 69. apud nos in addit. ad *Castill. de Aliment.*

25. Neque Episcopus ex huiusmodi actu liberationis nullo, ac per ipsum impugnatio commissa, Iuris inuictidinis, ac deuolutionis pro ista portione dell' Angelo præterdere, multoq; minus exercere inuestitidinem, ac deuolutionis insistentem potuit, Mart. *confil.* 196. num. 5. Thesaur. *quest.* forens. 23. num. 21. lib. 2. Niger de laudemio *quest.* 38. num. 41. & *seq.* 100. 2. latè Gratian. *discept.* 949. num. 8. & 9.

26. Ea propter cum Sereniss. tanquam Dominus Curie Podij deuolutionem sibi sustinere prætendat, non ex eo, quod in liberatione assensus Episcopi non accesserit. Sed ob lineam finitam Com. Casini portionem Feudi contronuersam olim possidentis vigore concessionis sibi ab Episcopo renouatæ de Iuribus quarumcunque deuolutionum, non impeditur, quominus etiam Episcopo non declarante nullitatem liberationis allegare valeat. Dum Maximilianus, de feudo quidem disponere poterat, saluo tamen Iure feudi, Gratian. *discept.* forens. 385. ex num. 17.

27. Multoque magis, quia Episcopus inuestiendo filios Piperarij tanquam de feudo nouo in uocatum antecessores eisdem ab vili, & Maximilianum, seu Galeacium eius successorem à Iure inuestidinis cecidisse ob liberationem declarasse infertur, Rosent. de feud. cap. 6. *conclus.* 62. à numer. 1. ad 7. Gratian. *discept.* forens. 456. num. 36. & *seq.* Rot. in dicta Mantuana honorum 10. Martij 1662. num. 10. coram Renerendiiss. Cerro. Quæ si procedunt in quocunque tertio, eo magis sibi locum vindicabunt fuore Serenissimi ueniens ex Iure proprio, ac suorum maiorum, qui certe sine eorum culpa, & contrahendo cum reservatione assensus directi pro portione dell' Angelo Iure inuestidinis minus deuolutionum priuari non poterunt.

Licet ergo liberatio Maximiliani de anno 1548. sum. num. 6. à liberatione Pontificia anni 1555. sum. num. 7. contradistincta videatur ad effectum, de quo in decisione, §. nec subsistit, vt nimirum Episcopus firma manente liberatione Maximiliani Pontificiam impugnare poterit.

28. Ratione tamen finis intenti, omnimodæ scilicet liberatæ à feudo, ac transmissibilitatis in alodium connexa reputatur, ex latè traditis per Surd. *decis.* 358. num. 11. & *seq.* Rota in Melenciana Antianitatis 20. Novembris 1648. coram Illustriss. Bichio, §. quia connexa.

29. Præcipuè cum Maximilianus liberando hæc bona à feudalitate de fundamentali Ecclesie censetur intellexisse, vt in simili Rota in Ferrarien. Decimarij 17. Ianuarij 1658. coram Illustriss. Albergato, §. eiusdem voluntas.

30. Addito insuper signo vniuersali, ibi, ab omni Iure feudi. Qui enim liberationem ab omni feudalitate intendit, nullam profus excludit, Surd. *decis.* 355. num. 8. & in proximis terminis Rota in dicta Ferrariens. 11. Ianuarij 1658. coram Illustriss. Albergato, §. conuenientibus, in fin.

Referatur simul assensus Episcopi nullatenus

31. necessario, vbi à propria tantum feudalitate Maximilianus liberasset, vt bene in facto animaduertitur, ex Curt. iun. *confil.* 158. num. 21. in fin. Burfat. *confil.* 375. num. 3. 4. & 7. Surd. *decis.* 102. num. 15. & 16. & comprobatur Rosental. de feud. cap. 9. membr. 1. *quest.* 47. num. 2. Ita quod per huiusmodi affrancationem de cætero terree remanent liberæ, & allodiales, quæ clausula, ita quod, in liberatione Maximilianus adiecta eam conditionalem reddit, Surd. *confil.* 315. num. 29. Seraph. *decis.* 447. num. 3. Merlin. *decis.* 3864. num. 3. Rota in Romana Fructuum Census 30. Maij 1655. coram Illustriss. Cerro, §. quia præter, in fin.

32. Quia in tantum Maximilianus intellexit liberare terras, in quantum efficeretur allodiales, & quæ tales per Piperarium, & eius hæredes possiderentur, quo seculo perinde euenit, ac si Maximilianus Iura feudalitatis à se non abdicasset, I. si me in vacuum, ff. de acq. poss. l. cum fundum, ad med. ff. de vi, & vi armat. & bene dispungit Gratian. *discept.* forens. 704. sub num. 52. vers. neque applicatur, & num. 53.

33. Fundamentum propterea fieri nequit super Inuestituris pluries de isto feudo per Episcopos renouatis, tanquam proueniens à suscepta per filios Piperarij tunc decoctos, ac consequenter etiam ex hoc capite cum subsecutis insubstante, Rota in Romana Vineæ 24. Martij 1651. coram Illustriss. Ponente, §. fin. & ratio est, quia per errorem, metum, & impressionem ab Episcopo migrante caducitatem recepta præsumitur, Manent. *decis.* 29. num. 18. Cyriac. *contron.* 128. num. 82. & 83.

34. Ultra quod Piperarij seclusa liberatione feudum istud habentes à Curia Podij suscipiendo inuestituram ab Episcopo, Gonzagis non præiudicarunt, Rosental. de feud. cap. 5. *conclus.* 9. numer. 4.

35. Tandem nec resistit obiectum partis fundatum in assertionem emissa in Instrumento liberationis anni 1555. Quod scilicet feudum controuersum ex liberatione facta per Maximilianum à conditione census, & decime sub feudo honorifico Episcopatus remanserit, summar. num. 7. Tum quia assertio huiusmodi absente Maximiliano facta eidem, nec eius successoribus non præiudicat, l. non nudis, vbi gloss. in verb. assenationibus, C. de probat. Surd. *decis.* 10. num. 3. & 4. Gratian. *discept.* 757. num. 19. Rota *decis.* 768. num. 2. parti. 2. recent. Tum quia dicta assertio vti erronea attendi non debet, l. error, vbi Ias. sub num. 1. vers. nota ergo, Cod. de Iur. & fact. ignoram. Rota in Perusina emphyteusis 21. Iunij 1641. coram Illustriss. Dunozeio, §. nec releuare: Eo autem ipso dregitur erronea, quod aliter continetur in relata liberatione anni 1548. *summario dicto* num. 6. quam exprimarum in referente anni 1555. *summario dicto* num. 7. Bald. in l. 2. sub num. 4. vers. vltimus nota, Cod. de error. aduocat. Gratian. *discept.* 946. num. 2. Bardellon. 93. ex num. 117. & in proximis terminis Rota in dicta Perusina emphyteusis 21. Iunij 1641. coram Illustriss. Dunozeio, §. prædicta autem.

SVMMARIVM.

1. Fructus beneficij à solo separati spectant ad hæredes Beneficiarij.

OBSERVATIO XX.

SEGRETIVS iam recollectis obiit D. Præpositus Caforij, Vacante autem beneficio interim deputatus fuit Oeconomus, pro alimentis, cuius prætenditur hæredes ex fructibus eiusdem beneficii obligatos esse. Quæ tamen præstatio subfistens nullatenus vifa fuit, quippe quoniam fructus à solo separati ad hæredes liberè transmittuntur, Pen. decif. 300. num. 9. & seq. vbi requirit commixtionem, & incorporationem cum propriis bonis ipsius beneficiarii, Seraph. decif. 594. num. 8. Marefcot. var. refol. 2. num. 10. & seq. lib. 2. Cavalier. decif. 240. num. 5. Ferrentill. ad Buratt. decif. 852. sub num. 8. cum adductis per Spercell. decif. 82. num. 10. vers. fed illos duntaxat, num. 16. & seq. vbi num. 19. quod fructus sic separati, neque remaneant obligati pro alimentis erga fuccelforem vsque ad recollectum, Barbof. de vniuer. Iur. Eccl. lib. 3. cap. 17. num. 77. & 78. vbi quod de Iure communi sola collectio fructuum fufficiat, ex Bulla autem Iulij tertij incorporario prædicta requiritur, Viuian. in prax. Iurisf. cap. 14. num. 6. & seq. vbi testatur de communi, & num. 10. & 11. vbi quod indubitanter procedat in Statu Mediolani, vbi ex Constitutione Synodali aliter, quam in Bulla Iulij tertij, difponente obferuetur, neque ibidem vsu Iuliana constitutio recepta extiterit, Tondut. refolut. benefic. 164. num. 15. Contr. difcept. 73. num. 1. Rot. in Barchinonen. Fructuum scilicet 14. Februarij 1648. §. nec obstat, coram Eminentiſſimo Corrado. Vnde cum Episcopatus Montisferati subfit dictæ Constitutioni, conſequens ideo fit, vt sola feparatio fructuum transmissionem ad hæredes operetur, cum onere tamen fuccumbendi ad ratam expensis vsque ad nouos fructus.

SVMMARIVM.

1. Domus poffeffio per famulos continuatur.
2. Domicilium Patris tranſit in filios. Ex animo contrahitur, num. 3. Retenitum ex quibus preſumatur, n. 4. Originis dicitur inuariabile, num. 6. Et eſt dignius, num. 7. Declara vi, num. 45. Transferens liberatur ab oneribus ratione domicilij debitoris, num. 46. Breni reſpoſus non dicitur habere, n. 48.
3. Domicilia plura quis habere poſſet. Ex cauſa educationis, nec accidentaliter contrahuntur, num. 52.
4. Onera ſoluendi obligatio per defectionem Patris non tollitur. Concernentia vniuerſalem vtilitatem ab omnibus ſupportanda, n. 10. Speſtant ad conduttore, num. 13. Contra, num. 27.
5. Bona poſſident in territorio tenetur concurrere ad onera.
6. Minor ex contractu Patris ſine ſolemnitatibus remanet obligatus. Laſus non dicitur faciens id ad quod de Iure tenetur, num. 12. Declara vi, num. 49.
7. Mobilia pro imponenda collecta habentur in conſideratione. Fallit vi, num. 25. & num. 47. Dicuntur de territorio vbi reperiuntur, n. 15. Dicuntur eſſe in loco vbi perſona manet, num. 26.

Ioan. Pauli Melij Obſeruat. forenſ.

16. Privilegia inter aquæ privilegiatos conquaſſantur. Declara vi, n. 50.
17. Patriam acie armata preſſam qui negligent, nec piè, nec honeſtè agunt. Infantes non diſcuntur deferere, num. 51.
18. Onerum alia inuariabilia. Alia perſonalia, n. 19. Alia mixta, num. 20.
19. Collecta qua imponuntur comodo perſonarum, nec debentur à non habitantibus. Naturaliter ſunt onera rerum, & formaliter perſonarum, num. 39.
20. Onere duplici nemo grauari poſſet.
21. Contributiones impoſite pro bonis in loco ſitis, ſolui debent etiam à non habitantibus.
22. Domicilio ex quibus quis renuntiauerit.
23. Conductor ſi onera ſoluii repetit à Locatore. Et de ratione, num. 29. Domino, & non ſibi poſſidet, num. 42.
24. Infantes quicquid vident ignorant. Locare non poſſunt, num. 31. Nec conducere, num. 32. Duorum annorum ſtatim acquirere non poſſunt, num. 35. Obligari non poſſunt, n. 36. Adire hereditatem non poſſunt, num. 43. & num. 44.
25. Condictio per obitum Patris relicta Infanti reſoluitur. Ad beneplacitum per mortem expirat, num. 41.
26. Reſtitutio in integrum Infanti datur aduerſus commiſſam proteſtationem.
27. Teſtes de Parochia non probant. Deponentes de valore ſi non reddunt rationem non probant, num. 38.
28. L. Quamvis 32. §. Infans, ff. de Acquir. poſſeſſ. Declara vi.

OBSERVATIO XXI.

PARENTES D. Poliſennæ de Rubeis dum Ciuitas Mantuæ obſidione Alemana detinebatur, ex hac vita migrarunt, quo accepto eius Auiâ Materna curauit vt Bozzolum conduceatur, quemadmodum poſtea factum fuit. Cum ergo illius Parentes dum viuerent, ad aſſictum tenerent, & inhabitarent quandam Domum exiſtentem intra fines Parochiæ Sanctæ Charitatis, à qua occasione aggreſſionis, & occupationis factæ per Alemanos de eadem Ciuitate Mantuæ multa erogata fuerunt pecuniæ, ſuboritur controuerſia an D. Poliſenna teneatur ad ratam contribuere.

Et primo, vt aiunt aſpectu, videretur dicendum ipſam infantem teneri ad petitas contributiones, quoniam inter partes ſicuti non reuocatur in controuerſiam diſceſſus ipſius pupillæ ab hæ ciuitate ante ingreſſum hoſtium, ita hinc inde admittitur eiufdem infantis famulos, & famulas remanſiſſe in Domo conductâ, & habitata per parentes, antequam diem clauſitric extremum, ideo Infans iſta per ſeruos poſſeſſionem domus dicitur continuariſſe, l. quamvis 32. §. Infans, in fin. ff. de acquir. poſſ. & per conſequens etiam domicilium.

Quo etiam prætermiſſo D. Poliſenna diceretur habere domicilium Mantuæ ex eo ſolum, quia eius Parentes ibi inhabitabant; nam Patris domicilium, & origo tranſit in filium, l. 3. Cod. de Muner. & orig. lib. 10. Bald. conſil. 334. poſt. num. 1. verſ. ſequitur originem, lib. 4. Ludouil. decif. 455. D 2 num. 12.

num. 12. & decif. 1279. num. 18. quæ duplicatur decif. 277. num. 7. part. 2. recent. Mar. Anton. var. ref. fol. 59. ca. 10. vers. & hoc idem lib. 2. Rota decif. 150. num. 1. part. 2. diuers.

- Neque prædictis officit pupillam transfuiffe se Bozzolum animo ibi commorandi, & domicilium contrahendi, qui solus animus fufficit ad renuntiandum prius, & nouum contrahendum domicilium, l. domicilium 20. ff. ad municip. l. ciues 7. Cod. de incolis, lib. 10. l. pupillus 239. §. Incola. ff. de verb. signif. Decian. confil. 98. num. 7. & seq. lib. 2. Surd. confil. 346. num. 4. Menoch. de arbit. cas. 86. num. 5. & 13. Rota decif. 150. num. 19. part. 2. diuers. & decif. 188. num. 1. part. 2. recent. Altograd. confil. 27. num. 12. lib. 2. Quando non propterea domicilium originis Mantuæ præsumitur mutatum, sed retentum, dum eadem pupilla, & domum in ciuitate Mantuæ apertam, & bona in ditione Mantuana femper retinuerit, quæ sunt signa conseruationis domicilij, non autem defertionis, Menoch. confil. 329. numer. 37. Surd. confil. 343. num. 32. confil. 346. num. 12. & 13. Rot. decif. 364. num. 5. nouiff. diuers. anno 1636. impress. Plura enim habitations domicilia vniufcuique habere potest, l. assumptio 6. §. filius, ff. ad municip. l. 1. Cod. de Municip. & originar. lib. 10. cap. 2. de sepult. in 6. Pasct. confil. 66. num. 8. Bursat. confil. 189. num. 9. Menoch. confil. 429. num. 38. Ruin. confil. 59. num. 8. lib. 3. Altograd. confil. 27. num. 34. lib. 2. Pasqualig. q. 104. num. 1. Rota decif. 188. num. 4. part. 2. recent. & d. decif. 364. num. 6. nouiff. diuers. hoc anno 1636. impress. Quinimo domicilium originis non tantum dicitur inuariatibile, l. assumptio 6. ff. ad municipal. l. origine 4. Cod. de municip. & origin. lib. 10. Rota decif. 327. num. 6. part. 1. diuers. Menoch. di. confil. 329. num. 37. & d. prefump. 42. num. 4. lib. 6. Sanchez de Matrim. lib. 3. disp. 23. num. 4. Gratian. difcept. forens. 75. num. 9. & 10. Barbof. de appell. verb. 77. num. 8. Anchor. quest. 7. num. 20. & 21. lib. 3. Altograd. di. confil. 27. num. 32. lib. 2. verum etiam dignius ac magis nobile, adeo vt vocatus ad honores, & munera eodem tempore tam in loco incolatus, quam originis teneatur ire ad domicilium originis, l. libertos 17. §. præscriptio, ibi, potior est originis causa, ff. ad municip. gloss. in l. 1. Cod. de municip. & origin. lib. 10. Anchor. quest. 48. num. 1. & 2. lib. 2. Cephal. confil. 317. per tot. Tusch. præf. concl. 591. num. 1. littera D. & conclus. 132. num. 7. littera C. Pasqualig. quest. 101. num. 1. & 6. Nec per defertionem Patriæ tollitur obligatio foluendi onera, Surd. di. confil. 346. num. 13. Accedit quod cum pupilla in districtu Mantuano habeat bona tenetur cum Ciuitate ad onera contribuere, l. forma 4. ibi, Agri enim tributum in ea ciuitate debet lenari, in cuius territorio possidentur, & tot. si. de cens. Ioan. Baptista Plorus confil. 51. num. 1. Quibus non resistit Oppidum Vitellianæ separatim ab ipsa Ciuitate Mantuæ, licet eidem subdiciatur, sc. sustinuisse onera, in eisque pupillam pro eius contingente portione per solutionem notabilis pecuniarum quantitas interuenisse; Etiam in istis ordinariis contributionibus occasione Exercitus Cæsarei indictis, vt concernentibus vniuersalem vilitatem, etiam oppida, quæ cum ipsa ciuitate concurrere consueverunt, contribuere obstringantur, Rebuff. in l. Mediteranea 8. in fin. Cod. de Annon. & tribu. lib. 10. Purpur. confil. 428. num. 27. quos allegat, & sequitur Theaur. q. forens. 93. n. 8. lib. 1.

Præsupposito igitur, quod D. Polififema retinuerit in hac ciuitate domicilium, ac continuauerit in conductioe domus inita per eius parentes, vigore cuius absque vltioris solemnitate intelligitur obligata, l. 1. in fin. Cod. quando decretum est necess. h. fin. Cod. de reb. eor. Rota decif. 776. num. 3. part. 2. recent. Picc. ad Stat. Urb. cap. 151. gloss. 7. num. 209. & seq. Baron. de effict. minor. at. 2. num. 74. cum adductis pro Dominis Fratribus de Fachettis num. 35. absque eo quod ia aliquo læsa dicatur, cum egerit continuando conductioem id ad quod de lure tenebatur, Cenc. de Cens. part. 2. cap. 1. quest. 3. art. 7. num. 15. sequitur, quod teneatur etiam ad participandum de collectis, non solum quia earum solutio spectat ad conductores, per text. cum gloss. in l. 1. C. de Annon. & tribu. lib. 10. & bene declarat Ciardin. controu. 209. num. 39. Sed etiam quia vltra domicilium, & bona existentia in loco Vitellianæ habebat etiam mobilia in domo conductæ, & in hoc quoque partes concordant, & testes vtrique examinati id comprobant, quod autem mobilia pro imponenda collecta habeantur in consideratione, per text. in l. 2. Cod. de Immun. neru. conced. lib. 10. tradiderunt Bald. in l. 1. §. quod si nemo, sub num. 5. vers. sed etiam bona mobilia assignari, ff. quod cuiusque oneris, nom. Mayner. in l. aliud 121. §. referunt. num. 81. in fin. ff. de reg. Urb. fol. mibi 285. Corn. confil. 217. num. 3. lib. 2. Rol. à Valle confil. 66. n. 17. lib. 1. Menoch. confil. 9. n. 16. Alb. confil. 39. n. 2. & confil. 40. num. 4. Ioann. Baptista Plor. confil. 37. num. 19. Quemadmodum Doctor. volunt mobilia censeri de territorio vbi reperiuntur, Alexand. confil. 16. sub num. 2. vers. ad hoc benefacti, lib. 1. Scraph. decif. 352. sub num. 7. vers. tamen possit. Ex quibus concluditur D. Marchionissam Polififemam de Rubcis omnino arctari ad onerum contributionem.

Cuique similiter non suffragatur infantilis ætas, vt obtinere valeat petitâ in integram restitutionem aduersus omiffam protectionem, quod amplius eius parentibus defunctis non intendebat in conclusione persequere; quoniam Parochia eodem lure vitur, æquiparatur pupillis, & priuilegia conuassantur. l. Respublica 4. Cod. quibus ex cau. maio. l. 3. Cod. de iur. eipub. lib. 11. Oddi. de res. in integ. quest. 18. art. 5. num. 35. & art. 10. num. 62. & quest. 74. num. 6. Mastril. decif. 173. num. 14. Corn. confil. 189. num. 4. lib. 3. Rot. decif. 218. num. 2. part. 2. recent. Quapropter, cum neque piæ, neque honeste agant, qui Patriam acie armata præfiam negligunt, siue tantum vitæ, ac rei familiaris salutem ducentes, ex Plutar. in Pelopide. Hinc propterea nullum incommodum pro Patria graue putandum, ex Cicer. de Orat. lib. 1. adeo vt libenter cum cæteris conciuibus, quorum opera, ac pecuniarum suffragia ciuitas extremum, ac immensum euasit exitium, pupilla concurrere teneatur.

Cæterum te ipsa diligenter perpenfa, atque discussa contrariam opinionem, vt veriorum amplectendam opinor, videlicet, quod D. Marchionissa non teneatur ad præsentam contributionem.

Mouet primò, quia cum onera, & collectæ sine in triplici differentia; nam alia dicuntur realia, veluti quæ respiciunt facultates alicuius, habentque determinatam quantitatem, nec tempore mutatione variari solent, ad trad. per Festaf. de Collectis, part. 2. cap. 1. sub num. 4. vers. quia si

11.

12.

13.

14.

15.

16.

17.

18.

certi loci, l. 1. §. in caufa, ff. de quæft. Iaf. in l. Placet, C. de Sacrof. Ecclef. Gail. præf. obferu. 52. n. 9. lib. 2. Tulch. præf. concluf. 119. num. 4. littera O. Aliud dicitur onus merè personale, quod nempe dicitur in perfonas, vt fi per Principem mandetur, quod quifque mafculus maior viginti annorum vadat ad Exercitum, & poftea hoc onus, feu munus personale redimatur per taxam in pecunia, quæ loco illius fubrogetur foluenda à fingulis Ciuibus in capita, Mayner. in diñ. l. aliud 121. §. refertur, num. 82. ff. de reg. iur. lib. 3. §. illud tenendum, & l. Munerum 18. §. perfonalia, ff. de Muner. & honor. Gail. diñ. obferu. 52. num. 4. lib. 2. Alia denique dicuntur mixta, & extraordinaria, feu collectæ, quæ imponuntur non fingulis annis, fed aliquando fecundum temporis exigentiam, acque tunc indiciuntur, principaliter perfonis pro rebus, l. refcripto 6. §. fin. vbi gloff. in verb. Incalis, ff. de Muner. & honor. l. In honoribus 8. §. vacacionum, verget qui muneris, ff. de vacat. muner. Gail. præf. obferu. 52. num. 10. & obferu. 54. num. 6. lib. 2. Rol. confil. 66. num. 16. lib. 1. Decian. confil. 55. n. 4. lib. 1. Olaf. decif. 95. num. 4. Thomat. decif. Macera, 88. num. 3. Quam diftinctionem latiffimè profequitur Tulch. præf. concluf. 118. vñ que ad concluf. 126. littera O. Ciarlin. controu. 22. num. 17. & controu. 37. n. 47. Sperell. decif. 36. n. 15. & per totam.

Vel ergo Parochia prætendit, quod D. Marchioniffa concurat ad contributiones onerum, vel quia funt perfonalia; nam fuppono pro indubitabili etiam ex aduerfo teneri non effe realia, & in hoc fallitur, ex quo huiusmodi collectæ, & impositiones concernentes principaliter commodum perfonarum, non foluuntur à non habitantibus de tempore, quod neceffitas veget earum fuperindictionem, Decian. confil. 55. fub n. 4. verſ. quia refpondetur, lib. 1. Caldet. decif. 4. de Conf. Tulch. præf. concluf. 125. num. 1. littera O. Vel quia funt mixta, & tunc pariter D. Marchioniffa Poliffenna dicitur in cafu victorie; quoniam cum in diftrictu Mantuano non polideat aliqua bona præter exiftentia in territorio Vitellianæ, occasione quorum fuftinuit, feu fuftinere cogitur eius ratam pro bonis illic fitis, non conuenit, quod denò per eifdem ad contribuendum etiam Mantuæ cogatur: Ellet enim abfurdum ipfam pro vna, eademque re duplici onere prægrauari, contra text. in l. Titia 35. §. qui in vita, ff. de Legat. 2. cum luriſus cumulatis per Barbof. Axiomat. 169. num. 1. Plot. confil. 11. num. 7. Feder. de Sen. confil. 151. num. 4. & in puncto Menoch. confil. 840. num. 6. Mar. Anton. var. refol. 97. fub num. 4. verſ. fequendo nam, & refol. 111. num. 40. lib. 1. neque in duobus locis Boſſ. in trañ. de Princip. num. 115. fol. 354. Ruin. conf. 3. num. 10. vol. 5. Rol. confil. 1. num. 25. lib. 3. Burat. confil. 86. num. 29. Tulch. præf. concl. 136. num. 1. littera O. Sperell. decif. 121. num. 96. Cum tamen non habitans teneatur ad contributiones pro bonis poſſeſſis in loco impositionis ouerum pro tuitione, & munitione loci, defeñſione bonorum, & eorum commodò, Doñor. in l. Nilus 21. Cod. de Curſu pub. lib. 12. & probat text. in l. vlt. C. de quib. oner. vel præſt. lib. 10. cum adductis per Dec. d. confil. 55. fub num. 3. verſ. quando ſunt impoſita, lib. 1. Et fic ad ſummum D. Marchioniffa obſtringeretur ſoluere collectas, & contributiones, vnà cum Communitate, ac Hominiſus Vitellianæ, vbi omnia eius bona poſſidet; neuiquam vero Mantuæ, in cuius dominio præter exiſtentia in territorio Vi-

Ioan. Pauli Mely Obferuat. forenſi,

tellianæ non habebat domicilium, vel bona; quæ duo, vt etiam pars aduerſa optime fatetur concurrere debent ad effectum, vt quis cogi valeat ad illarum ſolutionem. Neque assignari poterit vnquam ratio, cur magis ipſa, quàm quilibet alius Vitellianenſis ad participandum in contributiones Mantuæ cogi poſſit.

Mouet ſecundo, quia ex aduerſo præſupponitur in facto id, de quo eſt quæſtio, nempe D. Marchioniffam infantem de Rubéis de tempore ingreſſus Militum, habuiſſe domum apertam, & domicilium in Ciuitate Mantuæ, & nihilominus de contrario conſtat, quia eo ipſo quod ipſa, ſe, & ſua bona in alium locum tranſtulit, cenſetur domicilio, quatenus illud contaxiſſet, renuntiaſſe, l. Domicilium 20. & l. Incola 29. & l. Nihil 31. ff. ad municip. Gail. præf. obſeruat. 36. num. 4. lib. 2. Rot. decif. 327. num. 1. parte 1. diuerſ. & decif. 113. num. 1. in fin. parte 2. recent. De reſceſſu ipſius ab Vrbe inter partes non contouertitur, ſolum contendit Parochia ipſam pupillam adhuc teneri, quia reliquit mobilia in eadem domo: Verum iſtud duplici de cauſa non officiit, tum quia pro mobiliſus ad vſum nunquam ſoluitur collectæ, Decian. confil. 69. num. 4. lib. 3. Alb. confil. 40. num. 5. Tum quia mobilia dicuntur eſſe in loco vbi reperitur perſona manſura, Bal. in l. Mercatores 4. num. 2. ff. de Commere. & merc. Alexand. confil. 19. num. 9. lib. 6. & confil. 141. num. 21. lib. 7. Beco. quæſt. 109. num. 3. Gozad. confil. 49. num. 14. Gail. præf. obſer. 124. num. 18. lib. 2. Surd. confil. 343. num. 15. & 33. Pacian. confil. 4. num. 104. Carpan. ad Statut. 295. num. 15. lib. 1. Rauden. var. reſol. cap. 2. num. 56. & cap. 44. num. 17. cum adductis nouiſſime per Iul. Cæſar. Caluin. de acquir. cap. 32. num. 10. Vel ad ſummum dici poſſet, quod pro derelictis fuerint habita, ſeu quod vltra contributiones ad ratam ſolucas cum Illuſtriſſimo Domino Marchione Nicola Gonzaga eius Patruo, eo quia mobilia in eius domum tranſſata fuerunt, dicatur vltra eius debirum proprix ſatiſfeciffe obligationi.

Mouet tertio, quia præſuppoſito etiã, quod pupilla in Ciuitate Mantuæ habuiſſet domum apertam nihil releuaret, quoniam tanquam Còductrix non teneretur ad aliquam contributionem; nam onerum penſatio, & collectarum ſolutio ſpectat ad Dominum, & Locatorem, Bart. in l. hi penes 4. num. 3. C. de Agric. & Cenſ. lib. 11. Caſtren. in l. ſi pendentes 34. §. ſi quid Gloacary, ff. de Viſit. Nat. confil. 409. num. 3. & 4. Bolog. confil. 54. num. 2. & per tot. Cancr. var. reſol. cap. 14. n. 51. part. 1. & cap. 6. num. 180. part. 2. Rol. conf. 79. num. 10. & ſeq. lib. 4. Boſſ. in tit. de Princip. n. 126. pag. 355. & num. 120. pag. 354. Olaf. decif. 83. num. 6. Monac. decif. Bonon. 9. num. 7. & 8. Quod adeo verum eſt, vt ſi Dominus pupilla coactè aliquid pro contributionibus ratione domus de facto ſoluifſet, illud omne à Locatorem repetere poſſet, l. Dominus 57. §. 1. & l. Colonus 63. in princ. ff. Locat. Bolog. confil. 54. fub num. 2. verſ. imò ſi eam fecerunt, Monac. decif. Bonon. 9. num. 8. Et ratio eſt, quia onera quæ imponuntur perſone pro rebus, ſpectant ad eum qui percipit fructus, Marc. Anton. var. reſol. 111. num. 22. lib. 11. Mantie. de tacit. & ambig. lib. 11. tit. 18. num. 14. & ſeq. Cyprian. controu. reſol. 125. num. 11. & 12. Rot. apud Poſt. de mannen. decif. 166. num. 12. Hinc propterea cum de tempore contributionum, eſſet abſens, & ratione reſidui mobiliſus ſuſtineret collectas cum eius Pa-

truis, nec domus esset illius propria, & ob stabilitatem cum cæteris de Communitate Vitellianæ condemnata fuerit ad contribuendum, nulla ratio, æquitas, vel iustitia suadent, quod iterum graueretur.

30. Moueor quartò, quia cum Infantes nullum habent intellectum, & quicquid vident ignorant, oculo saltem intellectuali, *l. in sponsalibus, 14. ff. de Spons. l. 1. Cod. de fals. mon. §. Pupillus, Instit. de Inuit. stipul. Dec. consil. 195. num. 5.* sicuti igitur locare non possunt, ad tradita per Caroc. de Locat. & conduc. quest. 2. num. 1. & per tot. tit. quibus locat. lic. vel non, pag. mihi 67. ita & multo minus neque conducere, quia hæc correlatiua sunt, nec ad imparia iudicantur, *l. fin. Cod. indult. vid. toll. Sord. consil. 400. num. 29. & decis. 32. num. 9. Mar. Anton. variat. resol. 56. num. 6. lib. 1. Gratian. discept. Forens. 376. num. 24. & discept. 334. num. 55. & discept. 606. num. 14. Cyriac. controu. 63. n. 1. Et per mortem Patris relicto filio infanti, non aliter illicò resoluitur conductio, quam rescindatur societas, in qua Pater decessit, Decian. conf. 36. n. 16. lib. 1. Menoch. conf. 860. n. 1. & per tot. Olasc. dec. 150. num. 2.*

31. Moueor quintò, quia quatenus per aduersarios insisteretur in eo, quod adhuc locatio, durasset saltem vsque ad ingressum Exercitus Germanici, tunc operesstitutionis in integrum aduersus omifam protestationem, quod amplius non intendebat stare in conductione domus, eidem pupillæ iuxta petitionem eius nomine factam subueniendum veniret Alexand. consil. 17. numer. 17. lib. 4. Caroc. de Locat. & conduct. part. 6. remed. 24. sub n. 4. vers. ampliat. quarto, Odd. de rest. in integr. quest. 56. num. 36.

32. Moueor sextò, quia D. Marchionissa tunc de tempore obitus parentum reperiebatur in infantili ætate, neque hæc biennium expleuerat, & sic non poterat acquirere statum aliquem, qui esset considerabilis, *l. 1. §. adipsam, & l. 1. quævis 32. §. Infans, ff. de acq. poss. Rot. decis. 324. n. 3. parte 3. lib. 3. diuers. & per consequens, nec fieri conducticrem.*

33. Moueor septimò, ex generali, atque indubitata conclusione, quod scilicet infans minor septennio, ac de recenti natus, quemadmodum erat, & nunc etiam est D. Marchionissa Polifenna de Rubcis, nec alios obligare, nec aliis obligari villo modo potest, *l. pupillus 9. ff. de acq. hered. l. 1. §. sufficiens, ff. de administ. tut. l. 1. In negotiis 5. ff. de reg. iur. cum Iuribus cumulatis per Maur. de fideiuss. cap. 13. num. 4. fol. 451.*

34. Mo ueor denique, quia testes ex aduerso examinati gradum nullum probationis faciunt, cum quia singuli sunt de Vniuersitate, seu Parochia, & agunt de se exonerando, Farinac. de restib. quest. 60. n. 496. iuncto num. 505. ubi reprobant testes, qui in casu succumbentis tenerentur ad collectas, quemadmodum contingeret in præsenri causa, quandoquidem portio indebitè assignata Marchionissæ ipsis accrescere deberet, Contr. discept. 41. num. 8. & 22. dixi, alleg. 2. num. 2. lib. 3. Rota in Meliterna tennue Schiti prima Iulij 1654. num. 23. coram R. P. D. Bichio; Tum quia non reddunt rationem concludentem circa valorem, & quantitatem, circa quam deponunt, & de qua etiam non interrogari deponere debuissent, Gratian. discept. 228. num. 26. Vltra quod ferè omnes in eo conveniunt, quod res pretiosiores, vt præsumitur, fuerunt partim inuectæ in domum DD. Marchio-

num Nicolæ, & Ferdinandi Fratrum de Gonzaga eiuſdem pupillæ Patruotum, partim, vt ipsi quoque testes affirmant, per hostes, ac Patriæ inuasores deprædatæ; reliqua vero infimæ conditionis pro derelicto habita: quapropter cum D. Marchionissa vti dicebamus ad ratam cum eius Patris soluerit collectas pro mobilibus sibi relictis, Vltorius stante eius notoria absentia, & quod nihil amplius habebat in bonis, nec naturaliter, & formaliter ad aliquod onus erga Parochiam obstringi debet, quia collectæ naturaliter sunt onera rerum, formaliter onera personarum, Olasc. decis. 96. num. 46.

His iactis fundamentis contrariorum resolutio facillima euadet, nam text. in *l. quævis 32. §. Infans, ff. de acquir. poss.* procedit in his in quibus infans plenam habet animi affectionem, & tunc indistinctè acquirit possessionem, non autem quoad res in quibus nulla cadit animi affectio, vt optimè notat Bart. *ibid.* num. 1. Accedit quod aliud est continuare conductionem, quæ cum non fuerit limitata ad tempus, censetur contracta quandiu Conductori placuerit, cum propterea eius morte expirauit, Mantic. de tacit. & ambig. lib. 5. tit. 9. sub num. 10. vers. sed prædicta conclusio; aliud vero possessionem acquirere, quod respectu rei conductæ nunquam euenire potest, quia conductor non sibi, sed locatori, & Domino possidet, Pateth. consil. 119. num. 1. & consil. 209. num. 48. Mantic. de tacit. & ambig. lib. 2. tit. 2. num. 6. Rot. decis. 208. num. 2. part. 2. recent. Eoque magis, quia cum D. Marchionissa esset infans sine tutore Paternam adire nequirit hæreditatem, Mayner. in *l. pupillus 150. num. 3. ff. de regul. iur.* Butlac. consil. 19. num. 32. Medic. ad decis. Senesf. examinatus, 50. n. 14. Tulch. prac. conclus. 118. num. 1. littera I. Adeo vt conductioni stare nullo modo teneretur, neque ex persona propria, quia non contraxerat, neque ex persona defuncti, quia non se immiscuerat hæreditati. Et quod infans sibi possessionem acquirere non possit, probat text. in *l. §. 1. ff. de acq. poss. Cror. consil. 226. num. 25.* circa quod cellar penitus omnis amaritudo, quoniam infans ista nullos habebat famulos, cum ipsis non egeret, nec eorum opera vti posset.

Ad id dicebatur de domicilio originis nempe transire in filios, ac immutabile esse, respondetur non facere ad rem, quoniam sibi locum vindicare quantum ad ciuitatem, non vero domicilium, *dist. 1. assumptio 6. §. filius, ff. ad municip. Rota in l. fin. §. Item referripit, num. 4. ff. eod. Bollin tit. de for. compet. num. 28. fol. 41. Anton. var. resol. 19. cas. 10. vers. & hoc idem, lib. 2. Rota decis. 364. n. 8. nouiss. diuers. anno currens 1636. impress. hinc sequitur in D. Marchionissam Polifennam translatam fuisse quidem originem Patris, quoad ciuitatem, ad effectum vt dicatur Mantuana, non vt ratione ipsius domicilij Mantuæ onera subire teneatur, quoniam transferens domicilium habitatoris liberatur ab oneribus, & aliis, ad quæ tenebatur vigore domicilij, Gratian. discept. forens. 296. num. 62. Quibus non resistit quod habens plura domicilia teneatur vocatus ad onera conferre in loco digniori, istud enim procedit, quando vnus locus alteri subordinatur, vltra quod D. Polifenna tunc non habebat, & nunc etiam non habet nisi domicilium Autæ Paternæ, & sic cessant omnia in contrarium congeſta sub vers. Neque prædictis, præsertim quia nunquam oppidum Vitellianæ consuevit in omnibus concurrere cum Ciuitate*

Ciuitate Mantuæ, & quemadmodum Vitellianenses non grauantur in Ciuitate, nec cum Ciuiibus concurrunt, ita nec ipsa D. Polifenna, etiam si milles domum conductam, & apertam Mantuæ teneret, pro cuius articuli dilucidiori explanatione adduco optimum, & quotidie vsu receptum exemplum: Adfunt in territorio, & districtu Cremonensi plura oppida, videlicet Casale maius, Castrum Leonis, & Sorensia omnino ab ipsa Ciuitate quoad onerum supputationes separata, cuius incolæ si Cremonæ domos conducant, præterquam ab oneribus personalibus in nihilo collectantur; cæteri verò Cremonenses in Vrbe degentes, tam ruri, quam in Ciuitate soluunt collectas personis pro rebus impositas, cum hac tamen distinctione, quod si domos habent ad affectum, eorum Domini, seu locatores pro ipsis domibus onus inductum sustinere coguntur soluentibus conductoribus ratam ad ipsos occasione bonorum propriorum immobilium spectantem; etenim mobilia nobilitatis præcipue non solent computari pro collectis imponendis, sed solum vires patrimonij. Maynet. in l. alid. 121. §. refertur sub n. 82. versed in dubio. ff. de reg. iur. Rol. cons. 66. num. 15. lib. 1.

Ex quibus tollitur etiam obiectum consistens in eo quod D. Marchionissa Polifenna ex persona eius Patris defuncti teneatur stare in conductione, tum quia, vt iam diximus pro obitum conductoris expiratuit locatio, tum quia ipsa adhuc non erat hæres, tum quia non dicebatur habere domicilium Mantuæ, ex quo breui erat recessura, Rol. consil. 66. num. 25. lib. 1. Tum denique, quia nullibi constat de allegata conductione; Quod autem minor peragere possit id, ad quod de Iure tenetur non est simpliciter verum; sed ita demum intelligitur si intercedat tutoris auctoritas, vt optime se explicat idem Cenc. de cons. part. 3. cap. 1. quæst. 3. art. 7. num. 5. Reliqua vero ex iam firmatis sublata remanent, quia mobilia ad vsum destinata non æstimantur, nec ponuntur in calculo ad augendum statum patrimonij sub collecta registrandi, & dicuntur esse in loco vbi persona reperitur.

Sed esto quod Parochia sit æquè priuilegiata, ac infans in pari causa; at tamen cum Marchionissa agat de damno cuitando, ac se eximendo ab oneribus, ad quæ de Iure non tenetur circumscripta locatione, ac existentia mobilium in domo conductâ, nil obstat quin reponi debeat in pultinum, vt possit mediante persona eius Tutoris declarare, ac protestari, quod statim ac eius parentes ex hac luce migrauerunt, non intendebat amplius persistere in conductione, quia inter duos pariter priuilegiatos potior est causa illius qui damnum sentit, arg. c. auditis de resit. in integ. l. fin. ff. Ex quib. cau. maio. l. 1. Cod. si aduersus fidei. Rot. dec. 218. num. 6. in fin. part. 2. recent. Odd. de resit. in integ. quæst. 18. num. 35. Mastril. dec. 44. num. 6. & in puncto d. dec. 173. n. 44. 49. & 51. Tandem neque militant in infanti, quæ contra ipsam inuehantur de Patriæ defectione, quoniam Dent. 20. c. 14. habetur Infantes in Vrbium expugnatione referuandos, ideo à petitis absoluenda omnino venit.

Sicuti non resisteret si diceretur, pupillum traductum ad educandum extra domicilium originale non contrahere domicilium, neque etiam accidentale in loco in quo educatur, Gabr. consil. 189. n. 19. lib. 2. Gratian. discept. forens. si di. m. 12. Quoniam D. Polifenna se transulit ad domum Auiæ Patre-

næ vbi semper habitare, ac permanere tenebatur, non autem ad effectum solius educationis.

S V M M A R I V M.

- 1 Sponsor dicitur promittens se soluturum id, quod alius debet. Non nisi excusso principali condemnatur, num. 2.
- 3 Exceptio excussionis debet opponi ante litem contestatam. Contra num. 6. Excussionis coram Senatu non admittitur, num. 5. Contra num. 7.
- 4 Senatus sola facti veritate inspecta cognoscit.
- 8 Probatio per euidentiâ facti semper admittitur.

OBSERVATIO XXII.

PROMITTENS se soluturum id, quod alius debet dicitur sponsor, quando non rogatus sine stipulatione accedit ad obligationem. Qui patitur 18. ff. mandat. gloss. in Auth. de fideiusor. in princ. col. 1. vers. Fideiusorem, cum aliis apud Henric. de fideiusor. cap. 3. n. 32. Maur. in similit. tract. cap. 5. per totum.

Cui non minus, ac fideiussori beneficium excussionis competit, ita vt non nisi excusso principali debitor condemnari valeat, textus cum gloss. in Auth. in princ. de fideiusor. Aret. Insit. cod. in princ. Capell. Tholof. dec. 23. vbi Adden. in littera A. & dec. 30. Gail. præf. obseru. 28. num. 1. & 2. lib. 2. cum adductis per Antonin. de Marin. resolut. 26. numer. 6. lib. 2. Ciarlin. controu. 98. num. 3.

Hoc præsupposito pro constanti, ex quo in facti contingencia de huiusmodi excussionis beneficio ante litem contestatam obiectum non fuerat, in dubium reuocabatur, an qualibet parte iudicij, & postillam post sententiam, ad executionem remorandam opponi posset, & dicendum non posse videbatur, quippe quoniam prædicta exceptio vti dilatoria suffragatur ita demum, si lite adhuc non contestata deducatur. Salgad. in Labyrinth. creditor. part. 1. cap. 23. numer. 46. & sequent. Mantica de tacit. & ambig. lib. 16. tit. 16. num. 9. & seq. Pigant. ad Statut. Ferrar. rubr. 14. numer. 19. Ripol. var. resolut. cap. 14. num. 366. Thomat. dec. 1. Macera. 113. num. 12.

Eoque minus coram Senatu, qui sicuti iudicat sola facti veritate inspecta, dixi allegat. 63. num. 4. & allegat. 102. num. 6. lib. 2. & prius allegat. 13. num. 22. fol. 228. lib. 1. allegat. 89. num. 7. & allegat. 108. num. 23. lib. 3. Ita coram ipso excussionis exceptio non admittitur, Mart. Medic. dec. 1. Senen. 45. num. 6. Merlin. de pignor. & hypoth. lib. 5. tit. 2. quæst. 69. num. 34. & sequent.

Cæterum quod ista exceptio excussionis etiam ad merita causæ, argue ad impediendam executionem suffragetur, verius, ac magis receptum resultat, ex cumularis per Merlin. de pignor. & hypoth. lib. 5. tit. 2. quæst. 71. numer. 3. Anton. de Marin. dict. resolut. 26. num. 10. lib. 2. Guicel. Anth. de Rescrip. & Morat. conclus. 67. litt. 55. fol. 771. Pigant. ad Statut. Ferrar. rubr. 29. numer. 49. Illudque sibi locum vindicare quantumvis causa coram Supremo tribunali ageretur cum

7. cum facultate iudicandi sola facti veritate inspecta, per hoc enim non tollitur, quo minus in quacumque parte Iudicii etiam coram iudicante sola veritate inspecta in vim peremptoriae opponi valeat, Becc. *consil.* 89. num. 21. *Mantic. de iacit. & ambig. lib.* 16. titul. 16. num. 5. Menoch. *de Arbitr. quest.* 51. num. 6. & seq. Cornaz. *decis.* 37. num. 4.

8. Prædicta vero tanto magis procedunt, quia pulsato principali debitor sponzor liberabitur, itante quod illico per visitationem loci omnis occasio dubitandi circa latitudinem loci amouebitur, quæ quidem probatio per euentiam facti quodcumque etiam post sententiam ad impediendum executionem in medium asserti permittitur, Rosenal. *de fens. cap.* 12. *conclus.* 19. sub num. 50. *vers. Item semper*, Fontanell. *decis.* 382. num. 19. Curell. *decis.* 15. num. 1. & 3. tom. 2. Giurb. *obseru.* 47. num. 22. & seq. Gargiar. *patroc.* 13. num. 12. ubi quod probatio per euentiam facti impedit ne sententia transeat in iudicatum, latè Baron. *de Corpor. eiusque parti. sit. de Ocul.* à num. 26. ad 39.

S Y M M A R I V M.

- 1 Possessor in sua possessione Iudicio pendente manuereri debet.
- 2 Electio post publicationem scrutiny variari nequit. Ut sustineatur omnes sunt vocandi, num. 12. Infringitur ex contradictione vnius, num. 13.
- 3 Conseruando est obseruanda prorogandi Officiales Valer. num. 4. Non probata non releuat, n. 17. & 18. Ex actibus difformibus non inducitur, num. 19.
- 5 Approbatio actus nulli censetur facta per receptionem. Sed vide, num. 26. Nunquam ad id refertur, per quod inducitur renuntiatio Iuris approbantis, num. 22.
- 6 Approbatus semel, reprobari amplius nequit.
- 7 Massarius ad tempus electus, sine causa non remouetur. Declara. vi, n. 29.
- 8 Administrator rationem reddere tenetur de administrat. Pendente Iudicio nullitatis non potest administrare, num. 14. Qualem librum tenere debeat, num. 28.
- 9 Officium qui gessit, ad idem, vel aliud eligi non potest ante redditam rationem. Ad idem nemo pluries confirmari potest, numer. 10.
- 11 Ratio eadem ubi subest, ibi eadem Iuris dispositio militat.
- 15 Alius qui dederunt causam liti non constituunt in possessione manuerendi.
- 16 Eligendi in possessione existens, manuereri debet.
- 20 Fides, fidem non facit.
- 21 Dictio, omnibus, neminem excludit.
- 23 Approbare, & improbare possumus eundem actum ex diuersis respectibus.
- 24 Officialis finito officio habet administrationem, donec nouus ceperit possessionem. Ciuitatis esse non potest illius debitor, numer. 27.
- 25 Confirmatio nulla, nullum Iuris effectum operatur.

O B S E R V A T I O XXIII.

AEST consuetudo in Ecclesia Cathedrali Mantuæ singulo quoque anno eligendi ad annum, vnum ex Congregatione, qui introitus ipsius Congregationis exigat, distribuatur, annoque completo de administratione rationem reddat, adeo vt solidaris computis ad successoris deputationem deueniri queat, dummodo omnibus de Congregatione consentientibus magis non expediat iam antea electum de nouo confirmare. Cum igitur præsentis anno 1637. electis duobus de ipsa Congregatione pro iunctis calculis circa administrationem anni proximè effluxi habitam per D. Ioanninum, & illis adhuc nondum expletis vociferaretur nonnullus ex Congregatione confirmationem in Massarium præfati Ioannini affectare, plures ex eadem impetrato auxilio, & officio Reuerendissimi D. Vicarij se opposuerunt, obtinentes illis inhiberi prædictæ Congregationi, ne sub quouis quæsito, vel quaterendo colore auderet deuenire ad memoratam confirmationem. Nihilominus in ipsum interpositionis authoritatis Vicarij, neque iuxta solum conuocatis legitime omnibus in eadem interuenire consuevis, nec expectata computorum, vt moris semper fuit, relatione, ex abrupto, ac nullo Iuris seruatō ordine, aliqui ex ipsa Congregatione præfatum D. Ioanninum in Massarium ad alium annum proximè venturum confirmare præsumpserunt. Vnde nunc vertitur in dubiū, An præfata confirmatio irrita sit, & inanis, dictusq; Ioanninus à Massariatu remouendus veniat.

Pro parte D. Ioannini constare ipsum esse Massarium Congregationis, & propterea debere manuereri in possessione, donec aliter fuerit iudicatum, quia possessor pendente Iudicio in sua possessione per Iudicem venir manutendendus, §. *Hodie, Insist. de Interd. Cancr. var. resolut. cap.* 14. num. 39. 69. & seq. part. 3. Gratian. *discept. forens. cap.* 310. num. 34. & cap. 314. n. 17. & cap. 431. n. 1. & cap. 899. n. 1. & cap. 910. n. 1. *Glossag. consil.* 8. n. 103. & 120. & *consil.* 11. num. 2. & *consil.* 12. num. 16. & 18. lib. 1. & *consil.* 40. n. 6. lib. 2. Scraph. *decis.* 287. n. 1. & *decis.* 1047. num. 7. *Mantic. decis.* 72. num. 3. & *decis.* 95. num. 1. Rot. apud Pacific. de Saluan. *decis.* 27. num. 4. *decis.* 44. num. 1. & apud Ludouic. *decis.* 582. n. 1. & apud Coccin. *decis.* 32. num. 4. & *decis.* 486. n. 2. & apud Caualec. *decis.* 181. sub n. 1. cum sexcentis cumulatis per Post. *de manuer. Obseruat.* 17. n. 1. *Bonden. collect.* 26. n. 69. & *post. ir. decis.* 19. n. 8. *Contr. discept.* 92. n. 1. & *post. tract. decis.* 68. n. 1.

Dominus autem Archipresbyter opponere primò in ipsa confirmatione interuenisse D. Restam, & ideo non posse amplius contradicere, quia in electione publicato scrutiny non licet variare, & publicato §. 8. de elect. Rot. in nullius Canonatus 22. *Maycoram Dunoer. Barbof. de Finierf. Iur. Eccl. lib. 1. cap.* 19. num. 20.

Tandem dicebatur consuetudine inducta, vt ad libitū Capituli, vel Congregationis possint tertia, & quarta etiam vice Massarij confirmari, quam sanè consuetudinem omnino obseruandam colligitur ex text. in l. *Minime, ff. de Legibus, & in l. fin. Cod. que sit longa consuetudo, & est text. expressus in l. Neminem 4. in fin. Cod. de suscepor. Præposit. & Arcar. lib. 10. & in terminis quod valeat consuetudo prorogandi Officiales, vt possint exercere ultra tempus à lege, vel Statuto determinatum, concludunt*

1.

2.

3.

4.

concludunt Purpurat. *confil.* 137. num. 3. Nat. *confil.* 58. num. 2. Surd. *confil.* 261. num. 14. & 15. Gratian. *difcept. forenf.* 184. num. 4. cum pluribus fequentibus.

Prædicta tanto magis procedunt, quia tamenfi ab initio aliqui ex Congregatione contradixerint, nihilominus ex poft per receptionem pecuniarum, ab eodem Ioannino factam per ipfosmet contradicentes cenfuit approbaffe eundem in Maffarij, & ab oppofitis reuocaffet. Grauet. *confil.* 158. num. 2. Calcan. *confil.* 101. in fin. Gratian. *difcept. forenf.* 439. num. 18.

6. Vnde intrat regula quod femel approbarus amplius reprobari non poffit, l. *Pomponius, ff. de Negot. gefl.* Surd. *confil.* 18. num. 2. Mar. Anton. *var. refol.* 30. num. 25. lib. 2. Sanchez de *Marrim.* lib. 4. difp. 6. num. 9. Barbof. *Axiom.* 31. num. 3. And. Cenfal. *decif.* Lucenf. 23. num. 4. & in terminis Gratian. *difcept. forenf.* 167. num. 42. Quibus addi vltcrius poffet nulla fubfiftente caufa, Maffarium ad tempus electum remoueri non poffe, ex doctrina Rom. in *confil.* 467. num. 2. Menoch. *de Arbitr. queft.* 55. num. 30. Grat. *difcept. forenf.* 167. n. 40.

Cæterum quæftio hæc mihi videtur de lana Caprina; quandoquidem admiffis etiam omnibus in contrarium oppofitis (quæ tamen tanquam inania impugnare omnino decreuimus) adhuc non fufciteretur præfentia confirmatio Domini Ioannini, & pro clariori confutatione fundamentorum ipfius, & coadiuuanda opinione contraria operæpretium effe duæ infcriptas præmittere conclufiones in Iure vndeque approbatas.

8. Sit ergo prima conclufio, Quod quilibet adminiftrator rerum alienarum electus ad annum, vel aliud tempus, tempore adminiftrationis completo teneatur reddere rationem de adminiftratione facta, *cap. qualiter & quando, el. 2. de accusat.* lib. 1. §. officio, vbi Bart. & alij, *ff. de Tur. & rat. diftrab.* l. 2. §. de negot. gefl. l. cum tale, *ff. de cond. & demonftr.* Aymon. *confil.* 218. num. 1. Cephal. *conf.* 678. num. 2. 4. Menoch. *de Arbitr. caf.* 209. num. 7. & feq. Rol. *confil.* 49. lib. 1. Marc. Anton. *var. refol.* 46. num. 12. lib. 1. Rota Ianuen. *decif.* 81. num. 2. & *decif.* 106. num. 1. & 2. Rot. Rom. *decif.* 522. num. 3. part. 1. recent. Ludouil. *decif.* 30. num. 4. & *decif.* 187. num. 1. Thomat. *decif.* Macerat. 27. num. 4. & *decif.* 108. num. 1. Caualer. *decif.* 98. num. 6. Rota apud Bonden. *dec.* 29. n. 17. Ergo cum D. Ioanninus per annum adminiftrauerit introitus Congregationis, dubio procul ad reddendam rationem obstringitur, adde Rot. in *Romana, fen Nepefina velle 4. Iulij* 1642. n. 1. coram Reuerendiff. Cerro.

9. Hinc fuccedit altera conclufio, quod pendente relatione computorum, atque illis nondum folidatis deueniri non poterit ad aliquam confirmationem, Ratio eft quia officium aliudque, qui gefcit, non potest eligi ad idem, vel aliud officium, nifi prius rationem fuz adminiftrationis reddiderit, l. *Neminem, Cod. de Suſcep. lib.* 10. l. *Refcriptis, de virores, ff. de Muner. & honor.* Ripa de *Peſte, cap. de remed. ad conferuan. obert.* num. 22. pag. 55. Cancr. *var. refol.* cap. 12. num. 177. part. 3. Quapropter cum præfatus Ioanninus non curauerit prius folidare calculum fuz adminiftrationis, hinc efficiebatur indignus, & incapax, vt denuo ad idem munus fufciperetur.

10. Ad rem quoque facit tertia conclufio, quod nempe in Iure diffiniunt exprefse reperiatur, neminem poffe ad idem officium pluries confirmari, de quo eft text. l. *Neminem 4. Cod. de Suſce-*

ptor. lib. 10. Abb. in *cap. fin.* num. 9. de *Iudic.* Felin. in *cap. cum omnes, num.* 19. *de confituit.* Rip. de *peſte, diſt. cap. de remed. ad conferuan. obertat.* num. 20. fol. 55. Martin. Lauden. in *tratt. de offic. Princip.* §. 92. & 114. Boët. *decif.* 149. num. 4. Surd. *confil.* 261. num. 5. Gratian. *d. difcept.* 184. a num. 3. ad 9. Cancr. *var. refol.* cap. 12. num. 157. & 158. part. 3. Quocirca cum D. Ioanninus per triennium fuftinuiffet illud munus Maffarij, fruſtra nunc contendit pluribus ex Clero Congregationis reſtutantibus, illud in fe ipfo perpetuare. Neque reſert Auctores mox citatos tranſire in hanc aſſertionem, quoad officia ſecularia tantummodo; nam cum rationes per ipſos adductæ militent etiam in muneribus Eccleſiaſticorum, ad præſentem ſimiliter inſpectionem optimè extendi permittitur, ob regulam, quod vbi, & inter quæ ſubſeſt eadem ratio, adaptetur quoque pariformis Iuris diſpoſitio, l. *Illud, ff. ad l. Aquil. l. ſi poſtulatuerit, §. 2. ff. ad l. l. de Adult. liquidam munus latoris, ff. de eden. cum Iuribus cumulatim per Barbof. *Axiomat.* 198. num. 3. Bonden. *colleſt.* 4. num. 149. & *colleſt.* 20. n. 29.*

Vltimam denique in propoſito adduco conclufionem, quod ſcilicet ad validitatem electionis omnes in Ciuitate præſentes iuxta huius Cathedralis conſuetudinem, & Canonum traditiones ſunt perſonaliter vocandi, *cap. quia propter, in princip. & cap. coram de Elect.* Rebuff. ad l. *abſentem* 299. *verſ. ad hæc, ff. de verb. ſignif.* cum adductis per Barbof. *de vniuers. Iur. Eccleſ.* lib. 1. cap. 19. num. 88. Hinc propterea cum congregatio inita fuerit omnibus, & ſingulis non vocatis, ſequitur neque etiam confirmationem canonice emanaffe, & tamen ad inſtringendam, & irritandam electionem ſufficit quod vnus ex electoribus canonice non fuerit vocatus, *cap. quod ſic, de Elect.* Barbof. *de vniuers. Iur. Eccleſ.* cap. 19. n. 113. lib. 2. & plenius dixi *Obſeruat...*

Nec prætermittere volui vnum, quod non minus notabile, quam ſingulare repute, ac multum conſert ad intentionem contradicentium Electioni, & proteſtationem de illius nullitate, & ad validitatem præcepti, ne fe amplius ingerat, D. Ioannino tranſmiſſi, & eſt quod pendente nullitate, atque inualiditate Electionis, interim electus ſuſpendatur ab officio, eique adminiſtratio interdicitur, vt notat Alexand. ad Bart. in l. *unica, littera B. ff. de Gland. legem.* Franc. *decif.* 419. num. 1.

Ex quibus depremi poterit ad contraria facilis reſolutio, & ad præſentam poſſeſſionem, ſeu quaſi exercendi Maffarium, pluribus modis reſpondetur; Primò ipſum D. Ioanninum non exercuiſſe officium Maffarij vigore confirmationis præſentæ, ſed inuitu electionis de ipſo factæ anno proximè effluſo; Vnde cum illius electio fuerit reſtriſta ad annum fruſtra, contendit fe manuteneri, alias vigore manutentionis officium illud amouibile, efficeretur perpetuum, Deinde replicatur actus per ipſum factos à die aſſertæ confirmationis deſiſſe cauſam liti, & ideo non conſtituiſſe eum in quaſi poſſeſſione manutentibili, Lancelott. *de aſſert. part. 2. cap. 4. lim. 1. num.* 111. & ſeqq. Fontanell. *de poſſ. nupt. et auſp.* 7. gloſſ. 13. part. 10. num. 56. & 57. *zon. 2. Giouagna. confil.* 28. num. 38. & *confil.* 40. n. 7. lib. 2. Rot. *decif.* 333. n. 2. part. 1. & *decif.* 409. n. 4. p. 2. & *decif.* 33. num. 49. part. 5. recent. Ludouil. *decif.* 417. num. 4. And. Cenſal. *decif.* 41. num. 2. Rot. in *Romana lo-*

gati 29.

gaii 29. Januarij 1652. num. 3. & 9. coram R. P. D. Zarate, apud Contr. decif. 161. num. 8. Post de manuten. obseruat. 17. num. 44. & 45. Bonden. collect. 39. num. 24. & 25. Rot. apud nos in addit. ad Cassill. de alim. decif. 106. Vltcrius accedit tantum abesse, vt D. Ioanninus fit manutenendus in possessione exercendi Massariatum, quin potius cengregatio ipsa, & singuli ex ea manuteneri debent in quasi possessione eligendi quem maluerint, & non deueniendi ad electionem, nisi prius computis solidatis, vt superius demonstratur. Et quod existentes in quasi possessione eligendi sunt omnes citandi superius demonstrari, quod autem existens in quasi possessione eligendi fit manutenendus, probat Rot. decif. 4. de concess. praben. in nouis, & apud Post. decif. 285. num. 6. & apud Marchett. de commiss. part. 1. num. 1. in fin. fol. 987. & decif. 752. sub num. 2. part. 2. recent. Post. de manuten. obseruat. 10. num. 40. & 41.

Ad oppositios autem D. Archipresbyteri patet responsio, & in se ipsis corruunt, quandoquidem quod D. Resta praestitit eius consensum in confirmationem Massarij nullibi constat, & quantum apparet cum non fuerit congregatio legitime habita perinde est, ac si non consensisset, & propterea potuit ad eius beneplacitum resiliere.

Quatenus vero subiungebatur consuetudinem extare confirmandi Massarios ultra tres, & quatuor vices, dicitur neque istud asserere, nam praeter quam quod huiusmodi consuetudo ueraciter articulata, nec probata fuit, & prouide non releuat, l. de quibus, vbi Bart. num. 22. ff. de legib. Aymo. consil. 325. num. 1. Gratian. discept. forens. 570. num. 38. & discept. 909. num. 21. & discept. 936. num. 24. Thomat. decif. 36. num. 12. Bonden. collect. 14. num. 124. & post tracl. decif. 40. num. 3. Contr. discept. 45. n. 4. Accedit quod illa procedit omnibus consentientibus, & praemissis de iure praemitendis, quae cum defecerint, praesupposita etiam consuetudine, ea D. Ioanninus iuvari non posset, ultra quod esset necesse quod alijs pluries contigisset huiusmodi casus contradictionis aliorum ex illis in eadem contradictione persistentibus, caeteri obtinuissent confirmationem Massarij, Cyn. in l. 2. num. 9. vers. aut queritur, C. que sit longa consuetud. Menoch. consil. 8. num. 16. Gratian. discept. forens. 740. n. 23. Admittimus enim nemine reluctante saltem ex consuetudine ad idem officium eandem personam posse pluries eligi, quinimo cum aliquando etiam obseruatum fuerit, vt singulo quoque anno Massarius remoueretur, consuetudo ex huiusmodi actibus difformibus, non potuit induci, Bart. in l. 2. in princ. ff. soluti. matr. Menoch. consil. 8. num. 17. lib. 1. Gratian. discept. forens. 501. n. 26. & discept. 679. num. 12. Rot. apud Post. de manuten. decif. 5. n. 7.

Neque obstat illud de tacita approbatione insurgente ex receptione pecuniarum facta per tunc confirmationi contradicentes, tum quia huiusmodi receptio nullibi probatur, tum quia fides in actis recognita, cum non fuerint formiter recognita, nullum gradum probationis faciunt, ex regula fides fidem non facit, Guid. Pap. decif. 19. Rot. lan. decif. 76. num. 11. Seraph. decif. 1280. n. 1. Rot. apud Post. de manuten. decif. 139. num. 13. & decif. 318. num. 11. & decif. 318. num. 4. part. 2. & decif. 154. num. 12. part. 3. recent. latissime Andr. Cental. decif. Lucen. 1. num. 44. 46. & seq. & in adducto Bonden. collect. 9. num. 50. & post tracl. decif. 24. num. 18. tum, quia quicquid sit in alijs, certe respectu illorum, qui reculantur quicquam reci-

pere, dicitur falsa propter illam dictionem omnibus, quae neminem excludit, & operatur idem, ac si de singulis esset facta specialis expressio, Ludouil. decif. 315. num. 11. Barbol. de Vniuer. lxx. Eclesiasticis. 241. sub num. 1. vers. ubi ait, prope fin. Rot. apud Contr. decif. 29. sub num. 4. vers. cum dictio illa, tum quia praeterea approbatio nunquam ad id refertur, per quod inducitur remissio alicuius iuris ipsius approbantis, Anchar. consil. 105. Crau. consil. 252. sub num. 4. vers. ostendit si dicimus, Ludouil. decif. 317. num. 6. maximè quando actus ex quo praetenditur ratificatio respicit diuersos effectus, prout hic; alterum nempe in ordine ad solventes ipsi Ioannino, quoniam licet alijs non admitteretur huiusmodi solutio ad liberandum ipsos solventes, attamen ex distributione facta in Canonicos, & alios de congregatione censetur approbata dicta solutio; alterum videlicet quo ad ipsum Ioanninum, adeo vt per talem receptionem praesumatur approbatus in Massarium, & recessum a litis pendentijs, & hoc nequaquam; nam approbatio, & improbat possunt eundem actum diuersis respectibus, Tiraquel. de Nobilit. cap. 28. num. 15. Tusch. pracl. concl. 54. num. 6. licet ea E. Barbol. Axiomat. 31. n. 5. Gratian. discept. forens. 216. num. 44. & 46. Rot. decif. 768. num. 3. in fin. part. 2. recent. Tusch. pracl. conclus. 542. num. 1. licet ea A. Quod si replicaretur ex ipsa receptione apparere, quod etiam contradicentes exegerit ab eo tanquam a Massario, nihil officeret; nam responderet, quod receperunt ab ipso tanquam Massario anno praeterito legitime, & nemine tunc reluctante electo, & cuius officium durat, donec prouideatur de successore, vel confirmetur inhibicio eidem transmissa, l. Meminisse de Offic. Procons. & Deleg. Franc. decif. 393. part. 2. Cancr. var. resolut. cap. 8. n. 122. part. 2. Gratian. discept. forens. 384. num. 46. Fontanell. de pact. nupr. claus. 4. gloss. 10. part. 1. sub num. 99. vers. quoad primum, fol. 153. tom. 1. Non autem tanquam confirmato, vt de eorum mente apparet ex subsequenti, & immediata protestatione; quae tamen ex abundanti dicta sunt, quoniam cum confirmatio fuerit manifeste nulla, & inualida, minusque canonicè facta, non potuit per quoscunque actus postea factos induci approbatio reconualidans, Bonden. post alios collect. 16. num. 78. & seq. & post tracl. decif. 68. num. 8.

Sed quia audio partem aduersam magnum festum facere in solutione hebdomadarum facta Dominis meis illius confirmationem impugnantibus, ne per mendicata sustagia videar contumdere illius fundamenta praecipua, aliter, & melius respondeo, nempe, quod quauis regulariter recipientes aliquid vigore actus, vel dispositionis videantur approbare actum, & dispositionem, id nihilominus non procedit quoad illos, qui ante receptionem, actum impugnant; quia mutatio voluntatis non praesumitur, vt eleganter animaduertunt, Bart. in l. Procurator 8. §. 10. in prima opposit. ff. rem rat. sub. Nat. consil. 101. num. 12. Atre. consil. 128. num. 8. Surd. consil. 433. num. 11. & consil. 566. num. 2. & decif. 262. num. 10. & decif. 267. num. 3. optimè Menoch. de praesumpt. 85. num. 43. in fin. lib. 3. Quo circa cum mei principales prius impugnant, & consequenter improbare confirmationem Massarij, ideo receptio illius non officit.

Confirmatur ex eo, quia cum ex relatione calculi resultare possit quod D. Ioanninus male administrauerit, vel remaneat debitor, non deceret eundem

21.

22.

23.

24.

25.

26.

16.

17.

18.

19.

20.

27. eundem suscipere in administratorem, & Massarium, ob quam rationem debitor ciuitatis non potest creari Officialis, ad text. in l.1. C. de debitor. Ciuit. lib.11. Mastril. de Magistr. lib.2. cap.12. n.49. Capibanc in tract. de Baron. secundum nouam impressionem pragmat. 10. num. 114. in fin. pro ut ita fere in terminis argumentatur Rot. Rom. decis. 143. num. 1. part. 5. recent. nunc impressa. Eoque magis, quia implicat ipsum posse efficienter de administratis rationem reddere, cum in principali deferret non conficiendo librum in quo contineantur data, & accepta, ex qua causa, & nominatim qua die, & a quibus per specificam expressionem quantitatis, quomodo prae dicta requiri ad effugiendam falsitatis suspicionem tradiderunt. Doct. iuxta l. cum seruus ff. de cond. & demon. Bart. consil. 30. num. 9. lib. 1. Bald. consil. 152. num. 1. post med. vers. verbi gratia, lib. 3. Petri. de Vbald. in tract. de diob. fratrib. part. 12. num. 7. Rol. consil. 49. num. 22. & 28. Tusch. pract. conclus. 202. num. 3. littera A. Rot. decis. 690. num. 5. part. 1. recent. Contr. discept. 30. num. 6.
28. Vltimum denique obiectum secum affert suam responsum; nam Officialis ad tempus non potest quidem remoueri sine causa inter dictum tempus, ad quod durat electio, transacto vero tempore officium resoluatur, & ab alia causa ad successoris depurationem deuenitur, & sic remanet sub lata contraria, & nostra opinio magis comprobata, adeo ut praeceptum debeat stare firmum, & infirmata electio, seu confirmatio, vel irrita censenda.

S V M M A R I V M.

- 1 Immunes non tenentur ad taxam. Declara, & n. 2. & n. 4.
- 3 Rota in Brundefina gabellæ, declarauit.
- 5 Referens plus non continet, quam relatum.
- 6 Patrimonia clericis super bonis oneribus affectis non subsistunt.

OBSERVATIO XXIV.

1. **CON**STRVCTIO Arcis nouæ in Ducatu Montis-Ferrati, seu ciuitate Casalensis ad utilitatem publicam successit, & pro illius manutentione, ac praesidio onus impositum fuit nuncupatum, il tassio, ad quod immunes, & Ecclesiasticos non teneri, ex eo potissimum deducebatur, quod non esset reale, certum, ac inuariatibile, ex cumulatim per Ciarlin. controuerf. 103. per totam, ibique Rota in binis decision. altera Alben. altera Brundefina, ibid. impressis. Antonin. de Martin. resolut. 47. lib. 1. Barbol. de vniuers. iur. Eccles. lib. 1. cap. 39. §. 5. num. 25. 37. & seq. Carol. de Grass. de effell. cler. 3. num. 162. & seq. Dian. part. 1. tract. 2. resolut. 42. §. final. Sperell. decis. 35. num. 12. & per totam, & decis. 36. num. 10. & seq. & per totam, Cancr. var. resolut. cap. 3. num. 142. part. 3. Fontanell. decis. 308. num. 27. & seq. & latius persequitur Rota in Hydruntina exemptionis 24. May 1658. §. ad effectum coram Eminentiissimo Celfo.
2. Verumtamen quicquid dicendum veniret, abstrahendo a facti specie, & ubi bona ex Statuto collectis efficerentur hypothecata, certe in praesenti casu omnis remouetur controuersia, dum communiter vltro sub expressa bonorum obli-

gatione ad taxam se obstrinxerunt erga Principem, seu eius Cameram, quoniam in quocumque priuilegiarum transcant oneri praedicto hypothecæ affecta remaneant, Bald. consil. 286. vers. nec obstat, lib. 2. Bellon. consil. 4. num. 4. & 5. Vegg. consil. 7. num. 5. & seq. Duars. in Bull. Can. Dom. can. 18. quest. 6. num. 6. 9. & 10. Azor. instit. moral. tom. 1. lib. 5. cap. 13. post princ. vers. secundo sciendum, Carol. de Grass. effell. cler. 3. num. 168. Fontanell. decis. 308. num. 13. Ruin. consil. 117. num. 6. in fin. & n. 7. lib. 4. ubi distinguit inter hypothecam pro taleis à Statuto indictam, & à priuatis expressè stipulatam, Aidetan. Mascard. de gen. stat. interpret. conclus. 51. Feital. de collect. part. 4. cap. 1. n. 31. 50. & seq. Spad. consil. 131. num. 53. in fin. & num. 54. lib. 1. Ciarlin. ad controuerf. 103. num. 35. Gutierrez pract. quest. lib. 1. quest. 3. sub num. 15. vers. praeterea est, & sub num. 17. vers. in quo onus hypothecæ legalis non transit cum re, ubi in effectu dicitur post alios concludit hypothecam pro oneribus lege, aut statuto inductam in Ecclesiasticos non transire, secus vero quoad stipulatam inter Principem, & communitates, atque bona oneribus affecta, & pro illis expressè obligata transirent in Ecclesiam, Sperell. decis. 35. num. 4. & decis. 36. num. 8. Barbol. de vniuers. iur. Eccles. lib. 1. cap. 39. §. 5. num. 38. Sued. consil. 262. sub num. 53. vers. Et quando ex Statuto, & pro constanti praesupposita bonorum hypotheca pro taleis renuntiat, in simili causa Ioan. Ant. Bellon. consil. eiu manu scripto, §. nec obstat, quod, in id, ubi legalis hypotheca non sufficeret, & non cundo per ambages adiunt duo responsa illius Senatus inconcussis rationibus referta, ad ostendendum Summo Pontifici, seu Sacrae Congregationi, Ecclesiasticos quoque bonorum possessores propter illorum expressam obligationem, ad solutionem taxæ obnoxios censeri, nec videtur dissentire Rot. in d. Hydruntina exemptionis 24. May 1658. §. nec obstat, & seq. coram Eminentiissimo Celfo.

3. Nec obstat Rot. in Brundefina gabellæ 13. Februarij 1604. coram Penia, nunc impressa apud Ciarlin. post controuerf. 103. num. 38. & seq. repetita decis. 42. part. 4. recent. triplicata apud Galian. ad Statut. Persu. decis. 114. & nunc inter impressas eiusdem Pen. decis. 1079. Siquidem Rota ibidem excitauit dubium, resolutionem vero praetermisit transendo per regulas generales non amplectentes casum in indiuiduo, contractæ nimirum specialis hypothecæ bonorum pro taxa, atque bona sic praecise oneribus obnoxia transitum facerent in Ecclesiam, in quibus terminis procedunt Doctores nostram opinionem firmantes, cui etiam adheret, Ancharr. consil. 305. n. 3. & 4. Calderin. consil. 2. in fin. de cens. Sacr. Congr. in Taurinen. die 6. Nouembrii 1628. relata per Sperell. decis. 35. num. 38. & 41. in fin. Gratian. discept. 141. n. 4. cum adductis per Giurb. decis. 55. num. 7. Cenc. de Cens. quest. 78. num. 3. in fine. Azor. instit. moral. tom. 2. lib. 3. cap. 4. quest. 2. in fin. Nouars. de granam. Baron. 137. num. 8. & 10. part. 1.

Praedicta quoque responsio applicatur declarationi Sacrae Congregationis emanatae ad supplicationes Cleri Casalensis sub die 18. Augusti 1637. tenoris ad primum Ecclesiasticos non esse subiectos oneribus, nec ordinariis, nec extraordinariis ad fauorem Principis, nisi iuxta decisionem in Brundefina, & in Albeni, & ista pariter reperitur impressa secundo loco apud Ciarlin. post dictam controuerf. 103. Vnde declaratio Sacrae Congregationis se referens omnino ad praedictas Brundefinam,

definam. & Alben. plus non officit, nec applicatur, quam in relatis decisionibus continetur, arg. *l. si quis ex argentariis* 6. §. si initium, ubi notant Doctores, ff. de edend. Cyriac. controuers. 219. num. 9. & seq. Contr. discept. 21. num. 24. & 25. Innocent. ad Statut. Mediol. quest. 25. num. 3. Larr. allegat. 67. num. 2. in fin. V. P. Melius allegat. 45. num. 4. lib. 3. Atqui in Albeni nil prorsus deductum, aut resolutum apparet circa præcisam bonorum obligationem per communitates erga Principem susceptam: in Brundefina verò agebatur de creatione censuum, & extinctione: illorum intra quatuordecim annos inuenda, sicque neutra ex prædictis decisionibus in facto, aut in iure ad præsentem casum applicationem recipit.

Cumque obligatio huiusmodi bonorum specialis, expressa, ac in indiuiduo pro taleis erga Principem à communitatibus recognita hodie notoria præexistat, inde propterea fit, vt superinde patrimonialia Clericis ad sacros ordines promouendis constituta non tollant ob malam fidem, quin ordinati ad patrimonialia obligationibus affecta incident in pœnas Sacr. Conc. Tridentini sess. 21. cap. 2. iuxta resolutionem Sacræ Congregationis sub die 26. Iunij 1621. de qua apud Barbof. de vniuers. Iur. Eccles. lib. 1. cap. 33. num. 159. & faciunt tradita per eundem de Offic. & potest. Episcop. allegat. 19. num. 85.

S Y M M A R I U M.

1. *Claufula*, saluis iuribus, operatur, vt capitula non admittenda habeantur pro non admissis.
2. *Capitula* contra confessionem capitulantis non admittuntur.
3. *Confessio* adinquinata magis probat. *Amplius*, vt n. 4. Non docto de errore plene contra consentem probat, num. 5.
6. *Falsitatis suspicio*, ex quibus inducitur. Facit ne testibus credatur, num. 11.
7. *Testes* contra confessionem principalis non probant. *Trahentes* de se exonerando non probant, num. 12. In vno falsi, in reliquis falsi presumuntur, num. 14. *Conuicti* de mendacio ex scripturis non probant, n. 18. *Patientes* defectum non adinquinantur, num. 30. *Non redcentes* causam scientia interrogati non probant, num. 60.
8. *Dilatio*, si non temporis adiecta includitur. *Instat* inchoat, num. 15.
9. *Falsitas* quando committitur. *Quando* inexcusabilis, num. 10.
13. *Testibus* super generalibus falsum deponentibus non creditur.
16. *Testis falsus* non probat. *Amplius*, vt num. 17. *Animæ* deponents non probat, num. 20. *Interfessus* non probat, n. 21. *Non enuacians* interrogatoria non probat, num. 26. *Visus* non probat, num. 29. *Contra inducentem* plene probat, num. 42. & n. 57. & n. 58. *Declarata*, vt num. 43. & 44.
19. *Dolus* arguitur ex occultatione scripturæ.
22. *Iudei* pro Christiano contra Christianum in testes non admittuntur.
23. *Proxenetæ* mercenarius a testificando repellitur.
24. *Contrarietas* in testibus destruit depositionem.
25. *Affinitas* in testem non recipitur.
27. *Debitor* pro creditore a testificando repellitur.
28. *Famulus* pro Domino non potest esse testis.

31. *Testium numerus* ultra tres supplet defectum. *Declarata*, vt num. 32.
33. *Prior* in tempore potior in iure, & hypotheca, & num. 49.
34. *Creditor* ex instrumento posterior chirographario præferitur. *Tradens pecuniam* ad rei constructionem præferitur anterioribus, num. 52. *Declarata* si sibi cauerit de speciali hypotheca, num. 53.
35. *Scriptura priuata*, vt præferatur instrumento trino igitur debet esse munita. *Priuata* præferitur instrumento cessante suspensio anti-dote, num. 36. & 37. & num. 38.
39. *Idoneitas* testium requisita, à l. scripturas, 11. C. qui pot. in pign. hab. est probanda. *Contra*, n. 40. & n. 41. *Declarata*, vt n. 46.
45. *Turpitudinem* propriam nemo allegare potest.
47. *Iuramentum* suppletorium datur ad plenam probationem scripturæ priuata.
48. *Credium* ex scriptura firmata à debitore probatur.
50. *Venditor* pro pretio anterioribus creditoribus emptorum postponitur.
51. *Statutum* præferens venditorem pro pretio in re vendita intelligitur, si sibi hypothecam reseruari.
54. *Diversitas* rei ex varietate loci, in quo finit actus arguitur.
55. *Idem* res mobili difficultus probatur. *Duos* testibus probatur, num. 59.
56. *Hypotheca* in re propria non datur.
61. *Materia* appellationis quando veniat materialium. *Materialium* non venit ob materiam commixtam, num. 62.
63. *Pecunia* ex argenteo simplici conflata ubique expenditur.

OBSERVATIO XXV.

CLAVSULA, saluis iuribus, admissio capitoliorum per iudicem adiecta operatur, vt capitula, & testes superinde examinati pro non admissis, & non examinatis habeantur, si de iure admitti, ac respectu examinari non debebant. *Alex. consil.* 166. num. 7. lib. 6. *Monald. consil.* 38. n. 7. lib. 1. *Patil. consil.* 58. num. 52. & seq. lib. 4. *Grat. consil.* 115. num. 37. lib. 1. *Gail. præl. obseruat.* 81. n. 12. lib. 1. *Minynger. obseruat.* 56. cent. 2. *Galup. in prax. p. 2.* cap. 25. sub n. 6. *Cyriac. controuers.* 389. n. 17. *Michal. de post.* cap. 38. num. 3.

Vnde cum D. Zanettus in scriptura per eum iudicialiter producta confessus fuerit pecunias controuersas esse proprias Valentini de Bertis, vt in concurrenti processu appellationis, fol. 23. ac 24. & iterum fol. 40. consequens ideo fit, quod ad probandum contra huiusmodi confessionem in iudicio emissam, nullatenus admitti debuisset, Innocent. in cap. fraternitatis, in fin. de testib. Vitalini in Clem. 2. num. 144. eod. iur. *Caualer. decif.* 208. n. 2. *Ludouic. decif.* 523. num. 4. *Burat. decif.* 377. num. 7. *Rota* in Bononien. pecuniaria 27. Iunij 1646. §. inueniuntur, coram R. P. D. Bichio, & in Romana doctis 5. Iunij 1648. §. fin. cor. R. P. D. Celsi & in Comen. Collegij 15. Decembris 1653. §. in primo, coram R. P. D. Priolo, & in Leodien. successione 1. Iulij 1654. §. in tertio, & in Persulina fideicommissi de Rodulpho 26. Aprilis 1655. §. nihilominus, cor. *Reuerendiss. Cero.*

Aliunde potiffimum non docto de errore huiusmodi confeffionis, quæ potius adminiculatur non tam ex cedula onerationis monetarum, tanquam ipfius Valentini propriarum, de qua in currenti proceffu appellationis, fol. 42. & in proceffu Prætoris, fol. 80. fac. 2. quam etiam ex fcriptura conuentionis inter ipfum de Zanettis, & prædictum Valentinum de Bertis. Quæ confeffio tanquam adminiculata eo magis probat, Bald. in *auth. hoc ius porrectum, C. de facrof. et. Ecclef. Seraph. decif. 442. sub n. 2. Gratian. difcept. for. 716. num. 25. & difcept. 796. n. 15. & prius difcept. 677. n. 49. & 50. Surd. decif. 135. n. 5. Metlin. decif. 272. num. 2. & decif. 41. n. 16. Rota decif. 262. n. 83. part. 7. recent.*

Prædicta autem conclusio fibi locum vindicat, etiam in confeffione in alio iudicio inter diuerfas perfonas emanata, Bald. in l. 2. n. 25. C. de eden. Rota decif. 158. n. 11. part. 1. & decif. 2. num. 10. part. 5. recent. Gratian. difcept. 869. num. 7.

Eoque magis, quia eadem confeffio per productionem cedulæ onerationis factam ab ipfo de Zanettis, vt in proceffu Prætoris, fol. 80. fac. 2. repetita apparet, quod nimirum pecuniæ nunc in controuerfiam deductæ ipfius Valentini præexisterent, ex qua implicita confeffione irretractabili omnis remouetur ambiguitas, quia confeffio refulans ex productione fcripturæ non docto concludenter de errore contra producentem, plenè probat, Olaf. decif. 39. n. 40. & feq. Rota decif. 419. n. 7. part. 1. & decif. 360. n. 5. part. 5. & decif. 94. n. 25. p. 7. recent. & coram Eminentiffimo Orthobono decif. 51. num. 1.

Alteræ ex prædicta productione chitographi onerationis, atque confeftuaria confeffione implicancia oritur, dum ex eo prætendit D. Zanettus fpecialem hypothecam in pecuniis modo controuertis, non ex eo, quod ex illius argento cuffæ existerint, quemadmodum inuulter articulauit, & fuperinde teftes induxit, fed quia dictus de Zanettis, feu ratio cantans Michael Zanettus Valentino ducatos viginti duos mille Veneriarum exburfauerit. Quæ quidem contrarietas, implicancia, feu fubftantialis variatio manifefte fufpicione falutaris non caret, l. 1. vbi Gloff. C. de furi. l. vbi repugnanti. 194. ff. de Reg. iur. Cyriac. controu. 416. n. 36. Surd. decif. 70. n. 3. & per tot. & decif. 92. n. 10. Leonc. decif. Ferrar. 64. num. 45. latè Rota coram Eminentiff. Orthobono decif. 109. n. 16. vifque ad fin.

Inculcata igitur confeffio ipfius Zanetti, quod pecuniæ, de quibus agitur, ad Valentinum de Bertis fpectarent, neceffario inferit, quod teftes contra huiusmodi repetitam confeffionem, vel falsum depoluerint in eo, quod firman proprias Zanetti tanquam ex illius pecuniis confectas, vel faltem nullum probationis gradum præftent, Crauet. conf. 9. n. 10. Clar. in crim. q. 53. n. 8. Caputa. decif. 283. n. 6. & 7. p. 3. & benè examinat Farinac. de ref. q. 65. n. 104. & feq. iuncto num. 94. Et faciunt tradita per Mart. Medic. dec. Senen. 96. n. 22. Cumque ad inuicem fe destruant, quod pecuniæ effent propriæ ipfius Valentini, & in acquisitionem fpecialis hypothecæ fuper illis D. Zanettus ducatos viginti duos mille erogauerit; quodque vt modo articulatum exiftit, eadem meret pecuniæ tanquam ex argento Zanetti cuffæ effent illius propriæ, confequens idèc fit, vt neutrum faltem ad præiudicium ipforum de Arrigonis fubfiftat.

Sufpicio autem falutaris eo magis augeatur, feu inconuincibiliter probata refulat, quia tres ex teftibus ex aduerfo examinatis fuper quinto ex in-

Ioan. Pauli Melij Obferuat. foren.

terrogatoriis deponunt, quod de tempore cuffionis monetarum ex argento D. Zanetti à nemine interim argentum ex caufa cuffionis, feu fimpliciter receperint, ibi;

Nel tempo, che fegui la battitura delle monete del Sig. Zanetti non v'era in Zecca materia d'altro perfone, bensì è vero, che auanti ue n'era ftata, &c. ita D. Bernardus Rufca deponit.

Cuffio prædicta initium duxit à die 15. Maij vifque ad diem 12. Iulij 1659. quod concludenter probatur ex calculo per D. Iacobum de Bertis, ex libris defumpto, & regiftrato in currenti proceffu appellationis, fol. 19. fac. 2. & repetito fol. 34. fac. 2. ibi,

1659.

Il Sig. Zanetti hà confignato in Zecca, come appare da libris refimony, che bifognando fe efaminaranno, in più vole dalli 15. Maggio fino li 12. Luglio per la fomma d'argenti, Libbre 146111.

Sicque inferitur, quod etiam die 12. Iulij ad eudendum pecuniis D. Zanettus argentum tradidit; illa enim dictio fmo tempore adiecta includit, Nat. confil. 461. n. 5. Rot. decif. 274. n. 14. part. 5. recent. terminata cuffione monetarum, vt fupponitur, Zanetti circa finem eiuſdem mensis Iulij, iuxta depositionem D. Iacobi de Bertis, ibi, *Quali monete tutte doppo effere ftate fabricate, e perfettionate, furono del meſe di Luglio, o iul principio d'Agofte*, intra quod tempus, nimirum à die 30. Iunij vifque ad diem 30. Iulij eiuſdem anni 1659. per Dominos Fratres de Arrigonibus maximam quantitatem argenti ad eudendum monetæ traditam fuiſſe conuincitur ex partitis, de quibus in libro in actis producto, atque ex recognitione iurata eiuſdem de Rufca iudicialiter, ac citata parte fubfecuta die 5. Aprilis 1661. regiftrata in proceffu appellationis, fol. 47. ex qua prædicti teſtes Bertus, Rufca, & Dragus contrarium deponentes conuincuntur de falſo, fi quidem falſitas tunc committitur, quando veritas rei non ignorata mutatur, *l. quid fit falſum, 25. ff. ad leg. Cornel. de falſ. Cæphal. confil. 113. n. 15. in fin. & n. 10. Becc. confil. 78. num. 1. cum adductis per Farinac. de falſi. q. 150. n. 1. & de refil. q. 67. n. 171. Caren. refol. 182. num. 15. vbi ampliat etiam quando teſtis fuper generalibus falſum deponit.*

Hinc ergo cum articuli ex aduerſo producti in duobus à veritate diflent, ac falſum euidenter contineant; tam in eo, quod pecuniæ vulgo, *Iſolotti, e Leoncini*, ad D. Zanettum fpectarent, quam in eo, quod de tempore cuffionis earundem D. D. Fratres de Arrigonis pro eudendo argentum non attulerint, non tam ex diſpoſitione luris, quam ex cenſura ſtaturi Mantuæ D. Zanettus ex viu dictarum depoſitionum ab omni iure per ipſum prætenſo cecidiſſet, Surd. decif. 282. n. 1. & feq. Bardellon. confil. 58. num. 18. & 19.

Cæterum cum non ad prænam agatur, fed tantummodò ne fides teſtibus adhibeatur, ex quo in ciuilibus verſamur, confequens propterea fit, quod concludens falſitatis probatio non requiritur, quippe quoniam ſola falſitatis ſuſpicio ſufficit, ne teſtibus credatur, ad notata in *l. inuermus*, 24. C. de probat. Olaf. decif. 17. n. 7. & feq. Bardellon. decif. 36. n. 21. & confil. 58. ſub n. 19. Cyriac. controu. 62. n. 30. Rota coram Eminentiff. Orthobono decif. 113. n. 19. tractant inſuper de ſe exonorando, tanquam debitores pro valore argenti, quod afferunt ſe habuiſſe à D. Zanetto, ſeu à ratione in cuius caput cantantes, teſtes autem tractantes de ſe exonorando inha-

E biles

biles reputatur, nec probant, *l. omnibus, §. C. de test. Ludouil. decif. 475. n. 9. & in pūcto Caplerij Burat. decif. 199. n. 11. vbi Ferentill. n. 15. Cyriac. controu. 166. n. 49. & controu. 442. n. 1. & seq. & controu. 544. n. 26. Leoncill. decif. Ferrar. 77. n. 3. & super generalibus plurimum se inuoluunt, dum loco fatendi eorum debita, vt in facto animaduertitur in processu currenti appellationis, *fol. 8. replicant, hō conti, e negoy tanto con il Sig. Zanetti, quanto con li Signori Arrigoni.* Quibus propterea non creditur, ac de eorum fide, etiam in reliquis valde diminuitur, Farinac. de testib. q. 67. n. 171. & in proximis tetminis Caren. *refol. 182. n. 15.* quia testes in vno falsi, in aliis quoque falsi præsuntur, Surd. *decif. 16. n. 3. & 4. Thomat. decif. Macerac. 99. n. 47.**

Corroborantur superius dicta ex eo, quia primus testis, nimirum Ioan. Andreas de Draghis ita deponit:

Nel mese di Maggio 1659. fu consegnata a me medemo, come Massaro, e Cassiere di Zecca di questa Città dal Sig. Francesco Zanetti buona quantita d'argenti, &c. & super primo ex interrogatoriis, ibi, sino alla somma, e quantita di onze sedeci mila in circa.

- Ex cuius depositione necessarii inferunt, quod intra dictum mensem Maij quantitatem prædictam argenti receperit, quia dictio, *nel, latine, in,* temporis adiecta idem importat, quod dictio *intra,* & stat inclusiue, ita vt delatio argenti intra mensem Maij ex prædicta depositione necessarii successisse videatur, *l. si ita, 41. in fin. ff. de manum. testam. Bart. in l. si cui legemur, §. 1. in princ. sub n. 1. vers. aut per ablatum, ff. de leg. 1. Ruin. conf. 82. n. 1. & consil. 114. n. 7. lib. 1. Altogr. conf. 44. n. 2. & conf. 74. sub n. 65. vers. ibi declarat. lib. 2. Grat. discept. 460. n. 60. vsque ad 65. & faciunt tradita per Donat. d. Ayslo *refol. 118. n. 1.* ex libris tamen, atque ex nota ab illis extracta in currenti processu appellationis registrata *fol. 19. fac. 2. & fol. 34. fac. 2.* vti dicebamus, liquet, qualiter Iacobus de Bertis fatetur vsque ad diem 12. Iulij reiteratis vicibus argentum receperit. Vnde non dubitatur, quin in hoc dictus de Draghis de falso conuincatur; ideo nihil probet, *l. 1. §. ff. de falsi. Burat. conf. 141. n. 35. Farinac. in prax. crim. q. 45. n. 4. & de testib. q. 67. num. 58. Merlin. decif. 684. n. 15. Gillare. decif. 86. n. 26. Guallin. de desens. reor. 28. c. 15. n. 17.* vbi quod vnus ex his falsus alios falsos facit præsumi, Cyriac. *controu. 407. n. 206.* vbi quod testi in aliquibus falso, in reliquis non credatur, Altogr. *conf. 50. n. 130. lib. 1. Rota apud Mangil. de subhast. decif. 38. n. 1. & 18. Post. de subhast. inspeit. 60. n. 95.* In quod sane mendacium ex proposito itreplet; ne deponendo veritatem in alteram falsitatem incidit, de qua mox diximus, nouerat enim tanquam custos librorum rationum *Michele Zanetti* a mense Maij per totum mensem Iulij argentum nulla fide ministrasse, quodque intra illud tempus ab Arrigonibus argentum receperit, tametsi peierando, ac mendacia mendacilis cumulando contrarium affirmauerit super tertio ex interrogatoriis, ibi,*

Al tempo, che furono battute le monete del Sig. Zanetti, come sopra, non vi haueua altrimenti materia per battere monete di simile sorte, ben e vero, che molto tempo auanti si fabrica ssero le monete capitolate lo, & il Sig. Bertis comprauamo materia da altri, & in particolare da Signori Arrigoni, &c. non haueudo precia memoria della qualita, e quantita di essa materia, rinuettendomi in cio alle ricenute effisienti appresso essi Signori Arrigoni.

Cum autem ex receptionibus, ad quas se refert testis prædictus, iudicialiter recogniti, vt in currenti processu appellationis, *fol. 47.* tantum absit, quod Frater Arrigoni de tempore traditionis argenti facit per D. Zanetum, & postea argentum non dederit, quod immo contrarium manifestè conuincatur, consequens ideo fit, vt dictus de Draghis vti reduplicatiue falsus omnino repellatur, aut nullum profus probationis gradum faciat, quia testes conuicti de perituro à scripturis contrarium continentibus nihil probant, Merlin. *decif. 70. n. 11. Thomat. decif. Macerac. 50. n. 385. & 386. Pen. decif. 222. n. 8. Duran. decif. 329. n. 2.* Eaque propter ipsius testis, seu eius depositionum nulla profus habenda est ratio.

Secundus autem testis, D. scilicet Iacobus de Bertis præter manifestam exceptionem falsitatis, quam cum Drago, & Rufca patitur in eo, quod super quinto ex interrogatoriis contra veritatem sustinere contendat, D. D. Frater de Arrigonis de tempore cussionis harum monetarum argentum non consignasse, nil vltieris deponit, quod non continetur in scriptura prætena conuentionis, ad quam in substantia cum eius testificata se restringit, ibi,

In conformità di certa conuentione seguita trà esso Sig. Zanetti, e me medemo, &c. & ibi, conforme parla la sopradetta scritura trà noi seguita, &c. & in responsione ad primum ex interrogatoriis, ibi, *& in conformità della conuentione sudetta seguita fra il Sig. Zanetti, e me medemo.* Vnde cum ratio cantans *Michele Zanetti* per exhibitionem huiusmodi scripturæ ab examine potuisset se eximere, atque propriam intentionem concludenter probare, ex illius occultatione dubio procul refutat dolus, & malam causam fouet, Paris. *conf. 67. n. 27. & 29. lib. 3. Barb. conf. 54. n. 4. lib. 3. latè Menoch. conf. 267. n. 28. Ioan. Bapt. Antonell. conf. 9. num. 27. & 29. Hodiern. ad Surd. decif. 321. n. 24.*

Maximè, quia in Iudicio plus fidei scripturis partium, quam testibus adhibetur, *l. censui, 10. ff. de probat. Caualer. decif. 294. n. 1. Crauet. conf. 54. n. 15. Coccin. decif. 235. n. 17. Rota decif. 310. n. 61. p. 6. recent. & in Melenciana fendi 26. Maj 1651. coram R. P. D. Royas, & in Manuana bonorum 16. Maj 1654. §. quia ultra, coram Reuerendiss. Cerro.*

Vltius prædictis testis per illius sensum à veritate alienum ex cedula orationis extorsit, ibi, *Al quale, videlicet, Sig. Zanetti (se bene fu fatta la polizza di carico in testa del Sig. Valentino Bertis mio Fratello) però li restorono obligate, & ipotecate per li suoi argenti, conforme parla la medema polizza di carico, &c.* que quidem cedula, vt diximus *suprà, num. ....* diuersimodè cantat, vsque adeo, vt etiam ex hoc D. Iacobus de Bertis, nimium animosè auctacter, & affectatè deponenti cum mendacio, nulla fides adhiberi debeat, Crauet. *conf. 248. n. 4. vers. saltem negari non potest, Farinac. de testib. q. 60. n. 33. & 35. & post alios, optimè exomart Cyriac. controu. 407. n. 201. & seq. Caren. refol. 65. n. 7. Pen. decif. 94. n. 10. & decif. 87. n. 3. & 4. & decif. 81. n. 28. Thomat. decif. Macerac. 50. n. 390.* Rota apud Mangil. de subhast. *decif. 38. n. 17. Post. de subhast. inspeit. 60. n. 92.* Inspecto potissimum, quod dictus de Bertis facit se focium inducentis, atque ex illius, seu propria depositione commodum sperat, ibi,

Restando parimente informato di quanto hò deposto, per essere io stato a parte del guadagno, che si haueua a fare di esse monete, canato però fuori l'argenteo Capitale del Sig. Zanetti. At testis habens interesse

18.

19.

20.

21. intereffe in caufa, ac conſequenter ad propriam vitare ex aminatu, in habilis ad teſtificandum exiſtit, & inductus nihil omnino probat, dixi allegat. 21. n. 52. fol. 389. lib. 1. & nunc addo Leoncill. de ciſ. Ferrar. 22. n. 5. Rotam coram Duran. decif. 118. n. 14. & 16. & in Bononi. hereditatis de Pepulis 18. Iunij 1655. v. inſuper nullus, coram R. P. D. Zarat. deſerinde igitur haberetur, ac fi iſte teſtis examinatus non fuiſſet.

Superius dicta valde comprobantur ex accuſſu ad examen Iudeorum, ſi quidem exinde ſuſpicio falſitatis plurimum augetur, ac ceteris teſtibus fides diminuitur. Hebræi namque etiam pro Chriſtiano contra Chriſti fidelem à teſtimonio repellantur, per textu ad litteram in I. quoniam, 11. C. de heret. Surd. conf. 19. n. 17. cum adductis per Cyriac. contr. 546. n. 12. & licet contrariu teneat Malcard. de probat. concl. 9. 44. n. 6. illum tamen reprobat Farinac. de teſtib. q. 56. n. 29. & de heret. q. 188. num. 121. Malquard. de Iudæ. 2. c. 5. num. 9. cum adductis per Guill. Auth. de morat. concl. 19. n. 6. Vide Bardell. conf. 163. num. 11. & ſeq.

23. Alter ex iſtis, nimirum Leon Vita da Fano, tanquam mercenarius proxeneta, ipſe pariter inhabilis euadit, & nullum probationis gradum præſtat, Alex. conf. 127. in fin. lib. 7. Bald. conf. 469. lib. 2. duplicatum conf. 370. lib. 4. Bertrand. conf. 225. lib. 3. part. 1. Mar. Antonin. reſol. 53. ſub n. 9. verſ. reſponſum fuiſſe, lib. 2. Gabr. de teſtib. concl. 20. n. 8. Rot. Gen. de ciſ. 97. ſub n. 4. & decif. 188. n. 9. Malcard. de probat. concl. 105. n. 18. in verb. mediator, Farin. de teſt. q. 60. n. 432. Coccin. decif. 415. n. 2. Odd. d. conf. 100. n. 19. Gratian. diſcept. forenſ. 4. concl. 20. n. 8. latè Rot. de ciſ. 162. per totam, p. 4. tom. 2. recent. quos adduxi in cauſa propria contra Dominos de Brenilacqua n. 5. & ſeq. ultra quod, & ipſe in hæret prætenſæ conventioni, ibi,

Effendo fin dell' anno 1659. col mio mezzo ſegnita certa conuenione trà il Sig. Franceſco Zanetti, & il Sig. Giacomo Berti di fare battere buona quantità di monete chiamate ſolotti, & Leoncini, ad quid ergo, ſi aderat conuentio, ex qua incontinenti rei veritas comprobari poterat, emendicare depoſitiones teſtium, nil proſuſus ad cauſam conſentire.

Proſequendo etius depoſitionem idem Iudeus ſubiunxit, ut infra videlicet:

Io preuiddi eſſo Sig. Zanetti di buona quantità d'argenti parte in Verona, & parte qui in Mantoua, quali di mano in mano ſi capitauano d'ordine & cōmiſſione del medemo Sig. Zanetti portandoli nella Zecca di queſta Città, &c. & ſuper primo ex interrogatoriis, ibi, che veniuano da me medemo à tale eſſetto portati in Zecca, &c. Quæ quidem depoſitio euidentem implicatiam, contrarietatem, & repugnantiam de directo præſtat cum dicto D. Ruſchæ deponentis circa iſtud, ſic:

Io medemo, come agente del Sig. Giacomo Berti, in virtù di certa conuenione trà lui, & il Sig. Franceſco Zanetti ſegnita, fui à leuare in più volte buona quantità d'argenti alla Caſa del medemo Signor Zanetti fin dell' anno 1659. nel meſe di Maggio, & ſuſſeguenti con quella portare alla Zecca di queſta Città. Qua ſtante inter iſtos diſtos teſtes inconciliabili contrarietate ſequitur, ut nemini fides adhibeatur, Farin. de teſt. q. 65. n. 25. Mart. conf. 44. n. 32. Ludouiſ. decif. 310. n. 2. Burat. decif. 367. n. 8. & decif. 498. num. 5. Rot. in Tannen. Alincorum 3. Iulij 1645. coram R. P. D. Melio, & in Romanæ dotis 5. Iunij 1648. coram R. P. D. Celſo, & nihilominus, & in Verulana bonorij 1. Iulij 1650. in fin. coram Reuerend. Duno Zeno.

Ioan. Pauli Melij Obſeruat. forenſ.

Gratiadeus de Ricchis Hebræus præter exceptionem prædictam inhabilitatis, tanquam gener M. Iacob q. Iacob de Italia principaliter, & inſoludum obligari cum ipſo de Bertis, nec ipſe gradum aliquem probationis facit, Farin. de reſt. q. 54. n. 27. Merl. decif. 565. n. 11. Duran. dec. 427. n. 3. Ioan. Franc. Andreol. contr. 144. n. 18. cū præcipue non euacuet interrogatoria, Farin. de reſt. q. 73. n. 14. Rot. dec. 700. n. 32. in fin. p. 2. recent. Alkograd. conf. 50. n. 68. & 154. lib. 1. Ultra quod ſuper generalibus ſe debitorum erga D. Zanettum fateatur, ibi, tengo conto negotij con il Sig. Zanetti, debitor autè pro eius creditore à teſtificando repellitur, Capthal. conf. 261. n. 14. Farin. de reſt. q. 60. n. 321. Duran. decif. 128. n. 11. & ſeq. ubi quod nec creditor pro debitor integer teſtis reputetur. In hac cauſa pro ſynonymis à teſtibus habentur, tenere conti negotij, ac eſſe debitores, quemadmodum colligitur ex depoſitionibus aliorum teſtium, quamvis egregie quantitatis debitorum tam erga Arrigonos, quam erga Zanettum ad cohonſtantiam eorum perſonas ſuper generalibus loco fatendi eorum debita, reſponderunt tenere computa, & negotia cum vtraque parte.

Iacobus demum de Apolloniis tanquam famulus in reſtem admitti non poterat, maxime circa rei palam geſtam, & de qua, iuxta teſtium depoſitiones per ſcripturæ cōventionis liquet, Iſernio, 14. C. de queſt. l. 2. C. de teſt. Pariſ. conf. 67. n. 8. lib. 3. Rolan. conf. 41. n. 25. lib. 1. Malcard. de probat. concl. 758. n. 1. & per tot. Farin. de reſt. q. 55. n. 136. in initio n. 140. Leoncill. decif. Ferrar. 61. n. 3. Duran. decif. 427. n. 7. Thomat. decif. Macerat. 50. n. 40. & 46. Rota decif. 317. n. 5. p. 2. diuerſ. nec ipſe euacuat interrogatoria, eſt etiam vilis, pauper, & abiectus, cui propterea tantò minus creditur, Rot. decif. 138. n. 4. in crim. Farin. & decif. 102. num. 357. 7. recent. & in Melenitana mercim 22. Maij 1647. ſecundum coram R. P. D. Arguelles, tamque ipſe, quàm ceteri teſtes plures patiuntur defectus, Rota dec. 264. n. 49. part. 5. recent.

Ex quibus cum teſtes ſinguli plures tam in perſonis, quàm in depoſitionibus ſubſtantiales patiuntur defectus, conſequens idè ſit, ut per aliqui probationes, nec ad inuicem adminiculentur, aut per numerum defectus ſuppleantur, Alex. conf. 93. n. 2. lib. 6. Crauet. conf. 99. n. 10. Ferentill. ad Burat. decif. 143. n. 38. Merlin. decif. 277. n. 12. Rota in crim. dicta decif. 138. n. 3. & 4.

Nec obſtaret, ſi opponeretur, quod quando ſunt ultra tres numerus ſuppleat, etiamſi omnes patiuntur defectus, Ludouiſ. decif. 351. n. 5. Pen. dec. 87. n. 29. Burat. dec. 143. n. 12. & decif. 92. n. 4. Leoncill. decif. Ferrar. 147. n. 5. Rota decif. 136. n. 8. part. 5. & decif. 69. n. 57. & dec. 312. n. 17. p. 2. recent. Ioan. Ant. ab Eccleſ. obſeru. 95. n. 5. & ſeq. per Gloſſin l. 3. C. de reſt.

Obiectum namque intelligi debet, quoad teſtes ſupplere debentes, quorum numero, etiamſi omnes aliquas exceptiones admitterent, defectus ſuppletur non quoad ſupplendos, qui omniſino integri, ſeu exceptione carentes eſſe debent, vt bene explicat poſt alios Ferentill. ad Burat. d. decif. 143. n. 38. & colligitur ex Ludouiſ. dec. 340. ſub n. 7. verſ. maxime cum concurrant ſex teſtes forenſes, & d. decif. 351. ſub n. 9. verſ. non omnibus dantur exceptiones illæ, Burat. decif. 691. ſub n. 5. verſ. quorum aliqui remanent ſine exceptione, preferim duo, & decif. 901. ſub n. 16. verſ. duo ex eſiſtam ſunt iniuncti, & num. 17. & prius decif. 372. num. 11. Rota d. decif. 691. n. 57. lib. 1. aliquorum teſtium, & decif. 181. num. 30. verſ. quia aderant plures, in quibus non concurrat hæc qualitas,

litat. part. 7. recent. quæ tamen ex abundanti dicta, cum in testibus omnino repellendis tanquam in habilibus verferunt.

Prædictis omnibus adhuc commissis, tamen si inconcussa omnino præxistant, amplectendo præcipuum questionem, qui in sola anterioritate consistit, lus optimam fouere D.D. Frattes de Arrigonibus non ambigitur. Quandoquidem illorum hypothea incipit à die 18. Martij 1659. vt in scriptura solidationis computorum registrata in processu Prætoris, fol. 33. & seq. potissimum in fine, vbi dies, annus, & mensis prædicti annotantur; & sic longè ante assertam prætionem, seu contractam obligationem per D. Iacobum de Bertis, cum ratione cantante, *Michèle Zanetti*, siue illa à die 15. Maij 1659. qua venditio argenti facta per Zanetum Berto incipere cœpit in currenti processu appellationis, fol. 109. fac. 2. & fol. 34. fac. 2. siue à die celebrati instrumenti exhibit in processu Prætorio sub die 26. Ianuarij 1661. in dicto processu Prætoris, fol. 111. fac. 2. & seq. cuius quidem instrumenti stipulationem non nisi die 3. Februarij successiue inibi appareret. In tempore igitur cum iniita obligatio sub hypothea bonorum cum DD. Fratribus de Arrigonis contracta erga D. Zanetum præcessisset, idcirco intrat regulariter in tempore posterior in Iure, & hypothea, *c. qui prior*, 55. de reg. iur. in 6. l. si fundum, 4. C. qui pot. in pign. lib. 4. cum iuribus cumularis per Merlin. de pignor. & hypot. lib. 4. tit. 1. q. 2. n. 1. & seq. Cyriac. controuerf. 425. num. 8. Mart. Medio. ad decif. Senen. examinat. 11. n. 1. & decif. 20. n. 1. & decif. 75. n. 9. Rot. coram Eminen. tiss. Orthobono decif. 51. n. 21. & seq. alios cumulaui allegat. 51. n. 13. & seq. lib. 2. & alleg. 43. num. 8. & 30. lib. 3.

33.

34.

Cui quidem ratiocinationi neque resisteret, quod ratio cantans *Michèle Zanetti*, tanquam creditrix instrumentaria, atque hypothecaria, tamen posterior præferatur DD. Arrigonibus chirographariis creditoribus, quantumvis in tempore anterioribus, dum præcipue in actione hypothecaria verisimur, *l. scripturas*, 11. C. qui pot. in pignor. Gail. præcl. obseruat. 25. n. 9. lib. 2. cum adductis per Merlin. de pign. lib. 4. tit. 1. q. 15. n. 1. & post tract. Rot. decif. 17. n. 3. & decif. 19. n. 4. & decif. 79. n. 9. quibus addo Cyriac. controuerf. 533. n. 22. Buratt. decif. 905. n. 3. Leoncill. decif. Ferrar. 54. n. 6. Merlin. decif. 135. n. 3. Thesaur. quæst. forens. 89. n. 13. lib. 3. Ioan. Bapt. Antonell. conf. 99. n. 24.

Minus obest, quod scriptura solidationis computorum non nisi à duobus testibus subscripta appareat; cum tamen ad effectum prælationis in hypothea posterioribus ex instrumento creditoribus tres testes pro forma requirantur, per textum in dicta *l. scripturas*, 11. C. qui pot. in pign. habent. Marfcof. var. resol. c. 79. n. 12. lib. 4. Merlin. de pignor. & hypot. lib. 4. dicta q. 15. n. 3. & post tract. decif. 79. n. 9. Surd. decif. 71. n. 7. Caualet. decif. 492. n. 2. Mocc. in Sylul. cas. forens. c. 12. n. 1. Ioan. Ant. ab Ecclef. obseruat. 51. n. 1. lib. 2.

35.

36.

Obiectiones enim prædictæ facillimè in facti specie euitantur, ex quo scriptura etiam priuata anterior contra instrumentum posterius creditori prælationem attribuit, qualitercunque suspicio fraudis, seu antitaxa, refutat. confil. 198. num. 5. lib. 1. Marfcof. var. resol. 79. num. 13. lib. 1. Burat. decif. 905. num. 4. Caualet. decif. 446. num. 7. Rota apud Merlin. de pignor. & hypot. decif. 79. num. 10. Franc. decif. 95. num. 5. Mocc. dicto cap. 12. num. 8.

Suspicio autem antitaxa omnimodo in præfenti casu remouetur, quia testes superinde examinati in qualibet eorum depositione attingunt, & exprimiunt præfatum tempus confectionis ipsius scripturæ, ex quo duo ex ipsis attestantur scripturam die præcisa 18. Martij 1658. fuisse actualiter confectam; tertius vero testimonium perhibet; quatenus ipse in effectu eandem scripturam de prædicto tempore conscripserit, quo sanè casu scripturam priuatam anteriorem præualeat instrumentum posteriori, in punctualibus terminis comprobatur Franc. decif. 95. num. 7. & 8. vbi quod tantum probent tres testes, qui videntur scribi scripturam, quantum tres, qui scripturæ subscripserunt, *Sfort. Odd. conf. 100. num. 65. & num. 95. Gratian. decif. March. 94. per totam*, Hodiern. ad Surd. decif. 72. num. 2. & seq. Caualet. decif. 492. num. 3. & 4. Merlin. de pignor. & hypot. lib. 4. tit. 1. quæst. 15. n. 17. & post tract. Rot. decif. 17. num. 3. & decif. 79. n. 11. vbi quod qualitercunque probetur veritas scripturæ, sufficiat ad effectum prælationis creditoribus ex instrumento posterioribus; remota namque fraudis suspicione scriptura anterior priuata instrumentum posteriori præualeat, Marfcof. dict. resol. 79. num. 12. & seq. lib. 1. Merlin. decif. 135. sub n. 3. duplicata apud Merlin. de pignor. & hypot. dicta decif. 17. Rot. in crim. Farin. decif. 120. n. 2.

37.

38.

Ex quibus manifestè colligitur subscriptionem trium testium, iuxta dispositionem dictæ *l. scripturas*, 11. C. qui pot. in pign. habent. non requiri pro forma, sed sufficere, quod aliunde etiam per testes non subscriptos anteriores ipsius scripturæ concludenter probetur, vt præter innox adductos comprobant Menoch. confil. 787. sub n. 12. Seraph. decif. 879. sub num. 3. Gratian. discept. forens. 391. num. 31. Gait. de credit. part. 2. tit. 8. num. 335. Rota apud Staril. Pacific. de Saluian. decif. 53. n. 3. 4. & 5. vbi magnam vim facit in eo, quod vnus ex testibus deponat de confectione scripturæ à seipso, qui est casus noster; veraque igitur ex propositis obiectionibus sub lata remanet, Ioan. Ant. ab Ecclef. obseruat. 51. n. 9. & 10. lib. 2.

Sicuti neque obfisteret, si opponeretur, non probari anterioritatem desumptam ex scheda, dum non apparet articulatum, multo minus probatur, testes superinde receptos bonæ fidei, omni exceptione maiores, atque honestæ opinionis esse, quemadmodum requirere videtur per illum textum, in *l. scripturas*, 11. C. qui pot. in pign. habent. cumulatim per Mart. 901. 53. num. 4. 5. & 6. Franc. decif. 644. num. 2. Gait. de credit. part. 2. tit. 8. num. 339. & 340. Gratian. libi contrarius discept. 337. n. 3. 20. ac per totam, Genua de script. priuat. lib. 1. concl. 3. n. 12. fol. 67. Amat. decif. Ferrar. 8. num. 14. Amat. conf. 45. n. 15. Hodiern. ad Surd. decif. 13. n. 1. Ioan. Anton. ab Ecclef. obseruat. 51. num. 1. lib. 2.

39.

40.

Contrarium namque verius, ac magis receptum, conuincitur, ex traditis per Felin. in c. cum Ioannes, n. 44. in fin. de fid. instrum. Couat. in cap. ratum, il primo, num. 7. de testam. Soc. iun. confil. 29. n. 26. lib. 2. Gratian. discept. forens. 391. n. 30. Marfcof. var. resol. 79. n. 12. lib. 1. Rota apud Staril. Pacific. de Saluian. decif. 53. num. 8. & 9. & ita congregatis classibus articulo exactè discussio, censuit Senat. Pedemontanus, vt refert Thesaur. quæst. forens. 89. in fin. lib. 1. Honded. confil. 77. num. 22. cum seq. vbi optime distinguit lib. 1. Ioan. Franc. Andreol. controuerf. 61. n. 5. & 6. contraria namque opinio principaliter

41.

cipaliter fundatur in auctoritate, Soc. sen. conf. 174. n. 10. lib. 2. præsupponentes in illo textu l. scripturæ, 11. C. qui pot. in pignor. hab. requiri in testibus integritatem, & probatorem in superlatiuo gradu, quod tamen ex lectura textus non verificatur, vltra quod præcitati Doctores aliqualem partis circa istud oppositionem prærequirunt in hoc casu desideratam.

Præter quam quod præcedens dubitatio in casu non procedit, cum testes ab ipsis de Arrigonibus iudicati notoriè probi, optimæ opinionis, omnique exceptione carentes detegantur. Nam D. Rulchæ persona in testem ex aduerso producti, nullatenus impugnari potest, aut quicquam iuridicè excipi licet, per textum ad litteram, in l. si quis resistit, 13. §. illud, C. de test. Marant. in prax. tit. de reprob. test. n. 12. fol. 446. Farinac. in prax. crim. q. 45. n. 36. & de test. q. 62. n. 211. Mascard. de probat. concl. 123. n. 3. 29. ac per totam, Cyriac. controu. 407. n. 191. & 192. Rota decif. 182. sub n. 7. vers. adeo v. p. 1. recent. Mantica decif. 174. n. 1. Ludouil. decif. 455. num. 5. Leoncill. decif. Ferrar. 77. num. 9. Gratian. discip. 151. num. 25. & seq.

In nihilo prius forisistente, seu inapplicabili, quod huiusmodi ratiocinatio commodè contra Fratres de Arrigonibus retorqueri posset, dum opponunt contra eundem D. Rulcham, cuius personam produciendo eum pariter in testem approbasse censentur, quippe quoniam non excipiunt præcisè contra eius personam, sed contra dictum, quod de iure permittitur, Mascard. de probat. dicta concl. 123. num. 26. & n. 29. Natta consil. 31. n. 3. & 4. cum infinitis apud Farinac. de test. d. q. 62. num. 241. eum adductis per Rotam decif. 26. n. 10. & dec. 312. n. 18. p. 7. recent. Gratian. discip. 753. n. 3. Eoque magis, quia exceptio falsæ depositionis post examen fauore ipsorum de Arrigonibus superuenit, quo casu contra testem semel antea inductum, examinatum, & approbatum exceptiones quælibet opponuntur, quemadmodum expresse cauetur in dicta l. si quis resistit, 13. C. de test. & exornant Mascard. de probat. dicta concl. 123. n. 25. Farinac. in prax. crim. quest. 45. n. 57. & dict. quest. 62. n. 240. de test. vltra quod ratio cantans, Michele Zanetti, exceptionem falsitatis, cui causam dedit, allegare nequit, sic namque propriam rursus iniquitatem deregeret, ac confoueret, contra text. in l. transactio finita, 30. C. de transact. & in l. si creditoribus, 5. C. de seru. pign. dat. num. 11. Cyriac. controuers. 544. n. 35. & 36. Gratian. discip. 876. n. 16. & 17. Surd. decif. 182. n. 10. & decif. 196. n. 6. Leoncill. decif. Ferrar. 64. num. 19.

Quoad alios duos testes, Dominos scilicet patrem, & filium de Cella, tantum notoriè probos prælens indagatio non intrat, quemadmodum comprobant Thesaur. quest. forens. 89. in fin. lib. 1. Gait. de credit. p. 2. tit. 8. n. 3141. qui vltierius cum Crauet. de antiquit. temp. vers. queritur part. 1. n. 39. fol. 75. oppositionem in genere saltem prærequirunt. Circa quæ, quantumvis inconcussa omnino ex prædictis reddantur, vbi aliqua subesset dubitas ad probationem anterioritatis, iuramento in supplementum locus fieret, Rota in crim. Farinac. d. decif. 120. in fin. Scraphin. dec. 879. n. 9. Gratian. d. discip. 891. n. 9. Gait. de credit. part. 2. tit. 8. n. 3090. Ferencill. ad Burrat. d. decif. 905. n. 10. Rota in Romana discussionis 26. luy. coram Reuerendiss. Cocino, & Tomasi de iur. & civat. tit. 19. sub num. 646. ampl. 424. fol. 451. Quæ tamen prætermitti poterant, dum de credito D. Zanetti per instrumentum non constat, & exhibitum non suffragetur.

42. In nihilo prius forisistente, seu inapplicabili, quod huiusmodi ratiocinatio commodè contra Fratres de Arrigonibus retorqueri posset, dum opponunt contra eundem D. Rulcham, cuius personam produciendo eum pariter in testem approbasse censentur, quippe quoniam non excipiunt præcisè contra eius personam, sed contra dictum, quod de iure permittitur, Mascard. de probat. dicta concl. 123. num. 26. & n. 29. Natta consil. 31. n. 3. & 4. cum infinitis apud Farinac. de test. d. q. 62. num. 241. eum adductis per Rotam decif. 26. n. 10. & dec. 312. n. 18. p. 7. recent. Gratian. discip. 753. n. 3. Eoque magis, quia exceptio falsæ depositionis post examen fauore ipsorum de Arrigonibus superuenit, quo casu contra testem semel antea inductum, examinatum, & approbatum exceptiones quælibet opponuntur, quemadmodum expresse cauetur in dicta l. si quis resistit, 13. C. de test. & exornant Mascard. de probat. dicta concl. 123. n. 25. Farinac. in prax. crim. quest. 45. n. 57. & dict. quest. 62. n. 240. de test. vltra quod ratio cantans, Michele Zanetti, exceptionem falsitatis, cui causam dedit, allegare nequit, sic namque propriam rursus iniquitatem deregeret, ac confoueret, contra text. in l. transactio finita, 30. C. de transact. & in l. si creditoribus, 5. C. de seru. pign. dat. num. 11. Cyriac. controuers. 544. n. 35. & 36. Gratian. discip. 876. n. 16. & 17. Surd. decif. 182. n. 10. & decif. 196. n. 6. Leoncill. decif. Ferrar. 64. num. 19.

46. Quoad alios duos testes, Dominos scilicet patrem, & filium de Cella, tantum notoriè probos prælens indagatio non intrat, quemadmodum comprobant Thesaur. quest. forens. 89. in fin. lib. 1. Gait. de credit. p. 2. tit. 8. n. 3141. qui vltierius cum Crauet. de antiquit. temp. vers. queritur part. 1. n. 39. fol. 75. oppositionem in genere saltem prærequirunt. Circa quæ, quantumvis inconcussa omnino ex prædictis reddantur, vbi aliqua subesset dubitas ad probationem anterioritatis, iuramento in supplementum locus fieret, Rota in crim. Farinac. d. decif. 120. in fin. Scraphin. dec. 879. n. 9. Gratian. d. discip. 891. n. 9. Gait. de credit. part. 2. tit. 8. n. 3090. Ferencill. ad Burrat. d. decif. 905. n. 10. Rota in Romana discussionis 26. luy. coram Reuerendiss. Cocino, & Tomasi de iur. & civat. tit. 19. sub num. 646. ampl. 424. fol. 451. Quæ tamen prætermitti poterant, dum de credito D. Zanetti per instrumentum non constat, & exhibitum non suffragetur.

47. In nihilo prius forisistente, seu inapplicabili, quod huiusmodi ratiocinatio commodè contra Fratres de Arrigonibus retorqueri posset, dum opponunt contra eundem D. Rulcham, cuius personam produciendo eum pariter in testem approbasse censentur, quippe quoniam non excipiunt præcisè contra eius personam, sed contra dictum, quod de iure permittitur, Mascard. de probat. dicta concl. 123. num. 26. & n. 29. Natta consil. 31. n. 3. & 4. cum infinitis apud Farinac. de test. d. q. 62. num. 241. eum adductis per Rotam decif. 26. n. 10. & dec. 312. n. 18. p. 7. recent. Gratian. discip. 753. n. 3. Eoque magis, quia exceptio falsæ depositionis post examen fauore ipsorum de Arrigonibus superuenit, quo casu contra testem semel antea inductum, examinatum, & approbatum exceptiones quælibet opponuntur, quemadmodum expresse cauetur in dicta l. si quis resistit, 13. C. de test. & exornant Mascard. de probat. dicta concl. 123. n. 25. Farinac. in prax. crim. quest. 45. n. 57. & dict. quest. 62. n. 240. de test. vltra quod ratio cantans, Michele Zanetti, exceptionem falsitatis, cui causam dedit, allegare nequit, sic namque propriam rursus iniquitatem deregeret, ac confoueret, contra text. in l. transactio finita, 30. C. de transact. & in l. si creditoribus, 5. C. de seru. pign. dat. num. 11. Cyriac. controuers. 544. n. 35. & 36. Gratian. discip. 876. n. 16. & 17. Surd. decif. 182. n. 10. & decif. 196. n. 6. Leoncill. decif. Ferrar. 64. num. 19.

Ioan. Pauli Melij Obseruat. forens.

At vbi pecunia in controuersiam deducta, tanquam propriæ ipsius Valentini considerari deberent, iuxta cedulam oneratoris, de qua in processu Prætorio, fol. 80. fac. 2. & seq. producta per D. Zanettum die 7. Decembris 1660. repetita in currenti processu appellationis, fol. 42. & seq. Nec non, & confessionem D. Zanetti in scriptura iudicialiter producta emissam, de qua in currenti processu appellationis, fol. 23. fac. 2. & fol. 40. & capitula per D. Zanettum dempto primo producta, ac depositiones testium superinde receptas, quæ dantur, & capitula registrantur in processu Prætoris, fol. 91. & seq. tunc certè nulla subesset difficultas, quo minus DD. Fratres de Arrigonibus præfati omnino tanquam anteriores deberent, cum de eorum credito euidenter constet, ex binis scripturis, altera sub die 15. Maij 1659. in probanti forma sub die 4. Februarij 1661. & registrata in currenti processu appellationis, fol. 13. fac. 2. altera sub die 20. Iunij eiusdem anni 1659. producta sub die 10. Decembris 1660. & registrata in processu Prætoris, fol. 97. relatiua ad præcedentem diem 15. Maij, in quibus dictus D. Valentinus erga DD. Fratres de Arrigonibus sub obligatione quorumcunque eius bonorum se constituit debitorem de petitis 2130. da otto reali, cum cambiis, ex quibus non ambigitur, quin etiam contra Valentinum de Bertis creditum concludenter probatum refulset, Bart. in l. emptor 48. §. Lucius n. 1. ff. de pass. Paris. consil. 47. n. 6. lib. 1. Crauet. consil. 75. num. 40. Surd. decif. 137. n. 3. & §. Rot. decif. 55. n. p. 7. recent. & apud Zacch. de Cam. oblig. decif. 174. n. 4. Statil. Pacific. de Saluian. inspect. 1. cap. 5. n. 4. Vnde cum nullibi hactenus constet de credito ipsius de Zanetis, & omni in casu posterior appareat, idem pecunia, seu nunc illarum valor, quatenus essent Valentini, iuxta commissionem Ducalem, & conuentionem auocari possent, vr dixi supra, n. 35. & comprobatur Rota apud Zacch. de Cam. oblig. decif. 135. n. 1.

Supposito demum veritate illa, quod testes probarent confessionem monetarum, ex argento rationis cantantis, Michele Zanetti, non ideo de posteriori Dominis Arrigonibus anterior efficeretur. Ea, & quidem optima ratione, quia argumentum à D. Zaneto venditum D. Berto simpliciter apparet, qui pretij dumtaxat viâ cum cambiis se debitorem constituit, vr in calculo, de quo in currenti processu appellationis, fol. 19. fac. 2. & fol. 34. fac. 2. quo stante ratio cantantis, Michele Zanetti, venditrix pro pretio anterioribus emptoris creditoribus postponitur, Bart. in l. si cum dotem, 23. §. fin. sub n. 10. in fin. solut. matrim. Franc. decif. 506. Grat. discip. 670. per tot. & discip. 911. n. 25. & 26. cum adductis per Merl. de pignor. & hypothec. lib. 4. q. 41. n. 5. Surd. decif. 139. n. 4. Hodiern. ad Surd. decif. 56. num. 3. Altograd. consil. 9. num. 4. lib. 1.

In tanrum, quod ordo Mantuz præferens creditorem ex causa pretij in re propria, ita demum procedit, si venditor dominium, aut speciale hypothecam in actu venditionis sibi reueruerit, Surd. decif. 56. num. 5. & per totam, vbi Hodiern. num. 4. & §. Cyriac. controuers. 359. num. 1. & 2. & controuers. 463. mon. 12. & 13. Bardellon. consil. 180. num. 1. & 2. Merlin. de pignor. & hypothec. lib. 4. dicta quest. 41. n. 40. & seq. Laurent. decif. Auenion. 96. num. 1. & per tot.

Vbi veto ex præsentia conuentionis scriptura, aut ex testibus examinatis, seu aliter probaretur argumentum realiter traditum à D. Zanetto ad effectum credendi pecunias, Ifoletti, & Leoncini, eaque

E 3 propter

propter in illis tacitam legalem hypothecam cum pteclatione etiam habentibus exprellam anteriorem præterenderet per textum in *Limerdum. 5. & in l. licet. 7. ff. qui per in pign. hab. l. quod quis. 18. ff. de priuileg. credi. Paul. Caltren. consil. 36. num. 6. & seq. lib. 3. Surd. decif. 139. per totam. Castil. decif. 10. n. 4. & per totam. Anton. de Amat. resol. 3. n. 2. & seq. Metlin. de pign. & hypothec. lib. 3. quæst. 5. per tot. & lib. 5. quæst. 33. Gratian. discept. 670. & decifion. March. 184. & in addit. n. 7. Cyriac. contron. 488. à num. 24. Lauren. diela decif. Anenion. 96. per totam. Mart. Medic. ad decif. Senen. ex. ammat. 11. per totam. Staiban. iun. resol. 81. num. 16. Buccafet. consil. 92. num. 39. & seq. Manent. decif. 61. num. 33. Carluall. de iudic. lib. 1. tit. 3. quæst. 29. fol. 353. Donad. de renun. cap. 27. num. 29. Ripol. var. resol. cap. 14. num. 399. & seq. Caluili. de acquit. cap. 93. per totam. Latr. decif. 85. num. 7.*

Pluribus huic obiecto occurritur, & primò, ac principaliter, quia testes per Dominum Zanetum examinati, vt dicebamus, vel omnino repelluntur, vel quoad substantiam nihil probant.

Secundò, quia ita demum conclusio procedit, si tradens pecuniam, vel aliam rem de speciali hypotheca conuenierit, aut pecunia, seu alia res nominatim in causa constructionis data appareat, Antonin. de Amat. diela resol. 3. num. 3. Merlin. de pign. & hypothec. lib. 3. quæst. 15. num. 21. & 64. Gratian. diela discept. 670. n. 1. & per totam. Merend. controuers. iur. 44. lib. 5. & cap. 34. lib. 6. coque magis, quia aliud est dare pecuniam ad rem conferendam, aliud vetò argentum simpliciter vendere.

Tertiò, quia circa probationem identitatis, de gl' *Ifolotti*, & *Leoncini*, quo nimirum modo controuersi sint iidemmet cum cussis, vt supponitur ex argento D. Zanetti, prædictas quoque exceptiones singuli testes, quinimò & alias peculiaritates admittunt. Siquidem primus testis Ioannes Andreas de Draghis deponit de oneratis in Ciuitate Liburni, ibi, *caricato di fatti caricare in Liorno*, Iacobus de Bertis secundus testis attestat de oneratis in loco Viareggij, ibi, *Da Bologna fuo à Viareggio con li Muli, doue poi furono caricati*, & in responsione ad primum interrogatorium, ibi, *Mi riuonai io presente à Viareggio, & c. quando furono caricate*, Leon Vita da Fano, ibi, *di poi à Viareggio, & c. e poscia caricate*, Gratiadeus de Rouichis, ibi, *da Lucca à Viareggio, & c. e poscia caricate*, Bernardus Rufca, ibi, *e da Lucca à Viareggio, & c. doue furono caricate*. Idem quoque deponit Appollonius.

Cum primo teste de Draghis conueniunt confessio eiusdem D. Zanetti iudicialiter facta die 7. Decembris 1660. in processu Prætoris, fol. 79. ibi, *onuiti per D. Valentinum de Bertis in Portu Liburni*, cedula operationis in dicto processu Prætoris, fol. 80. fac. 2. adi 10. *Agosto 1659. in Liorno*, arque etiam capitula in dicto processu Prætoris, fol. 91. ibi, *& poscia condotti nel medemo luogo di Liorno*, & ibi, *fatta nel sudeto Porto di Liorno li 10. Agosto 1570.* ex qua diuersitate inter ipsosmet testes, scripturas, & confessionem, principalis dubio procul prætermissa identitas, de gl' *Ifolotti*, & *Leoncini*, excluditur, in testamento, 27. ff. de condition. & demonstrat. latè Cyriac. controuers. 321. num. 8. & seq. Natta consil. 363. num. 19. vbi quod variatio loci, in quo actus fit, faciat censeri diuersitatem rei, Thomaz. d. decif. 50. n. 432. Bardell. consil. 15. sub n. 9. cum adductis per Altograd. consil. 96.

n. 22. & seq. lib. 2. maximè cum versum in probatione identitatis rei mobilis, quæ difficilior probatur, Marfcot. var. resol. 12. n. 19. lib. 1. Cyriac. contron. 299. n. 5. & 6. & faciunt tradita per Gratian. discept. 897. num. 5. & per totam, & discept. 955. n. 2. & seq.

Insuper diuersitas necessarìò arguitur, ex quo pecuniæ, vulgo *Ifolotti*, & *Leoncini*, de quibus in cedula operationis pro eorum pretio hypothecæ specialiter D. Zanetto remanserunt. At nunc prætermissæ ex capitulis, tanquam cussæ ex argento D. Zanetti propriæ ipsius præterundum; inter quæ non quidem diuersitas simpliciter, sed implicanti contingit, quia res propria in hypothecam non cadit, vulgè, *l. neque pignus. 46. ff. de iur. iur. Surd. decif. 97. n. 6. Altograd. consil. 9. num. 72. lib. 1.*

Tandem excluditur identitas ex depositione D. Ioannis Baptiste de Platis producti, & examinati ad instantiam eiusdem D. de Zanettis, ibi.

Mentre mi riuonano in Liorno nel mese di Giugno anno 1659. alloggiato nella Casa del Sig. Valentinio Berti mi raccordo, che piu, e più vol e mi disse, che in breue tempo colla sarebbe giunta buona quantità di monete, chiamati Ifolotti, & Leoncini, proprie del Sig. Francesco Zanetti, per riceuere il rimborso in quel luogo, e soggiogendomi una volta trà l'altre, che parue di quelle erano di già arrinate in Bologna. Num enim pecuniæ, Ifolotti, & Leoncini, ipsius de Zanettis vique de mense Iunij Bononiæ pertenerunt, vtiq; à controuersi circa principium Augusti hic Mantuæ existentibus, vt testes cæteri deponunt: omnino diuersificatur, & potius præsumuntur cussæ ex argenti DD. Fratrum de Aragonibus, & forsan aliorum de mensibus Iunij, Iulij, & Augusti ad eudendum per ipsos traditis, quemadmodum conuincitur ex receptionibus in libro descriptis, & per Rufcam seruatis seruandis formiter recognitis. Qui quidem testis licet vnicus contra inducentem plenè probat, maximè attento, quod D. Zanettus dicitis testium à se seductorum vitur, Fatnac. q. 62. n. 243. Honded. consil. 84. n. 50. & 51. lib. 2. Beltram. ad Loudouil. dec. 215. num. 9. Buratt. decif. 367. n. 1. dixi alleg. 93. n. 6. lib. 3. Cyriac. contron. 318. n. 12. Thomaz. dec. Mancor. 50. n. 370. Leoncill. decif. Ferrar. 77. num. 9. Altograd. consil. 74. n. 10. lib. 2.

Cum præcipuè istius depositioni famuletur dictum primi testis Andree Draghidum attestatur, quod cussio monetarum rationis cantantis, *Michele Zanetti*, in mense Maji, omnimodum receperit perfectionem, vt subiungit Cyriac. diela contron. 318. n. 15. & seq. Catren. resol. 77. n. 1. & 2.

Accedit prædictis, quod in effectu de identitate pecuniarum lanæ exoneratarum cum cussis hic Mantuæ non deponunt, nisi D. Rufca, & Appollonius patientes defectus supra discussos, arque omnimodam inhabilitatem ad testificandum, qui propterea in hoc iudicio identitatem non probant, cum ad minus duo testes requirantur, Petr. de fideicom. q. 12. n. 45. inuol. n. 461. Simon. de Præc. de interpr. ult. volunt. lib. 5. n. 310. & 354. fol. 553. Peregr. de fideicom. art. 44. n. 13. & seq. Fular. de subtil. q. 618. n. 20. dixi alleg. 104. num. 28. lib. 3. ultra quod dictus D. Rufca, & DD. Ioan. Andreas Draghus, & Iacobus de Bertis attestantur de cussione monetarum tam ante, quam post capitulationem, vt afferitur D. Zanetti, vt in eorum responsionibus ad quintum ex interrogatoriis, & non assignant aliquam rationem, cur potius sint de capitulis, quam de cussis antea, vel post, ideoque sic non creditur, cum

55.

56.

57.

58.

59.

60. cum tamen de causa scientie interrogati appareant, Bald. in l.3. C. de test. Farinac. de testib. q. 70. num. 13. Altograd. consil. 21. num. 19. lib. 1. Rota apud Mangil. de subhast. decis. 38. num. 8. & 9.

Supposito insuper citra veritatis dispendium, quod omnia iuxta mentem ipsius D. Zanetti probata præxistuerunt, quod in argento posterior iudicaretur, non ideo, quoad pecunias admilla earum, non tamen concessa identitate, eadem ratio, seu Ius militat; quamvis enim appellatione materie argenti scilicet, veniat materiatum, hoc est pecunie ex argento cullæ, quando materiatum ad suam materiam reuertere potest, l. *questum*, 76. §. illud, ff. de legat. 3. Laurent. decis. Anenion. 96. numer. 3. vers. *fiscus metalla ad rudem massam facile conuertuntur*, Caluin. de acqui. cap. 91. sub num. 1. vers. *quod locus, dicendum est in metallis, que semper sua specificata superant, & ad priorem rudem massam facile conuertuntur*, Ripol. var. resolut. cap. 14. num. 399. vers. *quod sibi adiudicari debeat dicta imago argentea*, quia ipse argentum ad eam construendam dederat.

Nihilominus in præsentī casu argumentum non militat; non enim in simplici specificatione ex argento in argentum monetam versamur; sed in mixtura argenti cum metallo pessima conditionis, quo vique adeo argentum contaminatur; ut exinde non argentea, sed ætosa pecunia constet, quæ ad specificationem omnino spectat, per textum in §. *cum ex aliena*, in fin. Insti. de ver. di. nif. Angel. de Actet. in §. *quod si parum*, num. 1. & 2. instiuit. eod. ibique Myrlung. num. 1. l. creditor, 102. ff. de solut. & l. 2. Cod. de falsis. mon. & benè explicat Thesaur. de augm. mon. part. 1. num. 11. vers. & *ætosa pecunia dicta est, quando nimis æris cum argento commiscetur, & sub num. 12. vers. sed pro ere contaminata pecunia*, Bald. consil. 376. sub num. 1. vers. *argento admiscetur alia materia similis in colore*, lib. 3. Tunc enim cessat ratio legis, ex quo materia argenti sic in excessu contaminata, non nisi cum maxima difficultate, detrimento, atque impensa ad priorem substantiam reduci potest.

Cuius farina, nimirum ætose, non autem argenteæ fuille pecunias modo controuersas, satis coniunctur ex testium depositionibus. Nam Iacobus de Bertis sic attestatur, ibi, *affine, che non cadesse in qualebe contrabando, dichiarandoli Isolotti, e Leoncini, &c.* Leon Vita da Fano, ibi, *come per non cadere in contrabando, chiamandoli Isolotti, e Leoncini, Gratiadeus de Rouichis, ibi, Però in effetto erano li sudetti Isolotti, e Leoncini, poiche così li nominarono, supple, reali da otto, per quanto sentì a dire, ad effetto di non cadere in contrabando, Iacobus de Apolloniis, ibi, & furono chiamati in la medema Polizza di carico, reali di quattro stampe, affine, che non cadesse in contrabando, chiamandoli Isolotti, e Leoncini. Quoniam si ex argento simplici cullæ extitissent, vtique in qualibet parte Mundi impune transissent, pulchre ad rem Thesaur. de augm. monet. part. 1. sub num. 10. vers. *quinimo si ex puro auro, & argento pecunia fieret, obique terrarum, & apud omnes Principes illa reciperetur, & facient tradita per Latr. decis. 21. sub num. 26. vers. vt septuaginta per centum darentur pro permutatione ætose monete ad auream, vel argenteam, & vers. cum postea, si forte egeret centum argenteæ, nisi centum, & septuaginta in æneis nummis offerret conquirere non posset.* Frustra igitur D. Zanettus prætendit pecu-*

nias ex eius argento simplici compositas, dum probat eadem, vt æneas, atque contaminatas vbiq; retarum prohibitas.

Que tamen ex abundantia dicta sint, ex quo ratio cantans, *Michele Zanetti*, argentum simpliciter vendidit, non autem ad specificandum illud pecunias ætosas tradidit, abique eo, quod sibi dominium, aut hypothecam reuerauerit.

SUMMARIVM.

1. Feudum ob non susceptam in tempore renouationem ad Dominum deuoluit.
2. Dominus possessionem feudi deuoluit absque Iudiciali cognitione capere nequit.
3. Fiscus non litigat sine possessione. Declara vt num. 4. & num. 7. & num. 8.
5. Spada consil. 47. num. 76. lib. 1. reprobat.
6. Dux Mantua Superiorem non recognoscit.

OBSERVATIO XXVI.

B non susceptam in tempore vnus anni, & dici à consuetudine feudali præscripto renouationem Inuestituræ ab obitu Supremi Principis, Feudum ad Dominum reuertitur, dixi allegat. 43. num. 10. & 12. lib. 2. alios cumulat Cyriac. de Iur. legiti. successi. in Ducatu Mant. art. 6. num. 2. Botell. in Sum. de feud. tit. 34. num. 89. & seq. part. prima; Larath. de feud. part. 10. dilucid. 9.

Nec istud in controuersiam reuocabatur, sed Vassalli negligentem renouationem Inuestituræ ultra tempus præfixum conquirebantur solummodo, quod iuris ordine non seruato, & abique causæ cognitione interuenientes pro Camera possessionem ingressi fuerint, cap. *Licet Episcopus*, vbi gloss. in verb. *te non vocato, de præben.* in 6. cap. 1. §. *Si vero Vassallus, ibi malo ordine de Milit. Vass. qui consuin. est, l. liberis 7. §. igitur, ff. de liber. cau. Monald. consil. 71. num. 6. lib. 1. & consil. 104. num. 24. lib. 2. cum adductis per Cyriac. de legiti. successi. Ducat. Mant. art. 5. ex numer. 151. & art. 7. a num. 35. Rosental. de feud. cap. 10. conclusi. à num. 144.*

Ratio assignari potest, quia etiam fiscus vbi adest legitimus contradicitor possessorem sua possessione priuare nequit, neque intrat adagium iuxta quod dicitur, *fiscum non litigat sine possessione*, Ioann. Anton. ab Ecclesiæ obseru. 192. n. 14. lib. 1. Guidopap. decis. 366. Peregr. de Iur. fisc. lib. 7. tit. 3. sub num. 10. vers. *sequetrate*, Lanar. consil. 14. num. 9. Post. de manum. obseruat. 16. num. 6. & 8. & post tract. Rota, decis. 646. n. 58. Felici. allegat. 63. num. 16. Giurb. consil. 67. num. 35. & 19. Massin. de consuec. quest. 39. num. 135. Lancell. Gall. consil. 8. per 101. Giouagn. consil. 25. num. 25. lib. 2.

Verum tamen quicquid in genere ex prædictis dicendum veniret, vtique in facti specie, dum agitur de feudis Iurisdictionibus, Fiscus Supremi potissimum Principis sine possessione non litigat, Ctauct. consil. 5. numer. 6. 7. & 8. Peregr. consil. 2. num. 21. seq. ac per totum, & consil. 3. num. 108. 109. seq. ac per tot. lib. 1. Sau. consil. 1. num. 29. & seq. 61. 80. seq. ac per totum, Manent. decis. 56. num. 13. 21. & per totum, Horat. Montan. contron. 29. num. 11. & 12. vbi distinguit inter Fiscum Principis Superiorem recognoscentis, & non, vt in isto militet

concluſio, ſecus autem in illo, Caren. *reſolut.* 112. num. 15. Cane. *var. reſol.* lib. 3. cap. 14. num. 42. & ſeq. Mareſcot. *var. reſol.* lib. 1. cap. 11. num. 58. Ton-
dur. *reſolut.* civil. 133. num. 16. & *reſolut.* 134. num. 14.
Rot. in *Sarſinat. feudi* 1. Iuly 1639. §. *Hiſtanti-*
bui, coram Coccino, ubi quod ex iuris diſpoſi-
tione, communi Curiarum, ac Principatuum Italiae
ſtylo extat conſuetudo, ne ſiſcus litiget in feudis
iuriſdictionalibus, ſine poſſeſſione, & in *Fanen.*
ſeu Senogaliten. bonorum, ſuper immiſſione, 14.
Marrj 1646. §. quia etiam, *verſ. vel quando que-*
ſtio eſt de iuriſdictionalibus, coram Melio; natalis
igitur contra torrentem receptiſſimæ opinionis
colligitur Spadam, dum contrarium ſuſtinere in-
utiliter contendit, & *conſil.* 47. num. 76. & ſeq. ac per
totum lib. 1. Eoque magis quia ſupponit aliter in
cauſa ſtatus Pallaucini, nimirum Buneti, Curtis
maioris, & Monticellorum, in qua ſcripſerunt
Menoch. *conſil.* 503. Raudenſ. *conſil.* 2. & Colle-
gium Piſanum *ibidem*, *conſil.* 3. lib. 2. ſucceſſiſſe, &
tamen ex ferie facti res aliter ſe habuit, quippe
quam exenſiſſimus Dux Parmæ, non ſolum
dicti Status Pallaucini incitata parte poſſeſſion-
em feudi illius apprehendit, verum etiam adhuc
paciſſice retinet.

Ex quibus apertiffimè reſultat non intrare ob-
iectum ſuperius excitatum, quod Dominus pro-
pria auctoritate poſſeſſionem ingredi non valeat,
ſine qua ſiſcus non litiget; ſi quidem huiuſmodi
obſiecto tripliciter reſponderetur, & primò, non
procedere in Domino Superiorem non recognoſ-
cente, qualis indubitanter exiſtit Sereniſſimus
Dux Mantuæ, Montisferati, &c. Cyriac. *con-*
trou. 687. num. 44. Surt. *conſil.* 390. num. 24. & ſeq.
& *conſil.* 419. num. 35. & ſeq. & *deſiſ.* num. 1. Me-
noch. *conſil.* 1. num. 159. Ioanni. Anton. Bellon. *con-*
ſil. 5. num. 12. & 13. & *conſil.* 14. num. 10. & ſeq.
deinde ſibi locum non vindicare in facti ſpe-
cie, dum agitur de feudo iuriſdictionali, & cadu-
citate intentata à Supremo Principe Superiorem
non recognoſcente, ut diximus, & faciunt tradita
per Rol. *conſil.* 89. num. 34. lib. 2. Menoch. *de re-*
uimend. remed. 3. num. 154. Cabed. *deſiſ.* 120. num. 3.
part. 1. Gutierrez. *pract. queſt.* 19. num. 17. lib. 3.
Lar. *allegat. ſiſcal.* 5. num. 13. & 15. & *allegat.* 109.
num. 29. Caren. *reſolut.* 53. num. 4. Demum cella-
re in præmiſſis omnem controuerſiam, ex quo
hodie, quemadmodum ſupra tetigimus, viget con-
ſuetudo, ne Dominus feudi agens ad commiſſum,
proſequi debeat iudicium abſque poſſeſſione,
quam ſane conſuetudinem in hac materia ſuffra-
gari admonet Roſental. *de feud. cap. 10. concluſ.* 11.
ſub num. 157. *verſ. vel ſi conſuetudine.*

Videns Vaſſallus ineuitabiliter feudum cecidiſſe,
Supremo Principi preces porrexit, & gra-
tiam obtinuit, ex quo Princeps de caducitati-
bus non curat, dixi *allegat.* 79. num. 27. lib. 2.

S V M M A R I U M.

- 1 Saluus conductus concedere eſt de reſeruatjs
Supremo Principi. Et illis quibus à Prin-
cipe conceſſa eſt facultas, num. 2. Aliaſ non,
num. 3.
- 4 Scientia contentorum in ſcripturis præſumitur
in reſeruatjs eaſ penes ſe. Præſumptio ſufficit
feudi ad feudi priuationem, num. 5.

O B S E R V A T I O XXVII.

CONCEDERE ſaluſ conductus ban-
nitiſ eſt de reſeruatjs Supremo Principi,
& non niſi ab ipſo concedi poſſunt, 1.
Relegati 4. ff. de *pam.* Menoch. *de arbit.* caſ. 336.
ſub num. 23. *verſ. cum ſoluſ Princeps*, Cauale. *de*
Brach. Reg. part. 2. num. 314. & de *reſ. part.* 4. n. 71.
Surd. *conſil.* 281. num. 3. Clar. in §. fin. *queſt.* 32.
num. 14. Cabal. *reſolut. crim. caſ.* 50. num. 1. & per
totum, Guazz. *de deſenſ. reor.* 12. ſub num. 58. *verſ.*
ſed ſoluſ Princeps, Farinac. *queſt.* 29. num. 80. Guil.
Anton. de Morat. *concluſ.* 11. in fin. Giurb. *conſ.* 49.
num. 1. & ſeq.

Vel etiam talis facultas concedendi ſecurita-
tes illis competit, quibus à Principe conceſſa ap-
paret, l. 2. ff. de *Conſtit. Princip.* Peregr. *conſil.* 84.
ſub num. 17. *verſ. niſi quatenus, lib.* 1. Surt. *conſil.* 281.
num. 1. & 4. Giurb. *diſt.* *conſil.* 49. ſub num. 6. *verſ.*
niſi ſpecialiter, Guazzin. *de deſenſ. reor.* 12. ſub n. 58.
verſ. ac etiam.

Cæterum in conceſſione Malleri tantum ab-
ſit, quod huiuſmodi facultas conceſſa extiterit,
quod imò expreſſe in Capitulis Inſtituturæ Vaſ-
ſallo receptio bannitorum Marchionis verita ap-
paret, inde propterea ſequitur quod ſaluſ con-
ductus concedere nequeat, Farinac. *diſt.* *queſt.* 29.
ſub num. 3. *verſ. ſecundo caſu*, Afflic. *deſiſ.* 4. *ſere*
per totam, Menoch. *de arbit.* caſ. 337. num. 10. & 11.
Cyriac. *controu.* 475. num. 11. & 12. Anton. de Bull.
in *tract. crim. lib.* 5. num. 11. fol. 272. Obque inde-
bitam conceſſionem à feudo cecidit, l. 2. C. de
his qui latron. Peguer. *deſiſ.* 36. ſub num. 10. *verſ.*
quod abſentis, cum adductis per Giurb. *conſil.* 27.
ſub num. 24. *verſ.* & iuris, Maſtill. *deſiſ.* 219. nu-
mer. 1. inclinât à Pont. de *poſteſt.* *prærog.* ſub n. 54.
verſ. licet videatur inclinare, ſol. 31.

Nec ſub clypeo ignorantia poſſet D. Marchio-
niſſa excuſari à pœna, cum penes ſe haberet ſcri-
pturas conceſſionum, ex quibus ſcientia factum
præſumpta contentorum in eis oriut, Caſtren.
conſ. 311. in fin. lib. 1. Fulgin. de *Emph. iii. de ſoluſ.*
can. queſt. 1. num. 265. & dixi *allegat.* 60. num. 7.
lib. 2. Quæ ſufficit ad inducendam priuationem
feudi, Surt. *deſiſ.* 221. num. 16. & in ptopoſito Fa-
rinac. *diſt.* *conſil.* 149. ſub numer. 11. *verſ. Et in*
anteriori.

S V M M A R I U M.

- 1 Filij in conditione poſiti in tranſuerſalibus non
dicuntur vocati, niſi argentioreſ conieclu-
ra concurrant. Ex reciproca in conditione
poſiti non cenſentur vocati, num. 4. Per
ablatium abſolutorum in conditione poſiti
non cenſentur vocati, num. 5.
- 2 Pater ponendo in conditione filios filia intel-
ligitur de natis ex legitimo matrimonio.
- 3 Legitimitas filiorum in conditione poſitorum
non inducit illorum vocationem.
- 6 Tranſmittendi voluntas ex coniecluris colligi-
tur.
- 7 Tranſmiſſio facilius datur ad fidei commiſſum
quam vocatio. Ad deſcendentes facilius
datur, quam ad tranſuerſales, numer. 8.
& num. 18. Ex ſola poſſione filiorum in
conditione non inducitur, num. 9. Per reci-
procam

procam non importatur, num. 10. Si ab extraneis excluderentur descendentes refultat, num. 11.

12. Prædictio folum confideratur quando grauius condito testamento, non autem ab intestato obiit.

13. Frater extraneum dicitur.

14. Descendentes ab extraneis femel exclusi, femper excluduntur.

15. Transmissio fit locus, quando bona remanent penes grauium. Refringe, & num. 16. & num. 17. Locum non esse in dubio pronuntiandum est, num. 24.

19. Coniectura pro transmissione fideicommissi conditionalis debet esse necessaria, & vrgentes.

20. Ius accrescendi omnium cum substitutione transmissionem operatur. Contra, num. 21. & men. 25. Accrescendi non habet locum inter plures aquis portionibus institutos, num. 41.

OBSERVATIO XXVIII.

RACTI ex structura apertissime liquet præsentem controuersiam non versari circa illam de qua in decisione Excellentissimi Senatus reuidentia, an scilicet filij naturales, & legitimi in conditione positi ad portionem Martis à Parte hæredis instituta dispositi dicuntur vocari, sed circa alterum, num ad portionem non quidem Patris, sed Patruelis ab eodem testatore eius fratre pro altera æquali portione hæredis institui præsumantur inuitati, dum de istius sine filij post neprem ex fratre defuncti hæreditate agitur.

Quo stante certè non ambigitur, quin inter transuersales, seu de transuersalium successione contendatur; Ideoque ad indicendum vocationem filiorum in conditione positorum, ponderosæ admodum ac plures desiderantur coniecturæ, Rota decif. 266. num. 6. & decif. 486. num. 20. part. 1. recent. dixi, allegat. 115. num. 3. lib. 3. Ioann. Anton. Bellon. consil. 126. num. 46. & 47. Censal. ad Peregr. de fideicommiss. fol. 292. colum. 1. in puncto dixi, allegat. 115. num. 8. & allegat. 121. num. 27. 43. & 50. lib. 3.

Vnde non applicatur fundamentum, nec decisionis, quæ reuideretur, nec Surd. 162. constitutum in eo, quod Patris filijs filiz ponendo in conditione de natis ex legitimo matrimonio intellexerit, vt præter adductos in decif. sub §. quo quidem animaduerunt, Fular. consil. 51. num. 4. & §. Mart. Venturin. consil. 2. num. 272. illud namque ita demum sibi locum vindicat, si de succedendo Matri agatur, vt egregie ponderat eadem decifio di. §. quo quidem, ibi, etiam quod non sit dictum de legitimo matrimonio, cum agatur de succedendo Matri, Surd. di. decif. 162. sub num. 9. ibi, si tractetur de succedendo Matri, & dixi, allegat. 118. num. 8. lib. 3.

Sicque ratiocinatio isthæc optime retorquetur, dum non de succedendo Matri, sed extraneo, seu patrueli contenditur, quo casu legitimitas filiorum in conditione positorum sine expressa de legitimo matrimonio vocationem non inducit, Magon. decif. Florent. 73. num. 8. Surd. di. decif. 162. per tot. & præcipue sub num. 9.

Minusque vocatio filiorum, in conditione positorum ex reciproca inter hæredes institutos resultare poterit præcipue, vt etiam ad portionem patruelis se vocatos præterdere possint, vt dicebam in informatione nunc allegat. 118. num. 13. lib. 3. Vnde ad rem non faciunt decisiones Rotæ in hoc Senatu adductæ, vel quia opinio in oppositum verior, ac magis recepta reputatur, Fular. consil. 131. num. 9. Cricuell. decif. Dolan. 125. num. 60. Senaph. decif. 1479. num. 8. Rota in Bononiens. fideicommissi de Sanctis 16. Martij, 1648. §. sed prima, coram R. P. D. Bichio, vbi, quod si non substitutio conferuandæ agnationis communitur à Doctores reiciatur, cum aliis qui in proposito adduci solent, & habentur apud nos allegat. 121. a num. 10. & allegat. 122. num. 18. lib. 3. Vel quia prædictæ decisiones in Senatoria congregatæ procedunt in causis Romanorum, cum fundamento Statuti vrbis expressè cauensis, quod filij in conditione positi vi dispositi censentur vocati, Rota di. decif. 555. num. 11. part. 5. recent. quæ est decif. 447. coram Merlin. & pro indubitato relinquit Peregr. in decisione reuidentia adductus consil. 65. num. 2. iuncto Themate, lib. 5.

Vltima demum coniectura consistens in eo, quod testator per ablatarium absolutum filios posuerit in conditione, nil prorsus releuat, ex traditis per Fular. de substit. quest. 437. num. 235. vbi hanc partem ex cumularis per ipsum verior, ac magis receptam proficitur adeo, vt coniectura huiusmodi ex ablatiuo absoluto deductam, vti in Iure controuersam idem Andreol. per Senatum adductus damnauerit, controuers. 161. num. 5. dixi, allegat. 121. num. 21. lib. 3. Iure igitur merito super prædictis præsumptionibus quoad portionem patruelis Senatus resolutionem fundare non liuit.

Iure ergo transmissionis filios Margaritæ necessarium eius patrueli succedere sumatur, quia quemadmodum Margarita reciproce substituta, superstes Hieronymo eius Patruo cohæredi successisset, ita quod ex filiis concurrentibus coniecturis dicendum venit, Redenasc. consil. 9. num. 47. & seq. cum adductis in decif. §. omni tamen, & per nos in informatione nunc, allegat. 118. num. 19. & seq. lib. 3. Rota in Cefenaten. fideicommissi 30. Ianuarij 1654. num. 1. coram Eminentiissimo Celfo, & prius in Nucerna fideicommissi 1. Iulij, num. 7. coram R. P. D. Melio, coniecturæ autem pro arguenda transmissione non concurrunt.

Licet enim facilius transmissio, quam vocatio ad fideicommissum detur, Ioann. Anton. Bellon. consil. 86. num. 18. & 19. Altograd. consil. 85. num. 6. & seq. lib. 2. Redenasc. di. consil. 9. num. 47. cum aliis de quibus in decisione Senatoria di. §. omni tamen, & in informatione num. 19. Bonden. collect. 41. num. 65. Altograd. consil. 85. num. 7. lib. 2. Rota in Cefenaten. fideicommissi 30. Ianuarij 1654. num. 2. coram Eminentiissimo Celfo, Coniecturæ tamen ad transmissionem portionis fideicommissarij transuersalis vrgentiores, magisque necessariæ requiruntur, quam quando de transmissione portionis fideicommissarij ad descendentes agitur, Ludouil. decif. 56. num. 10. Noal. de transmissi. cas. 1. num. 71. Mar. Medic. examinat. 2. sub num. 55. vers. sed quod, prope fin. Fular. de substit. quest. 490. n. 73. in fin. Bonden. collect. 41. num. 71.

Cuius certè generis in præsentiarum minime accedunt. Quod enim testator filios expressè posuerit

4.

5.

6.

7.

8.

9.

fuerit in conditione, quicquid supponetur in eadem decisione Senatoria §. *porro in casu*, ex hoc vtiq; fideicommissum non casus transmissum, ex textu apertissimo in l. *Heredes mei* 57. §. *cum ita*, ff. ad T. rebell. quem post alios inexcusabilem reputat Fufar. de subfist. quæst. 490. num. 148. & 152. vbi indubitarum renuntiat, quando filij quoad portionem parentis dumtaxat in conditione positi apparent, Buccafer. confil. 102. num. 21. & hanc coniecturam rebus alius fulcitant reicit Seraph. decif. 1014. num. 3. & per totam, & decif. 1479. num. 6. & seq. Marticot. var. resol. cap. 27. num. 9. lib. 1. Ludouil. decif. 331. sub num. 6. vers. & licet, & in annot. sub num. 13. vers. verum ista coniectura, vbi quod releuet cum aliis presumptionibus, & potissimum quando testator in casu non suspensionis filiorum extraneum substituit, Mart. Medic. decif. Senens. 3. sub num. 8. Quatenus vult hanc coniecturam ex concursu aliarum operari, & decif. 5. sub num. 9. Redenasc. confil. 9. num. 54. & seq. vbi pariter concursum aliarum prærequirit Buccafer. in decisione Senatoria allegatus §. *porro in casu*, confil. 34. num. 30. excitat hanc coniecturam, quam tamen ibidem, num. 42. & 43. prostermit Giouagn. confil. 79. num. 56. lib. 1. quatenus adducit decif. 380. part. 2. recent. quæ est apud Ludouil. di. decif. 531. & alios admittentes hanc coniecturam cum aliis pro transmissione aliquid operari, ideoque implent ad decem presumptiones transmissionis cumulat, Rota decif. 241. num. 13. & 14. tom. 1. part. 9. recent. & apud Tanagl. de S. R. Auditorio, fol. 119. coniecturam hanc admittit stante aliarum concursu, Fufar. confil. 26. num. 23. & 24. vbi pluribus hanc coniecturam damnat Censal. ad Peregr. de fideicommiss. fol. 298. colum. 2. vers. *Verum hæc*, Altograd. confil. 85. num. 18. 23. & seq. lib. 2.

10. Præsumptio autem transmissionis desumpta ex substitutione reciproca inter hæres institutos nullius momenti haberet, ex cumulatis per Fufar. de subfist. quæst. 490. num. 174. Rot. coram Seraph. di. decif. 1479. num. 8. Peregr. de fideicommiss. art. 31. vbi reprobatur contrarios, & concludit reciprocam nihil operari, & dixi in hac causa alleg. 118. n. 27. lib. 3.

11. Transmissio demum non bene arguitur ex eo, quia alias extraneæ, nimirum Victoria hæres instituta ab Hieronymo, nepotes ipsius testatoris contra præsumptum illius mentem excluderet, quod videtur alienum à mente testatoris repugnans reatæ rationi, & contra traditiones, Peregr. confil. 69. num. 20. lib. 3. & confil. 65. num. 3. & seq. & confil. 70. num. 3. lib. 1. Fufar. de subfist. quæst. 490. num. 147. & sequent. Andrcol. controu. 179. num. 11. Altograd. confil. 85. sub num. 21. & seq. & num. 60. lib. 2. Ramon. confil. 77. num. 13. Redenasc. confil. 9. num. 58. & aliorum de quibus in decisione Senatoria §. *Similiter quod*, & §. *seq.*

- Argumentum istud in iure parum, aut nihil releuat, dum hæres grauatus condito testamento, non autem intestatus obierit, ad tradita post alios per Giouagn. confil. 82. num. 33. & 34. lib. 1. nec in factis applicatur, quippe quoniam testator ab initio in portione controuersa Fratrem, & sic extraneum, leg. *Vnicuique*, extra verum, Cod. de rei uxor. act. Giouagn. confil. 82. num. 82. lib. 1. propriæ soboli prætulit, Fratreque in ea institutum prædilexit, Dum igitur ab ipso filia testatoris, & nepotes ex ea semel apparent excludi, nihil prohibet, quo minus ab extraneis perpetuo excludantur,

ad tradita in terminis per Buccafer. confil. 35. num. 37.

Vterius secluso ex allegatis per Senatum Peregr. confil. 69. num. 10. lib. 3. ceteri Doctores in decisione Senatoria congesti in longè diuerso casu militant, Quando scilicet institutus pluribus, eisque ad inuicem substitutis in casum decedentis sine filiis, eisdem sine filiis decedentibus extraneus substituitur; tunc enim si alter ex institutis moriatur cum filiis, & alter successiue abque filiis decedat, quæstioni per Senatum inuictæ sit locus, num videlicet in portione ultimi substitutus admittatur, seu magis successio ad filios præmottui deuoluatur. Quæ quidem quæstio, vt de se patet, huic casui non applicatur, cum apertis inquiri debeat. An huiusmodi portio ob præcedentiam Margaritæ coheredis, & substitutæ iure transmissionis eius filiis superstitibus debeat, seu magis apud Hieronymum libera remanserit, de eaque disponere potuerit, vt optimè ratiocinantur, Peregr. di. decif. 369. num. 20. vers. *considerabam*, lib. 3. Fufar. confil. 128. sub num. 11. vers. *quod si*, vbi suslinere conantur, quod etiam hoc in casu fiat locus transmissioni, ita vt coheres de sua portione disponere nequeat.

Hæc tamen altera restitutionem recipit, primo enim sibi locum non vindicat in portione relicta transuersali, qui est casus noster, Peregr. di. decif. 369. sub num. 20. vers. *considerabam*, in fin. lib. 3. & inclinatur, in tractatu de fideicommiss. art. 31. sub num. 8. Deinde potest procedere in relictis puris, secus autem in conditionalibus, iuxta declarationem eiusdem Peregr. de fideicommiss. art. 31. num. 8. Tandem in tam concilia dispositione institutionis filiaræ, & Fratris de functi cum sola inter ipsos substitutione in casum obitus sine filiis alterutrius abque vteriori, nec vnicuique gradu neminem certe ex rimatione librorum reperi conspeximus, qui filios in conditione positos vocationis iure, aut transmissionis admittendos fore comprobauerit. An nisi ad alteram fallent substitutionem progressus intercedat. Anchar. confil. 74. sub num. 2. vers. *quando post gradum filiorum decedentium sine filiis non prouidat de alio substituto in defectum omnium*, Peregr. confil. 132. sub num. 6. vers. 3. principaliter, ibi gloss. locum habere, vbi testator se continuauit in reciproca inter duos, sed vbi post mortem amborum decedentium sine filiis testator processit ad sequentem substitutionis gradum, lib. 5. Rot. apud Tanaglad. de S. R. Auditorio, fol. 119. sub num. 6. vers. *præterea fuit etiam in decisione Senatoria adducta*, Peregr. de fideicommiss. art. 31. num. 18. Vinius decif. 398. sub num. 12. ibi, *sed post reciprocam sit factus alium gradum substitutionis*.

Nec sine optima ratione, quia ad effectum transmissionis fideicommissi conditionalis coniecturæ debent esse necessaria, & multum probabiles, vt diximus supra, & comprobatur Noal. de transmiss. cas. 1. num. 92. Mart. Medic. ad decif. Senens. examinari. 2. num. 47. & seq. & num. 31. Inter quas prohibitio alienationis, ratio agnationis conseruandæ, & similes connumerari solent, Andrcol. controuers. 161. num. 5. Rota in Romana fideicommissi de Mariani. 3. Marij 1649. coram Royas, §. *nec dici*, vers. & maxime, quia in præfenti cessat contemplatio agnationis, & digressus ad plures gradus substitutionis.

Ex vnioue demum iuris accrescendi cum substitutione transmissionem decisio Senatoria deducebat

15.

16.

17.

18.

19.

20.

ducebat in §. *concurrit denique*, ex Fufar. d. 9. 490. num. 65. & 66. in fin. & Capyc. latè decif. 1. m. 94. 95. & feq.

Obiecto huic respondere poffem, lus accreſcendi nullatenus intrare, ex quo Hieronymus, & Margarita æquis portionibus, & vterque eorum in dimidia apparent inſtituti, quo caſu lus inrer eos accreſcendi ceſſat, l. *Lucius* 78. §. *qui habebat*, ff. ad T. rebellan. latè Roman. conſil. 185. num. 9. & feq. Caſtrenſ. conſil. 406. ſub num. 1. verſ. *contrarium*, lib. 2. Peregr. de fideicommiſſ. art. 9. num. 2. propè fin. Bellon. de lre accreſcendi, cap. 7. queſt. 68. alias 88. num. 20. & feq. & num. 31. & conſil. 95. ſub num. 7. verſ. *verum his*, & in puncto Rota in Romana fideicommiſſi de Marianis 1. Martij 1649. §. *nec prætendi poteſt coram Royas*, nunc inter eius impreſſas, decif. 389. num. 10.

Siquidem obiectum iſtud etiam ex eo principaliter remouetur, quia ſuppoſito etiam, citra veri diſpendium, lre accreſcendi, adhuc illud pro inducenda tranſmiſſione nullatenus conſert, non ſolum ex cumulat. per Fufar. de ſubſtit. d. queſt. 490. num. 96. Mareſcot. var. reſol. 27. in fin. lib. 1. Bucaſer. conſil. 34. num. 38. & feq. & conſil. 102. num. 23. Ludouic. decif. 551. num. 8. & in add. num. 16. vbi controuerſam, & requirèment alias coniecturas nuncupat læ Giouagn. conſil. 82. numer. 14. 57. & 200. lib. 1. Verum ac multò magis, quia contrarium ſufficienter in aliis terminis procedunt, nimirum quando hæredes inſtituti eſſent ad inuicem reciproce ſubſtituti ſub conditione ſi decederent ſine liberis, eſſet ſubſtitutus extraneus, Anchar. diſt. conſ. 74. num. 2. Noal. de Tranſmiſſi. caſi. num. 102. iuncto num. 104. verſ. *alia ratio eſt*, & feq. Mareſcot. var. reſol. 31. num. 17. ac per tot. lib. 2. Cenſal. ad Peregr. de fideicommiſſ. art. 31. fol. 297. & 298. verſ. 3. eſt coniectura, & verſ. *Idè quò ſubſtituto fidei accreſcendi*, Ludouic. diſt. decif. 551. in princ. & ſic de ſingulis hanc materiam tractantibus. Quandoquidem, nec ratio principalis per eos examinata, ne ſcilicet ſecula tranſmiſſione deſcendentes teſtatoris ab extraneo excludantur, quæ ita demum intrare, ſi teſtator ab initio deſcendentes abſque mixtura extraneorum vocaſſet.

In præmiſſis denique vbi adhuc ſcrupulus aliquis ſubeflet in dubio ad excluſionem tranſmiſſionis pronuntiandum veniret, Leoncill. decif. 2. num. 40. Contr. diſcept. 40. num. 7. Royas decif. 389. num. 7. Bonden. collect. 41. num. 73. Rota in diſta Ceſenaten. fideicommiſſi 30. Ianuarij 1654. num. 20. in fin. coram Eminentiſſimo Ceſſo.

S V M M A R I V M.

1. Clericum pro Laico fideiubens obligatur, licet malè faciat. Amplia, vt num. 2. Contrarium qui teneant, num. 9. Pro Laico fideiubens puniuntur pena Epifcopo arbitraria, num. 5. & 7. Fallit vt num. 8. fideiubens extra territorium, non tenetur petere aſſenſum ſui Epifcopi, num. 10. De patrimonialibus liberè diſponit, num. 12.
3. Conſtitutio Synodalis praualet luri communi. Interpretationem recipit à lre communi, num. 6.
4. Pœna alius appoſita excludit nullitatem.
11. Epifcopus in aliena Diœceſi ſe habet tanquam priuatum.

O B S E R V A T I O XXIX.

EX ſimplici terminorum intelligentia præſens quaſtio excitata in cauſa fideiuiſſionis præliſta per olim valde R. D. Hieronymum de Cattaneis, erga Illuſtriſſimos DD. Valentes remouetur, ſiquidem Canonizæ omnes cum gloſſ. in cap. 1. ext. de fideiuiſſor. concludunt nullo lre verum Clericis ſe ipſos, ac bona patrimonialia obligare, Cardin. Zabarell. d. cap. 1. num. 3. ibi, *quantum ad perſonas*, & *res patrimoniales*, & alias, quas obligare potuit, valet fideiuiſſio facta à Clericis pro Laico, Hoſtien. ibid. verſ. *intelligas etiam quod tener obligatio fideiuiſſionis*, Ioan. de Imol. ibid. ſub num. 3. verſ. *ſecundo modo ſoluit gloſſ. quod licet non debeat fideiubere, tamen ſi fideiubeat, obligatur*, quod intellige quo ad hoc vt eius perſona obligetur, & quoad præiudicium rerum patrimonialium ipſius Clerici, & verſ. *videtur tamen, quod etiam ſi abſque neceſſitate fideiubeat Clericus pro Laico, licet malè faciat, teneatur*, & præiudicet ſibi quoad res ipſius patrimoniales, Anton. de Butt. ibid. ſub num. 3. ibi, *vel dic, ex fideiuiſſione obligatur in quantum agitur de præiudicio patrimonialium, ſed in præiudicium bonorum Eccleſie fideiubere non poteſt*, Ioann. Andr. ibid. ſub num. 2. verſ. *quantum ad perſonam*, & *res patrimoniales quas obligare potuit*, Ancharan. ibid. num. 3. ibi, *an teneat fideiuiſſio, gloſſ. tenet quod ſic, quod intellige quoad perſonam eius*, & *res patrimoniales, ext. de fideiuiſſ. faciunt not. per Rot. decif. 1142. part. 3. lib. 3. diuerſ. quam allegat & ſequitur Maur. de fideiuiſſ. cap. 12. num. 25. & 26. vbi ad rem optimè iudicant, cap. peruenit, ext. de fideiuiſſ. non habere locum in bonis Clericorum patrimonialibus, Leſſ. de luſt. & lre lib. 2. cap. 28. dubit. 2. num. 19. vbi quod Clerici poſſunt fideiubere in damnum proprium, & quod ita ſe habet conſuetudo, Bellet. diſquiſ. Clerical. tit. de penis Cleric. §. 50. ſub num. 10. verſ. *poteſtque obligare tantum ſua bona patrimonialia*, fol. 579. Quo in caſu firmant præcitati Doctores non ſolum fideiuiſſionem validam omnino cenſeri, ſed etiam Clericum ſic fideiubentem à penis præſeruari, dummodo frequenter ſe ſatisfactionibus non immiſceat; dubium ergò non remanet, quin obligatio fideiuiſſoria per R. D. Cattaneum non poſſidentem bona Eccleſiæ, tot ſepa Iuribus vndequeque ſubſiſtat.*

Huic concluſioni ſuccedit altera æquè indubitata, quod nimirum Clericis, neque ex Sacrorum Canonum cenſura, neque ex Synodali conſtitutione cenſeatur prohibitum; ſed omnino permiſſum extra iudicium, atque in contrariis indiſſerenter fideiubere, Maur. de fideiuiſſ. cap. 12. num. 17. fol. 449. Surd. conſil. 396. ſub num. 25. verſ. *tamen procedit quando fideiubet extra iudicium*, quod patet ex lectura eiufdem Synodalis conſtitutionis ſub tit. de vii. & honeſt. Cleric. num. 19. ibi, *Prohibemus Clericis ne pro aliquo quicunque ille ſit, ſint fideiuiſſores tam in cauſa civilis, quam criminali*; ſolent enim ex hoc vt plurimum multa perſonis Eccleſiaſticis diſcrimina, perturbatiueſque oriri. Contraſcientes puniuntur ad noſtrum arbitrium; quæ quidem conſtitutio, vbi lus commune aliter diſponet, cum conſuetudine, atque vſu roborata exiſtat, vel præſumatur tanquam inſerta

ferta inter alias Synodales constitutiones, debet potius obseruari, quam lus commune, Gutierrez, *canonic. lib. 1. cap. 33. num. 33.* Barbof. *de vniuers. Iur. Eccl. lib. 1. cap. 11. num. 114.* Gonzal. *super reg. 8. Cancellar. gloss. 9. §. 1. num. 18.* Buratt. *decif. 852. num. 4.*

4. Quapropter cum dicta constitutio imponat poenam Clerico fideiubenti, inde sequitur quod excludit nullitatem actus, ac consequenter valida omnino censetur fideiussio, Bart. in *l. Praetor ait 20. §. Interdictum, sub num. 3. ff. de non. oper. num. 4.* Vbi quod nunquam actus inualidetur, quando nullitas non ipsius Agentis, sed alterius respicit præiudicium, cuius doctrinam reasumpit Castr. *consil. 62. per tot. lib. 2.* Gratian. *discept. forens. 508. num. 44.* latè Marc. Medic. *ad decif. Senen. ex amari. 16. per tot. & decif. 28. pariter per tot.* Sed sic est quod in proposita facti specie nullitas fideiussionis fauorem potius D. Cattanei fideiubentis respiceret, quam edium, & præiudicium, quin tenderet in alterius incommodum nullitas nempe DD. de Valentis. Hinc propterea fideiussio huiusmodi in contractu emissa, quatenus dici vnquam posset emanata extra dispositionem Synodalem viribus subsisteret, dictūque Reuerend. fideiussor, nisi iam defunctus esset, atque in aliena Diocesi fideiussisset, arbitrio moderari illustrissimi, ac Reuerendissimi Antistitis puniri posset, siue constitutionem ipsam Synodalem inspiciamus, siue Iuri Canonum insistamus, Menoch. *de arbit. cas. 431. num. 1.* vbi quod Clericus sit Canonum transgressor, atque contemptor, qui sine Superioris auctoritate pro Laico fideiussit, & propterea poena arbitraria puniatur, adeo vt constitutio Synodalis nil plus disponat quam ex Sacris Canonum dispositionibus decretum reperitur.

- Hæc autem intelligentia eo magis recipienda venit, ex quo nos non retrahit, quinimò reducit ad terminos iuris communis, seu Sacrorum Canonum, à quibus constitutiones Synodales interpretationem recipiunt, Buratt. *decif. 30. num. 4. & 5. & decif. 170. num. 26.* & iuxta quos, vt dicebamus, Clerici in contractibus, & extra iudicium non prohiberentur fideiubere, maxime ad sui, ac rerum patrimonialium obligationem, & præiudicium; quinimò quatenus adesset prohibitio aliqua, & ad præsentem casum extenderetur, vtique Clerici in poenam incidere, obligatio tamen sustineretur, Ioann. Faber *Instit. Quod cum eo, & c. §. que diximus, sub num. 1. vers. Et hoc vides in Clericis. Instit. cod. §. Caterum, sub num. 1. vers. Et hoc idem videtur in Clericis.* Faciunt notata per Capell. Tholof. *quest. 314. num. 2. & 3.* Sanchez, *ad præcepta Decalog. lib. 6. cap. 14. num. 40.* vbi reddit rationem, quare Clerici quibus similiter interdicitur fideiussio, si de facto fideiubeant, maneat obligari, non ita regulares, Barbof. *de vniuers. Iur. Eccl. lib. 1. cap. 43. num. 59.* Bellet. *disposit. tit. de discept. §. 32. sub num. 6. vers. si autem fideiubeant, valet nihilominus fideiussio, fol. 130. & melius tit. de penis clericorum, §. 30. sub num. 10. vers. semper tamen valet fideiussio siue pro Laico, siue pro Clerico fiat, fol. 579.* Syluest. in verbo *fideiussor V. Molin. Theolog. tom. 2. diffini. 540. numer. 17.* Genuesi. in *prax. Ecclesiastic. tricen. 22. quest. 642. sub num. 1. vers. sed si fuerit præstita fideiussio per Clericum teneat.* Gual. *de effect. Clerical. 44. num. 3.* Cyriac. *controu. 212. num. 10.* Vgolin. *de Offic. & potest. Episc. cap. 13. §. 30. sub num. 5. in fin. ibi, valet tamen fideiussio, & quacunque si-*

de iussione facta à Clericis, obligantur ipsi, & sua bona patrimonialia, part. 1. Ex quibus hanc opinionem magis receptam esse, ac vti veriorum amplectendam nemini dubium erit, quicquid in oppositum defendere præsumperint, & tenerint, Hering. *de fideiussor. cap. 7. num. 251.* & Cyriac. *controu. 212. num. 11. & 12.* Quia tamen, & ipsi potius in nostram inclinant opinionem, quæ in nostris terminis transit inoffenso pede; quippe quia fideiussio accessit in contractu, & non efficit nisi bona patrimonialia ipsius Clerici fideiubentis.

Accedit insuper in confirmationem prædictorum, quod vñs, & obseruantia interpretationis iam obtinuit, vt Clerici vigore superiorum memorate constitutionis, ac decreti Synodalis non dicantur absolute inhabiles ad fideiubendum, adeo vt simpliciter inhabilitentur; sed admittuntur passim adhibita prius licentia ab Episcopo, tanquam per necessaria solemnitate fideiussionis requisita. Ex quo fit, si Clericus Mantuanus fideiubeat extra Diocesim non teneatur petere assensum sui Episcopi, sed obseruare teneatur solemnitates in fideiubendo præscriptas in Iurisdictione illius Episcopi, in cuius territorio fe obligat, ad tradita per nos *Allegat. 1. num. 7. lib. 1. Rota decif. 238. num. 2. 3. & per tot. præfatum num. 15. par. 6. recent.* Vbi quod constitutiones particulares alicuius loci non egrediantur territorium illius loci; Vnde cum contractus de quo agitur simul cum fideiussione stipulatus fuerit extra hanc Diocesim, frustra extenditur circa prohibitionem Synodalem in materia fideiussionis per Clericos præstandam. Adhuc enim huius Territorij Mantuani nonnulla loca, in vno quorum celebratus extitit ille contractus, ac pro fideiussore intercessit R.D. Cattaneus, quæ lubunt Iurisdictioni Episcopi Regiensis, in quibus Episcopus Mantuz se habet tanquam priuatum, præterquam in iis que sunt voluntarie Iurisdictionis, nec illius ordinationes attenduntur, aut officium, latè in puncto Courlin. *controu. forens. 60. num. 4. §. 6. & per totum.* Quæ tamen dicta sunt ex abundanti; nam cum sumus in fideiussione extrajudiciali concernente dumtaxat bona patrimonialia, præter quæ nec constat D. Cattaneum alia habuisse, cessat exinde omnis dubitandi occasio; si quidem Clericus in bonis patrimonialibus reputatur vt Laicus, ac de illis libere disponit, Valasc. in *prax. partition. & collation. ca. 35. num. 2.*

S Y M M A R I V M.

- 1 Filiosfamilias nulliter contrahit. Ut seorsum à Paure dicatur habitare requisita, num. 1. & num. 6. Miles valide contrahit, numer. 5.
- 3 Contractus cum filiosfamilias in dubio nullus censendus est. Initio ab Extraneo cum filiosfamilias quando valeat, n. 4.
- 7 Nullitatem contractus gesti cum filiosfamilias non allegat, qui pariter sic contraxit.
- 8 Retentio non competit contra anteriorem.
- 9 Depositarius in re deposita nullum Ius habet.
- 10 Creditor liquidus illiquido præfertur.

OBSERVATIO XXX.

DVAS opponere DD. Fratres de Ricciis exceptiones, ne sententia particularis obtemperata per D. Ioan. Gozani in Iudicio Proclamarum executioni demandaretur. Alteram quia creditum D. Gozani etiam contractum cum filiofamilias ob resistendum Statuti Casalis non subsisteret, ex Manent. *decis. 71. n. 1. Gratian. discept. 667. n. 1. Mart. Medic. decis. 15. n. 1. Seraph. dec. 1350. n. 1. & 2. Fenzon. ad Statut. Urb. e. 152. n. 25. & seq. Bitart. decis. 384. sub n. 6. Rota decis. 111. n. 1. part. 8. recent. & coram Cardin. Orthobon. decis. 16. n. 3. & in Romana Societatis Officii 29. Ianuarij 1653. num. 1. coram R. P. D. Albergo.*

Nec ex supposito, quod eorsum a Patre tunc habitaret contractus validitas resultare poterat, siquidem in facti specie non concurreret requisita, de quibus apud Ludouic. *decis. 182. per tot.* cum ibi notatis per Beltram. *Burrat. decis. 384. n. 8. & per tot. Gratian. discept. Forens. 310. n. 1. & 2. Manent. d. decis. 71. n. 4. Rot. decis. 327. n. 6. & seq. part. 1. recent. Mart. Medic. decis. Senen. ex ammat. 14. n. 18. & 19. Ioan. Carol. Antonell. de tempor. legal. c. 74. n. 1. 10. ac per tot. Pigant. ad Statut. Ferrar. rubr. 8. n. 14. Andr. Censal. decis. Lucen. 44. n. 34. & 35. Quae quidem requisita regulariter in tribus consistunt, nimirum quod communiter reputetur Patrefamilias, deinde quod plures actus cum pluribus, ac diuersis personis pegerit, & diuturnitas temporis praeter habitationem separatam a Patre, Card. Orthobon. d. decis. 16. n. 21.*

Quatenus vero in praenissis aliquid subesset dubium, adhuc pro nullitate contractus in dubio pronuntiandum veniret, ex Laderich. *consil. 67. n. 5. Trenacing. de Emancipat. statuti. Ferrar. n. 7. & seq. cum additis per Pigant. ad Statut. Ferrar. rubr. 8. n. 17.*

Sed obiectum huiusmodi non applicari per Senatum replicabatur, ex quo non inter Patrem & filium, seu Fratres filiofamilias, non agebatur, sed cum D. Gozano creditore extraneo, cui pro subsistitia eius crediti sufficiebat, quod D. Capitaneus Io. Steph. Bagna eius debitor tunc filiofamilias plures alios contractus gesserit, qui a filiofamilias regulariter fieri non poterant, abique eo, quod lapsus temporis intercesserit, Gratian. d. discept. 820. num. 3. & 4. alios cumulat, Andr. Censal. decis. 44. n. 36. quibus addo Ioan. Cardin. Antonell. de tempor. legal. c. 74. n. 5. Rot. in d. Romana Societatis Officii 27. Ianuarij 1653. n. 2. coram R. P. D. Albergo, & in Romana Censu 27. Februarij 1662. num. 1. coram eodem. Quae eo fortius procedunt, cum versamur in debito per filiumfamilias contracto tempore, quo tanquam Capitaneus in hoc Praesidio morabatur, Rot. d. decis. 327. n. 5. part. 1. recent. Gratian. d. discept. 576. num. 3.

In quam resolutionem eo procliuiores inclinatur Domini propter praesumptam exemptionem D. Capitanei Bagnae a Patria potestate, resistentem ex processu concursus huic iuncto, indicare ipsum per viginti fere annos contrahendo interitum cum pluribus personis separatim a Patre vixisse, quo cum propterea contractus valide iniit potuerit, ut mox dicebamus, & comprobant adducti per Salgad. in *Labyrinth. Credit. p. 2. c. 9. n. 40. Buccafert. conf. 74. a. n. 16. ad 21.*

Praedicta vero quoad Dominos Fratres de Ricciis sibi locum vindicare, quippe qui per paucos menses ante contractum D. Gozani cum eodem D. Bagna filiofamilias contraxerant, adeo vt eo Iure municipali non fruatur, quod & ipsi contempserunt. *Viro 39. ff. solut. matrim. cum Iuribus cumulatim per Cyriac. egnitrouer. 197. n. 23. & contr. 205. n. 173.*

Ioan. Pauli Melij Observat. forens.

Alteram, quia Domini Fratres de Ricciis tanquam depositarii agebant de retinendo pecunias penes ipsos existentes, ildeoque praefertim debebant regula enim procedit data paritate in reliquis, quae hic non militat eb anterioritatem D. Gozani, vt colligitur ex Thesaur. *q. forens. 106. lib. 3. & aliis adductis per Merlin. de pignor. lib. 4. q. 4. n. 37. & optime explicat Accost. de priuil. Credit. seg. 3. in prelatia n. 95. ad 95.*

Praeterea quod D. Annibal de Ricciis vt depositarius in deposito Ius aliquod considerabile, aut possessionem habere non dicebatur, Barbos. de Iur. Eccles. lib. 3. c. 12. n. 236. Salgad. in *Labyrinth. creditor. part. 1. c. 11. n. 20. & 21.* ratione cuius pecunias penes ipsum depositatas retinere cum aliis fratribus potuisset, praecipue cum nec quantitas eorum crediti liquida praexistere, sed per calculos liquidanda; quae sane ob illiquiditatem D. Gozano creditori liquido satisfaciendum Senatus censuit, fretus auctoritate Fabr. in *Cod. lib. 8. tit. 8. diffini. 12. Laurent. Virell. conclus. 119. n. 44. Ioan. Carol. Antonell. de tempor. legal. lib. 4. cap. olim. num. 110.*

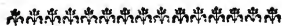
S V M M A R I V M.

- 1 Exceptio fideicommissi ex actionem census non impedit, Amplius vt, n. 2. Semel reiecta, alterius non admittitur, num. 5.
- 3 Fructus percepti per heredem, etiam beneficiatum, augent hereditatem.
- 4 Producent processum, censetur approbare contenta in eo.
- 6 Succedens in locum alterius, eius Iura consequitur.
- 7 Actio fideicommissaria triginta annis praescribitur.
- 8 Mobilia, quae usu consumuntur, non veniunt in restitutione fideicommissi. Neque imputantur in detractiones, num. 9.
- 10 Liber giornalis contra tertium non probat.
- 11 Credita non veniunt in restitutione, nisi ostendantur exacta.
- 12 Dos habita per Testatorem, detrahatur de fideicommissio.
- 13 Legata detrahuntur a fideicommissio. Etiam materno, num. 36.
- 14 Debita Testatoris per heredem soluta, detrahuntur de fideicommissio.
- 15 Legitima, & Trebellianica detrahuntur de fideicommissio.
- 16 Census a granato constitutus super detractionibus sustinetur. In quos tanquam alienati imputatur, num. 17.
- 18 Alienatio facta contra praecipuum Testatoris, est nulla. Prohibita ad certum tempus, post illud, censetur permissa, num. 20. & num. 22. Contra, num. 21. Ex communi, num. 25.
- 19 Ratificatio alii nulli sine scientia nullitatis, non releuat.
- 23 Dilectio, donec, & similes quid importent.
- 24 Marefco. var. relol. 4. n. 9. lib. 1. impugnat.
- 26 Opinio melius fundata contra commune recipitur.
- 27 Senatus praedecessorum resolutiones custodire consuevit.
- 28 Sorores succedunt aequaliter Fratri.
- 29 Monasterij exclusio a successione Testatoris permittitur. Contra, num. 30.
- 31 Pater una testamenti, aliam declarat.
- 32 Conditio iniuncta nepibus, non afficit filias.
- 33 Renuntiatio generalis comprehendit fideicommissum per mortem renuntiantem in personam renuntiantis purificandum.
- 34 Creditor in bonis defuncti liberis, atque in fructibus satisfieri debet.
- 35 Inventarium in praedictum non probat, quod bona in hereditate reperi, non sint hereditaria.
- 37 In expensis condemnari debet, qui ex pacto ad eas se obligauit, aut ad damna, & interesse.

38 *Hæreditarij aditio ex possessione bonorum inducitur, nec excusatur præfensio fideicommissi non iustificati.*

39 *Cessionaria hæres hæres dicitur.*

OBSERVATIO XXXI.

EXCEPTIO fideicommissi turbida potissimum, & profundissimam indaginem requirens Censum exactionem non impedit.

1. *In p.n.c. de ordin. cogn. Merlin. decif. 22. n. 15. Bar. decif. 751. n. 6. L. concil. decif. Ferrar. 4. n. 24. & in puncto Rot. apud Zacc. de Cameral. oblig. decif. 252. n. 5. & decif. 253. n. 5. & apud Cenc. de censibus decif. 55. n. 10. & apud Polk. de fideic. decif. 224. n. 10. & 11.*

Istud autem non procedit, etiam si exceptio per viâ Iudicij separationis bonorum ab hærede beneficiato proponeretur, Rota decif. 99. in fin. part. 1. diuersi. & apud Cenc. de censibus decif. 232. in fine, Polk. de maunien. obseruat. 56. n. 13. & facient tradita per Cenc. de censibus quæst. 92. num. 17.

Super quo non est cur vltieris immoremur, quippe quoniam Paula de Amidanis hæres beneficiata Iulij de Parochinis sub die 3. Nouembris 1628. corâ amplissimo Senatu iudicium separationis proposuit, in quo exclusis creditoribus ad instantiam illorum exactio affectu iudicis extitit, ut apparet ex instantia eiusdem de Amidanis sub die 7. Iulij 1629. registrata in eod. processu, fol. 25. Nè præcepta Conductoris iniuncta reuocarentur ad instantiam sub die 19. Iulij eiusd. mensis, & annis medio eius Tutoris insitit in prædicto separationis processu, fol. 27. Ea sanè ratione Paula in exactiōe fructuum impedita fuit; quia hæres etiam beneficiarius detectis creditoribus hæreditariis fructus non lucratur, sed quomodo atque in augmentum hæreditatis cedunt, per pulchre exornat. Senatus Mantuæ, coram Surd. decif. 92. n. 7. ac per tot. & coram Manent. decif. 34. pariter per tot. Hodier. ad Surd. decif. 97. n. 14. & 15. & decif. 224. Anton. de Amat. resol. 56. n. 8. prope fin. & latè prosequitur Rota decif. 131. n. 2. & seq. part. 6. recent. Caren. resol. 25. n. 10.

Quare, cum dicta Domina Comitissa de Strigiis in Ius Amidanæ eius Amicæ succederet, nec plus Iuris habere posset, quam ipsa obtinuerit, maxime cum per productionem simpliciter factâ in præsent. causâ de eodem processu separationis censatur, omnia in eo contenta approbasse, l. Publ. 26. §. fin. §. de poss. Cyriac. contr. 157. n. 2. & contr. 224. n. 14. Surd. dec. 267. n. 1. Rota decif. 388. n. 20. & 21. In tantum quod Senatus Excellentissimus exceptionē hanc fideicommissi tunc reiectam in eisdem terminis modo, ac inter eandem personas admittere nequit, §. in Iudic. infit. de except.

Cumque Paula de Amidanis Prædium nunc per eius Neptem ex Sorore occupatum, tanquam hæres Iulij eius Auunculi obtinuerit, & portionem fideicommissi obnoxia præuis detractiōibus, super quibus creditores in Iudicio separationis insisterent, separari iudicialiter prætenderet, vique Domina Comitissa non nisi ex titulo hæreditario ad effectum prosequendi separationem institutam ab eius Amica rectâ possessionem prætereundum valeret; quia succedens in locum alceris, Ius dumtaxat sui auctoris consequi potest, l. Pompeius, 13. §. Cum quisque de acquir. possess. Cyriac. contravenit, 531. n. 65. Caren. resol. 24. n. 3. Mart. Ventur. consil. 16. num. 5.

Sicuti igitur de prædictis annis 1628. & 1629. introductionis Iudicij separationis bonorum creditoribus in eorū exactionibus continuarij, ita ac multo magis idem nunc oblerari debet, ex quo lapsus iâ supra annis triginta actio fideicommissaria penitus extincta remanet, si hæres insitit, 70. §. fin. §. ad Trebell.

Fulcr. de substit. 9. 128. n. 1. P. reg. conf. 78. per tot. lib. 5. & de fideicom. art. 41. sub n. 18. Molin. de primog. lib. 4. c. 10. n. 4. Cancet. var. resol. lib. 1. c. 15. n. 65. & exornat Censal. ad Peregr. de fideicom. art. 41. & seq. 2. fol. 422.

Quibus etiâ omnino circumscriptis exactio censuum sub prætextu fideicommissi nullatenus impedienda veniret; supponimus namque pro constanti, indubitato, atque inestimabili statu hæreditatis Antonij de Parochinis præcens fideicommissitensis sic figurandum, ut mobilia descripta in Inuentario, tanquam de iis quæ vñ consumuntur in consideratione haberi necessarium, Afflic. dec. 13. n. 27. Peregr. de fideicom. art. 10. n. 40. & conf. 750. n. 2. lib. 1. Fulcr. de substit. 9. 624. n. 6. Riminaldi. iun. conf. 459. n. 8. & seq. Ludouic. decif. 485. n. 3. Cyriac. controu. 20. n. 6. & 7. Duran. dec. 192. n. 11. & dec. 235. n. 2. Rota in Anconitana doris 4. Iulij 1640. §. secunda verborum Reuer. Cero. & in Bonon. fideic. de Blazuchis 14. Decemb. 1646. §. quarta verò, apud Royas, Bardell. conf. 6. sub n. 5. versic. Contrarium, Mart. And. decif. 69. n. 3. dicti allegat. 35. n. 28. lib. 3. Rota coram Eminen. Orthoboto decif. 47. n. 3.

Istud autem vñque adeo verum est, ut nec in detractiōe hæres grauatur valorem mobilium imputare teneatur, l. de iul. 158. §. ante diem, vbi Gloss. & Alex. §. ad Trebell. Peregr. de fideicom. art. 10. n. 44. Bardell. d. conf. 6. n. 10. Mart. And. decif. 80. n. 7. Fulcr. de substit. d. 9. 624. n. 10. & pluribus exornat allegat. 59. n. 15. & seq. lib. 3. latè Merlin. de legum. lib. 2. tit. 2. quæst. 6. num. 3. & Post. ar. citat. decif. 17. num. 3.

Nulla quoque de affectis nominibus debitorum in Inuentario descriptis ratio habenda est, dum non apparent exacta, nec adesset fundamenta, seu iura ad exigendum necessaria, ex quo liber glonas fides, seu probatiōem contra tertium non præstabit, vulgata Lexen. fol. 7. Cule probat. Butr. dec. 167. n. 5. Surd. decif. 222. num. 9. Duran. decif. 212. num. 15. Neque enim hæres grauatur de nominibus debitorum citra eius culpam inexistibilem rationem reddere, aut ea in detractiōem computare astringitur, dicta l. de duabus, 58. §. 1. ff. ad Trebell. Beroz. conf. ciuil. 98. num. 45. Peregrin. de fideicommissi. art. 10. n. 45. Fulcr. de substit. quæst. 625. num. 4. & facient latissimè tradita per Gratian. d. septe. 125. num. 12. & sequenti. Thoma. de tutor. & curat. tit. 8. num. 139.

Mobilibus, ac nominibus debitorum ex toto affect detractis residuum hæreditatis Antonij de Parochinis in stabilibus consistit, & circa proprietates sub fideicommissio comprehendis, atque illarum valorem partes conueniunt; quemadmodum quod exinde detrahatur habita per Fideicommissitentem prius detrahi debeat, dixi allegat. 5. n. 5. & allegat. 45. num. 1. lib. 3. Deinde detractio competit pro legitimis à Testatore relictis filiabus, & per hæredem grauatum solutis, ad tradita per nos allegat. 84. num. 14. lib. 3. Vltieris commodò hæredis grauati, ac eius creditorum debita fideicommissitensis per eum soluta cedunt, l. filiusfam. 18. §. Diui. Vbi DD. communiter, ff. de legat. 1. Peregrin. de fideicommissi. art. 15. n. 6. & 7. Fulcr. de substit. quæst. 666. num. 1. & per totam. Tandem, cum vltierum in filio hærede grauato, dimidiam residui hæreditatis à fideicommissio immuni pro eius legitima, & Trebellianica consequitur, ex traditis per nos dicta allegat. 5. n. 13. & allegat. 35. n. 1. & allegat. 98. n. 3. & allegat. 125. n. 27. lib. 3. Rot. in Ariminen. fideicommissi. 15. Decemb. 1636. num. 13. coram R. P. D. Ghislerio.

Quibus initis detractiōibus detractiōem fideicommissi vincula remanentem bona per libras decem nouem millia circiter, iuxta reformationem Calculi productam sub die 6. Aprilis 1660. registratam in processu Prætoris, fol. 65. fac. 2. deimptis tamen debitis defuncti per Iulium hæredem grauatum solutis in

in quantitate librarum quinque millium circiter, adeo vt fideicommissum ad libras dumtaxat quatuordecim mille reducat. Quibus additis citra praedictum Monasterij libris decem mille circiter pro credito praetense redditionis rationis, iuxta calculum, de quo in altero processu per partem aduersam exhibito in fine, creditum aduersarie in totum ad libras viginti quatuor mille ascenderet, & tamen occupat praedium haereditatis Parochinae, valoris librarum triginta septem millium, sic vtriusque limitati, vt in processu Praetorio pro parte aduersae, fol. 53, fac. 2. & pro nostra, fol. 66.

Cum animaduersione tamen, quod census à Iulio de anno 1620. constitutus super detractationibus cadit, Marefcot. var. resolut. 72. num. 1. lib. 1. Cenc. de cens. 20. n. 17. Merlin. de legi. lib. 2. tit. 2. q. 3. n. 57. Et propterea licet praedicti census constitutio posterior appareat contracta obligatione per ipsum de Parochinis, tanquam fideiulorem eius maris erga Soteros de Amidanis, ex quarum personis Domina Comitissa de Strigijs pro redditione rationis se creditorem praetendit; attamen census, tanquam alienatio ad exclusionem crediti tutelaris, in detractationibus computatur, ad latè tradita per nos allegat. 25. n. 19. lib. 3. Monasterium igitur iuxta habet potiora pro eius Censu, quam praetendere possit aduersaria pro eius credito, quæ tamen ex abundantia dicta sunt, dum vires haereditariae Iulij de Parochinis vtriusque debitum valde excedant, eo quæ magis superior dicta sibi locum vindicant, ex quo Iulius de Parochinis à Testatore in hanc formam alienate prohibitus apparuit.

A quali suoi Figliuoli detto Sig. Testatore ha proibito il potere fare oblighi, contratti, alienationi de' beni suoi per qualsuoglia causa, & occasione, fin tanto saranno in età di anni vinticinque; ancorche per via di habitazione per Senzenta dell' Illustrissimo Senato, & Decreto Ducale di volessero, & reniasero di fare, che detti contratti, & obligationi, & alienationi siano nulli, & per non fatti; Ma che in quel caso, la Signora Turrice, & Tuore subragato le promedino delle cose necessarie, & come di sopra s'è detto.

Duo ex praedicta alienationis prohibitione per Testatorem filio haeredi iniuncta sequuntur alterum, quod alienatio per Iulium facta Battalæ de Domo cum apotheca, sita in Contrata Montis nigri, de qua fides extat in processu Praetorio, fol. 56. tanquam emanata à Iulio minore viginti quinque annis, & sic contra præceptum Patris, nullius roboris præexistat, dicta l. filius familias, n. 18. §. Diuis. vbi Doctores ff. ad Trebell. Gloss. in l. cum pater, 79. §. liberis, ff. de legat. 2. Peregr. de fideicom. artic. 40. sub n. 7. Cyriac. controu. 143. n. 26. dixi allegat. 1. n. 70. lib. 3. latissime Fufar. de subit. q. 554. n. 6. ac per totum, & in puncto Menoch. conf. 151. sub n. 29. versic. & parit hæc prohibitio in nihilo resistente, quod Iulius de Parochinis postea effectus maior, contractum huiusmodi ratificauerit, & per exactionem Scutorum centum quinquaginta proprietatem venditam in executionem præcedentis contractus nulli affrancauerit, vt ex alia fide registrata in eodè processu Praetoris, fol. 57. ad effectum namque inducendæ ratificationis actus nulli per subsequenter in ratificante requiritur sciencia nullitatis, Ludouic. decif. 311. n. 15. lib. 6. & 21. Merlin. decif. 615. num. 5. quæ est decif. 559. apud Cenc. de cens. Mart. Ventur. conf. 6. n. 23. & seq. Gratian. discip. 429. n. 22. 29. & seq. Rota decif. 172. n. 4. p. 5. & decif. 260. n. 11. 12. & 13. pars. 6. recent. Cenc. de cens. q. 66. n. 56. & 57. cum adductis plena manu per Butarr. decif. 410. n. 11. &

Joan. Pauli Meij Obferuat. forens.

seq. Rot. coram Eminentiſſimo Orthono decif. 19. num. 19. & 204. num. 5.

Altenius, quod vbi dicta alienatio domus, tanquam facta post ætatem perfectam viginti quinque annorum, intra quos Iulius alienare ex testamento Patris prohibebatur, viribus subititit, & per dictam alienationem domus, cum apotheca, ac subsecuta census controuersi creationem fideicommissi substantia attingeret, istud sanè Monasterio nullatenus obesset. Quippe quoniam prohibitus alienare, donec ætatem viginti quinque annorum expleuerit, ab inde ad libitum alienare non prohibetur, & ita iudicatum hic Mantuæ, consulenti Decian. Tomiello, Mantua, & Deciano, refert idem Decian. conf. 9. per totum, maxime circa fin. lib. 3. Fufar. de subit. q. 728. n. 28. Socin. conf. 188. n. 12. & 13. lib. 2.

Nec obstat, quod contrarium sustinent Paul. de Caltr. conf. 253. n. 3. lib. 2. Peregr. de fideicom. art. 40. n. 64. in fin. Rota in Bonon. fideicom. 14. Martij 1586. coram R. D. Rubeo, & in Romania de Theodolis 23. Ianuarij 1593. §. fin. coram R. P. D. Blanchetto, cum adductis per Hodiern. ad Surd. decif. 75. per tot. vbi concludunt, quod extincta Testatoris expressa prohibitione, tacita legalis subintret.

Siquidem opinionem mox à nobis firmatam pro libertate alienandi, transacto tempore prohibitionis per Testatorem præscripto, præter citatos ex processu comprobant plures relati per Surd. conf. 194. n. 12. & decif. 75. n. 7. Mantica de coniectur. ult. volunt. lib. 3. tit. 17. sub n. 11. versic. sed contrarium, Menoch. conf. 151. ex num. 35. vbi contrariis satisfacit, & conf. 252. n. 60. vbi quod hæc opinio iure, & auctoritate, omnino contrariis præualeat.

Fædere distinctionis perdifficilis quæstio ista plurimum inter Doctores agitata, facillimè componitur; libertatem enim distrahendi heres prohibitus alienare ad certum tempus, eo elapso, non consequtur, quando propt in contingencia facti, cum dictione, (sin tanto) donec, ac simili prohibetur, Decian. d. conf. 9. prope fin. Menoch. dict. conf. 152. sub n. 48. versic. & eo maxime; & seq. Fufar. de subit. d. q. 720. n. 28. & conf. 152. n. 18. cui quidem ponderationi licet occurrere fategitur, non tamen satisfacit, Marefcot. var. res. 4. num. 9. lib. 1. Secus verò quando alienationis prohibitio limitata ad tempus alitè conciperetur, quo casu ex morte prædictorum, posterior opinio præualeat.

Cum animaduersione insuper, quod sustinentes prohibitionem legalem tacitam alienandi, resolutam ex prædicta substitutione in casum mortis ordinata, ultra tempus prohibiti ducere vim principaliter faciunt in eo quod supponant ipsorum magis veram, ac receptionem, Gratian. discip. forens. 69. n. 5. Magon. decif. Flor. 149. n. 222. Theaur. quæst. forens. 117. n. 25. & 26. lib. 3. Marefcot. d. resolut. 4. n. 6. lib. 1. Hodiern. ad Surd. decif. 75. n. 1.

Quo sanè præsupposito etiam præexistente verò, quod nimirum ex magis communi heres grauatus fideicommissio prohibitus alienare ad repus, adhuc extra illud prohibitum censetur, non facit, quominus nostra opinio, vti in concussis rationibus fulcita, præualere debeat, Surd. d. conf. 294. n. 11. & pluries Senatus Mantuæ iudicauit, testibus Decian. d. conf. 9. prope fin. lib. 3. Mantica de coniectur. ult. volunt. lib. 3. c. 59. sub n. 11. sed contrarium, versic. & secundum hanc sententiam fuisse promissam, Fufar. d. conf. 152. sub n. 18. versic. & secundum suum consilium fuisse Mantuæ indicatum, Surd. d. decif. 75. sub n. 7.

Maximè coram eodem amplissimo ordine multum obferuatore eorum, quæ à maioribus tradita fuere, & certam interpretationem in Se-

natu habuerunt, cuius resolutiones si non faciunt legem, præstant tamen exemplum, quod sequantur, qui postea iudicaturi sunt, sicuti sequebantur antiqui Iurisprudentes, vt habetur in *l. filius emancipatus*, 1. 4. in *fin. princ.* ibi, sic enim inueni Senatum censuisse, ff. ad leg. Corn. de fals. Valenzol. *conf. 140. num. 55. dixi allegat. 52. n. 46. & 47. lib. 2. & allegat. 81. num. 12. lib. 3. Fontanell. decif. 128. num. 4. & decif. 155. num. 17.* De tempore autem constitutionis Censui, initæ de anno 1620. sub die 28. Ianuarij, vt ex Instrumento registrato in processu, compilato coram Prætorè, excepto die 7. mensis Iunii 1646. *fol. 4. fac. 2. & sequen.* quod Iulius de Parochinis excederet annum vigesimumquintum satis conuincitur ex eo, quod eius Pater de anno 1592. prædeceisset, vt pandit Inventarium illius hereditatis ex aduerso exhibitum.

Verumtamen Paula de Amidanis, seu nunc Domina Comitissa ab ea causam habens, aut ex illius persona propria successione prætendens, omni in casu, non nisi dimidia prætendens, possit, ex quo Antonius de Parochinis præfatus Fideicommissum in casum, qui euenit, obitus masculorum sine filiis, non tam Margaritam Matrem, ac respectiue Auiam maternam prædictarum substituit, verum etiam, & nascituras post testamentum, vt in eodem legitur ibi; *E caso che li maschi morissero tutti senza figliuoli, sostituisse la detta Madonna Margaria sua figliuola, & altre, se nasceranno doppo questo testamento ugualmente.* Vnde cum inter partes conueniatur, quod Testator suscepit, ac post se reliquerit Teclam abinde Monialem effectam, præter Margaritam, consequens ideo fit, vt vita functo sine filiis Iulio, eius ambæ Sorores in dimidia æqualiter successerint, dixi *allegat. 77. n. 5. lib. 3. Gratian. discept. 774. num. 51.* cum adductis per Fusar. *de substit. q. 477. n. 20.*

Nec quicquam resistit ingressus Teclæ in Monasterium, cum emissione professionis in eo, ex quo in ordine religionis, ad dispositionem Testatoris, exclusâ à successione remansit, quem admodum legitur in testamento, ibi: *Con questo però, che le Monache non possono succedere, ne gli Monasterij loro.* Quæ prohibitio, de lure fieri posse videtur, ex traditis per Fusar. *de substit. q. 419. n. 18. Altograd. conf. 96. n. 22. lib. 1. Sanchez in præcept. Decalog. lib. 7. disp. 15. n. 6. tom. 2. Rota in Vrbenatana Prædij 27. Iunii 1642. §. Si quidem, coram Reuerend. Cerro, & in Mediolan. honorum 31. Maij 1649. §. Quare cum coram Eminenti Corrado.*

Quicquid enim esset de prædicta opinione quam impugnant, plures relati per Fusar. *de substit. dist. q. 429.* certè illa non procedit seclusâ agnationis, aut descendente contemplatione; dum enim successiue extraneos penitus substituit, ex odio Religionis dumtaxat, ad ita disponendum motus, quo casu prohibitionem non sustineri mox citati Doctores innuunt.

Præterquam quod exclusio Monialium, ne pates non antem filias Testatoris afficit, tum quia in alia simili dispositione collata in masculos nepotes tantummodò, ac Pronepotes, ob ingressum in aliquam Religionem à successione excludit, ibi: *Con questo se alcuno de detti suoi Nepoti, o Pronepoti sostituiti, entrasserò in Religione, siano primò possi la Religione, o Conuento succedere.* 31. Præcedens namque pars testamenti ab ista posteriori, interpretationem assumere debet, dixi *allegat. 1. n. 71. & allegat. 4. n. 16. & allegat. 106.*

num. 34. lib. 3. cum adductis in causa vtrunque de Cattabensis, n. 19. Rot. in Bononien. de Maluetia 11. Decemb. 1624. n. 7. coram R. P. D. Pirouano.

Tum quia conditio, ne Moniales succedere valeant, à immediatè subsequitur, & adiecta apparet ad vocationem neptum, quæ propterea, & non filiarum Testatoris ob Monachatum exclusæ intelliguntur, *l. testa, 40. ff. si cert. petis. Surd. decif. 85. n. 5. Hodiern. ad eundem decif. 8. Peregrin. de fideicom. ar. 16. n. 13.*

Cum igitur Tecla ante emissionem professionem, dote, seu elemosyna sibi per fratrem soluta, eidem cuncta eius Iura amplissimè cesserit, consequens etiam fit, vt immediatè fideicommissi per mortem renuntiatarij in personam renuntiantis purificandi vsque adeo transfunderetur, vt portio renuntiata in contractas obligationes per renuntiatarium ceciderit, Peregrin. *conf. 52. n. 18. lib. 5. & de fideicom. ar. 52. sub n. 11. vers. in diem autem, vel sub conditione, Fusar. conf. 39. n. 45. & conf. 95. n. 17. & seg. & de substit. q. 589. n. 5. Doned. de renuntiat. cap. 38. n. 21. Rota in Romana fideicom. 29. Maij 1659. §. alius versum coram R. P. D. Veroffio.*

Superius dictis, ex inspectione Inventarij hereditatis Iulij de Parochinis, tandem ad manus nostras deuenit, addendum succedit, in illius hereditate, præter Prædium iudicio separationis expositum descripta apparere alia bona, scilicet domum, cum apotheca, & annuum responsum Scutorum trigintaquinque, vt legitur in ipso Inventario in descriptione stabiliu, quæ per eandem Dominam Comitissam occupantur, ex quibus certè nil obstat, quo minus Monasterio in illis, ac tot fructibus exinde perceptis satisfieri debeat, 1. 2. vbi Gloss. & Doctores, *C. de heredit. act. l. pælo, 26. C. de pact. Rota coram Cavalier. decif. 41. n. 2. & per totam, & decif. 269. n. 1. ac per totam part. 6. recent. Surd. decif. 310. n. 4.*

Assertio etiam, seu præfensio Paulæ de Amidanis in confessione inventarij emissâ, quod nimirum dicta bona, vti de iuribus Auiæ ad eam spectarent, vti non iustificata in præiudicium Monasterij nil omnino releuat, Bart. in *l. Tutor. 8. n. 16. ff. de admin. tutel. Burlat. conf. 9. n. 25. Cyriac. contr. 25. n. 6. Merlin. dec. 737. n. 12. & dec. 996. n. 1.*

Omnique in casu dictorum bonorum medietas, vnâ cum fructibus ab anno 1628. vsque in præfens debita Iulio pro Legitima, & Trebellianica, etiam in fideicommissio Mattisli. *l. ubemus, 6. C. ad Trebell. Viu. decif. 402. n. 11. Mangil. de imp. putat. q. 125. n. 14. Merlin. de legitim. lib. 1. tit. 2. g. 1. n. 4. & in puncto ita iudicari Senatui in causa Prata, contra Losios commodò creditorum dubio procul cederet, atque in illa Monasterio expedite satisfaciendum veniret. Quemadmodum diximus supra quoad Legitimam, & Trebellianicam in bonis Paternis debitam.*

Et non solum de Censibus hæcenus decursis, verum etiâ de tot expensis in hac causa indubitè erogatis, iuxta continentis pacti Instrumentalis, ad cuius limites Excellentissimus Senatus condemnare consecuit, & tenetur, Bart. in *l. emptores, 102. sub n. 1. ff. de verborum oblig. Pontioli. conf. 147. n. 8. Cyriac. controu. 229. n. 32. & controu. 274. n. 6. & seg.* vbi quod viduus teneatur, & omnino condemnari debeat in expensis, quando eas promissit, aut rescere damna, & interesse stipulatus est, & controu. 452. n. 58. Quod idem in Statuto procedere inquit Fontanell. ad Buratt. *decif. 291. n. 10.*

38. Dum enim bona in hereditate Iulij de Parochinis D. Cōpōfider sub prætenu fideicommiſſi, nec ſolutionem Cenfus, nec qualitatem hereditariam eſſugere valer, Alex. conf. 32. n. 2. lib. 3. & in puncto Ludouil. decif. 7. ſub n. 2. verſe. non obſiur, & per totum, Merlin. decif. 131. n. 2. & per totum, & pluribus exornat Anton. ab Eccleſ. obſeruat. 154. num. 14.

39. Quinimo ex ſerie facti ipſam Iulij de Parochinis heredem fuiſſe conuincitur, nam quod Paula de Amidanis Iulij de Parochinis hæres extiterit inter partes non controuertitur. Quod autem ipſius Paula Illuſtriſſimi D. Senator Zanachus, mediante perſona proprii fratris heredem ſe fecerit, eſuldem D. Senatoris iudicialiter cum iuramento emiſſa conſiſto inuincibiliter comprobatur in proceſſu currenti, fol. 35. Ceſſionarius verò heredis, hæres procul dubio reputatur, vulgata l. emptor. §. vbi Doctores, C. de heredis, & all. v. end. Gratian. diſcept. 561. ſub num. 10. & 11.

S V M M A R I V M

1. Iuriſdictio cumulatiue, non autem priuatiue cenſetur conceſſa. Conceſſa in ſeudum priuatiue conceſſa cenſetur, num. 2. Contra, num. 4. In ſeudum ſemper conceſſa dicitur, num. 3. Ex ſimilitudo delegata cumulatiue intelligitur, num. 5.

O B S E R V A T I O XXXII.

1. **P**RINCEPS ampliffimam concedens, ſeu donans Iuriſdictionem, illa cenſetur conceſſa cumulatiue, itavt non impediat quominus poſtea ſicut antea Princeps Iuriſdictionem huiuſmodi exercere valeat, cap. audum de preben. in 6. Gram. not. 28. n. 3. & conf. 6. num. 23. vbi ita iudicium reſert, & conf. 72. num. 8. & ſeq. Dec. conf. 542. ſub n. 7. verſ. vltimo, Decian. irati. erim. lib. 4. cap. 55. Bald. conf. 326. in fin. lib. 1. Natt. conf. 487. num. 24. & ſeq. Menoch. de preſumpt. 18. num. 1. & ſeq. lib. 2. Rolan. conf. 1. a. num. 134. & conſil. 80. per totum lib. 2. Surd. conf. 56. num. 19. 35. 39. & ſeq. vbi limitat in conceſſione Iuriſdictionis quo ad certam cauſam, & conſiſt. 12. num. 17. & conſ. 214. num. 56. Gonzal. ad regul. 8. Cancell. §. 2. pram. n. 20. Maſtrill. decif. 145. num. 13. 35. & 38. vbi conſultat Amad. à Pont. & Boſſ. Giouagn. conf. 10. num. 38. lib. 1. Fontanell. decif. 293. num. 9. & ſeq. vbi quod ille Senatus ſemper ita iudicauerit, & decif. 391. num. 2. Ludouil. decif. 4. n. 5. Merlin. decif. 152. n. 3. & decif. 191. num. 2. & decif. 295. num. 5. cum infinitis apud Borden. collect. 20. num. 93. & 94. Nec iſta opinio contradicteorem habet, niſi Mart. in conſilio. num. 67. cuius tamen doctrina male applicatur donatori, cum in Vaſſillo tantum procedat, ex Rol. ibidem adducto, conf. 48. num. 25. lib. 2. Menoch. de preſumpt. 18. num. 5. lib. 2. Bero. conf. 74. num. 4. verſ. ſed ex aduerſo, & conf. 76. num. 6. lib. 1. Thelaur. decif. 132. num. 2. Cauagn. decif. conſult. 5. num. 7. & ſeq. & latius in additionibus ad eam, num. 12. fol. 461. Olaf. conſil. 9. num. 41. & conſil. 45. num. 6. Capyc. Galeotti. controu. 57. num. 19. & 20. lib. 2. Mart. conſil. 17. num. 12. & per totum, Franc. decif. 437. num. 2. & decif. 722. num. 25. Fontanell. decif. 388. num. 13. & 15. Carticul. de iudic. lib. 1. tit. 1. diſput. 1. num. 794.
2. Ioan. Pauli Melij Obſeruat. forenſ.

Nec quicquam exiſtimabatur, quod ſemper Iuriſdictio in ſeudum conceſſa dicatur, Ruin. conſil. 22. ſub num. 7. verſ. Et quod ex dictis, lib. 1. Gabr. de ſeud. conſul. 3. num. 4. Franc. Marc. decif. 80. num. 3. in fin. & num. 4. part. 1. Mart. de Succell. legal. part. 3. quaſt. 5. art. 2. num. 25. vſque ad fin. Rouit. decif. 72. num. 3. Alrograd. conſil. 71. num. 30. lib. 2. Staiban. lun. reſoluit. 59. num. 25. idem Mart. conſil. 10. num. 26. & conſil. 182. num. 19. procedit namque in dubio, vt directè comprobant præcitati Doctores, qui propterea huic facto non applicari reſponſum, cum veteremur in donatione.

Praeterea quod articulum diſpongere ſuperfluum reputauimus, non ita pro abſoluto habuimus, quod conceſſio Iuriſdictionis impartita Vaſſallo priuatiue quoad Inueſtientem intelligatur; huic namque aſſertioni de directo reſiſtunt notata ſuper feudis Montisſerrati per Marien. conſil. 108. Menoch. conſil. 604. & ibi Panziol. conſil. 605. Surd. d. conſil. 152. & conſil. 210. num. 55. & ſeq. ac per totum, Bardellon. conſil. 19. num. 32. & ſeq. de nouiſſima determinatio Conſultationis Mantuæ, declarantis Iuriſdictionem quantumvis Vaſſallis conceſſam cumulatiue impertitam cenſeri. Ex quibus in cauſa Abbatis de Grazano Iuriſdictionem in criminalibus contra Laicos competere cumulatiue conſuiſt Senatus, maxime quia à Principe Iuriſdictionem criminalem dicitur habere ex priuilegio vti delegatus, & cominiſtrarius Principis, Aſſilic. in cap. 1. §. ſiquis aliquem, prope fin. de pac. riten. Larath. de ſeud. pari. 3. diſculdai. 22. num. 20. 21. ſol. decif. 79. num. 49. vbi quod Iuriſdictio conceſſa ſine pretio reuocabiliter etiam, ſeu præcario in officium conceſſa dicatur, & faciunt latiſſime tradita per Fontanell. decif. 388. num. 11. & ſeq. Caraccioli. de ſer. priuileg. quaſt. 10. num. 20. & 21. fol. 255. Ioan. Franc. And. controu. 320. num. 8. 9. & 12. vide Obſeruat. 149.

S V M M A R I V M.

1. Caducitas non incurritur ob non ſolutionem Cenfus.
2. Contradictus talis cenſetur, qualem partes nominant. Cenſus autem arguitur ex non ſolutione Laudemij, num. 5. Ex denominatione iudicator, num. 10. ſed contra, num. 11.
3. Res cuius totum dominium eſt penes conceſſionarium non ſubiace caducitati.
4. Obſeruantia declarat qualitatem contractus.
5. Cenſus in conſtitutione deſignatio conſinium non requiritur ſeucluſa conſtitutione Piana.
6. Emphyteuſis in conceſſione deſignatio conſinium neceſſaria.
7. Cenſus irredimibiles antiquitus conſtituebantur. In dubio perpetui præſumebantur, n. 9. In dubio potius præſumuntur quam Emphyteuſis, num. 13.
8. Dominij etiam directi ex tranſactione cum onere ſoluendi quid annuum, pro cenſu intelligitur, & non pro emphyteuſi.
9. Tranſactione extinguuntur priora Iura.

OBSERVATIO XXXIII.

- I**MPLICAT intrare deuolutionem, ex quo versamur in contractu, seu responsione Censuali, ratione cuius ad commillum nunquam agitur. Mantic. de tac. & amb. lib. 22. tit. 3. num. 10. & decif. 134. num. 3. Rota decif. 420. num. 3. part. 3. recent. Tomat. decif. Macerati. 60. num. 33. Tondut. resol. 79. num. 7. Fulgin. de Emphyt. in pralud. quest. 8. num. 8. & 26. Rota in Romana domus Sancti Iacobi Hispaniarum 22. Martij 1627. coram Patriarcha Hierosolymitano, dixi, alleg. 24. n. 4. & alleg. 59. n. 3. & alleg. 96. n. 1. lib. 2.
2. Nam concessio expresse facta apparet pro annuo censu, Nat. consil. 3. num. 2. Mantic. de tac. & ambig. lib. 22. tit. 3. num. 12. Fulgin. de Emphyt. in pralud. d. quest. 8. num. 7. & 24.
3. Et de bonis spectantibus, & antea possessis per eum, cui facta extirrit concessio, Rot. d. decif. 420. num. 3. part. 3. recent. Mantic. de tacit. & ambig. lib. 22. tit. 3. n. 10. Valasc. de Iure Emphyt. quest. 32. num. 26. Tondut. d. resol. 79. num. 14. Fulgin. de Emphyt. in pralud. quest. 8. sub num. 6. vers. & ex hoc inferitur.

Deinde ex obsequantia ex libris Cameræ Monasteriensis desumpta solvendi præstationem annuam vii ad censuram, non autem vii ab Emphyteuta, Mantic. de tacit. & ambig. lib. 22. tit. 8. n. 35. & seq. Fulgin. de Emphyt. tit. de Contract. Emphyt. quest. 11. num. 9. & 10. Rot. in Rauennaten seu Ferrariens. decimarum 5. Martij 1649. num. 17. coram R.P.D. Melio.

Vltimus quo non semel facta distractione istorum bonorum, nusquam Laudemij solutio intercessit, ex quo pariter contractum fuisse censualem inferitur, Mantic. de tacit. & ambig. lib. 22. tit. 3. num. 15. Rota decif. 400. part. 2. & diel. decif. 420. num. 4. part. 3. recent. & apud Contr. decif. 122. n. 8. Tondut. d. resol. 79. num. 3. Thomat. decif. Macerati. 60. num. 41. Fulgin. d. q. 8. n. 19.

Insuper concessio censualis coniungitur, tanquam facta non designatis confinibus, ac in genere super omnibus bonis, seu aliqua parte ex controuersis, quemadmodum de Iure fieri posse seculæ constitutione Piana comprobant, Duard. de Cens. §. primo, quest. 4. num. 22. & 23. & quest. 51. num. 4. Tondut. resol. 97. num. 17.

7. At in concessione Emphyteutica certitudo rei, & designatio consilium omnino prærequiritur, Marfil. in rubr. de probat. numer. 412. vol. 7. repet. Specul. in tit. de Locat. §. Nunc aliqua, seu in tit. de Emphyt. quest. 59. num. 74. quos sequitur Tondut. resol. 64. num. 2. & 3.

Demum quia antiquissimis illis temporibus istorum censuum irredimibilium vsus erat frequentissimus. Vnde talis iste contractus, & non Emphyteusis præsumendus venit, Gratian. discip. 985. num. 12. Rota apud Cen. de Cens. decif. 394. num. 1. & 2. & in Leodien. modiorum spelta 1. Martij 1642. §. quamvis vero, vers. eaque affertur ratio, coram Reuerendiss. Cerro Decauo.

Hinc propterea non obstat, quod concessio sit perpetua, si quidem ante publicationem Bullæ Pij V. præstatio annui Censui etiam in dubio, nec facta expressione perperitatis iudicabatur irredimibilis, vt post alios animaduertunt, Duard. de Cens. in prob. q. 19. n. 3. & seq. Rota in d. Leodien. mo-

diorum spelta 1. Martij, §. quamvis, coram Reuerendiss. Cerro.

Minus obstat, quod contractus, seu concessio canret in Emphyteusum, ex quibus essentia contractus videtur declarata, Menoch. præsumpt. 105. n. 1. & 2. lib. 3. Quia verba potius delectuere debent naturæ contractus, quam natura verbis; Ideoque ex dicta appellatione Emphyteusis non definit esse census, Bald. in lib. 2. C. Commodat. Valasc. de Iure Emphyt. quest. 32. num. 28. Rota in Romana præsentis deuolutionis 4. May 1607. §. non obstat, coram Lancellotto, Fulgin. de Emphyt. in pralud. d. quest. 8. sub num. 14. prope fin. ibi, licet in Inuestitura dicatur, quod concedatur res in perpetuum emphyteusim, cum translatione omnis Iuris, quod habet concedens, & nominetur talis contractus à partibus emphyteuticus in tota serie Instrumenti, nihilominus erit contractus Censualis, & q. 15. n. 6. Vnde cum Summus Pontifex liberalitè excedere erga Marchionem Montisferrati, bona hęc, si quæ ad Monasterium spectabant, cum omnibus Iuribus præter annum censum nil penitus relictum transulcerit, vtique directæ quoque transulisse censetur, etæque propter emphyteusis omnino excluditur, ex Doctoribus mox citatis, quibus accedit Tondut. d. resolut. 79. num. 9.

Omniq; in casu, ubi in præmissis dubietas adhuc subsisteret, censualis potius quam emphyteuticus diiudicaretur concessio, Mantic. de tacit. & ambig. lib. 22. tit. 3. num. 11. & 17. Tondut. d. resol. 79. num. 6. Tomat. decif. Macerati. 60. num. 28. Fulgin. de Emphyt. in pralud. d. quest. 8. num. 13. & 14. Rota in dicta Romana domus S. Iacobi Hispaniarum 22. Martij 1627. §. Inuestitura, coram Patriarcha Hierosolymitano, & latius, in Mediolanensi præsentis deuolutionis 2. Iulij 1655. §. Neque releuati, vers. foel contractus censualis, coram R.P.D. Melio.

Quæ adeo vera præexistunt, vt ex præscripto Bullæ, nec Monasterium quicquam ultra censum pretendere, nec Iudices impendi facere valeant, nec Iura ante transactionem Monasterio competentia vii exinde sublata mererent allegari, Rota decif. 132. n. 2. & 11. apud Post. de substat. in addit. repetita apud Royas, decif. 251. latè Valeron. de translat. tit. 5. quest. 4. n. 3. & 4. Merlin. decif. 834. n. 4. & seq. Contr. discip. 60. n. 9.

SVMMARIVM.

- 1 Caducatis substitutionum intermediis gradibus subsequentes subintrant. Amplia vi. n. 2. Limita vi. n. 3.
- 4 Legitimatus quando excludat substitutum. Post mortem Patris ex eius præordinatione excludit venientes ab intestato, non autem substitutos. n. 12. Contra. n. 13. Et de ratione. n. 14. Ex præordinatione testatoris dicitur consequi fideicommissum ab eop. n. 16.
- 5 Legitimatio in præiudicium substitui est nulla, & n. 9. Declara. vi. n. 6. Non præiudicium vocatus, sed testamentum vocans legitimus, & naturales. n. 7. Dicitur facta de mente testatoris quando vocat, vel ponit in conditione legitimus, & naturales. n. 15.
- 8 Emphyteusis transiens ad extraneos, transiit etiam ad Legitimatos.
- 10 Tertium retroractionem Legitimationis opponere nequit. Declara. vi. n. 1.
- 17 Legitimationem affectum ab habente facultatem legitimandi ab Imperatore, ab isto dicitur Legitimatum.

OBSERVATIO XXXIV.

X præcedentia Ioan. Francisci de Surdis donatori cæteræ substitutiones in donatione per fideicommissum, siue primogenituram ordinatæ expirasse non dicuntur, quia caducato primo, siue intermedio substitutionum gradibus subsequentes subintrant, ex traditis cumulatissimè post alios per nos allegat. 50.

1. num. 4. & allegat. 106. num. 1. & 3. lib. 3. quibus accedunt consulti per Ioan. Franciscum Andreol. controuers. 312. num. 16. & 27. vbi conclusionem optimè declarat, Tondit. resol. 161. n. 9. Mart. Ventur. cons. 2. num. 318. Caren. resol. 154. num. 4. & seq. Ottob. dec. 513. num. 1. Huic tamen controuersie donator ipse occurrit, dum in casu præmorientie alitèr ex substitutis subsequentes in gradu expressè substituit, aliàs de caducatione dubitari potuisset, ex traditis per Antonin. de Marin. resol. 86. num. 1. & seq. lib. 1. Spad. cons. 46. num. 24. lib. 1. qui tamen declarat, Cypic. Galeott. controuers. 26. num. 21. & 22. vbi limitat inter substitutos quoad res diuersas lib. 2.
- 2.
- 3.

Vnde me confecto ad secundam quæstionem, in qua præsupposito pro constanti, quod legitimatus excludat substitutos, quippe quoniam in donatione vocantur, & in conditione ponuntur tantummodo filij legitimi, & naturales, vt latissimè prosequitur Futat. de substitut. quæst. 408. ex num. 1. ac per tot. Rot. dec. 1667. num. 1. part. 1. & dec. 100. num. 6. part. 5. recent. & coram Pen. dec. 427. num. 2. cum seqq. & apud nos allegat. 111. num. 15. lib. 3. Pat. Fragor. de Regimin. Reipubl. part. 1. lib. 3. disp. 6. num. 53. Censal. ad Peregr. de fideicom. art. 23. fol. 103. vers. non prætermittam, & fol. 127. vers. hic casus, Mart. Ventur. cons. 37. n. 108. & seq. Ioan. Franc. Andr. controuers. 550. num. 22. & controuers. 127. num. 38. Mart. cons. 33. num. 25. & cons. 96. num. 16. & seq. Giouagn. cons. 21. num. 6. lib. 1. Marefcor. var. resol. 88. num. 1. lib. 2. Castill. controuers. Iur. lib. 5. cap. 106. num. 8. Merlin. Pignatel. controuers. 3. num. 28. in fin. lib. 1. & controuers. 89. num. 7. centur. 2. Rota apud Salgad. in Labyrinth. credit. dec. 28. n. 17. alios cumulat Cammarat. respons. 50. num. 2. Fulgin. de empt. rit. de diuers. quæst. empt. quæst. 24. num. 9. & 17. vbi bene declarat.

Punctus difficultatis in eo consistit, quod legitimatio lure iam quæsito substitutis successit, cum plures dies ab obitu grauati, & consolidato actualiter lure fideicommissi in personam proximè successuri emanauerit, cui propterea legitimatio nullatenus præiudicauit, Peregr. cons. 66. num. 3. lib. 2. Bardell. cons. 68. num. 20. cum seq. & cons. 74. num. 11. cum aliis apud Futat. de substitut. quæst. 408. num. 155. & seq. Censal. ad Peregr. de fideicom. art. 23. vers. & si tamen, fol. 121. Cyriac. controu. 208. n. 16. & 28. Ioan. Franc. Andreol. controuers. 550. num. 27. & seq. Cammarat. d. respons. n. 8.

Animaduertendum enim se se offert, nos non versari in dispositione pura, sed sub conditione, cum tractu temporis successus, & tunc quia durante cuncto successus dispositionis illegitimus legitimacionem consequi potest, ideo substitutio in personam naturalis non dicitur nulla, vel siletem conualescit superuente legitimacione, per text. in Lætera 41. §. 1. vbi scribentes, ff. de legat. 1.

l. 3. ff. si pars hæred. petat. l. Si duobus, 16. in princ. ff. de legat. 1. l. 1. §. si quis proximior, ff. unde cognati, l. 2. §. si vero apud hostes, ff. ad Terrul. & latè prosequitur Cyriac. controu. 205. n. 71. & seq.

Ratio subest optima, quia legitimatio non est illa quæ præiudicat, sed testamentum, in quo vocantur legitimi, & naturales, ac consequenter etiam legitimati, Socin. iun. cons. 92. sub num. 66. vers. vel secunde, lib. 3. Honded. cons. 39. num. 42. lib. 1. & cons. 71. sub num. 28. vers. sed solum videtur, & vers. item quoad, circa fin. lib. 2. Gabr. cons. 23. num. 8. lib. 2. vbi quod exclusio proueniat à testatore, non autem à legitimato, Giouagn. cons. 40. num. 12. 13. & 14. & cons. 31. n. 24. lib. 1. Rota coram Royas dec. 197. n. 10.

In quorum comprobationem optimè faciunt eà, quæ tradunt Doctores in materia feudi, aut emphyteusis, quæ etiam legitimatis deferuntur eadem ratione; quia per legitimacionem vocatis non inferitur præiudicium, sed per illum, qui primam concessionem etiam ad extraneos transmissibilem fecit, Semp. dec. 1378. sub num. 3. vers. neque enim, Bald. cons. 146. sub num. 5. lib. 1. vbi quod legitimatus succedat tanquam institutus in testamento, & tanquam quilibet, Bec. cons. 191. num. 6. Clarin. controu. 6. n. 6. 7. & 8. Giouagn. cons. 37. n. 6. lib. 2. Caren. resol. 102. num. 21. & 24. & licet ipse concludat contrarium; nititur tamen auctoritate Rot. dec. 441. part. 1. recent. quæ in hac parte fuit reuocata coram Malualia 9. Iulij 1606. §. quibus se stantibus, lib. 3. primo non obstat decisio sacra coram R. P. D. Crescentio 35. February 1601.

Ob prædicta tamen difficultas sub lata non videtur, ex quo legitimatio post purificationem fideicommissi obtenita, & sic iure fideicommissi actualiter consolidato fauore subsequentis vocati, quo casu in præiudicium illius non finitur, vt in puncto post alios comprobant, Surd. cons. 552. à num. 45. ad 50. Menoch. cons. 108. ex num. 48. Peregr. dec. 1. Patavin. 10. num. 4. Marefcor. variat. resol. 20. sub num. 101. vers. nihilominus aliud est, lib. 3. Rot. dec. 145. num. 14. part. 1. recent. vbi ampliat etiam in legitimacione facta per Principem de plenitudine potestatis, & dec. 600. part. 3. recent. Gratian. discip. Joren. 496. n. 16. & discip. 635. num. 35. & seq. & discip. 673. num. 21. Peregrin. de fideicom. art. 23. num. 74. Futat. de substit. 4. 408. num. 143. & num. 156. Storz. Odd. cons. 1. à num. 59. ad 66. Burlac. cons. 76. num. 39. & seq. Cost. de retr. tract. cap. 8. cas. 32. n. 8. & seq.

Licet autem hæc exceptio circa inualiditatem legitimacionis videatur de lure tertij, nimirum immediate successuri, qui solus cum opponere potest, Ruin. cons. 93. num. 8. lib. 3. Rot. coram Ludouil. dec. 82. num. 10. Nihilominus cum rei reperiatur in possessione, & conueniantur, nil prohibet, quominus de lure tertij ob defectum legitimacionis opponere valeant, fin. C. de rei vindic. & in terminis ratiocinatur Peregr. d. dec. 10. n. 14. & faciunt latissimè tradita per Giurb. de success. feud. §. 2. gloss. 9. num. 92. & per nos alleg. 108. num. 20. lib. 3. ea ratione quia tunc tanquam omnino exclusiua actoris, non dicitur exceptio de lure tertij, sed de non lure agentis.

Mox dicta sibi locum vindicant, etiam si legitimatio post mortem de mandato defuncti processerit, siquidem mandatum huiusmodi quoad bona ipsius mandantis operatur, secus verò quoad bona vinculo fideicommissi obnoxia, de quibus disponere non poterat, Innoc. & Imo. in cap. si grandis

grandis suppl. neglig. Pralat. in 6. Anchar. confil. 427. sub num. 2. vers. contrarium credo, Dec. confil. 35. sub num. 7. vers. unde cum, Tiraquel. in l. si inquam, §. si seceperit liberos, sub num. 65. vers. at hie, C. de reuoc. donat. Surd. confil. 532. num. 54. Peregr. de fideicom. art. 25. num. 74. in fin. Gratian. d. diff. cept. 635. n. 35.

Firma tamen adhuc stat nostra conclusio, quod nimirum legitimatio, quantumvis emanata post obitum testatoris, & grauati, adepta etiam possessione per substitutum hereditatis, seu fideicommissi adhuc attendatur, cum enim legitimatus comprehendatur sub illa conditione, si decesserit sine filius legitimus, & naturalibus, per fideicommittentem adiecta, inde propterea his, quod legitimatio vti facta de consensu fideicommittentis, legitimatum ita capacem reddat, vt bona fideicommissi ad eius personam deuoluta recuperare possit, & Ius vocatis quæsitum ante legitimatiorem eadem solemniter subsecuta resoluatur, latè Menoch. confil. 459. num. 43. Alex. confil. 2. sub num. 14. vers. quinimo etiam probauit, lib. 1. Peregr. confil. 68. num. 1. & seq. lib. 2. Fufar. de substit. quæst. 408. n. 137. & bene explicat Rim. confil. 55. num. 15. Rot. Bonon. in consil. vnic. post decil. Barz. num. 5. 6. 7. & 8. Rota decil. 263. num. 9. & seq. part. 8. & decil. 32. num. 5. & seq. ac per totam, part. 9. tom. 1. recent. Rub. ad Rot. decil. 127. num. 500. & seq. part. 9. tom. 1. recent. & hanc materiam licet in aliis terminis latissimè prosequitur Cyriac. controuers. 205. num. 31. & seq. 7. & seq. & 197. ac serè per totam, ratio subest optima, quia dum fideicommittens in conditione posuit legitimos & naturales, legitimatos quoque voluisse substituere censetur, & ideo legitimatio etiam post agnitionem fideicommissi subsecuta suffragatur ad exclusionem substituti, qui interim fideicommissum agnouit, l. ex facto, 17. §. si quis rogatus, vbi Castrensis sub num. 5. ff. ad Trebell. latè Mantica. de coniect. ult. volunt. lib. 11. tit. 10. num. 15. & 16. Cyriac. controuers. 207. num. 8. & 9. & controuers. 208. num. 22. & 23. Molin. de primogen. Hispan. lib. 2. cap. 8. num. 41. Cost. de port. rat. quæst. 156. num. 11. 12. & 13. Ludouic. decil. 82. n. 10. 11. & 12. Surd. consil. 75. num. 7. & 8. Gabr. consil. 29. num. 14. 15. & 16. lib. 1. Alex. Galuan. consil. num. 12. Angel. de acquir. possess. quæst. 3. num. 622. & 623. Merlin. de legitim. lib. 1. tit. 2. quæst. 8. num. 30. & 31. Retento semper præcedenti Themate, quod in idem coincidunt, & eundem effectum exclusionis substituti operatur legitimatio præordinata à testatore, vel quod fuerint vocati legitimi, & naturales, vt præter superius adductos pluribus exornat, Cyriac. controuers. 207. num. 49. vtroque enim in casu legitimatio retrahitur, & per illam legitimatus auocat bona ab illis, qui interim possessionem bonorum apprehenderunt.

Hinc ergo cum Ioan. Paulus de Surdis, non tam iussu expresse Patris, quam etiam implicito fideicommittentis legitimatus extiterit, ac fideicommissum consequi debeat, l. vnam ex familiis, 67. in princ. & n. §. si de falcidia, ff. de legat. 2. Cyriac. controuers. 207. num. 34. illius propterea legitimatio ad tempus nativitatis vsque adeo retrahitur, vt bona fideicommissi sibi debita per alios occupata recuperare possit; sicuti enim si reperirentur penes substitutos, vti dicebamus ex præmissis auocare potuissent, quanto igitur magis iudicetis omnino extraneos, id ei permittitur. Cetera vel responsione non indigebant; siue non applicabantur, aut ex iam dictis sublata remane-

bant, attenta potissimum amplissima facultate legitimandi in priuilegio legitimantis expressa. Qui cum auctoritate à Maximiliano Imperatore legitimandi obtinuerit, perinde est, ac si Ioan. Paulus immediate ab eodem Imperatore legitimatorem assecutus fuisset, Capr. confil. n. 13. Rol. à Valle confil. 2. num. 32. lib. 4. Rota coram Comitolo decil. 37. n. 4. & 5.

S V M M A R I V M.

1. Prohibitio alienationis in concessione emphyteusis plus operatur, quam clausula ad habendum, &c.
2. Heredum appellatio in emphyteusi mixta veniunt tantum heredes sanguinis.
3. Emphyteusis restricta ad descendentes cum facultate alienandi intelligitur, si non sequatur alienatio. Venit in generali obligatione durante vita emphyteusis, num. 5. Declaratur, num. 6. & num. 7.
4. Sperelli decil. 73. num. 7. & decil. 120. num. 17. declaratur, & n. 10.
8. Emphyteusica ex consuetudine ad instar alodialium efficiuntur.
9. Consuetudinem allegans probare tenetur.
11. Consuetudo difficilis est probationis; Vt valeat requirit quod fuerit obiecta in contradictorio, num. 12. Qualiter probanda, num. 13. Actus factos animo inducendi eam requirit, num. 14.
15. Doctores assensantis de consuetudine, non creditur.

OBSERVATIO XXXV.

VIRTUS clausulae ad habendum, de qua in concessione emphyteusis ab Ecclesiâ confortibus de Mullenis facta per prohibitionem alienationis immediate inuestitis iniunctam vsque adeo ceneratur, vt prohibitio ipsa naturæ emphyteusis Ecclesiasticæ uniformis longè præualeat, Cald. de emphyt. lib. 2. quæst. 10. num. 16. Gratian. discept. 344. num. 11. Rota decil. 294. num. 8. part. 2. recent. & in Romana deuolutionis domus 4. Decembris 1651. num. 6. coram R. P. D. Bichio, nunc inter impressas apud nos in addit. ad Castell. de aliment. decil. 69. & 20. Iunij 1653. num. 7. coram R. P. D. Verosio, & 15. Iunij 1654. num. 11. coram R. P. D. Melio, nunc inter impressas ibidem, decil. 97. & dixi in altera, §. præterquam quod.

Ex qua sanè alienationis prohibitione efficitur, vt præcis emphyteusis non obstante clausula ad habendum, adhuc remaneat pactionata, seu mixta, tanquam concessa pro hæredibus, & successores, quorum appellatio non nisi hæres sanguinis vocati censetur, Gabr. consil. 84. num. 51. lib. 2. Rol. consil. 96. num. 6. & seq. lib. 1. Rim. iun. consil. 44. num. 4. Alex. consil. 83. num. 1. & 2. lib. 7. Mantica. de tacit. & ambig. lib. 22. tit. 19. num. 20. cum aliis apud Rotam decil. 111. num. 3. & 4. p. 6. recent. & in d. Romana deuolutionis domus 4. Decembris 1651. num. 1. coram R. P. D. Bichio, & 20. Iunij 1653. n. 5. coram R. P. D. Verosio, & 15. Iunij 1654. num. 7. coram R. P. D. Melio, & prius in Cæliana bonorum, 3. Decembris 1646. num. 7. coram Reuerendissimo Cerro Decano, nunc impressa decil. 427. part. 9. tom. 2. recent. & in Nouariensis. bonorum

normm. 1. July 1644. num. 138. coram Reuerendissimo Dnno 7110.

Simul namque stare possunt, quod emphyteusis concedatur, & transeat solummodo ad descendentes, & inuestiti etiam in extraneos quomolibet quidem alienandi liberationem liberam habeant, si quidem cessante alienatione voluntaria sequitur compatibilis inter libertatem alienandi, & stipulationem ad fauorem comprehensorum, quæ recipit tantum conditionem, si non sequatur alienatio, Rot. decif. 265. num. 9. part. 4. recent. & in Rauennatensi emphyteusis 14. Iunii 1627. n. 8. coram R. P. D. Piruano, Manenti. conf. 106. num. 16. Gabr. conf. 91. n. 11. lib. 1.

Ex quibus manifestè appareat non obesse, seu non applicari doctrinam Sperelli. decif. 75. num. 7. & decif. 120. num. 17. maxime cum fuerit allegata in adductis à Sperello per modum dubitandi, & pro hac nostra opinione in vtraque ex dictis resolutionibus concludat.

Obiecto autem nunc repetito, quod sub obligatione generali etiam emphyteutica comprehendantur, satis feci in altera, §. si quidem, ubi cum ibi cumularis dixi, hypothecam ex generali bonorum obligatione etiam in emphyteuticis contrahi, dubitant diuinitas vita ipsius emphyteutæ, & bene explicat Staril. Pacificæ de Saluani. inspec. 3. cap. 2. num. 57. & seq. ad effectum, vt obligatio contracta per emphyteutam vocatos afficiat, assensus Domini prærequiritur, Rot. decif. 328. num. 29. part. 5. recent. Metlin. de pignor. & hypoth. lib. 2. quest. 8. num. 49.

Nil ergo resistit, quod absque Domini licentia emphyteusis etiam Ecclesiæ pignorata remaneat, Clar. in §. emphyteusis, quæst. 18. Rot. decif. 294. num. 8. part. 1. recent. cum adductis in altera, §. nec in eis, & nunc addo Rot. in Romana domus 4. Maij 1648. num. 11. coram Reuerendissimo Dnno 7110, nam conclusio ad præiudicium ipsius obligantis solummodo procedit.

In ordine ad inuestituram, & pacta in eadem inserta ius creditorum cum excludatur ad præsentem consuetudinem alienandi in quoscunque emphyteutica Genue creditoris confugerint, neque enim ambigitur, quod ex consuetudine emphyteutica naturam allodialium in omnibus assumere valeant, Dec. in consuetudine Manuana, confil. 886. num. 1. & 6. & confil. 680. num. 8. & 9. Grat. de sept. 449. num. 26. & 27. cum infinitis apud nos allegat. 13. num. 1. alleg. 28. n. 1. ac per tot. & alibi sup. lib. 2.

Præsupposita pro indubitabili conclusione prædicta secundum regulas Iuris punctus difficultatis residet in eo, an in Regione Genuensi adit in effectum allegata consuetudo; vt nimirum in præiudicium vocatorum, emphyteutica Ecclesiastica sint redacta ad instar allodialium, in commercio, sicut patrimonialia, ac in quoscunque transitoria; allegans autem consuetudinē illam formiter probare obstringitur, Doct. in c. fin. de consuet. Malecard. de probat. conclus. 423. num. 20. & 26. Rot. decif. 112. num. 1. part. 2. Sperell. decif. 67. num. 19. Corbul. de emphyt. tit. de caus. priuat. ob lin. fin. num. 10. Menoch. confil. 111. num. 37. Fulgin. de emphyt. tit. de success. in bon. emphyt. quæst. 9. num. 26. & de renouat. quest. 1. num. 29. & quest. 6. num. 4. Mart. Venturin. conf. 21. num. 54. ubi quod sit probanda specialiter in casu controverfo similis inuestituræ.

At in facti contingentia consuetudo probata

nullatenus dicitur, cum præcipue ex Sperell. in adductis decif. 75. & 120. contrarium potius conuincatur; quippe quoniam in illis consuetudo aliqua Iuri contraria non appareat deducta, quodque magis est, causæ, de quibus in recentis ex aduerso resolutionibus Sperelli, iuxta ordinarias Iuris emphyteutici regulas, diffinitæ apparent.

Circa quod prius videndum sese offerret, an in facti specie concurrant requisita ad inducendam consuetudinem, quæ propterea in probatione eiusdem perdifficilis redditur, Rol. confil. 13. num. 9. & seq. lib. 4. Bec. confil. 128. num. 15. & seq. Menoch. confil. 87. n. 57. Mart. Ventur. confil. 1. n. 396. Ludouil. decif. 162. n. 13.

Inter cætera autem necesse erat probare, quod huiusmodi consuetudo fuisset iudicialiter obtenta in contradictorio, Bart. & alij in l. 2. C. que sit long. consuet. Surd. confil. 395. num. 25. Rot. decif. 336. sub num. 6. in fin. part. 4. diuers. & coram Burat. decif. 497. num. 10. Sperell. decif. 59. num. 77. Mart. Venturin. d. confil. 1. num. 397. Ruger. confil. 38. num. 27. & seq. lib. 1. Altograd. confil. 42. num. 55. lib. 2.

Vltierius vt inducatur consuetudo oportet iudicem pronuntiare consuetudinem extare, Bald. in L. cum de consuetudine, 33. num. 1. ff. de leg. fiction. de Rolis post Viu. decif. 225. n. 19.

Insuper probanda est consuetudo in casu, & actu, atque etiam cum qualitatibus, quæ concurrunt, in casu de quo agitur, nec sufficit illam probare in genere, Surd. confil. 382. num. 41. & decif. 131. num. 10. & 11. Altograd. d. confil. 42. n. 50. & seq. lib. 2. Sperell. d. decif. 67. n. 21. & seq. Ludouil. decif. 45. n. 6. & decif. 162. n. 2.

Requiritur etiam, quod actus huiusmodi emanauerint animo inducendi consuetudinem, aliàs non obligant pro futuro tempore, Burfat. confil. 57. num. 20. Surd. confil. 254. num. 30. & seq. Viu. decif. 130. num. 8. Vnde cum aliquod ex prædictis requisitis in facti specie non concurrat, ideo sub clypeo præsentis consuetudinis à regula Iuris ordinaria recedendum non videtur.

Nec quidquam facit attestatio eruditissimi ex aduerso consulentis; quod nimirum sæpius iuxta illius intentionem indicatum extiterit, quandoquidem non creditur Doctores Iudici attestanti de consuetudine, Alex. in l. post dorem, 41. num. 39. ff. solut. marr. l. 1. in l. de quibus, 31. num. 89. & 90. ff. de legib. Neuzan. confil. 66. num. 31. Paris. confil. 31. num. 14. lib. 1. Menoch. confil. 238. num. 20. Ludouil. decif. 274. num. 5. & num. 8. quicquid esset in pluribus Iurisperitis in Curia, seu Ciuitate versatis, ex quibus, iunctis deductis in altera Iuris obseruatione omnibus in contrarium replicatis, satisfactum censetur.

S V M M A R I V M.

1. Confessio dotis recepta probat numerationem, ubi præcessit promissio. Dotis receptæ facta extraneo magis probat, n. 3.
2. Iudicis decretum suspicionem fraudis remouet.
4. Doti realiter soluta in subsidium detrahitur da sendo.
5. Iure Auctoris resolutio ius acceptoris resoluitur. Declara. vt n. 6. & n. 7.

OBSERVATIO XXXVI.

- D** V P I C I ex capite existimauimus confessionem dotis recepta pro actuali dotis numeratione haberi; Altero quia præcessit promissio, l. in contrahibus, 14. §. quoniam, vbi Caltren. & alij, C. de non numer. pec. Ludouil. decif. 62. num. 6. Cenſal. decif. 50. num. 1. & seq. Rot. apud Contr. decif. 116. num. 8. Rot. decif. 36. num. 4. & decif. 145. num. 1. apud Pacific. de Saluian. & apud Zach. de Cam. obligat. 203. num. 3. & decif. 257. num. 5. & decif. 258. num. 1. & decif. 263. num. 1. 2. & 3. vbi ponderat interuenient ludicis, quæcunque suspitionem fraudis remouentem, Ferentill. ad Burat. decif. 108. sub gloss. B. vers. quando autem, & in Romana domus 22. Iunij 1654. §. creditum dotis, coram R. P. D. Meltio, vbi vltimius ponderat, quod in dicto casu expressum apparet qualiter dos soluenda esset. Vnde cum in facti specie coram Senatu examinata infectio capulorum matrimonij in instrumento cum receptionibus solutionum, & præsentia Serenissimi concurrerent; omnis propterea suspicio fraudis cessabat, ac consequenter de reali dotis solutione sufficienter constare iudicatum, Bonden. collect. 16. n. 79.

- Altero, & sanè indubitato, quia confessio dotis recepta non emanauerat, nec erga uxorem, neque erga Socerum, sed erga penitus extraneos, ac pro potiori rata ipsam Serenissimam; quo quidem casu omnis donandi animus remouetur, seu donatio ipsa nullatenus prohibita censetur, Martescor. varior. resol. 1. cap. 8. num. 8. Surd. consil. 489. n. 21. Ioan. Franc. Andr. controuerf. 186. num. 12. & seq. Rot. apud Zacc. de Cam. obligat. d. decif. 158. num. 5. Mart. Medic. ad decif. Senen. examinat. 51. num. 97. & 98. Merlin. decif. 692. num. 5. & 8. qua de re diximus quoque obseruat. ....

- Ex præmissis negari igitur non poterat, quin intraret decretum Montisferrati, disponens dotes realiter numeratas ex feudalibus liberis non existentibus detrahi posse, super quo scripti allegat. 58. lib. 2. etiam si feudum pro restitutione dotis obnoxium ob lineam masculorum Vassalli finitam ad Dominum rediisset, contra regulam Iure datoris extincto, Ius quoque acceptoris euanescebat, l. ex velligali, §. ff. de pignor. & facit text. in cap. 1. qui success. ten. cap. 1. §. fin. si de inuest. feud. contr. fuer. Cyriac. controuerf. 23. n. 15. & controuerf. 204. num. 13. Merlin. decif. 639. num. 1. & de pignor. & hypothec. lib. 2. quest. 8. num. 46. Hodiern. ad Surd. decif. 160. num. 3. & 4. San Felic. decif. 114. num. 5. dixi allegat. 10. num. 70. fol. 156. & allegat. 22. num. 8. lib. 1. & allegat. 11. num. 11. & allegat. 16. num. 1. & allegat. 82. num. 17. Bonden. collect. 37. n. 135.

- Si quidem animaduertebatur, quod dicta resolutio hypothecæ vbi contractæ cum assensu Serenissimæ non militabat. Quando enim obligatio super feudalibus contrahitur, & licentia Principis corroboratur, non habet locum tunc recitata conclusio, seu regula, iuxta quam Iure datoris resolutio Ius pariter acceptoris resolutur; si quidem stante assensu Serenissimi cum onere, hypotheca, & arque seruitute feudum deuoluit, textus in cap. 1. §. e contrario, ibi, sine Domini voluntate, de inuest. de re alien. fac. ibique Ilern. §. quid ergo, sub n. 5. & Præposit. sub n. 2. Socin. consil. 91. n. 1. &

per tot. lib. 3. Boët. decif. 81. num. 4. & seq. Rosental. de feud. cap. 9. conclus. 18. num. 1. & in gloss. A. Hodiern. ad Surd. decif. 160. num. 6. Cyriac. controuerf. 204. num. 97. & controuerf. 446. num. 1. vbi quod istud nullam prorsus habet difficultatem, & controuerf. 447. num. 4. vbi ampliat etiam adiecta per Dominum in assensu clausula, saluis Iuribus, Merlin. de pignor. & hypothec. lib. 2. q. 8. num. 49. & quest. 12. n. 1.

Verumtamen, quia casus repetendæ dotis in feudalibus adhuc non successit, & interim in Ducatu Montisferrati plures Serenissimi non Iure hereditario, sed primogenitura successerunt, ideo vis assensus Ducalis enervata remanet vsque adeo, ut contra ipsos, seu ab eis causam habentes nullatenus suffragetur, ex traditis per nos allegat. 16. per totam, lib. 2. Manent. conf. 86. sub num. 4. vers. maxime.

S V M M A R I V M.

- 1 Versio in causam narratam quando pro validitate contractus sit probanda, & num. 2. Contrarium qui teneant, n. 3. In quibus terminis procedant, n. 4.
- 2 Minor effectus maior, soluendo Censui, constitutionem nulliter saltam conuulsiat. Declara, ut num. 6. 7. & 8. Habitatus pro summa, in minori se non potest obligare, n. 12. & 13.
- 3 Statutum Mantue sub rubr. de mod. & form. obseru. in contract. minor.
- 4 Ratificatio sine scientia nullitatis non inducitur, & de ratione, n. 11.
- 5 Minor augmentum non debetur ex Ordinibus Mantue. Fallit ubi certa species in contractum deducitur, n. 15. Estimatio facit venditionem, n. 17.
- 6 Minimum quod est sequimur in Moneta.
- 7 Dispensatus ad constituendum Censum non dicitur habitatus ad fideiubendum.
- 8 Fideiussoris obligatio, etiam principaliter, & in solidum, corrumpit ob nullitatem principalis, & num. 20. Amplius, ut num. 21. & 22. Fallit, ut num. 23.
- 9 Procurator ad fideiubendum fines mandati custodire tenetur.
- 10 Moneta valor de tempore solutionis attenditur, quando obligatio est in certa specie Moneta. Declara, ut n. 26.
- 11 Pars vna instrumenti aliam declarat.
- 12 Cessio subsecuta in Moneta imaginaria indicat qualitatem Monete in contractu deducit.
- 13 Cessionarius non nisi pro quantitate sibi cessata Ius consequitur, & residuum penes cedentem remanet.
- 14 Legitimitas Personarum etiam in executione requiritur.
- 15 Exceptio nullitatis oriens ex instrumento Censuum, illius executionem impedit.
- 16 Prescriptio Statutaria actionem tollit.
- 17 Senatus non habet inuersionem in prima instantia.
- 18 Rens absoluitur ob nullitatem iudicij.

OBSERVATIO XXXVII.

D L V R E S Articuli in præsentī Controuerſia examinandi occurrunt. Primus, ac principalis:

eipalis : An Censui per D. Maximilianum de Bortensis ætate minorem, quantumvis habitatum à supremo Principe, creatus viribus subsistat. Rescriptum habilitationis ista se habet : *Fiat ad effectum supplicatum cum interventu Prioris Collegij & Comitatus Saceri.* In precibus autem dictus D. Maximilianus expresse se actum recipere pecunias ad censum pro extinguendo Ære alieno in summa Scutorum mille quingquecentum, quo se granatum asseruit.

Cui quidem rescripto inhærendo idem D. Maximilianus cum interventu prædictorum constituit annum censum Ducatonorum quadraginta octo, quem vendidit D. Ioan. Jacobo de Manentis pretio Ducatonor. sexcentum libras sex mille constituit ; Quod pretium in tot similibus Ducatonis D. Maximilianus realiter recepit.

Nullitas prædictæ constitutionis Censui inconcussa ex eo euadit, quia de versione pecuniarum in extinctionem Æris alieni eodum non apparet. Quemadmodum de iure requiritur, quando Minor pro soluendo Ære alieno ad alienandum, seu Censum constituendum dispensatur, Innoc. in cap. 1. num. 10. vbi Butr. num. 4. extr. depos. Bart. & alij in autb. hoc ius porrellum, num. 7. C. de Sacros. Eccles. Couar. var. resolut. 17. num. 3. lib. 1. Sured. decis. 156. proq. se fin. vers. & quamvis ; & ibi Hodiern. in fin. Rot. coram Scraph. decis. 366. num. 3. & decis. 681. num. 5. vers. licet scus sit, part. 1. recent. & coram Butr. decis. 714. num. 1. Gratian. discept. forens. 45. num. 34. Cenc. de cens. quest. 15. sub num. 37. vers. an impositio, & post tract. decis. 204. num. 11. & decis. 129. num. 1. & decis. 187. num. 4. Beltram. ad Ludouil. decis. 511. sub num. 33. vers. immo nec etiam, Anton. de Amat. variat. resolut. 3. num. 55. Tomas. de tutor. & curat. tit. 19. sub n. 3625. vers. si autem, fol. 370. Ventrigl. in præc. annot. 37. §. unico, num. 5. & 16. latè Sperell. decis. 154. num. 99. & seq. Qui omnes parificant in hoc Ecclesiam, & Minores, atque emptorem censui teneri probare versionem, quando minor ex causa necessitatis extinguendi Æs alienum Censum constituit ; scus verò si ex causa voluntaria, seu propter vilitatem ; Hanc namque posteriori casu versionem emptor probare non obstringitur.

Fortius hæc conclusio sibi locum vindicat ex quo Princeps Minorem ad constituendum censum habilem non reddidit simpliciter, sed cum plica, & limitatione, ad effectum supplicatum, non quidem specificè, sed indeterminatè, generaliter, ac incertitudinatè quoad Creditores satisfaciendos. Quo casu tanto magis versionis pecuniarum in causam narratam probatio ex necessitate prærequiritur, Anton. de Butr. in dist. cap. 1. sub num. 13. vers. 4. fallit, extr. depos. Abb. cons. 41. sub num. 1. vers. tercio defessus, lib. 1. Alex. consil. 4. num. 8. lib. 3. Sured. consil. 181. num. 11. & 12. Sperell. d. decis. 154. num. 110. vbi id indubitatum renuntiat, quando in Rescripto imponitur versio in causam supplicatam, quemadmodum hic successit, ex quo Princeps Sereniss. rescripsit : *Fiat ad effectum supplicatum, Causal.* decis. 612. num. 17. Rot. decis. 51. num. 6. & seq. part. 7. recent. & latius in Bononien. fideicommiss. de Rubeis 30. Maij 1646. §. 2. quia, vbi quod onus conuertendi pecunias in satisfactionem Æris alieni Rescripto adiectum importet formam, qua non seruata, actus omnino irritatur.

Nec quicquam releuatur, quod contrarium de directo sustinere videatur Sured. d. decis. 156. num. 9.

& ibi Hodiern. Ludouil. d. decis. 511. num. 9. & seq. Mangil. de subhaft. quest. 116. n. 2. & 3. Ioan. Franc. Andreol. controu. 240. n. 55. & 56.

Omissio enim, quod loquuntur in alienatione voluntaria ex causa vilitatis, ac in personis non priuilegiatis, neque enim per hoc ad Conclusionem superius firmata recedendum elipser ea, quæ contra Sured. ex professo replicauit Manent. consil. 17. à num. 39. & seq. ad 64. Super quo nec vterius immorandum duxi, siquidem contra Sured. in citata decis. 156. iudicauit Senatus Mantuæ, teste eodem Manent. decis. 511. n. 24. & seq.

Nec ex eo quod D. Maximilianus ætate maior effectus, & successiue illius heredes in solutione censuum continuauerint constitutionem censui, ipso iure nullam, conualidale censatur, l. si præteritum, 15. ff. de bonor. poss. cont. 1. ab. & latè præquitur Cenc. de cens. d. quest. 1. num. 21. & 22. Omisso cuius quod non constat de solutionibus quoad D. Maximilianum extra minorem ætatem factis, ex quo à die constitutionis patum superuixit, superstitibus eius filiabus in infantili ætate existentibus, & gesta à Patre ignorantibus, quæ propter soluendo censui in nihilo sibi præiudicari poterunt. Ad quem effectum ab ouo solemnitates in actu alicuius ex solutionibus repetendæ erant : Innoc. in cap. cum dilecto, num. 1. in fin. de empt. & vend. Sured. decis. 159. num. 7. cum adductis per Merlin. decis. 575. num. 26. Obiectum ita decum procederet, si minor factus maior haberet notitiam nullitatis, & defectum constitutionis censui tam de iure, quam de facto resulantium, Gratian. discept. 240. num. 22. & seq. Ludouil. decis. 204. num. 4. & 8. & decis. 473. num. 20. cum adductis per Butr. decis. 410. num. 11. & in minor. num. 15. Car. resolut. 79. num. 10. & seq. Cytac. controu. 289. num. 4. Cenc. de cens. quest. 15. sub num. 22. in fin. & quest. 66. num. 56. & seq. latè Mart. Ventur. consil. 6. ex num. 23. vbi quod scientia ab allegante concludenter probari debeat, Sperell. decis. 172. num. 15. & seq. dixi allegat. 14. num. 16. lib. 2.

Sicuri neque census sustineretur ex eo quod D. Marchionissa de Gazinis filia, & hæres D. Maximiliani effecta maior per quinquennium, & vltra non reclamauerit, quinimo & census de tempore in tempus actualiter solueret, cum exinde contractum Censui ratificale videretur, ut non amplius ad dicendum de illius nullitate admitti debeat, l. fin. C. si maior fact. alienat. rat. tab. Cytac. contr. 181. n. 72. & seq. & contr. 308. n. 40. 41. & 56. Gratian. discept. forens. 124. num. 24. cum alijs apud Cenc. de cens. dilecta quest. 15. num. 23. & seq.

Quemadmodum neque resistere videtur Statut. Mantuæ sub rubr. de mod. & form. seruand. in contral. minor. §. nec possint, quo prohibetur contractus celebrati ille solemnitatibus ab eo requisitis validari vno vnquam temporis spatio post maiorem ætatem ; Quia illud procedit in validitate, quæ resultat solo beneficio temporis ; non verò de præsumpta eiusdem actus renouatione per actus postiuos solutionum inducta, quæ in Statuto non comprehenditur, Manent. consil. 68. num. 2. & per tot. & decis. 43. num. 27. & seq. Cytac. contr. 29. n. 64. & 65.

Adhuc tamen obiectiones prædictæ non subsistunt, dum de scientia D. Marchionissæ de Gazinis non constat, ex traditis per Ludouil. decis. 511. num. 15. & 16. & Merlin. decis. 615. num. 5. quæ cit

decif.

- decif. 557. apud Cenc. de cens. Rati o subest optima, quia præter actus pofitius solutionum census, scientia etiam illius nullitatis prærequiritur, Rot. decif. 635. num. 12. part. 1. & decif. 39. num. 5. part. 5. & decif. 56. num. 3. & seq. & decif. 260. num. 11. & 12. part. 6. recent. & post tractat. Cenc. de cens. decif. 190. num. 3. & apertius decif. 543. num. 20. & seq. Ex quibus negari non potest quin ex prædictis census omnino inualidus reddatur.*

- Nullitas inluper constitutionis census ex eo principaliter deducitur, quia habilitatus ad constituendum censum in Scutis mille quinguecentum, in minori summa, Scutor. scilicet mille, constituere non potuit, ex textu in l. si pupillorum, 7. §. si Prætor, §. de minor. Surd. decif. 268. num. 20. & 21. Cyriac. controu. 323. num. 35. cum tribus seq. Maxime & cum Serenifi. Princeps absolute veniam ætatis non concessit, sed aliquas solemnitates adhiberi iussit, & præcipue Decretum Prioris, ob cuius indiuiduitatem res magis clara euadit, & nullitas constitutionis census irreparabiliter insurgit, iuxta distinctionem Manent. decif. 43. quam sequitur Hodiern. ad Surd. dicta decif. 286. Lancellet. Gall. conf. 45. n. 23. & seq.

- Eoque magis prædicta indubitanter precederent, si constitutio census in Ducatonis argenteis effectiue creata veniam concesseretur, contra ipsam supplicationis narratiuum de constituendo Censum in Scutis à libris sex imaginariis, quæ propterea augmentum non recepissent, ad formam Ordinum, de quibus apud Cyriac. controu. 391. num. 23. Quod non ita sibi locum vindicat, quando certa species monetæ in obligationem deducitur, quæ quotidie augetur, Rot. apud Cenc. de cens. decif. 218. adeo vt Scuta mille illius temporis, quo census constitutus extitit, modo Scuta mille quinguecentum circiter constituerent. Quæ indubitanter procedunt, ex quo preces, & scriptum intelligi debent in indiuiduo de Scutis à libris sex, nec, si intelligerentur in genere, etiam Scuta mille quinguecentum auri minor ad censum recipere poruissent; quo nil absurdius excogitari posset; semper enim Moneta minor in qualibet dispositione venit, Lammius, 73. ff. de legat. 3. Gratian. discept. 165. num. 11. Surd. decif. 298. num. 1. Animaduertendo inluper, quod si minor recipiendo monetæ imaginarias ad Ducatonos simpliciter obligatus censetur, præter constitutionem census nullitas venditionis Ducatonorum pro valore in tot monetis recepto nulliter, ac absque dispensatione recessisset. Estimatio enim Ducatonii, & traditio illius prætij venditionem facit: l. unica, C. de arg. pret. lib. 10. Thefaur. in tract. de monet. part. 1. num. 18.

- Obligatio fideiusforia, & iste erit secundus Articulus, nec ex parte principalis, nec ex parte fideiusforis vitibus subsistit. Quoad principalem quia habilitatio strictè interpretanda ad hanc obligationem se non extendit, Manent. confil. 10. num. 25. & 26. & confil. 17. num. 28. & confil. 38. n. 22. cum adductis per Cyriac. controu. 319. num. 5. & 6. & faciunt tradita per Cenc. de cens. quest. 52. n. 2. & 13. & Maur. de fideiuss. l. c. n. 13. fol. 187. quatenus reuocant an fideiussor censui accedere possit, & habens liberam dispositionem fideiubere valeat, in tantum quod disputant Doctores, an dispensatus ad actum pro illo bona obligare valeat, vt videre est apud Menoch. confil. 478. num. 26. & seq. Cyriac. controu. 189. num. 25. Gratian. discept. forens. 99. num. 28. Si ergo dubitatur an minor ha-

bilitatus ad contrahendum erga secum contrahentem valide bona obliget; certe indubitarum erit quod obligationes bonorum præstatio fideiussorum, & promittendo indemnem consuetare, multiplicare non poterit. Quoad fideiusforem obligatio illius, tanquam accessoria, corruente principali, euanescit; quantumvis principaliter, & in solidum se obligauerit, l. sed est pater, 11. §. non solum, ff. ad Maced. l. cum lex 47. in fin. ff. de fideiuss. Odd. confil. 41. num. 18. cum pluribus seq. Cyriac. controuers. 232. num. 25. & 26. & in puncto pluribus exornat Cenc. de cens. quest. 52. num. 10. & seq. Et quicquid in oppositum sustinere contendat Gratian. discept. forens. 122. num. 1. ac per tot. & decif. March. 182. num. 10. & seq. Marefcot. variat. resolut. 65. n. 7. & seq. Ludouil. decif. 321. §. 60. & 164. Cenc. de cens. quest. 74. num. 12. & post tractat. decif. 337. num. 9. & decif. 42. per tot. apud Merlin. de pignor. & hypothe. Loquuntur namque stante iuramento; clausula: omni meliori modo; & obligatione Camerali, in facti specie non adhibitis. Quibus etiam in terminis contrarium, & sic nostram opinionem latissime descendit Barz. decif. 99. per totam, vbi fundatur in eo, quod nullitas proueniat ex defectu formæ Statuti, aut Decreti Principis, & adducit Senatum nostrum coram Surd. decif. 268. num. 8. & seq. Seraph. decif. 787. num. 15. Maur. de fideiussor. cap. 5. sub num. 3. vers. quando contractus annullatur ex defectu formæ, fol. 181. & §. 46. num. 1. fol. 627. Thoma. de iuror. & curat. tit. 19. sub num. 566. vers. licet non teneatur si contractus nullus sit forma defectu.

Præterquam quod Doctores mox adducti, qui volunt fideiusforem teneri, etiam si principalis obligatio ipso iure irrita sit, procedunt quando contractus ex dispositione Statuti dumtaxat, & sic iure speciali, nullus redditur, vt illorum doctrina pandit.

At in casu nostro nullitas constitutionis census non prætenditur solum ex iure speciali minoris, seu Statutario ob non adhibitas solemnitates, sed etiam de iure communi, ac nostrorum traditione propter non secutam versionem pecuniarum in extinctionem Aeris alieni, iuxta preces, & decretum Ducale, quæ nullitas non tantum fauore minoris, sed quorumcunque indifferenter militat; quo casu ad nullitatem constitutionis census nullitas quoque fideiussionis necessario consequitur, Cenc. de cens. dicta 974. n. 9. vers. vel potest, Marefcot. dicta resolut. 65. num. 3. & 9. lib. 2. Rota apud Merlin. de pignor. & hypothe. decif. 42. num. 5. & seq.

Nec obstat quod fideiussor obligationi principalis accedere declarauerit, etiam si principalis obligatio nullatenus subsisteret; tunc enim, nullitate contractus non atenta, adhuc fideiussor obligatus remanet, Ludouil. decif. 360. & decif. 364. vtrouque in fin. Gratian. dicta discept. 122. n. 26. cum adductis per Cenc. de cens. dicta 974. num. 15.

Siquidem Procurator ad fideiubendum constitutus apparet pro censu valide, vt presumitur, creando; nec ex serie Mandati colligitur facultas aliqua accedendi ad promissionem fideiussoriam, vbi constitutio census ipso iure nulla præxisteret; in quo cum fines Mandati excesserit, ideo principalem non obligauit, l. si procurat. 10. C. de procur. l. diligenter, §. in princ. ff. de Mand. Surd. decif. 209. n. 8. Mart. Medices decif. Senen. 88. num. 14.

11. *decif. 557. apud Cenc. de cens. Rati o subest optima, quia præter actus pofitius solutionum census, scientia etiam illius nullitatis prærequiritur, Rot. decif. 635. num. 12. part. 1. & decif. 39. num. 5. part. 5. & decif. 56. num. 3. & seq. & decif. 260. num. 11. & 12. part. 6. recent. & post tractat. Cenc. de cens. decif. 190. num. 3. & apertius decif. 543. num. 20. & seq. Ex quibus negari non potest quin ex prædictis census omnino inualidus reddatur.*
12. *Nullitas inluper constitutionis census ex eo principaliter deducitur, quia habilitatus ad constituendum censum in Scutis mille quinguecentum, in minori summa, Scutor. scilicet mille, constituere non potuit, ex textu in l. si pupillorum, 7. §. si Prætor, §. de minor. Surd. decif. 268. num. 20. & 21. Cyriac. controu. 323. num. 35. cum tribus seq. Maxime & cum Serenifi. Princeps absolute veniam ætatis non concessit, sed aliquas solemnitates adhiberi iussit, & præcipue Decretum Prioris, ob cuius indiuiduitatem res magis clara euadit, & nullitas constitutionis census irreparabiliter insurgit, iuxta distinctionem Manent. decif. 43. quam sequitur Hodiern. ad Surd. dicta decif. 286. Lancellet. Gall. conf. 45. n. 23. & seq.*
13. *Eoque magis prædicta indubitanter precederent, si constitutio census in Ducatonis argenteis effectiue creata veniam concesseretur, contra ipsam supplicationis narratiuum de constituendo Censum in Scutis à libris sex imaginariis, quæ propterea augmentum non recepissent, ad formam Ordinum, de quibus apud Cyriac. controu. 391. num. 23. Quod non ita sibi locum vindicat, quando certa species monetæ in obligationem deducitur, quæ quotidie augetur, Rot. apud Cenc. de cens. decif. 218. adeo vt Scuta mille illius temporis, quo census constitutus extitit, modo Scuta mille quinguecentum circiter constituerent. Quæ indubitanter procedunt, ex quo preces, & scriptum intelligi debent in indiuiduo de Scutis à libris sex, nec, si intelligerentur in genere, etiam Scuta mille quinguecentum auri minor ad censum recipere poruissent; quo nil absurdius excogitari posset; semper enim Moneta minor in qualibet dispositione venit, Lammius, 73. ff. de legat. 3. Gratian. discept. 165. num. 11. Surd. decif. 298. num. 1. Animaduertendo inluper, quod si minor recipiendo monetæ imaginarias ad Ducatonos simpliciter obligatus censetur, præter constitutionem census nullitas venditionis Ducatonorum pro valore in tot monetis recepto nulliter, ac absque dispensatione recessisset. Estimatio enim Ducatonii, & traditio illius prætij venditionem facit: l. unica, C. de arg. pret. lib. 10. Thefaur. in tract. de monet. part. 1. num. 18.*
14. *Obligatio fideiusforia, & iste erit secundus Articulus, nec ex parte principalis, nec ex parte fideiusforis vitibus subsistit. Quoad principalem quia habilitatio strictè interpretanda ad hanc obligationem se non extendit, Manent. confil. 10. num. 25. & 26. & confil. 17. num. 28. & confil. 38. n. 22. cum adductis per Cyriac. controu. 319. num. 5. & 6. & faciunt tradita per Cenc. de cens. quest. 52. n. 2. & 13. & Maur. de fideiuss. l. c. n. 13. fol. 187. quatenus reuocant an fideiussor censui accedere possit, & habens liberam dispositionem fideiubere valeat, in tantum quod disputant Doctores, an dispensatus ad actum pro illo bona obligare valeat, vt videre est apud Menoch. confil. 478. num. 26. & seq. Cyriac. controu. 189. num. 25. Gratian. discept. forens. 99. num. 28. Si ergo dubitatur an minor ha-*
15. *bilitatus ad contrahendum erga secum contrahentem valide bona obliget; certe indubitarum erit quod obligationes bonorum præstatio fideiussorum, & promittendo indemnem consuetare, multiplicare non poterit. Quoad fideiusforem obligatio illius, tanquam accessoria, corruente principali, euanescit; quantumvis principaliter, & in solidum se obligauerit, l. sed est pater, 11. §. non solum, ff. ad Maced. l. cum lex 47. in fin. ff. de fideiuss. Odd. confil. 41. num. 18. cum pluribus seq. Cyriac. controuers. 232. num. 25. & 26. & in puncto pluribus exornat Cenc. de cens. quest. 52. num. 10. & seq. Et quicquid in oppositum sustinere contendat Gratian. discept. forens. 122. num. 1. ac per tot. & decif. March. 182. num. 10. & seq. Marefcot. variat. resolut. 65. n. 7. & seq. Ludouil. decif. 321. §. 60. & 164. Cenc. de cens. quest. 74. num. 12. & post tractat. decif. 337. num. 9. & decif. 42. per tot. apud Merlin. de pignor. & hypothe. Loquuntur namque stante iuramento; clausula: omni meliori modo; & obligatione Camerali, in facti specie non adhibitis. Quibus etiam in terminis contrarium, & sic nostram opinionem latissime descendit Barz. decif. 99. per totam, vbi fundatur in eo, quod nullitas proueniat ex defectu formæ Statuti, aut Decreti Principis, & adducit Senatum nostrum coram Surd. decif. 268. num. 8. & seq. Seraph. decif. 787. num. 15. Maur. de fideiussor. cap. 5. sub num. 3. vers. quando contractus annullatur ex defectu formæ, fol. 181. & §. 46. num. 1. fol. 627. Thoma. de iuror. & curat. tit. 19. sub num. 566. vers. licet non teneatur si contractus nullus sit forma defectu.*
16. *Præterquam quod Doctores mox adducti, qui volunt fideiusforem teneri, etiam si principalis obligatio ipso iure irrita sit, procedunt quando contractus ex dispositione Statuti dumtaxat, & sic iure speciali, nullus redditur, vt illorum doctrina pandit.*
17. *At in casu nostro nullitas constitutionis census non prætenditur solum ex iure speciali minoris, seu Statutario ob non adhibitas solemnitates, sed etiam de iure communi, ac nostrorum traditione propter non secutam versionem pecuniarum in extinctionem Aeris alieni, iuxta preces, & decretum Ducale, quæ nullitas non tantum fauore minoris, sed quorumcunque indifferenter militat; quo casu ad nullitatem constitutionis census nullitas quoque fideiussionis necessario consequitur, Cenc. de cens. dicta 974. n. 9. vers. vel potest, Marefcot. dicta resolut. 65. num. 3. & 9. lib. 2. Rota apud Merlin. de pignor. & hypothe. decif. 42. num. 5. & seq.*
18. *Nec obstat quod fideiussor obligationi principalis accedere declarauerit, etiam si principalis obligatio nullatenus subsisteret; tunc enim, nullitate contractus non atenta, adhuc fideiussor obligatus remanet, Ludouil. decif. 360. & decif. 364. vtrouque in fin. Gratian. dicta discept. 122. n. 26. cum adductis per Cenc. de cens. dicta 974. num. 15.*
19. *Siquidem Procurator ad fideiubendum constitutus apparet pro censu valide, vt presumitur, creando; nec ex serie Mandati colligitur facultas aliqua accedendi ad promissionem fideiussoriam, vbi constitutio census ipso iure nulla præxisteret; in quo cum fines Mandati excesserit, ideo principalem non obligauit, l. si procurat. 10. C. de procur. l. diligenter, §. in princ. ff. de Mand. Surd. decif. 209. n. 8. Mart. Medices decif. Senen. 88. num. 14.*
20. *21. 22. 23. 24.*

n.14.&c. pluribus ad rē cōprobat Cyriac.contr.298.
num.3. & feq. Burat.decif.61.n.2. Mautic.de tacit.&
ambig.lib.3.it.9.n.62. Merlin.de pignor.& hypothec.
lib.2.g.104.n.3.vbi quod Procurator conftitutus ad
fideiubendum, beneficii fuore fideiuforum in-
ductis renuntiare valeat, quia ita moris fit. Que
confuetudo non viger in hoc cafu, quia fideiuf-
lores in cafu nullitatis regulariter fe obligare non
folent, Cauter.decif.612.n.19. & feq.vbi quod in to-
tum actus Procuratoris reddatur nullus.Ex quibus
incōcuflum omnino euadit quod tam principalis,
quam fideiufior ad nihilum pro cenfu teneantur.

Omnique in cafu validitate cenfus, citra de-
pendium veritatis, præfuppofita, nonnifi in libris
fex mille fuffineretur. Quippe quoniam etfi con-
ftitutio cenfus in certa fpecie nimirum Ducatoni,
facta appareat, & propterea folutio fieri deberet
in eadem fpecie Ducatoni, & fecundum illius bo-
nitate intrinfecam, Thefaur. decif.174.n.5. Surd.
conf.242. Cenc. de cenf.83.n.8. & poff trait. de
cif.219.n.1.& decif.330.n.1. Cyriac.controu.388.n.13.
Lat.decif.21.n.24. & per tot.

Attamen fubiungitur, conftituentium libras
fex mille. Cenfuarius propterea non renetur ad
Ducatonos, feu eorum valorem, nifi limitatum ad
prædictas libras fex mille, caufa taxationis adie-
ctas, Surd.conf.392.n.2.3. & 12. Et quæ magis quia in
hac Patria non adfert duferas Ducatonorum circa
valorem, & de tempore conftitutionis cenfus
omnes Ducatoni pro libris decem expendeban-
tur. Didta igitur verba cum non poffint stare de-
monftratiue, neceffario fequitur eadem intelligenda
taxatiue, Caphal.conf.31. Surd.conf.368.fub n.13.
verf. non etiam mouet, & optime declarat Gratian.
difcept. forenf.417. num.8. & feq. fequitur Rot. in
Bononien. dotis, feu pecuniaria, 26. Martij 1645.
5. neque aureorum, coram Reuerendiff. Dunozeo
Decano. Et hæc interpretatio tanto magis retinenda
venit, ex quo et conformis precibus, & refcripto. Vltra quod Pedretus, qui pecunias tra-
didit, cas in alia fpecie quam Ducatonorum ex-
burfauit.

In nihilo prorfus refragante, quod in fubfe-
quenti parte instrumenti cenfus fubiungatur clau-
fula: in tot nempe Ducatonos, vel eorum valorem
de tempore in tempus deftinatum folutionum,
iuxta eorum curfum. Hæc enim pofterior pars in-
strumenti interpretationem recipit à præcedenti,
vt nimirum intelligatur de valore limitato cor-
refpectiue ad libras fex mille, l.vtrum, 26. ff. de
legat.1. Surd.decif.202. num.15. dixi allegat.72.n.19.
Rot. in Bononien. de Maluetijs, 11. Decembris 1624.
num.7. coram R.P.D. Pirouano. Quemadmodum
poftca de huiufmodi cenfu habita fuerit ratio vti
de creato in libris, feu totidem Scutis, iuxta etiam
acqifitionem D. Ferdinandi Fâciepote Pauchij,
tametsi per errorem loco cedendi illum in Scutis
mille, in mille bifcentum celfus appareat. Quam
ob celfionem fubfecutam in tot Scutis, præter
alias confiderationes mox adductas, natura obli-
gationis, & qualitas monetæ fortius explicata
remanet, litem fit, 8. alias est, l. fed Iulianus, 9.
9. proinde, ff. ad Maced. Cenc. de cenf. quæft.85.
num.33. & poff trait. Rot. decif.221. num.2. & 3.
Lat. decif.24. num.17. Cum igitur cenfus realiter
in Ducatonos non fuerit conftitutus; nec ad id
minor habilitemus obtinuerit; nec acqifitio
D. Pauchij de Ducatonis verbum aliquod faciat,
minufve actus fuccelferit vniformis; Prætenfioni
modo excitatæ de exigendo in Ducatonis non

Ioan. Pauls Adely Obferuat. forenf.

eft locus. Ideo quatenus vnquam cenfus confifte-
ret, certè in Ducatonis nullatenus, fed in libris fex
mille ab initio taxatis deberetur.

Tandem vbi prædicta omnia celfarent, cenfus
que validus reputaretur, atque in Ducatonis fol-
uendus effer (quod omnino negatur) Aduerfarius
nonnifi pro Scutis mille bifcentum fibi fimplici-
ter celfis agere poffet; ftante quod refiduum à ce-
dente abdicatum non celferetur, lnee vitem, 20.
ff. ex quibus cauf. maior. l. cum quis, 38. §. fi debito-
rem ff. de folu. Surd.conf.446.n.19. Merlin.decif.712.
fub n.2. verf. celfio enim limitatur, Ioan. Bapt. An-
tonel.conf.11.n.16. & 17. Caren.refol.228.n.2.

Supradictis omnibus accedit, quod nec locus
eft executioni, non quidem aduerfus D. Marchio-
nem Bortefium, quia; vt bene in facto deducitur,
illius perfona hætenus legitimita non apparet,
provt etiam in executiis prærequiritur, Dec. in
lfin. n.47. C. de Edit. Diu. Adr. roll. dixi allegat.37.
n.28. lib.3. Rot. apud Zach. de Cam. obligat. decif.76.
num.6. &c. in Bononien. de Maluetijs, 11. Decem-
bris 1624. num.9. coram R. P. D. Pirouano. Vltra
quod tam pro D. Marchione prætenfo fideiuflore,
quam pro D. Marchioniffa de Gazinis aſſerta de-
bitrice fuffragari exceptio nullitatis, quæ vti
oriens ex eodem inftrumento, vnde delinquitur
actio, illius executionem impedit, Bald. in authent.
prefente, in 1. notabili, C. de fideiuf. cum adductis
per Rot. corā Burat. decif.122.n.2. & apud Zach. de
Cam. oblig. dec.14.n.2. & dec.27.n.2. & dec.181.n.27.
quæ apud Merlin. est dec.714.n.33. dixi alleg.21.n.2.
fol.379. lib.1. vbi quod exceptio nullitatis oriens ex
eodem inftrumento, nullamque ab extrinſeco pro-
bationem requirit, quemadmodum in facti ſpe-
cie fuccedit, illius, quantumvis Camerali obli-
gatione vallati, executionem indubitanter impedit.

Vicenaria etiam præſcriptio à Statuto Man-
ruæ inducitur, & quidem triplicata quod fideiuf-
forem reſiſtit, Surd. decif.38. num.1. Caren. refol.138.
num.1. Cyriac. controuerf.317. num.14. & 15. &
controuerf.316. num.1. propter obiectam excep-
tionem Curialitatis, qua etiam ſublata, in Senatu
Excellentiſſimo, dum verſatur in prima inſtan-
tia, iuriſdictio deficeret, l.4vbi gloſſ. in verb. auxi-
lium, C. de iuriſdict. omni. iud. Roland. conf.48.n.29.
& feq. lib.2. Scac. de appell. quaſt.7. num.2. Cumque
D. Pauſeus actor nulliter in iudicio proceſſerit;
conſequentes ſit, vt fideiufſor reus abſoluti debeat,
damuato actore in expenſis, Barz. decif.122. num.7.
Cyriac. controu.384. n.25. & dixi allegat.2. num.27.
fol.51. lib.1.

SVMMARIVM.

- 1 Minor 25. annis, maior 14. habet electionem
fori. Contra, num.2. Sed prima opinio an-
plectenda, num.3.

OBSERVATIO XXXVIII.

DISCEPTATVM aliquando fuit, à
Minores viginquinque annis, ma-
iores tamen quatuordecim gaudent pri-
uilegio l. vnic. C. quando Imp. inr. pupill. C. ouar.
vid. &c. dubitandi anſam præbuerunt, Couar.
pract. quaſt. cap.6. numero ſecundo, Paſchde Patr.
poſſeſt. parte ſecunda, cap.2. num.21. vbi etiam Mi-
noribus ſimile priuilegium competere firmant

G Aſias

Arias de Mef. *resolut.* 21. num. 18. lib. 1. Carleual. de Iudic. lib. 1. tit. 1. *disputat.* 2. *questio* 6. *sect.* 7. num. 532. Ciarlin. *controuers.* 102. num. 6. & plenius *controuers.* 170. à num. 40. ad 46. Galupp. in *prax.* part. 2. cap. 6. num. 56. & hanc partem ex professo tuerur Ioan. Franc. Andr. *controuers.* 235. num. 2. ac per totam, nouissimè Carol. in *syn. ter. arbor.* 4. num. 70. & seq.

2. Contrariè tamen opinioni, tanquam veriori, ac magis receptæ Senatus adhæsit, & Minorem à beneficio *diſt. l. vnic. C. quando imp. int. pupil.* & *vid.* &c. semper exclusit, ex doctrina Nouar. qui alios refert de *elect. for. sect.* 2. *quest.* 4. num. 5. & seq. Leoncill. *decis.* Ferrar. 181. sub num. 6. & de *privileg. pauper.* 259. num. 4. part. 2. Thomat. *decis.* Macerat. 85. num. 39. Anton. de Marin. *resolut.* 47. num. 16. lib. 2. Guil. Anth. de *reſcript.* & *morat.* 217. *concl.* 33. n. 32.

3. Priorè tamen sententiã tanquam magis æquam in consulendo, & iudicando amplectendam post alios renuntiat, Carleual. de Iudic. lib. 1. tit. 1. *disput.* 2. *quest.* 6. *sect.* 7. n. 532.

S Y M M A R I U M.

- 1 Filius habens filios Parentes omnino præterire in testamento potest. Soluimmodo exceptionem binubatus Matrì opponit, n. 22.
- 2 Filij testamentum propter Matris præteritionem eſſe nullum.
- 3 Mater præterita ob ventris prægnantiã uxoris filij, si non nascatur, aut prægnantia verè non adſit, testamentum filij rumpit. In vſufructu inſtituta dicitur præterita, n. 4. Binuba habetur pro extranea, n. 11. Declarat, n. 12. Dum videtur à filio ſaltem in legitima eſſe inſtituenda, n. 16. Cuius proprietatem reſeruat vſufructu quoad viuit amittit, num. 17. Renubendo filios offendit, n. 21. Reintegratur ad ſucceſſionem filiorum ſi præcedant, aut proficiantur, n. 23.
- 5 Paria ſunt Matrem à filio præteriri, vel inſtitui, ita ut nihil conſequi poſſit pro nullitate teſtamenti.
- 6 Clauſula codicillaris reſtatori non declarata, non operatur. Et Mater ignoranter præterita, n. 7. Et de ratione, n. 8. Sine ignorantia circa perſonam ſine circa rem verſetur, num. 9. Abſolutè ob Matris præteritionem nullum paria eſſectum, n. 10.
- 13 Pæna ſecundo nubentium non militat quoad bona ſitã aduentitia.
- 14 Præteritio ignoranter ſacta probatur ex inſtitutione eius, qui in rerum natura non præexiſtebat, & exiſtentiẽ excludit. Matris antequam renubat non ſubſiſtit, n. 20.
- 15 Teſtamenti tempus inſpicitur circa neceſſitatem inſtituendi Parentes.
- 18 Proprietas reſeruata filijs in bonis Matris binuba, ea mortua trahit ad ſe vſufructum. Ampliã, n. 19.

OBSERVATIO XXXIX.

IN VECTVOSA filij ab hæreditate Mater per testamentum excluſa conſequi non potuiſſet, ſi quemadmodum ſuppoſuit teſtator, illius ſponſa ventrem prægnantem geſtaſſet,

tractuque temporis ſortum in lucem prodiiſſet, ea ratione, quia in eorum elegiſis, filij egra parentes ad quicquam non tenebantur, dum ex ſe ipſis deſcendentibus, ea poſteritatis ſpem relinquant, text. eſt in §. 1. *Amicent. de hæred. ad inſeſt.* Craſſ. in §. *legitima, queſtione quarta, numero primo.* Cuch. de *legitima*, ſol. 2. num. 8. Rimin. iun. *conſil.* 793. num. 20. & 30. Cyriac. *controuers.* 243. num. 3. Merliu. de *legitima*, lib. 1. tit. 2. q. 12. num. 12. Quoniam verò veſtigia prægnantiæ non ſubterant, ſeu euanuerant, ea propter ex hoc fallaci ſuppoſito Mater à filio ignoranter præterita non prohibetur quo minus de nullitate tabulas vltimę voluntatis filij redarguere valeat, §. *inſuſum autem*, & §. *ſancimus*, & §. *hac autem diſpoſitionem*, in *Auſt.* ut cum de appell. *cognos.* Clar. in §. *teſtamentum, quaſt.* 38. *verſ.* ſed quero tu ſcis, Theſ. *decis.* 38. num. 1. cum adductis per Merlin. de *legitima*, lib. 1. tit. 2. *queſt.* 12. num. 5. Rot. in *Romana hæreditatis*, 30. Ianuarij 1654. §. *cui reſolutioni*, coram R. P. D. Benilaqua. Ratio aſſignatur, quia ob ſpem naſciturũ ex ventre probabiliter prægnanti pendet uſs Matris donec naſcatur, & ſe habet ad inſtar capri ab hoſtibus, per cuius poſſibilitatem reuerſionem teſtamentum retractatũ rumpitur, per textum totundum in *l. ſi cum vel in dero* 10. num. 1. C. de *teſtam. milit.* & l. 2. §. *ſi vero apud iuſtes*, ff. ad *Ternul.* Cyriac. *controuers.* 205. num. 80. & *controuers.* 348. num. 79. Bald. *conſil.* 170. num. 10. & *conſil.* 313. in fin. lib. 5. cum adductis per Rot. in *Romana de Mareſcotis*, 18. Maij 1646. coram Ghiſlerio, quæ eſt *decis.* 160. num. 16. apud Merlin. de *legitim.* in moderna impreſſione anni 1651. & in *Romana hæreditatis*, 30. Ianuarij 1654. §. *Præteritio autem, coram R. P. D. Benilaqua.*

Siquidem legatũ vſuſfructus Prædiij de Capite inferiori præſtæ necceſſitati Matrem inſtituendi in defectum prolis non ſupplet, Ludou. *decis.* 186. num. 4. & ibi adden. num. 6. Rota *decis.* 191. num. 6. part. 7. recent. & in Bononiẽ fidei-
commiſſi, 16. Ianuarij 1654. coram R. P. D. Peutingero, §. non obſtat. Præterquam quod ſimpliciter, & abſolutè non proceſſit, ſed ſub conditione pænali, ac omnimoda priuatione in euentum tranſitus Matris ad ſecundas nuptias, vt euenit, cum onere inſuper alendi Nurum, ac reſpectuẽ ſponſam cum eius familia, ſimulque reſpondendi menſualĩ de ſentis decem relictiſ Campo longo cum iure, ac ſpeciali hypothecha in idem prædiũ, adeo vt perinde efficiatur, ac ſi nihil omnino legaſſet. Quandoquidem ad effectum nullitatis teſtamenti paria reputantur Parentibus nihil relinquere, vel tale quid, quod emolumentum non pariat, ſeu conſequi nequeat, Bertrand. *conſil.* 250. num. 1. lib. 2. Bald. *conſil.* 93. num. 7. lib. 3. Rot. *decis.* 370. num. 1. & 3. tom. 2. part. 4. & *decis.* 74. num. 30. part. 5. recent. & in *Romana de Mareſcotis*, 29. Ianuarij, & 21. Maij 1618. coram bon. mem. Cardinali Sacro, & in *Romana fidei-
commiſſi de Agazariis*, 12. Novembriſ 1644. §. *quia Camilla*, & 19. Junij 1647. coram R. P. D. Peutingero, & in eadem *Romana de Mareſcotis*, 18. Maij 1646. §. *citra ſupradictam*, coram R. P. D. Ghiſlerio, quæ nunc eſt *decis.* 160. apud Merliu. de *legitim.* in moderna impreſſione anni 1651. & in *Romana hæreditatis*, 30. Ianuarij 1654. §. *quia præteritio*, coram R. P. D. Benilaqua. In præſentiarum verò Mater non ſolum ex filij inſtitutione quicquam recipere potuit, quin potius etiam vſuſfructu ſibi in caſum binubatus de iure debito,

bito, vt infra dicam, contra iuris æquitatem nulliter priuata extitit.

Claufula verò codicillaris testamento annexa duplici ex capite in præfentiarum, nihil profusè operatur. Primo, quia cum testator tardè, atque hebetris ingenij efflet, neque per Notarium eidem virtus claufulæ explicata appareat, inde propterea fit, quod testamentum ob Matris præteritionem irritum, non reuocalefcit, ex copiofiffimè traditis per Altograd. *confil.* 78. & *confil.* *seq.* dixi allegat. 4. num. 10. & allegat. 13. num. 4. & 5. lib. 3. & censuit aliàs Ampliffimus Mantuæ Senatus fauore Marchioniffæ de Gazinis ad exclusionem Matris quoad legata eidem ab eius marito in simili testamento relicta.

Secundò, quia quicquid efflet de præcedenti conclusione, quam Senatus ideam in causa de Butretis amplecti noluit, & vbi defenfio principalis ad eam reduceretur, altius inuestigandum efflet, ftante Matris præteritione ignoranter, atque ex facta credulitate ventris prægnantis secuta dubium non fubelt, quin testamentum filij ex defectu voluntatis adeo profternatur, vt neque etiam ex illo legata, quantumvis pia debeantur, vt post alios comprobant, Merlin. *de legitim.* lib. 5. tit. 2. *quest.* 4. num. 11. Altograd. *confil.* 80. num. 31. Rub. *de testum.* cap. 54. num. 257. & *seq.* vbi id quoque in legatis ad pias causas procedere subiungit, Rot. in d. *Romana de Marefcottis*, 29. *January*, & 21. *May*, coram Cardinali Sacratò, & 18. *May* 1646. §. nec pariter, ibi, contra quam non fuffineatur testamentum ex claufula codicillari, coram Reuerendiffimo Terracinen. apud Merlin. *de legitim.* *decif.* 160. in vltima impressione anni 1651. & in *Auentionenf. legitima*, 30. *January* 1654. §. accedente præfentim claufula codicillari, ex qua testamentum fuffinetur, quando filius fuit fcienter præteritus, licet fecus fit fi ignoranter, coram R. P. D. Penfingero.

Præcitati autem Doctores obiecto occurrunt, quod fieri poffet ex quo ignorantia folummodo quoad poftumos militet, & regulariter de iam natis, multoque magis de præexiftentia Matris fcientia præfumatur, fcienterque præteritio facta videatur, Clar. in §. *testamentum*, q. 46. num. 2. Altograd. *confil.* 80. num. 30. cum adducit per Cyriac. *controuerf.* 262. num. 83. & per Rot. in dicta *Romana de Marefcottis*, §. neque ex eo, *verf. cum hac*, coram Ghislerio, Dum imò fufficiens ratiocinationem huiusmodi eo fortius in extantibus fibi locum vindicare, quia magis eft odiofa præteritio facta perinde ium præexiftentis, quam præteritio poftumum, At. de *Me.* *var. refol.* lib. 3. cap. 9. num. 23. Altograd. *confil.* 80. num. 30. & 31. Rota *decif.* 74. num. 11. part. 5. recent. & in d. *Romana de Marefcottis*, 18. *May* 1646. §. neque ex eo, *verf. at vbi*, coram R. P. D. Ghislerio, quæ nunc eft *dec.* 160. n. 14. apud Merlin. *de legitim.* in vltima impressione.

Animaduertendo infuper quod in facti contingentia præteritio Matris non tam quoad personam, quam etiam quod ad bona interceffiffadeo vt tanto magis testamentum filij corruat, multoque minus ex claufula codicillari fuffineatur, Molin. *Theologus de Inft. & Iur. tract.* 2. *diffut.* 132. num. 70. Altograd. *confil.* 80. sub n. 31. *verf.* & quamvis, Rot. in d. *Romana de Marefcottis*, 18. *May* 1646. §. nec pariter, coram R. P. D. Ghislerio, 160. apud Merlin. *de legitim.* in vltima impressione anni 1651. & in *Romana hereditatis*, 30. *January* 1654. §. quia præteritio non tantum oritur, quando nulla fuit

Ioan. Pauli Melij Obferuat. forenf.

facta mentio illius qui de iuris neceffitate debeuerat inftitui, fed etiam vbi nominatus fuit inftitutus in re, quam non accepit vigore inftitutionis, & realiter inutilis enafit inftitutio, coram R. P. D. Beniliqua, ftante potiffimum, quod abftrahendo etiam à prædictis claufula codicillari, vbi agitur de exheredatione Matris, reconvalefcant testamenti filiorum non præbet, ex Thefaur. *ad decif.* 128. eius Patri, *Colt. de part. rat. quest.* 202. num. 6. Merlin. *de legitim.* lib. 1. tit. 3. *quest.* 1. num. 23. *verf.* vbi addit etiam, & post *tract. decif.* 139. n. 20. in pofteriori editione.

Hæc etfi quotidiana fint, nullamque præfeferant ambiguitatem, adhuc tamen filij testamentum ob Matris abfolutum præteritionem in cafu fecundarum nuptiarum corrumpere non videtur; quippe quoniam ex huiusmodi tranfitu per Matrem filius interrogat iniuria, ob quam excluditur à plena fucceffione inftituitur, & agnita in testamento filij non capit, nisi quod tali in cafu e filius reliquit; quia cenfetur agnita, feu inftituta, vt quilibet extraneus, Bald. *confil.* 40. num. 1. in fin. lib. 5. Barbat. *confil.* 50. col. 6. *verf. capio nunc*, vol. 2. Alex. *confil.* 3. num. 10. & *seq.* lib. 7. Azueud. *recopil.* lib. 5. tit. 1. 1. 4. num. 39. Rota Bononiens. *diuerf. decif.* 11. num. 5. Merlin. *de legitim.* lib. 4. tit. 2. *quest.* 2. ex num. 6.

Verum pro istius obiecti refolutione in facto præmittendum venit, qualiter prædefuncto D. Alphonso de Tarabutis, fucceffus post ipsum ex hac luce D. Ioan. Baptista illius Frater germanus migrauerit, ficque per mortem ipforum in personam testatoris vtraque hæreditas Patris nimirum, ac Patruj confolidata extiterit. Quicquid ergo efflet quoad bona ex fubftantia Patris in D. Hieronymum peruentu, vtrique refpectu bonorum Patruj, cuius intuitu iniuriæ ex vltioris coniugio Matris confideratio aliqua non cadit, Salicet. in *Authent. de l. & si quis*, col. 2. in princ. C. de *fecund. nupt.* Marcabrun. *confil.* 79. num. 62. & 63. & adrem optime ponderat Ioan. Anton. Bellon. *confil.* 59. sub num. 21. *verf. ad fecundum*, & num. 22. Rota apud Merlin. *de legitim.* *diff.* *decif.* 200. sub num. 21. *verf. fecus vero*, in pofteriori editione anni 1651. in eisdem terminis Mater relinquitur, filiūque eandem inftituere cogitur non fecus, ac li in viduitate permaniffet, feu pofteriores nuptias non contraxiffet, per textum in l. *Mater*, ibi, extrinsecus quidem quæftia filio, filiaue fimili firmitate poffideat, C. ad *Tertullian.* & in §. *cum igitur*, ibi, fed etiam contra testamentum ei datus allegacionibus, fi fortè filium eam prætermiferit, aut irrationabiliter exheredatam fecerit, *Authent.* de non eligen. *fecund. nub.* confirmatum in §. hinc nos, infra medium, ibi in refiduis vero omnibus rebus, quæ aliunde erant filio præter Paternam fucceffionem, veniant fecundum vocationem nofttram, & in fin. ibi, aliis omnibus, quæ de fucceffionibus dicta funt Paternum in filius intratibus remanentibus, *Auth.* de nuptiis, & animaduertit Ioan. de Garrib. in *Authent. ex testamento*, num. 29. in fin. C. de *fecund. nupt.* Rim. iun. *confil.* 305. num. 17. *feqq.* ac per totum, Menoch. *confil.* 137. num. 12. Ioan. Anton. Bellon. *confil.* 59. *feqq.* per totum, Merlin. *de legitim.* lib. 1. tit. 4. *questione* 7. numero 15. & lib. 4. tit. 2. *questione* 1. num. 6. & *fequent.* & sub numero 17. *verf. quia*, Petegri. *confil.* 80. num. 26. lib. 1. Negulan. *quest.* 450. sub num. 36. Cyriac. *controuerf.* 367. num. 50. & 51. Rota *decif.* 771. part. 3. recent. & apud eundem

Q 2

Merlin.

Merlin. *de legit. decif.* 200. num. 8. & 9. in moderna impressione, vbi contrariis ex professo, & magistratibus satisficit.

- Rationem assignant, quia adhuc aliunde filiis, quam ex hereditate Patris deuoluta pœnæ secundo nubentium non extenduntur, quodque per Authenticam illam corrigatur dispositio l. *fœmina, §. illud, C. de secund. nupt.* Alb. *confil.* 349. num. 1. S. *ichard. in Auth. ex testamento, num. 3.* ibique Augustin. Barbo. n. 4. & 5. *C. de secund. nupt.* Azeved. *recopilat. lib. 3. tit. 1. lib. 4. num. 43.* Fachin. *confil.* 81. num. 2. lib. 1. Ioan. Anton. Bellon. *d. confil.* 39. num. 54. & seq. Fontanell. *decif.* 52. num. 19. Negulant. q. 367. num. 15. Rota in *Faustina bonorum, 5. Iulij 1649.* *§. alia vero, & §. seq. coram R. P. D. Celfo, & in dicta Forefempronij bonorum, 14. Maij 1650. §. verum quia coram R. P. D. Bichio, apud Merlin. de legit. decif. 200. num. 6. & seq. in eadem impressione anni 1691.* Hinc ergo cum respectu bonorum Patru binubatus Matri minimè officiat, pari quoque ratione super euidenti nullitate testamenti ob sui prætentionem ignoranter factam adeo insistere valet, vt neque etiam ipsa cum filiabus ab intestato venientibus ad legata quantumvis pia obtinatur, quemadmodum seculo transitu ad præsentis nuptias facere eidem permillum de iure fuisset, tanquam prætenta non ex causa, & scienter, sed ex duplici capite erroris, & ignorantia; altero circa prægnantiam eius sponsæ; altero circa priuationem, seu pœnam Matris etiam quoad bona aliunde quam ex substantia Patris prouenientia; si enim sciuisset se non habiturum filios, vtique Matrem magis dilectam fororibus institutis non præterisset, vt in terminis ratiocinantur, Molin. *de Inst. & Iur. tracl. 2. disput. 132. in fin. vers. ratio autem est, Rot. in d. Romana de Marfcoctis, 18. Maij 1646. coram Ghislerio, quæ est decif. 160. num. 17.* apud Merlin. *de legit. in moderna editione, & in d. Romana hereditatis, 30. Ianuarij 1654. §. prætentio, vers. quippe, quia presumpcio est, quod non sic disposuisset, si filium, & c. coram R. P. D. Benitagua.*
13. Eoque magis superius dicta inconcussa redduntur, quia de tempore obitus filij pro validitate eius testamenti incipiendo, Fulgos. in l. *fin. n. 5. C. de Episcop. & Cler. Port. Imol. confil.* 131. n. 11. 179. n. 14. & 207. n. 8. Sanchez in *precept. Decalog. lib. 7. c. 32. n. 33.* & bene explicat Rota in *Romana hereditatis, 30. Ianuarij 1654. coram R. P. D. Benitagua, §. fin.* adhuc mater in viuiditate repetebatur, & consequenter in testamento filij dum tunc causa exheredandi non suberat, saltem in legitima titulo honorabili institutionis absque vlla prorsus conditione, aut onere proportionabiliter ad hereditatem filij erat instituenda, Bald. in l. *omni modo, C. de inoff. testam. Purpur. confil.* 164. n. 16. Ludouil. *decif.* 495. num. 1. cum adductis per Mathien. *recopilat. lib. 5. tit. 8. l. 1. §. 7. n. 2. & post ipsos per Rot. d. decif. 200. n. 15.* apud Merlin. *de legitum.*
14. Secuto enim deinceps binubatu successio in bonis filij ad eam delata, iuxta claram dispositionem textus in d. l. *fœmina, §. illud, C. de secund. nupt.* restingeretur ad solum vsumfructum quoad vixerit, restituta proprietate aliis filiis prioris matrimonij, quæ matre demum mortua illis superstitibus etiam vsumfructum ad se trahit, l. *si quis prioris, §. illud, C. de secund. nupt. §. finitur. Instit. de vsumfructu.* Rota *decif.* 209. num. 2. *part. 1. recent.*
15. Idemque procedere etiam in legitima alioquin Matri debita comprobant, Bald. in d. *Auth. ex*

testamento, ante num. 2. *vers. sponse ergo, C. de secund. nupt.* Petegr. *confil.* 78. num. 5. lib. 1. & *confil.* 17. num. 4. lib. 3. Menoch. *d. confil.* 237. num. 7. & seq. Rot. *decif.* 80. num. 6. & 9. *part. 6. recent.* Cyriac. *controuers.* 367. num. 42. & 43. Vnde ex hoc etiam capite testamentum ab Matris intempestuum prætentionem corruit, Doctoresque *supra* in oppositum adducti *§. hæc est, intelligi* veniunt, quando filius initis iam à Matre posterioribus nuptiis testatur, atque decedit, vt in proposito bene explicat Merlin. *de legit. lib. 4. tit. 2. quest. 1. num. 14.* post Bald. Socin. iun. & Mangil. *ibi* relatos.

Quæ tamen ex abundantia dicta sint, quoniam filius ex supposito prægnantia eius vxoris, Matre in totum præterita, non tam proprie bonorum hæreditatis, quam etiam ab insensibili quodam vsumfructu, vbi ipsam ad vltiores nuptias transire contigisset, absolute priuatur, disponens tali in casu, quod non nisi dotem cum relicto ab ipsorum Patre, ac marito facto consequeretur expressè disposuit. Vnde per huiusmodi legatum vltora dotem in casu binubatus à marito omnis iniuria censetur remissa; respectu verò filiorum, quibus ex transitu Matris offensa similiter interrogat, neque remissio Paterna eam abrogat, Laderch. *confil.* 35. num. 9. Merlin. *de legit. lib. 4. tit. 2. q. 2. num. 10.* fortè militaret si Matri nunc binubæ, filiz adhuc superstitibus iniuriam tacite non remississent, ad text. in l. *Matri, C. ad Terrull.* Ioan. Ant. Bellon. *confil.* 59. num. 23. *Surd. decif.* 99. num. 12. Cyriac. *controu.* 527. n. 49. cum adductis per Rot. in *Forefempronij bonorum, 14. Maij 1650. §. nec vnius huiusmodi exceptionem Matri, coram R. P. D. Bichio, 200. n. 27.* apud Merlin. *de legit. secundum prædictam editionem, Cyriac. controu.* 139. n. 25. & 26. Merlin. *de legit. lib. 4. tit. 2. q. 2. n. 19.* in moderna impress.

Cæterum cum filiz superstites secundis nuptiis per Matrem contractis, non acquirerent; verum cum Matre in actu professionis liberaliter se gesserint, nullaque iniuriæ ad animum reuocare indicia præstiterint, & quod magis est obmissam in Religione professionem pro mortuis habentur; ad plenam filiorum successionem etiam quoad legitimam reintegrata censetur, Gabr. *de secund. nupt. conel.* 3. n. 29. Cyriac. *d. controu.* 367. n. 49. Rot. *decif.* 223. & *decif.* 267. *part. 5. recent.* & apud Martin. *quotidianar. resolut. cap. 253. num. 2. 9. & 14.* Tamburin. *de Iur. Abba. decif.* 14. Merlin. *de legit. lib. 4. tit. 2. quest. 1. prop. fin. in moderna impressione anni 1691.* petinde ac si filiz prius matrimonij D. Margaritæ eorum Matri, antequam ipsa secundas nuptias contraheret, prædecesserint, quo casu non intrat dispositio l. *fœmina, C. de secund. nupt.* quia tunc Mater, tam quoad vsumfructum, quam quoad proprietatem lucrum dotale, & legitimam acquirit, Rota *decif.* 619. num. 1. *part. 1. recent.* & in *Romana successione de Comitibus, 15. Ianuarij 1642. §. nec releuat, vers. secum autem, coram Reuerendiss. Decano, & in Beneucenti a manutentionis, 27. Iunij 1650. §. & aduertendum, coram R. P. D. Peutingero, eaque per totum testamentum filij quantumvis clausula codicillari vallatum, tam quoad institutionem, quam quoad legata etiam pia, vti dicebamus, nullatenus sustinetur.*

S V M M A R I V M.

1. Septuagenarij à functione publicæ excusantur.

OBSERVATIO XL.

SÆPE sæpius dubitari contingit, quinam ratione ætatis à muneribus publicis excusentur; ea autem opinio semper in praxi obtinuit, vt Septuagenarij à qualibet functione publica eximantur; infra vero dictam ætatem, nimirum ab annis quinquaginta, vsque ad septuaginta arbitrio iudicis remittatur, quinam Senes huiusmodi privilegio potiantur, Menoch. de Arbitr. cap. 59. per totum, Gratian. de Discept. 328. & discept. 506. & discept. 805. Caluin. de acquit. cap. 95. num. 39. seq. ac per totum, Gail. præf. observation. 91. num. 7. lib. 1. Ioan. Anton. ab Ecclef. observat. 65. n. 7. lib. 2. Monet. de Communi. vii. vol. cap. 5. num. 127. latè Matt. Ventur. conf. 1. 4. à num. 72. vsque ad fin. conf. Ioan. Franc. And. controu. 89. num. 2. & seq. vbi sustinere contendit, quod etiam septuagenarius carceribus pro ciuili debito mancipari valeat. Contrarium tamen post alios in fortioribus terminis notat Zach. ad Galef. de Cam. obligat. quæst. 28. n. 30. Cytac. controuerf. 487. num. 24. & 25. vbi quod Sexagenarij excusentur ab vsu armorum, Caball. resolut. 79. num. 7. Giouagn. conf. 6. num. 1. & seq. lib. 1. vbi quod Sexagenarij quandoque generant, contra ipsos tamen præsumptio regulariter vigeat. Idem repetit Rot. post Bonden. decis. 37. num. 2. 5. & 11. Guazzin. de defens. reor. 30. cap. 12. per totum, vbi quod neque etiam Sexagenarij secundum opinionem aliquorum torqueri possunt, Leoncill. decis. Ferrar. 151. 1. per totam, vbi quod etiam Sexagenarius à quibusdam muneribus excusetur, Rot. post Contr. decis. 15. num. 11. & 13. Ioan. Carol. Antonell. de tempor. Legal. lib. 2. cap. 2. à num. 1. & per totum, & cap. 14. per totum.

SVMMARIVM.

1. Aliene carens repellitur à iudicio. Aut parte instante, aut indice suppletur. n. 2. & de ratione, n. 3.
4. Fideicommissum relictum post obitum grauati non transmittitur.
5. Fideicommissarius ius sibi competens de futuro in iudicium deducere non potest. Contra, num. 6. Concedo vi num. 7. & declara, vt num. 8. & num. 11. Alienata per grauatum, eo viuente neq. recuperare, n. 13. Declara vt, n. 14. Sicut & usufructuarius nullum in proprietate habet, n. 16.
9. Capitula ad probandum admittuntur cum clausula Saluo iure, &c. & n. 10. & n. 12.
15. Dicitur, quia, rationem dispositionis importat. Oltre, vtrunque includit, n. 13.
17. Transactionem acceptans, censetur illam acceptare cum suis qualitatibus.
18. Reciproca substitutio non datur inter aequaliter substitutos.
19. Substitutio, si omnes, resoluitur in singularitates. Substitutio substitutionem declarat, num. 20.
21. Clausula, tali casu, restringit dispositionem testatoris ad casum expressum. Declara vt num. 22.
23. Transactio non nisi super re dubia sustinetur. Ioan. Pauli Melij Obseruat. forens.

- Vi sustineatur aliquid hinc inde dandum, vel remittendum, n. 26.*
24. Legitima detractio competet filiis fideicommissi, si grauati.
  25. Legati de fideicommissi detrahuntur.
  27. Sacerdos ex conditione, si sine liberis, grauatus non dicitur.
  28. Alienatio in fraudem fideicommissi non subsistit, & n. 29.
  30. Vidua tenetur incrementum expurgare, quod nihil subtraxerit de hereditate. Transiens ad posteriores nuptias priuatur legatus, n. 31.
  32. Viduitatis conditio appositæ vni Legato, in aliis repetita non censetur.
  34. Mobilia per viduam habita cedunt in computum dotis.
  35. Censui debitoris ex parte perpetui sum.
  36. Haeres grauatus pro tenui debito fideicommissi tenus rem magni valoris vendere non potest. Ex fructibus solui censui, n. 37.
  38. Venditio ex tenuitate pretij fraudulentia detegitur.
  39. Valor rerum de tempore positus, ac bellis non attenditur.

OBSERVATIO XLI.

MINIMODA actione carens, quod inutiliter in iudicio inutiliter contentare satagat, atque ab illius limine excusatur, reuocabile in controuersiam nullatenus videtur, siue pars defectum actionis proponat, l. Si pupilli 6. §. videamus, ff. de negot. gest. Leoncill. decis. Ferrar. 30. num. 10. & decis. 13. num. 15. & in proximis terminis Fontanell. decis. 156. num. 2. Peteg. de fideicommissi, art. 2. n. 72. & 73. Rot. decis. 93. num. 1. par. 6. recent. Latr. decis. 38. num. 35. siue à iudice ex officio suppleatur, gloss. & Doctores in l. Vbi pactum 40. C. de transact. qua de re latins scripti allegat. 18. num. 2. lib. 2. & allegat. 35. num. 13. & allegat. 93. num. 18. lib. 3. Bonden. collect. 3. num. 49. & collect. 5. num. 2. ea sanè, & quidem optima ratione, quia defectus actionis, ne quis in iudicio audiatur, ipso iure operatur.

Assumptum vero, quod nimirum Domini Fratres de Vinacesis omni prorsus actione destituti præexistant, iustificatum nullibi certè reperio; esto enim quod fideicommissum post mortem hæredi grauato inuindum dicatur conditionale, ad effectum ne transmitti valeat, Fulsat. de substit. quæst. 488. num. 11. Noal. de transmissi. cap. 3. num. 5. non ideo tollitur quod præfati de Vinacesis in casum mortis substituti alio iure, à quo transmissio venientes actione careant.

Num autem possibilitas prædecessus substitutorum hæredi grauato substitutos præmutur agentes ad restitutionem fideicommissi, atque illius reintegrationem per reuocationem alienatorum impediatur, non ita de plano procedit, quemadmodum eruditissimi informantur pro parte Galanta supponunt. Siquidem quod fideicommissarius pendente fideicommissi conditione ius sibi competens de futuro in iudicium deducere non possit, ad litteram cauetur in l. Si ita scriptum 46. §. 1. ff. de leg. 2. At. Pinell. in l. 1. par. 3. num. 78. C. de Bon. mater. Castill. decis. 17. num. 5.

latissimè Fontanell. *decif.* 156. *per totam.*

6. At è contra quod habens spem fideicommissi post mortem alicuius possit agere ante tempus ponendi tractum futuri temporis in iudicio, licet illud possit esse frustratorium, plures etiam comprobant innixi *c. cum super de concess. preben. & iuribus cumulat* per Fontanell. *decif.* 155. num. 9. *ac per totam & de pail. nupt. claus. 4. glof. 9. par. 5. n. 28. & seq. Viu. decif.* 403. num. 6. & *seq. Larr. decif.* 38. num. 6. *ac per tot. Sell. decif.* 115. à num. 31. Fufar. *de substit. quest.* 607. n. 6. & 7. San Felic. *decif.* 165. sub n. 1. Cenfalad Peregr. *de fideicom. art. 4. in princ. Staibaia. iun. resolur.* 19. ex num. 1. Castill. *d. decif.* 17. num. 20. cum infinitis per eum adductis; vtra vero ex prædictis opinionibus præualeat, cum circa præsentem controuersiam non venierint, dispungere pro nunc non expedit.

7. Causis enim noster in eo præcisè consistit, quod hæres grauatus æs alienum in substantia non subsistens, & in quantitate pinguius, quam verè præexistere, in euerfionem fideicommissi præsupponebat, proprietatibus fideicommissio obnoxius eo sub pretextu abutebatur, de mobiliis nullà omnino ratione exhibebat, & vili pretio distrahendo quæq; bona vinculata, illud ferè totum dilapidauerat, quibus inspectis, ac simul concurrentibus, in iure tritum, vulgare, ac ab omnibus indifferenter receptum resulat, quod fideicommissarius ante euentum diei, & conditionem purificatam ad bonorum restitutionem, vel aliter sibi præcauendum iudicium contra bonorum possessores instruere legitimè valeat, ad textum satis apertum in *l. Imperator 50. ff. ad Trebell. Roderic. Suarez, allegat. 4. per tot. Peregr. de fideicom. art. 40. num. 15.* vbi id tantum limitat quo ad effectus iuris, nimirum acquirendi fructus, super quibus quæstio aliqua non pendet, Garz. *de Nobilit. glof.* 47. num. 16. Castill. *d. decif.* 17. num. 21. vbi id de mente omnium esse asseuerat, Aluar. *consultat. decif.* 184. num. 10. Molin. *de Primogen. Hisp. lib. 3. cap. 14. num. 32.* Staibaia. *iun. resolur.* 13. num. 9. & 10. & latè profequitur Fontanell. *de pail. nupt. claus. 4. glof. 9. par. 5. num. 28. & seq. Cephal. conf.* 112. num. 12. & *conf.* 381. num. 5. 30. *ac per totum Franc. de if.* 695. num. 5. & *seq. San Felic. decif.* 165. sub num. 1. *vers. replicabatur.* Larr. *d. decif.* 38. n. 7. *ac per tot. Ann. conf.* 11. *per tot. lib. 1. Leo decif. Valent.* 35. num. 15. & *seq. Sell. decif.* 115. à num. 31. lib. 2. Fufar. *de substit. quest.* 519. num. 6. & 10. & *quest.* 607. n. 6. & *seq. Petier. decif. Portugal.* 129. *per tot. & faciunt tradita per Ioan. Franc. Andreol. controu.* 143. n. 18. 19. 20. & 21.

8. Quoniam vero prædicta ab extrinsecis probationibus necessariis prærequirunt, & in tantum releuant, in quantum probentur, iuxta textum in *l. Titius rogatus* 54. ibi, *si non interueniendi fideicommissi gratia tale aliquid factum probetur.* ff. *ad Trebell. Bart. in d. l. Imperator 50. in fin. ff. eod. & in puncto ad rem optimè ratiocinatur Valaf. d. consult.* 184. sub n. 10. *vers. textus etiam.* Quamobrem sicuti principales nostri iure optimo ex necessitate ad probandum admissi apparent, ita quoque ante discussionem, seu magis terminationem in meritis super Capitulorum admissione, ac successuè testium receptione pronuntiandum venit.

Vel enim ex præmissis exceptio obiecta carentiæ actionis peremptoria redditur turbida,

ac profundè indaginis, & tunc antequam merita causæ profsequantur, Capitula saltem cum clausula præseruatiua, *saluo iure impertinentium*, omninò admitti debent. *Glof. in c. cum contingat de Offic. deleg. Alex. in l. 2. §. quod obseruari, col. 6. ff. de iur. iur. Gratian. discipe.* 803. num. 14. & 15.

Vel exceptio huiusmodi defectus actionis clara, & inconuenient probata reputatur, vt supponit pars aduersa, & tanto magis prius super capitulorum refectione pronuntia præcedere habet, ex traditis per Laurent. *decif. Auenionen.* 94. num. 1. & 2. Myning. *obseru.* 90. cent. 2. Grammat. *decif.* 45. num. 4. *seq. & num.* 12. vbi sub n. 5. subiungit id magis partibus expedire, ne vexentur superfluis litibus, & expensis, & latè examinat Laurent. Vrell. *concl.* 148. *in verbo articuli, num. 245.* vbi quod si contra adorem exhiberentur articuli ad probationem defectus actionis admitti omninò deberent, seu super illis disputandum; cum nemo teneatur subire iudicium si aduersarius absque actione experire intendet.

Nec quicquam obstitet, si replicaretur, quemadmodum sapientissimi ex aduerso Consulentes inuicem videntur, quod ex latere partis Galantæ exceptio denegate interitum actionis probatione non indigeat; siquidem superuiente hæresis grauati inter partes non contenditur, & vocatio Vinacenium post illius mortem litteris, vt aiunt, cubitalibus in testamento legatur, exinde enim actio radicaliter sublatà non resulat, sed exercitium agendi solummodo impeditur, nisi legitima subit causa aut interuersio fideicommissi, vt præter adductos *suprà* comprobant congesti per Merlin. *de Legit. lib. 5. tit. 3. quest.* 6. num. 1. *in moderna impressione*, quarum ad probationem dum articuli, positiones, seu capitula dirigitur, nil certè resistit quominus antecesserent recipientur, attendita illorum ex prædictis concludenti, necessaria, atque evidenti releuantia, Ludouif. *decif.* 191. num. 1. & *decif.* 403. num. 1. & *seq. & decif.* 415. num. 1. Caputaq. *decif.* 56. & 68. par. 3. Burat. *decif.* 821. num. 2. & 3. & in Auenionen. *iurisdic. Elionis* 11. Martij 1658. coram Reuerendissimo Cero.

Sicuti neque applicatur, quod fideicommissarius seclusa prohibitione alienandi per testatorem in iuncta, præter legalem alienatà ab hærede grauato eo viuente recuperare non possit, *l. Serno legato* 72. §. 1. ff. *de Legat. 1. l. vlt. §. in antea sub conditione. C. Comm. de legat.* Ioan. Anton. Bellon. *conf.* 72. num. 18. & *seq. Mart. Medic. ad decif. Senen. examin.* 29. num. 36. Cyriac. *controu.* 143. num. 26. Huic namque obiecto eadem responsione occurrunt, illud scilicet non procedere quando prout hic, alienationes in euerfionem fideicommissi cedunt, iuxta animaduersionem Fufar. *in allegata in motiuis quest.* 54. n. 5. *relatiua ad q. 59.*

Comprobantur *superius* dicta potissimum ex eo, quia in compromisso, seu transactione restituta dote vxori fideicommittentis, & facta assignatione bonorum Iacobi Senioris de Berzetis Iulij illius filie decernitur, quod pro interesse eius vñsfructus apud Reuerend. Bernardinum hæreditatis residuum remaneret, cuius dispositionis in laudo emissæ arbitri rationem, & causam reddendo subiungit, & quia di-

ctus

15. Reuerend. est solummodo vſuſuſtarius bouerem donec vixerit; illa enim dictio, quia, rationem, & cauſam diſpoſitionis importat, cap. quia propter de reſcript. & in cap. quia periculum, de elect. in 6. l. & quia 6. ff. de iuriſd. omni. ind. Gram. decif. 59 num. 4. Ordinata igitur per teſtatore in eius teſtamento ad quod ſe reſert laudum, ſeu tranſactione pro fundamento dumtaxat rationis non tollunt independentem diſpoſitionem laudi in eo, quod Reuerend. Bernardinus pro intereſſe ſui vſuſtarius teſtidum hereditatis retinuerit. Voluit enim Arbitr. clariuſ expremere propter magnam cognationem, quam habet inter ſe grauati hæredes, & vſuſtarius, dum neque eis permittitur aliqua diſtractio, l. vlt. §. ſed quia. C. Comm. de legat. l. Species 15. ff. de aur. & argenti. legat. Caſtill. de vſuſt. cap. 5. num. 4. & 5. Gratian. diſcept. for. 636. num. 16. Molin. de Primogen. lib. 1. cap. 19. num. 15. Giurb. decif. 79 num. 13. & latè protequitur Rot. in Bononiens. fideicommiſſi de Guidotius. 24. Ianuarij 1648. coram R. P. D. Arguelles, §. Hæres autem; & in Facu. bonorum 4. Decembris 1654. coram R. P. D. Zarate, §. ſm. ibi, quia iſtancum fideicommiſſarius nullum ſus habebat circa eorundem bonorum proprietatem, & ibi, Atiam conueniunt, & fideicommiſſario, propter magnam cognationem quam habent inter ſe fideicommiſſarij, & vſuſtarius, vbi in prædictis deciſionibus concluditur, quod fideicommiſſario non permittitur aliqua diſtractio, ſicut nec vſuſtuario.

17. Ultra quod cum D. Raphaël de Vinaceſis nomine eius filiorum tranſactionem acceptauerit, eam vtique cum prædicta qualitate vſuſtuandij per Reuerend. Bernardinum, & non aliter acceptaſſe cenſetur, iuribus cumulatim per Cyriac. controu. 11 l. 1. 16.

18. Maxime cum ita conueniendi inter ipſos iuſta, ac proportionabilis cauſa ſuberat; Reuerend. enim D. Bernardinus ex huiusmodi tranſactione cum Vinaceſis celebrata, portiones eius fratrum quoad vſuſtuctum durante eius vita lucrabatur, à quibus vigore fideicommiſſi literaliter excludabatur; neq; enim inter ipſos Bernardinum, & Fratres ſubſtitutos ſubſtitutio aliqua interceſſerat, dum teſtor vno ex fratribus ſine filiis obuente, filios alterius ſuperſtitis, aut præmortui ſubſtituit; per quem modum ſubſtituendi duplex conſuſio inducitur; altera quod inter Bernardinum, & eius fratres æqualiter ſubſtitutos non deſur recipiſſe, ad notata per Doctores, in l. Si pater 29. ff. vulg. & pupill. latè Fuſar. de ſubſtit. quaſt. 472. num. 1. & ſeq. & num. 79. Rom. conf. 100. n. 262. Caren. reſol. 120. num. 6. Lar. decif. 61. num. 18. Peregr. conf. 152. num. 3. lib. 5. & tantum abeſt quod teſtor recipiſſe inter dictos fratres facere intellexerit; quin potius eueniente caſu ſuperſtites vocatis eorum filiis excluſerit.

19. Altera, quod ſubſtitutio de filiis Theodoræ ſutoris eiſdem fideicommiſſentis, ſi omnes decederent ſine filiis, reſoluitur in ſingularitates; itavt ſubſtitutus ad portiones prædefunctorum ſine filiis ad excluſionem ſuperſtitis Bernardini admittatur, ad notata per Doctores in l. heredes mei 57. §. cum ita, ff. ad Trebellian. Rjm. Sen. conf. 255. col. 1. cum alijs apud Peregr. conf. 152. num. 3. lib. 5. & de fideicom. art. 13.

num. 15. 26. & 47. Redenaſc. conf. 14. num. 62. vbi quod ad reſolutionem pluralitatem in ſuas ſingularitates, idem operetur ſubſtitutio facta per verba ſimpliciter prolata, ac per verba vniuerſalia, ſi vtique, ſi ambo, ſi omnes, & conf. 60. num. 48. vbi quod coniunctum non excludat ſubſtitutum, quando ex teſtamento coniunctus apparet excluſus, Rot. coram Ludouif. decif. 296. num. 23. ac per totam & decif. 145. m. 1. & 4. p. 1. recent. vbi limitat quoties ſuperſteſſet perſona ex præſumpta teſtatoris voluntate magis dilecta, quod ceſſat in præſentiarum, ex quo teſtor nunquam fratres ad ſucceſſionem fratrum ſubſtituit, & in Romana fideicommiſſi de Ferrariis 39. Martij 1647. coram R. P. D. Peüingero, impreſſa apud Redenaſc. conf. 18. num. 166. vbi quod ſubſtitutio facta amobus decedentibus ſine filiis, qui eſt caſus noſtro proximus, reſoluitur in ſuas ſingularitates; itavt ſubſtitutus cuiuslibet decedenti ſine filiis, in eius portione ſuccedat, & in Interamnen. fideicommiſſi 14. Decembris 1646. coram R. P. D. Bichio, §. ex quibus, ibi, accipiendi diſtinctionem illam, non exiſtentibus masculis, non colleſtiue, ſed diſtributiue, ac ſi proximiores vocati fuiſſent in medietate portionis cuiuslibet filij decedentis ſine masculis, quia in ſubſtitutione fideicommiſſaria ex præſumpta mente teſtatoris pluralitas reſoluitur in ſuas ſingularitates, nunc decif. 4. par. 9. tom. 2.

Prædicta verò in facti ſpecie indubitanter ſibi locum vindicant, ex quo in præcedenti parte teſtamenti ſtatibus excluſis, eorum filios decedentibus ſine filiis diſtributiue ſubſtituit; Vnde in hac quoque poſteriori ſubſtitutione omnino excluſiſſe præſumendum venit, & in præciſis terminis animaduertunt, Honded. conf. 60. n. 30. lib. 1. Peregr. de fideicommiſſi. art. 13. n. 63. Fuſar. de ſubſtit. d. quaſt. 473. num. 131. dixi allegat. 1. num. 71. & 72. & allegat. 84. num. 5. lib. 3.

21. Circa quod, nec quicquam releuat cauſula, in tali caſu, quæ impedit reſolutionem in ſingularitates, quodque ſubſtitutus non niſi ſecundum prius omnium morte admittatur, vt poſt alios animaduertit, Fuſar. de ſubſtit. d. quaſt. 473. num. 75. & 119. Redenaſc. conf. 9. num. 116. Caualeat. decif. 454. num. 6. & 7. cum adductis per nos allegat. 6. num. 20. lib. 3.

22. Si quidem quicquid dixit præcitati Doctores, dicta cauſula vbi non occurrat dictio taxatiua, ſtat demonſtratiue, nec vniquam operatur contra mentem teſtatoris, neque etiam præſumptam, ex copioſe traditis per. nos allegat. 105. num. 3. ac per totam, ac alibi ſapè lib. 3. de mente verò teſtatoris excludendi fratres ſubſtitutos, aliquo ipſorum decedente ſine filiis litera ipſius teſtamenti pandit, dum dicto caſu filios ſuperſtitum expreſſe vocant, nulla proſus circa ſuperſtites emiſſa diſpoſitione, erga quos cum nec cauſula, in tali caſu, illam inducere nequeat, conſequens fit, vt firma ſtet reſolatio in ſingularitates, & cuique ſubſtituto ſine filiis decedenti filij Theodoræ ad excluſionem ſuperſtitum ſubſtitutorum ſuccedant.

23. Omniſque in caſu ſi in prædictis aliqua ſubefſet difficultas, per tranſactionem ſuperinde initam ſublata remaneret; cum non niſi ſub rebus dubijs tranſactio ſuſtineatur, l. 1. de tranſact. & l. 2. C. eod. Cyriac. controu. 128. num. 89. Rot. decif. 181. num. 5. & 6. par. 6. recent. Altograd. G 4 conf. 104.

consil. 104. num. 35. 36. 53. & 54. lib. 2. Rot. in Romana donationis 9. Decembris 1650. coram R. P. D. Royas, nunc inter eius impressas *decif. 437. ex n. 2. Valeron. de transact. tit. 2. quest. 1. num. 5. & 21.*

24. E conuerso autem in vim præcitatæ conuentionis, dum Reuerend. Bernardinus de simplici usufructu contentus extitit, renuntiasse censetur detractionibus, quæ ei forsan competere poruissent, legitimæ nimirum, Fufar. *de fideicom. quest. 543. dixi allegat. 84. num. 12. & allegat. 98. num. 5. lib. 3.* Et legatorum de fideicommittente relictorum, idem Fufar. *de substituit. quest. 667. & 668. & consil. 77. num. 15. & dixi dict. allegat. 84. num. 14. lib. 3.* cunque hinc inde aliquid datum, ac respectu remissionis resulset, consequens propterea fit, vt tanto magis transactio inconculsa reddatur, *transactio 38. C. de transact. Cyriac. controuers. 128. num. 13. Merlin. decif. 163. num. 6. Rot. coram Eminentiſſ. Orthobono decif. 25. num. 7. & in Romana transactio 11. Aprilis 1658. coram R. P. D. Melio, & accedit vltimus, Valeron. de transact. tit. 1. quest. 7. num. 6. ac per tot. Quibus simul cumulatis alienatio controuersa ab habente ius dumtaxat usufructus emanata ipso iure nulla euadit, & vocatis ad fideicommissum reuocatio competit.*

27. Fortius mox dicta procedunt, ex quo Bernardinus cessante reciproca substitutione, vt ordine Presbyterali insignitus fratribus laicis non dicitur substitutus, ob conditionem matrimonij, seu susceptionis legitime prolis; itavt habebatur pro mortuo quoad portiones fratrum, Thefaur. *decif. 163. num. 2. Fufar. de substituit. questione 431. sub num. 21. vers. & tamen reciproce substituit*, Rota in Romana Primogenitura 7. Maij 1657. coram Reuerendissimo Dunoſetto. Ob quam forsan inæqualitatem status inter substitutos à reciproca substitutione testator se abstiniuit.

- Venditio igitur non solum vi facta à simplici usufructuario sub conditione mortis dumtaxat necessarij extitit; ex quo altera, *si sine filij legitime procreatus*, habetur quoad ipsum pro appollita, Thefaur. *d. decif. 163. Fufar. de substituit. d. quest. 431. num. 21. in fraudem fideicommissarii affectata viribus non subsistit*, vt superius diximus, & ad rem optimè aduertit Giouagn. *consil. 45. num. 23. ac per tot. lib. 2.* Verùm etiam quia suppositum vrgentis æris alieni, multoque minus in substantia verificatur, ad textum in *l. Pater filium 36. in princip. ff. de legat. 3. Peteg. de fideicom. art. 40. sub num. 25. Viu. decif. 185. sub num. 11. vers. secundum non*, & in puncto optimè concludit Fufar. *de substituit. quest. 541. sub num. 1. potissimum in fine*, vbi realem debiti existentiam, & iustitiam pretij requirit.

30. Magdalena enim fideicommittentis vxor non nisi præuia expurgatione iurata, quod nihil de bonis viri occultauerit, dotes suas consequi potuit; ad copiosè tradita per nos omnino videnda *allegat. 73. num. 19. & allegat. 86. à num. 12. ad 18. & allegat. 89. num. 1. lib. 3.* Ioan. Ant. ab Eccles. obseruat. 72. num. 7. lib. 1. Vestes, gemmas, & alia per ipsam vigore relicti sub conditione viduitatis consecuta, ob lapsum ad vltiores nuptias in dotis computum, siue extinctionem accepto ferte proportionabiliter obstringebatur; ex quo huiusmodi legato priuata remansit,

Ludou. *decif. 187. n. 6. & 7. Cyriac. controu. 135. & controu. 136. per totas*, vbi in hoc adiunt decisiones impetræ, & controu. 374. num. 37. Sanchez *de matrim. lib. 7. disp. 91. num. 1. ac per totam*, Boll. *de matrim. cap. 6. num. 28. Redenac. consil. 28. num. 67 & per totum*, vbi solum in controuersiam reuocat, an etiam fructus perceptos vltra res legatas legataria vxor transeundo ad secundas nuptias amittat, Leoncill. *decif. Ferrar. 188. num. 1. & 2.*

Obiecto autem, quod fieri posset, viduitatis scilicet conditionem legato usufructus solummodo censi adiectam, cui immediatè cohereret, non autem repetitam quoad legatum mobiliu, Bart. in *l. in repetitum 63. col. 2. vers. item aduertit ff. de legat. 3. Cyriac. controu. 43. num. 56. & latius examinaui allegat. 12. n. 5. & 32. & allegat. 81. num. 13. lib. 3.* facillimè occurrit, quandoquidem inter vtinque legatum dictio, *oltre*, interponitur, quæ vsque adeo includit, implicat, ac insimul connectit, vt idem iudicium in vtroque præstari debeat, *l. si vltra 22. ff. de fideiuss. latè Surd. decif. 285. num. 9. & seq. Peteg. consil. 77. n. 19. lib. 5. Gratian. discept. forens. 116. n. 41. dixi d. allegat. 12. sub num. 32. vers. adeo vs in uniformibus repetitionem adnuntiat*, lib. 3. Rot. in Mutinen. dotis 16. Ianuarij 1647. §. præterea valdè coram Eminentiſſimo Partizolo, quæ eo fortius in præsentiarum militat, ex quo in vno tantum legato, seu unico contextui relicto versamur, nec termini repetitionis applicantur; quæ mobilia exstisse in causam dotis non ambigitur, ex traditis per Gratian. *discept. 570. n. 12. & seq. & faciant tradita per Post. resol. 24. n. 5. & seq. & num. 33. & seq.*

Capitalia censuum in summa librarum vltra bis mille duplici ex capite non vrbegant; altero, quia ex parte debitoris perpetua præstuntur, latissimè Cenc. *de Cens. quest. 2. n. 1. & seq. ac per tot. & quest. 43. sub num. 4. vers. nam*, Borden. *colle. 30. n. 32. & seq.* altero, quia pro tenui debito fideicommittentis proprietates egregij valoris in ordine ad debitum per heredem grauatum distrahi nequit, Peteg. *de fideicom. art. 40. n. 26. Fufar. de substituit. quest. 541. num. 12.* maxime cum res vendita in quintuplum, & vltra capitalia census excederet. Interututia vero, si quæ & census decursi ex fructibus per heredem grauatum solui omnino debebant, Cenc. *de Cens. g. 79. num. 2. & seq.* licet dubitet vbi fructus non sufficiunt, & proprietates penes alium resideret, & faciant tradita per nos *allegat. 69. num. 1. ac per totam*, lib. 3.

Super non existentia, aut turbiditate æris alieni pro residuo in instrumento venditionis ab hærede grauato emendicatis, non est cur frustra inimmoremur; dum lectura instrumenti illius incertitudinem conuincit; emptor enim vbi debita in instrumento enuntiatia non subsisterent, aut ad quantitatem expressam ex computis ineundis non ascenderent ad conuersionem pretij in alias causas se obligauit. Quibus iuncta insuper tenuitate pretij, eo magis dicta venditio inefficax redditur, Cæphal. *consil. 676. num. 17. & seq. Fufar. de substituit. d. quest. 541. n. 17. & seq. Surd. decif. 316. num. 20.*

Cum præcipuè ob calamitates paylo ante contractum transactas pro æstimanda proprietate distracta, tempus illud in præiudicium fideicommissi non attendatur, *l. Pretia rerum 65. §. 1.*

32.

33.

34.

35.

36.

37.

38.

39.

Obferuatio Quadragesima fecunda. 81

§.3. in fin. ibi, nec ex ea, quæ raro accidat, caritate, pretia conftituuntur, ff. ad l. falcid. G. ram. decif. 76. num. 13. & 14. Rot. decif. 65. num. 7. & 8. part. 2. diuerf. & apud Poff. in addit. decif. 52. num. 10. Cyriac. controu. 433. num. 60. & feq. Manent. de contrah. linell. quæft. 5. num. 66. in fin. & num. 67. quem refert, & fequitur eadem Rota in Romana fupplementi legitima 20. Iulij 1650. §. non etiam, verum quia præfata coram R. P. D. Veroffio, ubi id eo fortius procedere concludit, quando hæres grauatus nulla cogente neceffitate vltro diftexit.

SUMMARIVM.

- 1 Condemnatio fpontanea fub obligatione bonorum tribuit Ius agendi contra tertium.
- 2 Sententia non fecuta executione Ius reale non tribuit.
- 3 Copia etiam fubfcripta à Notario non probat.

OBSERVATIO XLII.

VIGORE condemnationis fpontaneæ fub expreffa bonorum obligatione per Ofcam fufcepit de foluendo fcuta quadraginta octo erga Hebræum de Sacerdotibus actione Saluiani contra tertios poffideftores creditorem fe dixerat, & obtinuit, ex doctrina Ioann. Anton. ab Ecclef. obferuat. 45. num. 13. & 14. lib. 1. Thefaur. quæft. forenf. 83. fub num. 2. lib. 1.

1. Obtena reuifione de fubfiftentia iudicati valde dubitarum exitit, nam fententia non fecuta executione Ius aliquod reale non tribuit, Alex. conf. 51. n. 4. lib. 5. Peregr. conf. 94. n. 7. lib. 2. Cyriac. cõr. 120. num. 7. Ioann. Baptista Antonell. confil. 30. num. 17. Metlin. de pignor. & hypothec. lib. 1. quæft. 19. fub n. 1. verfe. fententia enim, Gratian. difcept. 545. num. 38. & feq. Thomat. decif. 1. Macerat. 99. num. 10. Andr. Cenfal. decif. 51. num. 48. Rota in Sipontina Penfio 1. Iulij 1647. §. exiuitur quoque, verfe. quia cum, coram R. P. D. Peutingero.

3. Præterquam quod, nec de fententia feu voluntaria condemnatione fufficienter conftare dicebatur; fi quidem copia in actis producta à folo Notario fubfcripta probationem aliquam non præftabat, Angel. de Gambil. confil. 51. num. 25. Ioann. Baptista Antonell. confil. 42. num. 3.

SUMMARIVM.

- 1 Fructus in fpolio non violento à die litis conteftata debentur. Fallit primo in fructibus debitis tanquam linellis, num. 2. Fallit fecundo, favore minoris fpoliati, num. 4. Seclufa conuentione non habent certam quantitatem, n. 9. Regulantur in rationem quinque pro centum in fpoliabilibus, n. 12. Rei ftabilis fpatio viginti annorum fcietem æquant, n. 36. Et de ratione, num. 57.
- 3 Empior ablata fibi re empti pretio non refiftit ad fructus agi.
- 5 Spoliator in iudicio non auditur, priusquam fpolium integrè purgauerit etiam quoad fructus. Amplia etiam quando fpoliator ex alia caufa poffet retinere, num. 7.
- 6 Regula, dolo petis, quod ftatim reftituere debes, non militat in fpolio.
- 8 Exceptiones non liquida in fpolio non admittuntur.

- 10 Iure eodem vii erga fe ipfum quo contra alium vifus eft, pati debet.
- 11 Equalitas inter Empitorem, & Venditorem vique adeo feruanda, vt pæctum vnius favore adiectum, alterius quoque favorem conernat.
- 13 Valor rei non probatur ex concessione ad linellum.
- 14 Bona concessa ad linellum tertio minus estimantur voluntaria.
- 15 Lucri fub fte homines ad linellum recipiunt.
- 16 Reftanti Valere præfuntur, quanti fui acquisita. Semel Venditorum per affrancationem abdicata non cadit amplius in obligationem, num. 45.
- 17 Tacite fuum nemo præfuntur.
- 18 Filius familias in omnibus contrahibus præterquam in mutuo, & ex voto obligatur. Fallit, vt num. 19. Declarat, vt num. 21.
- 20 Vxor in bonis Mariti pro forte, & fructibus vendita hypotheca competit. Viuent Marito non currit præfcriptio, num. 30. Declarat, vt num. 31.
- 22 Ceffionarius non fuccedit in privilegium personale cedentis.
- 23 Adminiftrator pretium rei à fe vendita reftituere tenetur. Vna cum fructibus, num. 43. Declarat, vt num. 48. Qui non adminiftrauit non tenetur nec ad pretium, nec ad fructus, num. 49.
- 24 Hypotheca in bonis adminiftratoris, feclufis dolo, ac fraude non datur fine affenfu Domini, ex Sauto Mantua in bonis qualitercunque obnoxius non competit Creditori, num. 52.
- 25 Reus debendi in folidum contrahens efficitur quoad contrahentem.
- 26 Venditor is dicitur qui pretium recepit, vt dicatur ad reftituendum obligatur.
- 27 Debitum ex lapfu viginti annorum, ex Statuto Mantua præfcriptum, remiffum, aut folutum præfuntur.
- 28 Claufula fincère, &c. Iuramenti vim habens, præfcriptionem ad 40. annos extendit.
- 29 Lex, & contrahentium pacta æquipollent per diuerfas, & ab Anafthafio, non habet locum in ceffione Iuris indubitati, num. 32.
- 33 Ceffio reportata ad fpolium purandum irrita cenfeitur. Valide obtinetur fuper re ex alio Credito obligata Ceffionario, num. 35. Facile de pecuniis Debitoris non fubfiftit, n. 41.
- 34 Manent. confil. 125. declaratur.
- 36 Actio perfonalis pro Canone competit.
- 37 Emphyteuta fine Linellarius tempore belli ad linellos non obftrengitur.
- 38 Transactio iniuta cum non legitimo Contradictore ceffionem non valida. Vt valeat requifita, n. 40. Super Iure claro non attenditur, n. 42. Eft nulla quoties non fubeft litigant timor litis, n. 47. Ex falfa caufa dolo extorta eft nulla, n. 51. Ob enormiffimam lefionem irrita cenfeitur, n. 53. & n. 55.
- 39 Nullum quod eft nullum Iuris effectus operatur.
- 44 Surd. decif. 56. & Manent. decif. 36. non ita fimpliciter tranfeunt, vt indiffinè Venditor pro pretio præferatur.
- 46 Exceptio, quoad te liberat ædes habet, litem, ac litis timorem excludit.
- 50 Adminiftrationis in materia de præfenti in præteritum non arguitur coniecturis ceffionibus.

- 54 *Lesionem ad probandam causæ non perpetua
attendi non debent.*
58 *Spolium etiam quoad sumptus litis purgandum.*
59 *Pretia rerum tractu temporis variantur.*
60 *Via quam quis elegit sibi pateat.*

OBSERVATIO XLIII.

RESOLUTIONEM amplissimi Senatus Mantuz in causâ Battaleolæ nuperime emanatam luribus, & quidem optimis refertam impugnare contra lus, falsæ videretur, nisi eandem perinformantes pro Natali, factio minus fideliter recensito reportatam facti series ipsa sincerè indicaret.

- Decreta igitur Battaleolis Senatusconsulto possessionis reintegratiõe, à qua medio iniquissimæ transactionis materia imbecillitate, & circumventione Natalitia eorum Pater ætate minor cederat. Spolio nondum adhuc per fructuum restitutionem à die occupationis debitorum integraliter purgato reconventi succubuerunt. Esto enim, quod in spolio violentia non affecto fructus non nisi à die litis contestatæ regulariter debeantur, iuxta textum in l. 2. C. de fruct. & lit. expen. l. c. et vend. l. sed & si lege, §. si ante, vbi Gloss. & Bart. num. 2. ff. de petit. hered. Rot. decif. 740. num. 3. part. 4. om. 3. recent. & apud Post. in addit. tract. de subhast. decif. 173. n. 2. vbi concordantes referuntur, præter adductos à nobis in allegatione in hac causâ.

- Ex duobus tamen huic casui præcedens conclusio non applicatur, tum primò, quia Battaleoli non agunt ad fructus accessorios venientes ad rem petitam, sed ad liuellos ratione dominij partis affrancatæ personaliter debitos à die, quo Natalis venditor partem affrancatam retro habuit, & pretium in eam causam receptum contra æquitatem l. curabit, C. de all. emp. non restituit; inter vnum verò, & alterum casum ratio diuersitatis subest, quia hoc posteriori casu fructus non debentur ex causâ malæ fidei interpellationis, aut moræ per litis contestationem inductam, sed Iure dominij eorumdem pupillorum de Battaleolis, quibus nisi soluerent fructus, seu annuæ liuello- rum præstationes decursæ ante litem motam, non diceretur ipsis restituta integrè res ipsa personalis, cum illa consistat etiam in liuelis, qui debentur cœperunt eo die, quo Natalis rem perfectè venditam pretio non restituto occupauit, Ruin. consil. 193. num. 4. lib. 1. Surd. consil. 293. n. 23. Gratian. discip. forens. 206. num. 18. & seq. Cenc. de cens. quest. 91. num. 15. Post. de matru. observat. 74. n. 11. Rota decif. 3. num. 6. 7. & num. 20. & decif. 281. n. 4. & per tot. part. 7. recent. & decif. 143. num. 4. & 5. in addit. ad Post. de subhastat.

- Præterquam quod cum in sententia Excellentissimi Senatus ex luribus mox citatis Dominus Natalis non à die interpellationis obiectæ de anno 1634. liuellos antecedenter decursos iussu prætenderet, nec ad impatiæ emptor, & venditor iudicari debeant; contra textum in l. vna. 6. ff. de peric. & comm. rei vend. l. bona fides, §. 2. ff. de all. emp. Cyriac. controuerf. 24. num. 13. liuellos pariter Battaleolis etiam ante petitionem iudicialiter factam debentur censendum venit; Iuris namque æquitas, quæ abhorret emptorem pretium, & rem absque liuello responsione annua retinere,

eandem quoque venditorem retrouenditam de facto, spoliatiue, propriæque auctoritate, non restituto pretio recuperare, nisi respondeatur annuatim de liuello, non sinit, ex traditis in alia Iuris allegatione.

Tum secundo ratione qualitatæ, & priuilegij personæ, in quam etiam sub velamine contractus, seu transactionis solemnitatibus requisitis non interueniens, spoliū committitur; lippis enim atque tonforibus innotescit hoc in casu personam priuilegiatam, vtpote minorem qualis erat Pater Fratrū de Battaleolis, rem nulliter distinctam cum fructibus à die contractus, ac spoliū recuperare, Bart. in l. sed & si lege, §. si re, num. 4. ff. de pet. hered. Castren. consil. 105. num. 2. Socin. iun. consil. 52. l. b. 2. Surd. consil. 115. num. 15. seqq. & per totum, Rot. decif. 3. num. 32. & seqq. part. 7. recent. Manent. decif. 8. num. 28. Cyriac. controuerf. 331. num. 10. & 11.

Hinc tuentes iura Natalis intemptiue iudicium reconuentionis proposuerunt; si quidem spoliator, cuiusque hæredes aduersus spoliatum audiri nequeunt, nisi prius vique ad obolum, ac quadrantem spoliū plenariè etiam quoad fructus purgauerint, c. gratus, de rest. spoliat. dixi allegat. 20. num. 7. lib. 2. & nunc addo Rot. in Bonon. fideicom. de Glauariniis, 8. Marii 1650. §. Peritius verò, coram R. P. D. Peningero, & in Romana, seu Felieterna Affilius, 15. Marii 1652. §. Vilius autem, coram R. P. D. Bichio. Quia in iudicio spoliū non habet locum regula, dolo petis, quod statim restituius es; Petreg. consil. 2. n. 62. lib. 3. Cyriac. contr. 389. num. 16. Burat. decif. 731. num. 1. & 2. cum adductis per Rot. decif. 331. num. 21. apud Post. de subhast. in addit. etiam si spoliator ex alia causâ posset retinere, Bart. in l. si non forem, §. centum, num. 8. ff. de condit. indeb. Surd. decif. 46. num. 12. & subiungit Rota penes Post. de subhast. in addit. dicta decif. 331. num. 22.

Eoque magis, quia Iura Antonie pupillorum Auzæ paternæ, quibus Natalis nitiur, vltiorem, profundissimamque requirunt indaginem, valde admodum turbida præexistunt, atque inferius examinanda, tam circa substantiam crediti, quam circa quantitatæ illiquiditatem patiuntur exceptiones, non quidem in hoc reintegrandum possessoris iudicio, sed in petitorio discutendas, Rot. decif. 724. num. 5. part. 2. & decif. 57. num. 9. & decif. 94. num. 41. & decif. 191. num. 13. part. 5. recent. & in Neapolitana fructuum 9. Decembris 1650. in fin. coram R. P. D. Melio, vbi quod cessionario non detur retentio fructuum reconuentionis, nisi de credito cello consistat, vel per confessionem debitoris, vel per rem iudicatam.

Cæterum quod seclusa conuentione fructus proportionabiliter ad recollos, in terminis l. curabit, C. de all. emp. taxari voluerint, Mantica l. acit. & ambig. lib. 4. tit. 34. n. 14. & 15. Gratian. discip. forens. 716. n. 1. & firmatur in decisione, §. 2. quatenus ad rem non facit, quoniam conuentione intercessit, vt pro singulis centum quique venditori pensitarentur, & totidem quoque emptori respondenda correspectiua, & regula, quod quisque suadet, etenim iustitiz, & æquitati consonat, vt eodem ipsemet Iure æquo animo vtatur erga se ipsum, quod in alium exercere non destitit, iuxta illud Thob. cap. 4. libi, quod ab alio oderis fieri tibi, vide ne tu aliquando alteri facias, & in C. dilecti, cum Gloss. in verb. nolles, de maior. & obediens. & in l. 1. ff. quod quisque Iuris, cum vulgaribus relatis

relatis per Tiraq. de retract. lignagies, §. i. gloss. 13. sub num. 6. & seqq. & per Rot. in Ianuen. priuilegiurn 28. Iunij 1649. §. postremo huiusmodi coram Eminentiſſimo Corrado.

11. In tantum quod ad sustinendam inter contrahentes aequalitatem pacta reciproca includuntur in dispositione, quae alias non includerentur, ita ut opinioni semper inherendum, quae fuit aequalitati, praesertim in contractibus, qui mutuum pariunt obligationem, Rota decif. 567. numer. 7. part. 4. & decif. 232. num. 22. & seq. part. 6. recent. coram Buratt. decif. 295. num. 1. & in Faenentina doria 6. Februarij 1651. §. quoniam praedicta, versic. ut contrahentes aequalis fit conditio, Royas, & decif. 441. inter eius impress. Cyriac. controuers. 53. num. 8.

Praeterquam quod in actis nec deductum, minusve articulatum, ac minime probatum resultat quid, quantumve ex parte affirmata percipuum fuerit, seu percipi poterit, adeo ut interim ad formam pacti, & iuris praesumptionem, iuxta quam quicque fructum in singulo centenario valoris stabilitum decerni consueverunt, Gloss. in aulic. praeterea, C. de Sacraf. Eccles. Decius in cap. venerabilis, num. 14. de except. Cagnol. in l. curabit, num. 59. C. de act. empt. Bald. in l. si fundum, sub num. 5. vers. & ideo debet, C. de rei vendic. Rota apud Post. de subhast. in addit. dec. 180. num. 10. & 11. ubi quod dicenti plures, vel milnotes fructus fuisse percipitos incumbat onus probandi, & in Bononien. Praedij 21. Iulij 1649. §. liquidatio, coram Eminentiſſimo Corrado, & in Romana redditionis rationis 16. Iunij 1651. §. sufficiens quoque, coram R. P. D. Albergato.

In nihilo resistente, quod D. Natalis illico proprietatem spolio occupatum pro Scutis septuagintaquinque duntaxat, quoad vtaturque portionem, francatam scilicet, & non affrancatam liuello concessit, nec in exinde nec valoris probatio sufficiens desumitur, Doctot. in l. si quos, C. rescind. vendit. Succ. consil. 39. num. 3. Vinc. de Franch. decif. 54. num. 3. & 14. neque Battaleolis praedictum irogat, maxime cum ob retentionem directi, aliaque causas tertio minus bona aestimari conueniunt, ex Rota in Mantuana fendi 28. Ianuarij 1655. in princip. coram R. P. D. meo Cerro, vltra quod recipientes ad liuelum & communiter accidentibus, non nisi sub spe probabili, ac certa aliquod releuans lucranti supra Canonem, ad contrahen. se reducant, ad tradita per Rot. decif. 386. num. 9. & seq. part. 6. recent. & in Bononien. bonorum 26. Februarij 1649. §. huiusmodi vero, coram Eminentiſſimo Oriobononiter eius impressus decif. 166. & coram Merlino decif. 94. msa. in recent. part. 7.

12. Quae quidem ratiocinatio in facti specie plurimum coadiunatur, atque quod paulo ante concessionem proprietatis controuertit in emphyteusm, idem Natalis in satisfactionem residui capitalis, pro licellis plurimum annorum decursis anxie affectauit, insuperque Antoniae Scuta tercentum exorbauit. Vnde saltem in illius odium alio possitum non docto, factio, vel ostenso praesumptio oritur, quod in effecta proprietate eiusdem valoris Scutorum tercentum reputaretur, tanti enim res valere praesumitur, quanti a vito sagaci acquiritur, extitit Bald. in l. per diuersas, num. 13. C. mandat. & in Leonin sanctus, §. quantum, sub num. 7. in fin. versic. in l. si fundus, & edicens quod emptor non praesumitur stultus,

ff. de reb. cor. Pinell. in l. 2. part. 3. cap. 4. num. 43. C. de rescind. vend. Ludouil. decif. 524. num. 5. & decif. 553. num. 2. Rota decif. 135. num. 16. part. 6. recent. & decif. 208. num. 6. penes Post. de subhast. in addit. praesice loquitur de proprietate per viam transactionis acquisita, & in Bononien. Praedij 21. Iunij 1649. §. pretium autem, coram Eminentiſſimo Corrado, ne dicamus Natalem ab se suum inuulter tactasse, contra text. in l. cum de indebito, ff. de probat. Cyriac. in puillo controuers. 123. n. 3.

Vtrumque ergo dubium in decisione excitatur, minime tamen difficultum, aut resolutum in gratiam nostrorum personalium iuribus praedictis diuiniendum videtur; ita ut fructus, siue liuellos, & quidem in rationem quinquae pro centesimo, iuxta conuentam in Instrumento liquidationem consequi valeant, priusquam in iudicio reconductionis Natalis audiantur.

Maxime, cum ut dicebamus, iuribus Antoniae cellis Natali plura resistant. Quia tametsi filiusfamilias in omnibus praeterquam in mutuo, & voto valide obligationem contrahat, iuxta textum in l. 1. & tot. tit. ff. ad Macedon. Cyriac. controu. 382. num. 43. Senatus in decisione quae reuideretur, §. nec dicatur; Attamen interuenientes pro Natali euidentem in consequentia fallaciam committunt, dum concludunt; ergo filiusfamilias vna cum praedicta sine causa metu reuencientia, ac enormissima laesione non obstante contrahens, seu paternam obligationem suspiciens efficaciter obstringitur; in hoc enim de directo contra legum torrentem natant, l. si superflue, C. de dolo, & tot. tit. ff. & C. quid cum eo, qui in alien. potest. & toto tit. C. ne filius pro patr. Castrenf. consil. 174. lib. 1. Anell. Amas. consil. 41. num. 12. Mol. fel. consil. 4. & 42. num. 2. & 3. tom. 2. Aimon. consil. 95. num. 8. & 9. Rot. decif. 382. num. 12. part. 4. tom. 3. & decif. 244. num. 7. part. 7. recent. Franc. decif. 221. Manent. decif. 73. in fin. Merlino. Pignatelli. controuers. 39. num. 7. initio num. 13. vers. ex his ergo, cent. 1. & controuers. 100. num. 67. cent. 2. eadem Rota, in Anconitana pecuniaria 31. Martij 1653. §. Minus, in fin. & 15. Maij 1654. §. minusque, in fine, coram R. P. D. Zarate, impressa apud nos in addit. ad Castill. de aliment. decif. 93. Cyriac. controuers. num. 180. & seq. ubi extendit ad haeredem filij beneficiarium.

Deinde ex administratione suppositiue per Socetum, & Maritum habita de bonis nurus, ac respectiue Vxoris, earundem paraphernalitatem, ut ita dicam, decisio assumit, ex Andreoli. contr. 164. num. 5. ad effectum, ut vxori in bonis mariti pro pretio, & fructibus rei venditae hypothecaria competat, l. ubi adue, ubi Gloss. in verb. supposita, in fin. C. de iur. dos. Mantie. de tacit. & ambig. lib. 11. tit. 16. numer. 20. Matelcor. resolut. 17. num. 12. lib. 2. & in decisione reuidentia, §. nec facit.

Vetum informantes pro Natali suppositum non verificat, actualis simplex, & vnicus venditionis rei, seu proprietatis circa quam personam administratio versari poterat vestigio consummarum administrationis, actum multiplicitem cum successu faciente requirentem importare nequit; sique ratio fundata super qualitate bonorum ex sola administratione desumpta corrui, maxime cum Christophorus paterfamilias effectus gesta per eum cum sub patria potestate existebat, res factio; aut verbis nunquam approbauit; quo casu non tam beneficio, quod cum eo, quam

13. Quae quidem ratiocinatio in facti specie plurimum coadiunatur, atque quod paulo ante concessionem proprietatis controuertit in emphyteusm, idem Natalis in satisfactionem residui capitalis, pro licellis plurimum annorum decursis anxie affectauit, insuperque Antoniae Scuta tercentum exorbauit. Vnde saltem in illius odium alio possitum non docto, factio, vel ostenso praesumptio oritur, quod in effecta proprietate eiusdem valoris Scutorum tercentum reputaretur, tanti enim res valere praesumitur, quanti a vito sagaci acquiritur, extitit Bald. in l. per diuersas, num. 13. C. mandat. & in Leonin sanctus, §. quantum, sub num. 7. in fin. versic. in l. si fundus, & edicens quod emptor non praesumitur stultus,

17.

18.

19.

20.

21.

quam Senatus Consulto Macedoniano indubitanter iuuatur, ad textum in *lege sed & Iulianus*, C. fin. ff. ad Macedon. l. Zenodorus, C. eodem Regens, Rouic. in Com. ad pragm. l. num. 27. cum seq. ad S. C. Macedon. quicquid dicendum veniret, si postquam euasit paterfamilias, administrationi successisset se immiscuisset, ad tradita per Merlin. Pignatell. controuerf. §. num. 5. in fin. & per 101. cent. 2.

Sed ubi materiales mei aduersantis ratiocinationem circa legalem hypothecam in bonis matris ex peculiatu mulieris privilegio admitterent, non ideo sequeretur, quod vigore cessionis Natalis idem privilegium iustigaretur; l. unica, C. de privileg. dot. l. assiduus, ff. qui pot. in pign. l. quia tale, & ibi late Barbof. ff. solut. matr. Merlin. Pignatell. controuerf. §. num. 20. cent. 1. & controuerf. §. num. 30. cent. 2. & coram Buratt. decif. 639. num. 21. & in Romana Saluiani de Casalibus 4. Martij 1644. §. quia cum, coram R. P. D. Penningero, & in Melenitana pecuniaria 6. Martij 1654. §. neque refragatur, in fin. coram R. P. D. Melio.

Insuper in eadem decisione dicto §. nec facit, in fine, optime innuebatur quamlibet administrationem rei à se vendita pretium refundere obstringi, ad textum in l. fin. ff. de legat. 2. At quod in bonis alienandis dolo, & ac fraude seclusis quicquid attentauerit, Cyriac, in decisione adduct. controu. 282. num. 25. ex veriori, ac magis recepta opinione contrarium defendunt, Merlin. de pignor. & hypothec. lib. 3. tit. 1. quest. 3. per 101. Rot. in Rom. Saluiani 28. Iunii 1641. §. final. & in Romana fideicom. seu Saluiani 26. Nouembrii 1651. §. nihil facit, coram Reuerendissimo Duzoio, & in Placentina bonorum 16. Iunii 1653. §. fin. coram R. P. D. Zorare.

Vltius obligatio Christophori, eiusque bonorum erga Vxoem pro pecuniis ex venditione per Patrem, & respectu Socerum consecutis, nullibi comprobata apparet, & Instrumentum venditionis parit quidem obligationem ius, & actionem erga emptorem, cuius fauore dumtaxat solidi stipulatio intercessit etiam in odium filij, ubi aliud non resisteret, ex l. 2. C. de duob. reis, & firmatur in decif. nec dicatur. At cum iure vetitum sit filiumfamilias simul cum parte nexu obligationum absque causa deuinci, ad tradita superius, §. maxime, cum ideo Antonia, minùve Natalis eius cessionarius in Instrumento non nominantur omni in casu obligatione suscepta per maritum iuari nequeunt; cum non ipse, sed Vincentius eius Pater, cui pretium obuicnt venditor repueretur, l. si quis satis, cogn. Bart. in l. reos, ff. de duob. reis, Rot. decif. 487. num. 1. & 2. part. §. tom. 2. recent. Post. de subvass. in addit. decif. 13. n. 5. Manent. legendus, & relegendus decif. §. 52. ubi in fortioribus concludit ad restitutionem teneri erga mulierem, qui pecunias exegit.

Dato autem citra veritatis dispendium, quod Antonia Mariti æque, ac Soceri ob venditionem eius fundi creditrix extitisset, vtique creditum huiusmodi ex lapsu 20. annorum, & ultra sic dicente Statuto prescriptum, aut ex longæua taciturnitate cum indiuidui sanguinis coniunctione remissum, siue presumpta solutione sublaturum, vel compensatione cum fructibus per Antoniam perceptis extinctum remansisset, iuribus, & argumentis iuculenter, ac doctè exaratis in scriptura legali edita pro illustrissima D. Marchionissa Ca-

strobarto Valente, nobisque loco motiuorum communicata, quæ nunc interfragabilia repentur; scit Deus, norunt Patres conscripti, & non ignorant animæ Purgatorii, dum vt ab iniquissimo præscriptionis morsu præseruarentur in Saceris iuramenti, sine clausula illius vim habentis se reposuerunt, quæ vicenariam Statuti, & vtriusque iuris tricenariam præscriptionem vtique ad quadraginta annos indubitanter perpetuat, vt diximus in responsione.

Quæ quidem ratio Antonia, minùve causam habentibus ab eâ non fauet; quippè quæ non ex stipulatione sacramento vallata, sed ex legis beneficio ius suum metitur, quod ideo, leges ipse ob eiusdem negligentiam auferte potuerunt, non secus, ac si inter patres ita præcisè conuenitum extitisset, ne in casibus prædictis, & singulo ipsorum creditum vltius peti posset; quia lex, & contraheutum pacta æquipollent, l. fin. C. de reb. alien. vel non alienan. l. cum quasi, §. si plures, ff. de fideicom. libert. Alin. de execut. §. 15. num. 2. & 3.

In nihilo obistente, quod Vxori viuente Marito tanquam non valenti agere, non curat præscriptio, l. 1. §. ne autem, C. de am. præscrip. l. Hond. consil. 14. num. 13. lib. 2. Surd. decif. 351. num. 4. & decif. 236. num. 14. Rota decif. 21. num. 16. & seqq. & decif. 133. num. 25. part. 7. recent. Si quidem obiectum respectu dotis sibi locum vindicat, vt in cæteris præsentionibus, quarum solutio dies constante matrimonio cessat, parem, cum extraneis fortunam in iure præscriptionis experitur, Cyriac. controu. 31. per totam, Fontanellæ pact. nupt. claus. 6. gloss. l. p. art. 2. mon. 54.

Predictis omnibus in vnum coacervatis longè præponderantibus exaduro deductis, ubi Antonia creditrix vnquam dici potuisset, & creditum tot nominibus non euauisset, omni in casu non adeo indubiatum diceretur, quemadmodum requiritur, vt illius acquisitio estimatur à censura, & penis l. per diuersas, & ab Anastasio, C. mand. & Statuti Mantue sub rubr. de iurib. non acquiritur, cum de eo nec scriptura, nec stipulatio, nec debitoris confessione, nec res indicata, nec alio modo euidenter constaret, vt diximus supra num. 8.

In quibus terminis transcut in decisione Senatoria cumplati, Manent. consil. 125. num. 14. & 15. Rota decif. 274. num. 2. part. 3. recent. Staßban. iun. resol. 82. num. 21. & 22. & resol. 83. in fine, dixi alleg. 22. n. 23. sol. 401. lib. 1.

Ultra quod agendi animo, aut intentione excipiendi hanc iuris cessionem Natalis non affectauit, sed vt contra minorem indefensum Aulæ non reluctante, vt sic circumuenta dolose apparente, ac calumniose velo cessionis superinde dimisso præmeditatum comitantur spoliū de facto propria auctoritate, & sine erubescencia exerceat, quem casum tantum abest, vt præcitati Doctores dispungant; quin potius nec attingunt, eique in gratiam Battaleoliorum aptissime famulantur tradita per Seraph. decif. 722. Rot. decif. 128. n. 1. part. 3. & decif. 564. part. 4. recent. & in proximis terminis Tanal. in Sacro Rota Romana Audic. cap. 20. n. 29. & benè ratiocinato Senatus fundata super prædictis auctoritatibus retorquentur, dum sub clypeo extorta cessionis illicò realiter, & in effectu ope deiectionis à possessione vexauit, Manent. in decif. adduct. dicto consil. 125. num. 3. & sub n. 10. ibi, quod illa rextum propriè loquitur prohibendo cessiones, quæ sunt

18.

29.

30.

31.

32.

33.

34.

fiunt contra alium inde exarandum, ultra quod Maucit. in *praei.* responsio hanc questionem non tractat, cum ibi non de molestando principali debitor, sed de excludendo posteriori creditore à iure offerenti agebatur, ubi integram summam cedenti debitor, non vero cessionario in minori quantitate soluit offerre, euidenter constaret.

Neque impedit quominus Natalis in edictum Statuti, dictarumque legum inuiderit eo sub praetextu, quod impie iurium cessiones reportare liceat ad rem, super qua cessionarius alia credita praetendit, ex eodem Maucit. *de dec.* 125. n. 9. & seqq. & Staiban. iun. *de iur. resol.* 82. num. 18. & 19. à Pont. *conf.* 22. num. 4. lib. 1. Quicquid enim sit in iure de substituta istius cum clausione per informantes aduersarij inuente, seclusa crediti existentia inconuenienti huic casui certe non applicatur. Siquidem quoad portiones nondum affrancatas dicebatur Dominus directus, nec non & quoad libera omni prolixius iure delicturus existeret, maxime cum pro futuro Canone personalis dumtaxat Natali competere, l. fin. 8. Lucius, Titius, fide contra. capr. Merlin. de pign. lib. 3. tit. 1. g. 10. num. 25. part. 2. de emphyt. tit. de contrah. emphyt. quest. 31. num. 4. Nulla autem pro antea decursis quoadquidem proprietate emphyteutica huiusmodi inuisione, & plurius aliis infortuniis concomitata pro dicto tempore, & quoad vique effectus tot calamitatum persequuntur, non secus, ac casumate perempta à liuelli emphyteuta in totum liberatur, vt latus comprobauit allegat. 7. num. 1. & 2. & allegat. 70. ex num. 3. & seq. lib. 2.

36. Omisso demum, quod transactio cum non legitimo contradicte emanata virtutem praestanda cessionis à lerali veneno dd. legum, & Statuti non allumperit, iuxta doctrinam Ruin. *conf.* 126. num. 13. & seq. lib. 3. Menoch. d. *presumpt.* 129. n. 8. lib. 3. Gabr. *conclus.* 12. de ac. conclus. 5. n. 16. Staiban. iun. *de iur. resol.* 82. num. 13. relatam in decisione Senatoria, §. 3. aduertit Senatui.

37. Eiusdem transactionis euident nullitas examinanda proponitur, etenim nullitate affectum nullum prius lucis effectum operatur, canon praestat impedimentum, de regul. iur. in 6.

38. In primis namque pro validitate, ac substantia transactionis necessarium praerogitur, vt hinc inde dato aliquid, vel remissio fiat, alias Leonina reputatur transactio, ipsoque iure corruit, l. transactio nullo dato, C. de transact. Rota in Bononiens. nullitatis Concordia 12. Iunij 1645. §. secundo pro, coram R.P.D. meo Cerro, & in Melchitana bonorum, 10. Februar. 1651. Siquidem fortius, coram R.P.D. Melio.

39. Atqui Natalis nihil certe de proprio dedit, aut remisit, sed senta tercentum in extinctionem crediti Antoniae, quod longe maioris summae praesupponebatur, quam nec Senatus inficari videtur in eadem decisione, §. credito, Antoniae cissa solutione, & dilata in plures terminos promissit, vt sic ex fructibus portionis affrancatae Nepoti occupanda non autem de iure satisficeret.

40. Hinc propterea vtraque cessio nimium, ac transactio tanquam facta de pecunia debitoris viribus non subsistunt, ad text. in l. nulla, C. de sol. Castin. l. Modestinus, sub n. 4. & sub num. 3. ff. eodem, Ludouic. *dec.* 63. n. 5. Rot. apud nos num. 19. fol. 412. post alleg. 2. lib. 1. & penes Polit. de subst. in addit. *dec.* 136. n. 4.

41. Item certitudo Iuris, & claritas reddit materiam inhabilem ad transigendum, ex Rota in dicta Ioan. Pauli Melij Observat. forens.

Bononiens. Nullitatis Concordia 12. Iunij 1645. §. at hic, coram R.P.D. meo Cerro.

Iura autem Antoniae desumpta ex Inst. umentio venditionis Anni 1610. tam in sensu partis aduersae, quam ex opinione amplissimi Senatus, adeo pro indubitatis reputabantur, vt non tantum pretij loco rei stabiliis alienae, sed subrogatum, verum etiam fructus, qui ex ea percepti fuissent tanquam intercelle

43. Venditor restituere tenebatur, vt sumat *dec.* d. §. nec facit, & generaliter cautum, in l. 1. Procuratorum, §. mandauit ad. & in l. 1. mandauero, §. Iulianum scribit, & §. facit autem §. mandauit. Hod. *conf.* 39. n. 3. & seq. lib. 2. Rota *dec.* 71. n. 7. part. 2. diuers. & in Cinitatus Castellii supplementi legitime 23. Martij 1640. §. penult. coram Merlino, & in Bononiens. successorius 4. Maij 1646. §. final. coram R.P.D. Bichio, est nunc *dec.* 402. part. 9. tom. 2. regent. & in Perusina reintegrationis 15. Aprilis 1652. in fine, coram R.P.D. Penningero, & ex legali priuilegio hypothecam secum afferent, vt latus in ipsa decisione dictus §. de credito, & §. nec facit, consequenter controuersiam prelationis, quoad portionem in liberatam & nexibus quarumcumque obligationum erga Natalem absolute egressam non admittit, pendente potissimum lectura *dec.* 56. Surd. conclusiones in ea enarratas, & apud Maucit. *dec.* 36. pro quarum intelligentia recurrendum ad nostram allegationem 42. n. 17. lib. 2. applicationem, vel minimam ad portionem perfectè affrancatam recipere, quæ amplius in vinculum, neque etiam futurorum incidere poterat, iuxta text. in l. 1. in fin. vbi DD. ff. de remis. pignori. Surd. *dec.* 163. sub n. 1. Afin. de execut. §. 6. c. 102. sub n. 2. & post alios ex professo comprobato Rota in Romana Saluiani 18. Februarij 1650. §. quoniam esto, & per tot. confirmata 10. Febr. 1651. coram Eminentijs. Corrado. Vnde Natali actione personalis dumtaxat munio respectu Antoniae exceptio, quoad re libera habeo adeo, resistebat, quia non tam item, quam timorem litis excludebat, Alex. in l. ubi patet. n. 7. C. de transact. Surd. *dec.* 435. n. 18. Rot. *dec.* 176. n. 8. & 9. p. 7. regent.

Ideoq. ex hoc capite patet transactio infecta reddebatur, ex mente etiam Senatus in decisione, §. nec dicatur nullum, Rota in d. Bononiens. Nullitatis Concordia 12. Iunij 1645. §. secundo pro inefficacia, coram R.P.D. meo Cerro.

44. Quem sensum, & opinionem re ad trutinam Iuris ex viscibus facti renouata, in contrarium tamen late supra sustinimus...

45. Nunc vero pro omnimoda istius obiecti euerfione subiungimus, versari nos in alienatione rei partialis titulo aliquo vniuersali non qualificata in particularibus autem pecuniam, siue pretium loco rei causa lucrandi fructus, seu illos consequendi à Domino proprietatis alienatz non succedit, l. qui vas 49. §. ult. vbi Gloss. ff. de iur. l. 1. §. rem. 25. ibique Gloss. in verb. quia potest, ff. de pet. hered. l. Imperator, 75. in fin. ff. de legat. 2. Bart. in l. 1. ff. de distract. pig. Rota apud Cenc. de cens. *dec.* 422. n. 3. & 4. & coram Buratt. *dec.* 784. vbi Adden. in gloss. A. & in Romana restitution. dotis 10. Ianuarij 1650. §. pratenfa vero, coram Eminentijs. Orsibono, in quibus terminis non certè versamur, & in diuersis in oppositum cumulare, vt puta in hereditatis petitione, restitutione dotis, fideicommissio, aut similibus, quam distinctionem exornat Merlin. Pignatelli. *contr.* 92. n. 8. vsq. ad fin. cent. 1. etiam *contron.* 67. n. 35. & *contron.* 90. n. 35. cent. 2.

46. Quinimò, ubi etiam admitteremus, quoad quosdam actus circa extradotalia pro administra

47. tore

48.

49.

50.

51.

52.

49. tore Christophorum nulla cogente necessitate officij legis, aut alterius tituli se gessisse, adhuc cum pretium istius venditionis non ipse, sed Vincentius pater exegerit, erga uxorem pro sortis, ac fructuum restitutione ad nihilum teneatur, *Corr. conf. 31. num. 16. lib. 4. Aym. conf. 251. num. 14. Rota coram Ludouic. decif. 210. num. 3. & in Rom. Dominus 19. Martij 1649. §. non alterum, coram R. P. D. Bichio*, præterquam quod ex unico venditionis actu peculiariter, ex vendito tribuente actionem frustra vniuersale lus exercere administrationis coalescere prætenditur, respectu potissimum Vxoritis, quæ nil aliud in futurum administrationis capax habuisset apparet, & præfenti in præteritum deficientibus coniecturis hic omnino desideratis in hac materia arguere non licet, Argum. *L. exm. qui 22. ff. de probat. Hond. conf. 20. num. 12. lib. 1. Rota decif. 237. num. 2. & decif. 321. n. 4. part. 1. receit. & in Bononiens. Pecuniaria 10. Ianuarij 1650. §. super administratio, coram Eminentissimo Otobono*. Nunc apud eundem decif. 200.
51. Amplius, quod magis est, & falcem ad radices ponit transactio inualida inuitabilis resultat, quia dolo, ex falsa causa, & mysteriosa tacurnitate integræ liberationis Antoniam ad transfundendum cronæ induxit, dum exprellit alteram scutor. septenarium; alteram verò sexcentum celando qualiter monetarum scienter taceat, ex quibus transactionem infringi, ipsoque iure irritam remanere, magistraliter comprobatur *Rota in d. Bononiens. nullitatis Concordia 12. Iunij 1645. per tot. coram R. P. D. meo Cerro*, ex quo enim facta 700. confusionis obfesse biscentum circiter visualis monetæ constituebant, Antonia iustam habuit causam dubitandi ne in totum excluderetur, ex quo proprietates ferè vniuersa adhuc domini directi, supposita per eam rationabiliter præsumebatur. Quomobrem eadem pro satisfactione eius prætensionis aditus excluderetur, vel quia Canon ex integro vti fructibus correspondens velle absorbere; Vel quia ob defectum assensu hypothecæ legalis in bonis huiusmodi non suffragabatur resistentiam Statuti Mantuæ, sub rubr. *qualiter inuest. ad ass. dixi all. g. 32. n. 37. lib. 2.*
53. Postremo ex enormissima lesione in egregia quantitate transactio prosternebatur, *Rota in sapi citata Bononiens. nullitatis Concordia 12. Iunij 1645. in fin. coram R. P. D. meo Cerro, & in Bononiens. refectionis transactionis 16. Iunij 1651. §. qua res facta, coram Eminentissimo Corrado*, quæ quidem lesio in excessu solâ facti ponderatione indicatur, siue insipientiam, quod Antonia pro fructu ultra mille cum fructibus 300. dimittat tractu temporis minutarum receperit, siue attendamus molestiæ vexationes, & sumptus quibus Battaleolis pro credito insubstanti, aut resolutio cruciantur; quas sanè conclusiones, tanquam ex crudelitissimi Sacri Tribunalis Rotæ decisione pluries confirmata depromptas auctoritatibus exornare superfluum, ac inane duxi, non secus, ac si in meridie faciem soli illuminando addere auderem.
54. Lesio autem, nec ex eo uitaretur, vel quia prædium ob ante actas calamitates deterioratum esset, & inculum, multique meliorationibus indigeret, ut refert eadem Senatoria decisio, *§. Secundo an. posset mulier, vers. cum prædium*. Prædictæ enim causæ tanquam successu, & non perpetuæ, sed insolite attendi non debent pro formando valore ad exclusionem lesionis, *L.*

pretia, C. de rescind. vendit. & post alios ad rem animaduertit Rota decif. 65. num. 7. & 8. part. 2. diuers. & decif. 352. n. 9. & 10. apud Post. de subhast. in addit. Cyriac. controuers.

Vel quia immediate spoliato minori, vtramque portionem proprietatis ad licillum pro scutis 75. Natalis concesserit, quandoquidem diuisio Canone in ratas triginta singulis duo cum dimidio adiudicarentur. Vnde parti affrancatæ tredecim ratas capienti in singulo anno secuta triginta cum dimidio obueniret; habita verò ratione lucri per licellarium iuicundi, quod totum ad priorem emphyteutam spoliatum circumscripto spolio spectauisset, ac diminutione veri valoris regulariter contingente in huiusmodi concessionibus, qua pariter primis emphyteuta integraliter gaudebat, dubio procul lesio, etiam ad rescindendam transactionem intercessit, iuxta præpudictam decisionem in *Bononiens. nullitatis Concordia 12. Iunij 1645. in fin. coram R. P. D. meo Cerro*.

Tandem suppliciter exoramus Illustrissimos DD. Senatores, ut dignentur animaduertere ne utram ex partibus hæcenus causæ arcana depugnas, aut agnouisse. Nos autem istud vi non expediens nostris principalibus aperire non curauimus, tametsi vulneris profunditatem penetrare remedium in promptu subelset. Cum iusticiari Battaleolis, quod fructus rei stabili seculi iurisdictione spatio annorum 20. sortem æquet, ac duplicent, *Rota apud Post. de subhast. in addit. decif. 350. num. 9. ea ratione, quia iuxta legalem coniecturam, speciali etiam conuentione nostro in casu communiat quinquæ in centum rei stabili fructificet; annuatim percipiuntur, ut dicam infra §. ceterum quod, quorum facta multiplicatione per viginti vices, iunctoque capitali ratatim in summa biscentum constituitur.*

Vnde cum ipsi ab anno 1634. vsque ad annum reintegrationis 1655. inclusiuè, ni fallor, parte affrancatæ priuati indebitè existerint, & prædicti facta distributione in triginta portiones tredecim affrancatæ viginti sex euaserint, reliquæ quatuor in causam fructuum biennij superextantes expensarum litis commodo eorundem de Battaleolis, saltem ad ratam iuxta futuram liquidationem cedere habent. Quippe quoniam reintegratio ad eius integram perfectionem præter rem, & fructus, victoriam quoque sumptuum iudicij æqualiter amat, ut latè per Butart. *decif. 449. & dec. 731. num. 8. & in proximis terminis concludit Tanal. de Sac. Rot. Romana, cap. 27. n. 29. & 30. Rota apud Post. de subhast. decif. 31. num. 3. & 4. coram Pen. decif. 28. & per tot. & decif. 693. num. 6. & in Bononiens. fideicom. de Glauarijs 18. Martij 1650. §. & consequenter coram R. P. D. Pentinger. & in Romana, seu Veliterna Assilum 15. Martij 1652. §. nullius autem in fine, coram R. P. D. Bichio.*

Nec obstat si replicaretur, quod Natalis ex calculo huiusmodi suas decem, & septem portiones prædij non affrancatas; non autem pretium, siue valorem conuenientem consequeretur. Istæ enim replicatio nostris principalibus tantum officeret, quantum latratu canis syderibus, ex quorum influentia malignitate, tractuque temporis rerum pretia quotidie notabiliter diminuantur, *L. pretia rerum, 63. §. nonnullam. ff. ad l. falcid. Cephal. consil. 719. num. 14. Ludouic. decif. 101. num. 3. Cyriac. controuers. 261. n. 5. sibi que computet Natalis, si propriæ rei potius, quam pretio incumbere maluerit, & via, quam ipse elegit, eadem*

55.

56.

57.

58.

59.

60.

parcat,

patcat, *Narr. conf. 532. num. 11.* Pacific. de Saluian. *inf. p. 4. cap. 4. n. 73.* & ad rem Manent. *decif. 12. n. 15.* Cytac. *controu. 180. n. 6.*

Quæ tamē ex abundantia dictæ sint, cum in facto prætenfa valoris diminutio in Iudicio, nec deducta, nec articulata, minufve concludenter probata hæctenus appareat, quod fufficienter peracto videndum fupercit, an dampnum citra culpam litiuellarij in proprietas contingens, emphyteute folum, nūmve eidem, ac Domino proportionabilitet de lure adferibatur.

BONON. NVLLITATIS

Concordiæ. Luna 12. Iunij 1645.

R. P. D. CERRO.

Domini dixerunt Comitiffæ Iulianæ non oblatæ tranfæctionem initam de anno 1630. inter Iplam, & Comitē Alamanū Ifolanū ex tribus rationibus in lure indubitatis.

Primo, quia ipfa deuenit ad hanc tranfæctionem cum fupposito, quod Comes Alamanus tanquam hæres cum benef. 1. & inuentarij Com. Rodulphi Patris non teneatur ad folutionem, & extinætionem Cenfus, de quo agitur, debiti Hospitali Orphanorum S. Monuphij Bononiæ, & tamen in contrarium hodie probatur, quia Com. Alamanus ante dictam tranfæctionem de anno 1614. habens noticiam debiti Paterni præuia declaratione, quod nolbat gaudere benef. 1. & inuentarij, mediante publico Inftrumento fe obligauit foluere de proprio libras 2000. infra terminum trium annorum, ad effectum, vt cum illis extingueretur dictus Cenfus, & interim promiffit foluere medietatem fructuum, ex quibus cum patet de obligatione Com. Alamani, tranfæctio facta à Comitiffa Iuliana cum contrario fupposito, quod ipfe non teneatur ad folutionem dicti debiti, vti facta ex caufa falſa, & erronea conuitt, & Comitiffa potest ad illa reſilire. Menoch. *conf. 91. num. 26. 40. 59. & 60. & conf. 618. num. 5.* Manent. *conf. 137. num. 48. & conf. 137. n. 51.* Card. Seraphin. *decif. 275. num. 2. & decif. 705. num. 1. & decif. 190. num. 3.* & poſtremū in Romana de Mongellinus 30. Ianuarij 1645. coram R. P. D. Ottobono.

Idque eò magis, quia Comitiffa induæta fuit ad ita credendum, non ex ſimplici ignorantia, ſed ex aſſertione Com. Alamani, qui non ignarus fuit propriæ obligationis, ſed ſciens teneri ad folutionem debiti Paterni, nihilominus contrarium aſſeruit, & ſuam obligationem tacuit, & celauit, quæ aſſertio, & taciurnitas conuincunt dolum, qui dicitur probatus eo ipſo, quod quis aliquid minus vere aſſeruit. *ſi quis affirmauerit, ff. de dol. mal. Bart. in l. Procurator, qui pro euil. in fin. ff. de Procurator. Surd. conf. 15. num. 14. & conf. 149. num. 6.* Card. Seraphin. *decif. 617. num. 4.* Vel vbi non ſine myſterio tacet, & abſcondit aliquid, quod erat expremendum, *l. queritur, ff. de venditor, ibique Bart. ff. de edili. edict. Caſtrenſ. conf. 338. in princ. & conf. 411. num. 2. ante fin. verſ. nam tacere veritatem, lib. 1. Ayo. conf. 83. num. 3. Becc. conf. 106. num. 13. & 14. Surd. conf. 36. num. 10. Bero. conf. 158. num. 46. lib. 1.* & in puncto eius, qui celauit Inftrumentum, Manent. *conf. 140. num. 4. & ſeq. maxime cum huiusmodi taciurnitas redundaret in*

legem. Pauli Actij Obſeruat. forenf.

ipſius Comitiffæ vitiatam, Abb. *conf. 68. n. 2. part. 1.* Crauet. *dicto conf. 83. num. 3. verſ. quod præſumitur.* Ruin. *conf. 19. num. 6. lib. 1.*

Et proinde, dum hinc clare patet, quod dicta tranfæctio fuit ab ea prædicto modo extorta, remanet ipſo iure nulla, *l. & eleganter ff. de dol. mal. l. in ſumma, ff. fin. autem ff. de condit. indeb. Bart. in l. ſi ex falſis, num. 2. vbi etiam Angelus in l. c. de tranſact. Ruin. conf. 141. n. 7. verſ. 2. præmiſſis, lib. 1. Bellon. iun. conf. 79. num. 3. & 4. Surd. *decif. 153. num. 15. 14. & 15.* Rota in recent. *decif. 271. n. 24. part. 6.**

Nec dubitari poteſt, quin hæc fuerit cauſa finalis tranſigendi; id enim aperte probatur ex præmio, ex quo Cauſa finalis colligitur, *vnle. l. fin. vbi Bart. n. 3. & Bald. num. 2. ff. de hered. inſtit. in eo liquidem præmittitur narratiua dicti fuppoſiti, quod Comes Alamanus non eſſet obligatus ad folutionem dicti debiti, quin etiam ex diſpoſitiua, quæ incipit cum illis verbis: Hinc eſt, quæ pariter denotant Cauſam finalem, vt patet ex text. in cap. inferiori, 21. diſt. poſt Hoſt. ſignat Gozzad. *conf. 9. num. 36.* cum alijs per Barboſ. *lib. 1. num. 4.* & denique ex ſerie, & ponderatione totius huius facti; Nulla enim neceſſitas adtingebat Comitiffam ad ita tranſigendum cum Almano, niſi ſola credulitas, quod ipſe non teneatur ad folutionem huius debiti, & quod in conſequentiā illius ſolutio ſpectaret ad ipſam vti hæredem Vincentij Bancij eius Patris, qui occasione dicti Cenfus fideiulterat; quod optimè probat hanc fuiſſe Cauſam finalem, dum impoſuit neceſſitatem Comitiffæ, tamque induxit ad ita tranſigendum, alias nullo modo tranſacturam, ſi dictæ obligationis Comitiffæ noticiam habuiſſet, Fulgoſ. in l. ſi cum ſe, num. 4. & Caſtrenſ. num. 3. Cude poſt. lat. Becc. *conf. 20. num. 10. & ſeq. Mantica. de tacit. lib. 4. tit. 12. num. 24. & 25.* Seraph. *decif. 275. num. 5. 8. & 10.* vel quia ſalcem eo modo non tranſigiffet, Mantica, vbi ſupra, eodem tit. 12. num. 54. cum alijs in Romana Succelfionis 21. Iunij 1641. coram R. P. D. meo Carrillo.*

Secundo, pro inefficacia dictæ tranſactionis conſiderabant DD. quod hic deficient duo ſubſtantialia requiſita pro illius validitate. Nam primo requiritur, quod fiat de re dubia, & incerta, ſuper qua adſit lis, *l. 1. ff. de tranſact. vbi DD.* vel ſalcem neceſſe eſt, quod adſit timor, & materia litis, Faber in eius Cod. lib. 2. tit. 4. de tranſact. *definit. 5. num. 3.* Secundo uoceſſe eſt, quod fiat cum aliqua mutua recompensatione, aliquo hinc inde dato, vel remiſſio. *l. Tranſactio nullo dato, C. de tranſact. laſ. conf. 18. ſub num. 1. 4. lib. 1.* qui deficiente hoc vltimo requiſito, appellat tranſactionem Leoniam, Peregr. *conf. 57. ſub num. 28. lib. 1.* Manent. *conf. 142. num. 2. & 3. lib. 2.* Rota in recent. *decif. 447. num. 3. part. 2. & decif. 231. n. 2. part. 4. & d. dec. 171. num. 25. part. 6.*

At hic neutrum ex prædictis requiſitis concutitur. Nam primum, quia hic non poterat adeſſe res dubia, nec vlla aderat materia litis, ſed res erat certiffima, & clariſſima; quia apertè, & lecto ſupradicto Inftrumento obligationis Comitiffæ Alamani, controuerſia decidebatur, proindeque tranſactio iſta, tanquam facta ſuper lure certo, & claro valere non potuit, nec poteſt, vt optimè Manent. *conf. 136. num. 42. verſ. cum agitur, & numer. ſeq. & conf. 137. num. 23. & conf. 139. num. 45.* Roman. *conf. 517. num. 18.* vbi inquit, quod tranſactio non valet quando ſi ſuper re indubia, cuius

H 2 finis

finis erat certissimus, Crauet. *consil.* 152. *num.* 10. qui dicit transactionem isto casu continere turpitudinem, & quod presumitur contra Actorem, quod calumniosè egerit, & perierit ad vendendum rem, eumque inducendum ad transactionem, & compositionem, & sub *num.* 11. addit huiusmodi transactionem non valere quamvis Iuramento firmatam, quod etiam optimis argumentis repetit *consil.* 430. *num.* 7. & *seq.* vbi quod hinc arguitur calumnia, & *Surd.* *consil.* 451. *num.* 11. & fuit dictum in *Melenitana hereditatis* 26. *Januarij* 1637. §. penultimo, coram Eminentissimo D. Cardin. Panzolo.

Nec minus concurrit secundum, quia licet Comes Alananus promiserit solvere lib. 375. pro omni, & toto eo, quod Comitissa Iuliana posset ab eo vindicare; In hoc tamen nihil de suo dedit, cum teneretur solvere dictam summam in vim propriæ obligationis, & Instrumenti facti de anno 1614. Vnde nulla hic potest considerari liberalitas, seu donatio; quia liberalitatem exercere non dicitur, qui proprium debitum perfoluerit, l. proximi, ff. de ritu nupt. l. si seruo, ff. de hered. insti.

Denique, & tertio dictum fuit transactionem continere, cum contineat inagnam, & enormissimam læsionem, quia Comes Alananus pro solutione lib. 375. reportauit absolutionem ab extinctione Census librar. 1000. in sorte, seque exiit ab onere soluendi fructus in futurum, & viceversa Comitissa remansit obnoxia istis debitis, quæ erant propria Comitissæ Alanani, non autem ipsius Comitissæ, & proinde sustineri nequit, quia illa semper rescindetur, quando, vt in casu proposito, interuenit læsio in magno excessu ultra dimidiam, *Corn.* *consil.* 166. *num.* 6. lib. 1. & *consil.* 27. *num.* 7. cum plurib. *seq.* lib. 4. Bero. *consil.* 180. *num.* 38. lib. 2. Menoch. *consil.* 401. *num.* 153. & *seq.* *Surd.* *consil.* 480. *num.* 12. *vers.* 2. & *seq.* Rota *diuers.* *decis.* 102. sub *num.* 2. & 732. *num.* 3. *part.* 1. in *recent.* 539. *num.* 2. *part.* 1. 547. *num.* 1. *part.* 4. 125. *num.* 21. 315. *num.* 10. *part.* 5. & in *Melenitana hereditatis* 19. *Aprilis* 1644. coram me; Non obstante pacto de non contrahendo etiam cum Iuramento, quia non obligat quando læsio valde enormis intercedit, *Corn.* *consil.* 288. *num.* 16. lib. 3. Rota in *recent.* *decis.* 118. *num.* 13. *part.* 2. & latissimè coram Reuocendissimo Vrgellen. *decis.* 121. *num.* 29. & *seq.* vbi quod obtenta absolutione Iuramentum non excludit enormissimam læsionem, iuxta communem DD. Sententiam, quam Rota nostra sequitur, & ibi per eum *num.* 29.

Quæ verò pro parte Comitissæ Alanani fuerunt adducta visâ sunt non esse præsentis inspectionis, cum hodie stricte quæatur: An transactio subsistat, & obster Comitissæ, quam nec obstat paret tanquam extortam ex causâ non vera, & facta per errorem super Iure certo, & idèd hodie tollenda esse de medio.

SYMMARIUM.

1. *Conditio*, si sine, in *substitutione facta descendentibus tacite subintelligitur. Non tamen censetur vocati*, n. 2. *Falsi*, vt *num.* 3. *Si sine filijs defuncti filio relicto*, *num.* 5.
4. *Vulgaris resuscit ex filiorum possessione in conditione.*

OBSERVATIO XLIV.

ESTATOR, quemadmodum dicebamus, tres filios heredes instituit, & vni ex eis decedenti alterum substituit. Cumque in descendentibus vteretur tacita conditio, si sine filiis, regulariter intelligitur, l. cum *anum* 101. ff. de *condit. & demonstr.* l. cum *acutissimi* 30. C. de *fideicom.* l. Generaliter 6. §. Cum autem, C. de *Instit. & substit.* *Fular.* de *substit.* q. 393. *num.* 1. & *consil.* 22. *num.* 9. & *consil.* 35. n. 2. Altograd. *consil.* 45. *num.* 1. & *seq.* lib. 1. Merlin. *decis.* 864. *num.* 4. dixi *allegat.* 39. *num.* 11. & *allegat.* 119. *num.* 37. lib. 3. Mart. Ventur. *consil.* 25. *num.* 128. & *consil.* 29. *num.* 1. & *seq.* Fontanell. *decis.* 493. *num.* 7. Giouagn. *consil.* 75. *num.* 10. & 35. lib. 1. Cytias. *controv.* 9. n. 18. 20. 61. 62. & 91. vbi ampliat etiam in filiis naturalibus.

Bene vetum est, atque iuris indubitati, quod filij in tacita legali conditione positi vocati nullatenus censentur, Dec. in d. l. Generaliter 6. §. cum autem, n. 12. C. de *Instit. & substit.* Socin. sen. in d. l. cum *anum* 101. n. 58. ff. de *condit. & demonstr.* Menoch. *presumpt.* 76. sub *num.* 96. *vers.* secunda, & *presumpt.* 89. in *fin.* lib. 4. cum ceteris apud *Fular.* de *substit.* q. 437. *num.* 1.

Eoque minus in casu nostro vocati presumuntur, ex quo testator paulo infra expressam de filiis mentionem facit, & qualiter per vulgarem succedere eorum patris habeant, specialiter disposuit, quo stante tacita positio legalis filiorum in conditione cessat, ad text. in l. Generaliter 6. §. cum autem, C. de *Instit. & substit.* Socin. iun. *consil.* 100. n. 11. & 16. lib. 1. Magon. *decis.* *Forens.* 52. *num.* 12. & per totam, alios cumulat *Fular.* de *substit.* *quest.* 393. n. 108. & *seq.* Mart. Ventur. *consil.* 2. n. 347. & *consil.* 25. n. 133. & *consil.* 27. n. 12. & *seq.* idem *Fular.* *consil.* 124. n. 28. Ioan. Anton. Bellon. *consil.* 26. sub *num.* 48. *vers.* secunda.

Ultra quod ex positione filiorum in conditione non nisi vulgaris resultat, Zanch. in l. heredes mei 57. §. cum in *it.* *part.* 7. *num.* 100. & *seq.* ad Trebell. Menoch. *consil.* 393. *num.* 67. Peregr. *consil.* 2. n. 5. lib. 1. *Fular.* de *substit.* q. 438. n. 6. & q. 439. *num.* 6. Merlin. *decis.* 250. *num.* 2. Vnde cum Alexander filius fidei-committentis, & pater colligitur de Grignanis iam successerit; quælibet igitur vocatio, seu spes succedendi quoad filios eiusdem Alexandri euauit, vt iam diximus, & in proposito optimè ratioçinatur Rota coram Merlin. d. l. dec. 250. n. 3.

Cæterum quoad portionem paternam Alexandri, nec ratio dubitandi aliqua subest, ex quo enim cum filiis decessit, inde propterea fit, vt vocatio quoque defecit. Ex facto 17. §. si quis autem, *vers.* aut igitur, ff. ad Trebell. l. filiusfamilias 117. §. cum quis rogatus, ff. de Legat. 1. Ioan. Ant. Bellon. *consil.* 35. n. 11. *Fular.* de *substit.* q. 401. n. 1. & *consil.* 64. n. 6. Mut. *consil.* 43. n. 2. & *consil.* 107. n. 1. Redenal. *consil.* 35. n. 59. Rot. in *Romana domorum* 21. *Aprilis* 1617. n. 2. coram Reuerendissimo Ducezio. Quæ omnia quoad filios Alexandri omnino cessant, cum neque in conditione aliquo modo positi apparent, minime ve ad portionem patris vocati existant; sed per vulgarem tantummodo ad porciones patruorum inuitati leguntur; quæ quidem vulgaris, & ipsa defecit, postquam Alexander pater fratrum hereditatem antecederet nactus fuit.

SYMMARIUM.

- 1 *Dubia Magistratus recensetur.*
- 2 *Socius in preiudicium societatis nil agere potest, si uult renuntiare sociis eius pars acceperit. n.3. In uisibilibus habet mandatum a lege, n.4. Declara ut, n.5. Vt obliget consocium, qua requirantur, n.25. Quando ipsi, & non alios obliget, n.30. Dicit non potest creditor, nisi finia societate, n.31.*
- 6 *Conductio gabellarum munus virile.*
- 7 *Societatis diuersio qualiter inducatur.*
- 8 *Creditor ex ordinibus Manua tenetur agere contra eum, qui pro debitori est obligatus ad indemnisationem.*
- 9 *Locator re in parte perempta tenetur emendare damnum conductori. Erga conductorem impedium in re conducta a tercio tenetur ad interesse, n.13.*
- 10 *Sublocatio quando dicitur facta.*
- 11 *Salis transitus impedit Princeps locator conductori damnum emendare tenetur.*
- 12 *Questiones in fine insolubiles qua.*
- 14 *Conductor tenetur remouere impedimentum.*
- 15 *Contractus ab initio sunt voluntatis ex post sunt necessitatis. Ante societatem iniis dicuntur extra societatem, n.32.*
- 16 *Contrahentibus ex duobus is praefertur, qui prius habuit possessionem.*
- 17 *Conductori quasi possessio competit.*
- 18 *Locatori competit quasi possessio aduersus subconductores.*
- 19 *Mantenitio ex ciuili datur. Prius cognoscenda, n.20. Facilius copeditur ex titulo, n.21.*
- 22 *Capitula super petitorio non admittuntur in iudicio mantenitionis.*
- 23 *Voluntas, & potestas in qualibet actu requiruntur.*
- 24 *Possessor in sua possessione manutenendus ante cognitionem meritorum.*
- 26 *Procurator, qui dicit aliquem esse tenetur probare.*
- 27 *Potentia, qua non reduciunt ad actum inanis.*
- 28 *Societatem extra socios, qui obligent.*
- 29 *Insitor, qua talis non agens societatem non obligat. A socio & complementario differit, n.34.*
- 33 *Rota Genue decisi, declaratur.*
- 35 *Promissio qualibet intelligitur rebus sic statibus.*
- 36 *Littera cambij non executae, non releuant. Neque obligant scribentes, n.39.*
- 40 *Personarum legitimatio etiam in iudicio executio necessaria.*
- 41 *Diuidua ex mente contrahentium sunt indiuidua, & e contra.*
- 42 *Partem in parte, qui non habet, neque etiam in toto in indiuiduis.*

OBSERVATIO. XLV.

VIDETUR dubitandum an per litteras de quibus in actis Dominus Petinatus potuerit obligare DD. Com. Supputheum, & Andream Cellam ex Rota Genue, decisi. 14.

Et quatenus potuerit ut videtur inferri ex Ioan. Pauli Melij Obseruat. forensi.

eadem Rota Genuen. decisi. 7. an DD. Hermans, & Reint recte agant contra dictos Dominos Com. Supputheum, & Andream Cellam non docto de effectu dictarum litterarum ad commodum allegatae societatis inter D. Petinatum, & dictos DD. Supputheum, & Cellam; hae sunt dubia, quae ab Illustrissimo Ducali Magistratu in causa litterarum cambij nobis proponuntur resoluenda; Societatis ad diminutionem detrimendi in praeiudicium sociorum quicquam agendi facultatem non habet socius, Ias. in lsi vnus 28. in princ. 3. ff. de pact. Gratian. discept. forensi. 401. n. 46. vbi quod socius non possit nouare, neque facere pactum de non petendo, & latius discept. 54. num. 34. & 35. in l. in l. numeris 43. & seq. vbi in terminis societatis resistentis inter plures conducentes vegetaliam, quod vnus ex sociis non possit alietare contractum societatis per admissionem, seu renuntiam initam cum extraneo nisi in sui praeiudicium, quam refert sequitur, & alios cumulat Fontanell. decisi. 235. num. 4. & signanter Thefaur. quasi. forensi. 28. per tot. lib. 3. vbi questionem hanc reputat dubiam, quamvis pro absoluto habeat socium renuntiare non posse societati, si non habet eius partem diuisam, sed pro indiuiso concurrat, quae in solidum cum aliis sociis, quae quidem solidi obligatio, ac indiuisibilibus hic intercedit non solum quoad totum corpus conductionis vegetalium, verum etiam, & multo magis quoad membrum Datisi transitus salis pro statu Mediolani, omnique in casu socios esse praefertendos extraneis; illis enim admittentibus renuntiationem seu socium ad renuntiantum, ipso iure societas viuens remanet penes alios socios consentientes, Petr. de Vbald. de duob. fratribus 10. part. princ. per tot. Thefaur. d. quasi. 28. num. 4. lib. 3. Bald. in l. 1. num. 2. vers. aequum tamen puto, C. commun. diuid. Gratian. discept. forensi. 149. num. 4. & discept. 526. num. 3. Socin. Sen. conf. 58. num. 34. & 5. lib. 4. vbi quod si socius vult stare in possessione totius rei non solum extraneo praefertur debeat, sed teneatur consociis eidem renuntiare, seu sublocare, Monac. decisi. Bonon. 46. num. 10. Surd. conf. 205. num. 3. Bim. conf. 363. num. 15. sed non eundo per mendicata ut aiunt suffragia, quod vni ex generalibus Datorum Imprelatis, non liceat eius portionem cedere, sublocare, aut renuntiare, aliis inuitis, plena manu exornat Bardellon. conf. 20. ex num. 43. ac per totum. Hocque in casu non militat regula iuris, iuxta quam dicitur, socium in vtilibus habere mandatum a lege pro aliis, seu ab eisdem sociis, Surd. conf. 43. num. 9. vbi iura concordantia adducit Duard. de societ. lib. 1. cap. 5. quasi. 3. num. 6. & seq. & quasi. 5. num. 2. & 3. Rot. in Faentina societatis 16. Aprilis. 1646. num. 1. coram R. P. D. Celfo. Quoniam ad effectum, ut dicta regula intret, non tam requiritur, quod socius vtiliter gerat, quam quod vtatur re sociali ad naturalem, & destinatum vsum, ut ad rem animaduertit Socin. Sen. disto. conf. 58. sub n. 4. vers. non obstat lib. 4.

Hinc gesta per Dominum Petinatum siue per renuntiam Datisi transitus salis pro statu Mediolani eius nomine, & vxoris factam (quatenus adhuc socij nuncupari possent; vxori si quidem resistit in facto incapacitas mulierum ad continuandam vegetalium conductionem, eique in iure obstat in terminis, ut aiunt terminibus

nantibus decisio Sacc. in *conf. 184. in fin. ac per totum consilium*, si moriua conta Dominas forores de Scarpis excitata, quæ cõtra eas fuerunt decisa, & Impresarij generales absoluti ab eorum prætenfione continuandi in vestigalium, seu vnus tantum membri, quod minus est conductione, Bardellon. *conf. 125. n. 3. 1.* Marito autem obuiam fit, quod machinabatur, & perpetraret ferè omnia, quæ eundem societate priuatum reddebant, ac societatem dirimebant, ad tradita in terminis loci minus dubitabilibus nimium, vbi adest pactum viuendi in communione donec vixerint, per Bini. *conf. 76. num. 15. cum segg.*

7. Siue per extensionem litterarum cambij à Scripturali impresarij generalis directarum Magnificis Iacobo Stricher, & Hieronymo de Vullien, non poterant præiudicare, nec respectiue obligare DL. Com. Supputheum, & Cellam principales Dationum conductores, non quidem affecta renuntiatio; quia ex non dictis viribus non subsistit, neque fieri potuit. Præterquamquod, an esset in societatis utilitatem cessura pendebat ex futuro contingenti, & euentu. Hic autem, & nunc pernicioso aduodum, ac præiudicialis deregebatur non tam ob lucrum cessans petitionis, seu affectus in scutis bis mille, & modis octoginta maioribus salis Trapani, vel Bartolæ; verum etiam ob damnum emergens ob contentiam dicti salis, suntque generales Impresarij, nec erga Ducalem Cameram, neque ergo Principes circumuicini ipsorum obligationem adimplere valent.

- Maximè, quia nil vnquam accidere poterat, per quod generales Impresarij tenerentur erga subconductores dicti transitus. Quoniam cum Ducalis Camera teneretur eos conseruare indemnes, ac sine damno, ideo subconductores vigore ordinis in erectione Senatus incipientis, *Che quado saranno liti. & c.* cui in præcti causa inisistebatur, agere immediatè debebant aduersus Ducalem Cameram, & contra ipsam expectari de iuribus suis, Cyriac. *contr. 274. num. 11.* Quæ quidem Ducalis Camera, quatenus absolute sublatus fuisset transitus, & occlusa via transeundi, etiam si conductores vestigalium nihil præstitissent, neque ex forma contractus esset in casu restanti adhuc ad ratam membri relictis, obstringebatur mercedem remittere ea ratione; quia partes censentur contraxisse, sub conditione, quod substantia rei ac cultuslibet partis salua remaneret, quasi oporteat præstari rem conductori vti illa frui possit, ad text. in l. si ex conducto 16. ad fin. versis. sed si ager terra moiu, ff. locat. Gratian. *discept. forensi 95. n. 2.* faciunt tradita per Buratt. *decis. 359. n. 101.* & per Leonil. *decis. Ferrariens. 7. n. 15.* vbi inquirunt ad pensionem etiam in casu, & pro ea parte rei locata qua frui non potest, Cyriac. *controuers. 440. n. 18. ac per totam & controu. 459. n. 1. & seg. dixi allegat. 21. n. 2. hoc volum.* sed hæc dicta sint ex abundantia, nam cum transitus absolute ab exercitu Gallorum non esset sublatus, sed dumtaxat impeditus, quovisque Ministri Regis Franciæ recognoscerentur per compositionem, quam postea DD. Hermans, & Reinst per solutionem ducatonorum, quingue mille assignent subsecutam; intrabat non relictio contractus cum Impresariis generalibus, sed quæstio, ad quosnam spectaret reintegratio: Si ad conductores cum in eorum locum posuissent dictos DD. Hermans, &

Reinst, cessabat occasio disputandi, quippe quia componendo cum dictis Ministris propriam dicuntur suscepisse, ac adimpleuisse obligationem, & ideo frustra regressum, atque inutiliter proposuerant, ad rem optimè Gratian. *discept. forensi 547. n. 5. & seg.* si ad locatorem, ac consequenter ad Ducalem Cameram, vt in punctualibus terminis Datij transitus salis impediti fundamentis pluribus, atque inuitabilibus comprobant, Bardellon. & Surd. *ille conf. 75. n. 8. ac per totum*, ille *conf. 32. per totum*, consequens fit, quod neutro in casu magis nunquam dari possit casus, quod DD. Conductores principales ad quicquam teneantur, ex quo duplicem præseferunt personam quoad membra per ipsos sublata, cum sint locatores respectu subconductorum, & in ordine ad Cameram conductores. Vnde quoad DD. Com. Supputheum, & Andream Cellam, quæstio ista videtur vna ex illis, in quibus qui vincit vincitur, & procedunt in circulo, & in anxietate, seu saltellab. vt vocant, Glor. in l. Claudius Felix 17. in verb. doceress. qui potior in pignor. habeant, Cyriac. *controu. 274. n. 12.*

Ceterum retenta opinione Bardelloni. *conf. 75. & Surd. d. 3. 2. ac themate dictorum consiliorum*, quemadmodum ipsi respondent onus remouendi impedimentum spectare ad eum Principem, in cuius statu impedimentum contingit. Ita in facti contentia conclusionem applicando, si quid DD. Hermans, & Reinst ab initio, & nunc restaurati, aut reintegrations prætendunt aduersus Ministros status Mediolani, gressus pro eorum indemnitate dirigere habebant. Et sic non tam nostri principales quam etiam Ducalis Camera Serensis, D. N. ab inani prætenfione istorum de Hermans, & Reinst defensi, ac præsertim remanent; quinimo cum & Catholica Maiestas omne studium adhibuerit pro tollendo huiusmodi impedimento, nec potuerit ac possit, inde fit, quod nec eius Ministri status Mediolani, reneantur ad totale interesse lueri cessantis, sed tantum pro rata damni ad remissionem mercedis, Surd. *decis. 326. n. 16.* Cyriac. *d. controuers. 274. n. 4.* per textum in l. si fundus 36. circa finem ff. locat. quam opinionem omnino amplectendam existimamus tanquam nostris principalibus, ac Principibus magis fauorabilem, nec odiosam aduersantibus, cum demptis ducatonis quingue septem, ac decem milibus, adhuc in negotiatione transitus in maximo dicantur lucro; neque spe consequendi restantur à Ministris status Mediolani prorsus destituti existant. Præterquam quod vbi prædicta omnia cessarent; cum tamen inter inconstituta appareant, ineptè per dictos DD. Hermans, & Reinst proponebatur aduersus nostros principales, quod vbi nolent ratificate renuntiam, condemnarentur in id, quod exiit solum per apertione transitus salis pro toto tempore oneris prouidendi statum Mediolani per dictos DD. Hermans, & Reinst suscepti, ac duraturi per annum eliceret post finitam conductionem, quam habent nostri principales cum Ducali Camera; adeo vt omni in casu non nisi ad ratam temporis, & transitus huius status tenerentur.

Nec iuuare quicquam debebat confugium aliud propositum per DD. Hermans, & Reinst, se conuertendi per aliam viam in graue damnum Serenissimi D. Nostri, ac eius patrimonij,

scu

feu regalium ; tum quia iftud,vel magis impra-
dibile , vel nimis difpendiofum apparebat.
Tum, quia occasione falis iam in hoc ftatu ma-
xima quantitate introduci quocunque dirige-
rent iter tranfium penfitare tenebantur. Tum
demum , quia cum per affertam folutionem po-
tiffet impedimentum remouere , ac reuocet
omnem adhibere diligentiam , pro eodem re-
mouendo etiam cum impenfa , ex quo penfio-
nem habebat in manibus , feu in obligatione
eam foluendi exiftebat , l. 3. ff. de via publ. vbi
not. Bartol. quod conductores coguntur ad
purgandam viam expenfis affictus , Natt. conf.
449. num. 10. Cyriac. controu. 61. num. 3. 1. difcu-
tiendum prius fe fe offerebat, an fub clypeo mi-
noris impenfe potiffet recedere ad contractum
gefto cum DD. Supputheo , & Cella occasione

14. tranfitus falis ; contractus namque qui ab initio
funt voluntarij , efficiuntur neceffitatis , iuribus
cumularis per Batbol. *Axiomat. 17. num. 4.* Bon-
den. *collet. 8. num. 3.* quæ ratio militat etiam
aduerfus Ducalem , cuius prius contraxerunt
principales , eisque antea tradita fuerat poffef-
fio, ac refpectiue quafi etiam tranfitus falis, in
qua etiam reperiebatur , nec ab ea vnquam fe
habuerunt pro fpoliatis ; ideoque in concurfu
aduerfantium , qui pofteriores fuerunt in con-
traahendo , & occupando præferendi veniunt , l.
quos 15. C. de rei vindicat. Cyriac. controu. 419.
per totam.

- Interim vbi in præmiſſis fupereſſet aliquis
ſcrupulus , ſuſpenſio interim petitorio dictis
DD. Com. Supputheo , ac Cella denegari non
poſſet decretum manutentionis in poſſeſſione,
ſeu quafi aduerfus Cameram Ducalem , vbi con-
ductuoribus, donec expirauit locatio, cum ha-
beant iuſtam cauſam retinendi , Poſt. de manu-
ten. obſeru. 12. num. 17. & 18. aduerfus Came-
ram Ducalem DD. Hermans, & Reinſt ſubcon-
ductores tanquam ſublocutoribus in quaſi poſ-
ſeſſione exigendi fructus ab eis, Poſt. de manu-
obſeru. 10. num. 72. & obſeru. 64. n. 14. & poſt
trial. decif. 81. num. 9. & fin. Et quatenus de fa-
cto dicti Hermans, & Reinſt in naturalem ſe in-
truſiſſent occupationem , & turbationem ex ci-
uili animo retenta per DD. Imprefarios Principa-
les manutendi venirent , ac refpectiue re-
integrandi, Rota apud Poſt. decif. 200. num. 13. &
ſeq. & in terminis latiffime proſequitur Cyriac.
controu. 389. per totam, eoque fortius ſupetius
dicta militent, ex quo nulla adfuit cumulatío
petitorij cum poſſeſſorio ; quo etiam ſuppoſito
cum deinde ſuſpenſio petitorij interceſſit cum
pluries reiterata inſtantia cognofcendi prius ſu-
per manutentione , ac neceſſitate autē omnia
decretum manutentionis, ac ſubordinatæ rein-
tegrationis quantum opus fit concedendum ven-
iri ; nec illud impedit auctoritas Principis,
præminencia Tribunalis, nec quævis in iudi-
cando prærogatiua, ex copioſiſſime traditis per
totam , & obſeru. 8. per tot. tantoque magis cum
quaſi poſſeſſio noſtrorum principium fortius,
quam aduerfantium titulata exiſtat, idem Poſt.
de manu en-obſeru. 71. n. 117. quibus attentis neq;
capitula in actis producta petitorum concerne-
tia, non determinatio prius vel articulo manu-
tentionis ſunt admittenda, Poſt. de manuten. d-ob-
ſeru. 7. n. 5. Quæ tamen dicta ſint ex abundantia, ſi
quidem D. Petinatus, nec potuit ſibi , & multo

minus DD. Supputheo , ac Cella præiudicium
aſſerre, ceteri nouiſſe eis præiudicare quarens
etiam potuiſſet, expreſſe diſſentire declarauit.
Vnde cum in renuntianti voluntas , & poteſtas
deficiant, actus renuntia habetur pro confeſſo;
cum ad illius validitatem vtriuſque, & volunta-
tis, & poteſtatis requiratur concuſus , nec non
& debitus modus, Surd. conf. 301. n. 29. Cyriac.
controu. 284. n. 94. Suag; Celiſtudo inuixa tantum
dictæ renuntiationi euſque præſuppoſita vali-
ditate deuenit ad contractum cum DD. Her-
mans, & Reinſt ſub fiducia ratificationis volun-
tariæ a D. Com. Supputheo reportandæ, qui
cum ratum habere recuſauerit quod nulliter, ac
ſine vlla prout auctoritate D. Perinatus geſſe-
rat , & in caſu renitentia nll amplius intellegi-
tur, quam de intibus propriis, & prædictorum de
Hermans, & Reinſt experientiam ; ideoque ad
priſtinam iuris ac iuſtitia viam cauſam repo-
ſuit, iuxta quam non obſtante reſcripto Principis
poſſeſſor in ſua poſſeſſione, ſeu quaſi ante
cognitionem meritorem eſt conſouendus ,
Poſt. de manu. dicta obſeru. 7. n. 42. cum pluri-
bus, & hæc opinio in dubium minime reſtrictur
quinimo quotidie in hac patria ſic obſeruari vi-
di, ac pluries obtinui , concludo igitur renun-
tiam nihil faciendam, & conductionem vniuer-
ſam Veſtigialium penes dictos DD. Cellam , ac
Supputheum reſidere.

His obiter deductis circa validitatem , &
effectum renuntiationis , & contractus vigore
illius initi cum D. D. Hermans, & Reinſt, nunc
me conſero ad reſolutionem motuorum circa
litteras miſſas abſque reſponſionibus in actis
productas excitatorum , dum quaeritur , an in-
tuitu illarum Dominus Perinatus potteſt obli-
gare præſatos DD. Cellam , & Supputheum ;
quod ſanè præſuppoſita etiam inter ipſos vi-
gore conductionis veſtigialium ſocietate pro-
babile non habere difficultatem exiſtamus;
nullam nimirum ex dictis litteris ipſorum Com-
mitu Supputhei, & Cella inductam fuiſſe obli-
gationem, ea quidem , & palpabili ratione; quia
ad hoc, vt ſocij obligentur ex contractu alterius
ſocij, mandatu ſcilicet ſaltè tacitu requiritur, &
quod alter ſocius nomine ſocietatis ſuper re per-
tinetæ ad ſocietatem actum gerat, ex iuribus cu-
mularis per Rot. Gen. in moriſis adductam de-
ciſ. 14. num. 94. Theſaur. decif. 136. per totam, vbi
quod Senatus abſoluit ſocios reos conuenios ,
Coſt. de ration. rat. quaſi. 99. ſub num. 5. verſe.
vbi vniuers. & de remed. ſuſſid. 77. num. 7. Mart.
conſil. 129. num. 17. Gratian. decif. March. 178.
num. 11. & in annos. num. 4. & diſcept. 191. n. 19.
& diſcept. 725. num. 4. vbi diſtinguit inter ſocie-
tatem vniuerſalem , & particularem , & diſce-
ptat. 904. num. 10. & ſeq. vbi ſequitur in ſocie-
tate particulari quod probetur verſio in eius
vilitatem , & diſceptat. 964. numer. 6. & di-
ſceptat. 967. numer. 35. & ſequenti. vbi quod
per vnum ex ſociis alij in ſolidum obligentur
ſicut per inſtitorem , Duar. de ſociet. lib. 1.
cap. 4. quaſt. 4. num. 31. Bim. conſil. 216. num. 83.
Hodiern. ad Surd. decif. 113. num. 2. Atqui Do-
minus Perinatus nullum proſurſ nec expreſ-
ſum , neque tacitum habebat à prædictis DD.
Com. Supputheo , & Cella , nec habere præ-
tendebat mādatum; quippe qua ſupponit man-
datum huiuſmodi à Domino Com. Supputheo
collatum

collatum fuisse in personam D. Ioan. Baptistæ, de cuius consensu litteras prædictas fuisse conscriptas asserit, vt in processu *fol. ...* ibi, quæque etiam confectæ fuerint de consensu Domini Ioan. Baptistæ Senni, tunc procuratoris D. Com. Supputhei; ergo in eo deficit vnum ex principalibus requisitis ad obligandum consocios, & dum non constat, neque de consensu

26. Domini Senni, nec probetur eum fuisse procuratorem, vt necessarium fuerat, ex traditis per Rotam Genuen. *dilla decis. 14. num. 36. & 37. & per Rim. dilla consil. 216.* vbi ponit pro regula quod qualem qui se vel alium facit, talem se, & illum probare, & per tot. *conf.* consequens quoque sit istud suppositum corrui. Eoque magis attenta variatione eiusdem Domini Perinatii, qui in epistola 29. Maij exprimit: *Conforme vi è stato scritto da questi miei sepolti, e compagni, &c.* in prior declaratione explicat se ideo ita scripsisse, quia partito (sunt verba declarationis:) il Signor Com. Supputzei scrivenu le lettere del negotio il Signor Berlingherio, non solo ordinarie ma anche di cambio per nome del negotio, &c. in vltima verò declaratione sibi arrogat facultatem ordinandi, vt litteræ scriberentur, & quod cuncta peregerit de consensu Domini Senni asseriti procuratoris, omnique in casu posse socium societatis, ac reliquorum sociorum nomen expendere, vt in processu *fol. ...* quo etiam admissio parum suffragaretur potestati, Idem ea vti noluit; inanis siquidem potentia existit, quæ ad actum non reducitur, iuribus cumulat per Barbof. *Axiomat. 184. num. 1.* cum adductis per nos *allegat. 8. num. 86. fol. 129. lib. 1.* sicque intraret ratio ab eodem Domino Perinato circa eius potestatem deducta, si ipsemet epistolas missas firmasset; *Gio. Perinatii e compagni, seu Gio. Pietro sepolti, e compagni, vt habetur penes Rotam Gen. decis. 7. per totam.*
27. Sicuti neque ex eo quod litteræ fuerint scriptæ, aut subscriptæ à Domino Berlingherio quicquam reuelat ad obligandos prædictos de Supputheo, & Cellæ; tum quia ipse munere scripturalis tantummodoungebatur, vt admittebat idem Dominus Perinatus in eius prima declaratione in processu *fol. ... fac. 2. Come perche dal Signor Nicolo Berlingheri scritturale, &c.*
28. Tum, quia extra socios, vt quis obliget societatem necesse est, quod vel tacite, vel expresse sit præpositus, infistor, aut complementarius negotiationis, Rota Gen. *decisione 14. num. 1. 3. 38. 39. ac per totam, Gratian. decisione March. 36. n. 18. & 19. Rim. dilla consil. 216. n. 9. 19. 20. & 77.* At per aduersantes, quemadmodum requirebatur, non extitit probatum, aut probari non potuit D. Berlingherium esse infistorem, seu præpositum negotio veltigalium, nec tacite neque expresse, cum verè talis non esset, sed tantummodo regulationi scripturarum incumbere. Idem quatenus etiam nomen societatis expendisset, sociis ipsis præiudicium non generasset, aut obligationem iniunxisset, Tum deum, quia dato etiam, nunquam tamen admissio, quod Dominus Berlingherius infistor ac præpositus fuisset, adhuc istud non officeret DD. Com. Supputheo, & Cellæ,
29. ex quo non tanquam infistor subscripsit: *Gio. Pietro, e compagni sepolti*, sed tanquam quilibet extraneus, per *Gio. Pietro sepolti, e compa-*

gni, Rot. Gen. decis. 13. sub num. 19. versic. & quia complementum dabit pro ipsa societate subscribendo nomen, &c. dec. 88. n. 2. vbi quicquid ab Hieronymo scriptum fuit sub dicto nomine Antonij, & Baptistæ; ergo non sufficit quem esse infistorem, nisi etiam quæ talis actum gerat, ad effectum obligandi præponentes; vnde cum D. Berlingherius non esset infistor, neque pro infistore se gesserit, ideo omnis dubitandi ansa remouetur.

Deficit quoque aliud requisitum, ex quo Dominus Perinatus in eius prima declaratione asseruit gesta per eum circa litteras cambij non concernere interesse societatis, sed ipsius particulare, cum pecuniis soluendis per DD. Iacobum Stricher & Hieronymum Vullen, quibus litteræ dirigebantur, ipsemet Dominus Perinatus intellexerit accepto ferre in eius prætenfis creditis, quod occasione pretij falsis asserunt se habere cum societate, vt in dicta eius declaratione, ibi: *Perche douendomi essere pagato dalla compagnia ducatonis 900. e più maturati alla Pasqua passata, e ducatonis 450. epui al Natale 1647. &c.* Inde ergo sequitur quod ipse quidem obligatus remanserit, alios verò minime obligauerit, Felic. *de societate. cap. 30. n. 2. & seqq. Buratt. decis. 5. 14. n. 3.* Rota Gen. *decis. 7. num. 3.* Gratian. *discept. forens. 964. n. 1.* cum infinitis qui adduci possent. Nec quicquam facit, quod se prætenderet creditorem societatis, quoniam socius dici non potest creditor pro rebus peruentis in societatem, nisi ex finita, & dispendiis rationibus, Buratt. *d. decis. 5. 14. n. 4.* Gratian. *discept. forens. 964. num. 5.*

Ultra quod non constat an debitum à Domino Perinato contractum successerit, dum pendebat, seu post initam societatem, nullatenus socij ad illius dissolutionem tenebantur. Contractus enim ante societatem per vnum ex sociis initi dicuntur extra societatem, & ad eam pertinere non possunt, pulchre Rota Gen. *decis. 47. n. 11. Buratt. dilla decis. 5. 14. n. 2. Paris. conf. 94. n. 15. lib. 1.* Gratian. *dilla discept. 964. n. 3.*

Hinc propterea ex pluribus negotium non facessere dicebamus, Rot. Genuen. in *dilla decis. 7.* & primo, quia epistola, de qua ibi agebatur firmata extitit ab vno ex sociis sociali nomine, videlicet: *Francesco e Gio. Agostino*, quod vtique, non fecit Dominus Perinatus, sed subscriptionem demandauit scripturali, non habenti facultatem expendendi nomen; secundo quia societas lucrabatur prouisione de velluti ab incerto transmissis Ioan. Augustino, non secus ac lucraretur de cæteris mercibus; ideo ibi infertur, quod societas intelligatur, suscepisse curam etiam dictorum vellutorum, ac consequenter Franciscus alter socius, & frater obligatus remaneret, Demum, quia ex serie facti colligebatur dicta velluta quantumvis transmissa Ioan. Augustino, ante societatem initam in ipsam societatem peruentisse; ideo Franciscus alter socius vnanimitè à Dominis de Rota condemnatus extitit. Qui quidem casus huius nostri, non applicatur, tum quia Dominus Perinatus, vti dicebamus, non habuit nec habere intellexit facultatem scribendi nomine societatis per subscriptionem *Gio. Pietro sepolti e compagni*, ita noluit ea vti, sed tanquam quilibet extraneus, ac simplex scriba subscripsit, per *Gio. Pietro sepolti e compagni*. Quæ subscriptio nullam

30.

31.

32.

33.

34.

nullam proflus parit societatis obligationem tanquam emanata ab eo, qui obligandi societatem facultatem non habebat, nec expendendi eius nomen, proxi in effectu attenta dicta fubfcriptione, neque expendere voluit. Rota Genuefi. d. decif. 14. ex numero quadragesimotertio, ac per totum, & fignanter num. 95. vbi nihil abfurdum inquit efl, quod ego fcribam, vt foluatur meo creditore, & quod detur debitum Titio, quia Titius non remanebit obligatus, & hic cafus nofter prædictus efl, cum Dominus Perinatus mandauerit fcribi per fcribam Imprefarie generalis DD. Iacobo Stricher, & Hieronymo Vuliem, vt foluerent tractam ipfius Perinati, & quod daretur debitum focietati, Bim. d. conf. 216. n. 20. cum pluribus feq. per totum.

Accedit in comprobationem prædictorum, quod vbi etiam admitteremus litteras fubfcriptas: Per Gio. Pietro fopexi & compagni, ipfum, & focios obligato, adhuc ifta obligatio fibi locum vindicaret rebus fice flantibus, ac in eodem flatu permanentibus, adeo vt non habeat locum, neque obliget fi quid noui fuperueniat, quod tempore promiffionis non aderat, vt ex multis tradidit Cyriac. controuerf. 378. num. 44. & 45. quod tanto magis procedit in præfentiarum, ex quo culpa tam Domini Perinati, qui attentauit renuntiare tranfitum, quam ipforum DD. Hermans, & Reinf, qui fub prætextu dictæ renuntia, ac conductionis tranfitus per eos factæ obicem pofuerunt, ne contenta in litteris executioni demandarentur. Hocque dictum fit circa animum probandi dictam renuntiam, & contractum, & agnofcendi obligationem aliquam ex ipfifmet litteris.

Insuper cum non appareat de executione litteræ, & folutione, ideo ad nihilum focij tenentur, Rota decif. 486. & decif. 497. penes Buratium Genuefi. d. conf. 3. num. 38. nec obflit confelfio Domini Perinati emiffa in litteris 29. Maij, & in eius declaratione, quod nimirum ordo datus nomine afferto focietatis fuerit executus; quia quamvis regulariter confelfio focij contra focios probet, Rota Genuefi. decif. 1. num. 1. Gratian. difcept. 677. num. 52. & 53. Ifia tamen propofitio non femper militat, & fignanter quando confelfio apparet facta ad ipfius confentientis vtilitatem, & proceffit circa ea in quibus Dominus Perinatus ab alijs focijs mandatum aliquod nec tacitum, neque expreffum habebat, Alex. confil. 44. num. 5. & 6. & confil. 186. num. 1. & 2. lib. 2. Bim. difto conf. 216. num. 45. & 46. in fin. n. 75. & 76. Vltra quod non fufficere oftendit folutionem factam fimpliciter, fed præcisè erat probanda, quemadmodum contingebatur in affertis litteris DD. Stricher, & Vuliem directis; alias fcribentes, ac ordinantes folutionem obligati non remanebant adeo vt, nec per æquipollens ordinem exequi fufficiat, ad tradita in puncto per Rotam Genuefi. decif. 174. per totum.

Hactenus dicta negotium principale, ac merita caufæ refpicimus, quæ tamen prætermitti poterant, cum obaudiendi eflent DD. Hermans & Reinf, cum non docuerint, quo titulo anhelante ad folutionem Scutorum, feu Ducatoniorum 1200. quorum folutio iuxta litterarum continentiam erat facienda per DD. Stricher, & Vuliem; & tamen etiam in hoc iudicio quantumvis executio nemo auditur, nifi prius fui perfonam legitime oftendendo fe talem qualem fe facit, Bim. difto conf. 216. num. 37. Scac. de commerc.

& camb. §. 7. gloff. 5. num. 24. & 25. vbi iftud eo fortius procedere inquit, quando actor venit ex alterius perfonæ, vt faciunt prædicti de Hermans, & Reinf producentes litteras præfatis de Stricher, & Vuliem directas.

Concludo igitur ex prædictis DD. Com. Supputheum, & Andream Cellam manutenendos eflle in poffeffione, feu quali exactionis affictum tranfitus, & Salis Trapani aduerfus DD. Hermans, & Reinf nulla habita ratione renuntiationis factæ per Dominum Perinatum ad præiudicium dictorum de Cella, & Supputheo, in quos vniuerfa conductio confolidata exitit attenta illius indiuiduitate, ob quam quis non poteft renuntiare parti, nifi toto à toto fe abdicatum intelligatur; cum non poffit in vna eademque re indiuidua quis contra expreffam conventionis indiufibilitatem eflle focium, & non focium; quod autem fuprà natura diuidua ex contrahentium mente, ac pacto efficiatur indiuidua, dixi allegat. 2. num. 3. & 4. fol. 44. & allegat. 21. num. 12. & 13. fol. 381. lib. 1. Akrogard. confil. 28. num. 44. Burat. decif. 469. num. 7. ficuti enim in indiuiduis, qui habet partem in parte dicitur habere partem in toto, ita à contrario, qui non vult habere partem in parte, neque in toto partem habere poteft, argumento l. meretur, 68. §. duorum, ff. de legat. 2. Ludouif. decif. 548. num. 10. Leoncill. decif. Ferrar. 13. num. 7. Neque litteras de quibus in actis, afficere quoquomodo prædictos DD. Cellam, & Supputheum, tanquam emanatas à perfonis contra quas militat exceptio litteræ, de vobis non loquuntur; adeo vt dicti DD. Cella, & Supputheus abfoluendi veniant, non tam ab obferuatione iudicij, quam etiam ab impetritis, iuxta inflantias de quibus in actis.

S V M M A R I V M.

1. Vfurarium promiffio corruit firmo manente contractu. Fallit, vt num. 2. Declara, vt num. 4.
3. Merlin. decif. 409. num. 9. & feq. declaratur.
5. Vfuræ quatenus permittantur.

O B S E R V A T I O XLVI.

V S U R Æ vfuratum in ftipulationem deduci, multo magis extorqueri omni iure inter eadem perfonas prohibitum cenfuimus, l. fin. [C. de vfur. Manent. confil. 148. num. 9. 37. & 38. Ruin. confil. 55. num. 16. lib. 2. cum adductis per Cenc. de cenf. queft. 33. n. 8. Merlin. decif. 409. num. 2. ac per totum, quæ efl decif. 301. part. 5. recent. Cephal. confil. 85. n. 7. & 8. Catllil. decif. 19. num. 1. lib. 1. Ioan. Ant. Bellon. conf. 25. n. 2. & per totum, Peteg. confil. 100. num. 35. & feq. lib. 1. idem Manent. de contrati. libell. queft. 6. num. 14. Gratian. difcept. forenf. 987. n. 2. Fontanell. decif. 304. num. 2. Leonard. de vfur. queft. 5. num. 3. & per totum, & queft. 61. num. 20. Tomaf. de tutor. & curat. tit. 8. fub num. 257. & dictum fuit in Romana Appalti Gabelle carnis, 23. Octobris 1659. 5. in fuper reipenfum, vers. nec facit, coram R. P. D. Gafialdo.

At vbi perfonæ debitoris, vel creditoris mutantur, & vfuræ in fortem rediguntur, tunc ex vfuris fic in capitale redactis vfuras in contractum ftipulatas

stipularas exigere non prohibetur, Gloss. in l. i. in verb. *usurarium*, ff. de dol. Franc. decif. 254. num. 15. & seq. Ioan. Anton. Bellon. d. consil. 25. n. 8. Castill. dict. decif. 29. num. 2. lib. 1. Cenc. de cens. dicta quest. 33. num. 9. Leotard. de *usur. d. quest. 5*. num. 14. Mastrill. decif. 124. num. 14. Fontanell. d. decif. 204. num. 15.

- Hinc Doctores per Merlin. adducti d. dec. 409. num. 9. 10. & seq. quæ est decif. 301. part. 5. recent. quatenus volunt, quod id, quod est originaliter vsura in sortem redigi nequeat; intelligendi utique sunt, quando vsurarium reductio quoad eandem contrahentes succedit, vltra quod Rota ibidem transit cum supposito, quod huiusmodi vsuræ non sint licitæ; cum tamen attenta permissione Summi Pontificis, additis quoque Principum priuilegiis omnino licitæ reputentur, quemadmodum superius diximus, & admittit ead. Rota coram Merlin. decif. 409. num. 6. Nec applicatur, quod Papa tamen Hebræis vsuram permittat, ipsi tamen ex vsuris, vsuras percipere denegat, istud namque procedit inter easdem partes, scilicet altero ex contrahentibus mutato, ut iam diximus.

S V M M A R I V M.

- 1 Filiusfamilias minor pro liberando Patre à carceribus in distrabendis stabilitis solemnitatibus adhibere obstringitur. Amplia, ut num. 2. Contra, n. 4. Amplia, ut n. 5. & n. 6. & n. 10. & n. 11.
- 3 Etas ex fide Baptismi probatur. Contra, n. 7. Declara, ut n. 8.
- 9 Fendum antiquum ob non renouatam à Patre inuestituram deuoluitur ad filios tunc, non autem postea natus.
- 12 Minores stabilita que plus incommodi, quam utilitatis afferunt sine solemnitatibus valide alienant.
- 13 Minor si recuperat rem suam cum fructibus, pretium cum *usuris* restituere tenetur.
- 14 Maritus ex nomine debitoris sibi cesso *usuras* dotales percipit.
- 15 Melioramenta cum fructibus commodo meliorantis cedunt.
- 16 Solemnitates in contractu minoris ex necessitate peracto non requiruntur.
- 17 Obligatus in forma Camera pro condemnato habetur.
- 18 Obligatio in forma Camera vix confessionis, & rei indicata habet. Transiit ad heredes, num. 19.
- 20 Heredem se facit qui inuestituram feudi renouat.
- 21 Refrenatio domini operatur, ut tertius possessor rei vendicatione conueniri possit.

OBSERVATIO XLVII

CONTRACTVS dationis insolutum factæ de foenili longo per DD. Fratres de Brunellis, tunc pupillos, nullis prorsus adhibitis solemnitatibus duplici ex capite viribus omnino subsistit, adeo vt insitit nunc reintegrationi de eodem pradio ob præsentiam nullitatem contractus minime locus sit.

Dicta igitur insolutum datio robur in primis

ex eo assumit, quia pro liberando Patre ab imminente carceratione emanauit; quo enim casu tamen solemnitates requiri videantur, Bald. consil. 215. num. 2. lib. 2. Rota apud Cenc. de cens. decif. 18. num. 16. & decif. 177. num. 8. part. 1. recent. quæ est decif. 289. apud Pacific. de Saluian. & apud Pic. ad Statum. Vrb. decif. 60. & decif. 885. num. 8. part. 2. recent. Pigant. ad Statum. Ferrar. rubr. 91. num. 26.

Eoque magis mox dicta sibi locum vindicant, ex quo Fratres de Brunellis de tempore dationis insolutum, alter non attigerat annum decimum, alter vero nec biennium exccellerat; quo casu siue tutore potissimum, nec pro Patre obligationem, multoque minus distractionem bonorum facere poterat, Gait. de credit. c. 4. n. 546.

Quorum sanè ætatem ex binis fidibus Baptismi probatam censeri prætendebatur, Gratian. discept. forens. discept. 155. sub num. 12. versic. addebatur, Burat. decif. 75. num. 1. & decif. 116. num. 1. & decif. 365. num. 3. Pigant. ad Statum. Ferrar. rubr. 50. sub num. 18. vers. probatur itaque, & rubr. 91. n. 32. vers. limitat, Merlin. decif. 159. num. 5. cum adductis per Tomal. de tutor. & curat. tit. 19. num. 3487. & seq. fol. 877. Cavalier. decif. 444. num. 4. Gratian. discept. 767. num. 47. cum adductis per Borden. collect. 2. num. 37. Andr. Censil. decif. 25. num. 25. Contr. discept. 93. num. 1. & post tract. decif. 126. num. 2.

Attamen in contrarium magis recepta ac verior opinio viget, quod nimirum distractio per filiumfamilias minorem facta absque solemnitatibus pro exarcerando Patre, fve eundem ab imminente periculo carcerationis liberando, iuribus subsistat, Rim. sen. consil. 77. num. 16. Surd. consil. 367. à num. 18. ad 27. Gratian. discept. 108. num. 43. & 44. & decif. 479. num. 36. & seq. & decif. 751. n. 12. & seq. Pic. ad Stat. Vrb. cap. 151. gloss. 7. num. 284. Rot. decif. 65. num. 4. & 5. & per tot. part. 2. diuers. vbi quod iura loquentia de Patre captiuo, etiam incarcerato tantum pro causa ciuili sibi locum vindicant, Gait. de credit. c. 4. quest. 7. num. 540. & seq. Gizzarell. decif. 4. num. 10. Ibiq. Ioseph de Mele num. 27. & 28. & latissime prosequitur ead. Rot. in Anconitana pecuniaria; 31. Martij 1633. & 15. Maij 1654. coram R. P. D. Zarate, vbi etiam quod ob metum reuerentialem filiorum erga Patrem contractus irritus censeri nequeat, & nunc est decif. 93. apud nos in addit. ad Castill. de alim. Merlin. de legitim. tit. 4. quest. 15. tit. 1. Surd. decif. 86. n. 8. & ibi Hodicern. n. 13.

Ad quem effectum, vbi etiam ex capitulis in transactione insertis de periculo carcerationis non constaret, sola obligatio in forma Camera per Brunellum suscepta sufficeret, Surd. d. consil. 367. num. 19. & 20. Gait. de credit. cap. 4. quest. 7. num. 544. & 545.

Indubitanter autem superius dicta procedunt, quia alter ex dictis Fratribus, nimirum Bartholomæus, sub die 24. Februarij 1635. in fide Baptismi natus prætenditur. Vnde cum datio insolutum, die 19. Octobris 1635. emanauerit, consequens fit, vt tunc pubertati proximus diceretur; quo casu etiam magis distractio sustinetur, ad tradita per Gait. de credit. cap. 4. quest. 7. n. 546. Ioseph Mele ad Gizzarell. decif. 4. n. 28. in fin.

Quæ tamen ex abundanti dicta sint, quippe quoniam minor ætas ad effectum irritandi contractus ex Statuto Mantuæ per tres testes bonæ conditionis probanda venit, Cyriac. contron. 252. num. 10.

num. 10. & seq. & contron. 509. num. 27. vbi recenset Statutum sub rubr. de mod. & form. seruati. in contrail. minor. ipsamque ætatem non obstante statuto per fidem Baptismi, iunctis præsumptionibus, ad adminiculis probati contendit. Seraph. decif. 1182. Rot. decif. 483. n. 2. part. 2. recent. Coccin. decif. 482. num. 2. qui omnes concludunt seculo etiam Statuto fidem Baptismi ætatem nullatenus probare. Quæ quidem conclusio ob dispositionem præfictam statuti probabiliter non videtur habere controuersiam.

Nec quicquam facit, quod alter ex dictis Fratribus de Brunellis in infantili ætate biennij de tempore dationis insolurum constitutus reperitur: Nam cum de tempore deuolutionis feudi, ob non renouatam inuestituram à Patre, infans ipse in rerum natura non reperitur, consequens ideo sit ut seculum fœniliis longi totum in personam superstitis consolidatum extiterit, adeo ut illius persona dumtaxat pro sustentatione dationis insolurum inspicere debeat, & ad tradita per nos allegat. 31. num. 8. lib. 2. super quo amplius non immoror; quippe quoniam in hac Patria hoc iure vimur, vt filisfamilias quantumvis minores pro excarcerando Patre passim ad distrahendum eorum bona admitantur, & ita obseruatum in causis Accursi, Galeota, Burfatta, & Bonaiuta.

Maximè cum in prædicta datione insolurum Procurator à Patre constitutus interuenit, qui quidem interuenit operator, ne datio insolurum de nullitate redargui valeat, Alb. confil. 286. n. 6. & seq. Gratian. discept. 401. num. 2. & seq. Surd. confil. 1. sub n. 20. vers. & procedit etiam, Tomasi. de iuror. & erat. sit. g. n. 180.

Vltèrius eadem datio in solum neglectis solemnitatibus inconcussa redditur, quia retentio fœniliis plus incommodi allatura esset, quam ex fructibus de tempore prædicto percipi potuisset; vix enim annui redditus ad secula quinquæcentum ascendissent, quam quantitate liuellus certè excedat præter decursus, & augmentum à quinque ad octo interesse ob constitutionem in dotem residui pretij longè antea maturati; quoties verò plus est in cenlu, quàm in reditu Minores, ac pupilli bonæ ciuitatis stabilita fine solemnitatibus dimittere non prohibentur, iuxta gloss. in l. 1. verb. causa cognita, vbi la. num. 10. in fin. ff. de Offic. eius. Capyc. decif. 113. num. 8. in fin. & num. 10. in fin. Beretr. confil. 42. sub num. 9. §. atque certissima, vers. sed cum plus incommodi, Ioan. Franc. à Ponte confil. 1. num. 92. & seq. lib. 1. Rauden. confil. 10. n. 94. & seq. lib. 1. Senatus Mantuæ apud Surd. decif. 178. sub num. 23. vers. secus, quando est damnosus, Hodiern. ad Surd. ibidem, num. 28. optimè ad rem Cyriac. contron. 178. n. 66. & seq. Rot. decif. 675. num. 6. in fin. part. 2. recent. que est decif. 23. apud Cenc. de cens. Piganti. ad Statut. Ferrar. rubr. 91. num. 16. Decian. confil. 121. num. 55. lib. 3. Menoch. confil. 361. sub num. 7. vers. ex hoc sequitur, & latius prosequitur Baron. de effect. minor. atq. 3. num. 109. Cenc. de cens. quæst. 45. num. 6. Rota decif. 545. num. 4. part. 1. & decif. 31. num. 3. part. 6. recent. Merlin. decif. 764. num. 3. Maltit. decif. 13. num. 9. & 10. Ciarlin. contron. 196. n. 15. Picard. Statut. vrb. cap. 151. gloss. 7. n. 219.

At vbi superius dicta censetur, cum tamen inconcussa reputetur, inanis adhuc, seu nullius momenti intentata actio euadere; quippe quia si D. Isabella ob præsentam nullitatem dationis in solum proprietatem fœniliis longi vnà cum

fructibus ab inde perceptis restituere teneatur, pari quoque ratione Fratres de Brunellis scilicet cum interesse ad minus quinque pro centenario eidem D. Isabella confestum erogare obtingeretur, ad latissimè tradita post alios per Cyriac. contron. 500. n. 43. & seq. & contron. 535. n. 14. vsque ad fin.

Dixi ad minus in rationem quinque pro centenatio; quia cum nomen debitoris ipsius Brunelli D. Burfatto in causam dotis assignatum appareat, exinde vltus dotales, ac onera matrimonij prætere, ac consequi poterat, l. 1. & l. assiduis, l. 2. C. qui pot. in pign. habeant, Ruin. confil. 121. lib. 1. Surd. de alim. sit. 1. quasi. 42. n. 70. & seq. Gratian. discept. forens. 143. n. 36. Statil. Pacific. de Saluati. inspect. 4. cap. 1. n. 56. & post tract. decif. 308. n. 9. & 10. Mart. Medic. ad decif. Senen. exam. 7. num. 67. in nihilò resistentè quod contrarium iustitiam contendat, Thomat. decif. Macerat. 88. num. 85. & 86. niteatur enim auctoritate Gabr. confil. 351. n. 7. & 8. lib. 1. reprobata per Rot. apud Statil. Pacific. de Saluati. d. decif. 308. n. 10. Iar. Leotard. de vsur. q. 29. sub n. 4. vers. sed magis, & 6.

Cum animaductione, vt bene in facto deducitur, quod de tempore dationis in solum fœniliis longi proprietatis ipsa precriebatur inculta cum domibus destructis modo reedificatis, ac cum aliis meliorationibus non sine ingenti impensa peractis, ad quorum quoque refectionem vnà cum fructibus proportionabiliter Fratres de Brunellis obligari præfixunt, Cyriac. contron. 83. n. 8. & per tot. dixi allegat. 14. n. 52. fol. 242. lib. 1. Mart. Medic. decif. 99. n. 4. & 5. Marefcot. var. resol. 112. n. 52. 54. & seq. cum adductis per Merlin. decif. 363. n. 5. & seq. Ioan. Bapt. Antonell. confil. 14. n. 5. Andr. Cens. decif. Luceis. 1. n. 40. & 41. Contr. discept. 12. n. 4. & discept. 24. num. 10. & post tract. decif. 42. sub n. 10. vers. quod eo magis.

Ceterum quia Fratres de Brunellis ex necessitate, & facto Patris ad alienationem seu dimissionem prædij nondum petuloti deueniunt. Ideo solemnitates aliquæ non requirebantur, l. 1. §. si communis, ff. de reb. cor. Alex. consil. 15. sub n. 6. vers. & quia quando, lib. 6. Caltren. confil. 83. n. 2. lib. 1. Picard. Statut. vrb. cap. 151. d. gloss. 7. n. 217. & 218. Baron. de effect. min. atq. 3. n. 203. & seq. Rot. decif. 171. num. 41. part. 7. recent. & decif. 192. n. 15. apud Zacch. de Cam. obligat. Bonden. collect. 16. n. 44. 57. & seq. Rot. in Romana Salu. 23. Martij 1650. §. cum enim, vers. ad quoque nullæ coram R. P. D. Verosio, imprefla apud nos in addit. ad Castil. de alim. decif. 54.

Maximè quia dicti Fratres propter obligationem in forma Cameræ ab eorum Auo Paterno susceperant, nec effugere, nec differe solutionem quouomodo poterant; cum de iure attempta obligatione prædicta pro condemnatis haberentur, iuxta celebre responsum Caltren. in confil. 39. lib. 1. Rot. decif. 446. n. 2. part. 2. recent. coram Duran. decif. 75. n. 4. & 11. & apud Zacch. de Cam. oblig. dec. 1. n. 16. Ferentill. ad Burat. decif. 401. num. 23. Bonden. collect. 27. n. 12. quippe quoniam obligatio in forma Cameræ vim confessionis, ac rei iudicatæ obtinet, Rot. decif. 686. n. 1. p. 1. & decif. 302. n. 1. part. 6. recent. contra quam nihil opponere, nec dimissionem prædij effugere poterant. Siquidem obligatio Cameralis quoad omnes effectus in heredes hinc inde transit, Zacch. ad Gall. de Cam. obligat. q. 4. n. 8. & 16. & post tract. decif. 186. n. 4. Rot. decif. 194. n. 1. p. 6. recent. cum infinitis apud Bonden. collect. 2.

num. 2. Rot. in *Sutrina dotis*, 26. Junij 1658. coram R. P. D. Benilaqua, & in *Imolen. Censu* 27. Ianuarij 1659. n. 1. coram R. P. D. Priolo.

Nec ambigendum videtur, quin isti Fratres Aui heredes extiterint, dum in eorum personis concessione auitam de feudo pro heredibus receptam renouari obtinuerunt, dixi allegat. 97. n. 1. lib. 2. & pluribus exornat Altograd. cons. 25. n. 19. ac per tot. lib.

21. Secusa etiam qualitate hereditaria ob expressam dominijs refectionem tanquam possessores proprietatis venditæ conueniri potuissent, Bald. in l. Titius. 9. in princ. ff. de *Seru. exportan.* Gratian. *discept. forens.* 123. n. 15. & *discept.* 730. num. 1. & *discept.* 946. n. 4. Merlin. de *pign. & hypoth.* lib. 4. q. 41. n. 54. & 55. Mart. consil. 166. n. 24. Mart. Vent. consil. 33. n. 57. Hodiern. ad *Surd. decif.* 157. n. 7. vbi de hac conclusione dubitat per tempore quo pendet dilatio ad soluendum pretium, quæ dubitatio huic casui non applicatur, ex quo ante dationem insoluitum iam dies quarumcumque solutionum celerant, Bordeni. collect. 48. n. 9.

S V M M A R I V M.

1. Vniuersitates pupillis circa solemnitates æquiparantur. Sine solemnitatibus nulliter contrahunt, n. 2.
3. Subhastatio in contractu vniuersitatis non requiritur.
4. Versiois pretij in utilitatem communitatis probatio quando requiritur.
5. Versio in utilitatem probatur etiam ab effectu.
6. Iura silent tempore belli.
7. Solemnitates non suse adhibendæ ob impedimentum adhuc contractus sustinetur.

OBSERVATIO XLVIII.

1. **V**NIERSITATES in respicientibus solemnitatem actuum pupillis æquiparantur, Gloss. in l. 1. §. quod si nemo, in verb. Proconsul. ff. quod cuiusque vniuers. non. Loxtus de iur. vniuers. part. 2. num. 72. Putpur. consil. 548. num. 104. Bardell. consil. 111. num. 72. Gizzarell. decif. 25. num. 7. & seq. Ioan. Anton. ab Ecclef. obseruat. 143. num. 9. Rot. apud Cenc. de cens. decif. 18. numero sexto, & apud Mangil. de subhast. decif. 29. num. 7. Caren. resolut. 236. num. 3.

Idèoque venditio Furnorum communitatis Castaneolarum prætendebatur irrita, ex quo in ipsa obseruatæ non apparent solemnitates à iure præscriptæ, & de quibus in l. fin. C. de vendit. rerum Ciui. lib. 11. quæ adducuntur ad octo capita; Rolan. consil. 90. num. 19. & seq. lib. 1. Menoch. consil. 80. num. 22. & consil. 726. num. 1. & per totum, *Surd. consil.* 28. num. 82. Nig. de subhast. cap. 4. §. 14. num. 2. & seq. fol. 45. Ioan. Anton. ab Ecclef. obseruat. 129. num. 14. Rot. decif. 292. num. 1. part. 5. recent. Cenc. de cens. quest. 23. n. 12. & seq. vbi secundum aliquos concludit necessariam Principis licentiam, quod latius exornat Valeron. de transact. tit. 4. quest. 3. ex numero decimono, Andr. Censal. decif. Lucen. decif. 80. num. 27.

Circa quas solemnitates à prædictis recensitis Doctores conueniunt, præterquam circa re-

quistum subhastationis, in quo inter se discordant de directo, & secundum receptionem sententiam etiam ex consuetudine corroboratam, concludunt subhastationem non requiri, seu regulariter non adhiberi, ita post alios animaduertunt, Mangil. de subhast. quest. 35. num. 2. & quest. 89. num. 6. & quest. 153. num. 3. Nig. in siml. israel. cap. 4. §. 14. num. 4. fol. 45. Post. in eod. israel. inspect. 3. n. 47. & seq.

Venditionis ergo prædictæ Furnorum validitatem Senatus inuincibiliter habuit, & modo eandem confirmauit, etiam si versio pretij in utilitatem communitatis frustra contenderetur. Dum enim communitas seruatis seruatis duos solemniter deputauit ad vendendum fundos, & pretium recipiendum, probatio versionis pretij in utilitatem communitatis vltius non prærequiritur, Rip. in l. si is qui, 11. numero decimo, ff. de pignor. Mancic. de iacit. & ambig. lib. 8. tit. 13. numero sexto, Rim. sen. consil. 85. num. 3. Cenc. de cens. quest. 23. numero undecimo, Gratian. decif. March. 93. num. 6. 7. & sub num. 15. & in annotat. post primum volum. *discept. diu.* decif. 93. numero primo, Rot. decif. 143. numero 3. part. 6. recent.

Eo autem ipso, quod illiis à receptione pecuniarum communitas ab imminenti excidio per inuasores status minato se exemit, sufficienter quoque versio pecuniarum in causam reparandæ necessitatis probata resultat, Menoch. de arbit. cas. 432. num. 38. Ventrigl. in prax. Ecclef. annotat. 37. §. vnic. num. 9. *Surd. decif.* 55. num. 7. & 8. Ludouil. decif. 31. num. 2. & in annotat. num. 11. Rot. apud Cenc. de cens. decif. 464. num. 31. Gratian. *discept.* 107. num. 20. & seq. & *discept.* 360. num. 32. Ferentill. ad Buratt. decif. 546. num. 10. latè Anton. de Amat. resolut. 5. num. 59. 60. & 61.

Verum circumstantiis facti per Senatum diligenter ponderatis animaduertum fuit, quod in tanto rerum discrimine de dicto tempore propter inuasionem hostium, nec tutus ad Ciuitatem dabatur accessus, nec expediebatur vltius immorari in curandis solemnitatibus, ne interim aliquid sinistri hominibus, & vniuersitati irreparabiliter contingeret, quo casu sicuti iura silent, Cabal. resolut. 294. num. 403. Cyriac. controuers. 448. num. 71. ita quoque necessitas adhibendi solemnitates cessat, seu facultas eas non adhibendi non subsistat. Quo sanè casu sine solemnitatibus alienationem ab vniuersitate gestam sustineri comprobant, Bald. in l. transactio, 35. in fin. C. de transact. & in l. turpia, 57. §. 1. ff. de legat. 1. Roman. consil. 36. sub num. 1. vers. præterea secundo, Patil. consil. 35. num. 32. lib. 2. Bursat. consil. 74. sub num. 58. vers. sexto, & ultimo, Tiraquell. de leg. connub. gloss. 83. num. 201. *Surd. decif.* 268. sub num. 18. vers. tunc solum, Grass. de effect. cler. 3. num. 210. & seq. Barbos. de vniuers. iur. Ecclef. lib. 2. cap. 3. sub num. 170. vers. quid autem, Pic. ad Statut. Urb. cap. 151. num. 18. Fenizon. ad idem Statut. Urb. cap. 151. à num. 17. ad 11.

S V M M A R I V M.

1. Libelli ineptitudo ex non apta causa in eo deducit resoluta.
2. Actionis ob ineptitudinem rem absoluitur, & num. 11.

- 3 *Agens ex una causa si aliam probat succumbit, declaratur, ut num. 6. Sine fundamento non auditur, num. 44.*
- 4 *Actoris non prodest, nisi aptam actionem instituat.*
- 5 *Senatus sola facti inspecta veritate cognoscit.*
- 7 *Pretij incertitudo vitiat emptionem.*
- 8 *Pretium est de substantia venditionis.*
- 9 *Contractus per epistolam inter absentes probatur.*
- 10 *Producens epistolam illam approbat, nec potest impugnare, & num. 45.*
- 12 *Creditor non est verisimilis, quod per longum tempus siluerit, nec quod mutuo à debitore receperit, num. 40. Emens à tertio rem sui debitoris pretium retinet, num. 43. Etiam posterior retinet pecuniam debitoris ad eius manus peruentas, etiam contra anteriores, num. 36.*
- 13 *Venditor potest rem alteri vendere, quando non sui solum pretium à primo emptore; tradita re pretium consequi debet, n. 46.*
- 14 *Exceptio implentis per perseverantiam in contractu, an censetur remissa. Declaratur, ut num. 45. & num. 47.*
- 16 *Lucrum ex contractu, quem quis non impletis facere non potest.*
- 18 *Petens plus debito cadit à iure; contra, numero 19. Sed vide, num. 20. Amplius, ut num. 21. & num. 22.*
- 23 *Alteratio scripturarum in numeris presumitur facta à producente, & n. 30.*
- 24 *Tarditas in producendo dolum arguit.*
- 25 *Epistola plures inuicem connexae dependentes, & relativa circa idem negotium non probant, nisi omnes integraliter producantur, non presumuntur deperditae absque consuetura amissionis, n. 31. Continentes inuicem similia non probant, n. 36.*
- 26 *Exhibitionem petens qualiter interesse probet. Scriptura petens existentiam concludenter probare tenetur, n. 27.*
- 28 *Epistolae primae, ac ultimae in iudicio productis, intermediae apud producentem existere presumuntur.*
- 29 *Extremis probatis mediae presumuntur.*
- 32 *Epistolatum amissio, an iuramento probari possit.*
- 33 *Verisimilitudo operatur, ut scriptura, seu fides probet, quae alias non probaret.*
- 34 *Fides privata etiam non recognita probant, si pars non opponat, amplius, ut n. 35.*
- 37 *Contraria in iudicio proponens non auditur, & num. 48.*
- 38 *Consensu voluisse extinguere non presumitur, qui consensum non debitum sustinebat.*
- 39 *Obarato non creditur.*
- 41 *Venditio rei alienae vendenti prauidetur, sed non Domino, n. 42.*
- 47 *Obligatio extra suos terminos trahi non debet.*
- 49 *Empior non tenetur soluere pretium si rei empti aliena detegatur, & num. 52. Amplius, ut num. 53.*
- 50 *Surd. decis. 233. declaratur. Ex contraria decis. 165. eiusdem num. 51.*
- 54 *Pactum in venditione deductum est pars pretij.*
- 55 *Pecunia debitoris peruentas quomolibet ad creditorem, creditor ipse retinet.*
- 57 *Pecunia consumpta, seu cum propriis consensu à creditore posteriore non auocatur per anteriorem.*

Ioan. Pauli Melij Observat. forens.

- 58 *Munitiones bellicae pro instructione exercitus destinatae sunt de regalibus.*
- 59 *Regalia oscupari nequeunt.*
- 60 *Prescriptio cum mala fide non currit, nec oscupatio. Amplius, ut num. 61.*
- 62 *Prescriptionem allegans tacite se non Dominum ab origine scietur.*
- 63 *Rescriptum Regis, quo in casu neglectum.*
- 64 *Lucrum pretendere ex re aliena irrationabile est.*
- 65 *Societas de re vendenda tanti cum hoc, quod de pluri vendita diuiditur lucrum valet, inita cum pacto, quod capitale sit saluum, an valeat, num. 66.*

OBSERVATIO XLIX.

FUNDAMENTA resolutionis captae per Senatum Montisferrati, cum duobus adiunctis in odium D. Senatoris Cotij erga D. Ioannem de Gozanis, meridiana luce vique adeo clariora praexilebant, ut optima vniuersumque iudicare debentis dispositive sapienter per singulos exaggerata disponendi eorum arbitria in fauorem eiusdem Senatoris necessitudo elusoria cauerit.

Quippe quoniam in limine processus ad Iuris ritinam diligenter euocati ineptitudo petitionis fundatae in supposita Societate mercis tormentariae inter actorem Finatium, & Gozanum reum conuenientur occurrebat; si quidem in toto processu, & inde quapluurimis inutiliter impingua-
1. to Societatem praetensam attinges, nec coniecturaliter deductum quicquam extitit. Hinc ergo ex non apta causa petitionis ipsius libelli iueuitabilis ineptitudo resulabat, Gloss. in cap. 2. in verb. significantibus, de lib. oblat. & in cap. dilecti, in verb. ad. de indic. ius. in §. omnium, num. 11. in fine de act. Cigal. de act. §. a quo si agat, n. 81. Gail. pract. obseruat. 61. m. 2. lib. 1. Merlin. decis. 11. m. 20. & seq. Galupp. in prax. part. 2. cap. 1. m. 5. ubi perscrutant quod quis agat sine actione simpliciter, vel quod intentata actio sibi nullatenus competat, nec clausulae salutares, quibus petitio communita; sufficienter non apparebat, ab ineptitudine consistente in materia defectus actionis, non autem in forma conclusionis eiusdem libelli petitionem ipsam praeservare poterant; cum ad hunc effectum aptitudo causae, seu actionis propositae omnino requiratur, ex traditis per Abb. in c. cum dilecti, n. 52. de ord. cognit. Marant. de ordin. indic. in tit. de libell. num. 9. Leoncill. decis. Ferrar. 50. n. 7. Mascard. de probat. concl. 1248. n. 57.

Cuius intentatae actionis ob ineptitudinem, Gozanus ab observatione iudicii, cum expensis absoluti debuisset, ad Bald. in authent. sed eisi quis, num. 8. Cod. de secund. nupt. Gail. pract. obseruat. 67. m. 1. Ioan. Ant. ab Eccles. obseruat. 44. m. 1.

In tantum, quod si etiam aliunde ius optimum fauere ostendisset, cum tamen minime praestitit, adhuc Finatius agens ex causa societatis, seu praetensa conuentionis, quam non probauit, dubio procul succumbere debebat, l. habebat, n. 13. in princ. ff. de instit. act. l. non possumus, 7. ff. si pars hered. per. Surd. consil. 41. num. 34. & consil. 247. num. 9. & per totum, & decis. 70. num. 2. Magaur. decis. Florent. 117. num. 53. Cyriac. controuer. 143. numero undecimo, Rota in Romana domotum

18. Aprilis 1644. num. 3. coram Ghislerio, ea ratione, quia actori ius non prodest, nisi aptam actionem instituat, *cap. examinata de iudic. §. habebat, instit. de act. Rot. in dict. Romana domorum*, 18. Aprilis 1644. num. 4. coram Ghislerio, *decis. 269. part. 9. tom. 1. recent.*

- Verum quia Senatus noster causas summarie simpliciter, ac sola facti veritate inspecta ob illius præminentiam cognoscit, *Becc. consil. 47. num. 15. Surd. consil. 54. num. 3. propterea sufficit constare de iure petentis, itavt agens ex vna causa, si probet de alia nihilominus obtinet, Crot. in l. prim. §. si quis ita, num. 50. ff. de verb. obligat. Rot. decis. 44. num. 4. part. 2. divers. coram Ludouil. decis. 176. num. 3. cum ibi notatis per Beltram. Surd. decis. 284. num. 14. vbi Hodiern. num. 6.* Ideo subalternaria huius fundamenti inconculsa remanebat; quia neque etiam cause in progressu litis adductæ quouomodo probatæ remaneant. Prætena namque emptio funis, ac nitri incertitudine pretij corruerat, vt præter Alex. *consil. 18. lib. 1. in relatione adductum comprobant, Pinell. post alios relegendos in rubr. C. de rescind. vendit. part. 2. num. 8. arguendo à testium depositione circa pretij incertitudinem ad epistolas, Surd. consil. 225. sub num. 9. Mantic. de tacit. & ambig. lib. 4. tit. 19. num. 15. Burat. decis. 124. num. 4. idem Surd. decis. 114. num. 6. Mart. Ventur. consil. 34. num. 2. Merlin. decis. 567. sub num. 5. & decis. 605. num. 3. & decis. 719. num. 1. Peregrin. consil. 96. num. 11. lib. 3. Genus de script. primat. lib. 3. quest. 6. num. 6. & 120. Ferentill. ad Burat. decis. 898. sub num. 9. vers. & pretium, vbi quod pretium debeat esse certum, & in certa quantitate determinatum, cum in hoc originalis substantia contractus venditionis consistat, l. pacta, 72. ibi, *quoniam emptio substantia consistit ex pretio, off. de contrah. emptor. Gail. pract. obseruat. 13. num. 6. lib. 2. Olea de cess. iur. tit. 2. quest. 2. num. 31. Mart. Medic. decis. Senen. 8. n. 19. Altrograd. consil. 10. num. 8. lib. 1. & consil. 90. num. 38. lib. 2. Ferentill. ad Burat. decis. 898. sub num. 9. vers. & quod pretium, Mart. Ventur. consil. 34. num. 2. Merlin. decis. 567. num. 5. & decis. 605. num. 4. Post. de substat. instit. 17. n. 67.**

- Cumque in pretio nullatenus convenire poterint, ideo consensu mutuo à tractatu venditionis recesserunt, vt ex familiari eiusdem Finatii ad Gozanum sub die 12. Maij 1645. & fortius ex altera Gozani epistola ad Finatium conscripta sub die 9. Nouembri eiusdem anni 1645. quam Finatius non solum tacite, sed etiam expresse illam producendo, etique per decennium, & ultra acquiescendo approbauit; etenim per familiares epistolas contractus, seu distractus inter absentes fieri vniuersque admittebatur, ad textum, ibique notata per scribentes, in l. in fine, ff. de contrah. empti. & in l. fin. C. si quis alteri, vel sub. Hering. de fideiuss. cap. 11. num. 81. Peregrin. consil. 96. numero decimo, lib. 3. Gratian. disp. 300. num. 2. & seq. vbi inquit istud præcipue militare inter forens. ex discept. 717. num. 62. Gen. de script. primat. lib. 3. questione 6. num. 1. & seq. fol. 123. Merlin. decis. 90. num. 7. Rot. decis. 227. num. 3. quest. 3. & decis. 55. num. 9. quest. 7. recent. Douand. decis. 368. num. 4. & seq. Sed contractus prætenæ emptiois ob non determinatam pretij quantitatē cōtrouertebatur, atque etiam ex epistola Gozani 27. Aprilis 1645. producta per Finatium, in qua expresse declarat se nullatenus vel-

le cum ipso Finatio contrahere, quæ contractus insubsistentiam in odium productus plenè probat, l. rescare, 6. ff. ad Senat. C. Trebell. Caualet. decis. 248. n. 3.

Cæterum in præmissis qualibet ambiguitas cessabat, ex quo considerabat Senatus, quod neque ipsemet Finatius emptioem proptendebat, cum ex supposita conuentione egerit, ibi: *Hauendo conuenuto con il medesimo Sign. Finatzi, che il prezzo da essersi dal Sign. Gozano sij solo in ragione di Lire 9. per cadun rubo di polmere peso di Cafale, e Lire tre per rubo di micchia moneta di Francia, si che l'utile, &c.* At si omnes litteræ familiares hinc inde productæ, quinimmo, & inter processum percurrant nullibi certò de huiusmodi conuentione aliquatè probata apparebit, adeo vt intret famigerata conclusio, actore non probante reus absoluitur, l. qui accusare, 4. C. de eden. Cyriac. controuerf. 105. num. 5. Ioan. Bapt. Antonell. cons. 69. num. 9. & 10. & diximus supra n. 2.

Si enim contractus aliquis inter ipsos interceptus, ex quo Finatius Gozani euasisset creditor, non est verisimile, quod tandiu exactioem distulisset, Afflic. decis. 13. num. 12. & seq. Surd. decis. 105. num. 4. & per totum, vbi insuper paupertatem creditoris, & opulentiam debitoris in facti specie concurrentes principaliter considerat, Mart. Medic. decis. Senen. 84. numero quarto, Ludouil. decis. 521. num. 1. Thomat. decis. Macerat. 99. num. 53. quodque loco agendi exempto formatam conuentionem proponere inutiliter fateretur.

Accedebat præmissis, quod in ipso tractatu sæpe sæpius ex latere Gozani inculcata intercessit protestatio, quod cum Finatio contrahere non intelligebat, nisi solutio medietatis pretij præcessisset, vt indicant litteræ familiares in actis productæ ad non exhibitas cum eadem protestatione affectas se referentes. Vnde cum Finatius, nec medietatem pretij, nec obolum vnam soluerit, consequens idè fit, vt exinde tractatu cum e iure ipso resolutu Gozanus merces tormentarias Ministris Christianissime Maiestatis vendere poterit, iuxta doctrinam Godofred. in l. venditor, 21. ff. de hered. & act. vend. Castren. in l. Iulianus, 14. §. offerri, num. 5. ff. de act. empti. Menoch. de arbit. cap. 381. num. 38. Addit ad Gratian. decis. March. 13. n. 2. Surd. decis. 220. n. 16. & seq. Altrograd. cons. 9. n. 4. 92. & 98. lib. 1. Nig. de except. cap. 3. §. prim. num. 22. vbi quicquid esset in actore, quoad reum pro indubitato renuntians, quibus addi possunt congesti per Laurent. Vrsell. conclus. 50. num. 8. Ferentill. ad Burat. decis. 640. n. 2. & nouissime Carol. Antonell. de temp. legal. part. 1. cap. 34. num. 1.

Dum autem Gozanus loco tradendi merces bellicas Finatio Domino de Tellier tradidit, & sic non applicatur, quod per dictam traditionem Gozanus à sibi promissis circa anticipatam solutionem recessit; siquidem obiectum applicaretur, si persequerantur contractus, & traditio rei in contractum deducta, erga personam Finatii successisset, iuxta allegata per D. Senatorem Cotium, Gratian. discept. 302. numero vigesimo, & seq. Ferentill. ad Burat. decis. 674. num. 13. Nig. de except. cap. 95. 17. num. 6. At in facti specie vtrumque deficit, quia Gozanus à tractatu recessit, nec merces Finatio tradere voluit, quinimmo cum alio contraxit. Repugnat quoque ordo

Finatij

Finatij præcisè datus Gozano, de quo in eius epistola dicii 3. Maij 1645, ibi, *mā non fornirā, che prima V. S. non sia anistata da me*; quo stante licet Gozani Finatium conuenire non potuisset, nec Finatio contra Gozanum actio aliqua competat.

Omnique in casu acquiescentia quatenus subesset, nec de recessu à quolibet tractatu expressè liqueret anticipatæ solutioni diuitatæ renuntiantem conferretur, non autem solutioni, quæ meritis traditis fieri debebat, ad textum in §. *exordit. insit. de rerum diuis. quem pluribus exponat Mantie. de tacit. & ambig. lib. 4. tit. 41. num. 16. Ludouil. decif. 117. num. 7. Dec. consil. 119. num. 1. Mart. Ventur. consil. 34. num. 61. Ioan. Bapt. Antonell. consil. 66. num. 1. & in proximis terminis Altograd. ad consil. 9. num. 23. & seq. lib. 1. Surd. decif. 202. n. 20. & consil. 409. n. 6. & seq. Lancell. de attentat. cap. 31. num. 72. & seq. Caputaq. decif. 350. num. 3. part. 1. Beltram. ad Ludouil. decif. 403. n. 6. Gratian. discept. forens. 207. num. 1. & seq. vbi quod opposita die solutioni, si solutio non sequatur contractus ipso iure contrahat, & discept. 301. num. 53. & discept. 302. num. 12. & seq. & discept. 307. n. 2. & seq. Nig. de except. cap. 93. n. 32. Feretill. ad Burat. decif. 356. num. 64. & decif. 674. num. 17. Rot. apud Post. de manum. decif. 68. num. 16. & decif. 215. num. 28. & post Zach. de Cam. obligat. decif. 1. n. 9. & decif. 210. num. 1. & decif. 269. n. 1. part. 1. & latè prosequitur decif. 192. num. 17. & per totam partem 5. recent. Ponderando quod solutio medietatis pretij ante conclusionem contractus, tanquam conditio tractatus de vendendo accesserit.*

Prædicta verò eo fortius sibi locum vindicant, ex quo versamur in reo exceptionem non implentem obiectantem contra actorem lucrum prætendente, à quo penitus excluditur, dum anticipatæ pecunias sæpius promissis erogare non curauit. Ridiculum inane, & inconueniens reputatur, quod Finatius ex tractatu, cuius promissa non adimpleuit, commodum quoque utilitatem inutiliter affectet, Bec. consil. 45. num. 6. Surd. consil. 52. num. 33. & 34. Scraphin. decif. 209. num. 4. & decif. 673. n. 1. & 2. Gratian. discept. forens. 944. num. 21. Rot. dicta decif. 192. num. 12. & seq. part. 5. recent. quæ in casu nostro indubitanter procedit, stante inculcata protestatione D. Gozani, quod non nisi præuia solutione pretij cum Finatio contrahere non intendebat, & in effectu cum aliis contraxit.

Animaduertendo insuper quod præter incertitudinem pretij, duplici vltieris conditione, neutra ex eis vniquam purificata; altera soluendi medietatem illius anticipatæ; altera cauendi pro teduo tractatus remanebat affectus; Pretium ergo quo ad certitudinem substantiam contractus venditionis respicietur, quoad tempus verò solutioni adiectum, ac onus respectiue cauendi prærequisitum causam finalem ipsiusmet contractus subsecuti concernebat, qua deficiente, quin tractatus ipso iure euaneuit, procul ab omni dubio non ambigitur, *l. em. n. 6. C. de pact. inter empt. & vendit. l. fin. ff. de condit. caus. dat. Rol. consil. 69. num. 37. & seq. lib. 4. Bec. consil. 45. num. 2. Surd. consil. 68. num. 21. & consil. 381. n. 6. Marefcot. variat. resolut. 10. num. 7. & in proximis terminis Gratian. discept. 307. num. 24. & seq. Beltram. ad Ludouil. decif. 330. sub num. 9. Nig. de except. cap. 9. mon. 21. & 22.*

Præterquam quod idem fundamentum ex Ioan. Pauli Metely Obseruat. forens.

petitione plus debito euidentissima summo petere corroboratur, ob quam sanè, si aliquid ius Finatio competisset vique iure communi inspecto ab illius commodò cecidisset, *l. vnica. C. si plus debito petiti. Cuiac. lib. 7. cap. 27. Roland. à Vall. consil. 71. num. 17. lib. 1. Theaur. decif. 231. sub num. 2. vers. quod petens plus debito, Barz. decif. 24. num. 13. Viu. decif. 340. num. 8. & 9. & decif. 427. num. 3. Monach. decif. Flor. 48. num. 1. Ludouic. decif. Persin. 51. num. 1. Ioan. Franc. And. controuerf. 44. n. 15. Ant. Nig. de execut. rei indicat. cap. 4. §. 11. per tot. Farinac. in frag. in verb. creditor n. 744. Pigant. ad Stat. Ferrar. rubr. 38. num. 2. Bellon. de mandat. iuris. cap. 7. quest. 3. num. 10. in fine, & 11. Lconard. de iur. quest. 73. n. 4. Olca de cess. iur. tit. 6. Miscellan. n. 26.*

Euidenter autem plus debiti peticio conuincatur, dum Finatius valorem extractum ex quatuor centum penfis circiter niri, ac finis tormentatij prætendebat, eodémque contextu in calculo lucri eandem metes inculcabat. Verumtamen quia non defuit Doctores comprobantes simplicem plus debito petitionem in iudiciis minimè attendi, quodque petens plus debito in summa verè debita obtinere valeat, Gloss. Bart. & alij in l. 1. C. si aduersus rem indicat. Guid. Papæ decif. 27. Capell. Tholof. decif. 209. ibique addit. Marefcot. variat. resolut. 131. num. 8. lib. 2. Altograd. consil. 53. num. 21. lib. 2. Gratian. consil. 63. num. 6. lib. 2. Ludouic. decif. Persin. 117. num. 3. Fontanel. de pact. nupt. claus. 4. gloss. 1. p. 1. n. 46. tom. 1. Hodiern. ad Surd. decif. 65. num. 4. vbi istud eo magis procedere inquit, quando clausula, *omni meliori modo*, intercessit.

Quorum tamen doctrinæ huic casui non applicantur, ex quo Finatius intra cancellos pueræ petitionis plus debito, non se continuit, sed in huiusmodi petitione vique ad obitum scienter permansit, quo sanè casu pœnas plus debito petentis evitare nequit, *l. si Procuratorem, §. 8. Adolo. ff. mandat. Paris. consil. 74. num. 34. lib. 1. latè Menoch. consil. 572. num. 7. seq. ac per totum, Farinac. consil. 114. num. 59. Alex. consil. 59. num. 19. lib. 4. Barz. decif. 76. num. 20. Roland. consil. 71. num. 40. lib. 1. Farinac. in frag. verb. creditor, sub num. 733. vers. & in specie, Pigant. ad Stat. Ferrar. rubr. 38. num. 9. Hac verò insipientia petentis scienter plus debito inspecta, cautela oblationes compendians, aut clausulæ salutare petitioni adiectæ à pœna non excusant, Hering. de fideiuss. cap. 24. num. 16. & 17. Cyriac. controuerf. 327. sub num. 93. Pigant. ad Stat. Ferrar. rubr. 38. num. 12. vbi quod prædicta aduersus errores, non autem malitias ex scientia plus debito petentis euidentes suffragantur.*

Ad quorum consummationem plurimum urgebat, quod idem Finatius in progressu causæ duplas quinquaginta, tam & adeo notoriè indebitas à Gozano iudicialiter prætendebat, cui etiam viginti quinque alias in quadam insipientia erogandas extorsit, easque in proprios vias, conuertere non erubuit, ob quam indebiti petitionem, exactionem, ac respectiue retentionem eo magis illius actio, iuræ & prætensionis elidebatur, ex traditis per Coccin. decif. 123. num. 10. Caball. resolut. 260. num. 4. Pigant. ad Stat. Ferrar. rubr. 38. num. 25. Antonin. de Amat. resolut. 53. sub num. 3. & seq. Castill. decif. 27. num. 24. & seq. vbi peritiam creditoris indebitum pertinaciter petentis pluribus damnat.

Spernenda nec videbatur alteratio numerorum circa epistolas per Finatium post illarum productionem inita, cum subrogatione vnius loco alterius epistolæ subsecuta ab ipso namque de cuius interesse, seu utilitate agebatur, dum illas quoque præmissis habebat, patrata præsumebatur, vt post Rot. & alios animaduertere allegat. 125. n. 7. & per totam lib. 3. exinde enim fraudandi animus indubitanter colligitur.

Ex qua quidem subtractione litterarum inter se circa idem negotium successiue tractatum connexitatem, dependentiam, & relationem habentium cum refectione illas ex integro producendi duo incurrunt infirmitates; alterum, quod ex retinencia nonnullas exhibendi, & ex tarditate aliquas in effectu post plures instantias in actis dimittendi, doli coniectura fortius augebatur, si quis forte, 6. §. si de pæn. Caphal. consil. 287. num. 32. Surd. consil. 173. num. 20. Seacc. de iudic. lib. 1. cap. 73. sub num. 2. versio. non obstat, & de sent. & re iudic. gloss. 14. questione 19. num. 78. Monach. decif. Bonon. 7. num. 32. & decif. Lucen. 57. num. 10. Menoch. consil. 267. num. 28. & de presumpt. 91. num. 47. lib. 2. Ioan. Bapt. Antonell. consil. 59. num. 29. Ioan. Anton. ab Ecclef. obseruat. 105. num. 12. lib. 1. Ludouil. decif. 321. num. 6. & decif. 337. n. 3.

Alterum, quod ex illarum imperfecta productione nullus omnino probationis gradus resultare poterat, vt animaduertitur in relatione, & comprobant. Bald. in l. in ciuile 23. circa finem, vbi etiam Iafon. ff. de leg. latæ, & in terminis Alex. consil. 3. num. 1. & 2. lib. 2. Dec. consil. 302. num. 2. & 3. Bec. consil. 5. num. 5. vbi quod scripturam producens, quæ habet continuationem ad relatam præcedentem non protectus etiam relata simul producat. Nart. consil. 634. num. 15. Sol. ad antiq. consil. Sabaud. tit. de opposit. contr. form. instrum. extrins. instrumentum super decret. quam iudic. gloss. 1. num. 33. fol. 187. & de ord. proc. caus. instrum. gloss. 1. num. 2. & 3. fol. 192. Afflic. decif. 173. num. 4. & 5. Crauer. consil. 112. num. 15. Ioan. Anton. ab Ecclef. obseruat. 49. num. 5. lib. 1. Menoch. decif. Lucen. 29. num. 2. & per totam, Pigant. ad Stat. Ferrar. rubr. 31. n. 4.

Interesse enim Gozani sufficienter ex serie facti probatum resultabat, ex quo per exhibitionem litterarum, quas Finatius non sine mysterio studiosè suppresserat, concludenter demonstraturum iudicabat, quatenus non nisi pretia solutione medietatis pretij innumerata cum ipso contrahere non intendebat; quinimodò quod ob non præmissam huiusmodi solutionem à quolibet tractatu recesseret; Quæ quidem sola possibilitas resultandi ab exhibitione epistolarum aliquid releuans sufficit, vt interesse petens exhibitionem probatus dicatur, l. 3. §. sciendum, ff. ad exhibit. Rot. decif. 250. sub num. 1. part. 1. recent. Beltram. ad Ludouil. decif. 129. num. 10. Ferentill. ad Burat. decif. 266. num. 8. in fin. Sed super hoc non erat cur insisteretur, cum in processu de interesse Gozani, fundato in epistolis apertissime liqueret.

Existencia enim aliarum penes Finatium controuerti non poterat, etiam si ad illam inducendam excludens requiratur probatio, nec præsumptiua admittatur, l. 3. in princ. vbi gloss. in verb. Summatim, prope fin. ff. ad exhiben. Ludouil. decif. 199. num. 3. Ipseque post alios Beltram. num. 7. Ferentill. ad Burat. decif. 266. num. 9. Mantic.

decif. 298. num. 1. Coccin. decif. 63. num. 1. Caualer. decif. 82. num. 1. Duran. decif. 166. num. 1. Gratian. discept. 262. num. 6. & seq. Merlin. decif. 58. num. 1. & decif. 369. n. 1. Laurent. Vfel. concl. 61. num. 4. Merlin. decif. 51. n. 1. & decif. 344. n. 6. Cyriac. contron. 544. num. 18. & seq.

Probationes verò existentie epistolarum penes Finatium plures concurrunt, inter quas concurrunt aliis præsumptiua etiam connumerari potest, desumpta ex eo, quia cum Finatius proderit epistolas plures præambulas, & subsequentes ad petitas, quæ sunt intermedie, utique & istas habere præsumitur, Ludouil. decif. 199. num. 2. probatis namque in vno quoque negotio extremis media præsumuntur, c. inter dilectos, vbi Doctores de fide instrum. Bald. consil. 247. circa med. lib. 1. Surd. decif. 146. num. 17. Rota apud Viu. in prax. iuris part. decif. 61. n. 4. & coram Caualer. decif. 408. num. 7. & decif. 22. num. 10. part. 6. recent. & coram Merlin. decif. 339. num. 4. & decif. 350. num. 4.

Vltierius existentia controuerti non posse videbatur propter alterationem circa numeros registri epistolarum, quæ ab eodem Finatio facta præsumebatur, vt in effectu supprimeret, quæ illius intentionem destruebant; deturpatio namque scripturarum falsa per illum censetur, qui exinde commodum reportat, vt post alios comprobaui allegat. 125. num. 7. & 44. lib. 3.

Multiplicata etiam confessiones emissæ in epistolis in processu registratis de receptione aliarum, quarum exhibitio inculcatæ petita exitit, plurimum ad probationem existentie conferunt; itavt allegatio amissionis earundem Finatio non suffragetur, dum nulla prolixi amissionis coniectura subest, ad notata per Doctores in C. cum olim, in fin. de priuileg. Rot. decif. 267. num. 5. in fine, Fatina. Duran. decif. 166. sub num. 2. versio. neque obstat, Ferentill. ad Burat. dicta decif. 266. sub num. 10. versio. quia tunc. Vltra quod eius renitentia in producendo non caret vehementi suspitione, quemadmodum supra dicebamus, quo casu Finatius sub prætextu amissionis, à productione non exculatur, neque ad iurandum amitteretur, Caualer. decif. 82. num. 9. Afflic. dict. decif. 330. num. 2. circa med. Duran. dict. decif. 166. sub num. 2. Ferentill. ad Burat. d. decif. 266. num. 12.

Tandem existentia epistolarum à Gozano requisitarum penes Finatium concludenter probata resultabat ex fide Domini Senatoris Castanei, quantumvis eiusdem Gozani tunc Aduocati, & generi, dum Finatius illam non impugnauit; quin potius admisit, atque in illius verificationem quatuor epistolas produxit, Surd. decif. 335. num. 5. & seq. Ludouil. decif. 273. num. 6. & 7. Vbi quod ex sola verifimilitudine, etiam scriptura informis priuata ad fauorem scribentis probat, Rot. decif. 116. num. 4. apud Zach. de Camer. obligat. & decif. 339. num. 6. part. 2. recent. & coram Seraph. decif. 373. num. 5. dixi allegat. 27. num. 46. fol. 498. lib. 1. Vbi quod adminiculis concurrentibus quilibet scriptura probet, & in terminis illius, qui scripturæ informi nihil opposuit, Surd. decif. 199. num. 8. Mar. Anton. orariar. resolut. 30. num. 26. & 27. lib. 2. Burat. decif. 339. num. 1. & prius decif. 347. num. 7. in nihilo resistentis, quod oppositio non facta tempore productionis quodocunque fieri valeat, Burat. dict. decif. 347. numero 8. Gratian. discept. 944. numero 28. cum

cum adductis per Post. *de manut. obferuat.* 98. num. 1. & seg. Si quidem huiusmodi replicatio ad præfentem controuersiam applicabilis non videbatur post admissionem Finatij prædictæ fidei, contra quam nihil vnquam sibi confcius obiecit. Ideo mox firmata conclusio, quod nimirum approbata ex non impugnatione censetur firma, omnino stare debet, quam etiam comprobant, Post. *de manut. obferuat.* 97. n. 38. & *obferuat.* 98. num. 1. Ioan. Anton. ab Ecclef. *obferuat.* 48. num. 1. 6. lib. 2. Martelcot. *var. resolut.* cap. 7. num. 3. lib. 1. Concil. *decif. Ferrar.* 50. num. 3. & seg. Pigant. *ad Stat. Ferrar.* rub. 2. num. 35. di. xi allegat. 1. num. 59. lib. 2. Vbi quauis conclusionem impugnauerim quoad fides informiter productas, & à parte impugnatas; in casu tamen nostro ratiocinatio non militat stante Finatij a quiescentia, non contradictione, ac vtu eiusdem fidei.

Perplexitates etiam, implicantes, mendacia, & vacuæ suppositiones, quibus huiusmodi epistole scatebant, sinistræ eiusdem Finatij intentionis inequitabile indicium præsterebant.

Argumentum pariter eiusdem generis incepta damnoŕum præfens occasione census DD. de Riccis præstabat, dum ipsemet Finatius coram eodem Tribunali nullitatem cum extinctione census viliŕiter opponebat, & in tectum de censibus ne obolium quidem responderet; vsque adeo enim à proprio interesse obacrabatur, vt vnico contextu contraria coram eodem Iudice non sine euidenti calumnia proponeret, contra textum in l. 1. ff. de iur. Leoncil. *decif. Ferrar.* 64. num. 45. Gratian. *decif. March.* 54. num. 18. Marc. Anton. *var. resolut.* 56. num. 1. lib. 1. Mart. Ventur. *conf.* 45. num. ... Et quomodo in mentem sensati hominis cadere vnquæ potuisset, quod Finatius pecunias per eum vt præuidebat exigendas, erogare destinasset in extinctionem census, ad quem se non teneri totis viribus profitebatur, ad notata in proximis terminis per Rotam apud Zach. de Cam. obligat. *decif.* 192. num. 22. & in Romana domorum de Inerorati 18. Martij 1650. §. fin. Ibi, *presumi non potest soluturum debitum, quod credidit se non habere coram Reuerendissimo Dunozet.* Mart. Medic. *ad decif. Senen.* examinat. 15. n. 43. & 44.

Taciturnitas decennalis ipsius Finatij pro eligenda illius præfensione, seu præsumenda actione suspensa plurimum confert, maxime cum interm. extrema laborare egestate ex causa æris in Gallia contracti, & fuisse in carceres detructum ad actis liqueat, l. quicunque. §. Idem Labeo ait. ff. de instit. ad. Hering. de fideiuss. cap. 15. num. 7. & Gratian. *discip.* forens. 380. num. 19. Vbi quod obrati soleant mentiri, & æquiparentur Chamelcont, Guill. Anton. de rescript. & morat. conclus. 23. sub num. 3. l. 6. Mutuo cum pecuniis à Gozano non semel sed bis Finatius etiam cum fideiussore recepit; dubio procul, quod illius creditor præxisteret, aut quidquam ab eo præterderet, excluditur. Anchar. *conf.* 434. sub num. 3. *vers. tunc verosimiliter.* Crauet. *conf.* 129. num. 8. & 9. Mart. Medic. *decif. Senen.* 84. sub n. 5. *vers. qui in sortioribus.* Ludouic. *decif.* 439. n. 8.

Denique falcem ad radicem ponebat sublequens notitia rei veritatis, quæ ex processu ab obitu ipsius Finatij infurrexit; quod nimirum merces tormentarias Regis Christianissimi,

Ioan. Pauli Melij Obferuat. forens.

quas in custodiam receperat, Regimet, seu illius Ministris, media opera prærequisita Gozani vendere attentauerat; quamvis enim rei alienæ venditio in præiudicium vendentis sustineatur, ad Textum rotundum in l. rem alienam 28. ff. de contrahen. empt. Surd. *decif.* 253. num. 4. Roland. *conf.* 17. num. 10. lib. 3. Rot. apud Cenc. de censib. *decif.* 17. num. 3. & *decif.* 102. num. 1. Ioan. Bapt. Antonell. *conf.* 40. num. 7. Non. Acoŕt. de priuileg. credit. reg. 1. ampliat. 3. sub num. 35. *vers. ...* quæ quidem venditio, in odium tamen Domini iuribus non subsistit. rem alienam 28. ff. de contrahen. empt. Cauat. *decif.* 499. num. 6. Roland. *conf.* 60. num. 59. & seg. lib. 4. Rot. apud Cenc. *decif.* 15. numer. 8. & *decif.* 102. numer. 11. Ioan. Bapt. Antonell. *conf.* 40. num. 7. quam creditor liquidus eiusdem Maiestatis, retentionem pretij penes eum existentis iure merito inculcabat, nec potuit non decerni, per gloss. in §. nouiss. institut. de suspens. iur. Bald. in l. 1. in 3. opposit. C. de bon. mater. Surd. *decif.* 253. num. 15. Hodiern. ad eundem *decif.* 165. n. 7.

Si quidem ordinantiam super qua ex parte Finatij maiores accumulabantur conatus, de mense Februarij 1645. subsecutam ab eodem minime reportatam, illius epistolæ circa dictum tempus plurimum inuolutæ, & postea per aliquot menses circa idem confcriptæ meridiana luce clariore manifestè conuincunt, vltra quod non emanauit particulariter ad istud negotium, sed consistebat in vniuersali fundo pecuniarum pro bono regimine, siue iuxta regulas militates parato ad occurrendum indigentis tractu temporis ab inde contingentibus exercitijs, qui in Italia militabat; illius autem indubitatæ assertioŕis signum euident resulat ex eo quia Gozanus ex prædicta ordinantia, seu fundo pecuniarum, non solum pro valore munitionum ab inde traditarum, sed etiam antea creditarum in egegria quantitate integram satisfactionem obtinuit, quam nec se recepturum nec Ministris Regis de prædicto tempore soluendam quouomodo cogitauerat, sine qua, nec prouisurum Arcem nouam protestatus fuit, & non nisi facta prius promissione satisfactioŕis independentè à Finatio procedit.

Vnde prædictis omnibus simul iunctis, quæ ad amitationem non quidem, sed nauseam vsque ad stomachationem commouebant, ego inter cæteros voti fuisset, vt nec Finatius in iudicio vltieris adiretur, ad tradita iri proposito per Cyriac. *contr.* 494. à n. 18. ad 14. Cauagnol. *ad Decr. Monteferrati* 11. §. 1. num. 20. & seg. Vbi quod ex simili propositione inutilia continente iuramento caloniæ in actis præstito contrariatur, & faciunt tradita per Sac. de Senten. & re iudic. gloss. 14. quest. 19. num. 98. Post. *de manut. obferuat.* 42. n. 152. Ioan. Ant. ab Ecclef. *obferuat.* 52. à n. 1. *vers. que ad 5.*

Nisi D. Senator Cotius ipsius Finatij iam prædefuncti hæres pro summa illius doctrina, & integritate agnoscent bonam fidem, & malam defuncti expurgando per productionem Commissionis Corŕelli viam veritatis aperisset, quod nimirum Finatius pulueris, ac funis tormentarij in controuersiam deductorum, non nisi custodiam haberet, quæ præmissio indubitabili fundamento alijs medijs, & quidem appatenter solidioribus ius suum conŕouere stauit, quæ tamen per Senatam ad iuris trutinam

sæpius reuocata, ac diligenter dispuncta nullius omnino momenti vilia fuerunt.

45. Competo enim ex commissione Generalis Corfelli producta per heredem Finatij, quam ideo hæres prædictus impugnare nequibat, publica 26. §. fin. ff. de pos. Cyriac. contr. 157. n. 2. Burat. decif. 622. n. 3. Io. Ant. ab Eccles. obseru. 90. n. 2. & seg. Leoncil. decif. Ferrar. 177. n. 3. puluerem tormentarium iuris Regij esse, solutionem pretij erga heredem Gozanus denegabat; quia immo pecunias Regias ad computum eius crediti retinere contendebat, vt diximus, *supra* num....
- Cui quidem præsentis retentionis plura opponerentur, nimirum primo teneri Gozanum soluere pretium, Finatio ex contractu inter ipsos gesto. Vëditor enim tradita re emptori pretium omnino consequi debet, *vt vendite in sol. de rer. diuis. latè* post alios Altograd. conf. 9. n. 2. & seg. lib. 1. & conf. 90. n. 4. & seg. lib. 2. Surd. dec. 220. n. 1. & seg. Io. Ant. ab Eccles. obseru. 131. n. 4. & seg. lib. 1. Cuius tamen obiectionis facilis resolutio se se offerebat, non solum in facto, ex quo de asserto contractu non liquebat, tantum quia Gozanus erga Finatum onus dumtaxat reficiendi munitiones bellicas, easque refectas, in Arce Casalis assumpsisset, quo pacto ad nihilum vterius obstringebatur, Bald. in C. venerabilem n. 1. §. alias n. 21. extr. de elect. Mantie. de sacri. & ambig. lib. 3. tit. 11. n. 1. & tit. 15. n. 5. Cyriac. contr. 510. n. 3. & 33. Altograd. dist. conf. 95. n. 81. lib. 1. Rot. apud Zach. de Cam. obliq. dec. 64. n. 5. Præterquam quod ex serie facti tantum abest quod Fiuatius eius munitiones Gozanum vendidisse vnquam prætenderit, quod imò proprias Gozani acquisiuisse viriliter attentauerit, ex qua sanè insistentia super directo contrariis audiri non meretur, *vulgata* l. 1. Cod. de iure, dixi alleg. 31. n. 31. lib. 3. Fontan. decif. 130. n. 18. Leoncil. decif. Ferrar. 64. num. 45. Mart. Ventur. conf. 45. n. 1. & dixi *supra* n. 37.
- Verum etiam, ac multo magis in iure quandoquidem emptor rei alienæ, quam venditor propriam suppositi confitio in effectu, quod aliena fit, pretium soluere nullatenus cogitur, l. Iulianus 14. §. offerri ff. de act. empt. lex his prædictis, C. de emul. Surd. dec. 165. n. 6. & decif. 253. num. 7. & seg. ibiq; Hodier. Anell. de Amat. conf. 58. n. 18. Maug. de emul. g. 39. n. 15. & 16. & prius g. 31. n. 46. Vbi, quod venditio rei alienæ Domino non præiudicat, latè Carol. Ant. Moe in Sylva c. 4. per tot. & c. 5. n. 19. ac per tot. Altogr. conf. 10. ex n. 25. lib. 1.
- Nec refert, quod alias iudicatur Senatus
50. Mantuz apud Surd. dist. decif. 253. in fin. quod re per venditorem tradita emptor ad solutionem pretij teneatur, etiam si res emptæ oneri obligationis seu hypothecæ subiacet; nam Surd. dist. resolut. non acqueruerat, & idem Senatus contrarium determinauit dist. decif. 165. apud eund. Surdum. Insuper dum in casu Surdi concurrebant, nimirum bona fides venditoris, & quod de hypothecca solummodo agebatur; in facti verò contingentia quæstio circa rem penitus alienam, & dolum, seu malam fidem venditionis notitiam rei alienæ habetis versatur; quo sanè casu non est qui dubitet, quin emptori rem emptam retinere liceat, absque eo, quod aliquod venditori pretium exburflare cogatur, iuxta mox deducta, & comprobant idem Surd. decif. 295. n. 8. & per tot. ibiq; Hodier. n. 47. Guzman. de emul. g. 50. n. 7. latè Sperell. decif. 78. n. 4. & per totam, & decif. 117. n. 3. Vbi concludunt, quod emptor non reatur soluere pretium vbi

notoriè constat de non iure venditoris.

Hæc autem in præsentis casu difficultatem habere non videbantur, ex quo emptor, seu pretium penes se habens, tanquam iuris Regiæ Cameræ suæ debitoris ius illud retinendi prætendebat, ad Textu. in l. cui res 30. ff. de act. empt. & in l. huiusmodi 86. §. qui seruum, ff. de leg. 1. Vbi, quod emens rem ignoranter sibi debitam pretium retineat, quod si prius soluerit repetat, Doctores in l. qui Roma 122. §. duo fratres, ff. de verb. obligat. Fulat. de sublit. g. 598. n. 5. & seg. & conf. 61. n. 1. Caren. resol. 146. n. 3. & per totam.

Cum agentibus nainque Maiestatis Christianissimæ Ioannes Gozans conuenit, quod ipse Arcem Casalis puluere, ac fume tormentario prouideret, quatenus tamen sibi vnico contextu de præcedentibus eius creditis satisfieri, adeo vt pactum huiusmodi consequenda solutionis creditorum cum pretio pars contractus diceretur, l. fund. partem 79. ff. de contrah. empt. cum iuribus cumulat per Cyriac. controu. 63. n. 17. & contr. 87. n. 6. & 8.

In executione cuius à Camera Regia accepit libras quinquaginta quatuor mille pro pretio mercis bellicarum computatis sexdecim mille in satisfactionem eius crediti de totidem. Cumque Bernardus de Finatij in prædictis munitionibus bellicis quandam portionem haberet à Gozano coram Senatu satisfactionem prætendebat, At Gozanus creditor alterius Summæ librarum octo mille retentionem ad exclusionem Finatij opposebat, si quidem pecunia debitoris ad creditorem qualitercunque sine vitio etiam ex insubsistente causa peruenit ex legitima, li quida, atque indubitata retineri valet, ad latè tradita in terminis per Surd. conf. 4. ex n. 5. & sub n. 38. quem allegat, licet non sequatur Manent. conf. 18. n. 6. & per tot. sed in alio articulo Rot. dec. 595. n. 2. p. 2. rec. Thomat. dec. 19. n. 1. & seg.

Licet autem controuertatur, an retentio competat quoties prætendens auocate sit anterior, & retinere insubstent posterior, in quo etiam, maxime inter mercatores retentio non negatur, Caphal. conf. 762. num. 25. Pic. Maur. de solut. oblat. & retent. num. 24. fol. 136. Surd. conf. 4. sub num. 40. vers. simuliter, ibi loquuntur enim quando per debitorem pecunia soluitur debitori suo; tunc enim efficitur illius, qui recepit, licet sit posterior creditor, Scac. de comm. & camb. §. 2. glof. 5. n. 438. Galit. de cred. cap. 4. n. 1067. Merlin. de pign. & hypothe. lib. 4. g. 188. n. 21. Grat. dist. 304. n. 2.

Nihilominus dicta controuersia huic casui non applicatur, ex quo Gozanus pecunias sibi solutas consumperat, vel saltem cum propriis commiscuerat, quo casu proinde habentur, ac si amplius non extarent, neque prætensio anteriori auocatio illarum quoquomodo permittitur. Afflicte decif. 190. Capic. decif. 78. num. 1. c. 5. Cyriac. controu. 338. n. 17. & 18. & controu. 339. n. 4. latè Manent. conf. 18. num. 79. ac per totum, Caluin. de equitat. cap. 34. n. num. 5. Thesaur. quæst. forens. 16. n. 6. & seg. lib. 2. Cancr. var. resolut. cap. 6. n. 165. lib. 2. Fontanell. de pact. in p. claus. §. glof. 8. par. 6. ex num. 21. & decif. 254. & decif. 255. Merend. controu. tur. lib. 6. vif. 6. apicell. allegat. n. 9. & seg. Vbi singulariter limitat quando omnium persequi diligentia, Rot. decif. 95. num. 2. & decif. 760. num. 3. par. 2. recen. Vbi in terminis pecunia ex actæ à Christianissimæ Regæ, Gratian. discept. 304. n. 1. & seg. Latissimè Thomat. de execut. vlt. volunt. tit. 12. n. 1051. & seg. Antonium de Amat. resolut.

refolut. 5. n. 9. Vbi infinitos recenfer Mart. Ventur. conf. 45. n. 96. Rot. coram Merlin. decif. 533. n. 30. quæ eft decif. 77. par. 6. rec. Vlti quod de præfentia anterioritate, feu pofterioritate Finatiij nullatenus liquebat.

58. Munitiones bellicas, fiue in Caftro exiftentes, fiue per inftitutione exercitus deftinatas inter regalia recenferi regulatiter non ambigitur, neque informantes pro Finatio in dubium reuocabant. *Auib. de arm. per totum. & in Aub. neque miles. & l. 1. C. de Arm. v. l. lib. 1. i. Peteg. de iur. fci. lib. 1. tit. 1. num. 14. Menoch. de arb. caf. 354. n. 17. & 24. Larath. de feud. p. 11. dilucid. 45. n. 2. & 3. Rolén. de feud. c. 5. concl. 19. & in glof. B. C.*

59. Vnde per ipfum de Finatiis ex lapfu annorum viginti, quibus Regias munitiones contentas in Commiffione Corfelenfi occupauerat, iuari non poterat, fub inani prætextu, quod eas præfcripterit, feu vfuciperit, tum quia regalia vfucapi, nifi per tempus immemorabile poffunt. Peteg. conf. 28. num. 5. lib. 1. Beto. conf. 136. n. 4. & per totum. lib. 1. Bec. conf. 15. num. 4. & per totum. cum adductis per Cytac. contr. 178. n. 53. Rolental. de feud. concl. 16. & in glof. A. C. cap. 5. Larath. de feud. par. 3. dilucidat. 31. Tantum, quia præfcriptio nec vfucapio cum mala fide vniquam introductur, ex cumulatis per nos allegat. 107. n. 57. feq. & 64. lib. 3. Fontanell. decif. 443. n. 5. & feq. & decif. 443. n. 1. Merlin. decif. 585. n. 15. Burat. decif. 63. n. 5. & decif. 505. n. 6. & 13. Vbi, quod habens penes fe fcripturam ex qua notitia rei alienæ induitur, nunquam præfcribat. Leoncelli. decif. Ferrar. 76. n. 1. Thomat. decif. Macerat. 14. n. 5. 2. Caren. refolut. 23. n. 12. Pigant. ad Stat. Ferrar. rubr. 128. sub n. 4. Metlin. de pignor. & hypoth. lib. 5. q. 23. n. 12. & poft trati. 105. n. 5. & 6. & decif. 144. n. 21. Duran. dec. n. 18. Non. Acoft. de priuileg. credit. reg. 3. limit. 3. n. 13. Tantum demum quia cum Finatijs fciens tem alienam contraxit, nec per ipfum, neque per caufam habentem ab eo præfcribit, feu vfucapi potuit, & furtiue in fin. inftit. de vfucap. de fcientia autem rei alienæ conuincitur, dum Commiffionem Generalis Corfelli retinebat, ex qua munitiones bellicas modo pro parte in controverfiam deductas, Régis effe dignofcebatur. Cualet. decif. 77. n. 7. & decif. 9. 10. & 11. & nos diximus fub n. 11.

60. Ex quibus exclufa concludenter vfucapione munitionum bellicarum ius primæum ipfius Régis in fuo robore confiftit, quippe quoniam præfcriptionem, feu vfucapionem prætendens aduerfus actorem implicite actionem, ius, aut dominium illius faceret, contra quem præfcriptionem obicit, l. si quis emptorem, C. de præfcript. 30. vel 40. ann. Parif. conf. 93. num. 19. lib. 3. Hodiernad. Surd. decif. 4. n. 7. Menoch. conf. 1257. n. 11. & 12. Ioan. Franc. Andreol. contron. 79. n. 21. Vbi quod exceptio præfcriptionis abfolute fupponat actionem aliquando competiiffe, fed præfcriptione fublata, Guil. Anth. de re ferip. & Morat. tit. 9. concl. 54. fub n. 16. glof. 1. Vbi quod præfcriptio debitum fupponat exigibile.

61. Siue ergo ordinem iudicij, fiue merita caufe infpiciamus, vtroque, ex capite D. Senator Cotius de rei folutione per Senatam Montisferrati cum adiunctis iure optimo capta indebitè conqueritur, nimirum, fibi ipfi in fuis opinionibus vſque adeo blanditur, vt à Seren. D. N. contra omnes iuris, Statuti, & ordinum regulas extorquere cõmiſſiones plurimum præiudiciales affecerit, quæ admodum aliàs in hac eadem caufa obrepſit, teſte

62. interfragabili Sâfelic. dec. 79. cui famulatur Franc. dec. 719. Galupp. in prax. 1. p. c. 4. n. 13. Finatio autem fufficere debebat, quod verbis effufa profuſione erga Gozanũ toties repetitis verba quoque ab eodem æqualiter repederent, maxime cum inter ipſos verbosæ dũtaxat literis cubitalibus diſcutia: propoſitiones hinc inde indigeſce interceſſerint, quippe quoniã ex alieno partim Régis, partim Gozanũ luertum præterdere rationi naturæ, ac bonis moribus repugnat, Duard. de Societ. lib. 2. c. 3. q. 4. n. 16. fol. 181. Rot. dec. 80. n. 10. p. rec.

Nec applicabatur, quod duo ex Dominis viriliter inuecabant, Societatem nimirum ex eo cõſeri initam, quia Gozanũ bellicas munitiones Finatio vendendas tradiderit, cùm expreſſa conuentione, quod de illis vendẽdis Gozanus libras nouem in ſingulo penſo conſequeretur, & Finatijs haberet id totum quod de pluſi videretur, l. si Margarita, 444. l. si frat. 53. §. si ex ſuſſoſſo pro Soc. Cui obiecto tripliciter occurritur, & primo Gozanũ noluiſſe munitiones prædictas tradere vti vendendas alijs, fed egiffe de tradendo eas Finatio tanquam venditas, deinde intellexit, quod Finatijs luertum quidem faceret ex pretio prius per eum arrogando, fed non ex munitionibus, vltius quia talis Societas in caſu diminutionis pretij obligans Finatiũ ad ſuccumbendum inſubſiſtẽs ipſo iure euafiſſet, glof. in l. 1. C. pro Soc. Michẽlot. de duob. fratribus p. 3. q. 5. n. 1. Cytac. contr. 465. n. 13. Grat. diſp. 589. m. 1. Duard. de Soc. lib. 2. c. 4. q. 4. n. 4. & 5. Ludou. dec. 502. n. 5. & 6. L. conc. dec. Ferr. 65. n. 5. Steph. à S. Greg. de contrall. lib. 2. c. 77. n. 11. & 12. Cæterum hæc omnia prætermitti poterant ex quo Gozanus cum Finatio nec Societatem couit, nec venditionem contraxit, minũſve illius opera profecit, dum præiũ reſeſſu à quolibet præcedenti tractatu immediatè cum Miniſtris Regiæ Maieſtatis, negotium conſoleſcit, & ita vtraque parte inſorante reſolutum fuit.

S V M M A R I V M.
1. Communis ius pro debito particularis capi nequeunt. Contrarium verum n. 3.
2. Syndici communis ius si negligens imponere collectam carcerari poſſunt.

O B S E R V A T I O L.
R E C V I A ex æquitate ſtat, vt pro debito Communis ſingulares perſonæ ſoluta portione eas tangente detinere, aut in earum bonis exequi nequeant, l. vnic. vbi Luc. de Penſ. ſub n. 3. verſ. circa perſonas. Cui nullus ex vicaneis, lib. 11. Calu. de æquit. c. 49. n. 5. & 6. lib. 1. Merlin. conf. 726. n. 22. & 23. latè Merſ. de pig. & hypoth. lib. 2. q. 73. m. 11. & feq. & dec. 182. n. 2. & dec. 143. n. 17. & 18. p. 6. rec. & dec. 276. n. 3. apud Poſt. de Manuier.
Carcerari tamen poſſunt Maſſarij Adminiſtratores, & Conſiliarij ſi inducere collectã diſtulerint, Salgad. de Reg. prot. p. 4. c. 8. n. 165. q. feq. Rot. apud Poſt. de manu. dec. 276. n. 6. 7. & 8. corã Merlin. d. dec. 182. n. 2. & dec. 143. n. 18. p. 6. rec. Pigant. ad Statut. Ferrar. rubr. 74. n. 8. Merlin. de pig. & hypoth. lib. 2. q. 73. m. 8. & 9.
Prædictas conſclusiones iuridicas exiſtimauimus, quia tamen de credito Camerali agebatur, & ipſius fiſci maxima vgebat neceſſitas, inſpecto etiã quod quotidie pro debitis Vniuerſitatum ſingulares perſonæ detinerentur, ideo cum eodem Caluine de æquit. c. 49. in fin. executionem pro nũc reali aduerſus particulares relaxauimus.

I 4 S V M M A

SUMMARIVM.

1. *Princeps solummodo, eiusque uxor ab oneribus belli preseruantur.*
2. *Immunes tenentur ad onera in subsidium. Non tenentur pro oneribus preteritis.* 3. *Neque tenentur ad debita occasione onerum contraria.* n. 8. *Non possunt granari sine eorum interuentu.* n. 12. & n. 14. *Si pauci sunt tanto minus collectantur.* n. 15.
4. *Immunitatis existens in possessione manuteneri debet.*
5. *Consuetudo circa onerum solutionem habet vim legis.*
6. *Immemorabilis vim habet privilegii. Inducit bonam fidem, & titulum.* n. 7.
9. *Commodum qui sentit, & incommodum sentire debet.*
10. *Granatus in uno reuelari debet in altero.*
11. *Fauore indultum non debet in odium retorqueri.*
13. *Ecclesiastici in casibus permixtis non possunt granari ad onera, nisi prius ipsi vocati.*

OBSERVATIO LI.

SO molto bene ne l'affetto, che deuo à quelli, di quali intraprendo la difesa mi può ingrannare, che gl'essenti in tempi disastrosi della qualità che furono le guerre passate ponno stozzarse à concorrere alle contribuzioni per l'alloggio della soldatesca, delle quali trattone il Principe, e la propria moglie, niuno puo pretendere immunità. *l. vnicuique. C. ut nem. lic. in emp. spec. lib. 10. & ibi Doctores omnes, concordat text. in l. 2. C. qui mun. nem. lit. se excusari. eod. lib. 10. & in l. inbemus. nul. lam. 10. C. de sacro. Eccles. in l. ex toto 8. ff. de legat. 1. Lancellot. conf. 1. num. 63. & seg. & conf. 25. num. 117. & seg. A Pont. de potestat. proreg. tit. de prouis. sen. 6. num. 5. dixi allegat. 1. num. 158. lib. 2. [con altri in proposito da me allegati per la Communità di Coguzzo, & Cigognara. Di modo che à prima faccia pate che la pretensione de conferenti di Viadana contro gl' essenti habbi qualche apparenza di ragionevole mentre insistono, che questi siano tenuti ugalmente con quelli alla sufferenza de carichi militari, & alla participatione del pagamento de debiti per la cagione sudetta contratti.*

Con tutto cio la sudetta propositione deuesi intendete habere loco ogni qual volta l'erario del Principe, o le facultà, ed entrate de soliti, & obligati à conferire non bastano per sostenere il peso, che seco portasse la soldatesca, od' altro aggrauio militare. *i. Roland. à Vall. conf. 5. num. 5. lib. 1. Cytac. controuerf. 154. num. 10. Bim. conf. 403. num. 59. Cost. de remed. subsid. 93. num. 1. & 2. Buratt. decif. 391. num. 9. Sacce. resp. 25. num. 35. lib. 1. [tenuti gl' essenti alla rata per quella parte solamente, che le vendesse à conferenti la carica insopportabile.*

Non controuertendosi dunque fra le parti anzi l'vna, e l'altra ammettendo l'essenzione di cui si tratta, & essendo già scorso il bisogno di contribuire, che fu vtilmente sostenuto da conferenti, riesce fuori di Ragione il mettere in

campo questa dimanda Posuache se questi Signori furono, & sono hoggi preseruati dal contribuire, & li conferenti di Viadana hanno già supplicato à quanto ouergua per occasione della passata guerra veniamo ad essere fuori del caso, nel quale direuamo, che gl' essenti per suffragare all'impotenza de gl'altri debbano concottiere perche mentre dimandano i carichi già imposti e distribuiti, si suppongono cessare il pericolo della necessità, e così trattare solamente del cominco de priuati per causa del quale gl' essenti ne hanno che pensau] come elegantemente discorrono il Neuzian, *conf. 66. n. 35. in fin. & il Bursat. conf. 16. num. 74. [che perciò questi Signori deuono essere mantenuti nel quasi possedimento nel quale si ritrouano di libertà ed' essenzione senza che se le inuoui cosa alcuna] Gratian. discept. forens. 890. sub num. 17. & 18. Fontanell. de pact. nupr. claus. 7. glof. 3. par. 10. num. 12. & 42. tom. 2. Post. de manut. obseruat. 10. num. 22. & 23. disti allegat. 1. num. 39. lib. 1. [& per la sudetta Communità di Coguzzo. Anzi che questi Signori essenti per non hauere mai immaginabilmente conferito à forte alcuna di grauezze s'intendono più tosto preseruati, che essenti.*

E quando mai da chi si sia fusse reuocato in dubbio la validità dell' essenzione col presto che non appaia della loro origine, ue apparessa del titolo mediante il quale questi Signori pretendono l'immunità, à tutto cio si potrebbe addurre non vna ma mille vispoite, e primieramente che nel proposito di pagare grauezze la consuetudine di centenaia d'anni non mai interrotta di non hauere mai conferito à carico alcuno ha forza d' inuolabile legge. *l. 4. §. fin. ff. de publican. l. missi opinatores 7. ibi, consuetudine seruata, vbi Ioan. de Platea, in 3. notabilis. C. de exactione tribut. lib. 10. Crot. conf. 64. n. 4. lib. 1. Mastil. decif. 156. n. 18. Ferret. de Gabell. n. 236. Personat. in simil. tract. 34. & 35. Surd. conf. 470. num. 15. Bursat. conf. 18. num. 2. [doue afferma che la consuetudine obseruata per dieci anni induce la libertà, & essenzione de carichi,] & conf. 186. num. 11. & 12. Pauciroi. conf. 23. num. 13. & 16. Riminalda. lunc. conf. 413. num. 29. Gail. pract. obseruat. 52. num. 23. in fin. lib. 2. Menoch. de presumpt. 132. num. 52. & 53. Cytac. controuerf. 141. num. 50. & controuerf. 222. num. 18. & 19. [Tanto più hauendo questi Signori oltre ogni memoria detto huomo goduto della suddetta immunità dal che ne risulta la prescrizione, ed' immemorabile, la quale ha forza di privilegio giuridicamente costituito,] *l. hoc iure 3. §. duellus aquass. de ag. quotid. & asina. c. super quibusdam 9. praeerea. ff. extr. de verb. obligat. Cytac. controuerf. 2. num. 103. & controuerf. 300. n. 10. Mart. de iurisdict. par. 1. cap. 33. n. 9. Siluan. conf. 59. num. 10. Bonden. collect. 44. n. 26. & collect. 48. n. 10. Nat. conf. 623. n. 2. Crauet. conf. 111. n. 25. Non. conf. 47. n. 3. Myning. obseru. 29. n. 17. & seg. cent. 5. Schenard. iiii. conf. 52. lib. 1. [dalla quale prescrizione, & immemorabile si presume ne gl' essenti non solo la bona fede ma ancor il giusto titolo, quantunque non sia per loro allegato,] *Scot. respons. 1. n. 126. tom. 1. lib. 1. Purpurat. conf. 136. n. 10. Lancellot. Gall. conf. 54. n. 37. Surd. conf. 34. n. 33. & conf. 262. n. 22. Gonzal. ad regul. 8. cancell. glof. 18. n. 45. Mar. Anton. var. respons. 70. n. 11. & 12. lo. Andr. allegat. 14. n. 9. Valenzol.***

3.

4.

5.

6.

7.

201. Obf. 8. n. 12. Rot. Rom. decif. 614. n. 1. part. 2. & decif. 249. n. 4. & decif. 150. n. 4. part. 5. recent. Gaill. de arreflo Imperial. cap. 7. num. 24. diffi nella fudetta allegat. 1. num. 44. fino al num. 50. lib. 2.

[Quindi perciò s'arguisce indubitatamente l'effentione di cui si tratta non solo perche ambi le parti la confeffano, ma ancora, e molto più perche ambi la parti dalla verità del fatto si caua irrefragabile ne l'andare (ciaguare, poffiache fono ftare foftenute da conferenti, deuonfi più hauere in confideratione, auegna che la Comunità per pagarle habbia pigliati danati ad intereffe fendo che nel confiderare le facoltà d'alcuno s'ammira non tanto a gl'effetti, che egli poffiede, quanto al credito mediante il quale da fe fteffo fuppliffe alle correnti neceffità. Si che hauendo la Comunità nel modo fudetto compitamente foddifatto all'effercito Impetiale, & ifpefe occorfe per la guerra fenza toccar, all'ora gl'effenti contio quefti più non le competitte attione fe bene per la cagione medema fece quantità di debiti potendo a quelli col beneficio del tempo foddifare, nel qual cafo non poterfi moleftare gl'effenti conchiude]ue gl'iffetti termini il Neuizan. conf. num. 35. e la Rota Romana auanti il Buratt. decif. 391. fub num. 9. verf. praertim cum pecunia depianitur ad intereffe feu cenfuum, & deinde fiat repartitio pro contributione cum temporis dilatione ad foluendum.

[Anzi che fe fuffe vero conforme viene fuppofto effere veriffimo, che la maggior parte de creditor fiano perfone della medema Comunità, e de conferenti tanto meno ci rimarebbe di difficoltà, apparendo in quefta guifa che non folo in conferenti hebbero forza di foftenere il peso delle grauezze alla rata del loro eftimo ma di più le reftarono denari e facoltà di potere fomminiſtrare quanto biſognaua alla Comunità per foftenere pontualmente la briga, e caroco dell'alloggio, e contribuzioni.

Alle fudette confiderationi s'aggiunge d'auantaggio, che vn gran tempo il non effere de conferenti ritornaua in aggrauio, ftando, che all'ora, e ne gl'andati tempi ſormontauano di longa mano gl'utili dell'entrate de beni della Comunità all'impoſte leggeriffime, che in quei tempi per la loro felicità accadeuano, che perciò ogni douere, e ragione vole che fe la Comunità per il fudetto ſpatio di tempo ha ſentito il cominodo delle rendite cauate da beni ſtabili, & altre impreſe del publico debbano ſentire l'incommodo che gl'hà recato la guerra & inuafione del nemico.] l. fin. §. fed cum C. de ſurt. l. ſuperuacuum, C. de tempot. in integ. reſtit. Mar. Anton. var. reſolut. 23. num. 4. lib. 1. cum adductis per Barboſ. Axiomat. 44. num. 1. [Si come il difaggio, e la ſpeſa maggiore ch'hanno patito gl'effenti nel refacimento de gl'argini per lo che al doppio quaſi fono ſempre ſtati taſſati a conferire del loro proprio, deue effere compensato col ſoleuamento dell' immunità da carichi militari, poſiache chi è grauat in vna maniera, nell'altra deue effere reintegrato.] l. 1. §. fin. ff. de aq. plu. arc. Barboſ. Axiomat. 44. num. 2. Neuizan. conf. 66. num. 40.

[Viene tutto cio maggiormente comprovato da vn ordine Ducale publicato dell' anno 1530.] al num. 13. [in materia di conferire alle grauezze impoſte dalle Comunità di queſto ſtato dalle quali i quello vengono preferuati i Cittadini

Mantvani, i quali a debiti tempi habitano nella Città con tutta famiglia. Di modo che concorrendo ne Signori de quali non ſolo la qualità della Cittadinanza, habitatione, & altre prerogatiue, ma ancora il priuilegio dell'effentione non v'ha dubio alcuno, che non poſſono effere grauari.

Soggiungo di più che fe gl'effero fuſſenti al preſente coſtretti a partecipare dell' aggrauii in conformità della richieſta de conferenti ne ſeguirebbe loro, che i priuilegii, e fauore dell' immunità ſe le conuenterrebbe in odio, e graume contra la diſpoſitione del teſto nella.] nulla iuris ratio, 24. ff. de legib. cap. quod ob gratiam, 61. de regul. iur. in 6. Barboſ. Axiomat. 96. num. 1. [Il che ſi proua dell' effere ſtati neceſſitati gl'effenti in effecutione dell'ordine di S. A. S. a ritirarſe alla Città, ed'abbandonare, e laſciare incolti i proprii beni doue che li conferenti ſteſſero ſaldi e coll'entrate che raccoglieuano non effendole impedita l'agricoltura, ſopportauano con facilità, e voluntariamente le contribuzioni, da quali anch'eſſi haurebbono potuto eſſimere di pagare coſa alcuna, oltre le proprie forze, non hanno perù mai adempito permettendo, che per il debito fuſſero condotte tre di loro pregioni, quali non furono mai riſcoſti, ma ſe ne fugirono. Si che fatta riſſeſſione ſopra la forte del negotio, & hauo riguardo pontualmente a cio che, e ſucceſſo in materia di contribuzioni reſta chiarito, che gl'effenti non poſſono effere grauari.

Quando poi ſenza pregiudicio della verità concedefſimo, che fuſſe lecito per cauſa delle contribuzioni il mettere la mano anche nel taſſare gl'effenti, ciò fare non ſi potrebbe ne dourebbe ſenza il loro interuenuto e participatione a fine che potellerò diligentemente ſcrutinare fino a quanto fuſſero tenuti conſerire tanto più douerido eſſi moderamente, e con qualche riguardo della loro effentione effere in ciò grauari.] Odoſfred. in Luenimem. 11. in fin. l. de Sacroſ. Eccleſ. Theſaur. quaſt. forenſ. 93. num. 10. lib. 1. [In propoſito di che ſi potrebbe allegare tutto ciò, che ſcriuono i Dottori quando tratta per collette di aggrauare gl'Eccleſiaſtici in ſuſſragio de conferenti alli carichi, e per ſouenerie alla publica neceſſità, non potendoli ciò fare ſenza il loro conſenſo e participatione.] non minus, de Immunit. Eccl. Surd. conf. 301. n. 67. Bellett. diſquiſit. Cleric. part. 1. rit. de exempt. cler. §. 2. num. 105. fol. 293. [ciò dico allegare ſi potrebbe ogni qual volta ſenda andar per mendicari ſuſſragij non haueſſi di ciò la proua euidente, cioè che gl'effenti deuno effere chiamati a veder a fare l'impoſitione delle taglie alle quali ſi pretende, che loro debbano concorrere a fine che poſſino conſiderare ſe ſi tratti di vrgente neceſſità alle quali per la borſa del Comune ſolito a conſerire non ſi poſſi interamente porci rimedio.] Clarin. in Clem. 2. fub num. 4. verf. decimoquinto, Not. Anchar. num. 9. de cenſ. Purpur. in l. placer §. C. de Sacroſan. Eccleſ. [Doue dire d'auantaggio, che prima di dare moleſtia a gl'effenti conuiene moſtrarli il libro dell'eftimo, e dell' Impoſitioni con auſitati, che ſi preparino al pagamento.] Neuizan. conſil. 66. num. 12. & 13. [doue riceua queſta ſolemnità a fauore de gl'effenti alle fraudi ch' a loro pregiudicio potrebbero occorrere.

Da quanto dunque hò ſin' ora accennato, e da cio che in oltre mi poteſſe ſouenerie chiaramente

11.

12.

13.

14.

8.

9.

10.

mente si caua non hauere la Comunità fondamento alcuno fusistente di potere violentare gl'essenti al pagamento delle contributioni non solo per essere già passato il pericolo e l'occasione d'imponerle, e molto più per hauere già la Comunità parte in contanti e parte col credito adempiro à quanto bisognaua, ma ancora perché quando gl'essenti saranno conformi ogni douere richiede, chiamati à fare i conti, e vedre doue siano andate disperse l'entrate della Comunità massime in cole che poteuano tralasciarsi disponendo del danaro mal speso in pagare à chi non si poteua di meno, si ritrouara, che quasi il meno dell'eccessiue ed intolerabile spese che assessorono hauer fatte, si è distribuito nelle contributioni, essendosi il rimanente consumato à notabile ruina anche de conferenti per capriccio di che ha in que tempi, e di poi maneggiate l'entrate del publico. Qui e ch'hanno essi conferenti maggior occasione di querelarse di se stessi e della inconsiderata elezione al maneggio delle entrate del publico che fondamento di dare senza profitto alcuna molestia à gl'essenti; A quali in ogni caso, che potessero essere attretti à qualche recognitione non potrebbe negare la Comunità di bonificare i mandati di fieno, od'altre cose datte à monitorari di Viadana abenche siano in testa del Signor Berfelli, & Tristano. Se bene stimo foperchio il fare questa istanza non essendosi motiua rileuante per il quale adesso in particolare si possi innouare cos' alcuna à gl'essenti.

E così perchi sarà eletto à farne la relatione à S. A. S. per le ragioni sodette doua riferirle. Tanto più non hauendo del verisimile che la Comunità per sodisfare à debiti giustati per causa delle contributioni senza notabile incomodo per l'essentione di tre o quattro particolari, i quali finalmente non lo ponno somministrare agiuto se non di poca consideratione, e quantita in riguardo delle disaureture ed'aggrauij à medemi succeduti per l'istessa cagione, pondératione hauta prima di me da Camil. Borell. *conf. sue controuers.* 74. num. 57. 58. & 39.

S V M M A R I V M.

1. Index Hebraeorum priuatiuam quoad alios Iurisdictionem habet.
2. Continentia cause non militat, vbi diuersitas Fori adest. *Declarat.* 11. num. 5.
3. Iudicium concursus coram diuersis Iudicibus fieri nequit, & num. 4.

O B S E R V A T I O L I I.

DOMINA Helena Victoria in Iudicio concursus creditorum coram Pratore Casalís vertente comparuit ex Iuribus sibi cassis à creditoribus hereditatis Patemæ, & sententiam obtinuit, in qua in casum euictionis bonorum Senatus eidem Iura referauit, vigore cuius reservationis, cum aliunde sibi consultum non præxisteret pro duplis quinquaginta quinque cum dimidia solutis Hebræo Salomoni Levi, timens molestari ab anterioribus dicto Hebræo istum interpellauit, qui iam in eodem Iudicio pro alio eius credito comparuerat, ad manutene-

ndendum creditum cessum, vel alias ad restituendum pretium dictorum bonorum, persolendum prædictis anterioribus in casum molestiæ. Opposita per Hebræum exceptione remissionis ad proprium Iudicem causam retinendam Prator pronuntiavit, à qua per eundem Hebræum interposita coram Senatu appellatione super humilimodi articulo incompetentiæ pender resolutione.

Pro cuius decisione in facto præsupponebatur Hebræos pro eorum litibus iam actiuis, quam passiuis peculiarem habere Iudicem, qui Iurisdictionem quoad quoscunque alios Iudices priuatiuam habere consuevit. *Ioan. Auan. confil.* 70. sub num. 1. *vers. hoc præmissis*, Ancon. Ricciulli. *de Iur. pers. lib. 2. cap. 49. num. 5.* Ludouici. *decis.* 4. num. 6. *Marfcor. var. resol.* 54. num. 4. lib. 1. *Pigant. ad Statut. Ferrar. rubr. 1. Rim. iun. conf.* 594. ex num. 1. latè Pigant. *ad Statut. Ferrar. rubr. 1. num. 6. & faciunt tradita per Contr. discept.* 89. ex n. 35.

Cuius vigore quantumvis Hebræus ipse niteatur, vt causam pro eius particulari interesse ad Conferuatore tractaret ex inani supposito, quod vbi inter colligantes diuersitas Fori intercedit, continentiam cause diuidi non prohibeatur, *Cyriac. controuers.* 381. num. 52. Menoch. *de arbit. cas.* 371. num. 21. & latius comprobati *allegat.* 124. num. 6. & 21. lib. 3. Vltra quod continentiam causæ cessare prætendebatur ex diuersitate personarum, Iudicis, ac rei petitis. *Afflicti. decis.* 354. num. 13. *Carleual. de Iudic. tit. 2. disput.* 2. num. 13. rom. 2.

Exceptio tamen Hebræi per Senaturn reiecta fuit; quia natura Iudicij concursus non patitur vt coram diuersis Iudicibus tractetur, cum ordinetur ad prælationem Iurium cuiuscunque creditoris, *Afflicti. decis.* 380. num. 7. in addition. *Maltril. decis.* 79. num. 5. Guzman. in *tractat. de euict. cap. 7. num. 56. & seq.* cum adductis per *Salgad. in Labyrinthi. creditor. part. 1. cap. 4. n. 1.*

Rationem assignant quia Iudicium istud concursus vnus est continens, & corpus integrale compositum à Iure debitoris, & cæteris Iuribus creditorum, quæ tanquam membra illius capitis, arque partis, & membri principalis iudicantur, & in ipsum incorporata, à quo separari tanquam à suo capite principali trahuntur, & cum eo vnus corpus efficiuntur, iuxta textum in *cap. recolentes de Stat. Monach. Salgad. in Labyrinthi. cred. part. 1. cap. 4. num. 22.* Guil. Ant. de *Rescript. & Morat. conclus.* 566. num. 115. lit. c. 4.

Nec obstat quod Hebræi Conferuatore pro eorum causis Iudicem deputatum habeant, quia istud non tollit, quominus in Iudicio vniuersali priuilegium cesset, ita vt omnes cuiuscunque Fori creditores coram Iudice concursus eorum Iura deducere teneantur. *Salgad. in Labyrinthi. creditor. part. 1. cap. 7. num. 54. & seq.*

S V M M A R I V M.

1. Duplicitas summa probatur ex diuersitate scripturarum, temporis, & summarum.
2. Sententia sine alio non probat. Non executæ, non attenditur, num. 4.
3. Cessionarij negligentia in non exigendo, cedentis non præiudicat.
5. Manuentio in quasi possessione exigendi censum non impeditur exceptione Fideicommissi.

- 6 *Datione insolutum nulla existente, fructus in sortem compensantur.*
- 7 *Conditio inrandi appofita in fententia, impleri debet incontinenti.*
- 8 *Appellatio vim fententia fuffendit.*
- 9 *Datio insolutum pro indibito eff nulla.*
- 10 *Hæres etiam beneficius deiecto ære alieno hereditatis, non facit fructus fuos.*
- 11 *Subhaftatio ante liquidationem crediti eff ipfo iure nulla, bonæque cum fructibus reftitui debent.*
- 12 *Qualitas facilius probatur confitio de fubftantia.*
- 13 *Claufula, addendi Inuentario, omiffa præferuat à dolo. Addendi Inuentario operatur ne hæres primetur eim beneficio, fi aliquid per ignorantiam deferbere neglexerit, num. 14. & de ratione, n. 15. Limita vñ, n. 17.*
- 16 *Inuentarium non facere, æs imperfecte facere paria funt. A non habente mandatum fpeciale confeffum non auferuntur, n. 19.*
- 18 *Inuentario in conficiendo procuratoris dolus principali non obft.*
- 20 *Negleffa non nocent, quæ facta non prodeffent.*
- 21 *Diminutio hereditatis contingens culpa hæredis creditoribus hæreditariis non præiudicat.*

OBSERVATIO LIII.

VLTra dotem Ducatorum quinque mille in priori matrimonio conftitutam, alios Ducatos quatuor mille D. Ariadna de Scarampis D. Com. Vincentio de Petrozanis in dotem conftituit, detractis veroparim assignatis, partim cum effectû traditis pro residuo iterum de libris 5086. pro complemento autem illorum de libris 6170. pro integra dotis folutione creditor remanfit, quemadmodum latius indicat dotis Instrumentum regiftratum in proceffu fignato A. in præfenti exhibitio.

A præfentione dictarum librarum 5086. tanquam debitarum fub conditionibus in Instrumento dotali expreffis, ac nufquam purificatis, idem D. Com. per Senatum Excellentiffimum exclusus extitit, vt ex fententia fub die 13. Octobris 1642. promulgata, & de qua in fine proceffus fignati D.

In computum alterius refidui librarum 6170. fub die 26. Maij 1626. vltra liuellos in computum fortis libras 2760. recepit, vt ex receptione, de qua in proceffu R.R.S. Thomæ fol. 34. fac. 2. Quemadmodum fub die 16. Julij 1621. vltra interuflurorum folutionem integram pro capitali dotis libras 3422. præfatus D. Comes fe recepiffe facetur, vt in dicto proceffu S. Thomæ fol. 35. Sicuri ex binis aliis receptionibus; altera fub die 23. Maij 1622. & altera fub die 3. Nouembris 1622. & de quibus in dicto proceffu S. Thomæ fol. 36. fac. 2. & fol. 37. de folutione librarum 1797. 8. apparet. Denum de libris 483. eidem D. Comiti folutis, vt ex receptione fub die 17. Maij 1623. de qua in proceffu prædicto S. Thomæ fol. 37. fac. 2. conflat. Quæ fummæ fimul coaceruatæ, quantitatem librarum 8462. 8. conftituunt, adeo vt dictus D. Comes de Petrozanis, tam de capitali, quam de intereffe refidui dotis fatisfactus integraliter euafit. Neque enim obftat, quod in recognitione dictarum rece-

pitionum dictus D. Comes illius die 16. Julij 1621. de eiuſdem laceratione, feu duplicatione opofuerit, dum allegatam duplicationem cum pluralitate receptionum eiuſdem quantitaris, & temporis non probauit, Surd. confil. 80. per totum, Burat. decif. 157. num. 2. ac per tot. Ex quibus fimul iunctis liquido refultat de integra dotis folutione.

Nec propterea in calculo nouiffimè producto, & regiftrato in currenti proceffu fol. 106. & feq. nulla prorfus prætenſe dotis, feu eius refidui ratio haberi debebat, nec amplius in aliquo fe creditorem D. Comes de Petrozanis conftituere debebat.

E prædicto calculo inſuper demenda eff partita tam capitalis, quam cenſuum D. Rami. Si quidem fententia in actis producta, & regiftrata in currenti proceffu fol. 37. fine actis nihil omnino probat, DD. in l. Si cum nulla 8. ff. de ve iudic. Burat. decif. 76. num. 2. & decif. 834. num. 8. Merlin. decif. 765. num. 6. Accedit inſuper, quod eadem fententia longe poſt adeptam hæreditatem, & actionem intentatam à D. Comite emanauit, Vnde antea non poterat dici cenſus in exigibilis niſi culpa eiuſdem D. Comitæ, quæ principali noſtra ius habenti à cedente præiudicare nequiuit, Gratian. diſcept. forenſ. 7. num. 8. & 9. cum adductis per Thomat. decif. Macerat. 29. num. 27. & 31. Deum ſuper eadem fententia ſolidum fieri neque fundamentum, dum hæctenus excuſa non appareat, dixi allegat. 54. num. 30. & allegat. 59. num. 4. lib. 2. Cum animaduſione etiam quod hæctenus edoctum non extitit, terras cenſui ſubiectas eaſdem eſſe, ſuper quibus ſubſtitutionem fuore illorum de Ramis purificatam Senatus Mantuæ Excellentiffimus cenſuit. Fruſtra ergo ſtantibus poſtuliſſimum rebus, pro vt ſtant in calculo prætenſi eius crediti D. Comes cenſum poſuit, quem ipſe, & per totum annum 1629. exegiffet facetur. Adeo vt ſi in eius poſſeſſione, ſeu quali cenſus exigendi inſteſſet, vtique fidei commiſſo non reſiſtente obtinuiffet, ad Cenc. de Cenſ. quæſt. 91. num. 29. & poſt tract. decif. 236. num. 4. Interim ergo in calculi ſuper defectu eiuſdem cenſus vis fieri non debet, ſed D. Prouenzalia in ſua poſſeſſione, ſeu quali manuteneſſenda venit.

Ex quibus ſequetur quod dationes inſolutorum, ſiue iudicialiter, ſiue extra iudicialiter per D. Comitem receptæ, vt in prædicto eius calculo in currenti proceffu diſt. fol. 106. & feq. tanquam indebito, vel plus debito emanatæ iuribus quoque non ſubſiſterent, in tantum, quod fructus exinde perceptos reſtituere, ſeu cum eius credito compenſare tenebatur, ad latiffimè tradita per Surd. decif. 45. & decif. 65. per tot. & vtroque adnotauit Hodiern.

Si enim in aliquo fuiſſet creditor vtique ex fructibus ſtabiliū ſatisfactus cenſeretur, præterquam quod ex valore etiam mobiliū ſatisfactio præſumpta inducitur, tamenſi D. Comes non nili de trapezaria, ſeu eius pretio in ſcutis quinquaginta ſe debitorem conſtituat, vt in proceffu ſignato C. fol. 32. Quinimo exinde colligitur, quod cætera quoque mobilia, ſeu eorum valorem in vſus proprios hæres conuerterint, nec ab Exercitu Cæſareo depradata extiterint, ſcut.

ſo.

Ludus Pilæ, ſcut. 100.

Pro venditione facta ſubrogando, ſcut. 210.

Pro Apothecis ad liuellum conceſſis, ſcut. 300.

Pro

Pro Prædio Maldinatij,

scut.658.

scut.1418.

De quibus omnibus D. Comes in calculo registrato in processu *fol.106.* hereditari Scarampæ creditum dat, & prædicta omnia ad illius instantiam, atque in computum suarum prætensionum partim iudicialiter, partim extrajudicialiter alienata admitit; cum tamen de tempore prædictorum, dempto valore mobilium in nihilo fere creditor reperiretur.

- Neque enim obstat, quod pro consumptione mobilium testes fuerint examinati, & per Reuerendiss. D. Vicarium Generalem pronuntiatum fuerit, luctantibus D.D. Lazariis in supplementum non esse molestandum, vt in processu actitato de anno 1635. in Foro Episcopali signato G. *fol.27.* Quoniam cum postea, nec intra decennium, nec hæcenus Iuramentum in supplementum subierint; inde sententia ipsis hæredibus non suffragatur, atque in præsentis eorum creditis valorem mobilium accepto ferre tenentur, vt pluribus exornat Cyriac. *conrou. 520. per totam, Scac. de senten. & re iudic. gloss. 14. quest. 14. num. 10. ac per tot.* Ultra quod cum à prædicta sententia illicdo interposita appareat appellatio, per illam vires sententiæ in suspensio remanserunt, *capa. de re iud. Mar. Anton. 4. var. resol. 26. in 13. Rot. decif. 118. n. 5. pari. 5. recent.*

- Quapropter cum ex prædictis apertissime liquet abque credito imaginabili ad distractionem stabilium hereditatis deuentum, duo proinde insurgunt; alterum quod distractio ob non existentiam crediti nullius roboris sit, *l. 4. §. condemnatio, ff. de re iudic. Royas decif. 184. num. 2. Rot. in Romana censu 30. Aprilis 1655. num. 1. coram Reuerendiss. P. Dunozeito;* alterum quod hæredes etiam confecto Inuentario ob defectum æs alienum fructus hereditatis suos non fecerunt, vt pluribus post alios exornat, *Rota decif. 304. per tot. part. 5. & decif. 2. & decif. 531. num. 2. ac per totas, part. 6. recent.* Quibus accedit etiam, quod bona hereditatis nulliter distracta secundum valorem currentis temporis computari debent. Adco vt prædictis simul iunctis in hereditate tot bona reperiri dicantur, quot pro satisfactione principalis nostræ sufficiant.

In quorum omnium comprobationem plurimum suffragatur, quod D. Comes coram Prætoro in Actis Maregnani pro credito librarum 5086. iudicium assumpsit, vt in processu signato A. Deinde coram Excellentissimo Senatu in Actis D. Lucini reassumit statum causæ ob idem creditum obtinuit, vt in processu signato B. Demum agentibus Reuerend. Patribus contra eodem Excellentissimo Senatu pro ipsorum credito contra eandem hereditatem Scarampæ, facta exhibitione dictorum processuum signatorum A. & B. in Actis eiusdem Lucini de anno 1632. compilatis, abque vlla processus liquidatione crediti dictarum librarum 5086. minùse seruatis de Iure, ac stylo obseruandis, ad subhastationem bonorum hereditatis Scarampæ deuenit, vt latius apparet ex processu signato C. Vnde cum huiusmodi creditum ex sui facie insubsistens detegeretur, & sicuti *superius* indicauimus, pro tali ab isto Tribunali Supremo iudicatum fuerit; Non releuat modò, quod D. Comes aliunde pro totali consumptione bonorum hereditatis Scarampæ defendenda, ac se eximendo à solutione debitorum eiusdem hereditatis indu-

bitabilium respectu aliorum, se creditorem facere contendat; Istud namque non tollit quin subhastatio irrita censetur, bonaque cum fructibus commodo creditorum cedant, Rota apud Nigr. *de subhast. decif. 13. sub num. 5. vers. denique nulla, Post. in simili tract. de subhast. in pest. 26. num. 19. & seq.* Et consequenter à primo ad vltimum perinde haberi ad præiudicium D. Comitis debet; non secus, ac si bona hereditatis subhastata penes eum adhuc existerent, atque ad solutionem iuxta petita condemnandus veniret.

Hinc ergò præsupposita etiam validate Inuentarij nil obstat, quominus D. Prouenzalia institam indemnitatem consequi omnino deberet; Eoque magis, quasi verè, & in effectu Inuentarium ex iam dictis non subsistit, minimeque hæredibus ad euitandum grauamen opitulatur. Esto enim quod cõsilio de subhastatione rei, qualitates, & confinia illius facilius probentur, ex gloss. in *l. talis scriptura 30. §. fari, in verbo quiescentia, ff. de legat. 1. & Surd. decif. 222. num. 4. & conf. 94. n. 26.* Quodque protestatio adiecta Inuentario qualificandi, & addendi confinia bonam fidem arguat, simulque fraudandi animum, omnemque doli suspicionem remoueat, Bald. in *Auiti. Sed cum restator, num. 12. C. ad leg. Falcid. Ang. in l. 1. §. hac stipulatio, ff. Si cui plus quam per leg. Falcid. Surd. decif. 216. num. 32. & decif. 222. num. 21.* Idcirco ex prædictis D. Comes beneficium Inuentarij priuari nequeat, Bald. in *l. fin. §. cum igitur, num. 8. C. de iur. delib. & in d. Auiti. Sed cum restator, C. ad leg. Falcid. Phanut. de Inuent. part. 3. num. 46. Surd. decif. 216. num. 45. & decif. 222. num. 22. Ludouic. decif. 169. num. 3. Rota decif. 747. num. 4. part. 2. recent.* ea ratione quia quando omissiones non sunt dolose, beneficium Inuentarij non amittitur.

Hæc tamen in præsentium negotiorum non facessunt, & primo, quia confinium adiectio ex necessitate post recessum exercitii Cæsarej ob prædictam obligationem ab hærede suscepiam intrinsecere debebat; sicque non applicantur auctoritates in contrarium congestæ, fundantes se in clausula generali, *saluo Iure addendi*, ultra quam hæres in facti contingentia clausulam particularem de melius describendis stabilibus adhibuit. In tantum, quod præcedens descriptio tali in casu pro infecta habebatur. Secundo quia dicta reseruatio non tam qualitates stabilium, quam & substantiam afficiebat, dum in incerto remaneret, an prædium Maldinatij in effectu Iugerum sexaginta plus, vel minus esset; maxime cum pars illius in proclamatibus, de quibus in dicto processu Lucini signato C. Iugerum 45. exprimitur, *fol. 23.* Et in fide venditionis in vim subhastationis emanatæ non nisi de Iugeribus 40. pro 84. enuntiat, vt in processu anni 1635. *fol. 8.* Quæ stante Iugerum incertitudine, causata ex conditione apposta Inuentario de ea reducenda ad certitudinem illicdo æ libertas exundi Ciuitatem permittisset, non adimpleret; inde propterea fit, quod Inuentarium reddatur imperfectum, ac pro infecto habeatur; cum paria sunt non facere, vel minus perfectè Inuentarium conficere, Gratian. *discept. forens. 532. num. 10. Surd. decif. 222. num. 1.* Demum in oppositum congesta non releuant, ex quo in facti contingentia hæres non tam sciuit se obligatum describere certitudinaliter quantitatem prædij, verum etiam præcisè ad id se obligauit, adeo vt per omissionem à commodo Inuentarij omnino ceciderit, vt latè prosequitur Gratian. *discept. forens. 532.* Et

11.

12.

13.

14.

15.

16.

17.

nuh.13. ac per tot. Hodie in ad Sued. d. decif. 222. num. 3.

18. Et quamvis non ambigatur quod dolus procuratoris in non conficiendo Inuentarium perfecte, principali non conficiendo, ex Rota decif. 331. num. 22. & seq. part. 5. recent. atque illud ad præsentem controuerfiam non applicatur, quippe quoniam, ut alias in hac caufa dicebam, ex eo etiam Inuentarium huiusmodi nullum cenferur, quia à non habente non quidem fpeciale mandatum, fed nec aliquod abfolutè proceffit.

19. Neque prædictis obstat, quod omiffio qualificationis attendi non debeat, ex quo li etiam interueniffet, nemini ex creditoribus pofutura efferet, & quæ facta non profunt, illa quoque infecta non nocent, Bursat. confil. 309. num. 14. li quidem ratiocinatio isthac in præfentiarum non militat, quandoquidem ex huiusmodi non qualificatione duplex hereditatis damnum accidit, alterum quia adhuc viget eadem incertitudo quantitatis Iugurum Malignitatis, ut fuperius ad oculum demonftramus; alterum quia ob negligentiam D. Com. feu hæredum bona Portioli de iure hereditatis prædictæ deuoluta remanferunt; Omnis autem diminutio contingens culpa hæredis, creditoribus non officit, argumento l. Deducta 58. §. ante diem, ff. ad Trebell. Mangil. de Impu. quæst. 136. num. 79. & seq. Merlin. de legitim. lib. 2. titulus. quæst. 7. num. 1. & faciunt tradita per Cyriac. controu. 165. num. 22. & controu. 347. num. 17. Ultra quod Inuentarium pluribus alijs fcatet nullitatibus, de quibus in præcedenti.

20. 21. Neque prædictis obstat, quod omiffio qualificationis attendi non debeat, ex quo li etiam interueniffet, nemini ex creditoribus pofutura efferet, & quæ facta non profunt, illa quoque infecta non nocent, Bursat. confil. 309. num. 14. li quidem ratiocinatio isthac in præfentiarum non militat, quandoquidem ex huiusmodi non qualificatione duplex hereditatis damnum accidit, alterum quia adhuc viget eadem incertitudo quantitatis Iugurum Malignitatis, ut fuperius ad oculum demonftramus; alterum quia ob negligentiam D. Com. feu hæredum bona Portioli de iure hereditatis prædictæ deuoluta remanferunt; Omnis autem diminutio contingens culpa hæredis, creditoribus non officit, argumento l. Deducta 58. §. ante diem, ff. ad Trebell. Mangil. de Impu. quæst. 136. num. 79. & seq. Merlin. de legitim. lib. 2. titulus. quæst. 7. num. 1. & faciunt tradita per Cyriac. controu. 165. num. 22. & controu. 347. num. 17. Ultra quod Inuentarium pluribus alijs fcatet nullitatibus, de quibus in præcedenti.

S V M M A R I V M.

- 1 Mutuum cum vfusu fufinetur paflo vfura reuelo.
- 2 Vfurarium in materia, ex alio, non autem promiffio attenditur.
- 3 Hebraei licite percipiunt vfuras ex eorum privilegii limitatas.

O B S E R V A T I O L I V.

MENTITA qualitate Banchetij Hebraeus Fra contraxit mutuum cum vfutis iuxta priuilegium Vniuerfitati concessum, quod fuit pactum, seu promiffio quatenus infulfibiliter præexifteret, non idè mutuum corruere exiftimabamus; Quia promiffio vfurarum reuocatur, & contrigitur firmo manente contractum mutui, l. Vfurar. 20. & l. Placuit 29. ff. de Vfur. l. Si pro mutuo 8. C. Si certi. per. Gail. pract. obferu. 4. num. 7. lib. 2. Sued. confil. 327. num. 18. & 55. Sperell. decif. 84. num. 52. Leotard. de Vfur. q. 73. sub num. 17. verf. quæ proinde, & prius quæst. 7. numer. 10. Scac. de commerc. & camb. §. 1. quæst. 7. p. 2. ampl. 20. num. 7.

2. Eo autem magis mox dicta fibi in facti fpecie locum vindicant, ex quo hætenus quicquam vigore dictæ promiffionis non egerit, & tamen in hac materia, vfurarum exactio tantum effectiua non autem fimplex promiffio prohibita cenferur, Crauet. confil. 189. sub num. 8. verf. negarem tamen Gratian. difcepti. forens. 387. num. 3. Rot. in crimin. Farinae. decif. 331. sub num. 4. verf. quæstio variatio, Bald. confil. 459. num. 7. lib. 4. Mancie. de iac. & ambig. lib. 8. tit. 24. num. 14. Farinae. de falf. & fæ.

Joan. Pauli Melij Obferuat. forens.

mul. quæst. 163. num. 32. Marefcor. var. refol. 133. num. 14. lib. 2. Rim. confil. 316. num. 23. Socin. iun. confil. 108. num. 4. in fin. & num. 5. lib. 3. Bero. confil. 207. num. 22. & seq. lib. 3. Bertazzol. conf. crim. 55. numer. 16. Cauagnol. confil. 86. num. 1. lib. 2. Scaci de commerc. & camb. §. 1. quæst. 7. part. 2. ampl. 10. num. 87. Ciatlin. controu. 29. num. 62. latè Galt. de credit. 2. tit. 7. n. 1542. & seq. Bursat. confil. 320. n. 68.

Accidente infuper, quod promiffio vfurarum nihil ponit in elfe, nec quauitatem determinatam continet, fed id tantum in ftipulationem deductum apparet, quod ex forma priuilegiorum, Vniuerfitati concessorum exigii permittitur; Quo certe cafu Hebraei non prohibetur, quin vfuras ab ordinibus limitatas exigant, Alexand. quæst. 180. in fin. lib. 7. Mancie. confil. 89. num. 28. & confil. 148. num. 10. 14. & per totum Menoch. de præfumpt. 29. num. 35. lib. 5. Leotard. de Vfur. quæst. 95. num. 49. & quæst. 100. num. 53. Ideoque Senatus pofteriori Senatufconfulto reformato præcedentem fententiam Conferuatoris confirmant, in qua Quiricus Bullus erga Ifraël Fra condemnatus fuetat ad capitale cum vfutis ad formam priuilegij vniuerfitatis.

S V M M A R I V M.

- 1 Indicis competentis ex deponentium perfonis in depofito attenditur.
- 2 Promiffio de reuocando pluribus fimul facta est indiuidua, & ideo emptor partem non tenetur reuocare, nifi totum offeratur pretium.
- 3 Indiuidua ex contrahentium mente diuidua efficiuntur, & e contra, & num. 4.
- 5 Oblatio verbalis ad euitandam pœnam moram, & cursum vfurarum fufficit in uenientiam, & abfentiam parui recufantis recipere fecum fi exhibeat fe promptam acceptare, n. 13. vel habeat caufam recufandi, num. 15.
- 6 Depofitum non integrè factum ignorauerit vel per errorem fuffragatur, controu. n. 21. Conditione extrinfeca affectum non releuat, n. 14. & num. 16. Non iuuat nifi fit integrum etiam quoad fructus, num. 19.
- 7 Contractum fimulatum facere aliquando licet: Declarat, ut num. 23.
- 8 Obligatio onanis reftitui per folutionem etiam à tertio factam.
- 9 Retroemptio ab uno ex venditoribus fieri poteft.
- 10 Coniunctura à coniuncto non præfumiur habere mandatum exigendi.
- 11 Socius uelut re communi ad vfum deftinatum inuito focio. Agenti ex caufa onerofa magis fuccentritur, quam ex lueratua, n. 12.
- 17 Claufula furium præferuatina cenfetur principaliter appofita fauore ipfius præferuantis.
- 18 Omiffum dictum de voluntate difponentis quando quod non exprefse exprimere potuiffet.
- 20 Pari reputantur non deponere, aut minus legitime deponere.
- 22 Inftrumenta folutionum pro quibus præfentitur compensatio ad integrandum depofitum, actualiter funt producenda.
- 24 Simulationis coniectura refultat ex reuocandione, fi illico emptor retrodebatur ex tarditate productionis Inftrumenti, n. 25.
- 26 Retroemptio facta cum pacto ftatim reducendi omnia in priftinum, non attenditur, & fimulata præfumiur.

K

27 Clam

- 27 *Clausula*, tunc & eo casu, denotat extremam temporis, restringit dispositionem ad casum expressum, & conditionem importat.
- 28 *Dilatio*, ex denotat causam proximam, & immediatam.
- 29 *Creditor* non tenetur exigere nisi prius sibi solutio interesse.
- 30 *Pacta seruare in contrahibus maxima est iustitia.*
- 31 *Aequalitas* ubique seruanda.
- 32 *Equitas* in ambiguis locum habet. A Senatu amplectitur, num. 35. Limita, ut num. 36.
- 33 *Rationem* si velimus de omnibus querere, multa, quae clara sunt subvertentur.
- 34 *Interpretatio* sit contra eum, qui potuit legem apertius dicere.
- 37 *Secy inter se* vtilia, & damna diuidunt.
- 38 *Iuramentum* non deservit sibi subesse occasio peccandi, vel actum superfluum faciendi ob praecedens iuramentum.
- 39 *Senatus Mediolani* propriam aequitatem amplectitur.

OBSERVATIO LV.

- I**N Causa vtrique Arrigona plura in illius ingressu se se offerunt animaduertenda, quae licet non cogant, neque conuincant, inclinant tamen, & alliciunt animum nostrum ad partem DD. Nicolao, & fratri aduersantibus propitiam. Quoniam si ex deponentium personis iudicis competentia in deposito faciendo attenditur, ut per text. in l. in contrahibus 14. §. fin. Cod. de non num. pec. tradunt Bald. in l. accipiam 19. num. 40. Cod. de usur. Scacc. de com. nuc. & camb. §. 2. gloss. 5. num. 374. Alexand. consil. 103. num. 4. lib. 5. Boer. decis. 114. num. 9. Clarin. contron. 34. num. 12. Ripol. var. resol. cap. vlt. num. 265. certe in hoc deposito vti coram laico à secularibus facto ex iudicis incompetencia non poterit argui defectus. Quomodo inanis quoque redderetur discipatio quolibet circa istius negotii diuinitatem, atque indiuisibilitatem ex praedicto supposito, quod deponentium personae inspicierentur; praeterquam quod indiuisitati introductae fauore emptorum, seu insolutorum recipientium, qui partem non tenentur retouendere, nisi integrum offeratur pretium, lasi & omnes in stipulationes 72. ff. de verb. oblig. Achil. Pedroch. in suo responso de interpret. & resolut. contrah. num. 350. & 351. fol. 71. & num. 531. fol. 103. Ioseph. Ludouic. decis. Perus. 112. num. 4. 5. ac per totam, Sacca consil. 89. num. 25. lib. 1. potuerunt ipsi renuntiare per effectum retouenditionem septimae partis factae à Ioanne Maria, & per oblationem iudicialiter emissam, atque ad Aduersariis acceptatam Amilij de retouendendo pro eius portione, in tantum quod retouenditio ex sui natura indiuisibilis, ac integraliter facienda, ex contrahentium voluntate euasit diuuida, ac in plures ratas exequibilis; Quod autem suapte natura indiuidua ex contrahentium coniectura mente diuuida efficiantur, & è contra alijs congestis, dixi allegat. 2. numer. 3. & 4. fol. 48. & allegat. 21. num. 12. & 13. fol. 381. lib. 1. & nunc addo Altograd. consil. 28. num. 44. Burat. decis. 469. numer. 7. Diuuida inquam ex parte
- 1.
  - 2.
  - 3.

Amilij, & fratrum, qui se obtulerunt separatim retouendere in ordine ad alios suos fratres; Et indiuidua quoad Nicolaum, & fratrem, in quantum quod abique alio mandato vnique licebat facta oblatione totius pretij redimere in totum, ut notabiliter post alios, tradunt Ioseph. Ludouic. decis. 112. & Sacca decis. consil. 80. num. 25. Ripol. var. resolut. num. 249. cap. 11. quin potius indiuidua etiam quoad personam D. Amilij, qui non tenebatur, nec cogi poterat Nicolao medietatem tantum sextae eius portionis retouere, sed integram illius portionem, sicque ex diuersis respectibus per relationem ad plures personas vna eademque res diuuida, & indiuidua diuicabitur.

Neque ex defectu integritatis depositum situd redargui poterat irrelevant. Tum quia stante repugnantia, contradictione, ac contumacia in recipiendo oblatam effectualiter pecuniam vnus ex fratribus, nimirum D. Amilij iuncta aliorum notoria absentia, etiam verbalis oblatio ad custandam penam, & moram, ac consequenter cursum vsurarum suffragabatur, ad text. in l. 2. Cod. de pact. inter empt. & vend. in proposito adductum per Fontanell. decisio 72. ex numero 16. & decisio 73. per totam, Surd. consil. 86. numero 29. Anton. Faber. de error. pragmaticis, dec. 22. error. 6. Duran. decisio 108. numero quarto, & quinto, & decisio 421. numero secundo, Monac. decis. Lucen. 40. numero decimo, iunctis numeris 14. & 15. Benintend. decisio 77. numero septimo, vbi quod sufficiat verbalis oblatio, etiam si agatur de euicando penam, moram, vel aliud damnum, Binius consil. 22. numero nono, & in terminis Boer. decis. 124. à numero vigesimo secundo, vsque ad 29. Tum quia allegatus in deposito defectus ex facti circumstantiis nullam prorsus subsistentiam habet stante reali oblatione cum deposito effectuali liquidorum, & exhibitione soluendi amplius, quicquid consisterit Nicolaum, & fratrem ex causa damnorum debitores futuros. Vnde si quid defectus depositi, id accidit per errorem, atque ignoranter, quo casu deponentem excusari admittunt, Follet. de censibus, versio. instrumentum gratia, sub numero quadagesimonono, fol. mibi 581. Caroc. de depositi. questione quinta, numero septimo, part. 2. Altograd. consil. 24. numer. 74. & 75. vbi considerat ita deum attendi defectum in deposito, quoties à sciente certam debiti quantitatem cerebrose, & pericaciter insillitur super minori summa, faciunt tradita per Ioann. Bapt. Cost. consil. 64. numero vigesimo quarto, vbi quod non profit protestatio quoad pretium soluendum, si quid plus deberetur, quando deponens est certus & non in errore, inclinant Tiraquell. de retractat. conuent. §. 4. gloss. 6. ex numero vigesimono, Fontanell. de pact. unip. clausula septima, glossa tertia, part. 6. numero decimo septimo, quod vtiue non euenit in Nicolao, & fratre inculcatibus oblationem de soluendo actualiter, quicquid ultra depositum extiterit liquidatum.

Pro cuius quidem depositi integritate haberi debet ratio retouenditionis factae per Bernardinum Nicolao, ac fratri simul cum solutione facta D. Ioan. Mariz per eosdem fratres, vbi etiam vsque

Obferuatio Quinquagesimaquinta. III

utraque nimirum, tam retrovenditio, quam solutio præsumi possent fictitiæ, ac per collusionem, seu simulationem extortæ, quandoquidem contractum simulatum facere aliquando licet, vt post Bart. notant Tiraquell. *de retract. Lingnag. in præfat. num. 79.* Iacob. Gallus *conf. 116. num. 13.* & est text. in l. 1. §. 1. ibi posse, & sine dolo malo aliud agi, & aliud simulari, sicuti faciunt, qui per huiusmodi dissimulationem scruiant, & teneant, vel sua, vel aliena, *ff. de dolo.*

Quantum enim ad personam D. Bertarini, nihil refert ad effectum perfectæ retrovenditionis, ac omnimodæ liberationis Æmilij, ac fratrum, quod loco pecuniæ tandem rem in extinctionem sui crediti receperit cum iurium præseruatione erga præfatos de Arrigonis, cum intelligatur tantummodo quoad fratres redimentes, Gratian. *discepi. forens. 962. num. 31. cum sequentibus, ac per totam.*

Omissio autem, quæ inter Æmilium, & fratres intercederet vniuersalis Societas ratione meretur, & omnium bonorum communio, adeo etiam singularis inter ipsos connexitas propter dationis in solutum receptionem, adeo vt ab vno ex ipsiis fratribus vti sociis contractus retroemptio in totum fieri posset, *l. si vnus 28. num. 3. ff. de pact. Magon. decif. Lucen. 5. num. 21.*

Gratian. *discepiat. forens. 401. num. 44. & 45.* sicque vnus tantum pro omnibus valide potuit citari; Nec ad rem nostram applicantur tradita aliis cumulatim per Thomam. *decif. macerat. 2. num. 24. 25. & 26.* vbi vult, non præsumi coniunctum habere mandatum exigendi à coniuncto. Fallit enim istante societate inducta per contractum, & tanto magis, quia versamur in re ex necessitate retrodabili, argue ad istud peculiariter destinata, quo casu socius pro socio, ac frater pro fratribus dicitur habere mandatum, *Maient. confil. 80. num. 13. & confil. 99. n. idem 13.* cum ibi notatis per nos, & faciunt tradita per Altograd. *confil. 100. num. 67. cum pluribus sequentibus.*

Animaduertendum Insuper nos versari in pacto gratiæ ex causa onerosa faciente rem minus valere, in quo non ita rigide procedetur, quemadmodum in pacto ex liberalitate prouenientis; quin potius obligatio ad redimendum succurrit, vt in materia depositi animaduertunt, Ludouil. *dec. 492. num. 12.* & in eadem causa Gratian. *discepi. forens. 786. n. 17. & 18.*

Re tamen in progressu examinationis eiusdem causæ maturius perpenfa, contrarium de iure verius, factique serici magis consonum existimauimus, admissio etiam, citra veritatis noxam, quod non expediat insistere super defectu ordinis in procedendo, siue iudicis incompetentiam, siue mandati carentiam in Domino Nicolao etiam nomine fratris interueniente, sine citationes aliorum, præterquam D. Æmilij omissionem in vnum cumulemus. Etenim depositum in substantialibus, quam plurimis eliditur exceptionibus.

Quartum prima est, quia D. Æmilius ad enertuandam quamcumque obligationem, tam realem, quam veralem vltus est remedium, quod nostri reputant singulare, dum ad obligationem sibi factam replicauit, & seque pariter obulit paratum recipere. Vnde cum Nicolaus illico non soluerit, nec minus soluendi facultatem in promptu haberet, ex quo in maiori parte pendebat solutio ex pro-

ductione instrumentorum, talis oblatio etiam iudicialiter facta, vnâ cum deposito partis debiti in nihilo cō suffragatur; quia in effectu per verbis verba tantum reportauerat, Bartol. *in l. fin. num. 5. vers. Sed ad hoc, ff. de diffacti. pignor. l. aff. corfil. 9. num. 28. lib. 1.* Altograd. *conf. 24. num. 83. 124. num. 30.* Cyriac. *controuers. 267. num. 1.* faciunt tradita per Gratian. *discepiat. forens. 786. numer. 28.*

Secunda est, quia D. Nicolaus verbaliter quidem exhibuit totam summam pro redimendo necessarium, eam tamen, nec in facto obulit, neque in effectu deposuit, dum insisteret sibi accepto ferendam esse pecuniam, vt asserbat solutam Bertarino; ad effectum enim, vt depositum releuaret, ad minus requirebatur in actu illius fidem facere de prædicta solutione, alias depositum euadebat extrinseca conditione affectum, ac consequenter irrelucans, vt non obscure colligitur ex Ludouil. *d. decif. 492. num. 14.* Et in eadem causa, Gratian. *d. discepi. 786. num. 20. & 21.* vbi vult, quod depositum partim in numerata pecunia, & partim in compensatione consistens non constitit de fundamento quantitaris compensationis ad nihilum decreuit; admissio enim, quod de consensu ipsius Bertarini loco pecuniæ potuerint se affrancare per dationem in solutum rei stabilis, non propterea eximebantur DD. Nicolaus, & frater ab onere indubium faciendi fidem de huiusmodi redemptione ad effectum, vt D. Æmilius videret, an sibi satis consultum esset, antequam, & ipse cogreretur acquiescere oblationi, deposito, aut solutioni residui, & successu bonæ tetradate.

Tertia hic succedit, nam cum D. Æmilius etiam nomine fratrum iustam habuerit causam recusandi in retrodatione per aduersantes insita excomputandi solutum Bertarino, dum incontinenti de illius satisfactione non constabat, deposito saltem legitime non erat locus; siquidem vbi creditor recusat recipere sibi oblatum à debitore iustam recusatationis causam allegando, hoc sanè casu oblatio, imò nec depositio liberat debitorem, arg. l. qui decem 71. in princ. ff. de solut. Claud. Syll. *in l. si mora 10. num. 10. vers. prædicta tamen, ff. sol. matr. Menoch. de arbit. cas. 232. num. 18. & conf. 952. num. 21. & 22.* Gratian. *discepi. forens. 786. num. 1.* Quapropter cum extra limites obligationis Æmilij, ac fratrum deprehendatur præsentia excomputatio, cuius quidditas, quantitas, qualitas, ac substantia formite non indicabatur, inde quoque depositum vti conditione extrinseca affectum inelucac prorsus reddebatur, vt pluribus cumulatim censuit Rota citam Burat. *decif. 429. num. 1.* ibi Ferrell. notat vti, num. 6. quibus accedunt Scacc. *de commerc. & camb. §. 2. gloss. 5. num. 172.* Leoncill. *decif. Ferrarien. 38. num. 13.* Cyriac. *d. controuers. 367. n. 2. & num. 4.* vbi post Rotam, & Gratian. vult depositum dici conditionale, nec suffragari adiecta conditione, ne pecuniæ relaxentur nisi facta quætantia ad formam instrumenti, quæ hic pariter conuenit, ibi, ipsi facientibus confessionem, ac retrovenditionem iuxta formam pacti gratiæ, inserti in dicto instrumento dationis in solutum, per quam conditio extrinseca intersectionem colligitur animo ipsius Nicolai non abdicandi à se dominium pecuniarum per eum deposita-

- Quarta est, quia in retroëmptione facta à Bertarino mediante datione in solum eiusdem proprietatis retroëmptæ adest clausula iurium præseruatiua erga Arrigonos, quæ impedit nouationem, & facit, ne Æmilij, ac fratres à Bertarino dicerentur liberati, ad rem optimè Seraphin. *decif. 1063. à numero septimo, ad 13. ea ratione*, quia illa præseruatio iurium censetur principaliter facta fauore ipsius Bertarini, & in odium personarum antea sibi obligatarum, vt optimè *ibidem* Rota ratiocinatur. Præterquam quod series instrumenti, seu mens contrahentium in hanc nos ducit interpretationem; quippe quia quando voluerunt dispositionem ipsam, seu contractum restringere ad personas DD. Nicolai, & fratris per identificationem eorum personarum, id expressei iunctis illis demonstrationibus, de quibus in instrumento, ibi, à *præfatis Fratribus de Arrigonis præsentibus, &c.* & ibi, *per dictos Fratres Arrigonos, &c.* At quando Bertarinus sibi reseruauit iura, & hypothecas in bonis ducum de Arrigonis, huiusmodi præsentationem concepit verbis, quæ omnibus consortibus de Arrigonis in eodem instrumento enuntiat, ac de quorum interesse agebatur, æquè bene applicabantur, ibi: *Contra bona præfatorum de Arrigonis, &c.* Cum igitur partes quando voluerunt se coardare ad DD. Nicolaum, & Fratrem id expresse cauerint, seu exprimere scierint, si ita voluissent in iurium præseruatione, vtique dixissent; quo genere argumenti vtuntur Cæphal. *confil. 626. numero undecimo, per textum in l. unica, §. fin. autem ad deficientis, Cod. de caduc. toll. optimè ad rem nostram Decian. confil. 22. numero quarto, libro primo, Mart. Medic. decif. Senen. Exam. natione 24. numero octauo*, omnique in casu DD. Æmilij, & Fratres non poterunt obstringi excomputare in eorum credito erga consortes de Arrigonis pecunias pro eorum dimidia insumpas in retroëmptione facta à Bertarino, vt le exponerent periculo super præmissis contendendi, aut molestia affici, vbi contingeret, quod in vim dictæ reservationis Bertarinus contra ipsos experti vellent.
- Quinta demum, & vltima ex prædictis insurgens est, quia depositum omnibus numeris non dicatur integrum, vt iura efflagitant, tam respectu veræ sortis, quam fructuum accessionum, & interesse, seu interusuriorum, ac iuxta normam conventionis, ideoque in nihilo deponentibus subuenit, DD. in *Laccetiam, 19. C. de usur. Altograd. confil. 24. num. 73. 82. 83. & 84. Leoncil. decif. 38. num. 14. & 15. vbi quod si deficeret vnus tantum numerus, depositum nullum euaderet, & nihil opularetur, Andr. Censal. decif. Lucen. 2. ex num. 61. Rot. in Auximiana Prædict. 14. Ianuarij 1647. num. 15. coram R. P. D. Bichio. Cum igitur ex prædictis omnibus, tam separatim consideratis, quàm & multo magis simul sumptis non integritas depositi arguatur, inde fit, ac si depositum non emanasset; quia paria reputantur non deponere, aut minus legitime deponere, Menoch. *consilio 952. numero decimo, Modach. decif. Lucen. 40. numero decimotertio, Butart. decif. 336. numero tertio, Rot. in Auximiana Prædict. 14. Ianuarij 1647. num. 5. coram R. P. D. Bichio.**
- His sic præmissis, non obstant modo in con-

trariam superius excitata, quoniam aliqua non attingunt merita causæ, aliqua non applicantur, aliqua ex mox dictis remanent sublatæ; Cætera verò singulariter replicando dicitur, neque etiam sub prætextu erroris, aut ignorantiæ excusari quengquam à defectu depositi, cum agitur de iure emptoris, qui non tenetur reuocare, nisi integrum omnino pretium offeratur, Tiraquell. *de retract. comment. §. 4. gloss. 6. numero trigesimo, Peregr. confil. 75. sub num. 42. versic. quod etiam obinet, lib. 4. Costa de re integr. distict. 69. numero secundo*, secus verò, vbi agitur de excusatione à pœna, in quibus terminis transeunt, ac intelligendi veniunt, Doctores in contrarium adducti *suprà, num. 6.*

Verum istius depositi defectus principaliter pendet ex eo, quia in actu ipsius depositi non fuerunt actualiter producta instrumenta solutionis factarum Bertarino, & Ioan. Mariæ, quorum productio pro validitate atque integritate depositi omnino requirebatur; cum assertioni partis non sit standum, vt ad rem nostram notabiliter tradidit Gratian. *discept. forens. 792. sub numero quadragessimono, vers. maxime quia, & numero quinquagesimo*. Et quamvis postea adhuc durante pacto retrovenditionis in effectu sanatus fuerit iste defectus per illorum productionem, hoc tamen ad summum suffragaretur aduersariis à die illorum productionis, & non antea. Vnde in reliquis facto calculo, tanto magis depositum resularet defectuosum.

Admisso autem, quod circumscripto interesse tertij ad tutamen rei propriæ, vel alienæ permittatur, & liceat vti cautela, aut simulatione, vt arguebatur in oppositionibus; responderet id verum, nisi de animo fraudandi cõditer, & vbi non agitur de tertij præiudicio, Bec. *consilio 52. numero 124. & 125. idem Jacob. Gall. confilio 57. num. 37. & 38.* hic autem omnia machinabantur in odium Æmilij, & Fratrum de Arrigonis, quod intendebant remanere obligatos erga Bertarinum, & sub simulata retroëmptione ab eisdem aduersantes exquirebant, seu extorquere procurabant affrancationem retroëmptioni prædictæ, quantum sit pro dimidia correctæ, quæ simulatio inconuincibiliter probatur, quoniam inter Nicolaum, & Bertarinum actum est prius, vt teneretur iste fundum retrovendere illi, & eundem fundum illico in satisfactionem retrohabere; ex quibus simulationis coniecturam oriri admonet, Iacob. Gall. *dict. confil. 57. sub num. 15. vers. prima est coniectura: Vnde nil mirum si tandiu distulerunt instrumenti huiusmodi productionem, quæ tarditas, & ipsa auget simulationis suspicionem, Cæphal. confil. 287. num. 33. Manent. confil. 39. num. 24. cum ibi notatis per nos, quæ tamen ex abundantia dictæ intelligentiæ cum Nicolaus à Bertarino ita retroëmiserit, vt statim ex pacto teneretur omnia in pristinum reponere per restitutionem Prædicti retroëmpti, ex huiusmodi momentanea retroëmptione præcedens contractus, neque in minimo videretur alteratus, iuncta potissimum iurium reservatione, per textum in *l. qui sic soluit, §. ff. de solut. Gratian. disceptat. 962. num. 38. in fine, & numero trigessimono*, vbi concludit etiam abique expressa iurium reservatione, tacite censeri resecutur, nec larum quidem vnguem à præcedenti contractu recessum.*

Hinc propterea illius sum opinionis, ac superfluum duxi inire computa, aut componere calculos donec, & viquequo. Senatus Excellentiff. Mediolani sua sententia aperiat, quid, quantum, quale, quomodo, & quando ex prætenfis solutionibus, ac depositis veniat excomputandum pro integritate, aut defectu eorundem depositorum; vt exinde petiri, seu rationatores methodum, ac normam calculandi arripere valeant. Quinimò euenire etiam posset, vt absque calculis deposita non integra apparerent. Vel enim ordo iste amplissimus approbabit redemptionem factam vsque ab initio per Nicolaum, & fratres à Bertarino; acceptoque ferendam in depositum anni 1617. exceptionibus superius excitatis, atque in iure comprobatis nequaquam refragantibus decernit; & ista approbatio cum decreto ansam præbebit disponendarum rationum vno modo, qui omnino impertinens redderetur, quoties idem Supremum Tribunal redemptionem huiusmodi vti simulatam in se ipsa, ac proveniente à non habentibus facultatem redimendi pro infecta haberet. Siquidem vbi Nicolaus, & fratres voluissent redimere bona insolutum data Lutio, & fratribus ab eisdem, tunc, & eo casu poterant sibi retinere medietatem librarum trium millium quatuorcentrum, erogandarum in redemptionem bonorum cum pacto gratiæ, & affrancationis Bertarino venditorum; At non nisi de anno 1617. seu magis de anno 1619. deueniunt ad actum ipsius redemptionis; ergo eodem tempore dumtaxat, & non antea ipsis licuit sibi retinere dictam medietatem ob virtutem illius dictionis, tunc, & eo casu, quæ denotat temporis extremitatem, restringit dispositionem ad casum expressum, & importat conditionem, vt infinitis congestis admonet, Barbos. de claus. 182. & de dictione 409. per tot. Leoncill. decis. Ferrar. 38. n. 5.

Neque prædictis obstat, si opponeretur, quod contrahentes intellexerint etiam de voluntate redimendi abstracta ab actu redemptionis; vnde cum dicti Nicolaus, & fratres à die initæ conventionis, vt exitus postea comprobauit, animum habuerint redimendi, tamen si non nisi de anno 1627. ceperint deuenire ad exercitium redemptionis. Hinc fit, quod vti quoque poterint retentione dictæ medietatis. Etenim istud quia ipse instrumentum elatè indicat, quod partes intellexerint de voluntate efficaci, ac cum effectu redemptionis; dum expresse conueniunt, vt ex præfio redemptionis possent retinere dictam medietatem; redemptionis, inquam, huiusmodi non cum Bertarino, in cuius præiudicium aliqua retentio prætendi non poterat; sed erga Lutium, & fratres, aduersus quos dumtaxat medietatis librarum trium millium quatuorcentrum competebat retentio. In adiungitur, atque ex præfio redemptionis librarum 11723. 18. 6. Nicolaos, ac fratres permittebatur retinere dictam medietatem; cum actualis redemptio, ac solutio pecuniarum faciendi Emilio, & fratribus esset causa proxima substantialis, atque immediata retentionis; importata per illam dictionem, ex, Scrib. in rub. ff. de iur. per. Mart. Medic. decis. Senen. prima, num. 14. cum sexcentis aliis, quos sciens prætermitto, & videri poterunt penes Barbos.

18. Ioan. Pauli Melij Obferuat. forens.

de dist. 115. num. 1. Quam conclusionem vti pactis, ac conventionibus inter partes secutis magis consonam, atque æquirari amicam, quoties amplissimus iste ordo amplectatur; tunc, omnis calculandi necessitas cessabit. Quandoquidem pars aduersa admittit à die 30. Octobris anni 1624. quæ præterit redemisse à Bertarino, vsque ad diem 16. Septembris 1627. quæ fecit primum depositum, reduxisse liuellum ad ratam deductionis capitalis ob assertam solutionem, seu dationem insolutum factam Bertarino, sique depositum non diceretur integrum propter deficientiam in dictis liuellis; Sicut enim non nisi de anno 1617. ad summum non potuissent Nicolaus, & fratres prætere redutionem capitalis debiti pro totidem solutis, seu retentis pro solutione faciendi Bertarino, ita interim super dicta portione capitalis, vsuræ decurrissent.

Quatenus dici posset, solutionem factam Bertarino excomputandam in creditum ipsorum Lutij, & fratrum, tunc procul ab omni scrupulo in cumulo debiti Nicolai, & fratrum erant coacervandi affictus, vsque liuelli, & que in diem 30. Octobris 1624. maturari, ascendentes ad libras 477. quæ additæ dicto capitali librarum 11723. 18. 6. constitebant in totum summam librarum 12200. 18. 6. à quibus demptis libris 2402. 10. vt prætendebatur Bertarino exbursatis, adhuc in capitali remanebant debitorum Nicolaus, & fratres de libris 9798. 8. 6. Itud fundamentum duplici nititur ratione; altera quæ, vltra dispositionem iuris communis, resultat ex instrumento conventionis, in quo diserte cauetur fieri nequam posse liberationem aliquam capitalis in totum, vel in aliqua portione, nisi simul exhiberetur, seu solueretur eisdem Lutio, & fratribus affictus tunc, hoc est de tempore extinctionis, reductionis capitalis, maturari; altera quæ emergit ex iuris præsumptione, iuxta quam solutio facta à debitore creditori, cedit prius in extinctionem liellorum; residuum autem in computum fortis, nam creditor non tenetur exigere fortem, nisi prius sibi solvatur interesse, l. prima, vbi Salicet. C. de solutione. Gratian. decept. forens. 214. ex num. 30. Rota decis. 403. num. 16. part. 5. recent. Mart. Med. decis. 75. num. 21. Altograd. cons. 21. numer. 43. vbi ad rem nostram optime animaduertit, quod si vnum debitum est principale, aliud accessorium vt fortis, & vsurarium, non possit solui vnum sine alio, neque creditor teneatur recipere, quia pro vno debito reputatur, Leoncill. decis. 91. num. 12. Qui quidem calculus, vt supra consideratus, eundem quoque defectum arguit in deposito, si deducatur septima pars spectans ad Ios. Mariam, & à qua prætenduntur liberatos.

Accedit insuper, quod Nicolatis, & fratres præter, & contra prædictam conventionis dispositionem; in qua expresse extitit conuentum, quod insertis partes ipse quoque ad liellos, tam maturatos, quam maturandos Bertarino debitos; tenerentur se ad inuicem releuare, in extinctionem, seu reductionem capitalis, atque in computum depositi eisdem liellos coaceruatur; quod vtrique

- nunquam admittet Senatus Excellentissimus, eul eminenter innocentef, contractus ex conventionibus legem accipere, nullamve in ipsis contractibus maiorem intercedere posse iustitiam, quam pacta servare, iuxta Edictum Pastoris per organum ipsius de ore Dei emanatum, ex Bald. *conf. 434. num. 1. lib. 1. quem sequitur Cyriac. controuers. 239. num. 12. 13. & 14. Caluin. de equit. cap. 20. num. 1.* ubi quod nihil honestati publicæ magis conveniat, quam ut ea, quæ inter contrahentes fieri placuit bona fide præstentur, Giouagnon. *conf. 27. num. 23. 24. & 25. lib. 2.* Andr. Censal. *decis. Lucen. 7. num. 16.* Nec quicquam facit replicatio Nicolai, & fratrum consistens in eo, quod Bertarinus recusasset iure optimo recipere ab ipsis sortem sibi debitam ad effectum retrovendendi, nisi vnâ simul, & semel de pensionibus satisficeret; Siquidem ex contextu conventionis colligitur, partes ipsas agnouisse, & præuidisse concursum hunc necessitatis soluendi capitale, & vsuras vsque in diem retroemptionis faciendæ à Bertarino decursas. Et ne contingeret dubitari, an Nicolaus, & fratres vltra medietatem librarum trium millium quatuorcentum, liuellos Bertarino tunc soluendos sibi retinere possent, & volentes huic dubitationi occurrere, quoad liuellos expressè pacti sunt, de se inuicem releuando, ac indemnes conservando. Et quemadmodum in euentum, in quem Nicolaus, & fratres neglexissent curare retroemptionem bonorum insolutorum datorum Lutio, & fratribus, ac renuissent soluere medietatem dictarum librarum 3400. non permittebatur eisdem Lutio, & fratribus, in viam eiusdem conventionis accipere ad cambia, non nisi dictam medietatem fortis; tamen vnâ cum capitali fructus decursos Bertarino soluere obstringerentur, sed pro dictis fructibus agere dumtaxat ad releuationem potuissent; cum tamen ratio aliqua diuersitatis inter sortem, & vsuras assignari nequeat, nisi quia inter partes sic extiterit conuentum à pari quoque ratione idem statuendum venit quoad ipsos Nicolaum, & fratres; vt nimirum in casu redemptionis retentionem quoad capitale, actionem verò indemnitate pro fructibus nanciscerentur propter æqualitatem, inter ipsos contrahentes, ac in iudiciis, seu quacunque dispositione obseruandam, Crauett. *conf. 70. num. 1.* Cyriac. *controu. 53. num. 8.* Treutler. *conf. 15. num. 232. & 233.* Buratt. *decis. 295. num. 12.* Mart. Medic. *decis. 56. num. 10. & 12.* Stante igitur apertissima contrahentium mente, ac inuitabili contractus, seu transactionis dispositione, Senatus Eminētissima quantumlibet in iudicando præfulgeat auctoritate, ne latum quidem vnguem à præscriptis in ipsamet transactione sub clypeo æquitatis amplectendæ recedere poterit; æquitati namque locum esse volunt nostri, ubi in conventionibus adiunt ambiguitates, text. *Libernius 18. ff. de legib. cum iuribus, & auctoritatibus cumulatis per Guil. Anthon. de scriptis, & morator. tit. 9. conclus. 55. num. 4.* Cur autem diuersimodè circa sortem, & vsuras conuenire vouerint, rationem querere, nil aliud esset, quam quæ clara apparent confundere, l. non omnium 19. cum l. seq. ff. de legib. Cyriac. *controuers. 386. num. 32.*

Quinimò argumentum ex aduerso deductum à necessitate soluendi prius vsuras, quam capitale pro obtinenda à Bertarino retrodatione, commodè aduersus eisdem Nicolaum, & fratres retorquetur ad effectum, ne valeant prætereundere liberationem pro solutione facta Bertarino, nisi prius liuellos in computum prædictum extenuent, à se ipsis debitos Lutio, & fratribus à die 5. Martij 1614. vsque ad diem 30. Octobris eiusdem; cum de hoc in ipsa transactione expressa conuentio extet, soluendi nimirum cum capitali in casu alicuius redemptionis, siue in toto, siue pro parte etiam liuellos tunc decursos, vt *superius* diximus.

Præterquam quod ex lectura eiusdem instrumenti solutionis dictorum non constat, nisi de actuali numeratione facta librarum mille biscentum, neque ibi aperitur, à quibus, seu quando residuum vsque ad libras 1420. 10. fuerit solum. Vnde intrat præsumptio solutionis factæ ante diuisionem, & dum partes viuebant in communione bonorum. Etenim Nicolaus, & fratribus imputandum est, & contra ipsos, qui potuerunt, & debebant apertius loqui, & factum clarius scribere resoluendum, l. veteribus 39. ff. de pass. Gratian. *discept. forens. 884. num. 31.* Cyriac. *controuers. 254. numer. 66.* Ciarlin. *controu. 54. num. 8.* Ludouisi. *decis. 311. num. 11.* Duran. *decis. 286. num. 4. & 5.* Mart. Medic. *decis. 86. num. 20.* Hinc ergo dum Nicolaus, & fratres non exprefferint, num ante, vel post diuisionem emanauerit dicta solutio, vehementissima insurgit præsumptio, seu magis concludens probatio solutionis dictarum librarum biscentum, ipsis adhuc cum Lutio, & fratribus in communione bonorum viuētibz, ac per consequens de pecuniis socialibus, adeo vt pro hac portione illius medietas in deposito minimè cumulari potuerit; simulque depositum ipsi etiam ex hoc capite non integrum, atque imperfectum, nec releuans euadebat.

Sublata ex præmissis resultat etiam obiectio, quæ excitari posset ex eo, quia Senatus solam facti veritatem præ oculis habens, atque in causarum resolutionibus dimisso iuris rigore æquitatem amplectens, Bec. *conf. 52. num. 89.* Cyriac. *controuers. 10. num. 57. & controuers. 389. num. 44.* Iul. Cæsar Caluin. *de agnit. cap. 90. num. 62.* Lancelot. Gall. *conf. 27. num. 54.* Alb. *conf. 306. num. 4. & 5.* Surd. *conf. 54. num. 3.* Gaill. *pract. obseru. 42. & obseru. 87. num. 5. & 6. lib. 1.* Surd. *decis. 105. num. 11.* non attendat tam exactam instrumenti, ac contentorum in eo executionem, atque adimplementum, dummodo idem sequatur effectus, quemadmodum successit in præsentiarum, ex quo Lutius, & fratres in effectu remanserunt liberati ab onere quo obstringebantur, tum capitalis, tum vsuarum Bertarino debiturum. Omisso enim, quod per illam iudicandæ facultatem quantumvis amplissimam intergerimus ille ordo manum apponere non valeat ad derogationem, seu quamlibet minimam alterationem conuentorum inter priuatas personas, vt latius confirmando prædictam rationem ponderat, Surd. *d. conf. 14. ex num. 18. vers. minus aduersatur, & mox tetiginus; accedit vltieris animaduertent*

34.

35.

36.

mauertendum, quod vbi admitteretur integritas, seu magis validitas depositi, & per Lutium, & fratres excomputari deberent omnes partitæ in deposito enuntiatæ modis, ac formis, quibus sibi ipsis accepto ferendas Nicolaus, & fratres fatagunt, in quamplurimis Lutius, & fratres damificarentur. Primo, quia ad onus istorum duplicaretur partita librarum biccantum liuellorum, quantum sit pro medietate semel iam ab eisdem soluta, dum in communione bonorum cum Aduersariis debebant; Secundo, quia recipere cogentur ad reductionem capitalis, fructibus nondum solutis in diem 30. Octobris decursis. Tertio, quia retentio librarum 1700. pro redemptione cum Bertarino ineunda, dilata in tempus actualis retroemptionis, & facienda ex pretio longè antea præcederet, & aliunde, quàm ex pretio, contra expressam conventionem contingeret. Quattò, quia lielli Bertarino soluti cederent in extinctionem ratæ pretij redemptionis; cum tamen ex lege contractus hinc inde pro dictis sola competeret releuatio. Quintò, quia à non habentibus facultatem redimendi à Bertarino, quales erant Nicolaus, & fratres, priuarentur Lutius, & fratres pacto gratiæ in aliud quadriennium duraturo cum spe interim præter cætera, tractu dicti temporis ipsorum Lutij, & fratrum conditionem efficiendi notabiliter meliorem. Sextò, quia nostri principales exigebant pro fructibus ab Aduersariis in singulo anno, & centenariò libras 6.4.9. ipsi autem Bertarino quinquè dumtaxat refundebant; adeo vt in singulo centenariò annuatim amiserint lib.1. 4.9. Septimò, quia eorum conditio deterior euasit ex qualitate monetarum; quippe quia ad formam Proclamatum, satisfieri debebant, & in currenti satisfaciabant; inter vtamque verò monetam considerabile ex communiter accidentibus adesse discrimen pro notorio, & irrefragabili allegatur. Octauò, quia respectu damnorum, depositum vltra dimidiam deficiebat, quoniam liquida dicebantur damna pro singulo fratre, ac socio in libris viginti sex liquidatis quoad personam Æmilij; neque enim plus, aut minus incommòdi in concernentibus societatem vnus socius quàm alter participat, sed inter se damna, & vtilitates æqualiter diuidunt, ac communicant, Gratian. *discept.* 547. num. 15. & 16. *Ciarlin. controu.* 16. num. 38. Aliàs si quoad alios fratres per iuramentum noua fieri debuisset liquidatio, certè se exposuissent periculo inter ipsos peierandi, vel actum superfluum faciendi, quod non esse admittendum suadet, ex traditis per. *Surd. decif.* 17. num. 9. & *seq.* & per Cyriac. *controuers.* 38. num. 6. & 7. Demum, quia ex liellis Bertarino debitis, onera deduci debebant.

39. Ex quibus amplectendo etiam æquitatem speciosam istius Sacratissimi, ac Integerrimi ordinis prolem, Iul. Cæsar Caluini, de *acquir. cap.* 1. num. 17. nullam habendam esse rationem depositi, super quo contenditur, etiam si agatur ad effectum retroemptionis ex pacto debite, existimat.

1. Proclamata extra mensem à Statuto præfixum publicata, iudicium perpetui silentij non irritant. *Contrary. 1. Declara. vñ. 4.*
3. Alex. *conf.* 124. lib. 4. *reprobatur.*
5. Clausula prouideat pro vt lure in rescripto, quid operetur.

OBSERVATIO LVI.

SECRETO Montisferrati expressè cauetur, quod ementes stabilita intra mensem à die confessionis instrumenti proclamata publicari facere pro eorum securitate possint, Cumque in hoc iudicio per emptorem propositio proclamata biduo post completum mensem à die initii contractus publicata extiterint, de validitate huiusmodi iudicij dubitabatur. Siquidem pro validitate iudicij adducebatur text. in l. 2. iuncta l. Statuti 3. C. de Sen. ex breui. *recit.* quatenus per illas statuitur, quod si ex statuto quodam aliquis assignetur percipiendi actum, & vteterius non procedatur amullando actum, adhuc sustineatur, & ita ferè in terminis concludit Alex. *conf.* 124. n. 3. ac per totum, lib. 4. *Natt. conf.* 287. n. 6.

Senatus tamen in contrariam inclinauit opinionem, & declarauit iudicium emptori non suffragari, ob non factam intra tempus à Statuto præfixum publicationem proclamatis, quæ pro substantiali forma ipsius iudicij indulta censetur, *Bec. conf.* 12. num. 14. & *seq.* *Rol. conf.* 72. num. 70. *seq.* ac per totum, lib. 3. Manent. *decif.* 36. n. 42.

Nec obstat dictum fuit doctrinà Alex. d. *conf.* 124. lib. 4. tum quia contra ipsum in eodem casu scripsit Cæpol. *conf. civil.* 47. num. 5. & 6. lib. 1. tum quia *ibidem* Alex. consuluit super Statuto Veronæ ex cuius dispositione proclama non requirebatur pro forma; cum etiam scientia aliunde habita, aut præsumpta sufficeret, vt bene explicat, Tiraquel. de *retrall. lignag. glossa.* §. 136. n. 25. & *seq.*

Et quamvis pro sanatione nullitatis prædictæ emptor ad S. C. recusum habuerit, nihilominus cum fuerit rescriptum Senatus, *promideat pro vt de iure*, pro expedito habuerunt Domini à dispositione prædicta Statuti recedi nullatenus posse, quia clausula, *pro vt de iure*, hoc ipsum præcisè operatur, *Dec. conf.* 436. sub n. 4. *vers. spof. stremo*, Olasc. *decif.* 5. sub n. 9. *vers. Et pro vt iuris.*

1. Versio in causam supplicatā quando probanda.
2. Forma habilitationis ad vnguem obseruanda. In parte non obseruata, Actus in totum corruit, n. 3. & 21.
4. Abris alieni existentia pro habilitatum probanda. *Amplia vñ. 5.*
6. Decretum iudicis ritè interpositum presumitur. *Declara. vñ. 7.* Excedens Principis rescriptum nihil operatur, n. 20. Non supplet versionem specialiter à Principe requisitam. n. 22.
8. *Surd. decif.* 156. in quibus terminis procedat. & n. 9. & 10. *Reprobatur à Senatu. n. 11.*

- 12 *Habilitatio conditionalis, conditione non impleta, pro non concessa habetur.*
- 13 *Cessionarius, non nisi pro quantitate ressu iuquari.*
- 14 *Fideiussens pro minore cum non habet obligatum.*
- 15 *Procurator cum libera ad fideiubendum, non potest obligare principalem in casum nullitatis.*
- 16 *Clausula, in præmissis, & circa præmissa, resirngit clausulas generales mandati Procuratoris ad dispositum.*
- 17 *Clausula generales in executina postea dispositum non augent.*
- 18 *Ratificatio actus nulli absque certa scientia nullitatis, nunquam tacite inducitur. Amplia vi, n. 19.*

OBSERVATIO LVII.

DICEBAM in altera, & nunc repeto; quod emens Censum à minore habilitato ad constituendum Censum causa vigenitiæ æris alieni, curiosus de versione in causam narratam esse debeat, vt præter adductam in altera, comprobant, Batdellon. *conf. 141. sub num. 1. 14. & seq. Gratian. discept. forens. cap. 555. sub num. 7. ibi. per modum conditionis Scraph. decif. 1187. in princ. vers. sub expressa conditione. Pen. decif. 620. num. 5. & seq. Rota decif. 681. num. 5. par. 1. & decif. 199. num. 18. & 19. par. 7. recent. confirmata die 5. Iulij 1637. ibi, præseruans cum ad istum effectum, coram Eminensissimo Panziolo, & in Bononiens. fideicommissi de Rubeis, 4. Martij 1641. §. fin. coram Eminensissimo Panziolo, nunc imprella decif. 465. par. 9. tom. 2. recent. & 18. Iunij, 1649. §. nec Pradij, in fin. coram R. P. D. Peutingero nunc decif. 49. apud Censal. in addit. ad Peregr. de fideicom. In tantum quod non docto de versione, & sic adimplementum rescripti, Actus ipso iure irritus remanet.*

Ratio assignatur, quia quando Princeps facultatem alienandi dat illam non habenti cum conditione interuentus Prioris Collegij, atque Soceri ipsius minoris restrictam ad effectum supplicatum; tunc nec in parte minima à forma in rescripto præscripta recedi potest, l. Cum ijs, §. si Prior, ibique Doctores, ff. de transact. l. Si Pupillorij 7. in princ. vers. si Prior, ff. de reb. eorum. Mareseot. var. resol. 68. n. 3. lib. 1. Cytiac. controu. 219. n. 30. & controu. 323. n. 71. Duran. decif. 125. sub n. 4. vers. Verum Domini Rota decif. 621. sub n. 6. vers. Vt ita quod, & decif. 773. sub num. 9. vers. quinto in multis, & seq. par. 3. & decif. 131. n. 6. & 7. & decif. 200. sub n. 7. vers. pro uic, par. 2. recent. & in Bononiens. fideicommissi de Rubeis 30. Maij 1646. §. Verum, coram Eminensissimo Corrado, subiungentes optimè ad rem nostram, quod dum Princeps Sereniss. noluit simpliciter, & absolute Minoris concedere facultatem constituendi Censum, cum tamen posset, præcipiendo adhiberi auctoritatem Prioris Collegij, & versionem pecuniarum in causam narratam, utique itud pro forma omnino iusserit.

Hinc ergo cum Princeps in habilitatione Minoris interuentum Prioris Collegij vnà cum

Socero, ac insuper versionem in causam supplicatam pro validitate Censui prærequiritur; consequens ideo sit, quod altero ex requisitis neglecto Actus in totum corruat, Becc. *conf. 12. num. 30. Cenc. de Censig. 49. n. 17. Surd. decif. 268. num. 19. Gratian. discept. 833. num. 27. & 28. Buratt. decif. 437. num. 7. Rota in d. Bononiens. de Rubeis 30. Maij 1646. §. nec refert, coram Eminensissimo Corrado.*

Præterquam quod nullibi iustificata apparet narratiua precum, seu vigenitiæ æris alieni in quantitate scutorum mille quinguecentum, quemadmodum requiritur, Ozaic. *decif. 171. n. 1. & seq. Thesau. decif. 99. sub num. 11. vers. secundo.* Rota in terminis in d. Bononiens. fideicom. de Rubeis 30. Maij 1646. §. iterio quia. Quæ quidem iustificatio æris alieni in præteritum non tam substantiam, & quantitatem debiti ipsius Minoris attingere debet, verum etiam, & præcisum tempus contracti æris alieni, ex quo à die obiente habilitationis ad diem constitutionis Censui quique menses intercesserunt, intra quos si debita contraxisset, dispensatio ei non suffragaretur, vt ad rem optimè animaduertunt, Ozaic. *d. decif. 171. n. 2. 1. & seq. Alex. conf. 2. num. 14. lib. 4. Cytiac. d. controu. 219. n. 35. & 36. & facium tradita per Maenent. decif. 7. num. 26. & 27. Hodiern. ad Surd. decif. 278. num. 26. in fin. & 27.*

Nec quicquam facit, seu non applicatur, quod Prior cum interuentu Soceri interposuerit ad formam rescripti iudiciale decretum, pro quo regulariter præsumitur, Bald. in l. Cum ij, §. si Prior, num. 3. in prima Lectura, ff. de transact. Cytiac. *controu. 308. num. 2. & seq. Rot. decif. 201. num. 2. par. 1. recent. Surd. decif. 106. num. 9. & decif. 231. num. 20. Rota apud Zacch. de Camer. obligat. decif. 70. n. 1. & decif. 134. n. 9. & 10. & decif. 244. num. 6. par. 7. recent. Ioan. Baptista Antonell. conf. 96. num. 18. Gratian. discept. 952. n. 21. & seq. Hodiern. ad Surd. d. decif. 278. n. 26.*

Siquidem obiectum ita demum procedit quoad ea, quæ in instrumento, aut in Decreto saltem in genere enuntiata apparent, ex cumulatione per Simoncelli. *de Decret. lib. 3. tit. 7. m. 4. 1. & seq. Garz. de Benef. par. 12. cap. 2. n. 125. Rot. decif. 294. n. 12. par. 5. recent. Cytiac. d. controu. 308. n. 3. & seq. Gratian. discept. 767. n. 13. At in facti specie, nec in instrumento, nec in Decreto fit mentio de Creditoribus, minùs de solutione pecuniarum eis facta, in quo virtus habilitationis principaliter consistebat.*

Quemadmodum neque resistit Surd. in alleg. decif. 156. tum quia, vt dicebam in altera n. 3. dicta resolutio sibi locum vindicat in personis non priuilegiatis, Rot. *decif. 681. num. 5. par. 1. recent.* tum quia in dicto casu Surd. d. decif. 156. ex necessitate perfectio contractus præcedere debebat, nec versio in actum eiusdem contractus succedere poterat, Bardellon. *conf. 241. num. 31. seq. ac per totum;* tum quia rescriptum Ducale, vt dicebamus, formam præscripsit, ob cuius inobseruantiam citra versionem iuxta causam supplicatam, Censui constitutio irrita ipso iure censetur, vt præter adductos comprobat Peregr. *conf. 82. num. 1. ac per tot. lib. 4. tum denique, quia contra Surd. d. decif. 156. fuit iudicatum, vt subiungebam in altera num. 4. & insuper attestatur Cytiac. d. controu. 303. num. 74. Et semper obstat*

obstat confideratio, quod Sereniffimus Dux nouit difpenfare Minorem in actu, tam praeiudiciali conftitutionis Cenfus, nifi vltra Decretum Prioris, & praefentiam Soceri, verfo pecuniarum in effectum fupplicatum concurret.

Cum igitur Minor fub conditione conuerfendi pecunias ad Cenfum recipiendas in folutione aris alieni habitatus extiterit, nec ifta conditio adimpleta cenfetur; confequens ideo fit, vt habitatio pro non conceffa habeatur, *Surd. conf. 437. num. 23. Cyriac. d. controuerf. 303. num. 71. & feq. non quidem a parte ante, feu a priori; quia non conftat de exiftentia aris alieni, nifi ex afertione ipfius Minoris, quam non fufficere comprobatur, Rot. decif. 394. part. 5. tom. 2. & decif. 98. num. 5. & decif. 190. num. 6. part. 6. recent. & prius videnda decif. 87. m. 4. & feq. part. 2. diuerf. Bardellon. conf. 162. num. 3. vbi quod Minor habitatus a Principe ad alienandum ex caufa aris alieni, caulam coram Iudice iuftificare obftingatur, Pigant. ad Statut. Ferrar. rubr. 91. num. 344. verf. vbi aduertit.*

Ponderando infuper, quod loco conftituendi Cenfum in fcutis imaginariis, iuxta numerationem de eis factam, in notabile ipfius Minoris diminutum, in tot effectibus Ducatonis conftituerit. Quodque D. Pauefus nonnifi pro fcutis mille bifcentum ceffionem reportauerit, pro quibus omni in cafu, data; nunquam tamen admiffa, validitate cenfus agere ei permiffum cenferetur, per ea quae dixi in *altera, num. 29.* & comprobant Antonell. *confil. 11. num. 16. & 17. Caren. refolut. 228. num. 2.*

Refpectu vero fideiuffionis ad quam habitatio non fe extendit, nec minor, aut illius heredes ad quicquam obligati remanferunt, l. si pupillus, 127. ff. de verb. oblig. Maur. de fideiuff. cap. 14. num. 5. fol. 453. Minus fideiuffor erga creditorem obstrictus extitit, quia annullato contractu Cenfus ob defectum formae a fcripto praefcriptae, nulla quoque fideiufforis promiffio euafit. Nec releuat quod Procurator fideiufcentis eum, etiam in cafum non fubfiftentiae Cenfus obligare attentaerit; ex quo iftud in mandatis fpecialiter non habebat, & claufulae generales mandati etiam cum libera facultate fideiufcendi in cafu in mandato fpecialiter non expreffo non attribuunt, *Ruin. confil. 140. num. 3. & 6. lib. 1. Maur. de fideiuff. fecl. 2. cap. 1. num. 13. fol. 187. Burat. decif. 661. num. 1. Rot. decif. 334. num. 2. part. 2. recent. Decian. confil. 91. num. 31. lib. 3. Cenc. de cenf. quaeft. 73. num. 12. Rota in Romana Cenfus 10. Februarij 1659. §. nec quicquam, in fin. coram R. P. D. Melio.*

Stante potiffimum reftictiua huiusmodi ampliffimis claufulis adiecta, ibi, *prae dicta omnia dicendi, & ibi, in praemiffis, & circa praemiffa*, quae vfque adeo reftingit virtutem eandem claufularum, vt plus non operentur, quam in difpofitiua mandati praecise expreffum legitur, *Bart. in l. a filio, 15. §. testator, & §. Titia, ff. de alim. & cibarij. legat. Decian. d. confil. 91. num. 32. lib. 3. Ruin. confil. 59. num. 3. lib. 5. Caualer. decif. 652. num. 22. Rot. decif. 79. num. 13. part. 6. recent. Praterquam quod claufulae praedictae reperiuntur in parte executiua, quae propterea non attenduntur, fed difpofitiua tantum mandati infpicitur, *Dec. conf. 300. num. 12. Caualer. d. decif. 652. num. 21. Rot. in dicta Romana Cenfus 10. Februarij 1659. §. nec quidquam, verf. quia fimiles claufulae vbi appofita in parte executiua, coram R. P. D. Melio;* cum igitur in difpofitiua Procurator non habuerit in mandatis*

de fideiufcendo etiam in cafu nullitatis, & infubfiftentiae Cenfus fe in tali cafu obligando, nil penitus egit.

Laplus vero tam longi temporis a die creationis Cenfus cum multiplicata decurfu folutione ratificatione, feu conualidatione nullitatis non agnitae nequaquam inducere potuit, non tam ex deductis in *altera, m. 7.* quam etiam ex cumulatis in propofito per Rot. apud Cenc. de cenf. decif. 278. n. 23. & 24. & decif. 98. n. 28. & decif. 190. num. 22. & feq. & decif. 260. num. 11. & feq. part. 6. recent. vbi ponderat in fuo cafu, quod etiam, ac multo magis in noftro militat, quod nec de fcientia conftituentis Cenfum, neque illius haeredis nullitatis conftitit in Iure fpecifica non liquebat. Quae vltra genericam facti notitiam, quae ad effectum inducendi ratificationem requiritur, Rot. in *Perufina Cenfus 27. Iunij 1655. §. fuppofta itaque, in fin. coram R. P. D. Zarate.* Quinimo in cafu noftro, nec fcientia intrinfece potuit, ex quo Cenfum conftituens paulo poft decessit fupfente eius filia adhuc infanti, quae ideo, nec luris, nec facti cognitionem vel minimam habere potuit, vt aduertit Rot. in d. *Perufina Cenfus.*

Firma igitur ita nullitas conftitutionis Cenfus, ex quo de creditoribus Minoris, ac eorum fatisfactione ex pecuniis cenfualibus in toto contractu coram Priore, ne verum quidem fit, & tamen ad hunc effectum dumtaxat litteris cubitalibus difpenfatus confpicitur. Sicuti ergo nullam propterea cum emente cenfum obligationem contraxit, ita, ac multo minus erga fideiufforem quicquam promittere potuit, cui nec decretum Prioris fuffragatur; in hoc enim vt excedens narrata in precibus de fideiuffore praftando nihil exprimentibus, omnino corruit, *Cyriac. d. controuerf. 219. num. 34. Merlin. decif. 388. num. 4.* obque illius indiuiduitatem etiam quoad conftitutionem Cenfus ipfo Iure refoluitur, vt dixi *fupra, num. 3. & tradunt Gratian. difcept. 691. num. 33. Cenc. de cenf. quaeft. 15. num. 2. verf. in tantum quod.*

Verumtamen animaduertendum fuccedit nos verfari extra terminos huius controuerfiae, quia habitatio praeter Decretum iudicis fupplicentem folemnitatis, verfionem quoque in caulam fupplicatam requirit, cuius defectum interpoftio Decreti fupplere nequit, *Gloff. & Doctores in l. Mancipia, §. Cod. de Seru. fugi. Ludouil. feizé in terminis decif. 473. num. 12. Thomat. decif. Macerat. 68. num. 75. & 76.* Non omittendo quod Minor in effectu non habuerit Ducatonem, fed libras fex mille demonftratas in tot Ducatonis, vt in fubftantia pluribus in locis instrumenti legitur, & fignatur in §. *refiduum vero.* Adeo vt, nifi ad totidem, praefuppofita Cenfus validate condemnari, & nunc, & antea exigi folummodo poffet.

S V M M A R I V M.

1. *Emphyteufis mixta qualitatem hereditariam requirit. Conceffa duobus in communione videntibus in folidum dicitur conceffa, n. 3. Duobus conceffa, vnius finita linea eius portio deuolutur ad Dominum, num. 7. Ecclefiaftica cadit in hypothecam generalem, n. 9. Declarat. v. n. 11.*
2. *Filius Paternam hereditatem repudiari, non fuccedit in emphyteufi hereditaria.*

4. *Dictio quolibet, tribuit actum, cuique infolidum.* In perpetuum concessioni emphyteusis adiecta facit, ut infolidum facta dicatur, num. 5.
6. *Obseruantia declarat concessionem emphyteusis fuisse infolidum.*
8. *Agnatus succedit in emphyteusi mixta, etiam non heres ultimus.*
10. *Clausula, ad habendum, efficit emphyteusim transiutoriam ad extraneos.* Restringe, ut num. 12. & num. 13. *Ad habendum intelligitur iuxta naturam contractus, n. 14.*
15. *Licentia alienandi in concessione emphyteusis intelligitur quoad praedictum Domini, non Agnatorum.*
16. *Contrarietas in eadem concessione euitanda.*

OBSERVATIO LVIII.

RESOLVTIO præsentis controuersie clarior vt euadat, de pluribus altius inquirendum venit, & primo nos versari in emphyteusi Ecclesie mixta, tanquam concessa consortibus de Masena pro eorum filiis, & dependentibus masculis cum qualitate hæreditaria, quæ necessario requiritur ad effectum, vt in prædicta emphyteusi vocatus admittatur iuxta magis communem, de qua inter ceteros testantur, Gabr. de verb. signif. conclusi. 3. num. 5. & seq. Valasc. de iure emphyt. quest. 44. num. 13. Menoch. consil. 160. num. 41. Fulgin. de emphyt. tit. de contratt. emphyt. quest. 3. num. 6. Rota in Ciuitat. Castell. 23. Febr. 1643. num. 10. coram R. P. D. Meltio, nunc decisi. 151. part. 9. tom. 1. recent. Bonden. collect. 34. num. 33. Cytia. controu. 128. n. 5. & 77. Altograd. consil. 25. n. 39. 28. & per tot. lib. 1. Andr. Censal. post decisi. consil. 4. n. 7.

Vnde cum D. Augustinus Paternam hæreditatem repudiauerit, consequens videtur, quod necque in huiusmodi emphyteusi mixta succedere possit, Ial. in l. 2. num. 188. Cod. de iure emphyt. Buratt. consil. 49. num. 8. & 59. Clar. in §. emphyteusis, quest. 39. vers. ex hac conclusione, Altograd. consil. 25. num. 37. Fulgin. de emphyt. tit. de contratt. emphyt. quest. 3. num. 11. & quest. 4. sub num. 7. in fin. vers. posteriore autem casu, Cytia. controu. 128. num. 5. dixi allegat. 28. num. 14. fol. 535. lib. 1. & allegat. 61. n. 25. lib. 2. Sperell. decisi. 73. n. 55. Pigant. ad Statut. Ferrar. rubr. 127. n. 100.

Cæterum animaduertendum occurrit nos versari in emphyteusi Ecclesiastica duobus infolidum concessa, non solum quia inuestiti in communione bonorum vivebant, cap. 1. de benefic. fra. & qualis. fra. ibi, vel nisi beneficium de communibus bonis suorum emptum, Mazol. consil. 114. num. 13. & seq. Burlat. consil. 181. num. 3. Rosental. de feud. cap. 7. conclusi. 59. num. 6. & 7. Laurent. Vrfel. conclusi. 26. sub num. 42. vers. item si concedens, Gratian. discip. forens. 707. num. 12. & seq. Rot. in Forolunien. bonorum 14. Decembris 1618. coram R. P. D. Remboldo, Altograd. consil. 11. n. 12. lib. 2.

Verum etiam, quia concessio in emphyteusim facta apparet ipsis de Masena inuestitis, a quolibet ipsorum, quæ dictio, quolibet, est distributiva, & attribuit actum cuique infolidum, Socin. consil. 50. lib. 1. Rota decisi. 176. num. 7. part. 5. recent. & coram Durand. decisi. 301. sub num. 3. Bardell. consil. 198. num. 10. & 11. Gratian. discip. forens. 272.

num. 30. & seq. alios cum laui allegat. 79. num. 3. lib. 2. & nunc addo Antonin. de Amat. resolut. 84. num. 29. & 30. Fulgin. de emphyt. tit. de contratt. emphyt. quest. 34. num. 12. & 13. vbi istud indubitanter procedere inquit, quando dictio distributiva, quemadmodum accidit in præsentiarum, est appositæ ipsis duobus, aut pluribus emphyteusim recipientibus, Rota in Bononien. bonorum emphyteusicorum, 1. Iulij 1647. n. 4. coram R. P. D. Meltio.

Eandem quoque stipulationem emphyteusis infolidum emanasse dictio, in perpetuum, conuincit, alias enim dictio, in perpetuum, otiosa staret, nisi inter coiuuictos, & eorum descendentes accrescendi ius, seu successionem infolidum induceret, Burlat. consil. 81. sub n. 7. vers. nempe si diceret in infinitum, Antonin. de Amat. resolut. 84. num. 33. Scac. consil. 50. n. 34. lib. 1. lacè Monach. decisi. Florent. 63. num. 13. & seq. cum adductis per Altograd. consil. 11. n. 10. lib. 2.

Mox dicta ex facto clariora euadunt, cum enim ex inuestitis ab initio de domibus controuersis aliqui sine filiis, & dependentibus obierint, domus ipsæ ad superstitem simul inuestitum redierunt, signum euident, ac necessario concludens, quod tam recipientes domos in emphyteusim, quam Ecclesia concedens, animum habuerint contrahendi infolidum, Bald. & Aluarot. in cap. 1. §. filia, in fin. de success. feud. Ladetich. consil. 40. num. 6. & 7. Menoch. consil. 464. sub num. 2. vers. tertio argere, Rota decisi. 176. num. 6. part. 5. recent. & in Bononien. bonorum emphyteusicorum, 1. Iulij 1647. num. 2. & 3. coram R. P. D. Meltio, Fulgin. de emphyt. tit. de contratt. emphyt. quest. 34. num. 12. & seq. quippe quodiam si singulari concessio proportionabiliter facta extitisset, vtique ex vnus, vel plurium deficientia eorum porciones non ad coiuuictos, sed ad Ecclesiam deuolutæ essent, Bart. in l. si mihi, & Titio 10. num. 4. ff. de verb. obligat. Clar. in §. emphyteusis, quest. 39. n. 1. & quest. 42. Rimin. iun. consil. 257. num. 96. & seq. Altograd. d. consil. 11. num. 1. lib. 2. Fulgin. de emphyt. tit. de contratt. emphyt. quest. 34. num. 1. & tit. de success. emphyt. quest. 1. num. 1. Gratian. discip. forens. 707. num. 14. & 15. Sperell. decisi. 152. n. 30. cum pluribus aliis ab eisdem allegatis, Cytia. controu. 174. n. 55.

Hinc ergo cum D. Augustinus Masena junior ius habeat consequendi domos istas, non solum quia filius D. Scipionis, verum etiam quia Agnatus transuersalis coiuuictuitorum, consequens ideo fit, vt etiam si hæres non sit, nec esse voluerit vltimi emphyteute, adhuc tamen emphyteusim consequi omnino debeat. Quia transuersalis iungi potest primo dequiescenti, ac immediatè illius hæres esse in emphyteusi abique eo, quod fit hæres Patris, aut alterius, qui vltimus ab hac vita migravit; cæque propter admittitur, & succedit in emphyteusi habente qualitercumque hæreditariam, tamen vltimi possessoris hæres non existat, aut esse renuerit, iuxta distinctionem communiter receptam apud Feudistas, in cap. 1. an Agnat. vel fil. l. l. c. in cap. 1. §. quid ergo, sub num. 7. vers. non tamen de inuestim. de re alien. facit. Curt. len. consil. 50. sub num. 16. vers. accedat, & num. 17. Burlat. consil. 291. num. 132. Valasc. de iur. emphyt. d. quest. 44. num. 19. Syluan. consil. 30. num. 14. & seq. cum in fin. titis apud Altograd. d. consil. 25. num. 9. ac per tot. lib. 3. vbi rem hanc optime explicat, & secundum præmissa est intelligendum, Fulgin. de emphyt.

iii. de contract. emphyt. quæst. 3. sub num. 10. & 11. licet subfocile loquatur, & faciunt tradita per nos allegat. 15. num. 27. & allegat. 22. num. 8. lib. 2. Repudiata igitur Patris hæreditate principalis noster, uti causam etiam ad Patris in solidum habens domos emphyteuticas omnino obtinere debet.

Nec in eis quoquomodo à creditoribus molestari poterit; quamvis enim emphyteusis etiam Ecclesiastica erga creditores emphyteute in hypothecam generalem incidat, lal. in l. fin. num. 78. & 80. C. de iur. emphyt. Bursat. consil. 32. num. 101. Surd. decis. 160. num. 1. Gratian. discept. forens. 43. sub num. 8. vers. quia verior, cum adductis per Merlin. de pignor. & hypothec. lib. 2. quæst. 8. n. 7. & per Fulgin. de emphyt. tit. de contract. emphyt. quæst. 38. num. 1. 2. & 3. & hæc nunc controvertitur cum clausula ad habendum, & facultate alienandi concessa appareat per quam videtur effecta transmissibilis etiam ad extraneos, Mantica. de tacit. & ambig. lib. 22. tit. 19. num. 25. Altograd. consil. 22. num. 6. in fin. & num. 7. lib. 1. Bursat. decis. 87. n. 2. & per tot. dixi allegat. 8. num. 23. & seq. fol. 117. & allegat. 14. num. 4. fol. 241. lib. 1. & allegat. 32. n. 10. & allegat. 45. num. 24. lib. 2. quibus addo Fulgin. de iur. emphyt. tit. de alienat. quæst. 1. num. 281. Rot. in Romana deolutionis Palatii, 18. Iunii 1657. num. 4. coram R. P. D. Albergato, nunc impressa apud nos in addit. ad Castill. de alim. decis. 123.

Siquidem vtrumque obiectum facillime coteut; esto enim quod emphyteusis etiam Ecclesiastica sub generali bonorum obligatione contracta per emphyteutam comprehendatur; tamen emphyteutica durante dumtaxat vita emphyteute obligantis, hypothecæ remanet obnoxia; itaque resolutio illius iure per inortem, ius quoque treditoris resolutur, in tantum quod emphyteusis in proximè successurum sine nexu obligationis deuoluatur, l. lex selligali, 31. ff. de pignor. cap. 1. si de inuest. feud. fuer. controuers. Cynac. controuers. 123. num. 15. Surd. decis. 186. n. 9. in fin. & num. 10. Hodier. ad eundem decis. 160. num. 2. & 3. Merlin. de pignor. & hypothec. lib. 2. d. quæst. 8. num. 48. & latius comprobaui alleg. 82. num. 17. lib. 2. Fulgin. de iur. emphyt. tit. de contract. emphyt. quæst. 38. n. 8. Rota decis. 86. num. 333. & 34. part. 5. recent. & in Affisien. bonorum, 17. Maij 1641. num. 10. coram R. P. D. Cornelio, Clausula vero, ad habendum, in facti specie nihil prorsus operatur, aut naturam emphyteusis mixtæ alterat, dum subiungitur, seu restringitur effectus eiusdem clausulæ ex subsequeuti facultate præuia tamen notitia, seu assensu Domini, Dec. consil. 171. num. 3. Rota decis. 86. num. 38. part. 5. recent. Olasci. decis. 164. num. 5. ac per tot. cum cæteris apud Fulgin. de iur. emphyt. tit. de alienat. quæst. 1. num. 283.

Ultra quod illa facultas alienandi emphyteusum præuia notitia Domini, seu cum illius assensu expressa in concessione emphyteusis, nil certè vltèrius continet, quod etiam de iure cautum non reperitur; nimirum ut emphyteuta cum Domini assensu emphyteusum alienare valeat, l. fin. vbi Doctores communiter, Cod. de iur. emphyt. c. Potius extr. locat. Fulgin. de emphyt. tit. de alienat. quæst. 1. num. 1. Coccin. decis. 75. num. 10. in fine.

Præterquam quod clausula, ad habendum, & c. apposta etiam in parte dispositiua intelligitur, iuxta naturam contractus emphyteutici, Scraph. decis. 794. num. 8. Coccin. decis. 75. num. 10. Rota

decis. 60. num. 12. & 13. part. 5. & decis. 75. num. 8. & seq. & decis. 211. num. 12. part. 6. recent. & in Caietana bonorum, 3. Decembris 1646. num. 8. & 10. Iunii 1648. num. 1. coram Reuerendissimo Cerro, tunc Decano, & in Rauennaten. domus, 14. Iunii 1649. num. 5. coram R. P. D. Royas, inter eius impressis decis. 402. in Rauennaten. seu Ferrariensi. decimarum, 5. Martij 1649. n. 26. coram R. P. D. Melio, & in Romana decimo 22. Aprilis 1644. n. 3. coram Cardinali Coccino.

Omnique in casu licentia alienandi in emphyteusi mixta ad solos descendentes masculos præcisè restricta ad præiudicium concedentis, non autem vocatorum procederet; Rub. consil. 110. n. 5. seq. ac per tot. Menoch. consil. 65. num. 20. & seq. & consil. 545. sub num. 5. Bertazzol. consil. civil. 75. num. 16. & 17. ad tem optimè Rota decis. 510. n. 18. & 19. part. 5. recent. & decis. 265. per tot. in postlimi. & bene explicat Fulgin. de emphyt. tit. de alienat. quæst. 8. num. 5. vers. contrarium tamen, ubi quod facultas alienandi locum habeat in præiudicium Ecclesiæ, secus verò vocatorum in ipsa concessione, quibus per stipulationem ius est quæritum, & quoad ipsos licentia non immutat naturam emphyteusis, & de veriori, Rota in Rauennaten. emphyteusis, 14. Iunii 1627. num. 6. coram R. P. D. Pirouano, & in Mantuanæ doris, 10. Iunii 1637. num. 5. coram Reuerendissimo Coccino Decano, & in Romana deuolutionis domus, 15. Iunii 1654. n. 8. coram R. P. D. Melio, ubi quod per dictam clausulam censetur concessa facultas alienandi emphyteusum mixtam in remotiores in inuestitura comprehensos, nunc est dec. 97. apud nos in addit. ad Castill. de alim.

Vnde firmum stat, quod huiusmodi clausula, ad habendum, naturam emphyteusis non immutat, sed recipiat restrictionem ad limites ipsius contractus, cui apponitur; & ideo quando, pro ut hic, & emphyteusis de sui natura non est transitoria ad extraneos, non tribuit facultatem alienandi, aut extendit emphyteusum ad extraneos in præiudicium vocatorum, ne in viâ, & eademque inuestitura inducatur manifesta contrarietas, & repugnantia, Bald. consil. 465. num. 5. lib. 3. Rubi. consil. 110. sub num. 5. vers. & sic; Menoch. consil. 61. num. 20. Giouagn. consil. 44. num. 108. lib. 2. Scraph. decis. 1290. num. 12. Cavalier. decis. 293. n. 4. Coccin. decis. 75. num. 9. & 10. Durand. decis. 212. num. 20. & seq. & decis. 294. in fin. part. 2. cum adductis in d. Caietana bonorum, 3. Decembris 1646. num. 9. coram Reuerendissimo Cerro, nunc Decano, hunc impressa decis. 427. part. 9. tom. 2. recent. Vnde prædicta clausula non resistent, emphyteusis remanet mixta ad solos masculos descendentes transitoria; inter quos tamen vigore dictæ clausulæ contractus, & distractiones initi possunt.

S Y M M A R I V M.

1. Mulieri non succurritur, nisi in casibus à iure expressis. Post aditam hereditatem non succurritur, nisi dolo creditorum inducitur se fuisse ad adendum probet. n. 2.
2. Ignorantia non excusat mulierem in iis, qua concernunt obseruantiam forme actus.
3. Mulieres, et plurimum non habent aliud præiudicium ultra dotem.
4. Hæres confuso de quantitate hereditatis non tenetur ultra vires, etiam si non confecerit inventarium.

9.

10.

15.

16.

11.

12.

13.

14.

- 6 *Index procedens sola facti veritate inspecta non compellit heredem solvere ultra, quam sit in hereditate.*
- 7 *Restitutio in integrum ex iusta causa conceditur maiori ad consensum inuentarii.*
- 8 *Mater succedit filio in sexta cum sorore ipsius filij, iuxta statutum Mantue. De iure communi succedit in tertiam, num. 9. Turric rationem non reddit, nisi pro tempore quo administrans, n. 13.*
- 10 *Presumptio veritatis cedit.*
- 11 *Maiores non conceditur restitutio ad repudiandam hereditatem semel aditam.*
- 12 *Doctor est intelligendus, iuxta doctrinam quam allegat.*
- 14 *Dotis repetitionem non impedit exceptio rationum reddendarum. Contraz. n. 15.*
- 16 *Creditor heredes sui debitoris sine inuentario satisfaciunt presumuntur.*

OBSERVATIO LIX.

IN apertissimo degunt æquiuoco tuentes iura partis aduersæ, dum credunt mulieri aduersus aditam sine beneficio inuentarii hereditatem, tanquam læse competere restitutionem in integrum. Tum quia mulier vitur iure communi, nec ei subuenitur, nisi in casibus à iure specialiter dispositis, *l. fin. C. de iur. & fact. ignor. Cyriac. controu. 128. num. 43. Gratian. discept. 604. num. 7. & 11.* Tum, & multo magis quia in iure cautum expresse reperitur, mulieri non succurri post aditam hereditatem, nisi propter se dolo creditorum inductam fuisse ad adeundum, per textum in *l. si mulier hereditatem, 32. in princ. ff. ad Velleian. Cyriac. controuers. 244. n. 19. Odd. de restitut. quest. 9. num. 22.* vbi plures alios accumulatur, quibus addo Hodiern. ad Surd. decis. 281. num. 8. Ea mouentur præcitati Doctores ratione; quia in his quæ respiciunt obseruationem formæ, actus ignorantia mulierem non excusat, & in his quæ sunt inducta ad consequendum iuris rigorem mulieri non paritur, Nat. cons. 375. n. 23. cum adductis per Hodiern. ad d. decis. Surd. 281. n. 17.

3. Cum igitur ex prædictis sufficienter colligatur ratione simplicis sexus non subueniri mulieri per viam restitutionis in integrum aduersus omissionem inuentarii, contriungit propterea, quæ in oppositum adducebantur pro obtinenda ex dicto capite in integrum restitutione. Vnde remanet videndum, an faciat casum, partique aduersæ suffragetur altera consideratio consistens in eo, quod non censetur D. Lanram plus habuisse, ac in bonis reliquisse, quam contineatur in eius instrumento locali; quod etiam est conforme generali presumptioni, cum secundum communiter accidentia mulieres non habeant aliud patrimonium ultra dotem, Ludouic. decis. 398. *sub num. 5. vers. cum præsertim*, Rot. decis. 107. num. 13. part. 5. recent. quæ duplicatur penes Durand. decis. 111. Buratt. decis. 908. num. 3. confitto enim non esse plus in hereditate; aliunde etiam quam ex inuentario hæres non tenetur ultra vires, Crass. in §. inuentarium, quest. 21. ad fin. Gratian. discept. forens. 656. num. 14. Quod præsertim sibi locum vindicare deberet coram Excellentissimo Senatu, qui cum procedat sola facti veritate inspecta, non compel-

lit hæres solvere ultra quam sit in hereditate, Gratian. discept. 34. n. 20. Iulius Cæsar Caluinus de acquirit. cap. 54. n. 17.

Deinde inuestigandum puto an saltem parti aduersæ restitutio concedenda veniat, ex clausula generali, si qua mihi iusta causa. Etenim quod maiori concedatur restitutio, ob non confectum inuentarium post aditam hereditatem, si allegat iustam causam, non videtur rationabiliter in controuersiam reficari posse, per ea, quæ post alios latissime tradidit Gratian. discept. forens. 656. n. 7. 9. & 19. & discept. 797. num. 19. & 20. Bonden. collect. 21. num. 3. 4. & 13. quibus in locis vti dicebamus, pro iusta causa habetur, quoties quoquomodo apparet de substantia hereditatis, & credito aduersus eam exuberanti ipsius hereditatis quantitate, quorum vtrumque hic accidit, ergo, & c.

Neutrum tamen ex prædictis obstat existimo. Quoniam ex lectione, atque inspectione simplicis processus, constat euidenter non intrare generalem illam presumptionem, quod mulier regulariter non habeat aliud patrimonium præter dotem; quippe quia decessit maritus D. Lucia relictis post se duobus filiis, quorum alter in pupillari ætate prædecessit Matri, cui propterea hæreditas lactuosa filij prædefuncti saltem quoad legitimam delata est, ratione cuius statim super-existentia ultra Matrem Sororis ad eam spectabat sexta pars bonorum filij præmortui; præsupposito tamen quod in loco Caneti viger statutum excludens Matrem à successione filij propter existentiam Sororis, Buratt. consil. 114. & consil. 115. per tot. cum adductis per Cyriac. controuers. 288. n. 7. dixi allegat. 1. num. 92. lib. 3. alias enim seculo, seu non extrante huiusmodi statuto tertia pars hereditatis filij spectaret ad Matrem ob concursum sororis, & Matris ipsius defuncti, vt est textus expressus in correctionem iuris antiqui, & §. sed cum antea, vers. ita tamen, insit ad Sen. Conf. Terrull. n. in Auth. de iustitio, Cod. eod. ad Terrull. Buratt. consil. 114. num. 2. Cyriac. d. controuers. 288. num. 5. & 6. Mynsing. in d. §. sed cum antea, num. 5. ad Terrull. qua sublata presumptione per existentiam veritatis in contrarium, cui cedit ipsa presumptio, ex cumulatis per Barbof. axiom. 186. n. 1. Cenial. decis. Lucens. 30. num. 32. Cardinalis Rothob. decis. 104. num. 19. & decis. 194. num. 7. cessat quoque fundamentum principale restitutionis peritæ; præsertim cum exinde colligatur, nil prohibere quo minus præter dotem, & hereditatem prædictam habere ulterius poterit alia bona.

Sicuti neque iuari potest pars aduersæ ex altero fundamento clausula generalis, si qua iusta causa, cum non doceat de errore, neque de ignorantia, ob quam sibi aduenti hæreditatem sine inuentario læsio aliqua, seu dampnum contigerit; quoniam maiori sub prætextu quod minus in hereditate fuerit reperiunt, quam ipse putarit, simpliciter non datur restitutio, nec audiatur maior, vbi velit respuere hereditatem semel aditam, adtradita per Cost. de fact. scient. & ignor. decis. 37. num. 12. Odd. de restitut. quest. 89. art. 7. num. 53. vbi quod datur restitutio, si derogatur ingens æs alienum, quod ab adeunte ignorabatur, Ioan. Mauric. Dolan. de restitut. cap. 130. in fin. Franc. Marc. decis. 291. num. 3. & sic intelligendus venit Gratian. in locis in oppositum adductis, ex regula, quod Doctor sit interpretandus iuxta doctrinas, quas allegat, Bonden. collect. 28. num. 71. Rota decis. 45. num. 22. & 27. part. 8. & decis. 150. vbi Rub. num. 83.

7.

8.

9.

10.

11.

12.

num. 83. par. 9. tom. 1. & decif. 457. num. 6. p. 9. tom. 2. recent.

Applicationem verò non recipiunt, neque in facto, neque in iure conftitunt, quæ deducebantur de adminiftratione tutelæ, atque rationum redditione; in facto quidem, quia non conftat hæcenus noſtram principalem adminiftraffe; & nihilominus Mater tutrix non tenetur rationem reddere, niſi pro eo tempore quo fe ingeffit in adminiftrationem, Seraph. decif. 1408. n. 1. In iure autem, quia exceptio receptionis computorum adminiftrationis, non impedit repetitionem dotis ex communi, de qua per eundem Seraph. decif. 1455. n. 1. Amat. var. refol. 49. n. 103. Burat. decif. 443. num. 1. & 2. vbi pariter de muliere, quæ tutelam gefferat, & nondum reddita ratione prætendebat legitimam, & dotem; cui non obſtante exceptio non redditæ rationis vtrumque fuit adiudicatum. Contrarium tamen defendit, Rota poſt alios in *Anconitana Prædy*, 8. Februarij 1658. §. in iuſſu etiam, coram R. P. D. Albergato, & coram Eminentiffimo Othob. decif. 199. n. 14. ex quibus manifeſte excluditur D. Lucia à petita in integrum reſtitutione; præſertim cum ſi aliquid conſequi poſſet ratione prætenſæ adminiftrationis, per additionem hæreditatis Maternæ ſine inuentario inuocabiliter factam, reſultat actionum conſuſio, adminiftrationiſque extinctum euasit credendum, ac ſublata quælibet prætenſio, l. debitori, 7. C. de pæſt. l. ſi adulter, 6. C. de hered. act. Cyriac. controu. 162. num. 38. Peregr. decif. 124. num. 2. Hodiern. ad Surd. decif. 170. n. 7. & per tot. Cenſal. decif. 42. num. 10. Card. Othob. decif. 47. num. 11. Rot. decif. 320. n. 16. par. 9. tom. 1. recent. Quinimo quatenus actio aliquæ competet via ordinaria procedendum venit; non autem per remedium extraordinarium reſtitutionis, quandoquidem per ſententiam Senatûs non remanſit in aliquo vulnerata prætenſa actio adminiftrationis; quæ nullam admittit cum iudicio repetitionis dotium intentato combinationem, ſeu compenſationem.

S V M M A R I V M.

- 1 Legitima detraſſio filiis primi gradus prohiberi nequit.
- 2 Trebellianicæ detraſſio filiis primi gradus prohiberi nequit. Contra, num. 3. Prohibita detraſſio in vno gradu repetita cenſetur in alio, num. 4. Prohibitionem detraſſionis filius aduendo approbare non cenſetur, num. 5.
- 6 Ius petendi legitimam, & Trebellianicam ad heredes etiam extraneos tranſmiſit.
- 7 Prohibito detractionis Trebellianicæ cenſetur approbata per productionem teſtamenti. Contra, n. 8. Declarat, ut n. 9.

OBSERVATIO LX.

MATER duas filias, quas ſuperſtites reliquit hæredes vniuerſales æqualiter inſtituit, vnamque erga alteram ſine filiis decedentem ad inuicem ſubſtituit, eſque tam legitimæ, quam Trebellianicæ detractionem omnimodam vetuit ſed ſolummodo vtrique ipſarum facultatem diſponendi de ſeuſis mille eius hæreditatis conceſſit; Quæ tamen prohibitio, ſeu onus

Ioan. Pauli Melij Obſervat. forenſi

iniunctum filiis primi gradus ipſo iure reſcitur non ſolum à legitima, ſed hæc autem diſpoſuimus, Authent. vi cum de appell. cognofc. l. Quoniam in prioribus, 32. C. de inoffi. teſt. dixi allegat. 59. num. 3. lib. 3. Caualer. decif. 256. n. 1. Fufac. de ſuſtit. q. 256. num. 1. Ioan. Franc. And. controu. 1. n. 24. & contr. 19. n. 12. Mart. Ventur. conf. 16. n. 2. & 24. cum adductis per Rot. in *Romana ſucceſſionis*, 18. Maij 1646. §. primo deberi, coram Eminentiffimo Corrado, & in *Meſenitana Viridary*, 8. Iunij 1654. in princ. coram R. P. D. Penſingero.

Vendit etiam à Trebellianicæ ſecundum receptiſſimam opinionem, quàm ſecula Rota Romana, & Alciograd. conf. 69. num. 22. lib. 2. Cenſal. ad Peregr. de fidei comm. art. 35. fol. 347. verſ. ſed contrarium, Andr. Cenſal. decif. Lucen. 42. n. 16. Rot. poſt Contr. decif. 131. n. 7. Bonden. collect. 41. num. 29. & poſt tral. decif. 1. num. 3. Rot. decif. 131. num. 7. poſt diſcept. Contr. & apud nos decif. 68. poſt addit. ad Caſtell. de alim. & in Bononiæ. fidei commiſſi, Ioan. Maria de Bolognini, 26. Iunij 1654. §. Trebellianicæ vero, coram Reuerendiſſimo Cerro, ſerè omnes hodie amplectuntur, ad tradita per nos allegat. 35. num. 3. lib. 3. Mart. conſil. 45. num. 29. & conſil. 185. num. 43. Redenaſc. conſil. 29. num. 99. & ſeq.

Prohibitio autem Trebellianicæ appoſita in viſi ſubſtitutionis gradu, ſiue præcedenti, ſiue poſteriori, in alio quoque repetita cenſetur, Ancl. Amat. conſil. 87. num. 8. & 11. Redenaſc. conſil. 9. num. 135. & ſeq.

Saluum igitur prohibitionem detractionum non attenta, per Matrem filiabus iniuncta vtramque faciendi detractionem, eiſdem ius remanſit, neque à filiabus per additionem hæreditatis Maternæ auulſum cenſetur, ex cumulatis per nos allegat. 35. n. 9. lib. 3.

Quemadmodum neque ex eo quod RR. PP. adminiſtratorio nomine Sacelli Dñi Antonij de Padua ad legatum ſcutorum mille egerint, onus in legitima appoſitum approballe cenſetur. Cum enim ius impugnandi prohibitionem legitimæ, & Trebellianicæ, etiam per filias non ægitarum in illarum hæredem, etiam extraneum tranſmigrauerit, ex cumulatis per nos dict. allegat. 35. numero undecimo, libro tertio, Merlin. decif. 248. numero primo, eo ipſo quod dicti fratres ad conſecutionem legati iudicium introduxerunt, prohibitioni detractionum, ſaltem conſecutiue necellario acquieuiſſe videntur, Roland. à Valle conſil. 78. numero 13. & 14. libro primo, Caphal. conſil. 131. num. 73. & ſeq. cum adductis per Ioan. Anton. Bellon. conſil. 570. num. 32. & 33.

Cæterum neque in hoc fundamentum ſiſci potuit; quippe quoniam ad acceptationem prohibitionis detractionum non inferitur eo quod filiarum hæres vigore legati ſimpliciter egerint, ſtante, quod exinde acceptatio generica, non autem ſpecifica reſultabat, quæ in petitione legitimæ Sacello, ſeu eius adminiſtratoribus non præiudicauit, ex quo de illa ſpecialis mentio in acceptatione ſiſci omnino debet, l. ſi quando, 35. §. & generaliter; Cod. de inoffi. teſtamenti. Ludouil. decif. 489. num. 21. 22. & 27. Merlin. de legitima, libro tertio, tit. 1. quæſtione nona, numero trigefimo primo, Rot. in *Meſenitana Viridary*, 8. Iunij 1654. ſinec reſeri, coram R. P. D. Penſingero.

Obiectum verbò procederet, quando Patet,

9. aut Mater aliquid filiis loco legitimæ reliquit, & in casu contrauentionis, & non acquiescentiæ legato filios penitus non tam legitima, quam residuo hæreditatis priuasset; tunc namque si filij legato cum acceptent, legitimam vltimius consequi nequeunt, iuxta cautelam Socin. iun. *confil.* 122. numero octauo, libro primo, quam in proposito amplectuntur cumulatim per Merlin. *decis.* 642. numero quinto, & sequent. & *decis.* 664. num. 43.

S V M M A R I V M.

- 1 Representatio in fideicommissio ascendenti datur. *Ampliat.* num. 2. & n. 7. & n. 33.
- 2 Proximitas testatoris, & non grauati quando attendatur, & num. 8. Fallit, ut n. 4. & n. 9. *Declarat.* ut n. 10. & n. 31.
- 3 Proximiore de iure ad successiones admittuntur.
- 4 Successio in fideicommissis ad formam successionis ab intestato regulatur.
- 5 Clausula, in stirpes, non operatur representationem.
- 6 Fideicommissum etiam ignoratum quando transmittitur. Delatum transmittitur, num. 17. Super feudis non tollit eorum alienabilitatem, num. 26.
- 7 Fideicommissi scientia presumitur.
- 8 Filij, & descendentes, quando per vulgarem consuetudinem vocati, & num. 18. & n. 27. Et de ratione, n. 28. In conditione positi non censentur vocati, n. 29.
- 9 Pater decedens intra annum, ius ad deliberandum in eius filios transmittit sue beneficium restitutionis in integrum.
- 10 Dotes detrahuntur de fideicommissio.
- 11 Prelegata non veniunt in restitutione fideicommissi, & n. 21. & n. 22. & n. 23.
- 12 Dilectio, ut supra, repetit præcedentia.
- 13 Fœmina extinctis masculis in primogenitura succedunt.
- 14 Substitutio facta, si sine filiis, mortuo grauato cum filiis expirat. In infinitum collata quando dicatur, n. 31.
- 15 Dilectio, etiam, est personalissima.

O B S E R V A T I O L X I.

MARCHIONISSAM à Valle abinterrata actione fideicommissi, Marchionissa de Spolucetinis iura cella habens Marchionis Pompeij Strozzi ab eius filiis, excludere prætendit; ex eo, quia de temporis obitus Francisci Mariæ de Gonzagis, prædefunctæ Camilla, substitutibus Marchionissa à Valle. eius filia, & Marchione Pompeio eius fratre, iuste, vti proximior in gradu, illam, tanquam remotiorem, penitus excludit. Quamvis primo, ut aiunt, vultu dicta Marchionissa à Valle in hoc fideicommissio ascendenti representando Matrem cum auunculo admittenda videatur, *S. fin. Insistit. de hered. que ab intestat. defer. dixi allegat.* 25. num. 22. fol. 451. lib. 1. in hac causa allegat. 41. num. 2. lib. 3. Mart. *confil.* 34. num. 2. *Scilicet. decis.* Aragon. 62. num. 6. Rot. *decis.* 5. num. 20. part. 6. recent.

Eoque magis, quia Testator in defectum lineæ

masculinæ fœminas succedere voluit, ac substituit, quæ tunc adertur, & vnâ cum eis Rizzardam eius filiam, si erit viua, & in illius defectum substituit suos filios, & descendentes in stirpes; quando autem Testator substituit alicuius filios, & descendentes in stirpes, tunc non hæsitatur, quin representationi locum fieri intellexerit, Altograd. *conf.* 65. n. 5. & *conf.* 67. n. 22. *prop. finem.* & num. 22. Buccaf. *conf.* 41. n. 16. cum adductis in hac causa allegat. 42. n. 25. lib. 3.

Ex transitu in super lineæ descendenti ad transuersales, & à masculis ad fœminas insurgit, quod successio ex persona Testatoris, non autem hæredis grauati regulari debeat, Rota *decis.* 627. num. 5. & *decis.* 693. n. 3. part. 2. recent. Altograd. *conf.* 67. n. 11. cum adductis per nos d. allegat. 25. num. 2. fol. 452. lib. 1. Quo casu non ambigitur quin representatio in infinitum procedat.

Nihilominus re diligentius examinata contrarium in iure omnino firmandum videtur, siquidem ad effectum cognoscendi, an in fideicommissio locus sit representationi spectanda venit persona vltimi grauati, de cuius successione agitur, non autem à quo fideicommissum proueniat, Fufar. *de substitui. quest.* 485. num. 23. cum adductis per Altograd. dicto *conf.* 67. num. 1. *vers. sue malimus.* iuncto num. 37. quamvis ipse ob coniecturas huic casui non applicabiles, contrarium defendere vixit nitarur; & licet contrariam opinionem profiteri videatur, Ioan. Francisc. Andreol. *controu.* 143. num. 14. nihilominus à priori sententia minime recedendum est, tum quia ipse istud non firmat, tum quia opinio nostra, vti videret, ac magis recepta, præualeat, ex Ioan. Ant. Bellon. *conf.* 61. sub n. 6. *vers. succedunt tamen.*

Cuius grauati, nimirum in casu nostro, Francisci Mariæ spectata persona, sicuti filij Camillæ ab intestato, vnâ cum Marchione Pompeio proximitate, in gradu ad succedendum non concurrerent, quia post fratres, statimque filios proximiores in gradu admittuntur, auib. post fratres, *S. huiusmodi privilegium.* Cod. de legum. hered. Thesaur. *quest. foren.* 63. num. 6. lib. 2. cum adductis per nos dicta allegat. 25. num. 16. fol. 449. lib. 1. & latissime comprobat Mart. Ventur. *confil.* 48. ex num. 30. ita quoque ad fideicommissum vocati succedere debent, quia in fideicommissis successio regulatur secundum ordinem successionis ab intestato, ad notata per Gloss. & Doctores in l. cum ita, 33. *S. in fideicommissio, si de legat.* 2. Dec. *confil.* 1. numero quinto, in fine, & 6. latè Rub. Alexand. *confil.* 40. num. 3. & per tot. Socin. iun. *confil.* 20. sub num. 9. *vers. præterea.* Fufar. *de substitui.* q. 484. num. 21. & q. 485. sub n. 102. *vers. in alijs autem casibus.* Merlin. *decis.* 520. n. 27.

Nec obstat si opposuerit propter transitum à masculis ad fœminas, & à descendenti ad transuersales, Testatoris potius personam, quam grauati attendendam, ideoque in infinitum dari representationem, Caball. *confil.* 114. num. 16. & seq. lib. 2. Fufar. *de substitui.* q. 471. n. 100. & seq. Altograd. *conf.* 65. n. 9. & 10. lib. 1.

Obiectum namque procederet si transitus extra descendentiā fideicommittentis fieret. At cum in facti specie omnes lineæ, arque substituti à Testatore descendant; consequens ideo fit, ut proximiores grauati, exclusa representatione, admittantur, Gratian. *discept. foren.* 493. n. 26. Ruin. *confil.* 159. num. 7. & 8. lib. 2. Menoah. *conf.* 823. n. 25. Surd. *confil.* 370. sub num. 14. 5. *hanc sententiam.* & num. 15.

num. 15. Ceph. confil. 493. sub num. 43. vers. debent enim, Port. confil. 122. sub num. 12. versic. neque etiam obstat, Decian. confil. 26. sub num. 76. versic. quartus casus, lib. 2. Rauden. de analo. in appendic. part. 1. num. 55. Theaur. decif. 64. num. 5. quos & alios allegat, & sequitur Antonin. de Amat. resolut. 10. num. 4.

Quemadmodum neque resisteret si opponeretur, quod ita demum conclusio mox firmata procederet, si versaremur in concursu filiae vltimi grauati cum transuersalibus aliarum linearum, quo sanè casu ob transitum masculi ad feminam, & feminæ descendentes ad transuersalem, grauati

9. proximitas, & non fideicommissentis attenditur, ita ut filia grauati eius proximior, amitam eiusdem Testatoris proximior emcludat, latè post alios, Caball. confil. 114. num. 16. 17. & 18. lib. 2. Menoch. confil. 124. num. 54. Peregrin. confil. 42. num. 7. & 8. lib. 3. & confil. 92. num. 5. lib. 6. Fufat. de substit. quest. 484. num. 29. & 44. Gratian. discept. forens. 493. num. 15. Cioff. confil. 7. num. 22. in fin. 72. ac per totum, Rot. decif. 681. num. 3. part. 2. recent. quæ est decif. 107. apud Burat. cum adductis per Merlin. decif. 120. num. 13. Antonin. de Amat. resolut. 10. num. 3. Cyriac. controuers. 169. num. 15. Mait. Ventur. confil. 43. sub num. 30. vers. sed est, & sub num. 21. vers. non etiam, Rot. decif. 519. num. 17. part. 5. tom. 2. & decif. 248. n. 4. & 5. part. 7. recent. cum adductis per Altograd. conf. 92. num. 17. lib. 2.

Siquidem huiusmodi ratiocinatio sibi locum vindicare, si Marchionis de Spolietinis, tanquam foror fratris prædefuncti, alias feminas de agnatione, seu descendencia Testatoris excludere prætenderet, cæterum cum admittat concursum cum vocatis, frustra ad prædictam conclusionem recurritur, ut non obfcure innuit Peregr. de conf. 92. sub num. 5. vers. nunquam excluditur, lib. 6. & apertissime etiam liquet ex mox citatis Doctoribus.

Verumtamen, quod proximitas grauati, & non Testatoris attendatur, etiam quando de masculis ad feminas, & descendentes ad transuersales fit transitus; quantumvis vltimo defunctus forore, & non filiam reliquerit, comprobant Surd. confil. 370. num. 15. Altograd. d. dicto conf. 92. n. 34. vers. secunda limitatio, lib. 2. Mart. Ventur. conf. 48. sub num. 131. §. nam pro responsione, versic. nec fit transitus ad aliam lineam. Præterquam quod dubium valde reputatur fundamentum contrariæ opinionis; quod nimirum ex solo transitu à masculis ad feminas, & à descendentes ad transuersales, non amplius grauati, sed fideicommissentis proximitas attendatur, Burat. decif. 744. num. 11. & seq. Altograd. conf. 92. num. 33. lib. 2. cum cæteris per ipsos adductis.

12. Præterea autem repræsentatio desumpta ex clausula, in stirpes, non videtur considerabilis, per ea, quæ dixi in altera, §. tandem, vers. per aliud inferret, ex plurius ibi cumulatis, potissimum Fufat. de substit. quest. 485. num. 116. & confil. 11. n. 22. stante potissimum, quod talis clausula in stirpes in facti specie non conueciat.

Stante igitur purificatione fideicommissi pro tertia parte in personam Marchionis Pompeij, tanquam proximioris vno gradu aduersaria, consequens fit, ut illud etiam ignoratum in eius filios transmissit, maxime cum post aditam hereditatem decessit ad tradita per Fufat. de substit. q. 487. n. 3. & 4. quem sequitur Merlin. decif. 320. n. 20. de Ioan. Pauli Metij Obferuat. forens.

aditione autem facta hereditatis Francisci Mariæ cunctis liquebat ex processu nouiter inuento, iunctis potissimum depositionibus testium ad probandam scientiam fideicommissi in Marchione Pompeio, quæ etiam præsumebatur, dum inter confideicommissarios fama aderat de existèntia fideicommissi, ob mortem Francisci Mariæ, in fauorem iseminarum, & filiorum Rizzardæ purificati, Bald. conf. 295. lib. 3. Peteg. de fideicom. art. 52. sub num. 104. vers. quintus vbi.

Hinc ergo cum Testator, in defectum generationis masculinæ, Rizzardam suam filiam, si superuieret, sin minus ea prædefuncta, ipsius Rizzardæ filios, & descendentes substituerit, consequens ideo fit, ut Marchio Pompeius Rizzardæ filius superstes solus, ut proximior, per vulgarem successeit, in illiusque persona pro eius portione fideicommissum extinctum euaserit, ut dicebam in altera, §. fallis insuper, & comprobant Fufat. confil. 87. num. 2. & 9. & de substit. quest. 479. num. 53. & num. 78. cum infinitis apud Cyriac. controuers. 522. num. 42. inuilo, num. 100. vers. hinc motio, Surd. decif. 346. num. 14. ibique Hodicm. Cavalier. decif. 496. num. 4. & seq. Seraph. decif. 812. Rota decif. 344. num. 4. part. 2. recent. & in Romana fideicommissi de Incorporatio, 19. Maij 1638. §. pro ratione coram Eminentijs. Panziolo, vbi illud omnino indubitatum renuntiat, scilicet verbis habentibus tractum fideicommissum, & denotantibus pæpetuitatem, & laicissimè profectum in Spoletana fideicom. 15. Maij 1655. §. ai non, & §. seq. coram R. P. D. Beuilaqua.

Omni autem in casu, propterea dicebamus in altera, §. cæterum omisso, ex iure transmissionis filij ipsius Marchionis Pompeij, idem ius excludendi aduersariam, quo ab ipso Patre excludere turbabentes solummodo admitterentur, vel quia fideicommissum aut mortem fideicommissarii purificatum etiam non agnitione transmittitur, ex traditis in altera, §. in personam; vel quia Marchio ignaro iuris succedendi ad fideicommissum in eius personam proportionaliter purificatum, mortuoque infra tempus deliberandi ex titulo ignorantie sibi delatæ portiones fideicommissi in eius filios beneficium restitutionis in integrum ad adeundam huiusmodi hereditatem transulerit, potissimum ex acuitate l. Panthonius, §. ff. de acq. hered. ut opinio ratiocinatur Fontanell. decif. 484. num. 11. & per totam.

Qua quidem in integrum restitutione nec filij Marchionis Pompeij indigere videbantur; quandoquidem non amplius de fideicommissio conditionali, aut purificando, sed de iam delato agebatur, quod utique transmitti posse, præter cūmulatos in altera, dicto §. in personam, in fin. & §. seq. comprobant Bim. conf. 149. n. 28. Bardellon. confil. 46. num. 60. & seq. Peregr. confil. 63. num. 26. lib. 2. Colleg. Bonon. apud Houded. confil. 14. num. 66. lib. 2. Giouagn. confil. 70. sub num. 15. vers. inpossibile, lib. 2. Galuan. confil. 13. n. 97. Altograd. conf. 37. num. 75. lib. 2. Ceph. confil. 132. num. 8. & seq. & bene declarat Roland. à Val. confil. 46. num. 5. & seq. lib. 3. Peregr. de fideicom. art. 22. num. 5. & seq. Methin. decif. 890. num. 14. Tanagl. de Sacr. Rot. Rom. And. cap. 5. n. 19. Mart. conf. 164. n. 13. Buccafati. conf. 43. num. 12.

Vnde cum filij, & descendentes Rizzardæ, non quidem simultaneè, sed successeut per vulgarem substituti appareant, consequens ideo fit, ut per existèntiam Marchionis Pompeij de tempore pu-

18. rificationis fideicommissi, tanquam filij ipsius Rizzarde, aduclaria eorumdem ex filia, ac respectu sorore nepis excludatur, Fufat. *confil.* 87. *num.* 2. & 9. Surt. *decif.* 346. *sub num.* 17. 18. & 19: & ibi Hodiern. Buccafer. *confil.* 102. *num.* 9. & 10. Rot. *decif.* 357. *n. 1. & seq. part. 1. recent.* cum adductis mox in causa propria *n. 7. & 33.*

Hactenus dicta fundamentum habent in cessione reportata per Marchionissam de Spoluerinis à Marchionibus de Srotiis, non quidem, quod ea indigeret, sed vt se eximeret à molestiis de facto, quas dicti Marchiones iudicialiter inferre minabantur. Ceterum huiusmodi cessione etiam seclufa, ex dictis per nos *allegat.* 13. 14. & 15. *lib. 2. cum replicatis in altera nouissime edita*, omnino rita reddebatur. Quippe, quæ præter alias detractiones latissime enumeratas in *altera*, §. *ex residuo*, & *seq.* & *allegat.* 87. per tot. vbi registraui verba testamenti, ex quibus apparet legitimam, & Trebellianicam peculiariter filijs prohibuisse, tum quia voluit esse obligatas pro fructibus; tum quia fructus in eas compensari mandauit; tum quia inculcatè concludendo disposuit, quod omnia eius bona integraliter, absque vlla diminutione, in eius substitutis consueuerantur, quæ forma proli- bendi filiis legitimis, & Trebellianicam communiter reprobatur, Caren. *resolut.* 34. *num.* 11. *seq. ac per tot.* Ioan. Franc. Andreol. *controu.* 250. *num.* 6. Merlin. *de legitim.* *lib. 2. tit. 2. quest. 32. sub num.* 56. *vers. nec facit*, Redenasc. *confil.* 17. *num.* 49. cum præcipue de Trebellianica uerbum quidem fecerit, contra eas, quæ scripsimus dict. *allegat.* 87. *num.* 5. *seq. ac per tot. lib. 3.* Merlin. *de legitim.* *lib. 2. tit. 2. dict. quest. 32. sub num.* 57. *vers. sed opinionem*, Odd. *confil.* 65. *in princ. §. nouissime*, vbi ita iudicatum refert latissime Buccafer. *confil.* 47. *num.* 4. & per tot. quicquid iuxta opinionem Rotæ dicendum esset, quæ vult filiis primi gradus prohiberi posse Trebellianicam, vt in *decif.* 74. *r. 2. 3. ac per totam, part. 8. recent.* In quoque detrahendi duas dotes vltra sibi constituendam, & duas detractiones habet, vt dixi pariter in *altera*, §. *1. andem dotum*, §. *reliquas*, & *seq.* & prius in hac eadem causa *allegat.* 45. per tot. *lib. 3.* & comprobant adducti per Giouagn. *conf.* 73. *num.* 96. *lib. 1.*

19. Prælegatum quoque Curtæ Thirefij, particulati fideicommissio iam extincto, vinculaturn, in vniuersali fideicommissio non comprehensum, ad eam liberè spectat, ad latissimè tradita in proximis terminis per Peregr. *confil.* 47. *num.* 24. & 25. *lib. 1. & confil.* 44. *num.* 8. & 9. & *confil.* 82. *num.* 13. & 14. Caren. *resolut.* 120. *num.* 11. & 12. Hond. *confil.* 62. *n. 25. lib. 2.* Thomat. *decif.* *Macerat.* 50. *n. 271.* Peregr. *de fideicom.* *art. 7. n. 15. & 16.* & Altograd. *confil.* 87. *num.* 40. & 41. & *confil.* 88. *n. 10. lib. 2.* latissimè Merlin. *de legiti.* *lib. 2. tit. 2. q. 2. n. 13. & seq.* vbi reprobatur Cytiac. *contr.* 204. *n. 115. 116. & 117.* vbi fundamentum facit in verbis; in omnibus autem aliis suis bonis, circa quod in iure omnis questio cessat, dum Testator litteris cubitalibus suam mentem expresseit, separando prælegatam, & fideicommissum particulare ab vniuersali, ibi, *saluo sempre le cose sopra disposte, e prelegate*, in eodem testamento repetita, ibi, *salua però la ragione della primogenitura di sopra detta*, & alibi per totum testamentum, quæ quidem verba, saluis, &c. omnem prorsus dubitanti ansum remouent, ex Fufar. *confil.* 42. *num.* 8. 9. & 10. & de *subst. quest.* 650. *n. 48.* Merlin. *de legitim.* *lib. 2. tit. 2. d. quest. 2. sub num.* 13. *vers.* & in terminis, Peregr. *de fideicom.* *art. 7.*

n. 13. & 36. optimè Merend. *comm. iur. lib. 4. cap. 45. num. 7.* & 10. vbi reprobatur Ruin. & Decian. contrarium attentantes, Gozadin. *conf.* 30. *sub n. 10.* Scayna. *decif.* 1. *num.* 60. cum adductis in *altera*, §. *verumtamen*, quidquid sit quando legatarius est eadem persona cum hærede grauato, in quibus terminis procedit doctrina Cyriac. *controuers.* 204. à *n. 100.* Redenasc. *confil.* 9. *num.* 150. cum pluribus *seq.* & ita concludit Dextar. *decif.* 42. *in fin.* Rota in *Maceraten. fideicommissi*, 27. *Junij* 1664. §. *non subsistit*, coram R. P. D. Beniliqua.

Et non tam ex præmissis vocati in defectum masculorum à prælegatis exclusi omnino censentur; verum etiam, quia nonnisi in hæreditate Testatoris substituti apparent, ibi, *In dissetto poi della linea masculina legittima, e naturale di esso Sign. Testatore, e come di sopra, chiamata alla sua heredità, esso Sign. Testatore vuole, che succedano, e così sostituisse le femine nato di legittimo matrimonio, quali all' hora vi saranno, ed insieme con loro sostituisse la Sign. Rizzarda sua figliuola, se saravina, & in dissetto sostituisse la suoi figliuoli, e descendenti.*

Dum enim in hæreditate simpliciter substituantur, dubio procul prælegata, vigore substitutionis ad hæreditatem Testatoris tectitæ, consequi non possunt, per text. ad litteram, in *l. 3. §. quidam liberis*, ff. ad Trebell. & in *l. 1. Titius* 94. ff. de legat. 3. *l. Titia* 85. ff. de l. falcid. Theaur. *quest.* *for.* 17. *num.* 15. *lib. 1.* Hond. *confil.* 71. *num.* 14. *lib. 1.* Alex. *confil.* 25. *sub num.* 9. *vers. sed quando testator*, *lib. 1. & confil.* 252. *num.* 5. *lib. 6.* Socin. *confil.* 31. *sub num.* 8. *vers. sed simpliciter*, *lib. 4.* Dec. *confil.* 597. *sub num.* 7. *vers. non obstat*, Merend. *controuers. iur. lib. 4. cap. 44. num.* 3. Pen. *decif.* 612. *num.* 2. & 3. Fufar. *de subst. quest.* 650. *num.* 62.

Nec obstat, quod Testator in calce testamenti omnia sua bona ibidem descripsit, apud vocatos, & substitutos remanere singulariter disposuisset, inter quæ etiam prædium Thirefij connumerauit; quod propterea cum iuxta prædictam dispositionem Testatoris in substitutos perueniret; consequens ideo fit, vt etiam femine, masculis non obliquis extantibus, substitutæ ad illud intelligantur: Obiectum namque promptam replicationem secum affert, ex quo Testator non simpliciter absolute, sed independenter à præordinatis, omnia sua bona apud vocatos, & substitutos existere iussit, sed cum clausula, ibi, *desidera sommanente essere al tutto conseruati nelli sostituiti, a chiamari per lui, come di sopra*, quæ quidem clausula, come di sopra, inducit repetitionem præcedentium, cum omnibus suis qualitatibus, non tantum quoad personas, sed etiam quoad modos, & conditiones, itavt extensionem non admittat, Fufar. *confil.* 100. *num.* 25. & *seq.* Altograd. *confil.* 60. *num.* 5. *lib. 1. & confil.* 78. *num.* 4. & 15. & *confil.* 79. *num.* 13. & 14. *lib. 2.* Ioan. Ant. Bellon. *confil.* 35. *sub num.* 26. *vers. itaque non negamus*, Cytiac. *controuers.* 143. *num.* 13. Redenasc. *confil.* 30. *num.* 100. & *confil.* 34. *num.* 63. & 64. debent ergo dicta verba intelligi iuxta terminos, & casus comprehensos in præcedentibus dispositionibus, vt scilicet primogeniti censcantur grauati restitute fideicommissum particulare primogenitis, & alij erga alios fideicommissarios vniuersales. In tantum quod, vel primogenitura in vltimum masculum extincta remansit, vel in Marchionissam Spoluerinam continuari debet.

Extinctis

25. Extinctis namque masculis nil prohibet, quo minus feminæ etiam ad primogenituram admittantur, Menoch. *conf. 303*, n. 16. & *conf. 926*, num. 31. & *seg. Palma. conf. 56*, num. 54. & 55. *Fu- lar. de substit. quest. 385*, num. 30. *Rot. decif. 348*, n. 2. *ac per tot. part. 7. recent. confirmata die. 27. Junij 1639. coram R. P. D. Royae, nunc decif. 165*, n. 4. & 5. p. 8. rec.

26. Feudalia quoque relicta in hæreditate Fidei- committentis, siue noua, siue antiqua, esto quod vinculo fideicommissi, cum cæteris alio- dialibus obnoxia remanserint, illorum tamen alienabilitatem à consuetudine inabdicabiliter indiciam retinuerunt, itayt, quod ipsa per dis- positionem factam à Casare iunioris in eius tes- tamento fauore Marchionissæ de Spoluerinis euauerit, in tantum enim susinetur super feudaliibus fideicommissum, in quantum hæres grauior ab inuestato, non facta dispositione feudorum per vltimam voluntatem, aut per actus inter viuos, moritur; quemadmodum ex p'uribus subiungebam in altera, §. *bona pariter*, & nunc addo Mart. Med. *decif. Sen. 10*, num. 25. & 26. *Fontanell. de pact. nup. claus. 4. glof. 26*, n. 2. & *seg. Capyc. Lar. decif. 123*, n. 8. *Bottill. de suc- ab intest. cap. 1. theor. 6*, n. 21.

Vulgaris autem substitutio facta quoad filios, & descendentes, vbi Rizzarda tunc non superuixisset, sublata non videtur, seu in fidei- commissariam versa per subsequenter particu- lam testamenti, ibi.

Alle quali femine, & detta Rizzarda, & siglijo descendenti di essa, quando tutti maneassero sen- za la sciaro doppo di se sigliuoli legittimi, e natura- li, vuole e così ordina, che succedano li più prossimi agnati maschi della Casata de parentella, & agnatio- ne di d. Sig. Testatore.

Retentio namque præcedenti themate, hæc etiam dispositio procedit, vt nimirum in casu non existentis Rizzardæ, filij succedant, qui- bus nec superextantibus descendentes, per vul- garem admittantur, non autem vt descendentes post fideicommissariam veniant.

27. Quemadmodum, præter adductos *supra* n. 15. & 18. vltius comprobant Menoch. *conf. 86*, n. 79. & 80. *Caualer. var. resol. 1*, n. 117. & 118. p. 1. vbi de magis communi testatur Thel. *decif. 117*, num. 8. cum infinitis apud Cyriac. *conr. 522*, num. 93. Ioan. Franc. Andr. *conr. 100*, n. 4. & per tot. *Altogr. conf. 60*, num. 55. & *seg. lib. 2*, & la- tiff. prosequitur Rot. in *Spol. fideic. 25. Maij 1655*, §. *ex quo*, & per tot. *cor. R. P. D. Beuilaqua*.

28. Ratio subest optima, quia quando vocantur illi, inter quos cadit ordo charitatis, & affectio- nis, vt inter matrem Rizzardam, filios, & des- cendentes, prius censetur vocata Mater, in il- lius defectum, filij, & isti non superuiuentibus, descendentes ordine successiuo, & per vul- garem, per text. *rotundum in l. cum pater*, 79. §. *de petis. ff. de leg. 2. Cæphal. conf. 473*, n. 11. & *seg. alios* gumulat *Altogr. ditto conf. 60*, n. 54. lib. 1.

29. Nec quod filios feminarum, & Rizzardæ, ac istius dumtaxat filiorum descendentes in conditione posuerit vocati censetur, ita quod mortua Rizzarda cum filijs, & filij cum descen- dentibus vocati intelligantur; si quidem regula in contrarium militat, ex traditis per nos *alleg. 83*, n. 6. & *alleg. 121*, n. 1. 31. & 47. & *alleg. 122*, n. 1. & *seg. 28*, & 30. lib. 3, ex quo enim tam feminæ ad fideicommissum admittæ, & Marchio Pom-

Ioan. Pauli Melij Obseruat. forens.

peius de Strozii filius Rizzardæ, in quem puri- ficatum extitit fideicommissum, omnes cum fi- liis decesserunt, substitutio ipsius facta de proxi- moribus euannit, dixi *alleg. 8*, n. 9. & *alleg. 15*, n. 4. & *alleg. 64*, n. 2. lib. 3.

Testator enim non fecit mentionem de filiis, aut descendentibus feminarum, sed tantum- modo Rizzardæ, non alia quidem ratione, nisi quia quoad feminas ad eas præcisè se restrin- xit, & earum filios in conditione posuit. At res- pectu Rizzardæ mentionem tam de filiis, quam descendentibus ipsius habuit, ex quo rationabiliter dubitari poterat, quodd linea masculorum ex eo descendendum desicere non poterat, nisi post mortem Rizzardæ, aut etiam eius filiorum, Rot. *decif. 11*, n. 7. & per tot. p. 5. recent.

Cæterum, quodd Testator vltra feminas dis- ponendo non processerit, atque de filiis, seu descendentibus Rizzardæ intellexit, satis con- uincitur ex dictione, *d'essa*, quæ est personalissi- ma, ac demonstrat ad oculum personam ipsius Rizzardæ, & operatur, vt omnes alij exclusan- tur, *Natt. conf. 163*, num. 8. *Cæph. conf. 352*, n. 25. & *seg. Surd. conf. 53*, n. 11. Rota apud nos *alleg. 120*, num. 26. lib. 3, & apud Tanagl. *de Sacr. Rot. Rom. Aud. fol. 62*, num. 19. quæ etiam registratur inter impressas apud Emin. Card. Othob. quibus at- tentis eodè minus intare representationem firm- mandum venit, sicuti, præter adductos *supra* n. 1. & *seg.* comprobant congesti per Fusar. *de substit. 9. 485*, n. 71. & 114.

SVMMARIVM.

1. *Bones aratorij pro debito ciuili capi nequeunt Amplia vtn. 2. Declara vtn. 3. Limita vtn. n. 4. & n. 5.*
6. *Debius erga Cameram bonis etiam non excus- sis carcerari potest.*

OBSERVATIO LXII.

Ro debito ciuili, neque etiam in exe- cutione rei iudicatæ Boves aratorij pro pignore capi regulariter non possunt, l. *Executores 7. C. Quæ res pign. cap. poss.* Menoch. *de arbitr. cap. 378*, n. 2. *Gait. de cred. 4. 9. 7. n. 49.* & *seg. Barba. de diuis. fruct. par. 2. cap. 7. n. 38.* & *seg. Borell. in Sum. decif. iur. 32. n. 374.* & *seg. par. 2. Peguer. decif. 184*, n. 1. *Giur. decif. 40. n. 2.* & *seg. Ciarlin. controu. 112*, n. 2. *Nig. de execut. rei indic. cap. 12. §. 6. n. 12.* & *seg. fol. 350*, vbi quod Philip- pus I. Hispaniarum Rex legem tulerit, quæ ca- uebatur, nec etiam pro debito fiscali Boves ara- torios capi in pignus posse, *Pigant. ad Stat. Ferrar. rubr. 75*, n. 5.

Imo non desunt, qui sustinent de iure com- muni, neque etiam in subsidium oppignerari posse, quamvis alia non exarant bona, ne agri- cultura deseratur, & impediatur, Menoch. *de arbitr. cap. 378*, num. 15. *Gait. de credit. cap. 4. 9. 7. n. 52.* Io. Aut. ab *Eclesi. obseru. 119*, n. 1. & 15. vbi quod ex constitutioe Ducis Sabaudiz, neque etiam in subsidium pro credito fiscali Boves aratorij oppignerantur, *Nig. de execut. rei indic. c. 12. §. 6. n. 20. fol. 350*, vbi de constitutione Re- gni vetantis pariter, ne boves aratorij pro cre-

L 3 dato

dito finali in subsidium capiantur, Giurb. d. decif. 40. num. 13. & 14. Barbat. de diuif. fincl. pars. 2. cap. 7. num. 39. Pigant. ad Statut. Ferrar. rubr. 75. n. 8. in fin.

3. Seclufa tamen peculiari constitutione iure communi inspecto videtur magis communiter recipi, quod Boues aratorij in subsidium, & deficientiam aliorum bonorum oppignerari valeant, Auth. Agricultores, quae res pignori oblig. poss. Cost. de remed. subfif. 43. num. 4. & plures refert, & sequitur Nig. de execut. rei indicat. cap. 12. d. §. 6. num. 21. fol. 350. maximè certis mensibus anni, in quibus Boues aratorij agriculturæ non incumbunt, Cost. de remed. 43. n. 6. Ciardin. contron. 112. n. 17.

4. In facti tamen contingencia dum de creditis Cameræ ageretur, indubitatè duximus absolute Boues etiam aratorios in nihilo suffragante existentia penes debitorem aliorum bonorum in pignus capi posse, Gutierrez, de iuram. par. 1. cap. 17. sub num. 8. vers. limitat in debitis fiscalibus, Nig. de execut. rei indic. cap. 12. d. §. 6. num. 26. fol. 251. Alin. in prax. §. 31. cap. 2. limit. 33. in fin. fol. 387. Ciardin. d. contron. 112. num. 24.

6. Cæterum si debitor erga Ducalem Cameram etiam non excussis bonis carcerari potest, Sured. conf. 39. num. 21. Zacch. ad Gall. de Cam. obligat. quest. 15. sub n. 17. Bonden. collect. 49. sub num. 94. vers. nec non. Cur non etiam in quibuscumque bonis nullo iuris fetuato ordine executi poterit?

SUMMARYM.

1. *Communitas sine Principi licentia immunitatem non concedit. Limita, vt. n. 2. Declara vt. n. 3. Cum licentia Senatus validè concedi immunitatem, n. 5. Contrarium qui tenent, n. 6.*
4. *Confessio Procuratorij de recepto Communitati non præiudicat. Declara vt. n. 8.*
7. *Pro Decreto iudicij presumitur.*

OBSERVATIO LXIII.

SUPER immunitate per Communitatem Rosignani ex titulo oneroso vsque de anno 1619. D. Vincentio de Picchis concessa, inter illam, & istius filium vitiliter controuertebatur, quippe quoniam Communitas immunitatem huiusmodi, vt emanatam absque beneplacito Principis, nullius roboris, momenti, ac subsistentiæ pretendebat, l. 2. ff. de iur. immunit. l. Vacuatis, vbi Doctores, C. de Decur. & consil. lal. conf. 101. num. 3. & seg. lib. 4. Natt. conf. 304. num. 1. Bald. conf. 406. num. 6. lib. 5. & in præcis terminis Becc. conf. 229. num. 14. Olasc. decif. 95. num. 25. Alex. conf. 101. num. 3. lib. 1. & conf. 30. n. 7. in fin. 9. & 17. lib. 5. Curt. Iun. conf. 60. n. 12. & seg. Lancelot. Gall. conf. 68. num. 6. & 44. & conf. 115. num. 47. Sured. conf. 278. num. 6 & 16. & conf. 419. num. 17. & seg. Cyriac. contron. 297. num. 46.

Neque prædicta immunitas ex eo sustineri posse videbatur; quia ex causa præcisæ necessitatis concessa apparebat; iusta autem exigente causa immunitatem concedere Communitas

non prohibetur, l. 1. C. de Decret. Decur. lib. 10. Alex. conf. 101. num. 6. vbi quod ex causa meritorum Communitas immunitatem validè concedat, dummodo aliunde quam ex confessione in instrumento emissâ de meritis constet, lib. 1. Rol. conf. 5. num. 8. & seg. lib. 1. Lancelot. Gall. d. conf. 68. num. 6. Sured. conf. 419. n. 18. in fin. & n. 19. & in puncto Bec. d. conf. 229. num. 17. & 18. Si quidem de præsentia necessitate non nisi ex confessione Communitatis apparebat, quæ tamen non sufficit, Bec. post alios, disto conf. 229. num. 47. Cauagnol. ad Decret. Montisf. 72. q. 8. num. 15.

Cum præcipue de pretij solutione pro acquiritenda immunitate non liqueret nisi ex confessione de recepto Procuratoris, quæ Communitari minimè præiudicat, Bart. in l. Si in stipulatum 17. ff. de Donation. Bald. in rubr. C. de reuocac. hie quæ in fraud. cred. num. 7. & in l. 2. §. credidum, vbi lal. num. 20. ff. Si certi. pet. Ludouil. decif. 375. n. 5. & decif. 469. num. 4. Thomaz. decif. Macerat. 59. num. 34.

Senatus tamen retorquendo contra Communitatem prædictas conclusiones sententiæ D. Pico fauorabili pro immunitate adhæsit; loco enim assensus Principis decretum Senatus accesserat, qui Principem ipsum repræsentat, Ioan. Ant. ab Eccle. obseru. 43. num. 12. lib. 1. Sured. decif. 91. num. 4. Thefaur. decif. 1. num. 1. Fontanel. decif. 3. num. 5. & decif. 404. num. 24. Rol. conf. 14. num. 16. & conf. 70. num. 17. & seg. lib. 1. & conf. 68. num. 16. & seg. & conf. 78. & seg. lib. 3. Et hæc conclusio non habet contradicentem, præter Natt. conf. 608. num. 11. & seg. Rolan. Cauagn. ad decret. Montisf. 72. quest. 8. num. 11. & seg. vbi quod immunitas à Communitate nulliter concessa ex confirmatione Principis aut iudicis vires inconcussas assumat, nec super hoc est, cur vltierius insistamus; negotia si quidem Communitatum concetnentia potissimum immunitates iudicio Senatus subiiciuntur.

Necessitas autem eo ipso concludenter probata resultat, quod ea pro constanti præsupposita Senatus decretum interposuit, pro quo quidem decreto præsumitur, & alleganti necessitatem tunc non subfuisse, onus probandi incumbit, Sured. decif. 231. num. 20. Gratian. discept. 155. num. 3. Thomaz. decif. Macerat. 67. num. 35. & decif. 68. num. 60. & seg. Rot. decif. 74. num. 3. & 8. par. 5. recent. & decif. 98. num. 8. & decif. 76. n. 13. & 14. par. 6. & decif. 144. num. 6. par. 7. recent. Busratt. decif. 96. num. 17. & decif. 371. num. 5. & apud Zacch. de Cam. oblig. decif. 70. num. 5. & decif. 134. num. 10. Pic. ad Statut. Vrb. cap. 15. glof. 21. n. 21. & seg. Fenzon. ad idem Statut. cap. 13. num. 23. Cyriac. contron. 196. num. 94. & 95. Mart. Ventur. conf. 3. num. 60. Ludouil. decif. 406. num. 7. 14. & in addit. n. 20. Ioan. Bapt. Antonell. conf. 96. n. 18. Rot. apud Post. de subfif. decif. 134. num. 12. & 13. Thomaz. de Tutor. & Curat. sit. 19. num. 3220. fol. 797. & in præcitatis terminis animaduertit Cauagnol. ad decret. Montisf. 72. d. quest. 8. sub n. 15. vers. vel per iudicem, Bonden. collect. 16. n. 84.

Cæterum cum Procuratores à Communitate constituti mandatum cum libera haberent, ideo per confessionem de recepto, etiam si non constaret de actuali numeratione, dubio procul eadem Communitati præiudicare potuerunt, quicquid esset, si à lege dumtaxat mandatum consecuti fuissent, iuxta distinctionem lal. in l. 2. §. credi

§. creditum. num. 20. ff. Si cert. pet. Surd. decif. 229. n. 25. Mart. Medic. decif. Senen. 68. n. 17. in fin. Partes transaitione controuerfiam concordarunt.

S V M M A R I V M.

- 1 *Contractus talis prefumitur, qualis à partibus denominatur.*
- 2 *Emptionis de substantia qua.*
- 3 *Diffio, ultra, vtrumque includit.*
- 4 *Contractus natura est, ut aliud, & passus transant in heredes.*
- 5 *In Contractibus ab initio, que sunt voluntatis, res post necessitate efficiuntur.*
- 6 *Periculum rei emptie perfecto contractu spectat ad emptorem.*
- 7 *Linellus ratione capitalis, & non fundi, quando soluitur.*
- 8 *Emphyteusis transit ad extraneos, quando canon correspondet fructibus. Declara ut, n. 9. Ad extraneos transit volente Ecclesia, num. 10.*
- 11 *Appellans comparando coram iudice, à quo appellauit, appellationi cedit.*

O B S E R V A T I O L X I V.

ARTIVM à denominatione contractus naturam assumunt, quia tales præsumuntur, quales à contrahentibus nuncupantur, nisi aliud resistat, l. Si quis fendi 4. in fin. princ. ff. de Legat. 1. l. Labeo 7. paulo ante fin. ff. de Supellest. leg. Menoch. de presump. 105. num. 1. lib. 3. Cyriac. controu. 145. num. 44. & controu. 486. num. 20. Ludouic. decif. 267. m. 2. Fulgin. de Emphyt. in pralud. q. 15. num. 2. latè Altograd. conf. 17. num. 36. & seg. lib. 1. & conf. 90. num. 61. lib. 2. Mart. Venturin. conf. 15. num. 11. Metlin. decif. 161. num. 2. Sperell. decif. 177. num. 40. & seg. Surd. decif. 322. num. 13. & decif. 326. num. 8. Ferentill. ad Buratt. decif. 640. sub num. 25. vers. fecus quando, Rota in Romana Palatij 15. Iunij 1662. num. 3. coram R. P. D. Benilagha. Vnde cum contractus inter Costam, & Righellum celebratus emptio nuncupetur in processu currenti sol. §. 8. atque illius stipulatione res, pretium, & consensus requisita ad substantiam emptionis intercessest, Doctores in l. Venditionibus 9. C. de contrah. empt. & vend. Ioan. Franc. Andr. controu. 189. num. 2. Altograd. conf. 10. num. 8. lib. 1. Buratt. decif. 898. num. 6. cum ibi plena manu notatis per Ferentill. num. 9. Metlin. decif. 567. num. 1. & seg.

Quæ quidem solutio pretij partim cedit in satisfactionem venditoris, pro residuo autem in maiori quantitate in obligationem erga Capitulum Cathedralis, ibi, pretio scutorum 750. à libris sex; ultra tamen Capitale obligationis Capituli, quod remanet penes ipsam emptricem, si quidem illa dictio, ultra, operatur vt vtrumque eodem iure pretij debeatur, Cap. Rayninus, vbi gloss. & Doctores de testam. Bero. conf. 204. n. 44. lib. 2. vbi quod dictio prædicta stet inclusiue vnius ad alterum Socin. lun. conf. 107. m. 8. lib. 3. vbi quod natura dictionis, ultra, sit repetere, & implicare easdem qualitates, & conf. 144. n. 36. §. 4. & §. 8. eod. volum. Quod repetit, & latè prosequitur Surd. decif. 285. num. 9. seg. ac per totam,

Gratian. discip. 116. num. 41. Peteg. conf. 77. sub n. 14. vers. quibus accedit, lib. 5. vbi quod dictio, ultra, repetat, includat, & addat, Ioan. Baptista Cost. conf. 66. num. 4. Rota in Mutinen. doris 16. Ianuarij 1641. §. præterea valde, coram Eminen. iss. Panziolo, nunc imprefsa decif. 131. num. 1. part. 9. tom. 1. v. reent. & decif. 44. num. 2. & seg. ead. par. & in Vrbenetana legati 5. Aprilis 1647. §. duo autem, coram R. P. D. Bichio, & in Benenien. fideicom. 14. Maij 1655. num. 2. coram Reuerend. Cetro, & in Benenien. legat. 22. Martij 1662. n. 1. coram R. P. D. Albergato.

Finmato igitur per prædicta ex facie instrumenti resultantia nos versati in contractu præciso venditionis, duo exinde necessarii sequuntur; Alterum quod transcat ad quoscumque hæredes, etiam si de illis mentio expressa facta non fuisset, l. Si pactum 9. ff. de probatio. Doctores, in l. 2. C. de pact. int. empt. & vend. latè Surd. decif. 322. num. 37. & 38. Cyriac. controuers. 160. num. 52. Mart. Ventur. conf. 14. num. 62. quippe quoniam in contradibus ab initio, quæ sunt voluntatis, ex post necessitate efficiuntur, l. Titius 5. C. de alih. & obligat. Seraph. decif. 427. num. 1. Mart. Ventur. conf. 14. num. 25. Leoncill. decif. Ferrar. 7. num. 13. Barbol. Axiomat. 17. num. 30. Alterum quod post acquisitionem factam ab emptrice, quicquid circa rem emptam accidit, incommodum ipsius emptricis cedere habeat, §. Cum autem, instit. de Empt. & vend. l. id quod 7. & l. seg. in princ. ff. de pericul. & commod. rei vend. Gabr. conf. 64. num. 13. & seg. lib. 1. Cyriac. controuers. 259. num. 25. Mart. Ventur. conf. 33. numer. 82. Surd. decif. 326. num. 1. Antonin. de Amat. resolut. 95. num. 19. Ioan. Baptista Antonelli. conf. 94. num. 13. Altograd. conf. 90. numer. 30. lib. 1. Sperell. decif. 119. num. 17. & 41. & decif. 171. num. 40. Caren. resolut. 118. num. 3. Quandoquidem venditor, & loco illius Capitulum non nisi ius consequendi residuum pretij, & interim exigendi liuellum in ratione quinque pro centum habere censentur.

Maximè cum inter partes non controuertatur, quin ab initio Emphyteuta, seu liuellaris receptis ab Ecclesia scutis ter mille biscentum quinquaginta supposita ipsius proprietate ad solutionem quinque pro centum se obligauerit, in tantum quod liuellus habita ratione capitalis soluti in primo contractu per Boldinum Righello, & in posteriori contractu Costæ dimissio per Capitulum exigitur, non autem ratione fundi, vt dicebam submissi, Afflic. decif. 80. sub num. 8. vers. sed in secundo casu, vbi Vtili. sub n. 7. vers. quidam est alius contractus, Manent. de contrah. liuell. q. 1. par. 4. num. 17. & seg. & par. 5. n. 5. Mart. conf. 126. num. 25. ac per totum Bardellon. conf. 64. num. 1. Leonard. de Vfur. quest. 89. num. 3. Cum ergo in facti specie etiam à D. Costa non ratione fundi alicuius nisi pro liuello suppositi loco residui pretij canon exigitur; consequens fit, vt quicquid in proprietate, aut fructibus contra culpam venditoris contingat, adhuc Capitulum ex suo capitali dimisso apud eundem Costam quinque in singula centum iure merito consequatur.

Superius dictis sic se habentibus ratio dubitandi ex pluribus submouetur, & primo, quia

- nemini dubium est quin contractus huiusmodi tanquam emptiois contemplatus ad extraneos non transeat, vt dixi *supra*. *firmato igitur*. Secundo, quia canon correspondet fructibus portionis rei liuello supposita dum in ratione quinque pro centenario liuellus regulatur, ne scilicet quia rem, & pretium eodem tempore, retineat, contra æquitatem l. *Curabit* 5. C. de *all. empt.* quando autem canon correspondet fructibus, dubium non remanet quin res liuello supposita etiam ad extraneos transeat, Rol. conf. 96. n. 26. & 27. lib. 1. Buratt. decif. 334. n. 4. vbi alios recenset Rota in d. *Romana* Palatii 15. Iunii 1662. n. 1. & 4. coram R. P. D. Benilaqua, Surt. dec. 198. n. 3. vbi Hodiern. n. 6. declarat id non procedere quando pensio correspondens fructibus in recognitionem directi dominij soluitur, quod vtique huius casui non applicatur, ex quo liuellus pro residuo pretij tantum erogatur, Beltram. ad Ludouic. decif. 529. n. 21. Caren. refol. 152. n. 7. Fulgin. de *Emphyt.* in *palat.* g. 15 sub u. 4. vers. *ant* *præstatur magna pensio*, & n. 10. & tit. de *contract. Emphyt.* g. 1. sub u. 14. *limit.* 8. tandem quia quod res ab Ecclesia qualitercunque recognita extraneos hæredes non admittat, ipsius fauore indutum, vt si ipsa velit nil prohibet, quo minus etiam extranei admittantur, ad tradita per nos *allegat.* 27. n. 26. & *allegat.* 32. n. 12. lib. 2. Ex quibus secunda dubitatio per Illustriss. DD. Iudices delegatos excitata remanet sublata.
- Resoluta ordine inuerso secunda parte dubiorum ad primam redeundo dicimus, quod cum Reuerend. Iudex causam retinendam pronuntiauerit sub die 17. Iunii 1659. in processu currenti fol. 138. ab eaque pars Sammarca appellationem interposuerit, & deinceps Illustriss. ac Reuerend. Antistitem suppliciter exorauerit, quatenus causa in meritis ab eodem Reuerend. Vicario cum altero iudice cognosceretur, ad quem effectum Dominus Senator Zanaccus deputatus appareret, ex quibus non dubitatur quin appellationi renunciatum censeatur, quia appellator comparando coram iudice, à quo appellauit in eadem causa tacite appellationi renuntiat, Barn. decif. 154. n. 12. cum adductis per Scac. de *appellat.* g. 17. *limit.* 1. n. 14. & per Gallarat. de *renuntiat.* 173. n. 31. cent. 2. cum adductis per Rot. coram Eminentiſſ. Otthobono decif. 228. n. 9.

S V M M A R I V M.

- 1 Subſtaſtationes non præſumuntur vbi de eis in actis non conſtat. Per acta, & non per teſtes probari debent. n. 2. Contrarium qui tenent n. 3. Quorum opinio quatenus procedat. n. 4. Vt probentur per teſtes de viſu auditu, & relato tenore deponere debent. n. 6.
- 5 Teſtis de auditu non probat.
- 7 Fructus percepti ex re nullius ſubſtaſtata cedunt in ſortem.

OBSERVATIO LXV.

PRÆTENSIS ſubſtaſtatione, vel adjudicatione proprietatis controuerſæ ob aſſertam ſolutionem factam Curionæ anteriori Dominus Milanus iuuari aduſus lo-

nam Hebraeorum non poterat, cum de prædictis non liqueret, quæ tamen cum in facto conſiſtant non præſumuntur, ſed debent particulariter probari. Munoz. de *ratiocin. adminiſtr.* cap. 16. num. 34. in fin. Mangil. de *ſubſtaſt.* g. 188. num. 2. & 4. Poſt. in ſimil. *iracl.* inſpell. 67. n. 1. & 3. Nig. in *iracl.* eod. cap. 14. n. 1.

Quæ quidem adjudicationis probatio per acta, & ſcripturas, non autem per teſtes regulariter fieri debet, Mangil. de *ſubſtaſt.* g. 2. in princ. *mon. requiſito*, & g. 22. num. 1. & ſeq. Poſt. eod. *iracl.* inſpell. 67. n. 4. & Rot. poſt *iracl.* decif. 14. n. 4. & decif. 143. num. 5. par. 2. *dinerſ.* Ger. Spin. conf. 23. n. 13. 23. & 24. Gratian. *deſcept.* 103. n. 18.

Contrarium, quod nimirum etiam per teſtes ſubſtaſtatio, & deliberatio probari valeant, ſuſtinere contendit ex pluribus Niget de *ſubſtaſt.* cap. 13. num. 9. *ſeq. ac per totum*, Cuius opinio ita demum procederet, ſi de amiſſione actorum appareſet, Rota d. decif. 143. num. 10. par. 2. *dinerſ.* Gratian. d. *deſcept.* 103. n. 20. Nig. de *ſubſtaſt.* d. cap. 13. n. 14. Mangil. eod. *iracl.* g. 200. n. 13. Poſt. in ſimil. *iracl.* d. inſpell. 67. n. 60.

Sicuti ergo nec deducum exitit acta ſubſtaſtationis fuiſſe deperdita, ita neque teſtes ad probandam adjudicationem illam probant, maxime, quia vnus ex iſtis de auditu à principali deponit, cui propterea nulla fides adhibetur, Cap. *Licet ex quadam extr. de teſtib.* Farinac. g. 69. num. 85. Cyriac. *controu.* 150. n. 62. & *controu.* 250. num. 9. Andr. Cenſal. decif. 29. num. 46. & ſeq. & decif. 59. num. 9. & 10. Rot. in *Melenitana redditiſionis rationis* 4. Februarij 1654. & nec releuat coram Reuerend. *Dignoſſimo*. Cum tamen vt per teſtes ſubſtaſtatio probetur, neceſſe ſit, quod de viſu, & auditu relato tenore adjudicationis deponant, Felin. in cap. *Sicut*, num. 30. extra de *Re iudic.* Munoz. de *ratiocin. admini.* d. cap. 16. ſub num. 36. verſ. *ego tamen intelligo*, Mangil. de *ſubſtaſt.* quaſt. 148. num. 3. Poſt. eod. *iracl.* d. inſpell. 67. num. 27. 28. & 29. Cæphal. conf. 170. n. 2. & ſeq. Nig. de *ſubſtaſt.* d. cap. 13. num. 23. Quod vtique teſtes pro Milano examinati tantum abeſt, quod ſufficienter præſtiterint, quod imò nec præſtare poterant, ex quo ſubſtaſtatio effectum non habuit, miniuſve ad instrumentum adjudicationis deuentum fuit, vt ſub die 17. Nouemb. 1638. in iudicio Milanus ipſe conqueritur in *proceſſu*, fol. 64.

Cumque Milanus in poſſeſſionem bonorum abſque iuridica adjudicatione ſe de facto intruſerit, conſequens ideo ſit, vt fructus ab inde perceptos in extinctionem eius crediti excompute obſtingatur, Rot. decif. 725. num. 11. par. 2. & decif. 749. num. 8. par. 4. *recen.* & coram Buratt. decif. 160. num. 11. & decif. 140. num. 2. Poſt. de *ſubſtaſt.* inſpell. 55. num. 65. Mangil. de *ſubſtaſt.* quaſt. 62. num. 9. & ſeq. Boër. decif. 45. num. 11. Nig. de *ſubſtaſt.* cap. 3. num. 34. Quo ſtante cum ex fructibus per eum perceptis Milanus fuerit reintegratus, ideo non poſteſt vterius anterioritate ipſius Curionæ iuuari, maxime cum ad illius manus non niſi Ducatonii ſexdecim ex depoſitis per Milanum peruenierint.

S V M M A R I V M.

1. *Transactio ex solo recessu à lite sustinetur. Declara vi. num. 2. & num. 3. Contrarium qui sustineant, num. 4.*
5. *Census sine pecunia nullius constituitur.*
6. *Nullitas evidens manutentionem impedit.*
7. *Numeratio pecunie aliunde quam ex Instrumento census probari potest.*

OBSERVATIO LXVI.

RANSACTIO in gratiam Palmæ subsistens pretendebatur sub prætextu, quod evidentissima census nullitas principalis causa transigendi amplius attendi non deberet, sed in consideratione dumtaxat habenda esse contentio superinde in Iudicio deducta, etiam si iudica non præxisteret, cum recessus à lite etiam de facto mota pro validitate transactionis sufficiat, l. 2. vbi gloss. in verb. Nulla, c. de transaction. Olasc. decis. 91. num. 23. cum additis per Redensac. conf. 48. num. 29. & 30.

2. Huic namque fundamento dupliciter replicabatur, & primo illud non procedere, quod licet evidenter, seu manifeste calumniola constet, l. In summa 65. §. 1. ff. de condit. indeb. Bec. conf. 109. num. 19. & 20. Cynac. contron. 3. num. 36. Caten. resol. 204. num. 10. Beltram. ad Ludouil. decis. 149. num. 7. Redensac. diss. conf. 48. num. 38. Surd. conf. 451. num. 51. in fin. & seq. Merlin. decis. 165. num. 7. & 8. & decis. 490. num. 2. & seq. & decis. 621. num. 19. & seq.

Deinde quia apertissimum præxistebat Communitatem erga Palmam inspecta evidenti census nullitate ad nihilum teneri, si quidem census super credito constitutus non subsistit, ut firmatum fuit observatione.... quam ob evidentiam articuli non habentis probabiliter controversiam evidens quoque eiusdem transactionis nullitas resultabat, & calumniola evidentior comprobabatur, l. Præses 12. c. de transact. cum lumbis cumulatim per Cynac. contron. 3. num. 2. & contron. 118. num. 12. & contron. 182. num. 80. & contron. 237. num. 4. & 5. vbi & transactionem, & præcedentes sententias super lute claro emanatas irritas omnino renuntiavit, Merlin. diss. decis. 490. num. 2. neque ab hac opinione recedendum dicebatur, ex quo contrarium sustinere contendat, Gratian. disceptat. 861. num. 8. & seq. cum enim singulariter reprobat, Ioann. Franc. Andr. contron. 246. num. 16. & 17. late Altograd. consil. 104. num. 35. & seq. 53. & seq. lib. 2. Rot. post Cenc. de Cens. decis. 223. num. 1. & in Romana transactionis 1. Aprilis 1658. §. dubitari, coram R. P. D. Melio, nunc impellat apud nos in addit. ad Castill. de alim. decis. 126.

3. Nullitas vero census ex non numerata in actu illius constitutionis pecunia deducebatur, quo casu emissæ protestatio creandi censum iuxta formam constitutionis Pianæ pro illius validitate non suffragatur, Cenc. de Cens. quest. 61. num. 5. & post trad. decis. 561. num. 3. & seq. vbi ex prædicta protestatione eo magis censum de nullitate redarguit, Leotard. de Vsur. quest. 62. num. 37. Rot. in Romana census 28. Aprilis 1653. §. non obstat, coram Reuerendiss. Cerro, subdens sanari nulli-

tatem huiusmodi per Summum Pontificem.

In tantum quod ob evidentiam nullitatis Census ex defectu numerationis pecunie resultantem, nec manutentio in quali possessione exigendi census Palmæ aduersus Communitatem in iudicio confiscationis concedi poterat, & concessa nihil prorsus operatur, aut lus, seu causam transigendi præbuit, quia evidens nullitas census manutentionem iure ipso impediēbat, Ludouil. decis. 425. num. 3. & 4. Cenc. de Cens. 82. num. 8. & 9. & quest. 91. num. 22. in fin. Post de manut. observat. 62. num. 12. nullitas autem evidētiō census excogitari non poterat, dum illius constitutio super credito numerationem excludēbat, adeo ut nec aliunde numeratio probari potuisset, quemadmodum regulariter fieri posse comprobant, Cenc. de Cens. quest. 51. numer. 24. & Rot. post trad. decis. 133. num. 11. Leotard. de Vsur. q. 60. num. 58.

S V M M A R I V M.

1. *Prelegata ante heredis institutionem facta non veniunt in fideicommissio. Amplia vi num. 2. & num. 3. & num. 5. contrarium quando, num. 4.*
6. *Fenda ex consuetudine alienabilia fideicommissio singulari nequeunt. Per ultimam voluntatem alienari possunt, num. 7. Declara vi, num. 8.*
9. *Funeris expensæ de fideicommissio detrahuntur. Contra, num. 10. Sed prima opinio verior, num. 11. & num. 12.*
13. *Litis expensæ in fideicommissio detrahuntur.*
14. *As alienum, dotes, legitima, & Trebellianica detrahuntur de fideicommissio.*
15. *Heres adeundo hereditatem defuncti videtur confirmasse alienationes per eum factas. Declara vi, num. 17.*
16. *Scientia in præiudicialibus ab allegante probanda est.*
18. *Fili in dote materna, dum mater vivit, nullum lus habent.*
19. *Vocatio facta de filiis, & suis intelligitur facta per vulgarem, & non per fideicommissariam.*
20. *Fideicommissum etiam non agnatum transmittitur. Pure relictum transmittitur, num. 22. Amplia vi, num. 23. Declara vi, num. 24. & num. 26.*
21. *Fideicommissi purificati per aduentum conditionis, ac puri, idem est iudicium.*
25. *Resstitutionis in integrum beneficium ad aduentum, vel agnoscendum transmittitur, etiam non data scientia.*
27. *Filiis, & descendētibz vocatis ordinis successivo admittuntur.*
28. *Representationis lū in quibus locum non habet.*
29. *Clausula, in stirpes, quid operetur, & numer. 30.*

OBSERVATIO LXVII.

RELEGATA ante Hæredis institutionem facta in omnibus aliis bonis relicta diversis personis ab herede universali non veniūt in fideicommissio, præter adductos in

in Collegio Patauino, comprobant, Menoch. *conf. 147. num. 50.* Theſaur. *quaest. forens. 17. num. 14. lib. 1.* Gratian. *deſcript. 404. num. 16.* Fulſar. *de ſubſtitut. quaest. 650. num. 24.* Hodiern. *ad Surd. dec. 269. num. 2.* Rota *decif. 418. num. 10.* & *decif. 421. numer. 25.* & *ſeq. part. 5. tom. 2. recent.* vbi ad vniuerſale vocari fuerunt omnes deſcendentes, ad particulare autem ſolū primogeniti deſcendendum, & in Bononiens. *fideicommiſſi, ſeu Domus 10. Decembris 1646. coram R.P.D. Bichio, §. quo vero, & in Auenionens. Saluiani 10. Junij 1651. num. 1. coram eodem Bichio, nunc impreſſa apud nos poſt annotationes ad Caſtell. de aliment. decif. 58. & in Vrbinaten. Prady 12. Junij 1654. coram eodem, §. non obſtat qhōd, verſ. ſecus, impreſſa in eiſdem decif. 96. & in Romana cenſus, ſeu Saluiani 25. May 1657. §. nec turbat, coram Reuerendiſſ. Cerro Decano.*

Amplius præcedens conſuſio, etiamſi clauſula, in omnibus aliis bonis, inſtitutioni adiecta, in ſubſtitutionibus repetita non exiſteret, quoniā ad effectum prædictū ſufficit, quod prælegatum, ſeu particulare fideicommiſſum ad vnam duntaxat hæreditatis proprietate reſtringatur, quodque fideicommiſſum particulare ad fauorem vnius perſonæ, & vniuerſale ad fauorem alterius emanauerit, Cæphal. *conſil. 259. num. 15.* & 16. cum cæteris apud Rot. *decif. 421. num. 26.* & *ſeq. part. 5. tom. 2. recent.* vbi ex proſſo reprobat Honded. *conſ. 71. num. 44. lib. 1.* contrarium tenentem, & in dicta Bononiens. *fideicommiſſi, ſeu Domus 10. Decembris 1646. coram R.P.D. Bichio, §. quo vero, & in dicta Vrbinaten. Prady 12. Junij 1654. §. non obſtat, coram eodem, vbi declarat in quibus terminis procedat, decif. 210. num. 10.* & *ſeq. part. 6. recent.* & in dicta Romana cenſus 25. May 1657. §. nec turbat, coram Reuerendiſſimo Cerro Decano.

Verumtamen in præmiſſis ceſſat omnis amaritudo, quippe quoniam in qualibet ſubſtitutione prælegatum excipitur, ideoque in fideicommiſſo vniuerſali non comprehenditur, Honded. *dicto conſil. 71. num. 44. lib. 1.* Fulſar. *de ſubſtitut. quaest. 650. num. 31.* Theſaur. *quaest. forens. 17. num. 14. in fin. lib. 1.* Caren. *reſoluit. 120. num. 10. in. & 12. Fulſar. conſ. 44. num. 8. & 9. & conſil. 82. num. 13. & 14. & in dicta Romana cenſus, ſeu Saluiani 25. May 1657. §. nec turbat, coram Reuerendiſſimo Cerro Decano.*

Sicque concurrentibus ſuperius dictis, nimirum clauſula, in aliis, diuerſitate perſonarum, reſtitutione fideicommiſſi particularis ad aliquam rem, & repetitione eiſdem clauſula, in aliis, in ſubſtitutionibus conſuſio mox firmata nullam proſus inuoluit ambiguitatem, quicquid eſſet extra terminos huiusmodi circumſtantiarum, tunc enim quando ſcilicet prælegatum ſit hæredi inſtituto eo non excepto, à ſubſtitutione contrarium procederet, Fulſar. *dicta quaest. 650. num. 18. & ſeq. Altogr. conſ. 45. num. 31. lib. 1.* Cyriac. *controu. 204. numer. 115. & ſeqq. Redenaſc. conſil. 9. n. 155.* Peregrin. *de fideicommiſſi art. 7. n. 3.*

Cū igitur primogenitura pro maſculis tantum prælegata, in eaque ſubſtitutione facta de maſculis extincta remanſerit per obitum Franciſci Mariæ, tanquam vltimi ex vocatis ad primogenituram; conſequens idē ſit, vt bona primogenituræ ſubiecta vltius reſtitui non debeant, vt à fideicommiſſo vniuerſali penitus ſeparata, ad textum, in l. Lucius, 78. §. de pluribus, ſſ. ad Trebell. Menoch. *praſumpt. 194. num. 37. lib. 4.* Peregr.

de fideicommiſſi art. 7. num. 30. Fulſar. *conſ. 85. à n. 6. ad fin.* Vltro quod cum proprietates prælegata pro dote Domina Comitiffæ de Petrozanis ex proceſſibus euicta appareat, ſuperflue circa iſtud controuertitur.

Bona pariter feudalia, tam Curie Podij, quàm Episcopatus in reſtitutione fideicommiſſi prætenſa per Aduerſarios non comprehenduntur, ſiue quia vt ex conſuetudine, & pacto alienabilia inalienabilitatis nexu vinculari nequeunt, Manent. *de contrah. ſine quaest. 1. part. 7. numero 16.* Bardelloni. *conſil. 93. num. 73.* Cyriac. *controu. 145. num. 21.* ſiue quia fideicommiſſa ſuperinde, de facto conſtituta non impediunt, quo minus remaneant in priſtina libertate alienandi, iuxta alteram conſuetudinem ſæpius iudicialiter comprobatam in Tribunalibus huius Patriz, de qua poſt alios, teſtantur Manent. *conſil. 106. num. 34. & per tot. Mart. conſil. 192. num. 13. & 14.* Cyriac. *controuerſ. 324. num. 22. & ſeq.* reſque in hac materia pluries indicatæ infinitos cumulant, Adden. *ad Molin. de primogenit. Hiſpan. lib. 2. cap. 10. num. 71. & 72.* Latrea *allegat. Fiſcal. 46. num. 16.* Ludouic. Bell. *conſil. 2. num. 4. & ſeq. 7. & 8. & 31.* vbi quod in fideicommiſſo ſuper feudis ad inſtar alodialium procedat tantum, ab inſtato, ſecus facta diſpoſitione inter viuos, vel per teſtamentum, Rota *decif. 265. num. 9. part. 4. recent. & decif. 80. & decif. 120. part. 4. tom. 2. recent. & in Rauennaten. Emphyt. 14. Junij 1627. coram R.P.D. Pirramo, §. obiectum, in fine, & latius in hac cauſa comprobaui allegat. 15. n. 37. & ſeqq. lib. 2.*

Prædictis neque obſteſt feuda Mantuæ eſſe quidem alienabilia, ac de illis diſponi poſſe per actus inter viuos, ſecus verò per vltimam voluntatem, vt dicebamus in hac cauſa allegat. 13. num. 2. lib. 2. ſi quidem in præcitata, ſeu præſenti cauſa inſpecta horum feudorum peculiari qualitate de eis diſpoſitiones in vltima voluntate æque, ac in actibus inter viuos ſuſtinentur in deciſione Senatus edita in hac eadem cauſa, §. additur ſecundo.

Cuius quidem reſolutionis fundamenta contrariis longè conſiſtentibus, dum impugnauerat, allegat. 15. per totam lib. 2. ſuperuenit tranſactio inter eadem partes, adeo vt in ſuo robore rationes tunc à nobis adductæ remanſerint, nunquam magis conſolidatæ deduci poſſunt.

Nec pactum cuiuscumque diſtractus prohibitionem in modernis renouationibus, quoad feudalia Episcopatus centum abhinc annis irreptum quicquam obſiſtit; nam ſi ſuum operaretur effectum fideicommiſſum, quo pars aduerſa nititur à Cæſare primo ſuper feudis præteritis, & contra ordinem inueſtituræ ordinatum conuerteret, iuxta celebre Senatus Conſultum iſtius ampliffimi Ordinis apud Surd. *decif. 343. num. 9. ac per totam*, quod inepte per informantes in hac cauſa pro Marchioniſſa Catharina appareat deductum, §. prædictis additur, vt in altera deciſione Senatoria, quæ in hac parte datur, in cuius intelligentia in tenebris pariter ambulaffe, Cyriac. *controu. 324. num. 7.* ſuadet, quatenus credidit ſuper feudis fideicommiſſa in præiudicium proximorum fauore remotiorum ex mente Senatus conſtitui poſſe, cum Tribunal iſtud de directo contrarium ſuſtineret, ex congeſtis non ſine proportionata admiratione per nos allegat. 15. numero 10. 15. & per tot. lib. 2.

Hinc principalis noſtra habet, vnde innumerabiles

biles Deo Optimo Maximo reddat gratias, quod super tot grauaminibus sibi illatis iteum contendatur, cum aduersaria maxime, cuius vir eques integerrimus in aliorum causis iniustitias reparare assuetus in hac propria, seu vxoris detestabitur, abhorrebit, & ab incepto desisteret.

Ex residuo bonorum detractiones hæredi gratuario competentes in gratiam Marchionissæ de Spoluerinis cedunt, primò expensæ funerum, iniquitatis, pro leuandis iuribus, & confectioe inuentarij, l. *Papinianus*, §. 4. ff. de inoffic. testam. Ludouil. decif. 421. num. 1. & seq. quæ est decif. 159. part. 1. recent. alias cumulaui, allegat. 84. num. 10. lib. 3. Cenfal. ad Peregrin. de fideicommissis. art. 50. fol. 505. vers. 3. obserua. Ripol. var. resoluit. cap. 10. num. 179. & 180. Gabr. consil. 95. num. 4. lib. 2. Rota in Romana de Mellinis 15. Ianuar. 1644. coram Reuerendissimo D. Cerro, §. quæ vero ad detractiones.

In hac tamen causa Senatus noster à prædicta opinionè singulariter recessit fretus doctrina, & ratione adducta per Peregrin. conf. 8. sub num. 17. lib. 4. quæ more Veneto recepta videatur, ex eadem decif. Patavina 47. num. 1. Fusar. de substitut. quest. 670. num. 3. vbi quod in magnatibus expensæ funerum ex mobilibus factæ præsumantur. Cui quidem sententiæ Rota non immemor contrarium toties sustinuisse, noluit vnquam adherere, quin potius opinionem prædictam vti accipietem, atque indeciam retulit, decif. 399. num. 18. par. 5. & decif. 243. num. 5. part. 7. recent.

Quam sanè memoriam li retinuisse Senatui Excellentissimus Mantuæ in prædictam opinionem certè non descendisset, tanquam de directo contrarium ei, quam in causa simili de Amoris, seu Andreæsis censuit, coram Surd. decif. 343. num. 16. ac in aliis in factis indicatis.

Eoque magis, quia mobilia in casu nostro in causam legitimæ ex mandato Testatoris cedere debebant, vt admittit Decisio istius amplissimi Ordinis, §. quibus non fuit, sicque non nisi de proprijs onera iustius exarata obire potuerunt, vt non immerito Senatus vim motui apertè intellexerit, ita eius tamen confutatione plurimum se inuoluuit, in vt sperandum veniat, ne Aduersariis quoque de Iuris prudentia eminenter instructis in hoc resolutio Supremi Tribunalis quadret, tandem rationem Principalis Nostre de hæreditate Fideicommissitens nunc reddere potest, quam hæredes ab obitu Testatoris immediatè reddidissent, allegando mobilia in computum legitimè accepto tulissètibilia verò adhuc extare, & eaque propter pro sumptibus funerum se ipsam creditricem remanere iuxta doctrinam Peregr. & aliorum adductorum supra, §. in hac.

Deindè ipsimet Marchionissæ de Spoluerinis tot litium sumpus erogatos in defensione bonorum, etiam li succubuerit ius detrahendi competit Peregrin. de fideicommissis, art. 50. num. 9. & 11. Fusar. de substitut. dicta quest. 670. num. 6. 7. & 8. Ludouil. decif. 197. num. 4. & seq. cum adductis per Marefcot. var. resoluit. 109. numer. 4. & seq. vbi quod nec fructus cum huiusmodi expensis computantur.

Tandem doctum, legitimæ æris alieni, ac Trebellianicæ detractiones in eodem residuo Marchionissæ de Spoluerinis consequi debet, Rota coram Ludouil. dicta decif. 421. num. 3. & seq. & decif. 95. num. 4. & seq. & decif. 399. num. 20. & seq. part. 5. recent. & decif. 243. per tot. part. 7. recent.

dicta, dicta allegat. 84. num. 11. & seq. lib. 3. quantumvis Testator quoad detractionem legitimæ, & Trebellianicæ hæredibus, & substitutis prohibitionem iniunxerit, omnique in casu fructus in detractiones compensari disposuit; si quidem isthac inhibitorie iuribus non subsistit, ex cepiosè traditis per nos in hac causa allegat. 87. per totam, lib. 3. ac pluribus insuper exornauimus in causa de Grandis aduersus D. Comitum de Bonattis.

Lauræ de Guertreis nurui Testatoris dotes assignatas in Curia Schiuenolæ ad præiudicium etiam hæredum supponit Decisio Senatoria in §. quæ vero ad alias, quia adeunda, & possidendo censetur assignationi acquieuisse, Peregr. de fideicommissis, art. 33. num. 8. & 9. cum ibi adductis per Senatum; omisso enim, quod ad hunc effectum in hæredibus scientia requiritur, & ab allegante in præiudicialibus probanda venit, l. de his 6. ff. de transact. Rota videnda, decif. 621. num. 1. 6. ac per totam, part. 1. recent. Cytac. controuers. 289. num. 36. 37. & 38. & controuers. 451. num. 93. & 94. Fundamentum decisionis procederet, si res, seu proprietates pro dote irrevocabiler assignata appareret. At cum per Marchionem Iulium, quamvis iniuste fuerit euita, ea propter in aliis bonis vis detrahendi dotes requiritur, l. qui res, 98. in princip. ff. de solut. Gratian. discept. forens. 3. num. 5. & seq. & discept. 706. numer. 1. Mart. Medic. ad decif. Senen. examinata. 47. num. 25. & 26. Merlin. de pignor. & hypothec. lib. 5. quest. 14. num. 19. & sequent.

Ultæ quod obiectum decisionis forsitan militaret, si assignatio Guertreæ creditrici facta appareret, non in emanata, seu adiudicata filiis, ac eorum descendentes tanquam debitoribus dotis erga Guertreiam, cui propterea præiudicium aliquod non fecerunt; si quidem dum Mater, aut Auiæ viueret filij, ac respectu nepotes in dote, & in bonis ipsius nullum ius obtinent, Gloss. magna in l. 1. circa med. ff. de inoffic. testam. Surd. dec. 279. num. 12. Merlin. de 776. num. 16. & 17.

Reliquas decem dotes nimirum Marchionissæ de Spoluerinis ex illius persona sibi constituendas, & tanquam hæredi grauatè restituendas Senatus dextera manu in bonis Sulani, Palatio Mantuæ, & Curia Tiresij referauit in Decisione Senatoria, §. fin. que in calce præsentis imprimetur. Sinistra deinceps eandem in Curia Sulani, & Palatio Mantuæ erga Marchionem Iulium Gonzagam, & in Pædio Tiresij erga Comitissam Petrozanam grauaui, iuxta res iudicatas in processibus exhibitis registratas.

Factis insuper detractionibus in processu iudicatis, præter mox dictas Principali Nostre competentibus, ad residuum Aduersarij pro sexta parte inuoluitur aspirare videntur in casu enim, qui cuenit deficientiæ masculorum superflutis feminas de agnatione ipsius Testatoris vix cum filiis, & descendentes Rizzardæ Fideicommissitens filiarum ad successionem, vbi ipsa non superuixisset proportionabiliter inuitauit, non quidem simultaneæ, aut per fideicommissariam, sed disunctam, atque per vulgarem, adeo vt per existentiam Marchionis Pompeij de Strozza filij Rizzardæ descendentes ab ea excluderentur, cum ita 33. §. in fideicommissis, ff. de legat. 2. Fusar. conf. 87. n. 2. & 9. & de substitut. quest. 320. n. 20. & quest. 476. num. 11. Surd. decif. 346. sub num. 17. 18. & 19. & ibi Hodiern. Peregr. de fideicommissis, art. 18. n. 23. Merlin. decif. 107. n. 2. Rota decif. 357. n. 2. 3. & 4. part. 1. recent.

- In personam ergo Marchionis Pompeij cum purificatum extiterit fideicommissum; ideo illud etiam non agnium ad eius filios transmissit, *l. a Testatore*, 108. ff. de condit. & demonstrat. Roland. à Valle confil. 46. num. 4. lib. 3. Fular. de subfistur. quest. 487. num. 1. & seqq. ac per totam, Cytia. controu. 47. num. 9. Mart. Medic. ad decis. Senes. examinat. 2. num. 12. & 13. Peregrin. de fideic. art. 22. num. 5. Buccafet. confil. 34. sub numer. 22. vers. secunda ille, ibi, oportet supponere eius conditionem purificatam fuisse, & apertius confil. 43. num. 12. & 13. Noal. de transmiss. cas. 1. num. 58. Renasc. confil. 82. num. 16. optima, ac duplici id comprobant ratione præcitati Doctores: altera per argumentum, quod si decedente Fideicommissario ante aduentum conditionis, vel dici, & ita antequam veniat casus fideicommissi ipsum fideicommissum non transmittitur, ergo decedente Fideicommissario postquam conuenit casus locus fit transmissio; altera quia purificati per aduentum conditionis fideicommissi, ac puri idem habetur iudicium, Curt. iun. confil. 16. sub num. 8. prope finem, ibi, & fideicommissum est purum, vel purificatum, quod idem est. Atqui fideicommissum pure relictum à die obitus Testatoris transmittitur, cum filius familiaris, iussu de legat. 1. Guido Pap. confil. 128. num. 4. & 5. alios copiose refert Noal. de transmiss. cas. 2. num. 14. & seqq. Fular. de subfistur. quest. 487. num. 1. & seqq. ergo, & conditionale impleta iam conditione.

- Transmisit, inquam, etiam si non habuisset scientiam fideicommissi, quod etiam per ignorantiam transmittitur, *l. ultim.* vbi notat Coin. C. quand. dies legat. ad Zanch. in l. heredes mei, 57. c. cum ita, 161. ff. ad Trebell. Fular. de subfistur. quest. 487. num. 3.

Fortius autem in præsentī casu mox dicta sibi locum vindicare, ex quo versamur in fideicommissio nullum prorsus habente onus annexum, & non nisi utilitatem afferente; adeo ut tanto magis transmissio illius interet, quicquid esset, si fideicommissum onus aliquod non contineret; quo casu fideicommissum, nec agnitione præsumitur à Fideicommissario, nisi constet habuisse scientiam fideicommissi, Alexand. confil. 24. num. 11. & seqq. lib. 3. Præc. de interpret. ultim. volum. fol. 371. num. 4. Fular. de subfistur. quest. 486. num. 3.

- Cæterum omisso quod Marchio Pompeius scientiam fideicommissi ad eum delati habuerit, ut constet ex fide in actis producta, & testibus superinde examinatis, omnis ex eo tollitur amaritudo; tum quia cum intra annum à die delationis fideicommissi obierit, in eius filios, tunc infantes, & pupillos, si non Ius deliberandi, saltem petendi in integrum restitutionem ad deliberandum transiit, Curt. iun. confil. 16. num. 8. in fin. & num. 9. Noal. de transmiss. cas. 8. num. 21. Vide cum eius filij transigendo super huiusmodi fideicommissio deliberauerint, ac Ius in eos transmissum agnouerint, cessat propterea in præmissis quælibet ambiguitas; tum quia cum Marchionissa Anna Maria fratris hereditatem, simulque fideicommissum pro eius portione agnouerit, eo magis transmissio factus est locus, Curt. iun. dicto confil. 16. num. 8. in fin. & num. 9. cum adductis per Fular. de subfistur. dicta quest. 487. num. 4. & 5. Vnde quod agnitio fideicommissi facta per Marchionissam Annam Mariam aliis quoque fideicommissariis suffragatur.

Minus aduersarij Iure representationis con-

cursum cum Marchione Pompeio prætendete valent non solum quia ex rationibus mox adductis cessat, quia nominatis prius filiis, & postea descendentibus ordine successivo admittuntur, Buccafet. confil. 102. num. 10. & seqq. Verum etiam quia inspecta persona, tam Testatoris, quam ultimo grauati sumus inter personas, in quibus Ius representationis regulariter non procedit, Fular. de subfistur. quest. 485. num. 23. Antograd. confil. 67. num. 1. & seqq. lib. 1. Rota decis. 279. num. 5. & seqq. part. 6. recent.

Tandem neque obstitit, quod in testamento Fideicommissentis clausula, in stirpes, & non in capita pluries repetita existat, quæ in substitutionibus operatur, ut filij Matris, seu Patris prædefuncti cum Patruo concutant, Peregr. confil. 54. sub num. 13. lib. 4. Mart. Ventur. confil. 2. num. 4. Fular. de subfistur. quest. 485. num. 45. Rota decis. 216. num. 4. part. 1. recent. Altiograd. confil. 8. num. 30. lib. 1. omisso enim, quod in substitutione forminarum huiusmodi clausula adiecta non apparet, quatenus subintelligeretur, nil aliud inferret, nisi quod filij Rizzardæ vnâ stirpem repræsentarent, & tantum ipsi omnes superfluit consequerentur, quantum vnaquæque femina post masculos relicta habere deberet, Burlat. confil. 170. num. 27. 28. & seqq. Peregr. confil. 65. sub num. 3. vers. Respondeo clausulam, lib. 1. cum adductis per Fular. de subfistur. quest. 485. num. 116. & confil. 12. num. 22. & 23.

Super quibus habita per Marchionem Pallam Strotium matura consideratione plus auctoritati propriæ, quam Iuribus non tribuentem concordiam à nobis propositam magis expedire ipsemet decreuit, in cuius tractatu sicuti credimus in Iure æquiuocum aliquod non fuisse, ita certi sumus vici nobilis, ingenij, ac legalis partes emittenter adimpleuisse.

DECISIO

Excellentissimi. Senatus Mantuæ.

Visum fuit Senatui post causæ collationem super articulis iam editis satis constare de bonorum iam D. Cæsaris Gonzagæ Fideicommissentis identitate non modo, quia D. Marchionissa Anna Maria Gonzaga de Spoluerinis sit hæres hæredis grauati, vt ex ipsismet actis deducitur, adeo vt ex Fular. de fideicommiss. quest. 616. num. 4. cum aliis, stante possessione Testatoris dici possit, quod præsumatur continuatio; verum ex traditis per Natr. confil. 235. num. 15. vbi vult probari identitatem corporum prædictorum fideicommissio subiectorum, quando fuit illorum possessio apprehensa ab aliquo ex vocatis tanquam fideicommissio subiecta, & sunt sub coherentibus in finibus, quibus sunt descripta in Inuentario, insuper ex diuisionibus filiorum, & aliorum descendencium, & aliis scripturis antiquis, quæ omnia in facto concurrunt ultra alia, post eundem Natr. num. seqq. Alb. confil. 200. n. 9. cum seqq. vbi quod per qualescunque probationes etiam per verba enuntiatua Instrumentorum, & præcipue diuisionum identitatem probati, concludit Marecot. var. resol. part. 1. cap. 12. num. 39. 40. 41. cum seqq. & aliis, vbi quod ex præsumptionibus in antiquis fideicommissis ex enuntiatua diuersorum Notariorum, etiam si Instrumenta sint in alios confecta, amplius ex nominum

minum conformitate identitate Curiarum, & Parochiæ, vbi bona exiſtunt ad identitatem probandam ſufficienti, maximè niſi oſtendatur in dictis locis aliæ res ſub eſdem nominibus; cum rerum pluralitas non præſumatur, quæ quidem identitas eo magis dicitur probata ſi bona per hæredem grauatum, & deſcendentes hæredis poſſeſſa reperiuntur in loco, in quo apparet ſimiliter Teſtamentum bona poſſeſſiſſe, & non conſtat de aliqua acquiſitione hæredum, vel quod ea bona diſcordent in aliqua notabili qualitate à bonis in teſtamento deſcriptis, provt ſubdit idem Mareſcor. n. 49. & de iure res videbatur in aperto ex ſententia arbitrali, de qua in actis.

Qua probatione identitatis ſtante non eſſet retardanda inmiſſio, quia tamen opponuntur detractioes, Senatus eas diſtinxit, primo quoad expenſas funerum, & per iſtas dixit non eſſe retardandam, quia præſumuntur ſolutæ, vt dicit Peregrin. conf. 38. n. 17. vbi ſi grauatũ ſub conditione, & caſus fideicommiſſi longè poſt occurrat, hæres grauatũ per fideicommiſſum vniuerſale de rebus conſumptibilibus per vſum ipſius hæredis, aut natura ſua nullam reddit rationem fideicommiſſario, & pro his fideicommiſſario non eſt ſuccuſum, hæres propterea grauatũ fideicommiſſo cõditionali talia non detrahit, & idẽ impenſæ illi necceſſario præſumuntur factæ ex iſtis bonis deſuncti, & in facto cum agatur de Nobili Viro, & ex primariis Ciuitatis, mobilia, & magni valoris ſpolia reliquiſſe præſumendum, quæ quidem mortuorum ſpolia cum ſolent per funeralibus corporis deſuncti ſeruare, propterea non remanet locus detractiõni pro illis, & ita iudicaſſe Teſtatores, idẽ Peregr. dicto conf. 38. ſub dicto n. 17. in fin. verſ. propoſito eſt.

Quibus non fuit viſum obſtare quod mobilia, & ſe mouentia debuiffent cedere in computum legitime filiorum, vt in teſtamento verſicul. *Dichiaro ancora eſſe Signor Teſtatore, &c.* de quo in proceſſu in actis Domini Nuuoloni Notarij, fol. 51. quia inferius in fine verſic. *Et quando alcuno*, recedendo à iam dictis expicit legitimam de iure debitam, in qua eos hæres inſtituit nullam amplius mentionem faciendo, quod in mobilibus, & ſe mouentibus ſit capienda, cuius virtute videmus ex actis bona ſtabilia fuiſſe alienata pro legitima ipſorum fratrum inſtitutorum, provt etiam ex facto concordato, & à partibus ſubſcripto, vltra quod non eſt præſumendum Teſtatores voluiſſe comprehendere ſpolia illa, quæ fuiſſent pro eius funeralibus necceſſaria, adeo vt exilimatum ſit intrare per Peregrin. deducta.

Quo verò ad alias conſiſtentes, præcipuè in dotibus D. Lauræ Guetteriæ Fideicommitentis Natus, viſum fuit D. D. capiendæ eſſe ad formam teſtamenti eiufdem in bonis feudalibus pro pignore illegatis, & hypothecatis cum licentia D. Directi, vt ex Inſtrumento Dotali rogato per Egregium D. Cincium Petrozanum Notarium ſub die vltima Aprilis 1571. regiſtrato in proceſſu R. R. PP. Carmeli contra D. Marchioniſſam Annam Mariam in iſtis actis exhibitæ, cui quidem teſtamento adeundo, & poſſidendo ſucceſſiſſe per hæredes conſentur acq̃uiſiſſe, ex traditis per Peregrin. de fideicom. art. 33. n. 8. & 9. quod procedit in hærede hæredis, n. 15. Cyriac. contr. 160. n. 22. & contr. 275. n. 6. in terminis Nat. conf. 93. n. 8. Joſeph. Lud. conf. 136. illation. 13.

Cætera, quæ maximè reſtringuntur ad dotes
Joan. Pauli Melij Obſeruat. forenſ.

D. Victoriæ Martingenhæ Vxoris Fideicommitentis ad acquiſitionem D. Lauræ prædictæ, à DD. Paulo Æmilio Seniore, & Mario, ad euicitionem Scutorum 6000. & vt latius ex ſcripturis in actis productis, præcipuè ex ſcriptura in actis præſentata ſub die 8. Iunii præſentis, ex alio latere ſuperſunt bona Suſani, Palatium Mantuæ, Poſſeſſio Danielæ, Curia Titeſij, & alia, de quibus in eiſdem actis ſit mentio, maximè in dicta ſcriptura, ſuper quibus poſſent conſummarĩ dictæ detractioes, quatenus ſint faciendæ per ipſam D. Marchioniſſam Spoluerinam, ita quod reſtebat Curia Bardelonæ, quam pro nunc, quantum ſit pro bubulcis centum decem tantum iam pro reintegratiõne fideicommiſſi traditis per eadẽ Dominam Marchioniſſam Catharinam hæredem D. Martij eius Patris, ſcilicet pro portione ſibi tangente, vt apparet in dicta ſententia arbitrali, & 3. & in calculo in eiufdem ſententiæ executionem per Petitos à partibus electos facto circa præiudicium iurium partium, Senatus ſuum impartiendo arbitrium decreuit eſſe D. Marchioniſſæ Cathariæ relaxandos, reſeruata ſibi facultate terminandi quoad fructus petitos.

PARTICVLA ALTERIVS Deciſionis Excellentiſſ. Senatus.

Additur ſecundo, quod inter cætera contenta in inueſtituris reperiuntur inſerta clauſula, *Ad habendum, & quicquid placebit faciendum*, cuius virtute intelligitur per Dominum data facultas Vaſſallo diſponendi tam inter viuos, quam in vltima voluntate ſine reſtitutione alicuius licentiæ, ita inter alios probat Cyriac. per tot. controuerſ. 324. n. 19. 20. cum ſeqq. Bron. conſil. ſend. 36. n. 1. & 4. Rol. à Vall. conſ. 55. n. 41. circa fin. & n. 42. cũ ſeqq. lib. 3. Lader. conſ. 1. n. 3. cum ſeqq. vſque ad 14. Becc. conſ. 88. n. 24. 26. cum ſeqq. maximè cum ſit poſita in diſpoſitiuis à Lader. vbi ſuprà, Becc. eodẽ conſ. n. 49. & 50. D. Melius allegat. 26. in princ. & n. 9. Manent. conſ. 106. n. 6. & 7. vbi quod tunc non ſolum primus inueſtitus in præiudicium omnium vocatorum poteſt feudum alienare, ſed etiam eius hæredes, & deſcendentes.

S V M M A R I V M.

- 1 Filiorum appellatione Nepotes non veniunt. Contra. n. 5. Limitatur vbi n. 2. & n. 3. Et de ratione, n. 4.
- 6 Subſtitutio alicui ſimpliciter intelligitur ſi ſine filiis. Fallit vbi n. 7.

OBSERVATIO LXVIII.

MARGARITAM ex ſerie facti, & arbore familiæ tranſmiſſis adhuc grauatũ cenſeri exiſtimo. Quamvis enim reſtator in caſu purificatæ ſubſtitutionis in feminas, qui ſucceſſit in Margarita eidem ſubſtituerit filios eius ex Laura ſore neptes, & vltimus in ſubſtituendo non proceſſerit. Ita vt Vincentius nepos ex filia Eliabeth literaliter non ſit vocatus; Quia in fideicommiſſis filiorum appellatione nepotes regulariter non veniunt, ex cumulat

latis per Rot. decif. 6. n. 10. part. 5. recent. Contr. dif-
cept. 13. sub n. 168. vers. Nihilominus confio.

Cum tamen testator duos eius ex fratre ger-
mano nepotes instituerit hæredes, eosque, eorum
filios, nepotes, ac descendentes in infinitum sub-
stituerit, & de molum vtriusque ex hæredibus insti-
tutis linea masculorum extincta proximiores fœ-
rminas vocauerit, quas, seu vltimam ipsarum defi-
cientem erga filios Elisabeth grauauerit, dubio
procul ob dilatatam in remotissimum tempus cum
clausula, in infinitum, dispositionem versatur in
casu limitationis regulæ, ac consequenter sub vo-
catione filiorum Elisabeth comprehenditur Vin-
centius eiusdem ex filia nepos, vt in proximis ter-
minis ratiocinatur, Rota decif. 6. n. 16. & dec. 21.
n. 3. ac per totam part. 5. recent. & in Romana fidei-
commis. 27. May 1641. in princ. & §. non obstat, co-
ram R. P. D. Ghyslerio, nunc impressa decif. 84.
p. 9. tom. 1. recent. & alij apud nos alleg. 82. n. 2. lib. 3.

In nihilo proflus refragante, quod vltra dila-
tationem in remotissimum tempus substitutionum,
ponderant etiam, & mouentur Doctores ex alijs
presumptionibus extensionem vocationis filio-
rum ad nepotes protendentibus, siquidem eas
examinant non vti de lure necessarias, sed vti de
facto concurrentes, quodque ex sola destinatione
fideicommissi in longissimum tempus circum-
scriptis quibuscumque alijs presumptionibus, filio-
rum appellacione veniant, concludunt infiniti
apud Fufar. de substit. quest. 320. num. 15. cum tri-
bus sequent. Peteg. conf. 31. num. 15. lib. 2. Honded.
conf. 39. num. 52. cum adductis per Rot. decif. 385.
num. 52. part. 9. tom. 2. recent. Quibus in proximis
terminis accedit Spad. conf. 313. num. 2. & seq. lib. 3.
inconuincibili id comprobant ratione, & quia si
substituto ad nepotes, ac cæteros descendentes
non extenderetur, sciret semper testatoris dispositio
clausura euaderet Fufar. de substit. dist. quest. 320.
num. 18. Rot. d. decif. 6. num. 16. & dicta decif. 21.
num. 7. part. 5. recent. Spad. conf. 313. n. 2. lib. 3. cum
alijs, qui allegari possent.

Præterquam quod non ita de plano procedit
superius firmata conclusio; quod nimirum filio-
rum appellacione nepotes non contineantur, cum
imo non desint contrarij sustinentes; filiorum
scilicet appellacione etiam nepotes comprehen-
di, quotum nonnullos adducebam, d. allegat. 82.
num. 1. lib. 3. alios recenset Spad. dist. conf. 313.
num. 1. lib. 3. quibus accedunt Castill. tom. 5. c. 178.
n. 5. Lat. decif. 51. n. 5. in fin.

Tandem neque obstat quod Margarita filias
habeat, quæ Mariti superstitibus filios Elisabeth
substitutos excludat, ea ratione; quia in substitu-
tione alicui simpliciter, & absolute facta subin-
telligitur non expressa conditio: si sine filiis Mar-
garita decedat, l. Cum Anni 101. ff. de condit. &
demonstr. l. Cum acuisim. 30. c. de fideicommiss. &
post Fufar. dist. alleg. 39. num. 11. lib. 3. Quippe
quotiam obiectum procederet, si ageretur de fidei-
commissio per alcendens ordinato; at cum
versetur in fideicommissio transfusali, vique di-
cta conditio nullatenus subauditur, vt bene ani-
maduertunt Doctores per nos relati allegat. 119.
num. 37. & allegat. 123. n. 12. in fine lib. 3.

SVMMA RIVM.

1. Honorificum, & Francum in concessione feudali
idem important. Amplius in concessione seu-
di cum translatione directarum, num. 2.
Innuitatem a seruitio personali in concess-

sione feudi arguit, num. 4. Respektu concess-
sionis sacæ de Curia Podij significat etiam
dationem in signum, & permutationem ope-
ris conspiciu reselitionis aggerum, n. 8.

3. Rim. l. un. conf. 18. n. 80. declaratur, conf. 9. &
conf. 572. n. 43. sustinet inappropriatam, &
Franchitiam feudi Curie Podij, n. 5.
6. Franchitia feudi dicitur expressa per concess-
sum in honorificum.
7. Feudum vt dicitur francum, non est necessaria
expressio Franchitiae in Inuestitura.
9. Cremonensium opinionem in materia feudali plu-
rimum antiquius deserebatur.

OBSERVATIO LXIX.

EGARI non potest quin feudum Cur-
iæ Podij vti nominatim concessum in
honorificum, non dicatur francum; hæc
enim nomina ad inuicem conuertuntur ex men-
te Ioann. Andree in concessione eiusdem feudi
interuenientis, vt legitur in ea, & specialiter, in
rubr. de prescript. vers. si autem erat feudum hono-
rificum, & vers. vidiisti dictum Huberti, vsque ad
fin. & in terminis huius feudi Bertazzoli. conf. 39.
sub num. 6. vers. quibus addiit, & alterius feudi
Gonzagis pariter ab Episcopatu Mantuæ concess-
si, Curt. l. un. conf. 158. num. 10. cum cæteris per
nos adductis, allegat. 36. n. 26. fol. 272. lib. 1. quibus
addo Alex. ex aduerso toties allegarum, conf. 30. sub
n. 18. prop. fin. versic. ad septimum, lib. 1. vbi quod
Dominus à Vassallo habente feudum honorifi-
cum nihil proflus exigere possit.

Hæc autem assertio in presentiatum dubita-
tem non recipit attenta translatione directarum
in Vassallum, vt diximus art. .... & d. alleg. 16. n. 9.
fol. 269. & ibi not. num. 4. fol. 339. lib. 1. tunc enim
honorificum idem importare, quod francum vna-
nimi voto informantes pro aduersario admittunt,
ex Put. de reintegrat. cap. 95. n. 24. Ruin. conf. 18.
n. 12. lib. 1. Riminal. conf. 389. n. 37. & facit Olasc.
conf. 38. num. 19.

A qua opinione deflexit tantummodo Riminal-
lun. conf. 18. n. 80. scribens super feudo Luzzariæ
annexam Iurisdictionem, Vassallos, potestatem gladij,
realémque honorificentiam habenti; Feudum
autem de quo agitur erat primordialiter sine
Vassallis, & consistebat in terris incultis, & rusti-
cis, itavt ly honorificum honorificetur, aut nobili-
tatem non arguat, sed à quibuscumque seruitijs
potissimum personalibus immunitatem tribuat,
Bursat. conf. 9. n. 4. & post alios dicebam d. allegat.
16. num. 28. & 29. fol. 273. lib. 1. Rota in Mantuana
feudi 25. Maij 1657. n. 4. coram R. P. D. Versipio.

Ob quam, & alias rationes feudum istud Cur-
iæ Podij alienabile in quoscumque francum, &
non rectum pluribus comprobatur, idem Rim. l. un.
conf. 9. per tot. in dicto conf. 572. n. 43. vbi loquens de
hoc feudo subiungit, illud feudum non erat vt re-
ctum concessum.

Satis ergo Innestitura censetur expressè facta
in francum, dum concessio exprimitur in hono-
rificum, ac consequenter satisfactum expressioni
requisitæ per Rosental. de feud. c. 2. conol. 59. Quam
tamen necessitatem exprimiendi qualitatem fran-
chitiæ, ad hoc vt feudum dicatur absolute fran-
cum, pluries post alios reiecit, Rota in dicta Bri-
xien. feudi 1. Iulij 1592. n. 4. in fin. & num. 5. fol. 339.
lib. primo, Olasc. conf. 38. num. 19. Alexand. conf. 30.
num. 20. lib. 1. Ruin. conf. 38. sub num. 12. versic. sed
adhuc

adhuc, & conf. 38. sub num. 7. vers. & postea, lib. 1. Menoch. conf. 504. n. 1. & ex hoc solum iuris notissimi apud Feudistas est, masculis prelationem non competere, gradumque proximitatis non fecus attendi, vt sapies diximus.

Tandem honorificum in facti specie idem importare potest, quod datum in signum munificentiae ob merita inuestiti, & permutationem operis conspicui refectionis aggerum Pauli ad utilitatem Ecclesiae per Aloyhum Gonzagam assumptae, & qui liberalitate, ff. de Oper. publ. Rota dec. 377. num. 4. part. 5. recent. & dixi, alleg. 1. n. 38. lib. 1. Rota in d. Manuana fendi 25. Maij 1657. n. 5. coram R. P. D. Verosio, ac insuper ex honoraria quae Domino soluitur, vt dixi obseruat. ... Neque rario permutationis ponderata in feudo Brixianab. aduocario Iulie feudo magis applicatur, quemadmodum dicebam obseruat. ...

Animaduertendo etiam in concessione facta Aloyho praeter Ioan. Andream reputantem, vti dicebamus in principio huius articuli, Honorificum, & francum ceteris hinc concurrentibus tribus ad inuicem conuerti, & pro synonymis haberi, interuenisse Ricard. Malumbr. concium meum, ac magni nominis feudistam; Ea enim aetate Cremonensium opinionio plurimum in materia hac feudali deferrebat, ad rectum c. 1. §. 1. de feud. dat. in vic. leg. comm. ff. de feud. 2. part. 9. part. princ. fecit. 3. sub n. 130. prope fin. vers. similiter; adeo vt non sine mysterio, & iuxta sensum Ioan. Andreae ceterum appositum, & idem importet quod francum.

SUMMARIVM.

1. Donans de bonis donatis cum consensu donatarij testari potest.
2. Trebellianica filius primi gradu prohiberi nequit. Fallit vt num. 3.
3. Clausula, vulgariter, pupillariter, & per fideicommissum, includit pupillarem substitutionem.
4. Testamentum Patris pupillariter substituens, testamentum filij impuberis dicitur.
5. Mater ex pupillari excluditur etiam a legitima, alioquin n. 8. Filio pupillariter non substituitur, n. 10. Non praesumitur quod a lucrosa filiorum successione se excludere voluisse, n. 12. Excluditur a successione pupillorum, stantibus Agnatis, ex Statuto Cremonensi, n. 13. Hereditas filiorum non aditam transmittit, n. 28.
6. Verba, peruenit, deuenit, vt communia dicenda pupillarem importare nequeunt.
7. Testamenti facultate habenti substituere non potest.
8. Statutum de successione legat etiam Ecclesiasticos. Contrarium contendit Rota Romana, n. 15. Excludens Matrem a successione filij non excludit a successione filiae, n. 22.
9. Legatum relictum filia exclusas, an sit transmissibile, & n. 18. & n. 19. & n. 20.
10. Casus qui euenit, non qui euenire poterat inspicieudus.
11. Verbum, residuum, totalitatem hereditatis demonstrat.
12. Substitutio mortuo ante testatorem instituta anascitur.
13. Veniens non datur hereditas.
14. Possessio mutatur etiam absque declaratione.
15. Adio hereditatis non requiritur in possidente.
16. Pater dicitur extraneus.

Ioan. Pauli Melij Obseruat. forens.

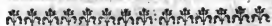
29 Transmissio transmissionis non datur.

30 Infans hereditatem non aditam ad extraneos transmittit, & n. 37.

31 Hereditas cedi potest.

32 Relictio in integrum ex aequitate, l. Pantonijs ff. de acquir. hered. datur absenti aduersus non aditam hereditatem.

33 Parentes non censentur cogitasse filij praedecessoris.

OBSERVATIO LXX.

EX titulo donationis, tametsi bona testatoris in illius Vxorem antecedenter translata apparent; adhuc tamen de contentu Vxoris donatariae in actu testandi adhibito per D. Ferranem de Gornis donatorem, de eisdem bonis irreuocabiler testari potuit, l. C. non Pater 79. §. liberti, ff. de legat. 2. Bald. conf. 319. in fin. lib. 4. Cuman. conf. 33. Fulgof. conf. 213. Roman. conf. 457. sub num. 2. vers. 3. non est dubium, Alex. conf. 184. sub n. 1. lib. 2. Tiraquell. de retrac. lignag. §. 1. gloss. n. 137. Gratian. discept. forens. §. 8. n. 3. & in terminis optimè Pecch. de testam. coningum, lib. 1. c. 43. n. 14. Vnde ex hoc voluntas testatoris impugnabilis redditur.

Quantumvis etiam filijs primi gradus, nec legitima, neque Trebellianica secundum opinionem in foro Cremonensi practicanter obseruatum prohiberi possit, testibus Ioan. Batt. conf. 63. n. 6. in fin. Caren. resol. 134. post princ. Redena. conf. 29. n. 99. dixi, alleg. 19. n. 8. & alleg. 35. n. 3. & alleg. 54. n. 30. & alleg. 87. n. 5. lib. 3. Bonden. collect. 91. n. 33.

Nihilominus ex substitutione facta in causam piam saltem quoad Trebellianicam prohibitio sustineretur, ex copiose traditis per Caren. resol. 249. n. 7. ac per Ior. Rot. in Ranenaden. bonorum 1. Februarij 1647. §. Trebellianica vero, vers. eoque minus, coram Eminentiissimo Corrado; & vtrinque de tractionis controuersia in praetentum superflua redditur propter pupillarem expressam, de qua in testamento, importatam per clausulam in eodem saepius repetitam, vulgariter, pupillariter, & per fideicommissum, Fufas de substit. q. 242. n. 21. Mart. Medic. dec. 69. n. 58. cum adductis per Altograd. conf. 91. n. 5. Merlin. de legitima lib. 3. tit. 2. q. 14. n. 55. in moderna impressione.

Ex qua sane pupillari expressa duo regulariter sequuntur effectus; alter quod bona pupillorum sub dispositione Paterna comprehenduntur, quippe quoniam testamentum Patris pupillariter expressè substituentis, proprie Testamentum pupilli dicitur, dixi, allegat. 15. n. 4. lib. 2. & allegat. 72. n. 14. lib. 3. & nunc addo Redena. conf. 23. n. 13. & conf. 32. n. 94. Altograd. conf. 91. n. 17. & 18. 35. & sequi l. b. 1. Mart. Ventur. cor. sit. n. 127. Fufas. de substit. q. 88. per Ior. cum adductis per Ror. in Romana si de commissi de Capogallis 18. Iunij 1657. §. respectu si quidem, vers. Pater dicatur testator, coram Reuerendissimo Dnozero Decario, Leoncilli. dec. Ferrar. 56. num. 11.

Alter, quod Mater in medio existens, ac filijs superstes, non tam ab illorum successione; verum etiam a quacunque legitima omnino exclusa censetur, Doctores in l. precibus 8. C. de impub. & al. si substitit. Altograd. post infinitos, dixi, conf. 91. num. 86. & seq. lib. 1. Redena. conf. 33. num. 12. & seq. Caten. resol. 78. num. 8. ac per Ior. & resol. 82. per Sard. dec. 273. num. 2. & seq. ibique not. Hodierni.

M 2 num. 32

- num. 1. & 2. Cyriac. contr. 2. 24. n. 28. & seq. Merlin. de Legum. lib. 3. tit. 2. quest. 14. n. 7. & num. 32. Bon-den. collect. 41. num. 7. & seq.
7. Ceterum tam institutio, quam substitutio adeo præcisè ad bona ipsius testatoris restrictæ præexistunt, ut legitimam, & Trebellianicam Iuris ministerio etiam contra prohibitionem filiis nullatenus capiant; tamen testator clausulam, *ultra-river, pupillariter, & per fideicommissum*, substitutioni adiecit, Beron. confil. 125. n. 32. lib. 2. Gratiani. discipuli. forens. 528. num. 22. Mart. Medic. ad decis. Senen. examinat. 43. num. 17. Alkograd. conf. 91. n. 10. & seq. Marf. cot. var. resol. 140. n. 15. & seq. lib. 2. Merlin. de legit. lib. 3. tit. 2. quest. 14. n. 16. & 47. in moderna impress. Ioan. Franc. And. controu. 7. n. 27. Quod autem testator institutionem non minus, quam substitutionem ad propria ipsius bona enixe, simpliciter, ac reduplicatiue arctauerit, simplex lectura testamenti indicat; nimirum, ibi, *Institui in bonis dicti D. cum Mariti donatis, ut supra; imò ambo dicti DD. Iugales cum mutuo hinc inde assensu, & consensu instituerunt heredes ut supra, & pro ut supra, Carolum, Aloysium, & Hortensium ipsorum Iugaliū communes filios, æquis portio-nibus, &c.* & ibi, *Residuum autem dictæ hereditatis perueniat, & deueniat, ac constituatur sui patro-niam, &c.* Hæc autem opinio in facti specie indubitanter procedit, ex quo non concurrunt coniecturæ, ex quibus restrictio ad bona Patris etiam ad bona filiorum extenditur, ad tradita per mox citatos Doctores, & in puncto ratiocinantur Gratiani. discipuli. 407. num. 17. & seq. Merlin. de legit. lib. 3. tit. 2. quest. 14. n. 22. ubi quod si institutio, & substitutio ad bona testatoris restringantur, Mater à successione in detractionibus pupillo debitis non excludatur, dixi, alleg. 7. n. 2. & 3. lib. 3. Bonden. collect. 41. sub num. 7. vers. dummodo.
8. Plurimum autem favore Matris conferunt verba, *perueniat, & deueniat*, per testatorem adhibita, quæ ut communia directam pupillarem ad Matris exclusionem inducere nequeunt, Marf. cot. var. resol. 140. num. 40. lib. 2. Merlin. de legit. lib. 3. tit. 2. quest. 14. n. 42. & seq.
9. Præterquam quod versatur in dispositione mutua Coniugum, sicque pupillaris substitutio applicari nequit, quia cum Mater filios in potestate non habeat, ideo ipsi pupillariter substituere non potuit, Doctores in l. 2. ff. de vulg. & pupil. Fufar. de substit. quest. 118. num. 27.
10. Vltius animaduertendum succedit, quod Vxor donataria bonorum testatoris in heredis institutionem dumtaxat, Marito testatoris consensum præbuit, ut legere est specialiter in eodem testamento, ibi, *Quam quidem eius mentem iam circa commutationem heredium institutionis, quam legatorum, ut infra per eum fiendorum, illo nunquam futuro tempore dicta D. Dominica nisi interveniente dicti eius Viri etiam consensu, ut supra, se commutaturam esse dixit, & affirmavit renuntiando, &c.* & aliter commutata etiam in aliqua minima parte non valeat, & ita dicti ambo Iugales ad mutuum instantiam protecti sunt, &c. Cum igitur ex serie prædicta testamenti; Vxor donataria metiò facultatem concessit hæredes instituendi, ac legandi, utique indubitanter resultat, quod facultatem substitutiendi, atque ad omnimodam sui exclusionem, deficientibus filiis, concedere intellexerit, ad notata per Doctores, in l. 2. ff. de legat. 1. Senarus Mantuz apud Caren. resol. 242. n. 5. Merlin. de legit. lib. 3. tit. 1. quest. 14. n. 3. Excepi de subse-

lib. 3. different. feud. 6. sub n. 2. vers. potuit tunc dispo-
nere, sed non substitueret, Curt. iun. conf. 171. num. 10.
in fin. Marcell. Maur. allegat. 6. num. 8. ubi quod
habeus potestatem testandi, non possis facere fidei-
commissum; super quo vltieris non immoror;
cum de hoc plura ad rein dixerim, allegat. 14. sub
num. 8. lib. 2.

Neque enim verisimile quoquomodo videntur,
quod Mater nunquam cogitauerit velle se excludere
à luctuosa trium filiorum infantium successio-
ne, argum. text. in l. fin. C. de Infant. Ludouil. de-
cis. 495. n. 6. Mart. Medic. ad decis. Senen. examinat. 43.
num. 10. ubi in fortioribus terminis comprobant
non censeri, quod testator Matrem à luctuosa filij
hereditate præsumptè excludere, quanto igitur
magis istud dicendum venit in casu nostro, dum
quaeritur, an Mater ipsa animum habuerit se ex-
cludendi ab hereditate filiorum.

Quibus neque resisteret, si opponeretur quod
etiam seclusa pupillari Mater, quæ à substituto
non fuisset exclusæ, per existentiam tamen Patris à
successione filiorum exclusæ extitisset, propter Statu-
tum Cremonæ disponens, quod extraneis masculu-
lis vique ad quartum gradum agnatis, Mater à
successione masculorum excludatur. Ioanni. Barr.
conf. 79. n. 9. & per Caren. resol. 58. num. 7. Redenac.
conf. 23. per tot. Quod etiam sibi locum vindicaret,
quantumvis Patris pupillorum esset Sacerdos;
huiusmodi enim statuta ligant, ac fauent Ecclesiasti-
cis, ad latissimè tradita per Redenac. post alios
conf. 26. n. 9. ac per totum, cum aliis, de quibus apud
Hodiern. ad Surd. decis. 20. n. 2.

Nam quicquid esset de veritate huiusmodi opin-
ionis in foro Laicali, certe in Ecclesiastico, in quo
nunc lis agitur, contraria opinio sine dubio præ-
ualet, ex traditis per Surd. dec. 20. per totam, & quem
sequuntur ultra Rotam Romanam cumulatim per
Ioan. Franc. And. col. controu. 227. n. 3. & per totam,
Rot. decis. 251. num. 7. & per tot. part. 8. recent. &
in Bononien. hereditatis 28. Iunij 1652. per tot. coram
R. P. D. Bichio, nunc impressa post Contr. discipul.
dec. 152. n. 3. & prius in Spoletana bonorum 13. Aprilis
1646. & 1651. sunt cessares, vers. Tum etiam, coram
Eminentissimo Corrado, & in Tiberina successione
29. Maij 1652. coram R. P. Di Melio, & in Bononi-
en. successione de Zanis 9. Decembris 1654. coram
R. P. D. Bichio, ex quibus negari non potest, quin
hereditas filiorum inspecta Iuris communis dis-
positione ad Matrem delata extiterit, Iuribus cu-
mulatis per Cyriac. controu. 72. num. 2. Redenac.
conf. 43. n. 8. & conf. 64. n. 8.

Circa legatum dotis Hortensii eius filiz reli-
ctum testator duos contemplatus est casus; alterum,
qui defecit existentie masculorum, quo in
casu libras octo mille eidem tempore nuptiarum
per eius fratres masculos legauit, cuius propterea
non est, cur transmissibilitatem inuestigemus, de
qua inter cæteros copiose tractant, Cyriac. controu. 72. Merlin. de Legit. lib. 3. tit. 1. quest. 8. per tot.
si quidem casus, qui in effectu euenit, non autem
qui succedere poterat, in causum decisionis at-
tendi debet, dixi alleg. 66. n. 3. & alleg. 119. n. 35. lib. 3.

Alterum deficientie masculorum, qui successit,
quo in casu testator libras octo mille ad quatuor-
decim auxilio proflus traditionis tempore præ-
definito, nulla traditis persona designata, nec ulla
traditioni conditione adiecta. Quemadmodum
clare resultat ex verbis testamenti, ibi, *quod pro
summa librarum sex millium Imperialium dictæ
monetæ Cremonæ tradi debeant dictæ Hortensii eius
filiz,*

filia, seu tot bona, quot dicta libra sex mille releuabunt, & sic in totum tunc pro dote habebit libras quatuordecim mille Imperialium moneta, ut supra, quia tante testatoris pura dispositio, ac statuto nostro Cremonæ rubr. 387. nil certe prohibet, quo minus filia legatam sibi factam in causam dotis, etiam si in capillo decedat ad quocumque illud sine dubio transmittat, vt in proximis terminis super eodem statuto latè comprobant Io. Bot. conf. 190.7. ac per totum, Caren. ref. 33. n. 7. pariter ac per totum, quorum opinio optima, atque inuitabili comprobatur ratione, quia statutum Cremonæ fœminas non excludit simpliciter propter masculos, sed propter dotem iam habitam, aut eisdem omnino assignandam; in cuius defectum fœminis ius legitimæ præferuar; quo sanè casu dos succedit loco legitimæ; ac consequenter filiz cum facultate illud transmittendi debetur, iuxta distinctionem Castrensi. in l. Titio centum 708. Titio generos sub n. 8. vers. Ego pluries consultus, ff. de condit. & demonstr. Cyriac. contr. 7. n. 10. Metlin. de Legitim. lib. 3. tit. 1. §. 8. num. 9. Marefcot. var. ref. cap. 28. n. 5. lib. 1. Altograd. conf. 87. n. 1. lib. 1. & conf. 17. n. 3. lib. 2. Redeuale. conf. 5. n. 4. Caren. ref. 33. n. 5. nonnullimè Rota in Eugubina diuisionis 13. Maij 1658. per totam, coram R. P. D. Beuilaguis, nunc impressa post collect. Bondon. decif. 46. dixi alleg. 59. n. 18. & 19. lib. 3. Io. Franc. Andreol. contr. 81. n. 5. Rota apud Contr. decif. 130. n. 8.

Verumtamen supposito etiam citra veritatis dispendium, quod ius municipale filiam simpliciter excluderet, nec dos loco legitimæ succederet, adhuc ex structura testamenti, & dispositione collata in filiam, liquiddè resultat legatum eidem factum transmissibile censi, ea sanè inuitabili ratione; quia testator, filiam cum masculis hæredem æqualiter titulo institutionis honorauit, ac deinceps in libris octo mille tacitauit pro omnino, quod tam ex titulo institutionis prædictæ, quam etiam ex causa legitimæ consequi posset; quo sanè casu non hæsitatur quin dos sic relicta omnino transmissibilis censeatur. Rota Bononiens. impressa post Giouagn. conf. 42. n. 98. & 99. lib. 1. Rot. Romana decif. 266. n. 3. & seq. par. 1. diuers. & coram Ludouic. decif. 565. n. 9. vbi indubitanter procederet inquit, quando, prout hic, filia instituitur in quota, & sit mentio expressa legitimæ, quæ duplicatur decif. 408. par. 2. recent. Cyriac. d. controu. 71. n. 26 & seq. 47. & seq. Caren. d. ref. 33. n. 13. & seq. Metlin. de Legitim. lib. 3. tit. 1. §. 8. n. 3. & sub n. 4. vers. vel saltem in quota habita mentione sue legitimæ. Altograd. conf. 87. n. 3. & 6. in fin. vers. nisi sit in quota, & habita mentione legitimæ, & in his terminis hanc conclusionem amplectitur acerrimus contrariæ opinionis defensor, Redeuale. conf. 5. num. 10. ac sere per totum, admittens transmissionem legati dotis, quando filia cum masculis instituitur, & dos sub mentione legitimæ legatur; & vbi autem prædicta omnia cessarent, litteræ ipsius testamenti omnem remouerent amaritudinem, ex quo testator residuum dumtaxat suorum bonorum demptis libris quatuordecim mille in erectionem Capellæ, ac iussu partitionis cedere disposuit, nemini autem dubium relinquitur, quin per illud verbum, residui, totalitas hæreditatis excludatur, & pars tantummodo in substitutione comprehensa dicatur, ad notata per Bald. in l. ab Anastasio 23. in

Ioan. Pauli Melij Obferuat. forensi

fin. C. mandas. Seraph. decif. 617. n. 13. Surd. conf. 52. n. 45. Ferentill. ad Buratt. decif. 108. n. 23. Rot. in Romana Apothecarij, 25. Iunij 1655. §. in alteris, in fin. coram R. P. D. Bichio, ad rem optimè Marefcot. var. ref. 72. n. 17. lib. 2. vbi quod substitutio in residuo impedit detractionem Trebellianicæ, & comprehendit id totum, quod detractis legitimis remanet.

Hinc ergo saltem in hoc legato in personam Hortensiz consolidato pro libris quatuordecim mille Dominica illius Mater superstes delationem hæreditatis filiz prætere, ac consequi poterat, ex cumulatis per Surd. decif. 9. n. 8. Altograd. conf. 86. n. 10. & seq. lib. 1.

Ob mortem in infantili ætate filiorum ante Matrem donatariam quorumcumque bonorum testatoris, quæ erga filios communes dumtaxat in testamentum coniugis consensum præstiterat; seu magis infirmul cum eo testamentum coniderat, procul ab omni dubio institutio de eis facta, ac inuenitur, eisdem substitutiones euauerunt, maxime cum testator deficienti filiorum addidit verbum, hæredibus; Fufar. de substit. §. 237. n. 19. Surd. decif. 37. n. 14. & 15. ibique Hodiern. alios cumulat n. 13. Altograd. conf. 76. n. 14. lib. 1. optima subest ratio, quia quoad personam matris, cui filij omnes prædecesserunt, qualitate hæreditariam ab vtroque Coniuge in testamento requisitam habere non poterunt; quia Viuentis non datur hæreditas, Hodiern. ad Surd. decif. 237. n. 20. Cumque hæreditas quoad Matrem donatariam, minùs bona realiter ab ipsa abdicata extiterint; consequens idè sit, vt respectu illius addito hæreditatis necessaria non fuerit; quippe antecesserit, ac successuè possessa titulo donationis ob præmorientiam filiorum, ab inde titulo successionis continuasse dicatur, etiam si ipsius Matris nulla proptus intercesserit declaratio, Thomat. decif. Macerat. 105. n. 1. cum aliis apud Post. de manu. obseru. 5. n. 23. Eoque magis mox dicta sibi locum vindicant, ex quo Mater etiam ex dispositione testamentaria, Marito ius continuandi in possessione hæreditatis cum filiis nacta fuit, adeo vt tanto minùs additione hæreditatis indigerit, Marefcot. var. ref. 140. n. 37. lib. 2. Cauale. decif. 534. n. 3. & 4. Beltram. ad Ludouic. decif. 206. n. 10. cum adductis per Rotam in Amerina Castri Guardia 10. Marrij 1651. §. sed difficultas cessat, & 16. Iunij eiusdem; §. quapropter, coram R. P. D. Royas, nunc inter impressas decif. 443. & 445. Vnde ingreditur non oportet, minùs dispungere expedit quæstionem illam, An Mater filiorum hæreditates in fratrem, & sic extraneum, l. Vnica, §. accedis, vers. Extranum, C. de rei vxo. aff. Altograd. conf. 7. n. 45. & conf. 9. n. 7. in fin. & 8. lib. 1. dixi alleg. 31. n. 7. & alleg. 72. n. 12. lib. 3. non aditas transmittere valeat.

In qua etiam quæstione pro transmissione pronuntiandum veniret, nam quod Mater filiorum hæreditates non aditas transmittat, indubitatim videtur, l. Cum in antiquioribus 19. C. de iur. deliber. Noal. de transmiss. aff. 8. sub n. 45. vers. quoad secundum, vbi quod transmittat ad hæredes ius prælationis ad exclusionem, Thesau. decif. 88. n. 4.

Cui fundamentum neque resisteret, quod sic daretur transmissio hæreditatis iam semel transmissæ, & sic transmissio transmissionis, contra doctrinam Manent. conf. 104. n. 4. ex quo

M 3 filij

filij infantes hæreditatem Patris non aditam ad Matrem, & ista ad eius fratrem transmississent, huic obiecto post alios satisfacti Manent. *d. conf. 103. sub n. 7. vers. & quatenus*, tamen in suo casu contrarium appareat decusum; tum ex eo quia Mater transierat ad secundas nuptias, filiis non petito tutoratum, quia infantium hæreditatem soror, non autem Mater tunc transmittere satabant, Noal. *d. de transmiss. conf. 8. n. 20.*

30. Super quibus vbi adhuc sapientissimi Iudicis animus anceps præxisteret, adhuc Dominus Guillelmus principalis noster omnino obtinere, vel quia cessionarius, seu donatarius Benedicti de Grossis Germani, & hæredis Dominicæ eius sororis donatarie Mariti, ac filiorum hæredis, hæreditas enim cuique cedi permittitur, *1010 tit. ff. C. de heredi. vendit.* vel quia gaudens beneficio restitutionis in integrum ex capite ignorantiæ, & æquitate, *l. p. Pionius 85. ff. de acquir. heredi. Burlat. conf. 61. n. 2. Gail. præl. observat. 1. 1. n. 8. & seg. lib. 2. de qua assertione quod dubitet Thefaur. decif. 88. num. 6. nil prorsus refert; dum eandem ultra præcitatos comprobant, Noal. d. transmiss. cap. 8. sub num. 18. vers. sed tamen, Manent. d. conf. 103. in fin. Alotrad. conf. 83. n. 61. & seg. lib. 1. vel demum, quia succedens vti proximior Reuerend. D. Io. Bapt. de Gornis; si quidem exclusa Matre, ob non aditam hæreditatem infantium, illa ad ipsum Reuerend. spectaret, ex copiose traditis per Manent. *d. conf. 103.* & per Thefaur. *d. decif. 88.* maxime cum in effectu, vt deponunt testes, ipse hæreditatem Patru agnouerit, & bona per aliquod tempus possederit.*

31. Præ cæteris tamen in eo maiorem vim facio, quod consensus Matris, & vtriusque Parentis testamentum ad hunc casum prædecessus filiorum Matti non exten sator; minùve coniuges in hunc casum disposuerint, Cæphal. *conf. 426. n. 12.* Manent. *conf. 73. n. 7.*

32. 33. 34.

tutionis census resoluta euasit. At in facti contingentia emptor proprietates per eum acquisitas venditrici retroceclerat, & super pretio, quod Communitas restituere obstringebatur, censum constituit; Neque enim simul stare poterant, quod Palma furnos penes fe retineret, & super illis Communitas censum fauore eiusdem Palmæ imposteret; quia res propria nemini seuire potest, *l. Vranus 72. ff. de fideius. l. Neque pign. 146. ff. de Reg. Iur. Cenc. de Conf. g. 1. 4. n. 2. ibique Rot. dec. 71. n. 8. Merlin. de pign. & hypo. lib. 2. g. 88. n. 1. Cyriac. contr. 278. n. 50. Manent. de contrail. liuell. g. 5. sub n. 46. ibique pro re mea non possum soluere assilum.*

Quam ob incompatibilitatem dubio procul, vbi etiam partes mutuo consensu à priori contractu venditionis non recessissent, ipso iure resolutus remansisset, ad textum in *l. Paola 12. C. de Pabl. Mangil. de Enuil. g. 27. n. 8. Mart. Medic. ad dec. Senen. exam. 41. n. 26. & seg. præsertim n. 31. & 32. vbi ampliat etiam si posterior contractus nouans esset nullus, cum sufficiat contrahentium præsumpta voluntas recedendi à priori contractu, Caren. *refol. 7. n. 1. Merlin. de pign. & hypo. lib. 1. refol. 30. n. 4. & 15. Anton. de Amat. refol. 89. n. 11. Staiban. l. un. refol. 7. n. 3. & 4. Contr. discept. 52. n. 6. & 7.**

Cæterum, quod sola conuersio crediti in redditum censualem omnimodam nouationem inducat, ex eo suadet, quia tunc fitione legis perinde efficitur, ac si vera debiti solutio intercessisset, ab indeque pecunie sic exactæ ad censum eidem debitori traditæ fuissent, vique adeo, vt præcedens contractus perinde omnino habeatur, ac si non emanasset, *l. Singularia 15. ff. Si ceri. pet. Castill. dec. 5. n. 30. & seg. par. 1. Staiban. l. un. refol. 7. n. 6. seg. ac per totas, vbi singulariter limitant, quando de causa dotis ageretur, Manent. de contrail. liuell. g. 5. n. 18. & seg. Contr. discept. 34. sub n. 4. vers. quod si vnum debium.*

Inita sic pretij nouatione, & pecuniis in emptionem stabiliu destinatis in simplex creditu versis, vlturæ, seu fructus, nec in rationem quinque, minùve in rationem octo percipi non poterant, *l. Emptor 27. ff. de Nonat. Surd. conf. 269. n. 18. Manent. de Contrail. liuell. d. g. 5. n. 17. & seg. 46. & 92. Cyriac. contr. 252. n. 12. Leotard. de Vfur. g. 27. n. 64. Contr. discept. 34. n. 1. ad 5. & recepti in sortem imputantur, illamque extenuant, l. 1. 2. & vlt. C. de Pignor. ad l. Si Dominum 9. C. de Pignor. Leotard. de Vfur. g. 7. n. 8. Io. Ant. Bellon. conf. 20. n. 25. Castill. dec. 61. n. 21. Manent. de Contrail. liuell. g. 6. n. 37. Cyriac. contr. 255. n. 17. Cenc. de Conf. g. 88. n. 5. Contr. discept. 97. n. 10. & post trail. Rot. dec. 172. n. 9. Rot. decif. 69. n. 2. par. 9. tom. 1. recent.*

Amplectendo tamen æquitatem, & inspecto potissimum consensu Communitatis, eandem in quinque pro centum condemnari posse existimauimus, prore stabilia regulariter reddere consueuerunt, *glos. in Auth. Præuere. C. de Sacros. Eccles. Rot. apud Zacc. de Cam. oblig. dec. 275. n. 11. & 32. Merlin. de pign. & hypo. lib. 1. g. 13. n. 34. vbi quod non valeat pactum, vt pro fructibus compensatiuis venditor consequatur ultra quinque pro centenatio, Bonden. collect. 37. n. 27. & 28. Rot. in Romana penultia 3. Februarij 1654. §. Cum vero, coram R. P. D. Fersaffio.*

S Y M M A R I V M.

1. Res propria Domino seruire nequit.
2. Contractus prior per secundum ex incompatibilitate resolutus.
3. Debium in pecunia dicitur extinctum, quando de eo facta est subrogatio, & dicitur vera, & realis solutio.
4. Nonatione facta non debentur fructus ex mora.
5. Fructus indebiti exigens, eos in sortem excomputat. Stabulum regulatur in rationem quinque pro centum. n. 6.

O B S E R V A T I O L X X I.

ANNULLATO censu, Palma Iuribus præcedens contractus acquisitionis furnorum vti, ac frui prætendebat; ac consequenter percipere census decurrendos, & exactos retinere, non tanquam censu, sed tanquam fructus furnorum, ab eo antecesser emptorum, ex fundamentis in simili causa per Senaturn admissis, & de quibus obseruatione...

Prædictæ tamen prætensionis Senatus non acquiescebat, sicuti neque fundamenta obseruationis mox dictæ huic casui applicabantur; ex quo contractus emptionis tunc factæ in pristino statu remansit, neque per superuentientiam consti-

S V M M A R I V M.

1. *Nonatio non inducitur ex contractu nullo. Declarat. n. 2.*
3. *Sententia vnius iudicis penditio coram alio est nulla.*
4. *Communitas valide transigit sine solemnitatibus de rebus penes ipsam non existentibus. Sed vide. n. 7. Si recipit mutuum sub vfuris solemnitates adhibere obstringitur. n. 10.*
5. *Lex fin. C. de vendit. rer. Vniuers. lib. 11. non comprehendit hypothecam bonorum Communitatis, & n. 6. Contra. n. 8. L. Ciuitas 27. ff. Si cert. pet. L. Si is qui 11. fide pignor. in quibus terminis procedant. n. 9.*

OBSERVATIO LXXII.

B nullitatem posterioris contractus creationis censui, de qua diximus obseruatione... Palma prætendebat regnum ad præcedentes contractus geminatos venditionis furnorum solemniter factarum, l. Nonatio 18. ff. de Nonatione. l. 4. C. de fideiuss. Mantio. de tacit. lib. 11. tit. 31. n. 2. 4. Surd. decif. 51. n. 15. Hodiern. ad Surd. decif. 266. n. 4. & 11. Merlin. de pign. & hypoth. lib. 5. q. 30. n. 26. Altograd. conf. 17. n. 28. lib. 1.

1. *Huiusmodi namque conclusio singulariter limitatur, vt non procedat, quando contrahentes in secundo contractu quantumvis nullo, expressè à præcedenti recesserunt; tunc enim resolutio posteriori contractui ad priorem expressè annullatum aditus non patet. l. Plane 24. in princ. ff. de Legat. 1. Ludoil. decif. 76. n. 2. & altius repetit Mart. decif. Senen. exam. 41. n. 34. vers. Huic tamen, & n. 27.*

Nec quicquam faciebat, quod Senatus in causa confiscationis bonorum Ferrarij censum omnino validum pronuntiauerit; dicta namq. sententia vtique affectabatur à Palma causam habente à Ferrario; quia eidem expediebat census validos censeri, vt Communitatem obligatam haberet, simul cum bonis in confiscationem deductis in casum euictionis, quemadmodum & fisco, vt confiscatio ipsa pinguior euaderet; Communitas autem in mentis nihil proferre deduxit, sed solimmodo forum declinauit, ob pendentiam eiusdem litis coram D. Senatore Roërio; qua pendente in iudicio exceptione Senatus non nisi nulliter quoad Communitatem sententiam proferre potuit, Franc. decif. 94. Mastrill. decif. 127. n. 2. & per totam, Galupp. in prax. par. 1. cap. 6. num. 6. & seq. Leoncill. decif. Ferrar. 165. sub n. 2.

3. *Transactio autem inter Palmam, & Communitatem Castaneolarum subsecuta subsistere omnino videbatur; quippe quoniam ex illa Communitas nil stabile à se abdicaueat, sed penes se potius furnos alios distractos retinebat; quo sane casu solemnitates non requiri, post alios diximus alleg. 14. & alleg. 70. per tot. lib. 3.*

Simplex autem obligatio suscepta per Communitatem in transactione soluendi scuta mille biscentum cum hypotheca bonorum prohibita non censetur; niuisue comprehensa in dispositione, l. fin. C. de vendit. rer. Ciuit. lib. 11. vt re-

4. *Contrarium tamen suadebatur ex eo, quia etiam in transactione, per quam sequi potest alienatio, solemnitates l. fin. C. de vend. rer. Ciuit. necessariae reputantur, Surd. conf. 28. n. 85. Præterquam quod etiam in obligatione, & hypotheca bonorum Vniuersitatis requiruntur solemnitates d. l. fin. C. de vend. rer. Ciuit. vt animadvertunt Castill. de Vssusul. cap. 54. sub n. 49. vers. primo per textum, Merlin. de pign. & hypoth. lib. 2. d. 9. 74. n. 2. vbi præter verionem in commodum Vniuersitatis pro subsistentia hypothecæ per Vniuersitatem contractæ, solemnitates quoque necessariae renuntiant, Cenc. de Cens. q. 23. n. 16. Staiban. lun. resol. 38. num. 20. & 21. Cytici. controu. 74. n. 23. quatenus volunt, quod prohibitus alienare, annuus redditus constitutere nequeat.*

stricta tantummodo ad alienationes, Simoncell. de Decret. in prax. n. 103. Lofeüs de iur. Vniuers. par. 3. cap. 5. n. 12. 13. ac per totum.

Quinimo bona Communitatis expressè hypothecari posse absque vlla solemnitate, cautum reperitur in l. Ciuitas 27. ff. Si cert. pet. & in l. Si is qui 11. ff. de Pignor. Lof. de iur. Vniuers. par. 3. cap. 4. n. 6. & seq. Merlin. de pign. & hypoth. lib. 2. q. 73. n. 1.

Contrarium tamen suadebatur ex eo, quia etiam in transactione, per quam sequi potest alienatio, solemnitates l. fin. C. de vend. rer. Ciuit. necessariae reputantur, Surd. conf. 28. n. 85. Præterquam quod etiam in obligatione, & hypotheca bonorum Vniuersitatis requiruntur solemnitates d. l. fin. C. de vend. rer. Ciuit. vt animadvertunt Castill. de Vssusul. cap. 54. sub n. 49. vers. primo per textum, Merlin. de pign. & hypoth. lib. 2. d. 9. 74. n. 2. vbi præter verionem in commodum Vniuersitatis pro subsistentia hypothecæ per Vniuersitatem contractæ, solemnitates quoque necessariae renuntiant, Cenc. de Cens. q. 23. n. 16. Staiban. lun. resol. 38. num. 20. & 21. Cytici. controu. 74. n. 23. quatenus volunt, quod prohibitus alienare, annuus redditus constitutere nequeat.

Neque prædictis obstant textus in d. l. Ciuitas 27. ff. Si cert. pet. & in l. Si is qui 11. ff. de Pignor. procedunt namque in simplici mutuo, in vtilitatem Vniuersitatis verso, ac gratis factio; secus quando Vniuersitas pecunias recipit, atq; ad illarum restitutionem cum vfuris se obligat; tunc enim non secus ac in alienatione rerum Vniuersitatis solemnitates prærequiruntur, vt pulchre distinguit Mantio. de tacit. & ambig. lib. 8. tit. 6. num. 8. & tit. 12. sub num. 14. vers. Sed hoc, Curt. lun. conf. 174. num. 36. & conf. 185. num. 9. Lancelot. Gall. conf. 115. sub n. 39. & dixi obseruatione...

S V M M A R I V M.

1. *Dominio carens non opponit possessionem alterius ex iure familiaritatis procedere.*
2. *Familiaritatis iure soror dicitur possidere portionem sororis. Iure possessio non est manutentibilis. num. 3. Iure possessio non releuat pro manutentione. n. 6.*
4. *Manutentio possidenti non impeditur, dum super validitate tituli contenditur. Amplia vt, n. 3.*
7. *Possessio adminiculatur ex locatione, & exactione pensionis ad effectum manutentionis. Iure familiaritatis in dubio non presumitur. n. 8.*
9. *Consensu alium possidere non potest postea impugnare. & n. 10.*
11. *Casalesibus idem ius Mediolani seruandum, quod seruaretur Mediolanensibus in Ducatu Montisferrati.*
12. *Incapacitatis exceptio in summarissimo non attenditur.*
13. *Mulier nupta seorsum non desinit esse ciuis.*
14. *Forensis prohibitus acquirere non censetur prohibitus acquirere bona eius maiorum.*
15. *Subditus possidens bona dicitur ad effectum succedendi.*
16. *Ciuis mixtus non comprehenditur in statuto de casu simplici loquente.*
17. *Statutum prohibens mulieribus ne nubant forensibus.*

rensisbus non afficit nuptiam forensi ab agnatio.

18. Manutentionis substantia consistit in possessione.

OBSERVATIO LXXIII.

POSSESSIONIS Marchionum de Natta substantiam in dubium refricare non audent aduersarie: Verum ad ius dumtaxat familiaritatis restringere inutiliter fatigunt: quippe quoniam insistentia huiusmodi Dominium in replicante omnino prærequirit, Buratt. *decif. 312. num. 2. Nouar. de granamin. Baron. 27. n. 13. & 14. som. 1. & pralud. 3. n. 3. & seg. som. 2.* quos sequitur, & optime declarat, Rot. in *Veltierna Tenuta Schiti 1. Iulij 1654. §. gratis verò, in fine, coram R.P.D. Bichio.*

Iure igitur proprio, non autem familiaritatis tertiam bonorum possessionem dicuntur Marchiones de Natta; nimirum ex titulo conventionis securæ inter ipsos, & aduersarias. Quæ dum contendunt possessionem totius hereditatis, vtique iure familiaritatis dumtaxat tertiam portionis ad Marchiones de Natta debitam possedisse præsumunt, Gratian. *discept. 704. num. 27. Rot. coram Merlin. decif. 548. à numer. 14. ad 17. & in proximis terminis decif. 277. numer. 9. & per totam part. 8. recent. quæ aptius ad præsentem casum respondere non potuissent, quæ quidem possessio Nouercæ, & sororis, ipsius Supplicantis Marchionissæ procius tertia huicinet, non autem illi prodest ad manutentionem obtinendam, vt ratiocinatur Rot. decif. 238. num. 13. part. 8. recent. peroptimè igitur ratiocinatio quoad tertiam retorquetur.*

In nihilo proflus refragante tituli obiecta ex aduerso nullitate, iuris namque indubitissimi præexistit manutentionem non remoueri, dum super validitate tituli altius perquiritur, vt latissime prosequitur, Rot. post alios *decif. 339. à num. 17. vsque ad 24. & decif. 356. num. 20. par. 9. som. 2. recent. Quinimod præsupposita etiam tituli dubietate, in subsistentia, aut nullitate, adhuc vigore illius possidentis manutentio concedenda venit, Cytiac. *controuer. 251. n. 24. & 31. Rot. decif. 238. n. 15. part. 8. recent.**

Hinc stare simul possunt, quod Marchiones de Natta ultra tertiam domus ex conuentione ipsi obuentam, residuum quoque ex accidenti auctionis familie familiaritatis, beneuolentiz, arque affectus ergo Nouercæ simul, & Sororis respectiue erga ipsos lugales de Natta possederint; ex qua sanè euentuali habitatione supra plus tertie domus possessio nullius omnino momenti quemadmodum emerfit; ita & iure quidè optimo quoad illud superplus pro manutentione dicti lugales non insistant, Menoch. *de arbit. cal. 160. n. 13. in fine, & seg. Duran. decif. 40. n. 8. Rot. decif. 63. n. 6. par. 8. & decif. 120. n. 19. par. 9. som. 1. & decif. 365. n. 42. par. 9. som. 2. recent.*

In possessione verò per eandem concordiam tertie hereditatis lugalibus de Natta assignatæ, cum possessionem iure proprio, ac conuentionis memoratæ titulo continuari, eisdem ex superioris dictis manutentio denegari nequit; concurrentibus potissimum geminatis locationibus, cum successiuâ affectum percipiendâ fauol-

tate, Rot. *decif. 573. num. 5. part. 2. recent. repetita apud Andr. decif. 12. Ludouif. decif. 18. num. 2. & per totam, & nouissime eadem in Romana censu, seu Saluiati 27. Martij 1658. n. 1. coram Reuer. Cero.*

Hesitationi igitur locus aliquis haud relinquitur, quia actus possessorij in domo ultra tertiam partem Marchionibus de Natta contingentem peracti ad titulum familiaritatis referantur; respectu verò tertie partis, tam in domo, quam in residuo hereditatis ex capite conuentionis processerint, & quatenus subesset dubium circa actus possessorios tertiam partem concernentes, num scilicet iure familiaritatis emanauerint adhuc pro manutentione suffragantur, Rot. Bononien. *diuers. decif. 138. num. 58. & 59. Tondut. resolut. benefic. lib. 2. cap. 15. num. 17. Post. de manut. obseruat. 52. num. 16. Rot. in Maioricens. celebrationis Missarum 28. Iunij 1652. §. Verum Promotoris, & 1. Iulij 1654. n. 14. coram R. P.D. Bichio.*

Obiecto demum incapacitatis ex prætensa forensitate Marchionum de Natta desumpto, quadestariani ipsimè occurrunt, & primò, quia cum Nouercæ, ac Soror respectiue cum ipsis lugalibus de Natta, tanquam capacibus conueniant, eorundem modo capacitatem non ritè, aut rectè impugnat, Sord. *decif. 100. num. 20. & decif. 104. n. 13. Cytiac. controu. 335. n. 29. & 30. ea ratio ne; quia qualitas capacitatis ab extrinseco subintellecta censetur, tãquam necessitã ad validitatem cõuentionis. Eoque minus huiusmodi capacitatis exceptio allegari potuit ab eisdem Nouercæ, ac Sorore, dum ab ipsis lugales de Natta fuerunt agniti pro successioribus ad tertiam partem bonorum fratris, ac respectiue sororis, necnon in condominis, & possessores admissi, vt constat ex instrumentis locationum, ac geminatis confessionibus in eisdem emissis per prædictas Nouercam, & Sororem, quæ contra illas ad effectum potissimè manutentionis plenè probant, Sord. *id. decif. 104. n. 5. & seg. Ludouif. dec. 227. n. 12. & 13. Rota dec. 239. n. 4. part. 6. rec. & post Cenc. de cens. dec. 209. n. 3. Post. de manut. obseruat. 19. n. 48. & in proximis terminis, ac in prædicto ferè verbotum contextu eadem Rot. in Romana fidei-de Cuppis 2. Martij 1654. n. 23. coram R.P.D. Melrio.**

Secundò, quia huic exceptioni incapacitatis ex asserta forensitate mariti de directo resistit titulus, ff. *quod quisque iuris, ex eo, quia sicuti foeminis Casalenis licet habere iuris Mediolanensis absq; eo, quod incapaces successio in Ducatu Montiserrati reddantur; ita quoque Mediolanensis nupta Casalensis succedere non prohibetur, vt ratiocinatur Cytiac. *controu. 291. n. 80. & 81. Senatus Mantuæ apud V.P. Mel allegat 52. in fin. §. quartum desumebatur, lib. 3.**

Tertio, quia huiusmodi incapacitatis exceptio in factò non subsistit, & in iure plurimas secum affectu discussiones profundissimæ indaginis, quæ propterea in summarissimo non attenditur; ex cumulatim per Argel. *de legit. contradiç. q. 2. m. 3. 29. & seg. & q. 11. n. 77. & post ipsum & alios animaduertit in fortioribus terminis V.P. Mellius alleg. 52. n. 6. & alleg. 110. n. 11. lib. 1. Rot. apud Post. de manut. dec. 215. n. 16. & in Romana fidei-de Cuppis, 2. Martij 1654. n. 19. & 20. coram R.P.D. Melrio, & in Bononiæ de Malnetis 11. Decemb. 1624. m. 3. & 4. coram R.P.D. Pirvano.*

Quartò

- Quarto, ac demum, quia quoad Marchioniflam præfuppoſita citra veritatis diſpendium, forenſitate omnino irreparabili eius viti, adhuc ad ſuccedendum fratri incapax non diceretur, ad tradita poſt alios per V. P. Mel. *allegat. 108. num. 11. lib. 3. Pigant. ad Statut. Ferrar. rubr. 98. num. 11.* Eſto autem quod dici poſſet forenſis, non prohiberetur ſuccedere ad hæc bona eius Maiorum, Cyriaci. *controuerſ. 543. num. 34.* Quipad Marchionem eius maritum, dum poſſideret bona in Ducatu Mediolanenſi non dicitur ad ſuccedendum incapax, Cyriaci. *controuerſ. 543. num. 52. Ciardin. controu. 209. num. 51. Giouagn. conſil. 90. num. 16. lib. 1.* Nec ipſi applicatur conſtitutio Mediolani in §. *collegiis, tit. de pan. arcens ſimpliciter forenſes*; cum Marchio Natta mixtus ciuiſ, ſiue ſubditus reputetur, ad tradita poſt alios per Mart. *de ſucceſſ. legal. part. 4. tit. 9. q. 3. num. 12. & ſeq. & in proximis terminis per Cyriac. controu. 449. m. 5.*

- Verumtamen cum ſupplicans non ex propria electione, ſed à fratre, ac cæteris aſſinibus, ſeu agnatis Marchionis Nattæ nupſerit, inde propterea fit; vt neque in edictum iſtud incidit, vt laſuſſimè proſequitur, Cyriac. *controuerſ. 391. à num. 62. vſque ad 80. & controuerſ. 448. num. 6. & ſeq. quem & alios reſert Redenſch. conſil. 1. n. 70. Bec. conſil. 149. ſub num. 18. verſ. ſecundo ſuſfragatur, Caſill. decif. 271. num. 7. & ſeq. Ioan. Franc. Andr. controu. 271. n. 21. & ſeq. vbi ipſe contrarium inutiliter defendit, cum in dicta cauſa aduerſus eius ſcripta Senatuſconſultum ſuccceſſerit, de quo apud V. P. Mel. *d. allegat. 52. lib. 3.**

- Nonnulla, ex quibus tamen in metitis conſiſtentia, nihilominus citra animum ingrediendi merita ad corroborandum duntaxat in poſſeſſione manutentionis ſubſtantiam, Poſt. *obſer. 42. num. 7.* Ioan. Baptiſta Antonel. *conſ. 92. n. 2. dixiſſe ſufficiant.*

Reliquum eſt igitur, vt Ampliſſimus iſte Ordo Ed. M. V. Oratores de Natta, iuxta per ipſos ſupplīcit præcata manuteneſe dignetur.

S Y M M A R I V M.

- 1 Cenfus re perempta extinguitur. *Amplia, et num. 2. & n. 7.*
- 3 Subrogatio rei in particularibus locum non habet. *Niſi id exprimitur, n. 4. Facta pro vna re implicat fieri pro aliis, n. 5.*
- 6 Hypotheca conſtituta ſuper domo, ea diruta remanet ſuper area.

O B S E R V A T I O L X X I V.

1. **P**RIVA domo, aut caſmate perempta proprietate cenſui ſubiecta, cenſum quoque extingui non ambigebatur, per textum in *l. reperi, §. ſ. rei mutatio, ff. quib. mod. vſufruct. annit. Gratian. diſcep. 654. num. 8. Cenc. de cenſ. queſt. 101. num. 17. Leotard. de vſur. q. 57. num. 42. & 44. Paſqualig. queſt. moral. 342. num. 2. cent. 4. Mart. Medic. ad decif. Semen. examinat. 18. num. 9. & ſeq. Merlin. decif. 322. num. 5. in fin. & num. 4. Rot. decif. 234. num. 10. & ſeq. part. 7. & decif. 290. n. 13. part. 8. recent. Theſaur. queſt. forenſ. 32. num. 22. lib. 1. Leoncill. decif. Ferrar. 105. num. 1. Andr. Cenſil. decif. Lucen. 32. num. 44. latè poſt alios Gibalin. de vſur. cap. 6. art. 23. per totum, tom. 2.*

lib. 4. dixi allegat. 7. num. 1. & ſeq. & allegat. 70. n. 8. lib. 2. Merlin. de pignor. & hypothec. lib. 5. queſt. 34. num. 6. & per totam, Mart. Ventur. conſil. 24. n. 11. vbi concludunt cenſum omnino extingui peremptio rei cenſere, etiamſi denovo reedificaretur, dummodo abſque dolo, culpa, & facta debitoris peremptio ſuccceſſerit, Gratian. d. diſcep. 654. n. 6. Cenc. de cenſ. d. queſt. 101. num. 19. Gibalin. de vſur. lib. 4. cap. 6. art. 24. n. 5.

Nec quicquam facit, quod loco domus dirutæ communis tot alia bona ſubrogauerit; omiſſo namque, quod assignatio iuxta teſtium concludentiſſimas probationes pro alia domo pariter deſtructa ſuccceſſerit, cum veſtemur in particularibus, vti res ſubrogata in locum cenſualis nequam ſuccedere potuit, Cenc. de cenſ. queſt. 67. ſub num. 25. verſ. ſed poſſet in dubium, & poſt tract. Rot. decif. 423. num. 8. & 9. vbi quod ad effectum ſubrogationis neceſſe fuiſſet exprimere proprietates assignatas cenſui obnoxias remanere debere, & decif. 422. num. 5. & per totam; iſtud autem im- præſtabile videtur, ex quo conuenio in effectu ſuper altera domo Arcis cadebat, Surd. decif. 306. num. 1. & ſeq. Merlin. de pignor. & hypoth. lib. 2. q. 51. num. 29. & 43.

Argumentum in motiſ ſubtiliter aſſumptum ab hypotheca, quæ remanet in area domus dirutæ, eaque denovo ædificata reuiſiſcit, ad cenſum, & proſeſſo conſtat, Cenc. de cenſ. d. queſt. 101. n. 17. Merlin. de pignor. & hypoth. lib. 5. d. queſt. 34. n. 6. in fin. vbi ſic reſpondet textui in *l. Paulus, 29. §. domus, ff. de pignor. act.*

Stante igitur deſtructione domus cenſualis, ac conſequenter extinctione cenſus, Dominus de Millis vltierius moleſtari nequit, cum præcipud cauſa belli, atque caſu fortuito accidens deſtructionis euenerit; itavt nec communitas Tridina pro cenſibus ſub prætextu, quod aream domus, ſeu eam reedificatam poſſideat, iniquitari poſſet, Theſaur. queſt. forenſ. 32. num. 20. in fin. & num. 22. lib. 1. Thomat. decif. Macerat. 22. num. 13. Ando Cenſil. d. decif. 32. n. 1. ſeq. ac per totam.

S Y M M A R I V M.

- 1 Fendum Curia Podij eſt alienabile ex pacto, & conſuetudine.
- 2 Pactum alienationis prohibitium in renouationibus adiectum non tollit ſacilitatem alienandi in prima ſeudi conſeſſione, ac immediatis renouationibus repetitam. Alienationis prohibitium, non obſeruationem non afficit, num. 3. Impedit contractus etiam inter comprehenſos, num. 6. Et ſubſequentes in extraneos ultra vicem ſubſequentis, n. 7.
- 4 Obſeruantia pacti alienationis prohibitivi inueſtitur ſeudi ſuperuenientis litigioſa non inſpicitur.
- 5 Paria ſunt pactum aliquod in inueſtituris non apponi, vel appenſi, & nihil operari.
- 8 Subſequentio in praeiudicium agnatorum Iure ſeudali prohibetur.
- 9 Rota diuina pacta addita renouationibus, non conſento in prima conſeſſione ſeudi ſalut. Moſſi Gonzaga.
- 10 Reſolutiones Rotaſ à Patre obſeſſus ſilim, & hæres non impugnat.

OBSERVATIO LXXV.

DICTA in præcedenti Obseruatione tertia remouent alterationem istius feudi tam ex consuetudine, quam ex pacto in quocunque alienabile, iuxta sententiam opinionem Nobilium de Gonzaga, de qua Rota in decis. 187. sub num. 6. part. 1. diuers. Bursat. consil. 49. num. 62. & seq. & consil. 50. sub num. 36. vers. *versus*, & consil. 148. in princ. & consil. 165. prope finem, & consil. 187. in princ. & fin. & prius consil. 40. in princ. Menoch. consil. 148. num. 10. Caphal. consil. 272. num. 34. 138. & seq. Gozzadin. consil. 11. eadem Rota in Mantuana feudi, 16. Maij 1654. coram R. P. D. meo Cerro, Bertazzol. consil. ciu. 75. num. 24. in fin. & consil. 110. num. 20. Socin. consil. 66. in princ. lib. 3. qui omnes loquuntur in præcis terminis istius feudi.

Inductum, ut prætendebatur, ex pacto alienationis prohibitio posterioribus inuestituris adiecto, quod non facillè negotium, præter superius dicta, ex professo defendunt, Bertazzol. d. consil. 110. num. 27. Bardellon. consil. 129. num. 24. & seq. Giurb. de success. feud. §. 1. gloss. 10. sub num. 9. vers. *sicut enim*, Menoch. consil. 545. sub num. 17. vers. *nec dicitur*, latè Crauet. consil. 508. num. 16. Eoque magis quia non sufficit allegare pactum alterans primam concessionem, nisi etiam usus pacti concludenter probetur, Rota in Forosensuensi. seu Eugubina bonorum emphyteuticorum, 7. Maij 1658. §. nec placuit, vers. & in simili, coram bon. mem. Coccino, nunc dec. 39. part. 8. recent. Imo eademmet obseruantia apponendi pactum non suffragatur, stante, quod per Nobiles in iudicium deducta primam concessionem absque insertione similis pacti attendendam obtinuerunt, coram Aldobrandino dec. 187. part. 1. diuers. & 20. Februarij 1584. pluries confirmata; obseruantia autem litigiosa non inspicitur, Rota dec. 66. num. 10. part. 7. recent. & in Bononiens. bonorum emphyteuticorum, 10. Iunij 1648. in fin. coram R. P. D. meo Verosio.

Nil mirum igitur, si hæcenus vsu receptum non extiterit, adeo ut perinde habeatur, ac si nunquam fuisset appositum; quia paria sunt non extare, aut extare, & nihil protius operari.

Siquidem pacta alienationis, ac quorumcunque contractuum super feudo prohibitiua, etiam inter comprehensos, distractiones impediunt, ipsoque Iure resoluunt, Bardellon. consil. 14. a. n. 13. ad 31. Cyriac. controuer. 222. num. 63. Cauagnol. consil. 48. num. 13. & seq. lib. 1. Roental. de feud. cap. 9. concl. 46. num. 8. & seq. Rota in Mediolanens. emphyt. seu bonorum, 4. Aprilis 1642. coram R. P. D. Peusingero, quinimo, & subinfeudationi in extraneos, ultra vitam subinfeudantis irritantur repugnat, num. 31. vers. *hinc si*, latè Olasc. consil. 26. n. 20. & 21. Roental. de feud. cap. 9. conclus. 46. num. 9. Rota in Mantuana feudi, 17. Iunij 1641. coram R. P. D. Royas, nunc inter eius impressas dec. 143. Monach. de res. feud. interpretat. cap. 48. sub n. 54. vers. *qua tamen*, & num. 62. Giurb. de success. feud. §. 1. gloss. 5. num. 37. vers. *ut de Iure*, Rota in Mantuana licentia super isto feudo, 4. Maij 1583. §. *tamen multi*, & per totam, coram Aldobrandino. Quia seculata etiam conuentione inhibitiua alienationis, & contractuum de Iure feudali in præ-

iudicium. Agnatorum subinfeudationes fieri nequeunt, Alex. consil. 15. lib. 5. Ruin. consil. 8. sub n. 5. vers. *tamen illa*, & consil. 37. sub num. 18. vers. *quod dicitur* in feudo, & consil. 213. sub num. 2. vers. & similiter, lib. 1. Roental. de feud. concl. 48. n. 1. cum infinitis, de quibus in gloss. A. Peregr. dec. 150. in fin. à Pont. l. 1. feud. 6. num. 8. & 43. Giurb. de success. feud. §. 1. gloss. 5. n. 37.

Ex quibus Episcopus Mantuæ directus feudi Curie Podij, & Catolus ex Marchionibus de Gonzaga Agnatus contra Nobiles, quos inter parentes nunc contententium insurrexerint ob contractum istius feudi inter ipsos absque licentia; necnon ob subinfeudationes, & distractus in extraneos, & innixi prohibitione prædicta feudum, seu portionem vniuersam Nobilium cecidisse in commillum prætendebant. In tantum, quod de facto Episcopus priuatis Nobilibus Carolum Marchionem reuincit; causa tamen ad Curiam delata, & in Sacro illo Tribunali accrimè, ac pluries disputata, pluribus quoque vicibus resolutum fuit, ne lacum quidem vnguem ab inuictura Aloij recessum, per quælibet pacta ab eadem concessionem aliena, ex Rota d. dec. 187. num. 6. part. 1. diuers. & 29. Februarij, 16. Aprilis, & 23. Maij 1584. coram Sanctissimo Clemente VII.

Hæc autem resolutiones fauore, & ad instantiam Claudij latas à D. Marchione Iulio Cesare eius hærede filio, ac successore in feudo, in conuentionem indebitè reuocantur, Bertazzol. consil. 76. num. 26. Peregr. de fidei comm. art. 44. num. 2. Fular. consil. 1. sub num. 27. Rota in Romana fidei commissi de Victorii, 13. Ianuarij 1653. §. concluditur autem, coram R. P. D. meo Verosio.

S V M M A R I V M.

- 1 Soluens anteriori succedit in eius locum ad exclusionem posteriorum. Amplia, ut num. 2. Declarat, ut n. 3.
- 4 Creditor agit contra emptorem pro ea parte, qua emptor non est anterior.
- 5 Retentio possessionis condemnato ritè ad dimittendum.
- 6 Reuocatio reuersionis non datur.

OBSERVATIO LXXVI.

ABSQVE vlla prorsus cessione, quod soluens anteriori quoad omnia etiam hypothecam, ad exclusionem posteriorum, in illius locum succedit, expressè habetur in l. si potiores pen. C. de his qui in prior. creditor. loc. succed. Gratian. dec. 1. March. 66. num. 8. & seq. & discip. 269. num. 8. & seq. & discip. 734. n. 18. cum adductis per nos allegat. 22. num. 13. fol. 397. lib. 1. & nunc accedunt Caren. resolut. 111. la prima, num. 6. & 7. Merlin. de pignor. lib. 4. quæst. 44. a. n. 8. ad 12. & Rot. post Israël. dec. 93. num. 11. & dec. 152. n. 13. & 14. Rot. post Cont. dec. 22. num. 9. ubi de solente communitari.

In tantum, quod si casu, aut culpa propria à possessione ceciderit, rem à possessore recuperare poterit, Gratian. d. discip. 269. num. 11. & dec. 152. l. 111. la prima, n. 7. in fin. & n. 8.

Prædicta tamen ad causam ventrem inter Milanum, & Salomonem, Jonam Hebræum non applicari

applicari Senatus exiſtimauit; quia ipſe Milanus licitorum bonorum Morcelli, in locum Curionæ antioris Hebræi, nonniſi pro Ducatonis ſexdecim ipſi Curionæ ſolutis ſucceſſit, per textum in *l. eum qui*, 18. ff. qui pot. in pignor. habent, ibi, *eum qui à debitor ſuo prædium obligatum comparauit eaiens tuendum, quatenus ad priorem creditorem ex pretio pecunie peruenit*, A Pont. conf. 87. num. 10. & per tot. lib. 1. late Theſaur. queſt. forenſ. 30. num. 5. & ſeq. lib. 2. Thomat. decif. Macer. 74. num. 8. Merlin. de pignor. & hypothe. lib. 2. diſt. queſt. 44. ſub num. 8. verſ. & hoc reſpectu, Rot. apud Cenc. de cenſ. decif. 451. num. 3. & 17. Cum ergo ex pecuniis per licitatore exburſatis Ducatonis ſexdecim ad manus Curionæ perueniant, iure merito pro reſiduo valoris bonorum Hebræus legitime immiſſus fuit, & in ſua poſſeſſione ad omnimodum Milani excluſionem conſouendus venit, Rot. coram Caualet. decif. 652. num. 5. Merlin. de pignor. & hypothe. lib. 2. diſt. queſt. 44. num. 23. & 24. Cenc. de cenſ. queſt. 98. ſub num. 45. verſ. hac tamen, & poſt tralat. diſt. decif. 451. num. 2. & 16.

Ultra quod cum Milanus non propria ſua culpa, aut caſu iam à poſſeſſione ceciderit, ſed ex auctoritate Iudicis ad illius diſmiſſionem condemnatus in contraditorio apparuit; conſequens ideo fit, vt de retentione non amplius agatur, Alex. in l. 3. §. fin. n. 27. & 28. ff. de acquir. poſſeſſ. Rot. apud Mangi. de ſubſtaſt. decif. 54. ſub n. 6. verſ. quia reſponſum, quæ eſt decif. 498. poſt tract. Cenc. de cenſib.

Maximè quia tam ex ſententia inappellabili conſeruatur, quam ex altera reuſionali, coram eodem Senatu irrepabiliriter ſuccubuerat, nec viterius audiri poterat, Antonin. de Amat. reſol. 6. num. 5. Fontanell. de pact. nupt. clauſ. 4. gloſſ. 18. part. 4. num. 116. ſeq. & num. 121. & decif. 420. n. 22. & ſeqq. Cytia. controu. 183. num. 5. Ioan. Anton. ab Ecceſt. Obſeru. 26. num. 4. part. 2. vbi pro eodem habent ſupplicationem, & reuſionem, Fontanell. decif. 412. num. 17.

S Y M M A R I V M.

1. *Præceptum ne ſoluatur eſt ſpecies executionis. Ne ſoluatur, idem ac ſequeſtrum importat, num. 2. Ne ſoluatur debitoribus Eccleſiaſtici per Iudicem laicum fieri nequit, num. 3. Ne ſoluatur de iure Canonico prohibetur, num. 7.*
4. *Eccleſiaſticum coram Laico conueniri poteſt. Linka, vi n. 5. & n. 8.*
6. *Ius Canonicum attenditur in iudicio reconuentionis Eccleſiaſtici coram Iudice ſeculari.*
9. *Exaltum pro credito putatio retinetur pro reali.*
10. *Hæreditario potius iure, quam fideiſcommiſſario quis poſſidere præſumitur.*
11. *Addito hæreditatis non inducitur per poſſeſſionem, ſi præceſſit proteſtatio non aduocandi.*

OBSERVATIO LXXVII.

1. **P**ECIEM executionis ſequeſtrum, ſeu præcepta ſolutionis inhibitoria præſentate animaduertunt, Bald. in cap. 1. de ſequeſtr. poſſeſſ.

& fruſt. late Coler. de proceſſ. execut. part. 1. cap. 2. num. 67. 68. & num. 102. Borgn. decif. 36. num. 150. part. 1. Burat. decif. 655. num. 5. Ciarlin. controu. 60. num. 7. in idem enim quoad præſentem controuerſiam conuertitur ſequeſtrum, & præcepta, ne ſoluatur, Ciarlin. controuerſ. 44. num. 16. Coler. de proceſſ. execut. part. 1. diſt. cap. 2. num. 176. & num. 181.

Inde properea fit, quod huiusmodi præcepta debitoribus Eccleſiaſtici à Iudice Laico emiſſa nullius omnino robore exiſtant, Dec. decif. 115. num. 2. & 3. Gratian. diſcept. forenſ. 332. num. 13. Graſſ. de effeſt. cler. 1. num. 222. Marant. reſponſ. 38. num. 51. & ſeq. & in puncto poſt alios Ciarlin. controuerſ. 44. num. 9. & per totam, & controu. 60. num. 7. & ſeq. & controuerſ. 171. à nam. 1. quæ ad 9. Conſequens ideo fit, vt iuxta inſtantiam Monafterij præcepta, de quibus agitur, tanquam nulliter emanata reuocari debeant.

Dato enim circa veritatis diſpendium, quod in reliquis iudicium reconuentionis ſuſtineretur, ex traditis per Graſſ. de effeſt. cler. 1. num. 745. Carocciol. de ſor. priuileg. queſt. 16. per totam. Quæ tamen reconuentioni in præſenti caſu non militat, dum RR. Patres executiue ad conſecutionem alias creati per Iulium de Parochinis agunt; & conuerſio autem exceptiones fideicommiſſi redditionis computorum tutela, & aliorum ordinariè diſcutiendorum opponuntur, quo caſu reconuentioni locum non eſſe comprobant, Miſtrill. decif. 41. num. 7. & ſeq. Graſſ. de effeſt. cler. 1. n. 771. Carocciol. d. queſt. 16. ſub num. 16. §. nec locum, Merlin. controu. forenſ. 24. lib. 2. Galup. in prax. part. 2. cap. 14. n. 12. Fontanell. de pact. nupt. clauſ. 3. gloſſ. 2. n. 54. tom. 1. & clauſ. 3. gloſſ. vnic. part. vnic. n. 11. & decif. 344. n. 12.

Omnique in caſu à præceptis iudicium inchoari non debebat ad præiudicium Monafterij, quicquid ex cenſura Statuti Mannæ contra Laicos obſeruetur. Quia Eccleſiaſtico coram Iudice ſeculari reconuentionis ius Canonicum in deciſoriis attenditur, Ruin. conſil. 113. num. 3. & 15. lib. 4. Graſſ. de effeſt. cleric. 1. num. 793. Sperell. decif. 100. num. 38. Iure autem Canonico huiusmodi præcepta expreſſe prohibentur, cap. 1. de ſequeſtr. poſſeſſ. & fruſt. cap. 1. vi li. pend. Mareſcot. var. reſol. 77. n. 1. lib. 2. Ioan. Bapt. Antonell. conſil. 9. n. 3. & ſeq. Maximè cum huiusmodi præcepta, vt dicebamus, vim executionis habeant, quæ neque etiam in iudicio reconuentionis contra Eccleſiaſticos intentato coram Iudicibus Laicis ab ipſis fieri poteſt; cum quilibet actus executionis ad Iudicem Eccleſiaſticum ſpectet, Vril. ad Afflic. decif. 173. num. 2. Viu. decif. 49. num. 6. Ciarlin. controuerſ. 34. num. 46. cum adductis per Sperell. decif. 14. num. 18.

Iuris igitur declaratis prius per D. Prætozem præceptis pronuntiandum erit, pecunias exactas à RR. Patribus pro cenſu Monafterij de Parochinis iam extincto pro altero eius filio, adhuc vigente retinendas; quia exacta pro debito putatio, pro reali, ac veto retineri poſſunt, laſ. in li. ſi non ſortem, 26. §. ſi centum, ff. de cond. indeb. Mareſcot. var. reſol. 119. per totam, lib. 2. Merlin. de pignor. & hypothe. lib. 1. tit. 25. il primo, n. 9. Mart. Medic. decif. Senen. decif. 91. n. 7. & 8. cum præcipue exceptiones fideicommiſſi, aliarumque prætenſionum videantur immature ad remorandam prædictorum articulorum expeditionem, vt in facto optimè animaduertitur.

Præterquam quod dum ex actis liquet, Dominum Comitissam possidere terras alias per olim Antonium de Parochinis, & successu per Iulium eius filium, & heredem possessas, nec alium titulum, nisi prædicti fideicommissi ostendat; consequens ideo fit, ut lre hereditario; non autem fideicommissario possidere omnino genseat, iuxta auream responsum Roman. *consil.* 247. *sub num.* 4. *vers. est igitur videndum*, pluries amplectam per Rot. Rom. & signanter coram Millino *decis.* 44. *num.* 6. & 7. & *decis.* 231. *num.* 2. & 3. & *decis.* 405. *num.* 4. & coram Ludouisi. *decis.* 98. *in addit.* *sub num.* 7. *vers. & nota*, & in *Romana fideicommissi de Cefus*, 14. *Maritj* 1657. & in *Nepolina bonorum*, 25. *May eiusdem anni*, & non obstat, coram bon. mem. Dunozeio Decano, Leoncilli. *decis.* Ferrar. 2. *num.* 13. tamen ipse ex fundamentis huic casui nequaquam applicabilibus contrarium sustinere contendat; quinimò illius ratiocinationes optimè retorquetur; dum in casu nostro, quemadmodum è contra in illo, detractio facienda superint, Laurent. Vtrcl. *conclus.* 51. *sub num.* 20. *vers. unde ad id erit notandum*, in verbo *aditio hereditaria*.

Quæ quidem possessio bonorum, cum præcesserit declarationem, seu protestationem D. Comitissæ, quæ per illum retentionem hereditatem Iulij de Parochinis adire non intendebat, operatur ne protestatio illi suffragetur; quicquid esset si protestatio non adeundi ipsam bonorum possessionem præcessisset, ex doctrina Bart. in *pro hered.* 20. *in princ. ff. de acquir. hered.* Surd. *decis.* 154. *num.* 19. & *seq.* & *decis.* 267. *num.* 4. & *seq.* & ibi Hodiern. *num.* 4. & *seq.* Cytac. *controu.* 139. *num.* 47. & latius prosequitur *controuers.* 244. *num.* 36. & *seq.* & *num.* 76. Maxime cum retentionem indebitam seculo nomine heredis ex titulo fideicommissi colorare inutiliter intellexerit, contra ea, quæ mox diximus, §. *præterquam quod*, & latius in processu obiecta apparent.

S V M M A R I V M.

1. Retrahere intendens pretium deponere debet. Volenti non currit tempus, nisi à die scientiæ, *num.* 3.
2. Retrahitur per lapsum temporis censetur renuntiatum.
4. Ignorantia non datur in notoriis.
5. Intimatio in retrahit in statuto prescripta requiritur pro forma. Et de ratione, *n.* 6.
7. Decretum vim status habens presumitur esse receptum.

O B S E R V A T I O L X X V I I I.

VICINVS ex decreto particulari huius Patriæ Casalensis in venditione rei stabili prælationem obtrinit, dummodo intra duos menses à die contractus, seu illius scientiæ pretium realiter offerat, & in effectu deponat. Quemadmodum etiam iure communi inspecto reale depositum requiritur, l. 2. C. de pact. in empt. & vend. Mastrilli. *decis.* 148. *num.* 12. & *seq.* Fontanell. *decis.* 73. *num.* 13. Barut. *decis.* 937. *num.* 13. vbi quod sufficiat realis oblatio, & de simili statuto Durand. *decis.* 83. *n.* 1. quæ est *decis.* 73. *part.* 1. recent. Niger de Laudem. *quæst.* 23. *num.* 218. *tom.* 1.

San Felice. *decis.* 102. per totam, vbi ampliatur, etiam si pretium esset excessuum, Giurb. *decis.* 77. *num.* 12. & *obseruat.* 34. *num.* 23. Carol. in *synl. arb.* 21. *n.* 67. & 68. idem Giurb. *decis.* 79. *num.* 12. & *seq.* Rot. post Contr. *decis.* 34. *num.* 3. Vnde dubitatum fuit, quando tempus prædictum currere efficaciter incipiat; quippe quoniam eo elapso, luri retractus renuntiatum censetur, Tiraquell. de *retrahit lignag.* §. 3. *gloss.* 4. *num.* 2. Gratian. *discept.* 97. *num.* 15. Gallerat. de *renuntiat.* 42. *sub num.* 7. & *sub num.* 8. *vers. sed ex lapsu temporis*, cent. 1. & faciunt tradita per Rot. coram Merlin. *decis.* 698. *num.* 11. & 12. & *decis.* 740. *num.* 19. Quod sanè tempus retrahere volenti, ut currat, scientia prærequiritur, Menoch. *consil.* 910. *num.* 52. Gratian. d. *discept.* 97. *num.* 12. vbi quod scientia præsumpta sufficiat, cum adductis per Donad. de *renuntiat.* cap. 30. *num.* 21. Giurb. *decis.* 77. *num.* 7. Carol. in *synl. arb.* 21. *n.* 30. & *seq.*

In facti autem specie prætendebatur vicinum habuisse scientiam longè ante eius oblationem; nimirum à die publicationis proclamatis, ex quo res notoria inducta extitit, nec offerens ab inde ignorantiam prætereundè potuit, Surd. *consil.* 405. *num.* 11. & 12. Gratian. *discept.* 544. *num.* 55. alios adducit Mangil. de *subhast. quæst.* 65. *num.* 8. & *seq.* Post. in *simili tract. de subhast. inspect.* 29. *num.* 59. & *seq.* & *inspect.* 36. *num.* 36. & faciunt tradita per Censal. *decis.* Lucen. 70. *num.* 12. Bonden. *collectio.* 10. *num.* 89. Donad. de *renuntiat.* cap. 30. *sub num.* 21. *vers. sed etiam*, 22. & *seq.*

Quæ quidem prætentio, tamen iure optimo fundata sit, non tamen suffragaretur, vbi Statutum pro forma intimationem præcisam postulare, Bald. de *lur. Protomis.* *num.* 20. Thaquell. de *retrahit lignag.* §. 36. *gloss.* 2. *num.* 26. 27. & 29. & post ipsos Rot. coram Millin. *decis.* 233. *num.* 3. Vnde cum decretum Montisferrati, circa ius congrui intimationem requirit, vel quod tempus à die noticiæ currat, cessante in hoc casu notificatione, censuit terminum à die comparitionis incepisse, ac consequenter ius congrui intrare existimauimus.

Optima autem ratione statutum intimationem requirit, quippe quoniam non desunt sustinentes quod terminus ad retrahendum etiam ignorant contractum currat, de quibus apud Altogr. *cons.* 44. *n.* 7. & 8. lib. 1. Ioan. Carol. Anron. de *tempor. legal.* lib. 1. cap. 17. *n.* 1. & 2.

Cuius sanè Decreti existentia cum non controuertetur, frustra illius obseruantia, & vsus in dubium reuocabantur, ex traditis per Thomat. *decis.* Macerat. 19. *num.* 30. & *decis.* 28. *num.* 16. & *decis.* 55. *num.* 37. & *decis.* 102. *num.* 12. Gratian. *discept.* forens. 965. *num.* 4. Pigant. ad *Status.* Ferrar. *rubr.* 2. *num.* 10. & *seq.* Ioan. Baptista Antonell. *consil.* 81. *num.* 19. & in proximis terminis Rota in *Veluterna retrahit*, 28. *Januarij* 1664. *num.* 4. & 5. coram R. P. D. Nizon.

S V M M A R I V M.

1. Statutum Mantuæ in causa manutentionis appellacionem prohibet. Validum est, *num.* 4. Extensionem admittit, *num.* 7.
2. Pronuntia contra Statutum est ipso iure nulla. Etiam iniqua in Summarissimo non admittit appellacionem ex Statuto Mantuæ, *num.* 11.
3. Iudices scientiam Statutorum habere presumuntur, & tenentur ad illorum præcisam obseruationem, *n.* 64.

- 5 Appellatione prohibita per Statutum, quoad verumque effectum prohibita censetur.
- 6 Appellatio in possessoris iure civili ad verumque effectum prohibetur.
- 8 Inhibitis Senatoria in possessoris non attendenda.
- 9 Causa inappellabilis effici nequit appellabilis.
- 10 Possibilitas deducendi in Summarissimo non attenditur.
- 12 Tutores, & administratores censu, & linellos post eorum administrationem maturandos sine solemnitatibus exigere nequeunt. Amplius, vt num. 13. Credita in futurum maturanda exigere non possunt, num. 14. Censum redimere possunt, num. 21. Non autem retendere sine solemnitatibus, num. 22. & num. 30.
- 15 Tutoribus, aut Oeconomis indebitè solutum pupillis, aut Ecclesie non imputatur; sed ipsismet exigentibus, n. 16.
- 17 Mantentio conceditur, reiecta exceptione calculi. Extincto censu cessat, num. 18. Declarata, vt num. 19. Etiam post rem iudicatam conceditur, n. 29.
- 20 Monasterium pupilli privilegio gaudet.
- 23 Privilegiatus contra aquè privilegiatum non citatur privilegio.
- 24 Minor minori, aut Ecclesie, si pecuniam dedit, melior est conditio dissipantis, & rei, num. 18.
- 25 Filialis Minoris, & Monasterij ex quibus excludatur.
- 26 Rota decil. 19. apud Cenc. de cens. & decil. 557. & 558. part. prim. diuersi. declarantur.
- 27 Reus in sua exceptione vices Actoris sustinet.
- 31 Computorum solidatio irreticibilis.
- 32 Exceptio requirens altiorè indaginem ad petitorum reicitur. Probanda per comparationem litterarum, aut productionem Capitulorum indaginem requirit, n. 33.
- 34 Repetitio legitime soluti non datur.
- 35 Partita minor solutionis comprehensa in maiori non est duplicanda.
- 36 Indebitum, quod quis soluerit per plures annos, inuersimile est.
- 37 Creditor admittendo se creditorem in tot, non videtur negare quod sibi plus non debeatur.
- 38 Obseruantia in solutionibus attenditur.
- 39 Mercatorum fides in decisijs de iure nil refertur. Fides inter mercatores de spectantibus ad mercatorem probant, n. 40.
- 41 Scriptura privata inter Mercatores habet vim instrumenti, secus inter alios.
- 42 Verba generalia debitoris interpretationem recipiunt à limitata receptione creditoris, & num. 43.
- 44 Indefinita ad preiudicium proferentis inuenerisalem importat. Proleta à debitorè creditoris non preiudicat, n. 45.
- 46 Contraria de directo proponens in iudicio non audiunt.
- 47 Liber memorialis pro institutione Monasterij, nec contra ipsum probat; Legalis probatur ex legalitate scribentis, num. 52. In aliqua parte falsus, in ceteris presumitur falsus, num. 55. Declarata, vt num. 56. Præiudicium Ecclesie quod sit mendax, nil refert, num. 59. Ex omissione partita, de qua constat per receptionem, fide non prouocatur. Pauli Melij Obseruat. forensi.

- 100 rur, numero 60.
- 48 Librum producent censetur approbare. Declarata, vt num. 49. Quo quis citi non intendit, exhibere non cogitur, num. 50. Edi petens cum approbare censetur, n. 51.
- 53 Partita libri dicuntur connexa, si ex eadem causa conscripta. Si non describuntur in libro, nil refert, dum de eis extant receptiones, num. 58.
- 54 Solutio non presumitur, quando debitor est pauper.
- 57 Solutionem Canonum emphyteuta probare tenetur.
- 61 Possessorium prius terminandum, non obstante rescripto cumulationis.
- 62 Cumulatio petitorij cum possessorio iussa à Principe in causis Religiosorum non reuelat.
- 63 Adione carens à iudicio repellitur.
- 65 Rescriptum Principis causam mantentionis appellabilem non efficit.
- 66 Ordo Mantue prohibet appellationes à Statuto non permissas.
- 67 Dilectio non aliter, formam importat. Reddit acta ipso iure nulla, n. 68.
- 69 Mandatum de mantentione non parat aliquod prauidicium, nisi quandocunque renouabile, non-70.

OBSERVATIO LXXIX.

B individuum connexitatem, quam habet defensio Monasterij, & D. Marchionis de Gazinis aduersus præterfones D. Marchionis de Carbonellis post omiffas plurius annorum solutiones censuum, & liuellorum extinctionis Capitalium, vniuersa responsione satisfaciendum vtrique opportunum duximus.

Gesta igitur in vtraque causa coram Amplissimo Senatu omni proflus iurisdictione vacua censura Statuti Mantue sub rubr. de caus. in quibus appeller. non poss. nec admitt. deb. appellat. inferius impressi titula censentur, Teneant. consil. 77. num. 4. & seq. Bald. in l. 2. C. quando. prohioc non est necess. Marcabrun. de Anguill. consil. 60. n. 35. Alex. consil. 81. num. 1. lib. 2. Bim. consil. 386. n. 4. Giarlin. controuers. 13. n. 4. Pigant. ad Statut. Ferrar. rubr. 20. num. 46. & num. 57. Fenzon. ad Statut. Urb. cap. 79. num. 9. latè Mart. Ventur. consil. 12. sub n. 10. 4. & 105. & consil. 33. num. 10. Bim. consil. 160. n. 10. & seq. Mart. consil. 170. num. 9. 10. & 11. & facit Redena. consil. 51. num. 32.

Nec sub clypeo ignorantie, quod simile Statutum hic Mantua non præexisteret, Iudices quomodo excusari possunt, dum in volumine Statutorum regulatrum reperitur, siquidem Senatoribus, seu causis orantibus turpe est ius, in quo versantur, ignorare, per text. ad litteram, in l. 2. §. Seruus cum in causis, ff. de origin. iur. Rot. apud Merlin. de pignor. & hypoth. decis. 152. sub n. 6. vers. quas credendum.

De cuius sanè Statuti validitate, tanquam conditi à Ciuitate, & confirmati à Principe superiorem non recognoscente, ambigendum nullatenus videtur, Rolandà Valle consil. 29. num. 14. & seq. lib. 1. & consil. 77. n. 17. lib. 2. vbi quod prohibita per Statutum appellatione intelligatur quoad vtrumque effectum, deuolutionis scilicet, & suspensionis,

5. pensionis, quod repetit Lancellot. *de attenti. part. 2. limit. 25. num. 29.* & bene distinguit Ilac. *de appellat. quest. 17. limit. 48. num. 22.* Pigant. *ad Statut. Ferrar. rubr. 65. num. 1.* Gratian. *consil. 163. num. 8. lib. 2.* licet ipse contrarium sustineat, ex quo Statutum Bononiæ etiam in Summarissimò appellationem admittat, Mascard. *de general. Statut. interpret. conclus. 5. num. 3.* & pluribus in simili Statuto Vrb. exornat Fenzon. *ad Statut. Vrb. cap. 92. num. 11. & seq.* quem allegat, & sequitur Post. *de manutent. obseruat. 106. sub num. 83.* præterquam in casu notoriæ nullitatis, seu iniunctiæ, & sub num. 87. *vers. ubi de denegatione appellationis ad vtrumque effectum.*

- Hæc autem Statuti Mantuæ dispositio tanquam vniformis Iuri communi, saltem ciuili, iuxta quod in hoc manutentionis iudicio ad vtrumque effectum appellatio prohibetur, l. *vnica, Cod. de moment. possess.* Senatus noster coram Surd. *decis. 27. sub num. 12. & decis. 138. num. 15.* Cyriac. *controuer. 366. num. 6. ac per totam, Camuncul. decis. Bonon. 49. num. 17. & seq. & decis. 52. num. 12.* & ad latissimè tradita post alios per Post. *de manutent. obseruat. 106. num. 1. & seq. & num. 33.* Laurent. Vrsell. *conclus. 128. num. 690. vers. limita primò, Rota in Romana deuolutionis, 21. Iunij 1652. num. 6. coram R. P. D. Bichio, inter impressas apud nos in addit. ad Castill. de aliment. decis. 78. & in Tusculana Salsitani, 22. Maij 1654. num. 1. coram Reuerendissimo Dunoletto, & in fortioribus dixi allegat. 109. num. 43. & allegat. 117. num. 38. & allegat. 113. num. 1. & allegat. 114. num. 15. lib. 3. Bim. *consil. 167. num. 7.8. & 19. extensionem meretur, ita vt intelligatur prohibere appellationem etiam in casibus aliquot de iure permittis; ne superfluum reddatur, sed aliquid operetur, Bald. in l. 2. sub num. 1. Cod. de appellat. Ruin. *consil. 82. num. 4. lib. 5. Roland. *consil. 7. n. 79. lib. 3. Benint. *decis. 17. in fin. Fenzon. *ad Statut. Vrb. *d. cap. 92. n. 12. & seq.*******

- Vtraque igitur pronuntiata Excellentissimi Senatus appellationem deuolutiuam in vna duntaxat, & in altera ad vtrumque effectum iure non minus communi, quam Statutario vsque adeo corruit, vt pro executione ad Iudicem à quo remitti omnino debeat, seu absque vlla prorsus remissione exequi possit; cum ab inhibitione Senatortia, minuse appellations pendencia, seu introductione impeditus dicatur, Bûrat. *decis. 900. num. 3. Post. de manutent. obseruat. 106. num. 9. Rota in Anagnina inuasiuionis, 4. Iulij 1646. coram R. P. D. Rejais, nunc inter eius impressas decis. 302. & faciunt tradita per Ioan. Franc. Andreol. *controuer. 36. n. 4.**

- Nec in causa Gazina sub clypeo deductorum coram Excellentissimo Senatu causa hæc aliàs inappellabilis, tam ex dispositione iuris, quam ex censura Statuti, appellabilis effici potuit, Gloss. communiter recepta, in *cap. ex conuersione de restitut. spoliat. Gabr. *consil. 36. num. 1. lib. 2. Gratian. *discept. forens. 550. num. 24. Laurent. Vrsell. *conclus. 128. num. 112. in fin. Corn. *consil. 10. num. 4. lib. 4. pluries canonizata à Rota, & signanter coram Scraphin. *decis. 701. num. 3. & *decis. 100. sub num. 27. & *decis. 445. in fin. part. 1. diuers. Pen. *decis. 129. num. 6. & 7. Bûrat. *decis. 350. num. 2. & *decis. 350. num. 4. & *decis. 30. num. 10. & *seq. part. 4. tom. 2. recent. & in Auenionen. *hæreditatis, 10. Iunij 1648. coram Rejais, vt in particula inferius impressa, vbi pro ratione assignant,**************

quod in iudiciis executiuis Summarissimis, & priuilegiatis non attenditur possibilitas deducendi noua iura, sed solum id, quod actualiter coram Iudice à quo deductum extitit, Gratian. *diſt. diſcept. 550. num. 24. Rota *decis. 100. num. 27. part. 1. diuers. & *decis. 69. num. 3. apud Mangil. *de subſtaſt. & *decis. 305. num. 37. part. 7. recent. & in d. Auenionen. *hæred. in particula inferius registranda. Nec quod præcitati Doctores pro maiori parte in terminis conſtitutionis *Ægidianæ loquantur, quicquam efficit; cum loco illius, ac in fortioribus dispositio prædicta Statuti succedat, vbi etiamſi concessio manutentionis cum illius executione iniquitatem contineret, adhuc non deuolueretur, sed per eundem Iudicem pronuntiata moderanda veniret, vt latius legitur in eodem Statuto, §. *verumtamen.********

Inspecto potissimum quod etiam in meritis tam RR. Patres, quam D. Marchioniffa de Gazinis ius optimum foueant, nullibi enim nisi inuoluntè, & absque vlllo prorsus fundamento constat, aut constare vnquam poterit de solutionibus pro annis, pro quibus & Monasterium, & D. Marchioniffa manutentionem in quasi possessione prætendunt. Quod autem Tutori, ac respectiue Oeconomo solui prætendatur non tam liuelli, sed census de tempore ipsorum administrationis debiti, nimirum vsque ad annum 1646. verum etiam & pro impostum, finita eorum administratione, decurrendi, ridiculum planè videret; quippe quoniam huiusmodi redditus, pensiones, & ac liuelli in futurum decurrendi administratoribus sine mandato Iudicis, aut cum solemnitatibus solui nequeunt, I. *ſancimus, 25. §. non autem, & *conſtitutionem, 27. Cod. de adminiſtr. tutor. Gutierrez *de tutel. part. 2. cap. 22. num. 20. Riminali. in §. fin. num. 28. inſtitui. quibus alien. lie. Tomaſ. *de tutor. & *curat. tit. 19. sub num. 4465. vers. & bene, fol. 944. vbi optimè ad rem noſtram concludunt quod census, liuelli, ac annuæ præſtationes vltra biennium in diem ſolutionis decurſe per Tutorem ſine decreto Iudicis, & ſolemnitatibus exigi non valeant, Montau. *de tutel. regul. 9. num. 128. fol. 124. fac. 2. & faciunt tradita per Hodiern. ad Surd. *decis. 120. num. 21. & Fontanel. *decis. 156. n. 19. & seq.********

Ratio subest optima, quia Tutores, cæterique administratores credita pupillorum, ac Monasterij, durante eorum ministerio duntaxat decurſa exigere poſſunt; non autem ea, niſi indebitis, quorum dies poſt finitam tutelam cedent, per text. in l. *quoties, 10. §. nequaquam, vers. quod ſi in diem ſſe de adminiſtr. tutor. Bald. *conſil. 483. sub n. 2. vers. ſecundo caſu, lib. 3. Matt. *conſil. 101. num. 3. & 4. Montan. *de tutel. regul. 9. num. 22. fol. 121. Tomaſ. *de tutor. & *curat. tit. 18. num. 156. fol. 176. Ioan. Franc. Andreol. *controuer. 145. num. 17. vbi quod ſoluent ante tempus adminiſtratori iterum ſoluere teneatur, & faciunt tradita per Monach. *decis. Bonon. 45. n. 2. 3. ac per tot. & per Antonin. de Amat. *refol. 29. num. 1. 12. ac per totum, quicquid eſſet in etate maioribus.*********

Quare cum ex parte Carbonella Tutorem immatura ſoliſſe prætendatur, & ex parte Monasterij Oeconomum, atque Gazina Tutorem indebita exigiſſe ſupponatur, de prædictis, quatenus vnquam liqueret, nec Pupilla, nec Monasterium, ſolutiones prædictas, ac reſpectiue exactiones accepto

accepto ferre obstringerentur, sed eorundem Tutoris, atque Oeconomi incommodo cedere habere, prout in facto vel ita successit, vel de predictis solutionibus, seu exactionibus edoctum nullatenus exiit; quippe quia post rationes iudicialiter disceptatas, Pupilla, seu Minor de Qualeis erga alteram Pupillam, seu Minorem de Bortelsis, atque etiam Reuerend. Patres, quemadmodum antea debitoris remansit, nec de prætensis anticipatè solutis se debitorum erga Tutorem constituit, optima sanè ratione; quia Pupilli, & Ecclesia de indebitè exactis, aut prætaturè solutis ab eorum administratoribus nullatenus teneantur, l*si. Procurator*, 6. vers. *quod si indebitum*, ff. de condit. indeb. & l*i. Tutor*, 14. §. *fin.* cum iuribus ibid. per Gloss. in *verb. non debium*, cumulatim, & l*si. sine*, 33. §. *Lucius*, ff. de administ. Tutor. Bim. cons. 347. num. 15. & 16. Galgan. de Tutel. lib. 2. tit. 36. num. 7. latissimè Cyriac. controuer. 321. num. 18. seq. ac per tot. ubi quod Tutor solutus indebitum, ab eo, cui soluit, repetere debeat, Tomaf. de tutor. & curat. tit. 37. n. 38. Rot. dec. 169. num. 1. & seq. part. 6. recent. sicque questio hæc solutio-

15. ac respectuè exactionum ultra debitum præstenturam inter ipsos Tutores, & Oeconomos pro tempore discutienda venit, dum de versione in vtilitatem Pupillæ, aut Monasterij non constat, l*properandum*, 11. §. *fin.* ibi: *Omniem autem iacturam ad Tutores, & Curatores, C. de iudic. l. vnic. C. de plus pet. l. non est, 6. C. de administ. tutor. Leoat. de iur. quest. 10. num. 15. & Article exactè discussio Rota dec. 69. num. 3. seq. ac per tot. & dec. 214. num. 1. part. 6. recent. ubi respondet l*cum indebitum*, 57. ff. de condit. indeb. & mirificè comprobant relegendi, Gratian. discept. 196. num. 6. & 7. Ventrig. in *prax. for. Eccles. annot.* 37. §. *uic.* num. 4. Corbul. de caus. prin. ob non solut. can. limit. 21. num. 5. Rota in Romana Vineæ, 24. Martij 1691. num. 13. coram Reuerendissimo Cerro, ubi quod Tutor, seu Oeconomus non habeat facultatem exigendi luellus, vel census ad propriam vtilitatem, & liberandi debitorem, itat Ecclesia, seu Pupillus non nisi pro cessis in eorum vtilitatem teneantur, Ripol. *variar. resolut. cap. 14. num. 91. & seq.* Felician. de Sol. de cens. ex gratia videndus lib. 4. cap. *uic.* num. 3. vers. *quocirca*, Guil. Anthon. de *rescript. & morat. conclus.* num. 157. ea ratione, quia solutionem recipere est alienare, ideoque debitor non liberatur.*

17. Quibus interim per D. Prætorem, seu Prætores ritè, ac rectè Manutentio decreta exiit, iuxta auream pro fundamento resolutionis Prætoris adductam Dec. Rotæ 352. apud Cenc. de *conf.* quæ mirificè huic casui adaptatur, & apud Post. de *manuten. dec.* 476. num. 6.

Predictis neque obstat, si opponeretur ex solutionibus, seu quictantiis constare non tam de satisfactione decursum; verum etiam de extinctione census, ac luellorum, vt ex calculis aduersaria contendere ostendit, quodque extincto censu, ac luellis remedium quoque manutentionis extinguitur, ex Cenc. de *conf. quest.* 91. sub num. 20. vers. *ceterum*, & Rota post tractat. dec. 182. & dec. 386. num. 6. Siquidem obiectum istud huic facto non applicatur, quippe quod ita demum procederet, si per actum retrosimilem extinctio census, ac luelli, solutione nimirum reali Capitalis successisset, vt in pluralibus terminis declarat eadem Rota apud Cenc. dec. 247.

18. 19. Ioan. Pauli Melij Obscrnat. forens.

num. 4. & seq. & d. dec. 386. sub num. 6. vers. *quia de vera*, & expressa extinctione non docetur, adeo ut obiectum potius reuocetur, quam quod officiat, Ioan. Franc. Andreol. controu. 108. n. 39.

Maximè quia census prætenfa extinctio emanauit de tempore, quo vtraque nimirum debitoris census, & eiusdem creditrix in ætate pupillari, seu minori reperiebantur, & proportionabiliter contra Ecclesiam iure Pupillum gaudentem, Abb. in c. cum depuati, vbi Felin. col. pen. vers. *quando Prelatus equiparetur*, extr. de iudic. Gratian. discept. forens. 601. num. 6. & 17. & discept. 291. num. 35. Ioan. Baptista Antonell. cons. 99. num. 10. & seq. Vnde dato circa veritatis dispensium quod Tutor debitoris abque Iudicis decreto, & solemnitatibus in vtilitatem eius Pupillæ censum, & luellos redimere potuerit, ex traditis per Cenc. de cens. quest. 104. num. 6. & quest. 109. num. 6. At è contra Tutor, & Oeconomus Ecclesiæ creditricis in damnum euidens Pupillæ, & Monasterij censum, & luellos rescindere, quæ dissipare nullatenus possunt, vt non obscure colligitur ex Cenc. de cens. locis max adductis, potissimum d. quest. 109. num. 13. & post tract. Rota dec. 186. num. 7. & latius comprobatur Gratian. discept. forens. 761. a. n. 15. Rota dec. 1. n. 31. cum pluribus seq. part. 6. recent. Laurent. Vrsell. concl. 86. n. 195. vers. *at secus si absque solemnitatibus fuisset facta solutio*, quia tunc solvens non liberatur, nisi per eum probaturur Minorem fuisse factum locupletiore, Mart. Medic. dec. 68. num. 7. ac per tot. vbi quod Tutor pupillo, & minori constituitur vt vtilitatem, non vt documentum afferat, eaque propter adhuc debitor erga pupillum obligatus remaneat; & in præcis terminis tradunt Boue de cens. part. 62. Simoncel. de Decret. lib. 2. tit. 6. num. 33. in fin. Tomaf. de tutor. & curat. tit. 19. n. 207. prope fin. ibi: *Nec minor sine tutore, nec tutor sine solemnitatibus censum rescindere possunt*, folio 176. & faciunt tradita per Surd. dec. 229. a. n. 24. ad 27. Rotam dec. 492. & dec. 335. vtrouque n. 11. part. 1. recent. & coram Butat. dec. 326. n. 7. ac per tot.

Quibus nec refragaretur vtrunque agi de interesse pupillarum, & Ecclesiæ, seu de gestis per eorum tutores tempore earundem imperfectæ ætatis, adeo vt vna aduersus alteram priuilegium aliquod deducere non valeat, sed ad inuicem conuallatur, iuxta text. in §. *sed hoc præsertim*, auth. de Sancl. Episcop. Ioan. Ant. Bellon. cons. 41. n. 47. Rota dec. 357. & dec. 358. part. 1. diuers. ac coram Merl. dec. 720. n. 29. & ferè in terminis apud Cenc. de cens. dec. 19. num. 2. ac per tot. Ioan. Franc. Andreol. controu. 3. n. 40. Mart. Ventur. cons. 4. n. 26.

Huic namque obiecto facillimè occurratur ex eo, quia non probatur nec pecunias Capitalis census, & luelli à pupilla, aut Monasterio receptas, nec in eius vtilitatem versas. Quando autem minor minori, aut Ecclesiæ pecuniam dedit, & illam perdidit, melior est conditio eius, qui accepit, & dilapidauit, vel perdidit, l*verum*, 12. §. *item queritur*, & l*si minor*, 35. ff. de minor. Lamberteng. de contrat. in fin. num. 125. Peregr. consil. 77. num. 39. lib. 1. Marc. Anton. de Amat. dec. 1. March. 77. sub num. 9. Pic. ad Statut. Urb. cap. 151. gloss. 7. num. 81. Ludouic. dec. 164. n. 6. & in annot. num. 12. idem Peregr. dec. Patan. 8. num. 13. vers. *primò*, Tomaf. de tutor. & curat. tit. 19. sub num. 128. vers. *melioiorem esse causam dilapidantis*, fol. 500. Eo autem ipso quod Monasterium alios non acquirit luellos, & pars Gazina censum

non creauit, verſio in vilitatem excluditur. Alber. in *auth. hoc ius porreſtum*, Cod. de ſacroſ. Eccleſ. Vetrigl. in *prax. for. Eccleſ. d. annot. 39. ſub num. 9. verſ. vel ſi probeur.*

26. Sicque non reſiſtit, ſeu non applicatur Rota d. decif. 19. apud Cenc. de cenſ. num. 2. quia in prædicto caſu probabatur verſio in vilitatem Minoris, quemadmodum decif. 357. & 358. part. 1. diuerſ. quia, vltra vilitatem Minoris, etiam decretum Iudicis interceſſerit, vt in puncto reſponderet eadem Rota in Romana Saluiani, 27. Ianuarij 1640. §. fin. coram Reuerendiſſimo Dunoletto, & in Romana, ſeu Peruſina cenſus, 23. Iunij 1645. §. & quatenus, coram R. P. D. Bichio, cuius particula datur inferius. Quas conſiſiones eiſdem proſus fundamentis exornauit in Anconitana cenſus, 7. Maij 1646. coram R. P. D. Peutingero, vt in particula, quæ datur.

27. Fortius mox dicta ſibi locum vindicant, ſtante quod aduerſaria in ſuis exceptionibus calculi, ac extinctionis cenſus vices Actricis ſuſtinet, l. 1. ff. de except. Rota decif. 439. num. 3. & decif. 480. num. 2. in fine, part. 3. recent. & apud Zacch. de Cameral. obligat. decif. 1. num. 21. & ſeq. & decif. 146. num. 4. & decif. 155. num. 4. Pen. decif. 451. num. 1. Franc. Andreol. controuerſ. 3. num. 39. Poſt. de manut. obſeru. 1. ſub num. 34. & ſic dicitur enim, latè Nig. de except. cap. 1. §. 19. à num. 1. & per tot. & cap. 8. §. 31. num. 48. Noſtra autem principalis ad calculos, & continuationem cenſus contenta dicitur, quod efficit vt poſſit allegare nullitatem præſentis extinctionis cenſus aduerſus altetam Minorem, quamvis vtrinq. ageretur de damno euitando, Peregr. d. cenſil. 77. ſub num. 39. lib. 1. & d. decif. 8. num. 15. Trentacig. variar. reſol. 1. num. 12. l. de reſcript. Amat. d. decif. 77. num. 9. Rota coram Ludouil. decif. 473. num. 14. coram Metlin. decif. 137. num. 23. & in d. Romana, ſeu Peruſina cenſus, 23. Iunij 1645. igitur, coram R. P. D. Bichio, & in d. Anconitana cenſus, 7. Maij 1646. coram R. P. D. Peutingero.

28. Adcoque priuilegiata manutentio reputatur, vt etiam in gradu reuſionis, non obſtante re iudicata, concedatur, Marſcor. variarum reſol. cap. 64. num. 10. lib. 2. Ludouil. decif. 458. num. 8. & in annot. num. 10. Thomat. decif. 1. Macerat. 62. n. 11. Burat. decif. 8. & 23. n. 8. cum adductis per Poſt. de manut. obſeru. 8. num. 94. & obſeru. 66. num. 4. & poſt tralat. decif. 1202. num. 12. & penes Cenc. de cenſ. decif. 213. num. 7. & 8. & decif. 235. in fine, & decif. 245. num. 4. & decif. 229. num. 23. part. 5. & decif. 132. num. 11. part. 7. recent. & coram Metlin. decif. 19. num. 14. & apud Zacch. de Cameral. obligat. decif. 161. n. 22. Gratian. diſcept. 796. n. 42. Tanagl. de Sac. Rot. Romanæ Auditor. cap. 2. n. 72. verſus 1. & pendente reſiſtus.

29. Maxime in facti ſpecie, in qua valde turbida rei iudicatæ iuſtitia ex calculo ſuperinde formato redditur, dum ex eo præſentitur, quod ex ſolutoribus minoris, ſeu pupillæ factis Capitale liuelli, aut cenſus per compenſationem extinctum remanſerit, ad quod nec Tutor, nec Oeconomus, aut Curator à lege mandatum habere dicuntur, ac traditis ſuprà, §. hinc nanique, & ſeq. Poſt. de manut. obſeru. 57. num. 102. & 103. Cenc. de cenſ. quaſt. 109. num. 50. & ſeq. & poſt tralat. decif. 328. num. 4. Antonin. Amat. var. reſol. 9. num. 3. & 4. n. ac per tot. vbi quod Tutor, Prælaſus, Vniuerſitas, Oeconomus, & ſimiles, diſtractiones rerum Pupilli, Eccleſiæ, Communis, Monafterij, ac ſi-

- milium, niſi probata verſione vltra numerationem in vilitate Minoris facere nequeant, Staiban. iun. reſol. 38. num. 29. & faciunt tradita per Cenc. de cenſ. quaſt. 88. ſub num. 6. verſe. contrarium, & poſt tralat. decif. 173. num. 4. & decif. 374. num. 30. & ſeq. part. 5. recent. & in Romana cenſus 10. Iunij 1641. §. minus contra, verſ. reſponſum ſait, coram Reuerendiſſimo Certo, nunc imprefſa de cenſ. 29. part. 9. om. recent. & in Romana cenſus 13. Martij 1651. §. deinde Clerici, coram R. P. D. Peutingero, vbi tradunt neceſſariam proteſtationem, quod medio compenſationis Pars Carbonella cenſus, & liuellos extinguere intendebat; quæ proteſtatio in facti ſpecie inepta euasit, ex quoduplicacione partitarum excluſa, nil in ſortem cenſus, aut liuellorum facta decurſorum diſtractione compenſandum ſupererat.

Reſpectu verò vtriuſque inſuper animaduertendum occurrir, reſpectu ſcilicet Papillarum de anno 1641. ſub die 23. Ianuarij diſpunctis iudicialiter inter creditores, ac ſolidatis rationibus pars Carbonella erga partē Gaziam in ſcuis tercentum quadraginta, vltra expenſas debitoris remanſit, vt liquet ex actis inter eaſdem partes ſecutis coram Ampliſſimo Senatu, neque inter eaſdem hætenus controuerſis, & per D. Baſcheriam receptis; cui ſane computorum ſolidationi à Iudice per relaxationem Commiſſionis per vim approbatæ, per ipſas partes ſtandum comprobant, Sord. decif. 236. num. 7. in fin. verſ. quare calculum, Gratian. diſcept. forenſ. 287. num. 2. vbi quod ſolidatio calculi nil aliud ſit, quam confeſſio quædam inter partes emiſſa, & diſcept. 728. num. 1. Ludouil. decif. 336. per tot. ibique Addent. Mart. conſil. 52. num. 1. ſeq. & 31. Sell. decif. 38. num. 1. ac per tot. Tomal. de iur. & curat. 11. 34. n. 159. Cytac. controuerſ. 277. num. 1. & controuerſ. 344. num. 120. & ſeq. vbi quod ſolidata inter partes calculacione vique ad aliquod tempus reuident amplius nequeat, Rota Gen. decif. 200. num. 1. in fin. & n. 2. Altograd. conſil. 6. num. 68. lib. 1. vbi quod computorum ſolidationes probent etiam contra tertios, Rota coram nunc Eminentiſſimo Cardinali Orthono decif. 5. num. 1. & ſeq. Burat. decif. 319. n. 10. & decif. 346. num. 5. vbi ponderat, quod ſi in ſolidatione computorum adiuſſet error, tandiſ præſentens errorem in annuali cenſuum ſolutione non continuaret, & decif. 382. num. 10. part. 5. recent. & decif. 77. num. 9. apud Poſt. de ſubſtaſ. vbi quod ſolidatio computorum confirmata per ſententiam, & curſum viginti annorum, qui eſt caſus noſter, retractari non poſſit, & poſt tralat. de manut. decif. 389. num. 6. & apud Zacch. decif. 275. num. 20. Et in puncto cenſus Senatus Mantuæ pro Monafterio aduerſus aduerſariam ibi. Cenſus obſeruandum eſſe inſtrumentum 9. Aprilis 1633. reuelis exceptionibus eſſem tunc obiectis, & modo inuuliter repetitis; citra quæ, etſi luce meridiana clarioſa, ſi aliqua contingeret dubitatio, ad Peritorium, vti requiritur indaginem, remittenda, non autem in hoc ſummiſſiſſimo diſcutienda veniret; ex inſinitis apud Poſt. de manut. obſeru. 42. num. 68. Leonell. decif. Ferrar. 66. num. 10. & ſeq. Rota decif. 614. num. 4. part. 1. recent. & in Vrbuſtana cenſus, 23. Februarij 1654. in fin. coram R. R. D. Bichio, & in Romana Fundaci. 4. Maij eiuſdem anni pariter in fine, coram R. P. D. Melſio, Redenſe. conſil. 45. num. 25. Staiban. iun. reſol. 35. n. 1. & 3. vbi quod hodie nulla ſit exceptio, quæ non requirat indaginem.

Reſpectu verò vtriuſque inſuper animaduertendum occurrir, reſpectu ſcilicet Papillarum de anno 1641. ſub die 23. Ianuarij diſpunctis iudicialiter inter creditores, ac ſolidatis rationibus pars Carbonella erga partē Gaziam in ſcuis tercentum quadraginta, vltra expenſas debitoris remanſit, vt liquet ex actis inter eaſdem partes ſecutis coram Ampliſſimo Senatu, neque inter eaſdem hætenus controuerſis, & per D. Baſcheriam receptis; cui ſane computorum ſolidationi à Iudice per relaxationem Commiſſionis per vim approbatæ, per ipſas partes ſtandum comprobant, Sord. decif. 236. num. 7. in fin. verſ. quare calculum, Gratian. diſcept. forenſ. 287. num. 2. vbi quod ſolidatio calculi nil aliud ſit, quam confeſſio quædam inter partes emiſſa, & diſcept. 728. num. 1. Ludouil. decif. 336. per tot. ibique Addent. Mart. conſil. 52. num. 1. ſeq. & 31. Sell. decif. 38. num. 1. ac per tot. Tomal. de iur. & curat. 11. 34. n. 159. Cytac. controuerſ. 277. num. 1. & controuerſ. 344. num. 120. & ſeq. vbi quod ſolidata inter partes calculacione vique ad aliquod tempus reuident amplius nequeat, Rota Gen. decif. 200. num. 1. in fin. & n. 2. Altograd. conſil. 6. num. 68. lib. 1. vbi quod computorum ſolidationes probent etiam contra tertios, Rota coram nunc Eminentiſſimo Cardinali Orthono decif. 5. num. 1. & ſeq. Burat. decif. 319. n. 10. & decif. 346. num. 5. vbi ponderat, quod ſi in ſolidatione computorum adiuſſet error, tandi� præſentens errorem in annuali cenſuum ſolutione non continuaret, & decif. 382. num. 10. part. 5. recent. & decif. 77. num. 9. apud Poſt. de ſubſtaſ. vbi quod ſolidatio computorum confirmata per ſententiam, & curſum viginti annorum, qui eſt caſus noſter, retractari non poſſit, & poſt tralat. de manut. decif. 389. num. 6. & apud Zacch. decif. 275. num. 20. Et in puncto cenſus Senatus Mantuæ pro Monafterio aduerſus aduerſariam ibi. Cenſus obſeruandum eſſe inſtrumentum 9. Aprilis 1633. reuelis exceptionibus eſſem tunc obiectis, & modo inuuliter repetitis; citra quæ, etſi luce meridiana clarioſa, ſi aliqua contingeret dubitatio, ad Peritorium, vti requiritur indaginem, remittenda, non autem in hoc ſummiſſiſſimo diſcutienda veniret; ex inſinitis apud Poſt. de manut. obſeru. 42. num. 68. Leonell. decif. Ferrar. 66. num. 10. & ſeq. Rota decif. 614. num. 4. part. 1. recent. & in Vrbuſtana cenſus, 23. Februarij 1654. in fin. coram R. R. D. Bichio, & in Romana Fundaci. 4. Maij eiuſdem anni pariter in fine, coram R. P. D. Melſio, Redenſe. conſil. 45. num. 25. Staiban. iun. reſol. 35. n. 1. & 3. vbi quod hodie nulla ſit exceptio, quæ non requirat indaginem.

Reſpectu verò vtriuſque inſuper animaduertendum occurrir, reſpectu ſcilicet Papillarum de anno 1641. ſub die 23. Ianuarij diſpunctis iudicialiter inter creditores, ac ſolidatis rationibus pars Carbonella erga partē Gaziam in ſcuis tercentum quadraginta, vltra expenſas debitoris remanſit, vt liquet ex actis inter eaſdem partes ſecutis coram Ampliſſimo Senatu, neque inter eaſdem hætenus controuerſis, & per D. Baſcheriam receptis; cui ſane computorum ſolidationi à Iudice per relaxationem Commiſſionis per vim approbatæ, per ipſas partes ſtandum comprobant, Sord. decif. 236. num. 7. in fin. verſ. quare calculum, Gratian. diſcept. forenſ. 287. num. 2. vbi quod ſolidatio calculi nil aliud ſit, quam confeſſio quædam inter partes emiſſa, & diſcept. 728. num. 1. Ludouil. decif. 336. per tot. ibique Addent. Mart. conſil. 52. num. 1. ſeq. & 31. Sell. decif. 38. num. 1. ac per tot. Tomal. de iur. & curat. 11. 34. n. 159. Cytac. controuerſ. 277. num. 1. & controuerſ. 344. num. 120. & ſeq. vbi quod ſolidata inter partes calculacione vique ad aliquod tempus reuident amplius nequeat, Rota Gen. decif. 200. num. 1. in fin. & n. 2. Altograd. conſil. 6. num. 68. lib. 1. vbi quod computorum ſolidationes probent etiam contra tertios, Rota coram nunc Eminentiſſimo Cardinali Orthono decif. 5. num. 1. & ſeq. Burat. decif. 319. n. 10. & decif. 346. num. 5. vbi ponderat, quod ſi in ſolidatione computorum adiuſſet error, tandi� præſentens errorem in annuali cenſuum ſolutione non continuaret, & decif. 382. num. 10. part. 5. recent. & decif. 77. num. 9. apud Poſt. de ſubſtaſ. vbi quod ſolidatio computorum confirmata per ſententiam, & curſum viginti annorum, qui eſt caſus noſter, retractari non poſſit, & poſt tralat. de manut. decif. 389. num. 6. & apud Zacch. decif. 275. num. 20. Et in puncto cenſus Senatus Mantuæ pro Monafterio aduerſus aduerſariam ibi. Cenſus obſeruandum eſſe inſtrumentum 9. Aprilis 1633. reuelis exceptionibus eſſem tunc obiectis, & modo inuuliter repetitis; citra quæ, etſi luce meridiana clarioſa, ſi aliqua contingeret dubitatio, ad Peritorium, vti requiritur indaginem, remittenda, non autem in hoc ſummiſſiſſimo diſcutienda veniret; ex inſinitis apud Poſt. de manut. obſeru. 42. num. 68. Leonell. decif. Ferrar. 66. num. 10. & ſeq. Rota decif. 614. num. 4. part. 1. recent. & in Vrbuſtana cenſus, 23. Februarij 1654. in fin. coram R. R. D. Bichio, & in Romana Fundaci. 4. Maij eiuſdem anni pariter in fine, coram R. P. D. Melſio, Redenſe. conſil. 45. num. 25. Staiban. iun. reſol. 35. n. 1. & 3. vbi quod hodie nulla ſit exceptio, quæ non requirat indaginem.

Reſpectu verò vtriuſque inſuper animaduertendum occurrir, reſpectu ſcilicet Papillarum de anno 1641. ſub die 23. Ianuarij diſpunctis iudicialiter inter creditores, ac ſolidatis rationibus pars Carbonella erga partē Gaziam in ſcuis tercentum quadraginta, vltra expenſas debitoris remanſit, vt liquet ex actis inter eaſdem partes ſecutis coram Ampliſſimo Senatu, neque inter eaſdem hætenus controuerſis, & per D. Baſcheriam receptis; cui ſane computorum ſolidationi à Iudice per relaxationem Commiſſionis per vim approbatæ, per ipſas partes ſtandum comprobant, Sord. decif. 236. num. 7. in fin. verſ. quare calculum, Gratian. diſcept. forenſ. 287. num. 2. vbi quod ſolidatio calculi nil aliud ſit, quam confeſſio quædam inter partes emiſſa, & diſcept. 728. num. 1. Ludouil. decif. 336. per tot. ibique Addent. Mart. conſil. 52. num. 1. ſeq. & 31. Sell. decif. 38. num. 1. ac per tot. Tomal. de iur. & curat. 11. 34. n. 159. Cytac. controuerſ. 277. num. 1. & controuerſ. 344. num. 120. & ſeq. vbi quod ſolidata inter partes calculacione vique ad aliquod tempus reuident amplius nequeat, Rota Gen. decif. 200. num. 1. in fin. & n. 2. Altograd. conſil. 6. num. 68. lib. 1. vbi quod computorum ſolidationes probent etiam contra tertios, Rota coram nunc Eminentiſſimo Cardinali Orthono decif. 5. num. 1. & ſeq. Burat. decif. 319. n. 10. & decif. 346. num. 5. vbi ponderat, quod ſi in ſolidatione computorum adiuſſet error, tandi� præſentens errorem in annuali cenſuum ſolutione non continuaret, & decif. 382. num. 10. part. 5. recent. & decif. 77. num. 9. apud Poſt. de ſubſtaſ. vbi quod ſolidatio computorum confirmata per ſententiam, & curſum viginti annorum, qui eſt caſus noſter, retractari non poſſit, & poſt tralat. de manut. decif. 389. num. 6. & apud Zacch. decif. 275. num. 20. Et in puncto cenſus Senatus Mantuæ pro Monafterio aduerſus aduerſariam ibi. Cenſus obſeruandum eſſe inſtrumentum 9. Aprilis 1633. reuelis exceptionibus eſſem tunc obiectis, & modo inuuliter repetitis; citra quæ, etſi luce meridiana clarioſa, ſi aliqua contingeret dubitatio, ad Peritorium, vti requiritur indaginem, remittenda, non autem in hoc ſummiſſiſſimo diſcutienda veniret; ex inſinitis apud Poſt. de manut. obſeru. 42. num. 68. Leonell. decif. Ferrar. 66. num. 10. & ſeq. Rota decif. 614. num. 4. part. 1. recent. & in Vrbuſtana cenſus, 23. Februarij 1654. in fin. coram R. R. D. Bichio, & in Romana Fundaci. 4. Maij eiuſdem anni pariter in fine, coram R. P. D. Melſio, Redenſe. conſil. 45. num. 25. Staiban. iun. reſol. 35. n. 1. & 3. vbi quod hodie nulla ſit exceptio, quæ non requirat indaginem.

Reſpectu verò vtriuſque inſuper animaduertendum occurrir, reſpectu ſcilicet Papillarum de anno 1641. ſub die 23. Ianuarij diſpunctis iudicialiter inter creditores, ac ſolidatis rationibus pars Carbonella erga partē Gaziam in ſcuis tercentum quadraginta, vltra expenſas debitoris remanſit, vt liquet ex actis inter eaſdem partes ſecutis coram Ampliſſimo Senatu, neque inter eaſdem hætenus controuerſis, & per D. Baſcheriam receptis; cui ſane computorum ſolidationi à Iudice per relaxationem Commiſſionis per vim approbatæ, per ipſas partes ſtandum comprobant, Sord. decif. 236. num. 7. in fin. verſ. quare calculum, Gratian. diſcept. forenſ. 287. num. 2. vbi quod ſolidatio calculi nil aliud ſit, quam confeſſio quædam inter partes emiſſa, & diſcept. 728. num. 1. Ludouil. decif. 336. per tot. ibique Addent. Mart. conſil. 52. num. 1. ſeq. & 31. Sell. decif. 38. num. 1. ac per tot. Tomal. de iur. & curat. 11. 34. n. 159. Cytac. controuerſ. 277. num. 1. & controuerſ. 344. num. 120. & ſeq. vbi quod ſolidata inter partes calculacione vique ad aliquod tempus reuident amplius nequeat, Rota Gen. decif. 200. num. 1. in fin. & n. 2. Altograd. conſil. 6. num. 68. lib. 1. vbi quod computorum ſolidationes probent etiam contra tertios, Rota coram nunc Eminentiſſimo Cardinali Orthono decif. 5. num. 1. & ſeq. Burat. decif. 319. n. 10. & decif. 346. num. 5. vbi ponderat, quod ſi in ſolidatione computorum adiuſſet error, tandi� præſentens errorem in annuali cenſuum ſolutione non continuaret, & decif. 382. num. 10. part. 5. recent. & decif. 77. num. 9. apud Poſt. de ſubſtaſ. vbi quod ſolidatio computorum confirmata per ſententiam, & curſum viginti annorum, qui eſt caſus noſter, retractari non poſſit, & poſt tralat. de manut. decif. 389. num. 6. & apud Zacch. decif. 275. num. 20. Et in puncto cenſus Senatus Mantuæ pro Monafterio aduerſus aduerſariam ibi. Cenſus obſeruandum eſſe inſtrumentum 9. Aprilis 1633. reuelis exceptionibus eſſem tunc obiectis, & modo inuuliter repetitis; citra quæ, etſi luce meridiana clarioſa, ſi aliqua contingeret dubitatio, ad Peritorium, vti requiritur indaginem, remittenda, non autem in hoc ſummiſſiſſimo diſcutienda veniret; ex inſinitis apud Poſt. de manut. obſeru. 42. num. 68. Leonell. decif. Ferrar. 66. num. 10. & ſeq. Rota decif. 614. num. 4. part. 1. recent. & in Vrbuſtana cenſus, 23. Februarij 1654. in fin. coram R. R. D. Bichio, & in Romana Fundaci. 4. Maij eiuſdem anni pariter in fine, coram R. P. D. Melſio, Redenſe. conſil. 45. num. 25. Staiban. iun. reſol. 35. n. 1. & 3. vbi quod hodie nulla ſit exceptio, quæ non requirat indaginem.

33. Eo autem ipso exceptiones Carbonellæ profundissimam dicebantur indaginem requirere, quia de ipsis illicò non liquebat, & aliunde probationes prolixas expectantur: nimirum ex literarum comparatione per petitos vtrinq; eligendos inuendos, aut ex articulis pro probando charactere producendis, *Surd. conf. 93. n. 7. Thomat. decif. 3. Macciat. 4. num. 24. & num. 30. & decif. 82. num. 8. Caneet. var. refolut. cap. 14. sub num. 44. verf. fuper ifto. part. 3. Poft. de manutent. obferu. 42. sub num. 45. verf. quod non funt. Thefaur. decif. 26. sub num. 15. verf. fecus fi per viam capitulorum. Monach. decif. Lucen. 48. num. 9. & 10. Neuizan. conf. 8. num. 1. & feg. Menoch. de arbit. caf. 12. num. 4. Sanchez de Marim. lib. 10. difp. 12. n. 23. in fua.*

Vltra quod inanis protius redditur prætenfio extinctionis Cenfus ex tribus partitis fimul coaceruatis, fcilicet centum sexaginta folutorum, vt ex aduerfo præmittitur, pro annis 1610. & 1631. quorum repetitionem Donna Marchioniffa de Carbonellis modo inutiliter infiftit, ftante quod illorum folutio omni iure, & potiffimum ex commiffione Ducali in actis producta, legitime proceffit: ideoque repetitio nullatenus competit, ad triad. per Cyriac. *controu. 34. num. 11. & controu. 164. num. 14. & feg. Caracciol. decif. 13. num. 5. fol. 100. Leonard. de vifuris quæft. 76. num. 45. vltra quod huic prætenfioni mox obiecta, ac res contra eandem Carbonellam iudicata de directo refiftunt.*

35. Partita librarum 300. receptioni fub die vltima Iunij 1646. quatenus iuftificaretur, in Calculis duplicanda non veniret, vt comprehenfa in alia receptione diei 29. Octobris eiuſdem anni, & eoq; magis quia pro ſaldo dicti anni cantat, *Surd. conf. 80. num. 33. Menoch. de arbit. caf. 213. num. 10. & in punctualibus terminis latius exornat Rota coram. Duran. dec. 319. num. 3. feg. ac per tot. Quam ſanè partitarum duplicationem ex aduerfo adduci ſolitam in punctualibus terminis in Cauſa Monafterij Senarus Ampliffimus damnauit, ibi: Item parcellam 20. Aprilis 1638. librarum trecentum eſſe comprehenſam in ſumma librarum mille ducentum, de quibus in receptione 2. Aprilis 1641. & in eiſdem omnino terminis Rota in d. Romana quatuor Domorum 28. Aprilis 1651. §. cui veritati, coram R. P. D. Pentingero, ibi: Minus ſumma diuerſitati officiit, cum eadem omnino eſſet annua præſtationis cauſa; tunc enim ſumma diuerſitas tantum reformationem, ac Inclusionem præcedentem infert, non pluralitatem, vt explicat Bart. in l. riticum 94. num. 5. ff. de verb. obligat. Cuſan. conf. 18. per tot. Menoch. conf. 1207. num. 8. & 9. & in ſpatio comprobat præſumpt. 118. num. 10. & 11. lib. 4. Franch. decif. 422. num. 6. Suid. conf. 119. numer. 19. Quæ quidem Rota aptius nec pro Monafterio, nec pro Gazzina reſpondere potuiſſet. Ultra quod nec de prædicta partita, neque de alijs excedentibus credito Pupillæ, minùſve deſcriptis in libro tutelari, aut redditione rationis, aliqua ratio haberi debet; ſiquidem in utilitatem non Pupillæ, aut reſpectuè Monafterij deſcripta in libro, ſed Tutoris, & Oeconomi ceſſiſſe dicuntur, vt dixi ſuprà n. 36.*

Confeſſio autem ſimplex, & myſterioſa de recepto emanata à Nicoliniſ extra tempus interzelle, & cuiuſcuq; adminiſtrationis ſub die 10. Septembris 1641. de libris 1420. & de qua in Ioan. Pauli Melij Obſeruat. forenſ.

Proc. Prætorio ſol. 19. & 20. immediate erga perſonam Pupillæ de Qualeſ ſub acta numerationis initæ Monialibus Dini Georgij ab alijs, nimirum à Ducali Camera ſub altera diei 20. Septembris 1641. librarum 1488. procul ab omni dubio includitur. Vnde enim eſt, quod Pupilli omnimoda rerum ſuarum adminiſtratione funditus exuti, ac nullas tenentes, per ſe ipſos ſolutiones in numerato facere quant; nil tertiè ineptius vquam excogitari poterit, inixtæ regulam iuris etiam lippis, atque tonforibus triuiale: Nemo dat quod non habet. Eoque magis, quoniam actualiter per tutores, ac reſpectuè Curatores Gazzinæ recepta ante, & poſt dictam confeſſionem ſemper in caput Tutoris Carbonellæ ad indicandam ſolutionum realitatem ab huſulmodi confeſſionata 'contradiſtinctam' concipiebantur. Maximè etiam, quia de tempore emiſſæ confeſſionis nullam adminiſtrationem gerebat. Plures alius itius prætenſæ ſolutionis inueſtiſimilitudines in factò videndas Informantes deducunt. Sed maximè denique cum ab inde D. Marchio Io. Franciſcus de Carbonellis Socii per annos vltra decem in ſolutione continuari, & nonniſi in Iudicium prouocata Aduerſaria exceptionem hanc extinctionis Cenfus, & liuelli ab anno 1646. excitauerit; quæ vt à veriſimilitudine aliena minimè admitti debeat; arg. l. cum de indebito 25. ff. de probat. Ludouif. decif. 145. n. 6. & decif. 274. ſub num. 3. Buratt. decif. 661. num. 6. & in Groſſiana Penſionis 20. Iunij 1650. §. valet quoque, verſ. & ratio eſt, coram Dmazzo.

36. Quod Reuerend. Patres à contra fundamentum ſit ſuper quadam declaratione emiſſa ſub die 2. Aprilis 1636. ibi: Et queſto debito à di. ſen. diſcento de piccoli di Mantova per liuelli ſcoſſi, e maturati gli anni paſſati ſopra la Valletta: & inutiliter prætenditur Monafterium præter contenta in præcitata declarationis ſchedula vſque in illud tempus creditorem non exiſtiſſe, cum tamen non excludatur, quin Monafterium in maiori ſumma creditor tunc præexiſtiſſet, Leoncill. poſt alios decif. Ferrar. 65. num. 7. Cyriac. contr. 215. num. 19. Altograd. conf. 24. num. 43. Ludouif. decif. 317. num. 4. Duran. decif. 419. n. 8. Roman. conf. 143. ſub n. 2. verſ. nihilominus, Gratian. diſcept. forenſ. 3. num. 4. Caneet. var. refolut. 97. num. 121. & 122. part. 2. Anton. de Amat. refol. 97. num. 4. Bim. relegendus conf. 92. num. 1. & feg. Glazarell. decif. 65. num. 7. latè Viui, qui ita pluries iudicatum reſert decif. 23. à n. 1. ad 6. ſom. de iure, & curator. lib. 19. ſub num. 737. fol. 469. Eo autem ipſo quod Monafterium de pluri, quanti contineretur in ſchedula, exegerit; conſequens neceſſarium fit, vt illius creditum quantitatè ſcutorum biſcentum excederet, ſiquidem in ſolutionibus debitorum obſeruantiæ plurimum conſert, l. ſed Iulianus 9. §. proinde, ff. ad Macedon. l. ſi de interpretatione 36. ff. de legib. Cyriac. contr. 338. n. 17. & feg. Mart. Vent. conf. 24. n. 132. Buratt. decif. 35. n. 4. & dec. 739. n. 9. & ad rem optime Rota, in Romana quatuor Domorum 28. Aprilis 1651. §. aduertendumque, ibi: quam veritatem tanti temporis obſeruantiæ declarat; coram R. P. D. Pentingero.

Hinc cum de iure mox dicta indubitanter in Iudicijs procedant Mercatorum ex aduerſo excuſata fides nil proſuſ ad rem conducat, Rota dec. 52. n. 12. part. 7. recent. vbi quod fides Mercatorum

40. torum in his quæ, legaliter determinata appa-
rent, in nihilo refragatur. Quicquid esset si in-
ter Mercatores in causa mercaturæ ageretur,
quo in casu eorumdem intelligentiæ statuit, Bel-
lon. *dec. Gen. 7. n. 11. Raphaël à Turt. de camb. di-
sp. 2. quæst. 14. n. 44. Merlin. dec. 157. n. 4. & 36.*
quæ est *dec. 2. 39. par. 6. recent. & coram eodem*
Merlin. dec. 63. n. 18. & coram Duran. dec. 368.
n. 12. & dec. 416. n. 8. Nil ergo prohibet quomi-
nus vna, eademque scriptura receptionis more
mercantili vim falsi obtineat, more autem le-
gali plus non valeat quam cantet.

41. Quomodo admodum dicimus de scriptura priua-
ta, quæ quoad Mercatores ad instar instrumenti
habetur, Scacc. *de appellat. quæst. 1. 7. limit. 9. n. 3. &*
de comm. & camb. §. 7. glof. 5. v. 6. Bim. conf. 50.
n. 65. & conf. 345. n. 19. Rot. Gen. dec. 126. n. 8.

Eoque magis, quia in receptione facta per
Reu. Ruscum eiusdem Monasterij Oeconomum
sub die 10. Aprilis 1641, vt in Proc. Senatorio
fol. 140. fac. 2. abscindendo penitus à prædica
confessione debiti emissæ per Reuerendiss. Epif-
copum Nouensem, atque à quacunque alia
qualitate in eadem expressa, potissimum circa
tempus, ipsemet Oeconomus simpliciter fate-
tur se integraliter satisfactum à D. Octauio de

42. Paganinis de scutis biseentum, quod vtique non
tollit, quin etiam scriptura Episcopi eandem
intelligentiam recipiat, *l. his verbis 100 ff. de le-
gat. 3. Surd. conf. 3. n. 39. & optimè ad rem Rota*
coram Eminentiſſ. Othobono decif. 190. num. 3.
vbi quod generalis dispositio restringatur, &
interpretationem recipiat à subsequentibus,
Surd. decif. 233. n. 18. & seq. & latè prosequitur
Cyriac. controu. 283. n. 56. & seq. & controu. 292.
n. 12. & seq.

43. Præterquam quod indefinita non æquipollet
vniuersali in quietatione generali, multoq;
minus ad certam, seu indiuiduam quantitatem li-
mitatam, *Aurelius 29. §. Mænuſſ. de liberat. legat.*
Abb. conf. 10. in prin. & sub num. 1. vers. liberatio
contingens in vno non debet referri ad reliquum,
lib. 1. Menoch. conf. 496. n. 57. iuncto n. 75. vers. non
obstat tertium, Surd. decif. 219. sub num. 11. vers. licet
generalitate cessante, & bene explicat Rota in
Romana pecuniaria 14. Ianuarij 1648. §. non obstat
textus, coram R. P. D. Bichio; & in proximis ter-
minis optimè exornat Bim. d. conf. 192. num. 1.
2. 3. vbi quod partem crediti recipiens per in-
definitam sibi non præiudicat in residuo, nisi
additis dictionibus taxatiuis, aut pro saldo, reser-
uato, ac similibus, latè Pen. decif. 648. num. 2. &
seq. vbi quod sagaces, & cauti creditores in eor-
um receptionibus nunquam apponere velint
verbum illud, pro reser. nisi quando facta fuisset
solutio de totos, & in punctualibus terminis ad-
duco Cotm. conf. 103. sub num. 3. vers. non enim se-
quitur, lib. 1. Surd. conf. 431. sub num. 67. 68. & seq.
& decif. 63. num. 10. Merlin. decif. 461. num. 17.
Rota decif. 609. sub num. 5. vers. vltra quod part. 1.
& decif. 687. n. 20. par. 2. recent. Gratian. discept.
forens. 650. num. 6. Ferrentil. ad Burat. decif. 167.
sub n. 25. vers. & hoc præcedit, & dec. 676. n. 7. Pen.
decif. 423. n. 1. vbi concludit quod in scripturis
indefinita nunquam vim vniuersalis obtineat.

Sicque simul stare possunt, quod indefinita
per Episcopum prolata vniuersali æquipollet,
in eo scilicet quod de omnibus ante promissio-
nem decursis, & non solutis adhuc debitor esset,
Et quod Monasterium nonnisi scuta biseentum

in causam decurſorum proportionabiliter rece-
perit, ea ratione, quia indefinita ad prædium
proferens, & non alterius vniuersalem
importat. *Rota decif. 55. num. 8. par. 1. diuers.*
Leoncill. decif. Ferrar. 87. num. 12. in fin. Inconue-
niens enim videtur, quod per indefinitam
promissionem debitoris creditori præiudicium
gigneretur, contra text. in l. debitoribus 25. C. de
pass. Cyriac. controuers. 55. n. 45. Rot. decif. 460.
num. 1. in fin. par. 2. recent. & apud Marin. de pign.
& hypoth. decif. 67. n. 4.

Et mirum sanè videtur, quod Informantes
pro parte Carbonella in proprio litem Principa-
lis interesse vsque adeo obsecrati se præbeant,
vt in vna, eademque facti circumsantia promissio-
nem puram de soluendo scuta biseentia pro li-
nellis decursis, & transactis in præiudicium ere-
ditoris saldum irretractabile importet; Et foli-
data iudicialiter rationes per relaxationem
executionis, illiusque consummationem com-
probate, Calculi ad trutinam iterum, contra
omnes iuris regulas, reuocari valeant, vt dixi-
mus *suprà* impracticabile omnino *num. 31.* Vn-
de tanquam proponentes in eadem facti specie
coram eodem Tribunali, contraria auditi non
merentur, *l. 1. ibique glossa in verb. bone fidei, vers.*
videt. C. de furt. Rota coram Eminentiſſ. Otho-
thob. decif. 109. n. 16. Mart. Vetur. conf. 45. n. 1.
Bim. conf. 382. n. 13. Sperell. decif. 91. n. 56.

Minus fundamentum aliquod fieri poterat
super libro memoriali ad insinuationem priuata
Monasterij in Ecclesiæ recenti, cum in eo
plura, ac ferè omnia ad legalitatem libri defice-
re inter partes non contingeretur, quo sanè
casu nec contra scribentem, gradum aliquem
probationis præferret, ad quod communiter al-
legatur celebre Respons. Grat. *conf. 125. num. 11.*
& 12. lib. 2. & ante eum Bald. conf. 449. num. 10.
lib. 3. Gen. de script. priuat. lib. 5. tit. de scart. facijs,
num. 4. fol. 281. Burat. decif. 285. n. 6. & decif. 666.
num. 11. Cyriac. controu. 544. num. 32. Rota apud
Post. de manu. decif. 344. num. 4. In tantum
quod liber huiusmodi, tanquam nihil releuans,
edi non debebat, ad tradit. per Cyriac. *d. contr.*
544. num. 32. & 33. Berocius conf. 19. num. 12. &
18. in fine lib. 3. Rota in Romana vineæ ad aquam
sanctam 1. Iulij 1641. num. 7. & 31. Martij 1642.
num. 3. coram Reuerendiss. Cero. Iacob. Gall. conf.
77. num. 6. & faciunt rationes adductæ in termi-
nis per Bardellon. conf. 54. num. 12. & 3. quamvis
ipse ibidem num. 12. contrarium inutiliter susti-
nere contendat.

Nec quicquam facit, quod Reuer. Patres per
exhibitionem, & vsum in Iudicio libri illum ap-
probasse censentur, *Surd. decif. 167. num. 1. & 2.*
Gratian. discept. 179. num. 21. & seq. Ludouic. de-
cif. 238. num. 5. & in annotat. num. 15. Leoncill. de-
cif. Ferrar. 177. num. 3. & seq. Rota coram Emini-
entiſſ. Othobono decif. 78. n. 1. & 3. quia ex-
hibicio, & vsum libri approbat librum eo modo,
quo iacet, nec diuersimodè ab illo operatur; Ex-
hibitiōque eatenus noceret, quatenus liber ex se
probaret, Alex. conf. 108. n. 5. l. b. 5. & conf. 124. n. 5.
lib. 7. Honded. conf. 78. num. 89. lib. 2. Beltram.
ad Ludouic. decif. 238. sub n. 15. limit. 1. & decif. 432.
num. 4. Rota in Romanæ seu Uelternæ assisus 13.
Januarij 1653. nec releuat coram R. P. D. Bichio,
& in Interamn. doctis 27. Aprilis 1657. §. minus of-
ficit, coram R. P. D. Zarate, cum adductis
per Ioan. Franc. Andreol. controu. 34. n. 25.

Veritatem

Veritatem huiusmodi agnoscens D. Grandus Procurator Monasterij, quodque super libro Giontali exhibitio sub die 22. Martij 1656. vt in Proc. Prætorio fol. 46. fac. 2. solidum fieri nequit fundamentum, quasi possessionem exigendi liuellos pro Monasterio aliunde deduxit, nimirum ex fide instrumentalium solutionis productæ die immediatè sequenti, & registrata in eodem Proc. fol. 62. fac. 2. quinimo Æconomus Monasterij sub die 29. Nouembris 1656. iudicialiter declarauit se nõ fundare suâ intentione super libros, sed super instrumenta vera, atque realia, vt in Proc. Appellationis fol. 91. fac. 2. Cumque Monasterium nolle vti libro exinde censetur; consequens ideo fit, vt cum exhibere nullatenus teneretur, per text. ad litteram in l. 1. §. in fidei. & ibi la. in §. editionis. num. 20. l. 1. C. de fidei. instrum. & facinus notat, ad Guid. Pap. dec. 1243. & 245. vbi quod renuens exhibere commodio iuris exhibendi priuatur, vel quod de eo nulla proflus habeatur ratio.

Cæterum cum Reuer. Patres à saldo anni 1633. de quo in instrumento D. Taccioli vsque ad saldum anni 1648. sub die 5. Decembris, & abiunde vsque in præsens calcularis rationibus siue ex libro siue ex receptionibus vltra creditum quicquam non receperint, frustra contendit D. Marchionissa de Carbonellis, duplicatis inutiliter solutionibus, capitulum extinctiõnem. iuris namque indubitatisimè reputatur, quod petens editionem libri, etque in aliquibus vtens, in cæteris quoque eundem approbare censetur, sicut præcibus 18. C. de probat. latè in terminis Surd. conf. 60. num. 26. & dec. 199. num. 6. Crauet. relegendus conf. 275. num. 1. in fin. 2. ac per tot. Rot. Gen. dec. 149. num. 1. in fin. & num. 2. latè Sol. ad antiqu. consilij Sabaud. decret. quietat. part. 1. glof. 3. num. 13. & seq. fol. 151. Cyriac. contr. 108. num. 10. Otthob. dec. 127. n. 1. & 2. Rota dec. 247. num. 75. apud Post. de sub. hys. & dec. 388. num. 1. & 2. part. 1. recent. Altrad. conf. 6. num. 23. & 24. & conf. 24. num. 34. 35. 62. & 63. lib. 8. Buccafat. conf. 110. num. 8. vbi indubitatum renuntiat quando, proptè hic, petita est exhibitio ad effectum probationis ab eo, qui non tenebatur ex officio suo exhibere.

Indubitata istius libri probatio redditur ex eo, quia à Religiosis nobilibus, vitæ, morumque integritate præclaris conscriptus reperitur, l. si qui ex argentiariis 6. §. 2. ff. de eden. Suid. conf. 541. num. 1. seu d. dec. 199. & in puncto monialis Cameratiæ, Rota in Romana legat. 19 Ianuarij 1652. §. cõditiõnatur, coram R. P. D. Zaratis vbi quod ex legalitate scribentis fides libro adhibetur; & ad rem optime Durand. dec. 519. n. 15. vbi quod nemo præsumatur exigere nisi fructus libri debitos; nec quispiam soluere nisi quod debet.

Quodque magis est, partitæ omnes in libro Monasterij registratæ concernentes interesse Episcopi Nouensis, seu illius hæredum connexæ dicuntur, tanquam prouenientes ex eadem causa, & ad eundem effectum ostendendi quid, quantumve pro liuelis Monasterio annuatim debitis exactum extiterit. Quo casu ob inseparabilitatem partitum necessariū sequitur, ne liber in vna parte acceptari, in altera autem impugnari valeat, vt probat text. in l. etiam 30. §. ex causis de minor. Roman. conf. 346. num. 5. in fin. Pacian. de probat. lib. 1. cap. 28. an. 19. ad 24.

Beltram. ad Ludouic. dec. 79. num. 7. in fin. Rota dec. 388. num. 2. ac per tot. part. 2. recent. Addent. ad Burat. dec. 344. sub glof. A. vers. verum hoc Rota in Romana refectionis transaliois 16. Iunij 1651. §. nec enim, vers. esto quod coram Eminenti. sim. Corrado, nunc apud Salgad. in Labrynt. credit. dec. 27. Vltra quod cum Episcopus Nouensis; vt notorium est eo genere notoriij, quod nulla indiget probatione, & D. Marchionissa de Carbonellis ex precibus tunc per eam Sereniss. portetis, de quibus in Proc. per eam in causâ Gazzina exhibitio, extrema laborarent egestate; implicat propterea quod census annuus Gazzina, & liuellos Monasterio integraliter soluerit, seu que ab onere posterum soluendi per exburstationem capitalium exemerit, ad tradita per Durand. dec. 319. n. 5. & 6. Surd. dec. 105. n. 1.

Illam autem Conclusio, quam informantes pro parte Carbonella inuehant, quod nimirum liber in aliqua ex partibus falsus, in cæteris quoque falsus præsumatur; ex Paris. conf. 90. n. 4. 25. ac ferè per tot. lib. 1. Ioseph. de Mele ad Gizzarelli. dec. 86. num. 13. & seq. procedit in illis, qui ex munere officij, aut tutelæ libros legaliter conficere adstringuntur: Rota in Romana Pensionis Palatij 26. Iunij 1651. §. nec obstat coram R. P. D. Melio, ibi: ac scripto per aliquam personam ratione officij ad eum spectantis; quod non succedit in Reuer. Patribus, ad quos omnis negatiue, non solutionis scilicet, non incumbit, quin potius affirmatiuam solutionis facere debitores probare tenentur; Bin. conf. 32. num. 36. dixi allegat. 4. 2. num. 16. & allegat. 70. num. 24. & allegat. 84. n. 23. lib. 2. Rota in Romana deuolutionis Domus 26. Ianij 1651. num. 7. coram Eminenti. sim. Corrado, & in Bononiens. Emphyt. 1. 1. Decembris 1651. n. 5. coram R. P. D. Bichio.

Animaduertendo insuper, quod obiectum in gratiam Monasterij forsitan procedere potest, ex quo Æconomus erga suos Superiores de administrati rationem reddere obstringitur; quam tamen debitoribus Monasterij exhibere non cogitur; sufficit namque quod, de repteis eisdem quæitationes fideliter cõscripserit. Maxime cum scipè sæpius contingat, vt Administratores quod multiplicatis vicibus diuersis diebus inmutatim recipiunt, sub vnica solutione in alios dies ad libros memoriales Ecclesiæ reportent, vt peregre in puncto admonet Crauet. conf. 38. n. 9. vers. sed appare, Rota in Romana Vineæ 4. Iulij 1646. sub n. 10. cum tribus seq. coram R. P. D. Royas, nunc inter eius impressas dec. 306. vbi quod ommissio descriptionis in libro partitatum nil releuat, dū de eis cõstat per receptiones, ex quibus veritas, & tempus solutionis probatur. Cyriac. contr. 163. n. 1. 2. 3. & 4. nec debitorum suas receptiones habetium quicquam interest, ad Monachis imputari valet, quod in aliquo libri Ecclesiæ, quoad ipsos debitores omnino priuati, mendaces reperiuntur. Castren. conf. 130. sub n. 2. vers. his non obstantibus lib. 1. Alex. conf. 145. n. 2. lib. 6. Nat. conf. 588. n. 9. & 13. Gen. dec. 1. num. 9. in fin. & 24. Menoc. conf. 296. n. 68. & post ipsos Sol. ad antiqu. consilij Sabaud. decret. quietat. p. 1. glof. 3. n. 9. fol. 149. & faciunt tradita per Farinac. de falsis. q. 150. n. 323. 325. & 335. Rot. dec. 146. n. 4. ad 9. p. 4. rec. tom. 2. Laur. Vell. conel. 56. n. 9.

Vltius animaduertendum succedit, quod liber Monasterij in nulla ex partitis in eodem registratis in substantialibus de mendacio conuin-

60. citus, sed de commissione dumtaxat vnus, aut alterius partem arguitur, ex qua fides libri nullatenus diminuitur; tum quia de eisdem adfunt receptiones, tum quia firmis manentibus ceteris, commode, reque adhuc integra, addi possunt. Escobar de ratiocin. cap. 4.1. num. 30. & post alios optime subiungit Ioseph. de Mel. d. dec. 86. num. 21.

61. Sicuti neque resistit, quod de Commissione Serenissimi possessorum cum petitorio cumulatim extiterit; huic namque obiecto tripliciter occurritur. Et primo suam Celsitudinem transiisse cum supposito, quod Senatus in cognoscenda causa iurisdictionem haberet; qua tamen ex censura Statuti omnino carere diximus supra in princ. Deinde quia Rescriptum huiusmodi cumulationis petitorij cum possessorio non tollit, quominus iuxta ordinem Iuris, ac Statuti, prius Possessorum manutentionis maxime terminari debeat, Giouagn. conf. 8. num. 81. lib. 1. super quo ulterius non immoror, ex quo in simili causa, non obstante rescripto cumulationis, etiam repetito, obtinui pro D. Comite Iulio Cesare Facipocota de Paueis contra D. Marchionem Rodolphum de Hyppolitis, tametsi in prima instantia de parium consensu cumulatim successisset, atque in meritis praefatus D. Comes succubisset. Tandem quia quicquid esset, si quaestio inter laicos verteretur, ac de enixa mente Principis constaret, vtrumque simul terminaretur, vtique in praedictum Monasterij praetensa cumulatio non sustinetur, vt contra Gallum pro Reuer. Sanctae Mariae de Monte Camelo iam iam Magistratus Ducalis censuit, & in possessorio reintegranda causa expedita, pro decisione in petitorio eandem ad Iudices Ecclesiasticos remisit.

62. Illud pro corollario, quod saepius repetitum, vti plurimum confrens ad resolutionem litis, displicere non poterit. Illustrissimis Dominis meis Iudicibus animaduertendum proponitur; quod nimirum, si vera praexistunt narrata per eam in precibus Serenissimae tunc regnauit porrectis, status rerum pupillae de Qualeis periclitabatur, quod illius tutores satis creditoribus propemodum infinitis annualibus, & aliis fecerint, quod ex praetensa res pupillaris versione in proprios vsus Paganinus ille impinguatus vixerit, & propriis exitus extrema desperatione confictus obierit, & nihilominus per solutiones ab eodem emissas tot censui, tot annuas responsiones cum decursu, constato etiam ingenti credito extinctas euasisse contendatur; quae quidem, vbi vnquam iustificarentur, in ipsius tutoris, qui suae administrationis exactissimam reddidit rationem, nec in aliquo de praedictis creditor constitutus apparet, non autem pupillae creditum adscribenda veniret, nisi partitas aduersus creditores priuilegiatos inutiliter duplicare, & contra tutorem exuberanter reduplicare velimus. In praetensis igitur capitalium extinctionibus, aut anticipatae solutis Pupilla modo perfectae aetatis lute omnimodo caret, nec in Iudicio auditui mereretur. Dixi alleg. 35. n. 13. & alleg. 73. n. 1. lib. 3. & pluries in hac repeti, & signanter n. 15. & 16.

63. Haec tamen dicta sunt citra animum ingrediendi merita, in quorum discussione ad oculum Vanitas praetensionis Aduersariae demonstrabitur.

De Causis, in quibus appellari non possit, nec admitti debeat appellatio.

Quoniam secundum casum qualitatem, ac temporum opportunitatem iurium dispositionem conuenit moderari; statutus, & ordinamus, quod in causa possessionis momentanea, id est manutentionis, Post. de manut. obseru. 3. n. 28. adificenda, seu restituenda appellari non possit, nec etiam verus contumax ad sententiam audiendam, seu verè confessus, & conuictus, seu pro confesso, & conuictus ex forma iuris, & statutorum Communis Mantuae habitus; nec etiam in causa alimentorum, nec etiam ab impositionibus, & collectis, quae imponerentur, seu imponi contingerit; nec in causis gabellarum à Sententia lata per Iudicem gabellarum Communis Mantuae, nec in aliis causis, à quibus per iura tam ciuilia, quam canonica, seu etiam per Statuta Communis Mantuae generaliter, seu specialiter in casu aliquo sit prohibitum appellare, à quibus, non obstante appellatione interposita, Sententiae ipsae, seu praecipua executioni mandantur. Verumtamen Sententiae ipsae, & praecipua, quoties de eorum iniquitate constiterit, non obstante eorum executione iam facta, per Iudicem antedictum possint, & valeant reuocari, etiam eorum executionem attentari, &c. Cuius obseruantia ligari quoscuque Iudices animaduertit, Curt. iun. conf. 105. n. 1. Et certe nullus Iudex quantumvis supremus sibi arrogare facultatem iudicandi contra Statum à Principe confirmatum, diximus supra n. 4. & c.

64.

R. P. D. R O I A S.

Auenion. Hereditatis, Mercurij 10.
Iunij 1648.

Particula Decisionis.

Aegidiam constitutionem prohibentem Appellationem in Iudiciis possessorijs locum habere quotiescumque Sententiae non sint notorie nullae, & iniustae, &c.

Alia verò credita hodie pro parte Ioannae deducta pro consequenda reuentione dd. bonorum reiecta fuerunt, ex quo illorum iustificatio fieri debebat coram A.C. ad hoc vt illius Sententia remaneret iniusta, & consequenter Appellabilis, quia iniustitia semper resultare debet ex eiusdem actis; nō autem ex nouiter deductis, iuxta vulgatam opinionem Rotae, vt testatur Burat. dec. 630. n. 3. & dec. 850. n. 4. ac dec. 80. n. 10. cum seg. par. 4. rem. 1. rec. ea ratione, vti in executiuis non attenditur possibilitas iuris deducendi, sed quid fuerit deductum, vt in dec. 306. n. 37. p. 7. rec. Ideo his creditis post Sententiam productis non obstantibus, D.D. resolverūt esse locum Aegidiae. Exinde tamen non inferri, quod hodie Ioanna nequeat ad impediendam, quae in executionem in bonis tantum Iosephi opponere retentionem pro dd. creditis, quatenus iustificentur, ex regula; quod quando ex iuribus post Sententiam deductis appareat de illius iniustitia, executio est suspendenda, ad relata per Caputa; dec. 114. n. 2. par. 3. & per bon. mc. Peni. dec. 185. n. 1. & 2. & in dec. 164. n. 8. 9. & 10. par. 7. rec. &c. nunc inter eius impetras dec. 372.

R. P. D.

R. P. D. BICHIO.

In caufa Romana, ſeu Peruſina Cenfus, Veneris 23. Iunij 1645.

Particula Decifionis.

AGnouerunt informantes pro D. Comite Annibale de Somalia obligationem D. Balgui Sforziæ Oddi contractam de tempore, quo erat maior viginti, & minor viginquinque annis, non poſſe ſuſtineri vigore Statuti, &c.

Et quatenus hinc inde priuilegia concurrent, potior eſſet cauſa minoris aduerſus mulierem, n̄m etſi pecunias receperit, quia ramen non probatur eas bene verſiſſe, vt ex aduerſo probandum eſſet. Socin. ſen. Conf. 115. num. 13. lib. 1. ipſe minor eſſet in damno, ſi pecunias reſtituere cogere, quicquid dicendum eſſet, probata verſione pecuniarum in vilitatem minoris, in quibus terminis loquitur dec. 19. apud Cenc. n. 2. ex aduerſo allegata, quam ita in terminis cenſus impoſiti à minore ad fauorẽ alterius minoris declarauit, Rot. in Romana Saluiani, 27. Iannarij 1640. coram Reuerendiſſimo meo Dinozerto Decano, §. ſin. candemque diſtinctionem probat text. in l. verum, 12. §. item queritur, ff. de minor. vbi ſi minor minori pecuniam dedit, & ille perdidit, melior eſt cauſa eius, qui accepit, & dilapidauit, vel perdidit, & in l. ſi minor, 35. ff. eod. & plurius confirmat Lamberteng. in terminis pecunie traditæ à muliere, de contrail. in ſin. num. 125. vbi quod hæc opinio verior eſt, Peregr. confil. 77. num. 39. lib. 1. Marc. Anton. de Amat. decif. 473. num. 9. Nec aduerſantur decif. 557. & 558. part. 1. diuerſ. quia ibi bona per minorem recepta verſa fuerant in eius vilitatem, & contractus celebratus fuerat cum decreto ludicis.

Facilius autem hæc procedunt in caſu noſtro, quo damnum minoris, ſi ſoluere, eſſet irreparabile; at mulier, data etiam nullitate obligationis minoris, qui in cenſu fideiſſor acceſſit, adhuc poſſet tam ſortem principalem, quam fructus exigere, tum ex fundo cenſuali, tum à principali impoſitore, necnon à marito, qui pecunias dotales malè inueſtiuit; vnde fit, vt damnum mulieri reſultans ex nullitate obligationis minoris nullius ſit momenti in comparatione damni, quod patereſet minor, ſi obligatio valeret. Imò nec pro damno habeatur, vt ex text. in l. ſi mulier, 26. & in l. ſi mulier, 12. ff. ad Senat. Conf. Vell. tradit Ioan. Franc. à Ponte confil. 28. num. 1. & ducto argumento à contrario ſenſu probat text. in l. ſi apud minorem, ibi: hæc ſi ſoluendo ſit prior debitor, ff. de minor. facit Gabr. confil. 41. num. 12. lib. 2. Sued. confil. 495. ſub num. 2. verſ. nullum omnino damnum; Fontanell. de paci. nupt. clauſ. 7. gloſſ. 2. part. 3. n. 13. & ſeqq.

Igitur ſiue quia ex parte mulieris non agatur de damno cuiusdam, ſiue quia longè grauius ſit damnum minoris, ei magis fauendum eſt quam mulieri, reputando, obligationem ob non ſeruatam ſolemnitatis Egeſidiane eſſe nullam, vt per Lamberteng. de contrail. in ſin. num. 120. Pic. ad Stat. Frb. cap. 151. gloſſ. 7. num. 83. & alios ſupra allegatos; præteritum quia minor eſt reus, & conuenitur ad ſoluendum, quod efficit, vt poſſit allegare nullitatem obligationis aduerſus mulierem, quam

vis vtrunque ageretur de damno euitando, Peregr. confil. 77. ſub num. 39. lib. 1. Trentacinque, variat. reſol. tit. de reſcript. reſolu. 1. num. 12. Amat. d. decif. 77. num. 9. Rot. decif. 473. num. 14. coram ſen. mem. Gregor. X V. & in terminis obligationis minoris aduerſus mulierem fuit decifum in Romana pecuniaria, 27. Aprilis 1637. coram bon. mem. Merlino, prope ſin.

Idco, non obſtantibus ex aduerſo deductis, Domini ſteterunt in decifis, vtraque parte informante.

R. P. D. PEVTINGERO.

In caufa Anconitana Cenfus, Luna 7. Maij 1646.

Particula Decifionis.

Domini dixerunt, non conſtare de re iudicata ſententiæ A. C. inuili Saluiano pro Carolo Cæſarano cõtra Sancti Ioannelli late pro ſolutione fructuum cenſus annui ſcutorũ 2. 4. ad fauorem hæredum q. Georgij Mariani impoſiti à Clarice Ferretta, & filiis; quia hæc ſententia fuit iniuſta, ex eo quod cenſus impoſitus nomine pupillorum filiorum Claricis, & ipſius Claricis caret ſolemnitatibus requiſitis à iure communi, & à Statuto Anconitano canonizato à Rota in decif. 382. p. 4. diuerſ. Nec reſert, quod ibi cenſus fuerit venditus aliis pupillis, & ſic pariter priuilegiatus; quia cum priuilegium ratione ætatis miſſet hinc inde, & reſpectu mulieris habentis illud ratione ſexus, cum dicitur potentius cu, quod competit pupillis ratione ætatis, niſi quatenus agatur de damno euitando, vt ex doctrina Bart. in l. ſi apud minorem, ff. de minor. concludit Lamberteng. de contrail. in ſin. verſ. 121. & 122. ſubdit, quod ſi mulier agit de damno vitando, ipſius priuilegium præſertur priuilegio minoris, ſic ex hac ratione præſertur priuilegium ex parte impoſitorum cenſui, qui licet pecunias receperit à pupillis imponentibus cenſum; dum tamen non probatur quod eadem pecunias in vilitatem ſuam verſet, dicuntur agere de damno vitando, vt in puncto eſt text. in l. verum, 12. §. item queritur, ff. de minor. vbi habetur, quod ſi minor minori pecuniam dedit, & iſte caſu perdidit, vtilior eſt cauſa eius, qui eam accepit, & dilapidauit, vel perdidit; idem habetur in l. ſi minor, 35. ff. eodem, & comprobatur Peregr. confil. 77. num. 39. lib. 1. Lamberteng. de contrail. loco allegato, num. 125. vbi quod hæc opinio eſt verior, Marc. Anton. de Amat. decif. 77. num. 9. Rot. in Romana Saluiani, 27. Iannarij 1640. coram Reuerendiſſimo D. meo Decano, & in Romana, ſeu Peruſina cenſus, 23. Iunij 1645. coram R. P. D. meo Bichio, in quibus declaratur, quod Decif. apud Cenc. de cenſ. ex aduerſo allegata procedit in caſu, quando probata eſt verſio in vilitatem minoris, quæ per allegantem probanda eſt. Socin. ſen. confil. 115. n. 13. lib. 1. Rot. decif. 382. num. 28. cum ſeq. coram Reuerendiſſo Virgellen. & decif. 678. n. 7. part. 1. recent. de cenſ. apud Pic. ad Stat. Frb. cui rationi accedit alia, quod Clarix eſt rea, & conuenitur; ac propterea dicitur agere de damno vitando, Peregr. d. conf. 77. n. 39. lib. 1. Rot. decif. 473. num. 14. coram S. mem. Gregor. X V. & in Romana pecuniaria 24. Aprilis 1637. coram bon. mem. Merlino, &c. quæ eſt decif. 737. num. 23.

S V M M A R I V M.

1. Extraneus dotans tenetur ad interesse, & n.6. Declara v. n. 2. Constatum, n.4. Declara v. n. n. 5. & n.7.
3. Intersuria dotis Marito debentur propter onera matrimonij, & onus alendi Vxorem, quod dotanti competebat.

O B S E R V A T I O L X X X.

1. **D**OTUM extraneus si constituat, in dubium reuocatur, an ob retardatam solutionem ad interesse teneatur, ipsumque non fecus, ac parentes teneri animaduertunt, Com. consil. 350. sub num. 7. vers. iamen non videtur lib. 2. Surd. de alim. tu. 1. quest. 42. num. 30. Ludo. Bellon. consil. 169. num. 4. Gratian. discipul. 143. num. 3. Viu. decif. 424. num. 3. Scac. de commerc. & camb. §. 1. quest. 7. part. 2. ampl. 8. sub num. 17. 6. vers. extende hanc conclusionem, Valasc. consil. 8. num. 2. Fontanell. de pati. nupt. claus. §. gloss. 8. part. 15. num. 16. & claus. 6. gloss. 2. part. 6. num. 4. & §. 10. 2. Leotard. de vjur. quest. 128. num. 45. 46. 47. & 50. Staiban. iun. de interress. lib. 2. tit. 3. n. 31. & 32. fol. 113. Mart. Medic. ad decif. Senen. examinat. 7. num. 27. 38. & seq. Merlin. Pignatell. controu. 28. num. 5. vers. eam conclusionem, cent. 1. Carleual. de iudic. tit. 3. diffus. 8. num. 26. ea ratione, quia debetur dictum interesse Marito propter onera matrimonij, sed tam respectu Patris, quam extranei a sustinet; igitur ab utroque consequi poterit, Antonin. de Amat. resoluit. 43. n. 1. Giurb. decif. 72. num. 1. in fin. Sanchez, de Matrimonio, lib. 9. diffus. 5. num. 4. tom. 2. Gibalin. de vjur. lib. 4. cap. 5. artic. 14. sub num. 3. vers. hinc passim, & sub num. 9. vers. respondent primo, tom. 2. & latè prosequitur Castill. controuers. lib. 3. cap. 23. num. 34. & de aliment. cap. 50. num. 12. Tondut. resoluit. ciuil. 14. sub num. 17. vers. affirmatiua vero.

2. Alij autem extraneo dotanti, vt curat interesse dotis promissæ, requirunt interpellationem, aut lapsum biennij à die traductionis sponse ad domum Mariti, l. fin. §. preterea, vbi gloss. in verbo si quis, C. de lurr. dot. Doctor. in l. de diuisione §. ff. solut. mar. Bald. nouell. de dot. part. 4. sub num. 10. vers. & hoc etiam procedit in extraneo dotante, Alexand. consil. 56. sub num. 12. vers. si autem promissio facta fuerit per extraneum, lib. 4. Ruin. consil. 61. sub num. 5. vers. loquatur in extraneo, lib. 4. Gram. decif. 70. num. 1. & seq. la prima, Magon. decif. Florent. 83. num. 2. Capyc. Latr. consil. 37. numer. 32. Manent. conf. 70. num. 24. Giurb. obseruat. 35. sub num. 2. vers. quia extraneus.

3. Contrariam tamen opinionem vtiorem in penitus extraneo nullam proflus dorandi, aut alendi puellam obligationem habente existimo; Non enim alia ratione permittitur genero vsuras dotis à focero exigere, nisi quia onus matrimonij, & alenda Vxoribus subest ad Socerum spectans, Cap. salubriter 16. de vjur. Surd. de aliment. q. 42. à num. 17. ad 22. Rol. conf. 65. num. 9. lib. 4. latè Mart. Medic. ad decif. Senen. dist. examinat. 7. sub num. 32. vers. & ideo, vsque ad num. 38. Azias de Mel. var. resol. lib. 3. cap. 46. sub num. 19. vers. sed potius, & num. 20. Que quidem ratio in penitus extraneo non applicatur ex præsupposito quod ex

pura liberalitate ad dotandum, seu dotem promittendam motus sit, & hanc posteriorem sententiam comprobant, mol. in l. In Insulam 43. §. vsuras, n. 8. ff. solut. marr. Fortun. in tract. de vlt. fin. num. 69. & seq. illat. 6. Couar. var. resol. lib. 3. cap. 1. sub num. 3. vers. ceterum; Rot. decif. 471. sub numero 1. versic. Iquia quicquid sit in extraneo, part. 1. recent. Surd. consil. 169. num. 10.

Nec obstitunt auctoritates in oppositum adductæ; nam si bene perpendantur, sibi locum vindicant in Agnatis Matre, aut aliis, quibus in defectum Patris onus dotandi, simulque alendi puellas incumbit, ad latè tradita per Michalor. de Fratr. part. 3. cap. 32. num. 16. & 17. & cap. 33. ex num. 1. Thesaur. decif. 192. num. 7. & seq. Rot. coram Millin. decif. 433. num. 10. latè Mart. Medic. ad decif. Senen. examinat. 34. num. 24. & seq. ac per totam. Giurb. decif. 5. num. 44. & 45. Castill. de alim. 66. num. 35. 44. & 45.

Animaduertendo insuper quod in facti specie puella habuit non solum dotem à Matre, in qua tamen si extranea, militat contra regula superius recensita circa vsuras dotales ab eadem Matre debitas, vt præter superius adductos exornat Leotard. de vjur. quest. 71. num. 32. Verum etiam ex liberalitate pura penitus extranei vltra dotem congruam, quantitatèr satis egegram, pro qua incongrue vsura prætenderetur, Rodèr. de ann. reddit. lib. 3. quest. 7. num. 26. cum Iuribus cumulatè per Leotard. de vjur. quest. 71. num. 24.

S V M M A R I V M.

1. Identitas feudi probatur ex uniformitate finium à prima concessione ad renouationes.
2. Pars feudi dicitur respectu totius, & vniuersi feudi. Feudi deuoluta agnatio concessa feudum antiquum remanet, num. 4. Deuoluta iure accrescendi, seu inuestitura agnatio acquiritur, num. 7.
3. Renouatio feudi quando dicatur, & non noua concessio. Inuestitura non est necessaria pro portione feudi deuoluta ad agnatum, numero 8.
5. Feudum antiquum ob vnā lineam extinctam ad agnatos, non ad Dominum deuoluitur. Ob non renouatum Inuestituram deuoluitur ad agnatos, n. 6.

O B S E R V A T I O L X X X I.

INFORMANTES pro aduersario ex Inuestitura Francisco pronepote Aloylij de portione feudi Curie Podij renouata, quam Marchionum, seu Principum vocant, non solum alterationem concessionis primæ; verum etiam multiplicitatem feudorum deducunt. In quoque tamen æquiuocum in facto sumunt vtroque alterationem; quia triplicata vice ad præcitatam Aloylij Inuestituram se refert, vt in præfenti summario, num. .... In iure vero præteritam alterationem non subsistere satis, superque ex iam deductis constat, & conuincitur, quoniam duæ ex tribus partibus Marchioni Carolo obuentæ, & tertia pars assignata Nobilibus, tam in contentione habita de anno 1583. & 1584. in Rota, quam in diuisione secuta inter eisdem Nobiles, & Marchiones

chiones, cuius particula in Inueſtituris anni 1593. & 1622. regiſtratur, atque etiam in Inſtrumento acquisitionis continentur intra fines, & conſtituunt integrale feudum Aloyſio conceſſum, ac de verbo ad verbum, & cum eiſdem finibus; vt inuariabilibus in cunctis renouationibus deſcribuntur, ex quibus identitas inconuincibiliter probatur, Natt. conſil. 506. num. 31. Ruiu. conſil. 50. numer. 12. lib. 1. Bertazzol. conſil. ciuil. 73. numer. 7. & 10. Burſat. conſil. 150. num. 36. & ſeq. & in eadem cauſa Rota deſiſ. 409. num. 5. part. 1. recent. & in Romana Laudemij 30. Martij 1629. §. nec obſtat, coram R. P. De Valde, & in Raucennari. bonorum Emphyteuſicorum 27. Iunij 1633. num. coram Reuerendiſſimo Cero.

Multiplicitas feudorum ex lectura ſimplici eiſdem Inueſtituræ Franciſco repetitæ remouetur, ex quo dum de parte filios ſine filiis, & deſcendentibus deſunctis tangente, ideoque directo conſolidata reinueſtitus apparet, ſignum euidentis emergit non niſi feudum vnicum inferri; quia predicatum partis non verifiſcat, vbi concurret multiplicitas feudorum, vt in propoſito optime ratiocinatur Bertazzol. conſil. 40. num. 8. & 9.

Et pro prædictorum intelligentia animaduertendum venit, quod vita ſuncto Aloyſio pluribus filiis ſuſceptis ob diuerſis vxoribus ſuſceptis, vt reſert Burſat. conſil. 91. in princ. atque inter partes admittitur, ſciſmum inter eos feudum Curiz Podij fuiſe, & vnuiqueſque pro indiuiſio ſuæ portionis renouationem ſuſcepit, quam cum aliqui ex poſteris neglexerint, & abſque hæredibus feudo capacibus deceſſerint, pro quibuſdam partibus Franciſcus reinueſtiri curauit, vt in eiſus Inueſtitura in ſummario num. .... Et pro reliquis Nobiles renouationem obtinuerunt, vt legitur in præcitat. annorum 1584. 1595. & 1622. atque etiam in præcedentibus; quoniam, & in prædicta Franciſci, in qua Episcopos præcedentes, & antiquas renouationes pleniffimè conſirmauit, & hoc attento, primæua eiſdem feudi conſtitutio in perſonam Aloyſij alterata nullatenus dicitur, & ſignanter ponderauit Rot. in diſt. Manuana feudorum 29. Februarij 1584. §. ſin. coram Clemen. VIII.

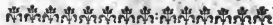
Et in caſu magis dubitabili, quod pars feudi ad Dominum, & deinceps Agnato in prima conceſſione vocato tradita, feudum antiquum remaneat, latè Surd. conſil. 474. n. 4. & ſeq.

Vltra quod feudum iſtud in perſonam Aloyſij nouum, & reſpectu filiorum, ac neporum Paternum, atque antiquum ob lineam fuiſſe non ad Dominum ſed ad Agnatos reuertebatur, Aſſiſt. in cap. Si quis miles. num. 24. de prohib. feud. alienat. per Lotbar. Clar. in §. feudum, quaſt. 77. verſ. ſed pone, & latius comprobat, Rota in Regien. feudi 11. Martij 1585. per totam, coram Pamphilio ſeniorè, in terminis ſubfeudi Nobilium, Burſat. conſil. 165. num. 45. Quemadmodum idem dicitur de præſentia caducitate ex ſuppoſito non renouationis Inueſtituræ, quo caſu ad proximiores pariter, non autem ad Dominum feudi pars declinat, Peregr. conſil. 21. num. 13. & 14. lib. 1. dixi. allegat. 31. num. 8. & 31. allegat. 94. num. 8. lib. 2. maxime dum ipſi, & poſtiſſimum Nobiles continud Inueſtituras ſibi renouari non deſtiterint, ſicque ob non ſuſceptas per alios renouationes Inueſtiturarum iure accreſcendi, ſeu ſucceſſionis ex Inueſtitura eorum portiones ad Inueſtitos deuolutæ ſunt, Bald. in cap. 1. §. & quia vidimus, num. 4. Aluicor. num. 15. de his qui feudi. diſt. poſſ. Bec. conſil.

ſil. 230. num. 49. Menoch. conſil. 464. num. 7. dixi allegat. 68. num. 3. & allegat. 79. num. 1. ſeq. ac per totam, vbi bene declaratur, lib. 2. Rota in di. Regien. feudi 11. Martij 1585. coram R. P. D. Pamphilio. Pro qua portione, ſeu partibus ſuccedens per ſus accreſcendi non tenetur petere Inueſtituram, minùſve fidelitatem præſtare, ſſem. in cap. 1. §. ſed res, circa med. vbi ceteri feudiflat, per quos fiat Inueſtitura, Surd. conſil. 548. num. 6. & ſeq. Bardellon. conſil. 194. num. 5. & per tot. Schenard. de feud. part. 6. cap. 1. num. 10. & conſil. 45. num. 45. Andt. Carpan. de iur. releu. part. 4. quaſt. 29. numer. 3. & 4. ea ratione quia pars feudi defectu non accreſcit perſonæ, ſed parti, alios adduxi allegat. 79. num. 6. lib. 2. Ex quibus indubiatum præxiſt, nullam hæcſus alterationem circa iſtud feudum Curiz Podij interceſſiſſe, minùſve feudorum pluralitatem conſiſtere, ex quo feudum principale cum ſubfeudis ſuis membris in ſubſtancia idem omnino reputantur, vt inferius magis clare aperiam.

S V M M A R I V M.

- 1 Collatio dotis fieri debet cum legitima. Contra 2. n. 2. & n. 4. Declara. vi. n. 5.
- 3 Argumentum negatiue procedit, non conſertur, ergo non imputatur.
- 6 Antecedenti remoto, & conſequens neceſſario tollitur.
- 7 Enuſio in dote quando non datur, & num. 8. Debetur in dote quando expreſſe eſt promiſſa, num. 9.

O B S E R V A T I O L X X X I I.

MA TER in conſtitutione dotis facta eius filiz ſcuta mille de propriis pecuniis addidit; in illius deuiceps teſtamento eandem cum altera filia æqualiter hæredes inſtituit, vbi altera ipſarum ſine filiis decedeſcit, quibus etiam quamcunque legitimæ & Trebellianicæ detractationem vetuit; Mortua ergo ſine filiis Catharina, altera ex dictis filiabus, quæ à Matre ſcuta mille ultra dorem ſibi à Patre relictam conceſcuta fuit, ſibi hæredibus inſtitutis Agentibus Alarpi S. Antonij de Padua, erecti in Eccleſia Sancti Franciſci Mediolani, quibus Agentibus ad detractationes prædictas quantumvis à teſtatrice prohibitas, inter cætera opponebatur; quod ſcuta mille in dorem filiz conſtituta à Matre omnino iu detractationes imputari debebant, ex doctrina Honded. conſil. 91. n. 85. lib. 1. Merlin. dec. 586. num. 2.

In contrariam tamen opinionem Senatus deſcendit; Quemadmodum enim à Matre in dorem data filiz non conſertuntur, l. Illud 20. §. ſin. C. de Collat. Crauet. conſil. 85. ſub num. 1. verſ. quibus tamen, Mangil. de Imput. quaſt. 14. ſub num. 36. verſ. iuxta aliam regulam, latè Michalor. de Fratribus, parte 1. quaſt. 19. num. 2. & per totam. Ita neque in legitimam, vel Trebellianicam imputantur, quia procedit argumentum, negatiue non conſertur, ergo neque imputatur, d. l. Illud 20. §. ſin. C. de Collat. Mangil. de Imput. d. quaſt. 14. ſub num. 36. verſ. contra vero, Merlin. de legit. lib. 2. tit. 2. qua. num. 2.

Verumtamen quod data à Matre in dorem filiz

8.

1.

2.

3.

4. filiz in detractiōnes non imputentur, in indiuiduo comprobant Bart. in l. In quarum 90. sub num. 10. ff. ad leg. Falc. Mangil. de Imput. diēt. quest. 14. sub num. 36. vers. contra vero, Galuan. consil. 1. num. 166. & seq. Merlin. decif. 433. num. 15. & 16. Mastrill. decif. 186. num. 9. & seq. Merlin. de leg. lib. 2. tit. 2. quest. 17. num. 19. & sub numer. 32. Cost. de remed. subsid. 65. sub num. 5. vers. ceterum si Mater sua sponset. Rim. consil. 150. n. 35.

Ex quibus non obstat, seu non applicatur obiectum ab initio excitatum, cum illud procedat, quando Mater propter inopiam Patris in subsidium filiam dotare obstringitur; tunc enim dos etiam à Matre tradita filie in legitimam imputatur, Castren. in l. Quoniam nonnulla 29. sub num. 3. circa med. C. de Inoff. testam. Menoch. de arbit. cap. 460. num. 3. & de presump. 189. num. 28. lib. 4. Cost. de remed. subsid. 65. num. 3. Surd. decif. 119. num. 3. & decif. 164. numer. 11. cum adductis per Fontanell. de pact. nupt. claus. 5. gloss. 2. num. 6. tom. 2.

Omnen in præmissis auaritundinem remouet; tantum abest enim quod Mater scuta mille in computum dotis tradita filiz in eius legitimam imputari vniquam intellexerit; quod imo omnimodam legitimæ detractiōnem in testamento vetuit, quo genere argumenti ad excludendam imputationem post alios vitur, Thomat. decif. Macerat. 50. num. 227. & seq.

Diximus alias obseruat... num... etiam in dote dari euictionem; Verumtamen conclusionem non ita de plano procedere compertum habemus, maxime quando contractus dotis non à promissione, sed à traditione initium duxit; tunc enim euictio in dote non datur, per text. in l. 1. vbi notant communiter Scribentes, Cod. de Iur. dot. & in l. Vnica, §. 1. Cod. de Rei Vxor. action. Ial. in §. fuerat, num. 35. Institut. de Action. Gratian. discept. forens. 792. numero 18. Mangil. de euict. quest. 70. num. 7. & 12. Mastrill. decif. 36. num. 14. Surd. de Alim. tit. 7. quest. 20. num. 28. & 29. Staiban. iun. resol. 69. num. 7. Fontanell. de pact. nupt. claus. 5. gloss. 8. part. 14. num. 2. & 3. tom. 2. Merlin. decif. 311. num. 1. latè Buratt. dec. 745. per totam, Rot. decif. 176. num. 6. p. 6.

Dupliciter in hac facti contingentia occurrebat, & primo quia illud non procedit, quando à promissione dotis initium constitutio habuit, ad notata per Doctores in diēt. l. 1. Cod. de Iur. dot. Corn. consil. 140. sub num. 8. lib. 2. Mangil. de euict. d. quest. 70. num. 7. Buratt. d. dec. 745. num. 1. Fontanell. de pact. nupt. claus. 5. gloss. 8. part. 14. num. 3. tom. 2. Merlin. diēt. decif. 311. num. 1.

9. Vltierius quia in contractu dotis euictio specialiter promissa apparebat; Quo sane casu euictionem debere admittunt, Albert. Odofred. & alij, in l. euicta, num. 1. C. de Iur. dot. Cancer. var. resol. 4. num. 20. tit. de seruit. part. 3. cum adductis per Fontanell. de pact. nupt. claus. 5. gloss. 8. part. 14. num. 2. & 6. Staiban. iun. diēt. resol. 69. num. 7. Mangil. de euict. d. quest. 70. num. 8. Buratt. decif. 745. num. 1.

S V M M A R I V M.

1. Annulus sponsalium censetur donatus. Sed vide n. 2. & n. 3. Donatus num. censetur, consuetudo attenditur, n. 4. Non est restituendus ab ea penes quam non reperitur, n. 5.

6. Alimenta debita Iudicis officio non debentur pro prateritis. Conditio ex Statuto debetur etiam prateritis, num. 7. Declaratio num. 8. Ab habente aliunde non consequuntur, n. 9. & n. 10.

11. Statutum extra territorium non ligat.

12. Dotis recentio hereditibus viri competit pro bonis per uxorem subtrahitis. Totius solutio ex solutione partis inducitur, num. 15. Declaratio, n. 16.

13. Inuamentum in licet datur heredi contra Vi-duam, cuius dolo probatio subtrahitorum difficilior euasit.

14. Vidua quicquid habuit ex bonis viri in dotem excomputat.

17. Solutio sine quantitate non est verisimilis, quando est notabilis summa. Simulata ex quo arguatur, n. 18. Inuerisimilis presumitur facta a non obligato, n. 19.

20. Pater qui senel dotauit filiam iterato dotare regulariter non tenetur.

21. Confessio Mariti dotis recepta etiam erga Socerum presumitur simulata. Dotis recepta erga Fratrem Vxoris numerationem probat, num. 22. Dotis recepta in maiori quantitate prioris matrimonij simulata presumitur, numer. 23. Constante matrimonio facta dotis recepta morte confirmatur, num. 24. Fallit, num. 25.

26. Restitutio in integrum aduersus non oppositam exceptionem numerata dotis per Maritum competit heredi pupillo, mortuo Marito intra biennium.

27. Exceptio dotis non numerata lapsu biennij opponi non potest, sed fraudis, & simulata donationis opponi potest.

OBSERVATIO LXXXIII.

AMETSI annulus sponsæ in actu celebrationis matrimonij per sponsum traditus regulariter donatus presumatur, dixi allegat. 4. num. 16. fol. 67. lib. 1. Gratian. decif. March. 118. sub num. 9. vers. adde quod, Castill. decif. 93. num. 14. Thielaur. quest. forens. 15. n. 2. lib. 3. Guidobon. allegat. 64. num. 1. Peregrin. consil. 89. num. 8. lib. 3. & decif. 140. vers. videamus, Anton. Fab. in suo Cod. lib. 5. tit. 1. de donat. ante nupt. definit. 2. in fin. Fontanell. de pact. nupt. claus. 7. gloss. 3. part. 6. num. 56. Vrsell. concl. 115. numer. 12. littera A. verbo Annuli datus, Joan. Baptistam Antonell. consil. 24. num. 7. & ab hac opinione iuxta quam pluries fuit iudicatum in hac Patria, nefas esset discedere, inquit Cyriac. controu. 120. num. 60. & 61. & controu. 707. num. 7. cum adductis per Bonden. collect. 42. num. 100. & seq.

Nihilominus præcedens conclusio huic casui applicabilis non videtur; tum quia de traditione annuli hic non constat, & ex necessitate adhibitis in celebratione matrimonij donatus non censetur, Sanchez de Matrim. lib. 6. disp. 23. num. 10. quem sequitur, & bene comprobatur Rota coram Merlin. decif. 885. num. 26. Anton. de Mar. resol. 71. num. 21. lib. 2. Tum quia conditio sponsi, qui in sensu partis aduersæ plucimo ære alieno premebatur, omnem prolium donationis etiam annuli coniecturam excluderat, Rota decif. 113. part. 1. recent. Ludouic. decif. 474. per tot. l. Iudicium ad Surd. decif.

4. *decif. 166. n. 2. & 3.* Tum demum quia confuetudo Mantuæ hic non militat, ex quo in hac materia domicilium fponfæ, & locus celebrati matrimonij attenditur, *Loffred. conf. 42. n. 6. Georg. alleg. 45. n. 35. & feq.* Hodiern. ad *Surd. d. decif. 166. fub n. 45. verf. Et hoc quando.* Negari igitur non poteft quin pupilla ad reftitutionem annuli penes ipsam non exiftentis indebitè grauata extiterit, *Metlin. d. decif. 188. fub num. 26.*

6. Alterum, & quidem euident grauiorem eadem pupilla fufcinit, dum biennio iam elapfo ab obitu D. Comitiffæ Caftelli eius patris in alimenta anni luctus ad rationem feptem pro centenatio cōdemnatur, ad quæ certè vti præterita, ac Iudicis officio, non autem Iure actionis debita, condemnari minime potuit, ex cumulatâ plena manu per Anton. de Amat. *refol. 49. n. 64.* quibus addo Mart. Medic. *decif. Senen. 75. n. 17. & 18. & decif. 89. n. 19. Leortard. de Ufur. q. 30. n. 33. & feq.*

7. Nec obfisteret, fi opponeretur nos verfari in diuerfis terminis, quia fructus dotis D. Comitiffæ conditione ex cenfura Statuti Bononiensis eos taxantur in rationem feptem pro centenatio debentur, eique per Senatū adiudicata apparent, quo cafu pro præteritis competere actionem communiter recipitur, *Gratian. difcept. forenf. 244. num. 47. Anton. de Amat. d. refol. 49. num. 68. Vrell. concl. 89. in verb. Alimenta. n. 64.*

8. Si quidem replicatur primo dictam Comitiffam difpofitione Statuti Bononiensis iurari non poffe, ex quo interpellatione Iuridicam prærequirit, qua non præcedente, Vidua ex beneficio Statuti intercalaria prætereundè nequit, Ludouic. Bolognin. *conf. 16. verf. Ex hoc*, de cuius doctrina citi dubitet Monteren. ad Statut. Bonon. rubr. de Dot. reftituen. in verbo negligentijs, eam tamen fequitur, Scayn. *decif. 13. num. 74. & feq. in nullo* n. 90. Rota in Bononiens. dotis 9. Nōuembri 1619. & 22. Martij 1621. coram Remboldo, Laurent. Vrell. *concl. 89. n. 348. cum feq. in verbo Alimenta.*

9. Deinde à Beneficio eiuſdem Statuti D. Comitiffa poffidens ſtabilia excludebatur, dū non probauit ex eorum fructibus ſe ipſam alere non poſſe, quemadmodum idem Statutum præciſè diſponit, & comprobant Alex. *conf. 141. fub n. 5. & feq. lib. 4. Monteren. ad Statut. Bononiens. rubr. de Dot. reftituen. in verbo non habentes prop. fin.* Scayn. *d. decif. 13. n. 74.* Anton. de Amat. *refol. 49. n. 60. & 61.* Cyriac. benè diſtinguens *controu. 142. n. 10. & feq.* & in hoc Statutum vniſorme diſpofitioni Iuris exiſtit, dum iuxta illam Vidua aliunde habens ex quo viuere poſſit, ab hæredibus viri, nec extra annum luctus alimentatur, *l. pen. ff. ut in poſſ. legat. l. Dimortio 8. ff. ſolut. matrim. Mart. Medic. decif. Senen. 75. num. 19. Anton. de Amat. d. refol. 49. num. 53. Cyriac. d. controu. 142. n. 7. Andr. Cenſal. d. decif. Lucen. 22. n. 19.* In facti autem ſpecie non ambigitur, quin D. Comitiffa ſtabilia habere, ex quorum fructibus ſe ipſam aliuiſſe præſumitur, adeo vt indebitè, & ad grauiorem hæredis alimenta anni luctus iterum decreta extiterint.

10. Vltimo quia in contingentia facti ſola Iuris diſpofitio attendi debet, non autem Statutum Bononiæ, quod vires fuas extra territorium non extendens D. Comitiffam ligat, Cyriac. *controu. 142. num. 62. Metlin. decif. 133. num. 12. 44. & feq. Cardin. Orthobon. decif. 32. n. 4. & 5. & decif. 199. n. 6. & laus dixi allegat. 100. num. 5. lib. 3. vbi etiam Ioan. Pauli Melij Obferuat. forenf.*

11. Vltimo quia in contingentia facti ſola Iuris diſpofitio attendi debet, non autem Statutum Bononiæ, quod vires fuas extra territorium non extendens D. Comitiffam ligat, Cyriac. *controu. 142. num. 62. Metlin. decif. 133. num. 12. 44. & feq. Cardin. Orthobon. decif. 32. n. 4. & 5. & decif. 199. n. 6. & laus dixi allegat. 100. num. 5. lib. 3. vbi etiam Ioan. Pauli Melij Obferuat. forenf.*

habetur decifio Rot. impreſſa. Quæ tametiſi inconcuſſa præexiſtant, nihilominus præteritiſſi poterant, quippe quoniam ex inferius dicendis manifeſtè colligitur, hæredes D. Comitiffæ in nihilo proſus remanſiſſe debitores.

Quin potius, ſi in aliquo ex cauſa dotis reſtituendæ debitores erga Comitiffam modo de Zambeccariſ debitoribus reperirentur, vtique cum ex actis D. Comitiffæ de rebus amoris ab hæreditate Mariti cōiuncturæ, hæredibus D. Comitiffæ Caſtelli retentio competet, etenim in hac materia ſpeciale exiſtimatur, vt pro bonis à Vidua ſubtracſis, hæredibus viri dotis retentio competat, *l. dimortio 8. §. ob donationes, & l. Re indicata 16. §. heredi, ff. ſolut. matrim. Fachin. controuerſ. Iuris, lib. 11. cap. 7. in fin. Cardin. Orthobon. decif. 199. n. 4. Andr. Cenſal. decif. 132. num. 21.*

Amoris rerum in hæreditate Mariti reſtitutorum parata per D. Comitiffam de Beluiſſis inter partes non controuertitur, cum ex teſtibus, ac proceſſu concludenter probata reſulteret, ſed vtrique ex partibus ſubtracſa ſpectare ad ſe ipſam altercante, Senatus quoad quædam in ſortem prætenſæ dotis compenſanda, quoad reliqua D. Comitiffæ iuranti propria eſſe adiudicanda cenſuit; in quo pupilla de Caſtellis plurimum ſe læſam prætendit. Quippe quoniam conſiſto in ſubſtantia de rebus amoris, & difficultate probationis, cautula dolo, & culpa eiuſdem Comitiffæ, mobilia de facto noctis tempore amouentis, ſibi potius, ſeu eius tutori iuramentum in ſitem deſecti debebat, Rota *decif. 448. part. 4. diuerſ. Coccin. decif. 34. per totam*, Cardin. Orthobon. *decif. 32. numero octauo, & decif. 199. numero duodecimo, & in Romana quarri dotaliſ, 15. May 1635. coram Eminentiſſimo D. Cardinali Verſepio iuniore, Thomaf. de uiuor. & Cuiuſor. d. 13. fub num. 320. verſ. 6. nec in actionibus, fol. 116.*

Cæterum ſecluſo etiam in litem iureiurando D. Comitiffa compenſationem de mobilibus, animalibus, & cæteris bonis in ſuo poſſe remanſiſſis, cum prætenſa dote cuitare nequiret, vt de ſe patet, & in terminis pro abſoluto comprobato Georg. allegat. 45. fub numero ſexto, *verſ. quinto opponit*, inſpecto potiffimum, quod in mobilibus ius proprium prætendit non poterat, dum iuxta ordines huius Patriæ, quatenus aliqua in hanc ditionem introduxiſſet, eadem ad officium Ripertij deſcripti non curauit; non alia ratione niſi, quia de mobilibus nil proſus ſecum attulit.

Patriſ ex ſolutione nimirum librarum mille quatuorcentum præſumptio ſolutionis totius dotis, & ſic etiam pro parte conſeſſata in libris ſex mille regulariter induciur, ad gloſſ. & Doctores in *l. 2. C. de non numer. pecun. Dec. conf. 563. numer. 10. Mareſcot. var. reſol. 8. num. 14. lib. 1. Ludouil. decif. 62. n. 7. Gratian. difcept. 362. n. 18. Duran. decif. 409. num. 21. Card. Orthobon. decif. 45. n. 1. Metlin. decif. 632. n. 9. Mart. Medic. decif. Senen. 80. num. 16. Ioan. Baptiſt. Anton. conf. 46. n. 10. Rot. decif. 159. n. 2. part. 7. recent.*

Verum præcedens conſcluſio huic facto non applicatur, eo enim in caſu ſolummodo procedit, quando ſcilicet præcedens dotis promiſſio concurret, *l. In contractibus 14. §. quoniam, vbi Caſtren. & alij. C. de non numerat. pecun. Ludouil. diſt. decif. 62. num. 6. Ioann. Baptiſt. Antonell. d. conf.*

12.

13.

14.

15.

16.

d. *confil.* 46. num. 8. Anton. de Amat. *resolut.* 5. num. 19. Duran. *diel. decif.* 409. num. 24. & 25. Merlin. d. *decif.* 652. num. 5. Buratt. *decif.* 108. num. 1. & 2. ibique Adden. num. 20. & *dec.* 925. num. 1. vbi quod confessio nec Viro, minuscve eius heredibus præiudicat, Rota in *decif.* 359. num. 1. part. 7. recent. & in *Arminen.* dotis 4. Maij. 1648. in *prin. coram* R. P. D. Verochio, nunc impellat *decif.* 403. part. 9. tom. 2. recent. & in *Romana domus* 22. Iunij 1654. 5. Creditum dotis, coram R. P. D. Melio, cum quidem dotis promissio hic non intercesserit; Ideo ex solutione reali patris, simulatio confessionis in maiori parte non remouetur.

Præterquam quod argumentum potius retorquetur; neque enim verisimile videtur, quod librae sex mille abque vlla receptione exburatæ existerent, dum de libris mille quatuorcentum quicquid Instrumentalem reportauit, quam & pro maiori summa, si cum effectu fuisset soluta obtinuerit, Socin. *confil.* 44. sub n. 4. *vers. Item non est verisimile,* & num. seq. lib. 4. Mart. Medic. ad *decif.* Senen. *examinat.* 51. n. 7. Ludouil. *decif.* 188. num. 2. in fin. Rota *decif.* 259. n. 6. & *decif.* 290. num. 18. part. 6. & *decif.* 359. sub n. 16. *vers. & quod sciti;* part. 7. recent. & in *Romana pecuniaria* 18. Martij 1647. coram R. P. D. Royas, *dec.* 326. apud ipsum, & in *Romana dotis* 5. Iunij 1648. coram R. P. D. Celso, §. *Tum etiam ex negligentia,* *decif.* 41. apud nos in annot. ad Castill. *de aliment.* cui obiecto aliter etiam satisfaci post alios Mart. Medic. d. *decif.* 80. n. 27.

Inuerisimilitudo altera prædictæ confessionis defumitur, ex eo quia per illam distinctè non percipitur, a quoniam præterea solutio emanauit; Dum erga sponsam Comes Castellus à Sororio mediante persona Patris libras sex mille Bononiensis in Instrumento enuntiatas recepit; fateatur, sub quo verborum inuolucro simulatam solutionem effingi non ambigitur, ad text. in l. *Qui testamētum* 27. *ff. de probat.* Nat. *confil.* 168. n. 13. & seq. Gratian. *discept.* forens. 235. n. 21. & 23. Card. Orthobon. *decif.* 16. n. 5.

Alia quoque inuerisimilitudo insurgit, ex quo non præsumitur quod frater nulla protius obligatione iurectus, & vii extraneus tantam dotis, seu pecuniarum quantitate soluere voluerit, l. *Cum de indebito* 25. *ff. de probat.* Mantic. *de iact.* c. *ambig.* lib. 13. tit. 22. sub n. 8. *vers. per contrarium* vero, Rota in dicta *Romana dotis* 5. Iunij 1648. coram R. P. D. Celso, §. *Inuerisimilis etiam.* Nec quod asserta solutionem fecisse Fratrem nomine Patris quicquam releuat; cum nec postquam filiam semel dotauis, vltetius eandem dotare, aut dotem augere obstringebatur, Alex. & alij in l. *Si cum dotem* 25. §. *1. ff. Solut. matrim.* Gratian. *discept.* forens. 65. n. 16. & *discept.* 362. num. 15. Mart. Medic. ad *decif.* Senen. *examinat.* 34. n. 5. Fontanell. *de pact. nupt.* clausul. 5. gloss. 1. part. 1. n. 72. tom. 2. Animaduertendum insuper, quod confessio dotis receptæ facta à Mitrto Vxori constante matrimonio, eo magis simulata præsumatur, si Maritus fateatur Vxori receptæ à Socero potissimum absenti, Buratt. *decif.* 108. sub n. 5. & ibi adden. gloss. C. & *decif.* 612. num. 2. vbi adden. littera A. & faciunt tradita per Mart. Medic. *examinat.* 51. n. 6. & n. 26. Andreol. *controu.* 186. n. 6. & seq. Bonden. *collect.* Legal. 42. n. 7. & seq. Quicquid esset si Maritus non erga Vxorem sed cum ipso Sororio immediate confessionem de recepta dote emisisset, vt post alios optime ratiocinatur, Rot. coram Merlino d. *dec.* 652. n. 8. Alto grad. *conf.* 53. n. 7. Manent. *decif.* 40.

n. 3. Quod autem D. Comitissa congruum haberet dotem, ex restitutione dotis enuntiat in Instrumento in actis exhibitio sibi facta per filium antecessentis matrimonij sufficienter liquet.

Vltima pro nunc inuerisimilitudo in eo consistit, quod augendi dotem in hoc posteriori Coniugio nulla ratio fundamentum, aut causa suberat, quam inuerisimilitudinem pluribus congestis in proposito magnificebat, Rota coram Ludouil. *decif.* 188. n. 2. & *decif.* 259. n. 4. & 5. part. 6. recent.

Superius dictis neque resisteret, quod omni in casu huiusmodi confessio receptæ dotis donationem prohibitam inter Coniuges constante matrimonio importans per mortem Mariti in præiudicium illius heredum diceretur cõfirmata, ex Surd. *decif.* 166. n. 10. & seq. Ioan. Baptist. Antonell. *confil.* 46. n. 14. Rota in *Arminen.* dotis 4. Maij 1646. in fin. & 27. Iunij eiusdem anni in *prin. vers. del saltem,* coram R. P. D. Verochio, quæ est *decif.* 403. part. 9. tom. 2. recent. & in *Auenionen.* hereditatis 10. Iunij 1648. coram R. P. D. Royas, §. *Aliud*, nunc *decif.* 400. penes eundem. Siquidem cum longè excedat quingentos solidos, neque infinuata appareat, consequens ideo fit, vt nec morte vidi dicatur confirmata, l. *Donationes* 25. vbi gloss. in *verbo confirmari*, & Salicet. n. 3. *Cod. de donat. int. Vir. & Vxor. Menoch. presump.* 12. n. 39. & 40. lib. 3. Buratt. *decif.* 108. n. 14. quæ dupliciter *decif.* 683. part. 1. recent. eadem Rota *decif.* 259. n. 3. part. 6. recent. Mart. Medic. d. *examinat.* 51. n. 89. Gratian. *discept.* 693. n. 6.

Lapsus verò biennij exceptionem non numeratæ pecunie non remouet, dum Maritus durante biennio à die confessionis defecit, supersitit pupilla hærede, & filia, cui propterea restituitur in integrum competi, vt ea exceptione iuari valeat, Andreol. *controu.* 186. sub n. 6. *vers. nam illa restitutio.* Vltra quod, vt pupilla fe eximat à restitutione dotis pro parte dumtaxat confessata, exceptio fraudis, seu simulatæ donationis exuberanter suffragatur, Gratian. *discept.* 693. n. 6. vlt. Ludouil. *decif.* 67. n. 6. Buratt. *decif.* 108. n. 17. Mart. Medic. d. *examinat.* 51. n. 25. Bonden. *collect.* 42. n. 4. Andr. Cenfal. *decif.* Lucen. 50. n. 1. & seq. & *decif.* 84. n. 3.

S V M M A R I V M.

1. Censu ita constitui potest, vt in fructibus soluantur. Ita tamen quod debitor non obligetur fructus exportare ad domum creditoris, n. 2. Ex diutina solutione presumitur validum, n. 7.
3. Numeratio pecunie requisita in censu, an probeatur ex confessione de recepto vt hic. Importatur per verba, dedit, soluit, & numeratus in Instrumento emissus, n. 4. Declara vt n. 6.
5. Dicitur, ibidem, importat, tunc.

OBSERVATIO LXXXIV.

EXCEPTIO nullitatis census ex eo, quia pro annua pensione loco pecunie de tot fructibus respondebatur, nullius omnino habita fuit momenti, ex traditis per Cenc. de Cens. q. 3. n. 6. Duard. in *proem. consuetudinis Piana*, q. 21. num. 6. & 19. Leotard. de *usuq.* 42. n. 4. & pluribus exornat, Vgolin. de *Vsur.* lib. 4. cap. 6. art. 2. num. 4. & art. 10. per totum, lib. 2. Senatus tamen reiectum pactum, per quod debitor tenebatur deferre fructus ad domum creditoris, tanquam reproba

reprobatur, Gaspar. Roderic. *de ann. redditib. lib.2. quest. 6. num. 3.* Cenc. *de Conf. dict. quest. 5. num. 11.* Dubitatum quoque fuit, an verba in Instrumento creationis census adiecta, videlicet, *consentientur habuisse, & recepisse a predicto Comite in tot duplis, ut supra, ibidem actualiter numeratis, & traditis*, numerationem ad validitatem census requisitam importent; ratio dubitandi ex eo desumebatur, quia cum Notarius à confessione inceptit, subsequencia omnia ad ipsam confessionem referuntur; ita vt exinde numeratio pecuniarum probata non resulter, *Surd. dec. 284. num. 7. & seq. Tondur. de pens. cap. 50. ex num. 52. Rot. decif. 320. n. 3. & 4. in crimin. Farinac. & in Parmen. pensionis 23. Marij 1640. num. 1. & seq. coram R. P. D. Bichio, Beltram. ad Ludouif. decif. 355. sub num. 7.* quorum conclusionem verbaliter reasumpfit, *Gratian. discept. forens. 387. num. 41. & seq. Hodiern. ad Surd. decif. 284.* Qui ferè omnes in prædictam transeunt opinionem super casu, in quo Notarius dixerat; Talis confessio fuit habuiffe & recepisse, provt actualiter habuit à N. præfente, & solente in tæp. Zecchinis, *Post. de manutien. obseruat. 35. num. 10.* vbi requirit clausulam, *in presentia mei Notarij, & testium*, *Rot. decif. 20. num. 15. & 16. part. 9. tom. 1. & decif. 344. à num. 2. part. 9. tom. 2. recent. Bonden. collect. 38. num. 138. & seq.*

Nec prædictis aduocari dictationem, ibidem, Domini existimauerunt, per quam videtur inferri, quod pecuniarum numeratio, & traditio coram Notario, & testibus contigerit; quippe quoniam dictio *ibidem*, in hoc casu non potest aliter interpretari, quam tunc, attenta subiecta materia, gloss. in l. *Si quis in legatione* 8. in vers. *ibi iudicium*, ff. de iudic. *Rot. in Bergomen. pensionis 21. Aprilis 1623. coram Reuerendissimo Coccino, num. 4.* imprecisa inter meas allegat. fol. 503. lib. 1.

Obiectionem namque sibi locum vindicare consueverunt, quando actus in presentia testium, & Notarij non successit, *Bart. in l. Singularia 15. num. 23. ff. Si certi. per Socin. consil. 143. sub numer. 2. lib. 1.* & bene colligitur ex Rot. in *maximata decisione*, alias enim tota dispositio, seu structura verborum in simplici confessione verificatur.

Cæterum ob perplexitatem articuli, & diuturnam exactionem censuum, pro validitate census conclusum fuit, amplectendo doctrinam *Gratian. discept. 796. num. 3. & 4. Sperell. decif. 28. numer. 64. Spad. consil. 155. num. 4. & 8. lib. 3.* vbi, quod Bulla *Pij V.* requirit quidem pro validitate census numerationem pecuniarum coram Notario, & testibus, non tamen disponit, quod hoc exprimitur in Instrumento.

S Y M M A R I V M.

1. Hospitali regulariter laicum præsumitur, & num. 29. Contrarium qui teneant, num. 2. Sed reprobatur, num. 3. Mantue Rotæ Romana laicale indicauit, num. 4. Vt Ecclesiasticum reputetur requisita, num. 5. & num. 30. Laicale præsumitur, si per saculares regitur, num. 6. & num. 28. Laicale probatur dum per Iudices à Principe electos indicatur, num. 7. In dubio prophanium censetur, num. 8. Laicale ab Episcopo tanquam Sedis Apostolicæ Delegato Vio-
loan. Pauli Melij Obseruat. forensi

fiatur, num. 9. & num. 31. Limita, vt num. 10. Limitationem ampliat etiam quoad concernentia decentiam cultus Diuini, numero 12. Mantue qualiter ereclum, numero 25. Cremona quando ereclum, num. 26. Est locus pius, non tamen Ecclesiasticus, num. 27. Mantue per Rotam declaratur laicale, numero 35.

11. Regis appellatione quando veniat Princeps supponitur.
13. Emphyteusis concessa ab Hospitali Laico in extraneos transit. Ecclesiastica non transit in extraneos, num. 14. Fallit si concedatur Sacerdoti, num. 15. Aut prole quomodo libet desituro, num. 24.
16. Fraier pro fraire emphyteusim stipulatur. Declara, vt num. 17. In solidum cum fraire quando inuestitus censetur, num. 20.
18. Ratificatio ex quibus inducatur. Expressa quando requiratur, num. 19.
21. Ius accrescendi inter cointestitos de Emphyteusi quando inuit.
22. Clausula, in perpetuum, operatur ius accrescendi.
23. Dictio, respectu, in concessione emphyteusis, quid operetur.
31. Ratio administrationis ab Agentibus Hospitalis Episcopo redditur.

OBSE RVATIO LXXXV.

AUTORITATE Episcopi dum non liquet Hospitali Mantuæ fuisse ereclum, ideo prophanium, & laicale cre-
clum, ideo prophanium, & laicale cre-
sumitur. Etiam si Ecclesiam, Campanile, & ad-
ministrationem Sacramentorum continet, latè
Cyrac. controuerf. 530. à num. 1. ad 11. Redenac.
consil. 68. num. 20. & seq. & consil. seq. num. 19. &
seq. vbi tamen quod dicitur Locus Pius, nec com-
prehendatur sub proclamata vetante, ne forenses
in stabilibus succedere valeant; & quamvis Ciar-
lin. cum adductis per illum controuerf. 116. nu-
mer. 12. & seq. & controuerf. 212. num. 46. & seq.
Bennint. decif. 13. num. 4. Barbos. de offic. & potest.
Episc. allegat. 75. num. 5. & de vniuers. Iur. Eccles.
lib. 2. cap. 11. num. 15. Munal. consil. 29. num. 6. &
seq. lib. 2. Et Ecclesia, & Campanile inducant ad
præsumptionem ereclionis cum auctoritate Episcopi,
contrarium tamen, & sic priorem sententiam
defendunt Bursat. consil. 60. num. 27. Castill.
decif. 2. num. 15. lib. 1. Zabarell. consil. 13. sub n. 3.
vers. etiam si habeat locum pro Missa celebranda,
optime Roman. consil. 477. num. 2. à Pont. consil.
18. num. 5. l. b. i. Viuiat. in prax. Iurispatr. lib. 3.
cap. 2. num. 5. Rot. in Leopoli. censurarum 27. Ianu-
uarij 1645. coram Reuerendissimo Cerro, & in
Mediolanen. bonorum 18. Marij 1648. §. tandem
non obstat, vers. etiam si habeat locum pro Missa
celebranda, coram R. P. D. Bichio, & in Me-
litana bonorum 10. Februarij 1651. §. neque præ-
sumpta, vers. ac illud habeat locum pro Missa
celebranda, coram R. P. D. Melio, & non euindo
per mendicata, vt aiunt, suffragia, quod Hospi-
tale Mantuæ prophanium, ac laicale simpliciter
reputetur, censuit eadem Rot. in Mantuana
fideicommissi 27. Ianuarij 1659. §. fin. coram Reue-
rendissimo Cerro, latè Fontanell. decif. 331. n. 7. & 8.
& sub num. 14.

Stare ergo simul possunt, quod Ecclesia in Hospitali existens Campanile, & administratio Sacramentorum infirmis ad Religiositatem inferant, non tamen illam conuincunt, ad hoc enim plura requiruntur recensita, post alios per Viuiam. in *prax. Iuris patr. lib. 3. cap. 2. num. 7.* & per Barbof. de *uniuers. Iur. Eccles. lib. 2. c. 11. n. 15.* Monald. *conf. 29. num. 10. lib. 2.* Ludouic. *decif. 4. num. 11. vsque ad 16.* Vincent. de Vita in *suo repert. in verb. Hospitalia, fol. ...*

Tantum abest autem, quod in facti contingentia huiusmodi requisita concurrant, quin potius signa contrarium suadentia; nimirum Hospitalis laicalitatem exuberant, inter que duo primum amplector, & alterum quia per seculares à Serenissimo D.N. deputatos gubernatur, ex quo laicale præsium comprobant, Calderin. *conf. 4. versic. item insinuat de relig. domib. Magon. in terminis decif. Florent. 61. §. in contrarium, vers. maxime si gubernatur à laicis, Roman. conf. 477. numer. 10.* Corn. *conf. 57. sub num. 8. vers. quia stat sub cura communitatis, lib. 3. à Pont. conf. 38. n. 6. lib. 1.* Cyriac. *di.lla controuerf. 330. num. 1. latissime Grass. de effect. cleric. 1. num. 122.* Rota *decif. 725. num. 1. part. 1. diuers. & decif. 268. num. 2. part. 3. recent. & in di.lla Meleutiana bonorum 10. Februarij 1651. §. non obstat, vers. à laicis regatur, & administrantur, coram R.P.D. Melio, cum adductis per Marent. de contraci. *linellari. quest. 1. part. 5. n. 6.**

Alterum quia, ut etiam modo contingit, eius causa etiam passiuè coram Iudice delegato à Serenissimo Principe agitantur, ex quo signum laicalitatis evidens refertur, à Pont. *di.cto conf. 18. n. 8. ac per tot. lib. 1. & conf. 55. sub n. 4. versic. & idè, coram faculari Iudice conueniunt, & Borsat. conf. 60. sub num. 27. vers. coramque Iudicibus laicis, Borell. conf. 81. n. 10. & 11.* Cyriac. *di.lla contr. 330. n. 10. Rot. in di.lla Mediolanen. bonorum 18. Martij 1648. §. tamen non obstat, coram R.P.D. Bichio, Grass. de effect. cleric. 1. n. 118. in fin.*

Ex quibus simul iunctis negari non potest, quin concludentur probatur apparet Hospitalis prophanum omnino censeri, & vbi adhuc subesse scitupulus, in dubio pro laicalitate Hospitalis pronuntiandum venit, Gonzal. *ad regul. 8. cancell. gloss. 5. §. 4. n. 24.* Barbof. de *uniuers. Iur. Eccles. lib. 2. cap. 11. num. 16.* Viuiam. in *prax. Iuris patr. lib. 3. c. 2. sub n. 10. & seq.*

Quinimò, & si Hospitalia etiam merè laicalia, Episcopus saltem tanquam Sedis Apostolicæ delegatus visitare possit, ex Conc. Trident. de *reformat. sess. 22. cap. 8.* Cochier. de *Iurisdi. in exempt. part. 2. quest. 45. n. 77.* Vgol. de *offic. & potest. Episc. c. 24. §. 1. sub num. 3. vers. visitare, cum adductis per Barbof. de *offic. & potest. Episc. allegat. 75. n. 2. & uniuers. Iur. Eccles. lib. 1. cap. 14. n. 26. & seq. Rot. decif. 30. n. 8. part. 2. recent. & in Meleutiana bonorum 10. Februarij 1651. §. immo, coram R.P.D. Melio. Nihilominus facultas huiusmodi non extenditur, neque comprehendit Hospitalia sub Regia, aut Ducali protectione immediate subiecta, ex quo ab eodem Concilio Tridentino, *di.lla sess. 22. cap. 8.* specialiter excipiuntur, Valsc. *consult. 105. n. 6.* Barbof. de *offic. & potest. Episc. allegat. 75. n. 16. part. 3. & de uniuers. Iur. Eccles. lib. 1. c. 14. n. 62.* Diana *part. 1. tract. 1. resolut. 100. fol. 44. vbi ex consuetudine huiusmodi priuilegium ampliatum profertur, Cyriac. di.lla controuerf. 330. n. 8.***

Nec quicquam facit, quod Conc. Trident. *sess. 22. c. 8.* Reges tantummodo, seu eorum Hospitalia

à visitatione Episcopi eximat; quippè quoniam in similibus materiis appellatione Regum, supremi quoque Principes, lura Imperij habentes, ac plures Ducatus possidentes veniunt, ac comprehenduntur, argumento eiusdem Conc. Trident. *sess. 25. c. 9. de reformat. Clem. vnic. versic. nisi Regum, de Baptism. Patil. conf. 112. n. 33. lib. 4.* Gonzal. *ad regul. 8. Cancell. gloss. 24. n. 154. & seq. Lotier. de re benefic. lib. 1. quest. 11. n. 73.* Viuiam. in *prax. Iuris patr. lib. 1. 4. cap. 2. n. 122.*

Quicquid in oppositum latius scripserit Gabr. *conf. 195. n. 9. ac per tot. lib. 2.* vbi quod Hospitalia Ducatus Mediolani non comprehenduntur sub Concil. Trident. ex quo Maestas Catholica illic non vti Rex, sed vti Dux consideretur; quippè quoniam ex consuetudine contraria opinio, præualeat, Cyriac. *di.lla contron. 330. n. 8. & 9.* Menoch. *conf. 948. n. 39.* admonens Principes, atque eorum Ministros, ne sinant Hospitalia Ducatus Mediolani per Episcopos quoquo modo visitari, hancque nostram conclusionem vniuèrsaliter comprobant, Fusch. de *visit. lib. 2. c. 13. n. 23.* Mar. Ant. *variar. resolut. 14. sub n. 6. §. si vero Hospitalia, vers. in Hospitali immediate existentibus sub protectione Regis, vel Principis habentis lura Imperij, & sicuti igitur Hospitale Cremonæ etiam tempore Ducum Mediolani ea libertate quoad laicalitatem fruebatur, idem quoque semper in hoc Mantuæ successisse existimo.*

Circa quod Principes, eorumque ministri adeò cautè se gerunt, vt in eorum Hospitalibus, nec Episcopus ad visitationem quoad contententia decentiam cultus Diuini admittant, iuxta approbatam consuetudinem, de qua attestatur Dian. *part. 1. tract. 1. res. 100. in fin. fol. 44.* Grass. de *effect. cleric. 1. num. 120.*

Probat Hospitalis laicalitatem, concessionem quoque in emphyteusim ab eo emanatæ tanquam laicales in quouocunque hæretes etiam extraneos dubio procu transeunt, Felin. in *c. de quarta, sub n. 3. vers. & illis, de prescript. post Alex. conf. 9. n. 1. lib. 2.* quos sequitur, & declarat, Valsc. *consult. 105. n. 37.* Manent. de *contr. di.lla 1. part. 7. n. 23. & 24.* Magon. *di.lla decif. Florent. 61. §. & licet, vbi emphyteusim Hospitali concessioibus priuatis acquiparat, Surt. decif. 254. in princ. Fulgin. de emphyt. di. de contraci. emphyt. 9. n. 3. & de success. in bon. emphyt. quest. 4. n. 1. dixi, allegat. 43. n. 19. & seq. & allegat. 50. n. 6. & alleg. 91. n. 2. lib. 2.* Corn. *conf. 106. n. 2. in fin. lib. 1.* Grat. *conf. 142. n. 10. & 11. lib. 2.* Menoch. *conf. 635. sub num. 4. vers. etiam admisso, Tomioli. conf. 90. num. 6.*

Sed dato, veritate semper illa, quod Hospitali Religiosum, concessionem per ipsum factæ in emphyteusim Ecclesiasticæ ac consequenter in extraneos non transitorie diiudicentur, ad nouissimè tradita per nos *allegat. 9. n. 8. & allegat. 30. n. 19. & 20. & allegat. 43. n. 18. & allegat. 61. n. 19. & seq. lib. 2.* latè Rot. in *Romana de dissolutionis domus 15. Iunij 1654. n. 2. & 3. coram R.P.D. Melio.*

Nihilominus conclusio huic casui non applicaretur. Dum enim agentes Hospitalis ab initio Sacerdoti, ideoque penitus incapaci descendenti inuentionem scienter concesserint; consequens idè fit, vt vocando in concessione illius hæretes, de extraneis intellexerint, ad tradita per nos *allegat. 87. n. 29. & 30. lib. 2.* vbi in fide ita iudicatum refert Rot. in *Romana de dissolutionis domus 15. Iunij 1654. n. 14. coram R.P.D. Melio, vbi tunc censetur stipulata non pro hæreditibus sanguinis, sed pro hæreditibus bonorum.*

16. Nec quicquam facit quod Inueftitura etiam pro fratre laico ipſius Sacerdotis ftipulata appareat. Quamvis enim frater pro fratre feudum, & emphyteuſim ftipulari valeat, ex traditis per nos allegat. 36. num. 29. lib. 2. & nunc addo Fulgin. de emphy. tit. de contrall. emphy. queſt. 34. num. 26. & ſeq. Ludouic. decif. 348. num. 3. Attamen ita deum ftipulatio fauore abſentis operatur, ſi poſtea re integra acceptatio ſubſequatur, Beltram. ad Ludouic. decif. 97. n. 8. & Rot. coram eodem Ludouic. decif. 367. num. 3. Fulgin. de emphy. tit. de contrall. emphy. queſt. 35. num. 3. dixi diſſa allegat. 36. num. 29. lib. 2. Manent. de contrall. liell. q. 14. n. 32. Bardellon. conf. 50. n. 24.

17. Sicuti neque reſiſtit, quod ex ſcientia. cohabitatio, & aliis inter diſtos fratres ſecuris ratificatione ſaltem tacita cenſetur inducta, quæ ſufficiens videtur, ad tradita poſt alios per Beltram, ad Ludouic. decif. 97. ſub n. 8. verſſatis tamen dicitur, Rot. decif. 262. num. 6. par. 1. recent. Fulgin. de emphy. tit. de contrall. emphy. q. 35. n. 3. in fin. & n. 4.

18. Quandoquidem cum emphyteuſis, de qua agitur, ſimpliciter lucratua non fit, ſed onus non tam canonis, quam aliorum de natura contractus venientium principaliter admixtum habeat. Neceſſariò propterea ratificatio expreſſa abſentis omninò prærequiritur, vt in puncto pluribus exornat Manent. conf. 45. num. 7. & ſeq. Rot. decif. 274. n. 4. p. 6. & dec. 27. n. 21. & ſeq. p. 7. rec. Altograd. conf. 38. n. 1. lib. 2.

19. Vltra quod præſuppoſito etiam vtrumq; fratrem fuiſſe inueſtitum, certè vnuiqueque inſolidum inueſtitus cenſeretur ex eo, quia in communione bonorum viuebant, cap. 1. de benef. frat. & quali. fr. ibi verſſi niſi beneficium de communibus bonis fuerit emptum, Mazzol. conf. 114. n. 13. & ſeq. Burſat. conf. 181. n. 3. Roſental. de feud. c. 7. concl. 59. n. 6. & 7. Rot. in Forolinus bonor. 14. Decemb. 1618. coram R. P. D. Remboldo. & latè exornat Grat. diſcept. 707. n. 12. & ſeq. Laur. Verſel. concl. 25. ſub n. 42.

20. Ius quoque accreſcendi inter coïnueſtitos locum habet ob plures obligationes, quas emphyteuta per ſucceſſionem inueſtituræ ſubintrat, Decian. conf. 73. n. 2. & per totum, lib. 2. Honded. conf. 54. n. 30. lib. 1. Monac. decif. Florent. 63. n. 18. Mantica. de tacit. & ambig. lib. 2. tit. 34. n. 14. & ſeq. Gratian. diſcept. forenſ. 45. n. 12. & ſeq. Fulgin. de emphy. tit. de ſucceſſ. in bon. emphy. q. 20. n. 7. Altograd. conf. 11. n. 8. & 9. lib. 2. cum adductis per nos in cauſa de Marinis ex Bozolo, §. hec autem, Rot. in Roman. Domus 24. Aprilis 1637. n. 1. & 2. coram R. P. D. Pirouano.

21. Vltius in ipſa conceſſione adeſt clauſula, in perpetuum, quæ pariter Ius accreſcendi inter inueſtitos operatur, Burſat. conf. 181. ſub n. 7. verſſ. nempe ſi diceret in infinitum, Anton. de Amat. reſol. 84. n. 33. Monac. diſſa decif. Florent. 63. n. 13. cum adductis per Altograd. diſſo conf. 11. n. 10. lib. 2.

22. Cùmque eorum hæredes reſpectiuè ad emphyteuſim fuerint vocati, conſequens idèd fit, vt hæredes extranei quoad perſonam Sacerdotis provt reſpectiuè deſcendentes reſpectu perſonæ alterius fratris ad integram emphyteuſim ex prædicta conceſſione inſolidum, atque Iure accreſcendi admitti debeant, vt in puncto optimè declarat Rot. apud nos poſt alleg. 8. n. 4. & ſeq. ſol. 13. lib. 1. & faciunt tradita per nos alleg. 79. n. 24. & 25. lib. 2.

Joan. Pauli Melij Obſeruat. forenſ.

Verumtamen omnis circa præmiſſa dubitandi occaſio contunditur, ſi quidem alter frater ſæcularis tempore acquisitionis in emphyteuſim tunc ſine prole, ac ſpe eam ſuſcipiendi deſtitutus omniinò reperiebatur, non ſolum propter illius deuexam ætatem, verum, quia morbo incurabili laborabat, vt notorium eſt in hac patria & indicat fides nunc exhibitæ; Quando autem de emphyteuſi nouiter acquiſita ſenio conſectus, ac prole deſtitutus pro ſe, & hæredibus inueſtitur, etiam extranei comprehenduntur, Theſaur. decif. 146. n. 5. Sola ad antiq. conſtitut. Sabaud. tit. de feud. quarto reſcripto ſub n. 16. §. quibus minimè, verſſ. ſacique ad propoſitum, Manent. conf. 107. n. 42.

Præter ſuperius enumeratas præſumptiones laicalitatis, excluſiuas erectionis xenodochij cū auctoritate Episcopali etiam concludens probatio deducebatur, ex Poſſeuino in ſua Gonzaga, lib. 6. pag. 610. vbi reſert erectione Hoſpitalis ex munificencia Sereniff. Marchionis Ludouici, ac nobilium pietate emanata, ex quibus laicalitas loci omninò conuincitur; etiam ſi poſtea breuius, ſeu diplomatis Pontificiis condecoratum appareat. Idem namque ſucceſſit de Hoſpitali Cremonæ per plures annos antea cum auctoritate Põtificis erecto, vt reſert Redenaſc. conf. 68. n. 18. nec per hoc Hoſpitale eius qualitem originariam laicalitatis amittit, Cyriac. contr. 530. n. 8. & ſeq. Qui tamen plurimum fe inuoluat, & in eiſdem tenebris ambulauit Sacc. conf. 20. n. 7. non diſtinguendo in hac materia, provt poſt alios optimè diſtinguit, Redenaſc. conf. 67. n. 19. ac per totum, vbi quod Hoſpitalia etiam non erecta auctoritate Episcopali ſint loca pia, non tamen dicuntur ſacra ad effectum, vt gaudeant impunitate Eccleſiaſtica, & ſubſint Irriſidictioni Eccleſiaſticæ, Fontanel. dec. 110. n. 10. & per tot. Moſel. de commutat. v. l. voluit. c. 4. col. 93. ſub n. 26. verſſ. nam opinio.

R. P. D. M E L T I O.

Meluitana bonorum Lunæ 10.
Februarij 1651.

Litem aliàs de Anno 1580. ad Infantiam Venerabilis Hoſpitalis Sancti Spiritus Ciuitatis Melitæ.

23. NOn obſtat præſentis nullitas tranſactionis ex defectu beneplaciti Apoſtolici, quia cū Hoſpitale, de quo hic agitur à laicis reguletur, & adminiſtretur, cenſetur laicale, & priuatum, non autem Eccleſiaſticum, iuxta diſtinctionem Calder. conf. 4. verſſ. Item Inſtitutio, & reſtitutio de Relig. Dom. Felin. in c. de quarta. n. 11. verſſ. & cõmiſſio de præſcript. Bald. in auth. hoc Inſ porrellum, n. 2. verſſ. ſed hic quero; C. de Sacroſ. Eccleſ. Rom. conf. 477. n. 8. & ſequuta eſt Rota dec. 725. n. 1. p. 1. diuerſ. & dec. 268. n. 2. p. 3. rec. vbi dictum fuit ad præſumendam qualitatè laicalitatis multò conſerre denominationem Hoſpitalis, & talem etiã de iure præſumi, dixit Rota coram Put. dec. 255. n. 1. & 2. Gonzal. gloſ. §. 4. n. 24. Mohedan. dec. 18. de cauſ. poſſ. & propr. Rota dec. 106. n. 6. p. 2. diuerſ. indèq; potuit illud cõtrahere, ac tranſigere abſque beneplacito Apoſtolico cum aliis ſolem-

nitatibus, in *Extrane. Ambitijs* de Eccles. bonor. non alien. requisitis, quia in his non intrat materia dictæ extraneæ, vt tradunt Bald. in *autb. hoc Ius porcellum*, n. 11. *Cod. de Sacr. Eccles.* Rebuff. in *trac. de alien. rer. Eccles.* n. 57. Paris. *conf.* 34. n. 19. & 25. lib. 4. Barbof. de *potest. Episcop.* allegat. 75. n. 33. Martin. *Andr. dec.* 6. m. 3. Gabr. de *pia caus. concl.* 1. n. 1. 7. & 12.

Neque præsumitur qualitas laicalitatis excluditur ex eo, quod probetur in eo exerceri opera pietatis, ac illud habere locum pro Missa celebranda. Quia ad hunc effectum probandum esset, fuisse illud actum auctoritate ordinarij, Abb. in *cap. ad hac*, n. 2. de *relig. Dom. Bald. in dista autbent. hoc Ius porcellum*, n. 11. *C. de Sacros. Eccles.* Zabarell. *conf.* 13. n. 2. *vers. conuincitum est*, & *vers. 2. ad hoc*, Gabr. de *pia caus. conclus.* 2. n. 1. cum *seq.* Barbof. de *Iur. Eccles.* lib. 2. cap. 11. sub n. 38. & num. 80. & *seq.* Castill. *dec.* 2. n. 12. lib. 1. Rota in *Mediolanen. bonor.* 18. Martij 1648. 5. Tandem non obstat, coram R. P. D. meo Bichio, & in *Leopolen. censur.* 27. Ianuarij 1645. coram R. P. D. meo Cerro.

Minusque præsumere faciunt illud Ecclesiasticum Decreta Concilij Congreg. Concilij Tridentini, Interpretum, ex quibus declaratur Episcopum habere Ius visitandi huiusmodi Hospitale, & ab eius Administratorebus rationem administrationis exigendi, Nam Episcopus quamvis ordinaria auctoritate visitare non possit Hospitalia laicalia, potest tamen id facere tanquam Sedis Apostolicæ delegatus, ita disponente Sacro Concilio Trident. *sess.* 22. cap. 8. idemq; tradit Cochier. de *Iuris d. in exemptis* p. 2. q. 45. n. 77. & firmavit Rota *dec.* 30. n. 8. p. 2. *rec.* & propterea etiam ex forma eiusdem Concilij ratio administrationis reddi debet ipsi ordinario, etiam de locis non Ecclesiasticis, sed tamen pijs, & opera pietatis exercitibus, Gratian. *discept. forens.* c. 195. *per totum*, & magis in terminis Fedetici de Sen. *conf.* 111. n. 3. Rota in *Leopolen. administrat. Hospitalis* 15. Maij 1645. coram R. P. D. meo Cerro, & in *rec.* *dec.* 33. num. 1. & 2. p. 2. *rec.* Quare ex huiusmodi actis, quæ bene se compatiuntur cum Hospitali laicali non valet inferri ad qualitatem Ecclesiasticam.

REVEREND. CERRO.

Mantuana fideicommissi Luna 27.
Ianuarij 1659.

Vltra quod præfatum Hospitale, vti merè laicale non tenetur seruire formam dictæ extrauagantis, ex allegatis in *Maleuiana bonor.* 10. Febr. 1651. coram R. P. D. meo Melsio, 5. non obstat.

S V M M A R I V M.

- 1 Cessionarius excutere non tenetur bona intricata debitoris cessi. Contra n. 3. Sed vide, n. 5.
- 2 Nuntij relationi statuitur.
- 4 Scientia in qua qualitas requiritur, vt quis plenè dicatur cessarius.
- 6 Senatus sola facti veritate inspecta cognoscit.

7 Excussio debitoris non fit vbi proceditur sola facti veritate inspecta.

OBSERVATIO LXXXVI.

DIVERSVS cedentem Cessionario regressus competit, quoties debitor cessus habet quidem bona, sed intricata, & affecta, itavt nec cito, nec sine leui impensa disbrigari possint; quia habentur, ac si non essent, & Cessionarius illa discurrere non tenetur, Castl. in *limer eos* 52. §. *creditorum* ff. de *fideiuss.* & *Mand. Rot. Gen. dec.* 156. num. 7. & *seq.* Scacc. de *comm. & camb.* §. 2. *glo.* 5. n. 268. Monach. *dec. Bonon.* 31. num. 19. Mangil. de *Emili.* g. 78. n. 15. & 16. Rot. apud Post. de *subhast. decif.* 51. n. 3. & *dec.* 72. num. 8. Cenc. de *Conf.* g. 72. sub n. 23. *vers. declaratur autem*, Ferentill. ad *Burat.* *dec.* 476. n. 18. Staiban. *lun. resol.* 67. n. 7. & *seq.* & *resol.* 96. n. 25. & faciunt tradita per nos allegat. 58. n. 13. lib. 2. Rot. apud *Cont. decif.* 146. num. 5. & in *Romana Saluiani* 27. Iunij 1650. 5. Non obstat, coram R. P. D. Melio. Vnde cum in facti contingentia iam constaret de non existentia mobilium, ex relatione executoris, seu nuntij, Afflic. *dec.* 358. n. 2. Buratt. *dec.* 236. sub n. 9. cum adductis per Fenzon. ad *Status. Urb.* cap. 195. n. 7. Post. de *subhast. inspect.* 14. n. 37. & *seq.* & *post. tral.* Rot. *dec.* 24. n. 10. & credita in actis deducta anteriora valorem immobilium consentitum in iugeribus quadraginta circiter longe excedunt, Andr. Censal. *decif.* Lucen. 33. n. 17. Rot. in *Anconitana dotis* 21. Aprilis 1651. n. 1. coram R. P. D. Verofio.

Neque cedens a solutione se eximere poterat eo sub prætextu, quod cessionarius de tempore cessionis notitiam haberet debitoribus cessas non esse soluendo, *limer causi* 26. §. *abesse*, ff. *Mandat. Bec. conf.* 105. n. 18. & 19. Barz. *decif.* 110. n. 8. & *seq.* Franc. *dec.* 108. num. 3. Marcabrun. *conf.* 63. n. 15. Cenc. de *Conf.* g. 72. sub n. 23. *vers. limitatur* 2. Vltra enim quam quod scientia in facto non iustificatur certa potissimum, specialis, ac cum omnibus suis qualitatibus, quemadmodum requiritur, *l. Quod si noluit* 31 §. *qui mancipia*, ff. de *Editis. Edict. l. Quæro* 40. ff. de *ad. empti.* Olasc. *decif.* 176. num. 4. Menoch. *conf.* 1106. n. 12. & *seq.* Altograd. *conf.* 12. num. 8. & *per totum*, lib. 1. Guzman. de *Emil.* g. 23. num. 25. Mangil. de *Emil.* g. 118. num. 27. & *seq.* & g. 151. num. 25. Catol. Aut. Mocc. in *Sylu. cas. forens.* cap. 5. num. 15. & *seq.* Contr. *discept.* 81. num. 13. ea etiam supposita non impediret, quo minus contra cedentem cessionarius regressum haberet, stante expressa cedentis promissione de exigibilitate creditoris cessi, vt latissimè comprobant post alios Gratian. *discept.* 527. n. 6. 13. ac *per tot.* vbi insuper ferè omnibus in oppositum deductis satisfaciit, quem sequitur Staiban. *Iun. d. resol.* 67. num. 2. & *seq.*

Verumtamen quia causa agebatur coram Senatu sola facti veritate inspecta cognoscente, Rol. *conf.* 14. num. 16. lib. 1. Bec. *conf.* 47. num. 15. & *conf.* 89. n. 5. dixi allegat. 14. num. 2. fol. 218. lib. 1. & allegat. 63. num. 4. & allegat. 102. num. 6. lib. 2. & allegat. 89. num. 7. & allegat. 107. n. 44. & allegat. 108. n. 23. lib. 3. 10. Ant. ab *Eccles. obseruat.* 2. n. 18. lib. 1. Ideo dicebatur, vel non requiri discussione,

nem, vel in eodem Iudicio fieri posse, nisi de ea notoriè constaret, *lasc. §. Si quis, num. 78. Instit. de Alien. Rol. conf. 9. num. 21. & conf. 14. sub n. 16. vers. ibi non est, & conf. 79. num. 25. lib. 1. Bonden. collect. 6. num. 36. Andr. Censal. decif. Lucen. 10. num. 27. & 28. Mart. Medic. decif. Senen. 45. num. 6. Mastrill. decif. 109. numer. 9. & 10. Castill. decif. 98. num. 4. lib. 1. Staiban. Iun. d. resolut. 96. numer. 10. & seq. Sicque cedens condemnatus extitit.*

S V M M A R I V M.

1. *Assensus obligandi feudalium fauore dotis obtineri potest post obitum obligantis in præiudicium Agnatorum. Amplia ut, num. 3. Obligandi feudalium post obitum Vassalli regulariter concedi nequit, n. 2. Domini hypothecam feudaliū non supplet, n. 4. Domini dicitur obreptitius non expressis qualitatibus feudis, n. 10. Declara ut, n. 11. Impetratus à Domino lite pendente, quando non sustineatur, n. 12.*
5. *Feudalia non comprehenduntur in generali bonorum obligatione. Fallit ut, n. 6. In vniuersali bonorum obligatione comprehenduntur, num. 8. Montisferrati ex consuetudine alienabilia, num. 9.*
7. *Obligatio omnium & quorumcumque bonorum dicitur vniuersalis.*

O B S E R V A T I O L X X X V I I.

P VAS firmaui conclusiones *allegat. 58. lib. 2. in quarum altera firmabam assensum Domini post mortem Vassalli obtentum obligandi feudalium fauore dotis in odium successoris in feudo sustineri; quantumvis interim, vel ante concessionem assensus inuestiti, & præter tunc adductos accedunt, Franc. decif. 620. numer. 10. seq. ac per totam, Surd. conf. 382. numer. 72. Capyc. Galeot. controuers. 27. num. 51. lib. 2. à Pont. conf. 75. ex num. 38. lib. 2. Gizzarell. decif. 2. numer. 8. vbi Balda. de Angel. numer. 11. Ioseph de Mel. numer. 26. & Didac. de Mar. num. 3. Affl. & decif. 111. num. 1. & seq. & decif. 183. num. 6. & ibi Vrsill. num. 1. Ioan. Baptista Biloct. conclus. feud. 39. numer. 4. & in admonit. fol. 125. Ioan. Andr. Georg. allegat. 46. num. 28. & 29. Mauriti. Apicell. allegat. 14. sub num. 51. cum adductis per Salgad. in Labyrinth. credit. part. 1. cap. 33. numer. 12. quamvis ipse contrarium sustinere contendat, Vrsill. conclus. 154. num. 77. Lanar. conf. 18. num. 11. Vincent. de Anna allegat. 66. num. 5. & per totam, Anton. de Marin. resolut. 25. n. 2. lib. 1. & resolut. 33. n. 4. & 6. lib. 2.*

Secluso autem dotis priuilegio assensus post obitum Vassalli contrahentis in præiudicium agnati successoris in feudo non suffragatur, *Surd. d. conf. 382. numer. 69. seq. ac per tot. Staiban. Iun. resolut. 1. num. 41. & seq. Salgad. in Labyrinth. part. 1. cap. 33. num. 8. seq. ac per tot. Fulgin. de Enphyt. tit. de alienat. quest. 9. numer. 1. & seq. Manent. conf. 88. num. 31. dixi allegat. 80. num. 4. & allegat. 101. num. 14. lib. 2. Manent. conf. 46. num. 34. Antonell. de Marin.*

d. resolut. 25. num. 1. lib. 1. Merlin. Pignat. controuers. 81. num. 15. seq. & num. 51. cent. 2. Capyc. Galeot. controuers. 1. num. 71. & seq. lib. 1. Ioan. Baptista Biloct. conclus. feud. 39. num. 1. & seq. Andr. Georg. repet. feud. cap. 43. numer. 46. Mauriti. Apicell. allegat. 14. numer. 51.

Præsupposito igitur, quod etiam post obitum Viri hypothecantis feudum, Vxor assensum impetrare valeat, dubium oriebatur, an istud priuilegium in filiam, & descendentes eiusdem matrimonij transiret, circa quod affirmatiuum opinionem amplectitur, Loffred. conf. 31. num. 10. vbi quod priuilegium huiusmodi transeat etiam in filios, & extraneos, maxime in filios primi matrimonij, Vrsill. ad Affl. & decif. 385. n. 2. & 3. Manent. conf. 88. num. 24. & 25.

Cæterum, quia Maritus in instrumento receptæ dotis eius bona simpliciter obligauerat, feudaliū nulla prorsus facta mentione, insistebat in eo quod assensus præambulum feudi obligationem præsupponat; siquidem illa deficiente, per assensum non suppletur, ex cumulatis per nos *allegat. 44. num. 7. & 8. & allegat. 82. num. 19. & allegat. 101. num. 18. lib. 2. Salgad. in Labyrinth. cred. part. 2. cap. 10. num. 110. & seq. Neque in generali bonorum Vassalli obligatione comprehenduntur, vt post alios prosequitur Merlin. de pignor. & hypoth. lib. 2. quest. 11. num. 2. & 6. vbi istud procedere inquit, etiam si agatur de dote, Manent. conf. 42. num. 1. & decif. 22. num. 50. & seq. Stephan. de S. Gregor. de contrah. lib. 3. cap. 57. numer. 10. dixi allegat. 44. numer. 11. & allegat. 48. num. 13. & allegat. 58. numer. 1. lib. 2.*

Verumtamen submouebatur hæc obiectio non solum, quia fauore dotis feuda veniunt in generali obligatione, ad tradita per nos *d. allegat. 58. num. 2. lib. 2. sed etiam, quia in præsentiarum obligatio omnia, & quæcumque bona continebat; & eaque propter obligatio vniuersalis euadebat, Manent. conf. 42. num. 8. & 9. ac Rota in Auenien. Salsiani 10. Martij 1650. num. 3. coram R. P. D. Bichio, & apud nos in addit. ad Castill. de alienat. decif. 58. consequenter etiam feudalium quantumvis non expressa in instrumento dotis afficiebat, Manent. d. decif. 42. num. 1. Hodiern. ad Surd. decif. 11. num. 2. & seq. Merlin. de pignor. & hypoth. lib. 2. quest. 11. num. 34. & seq. vbi istud in dubitanter procedere supponit, vbi feudalium ex consuetudine alienari possunt, & ad instar allodialium redacta præexistunt; quemadmodum hæc Montisferrati, dixi allegat. 58. num. 3. lib. 2. Manent. conf. 43. num. 85. & 86. Rota in Mantuana bonorum 16. Maij, num. 9. coram Reuerendissimo Cerro, & in dicta Auenien. Salsiani 20. Martij 1650. numer. 3. coram R. P. D. Bichio.*

Hinc igitur inferitur, quod assensus dici non poterat subreptitius, aut obreptitius ex eo, quod in precibus expressum non appareat de qualitatibus feudi, super quo assensus exitit obtentus; nimirum, quod primogenituræ, & fideicommissi vinculo obnoxius reperiretur, ad tradita in proximis terminis post alios per Salgad. in Labyrinth. creditor. part. 2. cap. 9. ex n. 65.

11. Quippe quoniam consuetudo huiusmodi militat, & practicanter obseruatur, primogenitura, & fideicommissio non resistitibus, & notorium est rationibus per nos latissime adductis *allegat. 13. 14. & 15. lib. 2.* quicquid in oppositum sustinere contendat, Cyriac. *controuer. 23. n. 28. & seq.*

12. Lite demum contestata, seu pendente assensus interim extortus non sustineatur, vtiq; obiectum procederet, si controuersia eiusdem assensus impetrationem concerneret, aut superinde altercicaretur, vt non obscure colligitur ex Lanat. *conf. 17. num. 9. Franc. decif. 620. n. 1. Andr. Georg. in repetit. feudul. c. 43. n. 48. Staiban. iun. resol. 1. n. 79. 80. 97. & 98. & resol. 2. num. 53.* & in hunc sensum intelligi debent tradita per nos *allegat. 82. n. 9. lib. 2.*

S Y M M A R I V M.

- 1 Caducitatis per quinquennium prescribitur.
- 2 Caducitas contra heredes declarari non potest. Non declarata à prædecessore, per successorem declarari nequit. n. 3. Declara, vt n. 4. Coram supremo Tribunali facillime excusatur, n. 18. Ex omni causa excusatur, n. 19.
- 3 Scientia ex lapsu decennij in Domino presumitur. Declara, vt n. 6. Pupillorum ex cohabitatione cum Patre non presumitur, n. 13.
- 7 Bursat. *conf. 91. n. 7. reprobat.*
- 8 Clausula, & reuerentia Domini assensu, & non aliter, &c. præferat à caducitate; etiam secuta traditione ex lapsu decennij nihil operatur, n. 10.
- 9 Ciarlin. *controu. 106. n. 5. qualiter procedat.*
- 11 Canonis ex receptione caducitas dicitur remissa.
- 12 Canones qui non soluit ex ignorantia excusatur à caducitate.
- 14 Oblatio ignorantis rem emphyteuticam sciendi ea, ad qua de iure tenetur à caducitate excusatur. Contrarium qui teneant, n. 15. Sed reprobat, n. 16.
- 17 Moram ignorantia, & incertiūdo excludant.
- 20 Restitutio in integrum datur Minoris aduersus caducitatem.
- 21 Dominium, & identitatem, agents ad caducitatem probare tenentur.

O B S E R V A T I O LXXXVIII.

- R**OPTER alienationem emphyteutis de anno 1650. Hospitali irrequisito factam, intentata caducitas de anno 1660. ex pluribus intempestiua, inanis, plurimumque rigorosa reputatur; lapsu enim quinquenij ius petendi rem, quod incidit in commissum prescribitur, l. 2. C. de uellic. & commissi. Roman. *fmq. 439.* Alex. in addit. ad Bart. in l. forma, 4. §. si quis uenias, ff. de cens. Bart. in l. commissi, 14. quæst. fin. ff. de Public. & uellic. Cald. de emphy. extim. lib. 4. c. 18. n. 11. optime Rota in Romana præsentia deuolutionis, 18. Februarij 1636. §. quario principaliter, coram Reuerend. Dunozeito.
- Quinimò, ubi contra defunctum caducitas ex quacunque causa peti eum incurfa, contra heredes declarari nequit, dixi *alleg. 31. n. 4. & alleg. 21. n. 24. lib. 2.* Fulgin. de emphy. tit. de var. caduc. q. 9. n. 1.
- Sicuti non declarata per prædecessorem à successore declarari non potest, ea ratione; quia Re-
 2. stor Hospitalis administrans de tempore caduci-

tatis incurse, dum illam non declarauit, remississe censetur, dixi *alleg. 30. n. 19. lib. 2.* Fulgin. de emphy. tit. de var. caduc. q. 9. n. 1. latissime Rot. in Bononiensis emphyteutis, 11. Decembris 1651. n. 7. & seq. coram R. P. D. Bichio.

Nec obest, si opponeretur prædicta sibi locum vindicare, quando constat D. sciuisse caducitatem incurfam, sine qua in prædecessore non impeditur successor, quominus caducitatem contra heredes declarare valeat, ex traditis per nos *d. alleg. 30. n. 20. & alleg. 81. & allegat. 83. n. 13. lib. 2.* Fulgin. de emphy. tit. de var. caducit. q. 9. n. 10.

Omissio namque quod ex lapsu decennij scientia in Domino, atque eiusdem assensus præsumatur, Bursat. post alios *conf. 253. n. 33.* Fulgin. de emphy. tit. de var. caduc. q. 9. n. 14. & tit. de alienat. q. 1. n. 192. dixi *alleg. 4. n. 4. & alleg. 4. num. 12. lib. 2.* huic obiectioni replicatur illam non procedere quando successor in dignitate, beneficio, aut administratione non agit contra emphyteutam, sed contra istius heredes; quo casu heredes emphyteutæ defuncti non tenentur probare in Domino scientiam caducitatis, Rip. in l. fin. n. 205. & seq. C. de reuocant. donat. Ruin. *conf. 159. n. 13. lib. 1.* Cald. de extim. emphy. lib. 4. c. 18. n. 30. Quorum doctrinam licet de directo impugnet Bursat. *conf. 91. n. 7.* per hoc tamen à priori sententia recedendum non videtur cum reprobat in terminis Bursat. d. *conf. 91. n. 7.* Rot. sequitur Ruin. in d. Romana præsentia deuolutionis, 18. Februarij 1636. §. neque obstat, versio sine fundamento respondeatur, coram Reuer. Dunozeito.

Animaduertendo insuper, quod reuerentia assensus, cum clausula, & non aliter, nec alio modo, emphyteutam sic contrahentem etiam secuta rei traditione à commissio præferatur, dixi *alleg. 6. n. 47. & 48. & alleg. 71. n. 2. lib. 2.* Cyriac. *contr. 31. n. 13.* à qua quidem opinione tamen recesserit, Bardell. *conf. 14. n. 60. & seq.* Ciarlin. *contr. 106. sub n. 15. ac per tot.* desectendum tamen non est, tum quia contrarium sustinuit Rot. coram Cardinali Orthobon. *decif. 13. n. 9. & seq.* vtra quoque Ciarlin. d. *contr. 106. n. 5. seq. & n. 83.* loquitur iuxta consuetudinem fori Regiensis, & contra Bardell. *conf. 14.* fuit iudicatum.

Nec in lapsu decennij solidum fieri potest fundamentum, quod sciētē exinde virtus clausulæ, non aliter, nec alio modo, enervata remaneret, Bardell. d. *conf. 14. n. 62.* Ciarlin. d. *contr. 106. n. 69. & 70.* quippe quoniam, vti dicebamus, vti clausula tantum temporis, vel caducitas præscripta existit, vel assensus præsumptio subintrat.

Corroborantur superius dicta ex eo quod Hospitalis per plures annos post initam alienationem, nimirum vsque ad annum 1677. canones recepit, per quam receptionem quamcumque caducitatem etiam ex causa alienationis remississe censetur, vt latissime profectus sum *alleg. 73. per tot. lib. 2.* Rot. in Romana Vineæ, 21. Februarij 1650. num. 12. coram R. P. D. Arguelles.

Sicuti ergo ex superius dictis caducitas incurfa per defunctum omnino excluditur, ita quoque, ac multo magis ab eadem eius filij heredes, & pupilli exculantur, si ab obitu Patris canones non soluerunt; istud in contemptum Domini non successit, dum ipsi qualitate emphyteuticam, & onera emphyteutarum ignorarunt, ad tradita in puncto per nos *allegat. 18. num. 5. & seq. lib. 2.* latissime Rot. in d. Bononiensis emphyteutis, 11. Decembris 1651. n. 18. & seq. coram R. P. D. Bichio, ubi quod neque ex cohabitatione pupillorum cum Patre
 13. sufficiens

sufficiens scientia argui valeat, & in Romana domus, 4. May 1648. num. 16. coram Reuerendissimo Dunozeito.

Indubitanter mox dicta sibi locum vindicant, ex quo pupilli, seu illorum tutor facti ipsis notificatione caducitatis, illico, ac certificarentur de quantitate Canonum debita, obtrulerunt separatos soluere decursos, suscipere inuestituras, ac reliqua peragere, ad quae de iure tenebantur, quae oblatio ignorans à caducitate praeseruat, Corbul. de caus. priuat. ob non solut. canon. limit. 20. n. 6. Comitol. decif. 78. num. 8. 9. & 10. nec quicquam facit, quod contrarium contendat, Mantie. de tacit. & ambig. lib. 22. tit. 27. sub num. 62. post med. Fulgin. de emphyt. tit. de solut. canon. quest. 2. sub n. 8. Quandoquidem illorum doctrinam ex professo reprobaui, Rota in d. Romana domus, 4. May 1648. num. 26. & 27. coram Reuerendissimo Dunozeito, & in d. Bononien. emphyteusis, 11. Decembris 1651. num. 25. coram R. P. D. Bichio, ea ratione, quia ob incertitudinem, & ignorantiam omnis mota excluditur, Anchar. consil. 235. num. 1. Afflic. decif. 205. per totam, Surd. decif. 179. num. 13. Rot. decif. 131. n. 7. parti. 5. recent.

Triplici tandem ex capite defensio pupillorum in tuto constituitur; primo, quia sumus coram supremo Tribunali regulariter alieno prosus à pena caducitatis, Amic. de iur. emphyt. quest. 1. num. 13. Rota in d. Romana domus, 4. May 1648. num. 20. Deinde, quia omnis causa à caducitate excusatur, & contra ipsam in dubio pronuntiandum est, dixi allegat. 84. num. 4. lib. 2. Rot. coram Eminentissimo Orthobono decif. 54. n. 5. & decif. 110. num. 112. & coram Andr. decif. 61. num. 7. & in recent. decif. 293. in fin. parti. 6. recent. & in Romana Vinea, 18. Aprilis 1645. n. 16. coram R. P. D. Royat, nunc inter impressas decif. 257. Demum quia pupillis, ac minoribus aduersus caducitatem ex quacunque causa incusam, ope in integrum restitutionis in processu petite succurrendum venit, Cald. de emphyt. lib. 4. quest. 5. num. 21. & 22. Corbul. de emphyt. tit. de caus. priuat. ob non petiti inuestit. num. 27. & seq. Rota in Rauennaten. seu Ferrariens. decimarum, 25. Februarij 1637. num. 15. coram Reuerendissimo Cerro, dixi allegat. 78. num. 20. lib. 2.

Addendo insuper, quod non videtur conueniens Hospitale aeternum pro exercenda pietate erga infantes potissimum, & pupillos, modo istos spoliare non erubescat contra omnem aequitatem; non docto hæcenus, nec de domino, minime de identitate rei, quam emphyteuticam præterit; cum tamen utrumque prius concludenter probare obligeatur, Rota coram Eminentissimo Orthobono d. decif. 13. n. 2. & 3. & dixi allegat. 81. num. 13. lib. 2.

SVMMARIVM.

1. Compositiois ex usu inducitur ratificatio.
2. Vsu ex productione scripturae inducitur. Ex oblatione exequendi insurgit num. 3. Ex non impugnatione refutat. n. 4.
3. Expressio eius, quod tacite inest, nihil operatur.
6. Transactio pro pretio per aliquem declarando fieri potest. Ex subsecuta declaratione rescissa non rescinditur. n. 7.
8. Compositio non dicitur perfecta dum supersit arbitramentum circa quantitatem pretij.
9. Contractus in quolibet trina consideratur perfectio.

10. Traditio rei pro perfectione actus requiritur.
11. Mandatum de restituendo non dicitur restitutum.
12. Mantentio conceditur, cui non conuenienter possessio.
13. Possessio civilis animo retenta attrahit ad se naturalem. Ex verbo Principis transferitur, num. 14.
15. Reintegratio possessionem praesupponit. Ex Iuribus illiquidis non impeditur, n. 16. In pristinum statum restituitur, n. 17.
18. Subhastatio est nulla ob non factas tres oblationes. Non afficit fideicommissionem, num. 24. Pro debito paruo rei magni valoris fieri non potest, num. 32. Ex nimia cautela redditus suspecta, n. 38.
19. Pluralis numerus plurimum desiderat concursum.
20. Negativa magis negat, quam affirmativa affirmet.
21. Oblatio maioris summae in subhastatione semper admittitur.
22. Citatio tolli nequit.
23. Incertitudo vitiat dationem in solutum.
25. Læso enormissima in subhastatione requiritur. Sed contra, num. 26. Fallit ubi de interesse pupilli agitur, n. 28. & n. 29.
27. Solemnitatum defectus remouet presumptionem iustitiae actus.
30. Minor dicitur laesus ex venditione rei eius Maiorum.
31. Dictio, in circa, verificatur in modico.
33. Mandati fines diligenter sunt custodiendi.
34. Ratificationem non recipit, quod nullum est.
35. Solemnitates requisite in contractibus requiruntur, in illius ratificatione.
36. Ratificatio actus nulli requirit scientiam nullitatem. Et de ratione, n. 37. Actus nullus ex nunc validum efficit, n. 39.

*** OBSERVATIO LXXXIX. ***

COMPOSITIO in vim gratiae infla per Summ. Pont. inter fiscum, & Cincios Infantes ex illius usu acceptata utrinque, & quoad substantiam perfecta omnino reputatur, Dec. in l. semper, qui non prohibet, num. 8. ff. de Reg. iur. Gratian. discept. 530. sub num. 34. vers. soluta usum illius, & in fortioribus Ramon. cons. 53. n. 11. ac per totum, & faciunt tradita per Cyriac. controu. 312. n. 54.

Vsu enim ex latere Cinctorum tripliciter conuincitur, ex productione motus proprii in iudicio, Publica, §. fin. ff. de positi. Surd. decif. 267. num. 1. & seq. Rota in Salzburgens. iurisditionis, 26. Iunij 1654. coram R. P. D. Meltio, §. Talis autem, in fin. Ex oblatione iudicialiter emissà per trutricem, cum instantia pro executione, Surd. consil. 377. num. 1. & 2. Gratian. discept. 301. num. 45. Ex non impugnatione demum, siquidem id approbati censetur, quod haud improbatum, ubi de commodo, ac paternae hereditate recuperanda, seu iam ipsis dimissa retinenda agebatur, l. si absentis, ubi gloff. & Doctor. ff. si certi. per. l. quos, ff. rem rat. hab. Scot. respons. 36. num. 7. tom. 1. lib. 1. Surd. decif. 208. num. 11.

Ex latere autem fisci, quia citatus executioni motus proprii dedit manus seruata illius forma, ac consequenter assensum purè executioni praestitisse

1.

2.

3.

4.

- tisse censetur; quia huiusmodi conditio obseruandi formam motus proprii cum tacite eidem, & oblationi Cintiorum inesset, expressè per fîscum protestata nihil operatur, ad tradita per Doctoe. in l.3. ff. de legat. 1. & optimè examinat Surd. decif. 73. num. 21. & decif. 114. num. 16. Gratian. difcept. forens. 388. num. 34. ratio est, quia forma motus proprii omnino obseruari debebat; etiam si fîscus superinde protestatus non fuisset.
6. Nec ambigitur, quin transactio, ac quilibet contractus fieri valeat pro pretio per certam aliquam personam arbitrandò, Surd. d. decif. 114. n. 25. Ferentill. ad Burat. decif. 898. n. 10.
7. In tantum quod etiam si Papa in posteriori motu proprio à se legitime gestum reuocare declarauerit, adhuc transactio nem commodo eius fîci rescindi noluisse presumatur, l. Ratum, C. de rescind. vendit. Bald. consil. 327. col. 2. lib. 1. & clarè comprobat Scot. respons. 1. num. 169. & seq. lib. 1. tom. 1.
8. Quibus neque testiteret, si opponeretur compositionem huiusmodi perfectam nullatenus dici possedum adhuc superesset arbitramentum Gubernatoris circa quantitatem pecuniarum, ac eam effectuum solutionem, iuxta illud Lucani de Cæsare:
- Ni il ætæm credenti cum quid superesset agendum.
L. Syllanum, C. de his quib. vt indigen. cap. 1. in fin. vbi gloss. de remuner. Ramon. consil. 27. num. 14. Cyriac. controu. 312. n. 56.*
9. Pro responsione enim subest animaduertendum in actu prædictæ compositionis, sicuti in quolibet alio vtrique obligatorio trinam considerari perfectionem, Cyriac. controu. 312. num. 59. & 60. Ramon. consil. 7. num. 12. & 13. vbi quod in contractibus triplex perfectio consideretur, conuentionalis, obligatoria, & acquisitiua.
10. At vbi vterius insisteretur traditionem rei in facti contingentia deesse, quæ & ipsa pro perfectione actus requiritur, ex Ramon. d. consil. 7. sub num. 13. & res erat tradita, eo quia mandatum
11. Papa de restituendo bona actualis non dicatur restituito, Mantica de iacit. & ambig. lib. 4. tit. 3. num. 1. Rota coram Ludouic. decif. 8. num. 4. & ibi adden. & coram Burat. diss. decif. 398. num. 9. & decif. 172. & decif. 248. part. 6. recent. Gratian. difcept. 20. num. 1. Ramon. consil. 79. num. 25. & in proximis terminis, Thom. decif. Macerat. 210. num. 7.
12. In promptu seles offerret replicatio, quippe quoniam Camerale de facto, nulliter, ac indebitè in naturalem bonorum fe intruserunt occupationem, ciuili possessione penes tutricem relicta, quæ nunquam fe habuit pro spoliata, iurèque merito in actu productionis Chirographi pro manutenzione instituit, cui assentiendo fîscus eam in legitimam agnouit possessricem, §. remeinde, insinuat. de interd. Rot. coram Gregorio X V. decif. 458. num. 2. & in Montis Politiani bonorum 1. Iulij 1648. coram R. P. D. Melio, in princ. nunc impressa apud Tanagel. de sacro Rot. Audit. Rota in Vladislavian. Ville de Hoppenbruch, 3. Aprilis 1646. num. 1. coram Reuerendissimo Cerro.
13. Et non sine ratione, tum quia ciuilis traxit ad fe naturalem dimissam à Summo Pontifice, vt notant Doctoe. in l. eam possidere, §. qui ad nudum, ff. de acquir. possiss. & latius prosequitur Rota in Ariminen. fideicom. 23. Iunij 1641. §. nec obstat, coram Reuerendissimo Cerro impressa, nunc decif. 45. part. 9. tom. 1. recent. tum quia ex verbo
- supremi Principis non secuta actuali traditione possessio transferretur, ad latè tradita per Gratian. difcept. 310. ex num. 5. tum quia dum Papa iussit infantes reintegrari, vtiq; præcedens spoliū à fîsco commissum fateri videtur, vt de fe patet, & comprobatur Rota in d. Ariminen. ea ratione, quia reintegratio in possessionem per Papam, vel Iudices, non nisi spoliatis decerni consuevit.
- Animaduertendo insuper, vt pandit etiam simplex lectura Chirographi, quod officium Gubernatoris versabatur tantummodo circa transactionem, non quidem respectu bonorum, sed quoad iura Cameræ super bonis competentia infantibus de Cintis cedenda pro summa pecuniarum ab eodem Gubernatore concedenter arbitrandæ; quæ quidem iura, seu præteutiones fîci interim illiquidæ, nec dominium, nec possessionem Cintis quantum ad naturalem omnino reintegrandam, nullatenus impediabant, Alex. in l. 3. vbi in ff. de acquir. possiss. latè post alios Gratian. difcept. 734. n. 47. & seqq.
17. Hinc propterea Cintij ex huiusmodi Chirographo omnimodo spolij purgationem præstebente, in statu quo reperiebantur ante passam confiscationem spoliatiuum præexistere dicebantur, Causalet. decif. 308. sub num. 1. vers. quoad prædici, Ferentill. ad Burat. decif. 848. num. 14. Gratian. difcept. 734. n. 5. & per totam.
18. Quibus ius exinde quæsitum per actus subsecuentes Papam noluisse auferre comprobabam supra, §. in tantum quod, cõque magis cum cuncta ab inde nulliter, læsiuè, & contra formam posterioris Chirographi processerint.
19. Nulliter, inquam, quia non tam contra stylum ad oblationem vnius Casale Turris nouæ deliberavit, cum tamen iuxta morem Curie ad minus tres prætequitantur, Gratian. difcept. 739. num. 22. & 23. Rota decif. 107. & decif. 122. post vtraique. Post de subbuss. & latè post alios prosequitur Rodolph. in prax. part. 1. cap. 15. ex num. 132. Quam ex forma rescripti Pontificis, in quo sanxit quidem in cæteris nullam Iuris Statutorum, consuetudinis, aut styli in subbustatione Casalis adhibendam solemnitate, concursum tamen oblatorum non derogauit. Quinimò plures oblatores præsupposuit, ibi, quod offerre volentes deberent, quæ pluralis locutio plurius desiderat, non vnius dumtaxat concursum, vulgata l. vbi numerus, ff. de testibus, l. fin. ff. ad Trebell. cap. pluralis locutio, de reg. iur. in 6. Gratian. difcept. 570. n. 35. Surd. decif. 202. n. 14. & decif. 210. n. 9.
20. Cui sine interpretationi prætereque quod famulantur iura, & stylus, mens quoque Pontificis conuenit; quippe qui excludendo oblatores post terminum præfixionem, & lapsum comparantes ad vnum etiam per verbum (neminem) negatiuium, ac in singulari prolatum fe restrinxit, Surd. decif. 243. num. 6. & seq.
21. Ob quam specialem, seu indiuiduam expressionem offerre volentium, & discretarium comparentium in retinno, & extra eam, vt nimirum plures in retinno offerre deberent, & nemo post terminummitteretur, dubio procul innouit, quod Summus Pontifex circa oblatores innouare non intellexerit, nisi post lapsum decendij, quo neminem adlicitandum admitti vultit, contra text. in Authen. hoc ius porrexitum, Cod. de sacros. Eccles. Gratian. difcept. forens. 321. num. 19. San Felice. decif. 100. numero centesimo decimo septimo, vbi quod superueniens oblator maioris summae post lapsum

lapsum termini ad exclusionem priorum admitti debeat.

22. Nulliter etiam, quia ex abrupto in citatis infantibus, seu eorum tutrice ad deliberationem deuentum extitit, & tamen citatio concernens defensionem lre non tam naturali, quam diuino neceffario adhibenda prætermitti à Gubernatore, minùve à Papa tolli potuit, Genef. cap. 3. num. 10. Clem. Palſtoralis de re iudic. Gloſſin Clem. ſap. in verb. defenſionis de verbor. ſignif. Caualer. decif. 53. num. 1. & 2. Grarian. diſcept. 898. num. 16. Rota apud Poſt. de manum. decif. 285. num. 1. Vbert. de Citat. tom. 1. cap. 8. num. 189. & ſub num. 193. verſ. Item in cauſis.

23. Nulliter demum ob incertitudinem quam ex ſubſtantiis debitoris eſſent, quæque fideicommiſſo obnoxia præxiſterent, Ramon. conſil. 36. num. 60. Thomat. decif. Macerat. 269. n. 12. Gratian. diſcept. 519. num. 67. & ſeq. Rota in Percellen. ſeu Caſalen. bonorum, 10. Maij 1638. coram R. P. D. Benilaqua, §. huiusmodi autem in fin. nunc impreſſa apud nos in addit. ad Caſtill. de aliment. decif. 127. Quoniam ſuppoſita fideicommiſſis nec ſubſtantiis, nec deliberati poterant, Rota apud Poſt. de ſubſtaſt. in addit. decif. 190. num. 21. vel ſaltem pretium inueſtiri, quoad iſtam partem, & quoad illam creditoribus reſundi debuiffet, & per præambulum diſpoſitionem, vt dicam infra, à liberis fideicommiſſum certificari debeat.

25. Læſiùe autem quia licet in ſubſtantiatiōe enor- miſſima, & ſupra dimidiam requiratur læſio, ex l. 2. C. de reſcind. vend. Gratian. diſcept. 926. num. 15. Rota apud Poſt. in addit. decif. 128. num. 20. & decif. 219. num. 9. & decif. 232. num. 9. & in traſl. inſpect. 59. num. 5. & in addit. diſcept. num. 2. in fin. & num. 3. vel ſaltem iura tertiam ad diſpoſitionem Statuti Vrb. lib. 1. cap. 154. vbi notat Fenzon.

26. Attamen omiſſo, quod in ſubſtantiatiōe iudiciali læſio in ſexta ſolummodo ſufficiat, iuxta approbatam opinioem à Rota poſt alios in Romana leſionis, 12. Iunij 1654. coram R. P. D. Bichio, §. læſio autem & Hodiern. contron. 40. num. 60. latè Nuguerol. allegat. 18. num. 71. obiecto dupliciter occurritur, & primo non militare, quando nulla proſus cognitione præmiſſa Princeps bona prærenſi debitoris ſubſtantiis, & vendi mandat, ne in ordine iudicij, meritis cauſæ, & bonorum valore ſufſantes ſuccumbere ardeantur; ſeculſus namque ſubſtantiatiōem ſolemnicatibus, iuſtitia pretij ex eis argui nequit, San Felice. decif. 111. & decif. 268. num. 8. Poſt. de ſubſtaſt. in addit. inſpect. 47. num. 30. & inſpect. 49. num. 5. & poſt traſl. Rota decif. 151. in fin. princ. & num. 1. & ad tem optime ratiocina- tur Gratian. diſcept. 27. num. 7. & 8. Secundo, nec quando de intereſſe infantum, quorum intuitu quælibet etiam in minima parte læſio, contra- ctum, ſeu deliberationem nullam reddit, ex traditis poſt alios per Caren. reſolu. 65. num. 16. 17. & 18. & per Gratian. diſcept. 644. num. 51. & in eadem cauſa per Maurent. decif. 64. per totam, maxime in fine, vbi teſtatur Senatum iudicaffe nullum contractum à pupillo factum, ex eo quod deſſet villicas, tamenſi veniam impetrallet à Sere- niſſimo D. Duce Mantuz.

27. Maxime cum Gubernator de mandato Ponti- ficis ſubſtantiare, ſeu vendere tenetur; quo caſu intelligitur alienationem pro iuſto pretio deman- datam viſque adeo, vt quælibet læſio pro nullitate diſtinctionis ſufficiat, vt aliis conſeſſis optime ratiocinatur, Nuguerol. d. allegat. 18. n. 61. & ſeq.

29. Læſio vterius eo ipſo probata reſultat, ex quo pro diſſoluendo ate alieno Franciſci eorum Aui deuentum fuit ad diſtinctionem Caſalis conſpi- cuitur Turris nouæ prouentibus ab eorum maiori- bus, ad quem propterea ſaltem habuiculer, ac in potentia affectionem habebant; quæ poſtmodum ad actum deducta apparet, dum ingenui capaces effecti auocationem Caſalis omni ſtudio procurare non deſtiterunt, ex quibus pro nullitate ſubſtantiatiōis neceſſario inferitur, l. ſi in emptione, ff. de Minor. Franch. decif. 17. num. 18. Surd. conſil. 226. num. 17. Gratian. diſcept. 26. num. 24. in fin. & 25. Ramon. conſil. 4. ſub n. 81. verſ. & ſi minori.

Contra formam ſcripti, ex quo prius non liquidauit quantitatē acquiſitam à Franciſco in diplomate Pontificio non ſpecificatam, niſi cum diſtione, in circa, cuius aſſertio non attendi- tur, ex quo ne offenderentur fideicommiſſa cum graui præiudicio vocatorum, præſum quantita- tem probare neceſſarium erat, ex traditis per Gra- tian. diſcept. 277. num. 24. & ſeq. & repetitis diſ- cept. 512. num. 9. & ſeq. Maxime cum ex menſura- tionem præmittenda in longè minori rubiorum ſumma detegi potuiſſent empta per Franciſcum, & augti fideicommiſſo obnoxia, vt infantibus non expediret ſubſtantiatio totius Caſalis; dum aliunde cum minori damno creditoribus ſatisfacere poterant, quemadmodum iura diſponunt, l. ob 21. C. de præd. minor. l. magis p. 2. §. ne paſſim, ff. de reb. cor. ad ſatietatem appoſite tamen ad caſum nouum, Thomat. decif. Macerat. 245. n. 7. 11. ſeq. ac per tot. vbi alios reſcenſet, quibus in proxi- mis terminis addo Rotam coram Eminentiſſimo Orthobono decif. 70. n. 11. & 12.

Minùve demandat à Pontifice in Chiro- grapho præmiſſis diuiſionem ad effectum, vt ex pretio acquiſitorum creditores Franciſci ſatisfacti dimitterentur, & fideicommiſſo obnoxiorum valor pro cautione ſubſtitutorum in tot locis Mon- tium, iuxta illius formam implicaretur, cap. Prudentiam, de Offic. deleg. cap. cum dilecta, de reſcripti. Mantic. decif. 303. num. 2. Thomat. decif. Macerat. 97. n. 3.

Tor igitur nullitatibus ſcatens ſubſtantiatio ex ſubſecuta ratificatione conualidari nequiuir, vel quia quod nullum eſt, ratificationem non recipit, Bart. in l. obſeruare, in fin. ff. de Offic. Proconſul. Capyc. decif. 43. num. 2. & in puncto ſubſtantiati- nis, Ramon. conſil. 84. num. 15. Gratian. diſcept. 124. num. 26. & facit Surd. decif. 70. num. 15. & 16. vel quia pro validitate huiusmodi ratificationis non interueniunt ſolemnitates, quæ neceſſaria fuiſ- ſent in contractu venditionis, Bart. in l. ſi ſimus, in fin. ff. de leg. 3. Surd. diſt. decif. 70. num. 14. & 15. Gratian. diſcept. 565. à num. 47. ad 55. & diſcept. 933. num. 16. Rota apud Poſt. de ſubſtaſt. decif. 199. n. 10. & decif. 190. num. 25. & 26. par. 6. reſcenſet. & coram Eminentiſſimo Orthobono decif. 265. num. 22. vel quia tutrix ratificans ignara præſumebatur nulli- tarum ſubſtantiatiōis; quæ tamen ſpecifica re- quirebatur ſcientia, ac cuiuſcunque defectus tam iuris, quam facti, Oſac. decif. 176. n. 3. & 4. Ramon. d. conſil. 84. ſub n. 15. Rota coram Ludouil. de- cif. 260. num. 15. & decif. 470. num. 20. coram Burat. decif. 410. num. 11. & apud Poſt. de ſubſt. aſt. decif. 199. num. 8. & decif. 216. num. 21. & decif. 244. num. 2. & 3. vbi rationem allignat, quia ratificatio intelligi debeat cum ſuppoſito validitatis actus ratificati, & in Romana domus, 31. Maij 1655. §. fin. coram R. P. D. Benilaqua, vbi alie cumulantur quibus

addq

addq

addo coram Eminentissimo Orthobono decif. 191. num. 19. 20. & 21. ubi rationem mox adductam repetit, subiungens, quod ratificans potuit credere actum ratificandum fuisse validum, & nunc accedit Ioan. Carol. Antonell. de tempor. legal. lib. 2. cap. 65. num. 10. vel quia si licitator, seu deliberatarius non obstantibus calore iudicii, interpositione auctoritatis amplissima Pontificis, quarumlibet solemnitarum, derogatione, ac decreto iudicis, de viribus acquisitionis per eum factæ dubitabat; aliunde certe quam ex ratificatione tutricis remedium emendicare cogebatur. Ex hac enim tutelaram congerie inutili, subhastatio de magis euidenti nullitate suspecta arguitur, gloss. in l. si quis sub conditione, ubi etiam Bald. ff. de cond. institut. Doctores in l. testamentum, C. de testam. Socin. consil. 205. num. 6. lib. 2. Scot. respons. 24. n. 6. tom. 1. lib. 1.

38.

Omni in casu actus subhastationis præcedens in subsecutam ratificationem, nec est conuerso influent; aut coniungitur, ut exinde validitas distractus. Casalis Turris nouæ insurgeret. Quippe quoniam ratificatio subhastationis tot nominibus nullæ ex nunc, independent, & vi actus omnino nouus consideratur, Surd. d. decif. 70. num. 14. 17. 22. ac per totam, cum ibi notatis per Hodiem. num. 1. & 2. Gratian. discip. 965. num. 3. & seq. Ioan. Carol. Antonell. de tempor. legal. lib. 1. cap. 62. num. 20. & 3. vtriusque ergo, nimirum subhastationis, ac ratificationis inspecta nullitate iura habentes ab Excellentissimo Aldobrandino ad reintegrationem obstringuntur.

39.

S V M M A R I V M.

- 1 Feudum alienatum in comprehensos non efficitur nonum.
- 2 Refutatio feudi dicitur, quando alienatur in comprehensum iure succedendi reservato.
- 3 Obstantia pro feudi transmissibilitate in extraneos attenditur.
- 4 Dicitio, quibuscunque, efficit feudum in quoscunque transferrim.
- 5 Surdus consilio 502. sub numero 12. declarat.
- 6 Nemo plus iuris in alium transferi, quam ipse habet.
- 7 Inuestitura prima attenditur stante potissimum relatione ad eam in subsequentibus.

O B S E R V A T I O X C.

EST id quod maior pars feudi istius vacans pro obitu Aloyisij quarti Fratris Domine Marchionis ab eo possideretur titulo emptionis eius Patris, ac propatruum ad compellendorum; id tamen successit cum clausula, feudi natura non mutata, & cum protestatione, quod per huiusmodi venditionem feudum non efficeretur nouum; ideoque in discussione præsentis causæ adhuc inuestitura originalis primi acquiræntis quoad ipsos acquiræntes, eorumque vtriusque sexus possessorum inspicit debet, Doctores in cap. de eo qui sec. fin. agnat. Schrader. de feud. part. 8. cap. 5. num. 26. vers. aut hoc non est expressè actum, alios cumulat Surd. consil. 474. n. 4. & seq. & decif. 343. num. 37. in fin. & n. 38. Bonden. collect. 35. num. 88. Rota in Forolinen. seu nullius

1.

Castroren. 14. Martij 1657. num. 14. coram R. P. D. Albergo.

Tantòque magis, quia inspectis referuationibus adiectis contractui per venditores, resoluatur venditio in simplicem reversionem restitutam ad personas in contractu expressas in præsentis summano, nunc quoniam per Vassallum feudo à se abdicato, quod extinctis emptoribus cum eorum lineis ad feudi successionem admittatur, nil aliud importat, quam reversionem merè personalem, Curt. sen. consil. 48. sub num. 30. vers. ego verum, Mart. consil. 32. num. 19. Manent. consil. 45. n. 71. Rot. decif. 341. sub num. 3. & decif. 603. num. 13. part. 4. tom. 3. recent.

2.

Quas inter referuationes legitur quoque regressus modificatus in euentum scilicet, in quem emptores, aut eorum hæredes in infinitum inter viuos, siue in vltima voluntate per quemcunque modum non disposuissent; dum igitur emptores cum facultate prædicta à venditoribus admittit, & per Episcopum hactenus non impugnata acquisitionem fecerunt, signum euidentis deducitur transmissibilitatis eiusdem feudi in quoscunque mulieres etiam extraneas cum masculis, & agnatis in concessione eiusdem feudi comprehensis, ad quem effectum obseruatia iure comprehensos subsecuta plurimum deseruit, Purpur. consil. 367. num. 76. vers. & quia, Crauet. consil. 414. num. 4. in fin. & num. 8. vers. quanto considerare, dixi allegat. 85. num. 11. lib. 2. Menoch. consil. 65. num. 60. cum adductis per Rot. in Auenion. Saluiani, 10. Februarij 1651. §. eo magis, coram R. P. D. meo Bichio, impressa apud nos in addit. ad Castillæ aliment. decif. 38. & in Sarinaten. feudi, 1. Julij eiusdem anni, in fin. coram Eminentissimo Orthobono, & prius in Bononien. emptoribus, 16. Junij 1589. §. quia licet, in fin. coram Orano, & in dicta Forolinen. seu nullius Castroren. 14. Martij 1657. num. 26. coram R. P. D. Albergo.

3.

Ad quorum corroboracionem apprimè confert stipulatio adiecta contractui à venditoribus per se, & hæredes quoscunque, & ab emptoribus respectiua pro se, & hæredibus quibuscunque, ob quam simpliciter extraneos, multoque magis feminas expressè vocatas, ac descendentes venire à quopiam non controuertitur, ex cumulatis per Crauet. consil. 414. num. 1. & 6. Schrader. de feud. part. 7. cap. 3. num. 1. & per Rot. in d. Sarinaten. feudi, 1. Julij 1651. §. etenim cum, coram Eminentissimo Orthobono, nunc decif. 265. apud eundem, Ad dent. ad Rot. decif. 36. n. 19. part. 3. recent. dixi allegat. 49. n. 6. & 7. lib. 2.

4.

Hoc autem stante parum aut nihil interest, quod Surd. consil. 502. sub n. 12. per viam transfusionis firmaverit fœminam in feudo concessio pro hæredibus quibuscunque non extantibus masculis, & post eos succedere; tum quia non supponit expresse vocationem; tum quia nemo satisfit absurdo, quod sequi possit, ut nimirum extranea cum agnatis possit succedere; literaliter autem vocata deficientiam masculorum expectare inutiliter cogetur, & forsan ab extranea per masculum inuestitura, vel aliter admittit excluderetur, tum demum quia contrarium alias sustinuit, vix dixi art...

5.

Ceterum non video qualiter subsistere possit quoad eadem bona, dum permanent penes feudatarios principales in ampliori forma inuestitos, iuxta strictas feudorum consuetudines, quoad alienationes, & succedendi ordinem regulari de-

beant;

beant; translati verò in subfeudatarios impropria adeo efficiuntur, vt feudorum leges in illis nullatenus obferuentur, facultatemque alienandi qualitercunque Marchiones, & Nobiles de Gonzaga subuassillis impendere valerent, si penes ipsos non præxiſſet, ex vulgari regula, *Nemo plus iuris, de qua in l. filius, Cod. de donat. Dec. in l. Nemo plus iuris, num. 2. ff. de regul. iuris, Surd. consil. 563. num. 6. & decif. 330. num. 11. Schrader. de feud. part. 8. cap. 7. num. 55. in fin. & 56. Rot. decif. 605. in fin. part. 1. recent. Bonden. collect. 23. n. 31. collect. 37. n. 136.*

Quod verò Aloysius tertius Patet meæ principalis pacto inalienabilitatis acquieuerit, gratis dicitur, nullibiſque legitur, quin potius cum cæteris Nobilibus viriliter contrarium ſuſtinuit, primamque concessionem feudi abſque dicta conuentione ſubſecutam nullatenus alteratam per reuocationem dicti pacti à ſacta Rota pluries declarati obtinuit, vt in decifione impreſſa; ideoque cum præſciti relatione ad præcedentes inſtitutas ſemper in ouationes emanarunt, & propterea concessio prima, quemadmodum iacet, omnino inſpici debet, vt dixi art. 1. & latius comprobat Rota in *Rauennaten. domus, 14. Iuris 1649. §. quoniam concessio, coram R. P. D. Royas*, nunc inter eius impreſſas decif. 402. num. 4. & decif. 444. n. 5. & 6. cum adductis per nos allegat. 1. n. 1. & ſeq. & allegat. 21. n. 35. & allegat. 72. n. 41. lib. 2.

SUMMARIVM.

1. Forensis est capax mobilium & pecunie, non obſtante ſtatuto prohibiſſimo alienationis ſtabilium in forenſis.
2. Forenſi legatum in pecunia non debetur, ſi in hereditate extant ſolum ſtabilia, ſtante ſtatuto prohibiſſimo alienationis immobilium in exteros.
3. Feudalitas non ſi in ſtabilibus verificatur.
4. Contrarium eadem eſt diſciplina.
5. Allodialitas libertatem importat à feudo, emphyteuſi, cenſu, ac decima.
6. Forenſis ex decreto incolarum excluduntur etiam ab eſtimatione ſtabilium.
7. Forenſis exceptio à ſiſco tantum opponitur.

OBSERVATIO XCI.

DOMINVS olim Bonifacius Bobba in ſuo cum quo poſtea deſceſſit, teſtamento, inter cætera Iure legati reliquit Domino Carolo Rubeo Papienſi eius ex ſore nepoti ſcuta ſexmiſſe ſexcentum ſemel tantum perſoluenda per eius hæredes in allodialibus in termino annorum duorum à die obitus cuiusdem teſtatoris.

Cuius legati vigore D. Gaſpar illius filius aduerſus D. Marchionem Francicum Rolandum à Valle, vt poſſeſſorem Palatii Lù relicti in hereditate teſtatoris iudicium ſaltiani pro conſecutione legati intentauit, in quo non ſolum Dominus Rubens, tanquam forenſis, exclusus ex decreto incolarum Senatus conſulto remanſit. Verum etiam legatum huiusmodi Ducali Cameræ competere ſancitum fuit.

Eſto enim quod legatum forenſi relictum in Iou. Pauli Melij Obſervat. forenſi

quancitate, non obſtante Statuto de prohibita alienatione immobilium in forenſes, ſuſtineatur, *l. ſi choruz, 77. §. 1. ff. de legat. 3. Carpan. ad §. Collegis Nouar. Conſtit. Mediolani, n. 105. & ſub n. 243. Cyriac. contr. 204. n. 101. & contr. 296. n. 16. Riminal. conf. 501. n. 49. Surd. decif. 30. n. 36. & ſeq. Pigant. ad Stat. Ferrar. rubr. 98. n. 32. Royas decif. 355. n. 9. & ſeq.*

Iſtud tamen à demum ſibi locum vindicare Senatus iudicauit, quod in ipſa legantis hereditate reperiuntur pecunie, mobilia, aut ſe mouentia, in quibus legatio abſque appoſitione manus ad ſtabilia ſatiſſime poſſet, vt ex mox citatis Doctoribus colligitur, & magiſtraliter comprobat ſatiſfaciendo omnibus contrariis, Decian. conſil. 33. n. 3. & per tot. lib. 1. quem ſequitur Ciarlin. contr. 37. n. 88. & contr. 91. n. 15. Surd. d. decif. 30. ſub n. 35. rursus poſtremo.

Maximè quia teſtator iuſſit legatum ſolui in allodialibus, quæ quidem qualitas allodialitatis contradiftincta à feudalitate, non ſi in ſtabilibus verificari poſſet, quemadmodum & ipſa feudalitas, Surd. decif. 204. n. 2. Mantica de iacis & ambig. lib. 22. tit. 1. n. 9. Valaſca de iure emphyt. q. 20. n. 4. Fulgin. de emphyt. in prelu. q. 1. n. 2. in fin. & 3. & q. 5. n. 19. ratio assignari poſſet, quia contrarium eadem diſciplina eſſe debet, ſi contra tabulas, 35. ff. de vulg. inſtit. qui ſunt ſui, vel alien. iur. in princ. Surd. decif. 292. n. 31. Cyriac. contr. 65. n. 2. & 3.

Vltra quod allodialitas nil aliud importat, quàm libertatem à feudo, emphyteuſi, cenſu, ac decima, Carena reſol. 160. n. 1. Surd. conſil. 35. n. 11. & decif. 177. n. 5. vbi quod allodium dicitur quaſi aliunde non recognitum; quæ ſine qualitas recognitionis negatiue in mobilibus tantummodo applicatur, ſtante potillimum quod Decretum incolarum forenſes etiam ab eſtimatione, ſeu preter expreſſe arctat, quo caſu ad exclusionem forenſis quælibet ambiguitas ceſſat, ex traditis per Cyriac. contr. 204. n. 24. & 102. Ciarlin. contr. 37. n. 87.

Cumque legatum huiusmodi etiam petitum in ſtabilibus iudicialiter appareat, & incapacitas illud conſequendi ſolius ſiſci commodo cedat, Surd. conſil. 93. n. 15. Cyriac. contr. 205. n. 170. & 171. latè poſt Senatum Mantuæ in decif. ibidem impreſſa, V. Preſes Melius alleg. 52. n. 8. & ſeq. & alleg. 110. n. 8. & ſeq. lib. 3. ea propter idem legatum Ducali Cameræ deuolutum Domini unanimiter decreuerunt; eoque magis quia poſſeſſores hereditatis Bobbe loco opponendi incapacitatem legatio ex capite forenſitatis pro admiſſione cuiusdem ad ſtabilia contra prædictum ordinem incolarum in iudicio viriliter inſtiterunt.

SUMMARIVM.

1. Conſeſſio dotis receptæ adminiculata probas ſolutionem dotis etiam ad effectum conſequendi reſtitutionem ſuper fidei commiſſo. An idem dicendum quoad feudalitatem, n. 2.
3. Licentia obligandi ſendum ſub ſucceſſore non operatur. Obligandi ſendum pro dote, ea ſemel in allodialibus reſtituta reſoluitur, n. 4. Siricè interpretatur, nec de caſu ad caſum extenditur, n. 5. Domini hypothecam non ſupplet, n. 7. Obligandi ſendum tranſiſt in ceſſionarium ſine alia licentia, n. 11. Contrary, n. 12.
6. Conditione non impleta ceſſat omnis actio.
8. San Felice. decif. 98. num. 20. in quibus terminis procedat.

9 *Fendum pro dote non dicitur tacite obligatum.*
10 *Autor allegat. 39. n. 6. lib. 2. declaratur.*

OBSERVATIO XCII.

QUAMVIS confessio dotis receptæ admisculata, & verisimilis propter coniecturas actualis solutionis probet etiam ad effectum, *Authen. res que, C. comm. de legat. ad tradita per Cephal. consil. 474. numero decimo, Bursat. consil. 32. num. 31. Fulcar. consil. 23. sub n. 14. versic. & hoc sentio, & de substitui. quest. 332. num. 29. Leoncilli. decis. Ferrar. 137. num. 4. Rot. in Cefenaten. bonorum. 10. Martij 1649. n. 4. coram R. P. D. Peningero.*

Nihilo tamen minus dubitabatur, an præcedens conclusio pro regressu ad feudalia procederet, ex quo Decretum Montisferrati 14. pro forma effectuum dotis numerationem requirit; quo casu confessionem de recepto non suffragari, animaduertit Manent. *consilio 86. n. 9.*

Vnde prætermilla discussione prædictæ quæstionis ponderatum fuit, quod licentia hypothecandi feudum à prædecessore concessa pro restitutione dotis, eueniente casu sub successore non afficit, *cap. 1. qui successores. & latius comprobaui allegat. 16. per tot. lib. 2.*

Præterquam quod dote in allodialibus semel restituta, assensus quoad feudalia euauit, neque extendi poterat, vt feudalia pro allodialium in satisfactionem dotis assignatorum euictione adhuc obnoxia remanerent, Manent. *dict. consil. 86. per totum, Afflicti. decis. 286. numero secundo, maxime, quia assensus in feudilibus strictè interpretatur, neque de casu ad casum extensionem recipit, Surd. decis. 189. numero trigesimo tertio, & seqq. & decis. 325. numero nono, Cyriac. controuerf. 143. numero decimo quarto, & controuerf. 178. num. 65. & controuerf. 189. num. 5. & controuerf. 313. num. 24. Staiban. iun. resolut. 61. num. 25. cum adductis per nos alleg. 11. num. 1. & alleg. 44. n. 5. & 6. lib. 2.*

Vtcrius ad exclusionem omnimodam obligationis feudaliū animaduertebatur, quod Procurator in mandatis habuit obligandi feudalia pro dote; quatenus medietas in allodialibus prius implicaretur, quod cum factum non appareat, obligatio propterea feudaliū pro non facta habetur, Cyriac. *controuerf. 424. numero duodecimo, Nig. de laud. quæstione 7. articulo 1. numero vigesimo quinto, dixi allegat. 6. numero vigesimo, lib. 2.*

Neque superueniens assensus Scenissimi, seu præcedens defectum hypothecæ supplet, dixi *allegat. 44. numero septimo, & octauo, & allegat. 82. num. 19. & allegat. 101. num. 18. lib. 2.* Quidquid in contrarium concludere videatur, San Felic. *decis. 98. num. 20. & seq. loquitur secundum constitutiones Regni favore dotis in feudilibus saltem tacitam tribuentis hypothecam, quod iure communi inspecto etiam in causa dotis prohibitum censetur, per textum in cap. 1. de prohib. feud. alien. per Lothar. & in cap. 1. §. donare qualis. ob feud. alien. pot. Mantie. de iacit. & ambig. lib. 3. tit. 25. n. 3. & seq. Merlin. de pignor. & hypothec. lib. 2. quest. 11. num. 1. & 7. Vnde quod dicebatur allegat. 39. num. 6. lib. 2. Feudum etiam Domini assensu non adhibito obligari posse intelligitur ad effectum, ne per hoc Vallallas in-*

cidat in commissum; non autem, vt obligatione aliqua, seu hypotheca deuinciatur.

Hactenus examinata concernunt in substantiam obligationis feudaliū respectu vxoris, siue Nurus feudatarij; præterquam in dubium quoque reuocabatur, num licentia filiz concessa pro eius dote constituenda super eisdem feudaliū illius pariter cessionariis absque alio assensu suffragaretur. Circa quod licet non desint, qui defendant opinionem affirmatiuam, nimirum, quod licentia à Domino feudi pro obligatione feudaliū concessa cedenti absque alio assensu in Cessionarium transeat, Rosental. *de feud. cap. 9. conclusio 20. numero primo, & in gloss. A. & facient latiusse tradita per Nig. de laudem. quæstione 19. artic. 1. num. 11. & per totum.*

Ex veteri tamen sententia contrarium omnino suadet in tantum quod Cessionario habentis creditum super feudaliū alio nullatenus comptat, nisi assensu Domini cessionem reportauerit; ita post alios comprobaui *allegat. 44. numero nono, lib. 2. & nunc accedunt Francisc. decis. 75. num. 2. à Pont. de potestat. Proreg. tit. 8. §. 11. num. 7. & S. Staiban. iun. resolut. 61. num. 21.*

S V M M A R I V M.

- 1 Tortura quibus ex indicij inferatur arbitrium est Iudici. Ex indicij etiam non perfectè probatis coram supremo Tribunali decernitur, num. 2. Declara, vt num. 8. & num. 12.
- 3 Arbitrium Iudicis circa sufficientiam indiciorum à iure regulatum recipit.
- 4 Fama ad probationem qualiter testes deponere debeant. Bona probatio contrariam male destruit, num. 6.
- 5 Fama concludenter probata non facit indicium ad torturam. Bona rei non impedit quominus reus ex alijs torqueatur, n. 7.
- 9 Mendacium circa accidentaliter non facit indicium ad torturam.
- 10 Mulieres in criminalibus non sunt integra fidei.
- 11 Peritiam repellit testem.
- 13 Varium sum applicatur.

OBSERVATIO XCIII.

CASPARI in carceribus detentus, num ad torturam indicijus conferretur in dubium reuocabatur. Esto enim quod sit arbitrium Iudici, quænam indicia ad inferendam torturam sufficientia, ad notata per Bart. & alios in l. 1. ff. de queston. Clar. in §. fin. quest. 64. vers. dixi quoque, Caball. *resolut. 200. num. 143. & resolut. 251. num. 14. Caren. de Sanit. Offic. Inquisit. tit. 10. §. 5. num. 19. Guazzin. de defens. reor. cap. 4. num. 10. Bal. in alt. var. quest. 3. n. 9. & 15. fol. 4. Quodque coram supremo Tribunali ex indicij etiam non perfectè probatis tortura inrogetur, Caualer. de Brach. Reg. part. 3. n. 13. Clar. in §. fin. quest. 63. vers. seu scis, ibi, bene verum, Guazzin. de defens. reor. 30. cap. 32. in fin. Caren. de Sanit. Offic. Inquisit. tit. 10. §. 6. n. 12. Ioan. Bott. *consil. 2. n. 55. vers. nisi causa, Bal. tract. var. quest. 5. n. 9. & seq. fol. 10. Glimb. consil. 37. n. 31.**

Abicitium

Arbitrium tamen Iudicis circa sufficientiam indiciorum à lue regularum esse debet, videlicet ex opinionibus, & dictis Doctorum, Farinac. *quest. 43. num. 126.* Menoch. de *arbitr. iudic. quest. 13. per totam*, & *cas. 270. num. 5.* Cachet. *decis. 79. n. 57.* & 58. Caren. de *Sanct. Offic. Inquisit. tit. 10. §. 50. num. 20.* Caball. *resolut. 200. num. 144.* Guazzin. de *defens. reor. 30. sub num. 10. vers. non tamen*, Ball. *tract. variat. dict. quest. 3. num. 10. fol. 4.* & in generali latius examinat Valeron. de *transact. tit. 3. quest. 1. num. 21.* Rot. in *Licien. administrationis*, 23. Iunij 1688. n. 2. coram Reuerendissimo Cerrò.

Tria verò indicia, quæ per quicumque pro tortura inquisito inferenda, nimirum mala fama, variatio rei in eius depositionibus, & depositio Annæ Mariæ, sufficientia nullatenus videbatur; prætena namque mala fama ex trium testium depositione de auditu probata non dicebatur, ad quem effectum probationis famæ non sufficit, quod testes dicant audiuisse, nisi addant publicè, & à maiori parte populi, iuxta opinionem Bartol. communiter receptam in l. de *Minore*, 10. §. plurimum, num. 12. ff. de *question. Cylicac. controuers. 438. à num. 87. vsque ad 92.* ubi quod fama nunquam perfectè probetur, Ball. *tractat. variat. quest. 13. num. 16. & sequent.* Horat. *Perf. consil. criminal. consil. 11. num. 10.* & *consil. 33. num. 9.* Caren. de *Offic. Sancti. Inquisit. tit. 10. §. 10. num. 67. & seq.*

Præterquam quod fama etiam concludenter probata de se indicium ad torturam non præstat; bene tamen alias delicti præsumptiones coadiuuat, Clar. in §. fin. *quest. 21. post princ. ibi.* *fama enim, in crim.* Crauet. *consil. 41. num. 6.* Ciatlin. *controuers. 10. num. 130. & seq.* Giurb. *consil. 43. num. 17. & 18. & consil. 91. num. 43.* cum adductis per Caren. de *Sancti. Offic. Inquisit. 10. §. 10. n. 64. 73. & seq.*

Cum præcipue ex parte rei è contrario bona ipsius fama in defensionibus per testes omnimoda fide dignos concludenter probata resularet; quæ quidem probatio contrariam probationem malæ famæ prosternt, eique præualens, Clar. in §. fin. *quest. 60. sub num. 2.* Roland. à Valle *consil. 16. num. 24. 25. & 26.* Caball. *resolut. 84. numero decimoquinto*, ubi quod tollat solummodo indicium malæ, nec impediatur reum torqueri, quod alii adit indicium; sed illud reprobatur *resolut. 200. num. 146.* & *resolut. 282. numero decimo*, & *undecimo*, Horat. *Perf. consil. 2. num. 12. & 15. & consil. 4. num. 7. & consil. 8. num. 13.* Caren. in *tract. de Sancti. Offic. Inquisit. tit. 11. §. 10. num. 79. & seq.* ubi tamen ex magis probata opinionè concludit, quod bona fama rei non impedit quo minus ex aliis indicijs torqueatur, Guazzin. de *defens. reorum 28. num. 18. & 19.* & numero *vigesimo*, ubi etiam quod ex lapsu triennij in quo reus honestè vixit, præsumptio malæ fidei tollatur.

Hinc ergo cum in hoc per contrarias probationes rei indicium sihi super mala fama elisum remaneat; ideo neque etiam à supremo Tribunali attendi debet, Rota Auenion. *decis. 93. n. 10.* Guazzin. de *defens. reor. 30. num. fin.* Giurb. *d. consil. 87. in fin.*

Indicium aliud ex mendacijs, & variationibus circa accidentalia emissis desumptum utique nec sufficiens, nisi cum alijs cumulatum reputabatur, Clar. in §. fin. *quest. 21.* Caball. *resolut. 200. num. 135. & 136.* Caren. de *Sancti. Offic. Inquisit.* Joan. Pauli Melij *Obseruat. forensif.*

tit. 10. §. 14. num. 18. Giurb. *d. consil. 87. num. 7. 27. & seq.* Guazzin. de *defens. reor. 19. cap. 2. num. 5.* ubi quod ut quis ex variatione torqueatur necesse sit, quod in facto interuenierit, Horat. *Perf. consil. 10. num. 14.*

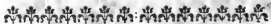
Depositio tandem Annæ Mariæ, nec ipsa indicium releuans præstat, non solum quia licet mulieres in criminalibus in testes admittantur; aliquantulum tamen de fide ipsis diminuitur, Crauet. *consil. 99. sub num. 5. vers. sed ipsa*, Caball. *resolut. 288. num. 64.* Giurb. *consil. 43. num. 5. & 27.* Caren. in *tractat. de Sancti. Offic. Inquisit. tit. 5. §. 2. num. 14.* Verum etiam ac multo magis, quia modo vnum, modo aliud cum iuramento deposuit, & ob petiurium à testificando repellitur, seu nulla fides ei adhibetur, Clar. in §. *Periurium*, *versic. repellitur*, Roland. à Valle *consil. 57. num. 15. & sequent. lib. 4.* Butsat. *consil. 101. num. 63. & seq.* & in terminis femininarum Hondec. *consil. 102. num. 33. & seq. lib. 1.* Farinac. de *testibus*, *quest. 66. num. 13.* Thomat. *decis. Maccera. 50. num. 394.* Catenan *tract. de Sancti. Offic. tit. 6. §. 7. num. 58.*

Singula ergo ex indicijs cum perfecta non exstant, nec in eundem finem ordinata dici queant, hinc censuimus nec coniungi posse ad effectum, ut reus torqueatur, Peregrin. *consil. 75. num. 30. lib. 1.* Sird. *consil. 132. num. 48.* Caball. *d. resolut. 200. num. 138. & seq.* Giurb. *d. consil. 87. num. 10. 29. & seq.* Guazzin. de *defens. reor. 30. cap. 32. per tot.* Caren. in *tractat. de Sancti. Offic. Inquisit. tit. 10. §. 16. num. 112. & seq.* latè Ball. *tract. variat. quest. 5. num. 2. fol. 9.*

Vnde attentæ indiciorum leuitate fuit vnanimi voto conclusum, quod ad habendam responsum præfatum reus conducatur ad locum torturæ, ibique spoliati, funi alligari, eleuari, & per paruum temporis spatium in tortura detineri, Rim. iun. *consil. 395. num. 44. & 47.* Farinac. *quest. 37. n. 105. & quest. 38. n. 42. & seq.* Horat. *Perf. consil. 44. num. 25. & 26.*

S V M M A R I V M.

- 1 Verbum, succedat, est commune, aptum ad inducendum fideicommissum. *Declarat. vt n. 2.* Successus non importat fideicommissarium, n. 3. Limita, vt n. 4.
- 5 Nasciturorum ex vocatione vulgaris tantummodo resultat substitutio.
- 6 Clausula codicillaris confirmat, & non alterat dispositionem testatoris.
- 7 Dilecti, vicendeuolente, importat reciprocam.
- 8 Reciproca, non importat fideicommissarium. *Declarat. vt n. 9.*

O B S E R V A T I O   X C I V .

AVLYS Emilius de Guignaris hæc sedes instituit Alexandrum Francicum, & Carolum suos filios æqualiter, & aquis portionibus, & vno ex ipsis decedenti alter succedat, & sic successiue eorum filij ex legitimo matrimonio vicissim, Carolus, & Franciscus ambo sine filiis prædecefferunt superstitie Alexandro, qui annum censum constituit; eo autem deinceps vita functo Paulus Emilius iunior, & fratres eius filij ad solutionem cen-

lus conueni illud soluere recusant, sub prae-
textu quod bona per eos possessa fideicommis-
so auito subiecta praexistant, inspecto maxi-
mè quod Alexander ipsorum Pater haeres gra-
uatus tot bona distraxit, quod detractioes non
tam æquent, verum etiam longè exuberant.

Ad manifestum fideicommissi exclusionem
animaduertendum scilicet offerebat, quod in testa-
mento fideicommissum ultra filios hæredes in-
stitutos non aderat; quamvis enim verbum,
succedat, in hac materia commune reputetur,
ac consequenter aptum etiam ad inducendum
fideicommissum, ad notata per Doctores in *l. cen-
turio*, 15. ff. de vulgar. & pupillar. substitui. Odd.
de compend. parte tertia, in verb. *succedat*, fol. 51.
tergo ubi tamen, fol. 52. ex Signorol. de Homod.
consil. 80. num. 3. concludit esse directum, Car-
phal. consil. 274. num. 11. ubi tamen commune
inquit ad successionem ex testamento, atque
ab intestato, Fular. consil. 159. num. 2. & consil. 165.
num. 4. Merlin. decif. 86. num. 3. Mart. consil. 149.
num. 4. & seq. & consil. 150. num. 40. Ruin. consil. 159.
num. 19. lib. 2.

Cumque in facti specie verbo, *succedat*, di-
ctio aliqua tractum futuri temporis alienata non
apparet, substitutio de filiis filiorum vulgaris
omnino censetur, Alexand. consil. 13. col. 2. versic.
respondeo, lib. 4. Dec. consil. 29. num. 2. cum addu-
ctis per Mart. dict. consil. 149. sub num. 4. & 5. &
consil. 172. num. 28. Rot. decif. 357. num. 7. versic.
quia adlineat. part. 1. recent. Rot. apud Giouagn. con-
sil. 36. n. 41. & sub lib. 2. late Redenalc. consil. 10. n. 4.
Fular. de substitui. quæst. 479. num. 5. Bardellon.
consil. 13. num. 5. Ioan. Franc. Andreol. controuerf. 20.
num. 1.

Tractum verò temporis ad effectum indu-
cendæ fideicommissariæ substitutionis dictio, *suc-
cessiuamente*, non importat; quippe quæ, &
ipsa de vulgari substitutione intelligitur; illa
enim dictio, *succesiuamente*, in hoc casu po-
sita apparet, vt respiciat ordinem successuum
inter primo substitutos, & eorum filios, & sic
per vulgarem solummodo intelligitur, Doctores
in *l. Gallus*, 29. §. quidam reitè, ff. de liber. &
posthum. Ruin. consil. 92. numero septimo, & con-
sil. 159. sub numero decimono, versic. sed isti, lib. 2.
Menoch. consil. 328. numero vigesimono, & trige-
mo, & consil. 878. numero trigessimoprimo, & seq.
& de presump. 71. sub num. 16. versic. verum vt
etiam, lib. 4. Rot. decif. 357. numero sexto, parte
prima, recent. & coram Caualer. decif. 496. nume-
ro nono, Fular. consil. 71. num. 4. Peregrin. consil. 69.
sub num. 7. versic. ubi etiam, l. b. 1. idem Fular. de
substitui. quæstione 382. num. 58. in fine. & dict. quæ-
stione 479. num. 9. & 56. Redenalc. dict. consil. 10.
num. 2. ubi quod ordo successiuus intelligatur
solum quoad vulgarem; ita quod admisso Patre,
ex illa substitutione penitus, & omnino eius
filij intelligantur exclusi, & expiret omnino
substitutio, per quam eius filij videbantur sub-
stituti post Patrem, & numero decimo, vnde decimo,
& decimoquinto, Rot. apud Giouagn. consil. 36.
num. 52. & 8. libro secundo, ubi quod ver-
bum, *succesiuus*, seclis dictionibus tractum futu-
ri temporis inportantibus, seu aliis coniectu-
ris, non tollit, quod minus sola vulgaris inducta
censetur.

Si tamen verbum, *succesiuamente*, in fine
ipsius substitutionis appositum extitisset, vtrique
substitui contingeret de existentia fideicommis-

sariæ substitutionis, fauore filiorum Alexandri
de Grignanis, vt in proposito post alios opti-
mè distinguunt, Fular. dict. consil. 71. sub num. 4.
versic. alius est casus, & de substitui. dict. quæstio-
ne 382. num. 58. in fine, & quæstione 479. num. 49.
& 50. Redenalc. dict. consil. 10. num. 15. Verum
quia dictio, *succesiuamente*, in casu nostro in-
ter substitutum, & eius filios; non autem in
fine substitutionis post vocationem filiorum adie-
cta legitur; ideo super isto posteriori casu vte-
rius non insisto, adita namque per Alexandrum
Fratrur hereditate, vocatio filiorum eiusdem
Alexandri etauit, vt mox citati Doctores
comprobant, Rota coram Caualer. decif. 496.
num. 2.

Nascituros etiam ex filiis hæredibus institu-
tis, atque ad inuicem substitutis, dum testator
vocauit, non ideo per fideicommissariam id fe-
cisse censendum venit; eo quod per vocatio-
nem nasciturorum tractum quoque futuri tem-
poris contemplatum esse videatur; nam quod
substitutio adhuc vulgaris remaneat, Dec.
consil. 386. num. 2. in fine, Riminali. consil. 535. num. 14.
& 29. ubi reprobatur Curt. iun. consil. 48. Caualer.
dict. decif. 496. num. 6. Rot. dict. decif. 357. num. 4.
part. 1. recent. ex quorum auctoritate nec curan-
dam videtur, quod ex vocatione adhuc non
natorum fideicommissaria tantum insurgat, Olasc.
decif. 81. num. 16. Surd. decif. 346. num. 16. cum
adductis per Fular. de substitui. quæstione 476.
num. 48. & consil. 87. num. 2. & Ioan. Franc. An-
dreol. controuerf. 99. num. 1. & 2. siquidem quod
vocatio nasciturorum in vulgari tantum verificetur,
præter mox congestos defendunt, Fular. de substitui.
dict. quæst. 479. num. 16. 36. & 55. Mart.
de success. legal. part. 4. quæst. 16. artic. 1. sub num. 94.
& quæst. 24. artic. 2. num. 11. & 29. in fine, Ioan.
Franc. Andreol. sibi contrarius controu. 20. num. 2.
Redenalc. dict. consil. 10. num. 19. ultra quod Do-
ctores contra hanc opinionem supra relati obie-
ctum fideicommissariæ nullatenus attingunt, sed
solummodo insistant in eo, quod Patre, ac
filiis in eadem dispositione vocatis, simul non
admittantur, sed ordine successivo; qui qui-
dem ordo successiuus, siue exprimitur, siue ta-
cite subintelligatur, potius concludit, quam
excludat substitutionem vulgarem, iuxta ra-
tificationes per eosdemque Doctores fir-
matas.

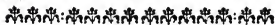
Supposito insuper, de quo ex serie facti no-
bis transmissa certificati non existimus, in te-
stamento hoc adesse clausulam codicillarem,
verbis etiam futurum tempus respicientibus
conceptam, non ideo illa dispositionem con-
trouersam extenderet, vt filij vocati tantum per
vulgarem; vocarentur etiam per fideicommis-
sariam, de quo testator non cogitant, Rip.
in dict. l. Centurio, 35. num. 180. ff. de vulgar. & pu-
pillar. Dec. in l. precibus, 8. num. 18. Cod. de im-
pub. & aliis substitui. Aretin. in l. Gallus, 29. §. qui-
dam reitè, ff. de liber. & posthum. Riminali. iun.
consil. 535. num. 31. & 32. Peregrin. consil. 69. num. 9.
& 11. lib. 5. & consil. 26. num. 5. lib. 4. & de fidei-
commiss. artic. 18. num. 3. 14. & seq. Menoch. con-
sil. 328. num. 90. & consil. 496. num. 11. & sequent.
Purpur. consil. 30. num. 9. & 12. Fular. de substitui.
quæstione 382. num. 69. & quæstione 479. num. 31.
& consil. 87. num. 10. Laderch. consil. 58. num. 32. &
seq. Rot. dict. decif. 357. num. 9. part. 1. recent. Mart.
de success. legal. part. 4. quæst. 24. artic. 2. n. 19. & 20.
Ioan.

Ioan. Franc. Andr. d. contron. 20. m. 3. Redenasc. d. conf. 10. n. 32. & seq.

Pro complemento huius controuersie satis egregie, modo videndum superest, quid importet reciproca substitutio subsequens, importata per illam dictionem testamenti, *vicendevolmente. Cum in testamento 37. §. hac verba, ff. de heredi. instit. Menoch. conf. 95. n. 1. Bardellon. d. conf. 13. num. 11. vers. nec dicitur. Contr. discept. 48. m. 8. Rot. in Placentina bonorum 16. Iunij 1653. §. purificatio etiam coram R. P. D. Zarate, cui quidem obiecto precatu, & inferius allegandi Doctores iurifici occurrunt; animaduertendo, quod reciproca in presenti casu, vel fideicommissarium non continet, ad tradita per Bart. & alios in l. Lucius 45. vbi Iaf. num. 29. ff. de vulg. & pupill. Rinn. iun. conf. 204. num. 6. & seqq. Bott. conf. 33. num. 29. & seq. Bardellon. conf. 13. num. 12. latè Mart. d. conf. 149. num. 1. & seq. & ad num. 4. vbi ex professo huic obiecto circa reciprocam satisfaciunt Fufar, de substit. quest. 479. num. 81. & 83. Rot. apud Contr. decif. 53. num. 3. vel quod fideicommissaria substitutio censetur inducta inter ipsos filios filiorum, ex qua non potest argui, quod iidem testator filios proprios erga ipsos testatoris nepotes grauare intellexerit, Menoch. d. presump. 71. sub num. 17. vers. ceterum dubia lib. 4. & optimè dispungit Bardellon. d. conf. 13. num. 14. 15. ac per totum, Præterquam quod mens testatoris in facti contingentia circa vicissitudinem, ea præcisè fuit, vt filij filiorum filii defuncti inuicem succederent, videlicet filij Alexandri, Carolo, & Francisco sine filiis obuentibus per vulgarem admitterentur, & vice versa si casus contigisset, filij aliorum fratrum per vulgarem Alexandri sine filiis vita functi hereditatem consequerentur, atque in hoc dumtaxat vicissitudo, seu reciproca substitutio consistit, quæ terminos vulgaris non egreditur.*

S V M M A R I V M.

- 1 Hypotheca tacita non competit pro alimentis. Comprehendit bona futura. n. 6.
- 2 Actio personalis tantum pro alimentis competit. Contra debitorem debitoris validè intertatur. n. 4.
- 3 Tutor in bonis pupilli hypothecam non habet.
- 5 Compensatio ipso iure tollit debitum.
- 7 Maritus pro donatione obnuptiali, vxoris bona tacite obligata habet.
- 8 Immisso ex Saluiano probatis extremis conceditur. Pro legitima datur pro induiso n. 9.

OBSERVATIO XCV.

DOCTORES in controuersiam reuocant, an pro consecutione alimentorum seculæ conuentionali hypotheca

1. legalis tacita competat, ex veriori, ac magis recepta opinione pro negativa concludunt, Alex. in l. qui absentis 38. §. 1. num. 9. ff. de acquir. possess. Rom. conf. 474. sub num. 1. vers. quia Matthæus petri, Cyriac. controu. 18. num. 3. Thesaur. q. 67. num. 20. lib. 2. Gratian. discept. 166. num. 2. & decif. 129. num. 15. cum adductis per Merlin. de Ioan. Pauli Melij Obseruat. forens.

pignor. & hypothec. lib. 3. quest. 1. num. 5. & 6. & post trall. Rot. decif. 6. num. 16. & faciunt tradita per Metend. lib. 13. contr. 3. num. 17. & per totam.

Modò autem in dubium deducitur, an pro crediti ex præstatione alimentorum constati restitutione hypotheca competat, & non nisi personalem exerceri possit, comprobatur text. in l. ult. in fin. princ. ff. de Exercitor. all. Negulant, de pignor. 2. memb. 5. part. num. 18. Gratian. discept. forens. 25. num. 23. & faciunt tradita per eundem Gratian. discept. 68. num. 11. quatenus determinat, quod tutor pro expensis factis in educatione pupilli non nisi personalem habeat, quem propterea in contrariam opinionem malè deduxit Merlin. de pignor. & hypothec. lib. 3. quest. 20. num. 10. vbi etiam hypothecam tutori in bonis pupilli fuisse contentid, contra doctrinam communiter receptam Alberici, in l. Pro officio 20. C. de administr. tut. quem sequuntur Rip. in l. dabinus 4. §. Si quis cum tutor, num. 13. ff. de Priuileg. cred. Montan. de iust. cap. 31. effect. 2. num. 38. Mart. Medic. decif. 19. num. 3. cum adductis per Thomaf. de Tutor. & Curat. tit. 38. m. 37. fol. 1106.

Neque ad rem facere videbantur deducta ab informantibus pro Dominis Marchione, & Comite fiatribus de Natta; nimirum, quod actio personalis contra Dominos Comites de Calloris exerceri potuerit, tanquam debitores legitimæ Maximiliani Iunioris erga heredes D. Marchionis Flauie debitoris alimentorum, ac consequenter donationis propter nuptias duplarum quatuorcentum in prædictam alimentorum causam compensatarum cum reservatione iurium, ac eorundem cessione contra ipsam D. Marchionissam, eius heredes, & bona; siquidem etiam actio personalis contra debitorem debitoris validè intentatur, Cypre. decif. 78. num. 3. Gratian. discept. 507. num. 3. cum seq. Cyriac. controuers. 339. num. 12. Rot. decif. 760. num. 2. part. 2. recent. & coram Bupratt. decif. 793. in annot. num. 8. & 9. & apud Zacchi. de Cam. obligat. 189. numer. 37. & 38. Merlin. de pignor. & hypothec. lib. 2. quest. 10. num. 25. & 26. & post trall. Rot. decif. 50. numer. 65. & 66. duplicata apud Zacchi. d. decif. 189. tum quia non concurrerant requisita per præcitatos Doctores; tum quia Domini Comites propriè debitores non dicebantur, ex quo legitimam Maximiliani debitam Marchionissæ occuparent.

Verum pro resolutione præsentis controuersie placuit fundamentum; quod cum Domina Marchionissæ Flauia constituerit in dotem duplas quatuorcentum donationis, propter nuptias à primo viro sibi factæ, & dictum creditum ob alimenta ab hæredibus sibi præstita amplius non superesset, eo quod compensatione ipso iure extinctum remanserit, l. Si constat 4. vbi glof. in verb. ipso, C. de Compensat. Cyriac. controuers. 108. num. 16. Merlin. de pignor. & hypothec. lib. 3. quest. 6. per totam. Inde propterea factum est, vt alia bona ipsius Marchionissæ pro reintegratione dotis saltem tacite obligata remanserint; adeo vt per obitum filij, delata successione quoad legitimam illa illico in hypothecam ceciderit, l. Quoties 17. ff. de Iur. dos. & l. fin. C. de remiss. pignor. P 3 glof.

glof. in l. fin. C. quæ res pignor. obligat. poff. Cy-
riac. controuerf. 41. num. 16. & controuerf. 55.
num. 11. & 12. & latiffimè profequitur Merlin.
de pignor. & hypothec. lib. 2. quæft. 1. num. 1. 10.
ac per totam Mangil. de euil. quæft. 70. num. 8.
& 9. Fontauell. de pall. nupt. clauf. 5. glof. 8.
part. 13. n. 23. Gratian. difcept. 689. n. 12. & feq.
Caren. refolut. 157. n. 6.

7. Cum igitur Maritus, euidæ donatione ob-
nuptiali, feu ea iam per compensationem refo-
luta, vigore promiffionis ab Vxore fibi factæ,
quælibet eiuſdem Vxoris bona tacitè hypothe-
cata habeat, l. Vnica, §. Et ut pleniù, C. de
Rei vxor. afl. §. fuerat. Inſtit. de Allion. Fonta-
nell. de pall. nupt. clauf. 7. glof. 2. part. 1. num. 3.
Saluianum ergo ritè propoluit, iureque opti-
mo in eo obtinuit, dixi allegat. 121. n. 8. fol. 55.
& fol. 408. n. 1. & feq. lib. 1. & allegat. §. v. 1. & alle-
gat. 6. n. 4. lib. 2.

8. Facta extremorum probatione, nimirum
crediti cum hypotheca, & vtriuſque poſſeſſio-
nis rei ſcilicet conuenti, & debitoris non con-
trouertebatur, quin Marchioni, ac Comiti
fratribus de Natta aduerſus Comites Calloros
immiſſio concedenda ex Saluiano non veniret,
per textum in l. 1. ff. de Saluian. ibique Bart. &
in l. 1. poſt glof. C. de Preear. Menoch. de adi-
piſc. rem. 3. num. 161. & ſeq. Ludouil. decif. 491.
num. 6. Butatt. decif. 728. num. 4. Rot. decif. 407.
num. 1. part. 5. recent. & in Ciuitatis Plebis Sal-
uiani, 1. Iulij 1647. §. non obligat. coram R. P. D.
Bichio, & in Romana Saluiani 12. Iunij 1651.
in princ. coram R. P. D. Verofpicio, & in Romana Sal-
uiani 20. Nouemb. 1658. n. 1. coram R. P. D. Beui-
laqua.

9. Sed difficultas in eo reſidebat, quia immiſ-
ſio in rata legitimæ nondum adhuc ab aſſe hæ-
reditatis ſeparatæ prætendebatur, quam tam-
en immiſſionem pro indiuiſo decreuimus,
iuxta textum in l. Eun qui 18. §. Qui pot. in pi-
gnor. habean. Bald. conſ. 15. ſub num. 8. verſ. &
hoc, lib. 1. & conſ. 52. lib. 3. Statil. Pacific.
de Saluian. inſpect. 11. cap. 2. num. 438. Coſt. de
port. rat. quæſt. 58. n. 7. Thomat. decif. Macerat.
74. n. 14. & decif. 109. num. 16. Merlin. decif. 449.
num. 1.

S V M M A R I V M.

- 1 Laſio minor ſufficit ad remiſſionem contractus
minoris. Declara vt n. 2. Concludenter pro-
banda eſt, n. 3. Per teſtes ignaros valoris bo-
norum non probatur, n. 4.
- 5 Teſtis deponens per verba dubitatiua non pro-
bat valorem. Deponens de valore in genere
non probat, n. 7. Ad probandam læſionem
qualiter deponere debeat, n. 8.
- 6 Valor non probatur per teſtem deponentem rem
tanti valere eius iudicio.
- 9 Subſtaſtatio in alienatione bonorum Commu-
nitatis requiritur. Fallit vt, n. 10. Declara
vt, n. 11.

OBSERVATIO XCVI.

MINORIS in contractu ad illius re-
ſciſſionem minor læſio, quam in con-
tractibus maiorum requiritur, quæ-
que requirat, l. 2. C. de reſcind. vend. Couar.
var. reſolut. lib. 1. cap. 3. num. 5. Fabr. in ſuo Cod.
lib. 2. tit. 21. deſenſ. 3. num. 3. Caren. reſolut. 65.
num. 15. & 18. Cauagn. in l. 2. ſub numer. 159.
verſ. minus reſragatur, Rot. coram Martin. Andr.
decif. 58. num. 6. Nugator. allegat. 18. num. 61.
Poſt. de ſubſtaſt. inſpect. 57. num. 40. ad effectum
maximè, vt minor, ſeu pupilluſ aduerſus diſ-
tractionem qualitercumque læſiuum reſtitua-
tur; nam remedium reſtitutionis in integrum
pinguius minoti prouidet, quia in hoc reme-
dio læſionem vitra dimidium iuſti pretij pro
reſciſſione contractus probare non obſtintur,
Bald. in l. 1. num. 2. C. Si aduerſ. ſſe. Odd.
de reſtitut. in integr. part. 1. quæſt. 17. num. 111.
verſ. in contrarium, & numer. 112. Rot. coram
Martin. Andr. d. decif. 58. n. 7. Poſt. d. inſpect. 57.
num. 40.

Punctus ergo difficultatis in facto potius,
quam in iure conſiſtit, nimirum an læſio con-
cludenter probata dicatur, quemadmodum
vtroque in caſu prærequiritur, l. Si circumſcri-
pta 6. ibi, euidentibus probationibus oſtenderiis,
C. Solut. matrim. Rol. conſ. 92. numer. 17. in ſin.
lib. 2. Poſt. de ſubſtaſt. inſpect. 59. num. 41. Rot.
decif. 539. num. 2. in ſin. part. 1. recent. & coram
Martin. Andr. d. decif. 58. num. 8. latè Caren. di-
ſta reſolut. 65. num. 1. & ſeq. Rot. apud Mangil.
de ſubſtaſt. decif. 39. num. 1. & penes Zacch. de
Camer. obligat. decif. 70. num. 13. & 14. & decif.
121. num. 15. & decif. 134. num. 16. & ſeq. Mat.
Ventur. conſ. 33. num. 22. & ſeq. Bonden. collect.
7. num. 55. & 56. & collect. 14. num. 15. & collect.
11. num. 55. & poſt trail. decif. 93. num. 26. Andr.
Cenſal. decif. 6. n. 30. Contr. diſcept. 18. n. 16.

Ex teſtibus autem in cauſa examinatis læ-
ſio probata non videtur; quia primus teſtis de-
ponit ſe neſcire, quid bona controuerſa de tem-
pore contractus valerent, ibi, Per che io non ſò
quello di quel tempo poteſſero valere; cæteri ve-
ro teſtes pro maiori eorum parte de tempore
articulato cognitionem aliquam nec terrarum
habebant; & ideo nec læſionem tanquam igno-
rari earum valoris probant, Caren. d. reſolut. 65.
ſerè per totam, Butatt. decif. 538. num. 8. in ſin. 9. &
in annot. ſub num. 22. verſ. ſecundum caſus, Rot.
apud Mangil. de ſubſtaſt. decif. 38. num. 3. & 4. 10.
& 14. Poſt. de ſubſtaſt. inſpect. 60. n. 10. & ſeq.

Tertius teſtis deponens per verba dubitatiua,
poteuano valere deppie ſetre, &c. nec ipſe probat
Setaph. decif. 1461. ſub num. 3. verſic. poſſono fruſ-
tare, Butatt. d. decif. 538. num. 10. vbi de verbis,
poteuano valere, Poſt. de ſubſtaſt. inſpect. 60. nu-
mer. 85. Rot. poſt Mangil. de ſubſtaſt. decif. 38.
ſub num. 10. verſ. reſpectu autem, & num. 11. And.
Cenſal. decif. 3. num. 30. Rot. in Bononiën.
fideicommiſſi 5. Maij 1655. §. neque vis, coram
R. P. D. Zarate, maxime quia ſuper ſecundo
idem repetit, ibi, & tanto à mio iudicio, quæ
depoſitio ſic concepta læſionem, ſeu valorem
non concludit, Rot. coram Ludouil. decif. 553.
num. 9.

num. 9. & coram Buratt. d. decif. 538. num. 12. & in amor. num. 23. Post. de subhaft. d. infpell. 60. n. 36. & seq. & post tract. decif. 44. n. 8. & 13.

Dum ferè omnes in genere concludunt, quod duo iugera terrarum Occimiani plus regulariter valeant, quam tria Salæ; omiffio quod non concludunt per hoc requisitum lætionem vltra dimidiam, tanquam deponentes generaliter ad rem non faciunt, Buratt. decif. 538. num. 4. Post. de subhaft. d. infpell. 60. num. 44. Vltra quod non subiungunt, quod communiter duo modia terrarum Salæ cum duobus Occimiani in permutationem, contractum, aut æstimationem deduci consueverint, quomodemum ad probandum lætionem præcisè requirunt, Buratt. d. decif. 538. num. 11. Rot. apud Mangil. de subhaft. d. decif. 8. n. 5. Post. de subhaft. d. infpell. 60. n. 34.

Minus difficultatis secum afferebat altera nullitas permutationis, ex eo desumpta, quia in ipsa subhaftatione non interuenerat; cum tamen videretur necessaria, ex quo de alienatione immobilium pupilli, & minoris agebatur, Gratian. decif. 134. num. 2. & seq. Thomat. decif. Macerat. 81. num. 5. Ioan. Ant. ab Ecclef. obseruat. 139. num. 20. Rol. conf. 99. num. 17. lib. 1. Hæc enim sollemnitas a iure recessit, & de consuetudine aliter seruatur; nimirum vi distractiones stabiliūm pupillorum abque vlla subhaftatione fieri valide consueverint, Gratian. discept. 861. n. 19. Fontanell. decif. 120. n. 6. Thomat. de Tuor & Curator. sit. 19. n. 231. fol. 280. & latius comprobauimus Obseruat. ...

Informantes tamen, & infistentes pro inualiditate permutationis proprietatem istarum pupilli superius replicatis non acquiescebant, freti contraria consuetudine, quam in hac Patria Casalenfi vigere præsupponebant, adhibendo scilicet subhaftationes in qualibet distractione immobilium pupilli, qua stante ambigendum non videbatur, quin permutatio nulla omnino prærexisset, ad tradita per Thomat. de Tuor & Curat. sit. 19. n. 231. in fol. 280.

S V M M A R I V M.

- 1 Surd. conf. 127. sub n. 54. reprobatur.
- 2 Dux Montisferrati in suo dominio Superiorem non recognoscit. Ideo ius prohibendi constructionem Molendinarum habet. n. 3. Saltem de consuetudine. n. 4.
- 3 Princeps Supremum inuoluendo aliquem de Castro cum translatione quarumcumque altituum in inuestitum, ius quoque construendi Molendina, & cogendi subsidios ad accedendum ad propria transfuisse dicitur, & n. 15. & n. 50.
- 6 Molendinum super flumine priuato edificare cuique licet, & num. 8. Super flumine publico construere nemini licet sine licentia Principis. num. 7. Declarat. vt num. 9. Fiscale possidens ius etiam prohibendi aliorum constructionem consequitur. num. 11. Illicite constructionem destruitur. n. 27.
- 10 Auamento in concessione Molendini in inuestitum translatum, ius quoque prohibendi constructionem aliorum translatum censetur.
- 11 Molendina particularium in concessione Castri non veniunt.
- 13 Inuestitura cum Molendinis concessa etiam de iure prohibendi intelligitur, contrarium qui

teneant. n. 14. sed prima opinio vtriusq. n. 15. & declaratur contrarium asserentes. n. 16. de qua constat attenditur. n. 22.

- 17 Clausula, saluo iure cuiuscumque tertij, intelligitur de alio iure, quam de expressè concessio. Non suspendit effectum concessionis, nisi prius consilio de iure tertij, n. 18. Conseruat ius, quod quis habet, non autem nouum tribuit. num. 19. Amplius, vt num. 20. & num. 51. Posita in executiis nihil operatur. num. 21. Non se asstringens præseruat alias exceptiones. n. 75.
- 23 Iuris prohibendi facultas ex post concessa retrahitur.
- 24 Reuocatio, vt iniret, sufficit de existentia extremis ad quod potencialiter in præiudicium iuris tertio quæsit non fit. n. 28.
- 26 Promissio non prohibendi non est prohibitionis inhibitiu.
- 29 Producent scripturam contenta in ea approbare censetur.
- 30 Vinere quis an presumatur usque ad centum annos.
- 31 Mors patris tunc secuta presumitur, quando filia datur Tutrix.
- 32 Testium dicta quantum fieri potest coadiuanda. Numerique supplet illoium exceptiones. n. 33. & n. 36. Admuniculatur ex aliis iuribus. n. 52. Prima depositio attenditur. num. 92.
- 34 Paupertas, & vilis non minuit fidem testis. Contra. n. 35. ab allegante sunt probande, n. 38. & n. 40.
- 37 Pauper dicitur qui non habet in bonis aureos quinquaginta.
- 39 Vili, & pauper. num. in testem admittatur.
- 41 Subditi in testes adhibentur. Non sunt integra fidei secundum aliquos. n. 42.
- 43 Testes de auditu in antiquis probant; cum admuniculis probant. n. 44. Amplius, vt n. 45. Deponentes in fallo proprio magis probant. n. 53. Deponentes extra capitula non probant. n. 96.
- 46 Testis ex sua depositione commodum sentiens non probat, deponens contra se ipsum fortius probat. n. 54. Contra producentem plene probat. n. 91.
- 47 Ratio semel reddita amplius non est reddenda. Reddita ex quibus presumatur. n. 48.
- 49 Tutrix tenetur ad præstationes, quas pater pupilla respondere consueuerat.
- 55 Instrumentum quoad tertios nihil probat nisi rem ita gestam, vt in eo enuntietur. Quoad effectus iuris non nisi inter contrahentes attenditur. n. 56. & n. 57. De cuius effectuatione non constat non attenditur. n. 59.
- 58 Veritati contrahentium assertio non præiudicat.
- 60 Sententia Domini de gestis per eius fallorem, & Molendinarum presumitur. Quinimo, & mandatum. n. 62.
- 63 Declaratio venditionis iudicialiter emissa instrumentum præualet, etiam ad præiudicium emptoris. n. 64. Fallit, vt n. 65. & n. 66. Quoad tertium instrumentum præualet. n. 67.
- 68 Allodialis, & libera in dubio vnaqueque res presumitur. Fallit, vt n. 69. & n. 70.
- 71 Tituli inualidi productio melioris tituli præsumptione excludit. Fallit, vt n. 92. & n. 93.
- 74 Cuiuslibet abundans non nocet.
- 76 Præstatio decennialis non valet in futurum obligatio

- obligationem inducere. Declarat. vi. n. 77.*
- 78 *Succesor singularis ad id tenetur, quod eius auctor ratione rei prestat, vi. n. 79.*
- 80 *Allo pro annua prestatione est personalis, & contra tertium non datur. Declarat. vi. n. 81. & 85. Realis datur pro annua prestatione ex contractu perpetuo. num. 82. Et, quando consistit in quota, & non in quantitate, num. 83.*
- 84 *Alionem realem inducit Ius tenendi clauem super aliqua proprietate.*
- 86 *Senatus indicat sola falli veritate inspicit; Ideoque ineptitudinem actionis non attendit. n. 87.*
- 88 *Clauium rei retentio ab uno non tollit, quin res sit communis; nec tollit quin alter quoque clauem habere debeat, n. 89.*
- 90 *Testes plures paucioribus preferuntur. Qui poterat inducere, & non induxit suspensus euadit. num. 93. Depoentes pro reo preferuntur testibus actoris; num. 94. & n. 104. Aduersus confessionem principalis non admittuntur, n. 102. & admissi non probant, num. 103.*
- 95 *Arbores riparum fluminis publici priuatum sunt.*
- 97 *Flumen publicum ex mensuratione usque ad dimidium cum agris longo tempore à priuatis preferitur. Etiam non nauigabile est publicum, num. 98. Perenne dicitur etiam quod, quandoque arecat, n. 99.*
- 100 *Torrentes inter flumina publica connumerantur.*
- 101 *Riuus à flumine publico in magnitudine tantum, non autem in substantia differt.*
- 105 *Iudicandum in dubio est pro reo.*

OBSERVATIO XCVII.

IN OPTISSIMAM conclusionem, vt defenderet Surdus, nimirum, quod inuestitus à Marchione olim, nunc Duces Montisferrati cum Molendinis, nec ius prohibendi constitutionem Molendinorum, nec cogendi subditos ad accedendum ad Molendina Principis nancisceretur, perperam professus fuit Duces Montisferrati Superiorem recognoscere, Surd, inquam, conf. 127. sub num. 54. vers. nec aduersatur.

- Cuius assertionis euidentis ineptitudo, quodque Duces Montisferrati non recognoscant Superiorem, deducebatur ex traditis per Ias. conf. 235. num. 3. in fin. & num. 4. lib. 2. Nat. sibi contrarium conf. 367. num. 8. & conf. 487. num. 9. & conf. 608. num. 2. & sequent. & conf. 661. num. 18. Bec. conf. 56. num. 61. Rolan. conf. 29. num. 30. lib. 1. & conf. 76. num. 2. lib. 2. Ioan. Ant. Bellon. conf. 5. num. 12. & 13. & conf. 14. num. 11. & segg. Patil. conf. 17. num. 4. lib. 1. Surd. sibi contrarium conf. 390. num. 14. & seg. & conf. 419. num. 15. in fin. & num. 16. decif. 1. num. 1. Menoch. conf. 1. num. 19. Roland. de lucr. dot. q. 3. in fin. super quo tanquam indubitato vterius non immoror.

- Eo autem ipso, quod Duces Montisferrati in suis Ducatibus Superiorem non recognoscunt; exinde sequitur, vt inter fines Ducatus absolutissimam prohibendi constructionem

Molendinorum facultatem habeant, vt præcisè in eisdem Ducibus Montisferrati animaduertunt, ipsemet Surd. conf. 390. num. 26. Cyriac. contron. 462. num. 25. vbi quod Ducalis Camera vendat Molendina cum facultate prohibendi constructionem Molendinorum in finibus eiusdem loci, in quibus reperiuntur fiscalia, & generaliter eandem conclusionem amplectuntur deducit per Surd. & Cyriac. locis mox indicatis, inter quos Rim. lun. conf. 570. num. 3. Bim. conf. 207. per totum, Thesaur. decif. 16. sub num. 5. Giouagn. conf. 29. num. 18. lib. 1. Rolental. de feud. cap. 5. concl. 26. num. 1.

Omnique in casu, quatenus præcedens conclusio de rigore Iuris, non ita de plano procederet, saltem de consuetudine vtrumque ius prohibendi Molendina, & cogendi subditos accedendi ad propria Principis indubitanter competere, Laderch. conf. 71. sub num. 9. vers. secus tamen, Thesaur. quest. foren. 21. sub num. 1. vers. sum, lib. 1. Bim. dicto conf. 207. n. 5.

Iactò hoc fundamento existentie, nimirum penes Principem Supremum vtriusque Iuris prædicti tam prohibendi ædificationem Molendini, quam accessum ad quæcumque alia; Dum Serenissimus abdicando à se omnia iura in Feudatarium amplissimè transiit, vtrique non ambigitur, quin Feudatarius Pomarij in loco Principis plenarij subrogatus dicatur, maxime ad effectum, vt Vassallis, seu obnoxiiis Molendio Pomarij constructionem Molendini, & recessum à propriis Feudataris prohibere valeat, Laderch. dicto conf. 71. num. 9. Rim. lun. dicto conf. 370. num. 2. Bim. dicto conf. 207. num. 13. & segg. Thesaur. quest. foren. 22. num. 3. lib. 1. Surd. conf. 127. num. 2. & seg. & conf. 390. num. 15. & seg. Gratian. discept. 564. sub num. 47. vers. dummodò, à Pont. de potest. Prærog. de Mercat. seu Nundin. sub num. 3. vers. quia Rex, seu Princeps, & in puncto ita iudicauit Ducalis Magistratus Mantuæ in causa Serenissimi Magni Ducis Ætruriæ causa Molendini super riuo Parcarelli constructi.

Nec quicquam facit, seu non applicatur, quod Flumen Granæ, super quo existit Molendinum controuersum, reputetur priuatum, ac consequenter nil prohibeat, quominus super eodem noua Molendina construere cuique liceat, Alex. conf. 203. sub n. 1. lib. 6. Caren. resol. 8. sub n. 6. vers. & vterius, ibique Bot. n. 10. siquidem omisso non liquere Granam esse flumen priuatum, cum inter publica recensatur à Bald. conf. 329. lib. 2. & Schenard. conf. 74. n. 19. atque à pluribus testibus in hac causa examinatis, quorum dicta depositionibus testium ex aduerso per actorem examinatorum præponderant.

Animaduertendum se fe offert præsentem controuersiam non versari circa prædictam conclusionem distinguentem inter priuatum flumen, & publicum; cum iuris indubitatissimi sit nemini sine licetia Principis in flumine publico Molendina construere licere, rationibus copiose adductis per Bardellon. conf. 91. n. 7. Rolental. de feud. c. 5. concl. 28. n. 5. & seg. Giouagn. conf. 9. n. 105. lib. 1. Quemadmodum quoque Iuris indubitati præexistit, vt cuique in priuato Molendina construere permittatur, Rolan. conf. 97. num. 7. lib. 3. Curt. Sen. conf. 13. n. 3. Alex. conf. 203. num. 1. lib. 6. Rolental. de feud. cap. 5. conclus. 28. n. 1. & in Glof. A. Cyriac. contron. 462. n. 2.

Sed abftrahendo à quolibet genere fluminis fuæ priuati, fuis publicæ quæftionem formant, an Principi Supremo liceat conftitutionem Molendinorum, & accessum ad alia in vniuerfo fuo diftrictu generaliter prohibere, eademque facultas in ampliffimè ex titulo onerofa inueftitum transeat; fupposita autem eiuſdem Principis independentia à Superiore pro absoluto habent eideſdem competere facultatem omnimodam prohibendi alia conſtrui Molendina, & Vallis accedendi ad alia præterquam ad Molendina ipſius inueſtientiſ, aut inueſtiti, vt præter adductos comprobant, Bertrand. *conf.3. num.6. lib.2. part.2. & conſil.367. ſub num.4. verſic. ſed reſpondeo, lib.4. latè Guido Pap. ibique addentes decif.298. num.2. verſic. niſi Iu.*

Ex pluribus etiam in facti ſpecie omnis remouebatur difficultas: Tùm primo, quia Sereniſſimus Dux in Excellentiffimos Principes Bozuli auiamentum, frequentiam, & vſum machinaudi, quo obſtringebantur homines Pomarij, & aliorum locorum in Molendinis in contractum deducit præciſe tranſtulit, quò caſu etiam luſ vtriuſque prohibitionis tranſlatum cenſetur, Cæphal. *conſil.328. num.20. & ſeq. Gratian. diſcepi. ſerenſ.547. num.17. & 18. & poſt ipſos Laurent. Viſell. conſul.171. num.2. & 3. Tùm quia verſamur in Molendinis Ficalibus, & à Camera Ducali prouenienciſ, quæ ex natura rei ſecum afſerunt non ſolum luſ prohibendi conſtructionem aliorum Molendinorum; ſed etiam ſubditis accedendi ad eademtem molendina neceſſitatem inducunt, Rim. iun. *diſto conſil.370. num.4. Theſaur. decif.16. ſub num.13. Cyriac. contron.462. numer.26. Tùm demùm, quia Excellentiffimi Principes Bozuli in acquiſitionem Pomarij non niſi luſ conſequendi Mollituram naſti ſunt, Molendina autem remanſerunt in dominio eorum Domini-orum, vt ſimplex lectura ipſius Inſtrumenti ad oculum demonſtrat, dum ab ipſo alienante non prouenerunt, Melius V. Præſes Senatus Montiferrati allegat. 54. num.36. lib.2. Hinc ergo inueſtitura de Molendinis conceſſa, non niſi de ipſo iure prohibendi adificationem aliorum Molendinorum, & cogendi Valliſ ad ibi molenduin intelligi poteſt, Taſſon. *conſil.161. lib.2. Guido Pap. decif.298. ſub num.2. verſic. præmiſſa v. r. i. latè Bim. conſil.33. ſub num.12. verſic. quod verò, quidquid in oppoſitum tentare audeant, Nat. *conſil.106. & conſil.107. & conſil.227. num.4. Rolan. conſil.22. num.27. & 28. lib.2. & conſil.97. num.7. lib.3. cum adductis per Theſaur. decif.16. num.9. verſic. contrarium, Franc. decif.380. Oſalc. decif.17. num.8. & ſeq. Surd. *conſil.127. num.53. & ſeq. & conſil.321. num.20. & 21. Bardellon. conſil.143. num.14. contra iſtoſ namque tuioreſ, ac magis recepta opinio reſiſtit, ex Riminald. Iun. *conſil.66. ſub num.36. verſic. ad quatuor grauamen, & conſil.360. num.2. & conſil.498. num.3. & ſeq. Rim. ſen. conſil.181. num.9. & per totum, Laderch. qui de communi teſtatur, conſil.71. ſub num.3. verſic. primaria eſt, Cæphal. *conſil.328. num.20. & ſeq. vbi quod niſi rependeretur habere Molendina ſine concurſu molentium, Gratian. diſcepi.89. num.17. Giouagn. conſil.29. numer.17. & 18. lib.2. Cyriac. *diſta controuerſ.462. num.27. Rota in T'ibertina viris molend. 16. in octobris 1616. coram R. P. D. Remboldo, quam reſert, & ſequitur Viſell. conſul.166. ſub numero 25. verſic. ſic, & decif.166. pari.5. & decif.308. pari.4. tom.2. recent. vbi pro indubiato reuincunt********

Principem non recognoſcentem Superiorem, & inueſtitum ab eo facultatem habere prohibendi conſtructionem Molendinorum, & cogendi Valliſ molere ad propria ipſius Feudatarij Molendina, ob quam rationem declinantur plures ex auctoritatibus in contrarium deductis, ex quo eorum intentionem fundant in eo, quod Marchiones Montiferrati in ſuo Dominio Superioreſ recognoſcant, nimirum, Nat. *diſta conſil.106. & conſil.107. Surd. diſto conſil.127. num.53. & ſeq. quorum tamen opinio eſt ſuperius dictis omnino falſa conuincitur, atque ſtomachationem commouet; ceteri verò non loquentur in Principe Supremo, ſed in vniuerſitatibus, ideòque ad rem non faciunt, Gratian. diſcepi. 564. num.44. & ſeq. vbi præſuppoſita in concedente Caſtrum, cum Molendinis impotentia prohibendi, nec inueſtitum prohibere poſſe inferit, qui non eſt caſus noſter, dum verſamur in Principe Supremo Superiorem non recognoſcente, & qui omnimodò prohibendi facultatem habet. Præſuppoſito igitur pro iure irrefragabili, quemadmodum in rei veritate res ita fe habet, quod Sereniſſimi Duces Montiferrati Superiorem nullatenus recognoſcant, inane proſuſ intra prohibendi quoad ipſos, & in eorum locum ſuſſectos in dubium reuocare reddidit.*

Nec obſtat clauſula, *ſaluis iuribus quibuscumque terrij, repetita in Inueſtituris, tùm quia intelligitur de alio iure, quàm prohibendi in Inueſtitura expreſſe per ſubrogationem omnimodam in luſ Principis conceſſa, Pariſ. conſil.16. num.30. & conſil.70. num.22. lib.1. Menoch. conſil.2. num.57. in fin. & conſil.378. num.43. Calc. decif.66. num.6. & 7. Verſall. decif.284. lib.1. Fulg. de empti. 11. de var. caduci. queſt.12. num.32. in fin. Rot. apud Poſt. de ſubſtaſt. decif.230. num.14. Mart. conſil.7. num.80. & conſil.62. num.19. dixi allegat.67. ſub num.33. lib.2. Raudent. conſil.10. num.368. & 369. lib.1. Socin. Iun. conſil.126. num.37. & ſeq. lib.3. Marcarum de Anguill. conſil.99. num.41. Petegrin. conſil.19. num.21. lib.1. Giouagn. conſil.8. num.156. & ſeq. & conſil.9. num.89. & conſil.10. num.6. lib.1. Beltram. ad Ludouil. decif.332. num.7. Merlin. decif.233. num.21. & decif.747. num.29. Gratian. diſcepi.438. num.7. & ſeq. & deſcepi.992. num.8. Buratt. decif.541. num.2. Rota in Romana Fundaci.4. Martij 1654. §. nihilque refragatur, coram R. P. D. Melio: Tùm quia clauſula huiuſmodi non ſuſpendit effectum conceſſionis, ſed illum reſoluet, ſeu Pomerianenſes in hanc demerſam incidentiſ, ſeu cura effectum probanteſ, quod ſibi ipſis per Supremum Principem vndecim Molendina in loco Pomarij habentem, conſtructio noua Molendinorum prohiberi, coſque ad propria Principis cogere non poſſet, Honded. conſil.86. num.44. lib.2. dixi *diſta allegat. 67. ſub num.35. lib.2. Giouagn. diſto conſil.2. num.157. & 158. lib.1. Rot. decif.513. ſub numero 3. pari.1. recent. & apud Poſt. de ſubſtaſt. decif.204. num.17. & decif.230. num.14. Beltram. ad Ludouil. *diſta decif.332. ſub num.6. §. & in his, verſic. quod tamen: Tùm quia eadem clauſula illatrum luſ quod quis habet, tueri, non autem nouum tribui, Crauet. conſil.70. num.5. in fin. & 6. Alexand. conſil.195. num.9. verſic. nec obſtat, lib.6. Giouagn. *diſto conſil.8. num.158. lib.1. Menoch. conſil.2. numero 57. Tùm quia eadem clauſula prædicta clauſula quoad iura Principis, ſic vt ſupra interpretanda venit, Gramm. decif.66. n.7. A Pont. conſil.15. n.6. in fin. & num.7. & conſil.55. num.56. & ſeq. lib.1. Menoch.****

16.

17.

18.

19.

20.

Menoch. *dicto confil. 2. num. 57. & 58.* vbi insuper animaduertunt clausulam istam, vti positam in executiuis, nec fauore tertij, nec Principis quidquam operari. Giouagn. *dicto confil. 3. num. 136. lib. 1. Altograd. confil. 7. num. 39. & 40. lib. 2.* Implicabat autem quod Communitas Ius aliquod haberet ne Molendina construere prohiberetur, & ad Ficalia Serenissimi Ducis accedere architectur.

Supremo Principi Superiorem non recognoscere non tam de iure, seu ex consuetudine, & plenissimè ab eodem inuestito Ius prohibendi constructionem Molendinorum; sed peculiariter Marchioni Pomarij ex inuestitura anni 1632. competere, quæ, dum de alia non constat, in actis omnino attendi debet, Schrader. *de feud. part. 6. num. 5. Rot. decif. 155. num. 11. part. 2. recent. Neuiz. confil. 11. num. 2. Theaur. decif. 227. num. 13. in fin. Surd. confil. 423. num. 1. Mart. decif. 154. num. 29. Alcegrad. confil. 6. num. 37. lib. 2.* vbi quod posterior inuestitura non præsumatur vnquam diuersa à prædicta, nisi ex aduerso contrarium concludenter probetur.

Præterquam quod dicta expressio Iuris prohibendi plus in effectu non continet, quàm D. Marchioni tanquam subrogato in locum Supremi Principis competere, vt latius demonstrauimus supra §. eo autem ipso, & §. iacto hoc fundamentum; Vnde cum ab initio acquisitionis Feudi prohibitiuæ tacite originem duxerit; consequens idcirco fit, vt superueniens expressa retractahatur, Bart. in l. necessariis, §. 4. si pendente ff. de peric. & commun. rei vendit. Gabr. *confil. 109. num. 12. lib. 2. Coll. de retract. c. 7. n. 2. & 3.*

Maximè quia ad effectum retractationis non requiritur, vt extremum ad quod concurrat actualiter, sed iusticiæ, quod potentialiter, vt consueuerunt Bero. *confil. 46. num. 34. lib. 1. Giouagn. confil. 35. num. 15. lib. 1. Minlingher. confil. 19. num. 48. Coll. de retractat. cap. 2. sub num. 2. vers. & Bero. Rot. apud Merlin. de pignor. decif. 124. num. 22. & 24. Duran. decif. 265. n. 40.*

At quod Serenissimus in Marchionem facultatem prohibendi tacite ab initio translatam expressè etiam conferre potuisset, nemo certe est, qui in controuersiam reuocare auderet, Laderch. *confil. 71. num. 5. vers. & sicuti nemo dixerit Serenissimum Ducem, cum adductis supra, ita vt Dominus Comes Natta agnoscendo bonam fidem, Instrumentum acquisitionis Comitissæ de Vialardis de Molendino in hac causa produxerit, ex qua quidem productione tria inuitabiliter resultant; primò quod in rei veritate Serenissimis Principibus Montisferrati, quemadmodum & cæteris Superiorem non recognoscens, Ius prohibendi etiam ea, quæ sunt de iure gentium, veluti in priuatis aqueductibus fabricare Molendina, & alia, præterquam ad propria Principis accessum indifferenter competit. Deinde quod promissio inita in eodem Instrumento subsecutas abindè prohibitiones in nullo prorsus afficiat; rationibus cumulatissimè ad satisfactum vsque examinatis per Mart. Medic. ad decif. Senen. examinatis, à num. 1. & per 101. am. Cenc. de cens. quest. 103. sub num. 15. vers. nec promissio, & post irat. decif. 362. num. 4. Leoncil. decif. Ferrar. 29. à num. 1. ad 6. Rot. decif. 23. num. 7. part. 5. & decif. 38. num. 3. part. 6. recent. Androcl. controuerf. 112. n. 2. & seq. vbi num. 15. limitat fauore dotis, cum adductis per nos allegat. 99. num. 3. lib. 2. Postremò, quod D. Comes Natta non valeat modo prædi-*

ctam facultatem in Serenissimo Duce, ac D. Marchione ab eo circa prohibitionem præcisè causam habente impugnare, cum producens scripturam in ea qualibet contenta approbare censetur, cap. cum venerabilis, vbi Canonistæ, extr. de excepti. Burat. decif. 622. num. 3. Thomat. decif. Macerat. 59. num. 31. & seq. & decif. 99. num. 32. & 44. Rot. apud Poff. de maner. decif. 625. n. 5. Leoncil. decif. 177. n. 3. vbi ampliatur etiam quoad enuntiatuæ expressi.

Nec obstat, seu applicaretur obiectum, quod retractatio fieri in prædictum Iuris tertio quæsit nequeat, Coll. de retractat. cap. 2. cap. 8. n. 11. Surd. decif. 306. num. 2. Duran. dicta decif. 265. num. 42. Si quidem respectu D. Comitis Nattæ, qui de anno 1636. Molendinum euit, nullum certè Ius ei quæsitum dicebatur de tempore concessionis anni 1632. cum facultate prohibendi, nec tempore erectionis Molendini desideratæ ex prædicto Instrumento Comitissæ Vialardæ de anno 1606. stipulato, ac in prædicti Causa producto. Quæsitum verò Ius eius auctori Com. Sued. radicatum quoque onus soluendi tertiam assumptum à Casalacobus causa remouendi prohibitionem Molendinum in finibus Pomarij construeret, quod sane onus soluendi tertium, vel emptor æquo animo sustinere obstringitur, vel pati, quod Molendinum destruat, Castren. telegendus *confil. 247. per 101. num. 1. lib. 2.* Cyriac. controuerf. 462. n. 35.

Tredécim testes computatis tribus per fidem solemniter iuratum deponentibus, tria concludenter probant; continuatam nimirum ab erectione Molendini responsum tertie; Rodericum de Casalacobus circa annum 1638. decessisse, & constructionem Molendini per plures annos ante pestem, obfides Casalis, & inuasiones successisse, ita vt Rodericus per viginti annos ab ædificatione ipsius Molendini semper persistendo tertiam superuixit; omisso enim an quis vsque ad centum annos viuere præsumatur, quæ de retractat. Gratian. discept. forens. 78. num. 3. & 4. Thomat. de iuror. & exoror. tit. 19. sub numer. 306.9. limit. 260. prope finem, Melchior Lottier. de re benefice. lib. 2. quest. 14. num. 43. & 44. satis dicitur probata mors Roderici de anno 1638. quo illius vxor communis filia tutelem suscepit, vt bene in relatione fidei animaduertitur; Vnde qui præterdixit autem decessisse probare obstringitur, Menoch. de adipiscen. reuend. 4. num. 661. vers. que 676. & de præsumpt. 83. num. 6. lib. 2. Contra quos allatæ exceptiones tanquam uimis generales nequaquam attendendæ videbantur, maximè cum testium dicta quantum fieri potest sustinenda veniant, Bald. in l. de quibus 31. col. ultim. ff. de leg. Alexand. *confil. 185. num. 4. & 5. lib. 7. Cateu. resolut. 176. num. 6. Rot. decif. 167. num. 52. part. 1. recent. & coram Ludouic. decif. 331. num. 37. & coram Burat. decif. 922. num. 9. & coram Merlin. decif. 692. num. 58. & apud Merlin. de pignor. & hypothec. decif. 32. num. 12. & apud Pasqualig. decif. 3. num. 30. quest. 393. fol. 201. cent. 3. Ioann. Bapt. Antonell. *confil. 54. n. 12.**

Vltra quod vbi etiam aliqui ex eis obiectas patenter exceptiones, per quas de illorum fide dimiueretur, vtique numerus illorum cum sine vltra tres quoscumque defectus suppleret, Alexand. *confil. 149. num. 6. lib. 5. & confil. 237. sub num. 2. vers. si autem, lib. 6. Corn. confil. 47. sub numer. 7. vers. adeò quod pluralitas, lib. 3. & confil. 17. numer. 42. lib. 1.*

26.

31.

32.

33.

27.

28.

29.

30.

31.

32.

33.

lib.1. Ludouil. decif. 340. sub num.7. & decif. 351. num.5. Pen. decif. 87. num. 29. Buratt. decif. 143. num. 12. & decif. 192. num. 4. & decif. 591. sub num. 5. & decif. 901. num. 16. & 17. & decif. 572. num. 11. Leoncil. decif. Ferrar. 147. num. 5. Ioann. Anton. ab Ecclef. obferuat. 95. num. 5. & feq. Rot. decif. 136. num. 8. part. 5. & decif. 569. num. 57. & decif. 181. num. 30. & decif. 312. num. 17. part. 7. recent. & coram Merlin. de pignor. & hypotech. decif. 90. num. 12. & dicta cent. 3. sub num. 30. verf. reliqui verò, apud Pafqual. cent. 3. q. 393. fol. 201. per Glof. in l. 3. C. de teftibus.

Eoque magis, quia exceptiones teftibus, eorūve dictis oppofitæ fuit admodum ineptæ, ac nullius roboris præexiftebant. Rufficus namque vilis, & pauper teftis, vel omnino integer reputatur, cap. fi quis teftis, vbi Bald. num. 5. de teftib. Gabr. di. tit. concul. 68. num. 3. & 4. Alexand. conf. 65. num. 1. lib. 1. Crauet. decif. 799. num. 9. Socin. lib. confil. 189. num. 35. & feq. lib. 2. Gram. confil. 50. num. 12. Honded. conf. 77. num. 41. lib. 1. cum adductis per Leoncil. de priuileg. pauper. part. 2. tit. 4. priuileg. 344. num. 20. Rot. coram Merlin. decif. 635. num. 9. & decif. 503. num. 2. part. 4. recent. Rot. in Anconitana dotis 31. Ianuary 1648. §. mirus nona, coram R. P. D. Arguelles, & in Romana pecuniaria 26. Ianuary 1654. §. fed veri, coram R. P. D. Bichio, vbi aliæ decisiones cumulantur, Ioan. Anton. ab Ecclef. obferuat. 98. num. 15. & feq. Cyriac. controu. 407. num. 157.

Vel vbi in aliquo propter dictas qualitates teftibus de fide adimeretur, Buratt. decif. 339. num. 14. & 15. & decif. 599. num. 7. vbi tamen de eo, qui nihil in bonis habebat, Rot. apud Poff. decif. 166. num. 44. vbi de mendico, & qui obiit in Hofpitali pauperum, & in Meleuitana mercum 22. May 1647. §. fecundus, coram R. P. D. Arguelles, vbi de paupere vili, & abiecto, adhuc præcedens conclusio fubintrat, quod nimium huiusmodi defectus ex numero fuppletur, Gabr. de teftib. dicta concul. 18. num. 11. Gram. dicto conf. 50. numer. 13. Farinac. de teftib. quæft. 57. num. 95. & 96. Rot. in dicta Anconitana dotis 31. Iann. 1648. §. mirus nona, coram R. P. D. Arguelles, Thomat. decif. Macenat. 26. num. 14. Buratt. decif. 725. num. 12. & 13. Cæterum prædicta prætermitti poterant, dum de præfentia paupertate edocum non apparer, cum imò teftes in caufa examinati pro maiori parte in bonis habeant; quo cafu exceptio paupertatis non militat; ita demum namque quis pauper dicitur, qui non habet in bonis quinquaginta aureos, l. nonnulli, 10. ff. de accufat. Natt. conf. 666. num. 3. Ruin. conf. 139. num. 6. lib. 4. Buratt. confil. 216. num. 92. Menoch. de arbit. caf. 65. num. 3. Leoncil. de priuileg. pauper. part. 1. quæft. 3. num. 1. Quod cum per D. Comitum Narram probatum non appareat: Ideo nec allegari merebatur, quia fe fundans in paupertate alioquin, eam concludenter probare obftiterit, Glof. & Doctores in l. si verò, §. qui pro rei i. ff. qui fauif. cog. Cyriac. controu. 5. num. 39. Mart. Medic. decif. Senen. 80. num. 29. Sperell. decif. 338. num. 59. & decif. 155. num. 15. Quæ tamen exclufa ex teftibus omnino remanet, nam præter vnum cæteri vltra quinquaginta aureos poffident.

Est igitur quod vilis iuncta paupertate in tem-
35. item non admittatur, Farinac. dicta quæft. 57. num. 46. & 71. Rot. decif. 290. num. 2. part. 6. recent. Giouagn. conf. 43. num. 27. lib. 1. Iultum enim ni-
40. hil facit, dum fuppositum vilitatis cum pauper-

tate non ostenditur; Glof. in l. mancipia, in verbo aduocandum, Cod. de feru. fugit. Surd. decif. 39. num. 1. Cyriac. controu. 180. num. 20. Buratt. decif. 52. numero quarto, Leoncil. decif. Ferrar. 71. num. 10.

Altera fanè exceptio, quod aliqui ex teftibus Iuridictioni D. Marchionis fubicerentur; idè-
41. que iustificando repellentur, omitti poterat, cum fit natate contra torrentem communiffimæ opinionis, de qua Farinac. poft alios, quæft. 55. ex num. 203. Larath. de feud. part. 10. dilucid. 51. num. 41. cui quidem opinioni licet in totum acquiefcere non videantur, Bertazol. confil. 1. num. 133. & feq. Birn. conf. 252. num. 9. & 10. Surd. conf. 151. num. 78. ne tamen à priori recedamus fententia, nos docent tradita in propofito alterius Marchionis Gonzagiaci per Rauden. confil. 10. num. 232. & feq. ad num. 238. lib. 1. Alexand. confil. 88. num. 16. lib. 5. Afflic. decif. 304. num. 14. verf. Subditi, & ibi notat Vrfill. Rot. decif. 505. num. 6. part. 5. recent. cum præcipue non defint inter examinatos, non fubditi, qui etiam in hoc fubditorum exceptiones fufficienter expurgarent. Quippè quoniam Doctores pro contraria adduc-
42. ti infulunt tantummodo in eo, quod fubditi integre fidei non reputentur, vt etiam animaduertunt, Farinac. dicta quæft. 55. num. 212. Cyriac. controu. 346. num. 111. dixi allegat. 54. numer. 33. lib. 2. Verum hæc opinio in Vallallis fortiffime nectetur, vel quando verfamur in caufa Marchioniali, Rot. decif. 164. num. 28. parte quinta, recent.

Exceptio quoque excitata contra aliquos ex teftibus vri deponentes de auditu magni facienda non videbatur. Tum quia teftes de auditu in facto plurius annorum optime probant, Farinac. quæft. 69. num. 46. & 47. & in propofito, Cyriac. controu. 462. num. 34. Sperell. decif. 174. num. 35. Tum quia teftes de auditu concurrentibus adminiculis, feu depofitione aliorum teftium plenam probationem præftant, Farinac. de teftibus, dicta quæft. 69. num. 44. & 45. Cyriac. dicta controu. 462. num. 34. & prius controu. 371. num. 11. Giouagn. confil. 6. num. 75. lib. 1. Ludouil. decif. 248. num. 5. & 6. Rot. decif. 239. num. 6. part. 6. & decif. 11. num. 8. part. 7. recent. Buratt. decif. 566. num. 20. Tum denique quia teftes duo, vel plures de auditu iunctis aliis deponentibus de vifu, fcientia, ac facto proprio pleniffimam inducunt probationem, vt inferius dicam, & animaduertit Rot. coram Duran. decif. 344. num. 4. & in Perfina Legati 21. May 1655. §. bona verò, coram R. P. D. Zarate.

Sicuti nec refiftunt exceptiones inuictæ contra Helenam Vxorem, feu relictam ipsius Roderici ex fupposito, quod de fe exonerando tractet, & quia tertiam Molituræ, quam Marchionali Cameræ præftitit, eius filii, vri indebitè folutam, reftituere obftiterint; reftis verò ex fua depofitione commodum fperans nil profurus probat, l. omnibus, 9. C. de teftib. Ludouil. decif. 475. numero nono, Buratt. decif. 199. num. 11. & ibi Ferentill. numero quinto, dixi allegat. 21. num. 52. fol. 389. lib. 1. Leoncil. decif. Ferrar. 77. numero tertio, Rot. decif. 165. numero feptimo, part. 6. recent. Thomat. decif. 78. num. 12. Buratt. dec. 323. num. 18.

Cæterum nec minus iftud obicctū in lure, nec in facto fubfiftit, quippè quoniam longè ante eius depofitionem tutelam dimiferat, rationes reddide

- reddiderat, nec ulterius molestari poterat: Semel namque reddita ratio cessantibus errore, dolo, & culpa amplius reddi non debet, *1. senet, C. de apoc. public. lib. 10. Gutierrez. de intel. parti. 3. cap. 1. num. 114. & seq. cum infinitis apud Tomas. de iur. iur. tit. 34. ex num. 138. Metlin. decif. 586. num. 13. Cyriac. controuerf. 411. num. 30. & controuerf. 344. num. 121. & seq. Eo autem ipso quod tam Helena Mater, & turtix, quam filia Martinouio copulatae fuerunt, nec filia, cuiusque maritus vnquam fecerit aliquam querelam pro habenda hac rationum redditione, procul ab omni dubio praesumuntur intellexerit satisfacti, Cyriac. controuerf. 261. num. 4. & seq. & controuerf. 411. num. 29. cum praecipue teneretur turtix cauere à lite tam arumuoia, & in solutione praestatoris continuare, quemadmodum Pater, & respectu maritus iure merito facere confueuerat. Rot. decif. 776. num. 3. parti. 2. recent. Simoncell. de decet. lib. 2. tit. 5. sub num. 40. vers. eaque est, Monach. decif. Bononiens. 48. num. 6. Cyriac. controuerf. 433. num. 22. Burat. decif. 49. n. 20. ex quibus testes ab impuris exceptionibus praeseruantur, ita vt in omnibus articulis intentio Camerae Marchionalis inconculsa euadat.*

- Ponderando insuper, quod testes ex inferius subiiciendis plenissimum vbique praestarent probationem, praesupposito semper pro irrefragabili, quod Serenissimi Duces Montisferrati Superiorem in suis Statibus non recognoscant. Ideoque absolutam facultatem habent circa prohibitionem constructionis Molendinorum, & coactionem subditorum, vt ad haec potius, quam ad illa accedant Molendina, vt praeter adductos supra serios examinat, Giouagn. consil. 90. num. 7. lib. 1. Quoniam ab initio tacite per clausulas generales, postea vero expresse reuersati dumtaxat alto domino, Superioritate, & ceteris ad Cameram Ducalem spectantibus, in Principes Bozzuli transiit; siquidem circa istud ius prohibendi peculiariter expresse reservationes praedictae nihil operantur, Socin. iun. consil. 126. num. 37. & seq. lib. 3. Mart. consil. 7. num. 80. Gozadin. consil. 26. sub num. 46. vers. quin, cum Rauden. consil. 10. num. 368. & 369. Percgr. consil. 19. num. 21. lib. 1. Giouagn. dicto consil. 90. num. 19. lib. 1. cum adductis supra, nec obstat, vers. tunc deum.

- Nam ex superius dictis iuncta acquisitione seu cum onere Pomariensium accedendi ad Molendina cum inuestitura Molendinorum iure prohibendi, ac subrogatione omnimoda in locum supremi Principis, testium depositiones vique adeo adimiculantur, vt indubitatiuis probationem pariant, c. licet causam, vers. praemissi, de probat. Ioan. Andr. in e. auditis, n. 3. de praescript. Ludouil. decif. 335. num. 16. & 17. Rot. decif. 41. num. 17. parti. 5. & decif. 322. num. 14. parti. 6. & decif. 246. num. 19. parti. 7. recent. & coram Metlin. decif. 70. n. 13. Ioan. Baptista Antonelli. consil. 15. n. 32. Rot. apud Zacch. de Cam. oblig. decif. 183. n. 11.

- Insuper testium fides exuberanter augeatur quia aliqui ex eis de terra per ipsos praestita, aliqui de eadem pluries exacta testimonium perhibent, cumque in facto proprio abique eorum interesse deponant, vti que superlatiuam probationem inducunt, Gratian. discept. forens. 753. num. 12. Mart. decif. 60. num. 10. Ludouil. decif. 321. num. 2. & seq. Burat. decif. 360. num. 1. Seraplin. decif. 889. num. 3. Rot. decif. 391. num. 10. parti. 4. & decif. 113. num. 11. parti. 5. & decif. 246. num. 25. parti. 6. & decif. 256. n. 11. parti. 7. recent. & apud Post. de manutent. decif. 229.

num. 4. & coram Metlin. decif. 714. n. 19. & dec. 754. num. 13. & decif. 835. num. 11. & decif. 867. num. 3. Thomat. decif. Macerat. 78. num. 12. Leoncill. decif. Ferrar. 65. num. 15. vers. quia iamen, Rot. apud Post. de subhast. decif. 219. n. 30. & 31. & apud Zacch. de Cam. obligat. 181. n. 17.

Circa legalitatem testium, & veritatem depositionum plurimum confert, quod pro maiori ipsorum parte contra propriam utilitatem, inter ceteros, & commodum laborant. Dum sibi ipsis libertatem construendi Molendina in propriis eorum bonis, & aquis auferunt, & praeciam necessitatem accedendi ad Molendina Principis, seu ab eo causam habentis sibi imponunt; quo casu ita deponendo solum pro veritate deposuisse censentur, nemo enim deiciat, & falsum deponat ad damnum sui ipsius verosimiliter loquendo, c. litem, circa medium, de praesumpt. Dec. consil. 342. sub n. 1. vers. secunda ratione, vbi de deponente contra Matrem, vel Patrem, Socin. iun. consil. 61. sub n. 19. vers. quod etiam, & num. 20. lib. 2. & in proximis terminis Olasc. decif. 99. num. 5. Ludouil. decif. 331. num. 15. Thomat. decif. Macerat. 117. num. 3. Rot. decif. 154. num. 8. parti. 7. recent. & in punctualibus terminis decif. 291. & num. 21. cum Farinac. ibi, quia ipsi, & cornu maiores soluebant, Post. de manutent. obseruat. 38. num. 29. & 30. Continuata igitur solutio tertiae vique in praesens cum obligatione illam soluendi, manifeste ex praemissis detegitur.

Rei sic gesta veritatem instrumentum quoad omnes extraneos omnino ab illius confessione in facto patet, Couar. pract. quest. cap. 20. n. 9. Federic. de Sen. consil. 199. sub num. 3. vers. sed dices, Rot. apud Statil. Pacific. de Saluian. decif. 107. n. 1. & penes Zacch. de Cam. oblig. dec. 1. n. 2. Ludouil. decif. 484. n. 3. Ferentill. ad Burat. decif. 119. sub n. 12. Rot. decif. 320. num. 10. parti. 5.

Sed quoad effectus iuris, probationem, aut illius executionem non nisi inter contrahentes attenditur, Bald. in rubr. C. de fid. instrum. col. 4. vers. sed dubitauit, Gloss. in §. non autem, verb. iniungatur, Aurent. de Tabellion. Surd. decif. 10. num. 2. & decif. 209. num. 12. Tanagel. de S. R. Rom. Auditor. num. 59. folio 44. Viu. decif. 342. num. 1. Cyriac. controuerf. 289. num. 18. & post alios bene explicat Rot. dicta decif. 320. num. 9. parti. 5. recent. quae duplicatur, Metlin. decif. 428. Caraccioli. de Cur. Praet. decif. 16. num. 1.

Hinc propterea in facti specie ad probandum libertatem soluendi tertiam Molituz Marchionali Camerae Pomarij enuntiatam in instrumento acquisitionis Molendini inter per D. Com. Praesidem Senatus Mantuae à D. Com. Sordo administratorio nomine, eius filiorum instrumentum acquisitionis sufficiens non censetur, nisi aliunde probetur, Venditores praeterea immunitatis in possessione, aut dominio, seu quasi extitisse, Gloss. & DD. in l. cum res, 12. C. de probat. Mantic. decif. 198. num. 2. Afflic. decif. 40. num. 1. Surd. decif. 260. num. 11. & faciunt latissime tradita per Fulgin. de empt. iur. de contrah. empt. quest. 26. num. 3. & seq.

Maxime quia obligatio soluendi tertiam Molituz ex pluribus conuincitur, cui quidem veritati, simplex contrahentium assertio prauiudicare nequit, quādam, 15. vbi Bart. & Bald. ff. de probat. Rot. decif. 176. sub n. 1. vers. licet quod assertio, parti. 1. & decif. 307. n. 2. parti. 5. recent.

Nam primò, instrumentum in ea parte immutatis

54.

55.

56.

57.

58.

nitatis suppositæ à præstatione conuocatae re-
pensationis tertiæ nullum profusus habuit effectum,
ex quo D. Comes emptor pet nonnullos men-
ses vltro in continuatione præstationis prædictæ
perseuerauit. Ideoque in eo solidum fieri nequit
fundamentum, & Caputaq. decif. 11. num. 4. & 5.
part. 1. Rot. decif. 121. num. 8. part. 7. recent. quas
quidem solutiones, vti scienter factas ex præce-
denti obligatione subfistenti, atque in illius exe-
cutionem emanasse præsumendum venit; quippe
quoniam non creditur quemquam iactare suum,
aut se superfluis obligationibus illaqueare, *l. cum
de indebito, 25. ff. de probat. Cyriac. controu. 123.
num. 3. Mart. Ventur. confil. 3. num. 36. Buratt. de-
cif. 375. num. 2. Merlin. decif. 754. num. 14. dixi alle-
gat. 11. num. 8. lib. 2. & allegat. 102. num. 19. lib. 3.
& ad tem optimè Rot. decif. 93. num. 74. part. 5.
recent.*

59. Cumque per quinque menses; & vltra Mo-
lendinarius Comitiss Nattæ à die acquisitionis
Molendini vique ad litem contestatam in successi-
uis, ac multiplicatis responsionibus tertiæ erga
Marchionem Cameræ Pomarij palam permanse-
rit; vtiq. in eodem Comite Natta viro rei fami-
liaris sufficienset iudicio non solum scientia ar-
guitur, Setaph. decif. 306. num. 7. Ludouilf. deci-
fion. 325. num. 22. Buratt. decif. 222. num. 7. & de-
cif. 410. num. 10. & decif. 604. num. 7. & 8. Alto-
grad. confil. 97. num. 75. lib. 2. Mart. Ventur. confil. 6.
num. 32. Rot. decif. 120. num. 1. part. 2. & decif. 225.
num. 4. part. 5. recent. Verum etiam de mandato
ipfius Comitiss Nattæ solutiones tertiæ à Molen-
dinario societatem habente in molitura factæ
præsumuntur, Aret. confil. 153. num. 2. Mart. Medic.
ad decif. Senen. examinat. 55. num. 23. in vltio nume-
ro 19. Gratian. discept. 113. num. 59. & seq. Buratt.
decif. 347. num. 4. Poll. de manut. obseruat. 35. num-
mer. 6. & seq. Duran. decif. 128. num. 5. & 6. Rot. de-
cif. 121. num. 22. part. 5. recent. Ludouilf. decif. 275.
num. 3. & late in anno. num. 19. conferunt tradita
per Metlin. decif. 315. num. 4. & 5. vbi quod etiam
attentata in Molédino, quantumvis contemptum
iudicis præfessant à Factore de mandato Domini
perpetrata præsumantur, nisi illicò reclamare-
rit, ex decif. 725. num. 5. Cæterum, quod verse-
mus in successu, & per plures vices multiplicata
solutione tertiæ, non autem momentanea ipsius
Comitiss Nattæ petitio iudicialis apertissimè con-
iunctis, ibi, sed restituentam esse molituram per di-
ctum Castellatum captam à die; quò dictum D.
Natta acquisiuit dictum Molendinum circa:

Deinde quia Venditor in iudicio contractus
pro itanutatione promissæ immunitatis à solu-
tione tertiæ vilititer huic prætensionis se opposuit,
& Molendinum præstationi tertiæ obnoxium sù-
stinuit, & quo tale; quicquid in Instrumento
erroneè enuntiaretur venditum deduxit, ac su-
perinde se iuratum exhibuit; ob quam confes-
sionem iudicialiter emissam pluribus aliis admini-
culatam, virtus instrumenti totaliter enervata
remanfit, Marant. in prax. iudic. part. 6. tit. de
confess. num. 21. fol. 394. & pluribus exornat Mart.
Medic. decif. Senen. 38. num. 6. & seq. ad num. 10.
Rolan. confil. 54. num. 17. & sequent. lib. 3. Rot.
apud Zacch. de Camer. oblig. decif. 224. numero
septimo, Gratian. discept. 870. num. 2. Bim. confil. 203.
num. 7.

Insuper quia emptor prædictæ replicationi vi-
que adeò acquieuit, vt vltimus venditorem mo-
lestiam non afferiret, & agnosceret bonam fidem
Ivan. Pauli Melij Obseruat. forensis.

à lite iudicialiter, vltro & seriosè desisterit. Qua
stante acquiescentia iunctis solutionibus conti-
nuatis ab emptore subsecutis; consequens fit, vt
dicta confessio iudicialis D. Comitiss Surdi Ven-
ditoris etiam emptori præiudicet; maxime cum
in rei veritate Molendinum responsioni tertiæ
ex actis obligatum dignoscetur, Imol. in l. fin.
ff. de empt. & vendit. Setaphin. decif. 1024. nume-
ro quinto, Mangil. de encl. quest. 99. numer. 5.
& 15. quibus certè seclusus, & vbi ante con-
fessionem venditoris emptori ius quantum circa
prætenfam libertatem à præstatione annua
præxistit, vtiq. confessio emptori nullatenus
præiudicium aliquod tulisset, Alexand. in l.
fape, 63. num. 12. ff. de re iudic. Cuman. confil. 155.
sub numero quarto, vers. ad id autem, & confil. 330.
numero sexto, Paul. de Castr. confil. 110. numero
sexto, & confil. 134. numero secundo, lib. 1. Caball.
confil. 33. numero quarto, Rolan. confil. 8. num. 10.
& confil. 85. num. 6. lib. 2. Surd. confil. 326. num. 20.
& seq. & confil. 414. numero nono, Ludouilf. de-
cif. 157. num. 10. quæ est decif. 125. apud Cenc. de
cens. & decif. 106. part. 2. recent. idem Ludouilf.
decif. 311. num. 13. Metlin. decif. 820. numero nono,
Surd. decif. 256. num. 8. & 9. Gratian. discept. 187.
num. 12. & discept. 873. num. 15. Cyriac. controu. 27.
num. 14. & 15. Metlin. de pignor. & hypothec. lib. 4.
quest. 134. num. 17. Quintimo considerabatur quod
hæc postrema conclusio sine controuersia non
transibat, ex quo enim D. C. Præses Senatus
Mantuxæ regressum pro sua indemnitate habitu-
sus erat contra contententem, ea propter confes-
sio venditoris pro veritate facta præsumitur, at-
que etiam emptori, cui nihil exinde deperit, æque
præiudicat, Imol. in l. facta, 63. §. si hæres; col.
fin. vers. & eo sic ciue sai. ff. ad Trebell. Alexand.
confil. 46. numero quarto, lib. 5. Rolain. decif. 8.
num. 15. lib. 2. Caphal. confil. 21. per totum, Cotn.
confil. 159. numero quarto, lib. 3. Surd. confil. 22.
numero nono, in fin. & 10. Beltram. ad Ludouilf.
dicta decif. 311. num. 20. in fin. & quicquid esset
quoad Comitess Nattam certè quoad D. Mar-
chionem Pomarij, cui in nihilo obesse Instru-
mentum poterat, declaratio Comitiss Surdi iun-
ctis pluribus aliis super eis examinatis plurimum
suffragatur, ad quod sanè Comes Natta non
animaduertit, & supra demonstratum apparat.

Maximè quia huic facto, nec applicabatur ex-
ceptio pluries in actis repetita, quod res libera
alodialis, nec oneri obnoxia iis dubio regulari-
ter præsumatur, ad tradita per nos allegat. 85. nu-
mer. 17. & allegat. 95. numer. 12. lib. 2. Fulgin. de
empt. quest. 25. num. 2. & seq. Altograd. confil. 2.
num. 5. & confil. 3. num. 30. & seq. lib. 2. Carén. reso-
lut. 112. num. 11. & 12. Rot. decif. 405. num. 4. &
decif. 508. num. 1. part. 1. recent. Olaf. decif. 26.
n. 13. Buratt. decif. 276. & in annot. litt. A. & dec. 426.
num. 4. & in anno. n. 12.

Siquidem conclusio signant limitatur, quan-
do maior pars rerum, circa quas contenditur, one-
ri, aut præstationi obnoxia præexistit, iuxta tere-
tium, in cap. 1. de controu. iur. mase. & sem. Curt.
Iun. confil. 140. sub numero. Cavalier. decif. 93. num. 6.
& decif. 121. in fin. dixi allegat. 29. num. 27. lib. 2.
Vnde cum maior pars Molendinorum, quintimo,
& omnia præter nonnulla peculiariter priuile-
giata existentia super flumine, siue riuo Gra-
næ Vassallis Feudorum, in quorum territorio re-
periuntur, tertiam molitura requirunt præstent,
consequens ideò fit, vt quolibet Molendi-

70. num superinde edificatum tertiam respondere feudatario, teneatur nisi aliunde immunitatem comprobet; maxime cum istud Molendinum in effectu, & sine vlla prorsus contradictione soluerit. Quo stante presumptio, quod sit redditum praponderat, per textum in *Lordinata*, 24. ibique optime declarat Gloss. ff. de liber. caus. cap. 1. §. si vero, quid sit inuestitura, Mascard. conclus. 79. n. 19. Cyriac. controuer. 145. num. 9. Mynting. obseruat. 25. num. 10. cent. 5. Cigal. in §. praeindicialis quoque, n. 21. in tit. de aëli.

Aduersus actionem intentatam per D. Com. Praesidem Nuttam pratendentes in posterum se eximere à solutione tertiae partis moliturae, Agentes Marchionalis Camerae Pomarij plures opposuerunt titulos, seu exceptiones, quas ex supposito, quod probare non potuerint vti insubstantes, pratendebatur, quod feudatarius ex meliori titulo praesumptio iuuari non posset, ex quo productio tituli inualidi melioris tituli praesumptionem omnino excludat, Crauet. consil. 134. sub num. 44. versic. pro hoc, Gratian. digest. forens. 279. num. 29. Duran. decif. seu digest. 385. num. 148. Rot. decif. 731. num. 18. & 19. part. 1. diuers. Beltram. ad Ludouil. decif. 333. numero decimonono, & decif. 467. num. 7. Sperell. decif. 173. sub num. 48. versic. quidquid fecimus, Mart. Ventur. consil. 20. num. 19. eadem Rot. decif. 295. num. 12. part. 5. recent. & apud Merlin. de pignor. & hypothec. decif. 44. num. 12. & decif. 94. num. 39. part. 7. recent.

72. Adhuc tamen Marchionem ipsum Pomarij praesumptionem melioris tituli inniti posse ex eo comprobatur, quia obiectum procedit, quando productio insubstantis tituli ab ipsomet principali emanauit, secus vero in productione à tertio Procuratore facta, quia talis productio praesumptionem melioris tituli non auferit, Rot. d. d. decif. 701. num. 20. part. 1. diuers. & decif. 489. num. 4. part. 2. recent. Beltram. ad Ludouil. dicta decif. 333. sub num. 19. versic. vel si, & dicta decif. 467. num. 10. Fontanell. decif. 445. num. 14. Seraph. decif. 974. num. 4. vbi quod praesumptio tituli ex possessione decenniali non tollatur per productionem tituli infecti, Ferentill. ad Burat. decif. 846. gloss. 1. A. Pen. decif. 229. num. 3. Carcen. resolut. 102. num. 3. Duran. decif. 143. num. 3. Rot. decif. 175. num. 10. part. 5. & decif. 218. num. 4. part. 6. & decif. 29. num. 35. vbi quod requiratur expressa principalis ratificatio, & decif. 181. num. 19. & seq. part. 7. recent.

73. Cum animaduersione insuper, quod allegationes titulorum, seu exceptionum ad alios fines tendebant, quo casu productio tituli inualidi praesumptionem tituli substantis validi, ac melioris non auferebat, Ludouil. d. decif. 467. num. 8. Rot. apud Post. de manent. decif. 332. n. 10. Hodierna. ad Surd. decif. 167. n. 2. & 3.

74. Inspecto potissimum, quod Camera Marchionalis non deduxit simpliciter diuersas exceptiones, nec ad plures probationum modos se aliternis, sed pro potiori cautela, atque cum clausula toties repetita de non se astringendo ad superflua, ista namque abundans cautela nocere non debet, l. non solum, 44. ff. de regul. iur. & testamentum, 17. C. de testam. Burat. decif. 773. num. 3. in fine, dixi allegat. 86. num. 29. lib. 2. Fontanell. decif. 440. num. 13. Merlin. decif. 6. num. 14. & decif. 82. num. 12.

Et clausula non se astringens non arctat reum

ad exceptiones obiectas, nec tollit, quo minus ceteras sibi competentes praestitisse dicatur, Boët. decif. 74. sub num. 2. versic. & idem si dicatur, Mascard. de probat. concl. 1248. num. 57. & 58. Rot. Gen. decif. 26. num. 6. & 33. Menoch. consil. 127. n. 4. optime Galupp. in prax. tit. de libell. oblat. c. 1. n. 32. fol. 74. vbi quod si reus in articulis exceptionibus allegata non probaret, non idcirco succumberet, Barbol. de claus. 89. num. 1. & seq. Exactio autem tertiae contra Rodericum Caualcabobum non tam decennialis, sed fere vicinaria ex facto comprobata resultat.

76. Dominus Comes Vincentius Natta Praeses Senatus Mantuae successit in saepius euentato Molendino in finibus Pomarij super Grana constructo, vltierus pratendebat se eximere in posterum à solutione tertiae partis moliturae; quia non constabat de causa susceptae obligationis illam soluendi erga Cameraam Marchionalem Pomarij; sine qua non sustinetur obligatio annuae praestationis ex solo temporis cursu, cum non sit sufficiens ad inducendam obligationem in futurum, Bart. in l. cum de, 6. sub num. 2. versic. venimus, ff. de vsum. Menoch. de praesumpt. 131. num. 54. lib. 3. Rot. decif. 127. num. 6. & seq. vbi quod requiratur quadragenaria, & decif. 389. num. 1. part. 5. recent. quae duplicantur apud Post. de manent. decif. 311. & decif. 516. Alex. consil. 113. per totum, lib. 3. Purpur. consil. 423. n. 17. Abb. consil. 220. n. 38. Cenc. de cens. quest. 81. num. 16. & seq. & n. 36. Rot. in Neapolitana grani, seu ordei, 16. Decembris 1622. coram Rembold. decif. 98. part. 4. tom. 2. recent.

Huc tamen fundamentum pro Camera Marchionalis replicatur illud procedere, quando annua praestatio simpliciter, & nulla adiecta causa processit, quia tunc pro praeterito inducitur donatio, & in futurum non obligat. At quando annua solutio respectu certae causae, nimirum ut in praesenti casu, pro Molendino super Grana constructo, tunc titulus praesumitur etiam pro futuro tempore, vt distinguunt Doctores, potissimum Bart. in l. cum de, 6. num. 14. ff. de vsum. late in proposito Alex. consil. 124. num. 1. & 2. lib. 4. Ruin. consil. 61. num. 11. & consil. 75. num. 6. lib. 1. cum adductis per Menoch. dicta praesumpt. 131. num. 59. lib. 3. Socin. sen. consil. 145. lib. 1. Corn. consil. 83. lib. 3. qui in eadem causa contra Alexandrum scripserunt, Alb. consil. 175. num. 4. & seq. Pen. decif. 145. num. 3. & 4. Olasc. decif. 99. sub numero decimoquinto, versic. aut Reitor fundat, Cenc. de cens. questione 81. sub num. 75. versic. primo quia, vbi quod allegans causas praesumitur praestitisse, & non possit excitari solutio in futurum, nisi concluderit probetur contrarium.

78. Verum etiam, ac multo magis, quia singularis successior ad id compelli potest, quod eius auctor annuatim ratione Molendini, atque ex ipso Molendino praecise praestabat, l. si à te, 9. §. fin. ff. de except. rei indicat. Tiraquell. de retrat. l. i. n. 2. §. 1. gloss. 9. n. 129. & seq. Gratian. discept. forens. 547. num. 55. & discept. 967. num. 17. & 18. Merlin. de pignor. & hypothec. lib. 2. quest. 44. num. 40. & seq. vbi quod praestationes annuae cohaerentes rei immobili transcant in quolibet possessore ipsius rei, Ioan. Franc. Andr. controuer. 12. num. 6.

Rodericus de Caualcabobus facultatem construendi Molendinum obtinuit cum onere respondendi tertiam partem moliturae Marchionali Camerae Pomarij, cui annuae praestationi per plures annos cum eius hereditibus satisfecit, donec Molendi

Molendinum huiusmodi titulo emptionis in D. Com. Præfident Vincentium Nattam peruenit, vt dicta teftium fuperius difculfa conuincunt, qui à prædicta refponfione annuali fe eximere prætendit ex eo, quod aquæ fluentes ad Molendinum finit priuata, non autem Camera Marchionalis, quam exceptionem ipfi nullatenus competere refolutum fuit, ex quo allegati aquarum Domini non funt in caufa; nihil autem repugnat quod fortè ius fit alterius, & tamen ex recognitione, & confeffione agi poffit contra recognocentem, & habentes caulam ab eo, licet per eum ius tertij non excludatur, l. interrogatam, 24. Cod. de lib. caus. l. cum falis, 5. Cod. de iur. & fact. ignorat. Scraph. decif. 1387. num. 7. & decif. 1414. num. 3. & 4. Sforz. Odd. confil. 6. num. 30. Decian. confil. 78. num. 41. lib. 3. Rot. in Auenionen. Saluianis, 10. Februarij 1651. num. 10. coram R. P. D. Bichio, ibi, Vnde vltro fequitur, quod aduerfarium negare hodie non poffit qualitatē hanc, quam eius author agnouit, & factio ipfo approbatur.

Neque ad rem facere videbatur, quod in omnem euentum pro annua præftatione tertie partis molitura, nonnifi actio personalis competet, quæ contra tertium poffefforem exerceri nequit; fiquidem quando conftituitur annua præftatio fuper fructibus fundi non oritur hypotheca in fundo, fed personalis tantum actio contra debitorem, aut illius fuffocorem vniuerfalem, l. libero, 21. vbi Gloff. in verb. vendita, ff. de ann. legat. Rom. confil. 417. num. 7. Gabr. confil. 47. n. 12. lib. 1. Surd. decif. 8. num. 9. in fin. Scapuccin. de Saluiam. quæft. 14. n. 5. & per totum; Cenc. de cenf. quæft. 88. num. 1. Merlin. de pignor. & hypothec. lib. 2. tit. 3. quæft. 91. n. 12.

Pro refponfione ad obiectum iftud plura animaduertebantur, eo primo quod annua præftatio, iuxta teftium depofitiones non cadebat folummodo fuper molitura, fed Molendinum principaliter attingebat, ibi: Et li fruttu, che si cauano da detto Molino fono donati per la terza parte alla Camera Marchionale di V. E. quando autem annua præftatio in contractum deducta ex certa re reddebatur, dubio procul res illa cenfetur obligata, Sylu. confil. 32. sub num. 14. verf. aliud est, & sub num. 20. verf. & adme dic, post alios; latiffimè profequitur Merlin. de pignor. & hypothec. lib. 2. tit. 3. quæft. 91. à num. ad 12. Speitell. decif. 35. n. 24. verf. aliud vero;

Deinde, quod annua præftatio ex contractu perpetua; quicquid efferet in temporalis, inducat ab initio hypothecam in re per omnibus annis; Cyriac. controuerf. 18. num. 5. in fine; & num. 16. Rot. decif. 689. ex num. 3. part. 3. diuerf. Gratiani. difcept. 206. n. 18. & feq. Hodiern. ad Surd. decif. 28. num. 2.

Vltcrius quando annua præftatio ex re in quota, veluti tertia, non autem in quantitate debetur hypothecaria, feu realis actio competit, Thesaur. quæft. forens. 9. lib. 1. Colt. de port. rar. quæft. 149. num. 1. Merlin. de pignor. & hypothec. lib. 3. quæft. 7. num. 2. & 3. Pacific. de Saluiam. in specul. 3. cap. 4. num. 532.

Ius quoque actio, & facultas tenendi clauem fuper arca molitura, ex teftium attestatone concludenter probata dominium, atque hypothecam in Molendino inducit, Gratian. difcept. 681. num. 5.

Tandem quod habens refponfionem annuam fuper fundo contra tertium denegantem folutionem. Pauli Melij Obferuat. forens.

nem poffit agere ad auocationem rei obnoxie hypothecaria ad effectum, vt cogat poffefforem ad folutionem, vel ad dimiffionem proprietatis, Surd. decif. 32. num. 7. & 8. & bene explicat Fulgin. de emphyt. tit. de contract. emphyt. quæft. 31. num. 10.

In nihilo refiftente, quod Camera Marchionalis formam prædictam agendi non adhibuerit; nam cum Senatus facultatem habeat iudicandi fola facti veritate infpecta, dixi allegat. 102. num. 6. lib. 2. & allegat. 89. num. 7. & allegat. 108. num. 23. lib. 3. licet ergo prædicto modo Marchionalis Camera Pomarij actionem non direxerit, adhuc tamen mandauit Senatus per poffefforem fatifieri, iuxta Theoricam Afflicti. decif. 95. num. 7. Surd. dicta decif. 32. num. 9. verf. fed est, Fulgin. de iur. emphyt. tit. de contract. emphyt. dicta quæft. 31. num. 13.

Eadem Camera Marchionalis Pomarij pro fua tertia molitura Iure merito infitebatur in eo, quod fibi, feu eius agentibus liceret habere clauem fuper capfa molitura, etiamfi fortè conflaret, nonnifi vnicam fuper illa clauem extitiffe. Nam retentio clauium rei communis non arguit perneceffe poffeffionem retinentis priuatiuè quoad portionem alterius, Rota decif. 268. num. 2. part. 3. recent. Post. de manuent. obferuat. 73. sub num. 40. verf. nec etiam; & post tractat. decif. 473. num. 3. Siquidem Iuris indubitiffimi est vnicuique ex fociis competere retentionem, & vfum clauium, ita vt quilibet ex eis fuam clauem rei communis habere debeat, Imol. in Clem. 1. §. sane de heretic. Rimin. fen. confil. 95. num. 77. Bero. confil. 48. num. 2. & 3. lib. 2. Merlin. decif. 728. num. 10. ex quibus Senatus in hoc à præcedenti refolutione contraria recessit, quemadmodum & in aliis conftantiffimè fufinuuit.

Plures numero fetè in duplum teftes ex parte Comitum Nattæ, quam Marchionalis Cameræ Pomarij circa perunitatem Granæ, vel eius refpectiuè exclusionem hinc inde examinati exiterunt. Adeo vt in concursu inductos per Com. Nattam, vt plures præfentendos dicendum veniret, cap. licet causam, verf. ex præmissis; de probat. l. ob carmen, 21. si teftes, & ibi Gloff. ff. de teftibus, Farinac. quæft. 65. num. 106. & feq. Ludouici decif. 449. num. 4. Rot. decif. 291. num. 1. part. 5. & decif. 15. num. 18. part. 6. & decif. 181. num. 30. & decif. 257. num. 14. & decif. 266. num. 7. & decif. 251. numero undecimo, part. 7. recent. & coram Burat. decif. 43. num. 3. & decif. 323. numero decimotertio; & decif. 909. num. 2. & apud Post. de manuent. decif. 138. num. 6. Mart. Ventur. confil. 44. n. 38. & feq. Ioan. Baptista Antonelli. conf. 28. num. 7. & decif. 88. num. 5. Merlin. decif. 340. num. 10. dixi allegat. 2. num. 1. lib. 3.

Prædicta tamen teftium pluralitas in facto non iustificatur, si ex viginti octo teftibus pro Com. Natta examinatis deducatur in primis Francifcus Nebbia, qui aquam Granæ continuò fluere profitetur, qui certè contra producentem fummopere probat, l. si quis teftibus, 17. Cod. de teftibus, dixi allegat. 10. num. 145. & feq. lib. 1. & allegat. 93. num. 6. lib. 3. Burat. decif. 367. num. 1. & decif. 618. num. 3. Leoncill. decif. Ferrar. 77. num. 9.

Multo minus in Catalogo teftium Petrus Guilielmus Rubeus, & Raphael Sapellus pro Natta connumerari poterunt, cum iam per fidem iuratum pro Marchionali Camera contrarium depo-

92. fuerint. Vnde quoad ipsos standum est priori eorum iurata depositioni, & sic inter testes D. Marchionis reponendi, Mart. *quæst.* 178. *part.* 1. & *quæst.* 167. *part.* 2. Ioan. Anton. *ab Eccles. obseruat.* 67. *num.* 1. *part.* 2. Menoch. *de arbit.* *cap.* 408. *num.* 10. Fatinae. *quæst.* 66. *num.* 124. & *seq.* & *num.* 151. Clar. *decis.* 66. *num.* 4. *part.* 6. *recent.* & in *Romana domus* 24. *Ianuarius* 1650. §. *mobilia quæ*, *coram R. P. D. Bichio.*

- Vtcrius neque depositiones Secundi Mombelardi, Ioan. Baptiste Saluitri, & Alberti de Morellis in consideratione haberi debent, dum ex eorum depositionibus in reliquis optimè instructi de statu, qualitate, & natura Granæ appareant, & tamen super eiusdem aquæ perennitate interrogati studiosè non fuerint, cum ipsius Comitiss Natæ intentionem destruerent, Crauet. *conf.* 134. *num.* 3. Manent. *conf.* 101. *sub num.* 1. *vers. eadem in testibus.*

- Hinc facta testium vtriusque examinatorum combinatione plures ex parte Marchionalis Cameræ pro perennitate, & pauciores pro Com. Natta circa priuata qualitate Granæ deponere reperientur. Præterquam quod illi deponentes pro eo, istis pro actore cessantibus cæteris paribus præponderant, Fatinae. *de testibus*, *quæst.* 65. *num.* 10. 151. 156. & *seq.* Surd. *conf.* 132. *num.* 97. Manent. *conf.* 149. *num.* 44. Mart. Ventur. *conf.* 44. *num.* 45. Cornaz. *decis.* 152. *num.* 3. Rot. *decis.* 664. *num.* 7. *part.* 1. *recent.* Ioan. Baptista Antonelli. *conf.* 88. *num.* 8. & *conf.* 95. *num.* 9.

- Ex ineptitudine rationum, quas testes pro Com. Natta ad excludendam Granæ publicitatem deducunt, plurimum de eorum fide diminuitur, seu prosternitur; quod enim habentes agros propè flumen Granæ, iuxta eorum latitudinem, tantquam dominos in arboribus ripæ se gerant, nil profus releuat. Siquidem ripæ fluminum etiam publicorum quoad vsum publici iuris quidem reputantur, sed quoad proprietatem ad vicinos spectant, per textus expressos in §. *ripærum*, *Instit.* de *rerum diuis.* & in *ripæris*, §. *ff. eod.* Alex. *conf.* 120. *sub num.* 2. *vers. cæteris spectantibus*, lib. 2. Alb. *conf.* 16. *num.* 17. Cæpol. *de seruit.* tit. de *rip. cap.* 36. *sub num.* 5. *vers. iament. si ibi sint arbores*, Aym. *de alluion. cap.* 9. §. 1. *num.* 6. Surd. *decis.* 42. *sub num.* 14. *vers. & quod arbores in ripis*, & *conf.* 36. *num.* 5. & 7. Ludouil. *decis.* 168. *num.* 4. Caut. *lun. lat. conf.* 150. *sub num.* 23. & *seq.* Corn. *conf.* 99. *sub num.* 12. *vers. & de arbore*, lib. 2.

- Inepta quoque reputatur ratio deducta ex eo, quia in mensuratione agrorum flumen Granæ pro dimidia computetur; tum quia testes superinde deponentes capitulata excedunt; & propterea in hoc eis minimè creditur, Cyriac. *controuer.* 83. *num.* 4. tum quia dum attestantur id semper euenisse, vt nimirum flumen Granæ pro dimidia cum agris mensuraretur, id vtrique præscriptionis iure factum censetur; Albert. Bruni. *conf.* 55. *num.* 3. Alb. *conf.* 16. *num.* 12.

- Nullius pariter momenti præexistit ratio, quod Grana, nec scilichthos, cymbas, aut naues vehere, nisi super cursibus consequerit; ista namque excludit quæ erat, quod Grana non sit flumen nauigabile, sed propterea non tollit, quin inter publica connumeretur, per text. in *l. vnic. ibi: Per riuos autem ad flumina publica, siue nauigabilia sint, siue non sint*, §. *ff. ne quid in flum. public.* l. 1. *ff. de flum.* & Franc. Marc. *decis.* 344. *num.* 2. & *part.* 2. Cyriac. *controuer.* 462. *num.* 3. Mart. Ventur.

conf. 20. *num.* 14. ad quem effectum illius perennitas fuit, quæ flumini Granæ inest, id est, quod perpetuam habet causam fluentis, id est, quod plenum aquæ fluit, licet quandoque arefceret, *dicta l. vnic. a. ff. ne quid in flum. public.* Aymon. *de alluionibus*, *cap.* 15. *num.* 15. lib. 1. Cæpol. *de seruit.* in *tit. de flum.* *cap.* 31. *num.* 2. *fol.* 412. Cyriac. *dicta controuer.* 462. *num.* 17. Bero. *conf.* 140. *sub num.* 17. *vers. quoniam flumen*, lib. 3. Mazzol. *conf.* 4. *num.* 12. 143. & *seq.* Veg. *conf.* 1. *num.* 2. 16. in *fin.* & 17. 18.

Ad summum ergo testes pro Com. Natta induci concludent Granam torrentem esse, ac consequenter inter publica flumina connumerari, l. 1. *ff. ne quid in flum. public.* l. 1. *ff. de flum.* l. 1. §. *duo autem*, §. *de aqua quotid. & ass.* Cæpol. *de flum. dicto cap.* 31. *num.* 2. Aymon. *de alluion. lib.* 1. *cap.* 15. *in l. v. num.* 16. & *seq.* Laxath. *de feud. part.* 11. *dilect.* 47. *num.* 5.

Verumtamen quod aliqui ex testibus profiteantur Granam aliquibus in locis nuncupari, nil prorsus officit; siquidem neque ista denominatio illius publicitatem auferit, cum riuus à flumine non in substantia, sed in magnitudine discernatur, l. 1. *vers. flumen à riuo magnitudine discernendum est*, §. *ff. de flum.* Cæpol. *de seruit.* tit. de *flum.* *cap.* 31. *num.* 3. *fol.* 412. Ioan. de Amic. *conf.* 1. *sub num.* 17. *vers. quod riuus public.* Aymon. *de alluion. lib.* 1. *cap.* 15. *num.* 16. Lancellot. Gall. *conf.* 41. *num.* 13. late Ruin. *conf.* 191. *num.* 9. & *seq.* lib. 1.

Cui sanè conclusioni eo magis inherendum videtur, ex quo Com. Natta in principio causæ iudicialiter istud admittit, ibi, *sed super torrenti Granæ*, aduersus quam confessionem in iudicio seriosè emissam, nec testes quoquomodo admitti debuerunt, Innocent. in *e. frater matris*, in *fine*, C. de *testibus*, Vital. in *Clem.* 2. *num.* 144. *eodem tit.* Caualer. *decis.* 228. *num.* 2. Ludouil. *decis.* 253. *num.* 4. Baraz. *decis.* 877. *num.* 7. Rot. in *Bonon. pecuniaria*, 27. *Iunij* 1646. §. *inmersi similis*, *coram R. P. D. Bichio*, & in *Romana* *decis.* 15. *Iunij* 1648. §. *in coram R. P. D. Celfo*, & in *Comen. Collegij*, 15. *Decemb.* 1653. §. *in primo*, *coram R. P. D. Priolo*, & in *Leodiens. successions*, 1. *Iunij* 1654. §. *in tercio*, & in *Perusina fideicommissi* de Rodulphis, 26. *Aprilis* 1655. §. *in vltimo*, *coram Reuerendissimo Cæro.*

Et admissi, cum solita tamen clausula, saluis iuribus, testes superinde postea examinati, pro non admissis, & non examinatis habentur, cum ex præmissis, nec admitti, neque examinari debuissent, Alex. *conf.* 166. *num.* 7. lib. 6. Parif. *conf.* 58. *num.* 52. & *seq.* lib. 4. Monald. *conf.* 38. *num.* 7. lib. 1. Grat. *conf.* 115. *num.* 37. lib. 1. Gall. *obseruat.* 81. *num.* 12. lib. 1. Myningx. *obseruat.* 56. *cent.* 4. Galuppi. in *praxi* *part.* 2. *cap.* 25. *sub num.* 6. Cyriac. *controuer.* 89. *num.* 17. Michalor. *depos.* *cap.* 38. *num.* 5. Quæ tamen ex abundanti dicta sunt, dum vti dicebamus, ius prohibendi in supremo Principe, se ab eo causam habente, quasque aquas indifferenter afficiat.

Dum ergo ex tribus Senatoribus Tribunal componeretur, duo in sententiam fauorabilem Com. Nattæ inclinabant; ego autem solus contrariæ in gratiam D. Marchionis Pomarij ex præmissis adheſi, atque etiam ex eo quia Com. Nattæ actoris probationes admodum ambigæ ex probationibus Cameræ Marchionalis Pomarij reæ reddebantur. Ideoque istæ illis præponderare debeant, Surd. *conf.* 135. *num.* 122. & *conf.* 505. *sub num.* 6.

99.

100.

101.

102.

103.

104.

n.6. verſ. nec dicatur, Ioan. Baptiſta Ant. conf. 69. num. 3. & 22. Mart. Ventur. conf. 44. num. 45. Rot. decif. 258. num. 8. & 9. part. 5. & decif. 229. n. 34. part. 6. recent. ubi optime diſtinguens quando probationes rei iam concludenter probatam intentionem actoris ad illam deſtruendam tendunt, quo caſu plenæ requiruntur etiam ex parte rei probationes, ſecus verò eſt in caſu noſtro, in quo de elidendis dumtaxat probationibus actoris agitur. Præterquam quod in dubio pro reo, & poſſeſſore, qualis eſt D. Marchio iudicandum eſt, dixi allegat. 122. num. 29. lib. 3. Cornaz. decif. 152. numer. 3. Leoncill. decif. Ferrar. 78. num. 11.

S V M M A R I V M.

- 1 Vxor reliſſa vſufructuaria cautionem præſtat, ſi interpelletur. *Amplia vi n. 2. Limita vi n. 3. Declara vi, n. 6. & n. 7.*
- 4 Moſteſia non tam iura, quam ſacti ex ampliſſimis verbis cenſetur prohibita. Sed vide, num. 5.
- 8 Aſſertioni iurata alicuius quando eſt ſtandum, non impeditur probatio in contrarium. *Contra, n. 9.*
- 10 Fruſtamen regulariter ad triennium durat.
- 11 Comparatiui natura eſt, ut ſupponat poſitiuum.
- 12 Superlativum aliquando pro poſitivo, & e contra recipitur.

O B S E R V A T. X C V I I I.

XOR reliſſa vſufructuaria à Marito donata nec caſſe vixerit, & vitam vidualem ſervaverit fideiuiſſionem de vtendo, & fruendo arbitrio boni viri, & finito vſufructu morte, vel tranſitu ad vltiores nuptias præſtare obſtringitur; quod ſi interpellata non cauerit, fruſtus ab inde perceptos non lucratur, l. Mutiana 7. ſſ. de condit. & demonſtr. Auth. Cui reliſſum, C. de fideicom. Sperell. decif. 145. num. 47. & decif. 159. num. 1. ac per totam, Leoncill. decif. Ferrar. 170. num. 1. & ſeq. & decif. 171. num. 1. & ſeq. & decif. 172. num. 4. ubi ampliatur procedere in minore, ac pupillo, erga quos vſufructuaria ita demum tenetur, ſi fuerit interpellata, Fontanell. dec. 264. num. 5. ubi quod vſufructuaria moleſtari non dicitur, dum per hæredem ab ea cautio exigitur, Rot. decif. 337. num. 10. part. 7. recent. Bardell. conf. 125. num. 3. & ſeq. ubi, quod nec cautio prædicta per teſtatore remitti queat, Rot. coram. Merlin. decif. 29. num. 7. & ſeq. ubi quod requiſatur præciſa interpellatio perſonalis, & non niſi poſt interpellationem fruſtus vſufructuaria priuatur, Cyriac. contr. 73. num. 1. & ſeq. Surd. conf. 143. num. 28. Hodiern. ad Surd. decif. 109. num. 7. & per totam, & decif. 281. num. 1. & ſeq. ac pariter per totam, Gratian. diſcepi. 901. num. 9. & ſeq. Maur. de fideiuſſ. cap. 19. alia 28. num. 2. & per tot. Anton. de Martin. reſolut. 347. num. 15. & 16. lib. 1. & 248. n. 1. & ſeq. lib. 2.

Duplici tamen ex capite de applicatione concluſionis prædictæ ad præſentem facti controuerſiam dubitabatur; Altero, quia ubi cautio ab Vxore evitari non potuiſſet, teſtator ipſe ſe fideiuiſſorem pro ea conſtituit; quo ſanè caſu aliam cautionem non requiri, probant Docto-

Ioan. Pauli Melij Obſervat. forenſ.

res per text. in l. tribus 8. ſſ. de Vſufruct. ear. rer. Alex. conf. 58. num. 14. lib. 3. Bardell. d. conf. 125. num. 10. & 13. latè Galuan. de Vſufruct. diſſeruat. var. cap. 20. num. 9. fol. 213. & 224. Altograd. conf. 104. ſub num. 14. & 18. Hodiern. ad Surd. d. decif. 109. ſub num. 1. poſt Hering. de fideiuſſ. cap. 7. num. 65. Rot. decif. 663. num. 4. & 8. part. 2. recent. & faciunt tradita per Caſtill. de Vſufruct. cap. 5. numer. 15. Gail. pract. obſervat. cap. 145. n. 1. verſ. quarto, lib. 2. quicquid in oppoſitum deduxerint, Laderch. conf. 114. num. 4. Bardellon. d. conf. 125. num. 14. Cyriac. contr. 71.

Altero quia teſtator enixe iuſſit, ne illius Vxor in vſufructu quovis modo, aut quacumque actione moleſtaretur, quam ob prohibitionem moleſtiarum ampliſſimis, atque geminatis repetitionibus inculcatam, etiam moleſtia iuridica, ſeu ex natura actus proveniens interdica cenſetur, Alex. conf. 52. num. 3. & ſeq. lib. 2. Afflict. decif. 329. num. 4. cum adductis per Maur. de fideiuſſ. cap. 19. alia 28. in ſin. fol. 136. Surd. decif. 194. num. 1. Fontanell. decif. 262. num. 9. & ſeq. & dec. 265. num. 2. & 3. facit Hieron. Buccafer. conf. 50. num. 12. 51. & 52. Gratian. diſcepi. 758. 2. num. 30. ad 40. Fulat. conf. 195. num. 55. & ſeq. Cenſal. ad Peteg. de fideicom. art. 35. fol. 347. col. 1. Carem. reſol. 219. ſub n. 4. verſ. & iſto caſu.

Huius tamen poſterioris articuli reſolutionem dubiam facere videbantur, tradita per Hodiern. ad Surd. d. decif. 194. num. 2. ubi alios cumulat, præter quod idem ſuſtinet Fontanell. decif. 264. num. 10. quæ tamen diſſipare non expediebat; ſi quidem præſtita per teſtatore cautione, alia vltius de iure non requirebatur, ac conſequenter prohibitio moleſtiarum valida remanebat. Vide Contr. diſcepi. 68. num. 18.

Neutram denique cautionem D. Angela Margarita à Valle Gambetia præſtate tenebatur, non quidem Mutianam; quia verſamur non in inſtitutione, ſed in legato vſufructus temporaliter reliſſo, donec ſcilicet vitam vidualem ſervaverit, Natt. conf. 459. numer. 17. verſ. tamen ſecus eſt, Gratian. diſcepi. 696. num. 11. Thomar. decif. Macerat. 105. num. 7. & 8. Rota apud Merlin. de legiti. decif. 202. num. 10. in moderna impreſſione. Neque de vtendo, & fruendo arbitrio boni viri, ob litem poſtea motam, & acriter agitam, cum ſufficiat quod præſtetur in actu litis terminatæ, ac conſequenter pacificæ poſſeſſionis vſufructus, Bal. in l. 2. n. 11. circa fin. C. Comm. de Legat. Thomar. d. decif. 105. num. 10. Rot. apud Merlin. de legiti. d. decif. 202. n. 11. in moderna impreſſione.

A præſiſſione ſaccorum quatuorcentum tritici D. Angelam Margaritam excludi prætendebatur; eo quia, tametſi teſtator maritus eius iuramento circa qualitatem, ſpeciem, & quantitatem ſe remittebat; non per hoc tamen probatio in contrarium impediatur, Becch. conf. 113. num. 25. cum adductis per Gratian. diſcepi. forenſ. 849. n. 6. & ſeq.

Verumtamen huic obiecto replicabatur in oppoſitum ſtare veritatem, dumque teſtator mandat, quod iurata alicuius declaratio attendatur; tunc illius iurata aſſertioni omnino ſtandum eſt, per text. in l. Theopompus 15. ſſ. de dot. preleg. Caſtren. in l. Haredes palam 11. in princ. num. 3. ſſ. de teſtam. Doctores in l. ſſ. de Verb. oblig. Rim. Sen. conf. 84. num. 8. & 10. & conf. 164. n. 31. & 32. & conf. 254. num. 9. & 10. Afflict. decif. 371. num. 5.

num. 5. Alex. conf. 54. sub num. 1. vers. nam testator, & vers. nam quod talis potestas, lib. 2. Mart. Ventur. conf. 1. num. 375. & seg. & conf. 46. num. 175. & seg. Peregr. de fideicom. art. 33. num. 59. Manent. conf. 5. num. 30. 41. & seg. & conf. 33. num. 20. & in puncto magistraliter hanc pattem defendit Rot. coram Andr. decif. 73. num. 1. 2. ac per totam, & decif. 238. n. 1. 2. ac per tot. p. 7. rec. vbi contrariis apposite satisficit.

- Nec ad rem facere videbatur, quod frumentum ultra triennium durare non presumatur, Surd. decif. 81. num. 1. cum ibi notatis per Hodiern. num. 1. post Gratian. discept. 243. num. 60. & seg. Rot. decif. 348. num. 14. par. 5. recent. & coram Merlino. decif. 820. num. 6. Bonden. collu. 19. n. 96. & 97. Dum testator de frumento totius temporis intellexit, ac in maxima quantitate se debitorem in legato ingenue profitetur; nam illa dictio, maxima, præsupponit, & excludit magnitudinem, & maioritatem quantitatis frumenti; itavt facultas iurandi impertita legatarie effrenata remaneret. Superlativum enim in facti specie nil aliud est, quam excessus quantitatis, quæ inesse poterat positum, quoad saccos puta biscentum aut in comparativum, puta tercentum, l. vbi autem 75. in princ. de Verb. oblig. l. Cum filius 78. §. Pater, & ibi Bart. not. ff. de Legat. 2. Dec. conf. 184. sub num. 6. versic. tamen proprie, Decian. conf. 19. num. 2. lib. 3. & conf. 34. num. 7. lib. 5. Ioan. Ant. Bellon. conf. 29. num. 4. & conf. 72. num. 32. Surd. decif. 65. num. 12. & 13. Rot. decif. 354. num. 13. & decif. 219. num. 2. par. 5. recent. Altograd. conf. 47. num. 45. lib. 2. Redenalc. conf. 90. num. 54. Martescot. var. resol. 29. num. 54. lib. 1. Mart. Ventur. conf. 30. a num. 37. usque ad 44. Giouagn. conf. 43. num. 61. lib. 1. Lottic. de re benev. quest. 29. n. 20. lib. 1. Rip. resol. 81. n. 11.

- Quibus neque resistebat, quod superlativum aliquando pro positivo, & è contra recipiatur, §. pen. Insti. Locat. & ibi gloss. in verb. diligentissimus, cum iuribus cumulatim per Altograd. conf. 55. sub num. 55. vers. Ex his patet, & conf. 77. n. 19. lib. 1. Lectura namque legati hanc non patitur intelligentiam, dum testator non solum expressit de maxima quantitate frumenti; verum etiam in omnes annos antea perceptum super bonis legatarie in vnum collegit, & in legato comprehendendi iussit, sique frumentum existens loco iam consumpti subrogavit.

S V M M A R I V M.

- 1 Testium probatio instrumentaria qualiter præcedat. Et instrumenti in probatione par virtus n. 2.
- 3 Testes omni exceptione maiores requiruntur ad probationem instrumenti. Omni exceptione maiores ubi requiruntur, qualitas ista an probanda, n. 4. & 5. Instrumentarii legales censentur, n. 9. Duo pro validitate instrumenti sufficienti, n. 10. Declaratio vni, n. 11.
- 6 Testis vnicus instrumentarius instrumentum vacillare facit.
- 7 Officiali plurimum creditur maxime de gestis coram ipso, & n. 33.
- 8 Instrumentum per testes instrumentarios reprobatum. Probat rem gestam, sicut in eo continetur, n. 12.

OBSERVATIO XCIX.

IN concursu probationum circa actus de recenti subleucos antiquitatem non præferentes resultans ex testium depositionibus etiam extraneorum ad instrumentum instrumentaria anecellit, Caneet. conf. 54. num. 15. & 16. & bene declarat Rot. decif. 310. n. 62. p. 6. rec.

Vel saltem instrumenti, ac testium præsertim ad effectum probationis par virtus reputatur, l. in exercendis 15. C. de fid. instrum. l. in l. Qui pecuniam 30. num. 18. ff. Si ceri. per. Nig. de Laudem. quest. 49. num. 2. rom. 2. Fatinae de fals. §. 157. num. 36. vbi quod duo testes etiam non descripti in instrumento illud reprobent, Thomat. decif. Macerat. 50. num. 380. & seg. vbi tamen quod magis treditur duobus pro instrumento deponentibus, quam tribus illud reprobantibus, Buratt. decif. 543.

Ita tamen quod testes reprobatiori omni exceptione maiores præexistant, quæ quidem qualitas in testibus iuxta traditiones Doctorum omnino prærequiritur, ad textum in l. Optimam 14. C. de contrah. & commit. stipul. Bart. in l. 1. §. si quis neget, ff. Quemadmodum testam. aper. num. 12. Cavalet. decif. 206. num. 3. Ludouif. decif. 459. num. 5. cum adductis per Ioan. Baptistam Antonell. conf. 18. num. 9. vers. quarto inferius, Surd. conf. 378. num. 33. & 34. Thomat. d. decif. 50. n. 384. & 385. Spetell. decif. 27. sub n. 24. vers. quo autem.

Præcitati tamen Doctores, & alij non sibi bene constant circa probationem huiusmodi qualitatis, quam sanè articulandam, & probandam volunt, Gratian. discept. 192. sub n. 22. Spetell. d. decif. 27. num. 26. & decif. 175. num. 3. At è contra, quod ista probatio non requiritur, & præsumptio idoneitatis sufficit, comprobatur Ioan. Franc. Andr. controu. 61. num. 5. vbi limitat solum quando idoneitas in superlativo gradu requiritur, Gratian. discept. 737. num. 16. Et hæc posterior opinio tutior, ac magis recepta videtur, potissimum in facti specie, in qua etiam testes extranei notitie habiles, nullamque exceptionem admittentes existunt.

Verumtamen in præmissis omnimoda cessat difficultas, ex quo præter testes extraneos aderant insuper testes ex instrumentariis tres contra instrumentum deponentes, & tamen vnicus testis instrumentarius instrumentum vacillare facit, d. l. 1. §. si quis neget, ff. quemadmodum testam. aper. Surd. conf. 414. num. 18. Staiban. iun. resol. 54. num. 14. & resol. 68. num. 23. Nig. de Laudem. quest. 49. sub num. 16. vers. imo testis, Ioan. Baptista Anton. conf. 18. num. 5. rom. 2. Mart. Medic. decif. Senen. 96. num. 19. & 20. Thomat. d. decif. Macerat. 50. n. 377. & seg. vbi contrarium statuit, quando alij testes tantum pro veritate instrumenti, Buratt. decif. 543. n. 8. Spetell. decif. 17. n. 34.

Insuper animaduertebatur, quod inter cæteros etiam Prætor loci, qui decretum interposuerat, testimonium perhibebatur, qualiter inter partes aliter conuenitum existerat, quam in instrumento scriptum repetiretur, cui tanquam Officiali multum est deferendum, maxime de gestis coram se, Egid. decif. 183. numer. 1. Rot. decif. 483. num. 9. & in terminis coram Buratt. d. decif. 543.

1.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

d. decif. 543. num. 9. Thomar. decif. Macerat. 50. n. 36. Rota in Mediolanen. fufentationis libri, 16. Junij 1647. §. prædictis non obftant, coram R. P. D. Gbiflerio, Giurib. obferuat. 42. num. 27. Bonden. col. luel. legal. 33. n. 31. Cyriac. controu. 272. num. 42. & controu. 418. n. 16.

Tandem virtus eiusdem instrumenti enervata penitus remanet ex fidibus iuratis primo quæftum, quorum aliqui instrumentum vti testes interfuerunt; aliqui autem Capitulis præuic conventionis fe fubfcripferunt, ex quibus negari non poteft, quin fide eiusdem instrumenti penitus fublata, teftium depofitionibus tanquam instrumentariis fides omnino adhiberi debeat, etiam literis, in fin. de teftib. Doctores in d. l. in exercendis 15. C. de fid. instrumen. Thefaur. quæft. foren. 31. lib. 1. Staibaui. iun. drefol. 68. num. 12. vbi quod credatur duobus teftibus contra Notarium, Ioan. Baptista Antonell. d. conf. 18. num. 2. Sperell. d. decif. 27. num. 32. vbi de comuni Mart. Medic. decif. 96. num. 17. & feq.

8. Tandem virtus eiusdem instrumenti enervata penitus remanet ex fidibus iuratis primo quæftum, quorum aliqui instrumentum vti testes interfuerunt; aliqui autem Capitulis præuic conventionis fe fubfcripferunt, ex quibus negari non poteft, quin fide eiusdem instrumenti penitus fublata, teftium depofitionibus tanquam instrumentariis fides omnino adhiberi debeat, etiam literis, in fin. de teftib. Doctores in d. l. in exercendis 15. C. de fid. instrumen. Thefaur. quæft. foren. 31. lib. 1. Staibaui. iun. drefol. 68. num. 12. vbi quod credatur duobus teftibus contra Notarium, Ioan. Baptista Antonell. d. conf. 18. num. 2. Sperell. d. decif. 27. num. 32. vbi de comuni Mart. Medic. decif. 96. num. 17. & feq.
9. Neque in teftibus instrumentariis quicquam de illorum legalitate inquirendum venit, dum tales præfumentur, ex quo in celebratione instrumenti, & pro illius fide interuenerunt, Surd. conf. 368. num. 12. Rota decif. 219. num. 3. par. 2. recent. Gratian. difcept. 192. num. 25. Ioan. Baptista Antonell. conf. 18. num. 10. Sperell. decif. 17. n. 31. Quibus fic ftantibus non obftat, quod demptis teftibus contra instrumentum deponentibus, adhuc duo fuperfint, qui pro validitate instrumenti fufficiunt, Crauet. conf. 36. num. 2. 10. & feq. Franc. Marc. decif. 15. num. 5. & 6. par. 1. Farinac. conf. 174. n. 1. lib. 2. Ioan. Baptista Antonell. d. conf. 18. n. 15.
10. Siquidem in promptu adest refponfo; proccederet namque obiectum, fi duo examinati pro instrumento deponerent, Bald. conf. 228. n. 1. lib. 2. Crauet. d. conf. 6. num. 16. Gratian. difcept. 192. num. 27. & 28. Thomar. decif. Macerat. 50. n. 382. Quinimo contrarij profitescentes iuxta hanc interpretationem præcitati Doctores intelligi debeant, nimirum quando testes neceffarii pro instrumento in illius approbationem examinati fuerint, Farinac. d. conf. 174. n. 1. in fin.
11. In quorum confirmationem pro adminiculo accedunt primo, quod ex lectura instrumenti apparet partes ad conventionem controuersam deuenisse, caufa terminandi litem inter ipsas vertentem, quæ domum existentem in Arce, non autem expressam in instrumento concernebat, l. Pecunia 14. & l. interef. 21. ibi, tantum, quantum lectio probat, C. de solut. Cyriac. contr. 37. num. 5. & 6. Deinde quia D. Prætor Malpassus, nunc meritis, Senator non solum partes iudicis; verum etiam & mediatoris in hoc contraftu fustinuit, cui propterea iundis teftium depofitionibus omnimoda fides adhibenda venit, Raudenl. conf. 49. n. 67. lib. 1. Moron. refpons. 34. n. 24. & 25. Lancell. Gall. conf. 67. n. 29. & feq. Mart. Anton. refol. 53. n. 9. & feq. lib. 2. Burat. decif. 775. n. 4. & decif. 344. num. 14. cum cæteris qui adduci poffent.

S V M M A R I U M.

1. Inneftitura ftipulata pro liberis mafculis; & fæminis, filijs tantum inneftiti capaces redditi. Contrarij num. 4. & v. 10. Et fallit conctufio ob dictionem, in infinite, num. 2. Com-

prehendit omnes fæminas, pro quibus fuæ receptas, n. 3. Concepta pro filiis, & filiabus diuerfa eft à ftipulata pro filiis, feu hæredibus mafculis, & fæminis, n. 9. Quod non videtur innum. 10.

5. Fæmina vnius linea mafculos alterius an excludat, difputatur. Quantum præferatur an proximior primo acquiritur, an vltimo Vafsallo Fendilla quarunt, n. 7. In feudo improprio fuccedit etiam non vocata fimul cum mafculis, n. 8.
6. Filia non dicitur de linea, fed illius principium.
9. Improprietas feudi plures concurrentes fæminarum cum mafculis fucceffionem inducunt.

O B S E R V A T I O C.

IN factio non fubfiftit, quod inueftitura Aloyfij fit reftriéta ad fæminas primi gradus, cum non concipiatur fimpliciter pro fe, filiis, liberis mafculis, & fæminis; quo cafu non nifi filias primi acquiritis, vt minus recedatur à natura feudi, vocatas cenferi exiftimant, Curt. de feud. par. primas 3. principalem. 2. Schtader. de feud. par. 1. 7. cap. 4. num. 43. & feq. Garzou. de fæm. ad feud. recipien. in traft. diuerf. rom. 10. part. 2. fol. 167. in vlt. col. vique 169. vbi probat quod fi fæminæ in fequentibus renouationibus non fuiffent nominatæ, prouifio quoad ipsas omnino cellaffet, Rolental. de feud. cap. 7. concl. 42. n. 5. & feq. cum adductis in glof. G.

Siquidem prædictæ in feudum conceffioni acceffit immediate poft verbum, fæminis, claufula, in infinitum, per quam hæitationis locus non relinquitur, quin inueftitura fæminas descendentes comprehendat, cap. 1. §. & quia, qui feud. dar. poff. Ruin. conf. 34. n. 7. lib. 1. Burlat. conf. 131. n. 80. & 82. Larath. conf. 104. n. 8. 9. & 13. Giub. de fubftit. feud. præind. 3. n. 28.

Ultra quod in factio neque etiam auctoritates in oppositum ad exclusionem fæminarum congefte applicantur, dum in renouationibus quamplurimis expreffa fæminarum vocatio continetur, & in omnibus præcifa, literaliter atque inculcata ad primordiale inueftituram habetur relatio; quæ propterea fubfequentes implicite qualitates primæ quoad omnia continere dicuntur, vt diximus Obferu. 3. n. 1. & feq.

Et quod magis eft præcitæ auctoritates tranfeunt cum fupposito huic cafui non applicabili, nimirum in ftipulatione emanata pro fe, filiis, ac liberis mafculis, & fæminis, quæ in nofta inueftitura attentè confiderata non legitur, nifi in narratiua concedentis; acceptatio namque Aloyfij pro hæredibus mafculis, & fæminis geminatur; femper autem Dominus feudi concedere videtur pro illis, & eo modo, pro quo, & vt recipiens expreffè recepit, Iacobus de Beluf. in cap. 1. de eo qui fibi & hæred. fujs, Syluan. conf. 3. n. 16. & 18. & poft ipfos Burlat. conf. 127. n. 23.

Demum animaduertendum fuccedit opinio- nem Curt. Schrader. & Garzon. communiter damnari, Ifern. in cap. 1. §. quin etiam Epifcop. vel Abb. Thomas de Marinis, & videamus, num. 15. de feud. fæmin. Rim. lun. conf. 56. num. 72. latè Surd. decif. 73. fub num. 15. & feq. non fine palpabili ratione; quia fi eorum opinio vigeret, fuffra

- frustra per feudistas contendetur primo, An fœmina vnus lineæ, masculum alterius in feudo prouenienti à communi stipite excludat, de qua nos *allegat. 76. num. 3. lib. 2.* quia primi acquirentis filia non dicitur de linea, sed de principio lineæ sui colonelli, c. *quod dilectio, & c. fin.* vbi glos. & tit. *d. consanguin. & affinit.* Giurb. de *success. feud. §. 2. glos. 6. num. 13. & seq.* Rota in *Bononiens. fideicommissis* 10. Decemb. 1664. n. 1. coram *R. P. D. Albergo.*

- Secundo concurrentibus fœminis pluribus, quam illarum præferatur, num proximior ultimo decedenti, an vero proximior primo inuito, quam ex professo examiniunt Bald. *conf. 200. l. 5. & alij,* de quibus *Bursat. conf. 150. sub n. 2. vers. & in duabus fœminis,* ad quod videnda sunt quæ diximus *allegat. 13. num. 7. & allegat. 15. n. 29. lib. 2.* aliæque plures, à quibus vnusquisque facillimè se expediret, allegando non nisi filias primi acquirentis ad feudum per earum expressam vocationem præsumi dispensatas.

- Cæterum quicquid dicendum esset in feudo iuxta illius ordinariam rectitudinem concessio, & cui quadrat ratio adducta, vt minus recedatur à natura feudi, regulariter fœminas excludentis, filia solummodo primi acquirentis admittitur; certè in feudo penitus irregulari non ambigitur, quin omnes fœminæ etiam à primo stipite in gradu remotissimo existentes, non veniant, dummodo descendentes sint, etiam si de eis expressa mentio in concessione feudi non interuenerit, ad textum in *c. si cui Militi in extraordi. ibi, sique relicta ex se descendente fœmina,* & propterea feudi franchitia, & improprietas inspecta concessio pro se, & hæredibus æquè fœminas ac masculos complectitur, *Menoch. conf. 65. num. 4. 15. & per totum, Bursat. conf. 150. num. 4. Ludouic. Bell. conf. 1. num. 75. & seq. & conf. 3. num. 149. & conf. 16. num. 38. & conf. 17. num. 21. Rota in Brixien. feudis, num. 15. inter meas allegat. fol. 338. lib. 1. dixi allegat. 21. num. 37. 38. & 41. & allegat. 63. n. 42. & allegat. 76. n. 19. lib. 2.*

- Extra quam perplexitatem quoad feudum Curie Podij vetamur, stante expressa, pluricisque geminata vocatione fœminarum per Aloysium primum feudi acquiritorem repetita, ob quam alias peculiare circumstantias in eodem feudo concurrentes, illud à cæteris etiam Episcopatus Mantuæ contradistinguentes, & quæ simul iunctæ vltra expressam fœminarum vocationem eandem cum masculis ad feudi successionem concurrunt coniungunt, Morot. *respons. 29. num. 4. 6. & seq. Surd. conf. 407. num. 4. 5. 6. 26. & sub num. 14. vbi ita iudicatum refert, Monach. de rell. feud. interp. cap. 40. n. 4. 5. & 6. Olsc. conf. 38. n. 44.*

- Præterquam quod huic controuersie locus esse posset, si quemadmodum in themate supponitur, concessio in feudum cantaret pro filiis, & filiabus, vt cum appareat concepta pro filiis masculis, & fœminis, ac stipulata pro hæredibus masculis, & fœminis obiectum cessat, seu non applicatur; tunc enim feudum ad fœminas etiam descendentes transit, c. 1. §. *quin etiam Episc. vel Abb. Rosental. de feud. cap. 7. concl. 40. num. 1. & in glos. A. vbi non videtur differentia facere circa conceptum inuestituræ magis pro masculis, & fœminis, quam pro filiis & filiabus, quumid hoc etiam posteriori casu superius dictis con-*

currentibus, non minus descendentes fœminas, quam filias admitti, latius post alios prosequitur idem Rosental. *d. concl. 42. n. 8. & seq.*

S V M M A R I V M.

- 1 *Dilectiones, in perpetuum, in infinitum, & c. & similes effectus feudum ad extraneos transitorium. Amplius eo magis procedere concurrentibus cunctis idem suademibus. n. 2.*
- 3 *Sterilitas rei in feudum concessa transitorium efficit ad extraneos.*
- 4 *Observantia admittendi extraneos ad feudum indicat eius qualitatem, & capacitatem extraneorum.*
- 5 *Clausula, salvo iure feudi, post facultatem alienandi arguit concessionem feudalem extraneos comprehendere.*
- 6 *Consuetudo regionis alienandi feuda in quoscunque operatur, vt feudum ad extraneos transiat.*
- 7 *Rota in Romana deuolutionis domus adducitur.*
- 8 *Alienationis prohibitionem cessante feudum efficitur transitorium ad extraneos per clausulas id importantes.*
- 9 *Clausula, ad habendum, & c. non dicitur appositio de stylo Notarij in cessione feudi facta cum solemnitatibus, quo casu operatur illius transmissibilitatem in extraneos.*
- 10 *Assensus Domini dicitur gratia, ideo non cogitur eam præstare. Contrarium ex consuetudine, n. 11. Non requiritur assensus disponendi facultate nisi vt Dominus sciat in quem sit alienatio feudi. n. 12.*
- 13 *Emphyteusis Ecclesiastica quod transcat in extraneos nullo iure cauetur.*
- 14 *Feudum in extraneos transit ex Iuris feudalis dispositione.*
- 15 *Zarath. de feud. part. 12. dilucidat. §. 3. sub n. 8. reprobat.*
- 16 *Argumentum ab Emphyteusi ad feudum non procedit, vbi de iure diuersimodè inter vnas, & alteram cauetur.*
- 17 *Pactum alienationis prohibitorium post facultatem alienandi eam non tollit, sed necessitatem inducit adhibendi assensum Domini in actu alienationis feudi. Fallit tamen, vbi facultas alienandi feudum conceditur sine contradictione Domini. n. 18.*
- 19 *Laudemium non soluitur nisi ab Emphyteuta. In feudis regulariter non soluitur. n. 20. Vbi ex consuetudine soluitur, in contrarium feudaliū nunquam soluitur inter comprehensos. n. 21. Domini Curie Podij non soluitur, neque etiam pro distractionibus in extraneos. n. 22. In emphyteusi aliquando soluitur pro contrahit initio cum coinnestito. n. 23.*
- 24 *Laudemij obligatio est accessoria ad obligationem obituendi assensum.*

O B S E R V A T I O C I.

RE V D I impropij, ac in quoscunque transmissibilitatem inconcessam reddebant sepius repetite in inuestitura dictiones, in infinitum, perpetuum, & c. per quas concessio

conceffionem fuapte natura solos descendentes admittentem extraneos non refpuere, comprobant Cyriac. *conuenerit* 146. num. 10. Rota coram Mellino *decif.* 245. n. 2. & *decif.* 294. num. 4. part. 2. & *decif.* 30. num. 1. ac per tot. part. 3. addent. ad *decif.* 26. num. 15. ad part. 3. & *decif.* 348. num. 9. part. 4. tom. 3. recent. & in *Romana deuolutionis domus*, 4. Decembris 1651. §. fed propter claufula, coram R. P. D. meo Bichio, addo Corn. *confil.* 16. num. 22. *verfic. & pro prædictis lib. 1. Curt. iun. confil.* 4. n. 24. circa §. n. lib. 1. Socin. *fen. confil.* 266. num. 37. lib. 2. Petr. de Gregor. *de conceff. feud. part. 4. quæst.* 3. num. 13. Giurbo. *de fuccelf. feud. prælud.* 4. num. 25. & *seq.* & §. 1. *gloff.* 2. sub num. 30. *verfic. in hac defertur feudum*, & sub num. 33. *verfic. in hoc fuccedunt etiam femina*, Rot. coram Seraph. *decif.* 1105. num. 10. & *decif.* 93. num. 78. & 79. part. 3. recent. & in *Sarfinaten. feud.* 12. Iunij 1645. coram Reuerendiffimo Domino meo Decano, *verfic. prædictis accedit claufula in perpetuum*, & latius in Bononien. *emphyteufis* 16. Iunij 1589. coram Orano.

2. Et indubitanter concludo procedit, quando in idem conceffuræ concurrunt etiam leues pro comprehenfione femininarum, & extraneorum, Cephala. *confil.* 9. num. 17. Mantica. *de tacit. & ambig. lib. 2. tit. 19. num. 21. & seq.* Rota *decif.* 381. num. 6. & *seq.* part. 6. recent. & in *dilla Romana deuolutionis domus*, 4. Decembris 1651. §. faltem quando, coram R. P. D. meo Bichio, nunc *decif.* 69. apud nos in addit. ad Caftill. de aliment.

3. In facti autem specie præfumptiones, & quidem vrgentiſſimæ, feu probationes indubitate pro feudi franchitia, & extraneorum capacitate exuberant. Nam primò, ſterilitas terrarum de tempore primæ conceſſionis id ſuadet, Rota *decif.* 11. num. 2. part. 2. recent. & in *d. Romana deuolutionis domus*, 4. Decembris 1651. §. faltem quando, *verfic. ſterilitas*, coram R. P. D. meo Bichio, & dixi alleg. 14. u. 23. & 24. fol. 245. lib. 1.

4. Obſeruantia deinde plurimum ſuffragatur, ex quo indifferenter extranei hæſtenus ad illud feudum admitti apparent, dum maior pars illius abdicatione à Gonzagis penes extraneos reperitur, ex qua obſeruantia mens primordialis contralientium probata reſultat; vbi autem conceſſio ſemel, ac pluries tranſiit in extraneos, eandem qualitatem retinet, Ruin. *confil.* 161. num. 33. & 34. lib. 1. Rota *decif.* 381. num. 11. part. 5. recent. cum aliis in *d. Romana deuolutionis domus*, 4. Decembris 1651. §. faltem quando, *verfic. obſeruantia*, coram R. P. D. meo Bichio, Burat. *confil.* 4. num. 22. & *confil.* 46. num. 32. eadem Rot. in *d. Bononien. emphyteuſis*, 16. Iunij 1589. §. quia licet, in fin. coram Orano.

5. Clauſula quoque, *ſaluo Iure feudi*, immediate ſubſequens ampliffimæ facultati diſponendi idem indicat; ſiquidem diſpoſitione facta inter comprehenſos nil Domino deſerire poſſet, ex quo omnes à primo acquirente prouenientes in actu conceſſionis approbavit, Bal. *confil.* 300. lib. 2. Surd. *decif.* 343. num. 10. Giurbo. *de fuccelf. feud.* §. 1. *gloff.* 16. num. 1. & *seq.* Rot. *decif.* 286. num. 5. part. 3. recent.

6. Prædictis etiam plurimum famulatur conſuetudo diſponendi de feudis qualitercunque conceptis, à quocunque prouenientibus, etiam antiquis, itavt ad inſtar allodialium redacta in commercio exiſtant, ex quo tranſitoria in extraneos quomodolibet euadere, in propoſito ratiocinabatur, Rota in *Farſen. bonorum*, 27. Nouembris 1648. §. placuit enim, coram R. P. D. meo Cerro, nunc Im-

preſſa poſt collect. Bonden. *decif.* 4. cæteræque huius feudi improprietates, quas ſingulas per peculiare articuloſ examinauimus.

Nec obſtat, ſi opponeretur in *dilla Romana deuolutionis domus*, contrarium pluries reſolutorum, videlicet die 4. Decembris 1651. & 21. Iunij 1652. coram R. P. D. meo Bichio, & 20. Iunij 1653. coram R. P. D. meo Verofio, & 15. Iunij 1654. coram R. P. D. meo Melrio, nunc impreſſæ apud nos ad Caſtill. de aliment. *decif.* 69. & *decif.* 78. & *decif.* 97.

Siquidem huic facti rationes decidendi noti adaptantur, cum in præſentiarum deficiat alienationis prohibicio, quo caſu Rota non diſſentit, quin clauſula ſuperius recentitæ tranſmiſſibilitatem feudi in extraneos non operetur, ex Cauler. *decif.* 293. Rot. *decif.* 26. num. 2. & in addit. num. 11. & *seq.* part. 3. & *decif.* 381. num. 6. part. 5. cum aliis in *d. Romana deuolutionis domus*, 4. Decembris 1651. §. his poſitis, coram R. P. D. Bichio, & ad rem optime explicat Rot. in *Caierana bonorum*, 10. Iunij 1648. §. & proinde, *verfic. decifio vero*, coram R. P. D. meo Cerro, & clauſula, ad habendum, de ſtylo Notarij appoſita dici nequit, dum in conceſſione facta Aloyſio adhibita apparent ſolemnitates, tunc in diſtractione bonorum Eccleſiæ adhiberi ſolite; quo caſu clauſula de partium voluntate pro amplianda conceſſione cenſentur adiectæ, feudumque ad extraneos tranſitorium efficiunt, ad not. per Doct. in *ſ. emphyteuſim*, Auth. de non alienan. & optime declarauit Rota in *decif.* 548. part. 8. recent. & in *dilla Caierana bonorum*, 10. Iunij 1648. §. proinde, *verfic. in altera vero*, coram R. P. D. meo Cerro, & in *dilla Romana deuolutionis domus*, 20. Iunij 1653. §. hinc vero ſequitur, in fin. coram R. P. D. meo Verofio, & latiffimè addend. ad Rot. *decif.* 26. n. 17. part. 3. recent.

Licet autem tractu temporis pactum de non alienando acceſſerit, illud non attendi de lure in præiudicium D. Marchionis, & de facto uſu receptum non apparere, diximus obſeruat... Quinimo vbi etiam de illius obſeruantia liqueret, & conſequenter ob huiusmodi prohibitionem alienationis negatiue conceptam Dominus de lure conſenſum præſtare cogi non poſſet, ex cumulatis per Rot. in *d. Romana deuolutionis domus*, 4. Decembris 1651. §. eo minus, *verfic. Dominus directus*, coram R. P. D. meo Bichio. Adhuc tamen conſuſio non offendet attenta conſuetudine notoria, iuxta quam Episcopuſ cogitur conſentire, ſeu potius eo irrequiſito maxime in feudo præſente, etiam cum extraneis quotidie contrahitur, vt dixi *dilla Obſeruat...* Ultra quod aſſenſu non pro validitate alienationis, ſed pro approbatione acquirentis intercederet, vt dicebam Obſeruat... n...

Animaduertendo inſuper Rotam loqui in emphyteuſi Eccleſiaſtica, in qua viger maior ratio, ne tranſcat in extraneos, & concipitur cum clauſulis, quibuscunque, ad habendum, &c. quibus deditur, &c. ſimilibus, vt dixi Obſeruat. §. num. 14. & admittit Seraph. *decif.* 1290. num. 12. & in *dilla Romana deuolutionis*, 4. Decembris, §. eo minus, in fin. coram R. P. D. meo Bichio, & in Bononien. ſidei commiſſi de Raſcentoriis, 23. Marrij 1640. num. 1. coram R. P. D. Ghiflerio, quæ in feudis ab inferiori Prælato prouenientibus à recta feudi natura regularitè contradiftinctis, ad textum in cap. 1. de feud. non habent. propr. feud. natur. Surd. vidend. *confil.* 475. sub num. 28. *verfic. ſed quid egemus*, & per tot. Oſalc. *confil.* in fin. & in ſimili Ruin. *confil.* 3. num. 18. in fin. & num. 19. quicquid in oppoſitum

- malè contendat, Larath. *de feud. part. 12. dilucid. 83. sub num. 3. vers. licet speculat.* arguendo ab emphytheusi ad feudum; cum tamen in peculiariter dispositis in vno ad alteram argumentum sumere non permittatur, dixi *dicta Obseru. num. 1. & comprobant adducti per Rot. in Romana Laudemij, 4. Maij 1635. §. nec obflare, vers. & ideo, coram R. P. D. Gbiflerio, Surd. decif. 95. sub num. 16. & seq. & decif. 188. n. 3. & decif. 189. n. 15.*
17. Omnique in casu superueniens clausula alienationis prohibitiua si attendi deberet, deferuere tantummodo non ad instantaneam correctionem, & remouendam totaliter facultatem alienandi feudum, sed ad eam moderandam, ita ut quando potentia reduceretur ad actum particularem aliquis alienationis, tunc Domini assensus intercedere deberet, Alex. *consil. 106. num. 3. & 9. lib. 4. Rub. Alex. consil. 110. Larath. consil. 33. & de feud. part. 8. dilucid. 20. num. 6. & dilucid. 83. num. 8.* Cui perplexitati in præsentiarum locus non fit, dum præter clausulam, ad habendum, &c. concurrit etiam clausula, sine contraditione Episcopi, & successorum, quæ omnem respuit restrictiuam necessitatem adhibendi assensum remouet, manifestamque præferet contraditionem cum prohibitiua alienationis, etiam ex mente Menoch. in *dict. decif. adducti consil. 61. sub num. 26. vers. loquitur quando verba sunt duplicata, & latius comprobaui Obseru. num. 1.*
19. Ducta ratio ex conuentione soluendi laudemium, quod non soluitur, nisi alienans sit verè, & propriè emphyteuta, ex cumulatis in eadem Romana deuolutionis domus, 4. Decembris 1651. *dict. §. his positus, vers. & denique*, conuentioni facillimè retorquetur, ex quo feudaliū naturæ Laudemij solutio repugnat, Bec. *consil. 2. num. 7. & 10. Ciarlin. contr. 106. n. 6. & dixi Obseru. num. 1.* eaque propter consuetudinem etiam per contraditionibus super feudo Mantuæ introducta illud soluendi, & quidem ab immemorabili strictè prædicata, nunquam hæcenus in contraditionibus inter comprehensos locum habuit, ex Rot. in *Mantiana bonorum*, seu Laudemij, pro cuius non solutione Nobiles instituerunt, Manent. *decif. 50. num. 12. & 16.* sed solum de alienationibus in extraneos, quæ tamen sunt à cæteris Vassallis Ecclesiæ Mantuæ, & Subuassallis
22. Curie Podij, cuius Domini principales ex amplissima facultate alienandi, neque etiam pro alienationibus in extraneos Laudemium solunt, ad tradit. per Cephala. *consil. 505. in fin. & consil. 699. num. 31. Cancr. variat. resolui. cap. 11. num. 75. lib. 3. Rota decif. 180. num. 3. part. 3. recent. Manent. decif. 50. num. 19. & seq.* Quicquid in oppositum obferuerit in emphyteusi circa solutionem Laudemij, aliquando etiam quoad conuentiones debitam, ex Rot. in *dicta Romana deuolutionis domus, 4. Decembris 1651. §. quæ opinio, vers. quia occasione, coram R. P. D. meo Bichio*, Surd. *decif. 343. num. 7. Manent. consil. 106. num. 40. & seq.* vterque concludens extra simplicem refutationem Laudemium debere.
24. Pro cuius exemptionis à solutione Laudemij plurimum facit ratio dependentiæ, quam habet solutio Laudemij à præambula necessitate impetrandi assensum, ex quo illa ab ista consecutiuè se habet, quemadmodum ratiocinabatur Rota coram Caualet. *decif. 521. num. 1. & in Romana Laudemij, 4. Maij 1635. §. quæ opinio, vers. quia occasione, coram R. P. D. Gbiflerio, & in dicta Romana deuolutionis domus, 4. Decembris 1651. §. eo minus, coram R. P. D. meo Bichio*, quæ quidem obligatio petendi assensum pro validitate contractus, cum in feudo Curie non vigeat, ut alias diximus, ideo neque pro alienationibus in extraneos ad Laudemij solutionem tenentur, ut dixi *Obseru. num. 1.*

SVMMARIVM.

- 1 Delegatio nomine proprio facta non transit in successorem. Finitur transactio tempore præfixo, num. 2.
- 3 Auocatio causæ per delegantem fieri potest. Non fit, nisi cum iusta causâ, num. 4. Contra, num. 5.
- 6 Cyriac. controu. 515. qualiter procedat.
- 7 Fideiussores liberantur secuta confiscatione bonorum principalis. Ex nouatione facta per fiscum liberantur, num. 8. Declara, & num. 9.
- 10 Fideicommissum resoluitur ex retrouenditione in vim pacti per restatorem in acquisitione adiecti. Rem à grauato redemptam afficit, num. 11.

OBSERVATIO CII.

TRIPlici perissimum ex fundamentis euidenter nullam, ac notoriè iniustam pronuntiamus sententiam DD. Iudicum à quibus, cumulatis Iuribus Vassalli, & fideiussorum, tam ex processu resultantibus, quàm coram nobis deductis.

Primo, quia delegatio facta per D. Marchionem Barnabam Centurionem in personam Domini Præfecti generalis iniusticiæ, præmissio prius nomine eius proprio ad personam D. Senatoris Rouerij in dignitate successoris, non extendebatur, adeo ut gesta coram ipso ex defectu iurisdictionis redderentur nulla, vt præter adductos per informantem pro ipsis fideiussoribus, comprobant Gabr. *consil. 32. num. 11. seq. ac per 101. lib. 2. Belloni. de mandat. iurisdic. cap. 10. quasi. 8. num. 7. in fin. & num. 8. Barbof. de offic. & potest. Episcop. allegat. 54. num. 156. Ripol. variat. resolui. 1. num. 449. & seq. Sperell. decif. 1661. num. 1. & prius decif. 31. num. 13. Merlin. Pignatell. controuers. 25. num. 21. cent. 1. Gracian. *discept. forens. 92. num. 2.3. & 4.* vbi de veteriori, ac magis recepta opinione, Menoch. *de arbit. quest. 68. n. 16.* & faciunt tradita per Tondut. *sit. de Præsent. cap. 1. n. 56. part. 2.**

Cæterum cùm delegatio præsentis causæ simpliciter, & absolute non emanauit, sed restrictiua appareat vsque ad sententiam exclusiuè, præsupposito citra veritatis dispendium, quod processus funderetur, negari certè non potuit, quin sententia omnino nulla præexistere, tanquam lata extra terminum delegationis, ipsiusque iudicandi tempore effluxu, *l. si Index, 32. ff. de Iudic. cum iuribus cumulatis per Belloni. de mandat. iurisdic. cap. 10. quest. 9. n. 1. & faciunt tradita per Carleual. de Iudic. lib. 1. tit. 1. diff. 7. num. 25. Vanc. de nullit. ex defect. iurisdic. delegat. n. 93.*

Deinde, & hoc etiam tendit in comprobationem defectus iurisdictionis, ac consequenter inualiditatis sententiæ; quia D. Marchio delegans ante prolationem sententiæ causam ad se auocauit, quemadmodum facultas prædicta auocandi causam non solum de iure sibi competeat, ex latissimè

S V M M A R I V M.

- 1 Confessio debui in testamento emissa non probat. Fallit, ut num.4. & num.5. & num.8. & num.9.
- 2 Emptum ex pecunia alterius ementis efficitur. Et num.10. Fallit, ut num.11. Ex pecunia uxoris, seu subrogata uxori debetur, n.14.
- 3 Iuramentum in litem desertum contra inuentarium imperfectè conscientem. Declaratur, ut num.15.
- 4 Argumentum à presenti in præteritum valet.
- 5 Pauperias à natura inherere, & presumitur.
- 6 Minor in rebus habet eum illum pecunia hypothecam habere cum pralatione, & rei vindicationem.
- 7 Vxor minori acquisita per maritum de eius pecuniis debentur.
- 8 Alio personalis non datur contra eum, cuius nullum sui gestum negotium. Reali, ut datur contra tertium requiritur hypotheca in re, & existentia rei apud conveniendum, num.17.
- 9 Actioe carens in iudicio non auditur.
- 10 Vidua præstat iuramentum expurgationis, ut se eximat à molestiis heredum, & crediturum.
- 11 Testes non dato termino ad reprobandum eorum dicta non probant.
- 12 Filia interest habere matrem diuitem.

OBSERVATIO CIII.

PROCESSV instructo inter duas Sorores consanguineas; Isabella, altera ex eis adhuc impubes hereditatis paternæ facta repudiatione ab ulteriori molestia se exempti unde priuigna Soror altera eius Nouerca ex abrupto vexate non destitit. Eo sub prætextu, quod cuncta in hereditate Patris, ac Mariti respectiue non descriptis, etiamsi ipsa describens, tam ex iudicio Testatoris, quam ex rei veritate propria, dumtaxat iure optimo describere neglexerit.

Fundamentum istius commiserandæ vexationis in eo consistebat, quod Nouerca Domina, nimirum Margarita de Fiera declaratione facta per eam Virum in Testamento, quo cum postea immediate decessit, iuari non possit. Ex eo, quia dicta confessio fauore uxoris emanata, quod mobilia, gemmæ, &c. essent illius propria, seu per eam, cum consensu Testatoris eius viri acquisita, ex affectibus bonorum Paraphernalium in præiudicium logalium de Zuccheis anteriorum in credito attendi non deberet, ad textum in l. qui Testamentum, 27. in fin. C. de probat. & in l. cum quis decedens, 35. §. Titia honestissima, ff. de legat. 3. Alex. consil. 45. in fin. lib. 1. & consil. 57. lib. 5. Caphal. consil. 174. num. 17. Manent. consil. 67. num. 10. Cyriac. controuers. 252. num. 6. & 7. & controuers. 546. n. 88. Mart. Ventur. consil. 18. num. 77. & 78. Thom. de i. mor. & curator. tit. 19. num. 519. fol. 324. vbi quod neque valeat confessio debitoris in testamento emissa pro exoneranda conscientia, Burat. dec. 104. num. 3. & 4. Merlin. de pignor. & hypothec. lib. 4. quest. 334. num. 16. late Redenale. consil. 17. num. 76. & seq. Rot. decif. 55. num. 10. & seq. part. 6. recent. &c.

latissime traditis per Rim. consil. 354. num. 17. seq. ac per tot. Bellon. de mandat. iurisdict. cap. 10. q. 6. num. 1. & seq. & quest. 7. num. 8. & sequent. Larr. decif. 2. num. 18. & per tot. verum etiam quia in concessione feudis ita expressè cautum reperiebatur, vt scilicet ad eius nutum D. Marchio causas quodcumque ad seipsum auocare posset.

Nec obfistere, seu non applicari videbatur, quod causa iam instructa coram vno Iudice, non nisi iusta subsistente causa auocari possit, Cyriac. controuers. 515. num. 1. seq. ac per totam; siquidem contrarium magis communiter recipitur, vt nimirum etiamsi nulla subsit causa Iudicis delegato ab eo auocari possit, vt post alios animaduertit Bellon. de mandat. iurisdict. cap. 10. quest. 7. num. 6. 7. & 8. Omnique in casu opinio Cyriac. d. controu. 515. n. 1. & per totam, procedere posset in Iudice ordinario; secus autem in delegato, vt optimè distinguit Larr. d. decif. 2. sub n. 18.

Carolus Ferrarium denique, ac alios confiduosos absolutiuus à fideiussorum duplicum bifcentum per eos præstita, & in quam per Iudices à quibus indebitè condemnati existerant, ex quo enim Capitaneus Blancus principalis reus præ cæteris in penam confiscationis bonorum damnatus apparere, eius fideiussores à sisco indennes consuendi ob incorporationem bonorum rei minimè condemnati poterant, Raimund. inter conf. crim. diuers. consil. 36. num. 19. 20. & seq. vol. 3. Baiard. ad Clar. quest. 95. num. 2. Caball. resolut. 190. num. 2. & resolut. 234. num. 20. & seq. Arias de Mel. Caruar. resolut. lib. 2. cap. 12. num. 2. Guazzin. de consil. bonorum. conclus. 53. lin. 67. & 68. num. 2. & conclus. 25. num. 20. & seq. Seraph. Mass. de consil. quest. 35. num. 11. & seq. & quest. 45. num. 13. cum adductis per informantes pro eisdem fideiussoribus.

Qui sanè fideiussores ab omni prorsus vinculo obligationis etga siscum liberati remanserunt, ex multis nouationibus ex parte sisci secutus, & per informantes optimè ponderatis, vt etiam in proximis terminis examinari, Caren. resolut. 90. ex num. 27. Istud tamen sibi locum vindicat, præsupposita bonorum rei sufficientia; nam vbi solvendo non reperiretur, siscus ea remittit, & sibi saluum ius remanere consequendi à fideiussoribus integrè iuxta illorum obligationem, vt bene declarat Seraph. Mass. de consil. quest. 45. num. 18.

Vnde opus non fuit ingredi questionem super prætensione modò deducta per Franciscum auocandi bona à sisco sub prætextu fideicommissi, cum enim liqueret, reum vigore pacti retromissæ bona per emptorem fideicommissi subiecta, vitique fideicommissum euauit, Cagnol. in l. 2. C. de pact. in empt. & vend. num. 174. Surd. dec. 286. ex num. 11. Salgad. in Labyrinth. crediti. part. 1. cap. 43. num. 16. & part. 2. cap. 13. ex num. 12. Merlin. de pignor. & hypothec. lib. 5. quest. 144. num. 3. Non. Cost. de priuileg. crediti. reg. 1. ampl. 2. num. 1. Censal. ad Peteg. de fideicommiss. art. 42. fol. 280. vers. sexto declaratur, & in proximis terminis Rota in Romana Casalis S. Agathe, 26. Iunii 1662. n. 4. coram Reuerendissimo Cerra.

Sicuti è conuerso si testator proprietatem vendiderit cum pacto recarus, eamque hæres grauarus redemerit, illa in augmentum fideicommissi cedit, ex cumulatis per Cyriac. controu. 204. n. 109. & per nos allegat. 19. num. 2. fol. 344. lib. 1. Censal. ad Peteg. d. art. 42. §. sexto declaratur, fol. 280.

1.

& dixi allegat. 48. num. 21. lib. 2. Leoncill. de priuileg. pauper. part. 2. priuileg. 68. num. 4. Surd. decif. 285. per tot. Fontanell. de pact. nupt. clauf. 7. gloss. 1. part. 2. num. 71. & 72. & clauf. 14. gloss. vnic. part. 2. num. 23. Censal. ad Peregrin. de fideicom. art. 36. & vers. fecundo obserua. fol. 356. Marefcot. variat. resol. c. 82. num. 6. & per tot. lib. 2. Gait. de credit. cap. 2. tit. 3. num. 270. & seq. Rub. de valid. legal. cap. 8. num. 94. Rot. in Romana successiois, 24. Ianuarij 1650. n. 8. coram Eminētissimo Corrado.

Quinimò, vbi etiam huiusmodi confessio vitibus subsisteret, seu vera præsumeretur, adhuc ex ea non sequeretur, quod emptæ ex pecuniis ipsius Domine Margaritæ eiusdem dicentur propriæ, aut illa retinere potuisset, siquidem emptum ex pecunia alterius etiam dotali, non efficitur alterius, neque dotale, vt latissimè inter cæteros prosequuntur, Glouagn. conf. 52. per totum, lib. 1. Manent. conf. 10. 4. Surd. decif. 5. cum ibi notatis per Hodiern. Gratian. discept. forens. 964. num. 22. Merlin. de pignori. & hypothec. lib. 2. quæst. 51. num. 18. & lib. 3. quæst. 52. num. 4. Rota coram Merlin. decif. 103. Ioan. Franc. Andreol. controuerf. 125. & controu. 18. Cyriac. contron. 36. n. 3.

Vnde cum nostra principalis in inuentario, seu simplici descriptione plura non registrauerit, idè iuxta petitionem partis aduersæ iuramento in litem locus erit, ad tradita latissimè per Thomaf. de iuror. & curator. tit. 13. num. 76. cum pluribus sequentibus, contr. discept. caus. 30. n. 3.

Itius controuersia resolutio ex serie facti, illiusque præambula cognitione pendet, quæ quantum ad eandem sic se habet: D. Margarita vix ætatem pupillarem egressa saris pingue patrimonium habens nuptias cum D. Spontono artis, ac Medicinæ perito contraxit: In quo postquam per plures annos permanferat; quibusdam adhibitis sollemnitatibus in prædio Iugerum tercentum sibi dotem constituit; reliqua autem bona sibi reſeruauit, vt latius instrumentum de anno 1638. superinde celebratum pandit. Interim verò, & à præcedenti anno 1637. vsque, & per totum annum 1640. intuitu dictæ reſeruationis, & occasione extradotalium ad Scuta termille, ex calculis in præſenti processu exhibitis exacta apparent. Durante adhuc minori ætate eiusdem D. Margaritæ, vt colligitur ex instrumento ratificationis initæ per eam de anno 1646. per obitum eiusdem viri ſecurum de anno 1648. ſolutum euasit matrimonium, & licet ex præmissis ingens coniectura, seu concludens probatio emergeret, quod quælibet auctio, & acquisitio mobilium, ſe mouentium, atque aliarum rerum ex pecuniis ipsius D. Margaritæ minoris necesseario proenerat. Nihilominus non immemor salutis æternæ, ac pro exoneratione ſuæ conſcientiæ declarationem ſuperius enarratam fauore vxoris in ſolenni teſtamento protulit.

Vnde cum Teſtator in præſentiarum, in genere rerum, in teſtamento deſcriptarum ſe debitorem non fecerit, ſed qualiter, & de quibus pecuniis illius vxor eadem acquireret, expreſſerit. Idè dicta conſſio, tanquam veta, atque ab omni prorsus fraude, ac ſimulatione aliena cunctis creditoribus eiusdem Teſtatoris præiudicat, Caphal. conſil. 131. num. 10. Socin. conſil. 222. num. 7. lib. 3. qui loquuntur in conſeſſione doris à marito facta, Simon. de Præſ. conſil. 100. num. 4. & ſeq. & in terminis optimè ratiocinatur, Lancelot. Gall. conſ. 48. n. 7. & 8. Rot. decif. 384. n. 12. & ſeq. p. 9. ſom. 2. recent.

In quorum comprobationem plurimum vrgebat, quia dicta conſſio, ſeu declaratio in gratiam vxoris apertiffimam verſimilitudinem ſecum afſerebat. Ex quo dicta D. Margarita fecit de anno 1639. domum de propriis pecuniis emerat, ita quoque rationi conſonum videbatur, quod eam conuenienti ſupellectili inſtrueret; neque enim proprias ſubſtantias in contrahendo matrimonio ſibi reſeruatas diſſipare conſueuerat. Qua ſtante verſimilitudine non ambigitur, quin conſſio, maximè in actu reſtituendi animam Creatori emiſſa contra quoscuque probet, vt latius comprobauit Senatus Mantuæ apud Surd. decif. 55. num. 3. ac per totam, vbi rationes, & fundamenta inducit hanc veritatem comprobantia, & quæ huic caſui ſingula applicantur, Gratian. decipt. forens. 955. num. 5. Rota decif. 198. n. 3. part. 1. recent. & apud Cenc. de cenſ. decif. 310. num. 3. & ſeq. Seraph. decif. 487. num. 14. Rot. d. decif. 384. num. 15. part. 9. tom. 2. recent. & in Romana fideicommiſſi 8. Iulij 1648. n. 27. coram R. P. D. Arguelles.

Extrema quoque egeſtas, atque ætis alieni grauitas, quibus Dominus Teſtator premebatur, & preſſus decellerat, vehementiſſimum pro veritate declarationis teſtamentariæ erga minorem minimè fraudandam præſumptionem præbent. Quoniam ex præſenti bene arguitur in præſentium, Barboſ. loc. com. 85. per totum, maximè cum paupertas ſit qualitas à natura inherens, & quæ regulariter præſumitur, Leoncill. poſt alios de pauper. priuileg. 328. num. 1. & ſeq. ac per totum, Rot. decif. 50. num. 3. part. 9. tom. 1. recent. Nec quod Vir ipſius D. Margaritæ eſſet artis, ac Medicinæ Doctör, & quidem excellens, celebris, & conſummatiſſimus quicquam releuat, quippe quoniam profeſſioni non vacabat. Et vagabatur per orbem modò in hanc, modò in illam Ciuitatem, ſicque propriam non minus, quàm vxoris ſubſtantiam dotalem in itineribus deſtruebatur, adeo vt prædium dotale in pinguiori ditione huius domini exiſtens, quanti minimi ſemper locauerit, vt anticipatas penſiones extorqueret; & redditus, ſeu aſſectus immaturos, & vt ainſin herba ederet. Quamobrem illorum de Coradinis eiusdem Prædij durante vita ipſius Phyſici conſuctorum in egregia quantitate adhuc debitor remanſerit.

Prædictis in facti contingentia concurrentibus, ac ſimul iunctis, nimirum conſeſſione Teſtatoris indiuidualiter qualificata, verſimili, cum inopia Teſtatoris, ac pecuniarum aſſluentia vxoris, neceſſario inferitur huiusmodi declarationem veritati inuixam cenſeri, idè quæ ſufficienter adminiculatam etiam extraneis creditoribus præiudicare, Salicet. in Iſi mater, to. C. de contrahen. empti. Alex. conſil. 18. num. 2. lib. 3. Dec. in conſil. 96. ſub num. 3. verſ. ex eo quod in ſimili, Socin. conſil. 6. num. 8. lib. 1. Crauet. conſil. 40. num. 5. Marefcot. vari. reſoluit. cap. 82. num. 10. lib. 2. & pluribus exornat Scayn. decif. 13. num. 109. & ſeq. vbi in effectū ad rem optimè concludunt, quod quando conſſio fauore vxoris à marito emiſſa in teſtamento verſimilis redditur, ſeu coadiuuatur ex eo quod mulier præter dotem aliunde haberet, vnde acquireret, tunc eadem conſſio contra quoscuque operetur, atque vniuerſaliter ex coniecturis conuulſari conſeſſionem in extremis, ac vltima voluntate probatam admittunt, Mantic. de conſueturis vlt. volumi. lib. 10. tit. 4. num. 4. in fin. & cæteri omnes, quos ſuprà in oppoſitum emulantiſſimus, quorum traditiones in ſimplici conſeſſione puda à

5.

6.

7.

8.

caufa, ac quibuscunque adminiculis destructa fibi locum vindicant, vt clarius ex illorum lectura refultat.

Quæ tamen ex abundanti dicta ſint, cum D. Margarita non agat, ſed ob præſentiam rerum controuerſarum exiſtentiam penes ipſam conueniatur, cui propterea procul ab omni ambiguitate retento aduerſus quoſcunque quantumvis in tempore anteriores competit, ad ſenſitam ſpeculationem Caſtren. in l. 3. quidam liberis, ſub n. 2. verſic. licet enim conſeſſio Teſtatoris, & in l. cum heres, ſi. n. 2. ſſ. ad Trebelian. quam, & ſi illam ibid. Alexand. impugnaverit, & in ſimili caſu diſcuſſionem, & reſolutionem capere diſtulerit, Rota coram Seraph. dec. 487. n. 14. in fin. & n. 15. quæ eſt dec. 683. p. 1. diuerſ. & in occurrenti caſu examinandam reliquerit, Fontanell. de paſſi. nupt. clauſ. 14. gloſſ. vnicæ. p. 2. n. 32. in præſentiarum omnino amplectendam duximus. Illorum namque hæſitationes in conſeſſione teſtamentaria à præxiſtentibus cauſis non veſtica, neque coniecturaliter, præſumpſiue, aut realiter aliunde verificata ſibi locum vindicant; Optima, & noſtro quidem iudicio inenitabili ratione mouemur. Quia iſthæc retentio non prouenit ex mutatione poſſeſſionis de iure familiaritatis ad ius proprium, ſed ex continuatione poſſidendi ex iure domitiij, quod viuente adhuc marito earundem rerum noſtra principalis ab initio acquiſiuit, habuit, & retinuit.

Ille autem ſubſequens, atque ex aduerſo famigerata conſeſſio, res empta ex pecunia mea, vel aliena, mea, vel alterius Domini pecuniæ non efficitur, in abſtracto quidem, & regulariter loquendo ſibi locum vindicat, vt præter adductos ſupra Iuriſus in id congeſtis, comprobat Leoncill. de pauperi. parti. 2. priuileg. 123. num. 1. At vbi intereſſe Minoris viget, contrarium iure optimo ſuadetur, quia res empta ex pecunia minoris ab eodem minore, vel à quolibet negotiorum geſtore etiam de facto in patrimonium eiſdem minoris, ipſo iure reincident, l. 3. Cod. de arbit. iud. l. 1. C. quando ex facto tut. Buratt. de dec. 685. num. 3. Leoncill. de pauperi. priuileg. 123. num. 5.

Omnique in caſu, qualitercunque res ſe habet, negari non poteſt, quin in rebus ſic emptis hypothecaria, cum prælatione quibuscunque aliis creditoribus, etiam expreſſam anterioritatem habentibus, ſeu rti vindicatione experti minoris, ac conſequi res emptas poſſit, ad latiffimè tradita per Gratian. diſcept. forenſ. 555. num. 8. & ſeq. Tomaſ. de tutor. & curator. tit. 18. ſub n. 49. ampl. 6. & tit. 19. num. 15. vbi quod præſumant ut empta ex pecunia minoris ubi inopiam ementis, Hodiern. ad Burd. dec. 15. num. 33. & ſequent. & iun. 52. & ſequent. Merlia. de pignor. & hypothec. lib. 3. quaſt. 25. per totam. Ob priuilegium igitur minoris ætatis, quo principalis noſtra fruebatur, hæſitationi nullus relinquitur locus, quin acquiſitiones, ſeu res acquiræ, iuxta contentum teſtamenti, & declarationem Teſtatoris, commodo principalis noſtræ ad omnimodam aduerſantium excluſionem cedere habeant, & ne iſtud diſcrimen à nobis ſomnium videatur inter vxorem ætate maiorem, & adhuc minorem tempore acquiſitionum, in comprobationem adduco Socin. iun. conſil. vltim. num. 13. l. 3. Rimin. iun. conſil. 776. num. 43. Giouagn. conſil. 32. num. 13. lib. 1. poſt Gloſſ. & Doctores in l. ex pecunia, 12. Cod. de Iur. dot.

Ioan. Pauli Melij Obſeruât. forenſ.

Vnde neſcio videre quorſum, quemve ad effectum fides Mercatorum pars aduecta produxerit; dum ipſi non ſunt in cauſa, nec quicquam inter ipſam D. Margaritam, & Mercatores actum extiterit; cum pro illarum conſecutione, quemadmodum in reliquorum acquiſitione pecuniam Mercatoribus erogandam realiter tradidiſſent; neque in vxoris præiudicium ſubrogatio pecuniæ credita, loco numeratæ verteretur, & faciunt tradita per Manent. conſil. 104. n. 16. luncta poſſimum declaratione marito facta circa implicationem pecuniarum in rebus penes ipſam vxorem exiſtentibus de vtriuſque coniugis conſenſu ſecutam, quam declarationem iuriſus ſuſſistere, atque attendendam ſuperius diximus.

Ob quas ſanè rationes, vndeque inconcuſſas inſiſto in litem iuramento locus eſt non poteſt, tum primo, quia citra omnem dolum, culpam, ac fraudem D. Margarita res in effectum, atque ex iudicio Teſtatoris proprias penes ſe retinuit; Dolo autem, & culpa ceſſantibus iuramentum in litem penitus excluditur, Gratian. diſcept. forenſ. 551. num. 31. & 32. Cyriac. controu. 123. num. 12. infinitos cumulat Tomaſ. de tutor. & curator. tit. 134. vbi quod in tutore requiritur ſaltem leuis culpa, & contra ipſum in litem iuretur, & ſub num. 129. ampliat. 86. fol. 90. vbi quod inter coniunctos iuramentum in litem non intret, niſi, vbi dolus aperitus interceſſit, & n. 320. Tum ſecundo, quia lugaliſſibus de Zucchis vti non informantibus de eo, ſuper quo in litem iurare prætendunt, iuramentum non deſertur, Gratian. diſcept. 151. n. 33. Tomaſ. de tutor. & curator. tit. 13. n. 41. fol. 96. vbi quod præter pupillum nemini detur, niſi ſit informatus, & n. 62. n. 120. Quæ quidem informatio ad iurandum ſufficiens aduerſantibus deſicere, ex quo priuigna ante nuptum in Monafterio virginum Caſtrilconis, educationis ergo commorata eſt, & Matrimonio deinceps celebrato Spouſi ædes continuo habitauerat. Tum demum, quia ius actionem, vel intereſſe erga alium non habens, neque aduerſus eundem iuramentum in litem ſuſcepit.

Nullum autem ius, nullamve actionem priuignæ aduſſus Nouercam competere deducitur. Quia cum inter ipſas contractus aliquis, ſeu quali non interuenierit. Idèd actionem perſonalem contra ipſam intentare nequit, ſi in area 33. ſſ. de cond. indebit. Cyriac. controuerſ. 120. min. 1. & controuerſ. 181. num. 2. Merlin. de pignor. & hypothec. lib. 1. quaſt. 10. num. 4. Rot. in Romana Saluiani, 9. Decembris 1644. num. 6. & 8. coram Reuerendiſſimo Cerro. Minus vero reale, cum in toto proceſſu edoctum, neque deductum appareat, de rerum exiſtentia, dominio, vel hypotheca, ratione cuius Nouerca moleſtari valeat, Merlin. de pignor. & hypothec. lib. 1. dicta quaſt. 10. num. 21. & latius lib. 5. quaſt. 68. & per totam, implicat verò aduerſantes dominium, vel poſſeſſionem poſſe probare, ſicque tanquam iure, & actione carentes à limine iudicij expellendi veniunt, Gloſſ. & Doctores in l. vbi pæſum, 40. C. de tranſſect. dixi allegat. 18. n. 2. lib. 2. & alibi ſæpi.

Ex quibus macula omnis, atque ſuſpicio cuiuſcunque ſubtractionis indebitæ rerum mariti ſublata cenſetur, vbi verò cicatrices aliqua, veſtigia, ſeu reliquæ ſuperceſſent per iuramentum expurgationis, quod nimirum de bonis mariti ad eam nihil perueniret conſuetum in ſimili viduæ defecti, ablucetur, Gratian. diſcept. forenſ. 59. num. 16. dixi allegat. 5. num. 32. fol. 82. lib. 1. & nunc magis

R ad

ad rem addo Scac. de commerc. & camb. §. 7. gloss. 5. & sub num. 91. versic. ita etiam tenetur ea manifestare creditoribus, ad Gloss. in l. 2. in verbo inrata fide. C. quando & quib. quar. par. deb. lib. 10. cum adductis in seq. alleg.

His tam in iure, quam in facto sic se habentibus ad nihilum omnino deferuntur depositiones testium ex aduerso in causa examinatorum; ex parte enim principalis nostrae in controuersiam haud reuocatur, quominus res proprias, quas ipsa viro vita functo subtraxerit in domo eius pariter propria, & quam inhabitabat, cum eodem viro reperirentur. Istud verò fundamentum ex superius dictis, cum resistentibus ex processu, vel sufficienter probatum existit, & habemus interitum, vel vltiori probatione indiget, & tunc non sine grauiamine prohibitionis nostrae ad reprobandum dicta testium partis aduersae exclusi existit. Cum tamen ex praescripto, tam Iuris Caesarei, quam ex censura statuti testes, ita demum gradum probationis faciant, si pro reprobandis eorum dictis, & excipiendo contra personas petita dilatio concessa fuerit, ex his, quae post alios dixi allegat. 21. n. 59. fol. 389. lib. 1.

Concurrente potissimum interesse minoris filiae eidem competenti, etiam post repudiatam hereditatem Patris, ipsius namque filiae plurimum interest ditiores habere Matrem, qua de causa actione non dicitur omnino destituta, ratione cuius etiam per viam restitutionis in integrum dilatioem ad probandum Matris intentionem consequi debebat, argumento deductorum in simili, & in terminis magis dubitabilibus per Rotam decis. 44. num. 12. & seq. part. 6. recent. Omni- que in casu dilatio aliqua ad coadiuandam Testatoris, Mariti, Patris, ac Socii impugnatae declarationem saltem concedi debebat. Vix namque in mentem sensati hominis cadere vnquam potuisset; quod filia in cadauer paternum veluti laeuendo deliberatam illius, ac pro salute aeterna necessariam, totque nominibus indubiam confessionem tanta cum libertate redarguere praesumpserit, iniuriamque ad secreta larium propalanda vxorem prouocasset. Et haec pro nunc raptim, & currenti calamo dixisse sufficiat.

S Y M M A R I V M.

- 1 Honorificum idem est, quod Francum.
- 2 Femina etiam non vocata succedit in feudo honorifico. Amplius, vt n. 4. & n. 5.
- 3 Textus in cap. si cui militi in extraord. est legalis.
- 6 Renouatio inuestiturae feudi est petenda infra annum, & diem, à die obitus Domini, aut Agnati.
- 7 Minor excedens quatuordecim annos renouare tenetur inuestituram sub pena priuationis feudi. Vique ad viginouem annos restituitur ad petendam renouationem inuestiturae feudi, n. 8. Amplius, vt n. 9.
- 10 Mora purgatur ad euitandam caducitatem ob non renouatam feudi inuestituram, & n. 12. In dubio purgatur, n. 13.
- 11 Aequitas Canonica in feudo Ecclesiae inter Ecclesiasticos est seruanda.
- 14 Praelati non debent esse prouisi ad caducitates.

O B S E R V A T I O C I V.

AD feudum istud honorificum idem importans quod Francum, ex cumularis per nos allegat. 16. num. 26. fol. 272. lib. 1. & allegat. 1. n. 37. & alleg. 21. n. 31. & alleg. 76. n. 22. lib. 2. Femina istam quantumvis non expresse vocatam succedere animaduertunt, per text. in cap. si cui militi in extraord. Burfat. conf. 9. n. 4. & alij apud nos d. alleg. 16. n. 34. fol. 275. lib. 1. & allegat. 1. num. 40. & allegat. 21. sub num. 40. & allegat. 76. num. 19. lib. 2. cum adductis per Rot. in Mantuana feudi, 25. Maij 1657. num. 1. & 2. coram R. P. D. Verospio.

De legalitate autem praecitati textus in cap. si cui militi in extraord. haerendum non videtur, dum pro tali communiter recipitur, vt post alios animaduertebam allegat. 8. n. 54. fol. 123. & alleg. 18. num. 62. fol. 329. num. 62. lib. 1. & allegat. 72. num. 46. lib. 2. Quem propterea sequitur etiam Rota in dict. Mantuana feudi, 25. Maij 1657. num. 4. coram R. P. D. Verospio.

Super quo non est cur vltius insistamus, dum vitra franchitiam, improprietatem, & honorificentiam feudi concurrat etiam expressa feccinaria vocatio, importata per concessionem pro haeredibus vtriusque sexus; quo sanè casu feccinaria saltem post masculos, seu eorum cessante concursu ad feudum cuiuscunque qualitatè admitti non ambigitur, vt dixi allegat. 10. num. 16. & seq. fol. 149. & num. 24. fol. 150. & num. 49. fol. 153. & allegat. 18. num. 93. & seq. fol. 333. lib. 1. & allegat. 76. n. 3. lib. 2. & nunc addo Rot. in dicta Mantuana feudi, 25. Maij 1657. n. 8. & 9. coram R. P. D. Verospio, Cyriac. coniron. 570. n. 7. Bottrell. in Sum. decis. 311. 34. de feud. num. 170. part. 1.

Dicta verò de muliere in abstracto procedunt quoque in Moniali, maxime in feudo ab Ecclesia prouenienti; neque enim verosimile videtur, quod Ecclesia in concessione feudi intellexerit excludere personas militiae Ecclesiasticae deditas, vt post Rot. & alios ratiocinabar allegat. 9. numero sexto, folio 136. lib. 1. & plenius allegat. 69. num. 11. & 12. vbi subiungebant Doctores contrarium sustentantes ad exclusionem Monialium à feudis, intelligendos de prouenientibus à Principe seculari, non autem à Praelatis Ecclesiarum.

Firmata igitur capacitate istius puellae etiam Monialis ad successionem istius feudi, pro constanti praesuppono ex doctrina feudistarum ad petendam renouationem inuestiturae per obitum praecedentis Domini, aut praecedentis feudatarij, Vassallum, sine masculum, sine feminam habere annum, & diem, ad tradita per nos allegat. 43. num. 2. & 3. lib. 2. & nunc addo Nigr. de Landem. quest. 27. num. 8. tom. 1. & quest. 2. art. 3. n. 7. tom. 2. Lara de feud. part. 4. dilucid. 35. n. 1. & per tot. & part. 12. dilucid. 90. num. 1. & sequent. Giurb. de success. feud. §. 1. gloss. 14. num. 33. & 34. & §. 2. gloss. 12. sub num. 14. cum alijs apud Baron. de effect. minor. at. 16. num. 40. & latius prosequitur Bottrell. in Sum. decis. 311. de feud. 34. n. 89. & 90. part. 1. alios recenset Spada conf. 4. n. 109. & conf. 56. num. 35. lib. 1.

Ceterum an tempus praedictum D. Tarabuciae adhuc minori concurrat, Doctores inquirunt, siquidem

7. siquidem expletis quatuordecim annis, vbi minor renouationem inuestituræ petere negligat, feudo priuandus videtur, per textum, vbi feudistæ in cap. Imperialem, §. preterea si quis maior, de probib. feud. alienat. per Federic. Rotental. de feud. c. consil. 40. n. 1. dixi allegat. 6. n. 5. fol. 90. lib. 1. & alleg. 31. num. 19. lib. 2.

Quo citra veritatis dispendium, admissio; nam subdunt tamen præcitari Doctores aduersus huiusmodi incursum caducitatis minori competere restitutionem in integrum vsque ad viginti nouem annos illius ætatis, & sic per quadriennium ultra perfectam ætatem annorum vigintiquinque, Doctores post gloss. in cap. Imperialem in §. preterea si quis, de probib. feud. alienat. per Federic. Albert. Brun. consil. 100. num. 1. Corbul. de priuat. ob non peti. inuestit. &c. num. 30. Clar. in §. feudum, quasi. 49. num. 5. Spad. consil. 57. num. 8. Cyriac. controuer. 572. num. 9. & controuer. 609. num. 7. & 8.

8. vbi quod restitutio prædicta suffragetur etiam maiori, qui in tempore anni vnus, & diei renouationem inuestituræ, nec toto tempore minoritatis inuestituram sibi non petiit renouari, & lædè prosequitur Larath. de feud. part. 4. dilucidat. 32. num. 2. & per totam, vbi subdit in hoc etiam maiorem gaudere beneficio restitutionis in integrum à minori obtentæ, Rot. in Callien. bonorum, 8. Aprilis 1647. n. 3. & 24. Januarij 1648. n. 19. coram R. P. D. Melio.

9. Vbi demum prædicta cessarent; cum tamen inconcussa præexistant, per more purgationem à commisso peccataretur, ad tradita in proximis terminis post alios per Borell. in Sum. decif. tit. de feud. 34. num. 157. iuncto n. 139. part. 1. dixi allegat. 42. n. 17. & alleg. 47. ex n. 1. & n. 26. & alleg. 102. num. 7. & 8. lib. 2. concludentes id fortius procedere de acquiretæ Canonica omnino obseruanda in feudo Ecclesiæ, & inter Ecclesiasticos, Rot. in Rauchmatten. bonorum, 12. Maij 1590. n. 7. coram Pamphilio, & in Senogallien. bonorum, 12. Junij 1597. n. 5. coram Orano, & coram Eminentiſſimo Orthobon. decif. 183. n. 1. maxime cum à die perfectæ ætatis ad prætentam caducitatem, nec quinque menses effluerint, vt optimè in proposito animaduertunt cum liti per nos allegat. 47. n. 13. & 14. lib. 1. Cardinal. Orthob. decif. 183. n. 2.

10. Ex quibus apertissimè liquet D. Tarabutiam procul ab omni dubio excusari à caducitate intentata ob dilatatam inuestituræ renouationem, ac repetiri in termino purgandi moram, & quatenus in præmissis subesse debietas aliqua, adhuc ad more purgationem admittenda veniit, dixi post alios dixi. allegat. 47. num. 9. & allegat. 98. num. 7. lib. 2. Tantòque magis cum versetur in Prælato, cum non debet esse sollicitus, neque pronus ad caducitatem declarandam, & Vassallam proprietate feudali priuandam, quemadmodum subiungendam d. allegat. 98. n. 8. lib. 2. & antea plurium auctoritate innixus exornaueram allegat. 79. n. 27. & 28. eod. lib. 2. & nunc addo Benint. decif. 37. num. 15. Catoc. decif. 9. quasi. 6. n. 14.

11. Ex quibus apertissimè liquet D. Tarabutiam procul ab omni dubio excusari à caducitate intentata ob dilatatam inuestituræ renouationem, ac repetiri in termino purgandi moram, & quatenus in præmissis subesse debietas aliqua, adhuc ad more purgationem admittenda veniit, dixi post alios dixi. allegat. 47. num. 9. & allegat. 98. num. 7. lib. 2. Tantòque magis cum versetur in Prælato, cum non debet esse sollicitus, neque pronus ad caducitatem declarandam, & Vassallam proprietate feudali priuandam, quemadmodum subiungendam d. allegat. 98. n. 8. lib. 2. & antea plurium auctoritate innixus exornaueram allegat. 79. n. 27. & 28. eod. lib. 2. & nunc addo Benint. decif. 37. num. 15. Catoc. decif. 9. quasi. 6. n. 14.

SVMMARIVM.

1. Gabella non debetur ex contractu nullo. Soluitur per emptorem, n. 9. Soluitur ex Statuto Mantua pro dimidia ab emptore, n. 10.
2. Gabella soluta repetitio non competit ob resolutionem contractus. Sed vide numero 6. Ad effectum repetitionis sufficit consistere Ioan. Pauli Melij Obseruat. forent.

de nullitate contractus ex sententia, num. 7. Contra, num. 8.

3. Minor sine solemnitatibus nulliter contrahit.

4. Laudemium pro contractu annullato solummodo repetitur.

5. Argumentum à Laudemio ad Gabellam præcedit.

11. Sententia annullans contractum non præiudicat conductori Gabellæ non citato.

12. Executio sententia non fit contra non nominatum in ea.

13. Actioe carens repellitur ad iudicio.

14. Articulus magis præiudicialis præiudiciū est.

OBSERVATIO CV.

VTRINQUE informatantes in præsentia causâ prætentæ repetitionis Datij instititæ per D. Doctorem Gornum aduersus D. Federicum de Brigonibus, olim conductorem Datij contractuum quæstionem illam inuehant, an pro contractu nullo aliqua debeatur Gabella, & nullam potius deberi concludunt post alios, Nigdet de Laudem. quasi. 38. n. 42. & 72. tom. 2. Sanchez consmor. lib. 2. c. 4. dub. 37. n. 1. Bardellon. consil. 5. n. 22. Gratian. discip. 746. n. 9.

Prædicta autem quæstio huic nunc agitatæ non applicatur, dum citra repetitionem solutionis iam factæ de Gabella ob annullatam venditionem contenditur. Quamvis enim resolutio contractus, qui ab initio statum validitatis habuit, non sit locus solutæ Gabellæ ad repetitionem, per text. in l. debet, 27. vers. quid ergo si velligat, ff. de adilit. edilit. & comprobatur Cyriac. controu. 63. n. 1.

In hac tamen facti specie ob nullitatem contractus ab initio tanquam gestî à minore neglectis solemnitatibus, Theant. decif. 7. n. 2. cum adductis per Hodiern. decif. 70. n. 1. & in terminis post alios Nigdet de Laudem. quasi. 38. num. 53. tom. 2. Bonden. colluct. 16. num. 14. Datij etiam soluti repetitionem competere defendunt, Ludouic. Peguer. in repet. rap. 3. Regis Petri, vers. 1. & decif. 156. n. 3. & per totam, Fab. in suo Cod. lib. 4. tit. 43. definit. 28. Bertrand. consil. 175. num. 5. lib. 7. Burg. de Laudem. part. 2. inspect. 10. num. 7. cum adductis per Card. Orthobon. decif. 183. num. 24. & per tot. Nigdet de Laudem. d. quasi. 38. num. 55. tom. 2. cum cæteris apud Fulgin. de iure emphyt. tit. de Laudem. q. 8. num. 48. Qui etiam loquuntur in Laudemio, nil officit, cum à Laudemio ad Gabellam argumentum procedat, & ratiocinati liceat, Suid. decif. 31. n. 10. & decif. 305. n. 32. Cont. discip. 96. n. 13. Gratian. discip. 180. n. 10. Fulgin. de emptit. tit. de Laudem. q. 2. n. 4. Cæterum in terminis Gabellæ iam solutæ, quod itritro per sententiam contractû repetatur, Gutierrez de Gabell. q. 9. n. 1.

Ad quem effectum repetendi Gabellam de nullitate contractus satis dicitur constare, ex sententia inter ipsos contrahentes per Senatam Excelentiss. Iudicem ordinarij, & competentem lata, Follet. de cens. §. huiusmodi. ceris super rebus, n. 56. & 70. fol. 139. Nigdet de Laudem. d. quasi. 38. num. 92. tom. 2. Fulgin. de Laudem. d. q. 8. n. 40. in fin.

Sed superius deductis in nihilo potius refragantibus re maturius perpensa, instititæ repetitioni Gabellæ locum non esse existimaui; ea potissimum ratione ponderata per D. Aduocatam fiscalcm Boianum, quod cum D. Gornus sciens nullitatem

8. ratem contractus ratione ætatis secum contrahentis adhuc darium solvere voluerit, ei propterea imputandum, nec in repetitione illius audiri meretur, Bart.in l.non darium, §, num.20. C. de leg. Vant. de nullit.cap.quoties, & intra, num.58. Nig.de Laudem. d. quest. 38. n.17. & 18.
9. Eoque magis, quia prædictus de Gornis hunc contractum affectauit, vt ad integram Datij solutionem se obligauerit, iuxta dispositionem Iuris, Gutierrez de Gabellis, quest.46. num.1. Mart. Ventur. confil.39. num.54. Bonden. colluct.19. num.72. quatuorvis ex censura Statuti Mautæ, nonnisi dimidiæ onus subire obstringeretur, Cyriac. contr.141. num.12.

Omissis demum omnibus superius dictis intentata actio per D. Gornum ad restitutionem Datij interpestiua videtur; quippe quoniam quoad præiudicium Conductoris datij contractuum de annullatione contractus pro dimidia sufficienter constare non dicitur, dum ad formam ordinis in Processu registrati, nec iste, nec Ducalis Camera vocati apparent, cuius ordinis forma

11. neglecta respectu eiusdem Conductoris, perinde est, ac si sententia contractus annullatiua non emanasset, ex traditis ad rem per Tusc. præl. conclus.4. n.36. in fin. litt. G. Rot. in Romana fideicommissi, 14. Iunij 1652. n.7. coram R.P.D. Zarate. Alias effecit executi sententiam aduersus non nominatum, nec citatum in ea; cum ramen, & citari principaliter, & nominari discussis ad amissum eius viuis debebat, iuxta textum cumulos per Nigr. de execut. rei iudic. cap.2. n.1.
12. Actione igitur dum caret D. Gornus quoad conductorem Datij contractuum in iudicio annullationis contractus non citatum, à limine iudicij per Ducalem Magistratum saltem cum clausula, *stantibus rebus vt stant*, repellendus venit, dixi allegat.18. n.2. lib.2. & allegat.35. n.13. & allegat.73. num.18. lib.3. Burat. decis.151. num.3. Leoncill. decis. Ferrar.30. num.10. & 33. & n.15. vbi indubitatum renuntiat parte opponente, Bonden. colluct. 3. n.44. & colluct.5. n.24. Contr. discept.34. num.5. & decis.69. n.6.

Prædicto hoc articulo defectus actionis tanquam magis præiudicialis iuxta ordines, & dispositionem Iuris, de qua post alios Grar. discept.394. num.119. & seq. dixi allegat.90. num.20. lib.2. & allegat.114. num.22. lib.3. Fontanell. decis.71. num.10. Tanagl. de Sacr. Rot. Rom. Auditor. sol.143. num.18. Iura non decurrunt conductori Gabellæ contractum coram Illustrissimo Ducali Magistratu discutiendi, quod nimirum sententia hæcenus executioni demandata non fuerit, quod ex longa possessione cum fructuum perceptione villicatem Gornus ex contractu perceperit, ob quam Datij ad repetitionem agere impeditur, quod contractus, seu distractio rei minoris de re communi cum maiore quoad vtrumque sustineatur, cum pluribus aliis exceptionibus in examinatione negotij principalis proponendis.

SVMMARIVM.

1. Censui non exstinguitur per dationem insolutum non effectuatam. Non potest exstingui per Procuratorem, nisi cum speciali mandato, n.3. Et de ratione n.5.
2. Datio insolutum pro extinctione Censui insufficiens arguitur, dum creditor in petitione censuum continuauit.

4. Censuisse non dicuntur debitores capitalis censui.
6. Articulus magis præiudicialis prædissimendus est.
7. Reintegratio non datur, non consistit de extremis.
8. Spolio in iudiciali iniustitia decreti requiritur.
9. Inventarium creditori electionem non auferit.
10. Obligatio Cameralis continet remunerationem cuiusque legum auxilio. Cameralis, & eius privilegia transisse in cessionarium, n.11. Cameralis vim obtinet rei indicatæ, n.12. Cameralis excusatur à spolio, n.13. Cameralis tribuit ius variandi, n.14.
15. Obligationis Cameralis executio turbidis non retardatur exceptionibus.
16. Petens minus credito residuum perdit. Contra, num.17.

OBSERVATIO CVI.

RÆTENSÆ per D. Berneriam reintegratio in possessionem proprietatis iusscriptæ in computum eius crediti assignata, vel fundatur in instrumento assertæ dationis insolutum de anno 1640. in actis exhibite in extinctionem censui, & tunc decursum, de quibus modò agitur, eique obstat exceptio ineffectuationis, ac rei non traditæ, Surd. confil.13. n.13. & 14. & decis.51. sub num.20. & 21. Hodierne autem eundem decis.266. n.9. vbi quod paria sint dationem non fuisse factam, vel non habuisse effectum, Gracian. discept. forens.411. num.4. seq. ac per totam, vbi ampliat etiam adit constitutum, & clausula, *Dei, tradidit, & assignauit*, Caren. resol.10. num.11. Altrograd. confil.16. num.5. & 6. vbi quod debitor nonnisi secuta traditione rei insolutum dare liberetur, & latissime prosequuntur Nig. de except. cap.10. §.3. num.4. ac per totum, Cyriac. contronetr.327. ex numero vigesimoguariorum, vbi quod ab algente dationem in solutum traditio probari debeat.

At in facti contingencia iusscriptus abundando in cautela ineffectuationem probare asumpsit, tamen si actus de ea apertissime liqueat, dum illico nimirum ab anno 1641. in iudicio, & extra D. Christophorus de Pomis vsque ad obitum Recordati ad census egerit, nec vquam ex latere ipsius de Recordatis datio insolutum tanquam vacua, inutilis, & ventosa nunquam apparer obiecta; quod sanè illius insubstantiam inconuincibiliter demonstrat, Ludouic. decis.439. n.8.

In quorum confirmationem apprime confert vulgaris regula, iuxta quam ad validitatem census retrouenditionis, dum agitur cum Procuratore, mandatum speciale, & indiuiduum requiritur, Setaphin. decis.831. num.1. & seq. & decis.295. per totam, part.4. diuers. Cenc. de cens. quest.109. num.53. & 54. & post tral. decis.186. num.1. & decis.373. num.6. & 7. part.1. recent. Larr. decis.19. n.8. & articulo maturè discussio, Rota in Romana censui, 10. Februarij 1659. §. supposita namque, & §. sequent. coram R. P. D. Alezio, vbi signanter ponderat facultatem exigendi cum vrgentia aduersus debitores, quæ non extenditur ad Censuistas, ex quo nec debitores sortis dicuntur, nec ad extinctionem compelli possunt, vbi allegat inter

1.

2.

3.

4.

inter ceteros Mart. *vol. 51. num. 6. Merlin. decif. 463. num. 8. & decif. 56. num. 1. & feg. par. 1. recent. Seraph. decif. 890. num. 3. quibus addo Andr. controu. 13. num. 4. & 5. Cenc. de feg. decif. 106. n. 1. & feg. nil mirum igitur fi huiusmodi dationis infulum inefecturæ, ac nullæ nulla hæcædenus habita fuerit ratio. Ratio fubefit optima, quia Cenfus non nifi à creditore, aut eius nomine ab habente auctoritatem extingui potefit, Ror. pofit Cenc. de feg. decif. 174. num. 3. & in *Perufina Cenfus. num. 9. coram R. P. D. Zarate*, impreffa apud nos in addit. ad Caftill. de alim. decif. 85.*

Cumque ifte articulus mox à parte aduerfa principaliter excitatus magis præiudicialis, euidens, atque ex præmiſſis fuſſicienter liquidatus præxiſtit; ideo tam ex cenſura ſtatuti, quam ordinum huius Patriæ præſcripto, prædiſſiniendus venit, Bald. in l. 2. in princ. 1. oppoſſi. de Ord. cognit. Grarian. diſcepi. forenſ. 394. num. 1. & 19. Quo peractò præſentia quoque reintegratio cortuer, ex quo extrema ad obtinendum in hoc remedio deficiunt; Altera enim ex iſtis Matronis non poſſidet; Altera ſubtractis animalibus, inſtrumentis ad culturam deſtinatis, & hominibus ad id neceſſaria prædium pro dereliſto habuit; ſicque ceſſat remedium reintegrationis debitum dumtaxat poſſidentibus de tempore ſpolij. l. 1. ff. de vi. & vi arm. Ror. apud Poſt. de manutien. decif. 204. n. 6. & apud Nigr. de ſubhaſt. decif. 2. n. 8. & in *Melenitana territorij 10. Decembris 1653. num. 1. coram Reuerendiſſ. Cerro*. Quoſque magis ef nec de iniuſtitia, miniſve nullitate, notoria Senarufcõglit ex aduerſo concludenter docetur, quemadmodum in ſpolio iudiciali neceſſario prærequiritur Gratian. diſcepi. 216. num. 18. & 23. Antonell. conf. 83. num. 7. & feg. & latiffimè proſequitur Poſt. de ſubhaſt. à n. 97. uſque ad 107.

Iuſtiſſima vero demonſtratur adiudicatio, ſeu deliberatio plus offerenti de electis à me ipſo; quia inuentarium creditori electionem non auferit, ex Buſſat. in proceſſu adducto conf. 9. n. 51. & nunc addo Gratian. diſcepi. 116. num. 11. Cyriac. controu. 119. num. 2. Andreol. controu. 80. ſub num. 3. verſ. & ad terminos, ſicque elects, quod Senatus ritè rectè, ac ſancitè vendi mandauerit, idem tribunal defendit, coram Surd. decif. 308. ex num. 5. Hodiern. ad eundem decif. 30. num. 11. 24. & 31. Duran. decif. 1. num. 29. & 10. Altograd. conf. 62. num. 18. Andreol. d. controu. 80. num. 8. & 9.

Nec quicquam releuat ordo anni 1641. Iuris namque indubitatiffimi reputatur, illum non intrare, ubi adeſt obligatio Cameralis, quæ in ventre renuntiationem cuiuscumque legi, ſtatuto, atque ordinibus gerit, Surd. conf. 39. n. 21. Poſt. de ſubhaſt. inſpect. 14. num. 43. & poſt tract. decif. 42. num. 11. & 12. cuius privilegia in me ipſum vti donatarium, & ceſſionarium tranſiſſe non ambigitur, Ror. decif. 106. num. 3. par. 5. & decif. 189. num. 4. par. 6. & decif. 23. num. 4. par. 7. recent.

Quo ſtante cum obligatio in forma Camere vim confeſſionis, ac rei iudicariæ habeat, Ror. decif. 686. num. 1. par. 2. & decif. 302. num. 1. par. 6. recent. conſequens fit, vt purgationi præſentæ ſpolij locus eſſe nequeat, Ror. dec. 537. n. 5. par. 1. rec. Cyriac. contr. 389. n. 15.

Sicuti nec variatio in curanda ſariſfactione modo in aſſignatione ſtabilium, modo in eorum Ioan. Pauli Melij Obſeruat. forenſ.

diſtractione quicquam facit; ex beneficio enim eiufdem obligacionis in forma Camere iſtud de iure permittitur, & obſequat Senatus noſter, ex traditis per Surd. decif. 44. num. 1. & feg. Cyriac. controu. 318. à num. 42. ad 47. & in puncto contr. 327. n. 24. & feg.

Turbidiffimæ igitur ex præmiſſis cum redantur exceptiones ex aduerſo propoſitæ; conſequens fit, vt non valeant retardare executionem rei iam iudicatæ in executionem obligationis in forma Camere, ſicque procedendum ad vltiora in admiſſionem relationis calculi, menſuræ, & aſſignationis cum diſtractione Palarij ad computum reſidui, cuius idem infraſcriptus adhuc creditor reuanet, cum præcipuè minuetur ruinam niſi quanto citius reſtauretur.

Nec quicquam releuat, quod cum in iudicio ducatonos quatuorcentum pro decurſis petierim, nequeam modo maiorem conſequi quantitatem, etiamſi verè mihi debeat, perinde ac ſi minus credito petendo à reſiduo crediti ceciderim, Iaſ. in l. Quidam exiſtimauerunt 21. num. 8. ff. Si cert. pet. Pigant. ad Statut. Ferrar. rubr. 38. num. 20.

In contrarium enim ſtat veritas, & qui in iudicio partem debiti petiit adhuc aliam partem, & petere, & conſequi potefit, ſicque petendo partem reſiduum non cenſetur abnegare, vel renuſſari, Iaſ. in d. l. Quidam exiſtimauerunt, ff. Si cert. pet. Surd. conf. 80. num. 36. Ludouil. decif. 317. num. 4. Leoncill. decif. Ferrar. 63. n. 7. Cyriac. controu. 225. n. 19.

S V M M A R I V M.

- 1 Subinſeudatio in odium Domini permiſſa. De ſeudo Curia Podij ſeu maiori eius parte antiqua, n. 8.
- 2 Subvaſſallum Dominum mediatum recognoſcit. Fallit quando in immediatum tranſlaſa fuerunt actiones direclæ, n. 6.
- 3 Iura caducitatum. Laudemij, licentis, &c. ad direclum ſpectant. In Vaſſallum ineſtutum cum aliis omnibus quibſcumque, & emolumentis ſendi tranſeunt, n. 4.
- 5 Clauſula, ponens in locum, &c. importat tranſlationem direclarum, & facultatem alienandi ſeudum Dominum irreguſito. Saluo iure ſendi effectuum tranſlationis direclarum in Vaſſallum non impedit, n. 7.
- 9 Feuda cum facultate ſubinſeudandi conſueueram dari.
- 10 Oſaſe. conf. 13. n. 6. indicat ſe non vidiffe inueſtituram Aloyſij Gonzaga de ſeudo Curia Podij.
- 11 Curia Podij bona non omnia ſubſeudata fuerunt.
- 12 Aliorum quorumcumque tranſlatio in Vaſſallum inducit ſendi improprietatem, & Franchitiam.

OBSERVAT. CVII.

SECLUSA prohibitionem, aut pacto in contrarium feudifit in odium Domini Vaſſallum ſubinſeudare poſſe concludunt, per text. in cap. 1. qualis ol. ſeud. alien. poter. Bertazzol. conf. 39. n. 6. Buſſat. conf. 150. num. 6. R 3 Menoch.

Menoch. *conf.* 148. n. 7. Rota in *Romana Laudemij* 4. Maij 1635. §. *nec oblatre coram R. P. D. Ghislerio*, sed videnda sunt quæ dixi *art. 2. num. 7. & 8.* quantum ad interesse agnatorum.

2. Ea mouentur ratione, quia per actum huiusmodi subinféudationis iuribus eiusdem Domini nil omnino deperit. Quippe quoniam tunc subuassallus non à subinféudante, sed à Domino principali assensum contrahendi petere, & soluere laudemium obstringitur, Bal. in *c. 1. §. illud quoque*, n. 2. & ibi Afflic. *num. 13. de prohib. feud. alien. per Federic. Za. in trall. de feud. 9. p. de feud. alienat. num. 43. Hanet. lib. 3. de iure feud. cap. 10. pag. 5. Clar. in §. feudum*, q. 32. *vers. in proposito*, Rosental. *de feud. cap. 9. concl. 32. n. 1. in glos. A. & latissimè prosequitur Bertazzol. in feudo Curie Podij & conf. 40. n. 32. 33. & seq. Burlat. conf. 91. n. 1. & conf. 137. n. 57. Nigret de Laudemio*, q. 10. *art. 2. n. 65. & seq. & n. 112. & 113.*

3. Prædictæ autem rationis ratio assignatur, si quidem iura concedendi licentias, exigendi laudemia, declarandi commissa, ac deuolutiones tanquam fructus, & emolumenta proprietatis ad Dominum; non autem ad Vassallum pertinent, Oldrad. *conf. 140. n. 5. & per tot. Bero. conf. 65. num. 31. lib. 1. Menoch. conf. 6. num. 13. Mart. conf. 92. num. 17. vers. neque oblat*, Burlat. loquens de hoc feudo quoad Nobiles, *conf. 165. num. 48. & seq. Rim. iun. conf. 481. num. 2. & 24. & num. 99. Cyriac. contron. 397. n. 43. Rot. in d. Romana Laudemij 4. Maij 1635. §. que opinio*, in fin. *coram R. P. D. Ghislerio*, quæ est *dec. 40. p. 7. rec. & in Neapolitana Laudemij 27. Februarij 1641. §. alias non solueretur*, *coram R. P. D. meo Cerro*, nunc inter impressas *dec. 474. & dec. 494. par. 9. tom. 2. rec.* quæ conclusio iuxta feudi recititudinem, ac naturam dubitationem aliquam haud recipit.

4. At in feudi concessione impropria, irregulari, ac franca, veluti facta cum iuribus, & actionibus quibuscumque, & cum omni plenitudine, & integritate reddituum, & obuentium, & aliorum, quemadmodum dictus D. Episcopus, & Ecclesia Mantuæ habebat, & tenebat, & possidebat, vel quasi, &c. propterea tantum inuestitura Aloysij 1332. data impressa, vtique contrarium resultat; appellatiue enim reddituum, obuentium, & aliorum ab Episcopo in Vassallum plenarie, & integraliter contra feudi substantiam translatorem ius inféudandi, deuolutionis, & commissi, iuramentum recipiendi, concedendi licentias, laudemia exigendi veniunt, ex traditis per Burlat. *conf. 4. fere per tot. Mart. super feudo Curie Podij conf. 192. n. 1. & sub n. 17. vers. neque oblat*, Schrader. *de feud. p. 3. c. 2. n. 14. Menoch. d. conf. 66. sub n. 10. Rimin. iun. d. conf. 113. n. 13. & seq. Cyriac. d. contr. 397. n. 47. Cypyc. Galeot. contr. 31. n. 46. lib. 1. & facit Rota in Brixien. feudis*, 1. Iulij 1592. n. 4. *coram Pamphilio*, impressa inter meas *alleg. fol. 339. lib. 1. in quibus terminis procedunt Menoch. presumpt. 102. n. 10. lib. 3. Rosent. de feud. c. 9. concl. 3. per tot. Rota in Mantuana bonorum 25. Maij 1657. n. 1. coram Reuer. Cerro.*

5. Inspectis potissimum repetitione eiusdem clausulæ, & adiectione alterius, penens in locum suum, & successorum suorum, &c. per quam pariter actiones directas in Vassallum translatas censeri animaduertunt, Rimin. iun. *d. conf. 113. n. 28. vbi etiam quod faciat feudum inuestigito Domino alienabile*, Monac. *de rell. feud. interpret. cap. 38. num. 30. Demart. dec. 28. num. 2. Cypyc. Ga-*

leot. *controuerf. 31. num. 49. lib. 1.*

Vnde miror quod Burlat. in *d. conf. 150. n. 69.* ad id non animaduertens causam quærat, cur subuassalli Curie Podij in alienationibus subfeudorum Ecclesiæ licentiam non petant, cum de iure teneantur, vt dixi, & exnotat Burlat. *d. conf. 165. n. 53.* istud namque procedit ex translatione directarum in Gonzagam, & positione eiusdem in locū Ecclesiæ, cum facultate alienandi, vt post alios ad rem optimè ex aduerso adductus Rosental. *de feud. cap. 9. concl. 32. n. 21. & in glos. O.*

Neque subsequens modificatiua saluo iure prædicti feudi translationem prædictarum actionum directi impedit, ex Rota in *decis. que reuidentur §. ... Demart. dec. 28. n. 23. & per tot. super quo nou est cur vltius insitamus*, dum in facto ita res se habet; à parte aduersæ tamen controuertitur, indicant subinuestituræ plures in actis deductæ, & superinde à biscentum annis circiter de subinféudationibus testimonium perhibent, Burlat. *conf. 49. & conf. 50. & conf. 91. alibi que sæpe Menoch. conf. 148. Bertazzol. conf. 39. & conf. 40. cum aliis.*

Sicuti neque obesse sit replicaretur, 'id non euenisset ex transitu directarum actionum in Gonzagam; sed ex præfata facultate prædicta peragendi ab Aloysio originaliter obtenta; consequeretur enim dari feuda cum potestate subinféudandi, Olasc. *conf. 23. per tot. Monac. de rell. feud. interpret. cap. 48. n. 97. inspectio namque concessionis primariæ huius feudi de directo cōtrarium patefecit*, ibi, *De una per. ter. Cusmentina &c.* quam non viderit Olasc. *d. conf. 23. sub n. 6. ideo falso supposuit vltra facultatem disponendi, subinféudandi quoque ius fuisse concessum; idem quoque euidenter resultat ex instrumento emptionis anni 1583. in quo venditores ius subinféudandi, &c. alienarunt, cum reservatione terrarum à se antea non abdicatarum, vt in sum. n. ... pro quibus successit non amplius ab Episcopo, sed ab emptoribus renouationes inuestiturarum reportarunt, vt ex inuestituris in sum. n. ... Ita pariter euenit quoad terras feudales penes eodem emptores repetas, & de quibus in diuisione anni 1604. in presenti sum. n. ... & tandem comprobatur ex Bertazzol. d. conf. 40. sub num. 22. ibi, aliis inféudatorum, & etiam forte non inféudatorum alienationes, cōtractus, donationes, discessus, & subinuestitura ex usu iurium directarum in terris feudibus per originariam inuestituram consecutorum de eisdem terris ad libitum inierunt; nam vsque in præsemtem diem eodem modo repetita eadem petia terræ per quarta partem, & alterius quartæ tertia inuestiuntur Nobiles, vt in inuestitura anni 1622. in sum. n. ... Hinc non minus in hoc feudo quam in illo Buxien. improprietas, ac franchitia ex translatione actionum directarum translata concurrunt, ex Alex. per partem aduersam pluries adducto *conf. 30. n. 2. lib. 1.**

S V M M A R I V M.

1. Copia simplex instrumenti nihil probat. Fallit si in iudicio productus, & pars non opposita, n. 2.
3. Probationes falla contra defunctum hereditas preiudicant.
4. Iuramentum super quantitate assilum in supplementum prestatum, quando constat de conduzione.

- 5 *Res iudicata operatur ne ſcriptura ante ipſam producla poſſint amplius impugnari.*
- 6 *Inſtrumentum informis ſumit vires ab obſervantia. Non corrui, ſi protocolum non reperitur, quando ab eodem Notario in publicam formam redactum eſt, n. 8.*
- 7 *Negativa rogus probatur ſi facta diligentia in protocollo non inuenitur. Contra, n. 9. Scripturarum qua emanarunt ante ann. 1630. ex adhibitis diligentis non probatur propter Mantua excidium ſeu depredationem, qua contigit de dicto anno, n. 10.*
- 11 *Notario qui aliquid annotauit tanquam Officiali publico debet fides adhiberi.*

O B S E R V A T I O C V I I I .

D O M I N O Nouio comparenti in iudicio proclamatum edito ſuper quadam proprietate, ſeu eius pretio ad effectum conſequendi ſatisfactionem pro valore ſaccorum quinquaginta frumenti, quorum eſt creditor legitimus aduerſus Dominos fratres de Zauarellis venditores opponitur iniuſtum fouere cauſam, atque actionem non ſubſiſtentem propoſuiſſe ex eo, quia fundat ſuam intentionem ſuper copia copiae inſtrumenti ſublocationis, quae nullum prorsus probationis gradum facit, *Auth. Si quis in aliquo, C. de eden. Rot. apud Poſt. dec. 80. n. 3. & dec. 217. n. 29. & dec. 338. n. 8. Mareſcot. var. reſol. c. 81. lib. 1. Buratt. dec. 290. n. 9. & in annot. Ferentil. gloſ. D. latè Rot. dec. 183. n. 1. & ſeq. & dec. 358. n. 89. & dec. 356. n. 9. p. 5. & dec. 224. n. 17. p. 6. & dec. 200. n. 14. p. 7. rec. Duran. dec. 74. n. 29. Thomat. dec. Macerati. 16. n. 11. Card. Otthob. dec. 253. n. 8. Rot. dec. 246. n. 3. & dec. 191. n. 5. p. 8. Ciarlin. contron. 114. n. 32. latiffimè Gratian. diſceps. forenſ. 859. n. 1. ac per tot. & n. 34. vbi quod nec probet concurrentibus adminiculis.*

Verumtamen in facti ſpecie ex pluribus, & facillimè remouetur obiectum, & primo quia ſumptum de ſumpto, quae libet copia, ſeu ſcriptura informis in iudicio producta ex calore iudicii parte non opponente probat, *Felin. in c. quoniam, n. 13. de probat. Doct. in d. A. et b. Si quis in aliquo, C. de eden. Buratt. dec. 347. n. 6. & Ferentil. ad eundem dec. 290. in ſu. Surd. dec. 199. n. 8. Mareſcot. var. reſol. cap. 79. & cap. 80. n. 9. lib. 1. Rot. apud Poſt. dec. 338. n. 12. Leoncill. dec. Fer. var. 30. n. 3. Duran. dec. 18. n. 24. quae eſt dec. 1. p. 5. recent. Vnde cum viuo adhuc Domino Iulio Caſare Zauarello optimè inſtructo de geſtis per eum cum Dominis Rubinis, & ſucceſſiue cum Domino Nouio copia nunc controuerſa fuerit producta, neque à Domino Zauarello impugnata; quinimò tanquam legalis, ac in forma probanti exiſtens tunc admiſſa, inde propterea ſequitur, quod non minorem præbeat probationem, quam præſtaret originale ſi produceretur. Nemini autem dubium eſſe cenſemus, quin acta, & proceſſus huiusmodi noceant Dominis fratribus de Zauarellis non ſecus, ac noceret eorum Patri, & cuius heredes extiterunt, per text. in l. Si à re 9. §. Iulianus, ff. de except. Malcard. de probat. concl. 33. num. 38. Ant. Niget de execut. c. 2. §. 1. n. 3. & ſeq.*

Deinde, quia cum non controuertatur ipſa ſublocatio quoad illius ſubſtantiam, ſed ſolum-

modo quaſtio ſit circa qualitatem, vel quantitatem affectus in ſaccis centum tritici ſingulo anno, in hac dubietate ſtandum erit dicto inſtrumento ſicut in cæteriſ, ita etiam in hoc; omnique in caſu ipſi Nouio tanquam informato in ſupplementum, & ad liquidationem deferri debet iuramentum, *Surd. conſ. 94. num. 26. & 27. Cytiac. contr. 219. n. 8. Andr. Cenſal. dec. Lucen. 13. ex n. 1. Card. Otthob. dec. 199. n. 10. Rot. in Romana, ſeu Veſterna aſſiſus 30. Aprilis 1655. §. Ciceris, & aliorum, coram R. P. D. Bichio.*

Vltèrius, quia iam ſuper dicto exemplati ſublocationis cauſa cognita aduerſus Sereniſ. Ducalem Cameram fauore eiſdem Nouij emanauit ſententia, quae tranſitum fecit in rem iudicatam, quae quidem res iudicata eſſicit, ne poſſit poſtea opponi, quod inſtrumentum, vigore cuius iudicatum extitit, non ſit in forma probati, *Duran. dec. 371. n. 5. quae eo fortius procedunt, ex quo intra annum à die celebrationis inſtrumenti dictus de Nouiis tam aduerſus Ducalem Cameram, quam aduerſus D. Iulium Caſarem Zauarellum eo uſus eſt, nec contra illud tanquam legale aliquid oppoſitum fuit, & tamen de recenti fuerat ſtipulatum.*

Inſuper tam Ducalis Camera, quae etiam Dominus Zauarellis in ſubconduttoreſ recognouerunt, & penſiones exegerunt vigore eiſdem inſtrumenti, dum aliud non extare oſtendunt; ex obſeruatiâ autem iunctis adminiculis robur datur inſtrumento informi cum vigore inſtrumentum ſubſecuta præſumatur, *Bal. in l. quodam mulier 7. in ſu. ff. de rei vindic. Rota dec. 396. n. 11. p. 5. & dec. 129. n. 3. p. 6. & dec. 231. n. 9. p. 8. recent. Duran. dec. 74. n. 30. Ferentil. ad Burat. dec. 290. n. 15. & dec. 147. n. 9. Beltram. ad Ludouif. dec. 469. lib. 8. Rota apud Poſt. dec. 217. num. 30. Gratian. diſceps. forenſ. 859. n. 34. vbi iſtud habet pro indubitato ad effectum vt fides adhibeatur ſcripturae informi, Rot. in Tiburtina Caſtri S. Angeli 14. Febr. 1646. §. fruſtras, coram R. P. D. Melio, quicquid ſit ad effectum vt ſe habeat tãquam ſcriptura publica, ea ratione, quia adminicula non poſſunt mutare ſubſtantiam, ſeu qualitatem ſcripturae, & facere quod ſcriptura informis, & minus ſolemni ſic authentica, & in forma probanti, *Mareſcot. var. reſol. 81. n. 7. lib. 1. Mantica. dec. 82. n. 2. Comitot. dec. 111. n. 6. & ſeqq.**

Ex quibus ſimul iunctis concluditur dictum exemplum inſtrumentum ſublocationis facere omnimodam probationem, neque obſtare, quod adhibita omni diligentia inſtrumentum huiusmodi non reperitur in protocollo D. Policarpi de Meninis, qui aſſeritur de illo rogatus, & conſequenter cenſetur probata negatiua, ad Bart. in l. Titia textores 36. n. 2. ff. de Leg. 1. Dec. conſ. 424. n. 19. Comitot. dec. 80. n. 20. Bonden. celluſa 4. n. 38. Andr. Cenſal. dec. 19. n. 23. & dec. 81. n. 12. & dec. 86. n. 17. Card. Otthob. dec. 114. n. 4. & dec. 170. n. 21. Mantica. dec. 32. num. 6. Rot. in V. laſſiliani. Villa de Hoppenbruch. 13. Aprilis 1646. num. 8. coram Reuerendiſſ. Cerro, maxime quia verſamur in ſimplici copia; nam ſi ageretur de inſtrumento ab originali ſumpto, & in publicam formam à Notario rogitus redactum, vtique ex ratione protocolli, ſi non reperiretur inſtrumentum non corrueret, *Parif. conſ. 104. numer. 62. lib. 1. Crauet. conſ. 121. num. 11. Mantica. d. decif. 12. num. 10. Reſpondetur namque obiectum iſtud remoueri, quoniam non ſequi-*

- tur in protocollo Notarij, non reperitur protocolatum instrumentum sublocationis; ergo illud receptum non fuit, quia potuit recipi instrumentum, & non protocolari, vel si fuit protocolatum potuit subtrahi, & sic probatio illa negatiue necessario non concludit, *Corn. conf. 2. 10. circa fin. lib. 3. Crauet. conf. 112. num. 7. Rota decif. 483. num. 3. par. 2. & decif. 387. num. 32. p. 5.* Eoque magis, quia similes diligentiz propter Mantuæ excidium, ac deprædationem, quæ contigit de anno 1630. non relevant ad probandum negatiuum existentiz instrumenti originalis, quod ante illam emanauit, *Rot. coram Penia in Albanen. Prioratus 17. Nouembrii 1603.* quæ est decisio inter eius inpressas, & decif. 241. num. 4. par. 6. & decif. 29. n. 68. par. 7. recent. Neque in facto istud recipit dubitationem, cum ex inspectione scripturarum eiusdem Policarpi satis liqueat quamplurimas fuisse deperditas. Præterquam quod cum Ducalis Camera vnâ cum Domino Zauarello illud præsentauerit, & illud registratum in filiis Domini Maffei admisserit tanquam originale, ac vigore illius reportauerit fideiussionis obligationem; hinc igitur prædictis fides adhibenda venit tanquam gestis ab Officiali, ac concernentibus eius muneris, *Federic. de Sen. conf. 19. numer. 5. in fin. Rot. decif. 129. num. 10. par. 6. recent.* Dum ergo inter partes non reuocatur in dubium sublocatio, nec constat de alio instrumento, aut adducitur alia scriptura contractus, & non semel sumptum, de quo agitur in iudicio fuerit admissum, intrat propterea vehemens præsumptio, seu concludens probatio, quod in effectu ita conuentum extiterit, quemadmodum in eo exprimitur. Quæ tamen ex abundanti dicta sint, ex quo in actis D. à Turri apparet de restitutione originalis, seu instrumenti ab ipso originali extracti, vt ex fide D. Buschij vltimo loco in hac causa producta, & sic intrat d. decif. Mantie. 32. num. 10.

S V M M A R I V M.

- 1 Petens plus debito cadit à credito. *Pana. vt incuratur plura requiruntur, n. 3. Declara. vt n. 4. Indebiti exactum restituere tenetur, n. 25. Et in expensis damnatur, n. 26.*
- 2 Statutum Mantuæ de plus debito qualiter disponat.
- 3 Dolus plus debito petentis ex quibus arguitur.
- 6 Oblatio compensandi non suffragatur ei, qui scienter in petitione plus debito insistit.
- 7 Exceptio, habes patem in gradu, repellit agentem ad totum.
- 8 Aliu in impugnato nemo se fundare potest.
- 9 Depositi periculo creditoris perit.
- 10 Solutio probatur coniecturis. Ex qualitate personarum arguitur, n. 11. Vbi subest necessitas exigendi præsumitur, n. 12. Confessione verisimilis à tertio emissâ probatur, n. 13. Ex consuetudine soluendi alius etiam anticipatè conuincitur, num. 14. Ex mentione facta per Iudices probata resultat, num. 15. Confessione administrata à tertio emissâ inducitur, n. 16. Ex lapsu temporis emergit, n. 17. Coram Senatui facilius conuincitur, n. 19.
- 18 Singula qua non probant simul iuuant ad probandam solutionem.
- 20 Fructus pro extinctione debitorum obligati eis

extinctis fructus liberi remanent.

- 21 Derogationis fideicommissi causa cessante cessat derogatio.
- 22 Delegatio extinguit debitum.
- 23 Obligatio ad tempus, eo finito expirat. Conditionalis deficit ob defectum conditionis, num. 24.

O B S E R V A T I O C I X.

A E M I L I V S de Auantiis egregiæ pecuniarum quantitatibus erga Illustrissimos, & Excellentissimos Principes Vrhinos dum se creditorem prætenderet, eius creditum per Suam Celsitudinem de anno 1606. ad summam Scutorum quatuor millium octo centum dumtaxat redactum extitit, pro quorum solutione mandauit fructus Curiarum Sinauis, & sancti Martini, seu earum assiduis præuio proclamati obnoxios remanere, non obstantibus primogenitura, fideicommissio, ac qualibet alia in contrarium dispositione, iuxta fructus prædicti, seu pensiones in posterum quolibet anno diuideretur, Quorum tertiam partem Vrhinis, & alias duas Auantiomet, ac Ceruio proportionabiliter assignauit, subiungendo in hæc præcisa verba:

Che se durante il termine alli pagamenti sudetti auenisse per qualsiueglia accidente, che le Corte sudette passassero ad altre mani, ancorche chiamati alla successione di esse, resti nondimeno sempre ferma la presente nostra determinatione fino alla totale essecutione.

Pro exequendis in decreto huiusmodi contentis delegauit eadem Celsitudo DD. Præfidentem, & Senatorem Lugum, quibus iniunxit, vt præuiis proclamationibus dictas Possessiones locarent, obligando Conducentes ad solvendas annuatim pensiones, iuxta distributionem superius relatum, & quoad fructus tunc percipiendos, seu pensiones exigendas in hunc, qui sequitur modum præcisè cauit:

Per conto delli frutti raccotti l'anno presente sopra la Corte di Seane, & per li frutti di quella di Santo Martino incarichiamo à medesmi Delegati, che pronedino, acciò siano per quanto si potrà, conueriti, & distribuiti nel modo sopra detto, acciò quanto prima si cominci ad estinguere parte delli predetti debiti. Et provt latius continetur in eodem Decreto glo. mem. Serenissimi Ducis Vincentij emanato sub die 16. Decembris 1606. registrato in processu compilato in actis Scel. ex aduerso exhibitio. fol. 26. vlt. que ad fol. 41.

Dum ergo solutiones iuxta præscriptum Decreti Sux Celsitudinis concludenter probari nequeunt, superest videndum an coniecturæ, & præsumptiones in facto deductæ sufficiant.

Consistunt in Calculo Domini Nani nunc exhibitio. In enuntiativa, de qua in relatione facta Serenissimo, quod nimirum etiam D. Latinus de Vrhinis Decretum Sux Celsitudinis in parte executus fuerit, postquam ab eius prædecessoribus executioni iam demandatum extitit, vt in particula extracta ex ipsa relatione, & registrata in currenti processu, fol. 202. fac. 2. & fol. 240. fac. 2. Vterius in præceptis ad instantiam Auantijs per Indices Delegatos transmissis Seriatim Conductori Curiz Sancti

Sancti Martini in executionem Decreti Sum-
Cellitudinis, de quibus in currenti processu, fol. 203.
& sequent. Insuper in scriptura D. Parrimonialis,
in qua Calculum per nos exhibitum refert fatendo,
quod creditum Auantijs, & successu eius Fili-
arum ex illo ad modicam quantitatē redactum
apparbat, in currenti processu, fol. 209, fac. 2. At-
que etiam, ac multo magis in Instrumento solu-
tionis, ac suum factorum per Dominos Vrsinos
Seriato Conductorū pro afflictibus sub die 3. Aprilis
1613, in quos vocant satisfactos ab anno 1604.
vsque, & per totum dictum annum 1613. com-
prehensis tamen libris ter mille biscentum, ad
quatum solutionem tenebatur, & se obligauit
erga Hæredes prædicti de Auantijs, & prout la-
tius ex fide registrata in currenti processu, fol. 261.
fac. 2. & de illarum satisfactione constat ex solu-
tionibus abinde per Seriatum factis, & de quibus
in eodem Calculo per nos exhibito.

Comitissa Darja de Hyppolitis, & Eleonora de
Crescimbenis Sorores, Filiae, & Hæredes prædi-
cti de Auantijs die 21. Aprilis 1626. coram Am-
plissimo Senatu comparuerunt. Et perinde, ac si
per ipsas, & earum Patrem nihil prorsus exactum
existisset, in Iudicio creditum huiusmodi Scuto-
rum 4800. contra Vrsinos, seu eorum Agentes
petierunt, obtinendo inter cætera ad periu-
diciū Principis Alexandri de Vrsinis tunc pupilli,
& absentes, minime informati, quamplures pecu-
nias eidem debitas super Sæcto Monte Pietatis
deponi, ex quibus dictis Sororibus de Auantijs
de mandato Prætoris sub die 28. Iunii 1625, seu
earum Maritis relaxata apparent Scuta biscentum
in vna manu in processu Sessu ex aduerso exhibi-
to, fol. 43, fac. 2. & sequent. & in currenti pro-
cessu, fol. 265. In altera autem sub die 5. Februa-
rij 1629. residuum dictis Sororibus relaxari pro-
nuntiauit Senatus Excellentissimus, vt in dicto
processu Sessu ex aduerso exhibito, fol. 6, fac. 2. & in
currenti, fol. 268.

Non secus, ac si mox dicta Æm D. Marchione
Rodulpho immediate processissent, ipsemet qua-
drennio post, sub die, videlicet 19. Aprilis 1633.
cum præfato Principe Alexandro de Vrsinis ad-
huc minore conuenientem, seu concordiam iniu-
it, qua mediante, ac in illius executionem Scuta
mille exegit, residuum autem vsque ad Scuta
quatuor mille octocentum titulo donationis re-
misit, vt ex rogitu D. Federici Balcherie recepto
sub die, mense, & anno prædictis ex aduerso
exhibito, vt in processu currenti, fol. 3. & fol. 249.
fac. 2.

Exactis per ipsos Marchiones de Hyppolitis
prædictis Scutis mille in conuenientem deductis,
Marchio Ferdinandus Filius, seu Nepos ex Filia
præfate Comitissæ Darjæ hæredis pro dimidia
Æmilij de Auantijs eius Paris, tanquam illius
præfatus hæres pro dimidia, cum altera spe-
ctaret ad Marchionem Rodulphum tanquam
lucratarium sub die 15. Decembris 1654. com-
paruit coram Excellentissimo Senatu, & fa-
cta exhibitione conuentionis prædictæ ex abru-
pto extorsit litteras sequestratorias pro alijs
Scutis 1950. vt in currenti processu, fol. 1. & seq.
non secus, ac si Instrumentum illud extinctum
crediti creditum constituisset.

Verum quia Curia ipsius Principis Vrsini erat
locata, neglecto sequestro, Conductoribus præ-
cepta ne soluerent, transmissa fuerunt de ordine
Senatus, etiam si alter ex ipsis, nimirum Blon-
des

esset Sacerdos, vt in currenti processu, à fol. 7. of-
que ad 12.

Die autem 9. Aprilis 1655. relicta priori actio-
ne, Marchio Ferdinandus Saluianum intentauit,
in currenti processu, fol. 14.

Personarum non facta legitimazione, non do-
cto de credito, minime de hypotheca, aut alijs
extremis super libello in Saluiano, & Senatus Am-
plissimus in personali pronuntiavit sub die 29.
Martij 1656. in currenti processu, fol. 46.

Et obiecta nullitate reiecta, & non obstante,
Agentes ipsius Principis coacti fuerunt soluere
Scuta mille tercentum, quæ realiter habuisse de-
clarauit Marchio Ferdinandus die 1. Martij 1660.
in processu, fol. 161.

Ad quorum repetitionem vna cum medietate
Scutorum mille ob recessum à conuentione, at-
que etiam exactorum ante bellum ab anno 1626.
per Comitissam Dariam indebitè exactorum,
dum agit Princeps Vrsinus queritur quid ius-
ris est.

Primo an ob ineptitudinem libelli, actio-
nis, & iudicij acta omnia ipso iure nulla præxi-
stant.

Secundo an derogatio fideicommissi, & pri-
mogenituræ operetur ultra decem annos, intra
quos Auantijs, ac illius hæredes commodè facili-
fieri poterant.

Creditum Auantijs, quatenus longe antea ex-
tinctum non remansisset, pro medietate ad Eleo-
noram, alteram filiam eiusdem de Auantijs, &
pro dimidia ad Comitissam Dariam eius Sorore-
m dubio procul spectabat; hæc autem medietas
inter Marchionem Rodulphum, & Marchionem
Ferdinandum, quod subdividenda venit inter
ipsos non controuertitur. Hinc ergo dum Mar-
chio Ferdinandus quartam dumtaxat totius credi-
ti haberet, & ad dimidiam egerit, eamque in
maiori parte allecurus fuerit; consequens ideo fit,
vt in penam plus debito petentis à iure communi,
& Statuto Mantuæ inflicta incidere. Quæ
quidem pæna iure communi inspecto in amil-
sione crediti, ac lutum consistit, l. vnic. C. de plus
debit. petir. Cuiac. lib. 7. obseruat. cap. 27. Rolan. à
Vall. consil. l. 71. num. 17. lib. 1. Thefaur. decif. 235. sub
num. 2. vers. quod petens plus debito. Viu. decif. 340.
num. 3. & seq. & decif. 427. num. 3. Monac. decif.
Florent. 48. num. 1. Ioseph. Ludouic. decif. Perusin.
51. num. 1. Ioan. Franc. Audr. controuers. 44. num. 15.
Anton. Niger de execut. rei indicat. cap. 4. §. 1. per
101 num. Barz. decif. 24. num. 13. Farinac. in fragm.
in verbo, creditor, num. 743. & 744. Marefcot. va-
riar. resolut. 130. num. 7. lib. 2. Pigane. ad Statut.
Ferrar. rubr. 38. num. 2. & sub num. 9. vers. si autem.
At iure patrio in Iudicijs particularibus ciuilitè
actitatis nihil disponitur, ad tradita per Cyriac.
controuers. 252. num. 54. & controuers. 325. num. 54.
& controuers. 340. num. 7. sicque iuris dispositio
attendi debet.

Ad quam sanè penam incurrendam, tametsi
Doctores plura requirant, vt videre est apud Be-
ro. conf. 188. num. 1. & 6. lib. 3. Roland. dicto con-
sil. 71. num. 39. lib. 1. Viu. decif. 427. sub num. 3. ver-
sic. verum enimvero, Menoch. consil. 127. num. 3.
Peteigrin. consil. 94. num. 4. ac per totum, lib. 4. Ca-
pyc. decif. 49. in fin. Ioseph. Ludouic. decif. Peru-
sin. 15. num. 11. Barz. decif. 76. num. 16. & 20.

Nihilominus illorum affectiones ita dum
sibi locum vindicant, quoties præfatus creditor
se continuit intra terminos plus debito peticio-
nis,

1.

2.

3.

4. nis, secus autem quando petitionem ipsam ad finem perduxit cum effectu exigendi plusquam sibi deberetur; tunc enim nil aliud prærequiritur, nisi quod dolus cum exactione intercesserit, Barz. *dicta decif. 76. num. 16. & fin. Alexand. consil. 73. num. 6. lib. 6. Farinac. in fragm. in verbo, creditor, num. 742. Trentacinq. variar. resolut. iun. de plus debet. per. resolut. 1. num. 2. & 3. Pigant. ad Statut. Ferrar. rubr. 38. num. 10. Hodiern. ad Surd. decif. 65. num. 1.*

In facti autem specie dolus concludenter, & quidem ex pluribus probatus detegitur, nimirum ex notitia, quam habebat Marchio Ferdinandus expressam de contentis in processu Sessu per eum exhibito, in quo non solum de existentia Eleonoræ cohercedis; verum etiam de exactionibus factis aperitissime liquebat, & nihilominus petitioni totius dimidiæ crediti interstiti, maiorem illius partem exegit, quodque tertius est adhuc persilistit in corti amaciarum retentionis eius, quod plus debito exegit, nec curat restituere, fed denud inculcat, & præterdit alias pecunias ab Agentibus Principis Vifini indebitè extorque, quibus attentis, ac simul iunctis dolum ab initio præsumi in eo, qui plus debito petiit, nec requiri aliam probationem immunes Vulpianus in l. si procuratorem, §. de off. mandati. Rim. iun. consil. 184. num. 4. & 5. Paris. consil. 74. num. 34. & seq. lib. 1. Malcard. de probat. concluf. 531. num. 84. ad quod in terminis videri poterit Menoch. consil. 572. prop. fin. versic. quo vero ad quantum requisitum loquitur de probatione doli nulla fuisse dubitatio, ex quo apparet aperitissime ipsum persecutum fuisse hanc iniustam prætensionem, & aliquas sententias obtrunxit, Farinac. consil. 114. num. 59. versic. qui debitum iam solutum scienter petiit, & multo magis si exegit, Malual. consil. 38. num. 30. Rim. consil. 189. sub num. 40. versic. quia perspicuum est ipsum habuisse notitiam, Barz. decif. 76. num. 20. Et animaduertunt mox citati Doctores, num. .... & in puncto ita iudicauit Senatus Mantuæ pro Palma, contra equitem Albicium.

Nec ab inuisidm pœna plus debito petentis Marchio Ferdinandus videtur excusandus eo sub prætextu, quod declarauerit de insistentia cum iuramento calumniam, facta infimul oblatione diminuendi petitionem in eo, quod vnquam apparere posset indebitè ipsum exegisse; quod enim prædicta oblatio non iustitaretur, in terminis animaduertit, Cyriac. controuerf. 327. num. 95. & ex professo bene exornat Pigant. ad Statut. Ferrar. rub. 38. num. 12. & 13.

6. Exceptio autem de existentia Eleonoræ, ac consequenter, habet parē in gradu, & cohercedem, nemini dubium est, quin partem aduersum iam habentem quartæ totius crediti ad dimidiam agentem penitus excludat, l. 2. ff. si pars hered. petat. Peregr. de fideicommissis, art. 9. num. 12. Fular. consil. 49. num. 28. Surd. decif. 144. num. 18. & seq. Cyriac. controuerf. 4. num. 58. & seq. Ioan. Franc. Andr. contr. 44. num. 15. & controu. 241. num. 11. Giurb. de success. feud. §. 2. gloss. 19. sub n. 93. versic. prima eorum quicquid sit in iudicio inuisionis, ad tradita per nos allegat. 124. num. 11. & 12. lib. 3. & in eadem causa allegat. incipien. super testamento, & prius allegat. 75. num. 5. lib. 3. Rot. in Meluitana pecuniaria 25. Iunij 1655. coram R. P. D. Melio.

Eoque magis præmissa sibi locum in præsentiarum vindicant, quippè quoniam Eleonora ab actione eo negligentiā non destitit, sed ex eo,

quia ultra debitum se satisfactam nouit. Nec quod Princeps in creditorem pro tota quantitate prætenfi debiti Marchionem Rodolphum, ac consequenter cum eo aduersarum agnouerit, quicquam facit, quia in actu nunc acerrimè impugnat Marchio Ferdinandus fundamentum facere non potest, cap. ex eo, §. 8. de regul. iur. in 6. Cyriac. controuerf. 358. num. 18. & controuerf. 192. num. 28.

Omnique in casu ubi altera superius, seu mox dicta cessarent, conuersio ultra debitum continetur ex mandato relaxationis Scurorum biscentum à Prætorē emanato, & pronuntia Excellentissimi Senatus residuum quoque pecuniarum in summa Scurorum bis mille circiter relaxati iubentis, quæ summa creditoris omnino imputanda venit, tanquam penes Sacrum Montem Pietatis eo instanti depositata, etiāsi ob antea factas calamitates petiisset, & ab eo iuxta pronuntiam exacta non extitisset, l. pupilli, §. 6. foror. ff. de solu. & liberat. Cost. de port. rat. quæst. 121. sub num. 7. Caluin. de equit. cap. 88. num. 25. Staiban. iun. resolut. 76. num. 13. 14. & 15. Merlin. de pignor. & hypoth. lib. .... quæst. 83. num. 54. Cyriac. controuerf. 226. num. 6. in fin. & numero septimo, Merlin. decif. 255. num. 8.

Præter quas exactiones iudicialiter factas à Filiabus ipsius de Auantiis præsumpta etiam totius debiti ex pluribus antecedens solutio, seu integralis satisfactio concurrunt. Coniecturis autem solutionem præsumi Iuris indubitabilissimè reputatur, Cenc. de cens. quæst. 83. num. 24. Malcard. de probat. concluf. 13. 24. num. 26. Bertazzol. consil. civil. 118. in princ. lib. 1. Surd. decif. 105. num. 6. & seq. Gratian. discip. forens. §. 966. num. 32. Mart. Medic. ad decif. Senen. ex aminat. 33. num. 2. Ioan. Franc. Andr. controuerf. 242. num. 11. Caren. resolut. 108. num. 2.

Inter coniecturas inducendæ satisfactiois qualitas personarum Principem obtinet locum, veluti, vt in casu nostro, si creditor est diligens in exigendo, qualis supponitur Auantiis, & debitor, nimirum Seriatius Conductor ex fructibus, seu pensione proprietatum ad hoc sibi specialiter locatarum sine vilo proflus incommodo solvere poterat. Et idèo intar præsumptio, quod in effectu soluerit, ad notata per Paris. consil. 83. num. 29. lib. 1. Bartazzol. dicto consil. civil. 118. num. 13. Surd. decif. 105. num. 1. & seq. Caren. resolut. 108. num. 7. Mart. Medic. decif. Senen. 84. num. 5. & 4. vbi id eo magis procedere inquit, quando præcessit litis, & superindè determinatio, quemadmodum in præfenti casu euenisse Decretum Suz Celsitudinis indicat, ea sanè, & quidem optima ratione, quia non est verisimile, quod creditor exigere neglexerit hanc summam labore, expensis, ac interpositione Supremi Principis conueniam, Cyriac. controuerf. 316. num. 17. Ioan. Franc. Andr. controuerf. 57. n. 12.

Ponderando, quod suberat vrgens causa vtendi diligentia, ex quo derogatio fideicommissi, ac primogenituræ cum applicatione fructuum Creditoribus erat limitata ad tempus, intra quod satisfacti poterant, & non absoluta, simplex, ac perpetua, Alexand. consil. 189. sub numer. 17. versic. & hanc partem, lib. 6. Pedroch. consil. 3. num. 71. Surd. dicta decif. 105. num. 2. & 3. Cyriac. controuerf. 316. num. 18.

Accedente potissimum in corroboracionem prædictæ præsumptionis calculo, in quo singulæ solutiones

8.

9.

10.

11.

12.

folutiones adeo diftincte specificantur, vt de illius legalitate vix contenti valeat; Cúmque inſcriptis facti circumſtantiis patrice in eo deſcriptæ maximam contineant verofimilitudinem, ideo ad probandam ſolutionem omnino attendi debent. *l. cum de atate, fide probat. Crauet. conſil. 61. & poſt alios Mart. Medic. decif. Senen. 58. num. 53. & ſeq.*

Sed omnem proſus in præmiſſis remouet amaritudinem, quod illiſcã de publicationis Decreti ad inſtantiam Auantiſj Seriato conductori. Curiarum Vſini præcepta ne ſolueret tranſmiſſa apparent, quæ iuncta cum inſtrumento finis, ac ſolutionis aſſictuum, præter Libras termille eidem Auantio, ſeu eius filiabus ſoluendas vſque ad annum 1612. veritatem ipſius calculi conuincunt, maximè cum in eo dictarum Librarum termille ſoluitio ab inde ſubſcripta diſcrete conſtet. Dum enim Seriatuſ debitor ceſſus punctualiter tertiam partem aſſictuum in decreto ipſis reſeruatam ſoluit, tanto magis portionem delegatam Auantio ſoluiffe conſuevit, ex traditis per Surd. dicta decif. 105. num. 1. Ioan. Franc. Andreol. *controuerſ. 57. num. 12. in fin.* Conſuetudo autem ſolendi pacta die non ſeruiato probatione non indiget, dum ex fide inſtrumenti finis emanata, de menſe Aprilis anticipata etiam pro tribus terminis poſtea decurrendis conuincatur; comprehenſis ſolummodo Libris termille, quas Senatus hæredibus Auantiſj ſoluitæ promiſit.

Argumentum inſuper ſolutionis non leue ex eo inter cætera deſumitur, quia ex relatione facta Sereniſſimo conſtitit de executione Decreti ob continuatas per Latinum Principem de Vſinis ſolutiones illius obſeruantiã ſua Celſitudo prædictæ demandauerit, cui ſanè aſſertioni in decreto emiſſæ ſtandum comprobant, Ruin. *conſil. 217. num. 2. lib. 1. Rolan. conſil. 5. num. 22. lib. 1. Gratian. diſcept. forenſ. 590. num. 11. Rot. decif. 483. num. 9. & decif. 525. numero quinto. part. 2. recent. Caualet. decif. 4. num. 4. Leoncilli. decif. Ferrar. 56. num. 29. & ſequentibus*, cum præcipue verſemur in relatione facta Principi Supremo, de cuius veritate tanto minus dubitandum videtur. Ex quo etiam negari non poteſt quin calculus reddatur iuſtificatus.

Conſiderato etiam, quod de illo habita fuerit mentio cum expreſſione, quod creditum Auantiſj valde diminutum eualeſcat. Quæ ſanè enuntiatia, ſiue conſeſſio, quamvis à tertio emiſſa, vti aliis adminiculata creditori præiudicat, Cyn. in *auth. hoc ius porrectum. C. de Sacroſ. Eccleſ. Gul. Cun. in l. edita. 3. C. de eden. Surd. d. decif. 105. ſub n. 7. verſ. quod generaliter crediunt.*

Tandem vchemens coniectura ſolutionis ex lapſu longi temporis annorum videnti circiter à die ſolutionis præſixa reſultat. Neque enim eſt verſimile, quod creditor omni ſtudio ſatisfactionem inculcans eam poſtea diſſerre tandiu voluerit, Bertazzol. dicto *conſ. cini. 118. num. 6. Afflicti. decif. 13. n. 19. cum adductis per Surd. d. decif. 105. num. 4. Cyriac. controuerſ. 516. num. 14. Altograd. conſil. 53. num. 30. & 33. lib. 1. Ioan. Franc. Andt. controuerſ. 57. num. 1. Careu. reſolut. 108. num. 4. Rot. in Romana cenſuſ, 30. Aprilis 1655. n. 2. coram Reuerendiſſimo Dunozeſſe.*

Prædictæ autem præſumptiones quamvis ſeparatim conſideratæ ſolutionem non probarent, ſimul tamen iunctæ concludentiſſimam probationem conſtitunt, vt in indiuiduo poſt alios animad-

uertunt, Bertazzol. *d. conſil. 118. num. 1. & ſeq. Altograd. d. conſil. 53. num. 31. lib. 2.* Eoque magis coram Ampliſſimo Senatu ſola facti veritate inſpecta iudicande, vt in puncto ratiocinatur, Surd. *d. dec. 105. num. 10. & ſeq.*

Vbi autem Auantiuſ, & ejus filiz præmiſſis integraliter ſatiſfacti non conſentent, ipſis dumtaxat imputandum veniret, nec eiꝯ, ſeu eorum hæredibus tranſacto tempore intra quod ſatiſfactionem conſequi commodè potuiſſent, actio vlticriꝯ competeter. Tum quia derogatio fideicommiſſi, ac primogenituræ concernit tantummodo fructus quantitati debitorum ad ratam correfpondentes. Vnde cum facta fructuum, ſeu penſionum diſtributione iuxta formam decreti Auantio annuatim ſcuta quatuorcentum octoginta attingerent, quemadmodum in calculo præſupponitur, conſequens ideo fit, vt decennij ſpatio circiter in totum ſatiſfactuſ redderetur. Quodque fructus pro dicto tempore tantum, & non vltra percipiendi, ſeu penſiones interim exigendæ oneri ſatiſfactionis obnoxiz præxiſſerent, ad rem optimè Grarian. *diſcept. forenſ. 916. num. 3. & ſeq. latè Cyriac. controuerſ. 214. num. 1. & ſeq. Altograd. conſil. 83. num. 20. & ſeq. lib. 1.* Vel ergo intra decennium Auantiuſ, ac reſpectiue eiꝯ filiz, vt præſumitur ſatiſfactionem integram habuerunt, & tenentur nunc hæredes ad reſtitutionem indebitè exactorum ab anno 1635. vſque in præſens, vel uon fuerunt ſatiſfacti, & ipſi computari debet, & adhuc illius hæredes ad reſtitutionem obſtringuntur. Quippe quoniam Princeps nonniſi ex cauſa etiam priuatz vilitatis fideicommiſſo derogare conſuevit, & derogatio huiꝯmodi ad limites ipſius cauſæ reſtringatur; ita vt cauſa ceſſante, & ipſa derogatio euaneſcat, Peteg. *de fideicom. art. 52. num. 117. Cyriac. controuerſ. 160. à num. 8. ad 20. & controuerſ. 264. ex num. 28. ad 39. Monet. de commut. vltim. volunt. cap. 9. num. 555. & ſequent. num. 737. & 738.*

Prædictis accedit, quod Sereniſſimus Princeps ad ſupplicationes partium, vt legitur in decreto eadem compoſuiſt, de quarum etiam conſeſſu Auantio poſſiſſimum conductorem in debitoꝝum delegauit, quem etiam iudicialiter acceptauit; quiniꝯ eidem de mandato Iudicum condelegatorum præceptane vltcriꝯ ſolueret aliis, quam ſibi iniunxit, per quam ſanè delegationem ab Auantio acceptatam cum exactione aſſictuum, Vſini poſſiſſimum in primogenitura ſuccelleſſores liberati remanſerunt; ad latè tradita per Surd. *decif. 23. ſerè per totam, Cyriac. controuerſ. 108. num. 5. & 6. ac per totam, & controuerſ. 214. num. 28. & per totam, Mart. Medic. decif. Senen. 66. num. 8. & ſequent. Cenſal. decif. Lucen. 83. numero vigefimo, & vigefimoſupremo*, ſuper quo non eſt cur vlticriꝯ immoremur, dum ex ſimplici lectura derogationis manifeſtè liqueat de mente Sereniſſimi abdicantis quancumque obligationem in poſterum à perſonis Vſinorum, & tranſferentis in fructus, ſeu penſiones perpetuarum quoad vſque, annuatim tamen exigendo creditum Auantiuſ, & non vltra extingueretur, ſeu magis dum nulla, nec realiſ, nec perſonalis liberat obligatio, nec conſtituta vllatenus dicebatur. Super fructibus tantum pro tempore neceſſariò ad ſatiſfactionem creare intellexit.

Caterum cum tranſactis longè antea terminis ad faciendas ſolutiones Curiz illis durantiꝯ dumtaxat erga creditores obligatæ, nimirum de

anno 1623. circiter in personam moderni Principis vigore fideicommissi, sui primogenituræ pervenirent; consequens necessarium fuit quod immunes omnino à quolibet onere, vinculo, & hypotheca deuolutæ præsumantur. Siquidem obligatio ad tempus, & finem contracta ex illorum lapsu ipso lre resolutur, Bursat. *confil.* 330. *num.* 74. Gratian. *discept.* *forens.* 330. *num.* 4. Merlin. *de pignor. & hypothec.* *quæst.* 44. *num.* 31.

24. Quinimo vi affecta conditione eadem non purificata, seu amplius non existente perinde habetur, ac si non emanasset, l. *cedere diem*, 213. ff. *de verb. signific. l. necessario* 8. §. *quod si pendente*, ff. *de peric. & com. rei vend.* Crauct. *confil.* 370. *num.* 8. Merlin. *decis.* 28. *num.* 7. Leconcill. *decis.* Ferrar. 54. *num.* 23. Surd. *decis.* 252. *num.* 5. Obligationem verò ad tempus limitatam, & sub conditione initam detegit decretum, in §. *Che se durante*, de quo etiam in Scriptura facti.

25. Ex quibus Marchio Ferdinandus ex illius persona condemnari debet non tam ad restitutionem Scutorum mille trecentum in præsentis iudicio, quam ad Scuta quingentum vigore conventionis indebitè exactorum, & tanquam assertus hæres DD. Sororum de Auantiis ad restitutionem Scutorum bis mille per eas habitorum, vt in dicto processu Sessè per eum exhibitio, Bart. in l. si fideiussor, 29. §. *in omnibus*, *num.* 2. ff. *mandat. Farinac. in fragm. verbo creditor*, *num.* 741. Pigant. *ad Statut. Ferrar. rubr.* 38. *sub num.* 2. *versic. de lure*, & *sub num.* 5. *versic. de lure*, nec non etiam ad qualcumque expensas, si non triplicatas, saltem simplices, vt admonet Farinac. *in fragm. verbo creditor*, *num.* 749. & 750. Pigant. *ad Statut. Ferrar. rubr.* 38. *num.* 2.

Verum tamen, quod acta, processus, sententia, & abinde prolixè subsecuta euidenti nullitatis morbo insanabiliter affecta præexistant, dispungere superfluum duximus.

SUMMARIVM.

- 1 Redditio rationum qualiter incunda.
- 2 Error operatur reiterationem redditionis rationis. In vna partita inducit præsumptionem erroris in aliis, *num.* 3.
- 4 Ratio semel reddita iterum non est reddenda. Et de ratione, n. 5. Amplia vi, n. 6.
- 7 Editionem scriptura petens existentiam probare tenetur.
- 8 Administrator reportando finem Libros dimisisse censetur.
- 9 Dolo de præterito renuntiari potest.
- 10 Dolsu certus, ac concludenter probatus requiritur, vt denuo ratio reddatur.
- 11 Clausula, si sacebde interlo feco de certa partita, enacnatur allegando fuisse deducum in calculu.

OBSERVATIO CX.

- R**EPORTATA generali quietatione per administratorem ab eius principali ex supposito, quod sufficienter rationis reddidit non præcesserit per extensionem calculi, exhibitionem librorum, ac dispositionem partiarum, quemadmodum requirebatur, l. cum seruus 81. ibiq; notant communiter Doctores, ff. *de concl.*

& demonstr. Anchar. *confil.* 330. n. 2. Rol. à Valle, *confil.* 49. *num.* 47. *seq. ac per totum*, lib. 1. Rim. iun. *confil.* 338. *ex num.* 31. Gratian. *discept.* 563. *num.* 30. & *seq. Bursat. decis.* 329. *num.* 2. Altograd. *confil.* 2. 1. *num.* 6. & *seq. lib.* 1. Tondut. *resolut. civil.* 68. *num.* 1. & 2. Tomas. *de iuror. & curat. sit.* 34. *num.* 45. Merlin. *decis.* 473. *num.* 10. & 11. & *decis.* 603. *num.* 3. & 4. Rot. *decis.* 197. *num.* 8. *part.* 6. *recent.* & apud Contr. *post discept.* *decis.* 30. *num.* 6. & *decis.* 57. *num.* 1. & 2. Iterum reddendam prætendebatur, maxime cum manifestus error non sine dolo detegeretur vnus partitæ faccorum quatuorcentum carbonis, qui quidem error iustam præbebat reiterandæ rationis, etiam alias redditæ causam, iuxta regulam l. 1. *Cod. de error. calculi*, Becc. *confil.* 111. *num.* 10. Rol. *dict. confil.* 49. *num.* 46. & *seq. lib.* 1. Rim. iun. *confil.* 338. *num.* 40. & *num.* 52. Menoch. *de arbit. cas.* 109. *num.* 39. & 40. Rot. *decis.* 184. *num.* 3. *part.* 2. *recent.* Ioan. Carol. Antonell. *de tempor. legal. lib.* 2. *cap.* 77. *num.* 8. Rot. coram Merlin. *decis.* 586. *num.* 14. & *decis.* 436. *num.* 16. *part.* 9. *rom.* 2. *recent.* modò repetita apud Contr. *post discept.* *decis.* 30. *sub num.* 7. *versic. & iustiam*, Tondut. *resolut. civil.* 156. *num.* 11. Gratian. *discept.* 563. *num.* 35. & 36. Carill. *decis.* 111. *num.* 4. Spad. *confil.* 312. *num.* 8. *lib.* 2. De cuius quidem partitæ omissione in calculis cum opponeretur, administrator illam implicitè additendo replicauit, *cha se ne sarchebe iniofisco*.

Inde propterea error in hac partita detectus absque examine aliarum partiarum in controuersiam reuocatarum totius rationis suspectam reddebat veritatem; quia sicut in ea erratum prætendebatur, ita & in reliquis error contingere potuit, Ludouic. *decis.* 79. *num.* 2. & ibi adden. *num.* 6. Rot. *decis.* 1. *num.* 11. *part.* 6. & *decis.* 11. *num.* 6. & 7. *part.* 7. & *dict. decis.* 436. *num.* 15. *par.* 9. *rom.* 2. *recent.* duplicata apud Contr. *post discept.* *decis.* 30. *sub numero septimo*, *versic. ac proinde error*, Rot. apud Merlin. *de pignor. & hypothec.* *decis.* 81. *n. 1.*

Esti prædicta non parum virgere viderentur, nihilominus tanti roboris, aut substantiæ reputata non extiterunt, vt à triualij non minus, quam solida conclusionē recideretur, iuxta quam ratio semel reddita cum fine amplissima superinde subsecuta non amplius reuideri permittitur, ad text. in l. semel, *Cod. de Apoc. publ.* lib. 10. Merlin. *decis.* 469. *num.* 5. & *decis.* 586. *num.* 13. Card. Orthobon. *decis.* 3. *num.* 1. Cont. *discept.* 32. *num.* 34. & 36. Gratian. *discept.* 761. *num.* 2. Ioan. Carol. Antonell. *de tempor. legal. lib.* 2. *cap.* 77. *num.* 6. Andr. Censal. *decis.* Lucen. 60. *num.* 1. Optimam assignant rationem, quia rationes semel redditæ habent præsumptionem pro se, quod rite dispunctæ fuerint. Ideoque amplius reuisioni non subiacent, Post. *decis.* 188. *num.* 6. *par.* recent. cum adductis per Censal. *d. decis.* Lucen. 60. *num.* 2.

Fortius mox dicta, ac indubitanter sibi locum vindicant, ex quo verisimur in maioribus, & adeo amplissima quietatio, in qua fatetur præcessisse dispositiones rationum, & se ipsas inuenisse æquales, & sic sumus extra omnem dubitandi aleam, vt in proximis terminis post alios ad satietatem ratiocinantur, Gratian. *discept.* 739. *num.* 30. ad 36. Censal. *dict. decis.* 60. *num.* 11. & *seq. per totam*, Surd. *decis.* 217. *num.* 14. Cyriac. *controuerf.* 494. *num.* 16. Rot. coram Card. Orthobon. *dict. decis.* 5. *num.* 2. & 3. & *decis.* 101. in *Crim. Farinac. & decis.* 188. *num.* 8. *part.* 8. & *decis.* 322. *num.* 14.

num. 14. & 15. par. 2. tom. 2. recent. repetita apud Royas decif. 151. n. 9. & 10. Tondut. refol. civil. 68. num. 26. & 27.

7. Inancem proflus exiftimauit Magiftratus editionem petitam libri, & fcripturarum, dum non præceffit probatio exiftentie; Rot. d. decif. 101. num. 5. verſ. quia non conſtat, in Crim. Farinac. Ludouil. decif. 199. num. 3. Ferentillad Burat. dec. 266. num. 9. Duran. decif. 266. num. 1. poſitiſſimum quia adminiſtrator reportando vniuerſalem quietantiam, præſumitur principali ſuo libro, & ſcripturas dimiſiſſe; Rot. decif. 71. num. 2. & 4. & dec. 143. num. 1. & ſeq. part. 4. tom. 2. recent. Ioan. Carol. Antonell. de tempore legal. lib. 2. cap. 77. num. 9. Andr. Cenſal. d. decif. Lucenſ. 60. num. 30.

Sicuti exceptio præſentis erroris, ac doli non merebatur obſici, dum expreſſe eidem cum clauſula vim luramenti habente appareat ampliffimè renuntiatum, quibus renuntiare poſſe emittant, Theſ. decif. 160. num. 7. cum cæteris apud Rot. d. decif. 188. num. 9. & 10. par. 8. recent. Andr. Cenſal. d. decif. Lucenſ. 60. n. 11. & late proſequitur Marent. conf. 67. n. 26. & ſeq. vbi quod dolo de præterito, aut de præſenti renuntiare poſſit. Præterquam quod non ſumus in dubio euidenti, certo, ac concludenter probato, ad effectum reuſionis calculi, & quietantie generalis requiſito, Rot. d. decif. 101. n. 3. & 4. in crim. Farinac. Millin. dec. 435. num. 1. Tondut. refol. civil. 68. n. 18. Ioan. Carol. Antonell. de tempore legal. lib. 2. d. cap. 77. n. 8. Menoch. conf. 22. n. 20. Monac. decif. Lucenſ. 31. n. 59. Cardin. Orthob. d. decif. 5. n. 8. & 9. Rota d. decif. 188. num. 6. & 7. par. 8. recent. Andr. Cenſal. d. decif. Lucen. 60. num. 26. & ſeq. Hic autem nec præſumptiue de dolo, aut errore docetur, dum adminiſtrator non admiſit ſimpliciter defectum partitæ ſaccorum quatuorcentum carbonis, ſed quod pro ipſa ſi ſaberet inreſſe; quemadmodum declarauit poſtea in proceſſu eſſe comprehenſam in bilancio, & quietantia vniuerſali, nec iſtud abſolute coram teſtibus negauit, ne ſuum principal. m tunc non remiſiſſentem de duplicata petitione eiſdem partitæ redargueret; quæ intelligentia vſui negotiantium plutiſimum conſert, Bellon. decif. Genue 44. num. 1. & decif. 104. ſub n. 5. verſ. conti à noi, Scac. de commerce, & camb. 8. 1. gloſſ. 8. ſub n. 7. verſ. pro totidem cambiatis; Raphaël de Tur. de Camb. diſp. 1. quaſt. 6. n. 8. & 9. & diſp. 2. quaſt. 16. n. 11. Rot. in Melphiten. litterarum cambij 24. Maij 1655. n. 4. coram Cardinali Ceſſo, & in Piſanen. pecuniaria 29. Aprilis 1661. ſub n. 5. coram R. P. D. Priolo.

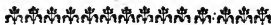
Ex quibus ſufficienter ſariſfactum remanet ſingulis obſectionibus, & ſignanter principali ab initio excitatæ, quæ vii fundata in auctoritate Doctorem loquentium in pupillis minoribus, aut alter privilegatis ad præſentem controuerſiam inter maiores agitatam applicationem non recipiunt, proptèr clariùs ex lectura eorundem dignoſcitur.

S Y M M A R I V M.

- 1 Salis ab auctione pretij nullus immunis. Amplia vi. num. 6. Contrarium qui teneant, n. 7. Reprobatur, n. 9.
- 2 Eccleſiaſtici ad leuandum ſalem per Laicos non compelluntur. Sed per Superiores Eccleſiaſticos, num. 3. Teneatur taxis vſitatum à Principibus ſalutis, n. 4.
- 3 Coloni Eccleſie teneantur ad onera perſonalia. Ioan. Pauli Melij Obſeruat. forenſ.

Teneantur ad leuandum ſalem, num. 10.

- 8 Ratio vbi ſubſet diuerſa, diſpoſitio quoque diuerſa militat.
- 11 Sal debitus buccis animalium potius intelligitur, quam humanis.
- 12 Salem à deputato per Cameram omnes recipere teneantur. Feudatarij teneantur leuare ſeparatim à vſitiſcis, num. 13.
- 14 Ripa in tractat. de Peſte remedi. ad conſeruand. vbert. reprobatur.
- 15 Cenſura nullius, & iniuſte lata magis ligat ſeruentem. Niſi cum magna cauſa comminari poteſt, num. 16.

OBSERVATIO CXI.

PRINCIPES coacti in exteris Regionibus magnis ſumptibus prouidere ſalem ad publicam vtilitatem, & vitæ tum hominum, tum animalium ſuſtentationem, ac comediſtibilem conſeruatiorem aucto eiſdem pretio, illum poſtea in ſuis ſtatibus, tam ſecularibus, quam Eccleſiaſticis diſtribunt, Cæſtren. conſil. 423. ſub num. 2. verſ. Ipſa vero Communitas, lib. 2. & latius proſequitur Larr. allegat. ſiſt. 77. num. 18. & facit Corn. conſil. 339. in princip. lib. 1. Carol. Graſſ. de effect. cler. 261. & 262. vbi tamen limitant quoties vltra auctiorem pretij aliquid pro gabella concurrit.

Ruri tamen, & extra Ciuitates, vbi ſalis diſtributio fit ſuper capitibus, & buccis, Eccleſiaſtici per Agentes Communitarum cogi nequeunt ex defectu Iuriſdictionis ad leuandum ſalem, Boſſ. in tit. de Princip. num. 100. in fin. Lancello. Gall. conſil. 59. num. 46. & ſeq. Sperell. decif. 35. numer. 7. inter cæteros ad probandam huiusmodi concludentem adducit Plor. in l. Si quando, numer. 27. in fin. C. vnde vi, & Bellon. conſil. 12. numero nono, qui tamen niſi aliqd aſſerunt, niſi quod leuare ſalem ſit onus perſonale, quod idem comprobatur Cytiac. controu. 156. num. 23. Non propterea tollitur, quin Eccleſiaſtici ſalem leuare teneantur, tamen per Laicos, ſeu Communitates ex defectu Iuriſdictionis cogi nequeant.

Super quo vltcrius non immoror; quippe quoniam in hoc Dominio Eccleſiaſtici, & eorum Superiores pretio ſalis, quemadmodum & aliorum comediſtibilem ob publicam vtilitatem limitato, agnoſcentes eorum obligationem acquieſcunt, & lure quidem merito, ex traditis per Franc. deciſione nona, numero tertio, & per totam, Carol. de Graſſ. de effect. Cleric. 2. numero 266. & numero 505. Barbol. de Vniuerſ. lur. Eccleſ. libro primo, cap. 39. §. 5. à numero 47. ad 53. Ciardin. controuerſ. 31. numero decimo, & ſeq. Sperell. decif. 12. num. 57. & decif. 13. numero decimo. Et in puncto Larr. alleg. Fiſcal. 77. num. 14.

Verumtamen retento Themate aſſertionis prædictæ, quod onus leuandi ſalem inter onera merè perſonalia connumeraretur, ac conſequenter ſaltem vi coactiua ad illud Eccleſiaſtici, ſed ſolum directiue à ſuo Iudice obſtringi poſſent; non ideo prætenſa immunitas, vt prætendere videntur, ad eorum Colonos extenderetur, ex quo iſti procul ab omni dubio ab oneribus merè perſonalibus non eximuntur; Theſaur. decif. 116. numero 8. quem ſequitur Rota apud Ciardin. controuerſ.

trouerf. 22. num. 67. & controu. 63. num. 26. Grass. de effect. Cler. 3. sub num. 64. vers. & non persona- lia. Nec ab ista opinione dissentire videtur Spe- tell. decif. 41. num. 80. tamen conetur illum im- pugnare, adducendo Doctores in contrarium, qui potius fauent, quam officiant.

Si vero argumentum pretij falis respiciens cumulum aratri Principis gabella reputetur, tunc distribuendus sal Colonis, cum nihil commune habeat cum Ecclesia, à qua distributio falis omni- nino separata praeexistit; etiamsi datum praeferat, nil prohibet, quo minus à Colonis Eccle- siasticorum licite exigatur, Burlat. *confil. 42. nu- mero 14. Menoch. de arbit. cas. 562. num. 35. Grass. de effect. Cler. 3. num. 56. & 57. Ciardin. controu. 22. num. 15. & controuerf. 31. num. 18. Rim. iun. con- sil. 392. ex num. 53. Spe tell. decif. 41. num. 33. & de- cif. 127. num. 67. & 68. Fontanell. decif. 307. nume- ro tertio, & per totam, & optime distinguendo de- clarat, Spada *confil. 131. num. 71. & que ad fin. lib. 1. Barbof. de vniuers. iur. Eccles. lib. 1. cap. 39. §. 5. num. 33. vbi distinguunt inter tributa, collectas, & onera, quae personis imponuntur pro rebus, ad quae num Coloni teneantur, Doctores praecitati controuertunt, & gabellas, ad quas Colonos Ec- clesiarum, indifferenter obnoxios censerì con- probant; neque istam conclusionem in dubium reficari posse existimamus, cum praesertim cano- ne aliquo, lege, aut decreto contrarium non re- peritur diffinitum, & quicquid in tributis, oneribus, & aliis concernentibus res, seu personas Ecclesiarum, cum pro nunc istud dispungere no- stri non sit instituti; certè quoad datia, res, & per- sonas Colonorum respicientia nulla subest diffi- cultas, vt praeter ceteris, & post ipsos fufius profe- quuntur, Spad. *a. confil. 131. num. 71. & sequent. lib. 1. Fontanell. dict. decif. 307. num. 16. in fin. ac per to- tam.***

- Supereft modò, vt respondeamus Doctores, qui etiam Colonos ab onere leuandi, seu gabella falis ex praeterea immunitate Dominorum, exem- ptos contendunt, nimirum Lancellor. *dict. con- sil. 59. num. 49. Spe tell. decif. 35. numero octauo, quae quidem responsio facilis euadit; quia praecitati Doctores inepte confundunt terminos, arguendo à collecta, tributo, & onere ad gabellam falis, in quibus sicuti militat diuersa ratio; ita etiam non eadem luti dispositio statuenda venit, Crauer. *confil. 133. num. 6. Cyriac. controuerf. 478. num. 95. & 96. & diximus supra; istud autem conuincit ex rimatione Doctorem per ipsos in hoc cu- mulatorum.**

- Burlat. *confil. 25. inter ceteros adductus tan- tum abest, quod obiter, quin potius optime retor- quetur, dum ibidem, num. 3. extra dentes nostram comprobatur opinionem; ea ratione, quia quod Coloni salem leuare teneantur, nil prorsus influit in Ecclesiasticos eorum Dominos, quicquid quoad collectas ipse in contrarium respondeat, *conf. vero 42. num. 14. & 16. magis disertè susti- net Colonos Ecclesiae potissimum partiaros pro eorum personis, rebus, ac fructibus ad gabellas obstringi, nec de hoc ambigendum; cum istud vsu receptum in Ducatu Mantuae attestari possimus, vbi non tam Coloni, quam etiam Famuli Ecclē- siasticorum salem leuare consueuerint; quae res- ponsio applicatur quoque dictis per Paris. *conf. 25. num. 10. 84. in fin. 85. ac per 101. lib. 1. qui consulti in causa Mantuana.***

Alb. *conf. 441. num. 14. nil omnino asserit ad*

praesentem controuersiam, vltra quod per modum transeuntis loquitur, quodque magis in Principa- tu Papiensi, vbi emanauit illud responsum, Coloni Ecclesiarum quoad salem nullo potuerunt immu- nitatis priuilegio.

Decian. *conf. 51. n. 4. & 5. lib. 3. huic nostrae opi- nioni fauet quoad gabellas, licet quoad collectas aliud concludat, n. 42. dum in effectu comprobat Colonos Ecclesiarum immunitate frui quoad collectas; secus vero quoad datia.*

Caroc. *de Locat. & conducl. par. 4. tit. de collect. n. 40. fol. 217. loquitur pariter de tributis, & oneribus, non autem de gabellis, & sic non appli- catur.*

Ioan. Bott. concuius noster *conf. 87. per totum, praeterquam quod loquitur, & ipse in collectis ibid. n. 31. admittit Colonos teneri ad gabellas nil commune habentes cum eorum Dominis; quem- admodum certe gabella falis reputatur, magisque vim facit in priuilegiis per Duces Mediolani con- cessis Monasterio, & Abbatiae S. Laurentij Cre- monae Ordinis Oliuetarum, quam in priuilegio Ecclesiae, quod in penitus separatis ad Colonos non extenditur, vt in Comitatu Cremonensi praec- ticeanter obseruari consuevit, & experientia quoad meos Colonos edoctus sum.*

Rim. sen. *conf. 739. & 740. quibus se subscripse- runt, illi scilicet Zuccard, & isti Cattus versatur citra intelligentiam cuiusdam priuilegij Pontificis Regularibus concessi, quod etiam ad Colonos extendi rationibus huic casui, materiae, ac quae- sro minime applicabilibus contendunt.*

Eugen. *conf. 96. n. 10. vbi allegat rationem, cur Coloni eximantur à Collectis, sicuti & Ecclesiae; quia collecta indicitur pro altimo, altimumque; in Domini persona perficitur, à qua quidem collecta pro bonis imposita cum Ecclesia immunitis praexistat, immunes quoque eius Coloni praeserui- untur, quod non sic fit habet in datis, vectigalibus, & gabellis, vt idem Eugen. *a. conf. 96. num. 13. & seq. prosequitur.**

Inconculsa ergo remanet conclusio à nobis post relatos firmata, quod Coloni in separatis ab eorum Dominis etiam Ecclesiasticis oneribus, seu collectis secundum aliquorum opinionem ex- clusis, dum imponuntur regulariter personis pro rebus, respectu gabellarum, inter quas connume- ratur onus leuandi salem, Ruin. *conf. 105. sub n. 5. vers. quid de pedagijs, & per 101. lib. 5. Rub. Alex. conf. 21. n. 2. Tob. Non. conf. 45. num. 2. vbi quod sit onus dumtaxat personale, ex quo personas tan- tum salem comedentes respicit, Alb. *conf. 32. n. 10. & 11. vbi quod onus leuandi salem sit merè per- sonale, sicut ius pedagij, Rauden. var. resol. 73. n. 2. cum adductis per Larr. alleg. fiscal. 31. num. 2. & 3. nulla certè immunitate fruuntur; nil enim deper- tit Ecclesiae, seu Ecclesiasticis, quod eorum Colo- ni separatim ab eis viuentes gabellae oneri aequa- liter cum ceteris concutant, vt praeter superius adductos antecedenter obseruauerunt, Bart. *conf. 51. sub num. 2. lib. 1. Fedetic. de Sen. conf. 111. n. 10. Menoch. conf. 136. n. 20. Gabr. conf. 161. num. 7. & 8. lib. 2. Rip. in tract. de pest. remed. ad consuetud. vbert. q. 15. ex num. 124. Rol. *conf. 161. n. 1. lib. 4. Natr. conf. 409. n. 6. & 7. Petr. de vbal. post tract. de collect. conf. 12. num. 10. late Surd. conf. 301. n. 89. & 90. & conf. 338. n. 14. Bertaz. *conf. crim. 87. n. 2. & 6. vbi quod Statu- tum disponens, ne animalia extrahi è territorio possint, etiam colonos Ecclesiasticorum compre- hendat, Tiraq. de retrat. lign. §. 1. gloss. 13. n. 12.*****

S V M M A R I V M.

Nec in mentem fenfati hominis cadere vnquam poterit, quod coloni etiam Ecclefiarum diftributione falis non afficiantur, dum iftud combinationem aliquam, connextitatem, aut dependentiam cum perfonis Ecclefiafticorum quoquomodo praefecerat, vique adeo vt conluetudo, vfus, & obferuantia vbique locorum obtinuerit, vt coloni fimiles ad auctorem, gabellam, ac receptionem falis aequaliter cum aliis obftingantur; quemadmodum ex mox citatis auctoritatibus conuincitur. Dicitur autem in hac materia de colonis Ecclefiae in eorum Suibus, Iuencis, Ouib; ac ceteris in diftributione falis defcribi confectis eo fortius procedi, ex quo ab iftis colonorum ab Ecclefiafticis longe maior, quam inter perfonas diftancia intercedit, Cyriac. controu. 461. n. 4. ad 8.

Ex praemiffis tandem vnufquifque per fe ipfum detegere poterit praetentionem Vafallorum nullis Iuribus, feu fundamentis fuffulcam, quatenus infiftunt influere in ipforum colonos exemptionem leuandi falis, qua nec ipsi fruuntur; fi quidem a deputato per Cameram, vel eius conductores ad diftribiendum falis omnes recipere coguntur, per text. in l. Si quis 11. Cod. de Vethigal. Galignet. de Iur. publ. lib. 4. tit. 11. num. 21. Franc. Marc. decif. 39. num. 5. part. 2. cum adductis per Latr. decif. 77. num. 17. Praetentio tamen feudatiorum confiftere faltem in eo poffet, ne cum iuftitiam falis leuare tenerentur, ex Boff. in titul. de Princip. num. 100. in fin. Plot. in l. Si quando, numero 27. in fin. & num. 28. Cod. Vide v. Lancelot. Gall. confil. 54. num. 87. non per hoc tamen ab onere leuandi falis Vafalli eximuntur, & faciunt tradita per Nouar. de grauamin. Vafall. 48. per tot. tom. 2. & directè concludit Latr. allegat. 77. n. 18. 27. & 29.

Confuetudine igitur vniuerfali, legibus, & vfu abfque vlla proculius Canonis, aut Pontificiae conftitutionis refiftentia imaginabili inductum legitime appareat, quod Principes pretium falis, ac diftributionem conftituant; hinc peccato mortali illaqueatus remanfit, Rip. in trait. de peft. remed. ad conferuan. obert. num. 177. dum fic itreptos Principes ad leuandum falis fubditos pro numero capitum compellentes affirmate aufus faretur, adducendo text. in l. 3. §. cum quinquenium, ff. de Iur. fife. nil tale difponentem, adeo vt Sued. confil. 321. num. 26. & 27. Ripam referat, Iurè tamen optimo non fequitur. Quemadmodum dicimus de cenfura notoriè iniufta, aut nulla quae magis ligat ferentem, quam cum, in quem fertur, cap. Illud plane 87. 11. quæft. 3. Sperell. decif. 109. num. 22. & 76. Genuen. in prax. Tricen. 25. quæft. 729. num. 2. & feq. Ricciol. de Iur. perfon. extr. grem. Ecclef. exiftent. lib. 4. cap. 1. num. 20. & 21. Barbol. in collect. lib. 1. cap. Ad reprimendam 8. num. 9. & 10. de Offic. Iudic. ord. tom. 1. Hinc propterea non fine maxima circumfpectioe, graui caufa, & concurrente peccato mortali excommunicatio combinata ferenda eft. Conc. Trident. feff. 25. cap. 3. de Reform. Gratian. difcept. 159. num. 7. Sperell. decif. 45. num. 9. & 10. & decif. 48. num. 18. & decif. 122. num. 5. & decif. 129. num. 6. cum aliis apud Paqualig. in prax. magn. Iul. quæft. 156. n. 5. & decif. moral. 376. n. 2. Et hæc obiter dixiffe fufficiat ad inftitutionem eorum, qui nimis cum facilitate in comminationes cenfurarum prolabuntur.

Ioan. Pauli Meij Obferuat. forenf.

1. Diuifio inaequalis ad aequalitatem reduci debet.
2. Hypotheca fuper bonis durat etiam poft diuifionem. Declara v. n. 3.
4. Dominus in Iudicio concurfus praefertur creditoribus.
5. Læfo ultra dimidiam pro reformanda diuifione requiritur. Contra num. 6. Et de ratione, num. 7.
8. Diuidentium mens eft ne alter alteri quicquam largiatur.
9. Vindicatio datur illius, quod de pluri alter ex diuidentibus recepit.
10. Haeres vnus fi habuit mobilia, cohæres in ftabilibus fuam portionem confequitur, & numero 14.
11. Bannitus in gratiam reuerfus ab obitu Patriæ per retrotraitionem efficitur haeres.
12. Debitor, in praedictum creditoris nequis conditionem fuam facere deteriorem.
13. Venditor pro pretio creditor excluditur ab anterioribus emptoris.
15. Articulus magis prauidicialis prius refolendus eft.
16. Creditor pofterior ex Iuribus celfis fit anterior.
17. Poffiones in Iudiciis vniuerfalibus non admittuntur.
18. Compensatio non admittitur in praedictum anteriorum. Contra, numero 19. De liquido ad illiquidum non intrat, num. 20. Amplia v. numero 21. De quantitate ad fpeciem non datur, numero 22. Declara v. num. 23.

O B S E R V A T I O C X I I.

MOBILIBVS in hereditate paterna relictis ab altero ex fratribus confumptis, Fratres ipsi ftabilia hereditatis inter fe aequaliter diuiferunt, quam propterea diuifionem reformari, atque ad aequalitatem reduci damnicatus in portione mobilium, feu eius filij infiftunt, iuxta text. in l. tres Fratres 36. ff. de pact. & in l. Incerti Iuris 19. C. Famil. ercife. Cyriac. controuerf. 478. num. 51. & feq. & controu. 514. numero 4. & 5. & controuerf. 558. a num. 10. ad 16. Valeron. de tranfact. tit. 1. quæft. 6. num. 7. & 9. Michalor. de Fratr. part. 3. cap. 38. n. 12. Rot. decif. 600. a num. 1. ad 5. part. 5. tom. 2. recent. cum adductis per nos obferuat....

Cui fane diuifioni, feu eius reformationi creditores non fe opponerant, praetendentes folummodo alias communia adhuc ipsis hypothecata, non fecus, ac fi diuifio non fuiffet faltem in dimidia dimidia portionis ad vnumquemque ex fratribus obuentæ. l. Si conferferi 7. §. ult. ff. quibus mod. pig. vel hypoth. foluit. Ioan. de Amic. confil. 20. num. 15. Manent. decif. 25. num. 2. & 7. Felician. de Societ. cap. 28. n. 31. Gait. de credit. part. 4. q. 7. n. 377. & feq. Scac. de fent. & re iudic. gloff. 14. q. 12. num. 50. Cyriac. controu. 197. num. 19. Rot. decif. 204. num. 3. part. 7. recent. Salgad. in Labyrinth. cred. p. 3. cap. 13. n. 40. & 41. Merlin. de pignor. & hypoth. lib. 2. q. 36. num. 22. & feq.

Quæ tamen prætenſio iſpis non compete-
bat, dum diuiſioni acquieſcebat, & aduerſus portio-
nem dumtaxat Fratris eorum debitoris pro inte-
grali ſatiſfactione iudicium introduxerunt; adeo ut
petinde reputetur, ac ſi in diuiſione ipſa inter-
ueſſent; quo ſane caſa in portione alterius Fra-
tris nullum Ius competit, Bars. in l. Qui Roma
122. §. duo Fratres, num. 22. & 23. ff. de verb. oblig.
Rot. coram Millin. decif. 379. num. 1. & decif. 304.
Junij 1637. recent. & in Arimin. Saluiani 18.
Junij 1641. coram R.P.D. Motiniano, & in Roma-
na domus 20. Februarij 1636. coram Cardin. Ve-
roſpio, Merlin. de pignor. & hypoth. lib. 2. queſt. 36.
num. 24. Manent. decif. 25. num. 7. & faciunt tra-
dita per Salgad. in Labyrinthi. creditor. part. 2. cap. 12.
num. 60.

Nec obſtare dicebatur, quod Frater com-
pens in Iudicio concuſſus pendens ſuper por-
tione hæreditatis Paternæ assignata alteri Fratri
loco petendi adæquationem diuiſionis, ſe pro-
nuntiarı creditorem ac præferri iſtituerit; quo-
niam cum ad ratam pro deficientia eius portionis
diceretur Dominus, aut omnium creditorum pri-
mus in ſententia graduationis primum locum
obtinere debebat, Mangi. de Euil. queſt. 40. n. 4.
& queſt. 41. num. 3. Peregrin. de iur. ſiſc. lib. 5. tit. 1.
ex num. 208. Sued. decif. 151. ex num. 13. ac per
totam, ibique Hodiern. in ſin. annot. Cyriac. con-
trouerſ. 718. num. 1. & per totam, Salgad. in Laby-
rinthi. creditor. part. 1. cap. 8. num. 38. & ſeq. & part. 2.
cap. 24. ex num. 14.

Sicuti nec reſiſtere ſubiungebatur obiectio
per vnum ex Dominis excitata; quod etiam in di-
uiſione ad effectum cum reformandi, non quæli-
bet inæqualitas ſufficeret, ſed vltra dimidiam iu-
ſte portionis requireretur, ex pluribus cumulatim
per Ioan. Franc. Andr. controu. 265. num. 2. quibus
in terminis addo Manent. conf. 67. num. 1. Bucca-
fer. conf. 1. num. 73. Ludouic. decif. 496. num. 7. Ven-
trigl. in prax. Annot. 51. §. cnic. num. 9. Multo enim
plures, ac doctrina grauiores, qualibet inæquali-
tate etiam intra dimidiam; quinimò etiam mo-
dicæ contentatæ pro reformatione diuiſionis, ex
quibus nonnullos reſert idem Andr. d. controu. 265.
num. 1. quibus accedunt Gratian. diſcept. 324. ſub
num. 11. verſ. nec modicum, & alij per cum in prin-
cipio cumulatim tranſeuntes in hanc opinionem;
etiamſi in eorum caſibus inæqualitas intra dimi-
diam contingeret, per text. apertum in l. Maiori-
bus 3. C. Commun. vtriuſque iur. cuius diſpoſitio
redderetur eluſoria, aut ſuperflua, niſi quamcum-
que inæqualitatem intra dimidiam, vel minorem,
aut minimam non reſpiceret; ſi quidem qualiter-
cumque ex quocumque contractu læſis vltra di-
midiam peculiariter ſuccurritur, per text. in l. 2.
C. de reſcind. vend.

Optima id ſuadet ratione, quia mens diui-
dendium ſemper præſumitur, ne alter alteri quic-
quam de ſuo largiatur, l. Cum de indebito 25. ff. de
probat. Bellon. de iure accreſc. cap. 10. queſt. 29. nu-
mer. 19. Ita vt comperto plus vno alterum in di-
uiſione conſequitum fuiſſe vindicationi illius plu-
ris competat, Caſtren. in l. vltim. §. quaſitum eſt,
num. 2. ff. de condit. indeb. Ruin. conf. 134. num. 7.
& 8. lib. 1. & latè proſequitur Gratian. diſc. diſ-
cept. 324. à num. 1. ad 11. Vnde certo certius redde-
batur, quod loco mobilium, ſeu eorum valoris
tot ex ſtabilibus eiſdem ipſo Iure debebantur,
Cod. Fabr. lib. 3. tit. 22. de ſenſ. ibi. Ita rem vnam
aque, ac aliam, Leonard. de ſur. quaſ. 35. num. 16.

Peregr. decif. Patavin. 2. num. 4. ratio ſubſeſt, quia
vnus ex Fratribus in computum ſuæ portionis
recipiendi mobilia totidem ad ratam de ſtabi-
libus cum altero Fratre legis miniſterio permuta-
taſſe cenſetur; adeo ut Auguſtinus alter ex dictis
Fratribus de tempore obitus Patris bannitus in
gratiam Principis poſtea reuerſus, æqualiter
cum Fratre iuxta diſpoſitionem vltimam Patris
per retractionem ſucceſſiſſe dicatur, Crauet.
conſil. 925. numero ſeptimo, Gabr. conſil. 134. nume-
ro quadrageſimo ſecundo, lib. 2. Scraph. decif. 998.
numero nono, Colt. de retract. cap. 8. caſ. 17.
num. 15.

Hinc admittebatur debitorem in odium cre-
ditorum conditionem ſuam facere non poſſe de-
tiorẽ, Salgad. in Labyrinthi. creditor. part. 2. cap. 26.
num. 105. & cap. 28. num. 28. Rota in Romana do-
uis 15. Maij 1656. numero octauo, coram Reueren-
diſſimo Cerro, ſed doctrinam huiusmodi applica-
tionem non recipere ſubiungebatur; quia ex
præordinatione teſtatoris, uatura rei, ac ſuperius
traditis proueniebat neceſſitas adæquandi filios
hæredes, in caſum gratiæ, qui ſucceſſit, æqualiter
inſtitutos. Minuſve in controuerſiam reuocabatur
venditorem pro pretio rei venditiæ excluſi à
creditoribus emptoris, Flor. de Men. prax. queſt. 6.
art. 3. numero quadrageſimo, Franc. decif. 516. per
totam, quos, & alios cumulat, & ſequitur Mer-
lin. de pignor. & hypoth. libro quarto, queſt. 41.
num. 30. & ſeq. Bonden. coll. 49. num. 31. Salgad.
in Labyrinthi. creditor. part. 2. cap. 24. num. 14. &
ſeq. quando ſumus ſcilicet in particularibus, quod
præſentis non eſt ſpeculationis, dum verſamur in
vniuerſalibus, in quibus, vt dicebamus, vna res
loco alterius ſuccedit, Merlin. de pignor. & hypoth.
lib. 2. queſt. 51. num. 39.

Iſte ergo articulus adæquationis tanquam præ-
iudicialis iuxta Iuris ordiem prædiſinitus exi-
tit, ad tradita per nos allegat. 114. num. 22. lib. 3. &
nunc addo Ioan. Franc. Andr. controuerſ. 320. nu-
mer. 19. Fontanell. decif. 71. num. 10. Tanaſio de
Sacr. Rot. Rom. Audit. fol. 143. num. 18. nulla pro
nunc habita ratione articuli melioramentorum,
in domo proclamata ſiſtorum per D. Capita-
neum Ioan. Stephanum Bagmam, quorum inſcu-
tus eius creditores prælationem prætendebant;
quippe quoniam illius reſolutio pendebat à vali-
ditate, aut inſuſſiſtentia crediti comparentium
prædecidentia. Præterquam quod Pupilli de Ba-
gna tanquam ceſſionarij DD. Fratrum de Ricciis
anteriorum D. Gozano in eiſdem melioramentis
prælationem prætendebant, Pacific. de Saluian.
Inſpect. 3. cap. 2. num. 903. Merlin. de pignor. &
hypoth. lib. 4. queſt. 132. numero ſeptimo, & poſt
irrat. Rot. decif. 33. num. 17. & 18. Acoll. de priuile-
cred. reg. 3. ampliat. 2. num. 5. Olea de ceſſ. tit. 3. q. 7.
num. 3. & 4. dixi allegat. 6. n. 33. lib. 2. & alleg. 43. n. 32.
lib. 3. Bonden. coll. 9. n. 76. & 77.

Prætenſio extinctionis iſtius crediti per com-
penſationem cum fructibus aliunde per eoſdem
pupillos perceptis, in factum non iuſtificabatur, &
poſitiones per D. Gozanum in hoc Iudicio pro-
ductæ non videbantur admittendæ, ex traditis per
Oſalc. decif. 172. n. 13. & ſeq. Giurb. decif. 38. in 3. latè
Manent. d. conf. 67. num. 10. cum ſeq. Salgad. in La-
byrinthi. creditor. part. 1. cap. 14. n. 21. & par. 3. cap. 13. à
num. 17. ad 21. Nec in Iure quoad penemium com-
parentium in hoc vniuerſali Iudicio proclama-
tum maxime habentium Iura anteriora, ac ſu-
perinde ſententiam particularem, ad tradita poſt
alios

alios per Salgad. in *Labyrinth. credit.* ab informantibus pro D. Gozano adductum, par. 2. c. 28. num. 28. & seq. & prius cap. 3. n. 31. & seq. Acost. de priuileg. credit. in *presat.* ad reg. 3. num. 66. & reg. 3. ampl. 64. num. 21. & quamvis contrarium plures alij teneant apud Carleual. de *Iudic. lib. 1. tit. 3. disp. 27. num. 2. in d. l. num. 7.* Nihilominus opinionem exclusiuam compensationis, ubi agitur de praiudicio anteriorum, omnino amplectendam existimamus; quam insuper sequuntur Rot. decif. 703. par. 3. & decif. 176. num. 8. par. 7. & dec. 442. n. 11. par. 9. tom. 1. rec. Tondut. *resol. ciuil. 168. in fine.*

Cæterum opinio huiusmodi extra Rotam adhuc non caret perplexitate, ob res in Supremis aliis Tribunalibus iudicatas admittentibus compensationem; tamen si resulet in odium anteriorum, Capyc. *Latr. decif. 25. num. 22. & seq. Giurb. obseruat. 106. num. 8. & 9.* Vtræ prædictis opinionibus præualeret, dispungere expediens non videbatur, dum præsentæ compensationi non solum illiquiditas debiti pupillorum ex supposita fructuum perceptione constati resolutus resistebat, Cyriac. *controu. 120. num. 10. & seq. & contr. 441. num. 14. & seq. Rot. decif. 507. n. 4. & seq. par. 5. tom. 2. recent. Antonin. de Amat. resolut. 17. num. 10.* In nihilo resistente, quod liquidatio incontinenti fieri possit, dum questio versatur circa crediti substantiam, vt ad rein animaduertunt, Sured. *conf. 246. sub num. 4. vers. ita men loquuntur. & seq. Bardellon. conf. 70. num. 24.*

22. Verum etiam, quia de credito quantitatis, cum debito speciei, fructuum scilicet perceptione constato compensatio non admittitur, l. si *conuenierit* 18. in *princ. ff. de pignor. act. l. Si constat* 4. & l. *vt l. C. de compens. Sured. decif. 184. num. 7. Cyriac. controu. 441. num. 12. Andr. Censal. decif. Lucen. 36. num. 14. Mart. Medic. ad decif. Senen. examinat. 34. num. 8. & decif. 100. num. 2. ac per totam. Rot. decif. 403. num. 17. par. 5. recent. Garlin. controu. 189. num. 41. Sperell. decif. 176. num. 40. Merlin. decif. 69. num. 1. & decif. 74. num. 6. Nig. de Except. cap. 13. §. 19. n. 2. Rot. apud Zac. de Cam. oblig. decif. 26. num. 5. Cigal. de *Act. §. 2. num. 22. & seq. Spad. conf. 116. n. 10. lib. 3. Altograd. conf. 68. num. 19. & seq. lib. 1. Latr. decif. 87. num. 13. Arias de Mef. *var. resol. lib. 2. c. 9. n. 2. Gail. obs. 106. num. 20.***

Istud tamen posterius fundamentum prosteri- ni facile videbatur, ex quo pupilli fructuum debitores illos iam consumperant; adeo vt debitoris eorum valoris remaneret, perinde ac si ipsorum obligatio in quantitate consisteret; quo sanè casu compensationem omnino admittendam proficentur, Fachin. *controu. Iuris. lib. 11. cap. 7. vers. Adde quod si species non extat*, Nig. de Except. cap. 13. §. 19. num. 4. & 7. Cyriac. *controu. 441. num. 13. Altograd. d. conf. 68. num. 78. lib. 1. Capyc. Latr. d. decif. 25. num. 36. Latr. d. decif. 87. sub num. 10. Giurb. d. obseruat. 106. sub n. 10. vers. Senen. si species non extat.* Super quo tamen capi non potuit resolutio; quia partes non controuertebant, quid, & quantum deberetur occasione fructuum, sed num debiti essent.

S V M M A R I V M.

1. *Index recusatus validè procedit causa recusationis non adducta.*
2. *Sententia Iudicis recusati infra susinetur.* Ioan. Pauli Melij Obseruat. forens.

3. *Citatio contenta in prefatione termini, valet pro toto termino. Non requiritur in extrahitione instrumenti ante liem.* n. 7.

4. *Citationis desellus per comparationem sanatur.*

5. *Actorum transporatio ad appellantiem speculat. Limita vt, n. 6.*

8. *Quasi possessio presentandi non transit in heredes sine noua apprehensione. Presentandi non amittitur nisi Patronus presentare voluerit, & non fuerit admissus.* num. 9. Cum male sit in iure Patronatus non acquiritur, n. 18. Ex unico adu presentationis acquiritur, n. 19.

10. *Inneffus a fendo de gratia speciali concessa vbi simpliciter erat concedenda successoribus non prauiduit.*

11. *Presentatio de gratia speciali admissa simpliciter admittenda Patronis non obest. Preiudicialis in futurum non efficitur.* 13.

12. *Argumentum à fendo ad inpatronatum valet.*

14. *Illegitimi succedunt ad presentandum in iure Patronatus hereditario. Legitimati eo magis ad presentandum admittuntur.* num. 15. Fallit vt, n. 16.

17. *Ius Patronatus non transit in fideicommissarios, sed in heredes.*

OBSERVATIO CXIII.

D I C E R A M recusationis exceptionem ex aduerso oppositam nullitatem processus, ac sententia nequaquam inducere ex eo, quod ea non obstante ad vltiora processum; cum enim exceptio huiusmodi abique expressione alienius causæ proposita appareat, ideo ea neglecta citra labem nullitatis iudex causam expedire potuit, vt præter alios adductos Iarius exornant, Gratian. *discept. forens. 701. num. 21. Rota coram Merlin. decif. 201. num. 6. & decif. 562. num. 6. & seq. Sperell. decif. 93. num. 2. vbi ampliat id procedere si allegaretur causa minus sufficiens ad friuola, & latius examinat Gallup. in sua prax. par. 1. cap. 4. num. 20. & seq. Fontanell. decif. 7. num. 1. & seq.* Tantoque magis, quia in propositione recusationis iuramentum non accessit, quemadmodum requirebatur ex eadem Rota coram Merlin. *d. decif. 201. num. 13.* neque superuenit appellatio, qua non interposita de stylo Rotæ processus censetur validus, si iudex processit post recusationem, & pars non appellauit, vt post Lancellot. de *arbitr. decif. 10.* refert Duran. *decif. 124. num. 4. Bonden. collat. 39. num. 134.* vbi quod obiecta suspicio iudicis in fine litis non attendatur. Quæ tamen ex abundantia dicta sint; si quidem cum in meritis tam respectu possessorij, quam petitorij principales nostri optimum ius foueant, ideo frustra circa nullitatem actuum, & sententia ex capite neglectæ exceptionis recusationis frustra contenditur; Quandoquidem sententia iudicis recusati ob illius iustitiam non meretur circumscribi, quin potius confirmari etiam in casu non solum allegatæ suspensionis causæ; verum etiam concludenter probatæ, sicque tanto magis in presentiarum, ex quo suspicionis causæ, nec adductæ apparent, minuscè probatæ existunt, ad tradita per Gratian. *dicta discept. 701. n. 24.* vbi alios recenser.

- Nullitas vero quæ deducebatur ex iurium productione, seu exhibitione non militabat, quemadmodum in præcedenti iuris allegatione dicebam ſtante ſtylo huius Patriæ in omnibus Cuiſi obſeruato, ac coram quocumque iudice admiſſo; vt nimirum, in qualibet terminorum conſeſſione incluſa cenſetur citatio ad omnem, & quemcumque actum intra eundem terminum perſeſſendum, ſiue conſiſtat in iurium productione, ſiue ex teſtium examine dependeat, Buratt. *decif. 304. num. 4.* cum adductis per Poſt. *de manuſen. obſeru. 84. ſub num. 33.* Merlin. *decif. 772. n. 19.*

- Nec quicquam releuat, quod citationis ad ſententiam executio domi Procuratoris, in illiusque abſentia diſmiſſa copia facta opponatur, quoniam cum de abſentia non conſtet, & per comparitionem alterius ex Procuratoribus legitime citationis defectus ſanatus exiſtat, vt latiffime perſequitur Poſt. *de manuſen. obſeru. 84. ſub num. 47.* Quemadmodum huius fori ſtante obſeruantia ſic citandi, eadem citatio in nihilo priuſ redargui poteſt, Rota *decif. 644. num. 5. in ſin. par. 1. recent.* Bouden. *colluſ. legal. 14. n. 92. & ſeq.*

- Cæterum cum ad appellantem onus tranſportandi acta integrè ſpectet, Gratian. *diſcept. forenſ. 968. num. 7.* Poſt. *de manuſen. obſeru. 69. num. 3. 1. & ſeq.* Rota coram Merlin. *decif. 58. n. 3. & decif. 74. num. 1.* ita enim in cauſis coram iudice Eccleſiaſtico introductis Concilium Tridentinum determinat, Vnde ex eo inferitur onus tranſportandi acta in forma probanti aduerſariis incumbere, quicquam quoad iura tantum exhibita, quandoquidem tranſportatio illorum appellanti non imponitur, Ludouic. *decif. 19. cum ibi notatis per Beltram. & admonet Poſt. de manuſen. d. obſeru. 69. n. 22.*

- Hic tamen animaduertio cadit, quod nimirum inſtrumenta per nos exhibita iam ante litis conteſtationem extracta, ac in formam authenticam redacta apparent, & propterea abſque partis citatione, aut compulſoria probant, Seraph. *decif. 1236. num. 3.* l'off. *de manuſen. obſeru. 99. num. 16.* vbi poſt Mant. *decif. 144. num. 3.* in terminis Iurispatronatus ſubiungit, quod inſtrumenta in termino probatorio exhibita abſque alia citatione probent, ſi pars in actu ipſius exhibitionis, nec deinceps in prima inſtantia nihil oppoſuerit, quod vtique cum hic ſucceſſerit; ideo abſque alia ſolemnitate dicendum venit, quod huiusmodi iura ſic exhibita omnimodo præſent probatorem.

- His præmiſſis circa obiectas nullitates proſternendas, quoad merita vtriuſque iudicii, ac iuſtitiæ ſententiæ D. Iudicis à quo res omni priuſ dubietate caret; Eſto enim, quod quaſi poſſeſſio præſentandi in Iurepatronatus abſque noua apprehenſione in hæredes non tranſeat, ex Poſt. *de manuſen. obſeru. 55. num. 33. & 35.* Rota coram Merlin. *decif. 563. num. 2. & decif. 818. num. 4.* Duran. *decif. 62. num. 14. & 15.* Barboſ. *de vniuerſ. iur. Eccleſ. lib. 3. cap. 12. num. 190.* Rot. apud Bouden. *colluſ. legal. decif. 69. num. 13.* In facto tamen de noua apprehenſione ad id neceſſaria ſatis conſtare dicitur, dum noſtri principales tanquam fundatoris Iurispatronatus hæredes effectiualiter ad nominationem denerunt; neque enim ob præſentationes bina vice non ſecutas in aliquo quaſi poſſeſſioni

præiudicatum extitit, ad quem effectum neceſſe eſſet, quod Patronus præſentare voluiſſet, & admiſſus non fuiſſet, vt ad rem optime ratiocinatur, Viuian. *in prax. iur. patr. lib. 5. cap. 4. num. 43.*

Quibus neque reſiſtit, quod præſentatio non ſimpliciter per Capitulum, ſed ex gratia ſpeciali duntaxat admiſſa appareat, quoniam cum ſimpliciter admitti debuifſet per adiectionem dictæ clauſulæ, ex gratia ſpeciali non tollitur, quia verè, & in effectu ad præſentationem Patroni non ſucceſſerit inſtitutio, & conſequenter exinde poſſeſſionem, ſeu quaſi præſentandi in futurum adeptus fuerit. Vnde dicta clauſula quoad præiudicium ſucceſſorum in iure præſentandi pro non adiecta habetur, ex quo Capitulum etiam inuitum cogi poterat ad concedendam inſtitutionem iuxta erectionem Patronatus, argumento eorum quæ tradunt feuditæ in propoſito feudi ex gratia ſpeciali conſeſſi per nouam inueſtituram, quod debebat concedi per renouationem; ſic enim Agnatis non præiudicatur, Manent. poſt alios *conf. 97. num. 3. cum tribus ſequentibus*, quod idem prius dixerat in *conf. 6. num. 88. & 89.* Quo quidem argumento, ac ratione vtitur in Iurepatronatus Rota iam in priori ſcriptura legali adducta *decif. 5. num. 8. par. 1. recent.* quæ eſt *decif. 2.* apud Duran. & faciunt tradita à Viuian. *in prax. iur. patr. lib. 12. cap. 7. num. 2.* & generaliter quod à feudo ad Iurepatronatus argumentari liceat, tradunt Viuian. *in prax. iur. patr. lib. 14. cap. 2. num. 30.* Barboſ. *loc. citum. 47. num. 5.* Hæc autem eo fortius procedunt, ex quo in actu inſtitutionis Capitulum præſentia iura non reſeruauit, argumento eorum quæ in propoſito conſiderauit, Garz. *de Benefic. par. 5. cap. 5. num. 65.* & Rota coram Merlin. *decif. 563. num. 4.*

De exiſtentia autem Iurispatronatus cum dubitari non poſſit, ſolum ſuſpectè videndum circa pertinentiam præſentandi, num ſcilicet ſpectet ad Laurentium iuniorem, & Annam Margaritam, ſeu nunc eius filios de Bernardellis tanquam hæredes Laurentij ſenioris primi hæredis à fundatore inſtituti, non obſtante, quod naturales, atque illegitimi, legitimari tamen exiſtant; cum enim veſtemur in Iurepatronatus hæreditate, nil reſiſtit quo minus illegitimi in iure præſentandi ſuccedant, vt bene deducebatur in facto, ex Gratian. *diſcept. forenſ. 218.* Viuian. *in prax. iur. patr. par. 1. lib. 2. cap. 6. num. 27.* Ciarlin. *controv. 212. num. 39.* Vnde tanto magis principales noſtri tanquam legitimati admitti debent, ad tradita per eundem Gratian. *d. diſcept. 218.* & Ciarlin. *controv. 159. num. 18.* & pleno calamo *controv. 212. n. 29. & ſeq.*

Cui quidem concluſioni, neque ſubſtitutio piæ cauſæ officiebat, ex eo quod eidem altari à teſtatore deficienti Domino Laurentio ſeniori ſine filiis legitimis, & naturalibus, piam cauſam ſubſtituerit; ex quo cauſa legitimati excluſus pia cauſa ſubintrat, ex Fulaſ. *de ſubſtitut. queſt. 408. num. 93.* in facto enim obiecto hæc remouebatur; quia nunc de purificatione fidei commiſſi non contenditur, nec contentio contra fideicommiſſarium agitur, ſed quaſtio circa Iurepatronatus verſatur, quod cum fideicommiſſo non tranſit, ſed remanet penes hæredem, Rota *decif. 72. num. 7. 14. & ſeq. & decif. 105. num. 5. & ſeq. par. 2. recent.* Fulaſ. *de ſubſtit.*

substit. quæst. 634. num. 2. & latissimè post alios comprobatur Ciarlin. controuers. 1. num. 17. cum pluribus sequentibus, ac serè per totam, & faciunt tradita per Rot. in Commu. Iurispatronatus 14. Iunij 1652. num. 2. 3. & 4. coram R. P. D. Albergato, & apud Bonden. post collucl. legal. 69. num. 1.

Tandem plurimum confert ad victoriam presentis causæ in possessorio, quod ex binis collationibus à Capitulo, tanquam de beneficio liberæ collationis conferendi, quasi possessio aliqua Capitulo acquiri non potuit; nam cum semel admiserit beneficium istud tanquam de Iurispatronatus, atque à personis nominatum instituerit, exinde Caputulum in mala fide constitutum dicitur, atque ex illius admissione, ac confessione, constat etiam de titulo, ac proprietate in gratiam Patronorum, adeo ut Caputulum postea conferendo possessionem vllam, seu quasi manutentibilem aduersus Patronos acquirere non potuerit, ut latius examinat Marefcot. *var. resolut. 55. num. 53. & 63. Rota coram Merlin. decif. 870. num. 11.* Quo circa per huiusmodi actus collationis liberæ in mala fide à Capitulo subsecutos non dicitur præiudicatum quasi possessioni, in qua Patroni ad præsentandum præxistebant; siquidem ex vnicò actu quasi possessio præsentandum à Iurispatronatus acquiritur manutentibilis, Rot. decif. 758. num. 4. par. 2. recent. & coram Merlin. decif. 410. num. 3. Ciarlin. controuers. 212. n. 7. & 8. Bonden. collucl. legal. 133. n. 62. & seg. Rot. apud Contr. decif. 12. n. 2. Andr. Cental. decif. 69. n. 57.

S V M M A R I V M.

- 1 *Fenda gratis conceduntur. In remunerationem concessa sunt impropria, num. 2. Alterata in eo, quod impellentibus meritis concedantur, quo ad successionem quoque faminarum cum masculis alterata dicuntur, num. 9.*
- 3 *Merita in concessione feudi expressè recensita alia probatione non indigent. Prasumuntur ex longissimi temporis lapsu, num. 4. Sui auctoris impugnans non auditur, num. 5. Enunziata in concessione feudi falsa per Episcopum approbata per Papam probatione non indigent, n. 5.*
- 6 *Masculus contra faminam non opponit defectum meritorum concernentem ius Ecclesie.*
- 7 *Clerici succedunt ad feudum alienabile, & francum. Admittuntur ad fenda promeritis concessa, n. 8.*
- 10 *Curia Podij præter denominationem, onus renouandi inuicistitur, & periculum amissionis, quoad reliqua agnatos concernentia nihil proprij retinet.*
- 11 *Feudum improprium in aliquibus alteratum in reliquis feudum improprium remanet.*
- 12 *Claufula, saluo iure feudi, ius commissi Domino præferuat.*
- 13 *Caducitas feudi in concessio ob merita non militat.*
- 14 *Prælati inferior feudum ad se reuersum demò reinfendare potest equalis & cum eisdem pactis. Fallit ob merita inuestiti, n. 16.*

OBSERVATIO CXIV.

REVDI de natura cum sit, ut gratis concedatur, cap. 1. in princ. de feud. dat. in vic. leg. com. 1al. de feud. num. 8. & 64. Schrader. de feud. par. 2. cap. 4. num. 53. Rimini. iun. conf. 527. num. 15. & conf. 513. numer. 21. & seg. Ideo in decisione super feudo Curiz secuta, & quæ reuideretur inter ceteras eius improprietas principaliter deducebatur, quia feudum huiusmodi propter merita, & quidem in specie recensita Aloyfio Gonzagæ concessum apparet, ut in §. feudum autem, versum etiam quia, coram R. P. D. meo Versobio, Bursat. conf. 4. num. 18. Surd. conf. 140. num. 42. Gratiau. discept. forens. 818. num. 35. dixi allegat. 8. num. 3. & seg. fol. 113. lib. primo, Senatuz Mantuæ in altera causa vtriusque Gonzagæ super hoc eodem feudo, ut in particula....

In iure præcedens conclusio non impugnabatur, sed tantummodo insistebatur in eo, quod ad facti speciem applicationem non ceperet, ex quo de meritis in effectu constare non diceretur ex lectura eiusdem concessionis in feudum factæ Aloyfio; quæ tamen replicatio nullius videbatur considerationis, non solum quia ex renouatione subsecuta in personam pronepotis ipsiusmeriti Aloyfij merita in indiuiduo comprobata sufficienter remanebant, Menoch. conf. 507. num. 12. Fontanell. de pñ. nupt. claus. 4. glos. 10. par. 2. num. 24. cum adductis per Rot. in Romana censu, seu Saluiani 29. Maij 1656. hanc vero, vers. ex qua coram R. P. D. meo Versobio, nunc decif. 115. apud nos in addit. ad Castill. de alim.

Verum etiam quia ex lapsu tam longissimi temporis annorum supra trecentum enuntiationis meritorum vera, ac subsistens præsumitur, ex Ruin. conf. 3. sub n. 16. versum non obstat igitur, cum seg. lib. 1.

Maximè in odium aduersarij qui tanquam causam habes ab eodem Aloyfio eius merita in controuersiam reuocare nequit, ex Seraph. dec. 1105. sub n. 10. Rim. iun. conf. 556. n. 108. cum pluribus aliis apud Rot. in dicta Romana censu, seu Saluiani 29. Maij 1656. §. neque merita, coram R. P. D. meo Versobio, impressa ut supra; Quicquid esset respectu successoris in Episcopatu, de cuius interesse nunc non agitur; siue enim fœmina succedat simultaneè, siue in deficientiam masculorum, nihil ad Ecclesiam, Causalcan. decif. 36. n. 34. Menoch. conf. 587. n. 19. ubi quod masculi contra fœminas de iuribus Ecclesie, seu spequantibus ad eius commodum opponere nequeant.

Quinimo quantum ad effectum successionis aliàs inhabilium simul cum capacibus admissio simultanea cum masculis fœminatum pro examiuanda feudi qualitate deseruit, sicuti idem decimus de Abbate Claudio simul cum agnatis ad feudum istud pluries admissio; istud enim contingere non potuit nisi, quia feudum habitum semper fuit pro alienabili, ac consequenter deuolubili ad Clericos, Brun. conf. 16. num. 4. Rim. iun. conf. 557. num. 23. nec non etiam pro concessio causa meritorum, ad quod etiam Clerici indifferenter succedunt, ut prosequitur idem Rim. iun. d. conf. 557. num. 26. & seg. Præter alias eiusdem feudi peculiare circumstantia

tias eius impropietatem arguentes, de quibus in proposito diximus *art. i.*

9. Neque resistere, si iuxta solitum replicaretur feudum in hoc alteratum, in reliquis, & potissimum quoad successione recti, ac proprii naturam retinere; quoniam obiectum quoad Dominum, cui eadem fidelitas, reuerentia, commissum, & deuolutio debetur, sicut etiam deberetur in feudo liberaliter concessio, forsitan procederet, at non sic quoad agnatos, & feminas expresse vocatos, vt animaduertunt Menoch, *conf. 138. num. 68. & 69. Bursat. conf. 4. num. 17. & in causa optime perpendit Riuiun. conf. 513. n. 30. 31. & 32.*

10. Præterquam quod in reliquis quoque feudi reititudinem concernentibus alteratum censetur, dum feminae expresse vocantur, seruitium militare Ecclesiae non exigit, personale indeterminatum non iningitur seruitium, sed reale, & certum refectionis aggerum, alienari irrequisito Domino in prauidicium agnatorum permittitur; iura demum directi, ac vtilis domini Vassallus nanciscitur, adeo vt non nisi feudi denominationem retineat, & Domino caducitas, seu deuolutio præseruetur; hæc autem posteriora non minus improprio, quam regulari feudo conuenire admittunt, Alex. *conf. 30. num. 20. lib. 1. Dec. conf. 193. num. 4. & 5. cum adductis per Schrader. de feud. 2. par. 9. part. princip. sect. 6. n. 1. & per Rot. in Sarisaten. feudi.*

11. In tantum, quod argumentum optime retorqueretur, si quid proprii in hoc feudo contingeret, quia feudum improprium in aliquibus alteratum, in cæteris improprij naturam reledolet, Bursat. *conf. 2. sub n. 36. vers. & in quibus, Curt. iun. conf. 320. n. 23.*

12. Meritis vero præsuppositis, & ob illa concessionem in feudum emanasse subnecebat clausula, *saluo iure feudi prædicti*, non quidem, vt feudum illud de irregulati rectum efficeretur, sed ob alias rationes a nobis recensitas, & potissimum ad præseruandum iura commissi, reuerfionemque feudi ad Ecclesiam, Paris. *conf. 21. num. 5. lib. 1. Schrader. de feud. par. 5. cap. 2. n. 53. in fin. de quibus eueniente casu dubitari potuisset; ex eo quia caducitas feudi in concessio gratia remunerationi regulariter non procedit, Bal. in cap. 1. num. 4. Si Vassallus feud. prius. cum adductis per Schrader. de feud. p. 5. c. 2. n. 60.*

13. Ex ipsa demum concessione merita præcessisse, & necessitatem reinfendendi virgere comprobatur videbatur, eo ipso quod inuestitura diuersimodè ab aliis cum absolutissima facultate alienandi absque Domini assensu, aliisq; feudi impropietatem denotantibus, concepta appareret, & collata in Principem, vbi antea priuatis feuda eadem concedebantur; & tamen Prælati inferior à Papa feuda extincta personis æqualibus præmortuis, & sub eisdem pactis re-inuestire tantummodo potest, §. *Neque, §. Emphyteusum, Auth. de Alienat. & Emphyt. Curt. iun. de feud. 6. q. 1. par. 2. par. prin. Schrader. de feud. par. 2. c. 3. n. 74. dixi alleg. 3. n. 2. & 3. lib. 2.*

14. Hinc dum in effectu Principi, & in forma laxiori, & alterata concessit, in necessarium antecedens merita ex parte Vassalli, necessitas cum vtilitate Episcopi enuntiata realiter præsupponuntur, Iacob. de Beluif. in *cap. 1. in princ. de his qui feud. dar. poss. Curt. iun. de feud. 1. par. 2. par. princ. 9. 6. num. 5. Schrader. de feud. par. 2. cap. 3. sub*

n. 76. vers. tertio hoc fallit, & p. 4. cap. 2. sub n. 22. vers. vel nisi propter benemerita.

Remque re vera ita se habuisse ex præmissis vbi non conuinceretur, adhuc merita in conuersionem vltierius reuocari non possent, ex quo eadem concessio à Nicolao V. Bonifacio VIII. Sixto V. Summis Pontificibus confirmata extitit, ex Bursat. *conf. 91. sub num. 2. & ex Breuib. in processu de partibus registratis in Curia exhibitio, si quidem Papæ narratio merito motu proprio emanat, a probationem inducit, Seraph. decif. 388. num. 1. Duran. decif. 154. num. 4. & firmatum fuit per Rot. in Engubina Emphyteusis, 20. Aprilis 1654. §. si quidem coram R. P. D. Cello, & in Forosempromion. & Engubina, seu nullius Emphyteusis, 16. Iunij 1636. §. secundo quia, vers. secundo etiam, coram Cocino, & in Sarisaten. f. iudi 22. Iunij 1645. §. propterea in hoc feudo, coram Reuerendiss. Decano, & in di. Ela Romana Census, seu Saluiani 29. Maji 1676. d. §. hanc veroscoram R. P. D. meo Veroffio, nunc inter impressas apud nos in addit, ad Castill. de alim. decif. 115.*

S V M M A R I V M.

1. Testamentum ob filij præteritionem est nullum. Ob præteritionem filij nullum potest allegari à quocunque habenti interesse, n. 2.
2. Clausula codicillaris facit valere testamentum, in quo filius ex præteritis iure fidei commissi, non autem directi. Codicillaris nihil operatur, quando præcessit testamentum validum, n. 4. & 5.
3. Mater, & alij ascendentes ex eius latere non habebant antiquum necessitatem instituendi filios. Hodie autem secus, n. 7. Ex statu Mantua disponere non potest de dote in prauidicium filiorum, num. 8. Amplia vti, num. 9.
4. Disposio qualibet disponens de filiis, quæ extenditur ad nepotes, & ad vltiores extenditur.
5. Testatus pro parte, & pro parte intestatus quis decedere non potest.
6. Legitima debetur pro nepotibus Matre, & Aua subdualis. Non admittit onus, n. 14.
7. Dos data filis non imputatur nepoti in legitimam. Promissa dilata solutione post mortem transfinitur ad heredem, n. 15.
8. Periculum rei vendita spectat ad venditorem, qui sibi reseruauit Dominium.
9. Feudi nondum persolui possessor teneatur ad solutionem.
10. L. curabit, C. de act. empt. disponit emptorem frui non posse rei, & pretio.
11. Fructus non debentur, si non percipiuntur.
12. Separatio bonorum eximit heredem à molestia creditorum.
13. Mantentio denegatur contra heredem, vbi hereditas est non solvendo. Pendente iudicio separationis bonorum conceditur, num. 22. Declarat, vt n. 23.
14. Detractio, vt dicitur facta abdicatio domini requiritur.

OBSERVATIO CXV.

CÆCILIA, de qua in arbore quinto loco cæteris prius in eadem arbore designatis vniuersis instituit DD. Iulium, & Fratrem de Albera eiusdem Testatrix, ut supponitur, ex fratre pronepotes; Margaritæ autem eius ex filia nepti tempore illius nuptiarum promissit scuta mille biscentum dotis nomine, eorum solutione dilata in tempus mortis eiusdem D. Cæcilie, & sub onere, quod ipsa decedente sine filiis, & antequam nuberet iure substitutionis peruenirent in D. Iabellam sororem ipsius D. Margaritæ, & neptem pariter eiusdem D. Cæcilie. Ex qua facti narratiua in processu optime comprobata tres in Iure emergunt enucleandæ quæstiones. Primam dictum testamentum irritum censetur, seu irritandum veniat ex querela inofficiosi ob præteritionem ipsius Caroli Testatricis pronepotis, filia, neptibus, ac altero pronepote in linea descendente, & medio sublati, qui propterea primum in succedendo obtrinebat locum, ut ingressum fictionis Iuris gradum Auiæ maternæ. Secunda, utrum dicta dispositio testamentaria facta in extraneos à Proauia descendente habere nulla ipso iure dicatur ex celsura Statuti sub rub. *de dote per marit. lucrandæ*, §. in præiudicium vero. Vltima, quoties testamentum viribus subsisteret, an legatum, seu dos facta nepti in legitimum pronepotis veniret imputanda, haberetur actionem D. Carolus ad integrè consequendam legitimam, seu potius illi actio ad supplementum solummodo competere.

1. Amplectendo primam quæstionem, ac pro illius resolutione animaduertendum proponitur inter cætera, quæ ad ordinanda testamenta necessaria desiderantur, principale ius est de liberis hæredibus instituendis, vel exheredandis. Inter cætera, 30. ff. de liber. & posth. Clar. in §. testamentum, quæst. 47. Burat. decif. 320. sub num. 6. versic. minus obstat, Rota decif. 526. num. 2. part. 1. & decif. 74. num. 10. & decif. 217. num. 2. & decif. 318. n. 46. & 47. part. 5. recent. & in Spoletana fideicommissi, 24. May 1655. num. 2. coram R. P. D. Benilaqua, alias præteritione filiorum redditur ipso iure Testamentum nullum. Quæ nullitas ob præteritionem filij adeo inficit, & irritat Testamentum, ut etiam si filius præteritus taceat, alij possint allegare nullitatem Testamenti ea ratione, quia Testamentum præterito filio non est nullum in fauorem filij præteriti tantum, sed magis in odium testantis, & inobseruantis legis præceptum, quod filius institui debeat, & non præteriti, Docet in l. posthumus, 2. C. de bonor. possess. contra tabul. Bardell. consil. 21. num. 83. Trentacian. variar. resolut. lib. 1. cap. 1. num. 10. Burat. d. decif. 320. num. 8. Ioan. Franc. Andreol. controuerf. 84. num. 13. Rota decif. 205. sub num. 2. & 3. part. 7. recent. Neque hæres instituiti ex clausula codicillari præterdere possent nuptio testamento ob filij præteritionem bona sibi restituenda; nam quicquid fit de veritate huius assertionis, & circa quam videri poterunt, Cyriac. controuerf. 262. num. 73. 77. & per totam, Burat. d. decif. 320. num. 9. Fusar. de substitut. d. quæst. 569.

num. 1. Hodiern. ad Surd. decif. 293. num. 4. vbi quod clausula codicillaris operetur rupto testamento præteritione filij iam nati; quod filius præteritus censetur grauatis restituere hæredi scripto, re-tenta tamen legitima; illud certe apud nostros indubitatum existit, quod nimirum clausula codicillaris nihil operetur, quando Testator aliud testamentum antea valide ordinauerat, & verumum in testamento à muliere condito, Bardell. d. consil. 21. num. 71. & 76. Fusar. de substitut. quæst. 569. num. 4. & 6. faciunt notata per Rotam d. decif. 74. num. 11. part. 5. recent. Barbol. de claus. 21. sub n. 44. versic. & quod clausula, Cyriac. controuerf. 262. num. 22. & controuerf. 360. num. 87. 88. & 89. Vnde cum vtrumque accidat quoad D. Cæciliam, idcirco illius testamentum posterius, in quo sibi hæres fecit DD. Albras extraneos, præterito pronepote, dicitur ipso iure nullum, nec querela inofficiosi rescindendum, ex traditis per Hodiern. ad Surd. dicta decif. 293. sub num. 6. versic. sed hæc vltima opinio: nam etsi antiquitus non erat necesse Mat-ri, neque aliis ex linea materna ascendentibus instituere, vel exheredare filios, & alios descen-dentes ex linea materna, quia præterito eorum etiam sine causa habebatur pro exheredatione, §. fin. insit. de exheredat. liberor. Ioan. Baptista Scurus in rubr. insit. de inoffic. testam. sub num. 3. versic. ad denotandum tantum operari Matris silentium, quantum Patris expressam exheredationem, Cyriac. dict. controuerf. 262. num. 6. Tamen hodie de Iure nouissimo debent, vel hæres institui, vel exheredari, vel ad minus præteriti, cum causæ expressione à Matre, cæterisque per lineam mater-nam ascendentibus, alias si simpliciter prætercan-tur sine causa pro præteriti censentur, quando non relinquunt eis titulo institutionis, tunc pos-sunt dicere testamentum nullum, §. aliud quoque, aurb. et cum de appellat. cognoscen. ibi: Sancimus igitur non licere penitus Patri, vel Mari, Aui, vel Auiæ, Proauo, vel Proauia, suum filium, vel filiam, vel cæteros liberos præterire, aut exheredes in suo facere testamento, Ioan. Baptista Scurus in d. rubr. num. 3. in fin. insit. de inoffic. testam. Clar. in §. testam-entum, quæst. 47. cum adductis per Cyriac. dict. controuerf. 262. num. 8. & 9. Ex capite igitur præ-teritionis pronepotis testamentum Proauia, de quo agitur, reputatur ipso iure nullum, sicque DD. Fratres de Albera hæres instituti sine Iure, & actione expeririuntur, atque à limine iudicii re-pellendi veniunt; & ad materiam videnda sunt, quæ scripti allegat. 41. num. 10. allegat. 33. & alleg. 21. lib. 3. Bonden. colluct. 41. sub num. 47. versic. & hinc. Quæ ad. controuerf. 27. num. 51. ad num. 55. Rot. decif. 32. num. 24. & 32. & decif. 96. num. 24. & de-cif. 132. à num. 7. ad 12. & decif. 166. num. 6. cum tri-bus seq. part. 8. & decif. 391. à num. 21. ad 25. & de-cif. 405. ex num. 29. ad fin. part. 9. 10. 11. recent. Card. Orthobon. decif. 203. num. 19. & seq. Rot. in Aue-nionen. legitimat. 30. Ianuarij 1654. n. 3. coram R. P. D. Pensingero.

Descendit nunc ad secundam quæstionem, quæ minus secum affert difficultatis; quemadmodum enim Mater ob dispositionem Statuti Mantuæ sub rubr. *de dot. per maritum lucrandæ* impeditur per vltimam voluntatem disponere, & testari in extra-neos; sed in filios tantummodo cogatur dispone-re, & quælibet dispositio Matris in præiudicium filiorum habetur pro infecta, ut in similibus sta-tutis tradiderunt, Honded. consil. 16. per tot. lib. 2. Rota decif. 710. num. 4. part. 1. & decif. 655. num. 7. part. 2.

4.

5.

6.

7.

8.

part. 2. recent. Theſaur. quæſt. forenſ. 65. ex num. 2. lib. 3. Beltram ad Ludouil. decif. 398. gloſſ. A. Peregr. decif. 68. per tot. Merlin. de legim. lib. 3. tit. 1. §. 24. & per tot. & lib. 4. tit. 2. quæſt. 3. num. 3. Hodiern. ad Surd. decif. 119. Franc. decif. 486. ita pariter dicendum eſt de teſtamento Proauæ inſtituentis extraneos in odium, & præiudicium pronepotum; nam pari ratione teſtamentum euadit nulum: ſiquidem illa diſpoſitio prohibens Matri, ne teſtetur in præiudicium filiorum in fauorem extraneorum tantum fauorabilis recipit extensionem ad quocunque deſcendentes, argumento eorum, quæ tradidit Theſaur. decif. 269. per totam, & in nepote ita iudicatur quoad Auiam matrem teſtatur. Gaſpar. Anton. Theſaur. quæſt. forenſ. 32. per tot. lib. 1. Fontanell. de pact. nupt. clauſ. 7. gloſſ. 3. part. 7. num. 6. Merlin. de legim. lib. 3. tit. 1. quæſt. 24. num. 32. Atqui diſpoſitiones quolibet de filiis loquentes, quæ admittunt interpretationem de nepotibus, extenduntur etiam ad pronepotes. Fulcr. de ſubſtit. quæſt. 320. num. 2. Barboſ. de appellat. verbor. 99. num. 35. Ergo diſpoſitio teſtamentaria facta per D. Cæciliam Proauiam etiam vigore Statuti in extraneos præterito pronepote, crit nulla, maxime cum præſumatur mulierem non habere aliud patrimonium, quam dotem, Ludouil. d. decif. 298. num. 5. Buratt. decif. 906. num. 2. Rota decif. 231. num. 2. part. 6. recent. quod ſi opponeretur præter dotem incontinenti conſtare habere etiam ius conſequendi legitimam in bonis D. Antonelli eius pronepote, pro quibus diceretur valide teſtamentum deſceſſiſſe, in promptu eſt ſe offerret reſponſio, tum quia non potuit pro parte deſcedere cum teſtamento, pro parte ad inſteſtato, *lius noſtrum*, 7. ff. de regul. iur. Cyriac. controuerſ. 43. num. 35. tum quia omni in caſu præteritione pronepoteis teſtamentum habetur pro infecto, ac ipſo iure nullo.

9. *legitimam* debetur, & ſic victram capio quæſtionem, pronepoteis in bonis Proauæ, Auiæ, & matre de medio ſubducitis, tam notum eſt in iure, quam quod noſſimum, §. 1. *verſe. aut filius, Auth. de hered. ad inſteſt.* Merlin. de legim. lib. 1. tit. 2. quæſt. 10. per tot. & lib. 2. tit. 2. quæſt. 13. in princ. ſed in controuerſiam tantummodo in hac facti ſpecie reuocatur, an D. Carolus ſcuta mille biſcentum in dotem data per D. Cæciliam, D. Margaritæ eius nepti, ac Matri ipſius D. Caroli computanda veniant in legitimam; quæ quidem ſcuta mille biſcentum D. Caroli in legitimam ſibi debitam in bonis D. Cæciliæ eius Proauæ non eſſe imputanda, pluribus defendit Rota decif. 229. num. 2. & per tot. part. 5. recent. quæ conſuſio in præſenti caſu probabilem non videtur habere difficultatem, ex quo D. Cæcilia dotaui neptes, illaque ad inuicem ſubſtituit, & ſic maniſeſtè colligitur non imputari, quia eſſet onus in legitima, quod lex non admittit, neque voluiſſe præſumitur dotans, Merlin. de legim. lib. 2. tit. 2. quæſt. 9. num. 39. Hinc quocunque ſe vertant Fratres de Albera, vexationes, quibus infantes, & pupilloſi indebitè, ac inutiliter affliciebant, in ipſos retorquentur, atque reflectuntur.

10. *legitimam* debetur, & ſic victram capio quæſtionem, pronepoteis in bonis Proauæ, Auiæ, & matre de medio ſubducitis, tam notum eſt in iure, quam quod noſſimum, §. 1. *verſe. aut filius, Auth. de hered. ad inſteſt.* Merlin. de legim. lib. 1. tit. 2. quæſt. 10. per tot. & lib. 2. tit. 2. quæſt. 13. in princ. ſed in controuerſiam tantummodo in hac facti ſpecie reuocatur, an D. Carolus ſcuta mille biſcentum in dotem data per D. Cæciliam, D. Margaritæ eius nepti, ac Matri ipſius D. Caroli computanda veniant in legitimam; quæ quidem ſcuta mille biſcentum D. Caroli in legitimam ſibi debitam in bonis D. Cæciliæ eius Proauæ non eſſe imputanda, pluribus defendit Rota decif. 229. num. 2. & per tot. part. 5. recent. quæ conſuſio in præſenti caſu probabilem non videtur habere difficultatem, ex quo D. Cæcilia dotaui neptes, illaque ad inuicem ſubſtituit, & ſic maniſeſtè colligitur non imputari, quia eſſet onus in legitima, quod lex non admittit, neque voluiſſe præſumitur dotans, Merlin. de legim. lib. 2. tit. 2. quæſt. 9. num. 39. Hinc quocunque ſe vertant Fratres de Albera, vexationes, quibus infantes, & pupilloſi indebitè, ac inutiliter affliciebant, in ipſos retorquentur, atque reflectuntur.

11. *legitimam* debetur, & ſic victram capio quæſtionem, pronepoteis in bonis Proauæ, Auiæ, & matre de medio ſubducitis, tam notum eſt in iure, quam quod noſſimum, §. 1. *verſe. aut filius, Auth. de hered. ad inſteſt.* Merlin. de legim. lib. 1. tit. 2. quæſt. 10. per tot. & lib. 2. tit. 2. quæſt. 13. in princ. ſed in controuerſiam tantummodo in hac facti ſpecie reuocatur, an D. Carolus ſcuta mille biſcentum in dotem data per D. Cæciliam, D. Margaritæ eius nepti, ac Matri ipſius D. Caroli computanda veniant in legitimam; quæ quidem ſcuta mille biſcentum D. Caroli in legitimam ſibi debitam in bonis D. Cæciliæ eius Proauæ non eſſe imputanda, pluribus defendit Rota decif. 229. num. 2. & per tot. part. 5. recent. quæ conſuſio in præſenti caſu probabilem non videtur habere difficultatem, ex quo D. Cæcilia dotaui neptes, illaque ad inuicem ſubſtituit, & ſic maniſeſtè colligitur non imputari, quia eſſet onus in legitima, quod lex non admittit, neque voluiſſe præſumitur dotans, Merlin. de legim. lib. 2. tit. 2. quæſt. 9. num. 39. Hinc quocunque ſe vertant Fratres de Albera, vexationes, quibus infantes, & pupilloſi indebitè, ac inutiliter affliciebant, in ipſos retorquentur, atque reflectuntur.

12. *legitimam* debetur, & ſic victram capio quæſtionem, pronepoteis in bonis Proauæ, Auiæ, & matre de medio ſubducitis, tam notum eſt in iure, quam quod noſſimum, §. 1. *verſe. aut filius, Auth. de hered. ad inſteſt.* Merlin. de legim. lib. 1. tit. 2. quæſt. 10. per tot. & lib. 2. tit. 2. quæſt. 13. in princ. ſed in controuerſiam tantummodo in hac facti ſpecie reuocatur, an D. Carolus ſcuta mille biſcentum in dotem data per D. Cæciliam, D. Margaritæ eius nepti, ac Matri ipſius D. Caroli computanda veniant in legitimam; quæ quidem ſcuta mille biſcentum D. Caroli in legitimam ſibi debitam in bonis D. Cæciliæ eius Proauæ non eſſe imputanda, pluribus defendit Rota decif. 229. num. 2. & per tot. part. 5. recent. quæ conſuſio in præſenti caſu probabilem non videtur habere difficultatem, ex quo D. Cæcilia dotaui neptes, illaque ad inuicem ſubſtituit, & ſic maniſeſtè colligitur non imputari, quia eſſet onus in legitima, quod lex non admittit, neque voluiſſe præſumitur dotans, Merlin. de legim. lib. 2. tit. 2. quæſt. 9. num. 39. Hinc quocunque ſe vertant Fratres de Albera, vexationes, quibus infantes, & pupilloſi indebitè, ac inutiliter affliciebant, in ipſos retorquentur, atque reflectuntur.

natis D. Caroli de Gazinis, non obſtante quod vtraque prædeceſſit D. Cæciliæ, & hoc iure tranſmiſſionis, quia relictum, ſeu promiſſum maxime irreuocabiliter pro dote tranſmittitur ad hæredes, etiamſi ſolutio, atque traditio dilata fuerit in tempus mortis teſtantis, ſeu promittentis, Fontanell. de pact. nupt. clauſ. 6. gloſſ. 3. part. 1. num. 12. Merlin. de legim. lib. 3. tit. 1. quæſt. 8. num. 57. Noal. de tranſmiſſ. caſ. 19. num. 19. Coccin. decif. 272. n. 1. & per tot. cum latiffimè adductis per Rotam decif. 9. per tot. part. 7. recent.

Quoad perſonam D. Seraphinæ conueniunt Illuſtriſſ. DD. Comites pupilli de Pauleſis ad ſolutionem reſidui pretij viuus poſſeſſionis alias venditæ DD. Ludouico, & Raymundo fratribus de Pauleſis, ob quorum mortem, & lineam finitam de anno 1630. etiam poſſeſſio deuoluta, atque incorporata exitit Curia Podij. Vnde dicti DD. Comites attenta reſeruatione dominij facti per venditorem prætendunt deuolutionem huiusmodi cedere incommodo ipſius venditoris, penes quem rei deuoluta reſidebat ex dicta reſeruatione expreſſa dominiuj. Quia dampnum omne, & emolumentum contingens medio tempore in re vendita, cuius venditor ſibi reſeruaui dominiuj, ſpectat ad ipſum venditorem, vt latiffimè comprobatur Cyriac. controuerſ. 164. per totam, & controuerſ. 425. num. 61. & per tot. cum alijs per eum latiffimè congeſtis, neque videtur hæc conſuſio in præſentium probabilem habere dubietatem, ex quo dum D. Seraphinus in venditione feudi ſibi reſeruaui dominiuj, donec pretium ſolueretur, non deſit propterea eſſe Vaſſallus, & conſequenter ceſſante omni fraude in ipſis emptoriſ; ſi quid prætendit ipſe venditor, vel eius hæredes greſſus dirigere debent aduerſus Dominum, vel quocunque alios feudi occupatores, ad tractata per Roſental. de ſend. cap. 110. conſuſ. 7. per tot. Cyriac. controuerſ. 4. num. 14. vbi quod feudi nondum perſolui poſſeſſor teneatur ad ſatisfactionem reſidui pretij, nec actio competit contra alium etiam hæredem, qui non iur. feudi capax, dixi poſt alios allegat. 94. num. 1. lib. 2. ſuper quo amplius non inſiſto; ſiquidem plures alias indicauit Excellentiff. Senatus poſt autactas calamitates, quod huiusmodi contractus haberentur pro infectis, vel partibus iniunctis, quod deuenient ad rationabiles concordias, vt ſuccedeſſe in cauſis DD. de Tarabutijs cum DD. Valentibus, & D. Præſidis Magiſtratus, cum Excellentiff. Duce Guſtalla, me in poſteriori hac cauſa patrocinante, in qua cum exactiſſimè deduxerim omnia, & ſingula, quæ conſerunt ad præſentem controuerſiam, rogo Illuſtriſſimos DD. meos reſilumere noſtras iuris allegationes in ea cauſa conſcriptas.

In qua memini me altius repetiſſe materiam, *Leurabit*, §. C. de act. empt. ex cuius æquitate deſumunt Doctores, quod non decaat vno, eodemque tempore venditorem carere pretio, & re, & vtroque frui emptorem. Vnde ſtatuit Imperator in dicta lege, quod venditor poſſit recipere vſuras recompenſatias ad ratam poſſit pretij non ſoluti, quia emptor, rem, & pretium cum venditoris iactura tenere non debet, latiffimè Rota decif. 13. per tot. part. 5. recent. Gratian. diſcept. forenſ. §. 88. n. 22. & ſeq. Ioan. Franc. Andreol. controuerſ. 21. num. 1. Cyriac. controuerſ. 14. num. 32. cum infinitis alijs, quos ſciens prætereo. At D. Seraphina non nitiur æquitate dictæ legis, ſed maxima mouetur iniſtitate, dum vſuras ſub clypeo luſuorum prætendit

tendit ab eis, qui possessione rei emptæ, antequam pretium fuerit solum priuati existerent: cum tamen emptor ad nullos fructus recompensatiuos reneatur, si nullos fructus ex re emptæ percipere potuit, iuxta veriorē, ac magis receptam opinionem, quam tenent Cagnol. in d.l. curabit, §. C. de alt. empr. Molin. de contrah. disput. 368. num. 12. Beltram. ad Ludouic. decis. 1297. num. 11. & decis. 147. per tot. vbi sub num. 17. quod data etiam possessione rei si emptor nullos fructus percipere potuit, non habeat locum æquitas, dict. l. curabit, Ioan. Franc. Andreol. controuerf. 44. num. 3. Inferitur ergo, quod quando etiam ei saluum permaneret ius consequi capitale, quod non admittebatur, ipsam agere nequaquam posse ad vfuras, seu ad intereffe ob fructus recompensatiuos, cum nulli fructus appareant percepti, vel percipi potuerint.

Veruntamen prædicta, ex abundanti dicta sunt, quandoquidem ex actis patet dempro fideicommissio cum aliis præfentionibus DD. Comitum, factaque illorum separatione ad formam iudicii per eos intentati, & propterea de iure fieri debere, latius sustinuit post alios Rota decis. 1. per tot. part. 6. recent. Sured. consil. 7. num. 32. Cyriac. controuerf. 98. num. 14. Ioan. Anton. Bellon. consil. 60. num. 76. vbi concludunt iudicium separationis bonorum efficere, ne proponens illud quoquomodo molestari possit. In tantum quod, constituto

hæreditatem non esse soluendo, perentemque bonorum separationem habere meliora, ac potiora iura, & de vtroque in facti specie apparet, nec aduersus illum vigore quasi possessionis manutentio præstendi valeat, Rota decis. 231. num. 7. apud Cenc. de cens. Posth. de manutent. obseruat. 56. num. 16. Vnde quod dicitur pendente iudicio separationis

bonorum adhuc concedi manutentionem in quasi possessione exigendi, Cenc. de cens. part. 2. cap. 2. quest. 5. art. 2. num. 27. & post trall. Rota decis. 232. in fin. Posth. de manutent. obseruat. 8. num. 27. intelligi debet quoties ex actis illico non constat de bono Iure agentis ad huiusmodi bonorum separationem; hic autem ex sola actorum inspectione dicitur apparere tam in Iure, quam in facto quoad reliqua, & respectu fideicommissi res reperitur reducta ad viam, seu articulum iuris clarum, quod sufficit ad impediendam manutentionem, ex traditis per Posth. de manutent. obseruat. 42. num. 70. & seqq.

Verum quia D. Seraphina non agit pro manutentione, ideo tanto minus impedire valet petitam bonorum separationem; maxime cum appareat per ipsos fratres emptores fuisse factas detractiones vigore legitimæ, & Trebellianicæ per alienationes factas in DD. Piedmontes, de qua in processu folio 145. & seqq. & in D. Antonium de Maronis, vt ex fide nouissime præsentata, adeo vt concurrentibus etiam probationibus existentis fideicommissi, identitatis, atque descendentiæ negari nequeat petita separatio, cum exemptione à molestiis, & vexationibus per creditores indebitè illatis.

Neque obstat, quod obligationes factæ per ipsos DD. Ludouicum, & Raymundum de Pauensis erga ipsam Seraphinam præcesserint dictis alienationibus, vt innouitur ex combinatione vnius instrumenti ad alia, quoniam alienationes ille tantum imputantur in legitimam, & Trebellianicam, quæ sunt cum dominij translatione, non vero affectationem, & hypothecæ, cum ad effectum, vt dicantur factæ detractiones requiratur abdicatio dominij ab alienante, Merli. de legi-

tim. lib. 2. tit. 2. quest. 3. num. 37. & 38. Rota post trall. decis. 1. num. 10. & 11. quæ est decis. 59. apud Mangil. de subast. Ex quibus præfati Illustriss. DD. Comites molestari nequeunt, & à petitis per affectos creditores, aboluendi veniunt.

SVMMARIVM.

- 1 Vsurarius contractum ex quibus probetur.
- 2 Læsonem ob enormissimam contractus rescinduntur.
- 3 Fideiussores accedere non possunt contractui, cui lex resistit. Amplia, vt n. 4. & n. 5.
- 6 Læso enormissima arguit dolum, & fraudem facit vt succurratur læso etiam inrantis per Deum, n. 7.
- 8 Fideiussores non tenentur contractum, quoad principalem nullo existente, & num. 17. Contractus principalis ob dolum liberatur principali non tenetur, num. 9. Non liberatur si principalis ex iure specialiter liberatur, num. 10. Et de ratione, num. 11. Non obligatur eo casu, quo nec obligatur principalis, nisi contra eum haberet regressum, n. 13.
- 12 Minor vt succurratur fideiussores tenetur aduersus contractum agere ex remedio ordinario.
- 14 Libri Officialis à publico deputati fidem faciunt.
- 15 Confessio prauiduat consentiens, & heredibus.
- 16 Bona rusticæ transeunt in ciuem cum suarum sititate.

OBSERVATIO CXVI.

DVP LICEM, càmque arduam, & maximam iuris resistentiam habet præfens obligatio quoad principales contrahentes, cui accesserunt pro fideiusforibus insoludum se obligando, quantumvis tam principalis, quam accessoria obligatio dicti possent nullæ, Syluester Cauechinus, Iulius de Francis, & Natalis Cardiolus. Alteram, quia ex modicitate pretij in ordine ad concessam immunitatem, arguitur vltaria prauitas; quippe quia effectus immunis pro secutis sexaginta perciperet singulo anno totidem, & amplius, quo casu contractum præsumi vltarium tradidit post alios, Cyriacus controuerf. 255. num. 4. & 5. Alteram propter enormissimam læsonem, valde vltra dimidiam enormissimam, ob quam rescindi contractum habetur expresse, in l. 3. C. de rescindenda vendit. Andr. controuerf. 214. num. 6. & 7. ob quam sanè iuris resistentiam, quam secum trahit principalis contractus, accessoria obligatio habetur pro non præstita; quia fideiussores accedere non possunt contractui, cui lex resistit, l. cum lex, 47. ff. de fideiusforibus, l. 1. §. si quis ita, ff. de verborum obligat. Fontanell. de pact. nuptial. claus. 4. gloss. 7. part. 1. num. 59. fol. 61. verso, tom. 1. Mangil. de enit. quest. 173. num. 2. alios cumulat Maur. de fideiussores. cap. 1. per tot. fol. 407. Andr. Cenfal. decis. Lucen. 38. num. 1. seq. ac per totam, vbi optime declarat & distinguit, Bonden. colluct. 15. num. 28. & seqq.

Quam conclusionem procedere dubium non est, tamen fideiussores hoc in casu se obligauerint principaliter, & insoludum, vbi etiam principalis obligatio simul cum accessoria viribus non subsiste

19.

20.

21.

22.

23.

24.

1.

2.

3.

4. subsisterent. Quoniam cum legis prohibitio publicam respiciat utilitatem, non potuit eius dispositio actui priuatorum abrogari, l. vis publicum 39. ff. de pact. l. quos prohibet, 7. ff. de postuland. Maur. de fideiuss. d. cap. 1. num. 8. præsertim cum simus in materia contra bonos mores, atque nutritiua peccati, l. à Dino Pio, 88. ff. de vi. nupt. cum iuribus concessis per Maur. de fideiuss. d. l. cap. 1. num. 9. Alias vindicte via fraudibus aperiretur, ac legum dispositiones pactis priuatorum eluderentur.
6. Aliunde quoque dictum contractum iuris resistantiam habere dignoscitur, nempe ob dolum, qui in huiusmodi exemptione obtinenda intercessit, ratione enormissimæ læsionis, quæ arguit dolum, & fraudem ex proposito, ac data opera, Cagnol. ad d. l. 2. num. 98. C. de rescindend. vendit. Manent. consil. 142. num. 15. & sequent. Gratian. disceptat. forens. 323. num. 38. & 39. Burat. decif. 96. num. 3. & decif. 75. num. 7. cum adductis per Contr. discept. 23. num. 191. & propterea sic læso succurritur, nil in oppositum facienti, neque obstante iuramento per Deum præstito, Gratian. disceptat. forens. 324. num. 26. & 41. Andr. controuerf. 37. n. 1. & seq. & controuerf. 201. num. 2. Atque huiusmodi dolo affecta remanet accessoria obligatio, vt nec ipsa sustineatur, ex quo nullitas, qua affectus censetur principalis contractus, influir in ipsam fideiussionem, quæ nec minus ac principalis contractus irritatur, Cæphal. consil. 731. num. 29. Mangill. de euil. quest. 174. n. 19.
9. Sed, non eundo per mendicata suffragia, vt aiunt, quod fideiussor non teneatur liberato principali, ex remedio l. 2. Cod. de rescindend. venditione, vbi Pinell. part. 2. cap. 3. num. 43. & 44. Maur. de fideiussor. §. 56. & §. 62. fol. 636. Caballin. de euil. §. 2. num. 20. Hering. de fideiuss. cap. 10. num. 247. Odd. de resit. quest. 48. num. 44. Mangill. de euil. quest. 87. num. 7. & quest. 95. num. 3. vbi quod neque ad poenam teneatur; quinimò generale est, quod fideiussori competat exceptio nullitatis contractus, quando venditio annullanda venit remedio aliquo iuris ordinario aliter, quam per viam restitutionis in integrum, Ludouil. decif. 321. num. 6. & ibi Beltram. lit. B. cuius assertionis optima, & concludens assignatur ratio; quia si ex remedio l. 2. rescisso contractu principali daretur aliquis casus, seu forma obligationis, per quam fideiussor liberatus non remaneret, per obliquum elideretur remedium dictæ legis, cum læsus per se liberatus teneretur postea satisfacere fideiussori, vt ratiocinatur, Pinell. in l. 2. part. 2. cap. 3. num. 44. fol. 124. Maur. de fideiussor. §. 56. fol. 635. & §. 62. folio 636. per textum in l. exceptiones, 7. §. 1. de exceptione.
11. Quæ adeo vera sunt, vt quamvis communitas Curie Othoni habeat, & reparare possit damnum ex contractu emergens, vtroque ex remedio, nempe ordinario l. 2. C. de rescind. vend. & extraordinario restitutionis in integrum. Nihilominus ad succurrendum etiam fideiussori, teneatur Minor, seu Vniuersitas venire aduersus contractum remedio ordinario dictæ legis 2. C. de rescindenda vendit. vt optime animaduertit Odd. de resit. in integ. quest. 48. art. 7. num. 45. Vnde succedit regula generalis, quod vbi fideiussor obligari potest eo casu, quo non teneatur principalis, tamen si habuitur est regressum contra ipsum principalem, provt semper habet, etiam ratione indemnitatis non promittit; tunc nec fideiussor teneatur, nec

vnquam obligatur, l. sed etsi Pater, 11. §. non solum, ff. ad Macedon. latè Sforz. Odd. consil. 41. num. 18. Cyriac. controuerf. 232. num. 26. Barz. decif. 99. n. 11. Mangill. de euil. quest. 174. num. 26. quia sic per indirectum lex circumueniretur, illiucque dispositio fraudaretur, & facillimè daretur cautela, qua rescindi non posset contractus, enormissima etiam læsione nequaquam obstante; quoniam fideiussor quolibet in casu, etiam nullitatis, & rescissionis contractus teneatur.

Læso autem satis dicitur probata ex quantitate pecuniæ solute pro obtinenda exemptione, quæ est quid minimum in ordine ad id, quod singulo anno percipitur ab exactoris onerum, vt apparet ex libro officialis, ad hoc per communiter deputati, cui præstatur omnimoda fides, ad Bart. in l. quedam 9. §. nummularios, in fine, ff. de eand. Bcc. consil. 5. sub num. 1. Rot. apud nos in addit. ad Castill. de aliment. decif. 21. num. 4. Cyriac. controuerf. 84. num. 5. & controuerf. 369. num. 4. vbi quod attendatur, cuiusam intimo iure allibrata bonas, ad cognoscendum, an conferant cum rusticis; præsertim cum ex liberatione ab oneribus arguatur implicita confessio præcedentis subjectionis, cum priuatio præsupponat habitum, adeo vt filius nunc ipsius liberantis, & hæres negare non possit, quia terre in instrumento liberationis extense obnoxie non essent solutionibus ordinaria, & extraordinarie impositionis, propter ceteræ rusticales; Confessio autem non solum consenti, verum etiam hæredi præiudicat, Rot. apud Salgad. in Labrym. cred. decif. 20. num. 3. Andr. Cenfal. decif. Lucen. 3. num. 6. dixi allegat. 1. num. 32. & 95. lib. 3. Rot. in Romana fideicommissi, de Incoronatis Ven. 22. May 1643. coram Reuerendiss. Dnno Ceto, num. 3. & in Romana de solutionis demus, 26. Novembris 1646. num. 11. coram R. P. D. Peningero.

Resistunt demum contractui ordines, & statuta huius Patriæ vetantia, ne terræ rusticales, quantumvis peruenirent in Ciuem, ceteram pristinam amittant naturam, latissimè Cyriac. dicta controuerf. 369. num. 24. & 25. vbi in fine recensent sententiam, per quam de anno 1540. ita determinatum extitit, quod scilicet si contingerit Ciues in futurum à die promulgationis eiusdem sententiæ terras aliquas acquirere rusticanas, & quæ nunquam fuerint ciuiles, tunc dicti Ciues subeant onera rusticana pro dictis terris, quod idem cauetur ordine edito anno 1530. Quemadmodum ergo non datur cautela, seu remedium, quo acquirens terras rusticanas possit se ab eis eximere, & impediri, quo minus ob enormissimam læsionem recedere valeat à contractu, petendo illius rescissionem, ita neque adinueniri potest modus, seu forma obligationis, tam studiosè concepta, ac clausulis amplissimis vallata, qua mediante fideiussor accedens contractui habenti resistantiam, iuris communis, & statutarij conueniri valeat ad id, quod principalis de iure obseruare, vel adimplere non teneatur, vt præter à me citatos per extensum, tradidit Sforz. Odd. d. consil. 45. n. 39. Ioan. Franc. Andr. contron. 296. n. 13. Viu. decif. 321. per tot.

S V M M A R I U M.

- 1 Dos detrahatur de fideicommissio non attenta Testatoris dispositione. Contrarium qui tenet, n. 2. Ex quibus soluta præsumatur, n. 27.
- 3 Fideicommissi bona alienantur pro debitis Testatoris.

4. *Primogenitura terminata in masculis procedit in feminis.*
5. *Testamentum non valet etiam in pseudo hereditario.*
6. *Extraneus in pseudo dicitur non vocatus ex inuestitura, & n. 32.*
7. *Fendum post mortem feudatarii est filii beneficio concedendum. Delictum proxime successuro illud capit ex inuestitura non ex testamento, n. 18. Mixtum non debetur, nisi hereditibus, num. 30.*
8. *Assensus Domini post obitum Vassalli obtinens non valet.*
9. *Heres sine inuentario aduersus fideicommissarios vniuersales detrahit sibi debita, secus quoad particulares, & legatarios, n. 10. Cum inuentario non tenetur, nisi pro viribus hereditariis, n. 35. Potest venire contra alienationem rei alienari prohibita, n. 19. Cum beneficio inuentarii non tenetur seruare alienationem feudi, nisi quatenus in hereditate reperitur, n. 10.*
11. *Inuentarii omisso non officit, consilio aliunde de iuribus hereditatis. Beneficium prestat iura heredi, n. 21.*
12. *Bona tot, qui habuit, presumitur, & nunc habere.*
13. *Fideicommissarius agit contra tertios possessores ad recuperationem fideicommissi. Agit contra heredem grauatum pro non extantibus, & consumptis, n. 14.*
14. *Filij testamentum Patris presumuntur ignorare.*
15. *Fructus in legitimam quando excompensentur.*
16. *Vassallus non potest disponere de feudo præter, vel contra ordinem inuestiturae, & n. 33.*
17. *Causa feudalis quando dicatur.*
18. *Creditum heredis per aditionem extinguitur considerato valore bonorum, iuxta tempus aditionis. Declaratur, n. 35.*
19. *Mario defuncto in consequendi dotes uxori competit.*
20. *Expensa pro recuperatione fideicommissi ante omnia deducitur.*
21. *Heredis heres non tenetur præstare, nisi ea oneraque promittunt ex hereditate defuncti immediati.*
22. *Feudo in mixto succedere prætendens sufficit esse heredem ultimi. De nouo primus acquirere potest disponere, n. 34.*
23. *Fideicommissum super feudo ordinatum, iuxta seriem inuestiturae sustinetur. Contra formam inuestiturae institutum non attenditur, n. 36 & n. 38.*
24. *Licentia Domini defectu, nonnisi ab ipso allegatur. Agnati tantum alterationem feudi impugnant, n. 39.*

OBSERVATIO CXVII.

ROBORATIONEM alienationis etiam expressam in causam dotis dixi non impedire, quominus bona distrahi queant, tam pro dote constituenda, quam restituenda, idque in præcedenti mea scriptura iuris multorum auctoritate fereus comprobavi, quibus nunc addo Peregr. de fideicommissi. art. 42. n. 3. 4. 5. 6. & sequentibus, Mart. Coc. de res. lib. 2. cap. 69. n. 16. & 17. Hodiern. ad Surd. dec. 62. num. 9. lare Peguer. Ioan. Pauli Meij Obserrat. forens.

dec. 116. sub num. 2. versic. cum adductis per nos allegat. 18. num. 5. lib. 3. Rot. coram Royas dec. 153. n. 4. & in Romana dotis de Lancellois, 14. Junij 1655. n. 1. coram R. P. D. Zarate, Rot. apud Contr. dec. 52. n. 1. & seq. Bonden. collat. 3. num. 1. & seq. Rub. de valid. legal. cap. 62. n. 86. & seq. & cap. 69. a num. 80. & cap. 70. ex n. 1. Contrariam tamen probat sententiam, Fufar. de substit. quest. 531. n. 71. vbi putat consulendo, & iudicando ab hac opinione non esse recedendum. Et in fidei contingentia dicebam nos versati in terminis longè diuersis; siquidem D. Marchionilla Anna Maria Gonzaga de Spoluerinis agit ad restitutionem dotium, seu ad retentionem bonorum pro dotibus à testatore habitis vxoris, & Nurus, & ad quorum restitutionem renebatur fideicommissus, & de quibus statuendum venit, quemadmodum, & de reliquo testatoris ære alieno, à se contracto, pro cuius solutione quacunque alienationis prohibitione minime refraganti, permittuntur impune detrahi bona per heredem grauatum, ad textum in l. si litem familias, 118. §. Diuis, l. 2. ff. de legat. 1. & in l. pto, 71. §. prædium, ff. de legat. 2. Peregr. dec. 106. num. 1. Peregr. de fideicommissi. art. 35. num. 8. Cir. lin. controuers. forens. cap. 43. num. 45. & controuers. 47. num. 24. dixi allegat. 59. num. 19. & allegat. 84. num. 11. lib. 3. hancque receptissimam omnium opinionem esse infinitis cumulatis voluit, Fufar. de substit. quest. 541. num. 1. & per totam, Duran. dec. 123. num. 3. & 4. vbi inquit id præsertim procedere ex causa restitutionis dotium, quod repetit, dec. 253. num. 13. voluntas ergo testatoris non resistit prætensionis, quam habet Domina Marchionilla detrahendi dotes ab ipso fideicommittere habitas, & quibus vinculum prohibitionis nequaquam inuigere poterat, seu inrelexit.

Dicebam quoque in præcedenti Iuris allegatione primogenituram erectam in masculos regulari ad iustar fideicommissi. Vnde cum restator voluerit perpetuare istud in feminas, eadem quoque ratio militat quoad primogenituram, vt non obscure colligitur ex Rota dec. 248. per totam, part. 7. recent. quam pluries secuta est Rota eadem, vt noratur in calce dictæ decisionis.

Reuocato rhemate præcedentis meæ scripturæ legalis, & altius materiam repetendo in ade hac sum opinione, quod restator nexu fideicommissi vinculare non poterit bona feudalia, alterando præscriptum ordinem succedendi ex concessione feudorum præscriptum, & quod magis est laedendo, ac destruendo naturam alienabilitatis feudorum ipsis à consuetudine innatam per prohibitionem alienationis in testamento insertam. Ea moueet ratione, quam tunc indicaui, quod scilicet testamentum non valeat in feudo etiam hereditario, Afflic. dec. 385. num. 5. Ioan. Andr. Georg. allegat. 19. num. 13. & sequens. Galeott. controuers. 1. num. 18. & 90. & 94. lib. 1. dixi allegat. 13. & allegat. 14. & allegat. 15. lib. 2. cuius quidem conclusionis rationem assignant primo, quia omnis etiam filius, & agnatus, qui in feudo instituitur ultra suam portionem, & præter ordinem inuestiturae, de iure communi feudorum dicitur extraneus, Ant. in repert. rubr. de Vassall. decrep. a. 1. num. 172. 283. & 284. Surd. consil. 305. num. 17. Galeott. controuers. 1. num. 22. lib. 1. dixi allegat. 15. num. 11. & allegat. 32. num. 13. & allegat. 54. num. 10. & alleg. 72. num. 18. lib. 2. Secundo, quia

- quia non est testatoris, nisi dum uiuit, post mortem suam est filij non beneficio patris simpliciter, sed & eius nempe Domini, qui dedit, & ideo non valet ordinatio testantis collata post mortem, & sic in tempus, quo alius erit Dominus non beneficio relinquens, Galeot. *d. controu. 1. n. 69. & 70. lib. 1.* Quod sane ampliatur, quamvis Vassallo testante iam vita fundito, & dum illius ultima voluntas in esse perfecto deducitur, assensum Domini superuenientes, cum non possit post illius mortem, in praedictum filij, vel agnati, cui medio tempore est ius quaesitum etiam in feudo haereditario assensum huiusmodi, seu quemcumque alium praedictalem Dominus concedere, late Galeot. *contr. 1. n. 71-72. lib. 1.* latissime Surd. *conf. 382. n. 71. & Pont. conf. 10. n. 26.* ubi limitat fauore dotis, quod nimirum possit assensum expediri post mortem contrahentium, Rosental. *de feud. c. 7. concl. 4. per tot.* Ioan. Bapt. Bilocta *conclus. feud. 39.* ubi limitat fauore dotis uiuente ipsi muliere tantum, ac in subsidium, & declarat post mortem alienantis non posse impetrari assensum, posse autem impetrari post mortem illius, in quem fit alienatio, siue obligatio feudi, Gizzarel. *dec. 2. n. 7. & 14.* Et exinde inferitur, quod si nunc Dominus feudi assentiret creationi fideicommissariae substitutionis super feudalibus D. Marchionis, ac ordine inuestiturae succedentis ad feuda praedicta non afficeret, dixi *allegat. 58. n. 8. lib. 2. & obseruat...*

- Quoniam uero pars aduersa, quemadmodum ex processu resultat, vim facit in eo, quod filij testatoris se immiscuerint in hereditate absque inuentarij confessione, adeo ut exinde inferre uelit, quod nec ipse, neque eius haeredes, & consequenter D. Marchionis possit facere detractioes in actis petitis. Duplicitur occurrit huic obiecto, & primo quod cum uersum in grauata ratione inueneris fideicommissi, quamquam inuentarium eius maiores facere praetermiserint, ipsa nihilominus deducere ualeat quicquid sibi debetur ex quavis causa a defuncto, Castren. *in l. ita tamen, 27. §. si ex Trebellian. n. 2. ff. ad Senat. C. Trebell.* late Borell. *in Sum. decis. 11. n. 129. p. 3.* Bec. *conf. 160. n. 11. 12. & 13.* Phanur. *de inuentar. p. 7. n. 41. & 42.* Rota *dec. 31. n. 4. & 7. & dec. 399. n. 41. & 42. p. 5. recent.* Hodiern. ad Surd. *dec. 170. n. 10. & 11.* latissime Cyriac. *comrou. 5. n. 3. 4. 2. 66. & 109.* Gionagn. *conf. 73. n. 96. & 97. lib. 1. & conf. 19. n. 13. & conf. 10. n. 32. lib. 2.* Rota coram Andrea *dec. 105. n. 10.* Ludouic. *dec. 166. per tot.* cum ibi notatis per Beltram. optime explicat Ioan. Ant. Bellon. *conf. 3. n. 38. & conf. 70. n. 1. & 2. & conf. 99. n. 24. usque ad 31.* Hinc habemus singularem limitationem ad regulam communiter receptam, quod scilicet, haeres ad eundem haereditatem sine beneficio legis, & inuentarij confusam eius actiones, amittit credita, nec possit quicquam detrachere; quinimò ualeat ultra vires haereditarias grauari, siquidem conclusio procedit quoad particulares fideicommissarios, creditores haereditatis, & legatarios, erga quos propter omissionem inuentarij amittit eius credita, actiones, & iura, & in plus teneret ipsorum fauore, quibus cum per additionem haereditatis inconsulte factam, sine inuentario quasi contrahis, quam penes ipsum de patrimonio defuncti reperitur, seu ad illius manus peruenit, propterea lignanter distinguunt, Rota *dec. 31. n. 1. p. 5. recent.* Fuls. *de subsist. q. 665. n. 4.* Cyriac. *d. contr. 5. n. 42. & 109.* Hodiern. ad Surd. *d. dec. 170. n. 10. & 11.* Gionagn. *conf. 73. n. 2. lib. 1.* dixi *alleg. 56. m. 1. & alleg. 59. n. 6. & seq. & alleg. 89. n. 1. &*

seq. lib. 3. cum sexcentis aliis, quos sciens praeter eo, cum sit distinctio ab omnibus communiter recepta. Secundò, quia cum testator in suo testamento titulo legitima, seu ad illius computum reliquerit bona mobilia, ac se mouentia suis filijs haereditibus instituit, ac respectiue grauat, ibi: *Declaro ancora d. Sign. Testatore che le beni mobili, & se mouenti per sua Sig. come di sopra lasciati alli detti Sig. suoi figliuoli s'intendano essere lasciati, & como della loro legitima, & subinde, ac in necessarium consequens declarauit, quod stabilia tantum oneri fideicommissi grauentur, ibi: Ne uale che detti Sig. Fabrizio, Paulo Emilio & altri suoi figliuoli far possino detractione alcuna di legitima, Trebellianica, & falcidia, volendo, che tutti le suoi beni restino suegetti & sottoposti per quella maggior forza, & se sia possibile perpetuamente alla substitutione, & al fideicommissio per sua Sig. sopra ordinato, cessat propterea omnis obligatio consiendi inuentarium, & ratione, quia ubi aliunde apparet de bonis describendis in inuentario, ita quod occultari non poterint, non praesumitur dolose, neque in fraudem omnia inuentarij confessio, tanquam omnino superflua, adeo ut neque tali in casu per additionem fideicommissi sine inuentario inducatur actionum confusio, sed omnia ipsorum haeredum ad eundem iura praesentantur, non fecus, ac si solemniter inuentarium confectum extitisset, ad tradita per Cyriac. *contr. 326. n. 10. & contr. 411. n. 22.* facit notata per Rotam Genuen. *dec. 35. n. 9. & ita bis dec. 11. per Rotam Romanam refert, Farin. conf. 96. n. 52. & 53.* per Montan. *de inel. regul. 5. n. 46. fol. 128. & regul. 6. n. 12. fol. 112.* per Menoch. *de arbitr. ca. 328. n. 2.* quos cum aliis allegat, & sequitur Thomae *de test. & contr. tract. 1. n. 113. n. 254. fol. 111.* ubi quod tutor excusetur ab omissione inuentarij, quando aliter ostenderet quid, & quantum in hereditate defuncti, seu patrimonio pupilli existeret, atque ad eius manus perueniret, & facit tradita per nos *alleg. 124. n. 42. lib. 3.* Quare cum ex dispositione testatoris mobilia, ac se mouentia cedant in conuictum legitima, & stabilia inuestit testator ipse supponit fideicommissio, ac in testamento descripti mandauit, & cum effectu descripta reperiantur, ibi: *Et acio meglio appaia per ogni tempo, quali siano li beni sopraposti al dno fideicommissio ha voluto, che siano specificati nel presente suo testamento, quali s'itrona hauere al presente, li quali insieme con tutti gli altri, che acquistarà, desidera sommanente essere al tutto conseruati nelli sostituiti, & chiamati per lui come di sopra, & c.* frustratorium fuisse occupare membranas in consiendi inutiliter inuentario.*

Verum quia audio tuentes iura partis aduersae, vim aliquam facere in probatione, seu praesumptione desumpta ex eo, quod potuerit testator a die conditi testamenti ad diem obitus acquirere bona stabilia, huic quoque fundamento pluribus satisficere uolui, & primo ex generali praesumptione, quae in contrarium viget, atque ex serie facti euidentis resultat; nam quando de aliquo tempore constat, quem habuisse tot bona, & non plura praesumitur eadem semper habere, Gratian. *discept. 731. n. 20.* ubi quod habens bona in praetrium praesumatur habere de praesenti, & allertendi contrarium, seu se fundanti in acquisitione possibili aliorum bonorum onere istud probandi grauat, facit notata per Peregr. *de fideicom. art. 44. n. 22. & 23.* per Fuls. *de subsist. q. 618. n. 4.* per Rot. Rom. *dec. 47. n. 8. p. 5. recent.* Secundò, quia cum tempore conditi testamenti, &

11.

12.

antea testator ipſe abdicauerit à ſe bonorum omnium adminiſtrationem eam transferendo in filios cum onere ipſis iniuncto eidem ſubmiſtandi de alimentis, vt ex inſtrumento aſſignationis in proceſſu exhibitio, & enūtiato, ac cōfirmato in eodem teſtamento, ibi: *Et inherendo al' inſtrumento d' aſſegno per me rogato, &c.* concluditur omnis coniectura nouæ acquisitionis. Tertio, ac demum, quia iſtud comprobatur vterius non ſolum ex proceſſu arbitrali, in quo enūtiatur bona diuitiarum deſcripta in teſtamento, vt notatur etiam, & multo magis, quia illuſtr. D. Marchio Pala Strotius ex aduerſo principalis, ac litis cōſortes hoc idem admittunt, dum ſe tanquam fideiſcomiſſarij immittere poſſunt in poſſeſſionem bonorum pro contingenti portione in præſato fideiſcomiſſitens teſtamento deſcriptorum, & propterea ex fide libelli per ipſos producti. Ergo dum abſque inuentario habemus quid, & quantum reliquerit fideiſcomiſſitens in hæreditate, fruſtra imputatur eiſ filius, quod non confeſſerit inuentarium, & ſic in diſcuſſione præſentis controuerſie perinde haberi, ac conſiderari debent, ac ſi adieciſſent hæreditatem Patris fideiſcomiſſitens cum beneficio legali.

Duarum ex quatuor propoſitis dubitationibus ſerè ex facto ſimplici elata, & euidentius emergit reſolutio, quod nimirum D. Marchioniffa Spoletina ex bonis ſtabilibus ad eam peruentis ad hæreditatem fideiſcomiſſitens ſpectantibus tot poſſit retinere, quot ſufficiunt pro integrali ſatiſfactione doriū tum Dominae Viſtociæ Martinenghæ, tum D. Lauræ Guerrieræ prohibitione alienationis per teſtatorum iniuncta eiſ bonis nequaquam reſiſtente. Apponendo etiam manus ad Ciriā Thireſij non quidem in computum dictarum doriū, ſed vigore erectionis primogenituræ in eiſ perſonam continuantis. Quibus factis detractiōibus, id quod ſupererit penes ipſam ex bonis fideiſcomiſſo vincularis poterit retinere, dummodo non excedant tertiam partem eidem vigore eiſdem fideiſcomiſſi debita, propterea verè eam neque attingunt dimiſſis aduerſantibus ad agendum contra tertios poſſeſſores pro recuperatione bonorū in hæreditate fideiſcomiſſitens reſtitutorum, & penes D. Marchioniffam Spoletinam non exiſtentium, intendendo actiones, de quibus per Peregr. de fideiſcom.

art. 45. 46. 47. & 48. Fulcr. q. 558. & q. 611. per tot. Cyriac. contr. 5. n. 24. Animaduertendo tamen quod etſi in arbitrio, ac facultate ipſius fideiſcomiſſarij reſideat, vel expetiri actionibus contra tertios occupatores fideiſcomiſſi per mox citatos Doctores indicatis, vel actionem perſonalem introducere aduerſus grauatum, ſi in eiſ vita purificatur fideiſcomiſſam, aut cōtra eiſ hæredes, qui tenentur reddere rationem de non extitibus, conſumptis, & neglectis culpa grauati cum onere reintegrandi fideiſcomiſſum, & reſarciendi damna, ad text. in l. iulius, 12. §. ſed enim, ff. ad Trebell. & per illum textum notat Doctores, in l. cum tale, 71. §. ſed enim, ff. ad Trebell. Fulcr. de ſubſtit. q. 514. 516. 517. & 518. cum adductis per Cyriac. contr. 5. n. 22. & 23. Id nihilominus non applicari in præſentiarum aduerſus D. Marchioniffam Spoletinā, quæ cum ſe fecerit heredem cum beneficio legis, & inuentarij, in ſacrum tenetur fideiſcomiſſum reintegrare, inquantum detractis per eam detractendis remanet, Fulcr. de ſubſtit. q. 557. n. 13. Ludou. decif. 418. n. 6. & in annot. n. 15. Ferent. ad Burat. decif. 154. n. 8. Cyriac. controu. 160. n. 105. & controu. 275. n. 8. & ſeq. Thomat. dec. M. acerr. 123. n. 72. Duran. dec. 101. n. 3.

Joan. Pauli Melij Obſeruat. forenſ.

Vnde cum eiſ credita ſerè totam abſorbeant hæreditatem ad ipſam peruentum ab mortem faciliſ, fruſtra, ac indebitè in eiſ vexatur.

Nec obſtare, ſi diceretur filios teſtatoris accepiſſe ipſius diſpoſitioni, à qua modo D. Marchioniffa Spoletina vti illorum hæres mediator non poterit reſiliſ; iſtud namque obiectum facilem euitatur, tum quia nullibi conſtat de huiusmodi acceſſione in teſtamentum Patris, quibimò neque conſtare vnumque poterit, cum filij ipſius teſtatoris ad hæreditatē fuerint vocati, ac inuitati equaliter, & æquis portionibus, non ſecus, ac ſi abinteſtato ſucceſſerint, maxime cum teſtamento præceſſerit bonorū aſſignatio facta filiis, vigore cuius in dictorum bonorum poſſeſſione, eorum Patre vita ſuncto, perſeuerarunt non autem teſtamenti, de quo in filiis præſumitur ignorantia, Doctores communiter in l. qui Romæ, 122. §. d. d. fructus, ff. de verb. oblig. Mart. Medic. dec. Senenſ. 8. n. 24. Rota decif. 4. n. 52. p. 5. recent. ſed ſuper hoc non inſiſto, quoniam cum teſtator adhibuerit cautelam, vt ſcilicet filiis non approbantibus diſpoſitionem Paternam, in legitimam tantum cenſetur inſtituti, in illamque imputari deberent alij fructus ex cæteris bonis percepti, Rota dec. 242. n. 11. p. 5. recent. Ferent. ad Burat. dec. 922. n. 12. exinde immineret periculum, ne noſtræ principalis ius eiſ ceteretur deterius. Tum quia quoad feuda antiqua vocati in teſtamento proximè ſucceſſuri, non dicitur alterata qualitas feudi, neque comprehenſis generatū præiudicium, qui nihilominus ad feuda admiſſi non cenſentur iure legati, ſed ex prima conceſſione, tū maioribus ipſorum quoad feuda antiqua, tum Patri quoad feuda in eiſ perſonam nouiter acceſſura, ad nota-

ta in terminis per Galeott. contr. 1. n. 85. lib. 1. ubi quod in vltima voluntate, vt ſit tanquam vltima voluntas diſponi nequeat de feudis in proximè ſucceſſurum, adeo vt ſi fieri contingat legatum feudi in immediatè ſucceſſuro ſine aſſenſu illud minimè tunc capiat occasione legati, ſed ex prima conceſſione, dixi allegat. 13. num. 10. lib. 2. Tum quia quemadmodum hæres poſſet venire, & impugnare factum deſuncti in eo, quod nulliter diſtraſſet feudum, alias inalienabile, cum poſſit venire hæres contra alienationem factam de re expreſſe alienari prohibita, Caſteln. in l. ſilueſianilis, 118. §. Diuiſ. ff. de leg. 1. Fulcr. de ſubſtit. queſt. 557. num. 8. Ferent. ad Burat. decif. 154. num. 12. Ioan. Anton. Bellon. conſil. 43. num. 43. & 50. Cyriac. controu. 321. num. 97. & latiliſimè controuerſ. 312. num. 104. ad 114. Thomat. decif. Materat. 23. à num. 62. ad 72. Itam vice verſa poterit legitime conqueri, ac factum deſuncti impugnare, ſi præſumpſit feuda ex conſuetudine alienabilia, ac de iure feudorum tranſmiſſibilia de proximiorè in proximiorè per eiſ vltimam voluntatem diſponere, ac prohibere, ne alienentur, in eiſque ſuccedant per præoccupationem gradus, qui alias ex ordine inſtituitur non eſſent ſucceſſuri; hoc namque factum, vti contra Leges feudales, ac conſuetudinem, à tanto tempore, & cuius inſitij non extat in contrarium memoria, introductum, impunè poterit hæres, præſentim beneficiatus impugnare, ac inſiſtere feudum progredi, ac continuare iuxta ordinem, ac methodum ex inſtitutura reſultantem, à Pont. conſil. 62. numero decimoſexto, & cum qualitate alienabilitatis, à conſuetudine Manturæ feudo inſita, quia feudum habens non poteſt ipe in præiudicium vocatorum alia lege dare, nec in alium transferre, quam ipſe habeat, nec feudi natura,

T 2

16.

17.

18.

19.

20.

turam, quam à consuetudine habet, mutare, in puncto Marent. *confil. 106. num. 1. & 3.* à Pont. *confil. 61. à num. 31. ad 36.* vbi quod hæres non tenetur ratam habere dispositionem testatoris consuetudini contrariam. Et non cundo per mendicantem alius suffragia, quod hæres maxime si non sit fideius, sed agnatus, possit impugnare factum defuncti; vbi conficit inuentarium etiam in feudo hereditario, seu mixto; plures enim confundunt hosce terminos promiscue loquendo de feudo hereditario, ac mixto, nec teneatur seruare factum defuncti quoad feudum, nisi eatenus quatenus de bonis allodialibus ad eum peruenit, Rosenthal. de feud. c. 9. *concl. 73. sub n. 5. vers. non minus;* & in gl. C. Cyriac. *contr. 175. n. 10.* Latissime Ioan. Ant. Bellon. *conf. 43. à n. 18. & per tot. Borell. in Summa de off. iur. 34. n. 497. p. 1. dixi alleg. 8. n. 16. lib. 2.* Ioan. Bapt. Bilcoth. *concl. feud. 5. n. 8.* vbi quod agnatus est melioris conditionis, quam filius. Ratio huius effari ea est, quia inuentarij beneficium consuevit hæredi omnia iura sua, perinde atque si hereditatem non adquisisset, vt tradunt glossæ & DD. in l. fin. §. in computat. C. de iur. delib. Surd. *conf. 63. num. 18. & conf. 108. n. 24.* Ioan. Ant. Bellon. *conf. 48. n. 8. & conf. 50. n. 47.* hæc igitur dispositio testatoris fuit quoad feudalia inanis, ac irrita, siue veniar obseruanda quatenus vires hereditatis suppetunt, vt quoque in casu à petitis absoluenda venit Domina Marchionissa de Spoluerina; siquidem ex allodialibus detractis eius fauore detrachendis nil superest, in quo, & ratione cuius in feudilibus teneatur admittere se cum ad successionem, qui vigore inuestituræ propterea habentur, ac quilibet extraneus, vt dicebamus, non potest Vassallus etiam inter comprehensos inuere successionei ordinem, puta transsibendo in remotiorem agnatum ad præiudicium proximioris, Surd. *conf. 305. n. 17.*

Nec valet opponere, quod sæpius vidi decantatum, & tetigit in præcedenti mea allegatione, fideicommissum nempe sustineri ita demum si vigore consuetudinis vocari, & admitti ad illud non alienauerint feuda, quasi quod subitanti censcantur vocati in casum contrarium non alienationis; cum tamen testator prohibuerit ultra legalem prohibitionem bona per ipsam supposita fideicommissu alienari, & in euentum, in quem sequeretur alienatio, proximiores non alienantes admitti voluit, sed de hoc latius infra, cum protectione tamen quod si hæc causa de re feudali ab Ecclesia pro maiori parte recognita, videnda esset per Iudicem feudorum, vt determinat Cyriac. *contro. vers. 38. num. 7. & per totam.* & latius Ferentillad. Burat. *decif. 780. à n. 1. ad 15.* tunc me remitto determinationi ipsius Eminentiissimi Senatus, alios congesti *allegat. 57. c. 1. lib. 2.*

Sed antequam accedam ad discussionem mox excitatæ oppositionis circa validitatem fideicommissi super feudilibus, operæpretium esse duxi, indicare omnes, & singulas præsentiones D. Marchionissæ circa detractiones creditorum ad eam spectantium in bonis fideicommittentis ad eam peruentis stabilibus; cum mobilibus, si quæ, cedant in computum legitimæ. Primo igitur consequi debet dotes Domine Martineghe, sicutem pro dimidia, & sic seuta septem millia. Deinde dotes Domine Lauree Guerrerizæ scutorum saltem 4400. auri in auro, iuxta dispositionem ipsius fideicommittentis facta sibi assignatione tot bonorum allodialium, illorumque considerato valore secundum tempus aditionis hereditatis factæ per ipsam

D. Marchionissam de anno 1631. iuxta praxim, de qua Bart. in l. peculiarium, 4. ff. de pecul. Gionag. *conf. 73. n. 18. lib. 1.* ex hoc et maxime, quia ad ipsam antea non peruenient bona pro doctibus hypothecata; quicquid in hæreditibus immediatis fideicommittentis, in odium quorundam assignatio fieri debet iuxta tempus, quo testator decessit, Hodierne ad Surd. *decif. 224. per tot.* neque in hoc præiudicat assignatio facta per testatorem Vito D. Laure; siquidem eo prædefuncto ius consequendi dotem rediit ad D. Lauram, Fontan. l. de pact. nupt. claus. 6. gloss. 1. p. 2. n. 28. fol. 348. r. n. 2. præterquam quod nil obstat, quo minus D. Marchionissa integram dotem consequi valeat, cum intercedant omnes coniecturæ, ac præsumptiones necessariæ pro arguenda reali, ac integri solutione, nempe exactio partis, onerum matrimoniali supportorato, alimentorum præstatio, præcedens promissio, ac temporis diuturnitas, vt in puncto animaduertitur, Ludou. *dec. 468. n. 8. & 10.* cum ibi notaris per Beltram. p. in l. terminis de præsumptionibus, ex quibus dotis solutio facta foret præsumitur, Duran. *dec. 347. n. 1.* Fontanel. de pact. nupt. claus. 4. gloss. unic. p. 1. n. 77. fol. 865. r. n. 2. quicquid postea testator, & filius veluti inter se colludendo conueniunt. Insuper detrachenda sunt expensæ satis ingentes, quæ erogant eadē D. Marchionissæ de Spoluerina in defensione honoris susceptæ per eandem aduersus D. Marchionē Iulium Gonzagam prætendentem ex bonis fideicommissis D. Cesaris lugpotitis ad eam l. 800. Curia Salsani, & Palatium Mantuæ ad se spectantia vigore alterius antiquissimi fideicommissi per D. Iouan. Franc. Gonzagam ordinarij, quia grauatus erga fideicommissarios detractis restitutione rei fideicommissi subiectæ expensæ per eandem grauati erogatas in litigando pro consecratione bonorum, & luctum fideicommissi, nec sunt compendandæ cum fructibus ex hereditate perceptis, & hoc procedit etiam quod hæres in causa succedat illi, eo, quia non debuit eas hereditatis indidicium relinqui, cum non exitis, sed initium negotij inspicitur, Peregr. de fideicom. art. 50. n. 9. Ludou. *dec. 197. n. 4. & in amor. n. 6.* Duran. *dec. 533. n. 6.* vbi quod ante omnia debeant deduci, ac præferantur omnibus creditoribus, & loquunt de honoratio annuatim assignato Aduocatis, latè Ferent. ad Burat. *dec. 401. n. 17.* Fulu. de subst. q. 670. n. 6. Demum si factis mox enarratis deductionibus in aliis bonis feudaliatæ non affectis, supererit Curia Thirefij, illam sibi appropriabit, ac retinet vigore primogenituræ ad eam spectantis. Ceterum super hoc vim non facio; quippe quia existimo illam quoque in detractis bonorum prædictis venturam, attenta quæritate bonorum allodialium, ac teneatæ valoris ipsorum, inspecto tempore, quo ad eam perueniunt.

Quibus sic præhabitis, & ex quo D. Marchionissa Spoluerina non tenetur præstare, nisi onera quæ proueniunt ex hereditatibus immediatis ad defunctis in ipsam peruentis, & potest venire contra factum, quod maiores ipsius, vel saltem eius frater poterat ultra vires hereditatis impugnare, Ioan. Anton. Bellon. *confil. 5. numero 73. & 74.* sequitur exinde quoad feudum Schiuinole, nullum super eo constitui potuisse fideicommissum, quamvis sit concessum pro se, & hereditibus vtriusque sexus, & per consequens requirit qualitatē hereditariam ultra sanguinis descendendam, Surd. *conf. 305. n. 29. in fin. & n. 37.* Cyriac. *contr. 324. n. 14.* cum adductis per nos *allegat. 23. n. 15.* Hodie enim explosa opinione illa, quod non potest succedere in feudo,

25.

16.

27.

28.

29.

30.

nifi qui mediâtè, vel immediâtè effer hæres primi acquirētis, magis communiter in confulendo, ac iudicando obſtinuit altera, quod nimirum ſufficiat, vt ſuccedere volens ſe declaret hæredem vaſſalli vitimo loco defuncti; Ioan. Anthon. Bellon. *conf. 45. num. 78.* Ioan. Baptiſta Surd. in *cap. 1. §. Titius ſi de feudo defuncti, &c. ſub n. 29. verſic. alij autem cenſent ſufficere agnatum eſſe hæredem, vel primi, vel vltimi, ſol. 1. 10. Surd. *conf. 108. verſic. & ſubdit quod contraria opinio*; Bec. *conf. 108. num. 9.* Altograd. *conf. 25. num. 18. & ſeq. lib. 1. dixi allegat. 14. num. 17. lib. 2.* Cæterum quicquid ſit de hac quæſtione, præſeruat Domina Marchioniſſa Spoluerina ab omni præiudicio, quod ſibi ex additione hæreditatis reſultare potuiſſet per conſecrationem inuentarij; adeo vt vitra vires hæreditarias non teneatur ſtare, & approbare facta defunctorum in feudalibus ad ipſam integraliter vigore primæz conſecrationis ſpectantibus. Ratio eſt, quia feudum Schiuenoliz in perſona ipſius fideicommittentis erat antiquum, & conſequenter ſubijci non potuit fideicommiſſo ſaltem duraturo in perſonam ipſius Dom. Marchioniſſæ; quæ ſicuti vigore inueſtituræ excluſis aduerſantibus ſola ſuccedat, ita non cogitur intuitu fideicommiſſi admittere ipſos ad conſortium in ſucceſſione huiusmodi feudorum, latè Surd. *conf. 108. num. 16. & ſub num. 20. vbi quod remotior habetur per extraneo, ac per totum conſilium, & *conf. 305. ſub num. 6. verſic. ſecundo reſpondetur, & *decif. 343. per tot.* quam in præcedenti mea allegatione deduxi per modum dubitandi, quoniam ſæpius vidi tuentes validitatem fideicommiſſi in ea ſe fundare, cum tamen Senatus in ea ſtrenuè defendat, quod nulla diſpoſitio vaſſalli ſuſtineatur in remotiores agnatos reſtandis proximioribus, quicquid ſit in præiudicium Domini, ſic intelligendus venit Cytiac. *controu. 124. à num. 6. dum auctoritate Surd præcipuè ſignat fideicommiſſum etiam ſuper feudo antiquo mixto poſſe à vaſſallo ordinari. Manent. *conf. 106. per totum, Bardellon. *conf. 93. per totum, lib. 1. Fuſar. de ſubſtit. quaſt. 63. 1. num. 9. cum inſinitis alijs, quos ſciens prætereo, & penes præcitatos videri poterunt.******

Tota igitur difficultas reſidet quoad feuda, quæ initium dicunt per acquisitionem ab ipſo fideicommittente; ſicuti enim pro expedito reputant feudum, quod primis acquirētis abſque Domini aſſenſu poſſit de feudo in eius perſonam raro diſponere in præiudicium eorum, qui ſecula feudi diſpoſitione ad feudum admittentur. Iſt. in *cap. 1. §. quid ergo, num. 8. de inueſtituræ de alien. ve ſal. & in cap. 1. num. 9. de alienat. feud. patern. Surd. *conf. 305. n. 32. & ſequenti & *conf. 351. num. 24. vbi inſinitis cumulat, & *decif. 343. in princ. Ioan. Anthon. Bellon. *conf. 55. num. 8. Gratian. diſcepti forenſ. 511. num. 2. Viſian. in prax. Iuriſt. patron. lib. 14. num. 33. quos adduxi coram Ducali Magiſtrato in cauſa Cattanea, & nunc addo Alexand. Galuan. *conf. 9. num. 58. Ita aliqui ex eis autumant poſſe ſuper illo ordinari fideicommiſſum, Surd. *d. *conf. 305. num. 37. & ſeq. Cytiac. *controu. 324. num. 12. & ſeq. nec pariter in hoc videtur probabilis difficultas maxime in terminis, quibus loquuntur præcitati Doctores; vel enim ſucceſſio fideicommiſſaria à Teſtatore ordinata in feudo regulatur præciſe ad methodum ſuccedendi in conſecratione feudali*********

præſcriptam, & tunc nemo eſt, qui contradicat, ſeu in contrarium reuocet fideicommiſſi etiam in feudibus validitatem; ſic enim nec Dominus, neque agnatis præiudicium aliquod erogatur, Clar. *6. feudum, quaſt. 40. Roſential. de feud. cap. 7. conſol. 8. Cytiac. diſſa *controu. 324. n. 13. Surd. *d. *conf. 105. ſub num. 37. verſic. & quantum, vel à teſtatore in ordinando fideicommiſſo, vocat quidem comprehendens in inueſtitura feudi; ſed alterat, aut præpoſterat ordinem ſuccedendi, & tunc agnato, qui vigore conſecrationis feudi ſuccederet conſentiente, ſuſtinetur fideicommiſſum in remotiore reſicto proximiori, nulla habita ratione aſſenſus Domini directi, vt dicebam ſuperius ex Surd. *decif. 343. per totum, & *conf. 305. per totum, & Cytiac. *controu. 324. à num. 6. ea ratione, quia quoad Dominum non conſideratur aliquod præiudicium, cum perſona ad fideicommiſſum vocata ſit de comprehendens in inueſtitura, & approbata à Domino, nec defectus licentiæ poſſet allegari ab alio, præterquam à Domino, Ruin. *conf. 1. num. 2. in fin. lib. 1. Surd. *conf. 351. n. 42. Gratian. diſcepti forenſ. 511. num. 6. dixi allegat. 34. num. 1. & allegat. 38. num. 15. & allegat. 65. num. 36. & allegat. 66. num. 8. & allegat. 99. num. 38. & allegat. 100. num. 30. lib. 2. vel denum qui eſt cauſa propoſita ſpeculationis ad fideicommiſſum pro aliquo tempore, & durante ſexu mafculino vocatur cõprehens in inueſtitura, quemadmodum ſuccederet ex iure feudorum, & pro alio tempore, nimirum vbi ad extinctionem mafculorum ſubintraret femina, præpoſteratur ordo prædictus inuiando ad ſucceſſionem feminæ proximioris, & quibus ex iure feudorum deſcendunt feuda, qualis eſt Domina Marchioniſſa de Spoluerinis cum feminis, ſeu eorum deſcendentibus remotioribus, quales ſunt Illuſtiſſimi DD. Aduerſantes, & qui cum ipſa ſeculo teſtamento non concurrerent, & tunc ſuſtineret fideicommiſſum etiam ſuper feudis in eo, quod diſpoſuit ſecundum ordinem inueſtituræ, eodem vitato in poſteriori cauſa, in quo diſpoſuit contra ordinem ſuccedendi in feudis, vt in puncto optimè ratiocinatur Surd. *conf. 105. n. 47. verſic. ex hoc ipſe ſortes & num. 48. & 49. Quapropter cum mafculi non reclamauerint, & acquieuerint diſpoſitioni teſtatoris etiam in feudalibus, & Domina Marchioniſſa illam diſpoſitionem acceptare reſeſcit, & præiudicat; inde ſit quod in odium ipſius nullum conſiderari poſſit præiudicium ex prædicto fideicommiſſo reſultans. Quin potius eadem Domina Marchioniſſa Anna Maria Gonzaga de Spoluerinis fundamentum huius diſtinctionis innixa, habet vnde occurrere poſſit motui alias contra ipſam excitato ſuore Illuſtiſſimæ Dominz Catharinæ, dum prætenderet feudalia non potuiſſe ſubijci fideicommiſſo, ne illorum fructus imputarentur in legitimam Domino Mario; ſiquidem ei obſtant auctoritates Surd. *decif. 341. & Cytiac. *controu. 324. cum alijs ſuperius allegatis, vbi exceptionem huiusmodi poſſe tantummodo opponi ab agnatis, quibus per creationem fideicommiſſi ſuper feudis generaretur præiudicium. In quo non poſſum non valde mirari, cum prædicta Domina Catharina modo veller fideicommiſſum etiam in feudalibus ad ipſam extendi; cum tamen ſtandis prædictis nondum vinceret illius habitus ad ſuccedendum in feudis, modo adhibeat omnem************

Ioan. Pauli Melij Obſervat. forenſ.

31.
32.
33.
34.
35.

T 3 CONIUNCTUM

conatum illud euerendi pro tempore, quo sua nihil intererat.

S V M M A R I V M.

1. *Procurator excedens fines mandati nulliter agit. Substituere nequit sine expressa facultate. n. 2. A Communitate constitutus ad alienandum caret facultate. n. 3.*
4. *Solemnitates requisitæ ad alienandum adhiberi debent in constitutione Procuratoris. Non requiruntur in alienatione fructuum, n. 5. Declaratur n. 6. & n. 4. In scriptura privata non possunt interuenire, n. 16.*
7. *Voluntas etiam ex actu nullo colligitur. A iure non dependet sed in facto consistit. n. 8.*
9. *Tractatus posterior priorum resoluatur.*
10. *Contractus in fieri quando dicatur favore Communitatis. Claudicat. n. 26.*
11. *Alio ex contractu ante illius perfectionem non competit.*
12. *Adimplementis exceptio agentis obstat. Exceptio opposita pars nequit amplius impleri. n. 18. Exceptio ipso iure dicitur obicula. n. 19. Suppletur a iudice. n. 20.*
13. *Assensus obiens pro uno contractu, non suffragatur pro alio.*
15. *Instrumentum requiritur ad obligandam Communitatem.*
17. *Sententia ius nouum non constituit, sed iam constitutum declarat.*
21. *Adimplementum etiam in minimo probandum, quia ex contractu agere possit.*
22. *Communitas contra ius fructifera annullato, pretij cum interesse ad restitutionem tenetur. Contractus, vel in totum approbatus, vel à toto recedere obstringitur. n. 27.*
23. *Casus fortuiti spectant ad proprietarium.*
24. *Pluuia insolita cadens & Cælo connumeratur inter casus fortuitos.*
25. *Calamitates sunt contra ius iam perfectum non eueniunt.*
28. *Scriptura duæ si ad ius plenior attenditur.*

OBSERuat. CXVIII.

EXTRA fines mandati cum Procuratores hinc inde electi tam ex parte D. Marchionis Montisbarutij, quam Agentium Communitatis Nitæ in contractu venditionis reddituum Molendini inito sub die 26. Octobris 1654. se extenderint, iure merito Senatus inhærendo duobus Senatufconsultis præcedentibus contractum huiusmodi vt subsisterent declarauit. Mandatarij enim sibi per principales commissi nullitatis sub censura diligenter custodie obstringuntur, V. P. Melius allegat. 34. n. 11. & allegat. 39. n. 21. & allegat. 93. n. 15. lib. 2. & post ipsum Bonden. coll. legat. 27. n. 29. Camarat. resp. 47. n. 18. ad 23. Rota dec. 7. n. 5. p. 8. & dec. 145. n. 16. & 17. p. 9. sem. 1. rec. & corâ Orth. dec. 11. n. 2. Andr. Cenfal. dec. 88. n. 2. Merl. dec. 17. n. 1. seg. & per 101. Cytiac. contr. 43. 2. à n. 1. seg. ad 12. Rot. in Romana census 23. Junij 1616. §. non obstat coram R. P. D. Melio. Confirmata 4. Julij 1657. §. Pluuie reuoluntatis corâ eod. Eoque magis, quia mandata utriusque in substantia deficere videbantur. Illud sanè D. Marchionis Nicolai tanquam substituti à D. Marchionissa eius fratris vii procuratrice Mariti cū facultate substituendi, de cuius tamen mandato procurare non liquebat, ac consequenter substitutio infecta ipso iure reddebatur, Cabail. conf.

95. n. 36. & seg. lib. 2. Afflic. dec. 273. n. 5. Decian. conf. 65. n. 21. & seg. lib. 5. Andr. Cenfal. dec. Lucen. 80. n. 30. Maltrill. dec. 77. n. 1. 2. & 3. Peguer. dec. 207. n. 2. 3. & 4. Buratt. dec. 393. n. 4. & 5. Marcarbun. conf. 32. à n. 140. ad 146. Pigant. ad Statut. Ferrar. rubr. 16. n. 37. Olea de cessur. tit. 1. §. 5. n. 6.

Aliud vero, quia in constitutione Procuratorum inita per Agentes Nitæ ad alienandū redditus Molendini adhibitz non apparent solemnitates recentitæ in l. fin. C. de Vend. rer. Cuiuslib. 11. Menoch. conf. 80. n. 2. 2. & conf. 726. n. 1. & seg. vbi plures refert, & enumerat solemnitates, Rol. conf. 90. n. 19. & seg. lib. 1. Mangil. de enil. g. 132. n. 1. & per totam l. Mantie. de iacit. & ambig. lib. 4. tit. 8. n. 13. seg. 23. seg. ac per totum Surt. conf. 18. n. 82. & seg. Rot. dec. 292. n. 1. p. 5. & dec. 143. n. 3. p. 6. rec. Olaf. dec. 39. n. 1. & seg. Andr. Cenfal. dec. Lucen. 80. n. 27. Fontanell. dec. 42. n. 2. Staiban. Jun. resol. 20. n. 37. & resol. 38. n. 6. & seg.

Neque enim ambigitur quin in constitutione Procuratoris facta per privilegiatos ad alienandam eadem proflis solemnitates requirantur, quæ in alienatione ipsa intercedere habet, Olea de cessur. tit. 2. g. 1. n. 5. Rota apud Pic. ad Statut. 156. dec. 3. n. 4. & coram Merlin. dec. 601. n. 11. & in Romana nullitatis obligat. 3. Julij 1618. coram R. P. D. Duno. 710. & in proximis terminis Ant. de Mariu. resol. 293. n. 7. lib. 1. ex quibus Senatus in hac parte amplectendo motina decisionis, ac præcedentium Senatufconsultorum venditionem reddituum Molendini censuit, nullius torboris, atque inefficacem censuit.

In nihilo refragante, quod fructus, seu annui redditus absque solemnitatibus alienari valeant, Surt. dec. 287. n. 12. Cytiac. contr. 32. n. 12. & contr. 405. à n. 6. ad 10. Thomaf. de Tut. & Cur. tit. 1. §. 9. n. 33. obiectum enim procedit in distictione annuatim, aut ad breue tempus inita; secus autē in destinata ad longum tempus, in qua solemnitates requiruntur, Thomaf. de Tut. & Cur. tit. 1. §. 9. sub n. 93. vers. attamen, & latissime persequitur Baton. de effil. minor. at. 10. per totum, Staiban. Jun. resol. 38. n. 1. & seg. & n. 1. Ioan. Ant. ab Ecclef. obseru. 134. sub n. 6. vers. & ideo ipsi lib. 1.

Ex prædictis tamen cōuocato nimirum Cōmunitatis Nitæ, ex cōfessione capitulorum, instrumenti stipulatione cum illius vfu in iudicio pro executione negari non poterat, quin exinde tam Marchionis, quam Agentium Communitatis voluntas aliter tractandū diceretur, quā in priori tractatu à D. Marchione Ansaldo Imperiali subscripto contineretur; quippe quoniam ex actu etiam nullo partium voluntas comprobata refulsat, si nullo de reb. eor. & c. Capyc. Galloet. contr. 39. n. 34. lib. 2. Ant. de Marin. resol. 11. 41. n. 14. lib. 1. Olea de cessur. tit. 2. g. 1. n. 21. & seg. Cytiac. contr. 263. n. 46. Merlin. dec. 447. n. 16. & 17. & dec. 537. n. 6. Ludouil. dec. 247. n. 9. & 10. Altrograd. conf. 7. n. 15. & 16. lib. 2. Rot. dec. 44. n. 1. p. 9. sem. 1. rec. repetita apud Carill. dec. 239. & coram Eminentiſſ. Orthob. dec. 37. n. 30. Spad. conf. 281. n. 2. lib. 3. Tondut. resol. 110. n. 30. p. 2. Rot. apud Salg. in Labryns. dec. 22. n. 1. & in Interuenim. hereditatis 17. Marij 1653. n. 6. coram R. P. D. Penningero.

Optima subest ratio, quia voluntas à iure nō dependet, sed in facto consistit, l. eum qui 41. & l. triuicum 94. ff. de Verb. oblig. Rota coram Emin. Orth. dec. 73. n. 26. Merl. Pignat. contr. 1. n. 9. cent. 1.

Per istum vero posterorem tractatum prior resoluebatur, Roin. conf. 73. n. 12. lib. 2. Surt. dec. 291. n. 2. vel necessario inferebatur contrahentes præcedent

præcedente contractum non habuiffe pro abfoluto; quod fola etiam in fpectu fcripturæ à D. Marchione Anfaldo firmatæ indicabar, dū ante perfectionem contractus præcedere ex præcifa conventionem debebant affenfus Sereniffimi, follemnitates, cautiones, inftrumentum, ac traditio rei in ftipulationem deductæ, quibus adhuc non præmiſſis contractus in fieri dicebatur, ac confequenter imperfectus, Gail. *præf. obferu.* 1. 40. n. 10. & 12. lib. 1. Bardell. *conf.* 2. 5. n. 55. ad 62. Cyriac. *contr.* 208. n. 1. 4. & *contr.* 581. n. 4. 1. 4. 2. & 43. Marchion. *conf.* 31. n. 1. ad fin. Hering. *de fideiuff.* 20. §. 3. m. 2. & *leg.* Georg. Mund. *conf.* 12. n. 2. 1. ad 26. lib. 1. Leoncill. *dec.* Ferrar. 66. n. 4. Salgad. in *Labyrint.* *cred.* p. 1. c. 35. n. 29. & 37.

Imperfectio cōtractus, feu refolutio in fimpli- cem tractatū fuper contentis in modula capitu- lo à D. Marchione Anfaldo fubfcripta ex plu- ribus cōiucebatur, & primo quia non nifi poſt- quam deuentū fuiffet ad inftrumentum follemniter celebratū, & diuerſimodè in pluribus à cōuentis in fæpius memorata fcriptura contrahentes ad exequendū tractatū fe accinxerūt, quidē no- uerunt antea fe omni actione delicturos, vt poſt Hermoſil, optimè ratiocinatur, Salg. in *Labyrint.* *cred.* p. 1. c. 35. n. 30. & 35. Deinde quia Agentes Communitatīs Nitiz fe obtrulerūt daturus redditus Molendini cum follemnitatibus requiſitis, debitis cautionibus, & affenſu Sereniff. quibus ef- fectuatis D. Marchio Anfaldus facta promiffione remittēdi duas annatas cū dimidia, oblationi prædictæ annuit. Vnde cum Communitas vitro oblata adimplere non curauerit, intepellatū, mul- tier, ac fine actione ad præſentiam executionem conditionaliter conuictorū properauit, Zacch. add. ad Gallei. *de Camer. obliq.* q. 17. n. 85. ad 100. & poſt *trall.* dec. 31. n. 15. dec. 139. num. 2. & *leg.* & *dec.* 145. ex n. 2. & per tot. latiffimè Nig. *de except.* c. 8. §. 9. n. 1. & per tot. fol. 302. & *leg.*

Nec affenſus Sereniff. de an. 1653. in natiuitate expeditus in hac parte pro adimplemento ſuf- fragatur, ex quo contrahentes vigore illius non contraxerunt, vt in inftrumento Io. Naci. j. 26. Oñob. 1654. vique adeo vt deferuere vletius nō valeat inſerui in fcripturam diuerſi contractus à D. Marchione ſubſignatam, Surd. *dec.* 180. n. 33. Cyriac. *contr.* 141. n. 14. Vltra quod p. r. illius 13. Marchioni non erat iuxta cōventiones ſufficienter cautum, maxinè pro annuo reddito in ratio- ne quing. pro ceteranò in obligationē deducto ſuper capitali in reſedionem Molend. ni erogā- do, ſuper quo peculiariter Sux Cellit. affenſus requirebatur, Caſti. *di. vſufr.* c. 54. n. 46. & *leg.* cum adductis per Cenc. *de cenſib.* q. 23. n. 16. Hodiern. *contr.* 43. n. 33. & faciūt ſuperius tradita §. in *nihil.*

Tandē quia ad omnimodā cautionē p. r. Agē- tes Cōmunitatis ſtipulatæ de prædictis omn. bus necesse reputatur, vt follemnæ, ac publicè intercedat inftrumentū, Guid. Pap. *dec.* 581. n. 3. *verſ. ltr.* in *contrall.* cum *Ecclef. Burat.* dec. 408. n. 6. Polt. *ref.* 66. n. 2. Bond. n. colluſ. *leg.* 27. n. 63. & colluſ. 39. n. 87. & 88. ea mouentur ratione, quia in priuata fcriptura follemnitates interuenire nequeunt, Ioan. Carol. Antonell. *de tempor. leg.* c. 24. sub num. 1. 1. *verſ.* & alienatione rerum minorū.

Nec quicquam abſurdum excogitari poterat, quā quod ſententia Senatus follemnitates ſupple- uerint, atq; affenſum Principis conſolidauerint. Quippe quoniam res iudicata ſubſiſtenti præſe- ferretes nihil ponunt in eſſe, ſed ab initio ſubie- ctū, circa quod verſatur quæſtio quoad effectus

iuris, qualiter præxiſtenter in eſſe debeant, l. Si ſicui 8. §. ſed ſi quaratur, ibi, non debet conſtituiſſe quæ eſt declarari, ff. Si ſeruit. vnde. Cyriac. *contr.* 311. n. 7. Socin. iun. *conf.* 45. n. 2. lib. 2. Merl. Pignat. *contr.* 43. n. 6. cent. 2. Grat. *diſcep.* 37. n. 11. San Fel. *dec.* 108. n. 41. Quanto igitur minus Senatus *conf.* quorū ſubſiſtētia ex prædictis infirmatur, robur ſcripturæ penitus informi tribuere poſſunt.

Pluries interim, multoque, & ſignatur illicdè ſpecificæ, ac primatio in adimplētū exceptionē hōc pendente iudicio contra ſchedulā à D. Mar- chione Anfaldo ſubſcriptā, eius nomine oppoſi- tum cum appareat, ſubſecuta oblatio adimplēdi promiſſa per Communitatē ad nihilum proſius deſeruit, Crauet. *conf.* 192. sub n. 16. *verſ. nec audire- tur.* Bcc. *conf.* 45. n. 50. Gratian. *diſcep.* 112. n. 4. & *diſcep.* 131. n. 9. & *diſcep.* 534. n. 28. & *diſcep.* 536. n. 24. & *diſcep.* 833. n. 67. & 68. Graff. *de except.* 13. sub n. 56. *ver. 2. caſu.* Niger *de except.* c. 9. §. 13. n. 10. vbi quod abſoluator reus faluo aſſorū iure melius agendi. Quinimo nec opus videtur ſpeciali exceptione non implemētū iure ipſo cū dicatur oppoſita, Rinn. iun. *conf.* 52. n. 12. Graff. *de except.* 13. n. 52. vbi reprobat Magon. contrarij tenentē, Gratian. *diſcep.* 853. n. 1. Niger *de except.* c. 9. §. 5. n. 7. Rub. ad Rot. *dec.* 81. n. 80. in fin. p. 8. *ver.* cum iudex illam ex officio ſupplere teneatur, Graff. *de except.* 13. n. 53. Gratian. *diſcep.* 853. n. 1. Niger *de except.* c. 9. §. 5. n. 15. Rub. ad Rot. *dec.* 81. n. 81. & 82. p. 8. *ver.*

Vltra quod oblatio intepellatū deducta ad follemnitates adhibendas reſtringitū, de affenſu vero Sereniff. prius ex pacto peculiari obtinendo, ne verbū quidē facit, idcirco inſufficientes redditur, ſtante quod ex non implemētō etiā minimo ad- imple re obſtrictū, ſi proponat in iudicio actionē repellitur, Surd. *conf.* 52. n. 35. & *conf.* 69. n. 36. Graff. *de except.* 13. n. 39. & 45. Gratian. *diſcep.* 853. n. 1. & *diſcep.* 944. n. 4. Moec. in *Silu. caſſ. forenſ.* c. 4. n. 3. & *leg.* Rot. *dec.* 192. n. 12. & *leg.* p. 5. & *dec.* 203. n. 28. p. 6. & *dec.* 81. vbi not. Rub. n. 7. 8. An- dr. Cenſal. *dec.* 1. *uſufr.* §. 4. n. 4. Card. Oñob. *dec.* 131. n. 28. Pen. *dec.* 637. n. 8. Barti. *de ſucces.* ab in- teſt. c. 1. *Theorem.* 19. n. 5. cum add. iſtis ſuprà, §. Im- perſectio, in fin. Affenſus namque obtinens de ann. 1653. in natiuitate non ſuffragatur, vt dictum fuit ſuprà, in §. Nec affenſus.

Sed prout igitur tractatus ſubſcriptione D. Marchionis Anfaldi muniat ex præmiſſis nō ſuf- ficere reſolūtū fuit, idcirco teneri Agētes Cōmunitatis Nitiz annuum reſponſionē ordinarij ſoluere tam pro decurſis, quā in futurū deſcurſis, & reſtituere pecunias vñ cum intereſſe cō- uento in reſedionē Molendini caſu fortuito poſtea diruti conuerſas, qua verſione attrita annu- lato etiam cōtrad. Communitas ad reſtitutionē obligata remanſit, ex quo locupletior euasit, V. P. Melius *alleg.* 64. n. 2. lib. 2. & poſt ipſum, & alios Bond. colluſ. *leg.* 38. n. 81. Si quidē caſus for- titus exercitū fluminis, & deſtructionis Mo- lendini non ſolū de iure cedit dāno proprietarij, Cyriac. *contr.* 61. n. 25. & *contr.* 431. n. 12. Verum etiam ex pacto per vtrinq; parē admifſo, quod iterata reſedio in caſu deſtructionis Molendini, qui euenit, ad Cōmunitatem ſpectaret reuocaro dūtaxat in dubium, an Communitatē, nūmē D. Marchioni exbuſſare pecunias pro ſecunda re- adificatione incumberet, vt ſimplex lectura cō- uentionum, & proceſſus indicat, ex nimio au- tem aquarum profluuiū caſus contingens inter fortuitos connumeratur, l. 2. ff. de admin. *ver.* ad

18.

19.

20.

21.

22.

23.

24.

Eccles. pertin. l. f. s. l. 78. §. frumenta. ff. de contrab. empr. Sebalt. Medic. de cas. fortuit. p. 1. g. 12. n. 1. & 2. & p. 1. g. 3. n. 8. Contr. discept. 39. n. 4. 7. & 8. Nō impediens, quominus alienatio de tempore contractus viliis sustineatur; nam futura calamitatis contractum antea gestum non euertunt, Gratian. discept. 43. n. 8. & 13. Peregr. de fideic. art. 40. sub num. 3. vers. nam futura, prope fin. Ioan. Carol. Antonell. de temp. legal. lib. 1. c. 15. n. 2. & 3.

Nec applicari videbatur quod fauore Communitatis cōtractus claudicat, & ea volente etiā sine solemnitatibus sustineatur, velle autem ipsā stare contractui ex petitione illius obseruantie necessario inducebatur, Gratian. discept. forens. 27. n. 41. Pigant. ad Statut. Ferrar. rubr. 90. n. 11. Thomaf. de Tut. & Cur. tit. 19. num. 3360. fol. 811. alios recenset Bonden. Collat. legal. 36. n. 10. Si quidem verum indistincte non praxerit, maiorem cum priuilegiato contrahentem sine solemnitatibus obligari, & contractum claudicare; quoniam priuilegiatus agens repellitur, nisi, & ipse promissa prius, aut vñico contextu adimplcat, Laderch. conf. 116. sub n. 6. prope fin. vers. neque enim, Surd. conf. 52. n. 40. & 41. & conf. 176. sub n. 3. vers. quod minor, Ludouic. decif. 467. n. 5. & sub n. 16. vers. bene verum, Rota decif. 285. n. 1. p. 2. rec. Thomaf. de Tut. & Cur. tit. 19. n. 3363. fol. 811. Sperell. decif. 155. n. 27. Baton. de effil. minor. etar. 2. num. 19. in fin. Eoque magis mox dicta in facti specie militat, ex quo Communitas se daturam redditus Molendini debitis præcedentibus cautelis, atque assensu promissit.

Neutra ergo ex modulis capitulorum subsistit, omni in casu inserta in instrumento vti magis specifica, ac latius extensa præponderaret, l. Si ita scriptum 47. §. in testamento, ff. de Hered. inst. l. Si quis ex argenteis 56. §. initium, ff. de eden. Marefcot. var. refol. 82. n. 3. lib. 1. Rota decif. 71. n. 3. p. 1. diuersi. Bonden. Collat. 36. n. 65. nisi partes vtramque viriliter impugnant,

S V M M A R I V M.

- 1 Spoliator in iudicio non auditur nisi prius par-
gaio spolio cum restitutione fultum, &
n. 34. Fallit si incontinenti doceat de inre
suo. n. 10. Declarat. n. 11.
- 2 Fructus in spolio quo die debeantur.
- 3 Extrema in spolio sunt antiquior possessio spo-
liati, & moderna spoliatoris. In iudiciali ob-
terius requiritur vñistitia indicatis. n. 4.
- 5 Possessio de quo tempore probanda in spolio. Spo-
liatoris probatur ex confessione emissa in
precibus, n. 6.
- 7 Extremum secundum, hoc est possessio spoliato-
riū lenioribus consentat probationibus.
- 8 Exceptio, dolo petis, &c. in spolio non admittit-
tur. Boni iuris de quo constat per confes-
sionem partis, aut rem indicatam opponitur
in spolio. n. 9.
- 12 Scriptura post centum annos recognitionem non
requirit. Extralla ex Archivio quando non
probet, n. 15.
- 13 Data sola antiquitatem scriptura non probat.
- 14 Instrumenti requisita vbi probet, & n. 16.
- 17 Idemitas bonorum non probatur ex generalia-
tie finium. Cum feudatilis vrgentes re-
quisit probationes. n. 19.
- 18 Bona presumuntur allodialia. Non expressa
inter feudalia, allodialia presumuntur,

n. 27. Allodialia presumuntur si pro talibus
habentur, n. 28.

- 20 Feudalitas est probanda à se fundante in ea.
- 21 Dominium concludenter probandum est pro
seu devolutione. Ex inuestitura, & inuen-
tario contra tertium non probatur, n. 22.
- 23 Feudalia presumuntur bona vbi maior pars
talium est. Declarat. vñ. n. 24. & n. 25.
- 26 Presumptiones in claris non attenduntur.
- 27 Allegare alienationem nō sufficit, nisi probetur.
- 29 Pro Reintegratione, alio realis cum hypothecca
competit. Contra vñ. n. 31. Cōcorda vñ. n. 32.
- 33 Pupillo tacite obligata sunt bona administra-
toris.

O B S E R V A T. CXIX.

N V L O prorsus iuris seruatō ordine,
de facto, propria auctoritate, manibus,
vi aiunt, armatis, Capitulum Cathed-
rales Tridentinæ de bonis modo in contro-
uersiam, quoad indebitam dumatat occupatio-
nem, deducit, Illustriss. Castrobarchenses quæta,
pacificæ, ac paulo prius reintegrata possessione
spoliavit; Vnde nonnisi purgato prius per restitu-
tionem proprietatem cum fructibus vsque ad
obolus spolio, Capitulum & in iudicio audiri
nullatenus debet, l. Si quis ad se fundum 7. C. ad l.
Iul. de vi publ. l. 1. C. Si per vim. c. 1. & vñ litteris
ext. de restitut. spoliat. Peregr. conf. 133. m. cum seg.
Rota decif. 172. n. 6. & 7. p. 5. rec. dixi allegat. 20.
n. 7. lib. 2. & nunc addo Cyriac. contr. 389. n. 9. &
13. Rot. apud Post. de manut. decif. 436. num. 3.
Surd. conf. 18. n. 30. & seg. Sperell. decif. 100. n. 9. &
10. Fontanell. decif. 450. n. 27 & decif. 516. num. 8.
Giouagn. conf. 5. n. 6. seg. ac per tot. lib. 1. Ciarlin.
contr. 141. n. 4. & seg. Thomaf. decif. Macerat. 73.
n. 3. latè Buratt. decif. 449. n. 6. & seg. cum ibi not.
per Ferentill. & decif. 731. Mart. Medic. ad decif.
Senen. examinat. 56. n. 3. Contr. discept. 43. n. 12.
Bonden. collat. 38. n. 160. Andr. Censal. dec. 5. n. 15.

Caterum cum illic ad successit spolium, Il-
lustriss. Barones remedium reintegrandæ aduer-
sus Capitulum intentauerint, non est cur ingre-
diamur quæstionem illam, an fructus spoliatis à
die litis cōtestatæ, num vero à die occupationis
debeantur; de qua concluso concursu viriūque
actus, litis scilicet contestatæ, & occupationis
indebitæ tractant, Bart. in l. 3. §. de interdict. Ioan.
Fab. in §. retinenda. n. 12. & 15. in fin. in §. de inter-
dic. Menoch. de retin. poss. remed. 3. n. 289. Scraph.
dec. 835. n. 2. & 3. Gtation. discept. 206. n. 14. & 15.
& discept. 58. n. 14. & seg. dixi allegat. 19. n. 33.
lib. 2. & nunc addo Rot. apud Post. de subbas. dec.
100. n. 3. 4. & 5. Ioan. Bapt. Antonell. conf. 77. n. 21.
cum seg. & bene explicat Rota coram Buratt.
decif. 449. n. 1. ac per tot. cum ibi notatis.

Nec ambigitur, quin extrema ad obtinendum
in spolio requisita, nimirum antiquior Castro-
barchensium, & moderna Capituli possessio con-
currant, Inno. in c. sept. de restit. spoliat. & in c. post
electionem, in fin. de concess. prob. Surd. conf. 28. n. 22.
& 23. vers. quibus tamen. 24. & seg. Rota dec. 476.
n. 1. p. 2. rec. Ioan. Bapt. Antonell. conf. 82. n. 16. &
17. Gratian. discept. forens. 948. n. 45. Menoch. de
recuperat. remed. 9. n. 265. Thom. decif. Macerat.
73. n. 4. Afflic. decif. 327. n. 2. Marefcot. var. refol.
lul. 59. num. 1. lib. 1. Post. de subbas. in spec. 58.
n. 64. & 65. Buratt. decif. 736. n. 4. Metcl. dec. 25. n. 1.
&

8. & decif. 774. num. 1. Quicquid dicendum veni-
ret, si non in priuato, fed in iudiciali folio res
ageretur: tunc enim prater duo extrema fuperius
recenfita, iniuftitia quoque fententiæ prærequiritur.
Caphal. conf. 675. num. 10. Marefcot. var. re-
fol. 59. num. 25. lib. 1. Antonell. d. l. conf. 82. num. 17.
Poft. de fubft. d. l. in fpec. 53. num. 66. Ludouil. de-
cif. 485. num. 3.

Ex parte Caftrobarca quoad bona ad Castrum
Roblini, & in Valle Caudenis poffeffio concluden-
ter probata refultat, non tam ex actitatibus pri-
ma vice coram Prætorie Riueteri tanquam dele-
gato Sereniffimi Archiducis circa reuifionem
actimationis prædiorum Sarchæ, cum executione
ad fructuum perceptione fubfecuta in illis bonis
ad Principem Madrutium fpectantibus; Verum
ex reintegracione in eorundem poffeffione
Illuftiffimis Baronibus iterum ab eodem Præ-
torie de mandato Inuiciffimi Cæfaris, ac Sere-
niffimi Archiducis adiudicata, quemadmodum
ex processibus, fcripturis, & iuribus exhibendis
apertiffimè liquet; Siquidem ad effectum reinteg-
randæ non requiritur probatio poffeffionis de
tempore præfatio folij, cum factis fit docere quod
Agentes ad reintegracionem aliquando ante ip-
fium poffederint, per text. apertum in cap. olim,
il. 3. de reftit. ffol. Rol. conf. 6. num. 36. l. 2. Me-
noch. de recuper. remed. 15. num. 386. Marefcot. var.
refol. 59. num. 6. lib. 1.

Capituli fpoliatoris ex latere moderna occu-
pacio non controuertitur, ficuti euidenter con-
uincunt fupplices libelli per Reuerendifimum
Capitulum Sereniffimæ Celfitudini Veftræ porre-
cti; alter fub die 17. Augufti; alter fub die 12.
Oftobris anni proximè elapfi fuper huiusmodi
prætenfa poffeffione principaliter emanati, per
quam fanè confeffionem fecundum extremum in
fpolio probati colligitur, ex text. in l. cum pra-
cun. 9. C. de liber. cauf. Ludouil. decif. 458. num. 6.
Thomat. decif. 1. Macerat. 15. num. 9. Rot. in ter-
minis apud Poff. de manut. decif. 461. num. 5. &
decif. 336. num. 3. & decif. 190. num. 9. part. 7. recent.
ad cuius extremi probationem litris conceffatio,
illiusque profectio adminiculata ex confeffione
Capituli contentendis fe poffidere inducunt, Lu-
douil. decif. 362. num. 3. Verall. decif. 369. part. 2. Rot.
apud Mangil. de fubft. decif. 106. fub num. 4. Ma-
refcot. var. refol. 59. num. 28. & 29. lib. 1. Rot. de-
cif. 228. num. 4. part. 7. recent. ea ratione, quia per
probationes leuiiores fecundum extremum in fpo-
lio optime deducitur, Rot. dift. decif. 228. num. 5.
part. 7. recent. Marefcot. var. refol. 59. num. 26. lib. 1.
Poff. de fubft. dift. in fpec. 58. num. 62. Ex quibus
cum de ipfo concludenter liqueat, inde propterea
fit reftitutio poffeffionis bonorum aliquo fup-
per prætexu retardari nequeat.

Huic vero affirmationi prætenfio Capituli, quod
de illius optimo iure in metris conflet, nullatenus
obeflet. Siquidem omiffio non confitit de
prætenfo Iure Capituli obiectum in actione fpo-
lij, feu reintegracionis intentata per Illuftiffimos
Barones de Caftrobarco non applicatur, etiam fi
fecuta reintegracione Capitulus aliquod cõpet-
teret; adeo: ipsis Baronibus de Caftrobarco ex-
ceptio, dolo peti, quod ftatim erit reftituendum,
refifteret; quippe quoniam huiusmodi exceptio
fpolij in iudicio non admittitur, Peregr. confil. 2.
num. 62. lib. 1. Cyriac. d. controuerf. 389. num. 16.
Poff. de fubft. d. l. in fpec. 58. num. 96. & poff.
traft. dec. 106. n. 20. & in addit. decif. 131. n. 21.

Prætenfio igitur Capituli circa bonum Ius non
fuffragatur ad impediendum Domini: Baronibus
reintegracionem, ad quem effectum requireretur,
quod de bono Iure Capituli per confeffionem
agentium, aut per rem iudicatam appareret, Ber-
in ea. diuers. fub num. 4. verf. fecundo quia de re-
ftit. ffol. 106. in l. 1. num. 8. ff. de nou. oper. nuntiat.
Rota dec. 557. num. 5. part. 1. & dec. 741. num. 5.
part. 2. recent. Thoma. decif. 1. Macerat. 16. num. 39.
Cyriac. controuerf. 389. num. 15. Rota apud Poff. de
fubft. in add. d. decif. 131. num. 20.

In nihilo refragante, quod de Iure ipfius Capitu-
li ex Inuentario, & Inaftura incontinenter
confitit dicatur; quo cafu reintegratio cum pur-
gatione fpolij excluditur, Innoc. in C. Conftitutur,
ad med. verf. fecundum autem omnes, de fil. reftit.
Franc. Merc. decif. 116. fub num. 11. verf. Tum etiam
qui, 1. part. 1. Gratian. difcep. forenf. 554. num. 7. & 8.
Thomat. decif. 1. Macerat. 80. num. 10. Iftud enim
procedit diobus concurrentibus; altero quod poff-
felfio ad manus fpoliatoris fine vitio peruenierit;
altero quod de domino fpoliatoris, & de non
Iure fpoliati clarè, & euidenter appareat. Adeo
ex actis conflet notorie de bono Iure poffeffionis
conueniri ita indubitanter, vt contrarium per Il-
luftiffimos Dominos Barones de Caftrobarco
probari non poffet, Honded. conf. 24. numer. 68.
lib. 2. & bene ex profelfo declarat Ciallinea con-
uerf. 141. a num. 23. ufque ad num. 32. qui meretur
videri, cum de intelligentia Inafturæ quoad
prætenfum articulum exactiffimè difcernat. Cuius-
que in facti fpecie quoad Capitulum notum i-
tercedat, ex quo auctoritate propria, & cum vi-
ro adeptum huius poffeffionem, nec Iura ab eo de-
ducta quicquam releuat, ea propter iufticia ipfij
purgatio omnino decernenda venit.

Siquidem Inftumentum, feu potius ex illorum
facie icartatacia Inuentionis ubi anno 1389. & In-
uentarij fub anno 1438. intentionem Capituli pro
prætenfa allodialium fubrogacione in deficienti-
um feudorum, iniufte aliena bonorum in con-
trouerfiam deducuntur feudatariæ, fundare nul-
latenus valent. Quamvis enim, vt Capitulum in
fuis precibus exprimit, in antiquiffimis vix tre-
centum, ac refpectu bifcentum quinquaginta
annos verifimur, quod tunc temporis antiq-
uitatem Capitulum Inftumenta in forma probati
exiftere præderet, ex quo lapfus annorum centum
folummodo fufficit ad hunc effectum, vt fcriptu-
ra recognitione non ogeat, Cræuet. de antiquit. temp.
in princ. p. num. 1. Menoch. de arbit. conf. 3. num. 6.
Rot. decif. 167. num. 43. part. 1. recent. coram Lu-
douil. decif. 389. in annot. gloff. A. Afflicte. decif. 243.
n. 3. & decif. 151. n. 6. Cautalex decif. 618. & decif. 635.
in vtraque, num. 1. Rot. decif. 184. num. 6. & 7. part. 6.
recent. & apud Tanagl. de Suc. Rot. Roman. Au-
ditor. cap. 8. numero 26. jo. 147. & cap. 18. num. 52.
fol. 256.

Attamen data fola, antiquitate fcripturarum
non probat, nam fcriptura, feu Inftumentum mo-
derna confici poffunt cum data antiqua, Put. ac-
cif. 386. lib. 3. Pen. decif. 51. num. 8. Cautalex decif. 618.
num. 2. quod procedit etiam in antiquiffimis, cel-
fantibus adminiculis, Ludouil. decif. 393. num. 2. libi
addit. num. 5. Metlin decif. 51. num. 6. vbi reproba-
tur Gratian. difcep. forenf. 554. num. 39. diffingens
antiqua ab antiquiffimis, Buratt. decif. 290. num. 8.
& in addit. gloff. C. Rot. decif. 187. num. 10. part. 5.
recent. vbi num. 13. quod antiquitas non defendat
fcripturam a defectu in fubftantialibus, vbi intus
per

per præcisè loquitur de inuestituris, quæ ab Othone I. Imperatore prætendebantur emanare, Gratian. *discept. forens.* 447. n. 37. & *discept.* 474. num. 18. Rot. apud Tanag. de *Sacr. Rot. Rom. Auditor. cap. 8. num. 9. vers. secundo antiquitatem, fol. 147. & cap. 18. num. 44. & 45. fol. 255. Duran. decif. 6. num. 14. Rot. apud Post. de *manuten. decif. 53. num. 3. Concludentes* quod si controuertatur substantia instrumentorum, ita quoque, & ipsorum antiquitas controuersa præexistat.*

Superius dicta quoad inuentarium nullam prorsus inuoluunt dubietatem, stante quod omnibus ad substantiam publici instrumenti requisitis caret, nimirum Notarij subscriptione, rebus, expressiua loci, ac aliis substantialibus, de quibus per glof. in *l. Generali. 3. in verbo seruimus, vers. Item ordo instrumentorum, C. de Tabular. & Scrib. lib. 10. Dec. conf. 447. num. 4. & seg. Couat. præf. quæst. cap. 20. num. 3. & seg. ubi quod nec consuetudo valeat, vt instrumentum absque loci expressione conficiatur, Rebuff. in *tratt. de Chirograph. & Schedul. in præf. sub n. 7. vers. quarto inferunt, Rot. apud Tanag. de Sacr. Rot. Rom. Aud. cap. 8. sub num. 9. vers. unde cum ex facie scripturæ, & in Tiburtina Castri S. Angeli. 26. Iunij 1641. & fundamentum, coram R. P. D. Peninger. Alex. Galuan. conf. 22. num. 36. & seg. cum adductis per Cytiac. controuerf. 406. num. 2.**

Animaduertendo insuper quod assertio Capituli de extractione instrumentorum ex Archiui Episcopali nil refert, dum non constat de attestatione, seu subscriptione officialis præfecti, & stare enim simul possunt, quod aliqua scriptura sit reperta in Archiui, & quod non sit de Archiui, cum euenire potuerit, quod nunc, seu paulo ante illorum extractionem priuata manus ibi ea immiserit, Dec. conf. 458. num. 5. Corn. conf. 142. num. 6. lib. 3. Olsac. decif. 69. num. 2. & seg. Rota coram Andr. decif. 88. num. 6. Gratian. *discept. forens.* 582. n. 1. & per tot. & *discept.* 736. num. 35. & vique ad 40. qui scripsit in prædicta causa Rotæ coram Andrea, & decif. 135. num. 8. par. 1. recent. Vnde cum in facti specie de requisitis, vt instrumenta dicantur ex Archiui extrahi, non constat, frustra superinde Capitulum se fundat.

Ex combinatione igitur supplicata per Capitulum ad Sereniss. Celsitudinē vestrā inter inuentarium, & inuestituram cum bonis modo in controuersiam deductis, pro eorundem identitate probatum nihil resultare posset; non solum quia huiusmodi instrumenta, quemadmodum mox dicemus, probationis gradum aliquem, vel minimum non faciunt, R. Min. iun. conf. 126. num. 25. & seg. & conf. 384. num. 18. & 23. Surt. conf. 187. num. 11. & seg. Cytiac. d. controuerf. 406. num. 2. cum adductis supra §. *superius dicta*; Verum etiam, ac multo magis quia bona in inuentario descripta, non tam à bonis antecederent in inuestitura expressis, quam etiam à controuersis longè diuersificatis, etiam si in demonstratione, situ, via, regione, & aliis generalibus conuenient; quæ certè identitatem nullatenus probant, Corn. conf. 165. præp. fin. ibi, & qualitates in eo descriptæ possunt conuenire alijs peciæ terre, lib. 3. Rot. decif. 281. num. 1. par. 1. diuers. & coram Buratt. decif. 602. sub num. 11. vers. etiam si sine generales, ubi concurrit specialis demonstrationis requirit, Peregr. conf. 48. num. 2.

& 3. lib. 11. Ruin. conf. 30. num. 6. lib. 1. & ad rem optimè Rol. conf. 98. num. 24. lib. 1. Merlin. decif. 167. num. 2. & 3. & decif. 396. sub num. 12. vers. & ad probandum, & decif. 295. num. 8. & seg. par. 1. & decif. 96. num. 4. & 5. par. 7. recent. & in puncto inuentarij Ecclesiæ, Mart. Ventur. conf. 111. num. 74. & 75. Rota in *Romana Vineæ* 27. Aprilis 1646. num. 5. coram Eminentissimo Corrado, & 7. Iunij 1647. num. 1. coram eodem, Contr. *discept.* 18. n. 5. & seg.

Fortius mox dicta sibi locum vindicare existimo, quia Capitulum ex informibus documentis, non tam bonorum identitatem, quam eorundem feudalitatem probare satagit; in quo sanè articulo cum iuris præsumptionem contra se habeat, ex quo bona præsumuntur de iure allodialia, Bal. in *cap. 1. §. e contrario, n. 2. de inuest. de re alien. fallat*, Menoch. conf. 395. n. 4. dixi *allegat.* 85. num. 17. & *allegat.* 95. num. 12. lib. 2. quod in casu nostro multo magis procedit, ex quo versatur in prædijs rusticis suapte natura liberis, & allodialibus, Crauet. conf. 662. num. 11 in fin. & num. 14. Caphal. conf. 250. n. 4. & seg. Menoch. conf. 395. num. 5. Surt. conf. 311. sub num. 6. vers. & multo magis, Rolental. de feud. conclus. 14. & in glof. H. Ciarlin. controu. 141. n. 42. Rota in *Auracien. Laudemij* 29. Aprilis 1650. n. 1. & seg. coram Reuer. Cero.

Inde propterea fit, vt vrgentiores pro identitate cum qualitate feudalitatis requirantur probationes, Caphal. conf. 438. n. 21. Surt. conf. 311. num. 15. Duran. dec. 28. sub num. 18. vers. fed etiam Buratt. decif. 276. num. 3. Laurent. Vteli. in verb. *Allodialis, concl. 93. sub num. 4. quæ cum in præsentiarum non extant, ideo nec identitas, nec feudalitas probatæ existunt; cum tamen à Capitulo feudalitatem prætendente eadem probati concludenter debebat, cap. 1. §. inter filiam, & defuncto milite, & ibi Docto. Si de feud. fuer. controuerf. Rota decif. 164. num. 34. par. 6. recent. cum adductis per nos *allegat.* 54. num. 1. lib. 2. Rot. in *Asten. feud.* 18. Iunij 1584. n. 1. seg. & per tot. coram R. P. D. Bubalo.*

Vbi autem citra veritatis dispendium inuestitura, & inuentarium in Archiui legali reperta fuissent, faciemque publicorum præferebant instrumentorum, in nihilo tamen contra tertios potissimum obstitissent. Quandoquidem agens ad deuolutionem rei feudalisi ob lineam finitum, dominium concludenter probare tenetur, Buratt. conf. 292. num. 1. Curt. iun. conf. 156. num. 6. Crauet. conf. 157. num. 13. Mart. conf. 10. num. 59. cum adductis per Thomat. decif. *Macerat.* 60. n. 1. Gratian. *discept. forens.* 533. n. 43. & 44. dixi *allegat.* 81. num. 13. & *allegat.* 83. num. 9. lib. 2. & nunc addo Rot. in *Romana Vineæ* 27. Aprilis 1646. num. 4. 6. & 7. coram Eminentissimo Corrado, & in *Mediolanen. præfens deuolutionis* 11. Februarij 1650. num. 8. coram R. P. D. Melitio, & in *alia Mediolanen. præfens deuolutionis* 1. Iulij 1655. num. 1. 2. 4. & 11. coram eodem Melitio, & in *Vercellen. seu Casalen. bonorum* 10. Maij 1658. num. 1. & 12. coram R. P. D. Beuilagna, nunc impressa apud nos in addit. ad Castill. de *alim. dec.* 127. & in *Romana Vineæ* 21. Iunij 1654. n. 6. coram Reuer. Cero.

At concludens dominij probatio contra nos vti tertios, neque ex inuentario, minùsve ex inuestitura eorundem etiam legalitate præsupposita desumi præsumitur, cap. inter dilectos, præp. fin.

14.

15.

16.

17.

18.

19.

20.

21.

22.

fin. de fid. inftrum. Gratian. d. difcept. 533. num. 44. Thomat. diſt. decif. M. aceras. 60. num. 2. & 3. Roſental. de feud. cap. 6. quaſt. 70. Cyriac. controu. 178. num. 63. & dixi alleg. 10. num. 143. fol. 169. lib. 1. & allegat. 18. num. 12. & allegat. 81. num. 14. lib. 2. quibus accedit Rota in Aſſenſ. Bonorum 17. May 1641. num. 3. & ſeq. coram Illuſtriſſimo & Reuerendiſſimo Epifcopo Pataſino, & in dicta Mediolanen. praetienſe de uoluntatis 11. Februarij 1650. num. 9. & ſeq. coram R. P. D. Melio.

Quibus neque reſiſtit ratiocinatio Reuerendiſſimi Capituli in ſupplicibus libellis Celſ. veſtrae potreſtis, ex eo deducta, quod cum in illis regionibus maior pars bonorum feudalitati obnoxia reperitur; hæc quoque in illis ſita feudalita præſumantur, ſcrtm. in cap. 1. de controu. inter maſcul. & Fem. de benef. Schrad. de feud. pari. 3. cap. 4. num. 54. & 55. dixi alleg. 29. num. 27. & prius allegat. 19. num. 18. & alleg. 54. num. 9. lib. 2. Menoch. conf. 181. num. 98. & præſumpt. 101. n. 11. lib. 3. Cancet. var. reſol. cap. 11. num. 40. lib. 1. Mart. Ventur. conf. 11. n. 96.

Pluribus enim huic obiecto occurritur, & primo non verificari in facto, quod in illis regionibus maior pars bonorum in feudum recognoscatur, & tamen prætendens feudalitatem ex eo quod in regione maior pars bonorum feudalitatis præſentat, ad probare tenetur, ad lare tradita per Surd. confil. 135. & in num. 69. ad 76. & confil. 151. ſub num. 27. vbi quod argumentum procedit, quando agitur de vniſco integrali corpore, vno maſſo, & vno prædio, Menoch. præſumpt. 101. num. 54. lib. 3. Fulgin. de Emphyt. tit. de contr. ſit. Emphyt. quaſt. 35. num. 12. dixi dict. alleg. 54. num. 37. lib. 2. Roſental. de feud. cap. 12. conſulſus, num. 10. & 19. & num. 47.

Deinde quia argumentum huiusmodi à maiori parte non procedit, niſi iu contiguis, & iuter Vaſſallum, & Dominum, vt in cap. 1. in fin. de contr. int. maſc. & Fem. ſcrtm. in cap. Imperialem, numer. 67. de prohib. feud. alien. per Frideric. Roſental. de feud. d. cap. 12. conſulſus, num. 31. & dixi dicta allegat. 54. n. 37. lib. 2.

Tandem quia cum ſumus in clariſ ad præſumptiones recurrendum non venit, l. Continuum 127. §. cum ita, in fin. de verb. oblig. Cyriac. contr. 112. num. 8. & 9. quippe quoniam ad eas tantum in dubio recurritur, hic autem quælibet perplexitas ceſſat, dum in prætenſis Inuentario, atque Inueſtitura quædam præciſe bona deſcribuntur; adeo vt inibi non deſcripta feudalita minimè reputentur, Alexand. confil. 29. num. 35. lib. 1. Schron. de feud. lib. 2. diſput. 7. Theſ. 62. Menoch. de præſumpt. 91. num. 16. lib. 3. Roſental. de feud. cap. 12. conſulſus, 14. num. 32. Bucatt. decif. 276. num. 4. in fin. & num. 5.

Præterquam quod ex precibus Capituli aperitiſſime inferitur ex terris controuerſis adeſſe alodialia, quæ pro reintegratione feudalium à Madruitiis ſuccelluè alienatorum, idem Capitulum prætendit, in tantum quod ratiocinatio eiufdem ducta à maiori parte ad reſiduum deſtruitur; ſi enim ex confeſſione Capituli alodialia adſunt, certè ex eo quod maior pars feudalitatis præſupponitur, exinde totum feudale eſſe non ſequitur; liquidem talia nimirum alodialia præſumuntur, ſi pro talibus habeantur, Curt. iun. confil. 41. numer. 15. prope fin. Surd. confil. 311. num. 33. & ſub num. 58. verſ. reſponderetur etiam, & ſeq. Crauct. confil. 57. num. 2. Rot. in diſt. Ariacien. Landemij 29. Apri-

lis 1650. num. 5. coram Reuerendiſſimo Cerryo.

Cæterum prætenſio Capituli tot alodialia recipiendi, quorū feudalita menſe Epifcopaliſ diſtracta à Madruitiis aſſeruntur, nec iu facto, nec in iure ſubſiſtit. In facto quidem, quia prætenſie alienationes nullibi apparent, & tamen aſſerenti alienata feuda omni probandi incumbit, l. 1. in princ. iuncta gloſſ. in verb. dicuntur, ff. ſi quadrup. pamp. ſecif. dic. Cyriac. controu. 14. n. 8. & contr. 132. num. 19.

In iure autè multo minus; quia cum bona nunc controuerſa de facto per Capitulum occupata, & prius Illuſtriſſimis Baronibus de Caſtrobarco iu ſatiſfactionem eorum crediti iudicialiter aſſignata pro prætenſa feudorum reintegratione iu nihilo proliuſ obnoxia erga Capitulum reputantur; quamvis eum non deſint iuſſuentes, quod pro huiuſmodi reintegrationibus etiam realiſ actio cum hypotheſa competat, Theſaur. g. 84. lib. 2. Cyriac. controu. 282. num. 26. & ſeq. & ibi Flauius Tortus, num. 43. & ſeq.

Attamen contraria opinio ſicuti magis recepta, ita verior exiſtimatur; iuxta quam quoquo modo grauati bona reſtituere, ſi bona diſtrahat perſonali tantum actione ad reintegrandam obſtingitur, Peregrin. de fideicommiſ. art. 40. num. 14. & 15. Ioan. Franc. Andreol. controuerſ. 92. num. 6. ſeq. ac per totam, Merlin. de pignor. & hypoth. lib. 3. quaſt. 3. num. 10. ac per totam, vbi contrariis ſatiſfacit, Hodiern. ad Surd. decif. 76. in fin. Cancet. var. reſol. lib. 1. cap. 2. in moderna inpreſſione, num. 105. Cenſal. ad Peregrin. de fideicommiſ. art. 45. fol. 470. verſ. neque huic conſuſioni, Anton. de Amat. var. reſol. 81. num. 22. & 23. & hanc opinionem quoties de dolofa, & fraudulenta alienatione non conſtat, pluries amplexa eſt Rota, & ſignauerit in Placentina Bonorum 16. Iunij 1653. §. fin. & in Romana fideicommiſſi 24. Aprilis 1654. §. minus autem, verſ. cum valde, coram R. P. D. Zarate, nunc apud nos in addit. ad Caſtillide alim. decif. 92. & in Romana, ſeu Tannen. locorum Montium 17. May 1658. §. nec applicatur coram R. P. D. Priolo, vbi quod ſpeciali fauore pupilli introductum ſit, vt bona adminiſtratoris tacite ei obligata ſint, dixi allegat. 22. num. 3. & alleg. 23. num. 9. & alleg. 24. num. 4. & allegat. 101. num. 10. & ſeq. lib. 3. Aliunde igitur quam ex bonis Illuſtriſſimis Dominis Baronibus aſſignatis prætenſam reintegrationem Capitulum emendicare cogitur.

Hæc autem dicta ſint ex abundanti, ac citra animum ingrediendi merita cauſe, niſi ad magis corroborandum poſſeſſoriorum recuperande, & cum repetita proteſtatione, quod Capitulum in præmiſſis non audiat, antequam ex integro ſpolium purgauerit, quemadmodum ſic de iure cautum ſuperius indicauimus, & comprobant Surd. diſt. confil. 28. num. 58. Cyriac. controu. 389. num. 12. & ſeq. Ciartin. controuerſ. 141. num. 8. ſeq. ac per tot. vbi præciſe, ac in terminis prætendentium feudalitatem materiam proſequitur.

SVMMARIVM.

1. Subſtitutum non agit ad vindicationem rei alienata per heredem grauatum in vita alienantis.
2. Fideicommiſſum relictum poſt mortem dicitur conditionale.
3. Hypotheca etiam generalis cum ſuramento impedit translationem Domini, & num. 8. Speculaſ

cialis inducitur per verba omnium, & singulorum, n. 4. Specialis cum iuramento nullitatem alienationis inducit, n. 6.

5. Pactum de non alienando resultat ex clausula de non contraveniendo. Pactum in iudicio de non alienando impedit alienationem, numero 9.
7. Surd. confil. 331. num. 36. & 37. declaratur.
10. Vusufructuarius proprietatem alienare nequit, & num. 36.
11. Im usufructuarius est debilius iure grauati, aut emphiteutæ.
12. Referens quando disponit, attenditur, & non relatum.
13. Vusufructus formalis non potest dari in Domino rei, sed tantum casualis, quando casualis censetur, n. 14.
15. Hæres grauatus fideicommissio potest alienare pro soluendo ære alieno testatoris.
17. Fideicommissarius pro re alienata habet actionem contra illum possidentem, aut alienantem. Potest agere ante tempus si grauatum dissipat bona, n. 18.
19. Capicula ubi releuatur semper admittenda.

OBSERVATIO CXX.

- A**DVERSUS Dominos Vinacenses motiua per Illustrissimum D. Iudicem accuratissime excitata non parum virgere videntur, dum viuo adhuc hærede grauato ad vindicationem rei alienatæ ex supposito fideicommissio conditionali intemptiue agunt; Siquidem actio huiusmodi non nisi secuta morte alienantis competeret, l. fin. §. fin. autem sub conditione, Cod. Commun. de legat. Odd. de fideic. q. 26. n. 70. Fular. de substit. quest. 554. num. 1. Peregr. de fideicommiss. art. 10. num. 6. & 7. Mart. Medic. ad decis. Senen. examinat. 3. num. 4. Cyriac. controuerf. 143. num. 26. Bellon. iun. confil. 47. num. 20. & 21. Ioann. Franc. Andr. contr. 339. n. 3.
1. Conditionale verò fideicommissum censi eo ipso conuincitur, quod post mortem grauati in iunctum appareat, vt dixi in altera, 8. Assumptum, & comprobatur Odd. de Fideicommiss. quest. 6. num. 68. & q. 10. n. 49. & q. 23. num. 144. & faciunt tradita per Fular. confil. 122. num. 16. Ioan. Franc. Andr. contr. 368. num. 6.

Præsupposita terminorum habilitate præcedens conclusio inconcussa præxisteret; nimirum si Domini Vinacenses ex testamento dumtaxat Fideicommissitentes agerent, & consideraciones inferius dispungendæ non resisterent; Verum quia partes testamentum non acquiescentes, atque ad illius maiorem corroboracionem iuratum cum obligatione expressa bonorum addiderunt; dubio procul facultas alienandi bona fideicommissi à lege non impedita, ex prædicta conuentione prohibita remansit. Siquidem hypotheca etiam generalis iuramento corroborata translationem dominij omnino impedit, iuxta magis receptam opinionem de qua Gratian. discept. forens. 37. n. 22. & seq. Surd. decis. 225. num. 8. Hodiern. ad eundem decis. 56. num. 2. & dist. decis. 225. num. 5. & 6.

3. Vbi quod per generalem obligationem impediatur translatio dominij iuramento interueniente; vbi insuper quod iuramentum speciale inducat hypothecam, ac pactum de non alienando, Rot.

decis. 284. num. 45. 46. & 47. par. 6. recent. late Merlin. de pignor. & hypoth. lib. 4. quest. 140. ex numero 9. ad 20. Fular. de substit. quest. 674. num. 17. Non. Acost. de priuileg. credit. regul. 1. ampliat. 2. num. 56. & reg. 3. limit. 3. num. 28. Altograd. confil. 14. num. 9. lib. 1.

Ponderando insuper, quod obligatio bonorum in emoligacione laudi concepta per clausulam cæteratam obligando, &c. importet obligationem bonorum contrahentium omnium, & singulorum, per quâ specialis hypotheca contrahitur, Surd. confil. 307. n. 5. Cyriac. controu. 10. num. 68. & controu. 308. num. 62. & seq. & controu. 322. n. 37. & controu. 393. num. 16. & 17. Merlin. de pignor. & hypoth. quest. 11. num. 5. lib. 1. & lib. 4. quest. 140. num. 17. Non. Acost. de priuileg. credit. in præfat. ad res. 3. num. 43. & seq. Rota decis. 284. num. 48. par. 6. recent. cum adductis per nos allegat. 101. num. 10. lib. 2.

Supereft videndum an de lure vltra generalem siue specialem hypothecam cum iuramento etiam pactum de non alienando concurrere habeat, & num in facto pactum huiusmodi saltem per acquipollens intercefferit; Ordine autem inuerso procedentes replicamus loco pacti de non alienando, sufficere, quod emoligantes laudum promiserint de non contraveniendo dispositis in eo, vt in terminis animaduertunt Ruin. confil. 18. sub num. 19. vers. Et est dicendum, lib. 1. Bertrand. confil. 185. sub num. 10. vers. forte vera, lib. 3. Surd. confil. 331. num. 13. vers. non obstat, & num. 14. & licet num. 36. & 37. contrarium videatur concludere; eius tamen doctrina huic casui non applicatur, dum vltra tacitam prohibitionem alienandi à lege resultantem, concurrat etiam pactum de non contraveniendo, Merlin. de pignor. & hypoth. lib. 4. quest. 140. num. 14. At de lure, quod sola specialis hypotheca cum iuramento nullitatem alienationis inducat, & translationem dominij impediat, etiam sine pacto de non alienando, comprobant Gratian. discept. forens. 37. num. 22. & seq. præsertim, sub num. 26. vers. illud tamen non erit necessarium cum sufficiat iuramentum, cum adductis supra.

Huic casui doctrinam Surd. confil. 331. num. 36. & 37. non applicari subiungebam ex eo, quia in præfenti casu vltra prohibitionem legis accedit quoque prohibitio contrahentium ob specialem hypothecam, iusurandum, & pactum de non contraveniendo; quo sanè casu per alienationem non transfertur dominium, Doctores in l. 3. Cod. de condit. ob causam, Bero. confil. 22. num. 32. lib. 2. Fular. de substit. d. quest. 674. num. 36. & faciunt tradita per nos, allegat. 56. num. 20. & 25. & allegat. 100. num. 37. lib. 2. Merlin. decis. 583. num. 31. Salgad. in Labyrinth. credit. part. 1. cap. 37. n. 23. & num. 35.

Animaduertendo vltierus, quod Iudex intellecto tenore compromissi, laudi, & transactionis illud, prout iacebat in omnibus eius partibus approbavit; Vnde cum Iudex pactum huiusmodi de contraveniendo, auctoritatem suam optime instructus inperposuerit, perinde reputatur, ac si ipse omnimodam contrauentionem inhiuisset vsque adeo, vt per illam dominij translatio impediatur, per text. in l. Si sciens 26. ff. de contrab. empr. Rol. confil. 62. num. 8. lib. 2. Peregrin. de fideicommiss. art. 51. num. 80. Fular. de substit. d. quest. 674. num. 19.

Plurimum quoque suffragatur consideratio Informantium

formantium pro noſtris principalibus, quod nimirum R. Bernardinus itaqum merus vſufructuarius iuxta prædictam diſpoſitionem laudi, vel potius illius acceptationis ad alienationem proprietatis non niſi nulliter deueniri poterit. Ioann. Franc. Andr. controu. 47. num. 2. & per tot. Mart. Medic. ad decif. Senen. examin. 55. num. 2. ſeq. ac per tot. & decif. 90. num. 6. & per totam. Cyriac. controu. 243. ſub num. 26.

Neque obſtât relatio facta ad teſtamentum, in quo R. Bernardinus ſimpliciter ad reſtituendam hereditatem teſtatoris grauatur, qui in bonis fideicommiſſi plus iuris habet, quam vſufructuarius, ſaſcin l. 1. num. 79. C. de Iur. Emphyt. Alb. conſil. 454. num. 5. Caſtil. de vſufructu. cap. 5. num. 17. Merlin. decif. 546. num. 29. Fulgin. de Emphyt. tit. de var. caduc. queſt. 3. n. 3. Cum enim ex ſcriptura tranſactionis liquido conſtet, quod tranſigentes in hoc voluerint aliter diſponere, quam in teſtamento contineretur, & diſponendi ſic omnimodam facultatem habentes, conſequens ideo fit, vt non reſtringatur diſpoſitio ad terminos ſcripturæ relatæ, Dec. conſil. 325. num. 2. Peregrin. de fideicom. artic. 16. num. 111. in fin. & art. 51. num. 29. in fin. & conſil. 18. num. 11. lib. 1. Seraph. decif. 1283. ſub num. 2. verſ. ſtatim ea non procedit, & ſeq. Fulcr. conſil. 7. num. 17. Beltrami ad Ludou. decif. 439. ſub num. 13.

Quapropter cum tempore laudi, ſeu tranſactionis bona quoad poſſeſſionem, & dominium penes D. Iuliam reperiuntur, & vigore tranſactionis prædictæ in R. Bernardinum non niſi vſufructus tranſſerit, vtque de formali dumtaxat, non autem caſuali huiusmodi tranſitus intelligi debet; cum proprietates penes alios quam vſufructuarius reſideret, & poſt illius mortem conſolidata cum vſufructu in Fideicommiſſariis etiam ex dicta tranſactione petantur debet; l. Reſte dicimus 25. ff. de Verſig. l. 1. Falſus 44. §. vlt. ff. de ſurt. late Mart. Andr. Galuan. de vſufructu. cap. 2. ſub num. 7. verſ. hi ita præhabitis, Rot. apud Merlin. de Legit. decif. 31. num. 7. & decif. 88. num. 3. Seraph. decif. 1365. num. 25. Cyriac. controuerſ. 290. num. 81. & 84. Rota decif. 47. num. 3. part. 6. recent. Ioan. Franc. Andr. controu. 17. ſub num. 18. verſ. formalis, Bellon. de Iur. accreſc. cap. 5. queſt. 10. numero 3. & 9.

Ex quibus manifeſte conſueſcit hos non verſari in vſufructu caſuali, tunc reſultante, quando habenti proprietatem vſufructus ſuperuenit, l. Qui vſufructum 58. & l. Si ita ſtipulatus 126. §. 1. ff. de verb. oblig. l. 5. ff. de vſufructu. Galuan. de vſufructu. cap. 2. num. 1. & per tot. Cephal. conſil. 399. num. 29. & 45. Peregrin. conſil. 62. ſub num. 21. verſ. nec obſtat, lib. 2. Giouagn. conſil. 63. num. 29. & 54. lib. 1. Rota apud Merlin. de legitim. decif. 31. num. 8. & decif. 88. num. 4. & 5. & apud Cenſal. Peregr. dec. 24. num. 17. & decif. 25. num. 6. Ioan. Franc. Andr. controu. 193. num. 14.

Vnde præſuppoſita ex præmiſſis prohibitiō alienationis pluribus de cauſis, & potius ſum ex ſolo Iure vſufructus non applicatur concluſio in motiui ſignata; quod hæres grauatus fideicommiſſo cum expreſſa alienationis prohibitione, adhuc pro diſſolutione æris alieni per teſtatore contracti alienare valeat, Fulcr. de ſubſtit. queſt. 531. num. 1. & ſeq. & queſt. 532. num. 1. & ſeq. & queſt. 541. num. 1. ſeq. & per totas, & latius comprobaui alleg. 5. num. 5. & allegat. 30. num. 26. & alleg. 18. num. 9. & allegat. 45. num. 1. & alleg. 59. num. 29. & allegat. 84. num. 11. & allegat. 125. num. 16. Ioan. Pauli Melij Obſeruar. forenſ.

lib. 3. Siquidem retento Themate ipſius tranſactionis, ac ſuperius traditorum, quod ſcilicet R. Bernardinus ſimplex cenſetur vſufructuarius, neceſſario inferitur, quod niſi nulliter etiam pro reſtitutione dotium, ac ſolutione æris alieni fideicommiſſis ad diſtractionem proprietatum vſufructuandarum maius appoſuerit, Theſ. queſt. forenſ. 32. ſub num. 2. lib. 2. Mart. Cot. var. reſol. 29. num. 31. & 32. lib. 1. vbi dat normam ſoluidi æs alienum teſtatoris, nec in facti ſpecie obſeruari, Caſtil. de vſufructu. cap. 59. num. 20. & ſeq. Salgad. in Labyrinth. cred. part. 1. cap. 2. num. 5. fol. 22. Spad. conſil. 217. num. 4. & 5. lib. 3. Cum ergo proprietates bonorum remanſerit penes D. Iuliam, & vſufructum à ſe tantummodo abdicauerit; proprietates ipſas, nec etiam in diſſolucendo ære alieno vſufructuarius diſtrahere potuit; maxime quia conſolidato, ſeu in tempus conſolidationis vſufructus cum proprietate in vocatos ab obitu R. Bernardini hereditas iuxta tranſactionem tranſire debebat, nec interim iſpemet Reuerend. quicquam circa iſtud innouare, quemadmodum iurata fide de non contrahendo ſe adſtrinxerat.

Ex quibus tametsi omnis prorsus dubitanti anſa remoueat, nihilominus pro maiori prædictorum corroboratiōe nonnulla addere decreui, quæ in motiuis animaduërſa non vidi, & neſcio qualiter inquam cuitati poterunt, ſtantibus circumſtantiis, in quibus facti ſpecies verſatur. Quandoquidem hæres grauatus abique omnimoda ſpe, ſeu totali incapacitate, ac morali ſuſcipiendæ proliſ præexiſtit, Frateres de Vinacetiſ proximè ſuccelluſi ſunt, iamque bona vigore fideicommiſſi ad eos deuoluenda in totum alienata reperiuntur; Quibus ſimul iunctis fideicommiſſario etiam ante purificationem conditionis actionem competere Iuris indubitatiſſimi exiſtimo; quantumvis in altera §. num. autem, & ſeq. queſtionem indeciſam reliquerim; Quæ nunc ad trutinam Iuris iterum reuocata ſatis claram reperio, quia fideicommiſſarius alienanti proximè ſuccelluſus; tam contra alienantem, quam contra occupantem bona fideicommiſſi actionem in iudicio legitimè proponit; vt præter tunc adductos comprobant, Rot. decif. 401. num. 3. & 4. part. 9. ſem. 2. recent. & apud hos in additæ Caſtil. de aliment. decif. 122. Caſtil. ſem. 5. quotidian. controuerſ. cap. 95. §. 14. num. 24. ibi; hæc tamen ex his, quæ ſuperius dicta limitari poterunt, niſi vltimi Maioratus ſuccellor prætentat bona Maioratus eſſe libera; illaque tanquam libera alienare, vel diſſipare cœperit; Pereit. decifion. Portugal. 129. per totam, Sell. decif. 115. à num. 31. lib. 2. Peregrin. de fideicommiſſ. art. 41. ſub num. 5. verſ. eundem poteſt, vbi Cenſal. latiffimè proſequitur fol. 273. concludens id indubitanter procedere, quando hæres grauatus alienando fideicommiſſum diſſipat, Maſtrill. decif. 118. num. 29. & 30. cum adductis per Fontanell. de pact. nupt. clauſ. 4. gloſ. 9. part. 5. num. 28. & ſeq. San Felic. decif. 165. num. 3. Staiban. iun. reſol. 33. num. 9. & 10. Rolmet. de ſend. cap. 9. concluſ. 83. num. 10. vbi conſiderat id eo facilius procedere; quando proximè ſuccelluſus ſus ſuum ex fideicommiſſo in contractum deduxit; & ſic inconcuſſa omnino euadunt quæ diximus, in altera, & Caſus enim noſter, & lublarum mortuum in §. quo enim ad primum.

Ea propter cum R. Bernardinus confectionem Inuentarij iuxta tranſactionem proſequi neglexit;

rit, & mobilium nulla reddita ratione ad stabilium distractionem processerit, negari non potest, quin vocati ad fideicommissum tam ex testamento, quam ex memorata conuentione iustam habuerint causam dubitandi, quod hæres grauatus colludendo cum emptore, & supponendo debita hæreditatis non iustificata, ac distrahendo bona hæreditatis vilissimo pretio hæreditatem ipsam dissipauerit; super quo tanquam præsumptiue saltem resurgente ex actis Vinacensium intentio fundata sit; consequens ideo fit, vt ad istud probandum omniū admitti debeant; semper enim quod capitula ad probandum producta, & deinde probata releuant, admittuntur per text. in l. Ad probationem 21. C. de probat. Gail. præf. obseruat. 81. num. 1. lib. 1. Afflicti. decif. 7. num. 2. ibique Vrsill. num. 3. Caputaq. decif. 68. part. 3. Rot. decif. 416. num. 5. seq. ac per tot. part. 5. recent. & coram Merlin. decif. 795. num. 5. & 6. Post. de manum. obseruat. 84. n. 84. Rot. in Beneuentana, seu nullum iurisdictionis 11. Martij 1654. num. 1. coram R. P. D. Penningero. Relevancia vero capitulum in facti specie conuincitur, dum in ipsis articulatur collusio inter contrahentes, dissipatio bonorum fideicommissi, & læsio enormis; in pretio, quibus simul, aut singulariter concurrentibus, iam diximus fideicommissario adhuc etiam viuente hærede grauato reuocationem alienarum competere.

SYMMARIUM.

- 1 Locupletari nemo debet cum aliena iactura.
- 2 Locupletatio ex quibus probata dicatur.
- 3 Minor non tenetur restituere pretium annullata venditione, nisi pro portione in eius utilitatem versa. Impugnans contractum offerre debet restitutionem pretij pro ut iuris. numer. 4. Receptus scienter non obtinet absolutionem à Iuramento, numero 21. Promocatus à maioribus potest alienare, numero 27.
- 5 Absolutio à Iuramento obtineri debet, antequam quis agat contra contractum iuratum. Duplex imploranda ubi adiuncti duo Iuramenta, num. 6. Non est necessaria confessio de falsitate causæ obligationis, num. 7. A Iuramento operatur, ut quis agere possit, num. 10. A Iuramento, quando solus Pontifex concedat, num. 18. & numer. 28. A Iuramento, quando partis citationem requirit, num. 19. & num. 20. A Iuramento iustam causam requirit, numero 22.
- 8 Decretum Iudicis supplet solemnitates, non causam. Iudicis inducit presumptionem, quod omnia rite processerint, n. 15.
- 9 Statuta, ut plurimum sui commune corrigunt. Non possunt tollere vim Iuramenti, n. 15.
- 11 Alienatio stabilium minoris licita ob as alienum. Amplius, n. 12.
- 14 Falsa causa non potest dici, si ab initio fuit vera, & postea deficiat.
- 16 Iuramentum conualidat contractum minoris sine solemnitatibus celebratum.
- 17 Iuramenti defectus etiam Index laicus cognoscit. Proprij neuo debet esse Index, numero 23.
- 24 Peritrium contrahitur ex Iuramento nullo.

25 Contractus à minore solemniter, & cum Iuramento celebratus non potest dici nullus. Quoad minorem potest dici nullus, & quoad maiores validus, n. 26.

OBSERVATIO CXXI.

MANVÆ Senatus Excellentissimus dubitat, An Dominius Gelminus sit audiendus attento peritrio, & quatenus audiendus, an contractus venditionis factæ per ipsum DD. Fratribus Arrigonis, debeat ex causis deductis pronuntiari ipso Iure nullus. Cuius sanè dubij, vt magis expedita euadat resolutio, illud in quatuor disceptationes diuidendum esse existimamus. Quarum prima erit, an minor petens regressum, seu rescissionem contractus à se solemniter gesti ex capite nullitatis, teneatur prius, antequam actionem in iudicium deducat, restituere, arque actualiter offerre restitutionem pretij. Secunda erit, num possit auditui ob peritrium, in quod incidit, non obstante etiam absolute à iuramento, ac peritrio per eum obtemperata. Tertia, an contractus venditionis nullus ipso Iure veniat declarandus. Quarta, an nullitas contractus pro portione minoris insit in alteram dimidiam rei in contractum deductæ ex latere eius fratris maioris, adeo vt in totum contractus omnino irritus censetur.

Nemiūem posse, nec debere cum alterius iactura locupletari indicat textus in l. locupletari, 48. ff. de reg. iur. & tradunt cumulatim per Barbof. Axiom. 139. num. 1. & per Cytiac. contr. 73. n. 19. & per Rot. decif. 343. num. 6. p. 5. recent. Leoncill. decif. Ferrar. 69. num. 13. Quapropter cum ex facie, & lectura instrumenti venditionis, nec non etiam ex reuolutione processuum appareat de solutione pecuniarum, ac pretij, illudque verum in utilitatem D. Faustini minoris, atque in extinctionem æris alieni, quantum fit pro medietate ipsū tangente succedit conclusio, quod dicatur sufficienter probata illius locupletatio, pupillo, 35. vbi Doctores, ff. de solut. l. pradiorum, 10. C. de præd. minor. Riminald. iun. cons. 77. & 78. Add. ad Cenc. de cens. p. 1. cap. 2. quest. 1. art. 2. num. 6. & seq. & post additiones decif. 140. num. 10. & seq. & decif. 141. num. 27. quæ est decif. 1. part. 1. recent. & penes Duran. decif. 18. & apud Pic. pag. 404. Rota apud eundem Pic. ad Statut. Urb. decif. 60. num. 6. Fenzon. ad Statut. Urb. fol. 421. num. 44. & seq. Tomaf. de Tutor. & Curator. tit. 19. n. 36. 35. fol. 869.

Huic conclusioni altera in consequentiam subnectitur, iuxta quam in eo conueniunt Doctores quod minor quomodolibet agens ad nullitatem contractus à se gesti, & ex quo se euenisse locupletatiorem apparere, teneatur restituere pretium, l. si fundus, 13. §. fin. ff. de reb. eorum. Adde. ad Cenc. de cens. p. 1. cap. 2. quest. 1. art. 2. num. 3. & post tract. dict. decif. 140. numero decimo, & decif. 141. num. 26. Buratt. decif. 814. numero primo, & ibi annotatur Gloss. A. Tomaf. de Tutor. & Curator. de execut. ultim. volunt. numer. 466. titul. 12. Bim. consil. 252. numero quinquagesimo sexto, & versic. & omni casu, Mart. Medic. decif. 68. num. 10. Quam restitutionem an facere teneatur, antequam expectari valeat de iuribus suis circa præsentiam contractus nullitatem in dubium reuocant Doctores; sed tamen omnes concludunt minori agenti ad contractus

I.

2.

3.

4. contractus annulationem impediri ingreffum litis, nifi præcedat, aut cõcomitetur dictiõnem nullitatis contractus oblatio de reftitutione pretij, Roland. *conf. 7 ante n. 29. lib. 3. Caplaia. conf. 207. n. 46. cum feqq. Rimi. iun. conf. 3. n. 80. cum feq. qui fcripferunt in caufa Caftri Velcovati, Cytiac. contr. 303. n. 102. Gram. decif. 66. n. 22. iunilo n. 61. Afflicti. decif. 220. n. 4. & 5. Honded. conf. 34. n. 35. lib. 2. Menoch. conf. 644. fub n. 1. 4. verfic. *refpondi. quod fi minor.* Qui assertioni non obftaret fi opponeretur, ita demum omiffionem oblatiõis de reftituendo accepta per minorem vigore contractus, quem redarguit de nullitate officere, fi pars opponat de huiusmodi oppofitione in præfentiarum neglecta, quoniam aliunde prætendebant DD. Frates de Arrigonibus D. Faulstinum ratione perituri, fcilicet non poffe audiri, ac confequenter nec minus poterat offerre, adeo vt deguftata, difculfa ac refoluta exceptione perituri, ac confequenter eodem Faulstino pofito in cafu audientiar poterit adhuc opponi, feu magis decidendum veniet, an ex defectu oblatiõis reftituendi pretium à iudicio eliminari debeat.*

Aggredior nunc fecundam infpectionem expeditus de prima, pro cuius refolutione fe fe offert ponderandum, quod veniens contra contractum à fe ipfo celebratum cum iuramento ante inchoatum iudicium relaxationem, feu abfolutionem de iuramento obtinere debeat, alias efficitur perituri, utrumque omni actione, & de limine iudicii repelli debet, *fi quis maior, 41. vbi Gloff. & alij omnes. C. de tranf. act. Parif. conf. 26. num. 95. lib. 3. Pic. ad Stat. ur. vrb. c. 151. gloff. 23. n. 17. Rot. apud Fenzon. decif. 137. in prime. & coram Ludouil. decif. 64. n. 1. Martescot. var. refol. 84. lib. 2. cum adductis per Tomal. de Tutor. & Curator. tit. 19. n. 687. pag. 456. & 457. Altograd. conf. 42. n. 6. & n. 21. Statil. Pacific. de Saluian. infpect. 2. cap. 2. n. 362. & 363. & post trall. decif. 13. n. 8. & decif. 92. n. 2. Andr. Cenfal. decif. Lucen. 35. num. 120. Contr. difcept. 23. n. 143. Valeron. de tranf. act. tit. 6. quæst. 3. n. 5. & 6. Catill. decif. 132. n. 10. & 11. repetita decif. 146. part. 8. recent. Quinimo cum in præfenti contractu adfint duo iuramenta, duplex quoque impetrari debebat abfolutio, nec obrepta ab vno tantum fuffragatur ad effectum agendi, Burfat. conf. 355. n. 47. Surd. conf. 38. n. 4. Pic. ad Stat. ur. vrb. cap. 151. gloff. 23. n. 25. Rota apud Fenzon. d. decif. 137. quæ elt decif. 54. apud eund. Pic. Mantica. decif. 169. n. 7. & 8. cum adductis per Tomal. de Tutor. & Curator. tit. 19. n. 689. fol. 457. & num. 721. fol. 461. quibus addo Cytiac. contr. 7. n. 5. Statil. Pacific. de Saluian. infpect. 2. c. 2. n. 364. & post trall. dicta decif. 13. n. 9. & decif. 92. num. 3. Rot. decif. 208. n. 19. part. 9. tom. 1. recent. repetita apud Catill. decif. 272.*

6. Tria, quæ hic opponi poffent minimè aduersario fuffragantur, idèd non obftat primo, quod falutate caufæ detecta, aut de ea confulto ex iufpectione, & lectione inftrumentum, feu aliunde, tunc non fit neceffaria abfolutio à iuramentis, & poffit minor agere etiam non petita abfolutione à iuramento abfq̃ue timore perituri, Socin. conf. 27. n. 26. verfic. *fed poffit lib. 4. Afflicti decif. 263. n. 2. Rot. dec. 102. n. 9. p. 1. diuerf. Burat. decif. 361. per tot. cum relatis per eund. Pic. ad Stat. ur. vrb. d. gloff. 23. n. 23. & post trall. dec. 53. n. 8. Tomal. de Tut. & Curat. tit. 19. n. 766. fol. 470. & n. 773. fol. 471. Valeron. de tranf. act. tit. 6. g. 3. n. 4. Neque obftaret decretum Iudicis in ipfo contractu vèditionis interpofitum, cum illud fuppleat quidè*

7. Iun. Pauli Melij Obferuat. forenf.

folemnitates, minimè verò caufam, c. non licet, l. 1. g. 2. Tomal. de Tut. & Curat. tit. 19. n. 1205. fol. 796. Gratian. difcept. 62.4. n. 16. Secundo non refiftit Statutum Ripertie Salodij in eo, quod difponit *Aufb. sacramenta puerum, C. si aduers. vendit.* fibi locum non vindicare in Communitate Ripertie vfque ad annos viginti completos, vt habetur in currenti proceffu fol. 41. & 43. adeo vt exinde videatur inferri, ex quo verlamur in minore viginti annis, iuramentum non ligaffe perfonam Faulstini de Gelminis, ac pro non appofito haberi, neque abfolutione, cum non præcefferit nexus, aut illaqueatio, non indigniffimè, neque probabilis dubitatio ratio fuffe poffet, quominus Statuta Ius commune, & leges abrogare valeant, quum Statuta ad hoc vnũ cõdita in pluribus apparent, vt Iuris Cafareæ functiones corrigant, Doctores omnes in l. omnes populi. g. ff. de iust. & iur. Altograd. conf. 9. n. 41. & 77. Denum neque officit, quòd fuerit obrepta abfolutio non folum à iuramento, verum etiam à perituri, per quam videbatur datus ingreffus ad agendum ad tradita per Corn. conf. 7. n. 2. & 3. lib. 3. Mandell. conf. 198. n. 1. Burfat. conf. 291. n. 2. cum aliis, quos recentet Pic. ad Stat. ur. vrb. c. 151. gloff. 3. n. 9.

Quoniam primo obiecto replicatur, illud quidem in Iure fibi locum vindicare, fed in facto nõ verificari; neque enim ex fide inftrumentum, nec minus ex reuolutione proceffus apparet, vel vnam apparere poterit hereditatem delatam minori locatam fuiffe fcutis annuis fexcentum decem à libris fex; fi quidem circa illud non potèd dari certa regula, ex quo res locata plures habebat inquilinos, ac in multas partes diuifa exiftebat, adeo vt aliquòd adfint portiones ipfius hereditatis, quæ non funt locatæ annuis verò liuellus fuper dictis proprietatibus exiftens, ftante reductione cenfus D. Gropelick de fcutis 295. cum tamen finito tempore eiusdem reductionis ad fumma fcutorum trecentum quinque afcendat, nec æs alienum conftitit, bar tantummodo in fcutis mille quinguecentum, fed infuper Frates de Prandis creditum cum eadè hereditate habebant de fcutis octogentum, vltra præfentionem D. Cafale, erga quam ipli de Gelminis fuerant cõdemnati. In tantum quòd non nifi calumiofe negari poffit, quin adfentit creditoris ingentis fumme; aliquique ex eis plurimum vigerent, quibus concurrentibus poffit deueniri ad ditractionem rei ftabilis minorum; tamen fatisfactis creditoribus aliquid modicum fupereffet, habita ratione ad reliquum valoris, tradiderunt Simoncell. de decret. lib. 1. tit. 1. aut. n. 55. Bim. d. conf. 252. n. 52. vñque ad 57. Narr. conf. 162. fub num. 5. verfic. *fi enim aliquid modicum.* Tomal. de Tut. & Curat. tit. 18. n. 14. fol. 116.4. & tit. 19. n. 221. fol. 278. & n. 315. fol. 789. quæ tamen dicta funt ex abundanti; nam factis calculis vix aliquid fupererit, vnde falutas caufæ defumpta ex eo, quòd non adfentit creditoris, neque vigerent, ex prædictis omnino profluerit, & expofitio facta per Gelminum in hac potiffimum parte veriffima detegitur; in hac tendendo maxime, quòd fcuta octingenta feptuaginta à libris fex depofita, & quæ fuperant ex pretio portionis eiusdem Faulstini eroganda veniant in folutione æris alieni poft celebratum contractum detecti erga Prandos, & D. Cafalam, adeo vt minor nullis etiam adhibitis folementibus, tanquam conftitutus in neceffaria, atque coacta quodammodo alienatione vendere poterit, vt fe

9.

10.

11.

12.

eximeret ab onere liuellorum, & ære alieno, quod potius quotannis augebatur, quam quod minueretur, l. 3. §. 1. & 2. ff. de reb. eor. Simoncell. de decret. lib. 2. tit. 6. num. 91. & lib. 3. tit. 8. num. 120. Rot. decis. 675. part. 2. recent. Tomal. de Tut. & Curat. tit. 19. num. 317. fol. 781. Bonden. colluct. 16. num. 77. Præterquam quod in ipso curæ instrumento, & consequenter Iudici non fuit expositum æs alienum excedere, aut æquare valorem bonorum, sed cum dictione, quasi, iuxta dispositionem dictæ Conclussionis, accedat etiam prætenso heredum D. Magdalenæ de Dantinis primæ vxoris ipsius D. Laurentij de Gelminis pro restitutione dotis pro medietate, iuxta Statutum Robereti, vbi contractum fuit Matrimonium.

Neque reparandi, & restaurandi ipsam hereditatem necessitatem tollit conuentione inita per D. Laurentium de Gelminis cum Prandis locatoribus, & quod creditum D. Antonij Marteletti penderet ab expensis factis in restauratione vnus domus hereditatis, neque vigeret necessitas reparandi bona ciuilem hereditatis; cum enim contractum appareat tum ex lectura instrumenti, tum ex inspectione oculari earundem proprietatum, atque etiam ex natura negotij, eo quia ædificia etiam Verba quotannis indigent reparatione; inde fit, quod interim standum fir instrumento, pro quo præsumitur, ac pro veritate causarum, attempto decreto solemniter per Iudicem interposito, adeo quod statim præcise instrumento, donec aliud per impugnare volentem probetur, l. c. si Preses, §. Cod. de præd. & aliis r. b. minor. ibi, si falsis allegationibus circumuentum religionem eius probare possit, Pic. ad Statut. Urb. gloss. 21. n. 24. & num. 31. vbi quod cum decretum faciat præsumere contractum esse vtilem, & non damnosum, & num. 32. vbi quod decretum Iudicis cum causæ cognitione operetur, vt credatur verbis enuntiatiuis à Notario prolatis in instrumento, in quo Iudex decretum interposuit, & post tract. decis. 621. num. 1. & 2. eadem repetit Cyriac. controuerf. 182. à num. 7. ad 13. & controu. §. 8. ex num. 2. vbi quod decretum Iudicis facit præsumi interuenisse in actu omnes necessarias solemnitates, & ritus, recte, ac valide celebratum fuisse, nisi minor ostendat contrarium, & Iudicem falsis suggestionibus circumuentum fuisse, Tomal. de Tutor. & Curat. tit. 19. sub num. 3254. deif. simulationis, & fraudis, fol. 801. Fenzon. ad Statut. Urb. cap. 113. num. 23. & 50. Rot. decis. 21. num. 2. & 3. & decis. 74. n. 8. vbi quod causæ expresse in decreto Iudicis præsumantur veræ, donec erroræ conuincantur, p. 5. recent. Gratian. discept. forens. §. 55. num. 15. vbi quod præsumatur pro decreto, vt contractus minoris valeat & omnia dicantur solemniter acta, tollendo omnem suspitionem deli, metus, culpæ, & alterius cuiuscunque nullitatis, & discept. 564. num. 22. vbi quod statim decreto oriatur præsumptio, vt censetur interpositum esse iusta, & rationabili causa, & cum illius cognitione, & cum interuentu omnium solemnitarum requisitarum, ita vt volenti contra illud venire incumbat onus probandi manifeste eius nullitatem, ex quo præsumitur pro Decreto Iudicis non solum quoad solemnitatem requisitam pro iustitia, sed etiam quoad validitatem decreti, & discept. 657. num. 14. & discept. 952. num. 25. & discept. 975. num. 12. Caual. decis. 479. sub num. 1. vers. nam respondebatur, & num. 2. vbi quod decretum Iudicis habeat præsumptionem pro se, quod Iudex se informauecit

de veritate, & iustificatione causarum, aduersus quam præsumptionem requiritur plena, & concludens probatio in allegante contrarium, idem concludit, decis. 482. num. 4. Ludouil. decis. 406. num. 7. & in amor. num. 20. Bonden. colluct. 16. n. 79. & seq. & 84.

Tandem falsitas causæ deducta ex eo, quod expediret Faustino vendere proprietates hereditatis, ne incideret in commissum, aut summa cum ipsius, ac Fratrīs iactura cogereetur relinquere suam patriam, ac deferere bona Salodij, vt se conferret habitatum Mantuam, cum postea Senatus Excellentissimus Mantuæ declarauerit non intrare allegatam caducitatem, ex decisione in hac eadem causā emanata ad exclusionem Ducalis Cameræ, in nihilo refragatur. Tum quia ab amplissimo isto Ordine iudicatum dumtaxat extitit venditionem nunc etiam ex capite nullitatis controuersiam, & tunc ex causā controuentionis impugnatam absque incurfu caducitatis, ac commissi, & impune fieri potuisset, nec se extendit resolutio Senatus ad alteram questionem in eo consistentem, an prædicti fratres de Gelminis prædictas proprietates retinere potuissent absque eo, quod se, & domicilium fixum in hanc patriam contulissent; ex quibus satis dignoscitur allegatam ex aduerso decisionem non influere in veritatem expositionis factæ per dictum de Gelminis, mihi uel exinde falsam reddi. Tum quia circa istud adhuc sub Iudice, ac coram Illustrissimo Ducali Magistratu lis pendet indecisa. Tum quia falsitas causæ debet prouenire ex his, quæ conuincunt in facto, non autem in iure, quemadmodum succedit in presentiarum, qualiter nimirum intelligendum esset Ducale resciptum, numve habitatio censetur apostata tanquam conditio, ac sub pœna commissi. Tum demum quia cum de tempore venditionis istud adhuc indecisum remaneret, superueniens determinatio Illustrissimi Senatus non arguit falsitatem causæ de tempore ipsius venditionis, quia in concernentibus validitatem contractus semper inspicitur tempus contractus, neque possit dici falsa, quæ ab initio habita fuit pro vera, & postea deficiat, Bald. in l. 1. num. 11. C. de condit. instab. & latius prosequitur Ludouil. d. decis. 406. à num. 9. ad 16.

Ad Statutum Riperiæ replicatur, illud constitucere contractum minoris in duplici differentia, vel in ipso minoris contractu intercedunt solemnitates ab eodem Statuto præscriptæ, & tunc nihil disponit circa iuramentum vires, neque illud ieritat, quin potius pro integrali validitate contractus, ac completa solemnitarum forma illud requirit. Vel non interueniunt solemnitates, seu minor contrahit sine ipsis, & tunc minime existente intra vigesimum annum, non vult in eius contractu habere locum, Auth. facta in mat. puer. C. si aduersus vendit. & sic per indirectum vires iuramenti Statutum tollit, quod fieri posse per Statutum laicale, autumant cumulari per Fenzon. ad Statut. Urb. cap. 149. ex num. 31. Pic. ad Statut. Urb. gloss. 23. n. 6. & 7. & post tract. decis. 48. n. 3. Theaur. decis. 66. cum adductis per Amar. var. resol. 23. n. 17. & per Hodiern. ad Surd. decis. 278. n. 21. & n. 35. vbi quod minor propter a. Auth. sacramenta puerum, teneatur ad obseruantiam contractus ex iuramento, quamvis absque solemnitatibus celebrari, vt puta decreto, vel fine Curatoris, aut sine interuentu Cōsanguineorum, vel aliis solemnitatibus, Tomal. de Tutor. & Curator. tit. 19. num. 266. fol. 293. &

13. aliud per impugnare volentem probetur, l. c. si Preses, §. Cod. de præd. & aliis r. b. minor. ibi, si falsis allegationibus circumuentum religionem eius probare possit, Pic. ad Statut. Urb. gloss. 21. n. 24. & num. 31. vbi quod cum decretum faciat præsumere contractum esse vtilem, & non damnosum, & num. 32. vbi quod decretum Iudicis cum causæ cognitione operetur, vt credatur verbis enuntiatiuis à Notario prolatis in instrumento, in quo Iudex decretum interposuit, & post tract. decis. 621. num. 1. & 2. eadem repetit Cyriac. controuerf. 182. à num. 7. ad 13. & controu. §. 8. ex num. 2. vbi quod decretum Iudicis facit præsumi interuenisse in actu omnes necessarias solemnitates, & ritus, recte, ac valide celebratum fuisse, nisi minor ostendat contrarium, & Iudicem falsis suggestionibus circumuentum fuisse, Tomal. de Tutor. & Curat. tit. 19. sub num. 3254. deif. simulationis, & fraudis, fol. 801. Fenzon. ad Statut. Urb. cap. 113. num. 23. & 50. Rot. decis. 21. num. 2. & 3. & decis. 74. n. 8. vbi quod causæ expresse in decreto Iudicis præsumantur veræ, donec erroræ conuincantur, p. 5. recent. Gratian. discept. forens. §. 55. num. 15. vbi quod præsumatur pro decreto, vt contractus minoris valeat & omnia dicantur solemniter acta, tollendo omnem suspitionem deli, metus, culpæ, & alterius cuiuscunque nullitatis, & discept. 564. num. 22. vbi quod statim decreto oriatur præsumptio, vt censetur interpositum esse iusta, & rationabili causa, & cum illius cognitione, & cum interuentu omnium solemnitarum requisitarum, ita vt volenti contra illud venire incumbat onus probandi manifeste eius nullitatem, ex quo præsumitur pro Decreto Iudicis non solum quoad solemnitatem requisitam pro iustitia, sed etiam quoad validitatem decreti, & discept. 657. num. 14. & discept. 952. num. 25. & discept. 975. num. 12. Caual. decis. 479. sub num. 1. vers. nam respondebatur, & num. 2. vbi quod decretum Iudicis habeat præsumptionem pro se, quod Iudex se informauecit

14.

15.

16.

& num. 607. fol. 341. Mart. Medic. ad decif. Senen. examinat. 17. num. 10. Altograd. conf. 5. num. 46. & feq. Cigala de action. 8. item fi quis postulante. n. 24. Ioan. Franc. Andreol. contron. 3. num. 7. & contron. 6. num. 38. & 39. cum finil. ibi. adeo ut Statutum Ripariæ vites iuramentum infringere ita demum intellexerit, fi adhabeatur, seu præfetur in contractu per minorem abfque folemnitatibus celebrato. Vnde talis Statuti difpofitio huic cafui non applicatur; quippe quia validitas contractus non deducitur ex fimplici iuramento, fed ex interuentu, & obferuantia ad vnguem folemnitatum à Statuto huiusmodi requifitarum.

Neque aditus ad agendum ratione iuramenti, & ob periculum perituri ocellus, propter obtentam à iuramento relaxationem patens effectus fuit; quippe quia abfolutio prædicta viribus non fubfiftit, ac virio fuo, & obreptionis laborat, quos fanè defectus abfolutionis à iuramento etiam coram Iudice laico cognofci poffe admittunt, Crauet. conf. 7. sub num. 7. Roland. conf. 34. num. 5. & 10. lib. 1. Cyriac. dil. contron. 7. num. 9. Farinac. quæff. 8. num. 44. & 145. Tomal. de Tutor. & Curat. tit. 19. num. 712. fol. 460. & sub num. 119. sub verf. per iuro non conceditur, ibi. de huiusmodi auiem abfolutione, fol. 511. Subrepticia ergo, seu inanis redditur abfolutio, vti obtenta ab Epifcopo poft litis conteftationem, ac iuramento contrauentione, quo cafu minor iurans non poteft ab Epifcopo, vel alio inferiori à Papa, abfolyti, & relaxari à iuramento, & fi abfolyatur, non fuffragatur abfolutio, Felin. in c. 1. num. 28. extr. de iur. iuran. Surd. conf. 327. num. 18. Pic. ad Statut. Verb. gloff. 23. num. 44. & num. 45. vbi quod prius pter debeat abfolutio à perituro, & poft à iuramento, & poft tract. decif. 34. num. 6. & 7. vbi quod abfolutionem à perituro folus Papa cõcedit, quæ eft decif. 137. apud Fenzon. ad ideam Statut. Gratian. difcept. forenf. 470. num. 40. cum adductis per Altograd. videndum conf. 41. num. 26. 27. & 28. & lacinis per Statil. Pacine. de Saluian. inf. pet. 2. cap. 2. num. 368. cum tribus feqq. & poft tract. decif. 95. per tot. per Tomal. de Tutor. & Curat. tit. 19. n. 317. fol. 299. & sub n. 119. verf. ab Epifcopo locis, fol. 511. Vnde cum hic ptius à iuramento, fuffeiffet à perituro obtenta appareat abfolutio, & poft ea omnino deficiat; inanis quoq; euadit eadem abfolutio, vti impetrata, seu extorta

parte minime citata, quauis enim regulariter non requiratur partis citatio in obtinenda abfolutione, Ioan. Franc. Andreol. contr. 3. n. 26. in fin. cumulat Tomal. de Tut. & Curat. tit. 19. n. 696. fol. 458. Pic. ad Statut. Verb. d. gloff. 23. n. 47. Attamen fallit conclusio in abfolutione à perituro, quia cum ex contrauentione quæritum fit ius patti, non poteft anferri ipfa non citata, Bocc. ad cõf. tit. March. gloff. 2. n. 40. & feq. Pic. ad Statut. Verb. d. gloff. 23. n. 48. Tomal. de Tut. & Curat. tit. 19. n. 717. fol. 460. Præterquam quod abfolutionem à iuramento minor obtinere nequit, ex quo fe deceptum præterdant, fi non fuit deceptus ignoranter, fed fcienti, Capyc. decif. 159. n. 27. Merend. contr. iur. lib. 1. c. 1. n. 9. in fin. cum aliis, quos allegat, & fequitur Altograd. conf. 5. n. 10. & 51. vbi in minore feptendecim annorum, qualis erat Gelmus, in quo præfinitur habuiffe noticiam omnium in contractu à fe gefto contentorum. Ultra quod iuxta magis receptam opinionem abfolutio à iuramento concedi non debet, nifi concedenti conftet faltem femiplenè de iufta caufa contraueniendi iuramento, aliàs conce-

dens abfolutionem abfque iufta caufa, grauior peccat, ipfæque inualida exiftit, ad notata poft alios, per Altograd. conf. 42. num. 24. & 25. Neque Gelmus à petenda relaxatione à iuramento excufari poterat ad euitandum periculum, eo quod crediderit iuramentum effe uuln, tanquam per fraudem, ac dolum extortum fuper contractu gefto à minore fub falhis allegationibus neceffitatis, atque vt litatis, quia nemo debet effe iudex proprii iuramenti, Ludouic. decif. 64. num. 6. Rot. poft Pic. ad Statut. Verb. decif. 54. num. 4. quæ eft decif. 137. penes Fenzon. ad ideam Statut. ea ratione, quia non debet quæ effe iudex proprii iuramenti, nam ex iuramento nullo contrahitur perituri, Gratian. difcept. forenf. 576. num. 21. & 12. Marchefan. de commiff. relaxat. iur. ad eff. agendi, sub num. 6. Altograd. conf. 27. sub n. 38. verf. iamen iuris efl.

Succedit ex prædictis refolutio tertie infpectionis; cum enim intercefferit decretum Iudicis cum caufatione cognitione, quæ ab impietis filitibus optinè defenduntur, accefferitque duplex iuramentum iunctis aliis tum Statuti, tum Iuris communis folemnitatibus; inde fit, quod contractus à Gelmio minore geftus ipfo iure nullus nequiquam dici valeat, lex quæ Tutor. res. 22. C. de adminiftrat. Tutor. Cyriac. contron. 29. n. 40. & feq. Fenzon. ad Statut. Verb. d. cap. 182. n. 53. & feq. infinitos cumulat Tomal. de Tut. & Curat. tit. 18. num. 10. fol. 163. cum præfertim adductis eundem contractum adhibitis folemnitatibus cum Iudicis decreto initum nihil releuans oppofitum, aut probatum extiterit, & tamen impugnans contractum à minore folemniter geftum fub pretextu falutatis caufatum, caufas ipfæ falutatis allegare non fufficiat, fed plenè, ac concludenter probari debeant, vt fuperius iam diximus.

Ex quibus fupercflum omnino euadit quædam difpungere infpectionem; præfuppofita namque validitate totius contractus non intrat amplius difputatio circa validitatem ad minus medietatis ad fratrem maiorem fpectantis, in quo articulo, ne cum penitus intactum relinquam, conueniunt Doctores, quod vbi plures contrahunt, & diftrahunt rem aliquam communem, ac pro indiuifo poffeffam, inter quos adfint minores, fi in eodem contractu deficiant folemnitates quoad perfonas minorum, ac per confequens irritetur contractus; firmus tamen manet quoad maiores, qui poterant legitimè, & de iure cõtrahere fub iudicis minorum perfonis, eorumque portionibus, Iff. Titius, & Scia. 49. vbi Scribentes ff. de fideiuf. l. vnic. C. fi in commun. eademque caufas l. Tutor. 47. §. Curat. ff. de min. Odd. de reftit. in int. 46. n. 3. Herting. de fideiuf. c. 27. p. 2. ex n. 65. Franc. decif. 400. n. 10. Gratian. difcept. forenf. 155. n. 9. & 10. Cæpol. conf. 12. alias §. 1. per tot. vol. 2. in ciuil. Natt. conf. 162. n. 11. Cyriac. contron. 198. n. 21. & contr. 187. n. 56. Manent. dec. 13. n. 16. Quæ tamen dicta funt ex abundantia, quoniam minor rem habens, ac poffidens communem cum maiori, quæ commodam non recipiat diuifionem, prouocatus à maiori fimpliciter alienante, portionem quoque fua abfque folemnitatibus diftrahere non prohibetur, Iff. pu. pillor. 7. in princ. vbi Gloff. in verb. neceffariis, ff. de reb. cor. Cyriac. contr. 147. n. 1. cum adductis fupra pro validitate alienationis ex capite neceffitatis, & caufa luendi æs alienum, Bond. collucl. 16.

Ioan. Pauli Melij Obferuat. forenf.

23. ad Statut. Verb. decif. 54. num. 4. quæ eft decif. 137. penes Fenzon. ad ideam Statut. ea ratione, quia non debet quæ effe iudex proprii iuramenti, nam ex iuramento nullo contrahitur perituri, Gratian. difcept. forenf. 576. num. 21. & 12. Marchefan. de commiff. relaxat. iur. ad eff. agendi, sub num. 6. Altograd. conf. 27. sub n. 38. verf. iamen iuris efl.

24. Succeedit ex prædictis refolutio tertie infpectionis; cum enim intercefferit decretum Iudicis cum caufatione cognitione, quæ ab impietis filitibus optinè defenduntur, accefferitque duplex iuramentum iunctis aliis tum Statuti, tum Iuris communis folemnitatibus; inde fit, quod contractus à Gelmio minore geftus ipfo iure nullus nequiquam dici valeat, lex quæ Tutor. res. 22. C. de adminiftrat. Tutor. Cyriac. contron. 29. n. 40. & feq. Fenzon. ad Statut. Verb. d. cap. 182. n. 53. & feq. infinitos cumulat Tomal. de Tut. & Curat. tit. 18. num. 10. fol. 163. cum præfertim adductis eundem contractum adhibitis folemnitatibus cum Iudicis decreto initum nihil releuans oppofitum, aut probatum extiterit, & tamen impugnans contractum à minore folemniter geftum fub pretextu falutatis caufatum, caufas ipfæ falutatis allegare non fufficiat, sed plenè, ac concludenter probari debeant, vt fuperius iam diximus.

25. Ex quibus fupercflum omnino euadit quædam difpungere infpectionem; præfuppofita namque validitate totius contractus non intrat amplius difputatio circa validitatem ad minus medietatis ad fratrem maiorem fpectantis, in quo articulo, ne cum penitus intactum relinquam, conueniunt Doctores, quod vbi plures contrahunt, & diftrahunt rem aliquam communem, ac pro indiuifo poffeffam, inter quos adfint minores, fi in eodem contractu deficiant folemnitates quoad perfonas minorum, ac per confequens irritetur contractus; firmus tamen manet quoad maiores, qui poterant legitimè, & de iure cõtrahere fub iudicis minorum perfonis, eorumque portionibus, Iff. Titius, & Scia. 49. vbi Scribentes ff. de fideiuf. l. vnic. C. fi in commun. eademque caufas l. Tutor. 47. §. Curat. ff. de min. Odd. de reftit. in int. 46. n. 3. Herting. de fideiuf. c. 27. p. 2. ex n. 65. Franc. decif. 400. n. 10. Gratian. difcept. forenf. 155. n. 9. & 10. Cæpol. conf. 12. alias §. 1. per tot. vol. 2. in ciuil. Natt. conf. 162. n. 11. Cyriac. contron. 198. n. 21. & contr. 187. n. 56. Manent. dec. 13. n. 16. Quæ tamen dicta funt ex abundantia, quoniam minor rem habens, ac poffidens communem cum maiori, quæ commodam non recipiat diuifionem, prouocatus à maiori fimpliciter alienante, portionem quoque fua abfque folemnitatibus diftrahere non prohibetur, Iff. pu. pillor. 7. in princ. vbi Gloff. in verb. neceffariis, ff. de reb. cor. Cyriac. contr. 147. n. 1. cum adductis fupra pro validitate alienationis ex capite neceffitatis, & caufa luendi æs alienum, Bond. collucl. 16.

26. Ex quibus fupercflum omnino euadit quædam difpungere infpectionem; præfuppofita namque validitate totius contractus non intrat amplius difputatio circa validitatem ad minus medietatis ad fratrem maiorem fpectantis, in quo articulo, ne cum penitus intactum relinquam, conueniunt Doctores, quod vbi plures contrahunt, & diftrahunt rem aliquam communem, ac pro indiuifo poffeffam, inter quos adfint minores, fi in eodem contractu deficiant folemnitates quoad perfonas minorum, ac per confequens irritetur contractus; firmus tamen manet quoad maiores, qui poterant legitimè, & de iure cõtrahere fub iudicis minorum perfonis, eorumque portionibus, Iff. Titius, & Scia. 49. vbi Scribentes ff. de fideiuf. l. vnic. C. fi in commun. eademque caufas l. Tutor. 47. §. Curat. ff. de min. Odd. de reftit. in int. 46. n. 3. Herting. de fideiuf. c. 27. p. 2. ex n. 65. Franc. decif. 400. n. 10. Gratian. difcept. forenf. 155. n. 9. & 10. Cæpol. conf. 12. alias §. 1. per tot. vol. 2. in ciuil. Natt. conf. 162. n. 11. Cyriac. contron. 198. n. 21. & contr. 187. n. 56. Manent. dec. 13. n. 16. Quæ tamen dicta funt ex abundantia, quoniam minor rem habens, ac poffidens communem cum maiori, quæ commodam non recipiat diuifionem, prouocatus à maiori fimpliciter alienante, portionem quoque fua abfque folemnitatibus diftrahere non prohibetur, Iff. pu. pillor. 7. in princ. vbi Gloff. in verb. neceffariis, ff. de reb. cor. Cyriac. contr. 147. n. 1. cum adductis fupra pro validitate alienationis ex capite neceffitatis, & caufa luendi æs alienum, Bond. collucl. 16.

27. Ex quibus fupercflum omnino euadit quædam difpungere infpectionem; præfuppofita namque validitate totius contractus non intrat amplius difputatio circa validitatem ad minus medietatis ad fratrem maiorem fpectantis, in quo articulo, ne cum penitus intactum relinquam, conueniunt Doctores, quod vbi plures contrahunt, & diftrahunt rem aliquam communem, ac pro indiuifo poffeffam, inter quos adfint minores, fi in eodem contractu deficiant folemnitates quoad perfonas minorum, ac per confequens irritetur contractus; firmus tamen manet quoad maiores, qui poterant legitimè, & de iure cõtrahere fub iudicis minorum perfonis, eorumque portionibus, Iff. Titius, & Scia. 49. vbi Scribentes ff. de fideiuf. l. vnic. C. fi in commun. eademque caufas l. Tutor. 47. §. Curat. ff. de min. Odd. de reftit. in int. 46. n. 3. Herting. de fideiuf. c. 27. p. 2. ex n. 65. Franc. decif. 400. n. 10. Gratian. difcept. forenf. 155. n. 9. & 10. Cæpol. conf. 12. alias §. 1. per tot. vol. 2. in ciuil. Natt. conf. 162. n. 11. Cyriac. contron. 198. n. 21. & contr. 187. n. 56. Manent. dec. 13. n. 16. Quæ tamen dicta funt ex abundantia, quoniam minor rem habens, ac poffidens communem cum maiori, quæ commodam non recipiat diuifionem, prouocatus à maiori fimpliciter alienante, portionem quoque fua abfque folemnitatibus diftrahere non prohibetur, Iff. pu. pillor. 7. in princ. vbi Gloff. in verb. neceffariis, ff. de reb. cor. Cyriac. contr. 147. n. 1. cum adductis fupra pro validitate alienationis ex capite neceffitatis, & caufa luendi æs alienum, Bond. collucl. 16.

28. Ex quibus fupercflum omnino euadit quædam difpungere infpectionem; præfuppofita namque validitate totius contractus non intrat amplius difputatio circa validitatem ad minus medietatis ad fratrem maiorem fpectantis, in quo articulo, ne cum penitus intactum relinquam, conueniunt Doctores, quod vbi plures contrahunt, & diftrahunt rem aliquam communem, ac pro indiuifo poffeffam, inter quos adfint minores, fi in eodem contractu deficiant folemnitates quoad perfonas minorum, ac per confequens irritetur contractus; firmus tamen manet quoad maiores, qui poterant legitimè, & de iure cõtrahere fub iudicis minorum perfonis, eorumque portionibus, Iff. Titius, & Scia. 49. vbi Scribentes ff. de fideiuf. l. vnic. C. fi in commun. eademque caufas l. Tutor. 47. §. Curat. ff. de min. Odd. de reftit. in int. 46. n. 3. Herting. de fideiuf. c. 27. p. 2. ex n. 65. Franc. decif. 400. n. 10. Gratian. difcept. forenf. 155. n. 9. & 10. Cæpol. conf. 12. alias §. 1. per tot. vol. 2. in ciuil. Natt. conf. 162. n. 11. Cyriac. contron. 198. n. 21. & contr. 187. n. 56. Manent. dec. 13. n. 16. Quæ tamen dicta funt ex abundantia, quoniam minor rem habens, ac poffidens communem cum maiori, quæ commodam non recipiat diuifionem, prouocatus à maiori fimpliciter alienante, portionem quoque fua abfque folemnitatibus diftrahere non prohibetur, Iff. pu. pillor. 7. in princ. vbi Gloff. in verb. neceffariis, ff. de reb. cor. Cyriac. contr. 147. n. 1. cum adductis fupra pro validitate alienationis ex capite neceffitatis, & caufa luendi æs alienum, Bond. collucl. 16.

29. Ex quibus fupercflum omnino euadit quædam difpungere infpectionem; præfuppofita namque validitate totius contractus non intrat amplius difputatio circa validitatem ad minus medietatis ad fratrem maiorem fpectantis, in quo articulo, ne cum penitus intactum relinquam, conueniunt Doctores, quod vbi plures contrahunt, & diftrahunt rem aliquam communem, ac pro indiuifo poffeffam, inter quos adfint minores, fi in eodem contractu deficiant folemnitates quoad perfonas minorum, ac per confequens irritetur contractus; firmus tamen manet quoad maiores, qui poterant legitimè, & de iure cõtrahere fub iudicis minorum perfonis, eorumque portionibus, Iff. Titius, & Scia. 49. vbi Scribentes ff. de fideiuf. l. vnic. C. fi in commun. eademque caufas l. Tutor. 47. §. Curat. ff. de min. Odd. de reftit. in int. 46. n. 3. Herting. de fideiuf. c. 27. p. 2. ex n. 65. Franc. decif. 400. n. 10. Gratian. difcept. forenf. 155. n. 9. & 10. Cæpol. conf. 12. alias §. 1. per tot. vol. 2. in ciuil. Natt. conf. 162. n. 11. Cyriac. contron. 198. n. 21. & contr. 187. n. 56. Manent. dec. 13. n. 16. Quæ tamen dicta funt ex abundantia, quoniam minor rem habens, ac poffidens communem cum maiori, quæ commodam non recipiat diuifionem, prouocatus à maiori fimpliciter alienante, portionem quoque fua abfque folemnitatibus diftrahere non prohibetur, Iff. pu. pillor. 7. in princ. vbi Gloff. in verb. neceffariis, ff. de reb. cor. Cyriac. contr. 147. n. 1. cum adductis fupra pro validitate alienationis ex capite neceffitatis, & caufa luendi æs alienum, Bond. collucl. 16.

30. Ex quibus fupercflum omnino euadit quædam difpungere infpectionem; præfuppofita namque validitate totius contractus non intrat amplius difputatio circa validitatem ad minus medietatis ad fratrem maiorem fpectantis, in quo articulo, ne cum penitus intactum relinquam, conueniunt Doctores, quod vbi plures contrahunt, & diftrahunt rem aliquam communem, ac pro indiuifo poffeffam, inter quos adfint minores, fi in eodem contractu deficiant folemnitates quoad perfonas minorum, ac per confequens irritetur contractus; firmus tamen manet quoad maiores, qui poterant legitimè, & de iure cõtrahere fub iudicis minorum perfonis, eorumque portionibus, Iff. Titius, & Scia. 49. vbi Scribentes ff. de fideiuf. l. vnic. C. fi in commun. eademque caufas l. Tutor. 47. §. Curat. ff. de min. Odd. de reftit. in int. 46. n. 3. Herting. de fideiuf. c. 27. p. 2. ex n. 65. Franc. decif. 400. n. 10. Gratian. difcept. forenf. 155. n. 9. & 10. Cæpol. conf. 12. alias §. 1. per tot. vol. 2. in ciuil. Natt. conf. 162. n. 11. Cyriac. contron. 198. n. 21. & contr. 187. n. 56. Manent. dec. 13. n. 16. Quæ tamen dicta funt ex abundantia, quoniam minor rem habens, ac poffidens communem cum maiori, quæ commodam non recipiat diuifionem, prouocatus à maiori fimpliciter alienante, portionem quoque fua abfque folemnitatibus diftrahere non prohibetur, Iff. pu. pillor. 7. in princ. vbi Gloff. in verb. neceffariis, ff. de reb. cor. Cyriac. contr. 147. n. 1. cum adductis fupra pro validitate alienationis ex capite neceffitatis, & caufa luendi æs alienum, Bond. collucl. 16.

31. Ex quibus fupercflum omnino euadit quædam difpungere infpectionem; præfuppofita namque validitate totius contractus non intrat amplius difputatio circa validitatem ad minus medietatis ad fratrem maiorem fpectantis, in quo articulo, ne cum penitus intactum relinquam, conueniunt Doctores, quod vbi plures contrahunt, & diftrahunt rem aliquam communem, ac pro indiuifo poffeffam, inter quos adfint minores, fi in eodem contractu deficiant folemnitates quoad perfonas minorum, ac per confequens irritetur contractus; firmus tamen manet quoad maiores, qui poterant legitimè, & de iure cõtrahere fub iudicis minorum perfonis, eorumque portionibus, Iff. Titius, & Scia. 49. vbi Scribentes ff. de fideiuf. l. vnic. C. fi in commun. eademque caufas l. Tutor. 47. §. Curat. ff. de min. Odd. de reftit. in int. 46. n. 3. Herting. de fideiuf. c. 27. p. 2. ex n. 65. Franc. decif. 400. n. 10. Gratian. difcept. forenf. 155. n. 9. & 10. Cæpol. conf. 12. alias §. 1. per tot. vol. 2. in ciuil. Natt. conf. 162. n. 11. Cyriac. contron. 198. n. 21. & contr. 187. n. 56. Manent. dec. 13. n. 16. Quæ tamen dicta funt ex abundantia, quoniam minor rem habens, ac poffidens communem cum maiori, quæ commodam non recipiat diuifionem, prouocatus à maiori fimpliciter alienante, portionem quoque fua abfque folemnitatibus diftrahere non prohibetur, Iff. pu. pillor. 7. in princ. vbi Gloff. in verb. neceffariis, ff. de reb. cor. Cyriac. contr. 147. n. 1. cum adductis fupra pro validitate alienationis ex capite neceffitatis, & caufa luendi æs alienum, Bond. collucl. 16.

32. Ex quibus fupercflum omnino euadit quædam difpungere infpectionem; præfuppofita namque validitate totius contractus non intrat amplius difputatio circa validitatem ad minus medietatis ad fratrem maiorem fpectantis, in quo articulo, ne cum penitus intactum relinquam, conueniunt Doctores, quod vbi plures contrahunt, & diftrahunt rem aliquam communem, ac pro indiuifo poffeffam, inter quos adfint minores, fi in eodem contractu deficiant folemnitates quoad perfonas minorum, ac per confequens irritetur contractus; firmus tamen manet quoad maiores, qui poterant legitimè, & de iure cõtrahere fub iudicis minorum perfonis, eorumque portionibus, Iff. Titius, & Scia. 49. vbi Scribentes ff. de fideiuf. l. vnic. C. fi in commun. eademque caufas l. Tutor. 47. §. Curat. ff. de min. Odd. de reftit. in int. 46. n. 3. Herting. de fideiuf. c. 27. p. 2. ex n. 65. Franc. decif. 400. n. 10. Gratian. difcept. forenf. 155. n. 9. & 10. Cæpol. conf. 12. alias §. 1. per tot. vol. 2. in ciuil. Natt. conf. 162. n. 11. Cyriac. contron. 198. n. 21. & contr. 187. n. 56. Manent. dec. 13. n. 16. Quæ tamen dicta funt ex abundantia, quoniam minor rem habens, ac poffidens communem cum maiori, quæ commodam non recipiat diuifionem, prouocatus à maiori fimpliciter alienante, portionem quoque fua abfque folemnitatibus diftrahere non prohibetur, Iff. pu. pillor. 7. in princ. vbi Gloff. in verb. neceffariis, ff. de reb. cor. Cyriac. contr. 147. n. 1. cum adductis fupra pro validitate alienationis ex capite neceffitatis, & caufa luendi æs alienum, Bond. collucl. 16.

33. Ex quibus fupercflum omnino euadit quædam difpungere infpectionem; præfuppofita namque validitate totius contractus non intrat amplius difputatio circa validitatem ad minus medietatis ad fratrem maiorem fpectantis, in quo articulo, ne cum penitus intactum relinquam, conueniunt Doctores, quod vbi plures contrahunt, & diftrahunt rem aliquam communem, ac pro indiuifo poffeffam, inter quos adfint minores, fi in eodem contractu deficiant folemnitates quoad perfonas minorum, ac per confequens irritetur contractus; firmus tamen manet quoad maiores, qui poterant legitimè, & de iure cõtrahere fub iudicis minorum perfonis, eorumque portionibus, Iff. Titius, & Scia. 49. vbi Scribentes ff. de fideiuf. l. vnic. C. fi in commun. eademque caufas l. Tutor. 47. §. Curat. ff. de min. Odd. de reftit. in int. 46. n. 3. Herting. de fideiuf. c. 27. p. 2. ex n. 65. Franc. decif. 400. n. 10. Gratian. difcept. forenf. 155. n. 9. & 10. Cæpol. conf. 12. alias §. 1. per tot. vol. 2. in ciuil. Natt. conf. 162. n. 11. Cyriac. contron. 198. n. 21. & contr. 187. n. 56. Manent. dec. 13. n. 16. Quæ tamen dicta funt ex abundantia, quoniam minor rem habens, ac poffidens communem cum maiori, quæ commodam non recipiat diuifionem, prouocatus à maiori fimpliciter alienante, portionem quoque fua abfque folemnitatibus diftrahere non prohibetur, Iff. pu. pillor. 7. in princ. vbi Gloff. in verb. neceffariis, ff. de reb. cor. Cyriac. contr. 147. n. 1. cum adductis fupra pro validitate alienationis ex capite neceffitatis, & caufa luendi æs alienum, Bond. collucl. 16.

34. Ex quibus fupercflum omnino euadit quædam difpungere infpectionem; præfuppofita namque validitate totius contractus non intrat amplius difputatio circa validitatem ad minus medietatis ad fratrem maiorem fpectantis, in quo articulo, ne cum penitus intactum relinquam, conueniunt Doctores, quod vbi plures contrahunt, & diftrahunt rem aliquam communem, ac pro indiuifo poffeffam, inter quos adfint minores, fi in eodem contractu deficiant folemnitates quoad perfonas minorum, ac per confequens irritetur contractus; firmus tamen manet quoad maiores, qui poterant legitimè, & de iure cõtrahere fub iudicis minorum perfonis, eorumque portionibus, Iff. Titius, & Scia. 49. vbi Scribentes ff. de fideiuf. l. vnic. C. fi in commun. eademque caufas l. Tutor. 47. §. Curat. ff. de min. Odd. de reftit. in int. 46. n. 3. Herting. de fideiuf. c. 27. p. 2. ex n. 65. Franc. decif. 400. n. 10. Gratian. difcept. forenf. 155. n. 9. & 10. Cæpol. conf. 12. alias §. 1. per tot. vol. 2. in ciuil. Natt. conf. 162. n. 11. Cyriac. contron. 198. n. 21. & contr. 187. n. 56. Manent. dec. 13. n. 16. Quæ tamen dicta funt ex abundantia, quoniam minor rem habens, ac poffidens communem cum maiori, quæ commodam non recipiat diuifionem, prouocatus à maiori fimpliciter alienante, portionem quoque fua abfque folemnitatibus diftrahere non prohibetur, Iff. pu. pillor. 7. in princ. vbi Gloff. in verb. neceffariis, ff. de reb. cor. Cyriac. contr. 147. n. 1. cum adductis fupra pro validitate alienationis ex capite neceffitatis, & caufa luendi æs alienum, Bond. collucl. 16.

35. Ex quibus fupercflum omnino euadit quædam difpungere infpectionem; præfuppofita namque validitate totius contractus non intrat amplius difputatio circa validitatem ad minus medietatis ad fratrem maiorem fpectantis, in quo articulo, ne cum penitus intactum relinquam, conueniunt Doctores, quod vbi plures contrahunt, & diftrahunt rem aliquam communem, ac pro indiuifo poffeffam, inter quos adfint minores, fi in eodem contractu deficiant folemnitates quoad perfonas minorum, ac per confequens irritetur contractus; firmus tamen manet quoad maiores, qui poterant legitimè, & de iure cõtrahere fub iudicis minorum perfonis, eorumque portionibus, Iff. Titius, & Scia. 49. vbi Scribentes ff. de fideiuf. l. vnic. C. fi in commun. eademque caufas l. Tutor. 47. §. Curat. ff. de min. Odd. de reftit. in int. 46. n. 3. Herting. de fideiuf. c. 27. p. 2. ex n. 65. Franc. decif. 400. n. 10. Gratian. difcept. forenf. 155. n. 9. & 10. Cæpol. conf. 12. alias §. 1. per tot. vol. 2. in ciuil. Natt. conf. 162. n. 11. Cyriac. contron. 198. n. 21. & contr. 187. n. 56. Manent. dec. 13. n. 16. Quæ tamen dicta funt ex abundantia, quoniam minor rem habens, ac poffidens communem cum maiori, quæ commodam non recipiat diuifionem, prouocatus à maiori fimpliciter alienante, portionem quoque fua abfque folemnitatibus diftrahere non prohibetur, Iff. pu. pillor. 7. in princ. vbi Gloff. in verb. neceffariis, ff. de reb. cor. Cyriac. contr. 147. n. 1. cum adductis fupra pro validitate alienationis ex capite neceffitatis, & caufa luendi æs alienum, Bond. collucl. 16.

36. Ex quibus fupercflum omnino euadit quædam difpungere infpectionem; præfuppofita namque validitate totius contractus non intrat amplius difputatio circa validitatem ad minus medietatis ad fratrem maiorem fpectantis, in quo articulo, ne cum penitus intactum relinquam, conueniunt Doctores, quod vbi plures contrahunt, & diftrahunt rem aliquam communem, ac pro indiuifo poffeffam, inter quos adfint minores, fi in eodem contractu deficiant folemnitates quoad perfonas minorum, ac per confequens irritetur contractus; firmus tamen manet quoad maiores, qui poterant legitimè, & de iure cõtrahere fub iudicis minorum perfonis, eorumque portionibus, Iff. Titius, & Scia. 49. vbi Scribentes ff. de fideiuf. l. vnic. C. fi in commun. eademque caufas l. Tutor. 47. §. Curat. ff. de min. Odd. de reftit. in int. 46. n. 3. Herting. de fideiuf. c. 27. p. 2. ex n. 65. Franc. decif. 400. n. 10. Gratian. difcept. forenf. 155. n. 9. & 10. Cæpol. conf. 12. alias §. 1. per tot. vol. 2. in ciuil. Natt. conf. 162. n. 11. Cyriac. contron. 198. n. 21. & contr. 187. n. 56. Manent. dec. 13. n. 16. Quæ tamen dicta funt ex abundantia, quoniam minor rem habens, ac poffidens communem cum maiori, quæ commodam non recipiat diuifionem, prouocatus à maiori fimpliciter alienante, portionem quoque fua abfque folemnitatibus diftrahere non prohibetur, Iff. pu. pillor. 7. in princ. vbi Gloff. in verb. neceffariis, ff. de reb. cor. Cyriac. contr. 147. n. 1. cum adductis fupra pro validitate alienationis ex capite neceffitatis, & caufa luendi æs alienum, Bond. collucl. 16.

37. Ex quibus fupercflum omnino euadit quædam difpungere infpectionem; præfuppofita namque validitate totius contractus non intrat amplius difputatio circa validitatem ad minus medietatis ad fratrem maiorem fpectantis, in quo articulo, ne cum penitus intactum relinquam, conueniunt Doctores, quod vbi plures contrahunt, & diftrahunt rem aliquam communem, ac pro indiuifo poffeffam, inter quos adfint minores, fi in eodem contractu deficiant folemnitates quoad perfonas minorum, ac per confequens irritetur contractus; firmus tamen manet quoad maiores, qui poterant legitimè, & de iure cõtrahere fub iudicis minorum perfonis, eorumque portionibus, Iff. Titius, & Scia. 49. vbi Scribentes ff. de fideiuf. l. vnic. C. fi in commun. eademque caufas l. Tutor. 47. §. Curat. ff. de min. Odd. de reftit. in int. 46. n. 3. Herting. de fideiuf. c. 27. p. 2. ex n. 65. Franc. decif. 400. n. 10. Gratian. difcept. forenf. 155. n. 9. & 10. Cæpol. conf. 12. alias §. 1. per tot. vol. 2. in ciuil. Natt. conf. 162. n. 11. Cyriac. contron. 198. n. 21. & contr. 187. n. 56. Manent. dec. 13. n. 16. Quæ tamen dicta funt ex abundantia, quoniam minor rem habens, ac poffidens communem cum maiori, quæ commodam non recipiat diuifionem, prouocatus à maiori fimpliciter alienante, portionem quoque fua abfque folemnitatibus diftrahere non prohibetur, Iff. pu. pillor. 7. in princ. vbi Gloff. in verb. neceffariis, ff. de reb. cor. Cyriac. contr. 147. n. 1. cum adductis fupra pro validitate alienationis ex capite neceffitatis, & caufa luendi æs alienum, Bond. collucl. 16.

38. Ex quibus fupercflum omnino euadit quædam difpungere infpectionem; præfuppofita namque validitate tot

- num. 72. Partes ergo Illustriss. Senatus erunt in abfoluendo DD. fratres de Arrigonibus stantibus potissimum rebus, vt stant, damnato eodem D. Gelinio in expensas, qui poterit sibi consilium pro relaxatione iuramenti aduendo Sanctissimæ signaturæ, quod consilium emanauit à Rota penes Statil. Pacific. de Saluano. decif. 95. in fin.

S V M M A R I V M.

- 1 Confessio condemnationem expectat. Geminata magis urget, n. 2.
- 2 Transactio super parte dubia censetur facta. Ad non cogitata non extenditur, n. 4.
- 3 Compensatio de specie illiquida ad quantitatem liquidam non datur.
- 4 Calculus in vno errore, in ceteris erroneis presumitur. Debet fieri partibus presentibus, aut eis citatis, n. 8.
- 5 Calculi error non attentæ transactione allegari potest dummodo super eo non fuerit transactum. Error dignosci non potest, nisi subductis ab initio calculi, n. 9. Declara vt, num. 10.
- 6 Relatio Supremi Tribunalis est exequenda.

O B S E R V A T. C X X I I.

N Ec sententias, nec calculum, neque transactionem DD. Comites Arriuabeni impugnant; sed pro consecutione liuellorum vsque in præsens decursum insistent, cum præcipue ex actis de bono ipsorum iure apertissime liqueat.

- Si quidem D. Marchionissa de Pendaleis in iudicio conuenta ad instantiam D. olim Marchionis Arrigoni, atque ad illius exclusionem, se potius diminutionem liuellorum ab eodem præsentis debitorum in Ducatonis 60. annuis se constituit in currenti processu sol. 12. fac. v. ibi, & al. Sign. Conte Arriuabeni Ducatonis 60. Quæ confessio iudicialiter emissa nil aliud à Ducali Magistratu expectat, quam condemnationem, l. Vnica, C. de Confess. Cytac. controu. 171. num. 22. & controu. 417. à num. 8. ad 19. Mart. Medic. decif. Senen. 58. num. 6. cum sequentibus, vbi quod faciat rem notoriam, & habeat vim rei iudicatæ, Surd. decif. 309. num. 14. & 15. vbi quod plenè probet etiam facta sine causa, & habeat executionem paratam, Gratian. discept. 728. num. 3. & discept. 749. num. 21. & 22. vbi quod æquiparetur instrumentum, & habeat executionem paratam, Rot. apud Merlin. de pignor. & hypothec. decif. 33. num. 11. Thomat. decif. Macerat. 75. num. 7. Leoncill. decif. Ferrar. 84. num. 8. & 9. ead. Rota in Romana domus seu appartenenti 17. Decembris 1635. num. 2. & 3. coram Reuerendissimo Du-nozzio.

Quinimò eadem de Pendaleis geminando huiusmodi confessionem in asserto transactionis instrumento de anno 1616. celebrato falsa fuit, liuellos causam à Malcontento habentibus spectare, inter quos cum olim D. Comes Alexander, & nunc illius filij, & hæredes ad-

sint; consequens ideo sit; vt tanto minus solutionem petitam evitare valeat, quia geminata confessio magis præiudicat, Gabr. de Confess. conclus. 1. num. 59. Ludouic. decif. 408. n. 3. Butatr. decif. 200. num. 2. & decif. 92. num. 15. Rota apud Post. de subhast. in addit. decif. 179. n. 49.

Circa quod eadem præsentis transactio omnem prorsus remouet amaritudinem; Cum enim transigentes ex lectura transactionis, pluribusque aliis optimè nouisset liuellos, quibus Curia Buccogandæ subiciebatur, alienum certè à veritate existit, quod Fratres de Malcontentis transigendo cum D. Marchionissa Palperia eandem à nexu solvendi liuellorum Domino Comiti Arriuabeno eximere, consueque huiusmodi in se suscipere pro Sacceis triginta triuicelii intellexerint; quin potius firmis manentibus liuellis, etiam eisdem de Malcontentis præterisiones superessent, super quibus, non autem super cessionibus ab ipsorum Parte curatis, canquam liquidissimis transigerunt, l. ff. de transact. l. Pactum Curatoris 22. C. de Pall. Cytac. controu. 118. n. 10. 11. & 12. Surd. decif. 132. n. 18. & 19. & decif. 176. num. 2. vbi Hoderici pluribus exornat, inde propierea sequitur; quod ex huiusmodi præteritionibus ultra liuellos sublati per transactionem eo magis creditum ipsorum de Arriuabenis indubitatum præexistit.

Nam notum est, quam quod notissimum, Fratres de Malcontentis noluisse quicquam in transactionem deducere, nisi præteritiones, quas ipsi deductis cessionibus habebant, nec vinquam cogitauerint à responsione liuellorum erga Arriuabenum, & alios Pendaleam liberare, ac se ipsos erga liuellarios obligatione deuincire; quinimò totum contrarium omnino præsumendum venit, nimirum, quod super eo, quod ultra cessiones prætererat, ac in controuersiam duxerat deductum inter transigentes apparebat, transigere voluerint. Neque enim transactio quantumvis amplissima ad non cogitata diffunditur, Bart. in l. ab Aurelio 21. §. Causis de lib. legat. & in l. Cum aquilam 4. ff. de transact. Surd. conf. 418. num. 5. Mart. Medic. ad decif. Senen. examinat. 40. n. 19. tantum abest ergo, quod transactio per Dominos Comites de Arriuabenis impugnetur, quod inò eadem nituntur, cum per illam eorum credito præiudicatum nullatenus dicatur.

Sententiæ autem, & potissimum relatio Ducalis Magistratus eisdem Comitibus plurimum suffragatur, maxime in ea parte, in qua compensationem admittit, ita tamen quod in diminutionem capitalis non cedat, vt in ipsa relatione latius continetur, §. E però vero, & per totam, maxime sub §. Concludiamo, Cuius sanè relationis fundamentum irrefragabile videtur in eo, quod concludit de specie fructuum illiquida ad quantitatem liuellorum liquidam non dari compensationem, l. fin. C. de Compensat. l. Si conuenieris 18. ff. de pignor. act. Nat. conf. 111. num. 8. cum latissime adductis per Mart. Medic. decif. Senen. 200. num. 1. & 2. Altograd. conf. 68. num. 19. & 20. iunilis num. 78. 79. & 80. Surd. decif. 184. num. 6. & seq.

Minus calculis Domini Comites in aliquo, vel minimo refragantur, quin potius eisdem inherendo in eo solum insistunt, quod, vt ad ocu-

lum demonſtratur, ſimpliciter addantur, ſeu accepto ſerantur; nam ad inſtantiam D. Marchioniſſæ de Pendaleis ſub die 10. Ianuarij 1690. Senatus ordinauit calculum à D. Madio initum referri, quem eadem die cum iuramento à Madio iudicialiter relatum die 12. eiufdem menſis, & anni inſtante ipſamet de Pendaleis ſolemniter condemnauit, in quo aduerſaria in Ducatonis 608. 29. 4. debetrix conſtituitur, quemadmodum ex eodem calculo in actis huius cauſæ exhibito aperitiſſimè liquet, & tamen in poſteriori calculo idem Madius D. Pendaliæ in debitum tantummodo adſcriptus Ducatonis 392. 155. 9. vt bene in factò animaduertitur ex proceſſu ſol. 56. vbi plures alij calculationis errores maniſeſtiſſimi reuſentur; quos tamen ſigillatim diſpungere non expedit, ſiquidem calculi in vno euidenter erroneus, in reliquis quoque talis præſumitur, Gratian. diſcept. forenſ. 563. num. 15. Ludouil. decif. 79. num. 2. Rota apud Metlin. decif. 81. n. 11. Buratt. decif. 168. n. 7.

Nec ambigitur, quin etiam poſt initas calculationes error allegari poſſit, dummodo ſuper errore calculi, ſeu omiſſionis partiæ iudicatum præciſe non extiterit, aut ſuperinde inter partes tranſactio inita non fuerit, gloſ. in l. 1. vbi etiam Doctores, C. de error. calcul. Bero. quæſt. 105. num. 6. Buratt. decif. 336. num. 9. ibique addent. in gloſ. B. Amar. decif. Ferrar. 39. num. 7. Leouill. decif. pariter Ferrar. 55. num. 3. & 4. Rot. apud Poſt. de ſubſtaſt. decif. 77. num. 9.

Hæc autem in præſentiarum fortius procedunt, ex quo in conſtitutione calculi ex aduerſo præſentia Domini Comites, minùſve eorum Pater citati apparent. Vnde nec eis præiudicat ad quem effectum vtriuſque patris citatio, ſeu præſentia prærequiritur, om. in l. 2. num. 5. C. de Viſor. & fruct. legat. & fideic. Neuizan. conf. 94. num. 17. in fin. & num. 18. Buratt. decif. 14. num. 23. & 24.

Sicuti neque teſtitur non poſſe dignoſci errorem calculi, niſi ab initio ſubductis rationibus, ex traditis per Cyriac. contr. 65. n. 2. & ſeq. huic nunquam obiecto ex ſuperius dictis replicatio patet, attenta enim conſeſſione iudicialiter facta executio concedenda venit, iuxta iam dicta, maxime cum ex aduerſo erroris fumus non detur, quin potius de contrario appareat.

Vltra quod tranſactio inita ſuper prætenſionibus Fratrum de Malcontentis præter liuellos antea ceſſos competentibus, omnem proſus dubitandi anſam excludit, dum implicite obligationem antecedenter contractam cum liuelſariis inconuincibiliter probet, vt bene etiam in factò animaduertitur in ſcriptura producta à DD. Comitibus Arriabenis ſub die 28. Maij 1657. regiſtrata in proceſſu ſol. 51. fac. 2. §. 7. & vltimo in eodem proceſſu ſol. 63. fac. 2. Hinc ergo oppoſitis per D. Marchioniſſam de Pendaleis, vti profundiſſimam indaginem requirerentibus nequaquam inſpectis, mandari debet proceſſus ad vltiora circa executionem iuxta contentiam memoratæ relationis, §. Concludamus, & §. ſequens. Quæ relatio Supremi Tribunalis, & lapſa in iudicatum neceſſario exequenda venit, l. 1. C. Ne lic. tert. pronoc. Clem.

1. de Sent. & re iudic. Rot. decif. 38. num. 3. par. 7. recent. Nig. de Execut. rei iudic. cap. 5. n. 1. ſeq. ac per totum ſol. 135.

SVMMARIVM.

1. Mora poteſt celeri ſatisfactione purgari & re integra.
2. Canonis non ſolutio, & declaratio Domini pro caducitate Emphyteuſis requiruntur.
3. Mora purgatio infra ſex menſes fieri debet.
4. Depoſitum parte non citata factum, non ſuſfragatur. Pro expenſis adhuc non liquidatis fieri non debet, num. 5. Fieri debet de ſumma liquida, & pro illiquida oblatio cum fideiſſione, n. 6.
7. Oblatio verbalis ſufficiens ſi creditor recuſat recipere. Fallit vñ. 8.
9. Oblationi aut depoſito non eſt locus ubi creditor non recuſat recipere.
10. Oblationem facere non tenetur obligatum ad præſtandum aliquid niſi interpelletur.

OBSERVAT. CXXIII.

IDEBATUR prima facie dicendum celeri ſatisfactione, ſeu per depoſitum vt in actis factum moram ceuſeti etiam poſt declaratam caducitatem purgatam, ad eſſugiendam priuationis pœnam, maxime ex iuris Canonici aſſiquitate, Barz. decif. 111. num. 11. & ſequens. Gratian. diſcept. forenſ. 378. num. 11. & ſequens. Scraphin. decif. 819. num. 7. & 12. Altorgrad. conf. 24. num. 68. Hodiernad Surd. decif. 29. num. 3. Leouill. decif. Ferrar. 85. n. 11.

Cæterum re maturius conſiderata contrarium in facti ſpecie amplectendum duxi, nimirum Emphyteutam in commiſſum ob non ſolutionem biennalem incidiffe, ea ratione, & quidem inuitabili; quia ad effectum incurrendæ caducitatis ſufficiunt canonis non ſolutio per biennium ex parte Emphyteutæ, & expreſſa quoad dominium caducitatis declaratio, Bald. in l. 2. C. de Sur. Emphyt. gloſ. in l. 2. ff. Si ager Velligal. Abb. in cap. Potius, extr. Locat. Buratt. conf. 145. num. 62. Menoch. conf. 20. numer. 56. & conf. 381. num. 26. Benint. decif. 39. numer. 15. Mautic. de tacit. & ambig. lib. 2. tit. 29. num. 31. alios adduxi pro Domino Primitio S. Andrea, & obtrui, & plures cumulantur per Mar. Antonin. var. reſolut. 61. num. 17. lib. 1.

His poſitis non obſtat modo, quod ab initio dicebatur, celeri nimirum ſatisfactione moram purgati, ſiquidem procederet obiectum, ſi à lapſu biennij in ſue menſis Septembris effluxi, breue tempus dumtaxat interim effluxiſſet; ac cum hic à feſto S. Michaelis anni 1650. vique ad diem 20. Maij ſubſequentis, qua ſuſceſſit depoſitum ultra ſex menſes interceſſerint, nullus certè iudex arbitrabitur hanc dici celerem ſatisfactionem ad caducitatem eſſigendam, Dec. conf. 146. num. 3. in fin. & num. 4. Rip. reſponſ. 9. num. 1. par. 2. de iur. Emphyt. Gabriel. conf. 75. num. 7. ibi, quia id verum eſt, quando declaratio

ſit per longum tempus, lib. 2. Coſt. de re integ. diſtinct. 69. num. 6. & 7. & diſtinct. 105. num. 4. Cyriac. controu. 158. n. 9. Gratian. diſcepi. forenſ. 378. num. 2. 1. vbi quod ad ſummum mora purgati infra ſex meſes debeat, Mar. Ant. d. reſ. 61. n. 2. 2. lib. 1. Joſeph. Ludouic. dec. Peruſin. 90. n. 3. 2. par. 2. Rota in Romana deuolutionis 4. Februarij 1604. n. 7. coram R. P. D. Liſia.

- Verumtamen prædicta tranſeunt cum ſuppoſito, quod declarationi caducitatis celeris ſolutio, ſeu depositum formiter, ꝓac integrè factum acceſſerit, quod cum deficiat, ideo præcedens diſceptatio ſuperflua, atque inanis redditur; tum quia depositum illud præſentum nihil ſuffragatur, vti nulliter factum parte videlicet abſente, nec citata, laſ. conf. 9. num. 15. lib. 1. Rol. conf. 63. num. 3. lib. 1. Rota apud Cenc. de Conſ. decif. 297. num. 6. & coram Buratt. decif. 356. num. 1. ibique Ferentill. in addit. gloſ. A. & latius exornant Stazil. Pacific. inſpect. 5. cap. vnic. num. 38. & ſeq. Poſt. de ſubſtaſt. inſpect. 17. n. 184. & ſeq. & poſt itaſt. decif. 38. num. 5. Thomat. decif. Macerat. 46. n. 5. & ſeq. Georg. Mund. conf. 27. num. 156. lib. 1. Carul. in Sylu. term. arb. 24. num. 70. Merlin. de pignor. & hypoth. lib. 4. q. 83. m. 125. tum quia ob præcedentes expenſas in declaranda caducitate erogatas, ac per Emphyteutam reſciendans depositum non remanebat integrum, quamvis enim pro expenſis autè illarum liquidationem depositum præciſe fieri non debeat, Gratian. diſcepi. forenſ. 686. num. 7. Attamen vbi in parte adeſt liquidatio, & in parte illiquidum exiſtit debitum, vt depositum iuret, debet fieri integrè de ſumma debita, & ſi quid adeſt illiquidum debet offerri cum præſtatione fideiſſionis, Bald. in l. Si reſiduum 5. C. de diſtrac. pignor. Tutret. conf. 22. num. 2. lib. 2. Altograd. conf. 24. num. 99. vbi alios recenſet, Rot. apud Contr. decif. 34. num. 9. Olea de ceſſit. 5. c. 1. num. 38. Carul. in Sylu. term. arb. 24. num. 65. ſuper quibus amplius non inſiſtunt; ſi quid enim dubij in præmiſſis ſupereſſet, tametiſ indubitabilia reputetur, ex traditis in hoc eodem articulo per Cyriacum in ſcriptura exhibita remoueretur.

- Quæ quidem verbalis oblatio ſufficit etiam, quando Dominus canones recipere renuit, Bardeſellon. conf. 158. num. 24. Altograd. conf. 24. n. 94. & ſeq. lib. 1. Fontanell. decif. 70. num. 9. & 10. dixi allegat. 98. num. 6. lib. 2. Ant. de Marin. reſolut. 154. num. 10. lib. 1. Zacchi. de Salar. q. 23. num. 27. Martelcot. var. reſol. 57. num. 1. lib. 1. Fulg. de Emphyteut. de Solut. can. q. 2. n. 6. Capyc. Larr. conſult. 19. num. 28. Rot. poſt Bonden. decif. 85. num. 4. & decif. 228. num. 5. & decif. 229. num. 14. par. 9. tom. 1. recent. & coram Merlin. decif. 356. num. 8. & apud Merlin. de pignor. & hypoth. decif. 70. num. 5. & in Equibina Emphyteuſis 16. Februarij 1660. num. 8. coram R. P. D. Priolo. Dummodo reſolutio non procedat ex iuſta cauſa, quia quando Dominus iuſta ex cauſa canones recipere recuſat, tunc oblatio illorum verbalis non ſuffragatur, ſed reale depositum requiritur, ex cumulatis per Cyriac. controu. 267. num. 9. Fulgin. de Emphyteut. de ſolut. can. d. q. 2. num. 11. Altograd. d. conf. 24. num. 88. lib. 1. Martelcot. d. reſol. 57. num. 9. & ſeq. Ratio ſubſeſt optima, quia depositum, aut oblationi non eſt locus, quando creditor ſatiſfactionem recipere non recuſat, Ciarlin. controu. 179. num. 9. Spad. conf. 285. n. 3. lib. 2. Cyriac. contr. 267. num. 9.

At vbi quis præſtare operam obligatus præexiſtit, tunc neque etiam oblationem præmittere obſtringitur, cum de iure poſſit expectare, vt ad præſtandum interpelletur, Gratian. diſcepi. 748. n. 2. & ſeq. Zacchi. de ſalar. d. queſt. 23. num. 42.

S V M M A R I V M.

- 1 Feudi primus acquirens poteſt de eo diſponere. Fallit vti. n. 2. Et de raiſon. n. 3. Declara vti, num. 4.
- 5 Feudum acquiſitum pro filiis nominatim expreſſis à primo acquirente alienari non poteſt; Sine acquiratur à Domino, ſive à tercio nil intereſt, n. 8. Ob diuerſos effectus, & perſonas dicitur nouum, & antiquum, num. 10.
- 6 Inueſtitura in feudo eſt neceſſaria. Nona non dicitur dependens ab alia, n. 7. Falla acquirenti feudum non dicitur noua, numer. 9.
- 11 Aſſenſus Domini an in feudi noui diſtrictione requiratur. Omnino requiritur, quando adeſt pactum de non alienando, numer. 12.
- 13 Agnati poſſunt opponere deſectum licentie Domini ſecuta alienatione feudi.

O B S E R V A T. CXXIV.

E V D O per Patrem acquiſito non quidem à Domino, ſeu Principe, ſed à Vaſſallo antea de eodem inueſtito, eoque dein alienato filij ad illud expreſſe vocati, prædeſunctio iam Patre ad illius recuperationem iudicium intenterunt, nec in dubium reuocabant, quin feudum alienari poterit, tam ex conſuetudine Mantuana, quam etiam, ac multo magis, quia ipſorum Pater titulo æqualiter oneroſo per erogationem iuſti valoris illud acquiſierat; quo cum feudum, quantumvis pactonatum in quocumque alienari poſſe non ambigit, dixi poſt inſinitos allegat. 13. num. 4. & allegat. 14. num. 4. lib. 2. & nunc addo Rot. decif. 741. num. 7. part. 4. tom. 3. recent. & in Romana domus 4. Decembris 1643. & 20. Maij 1647. num. 7. coram R. P. D. Peutingero, & in Ceſſenaten. Emphyteuſis 23. Ianuarij num. 2. & 10. Iunij 1651. num. 6. coram R. P. D. Albergato, & in Romana Cenſus, ſeu Saluiani 27. Iunij 1653. num. 10. coram R. P. D. Bichio, rationem aſſignant; quia Ius Patris ex pecunia proueniens extinguit omne Ius, quod poſſet competere filiis ex contractu, vel gratia Principis, & præmiſcuiè id tam in Emphyteuſi quam in feudo pactonatis militate animaduertunt, dum in effectu acquiſitio ex cauſa oneroſa adeo ſuccedat, vt pretium, aut quælibet alia compenſatio rei in feudum, vel Emphyteuſim conſeſſa iuſto valori æquiualeat; aliàs ſi gratia concedentis præponderet, acquireret primus feudi circa ipſius alienabilitatem nullo prorsus priuilegio potitur, vt diſtingunt præcitati Doctores, & ſigantè Bald. in pralud. feud. num. 11. Martelcot. var. reſolut. cap. 74. num. 5. in fin. lib. 1. Merlin. decif. 86. num. 16. & decif. 786. num. 8. Rot.

Rot. d. decif. 741. num. 31. & 32. part. 4. tom. 3. recent. & in Romana domui. 20. Maij 1647. num. 10. coram R. P. D. Penningero, & in Romana Cenfus, feu Saluiani, 27. Iunij 1653. num. 13. coram R. P. D. Bichio, ratione diuerfitatis reddunt, quia in caufa onerofa filij, & alij inueftiti dicuntur habere bona illa à primo acquirente; fed in caufa lucratiua illa recipiunt ex liberalitate emphyteufum concedentis, & ex propria perfona, tanquam ad illa vocati fub nomine collectiuo filiorum, vel descendendum, filisque in cafu lucratiuo bona huiusmodi aliunde habent, quam à Patre: Vnde ficuti Pater aduentitia filij bona in eius præiudicium alienare non potest, ita pariter, neque ad eius præiudicium de huiusmodi feudo difponere valet.

Præterquam diftinctionem, alteram quoque fubneçtunt inter alienantem habentem vocatos in inueftitura fub potestate, & non habentem eos in potestate; hoc enim pofteriori cafu vocatis alienando feudum, vel emphyteufum nullo modo præiudicare poterit, Bald. in l. ante fin. C. per quas person. nob. acquirit. Gratian. difcept. forens. 405. n. 2. & feq. Rot. in d. Romana domui. 20. Maij 1647. coram Penningero.

Triplici tamen ex fundamento Carolus, & Ioannes Maria filij alienantis feudum reuocare contendebant. Primò, quia ad feudum non fuerunt vocati fub nomine collectiuo filiorum, fed eorum nominibus præcisè expreffis, quo cafu ius pro fucceffione ad feudum in eorum perfonis fic radicatum dicitur, vt nullatenus ab eis diuelli poffit, Item. post Aluarot. in cap. 1. sub num. 11. verf. Item attende, de alienat. feud. patern. Anton. de Alex. inter conf. Loffred. 52. m. n. 1. Gabr. de int. emphyt. concluf. 2. num. 2. Clar. in §. feudum, quæst. 41. in verf. Sed in feudo nouo, Caphal. confil. 617. n. 160. Galliaul. in l. Gallus, §. quidam reitè, sub num. 25. verf. nifi apparet, ff. de liber. & poff. l. un. vbi dicit, quod tunc filij non admittuntur ordine fucceffiuo post mortem Patris; fed fimul cum ipfo Patre eodem tempore admitti debent, Mart. confil. 31. num. 15. Fulgin. de emphyt. tit. de contrah. emphyt. quæst. 24. n. 27.

Deinde quia verfabamur in feudo, vti dicebamus, à Vaffallo acquifito, in cuius quidem acquifitionis executionem, & confirmationem à Domino emanauit inueftitura omnino neceffaria, Roſental. de feud. cap. 6. concluf. 32. num. 6. vbi gloff. litera F, Ludouic. Bellon. confil. 1. num. 60. Amad. à Pont. quæst. Laudem. 15. num. 3. quos allegat & fequitur Rot. in Auenionen. Saluiani, 10. Februarij 1651. num. 12. coram R. P. D. Bichio. Ideoque ad effectum, de quo agitur, noua non reputatur, tanquam dependentiam habens à priori inueftitura venditoris, Dec. confil. 53. num. 4. verf. quinto quoad feudum, Menoch. confil. 400. num. 3. cum adductis per Rot. in d. Auenionen. Saluiani, 10. Februarij 1651. n. 10. coram Bichio.

Et quamvis alias inter feudum acquifitum à Domino ex caufa onerofa, & emptum à tertio illius poſſeſſore nullum penitus difcrimen conſtituerit, poſt alios Rot. d. decif. 741. num. 36. & 37. part. 4. tom. 3. recent. Attamen huic fundamento non poſſum acquieſcere; tum quia ratio principalis decidendi in caſu Rotæ eo non nititur; tum quia realiter ſimile feudum nullatenus nouum dici poſſet, ſiue inſpiciamus quatenus reſidebat penes alienantem, atque obligationis per eundem ſuper eo præciſe, ſeruatitæ de iure ſeruandis à Vaſſallo contractis, quæ penes acquirentem

adhuc durant, Roſental. de feud. cap. 6. concluf. 68. num. 1. & 2. Rot. decif. 176. num. 26. & 37. part. 5. recent. & in Auenionen. Saluiani, 10. Februarij 1651. num. 14. coram R. P. D. Bichio, ſiue illud conſideremus in ordine ad naturam feudi, & qualiter conceptionis ex conſuetudine etiam ad extraneos extenſibilis; adeo vt hoc ſtante tranſeat in extraneum, tanquam comprehenſum in executionem facultatis alienandi feudum, tamenſi nouum dicatur in ordine ad acquirentem, & ſucceſſionem, alioſque actus proportionabiles; nil autem prohibet quominus nouum, idemque feudum quoad plures perſonas, & diuerſos reſpectus nouum ſimul, & antiquum reputetur, Surd. confil. 351. n. 22. Ioan. Baptiſta Coſta confil. 8. num. 13. in fine, & num. 14. dixi allegat. 21. num. 10. & allegat. 85. num. 10. lib. 2.

Tandem quia in huiusmodi alienatione Domini aſſenſus omnino requiſitus non interuenit; Quamvis enim Doctores valde inter ſe contendunt, nunquid in alienatione feudi à primo acquirente inita Domini beneplacitum requiratur, vt videre eſt apud nos allegat. 13. num. 4. lib. 2. & Rot. decif. 741. part. 4. tom. 3. recent. & in d. Cefenacen. emphyteuſi, 23. Ianuarij 1651. coram R. P. D. Albergato, num. 2. Nihilominus in noſtra hypothefi quælibet ceſſat difficultas propter pactum prohibitium alienationis ſine conſenſu Domini inueſtituræ adiectum; quod certe, & neceſſario efficit, vt licentia omnino requiratur, vbi etiam admitteremus pacto ſecluſo, primum feudi acquirentem aſſenſu Domini neglecto, feudum in quocunque extraneos capaces alienare poſſe, dixi allegat. 15. num. 44. lib. 2. & nunc addo Rot. in Romana Saluiani, 30. Ianuarij 1645. coram Bichio, n. 9. Iſtudque fundamentum pro retractione alienationis feudi ineuitabile videbatur.

Neque enim reſiſtere poterat defectum aſſenſus à ſolo Domino opponi, quoniam vbi agitur de caducitate, aut deuolutione, reſponſio militat; iſtud tamen non impedit, quominus comprehenſi in inueſtitura, atque vocati ad feudum primo feudi acquirentem non alienante ratione defectus licentiæ, ad feudi recuperationem agere valeant, vt poſt Gratian. difcept. forens. 855. n. 17. & alios, dixi allegat. 101. num. 16. lib. 2.

S Y M M A R I V M.

- 1 Exemptum ſe allegans exemptionem probare obſtringitur. Declaratur num. 17. Et de ratione, num. 18.
- 2 Immunitas ad onera belli non extenditur. Contra, num. 39. Conceſſa loco dicitur realis, num. 9. Praſtatur durare, dum non probatur adempta, num. 10. Conceſſa rei alias immuni late interpretatur, n. 11. Extenditur etiam ad ſuuras, n. 14.
- 3 Immunitate absoluta fruitor Eccleſia.
- 4 Manutentio in quaſi poſſeſſione libertatis ab oneribus conceditur ad ſtatum, in quo quæ reperiatur. De tempore litis mora conceditur, num. 5.
- 6 Officiali atteſtanti de ſpectantibus ad eum officium plena adhibetur fides.
- 7 Proclama uſa non receptum non ligat. Non afficit immunes ad inſtar Eccleſiarum, num. 8.
- 12 Immunitatem ad probandum multum conſert iudicata.

- 13 *Immunus per sententiam non preiudicatur per Principem, nisi de potestatis plenitudine procedat.*
 15 *Immunitati solutiones facte per vim non preiudicant. Communitatis solutiones singularem non preiudicant.*
 20 *Bellia hodie in Italia frequentantur.*
 21 *Exempti quando conferant ad onera belli, & num. 22.*
 23 *Communitates de casero conqueri non possunt de immunitate vniuersi, si illa sustineant omnia onera.*
 24 *Rex Hispaniarum non potest tollere immunitates ab Imperatore concessas.*

OBSERVATIO CXXV.

E duobus non minus eleganter, quam scite dubitare videtur Illustrissimus Magister. Primò, an communicates Cogutij, & Cigognariæ præcisè probare teneantur exemptiones, quibus tempore Bartolini de Causalobobus fruebantur. Secundò, an in specie fuerint exempti tempore eiusdem, & ante illum, Regum, & Imperatorum tali exemptione, ut non potuerint, si id casus requisisset collectari pro reficiendis damnis publicis propter bellum passis.

1. Ratio dabitur quoad primum in eo residet, quia allegans se exemptum, debet ante omnia probare exemptionem, Innoc. in c. solum de sent. excomm. Camancul. consil. 16. num. 176. Borell. de Reg. Carol. præs. cap. 11. num. 103. cap. 35. num. 41.

- Fundamentum verò secundæ dubitationis in eo residet, quia immunitas alicui concessa non excusat ab illis, quæ indicuntur ob causam belli, ac cuiuscunque alterius utilitatis publicæ, ut optimè animaduertunt Doctores, in l. si ex toto, §. ff. de legat. 1. Plot. in l. si quando, num. 17. C. ind. vi. Myntling. obseruat. 70. per totam sententiam. 4. Theaur. quest. forens. §. 3. num. 12. & quest. 13. num. 5. l. b. 1. Rauden. consil. 54. num. 1. l. b. 1. Cysiac. controuerf. 154. num. 2. Glouagn. consil. 27. num. 17. l. b. 1. Coler. consil. 1. num. 267. Borell. de Regis Carol. præs. cap. 35. n. 28. Genuef. in præf. Ecclesie v. c. 22. quest. 64. num. 2. Rauden. tit. de A. l. b. 1. cap. 22. num. 31.

- Cæterum licet præmissa non parum difficultatis habere præferant; nihilominus re maturius perpenda, atque discussa non dubito, quin Magistratus fauorabilem pro istis communicatibus amplexus fuerit sententiam. Etenim cum certo certius sit, ac ex ratione priuilegiarum, & processibus appareat nos versari in exemptione originaliter Ecclesiasticâ, vtrumque ex propositis obiectionibus facillimè cuitur. Quandoquidem omnibus competum existimamus, ac pro notorio reputamus, Ecclesiam, ac res ad ipsam spectantes omni-modâ porri immunitate, de superis impetita, atque ab ore Altilissimi processa, ut habetur Gen. cap. 47. & l. b. 1. Elfaræ, cap. 7. & quam læpissimè in sacris Paginis cap. quinquaginta, de cens. in 6. cap. non minus, de immuni. Eccles. nec circa istud vnquam Canonici lurs interpretes dubitantur, quicquid senserint Theologi, quorum opinio refutatur per Azor. in 1. part. insti. l. b. 5. cap. 12. c. 2. c. ego præcisè existimo, pag. 503. Bellarm. controuerf. tom. 2. l. b. 1. de cler. cap. vltim. Borell. consil. 74. num. 1. Quo stante

datur intelligi illico, quæ, & quales fuerint tunc immunitates harum communitarum, & nunc res in tam deteriori statu hic, & nunc reperiantur, vt Serenissimus D. N. possit eas grauare; cum enim iam bellum excesserit, & Dei gratia non adit hæc magna necessitas, neque euident periculum propter aliquod bellum; ideo dubia excitata non applicantur, vt inferius magis explanabitur.

Quibus non obstat morium deducum ex eo, quod tanta adit necessitas collectandi, vt etiam possint apponi manus ad exemptos, provt Sanctissimus Pontifex concessit facultatem exigendi nouas impositiones contra Ecclesiasticos; nam præterquam quod non officit illud communicatibus, accedit quod Ecclesiastici in tam parua quantitate collectantur, vt sufficiat, quod communicantes prædictæ soluant scuta quatuorcentum pro marina, & se obligauerint pensare in singulas libras ferici solidos decem; metum per hæc patificatur Clericis in oneribus, provt eorum priuilegia adequantur Ecclesiasticis quoad immunitatem.

Sicuti non officeret, si diceretur dictas terras communicatum non gaudere amplius priuilegiis immunitatis, ex quo reperitur penes laicos. Quandoquidem in ipsa permutatione inita cum Monialibus sanctæ Iulie ipsi communicantes præferuntur priuilegia quæcunque in illis verbis:

Item utendi, & vti faciendi, & possidendi omnibus, & quibuscunque priuilegiis, gratis, vsantibus, & exemptionibus, honoribus, & honorariis, specialibus, & pertinentibus quomodocunque, & qualitercunque dictis Dominis Abbatissis, Monialibus, & Monasterio prædicto in dicta terra, & toto territorio Cigognariæ, secundum quod, & pro vt pauerunt, & possunt, & vti consueuerunt dicta Domina Abbatisa, & Moniales, ac Monasterium antedictum. Quæ postea per Seuerissimos pro tempore Duces fuerunt confirmata. Vnde ex hoc solum fundamento remanet corroborata intentio hominum communiatu Cigognariæ, & Cogutij.

Redeundo tamen vnde digressus fui, præsupponendum venit quoad causam ferici intercuratum fuisse remedium manurentionis in quasi possessione non soluendi, vt appareat ex scriptura registrata in processu fol. 27. i. c. 2. & in alia scriptura in eodem processu fol. 65. Quod autem pro libertate non soluendi onera, & collectas detur manurentio, adiungunt Fontanelli. de pat. nupt. claus. 7. gloss. 3. part. 10. num. 12. & num. 42. fol. 433. tom. 2. Post. de manurent. obseruat. 10. num. 22. & sequent. Quemadmodum conceditur manurentio ad statum, in quo quis reperitur de tempore litis motæ, Post. de manurent. obseruat. 42. num. 80. & 81. & post. tract. de c. 51. num. 8. Hinc propterea cum ex testibus pro fisco examinatis constet homines prædictorum locorum esse immunes à solutione taxæ impostæ pro ferico, præterquam in solidis decem pro singula libra, neque consequenter galulas ponderare ad publicum pauionem, nec illas denunciare, nisi tunc quando imminet tempus solutionis Darij; ideo in eo statu, ac immunitate veniunt conferendi.

Hac autem recessio dictæ testium in necessariis extensa, vt colligant Illustrissimi Domini Iudices non rectè sensisse, dum scripsit testes pro Camera examinatos optimè pro reis conueniens concludere. Depositio Domini Bartholomei Auzui Notarij: *Ei dicto se quest. tali habbiano hanno*

licenza

licenza da lui teftimonio o dal fuo compagno di pejar le galeste alle proprie cafe. Respondit: Signor no, ma questo e stile vecchio, & paulo infra interrogatus respondit: Signor si, che questi tali, che comprano galeste forsastiere pretendono, che la feta sia effense, come anco fanno quelli di Cogozzo e Cigognara, li quali pretendono di poter comprare in quella parte della Villa, che e effense le galeste senza venire a farle pejare al Pauaione, qui di Viadana, &c. paulo infra interrogatus respondit: Questi di Cogozzo e Cigognara pretendono di non venire al Pauaione ne vi vengono doppo che hanno bauuto le loro effensione.

Deposito Pytri de Bronzinis. Interrogatus respondit: Io habito nella Villa di Cogozzo in quella parte, che e effense, &c. & paulo infra fol. 51. interrogatus respondit: Non ho portato le denie galeste conapre a Cigognara al Pauaione, perche non siano in obbligo per le nostre effensioni.

Deposito Domini Baptiste Pilaftrine. Interrogatus respondit: Sete d'alcuna persona non mi e stata ancora denunciata perche non e passato il tempo, & paulo infra interrogatus respondit: Io non so, che si faccia altro se non di quelli di Cogozzo e Cigognara sotto certa effensione, che dicano hauere comprano in detta Villa le galeste, che sono fatte in effa, & se la pesano alle cafe proprie senza farle portare al Pauaione publico.

Deposito Domini Iacobi del Tono. Interrogatus respondit: Noi altri di Cogozzo in virtú della nostri Decreti pretendiamo di non esser tenuti a far pejare le galeste al Pauaione, ma solo di dare in nota la feta quando habbiamo finito di tirare, & all' hora le diciamo anco la quantita delle galeste, che habbiamo comprato.

Deposito Pauli del Tono in fine examinis, & perche pretendo per effense conforme alli priuilegi di Cogozzo di non esser tenuto.

Ex quorum depositionibus euidenter demonstratur status, & immunitas dictarum Villarum, & infertur ad notorium grauamen ex sententia reculsant. Quoniam Bartholomaeus Zaccarius fuit condemnatus ob non denunciatum fericum, & nihilominus ex dicto Domini Pilaftrine Officialis ad hoc specialiter deputati apparere de tempore sumptuum informationum, nondum euenisse tempus denunciandi, vt in ipsius relata depositione, & de qua in processu fol. 52. cui tanquam attestanti de spectantibus ad eius Officium plena fides venit prestanda, cap. post sessionem, de probat. Binius consil. 208. num. 24. praefertim cui illius dictum plurimum ex depositionibus aliorum coadiuuerit, nempe Domini Bartholomaei Zaccarii fol. 46. ibi: Et quando hauero fatto tirare la feta la porterò a Viadana e la darò in nota, & Domini Pytri Bronzini fol. 51. ibi: Ma quando sarà il tempo di dare la nota della feta. Et Domini Iacobi del Tono fol. 59. ibi: Ma quando darò in nota la feta lo dichiararò.

Quibus non refragaretur replicatio, quod sententia sit intelligenda de fericis aliis ex bombicibus extracto, quod fateatur idem Zaccarius se non denunciare, vt in processu fol. 48. ibi: Signor no, che non ho denunciato questa feta in nimo luogo perche non sono tenuto, ma sono tenui li padroni, & quod per ipsum omnino denunciandum erat iuxta proclamata anni 1607. ibi: Obligando le medesime maestre, & particolari patroni senza euacuare alcuno doppo finito di tirare la feta a denunciare parimente la quantita della feta, che ne sarà stata ca-

nata come de doppj, sotto la pena di scudi vinticinque in caso di mancamento, e di scudi cinque per libra di feta o doppj, che si sarà ravalciata di denunciare. Tum quia nondum adueniat tempus denuntiationi praefixum, quod protrahitur vsque, & per totum diem 15. Septembris, vt in ipso proclamata, ibi: Et quanto alla feta, che ne sarà stata cauata, o comprata per tutto il quindece Settembre cosi dentro della Citra come fuori. Tum quia dictum proclama in Villis Cogutij, & Cigognariae ventium moribus non fuit receptum, vt satis colligitur ex testium dictis superius relatis, & propterea eos non ligat, Rot. decis. 415. num. 3. part. 2. recent. Tum quia satis dicitur consultum iuribus Cameræ Ducalis per denuntiationem tunc initam, vel iuxta tempore incundam à particularibus fericis Dominis. Tum quia huiusmodi transgressio contigit bona fide, & citra dolum, ex quo huiusmodi proclamata nunquam in illis regionibus fuit publicata. Tum & denique quia proclamata non afficiunt immunes maxime ad instar Ecclesiasticorum, quibus sunt isti homines, nisi de illis fiat expresse mentio, Ruin. consil. 219. num. 5. in l. fin. lib. 1. Bertazol. consil. criminal. 476. num. 35. Curt. iun. consil. 106. num. 12. Binius consil. 402. num. 52. & seq. ponderando, quod priuilegium communitatum tanquam ab initio dimanans ab Ecclesia, & postea confirmatum fuerit ab Imperatore, & Ducibus pro tempore regnantibus.

Tanto minus subsistere potest sententia quoad Dominos Pytrum Bronzinum, & Iacobum del Tono, sub praetextu quod non fecerint ponderare gallulas ad publicum pauaione; Cum enim eas emerint in loco immuni, & ratione cuius nunquam conserueuerunt illas non nisi domi ponderare, frustra ac minus recte illis haec nouitas impenditur, praefertim cum nil noui hoc anno emerferit, quod antea non existeret, necque maior ratio esse potest, cur impune annis praeteritis, & à tanto tempore, cuius initij non extat memoria, illud peregerint; nunc autem fe gerentes iuxta inuenerant, ac concludenter probatam consuetudinem condemnentur.

Hinc quoque sublatum remanet aliud caput sententiae, in quo pena scutorum quinquaginta infligitur D. Paulo Tono, propter omisam denuntiationem furnelli, & fericj, quae dixisset sufficere quoad praesentem causam gallularum, & fericj.

Descendendo nunc ad generalitatem exemptionum referam verba priuilegiorum, quae Monialibus per Imperatores fuit concessa, & postea in permutatione praeseruata hominibus Cigognariae, & Cogutij, & tandem per Srenissimos confirmata; sunt autem quae sequuntur:

Statuimus itaque, & Imperiali auctoritate sancimus, vt praedictum Monasterium, & personas diuino cultus in eo dicatas, & omnia bona ipsius Monasterij, &c. nullis Archiepiscopis, &c. ad causas audiendas, vel solua exigenda, seu mansiones, aut paratas, vel fideiussores tollendas, aut... seu ullas retributiones, vel aliquod onus cuiuslibet functionis trahere, vel ab eis aliquatenus exigere praesumat, ex quibus apprimè innuitur interminata istorum hominum exemptio. Quae cum fuerit concessa loco, dicitur realis, ex cumulatj per Cyriac. controuerf. 222. num. 9. & per consequens cum appareat fuisse benigne per Imperatores, ac Srenissimos Duces concessam, ac respectiue confirmatam,

7.

8.

6.

9.

10. firmatam, præfuitur adhuc durare, dum non appareat fuisse legitime ademptam, per textum apertum in *L. 3. §. fin. ff. de censib. Cyriac. contr. 297. num. 11.* Ac latissimam recipere habet interpretationem, ex eo quia hæc bona vti ad Monasterium spectantia, etiam ex sui natura reputantur immunita; quia immunitas concessa rei alias immuni, latè interpretatur, Cyriac. *controuerf. 141. num. 57.*

11. Plurimum ad corroboracionem sententiæ, quam alias homines isti contra Gabellarios obtinuerunt, & de qua in processu fol. 74. propter quam immunitatem titulus dicitur canonizatus, Natt. *confil. 524. sub num. 6.* Bertazol. *confil. criminal. 476. num. 6.* Surd. *confil. 262. num. 20.* qui omnes loquuntur in casu necessitatis ob bellum antea transactum, quibus accedit Cyriac. *d. contron. 297. num. 54.* Adde Alb. *confil. 115. num. 3.* Adeo vt cum postea transiit fecerit in iudicatum, reuocari amplius per Principem non valeat, neque sic immunes comprehenduntur in generali Principis edicto, vel etiam speciali, nisi de plenitudine potestatis deroget rei iudicatæ, Alex. *confil. 30. num. 1. lib. 5.* Natt. vidend. *confil. 524. num. 23. & seq. & confil. 525. num. 52. & seq.* Bertazol. *dicto confil. 476. num. 34.*

12. Quibus non obstat si diceretur immunitatem intelligi rebus sitantibus, & quoad angarias, & onera de tempore exemptionis; non autem de futuris. Nam ultra quod priuilegia expressè attingunt etiam futura, vt in illo Lotharij Imperatoris, ibi: *Vllo vnquam tempore ingredi, vel exigere presumat. Quod* registratur in libro communitalis fol. 4. succedit etiam pro responsione conclusio communiter approbata, immunitatem videlicet extendi etiam ad onera futura, Paris. *confil. 69. num. 4. lib. 1.* Alb. *confil. 336. num. 15.* Burlat. *confil. 16. num. 77.* latè Manent. *confil. 84. a num. 57.* Mar. Anton. Bellon. *confil. 69. n. 3.*

13. Addebam in prioribus me iurium allegationibus communi omnium Doctorum opinione fretus probari vltius, & concludenter exemptionem harum communitarum ex reuolutione librorum Officialium, in quibus apparet ab eis nunquam aliquod exactum, quinimo etiam si appareret nihil suffragaretur, ex quo cum præcesserint Principum proclamata, quod omnes soluerentur solutiones per vim, & coactè præsumerentur factæ, & per consequens non præiudicarent, Scac. *confil. 1. num. 82. tom. 1. lib. 1.* Surd. *confil. 261. n. 73. & seq.* Manent. *d. confil. 84. num. 34.* quod solum per ipsos immunes repeti posset; Surd. *confil. 419. sub n. 4. & vers. vltimo respondet.* Giouagn. *confil. 27. num. 43. lib. 1.* Ultra quod solutiones factæ per singulares personas non afficiant circa exemptiones communitatibus concessas, Ioan. Bologn. *confil. 1. num. 27. & 28.* Lanat. *confil. 14. num. 5. & 6.* Manent. *dicta confil. 84. num. 34.* In hoc tamen amplius non insisto, cum tam ex priuilegiis; quam ex sententiis, & aliis manifestissimè constet, illas semper remansisse harum communitarum exemptiones.

14. Obiectis etiam quamvis ex præmissis videatur sufficienter satisfactum, illis nihilominus singillatim respondebo. Amplissima ergo harum communitarum immunitas arguitur ex memoratis priuilegiis, permutacione, confirmacionibus, & sententiis, qua cum hactenus gauisse fuerint, fufficit illam nunc allegare, neque aliquo probandi onere sunt prægaudanda, Binius *confil. 394. num. 22.*

Crauet. *confil. 57. num. 9.* Natt. *confil. 406. num. 12. & confil. 446. num. 14.* Burlat. *confil. 138. num. 49.* Bertazzol. *confil. 476. n. 2. & confil. 522. num. 1.* Theaur. *quest. foren. 76. num. 4. lib. 1.* Cyriac. *controuerf. 222. num. 14.* Et ratio esse potest, quia ex tot fundamentis redditur notoria, & manifesta; in quibus terminis sufficere allegare exemptionem, abque eo quod doceatur de titulo, vel quicquam aliud probetur, voluerunt cumulari per Sanchez *confil. moral. lib. 6. cap. 9. dub. 4. num. 1.* & Borell. *d. Reg. Cathol. prefat. cap. 11. num. 108.* sicque remanet sublatum primum obiectum, vel non intrat, eo quia ex memoratis priuilegiis, obseruantia, permutacione, sententiis, atque aliis ex processu resultantibus, colligitur, immunitatem harum communitarum nullis terminis circumscriptis, sed omnia onera comprehendere.

Ita pariter alteri obiecto pluribus responderetur, & primo sententiam illorum, qui affirmant exemptos teneri ad collectas occasione belli, vel alterius publicæ utilitatis indiciæ non transire sine difficultate, ex quo contrarium, ipsosque præfatuos huiusmodi oneribus ternerentur plures, præsertim concurrentibus tot verbis prægnantibus, & geminatis, de quibus in relato priuilegio Lotharij Imperatoris, inter quos Crauet. *confil. 394.* Bertazzol. *confil. civil. 109. num. 56.* cum adductis per Cyriac. *controuerf. 154. num. 7.* & plena manu per Manent. *confil. 84. num. 28.* Binius *confil. 405. num. 72.* non possit quin ab ordinariis impositionibus communitates prædictæ sint immunes; censentur quoque præfatuæ ab indiciis ob bellum, quandoquidem in hisce nostris regionibus bella plurimum, & quoties frequentantur; quo genere argumenti in proposita facti specie vtuntur, Natt. *confil. 406. num. 18.* Neuizan. *confil. 66. num. 43. & 57.* Lancelot. Gall. *confil. 44. num. 35.* Manent. *d. confil. 84. num. 27.* Raudenl. *confil. 54. num. 6. lib. 1.* Vbi quod hæc conclusio ante tempora Caroli V. erat indubitata, provt etiam postea ab obitu inuidiosissimi Regis Philippi II. Vnde vulgo fertur Venerabili Bedæ Presbytero oranti pro gentis Italicæ tranquillitate, responsum fuisse ab Angelo: *Beda tacet, nunquam Italia eris in pace;* vt referunt Calcan. *confil. 24. ante num. 100.* & Raudenl. *d. confil. 54. n. 7. lib. 1.* Tertio, & hinc cessat omnis difficultas; quia non versamur in casu belli, quod neque etiam semper infringit exemptionem; sed ita demum, & quoties aliis subditis ad supportanda onera vires non suppetunt, Lancelot. Gall. *d. confil. 44. sub n. 35. vers. quarto dicitur.* Mar. Anton. *resolut. 56. num. 22. lib. 2.* Cyriac. *dicta controuerf. 154. num. 100.* quibus addo Giouagn. *confil. 27. num. 26. lib. 1.* Cost. *d. subsid. remed. 95. num. 1. & 2.* Binius *confil. 405. num. 59.* Quarto, quia admissio citra vti præiudicium, quod propter bellum possent grauari immunes; intelligeretur de magno non de paruo, Bald. *confil. 458. sub num. 3. vers. tamen non per omnia parua.* lib. 3. Cyriac. *d. controuerf. 154. num. 14.* Atque hic, & nunc, vt dicebamus; non habemus aliquod formale bellum, nec paruum, nec magnum, ergo, &c.

Tandem cum antiquius illæ Villæ non spectarent ad coronam Ducatus Mantuæ, & Imperio Marchionis Barolini de Caulcabobus Cremoenfis subiicerentur, sicuti tunc pro belli contingentibus in districtu Mantuano, non apponebantur manus ad onerandum dictas communitates, & tunc Serenissimi de Gonzaga Vicarij Imperiales splendide, ac generose bella sustinebant abique huiusmodi sustinagio, conquiri non debet

23. fua Celfitudo, neque cætera Communitates, quæ ad integra onera tunc tenebantur, fi nunc quoque pro toto exiguntur, quin per exemptionem harum Communitatum non augeatur grauamen aliarum; fed tantummodo non additur fubfidium, vt in fpecie Siluan. *conf. 66. fub n. 4. & fub n. 7.* alique per Cyriac. *d. contr. 154. n. 20.* vbi quod ad ita in fimili confulendum ex hac vnica ratione principaliter mouebatur. Et in omnem euentum cum non præfumatur, nec credendum fit Sereniff. D. N. tanta obftrungi neceffitate, vt egeat fubfidio ab hominibus exemptis vnius oppidii huius Ducatus, iſtud apertiffimis doceri oporteret probationibus, ad tradita in puncto per Roſel. *conf. 74. n. 37.* & alibi fæpe in *ead. conf.* vbi omnino videatur.

24. Parum verò feu nihilum reſisteret, fi diceretur Sereniff. Principem mandaffe, quod nemine excepto, omnes teneantur ad contenta in proclamariis difpofitionibus de angariis, & oneribus occaſione belli præteriti impoſitis; quia prætermiſſo, quod non colligitur propterea mentem Sæ. Celfitudinis fuiſſe coartare etiam eos, quos declarauit per ſpeciale decretum confirmandos in eorum immunitate, adhuc, etiamſi expreſſiſſet, Communitates iſtas, vt in origine Iure diuino præſcriptæ, & Cæſaris confirmationibus fulciatæ, quemamodum in prioribus dicebam, ad ſoluendum cogi neuiquam poſſent, & Doctoribus tunc pro hac conſultatione reſentiſtis, accedunt Nat. *conf. 669. n. 18.* & Bim. *conf. 402. n. 57.* ambo affirmantes potentiſſimum Regem Hiſpaniarum immunitatis priuilegia à Cæſare conceſſa tollere ex defectu poteſtatis non valere.

S V M M A R I V M.

- 1 Clerici non ligantur Statuto prohibente introductionem frumenti.
- 2 Clericorum dicto cum iuramento ſtatuitur, quod rei reperia in fragranti ſit illorum.
- 3 Index Eccleſiaſticus aduendus ſuper contentio-nibus inter gabellarium, & Clericum.
- 4 Gabellarij inſiſtentes pro contrabando contra Clericum coram Iudice Laico excommunicantur.

OBSERVATIO CXXVI.

1. **T**ATVTO aut proclamare Principis Lai- ci vetante, ne in ciuitate frumentum, ſeu farina introducantur Clerici non ligantur, Menoch. *conf. 800. n. 30.* Bonden. *collucl. 10. n. 30.* & ſeq. Rot. apud Contr. *dec. 116. n. 7.* Paril. *de effec. Clerical. 2. n. 516.* Sperell. *dec. 113. n. 16.* cum adductis per Rot. in Romana pecuniaria, 18. Iunij 1655. n. 4. coram Reuerend. Cerro, quorum dicto cum iuramento ſtatuitur, circa probationem, quod farina in fragranti reperia iuris ſit ipſorum, Roland. à Vall. *conf. 71. n. 24. lib. 4.* Sperell. *dec. 12. n. 64.* Ciarlin. *contron. 22. n. 58.* & *contr. 264. n. 35.* vbi poſt alios concludunt, quod ſtatuit etiam dicto cum iuramento operatorum, dummodo qualitas perſonarum aliud non ſuadeat.

2. Cum declaratione tamen, quod vbi illico farina
3. Clericis non remittatur, & contentio aliqua ſuccedat, partium remiſſio pro decifione ad Iudicem Eccleſiaſticum fieri debeat, Roland. à Vall. *d. conf. 71. n. 25. lib. 4.* Graſſ. *de effec. Clerical. 3. n. 258.* Spe-
Ioan. Pauli Melij Obſeruat. forenſ.

rell. *dec. 12. n. 65.* Ciarlin. *d. contr. 246. n. 33.* & 34. vbi etiam concludunt, quod neque contra Laiços conducentes farinam Clericorum ad penam aliquam procedi valeat.

Hoc autem cognitio, & non antea, ſi gabellarij coram Iudice Laico pro commiſſo, ac pœna inſiſtunt, in excommunicationes incidunt, de quibus apud Sperell. *dec. 12. n. 44.* & apud Graſſ. *de effec. Cler. 3. n. 5.* & ſeq. quibus tamen ne innodati remaneant, ſperamus futurum, vt ab vltiore moleſtia ſe abſtineant. Quemadmodum fecerunt.

S V M M A R I V M.

- 1 Statutum rigens in loco iudicij, allegare non eſt neceſſe.
- 2 Index præſumitur indicaffe ſuper obiectis exceptionibus.
- 3 Sententia contra conſtitutionem lata eſt nulla. Que tranſiit in iudicatum debet retrac-tari, quando paſſa eſt diſputari de eius inrius, n. 9.
- 4 Cauſa finalis colligitur ex prociò.
- 5 Exceptio per proceſſum ad vltiora conſentit reiecta. Declara. v. n. 6. & n. 8.
- 7 Hypotheca eſt principale extremum Saluiani.
- 10 Princeps non poteſt contrahere, & ſolemnitates non ſupplet. Facilius poteſt tollere ius quaſitum ex contractu ſecum ſaſto, quam inter alios inito, n. 11.
- 12 Cenſus creditor aſſione perſonalis, aut ex Saluiano pro decurſis experitur, n. 13.
- 14 Fideiuſſor non agit, niſi prius ſoluerit, & numero 16. & num. 20. Concluſo in cauſa contra ipſum agit ad liberationem, num. 22. Qui diu ſtetit in efficaci obligatione petit liberationem, n. 23.
- 15 Saluianum certum creditum requirit, & n. 19. Per obligationem debiti ceſſat, n. 19.
- 17 Fideiuſſori ob moleſtias datur immiſſio ad eſſe-ctum deponendi, & n. 24.
- 18 Executio dicitur capta ex relaxatione mandati.
- 21 Obligatus in forma Camera habetur pro condemnato. Contra, n. 25.
- 26 Immiſſio pro decurſis, & decurſibus ex Saluiano contra tertium ſuſtinetur pro decurſis.
- 27 Confeſſio creditoris de recepto ſufficit, vbi fideiuſſor agat contra debitorem creditoris. Contra tertium non probat, n. 28.
- 30 Ceſſio inrius ex confeſſione præſumitur ſimulari.
- 31 Iura que non ſunt de actis non ſunt attendenda. Vt probent qualiter fieri debeant produ-ctio, num. 32.
- 33 Immiſſionis Decretum ſilua debitum eſt nullum in totum.
- 34 Senatus ſummarie indicat, nec attendit petiti-onem, ſed deductum in proceſſu. Sola ſaſta veritate inſpecta indicat, num. 46. Confirmat ſententiam in ea parte, que eſt iuſta, n. 47. Secundum propriam conſcientiam indicat, n. 48. Declara. v. n. 49.
- 35 Plus credito petens cadit ab ipſo. Declara. v. n. 36.
- 37 Expenſe litis ad ratam ſoluntur ab eo, qui plus debito petit.
- 38 Teſtes probant niſi prauia publicatione, & numero 42. & numero 43. Qui non produ-
x
xii

xit publicationem petere non obstringitur, num.39. Semper examinari possunt, si in tempore iuraverunt, num.40. Vi pro-
bent terminus ad reprobandum concedi de-
bet, numero 41. Qualiter publicetur in
causa heresis, & alius sancti Officii, nu-
mero 44.

45 Procura mandatum requiritur pro validitate
processus.

OBSERVATIO CXXVII.

AD fauorem Illustrissimæ D. Alfonsoz
Gonzagæ Madrutæ, seu illius mari-
ti de anno 1614. Serenissimus Dux
Ferdinandus Gonzaga Mantuæ, ac Montisfer-
rati Dux super Curia Buccegandæ annum crea-
uit censum, cui principaliter, & in solidum fe
obligantes pro fideiussoribus Homines, & Com-
munitas Vitellianæ accesserunt. Anno autem 1621.
eadem Celsitudo Serenissima Curiam prædictam
in permutationem dedit Illustrissimo, atque Ex-
cellentissimo D. Marchioni, ac S.R.Imper. Prin-
cipi Francisco Gonzagæ Domino Vescouati, cam
prius de potestatis plenitudine à nexu cuiuscun-
que obligationis liberando. Illinc à duobus an-
nis circiter idem Marchio Excellentissimus Cu-
riam huiusmodi in emphyteusim concessit D. Fe-
lici Bulgarino ad soluendum singulo anno scu-
tos sexcentum à libris sex parvorum Mantuæ.
Qui tandem anno 1633. pro solutionem Capita-
lis à liuello prædicto fe exemit. Verumtamen cum
D. Alfonsoina pro consecutione censuum iam, vt
asserbatur, decurforum, pulsauerit, & rosce-
rit fideiussores, ipsi pro eorum prætenfa indem-
nitate actione vtilis Saluiani interditi conuen-
erunt D. Felicem Bulgarinum tanquam tertium
fundi censuati assertum possessorem, & ab Ex-
cellentiss. Senatu obtrinerunt sententiam, decre-
tum, & executionem immisionis, contra quod
oppositum fuit de nullitate, ac obtentum rescrip-
tum à Serenissimo Domino Nostro, quod super
ea cognoscatur.

Vnde quæritur an sit locus reuocationi
iam concessæ immisionis propter defectum nul-
litaris, ex inferius dicendis affirmatiua capi debet
resolutio.

Et primo quia cum hic in patria extet lex à
Serenissimo quondam Duce Gulielmo condita
anno 1569. atque in libro secundo Ordinum in
erectione Senatus registrata folio 54. mandans ge-
sta coram, vel à Principe inuolubiler obler-
uari, neque de eorum validitate dubitari vi-
quam posse, Senatus pro subsistentia liberationi-
s ab hypotheca iudicare tenebatur etiam abs-
que memorati Ordinis allegatione, Crauet. *con-
silio* 137. numero 5. Mar. Anton. *variarum reso-
luto* 38. numero 8. libro 2. vbi subdunt Iudices ten-
neri in causis decidendis patrias constitutiones
sequi, quarum intuitu in his, quæ desunt adno-
uatis supplendi facultatem habent non secus, ac
si defectus contingeret circa ea, quæ sunt de
iure communi, *rot. sit. vt qna desunt aduocat*.
&c. in terminis Menoch. *presumpti* 52. num.6.
lib.1. Andr. Censal. *decisi.* numero decimotertio,
& sequent. & *decisi* 61. numero septimo. Cum igitur
per immisionem communitatis in possessio-
nem Curia Buccegandæ sequatur in necessarium

antecedens hypothecas super ipsa constitutas non
obstante liberatione adhuc subsistere, atque
actionum exercitium de potestatis plenitudine
impediri nequiuisset, hocque saltem implicite
Senatum iudicasse; quoniam in processu causæ
semper in hoc institum fuit per Dominum Bul-
garinum, vt pronuntiaretur actionem Commu-
nitati contra ipsum non competere propter obli-
gationum translationem de potestatis plenitu-
dine à supremo Principe emanantem, nec alia vi-
quam exceptio deducatur, præsumitur in iudi-
cibus visio, inspectio, cognitio, & contra ipsam
iudicatum, *l. solems*, 61. & *l. de qua re*, 74. ff. *de
iudic*. Alb. *consil.* 14. num. 6. Bero. *consil.* 34.
num.8. lib.3. Farinac. *consil.* 40. num.54. & 56. lib.1.
Gratian. *discept. forens.* 445. num.15. & 16. & *dis-
cept.* 551. num.1. cum seq. & *discept.* 377. num.1. &
discept. 938. num.4. & 18. Lotier. *de re benefic.* lib.1.
quæst. 40. num.30. Medic. *decisi.* Senen. 40. sub num.4.
vers. tum quando, & num.5. & 6. Rot. *decisi* 83.
num.6. & 7. parti.4. recent. alius 2. *Posth. Farinac.*
dixi allegat. 29. num.10. fol. 520. lib.1. Inde colligi-
tur quoque euident nullitas sententiæ vti late
expressæ contra dispositionem ordinis, Gabr.
conclus. 5. num.5. de fement. Cyriac. *contron.* 81.
num.35. Ofalch. *decisi* 142. sub num.29. vers. sexta
nullitas, Burfat. *consil.* 220. num.11. & 12. & *con-
sil.* 388. sub num.7. vers. proxi si lata, Bero. *con-
sil.* 92. num.32. & *consil.* 175. num.54. lib.1. Quod
adco verum est, vt etiam sententia Principis con-
tra formam statutorum lata nulla semper dicatur,
Burfat. *consil.* 307. num.109. dixi allegat. 109. num.12.
& 13. lib.3. Andr. Censal. *decisi.* Lucen. 71. num.10.
Bonden. *collucl.* 6. num.69. & 70.

Hoc autem ex serie facti, & structura processus
mitabiliter probatur, quandoquidem Senatus
Excellentiss. non poterat iudicare, nisi super excep-
tione proposita defectus hypothecæ propter
translationem obligationum, & liberationem Cu-
ria Buccegandæ factam à Serenissimo, ac reco-
lende memoriæ Ferdinando Duce N. Cuius ex-
ceptionis distinctionem expectabat, ac determi-
nationi præferendæ acquirerebat etiam ipsa Com-
munitas, quæ propterea distulit, ac neglexit
producere solutiones, ac petere testium publi-
cationem, si quas tamen habebat, occasione
fideiussionis factas, in quibus præcipuum suæ in-
tentionis residebat fundamentum, vt non obscu-
rè innuit Senatus in vna Saluiani de Comitibus
extensa per Illustriss. D. meum Com. Senatorem
Moronum, num.1. sub die 20. Iunii 1636. & dicam
plenius infra.

Quatenus verò replicaretur ordinem memora-
tum respicere solum solemnitates, & inobseruan-
tiam statutorum, & tendere solummodo ad vali-
dandos contractus illis prætermisiss coram, vel ab
ipsis Principibus. Atamen ex præfatione ipsius
ordinis, vnde causa finalis condendi semper desu-
mitur, *l. fin. ff. de hered. insti.* l.1. ff. ad Macedon. &
late ad materiam persequitur Cyriac. *contron.* 273.
n.66. & seq. colligitur Serenissimum Gulielmum
illud vnum præ oculis habuisse, vt nunquam gesta
per Principes de eorum absoluta potestate possent
de inualiditate redargui, vel infirmari, Card. Orth.
decisi 129. n.15. & 16. Rot. *decisi* 11. n.4. & 5. parti.8.
recent. Andr. Censal. *decisi.* Lucen. 49. n.16.

Neque prædictis resisteret per processum ad
vltiora censi per dicta exceptione tacite pronun-
tiantiam, camque reiectam, Bero. *consil.* 60. n.10.
& 17. lib.2. & *consil.* 220. num.4. lib.3. Gabr. *conclus.* 1.
num.1.

2.

3.

4.

5.

- num. 1. de except. Tufc. prael. concluf. 804. n. 1. lit. P. dixi allegat. 29. num. 10. fol. 520. lib. 1. nam præterquam quod Iudex debet exprefse iudicare super exceptione præiudiciali principaliter appofita, alioquin fententia fuper meritis dicitur nulla, Burlat. confil. 291. num. 43. Menoch. de præfumpt. 64. num. 9. lib. 2. Bero. confil. 36. num. 5. lib. 3. vbi quod processum ad vltiora tollit exceptiones aduerfantès processui, non diuerfas, qualis est, qua fouetur D. Bulgarinus, & fuper qua Iudex æquè principaliter debet cognoscere, & pronuntiare, & eo magis, quia compati potest cum processu Saluiani, in quo vti de principali eius extremo quaeritur de hypotheca, Cenc. de conf. part. 2. cap. 2. quæst. 5. art. 9. num. 16. Rot. decif. 362. num. 3. part. 4. recent. alias allegatur part. 2. Posthum. Farinac. Rot. in Benenentiana Saluiani, 24. Maij 1655. n. 3. eorum R. P. D. Priolo. At D. Bulgarinus vigore translationis, & liberationis negat adesse hypothecam, ergo, &c. qua ftante compatibilitate exceptio reiecta non dicitur, Gabr. dicta concl. 1. num. 23. de except. Animaduertio vltieris cessare difficultatem propter Statutum Mantuæ sub rubr. de except. in iudicio proponendis, per quod non obstante progressu in causâ principali exceptiones non intelliguntur reiectæ, sed præferuntur: adeo vt fuper illis omnino pronuntiandum veniat, ne præfupponendo tacitam renuntiationem caufaretur præpofterus ordo eiuſdem causæ ad fciſam, Felin. in cap. suborta, 21. sub num. 9. vers. & hoc facit, extr. de sent. & re iudic. Menoch. de præfumpt. 64. sub n. 7. vers. exemplum affert, lib. 2.*
9. Verumtamen dato etiam, quod ex processu ad vltiora refultaret in hac causâ tacita pronuntiatio, transiitumque ob non interpositam appellationem fecisset in iudicatum, Tufch. prael. concluf. 526. num. 9. lit. S. adhuc fuper re iudicata fieri amplius fundamentum non poſſet, cum pars aduerſa iſtud non ſolum vnaquam prætenderit, verum etiam vſque ad exitum litris paſſa fuerit fuper eadem exceptione, & non apponendo de re iudicata diſputari, Innoc. in c. cum dilecti, 22. sub n. 3. vers. ſi tamen contra aliquem petentem, extr. de reſcript. Cyriac. controuerſ. 187. num. 10. Adeo, vt ſententiæ præſumptæ ex processu ad vltiora videatur renuntiaſſe, Surd. decif. 185. num. 20. Manent. conf. 38. num. 34. Dum ergo Senatus iudicauit Communitatem immittendam eſſe in poſſeſſionem Buccegandæ, voluit etiam in neceſſarium antecedens inferre translationem obligationum, & ab hypothecis exemptionem in ordine ad dictam Curiam de poteſtatis plenitudine per Sereniffimum Ferdinandum fieri non potuiſſe, & factam viribus nequaquam ſuſſistere, ac per conſequens ſententiam vti latam contra Principis poteſtatem irritam, ac ipſo iure nullam eſſe.
10. Præmiſſis autem, & quemadmodum dicebamus, in ſcriptura regiſtrata in processu ante ſententiam non reſtitit Principem in contractibus conſiderari tanquam priuatum, & propterea teneri ſtate contractui per ipſum geſto. Onamvis iſtud veriſſimum ſi, nihilominus inde non ſequitur, quod contrahendo exuatur maiestate, ac potentia dignitatis, vt ad rem optime conſiderat Rot. coram Seraph. decif. 1027. num. 4. Hinc ergo inferrebamus, quod ſicuti in contractu cenſus inter alios inito poteſt remanente cenſu ad præiudicium principalis debitoris, & conſtituentis fuper eodem fundo impedire exercitium actionum realium, vel mixtarum contra poſſeſſorem fundi cenſum.
11. Ioan. Pauli Melij Obſeruati. forenſ.

ſuati, Rot. decif. 60. n. 7. & per totam, apud Cenc. de cenſ. ita, & multo magis id facere potuit in contractu cenſus per ipſum celebrato; quia facilius, & magis præiudicare poteſt Princeps iuri priuati acquiſito ſibi ex contractu cum ipſo Principe celebrato, quam ex contractu cum alio celebrato, & ſic ratiocinatur Nart. conf. 268. num. 8.

Aliunde, & magis concludenter probatur dictæ immiſſionis nullitas; eſto enim quod creditori actione non tantum perſonali agere poſſit pro fructibus cenſus in poſterum decurſendis, Gabr. confil. 47. num. 9. & ſeq. lib. 1. Gail. prael. obſeruati. 74. num. 2. & ſequenti lib. 2. cum adductis per Cenc. de cenſ. part. 2. cap. 2. quæſt. 1. art. 7. num. 12. ſed etiam ex remedio Saluiani interdicti, Rot. decif. 444. num. 5. part. 1. diuerſ. Scapucin. de Saluian. lib. 1. quæſt. 14. n. 7.

Fideiulſori tamen actio aliqua contra tertios poſſeſſores non competit, niſi prius cum effectu ſoluerit, Bald. in lſi pro eo, 10. num. 9. C. mandati. Maur. de fideiulſor. cap. 39. num. 52. fol. 276. Rot. decif. 144. num. 22. part. 1. diuerſ. & decif. 20. num. 11. apud Zacch. ad Cameralem obligati. Quoniam antea non dicitur habere certam quantitatem, nec certum creditum, ratione cuius ex interdicto Saluiani venire poſſit, & à quo alias omnino excluditur, Gratian. diſcept. forenſ. cap. 22. n. 1. Pacific. de Saluian. inſpecti. 1. c. 5. n. 2. ſecundum vlt. impreſſ. Rot. decif. 44. num. 5. part. 1. diuerſ. & decif. 609. n. 1. part. 4. recent. alius part. 2. Poſſi. Farinac. Monach. decif. Bonen. 40. punct. 11. num. 20. Quod verum eſt, vt ſi fideiulſor antequam ſoluerit, ex ſolis moleſtiis agat, & in hoc Saluiani iudicio obſtinet, immiſſio ſubſequens ſit ipſo iure nulla, etiam quod decretum cantaret ad effectum deponendi, Rot. poſt addit. ad tractat. Cenc. de cenſ. decif. 139. in princip. & num. 5. & 7. & penes Marchan. de commiſſ. part. 1. fol. 1042. Poſt. de manuent. obſeruati. 12. num. 128. Hinc igitur cum ex processu actitato inter Communitatem, & D. Bulgarinum appareat tantummodo de moleſtiis, nec quod ab ipſa Communitate fuerit aliud ſolutum, ideo inaniſſio nequitum ſubſiſtit, cum ad ſummum concedi potuiſſet ad effectum deponendi, & ſoluendi, cui deberetur, vt explicat Poſt. de manuent. obſeruati. 12. n. 131. auctoritate Rot. Rom. in decif. 456. n. 2. & 3. p. 2. recent. quæ tamen non infert, ad quod allegatur, quin potius in caſu tunc in Auditorio Rotæ propoſito conſtat de pluriſus ſolutionibus per fideiulſorem factis.

Solutiones verò ad dictum effectum non dicuntur probatæ per relaxationem, & expeditionem commiſſionis, graueur per vniū, quia executio quidem inde incipit, Rot. Rom. decif. 545. n. 5. part. 1. recent. & apud Poſt. de manuent. decif. 236. n. 10. ſed propterea non probatur ſolutio, neque conſtat de ſufficienti damnorum, & intereſſe liquidationis, ſine quibus contra tertios poſſeſſores habentes remedium oblationis ad impediendum ex Saluiano immiſſionem, l. Paulus, 12. ff. quib. mod. pign. &c. Statil. Pacific. de Saluian. inſpecti. 5. cap. vnic. num. 11. & ſeq. vbi plures deciſiones cumulat, fideiulſori, vti dicebamus, non datur regressus, ad tradita ſerè in terminis per Rot. Rom. decif. 773. per tot. p. 4. diuerſ. Poſt. de manuent. d. obſeruati. 12. n. 169. & 170. vltra quod in vniuerſo processu D. Bulgarini neque apparet aliquod mandatum fuiſſe relaxatum, ac multo minus executioni demandatum, vel illatam fideiulſori moleſtiam.

Tollitur ex prædictis aliud obiectum, quod

- posset resultare ex eo quod fideiussores erant obstricti Camerali obligatione, & instrumento guarentigiz habente paratam executionem, & per consequens habebantur pro condemnatis, itavt agere possent, tamen si creditor nondum soluisset, Bart. in l. fideiussor, 46. ff. de fideiuss. Bald. in dicta l. si pro ea, 10. num. 7. C. mandat. Alex. cons. 72. num. 6. lib. 2. Mantic. de iacit. & ambig. lib. 16. tit. 22. num. 10. Marfil. in rubr. de fideiuss. num. 293. Gail. prætl. obseruat. 29. num. 12. lib. 2. Magon. decif. Lucen. 6. num. 5. in intro. num. 29. Quemadmodum contingit post conclusum in causa, & ex actis apparere fideiussorem esse in casu condemnationis; quia tunc etiam habetur pro condemnato, & ideo antequam soluat potest experiri, Bald. in dicta l. si pro ea, 10. num. 9. C. mandat. cum adductis per Mantic. de iacit. & ambig. lib. 16. tit. 22. num. 11. Gail. prætl. obseruat. 29. num. 13. lib. 2. plenissime Maur. de fideiuss. sect. 5. cap. 3. num. 10. fol. 319. & seq. & sub n. 12. vers. declara, vbi quod petita à creditore contra fideiussorem executione agere possit ad sui indemnitatem.

- Etiam quicquid sit in ea quaestione, an fideiussor antequam soluat agere possit contra principalem debitorem ad se exonerandum, & eximendum ab obligatione suscepta, & vexationibus inde secutis; in qua sanè affirmativa videtur magis communis, maximè postquam diu stetit in obligatione, Rot. apud Cenc. de cens. decif. 68. num. 4. cum adductis per eundem Cenc. de cens. part. 2. cap. 2. quest. 3. art. 4. num. 7. Afflicti. decif. 241. num. 3. Mantic. de iacit. & ambig. lib. 16. tit. 22. n. 32. vbi quod fideiussor petere non potest quantitatem sibi præstati, vt soluat creditoribus, sed vt liberetur, Maur. de fideiuss. sect. 5. cap. 3. num. 4. & 7. fol. 318. Certè contra tertium obtinere non posset immisionem vigote Saluiani pro se eximendo à fideiussione, nisi ad effectum deponendi summam æquivalentem non pro extinguendo censu; sed pro habendo idoneum releuatozem, Surd. decif. 94. num. 4. & 5. Rot. apud Cenc. de cens. 200. num. 2. & seq. & post add. decif. 139. num. 4. & seq. Post. de manu. obseruat. 12. num. 131. in fin. Summus tamen extra terminos huius inspectionis cum Communitas, & Homines Vitellianæ agant ad recuperationem pecuniarum per ipsos soluturum.

- Hinc propterea ad effectum præteritum sibi satisfaciendi ex fructibus prouenientibus ex Curia Buccegandæ immitendi non erant sub asserto prætextu, quod haberentur pro condemnatis, cum proximè forsan venirent condemnandi, & contra ipsos extaret instrumentum guarentigiz vallatum. Patitur namque conclusio huiusmodi difficultatem non spernendam, & contrariam opinionem vti veriorè amplectuntur scribentes in dicta l. si pro ea, 10. C. mandat. Castren. & Angel. in dicta l. fideiuss. 45. ff. de fideiuss. Ant. Mass. Gall. ad Cameralem obligat. part. 3. tit. de personis peten. execut. n. 5. pag. 130. Cenc. de cens. part. 2. cap. 2. quest. 3. art. 3. sub num. 18. vers. quam limitationem, & ibi Rot. decif. 195. num. 11. vbi quod fideiussor sub prætextu instrumenti habentis paratam executionem, & quod habeatur pro condemnato agere non possit, antequam soluat, & quod statim, ac suscepit obligationem agere possit, vt autumant contrarium tenentes, verum non sine amplius obtineat in praxi notatur, addent. ad Alex. dicto consil. 72. in fin. lib. 2. In quo quidem articulo, quomodo scilicet, & quando fideiussor personali actione, vel

alia quacunque contra principalem debitorem experiri possit, non est cur in medium afferam, quid sentio, cū pro nunc sufficiat contra tertios Saluianum nonnisi secuta actuali solutione competere. Adeo vt immisso pro decursis, & decurendis sustineatur contra tertium ex Saluiano pro decursis, & solutis tantum, Post. de manu. obseruat. 21. num. 132. & Rot. apud eundem decif. 139. num. 10. de qua in processu hucusque aditatio nulli constat.

Neque officit assertum instrumentum confessionis de recepto de libris septem mille, quingentescentum sexaginta extortum per ipsam Communitatem ab Illustrissimo D. Alfonso Gonzaga de Madruis longè post ceptum iudicium contra D. Felicem Bulgarinum, contra quem vique ab initio mensis Octobris anni 1639. decretum fuerat sequestrium, vt appareat ex nostro processu fol. 1. prædictum vero instrumentum emanauit solum sub die 10. Decembris, & vltra duos menses post molestias eidem D. Bulgarino illatas, & sic tanquam factum lite pendente dicitur nullum, & attentatum, vel saltem redagitur libellum de notoria falsitate, ex quo in eo exprimitur per Communitatem ante diem decimum quintum! Nouembris solutas fuisse libras 17900. vt in processu fol. 4. & 5. tot enim resultant facto calculo super scutis ibidem petitis, cum singula scuta à libris septem monetæ banchi Veneti constituent iuxta fidem attestationis Mercatorum ducatonum vnum valoris tunc librarum circiter quatuordecim. De quo tempore (vbi fides instrumento præstaretur) adhuc non erat facta solutio, nisi de libris quatuor mille ducentum, vt in processu nostro fol. 80. vbi subsequitur prætexta alia confessio de recepto de libris similibus ter mille tercentum sexaginta sub die 3. Decembris 1633. & post iam introductam petitionem dictarum librarum 17900. Adeo vt ineptitudo libelli, & notoria processui cum inde secutis nullitas euitari nequeat.

- Accedit mox dictis quod quamquam sola creditoris confessio fideiussori sufficiat ad agendum contra principalem debitorem, vt cumulatissime prosequuntur Maur. de fideiuss. sect. 3. cap. 2. num. 4. fol. 206. Hering. de fideiuss. §. 1. num. 51. cap. 20. Attamen quoad tertium sicuti nullum gradum probationis obtinet, ita non inducit obligationem, vel parit actionem, Alex. consil. 37. num. 4. lib. 3. Ruin. consil. 147. num. 13. lib. 1. Maur. de fideiuss. dicta sect. 3. cap. 2. num. 10. fol. 207. Surd. decif. 218. num. 7. & per tot. Cyriac. controuerf. 30. num. 16. Post. de manu. obseruat. 24. num. 24. Quod etiam suadet duplici ratione, & primo quia versamur in casu Saluiani contra tertium, in quo requiritur pro necessario extremo, & substantia iudicii creditum liquidum, & certum, Rolan. consil. 14. num. 13. lib. 1. Rot. Rom. decif. 34. num. 15. part. 2. diuers. Cyriac. controuerf. 119. num. 4. Pacin. de Saluian. inspel. 3. cap. 5. num. 71. & inspel. 5. cap. vnic. num. 34. & optimè Rot. apud ipsum decif. 203. num. 1. & 3. eadem Rot. decif. 61. num. 3. part. 2. diuers. resultans in fideiussore ex reali numeratione, & solutione, vbi quicquid autem requiritur vera, & actualis solutio, confessio de recepto nunquam probat, l. Lucius, 47. §. inter se ff. de administr. & pericul. rei. Nat. consil. 543. num. 3. Rot. decif. 385. sub num. 2. vers. ceteri vero, & decif. 386. num. 4. part. 4. recent. alias allegatur part. 2. Post. Farinac. secundò, quia non agitur in terminis simplicis confessionis de recepto, sed vterius in eadem adest quoque cessio iurium,

26.

27.

28.

29.

30.

iurium, quæ ex sola confessione, dum non apparet de effectuali numeratione præsumitur simulata, *per diuersas* 22. *cum* 1. *seg. C. mandat.* Farinac. *de simulat.* c. 162. n. 37.

Ultra quod memoratum instrumentum D. Felici Bulgarino prodesse quidem, non autem obesse potest, nec Senatus Excellentissimus super eo potuit aliquod fundamentum facere, cum de tempore collationis causæ, capte iam resolutionis, votoque etiam Notario causæ consignato, ut idem coram, & in consistorio Principis Secretissimi affirmavit, & ab omnem Senatus requisitionem, ac iussionē dabit testimoniales, adhuc in actis non fuisset productum, & quæ sunt extra acta extra mundum esse dicuntur, ad *tex. in c. indic.* 3. g. 8. *Federici*, de Senis *conf.* 21. *nunquid habet* n. 2. *vers. preterea*, & in terminis centum fuit in Senatu referente Illustriss. D. meo Comite, & Senatore Morono, ac decisionis compilatore in *vna Saluiani de Comitibus* n. 35. *sub die* 20. *Iun.* 1636. nec de illo villa haberi potuit, vel debuit ratio, quia non erat de actis, Castren. in *l. ait prator* 5. §. si *Index*, *vers. & pro hoc* de *re iudic.* Rot. *decif.* 404. n. 2. *par. 1. recent.* & *decif.* 238. n. 11. apud

Post. *de manut.* ubi extendit etiam, quod instrumenta sint rogata in actis eiusdem Notarii causæ, & adducuntur aliae decisiones in terminis Saluiani interdicti, Ludouil. *decif.* 508. n. 6. Hocque faduere optima ratione, quoniam altero de duobus modis instrumenta in actis producta probant, vel si fiat productio parte citata ad dicendum contra, vel parte præsentē, & nihil opponente, ut post infinitos, quos cumulat voluit Post. *de manut. obseru.* 97. *num.* 1. quibus addo in terminis Rot. Rom. *decif.* 285. *num.* 1. *par. 4. recent.* alias allegatur *par. 2. Post. Farinac.* vel si fieret productio sub termino dato ad producendum scripturas, vel ad probandum per omne genus probationis iuxta inueteratum, ac laudabilem huius patriæ stylum, Marant. in *specul. par. 6. vers. & producuntur scriptura*, n. 46. *fol.* 442. quem sequitur idem Post. *de manut. dilata obseru.* 97. *sub* n. 4. *vers. idem si productio*, quorum neutrum cum non intercesserit in productione dicti instrumenti Senatus non potuit, quinimo nec debebat eidem fidem præstare, ac procedere, & causam expedire, perinde ac si non fuisset productum, Caputaq. *dec.* 117. n. 5. & *seg. par. 3. Post. dilata obseru.* 97. n. 3. Præsertim cum ad instantiam partis aduerse, & iuxta ordinationes huius patriæ assignati fuerint termini ad probandum, & probatum habendum per omne genus probationis, quæ terminorum præfixio ex dispositione Statuti solet operari conclusionem in causâ, & querere in consequenti ius parti, ita ut terminis elapsis productio amplius non admittatur, Marant. in *specul. par. 6. vers. procurator articulo*, & c. n. 19. *fol.* 387. Menoch. *de arbit.* 9. §. 5. n. 2. & 6. *Surd. in puncto conf.* 8. n. 12. Rot. apud Post. *decif.* 62. *la prima*, n. 5. quod transit inoffenso pede stante contradictione D. Felicis Bulgarini, ut subiungit idem Menoch. *dila quest.* 35. *num.* 14.

Accedente etiam alio Statuto Mantuæ sub rubr. *de instr. creden.* & c. quo loci disponitur Iura in actis producta parti communicari debere, quo neglecto, & petita per D. Bulgarinum copia nihil penitus probant, Soc. *conf.* 105. *num.* 8. *lib. 4. Olsch. decif.* 1. *num.* 47. Roman. *dila conf.* 519. *per totum*. Ergo cum Communitas defecerit in salutari proprio, ac principali extremo Saluiani consistente in credito certo, & liquido per consequens sententia, & immissio nullius sunt roboris, ac momenti.

Id quod etiam si admitteremus instrumentum prædictum probationem facere, & executionem mereri. Quoniam cum ex ipso appareat Communicatam fuisse libras septem mille quingentum sexaginta tantum, non potuit concedi immissio, prout cantas sententia in realem possessionem terrarum Curie Buccegandæ detinendam iuxta petita, & sic pro scutis mille centumquinguenta à libris septem per quolibet Banchi Veneti in vna manu, in alia vero de scutis tercentum à libris sex monetæ Mantuæ ex causa fideiussionis solutorum dictæ Excellentiss. D. Alfonso, quemadmodum instat Communitas in eius petitione in processu *fol. 5.* remaneret namque Dominus Bulgarinus grauius in maiori qualitate, nempe ad libras circiter decepi mille de pluri, quam esset præstentum creditum, & alicui solutio Communis.

Quamobrem decretum immisionis petitio, & processus tanquam quid indiuiduum corrumpit in totū, nec pro parte valere possunt, *l. hoc iudicio* 28. *ff. Fam. ercif.* *Surd. dec.* 74. n. 9. Hodiern. ad eundem *dec.* 45. n. 2. & *dila dec.* 74. Mar. Anton. *var. resol.* 8. n. 50. & §. 1. *lib. 2. Rot. dec.* 198. n. 2. p. 4. *recent. alia* p. 2. *Post. Farinac.* & *dec.* 33. n. 6. & *dec.* 221. n. 1. & *2. p. 2. diuers.* *Put. dec.* 33. *per tot. lib. 1.* & in terminis Saluiani Rot. Rom. *dec.* 634. n. 10. & *dec.* 650. n. 2. p. 1. *recent.* Staril. Pacific. de Saluian. *in specul.* 4. c. 1. n. 67. *l. eting. de fideiuss.* cap. 2. 4. n. 62. Monac. *dec. Bonon.* 25. n. 6. & 7. & quod dicitur immisionem ex Saluiano fuisse pro summa verè debita, Monac. *dec. Bonon.* 27. n. 16. debet intelligi secundum suppositam materiam, & quando sunt plures, & diuersæ summæ originem trahentes ex diuersis causis, prout in calu per ipsum, seu Rotam Bononiensem decisum; altera enim summa debebatur propter vestes, & apparatus; altera vero pro dote, & nomine dotis, alias conclusio ibidem firmata non resisteret, nec subsisteret propter indiuiduitatem petitionis, & sententiæ, seu decreti, ut ultra præcitatos latissimè prosequitur Cart. *dec.* 39. n. 9. *vsque ad fin.*

Eoque magis, quia Senatus procedit in causis summarie, quo stante non erat attendenda Communis petitio, sed quicquid ex deductis in processu solutū, *l. in l. si ita stipulatus* 126. n. 33. *ff. de verb. oblig.* Alex. *conf.* 114. n. 6. *lib. 6. Rot. Rom.* *dec.* 123. n. 1. p. 2. *recent.* Iure igitur merito decretum immissio, ac tenuta inde secuta tanquam iuribus non subsistentia retractanda veniunt, ac irrita declaranda; cum nullibi legitime appareat de aliqua solutione, sine qua nunquam fideiussor dicitur creditor ad effectum experiendi contra tertios possessores.

Succedit ex præmissis alia conclusio plurimum fauorabilis Iuribus D. Bulgarini emergens ex petitione Communicatis notoriè calumniosa in eo, quod mandauerit absque ignorantia, & iusta probabili causa plures peti eo, quod pretendebatur per ipsam solum, ubique; propterea asse-rebatur deberi. Vnde non solum processum, cum sententia dicuntur nulla; verum etiam incidit in edictum, & cecidit à quocunque. Iure suo, ex Stat. huius patr. rubr. *de pana plus petem.* & c. Cytia. *contr. forens.* 252. *sub* n. 71. & 77. *Bursat. conf.* 233. n. 12. & *conf.* 217. m. 20. propter quod statutum non est, cur inquiramus, an ex parte petitis interces-

serint

ferint illa quatuor, de quibus Ioseph. Ludou. *dec. Perusin.* §. 1. per tot. Menoc. *conf.* 117. n. 1. cum pluribus *seq.* Monac. *Dec. Floren.* 4. n. 8. et 9. et præsertim, num casus exacta fuerit pluries per dolum et simul dolo plus petitum, iuxta dispositionem *l. viic. C. de plu. petit.* Quemadmodum clausulæ salutares non profunt, cum vique ad sententiã, & executionem semper institum fuerit super quantitate in libello petita, alias si ex processu constaret de modificatione petitionis, fætor tû clausulas suffragari, & cessare penas petentis plus debito, *Grat. conf.* 63. §. 6. lib. 2. Ioseph. Ludou. *dec. Perusin.* 117. n. 3. Fontan. de pact. *num. claus.* 4. glo. 2. i. p. 1. n. 45. & *seq. nec.* D. Felici itaqum tertio imputari potest, quod totû negauerit, propterea dicitur de principali debitorè ; ob cuius negatiuum actor excularetur ad ratam à condemnatione expensarum, *Thefaur. dec.* 2. i. n. 5.

Dignum quoque animaduersione existimauimus, nullibi apparere de asserta testimonii depositione, & quatenus constare, cum non doceatur illorum publicatione, non potuisse moueri Iudices ex illorum testificatis ad pronuntiandum, nam quicquid sit, an publicatio testimonii omnia inualidet processum, in quo negatiua praeualet, Gail. *pract. obferu.* 105. m. 1. 1. profecto ita demum probant testes, ac fidem faciunt, si fiat publicatio, gloss. & Bart. in *i. gesta* 6. n. 3. vbi quod ita seruatur consuetudo, C. de re iudic. & in *solam* 3. n. 11. C. de testib. & in *extrauaganti* ad reprimendum super verbo figura. Cyb. in *l. propterandum* 11. §. fm. n. 4. C. de indic. la. in *l. n. 2. n. 20. C. de eden.* Bald. in *l. bona fidei* 3. n. 2. C. de reb. cred. & in *c. consilii* 30. sub n. 2. vers. nam si non essent publicati, & extri. eodem de testib. Butr. in *c. fraternitatis* 17. n. 17. & ibi Imol. n. 12. vers. & aduersus extri. de Act. in *c. oper* inua 8. n. 12. extri. eod. de test. Bosl. in *iii. de opposit.* contra test. n. 26. Cörd, Lancell. de off. Prætoris. iiii. di. test. assumendo, §. de non publicatis. num. 51. fol. mibi 239. in repet. in vers. testium publicatio. n. 8. Monticell. in testib. in vers. publicari debent, vers. 2. & §. col. 2. fol. 181. Tusch, *pract. concl.* 295. n. 23. *com. seq. lib. I. Mathesii.* seq. 38. n. 1. Roman. *conf.* 1905. fol. 1. vers. iuribus; Auchat. *conf.* 36. sub n. 2. vers. quia publicatio testium, Alex. *conf.* 83. n. 23. vbi de veriori, & communiori lib. 3. Socin. *conf.* 105. num. 7. lib. 4. Crauet. *conf.* 134. n. 48. Paul. de Castr. *conf.* 3. n. 1. lib. 1. Bologn. *conf.* 36. sub num. 5. vers. si non obstat.

Nec refert à neura ex partibus dictam publi-
cationem non fuisse petitam: quoniam id Domi-
ni Bulgarino impurari nequit, qui ficuti testes
non produxit, ita nec debebat nec poterat pub-
licationem petere, Innoc. in *dillo c. constitutus*,
extr. de refib. Bald. in *rubr. de contr. inestit.* Nell.
à S. Genitiano in *tradi. de test.* p. 2. m. 12. pag. mibi
149. Abb. in *c. significavit* 41. sub n. 3. verum. *am. pars*
producing peti dicta publicari. & debet fieri publi-
catio, extr. de test. Rola. à Vall. *conf. 3. m. 2. lib. 4.*
Socin. iun. conf. 3. 4. n. 5. & 9. vol. 1. quicquid dixit
Mathefi. dicta fignat. 8. sub n. 1. veris. *sed dictum*
Bari. & confusè inuixerit addentes ad Pract.
Papient. in form. publ. test. §. alius publicatio, &
§. seq. fol. mibi 76. nam. cum pars adueta pro testifi-
catione non infisterit, D. Bulgarinus iustā
habuit credendi causam, vel quod non examina-
uerit, vel quod non pleuerit examen, vel quod
nollet amplius attestationibus vti, & testes ad-
hibere. Maximè quia tempus iurandi per testes
refringitur ad terminos probatorios, examē ve-

to tempore nõ coardatur, & quondocunq; fieri
poteſt ad probandum, dummodo teſtes in testi-
mo iurauerint, Scraph. dec. 87. n. 2. i. Quinimo ad
effectum, vt dictis teſtium fides eſſet adhibenda,
non tantum attestationes veniebant publicandæ,
ſed vltius D. Bulgarino terminus ad reproban-
dum dicta teſtium necceſſe fuerat, vt concedere-
tur, Bart. in *extranag. ad reprimendum, verbo de
plano*, n. 3. faciunt tradita per Roman. dicto *conf.*
159. Socin. iun. *conf.* 134. n. 4. lib. 2. Ferret. *conf.* 95.
n. 2. Maſtrili. dec. 149. n. 8. & ſeq. quod in hac pa-
tria Nullum inuoluit difficultatem, attento ſtatuto
to ſub rubr. de *reſt. & eorum diſpo. & iuram.* præ-
ſertuente re exceptiones contra perſonas, & dicta
teſtium non niſi poſt publicatione obſticiendas,
inſpectaque conſuerudine inuiolabiliter ob-
ſeruata publicandi teſtificata, necnon, & aſſig-
nandi reo dilationem competentem impugnan-
di examen, ob quam publicationis omiſſionem,
& neglectum magis conuincitur partem non
habuiſſe animum, quod cauſa ſuper meritis re-
ſtatuatur, donec viſum, ac declaratum fuiſſet,
num Communitati obſtare liberario Succeden-
dæ ab obligatione à ſupremo Principe de
abſoluta eius poteſtate emanata.

Innixis igitur dispositione dicti statuti, ac styl-
lo non erit nobis diu infundandum in confu-
tatione eorum, qui tenuerunt testes absque publi-
catione præsertim in supremis tribunalibus, &
coram eodem iudice, inter quos fuerunt Alex.
conf. 120. n. 7 lib. 7. Anchar. conf. 53. per tot. de quib-
us tamen vti sibi contrariis non est curandum,
vltra quod non dicunt testes probare, sed senten-
tiam non dici nullâ propter non publicatas at-
testationes: eadem responso accommodari possit
per Capel. Theol. dec. 397. Minfyng. obser. 52.
n. 5. cen. 4. ductus ratione, quod iudex possit motu
vteri ex aliis iuribus, præterquâ ex dictis testiu-
rum, Menoc. de reitinen. possess. remed. ult. num. 40. Tulf.
pract. comel. 965. m. 1. lu. P. Guido Pap. dec. 386. Lud-
dow. dec. 355. n. 11. Post. de manutien. obser. 95. m. 1.
Gail. pract. obser. 6. n. 4. & obser. 103. sub n. 5. vers.
fadem adhiberi. l. lib. 1. vbi loquitur iuxta stylum
Camera Imperialis, in momentanea possessione,
& quando vtrique testes recipiuntur, Farina-
c. de test. q. 75. n. 19. Thom. Doc. conf. 96. n. 8. &
conf. 112. n. 3. qui cum paucis aliis ab ipsis re-
censitis de directo contrarium proferunt, quib-
us tamen adhaerendum non est, tum propter
authoritates eorum, quos supra congregimus,
tum propter statutarium dispositionem, quæ
præcisè inserta ad necessitatem publicationis.

Verum quia articulus iste est multum practi-
cabilis, & continet materiam non minus vtilem,
quam necessariam, nec haestuos, quod viderim
à quopiam discessum, operareturque esse duxi
fundamentum vetitatis etiam circumscripto sta-
tuto alterius repetere. Tota igitur difficultas
praesentis inspectionis consistit in eo, an ob omni-
fam testium publicationem, & ob traditam at-
testationem copiam censetur sublata litigatibus
defensio. Qui tenent dicta testium probare absq;
publicatione, & copia traditione, asserunt quod;
non auctore defensionem, & primo, quia in causa
haereticis summus Pontifex remouet hanc publi-
cationem, vt habetur *c. fin. §. iubeamus de Haer. in*
6. quam remouere non posset, fi contineret de-
fensionem, *Grat. discip. forens. c. 561. n. 2. a. Post. de*
manut. ob. fern. 84. n. 12. Secundo quia, si publi-
catio huiusmodi defensionem contineret, eam.

Rota Romana non prætermittet, vt Anchar. argumentatur Menoch. *de arbit. g. 13. n. 5.* nec præterat fidem testibus ante publicationem, quæ in Rot. non solet fieri solemniter, nisi in tertia instantia, Farinac. *diſta. g. 75. n. 6. de reſt. Tuli. præſ. concl. 295. n. 26. lit. T.* Rot. apud Poſt. *de manum. dec. 170. n. 6.*

At ſecundum opinionem à nobis propoſitam credimus has oppoſitiones nihil releuare, & quantum ad primam de hæreſi, Summus Pontifex non tollit penitus publicationem, ſed tantummodo modificat, iubens ob imminens aliquod periculum, & potentiam rei atteſtationes, & perſonas deponentium non publicari, quod hodie indiſtincte in Sancto Inquiſitionis Officio obſeruatur; tamen non adit potentia inquisiti, Farinac. *de hæreſ. g. 188. n. 12.* Succurrit nihilominus reis etiam in crimine hæreſis, quantum ſuaſet naturalis æquitas, per traditionem copię atteſtationum ſuppreſſis circumſtantiis, propter quas poſſet deueniri ad ipſorum teſtiũ notitiam, & præmiſſa interrogatione per Reuereendiſſ. Patres Inquiſitores, num habeat aliquos teſtes ſuſpectos, vt optime Farin. *de hæreſ. g. 188. ſub num. 7.* Non aliter euenit circa ſecundam, & quoad ſtylum Romanæ Curie, in qua ſane ſolemnitas publicationis reſeruatũ vſque ad tertiam inſtantiam, & lus litigantium interim in nihilo deperit, nec deterioris euadit conditionis per communicationem ſummarij teſtificatorum vtique ex partibus fieri conſuetam, ad latiffimè tradita per Poſt. *de manum. obſeru. g. 5. n. 4. & ſeq.* ſubdens aduocatis patium aliquando etiam oſtendi originale, vel copia per extenſum, ex quibus ſatis partes habere dicuntur, vnde ſe inuicem defendant, reſq; integra adhuc remanet, vt non obſtante receptione ſummarij teſtium examinatum, ac viſione originalis per eorum aduocatos facta, teſtes ſuper eisdem, ac directo contrariis examinari queant, Ludouic. *decif. 497. n. 4. & in annot. n. 8.* Cyriac. *conſ. 25. n. 1.* Quocirca inferitur, tam ex diſpoſitione Iuris communis, quam Statuti Mantuæ ſeclulo ſtylo neceſſariam omnino eſſe teſtium publicationem, alias nulum gradum probationis facere, nec Iudicem ſuper illis quoquo modo ſententiã fundari poſſe.

Quod proceſſus fuerit fere totus per D. Reggiam compulſatus abſque eo, quod in actis huius cauſe vnquam docuerit de mandato, opponere, quando vigore Ordinum in erectione huius ampliffimi ordinis ipſo Iure etiam parte non opponente non corrueret, Menoch. *conſ. 246. n. 54.* Cyriac. *conſ. 275. n. 23.* Monac. *dec. Florent. 18. n. 7.* Paſeth. *conſ. 194. ſub n. 20.*

Tandem non obſtat quod Senatus ex ordinibus in eius erectione iudicare poſſit ſola facti veritate inſpecta, Surd. *decif. 105. n. 11. & conſ. 54. n. 3.* Cyriac. *conſ. 389. n. 42.* ex quo videtur ſequi dñæ conſclusiones ad deſtructionem fundamentorum ad fauorem D. Bulgarini ſuperius poſitorum, altera ſcilicet, quod poſſit conſirmare ſententiam nullam in ea parte, in qua eſt iuſta, Chazar. *dec. 130. n. 35. & 37.* Menoch. *conſ. 361. n. 75.* Altera quod non attendat, nunquid inſtrumenta ſint in actis producta, vel ad partes data, Paſeth. *conſ. 199. n. 1.* poſſitque iudicare ſecundum propriam conſcientiam, Bart. in *Lonica. n. 4. C. vi. que de ſum. aduocat.* Gram. *decif. 19. n. 3.* Guido Pap. *g. 29.* Bertrand. *conſ. 137. num. 4. lib. 1.* Gail. *præſ. obſeru. 4. 2. num. 3. lib. 1.* nec tenetur

ſeruare ſolemnitates Iuris ciuilis, Bec. *conſ. 165. num. 78.* & examen teſtium coram ipſo ſine partis citatione factum ſuſtinetur, Cyriac. *conſ. ſovent. 40. n. 7.*

Neutra tamen ex præmiſſis illationibus habet ſubſiſtentiam, non quidem illa, qua parte inſtante, & ob reſcriptum Sux Celſitudinis habet Senarus manus ligatas, nec poteſt, niſi ſuper nullitate pronuntiare, Rot. Rom. *decif. 46. num. 1. part. 1. recent. Gabr. conſ. 18. num. 1. lib. 2.* Mart. Medic. *decif. Senen. 18. num. 3.* maxime cum nullitas propoſita non reſpiciat ſolum ordinem iudicij, ſed contineat damnum condemnati ob ſublatas per indirectum deſenſiones, Gail. *præſ. obſeru. 75. num. 7. & ſeq. lib. 1.* neque iſta, quandoquidem in Iure eſt nimium controuerſa, & ſolach. *decif. 1. num. 43. & decif. 79. num. 44.* Cabed. *decif. 212. per totam. part. 1. & Senatus Mantuæ in diſta. decif. de Comitiſibus. num. 8.* præſertim quando, pro vt hic, in conſequentiã parti aduerſæ, contra quam extat inſtrumentum, tolleretur deſenſio reſultans ex his, quæ viſo inſtrumento opponere poſſet; hæc enim, quæ deſenſionem reſpiciunt, deſcendunt à Iure gentium naturali, ſaltem quod ſubſtantiam. Ideo Iudices quantumcumque ſupremi procedentes manu regia, ac ſola facti veritate inſpecta poterunt quidem omnino Iuris ciuilis ſolemnitatem omittere in participando ſcripturas hinc inde partibus; eis tamen minime permittitur omninodam Iurium communicationem tollere, quia ſic contra naturalem æquitatem altera ex partibus læderetur, cum neſciet quomodo, & à quibus ſe defendere valeret, vt argumentatur Bec. *conſ. 144. num. 45. & ſeq.* Rot. Roman. apud Poſt. *decif. 238. num. 8. in ſim. ibiſi Index extra acta moueri poſſet, non poſſet pars ſuæ ſuas diligentia, & ſua ſollicitudine deſenſiones, & hunc articulum optime trutinat Roman. conſ. 19. per totum, accedit Bologn. conſ. 36. n. 5. qui loquuntur in Iudice recognoſcente ſola facti veritate inſpecta. Vnde videmus Deum non proruliſſe ſententiam contra Adam niſi prius vocatum, & auditum, & deſenſum, nec contra villicum, vbi agebatur de mera redditione rationis, vt habetur Luc. cap. 16. & in Gen. cap. 18. a. qualiter 24. xxi. de accuſat. quam diſtinctionem Sacre Theologie Profeſſores, ad quos in ſimilibus reſcurſum habere tutius reputatur, communiter amplectuntur, vt videri poterit ex Leſſ. *de Iuſt. & Iur. lib. 2. cap. 29. ſub dub. 10. num. 94. & 99.* Clau. Reg. lib. 1. cap. 8. num. 10. & 22. Bonacin. *de leg. & decalog. diſput. 10. quaſt. 2. punct. 1. num. 5.* Quinimo ſi cauſa remitteretur conſcientiæ, vel arbitrio alicuius, in qua regulariter non requiritur partis citatio, nec iudicialis cognitio, Alex. in l. de vnoquoque 47. num. 11. ſi de re iudic. Mant. in ſpecul. part. 6. verſ. reſte incipitur citatio, num. 21. fol. 310. quoties in dammum tertij illius diſtinctio verteretur, tunc talis Commiſſarij partes iudicis aſſumere, perque iudicalem cognitionem negotium ſibi, ſeu eius conſcientiæ demandatum diſſinere deberet, ad tradita in puncto per Sanchez, *de marr. lib. 3. diſput. 8. ſub num. 4. verſ. 2.* probatur in illis verbis, vbi non eſt aliqua perſona, de cuius præiudicio agatur.*

S V M M A R I V M.

1. *Scriptura in Archiuo reperta quando probet, & num. 2. Pendente lite in Archiuo reperta non probat, num. 3. Carens die, menſe, & anno contra ſcribentem probat, num. 6. Declara ut, num. 7. & num. 8. Non reperta inter rogitu Notarij non probat, num. 9.*
4. *Archiuum ab vno ex Canonicis cuſtoditum non probat.*
5. *Teſtes circa recognitionem qualiſter deponere debeant.*

O B S E R V. CXXVIII.

- P**RÆTER ea, quæ in altera iuris allegatione pro Ven. Societate Sanctiſſimi Sanguinis, aduerſus Collegium S. Andræ diximus, ſuccedit inſuper conſiderandum fidem poſtea productam, ac iudicialiter parte citatâ recognitam, negotium aliquod non facileſce; duo enim continet, alterum circa exiſtentiam ſcripturarum, & librorum in Archiuo eiſdem Collegij; alterum vero circa recognitionem manus eorum, qui ſuper dictis libris ſcripſerunt; Verumtamen dicta fides probationem aliquam non facit.
- Quantum enim ad probationem Archiuij fidem ipſam non releuare replicatur; ad hoc enim vt Archiuum probationem faciat, ſeu ſcripturis in eo repertis credatur inter cætera, quod habeant Præpoſitum, ſeu Officiale publicum, Abb. in cap. Cum cauſam, & ibi Felin. num. 7. exir. de Probation. Oſalc. decif. Pedem. 69. num. 2. Gratian. diſcept. forenſ. 736. num. 35. Rot. coram And. decif. 88. num. 6. ac per totam, cum adductis per Ferentill. ad Buratt. decif. 667. num. 34. dixi al leg. 56. num. 40. & ſeq. lib. 2. Card. Otthob. decif. 245. num. 13. Mareſcot. var. reſol. 81. n. 10. & ſeq. lib. 1. Vnde cum reſpectu Archiuij, de quo agitur deficiat iſta qualitas; inde propterea fit, quod ſcripturæ exiſtentes in eo nihil probent; Accedit inſuper quod ad effectum, vt ſcriptura recipiat robur ab Archiuo, requiritur, quod in eo ſit tanta, tanquam authentica, & inter authenticas ſcripturas; quia de iure non ſuppletur imperfectio ſcripturæ per Archiuum, Corn. conf. 142. num. 6. lib. 3. Caputaquent. decif. 41. num. 3. par. 1. Mareſcot. var. reſol. lib. 1. cap. 81. & ſeq. Cauer. decif. 580. & decif. 613. vtroque num. 4. Royas decif. 113. num. 12. Rot. decif. 3. num. 15. par. 8. recent. Rot. apud Poſt. de manuten. decif. 583. num. 4. Denum ad effectum prædictum probationis conſtare etiam debet, de quo tempore ſcriptura poſita fuerit in Archiuo, cum potuerit reponi de tempore motæ litis, Rot. coram And. d. decif. 88. num. 6. Ferentill. ad Buratt. d. decif. 667. num. 19. vbi alios cumulat Royas decif. 350. num. 20. repetita decif. 313. num. 2. par. 9. tom. 1. recent. quæ tamen ex abundanti dicta ſunt; nam cum ex actis liqueat, Archiuum ipſius Collegij cuſtodiri per vnum ex Canonicis eiſdem Collegij; ex hoc etiam capite ſequitur, quod ſcripturæ in eo exiſtentes fauore eiſdem Collegij nihil penitus probent, cum iſtud quoque neceſſarium ſit, quod cuſtos Ar-

chiuij non ſit ſuſpectus, Gabriel in ſic. de probat. cenſuſ. 5. num. 18. & latiſſimè proſequitur Rota coram Mellino, decif. 34. num. 2. ac per totam, vbi plura cumulantur, quæ conſentunt ad deciſionem præſentis cauſæ, & deinde fuerunt reſumpta ab ead. Rot. coram And. decif. 90. num. 2. vbi in effectu concluditur, quod Archiuum Eccleſiæ cuſtoditum per vnum Canonicum pro Capitulo, ſeu Collegio fidem non faciat; conſequens igitur fit, quod fides in hac parte nihil releuat; quod enim libri conſentunt in præſentio Archiuo non facit, vt illis in præiudicium tertij, fides præſtetur, Royas decif. 250. n. 19.

Quantum vero ad probationem manus Maſſariorum dicitur pariter eandem fidem probationis gradum aliquem non facere, cum dicta fides verſetur circa ſcripturam, vt prætenditur à iam mortuis conſectam, nec conſtat, quod ipſi fidem facientes notam habuerint manum ipſorum ſcribentium libros, & tamen inter cætera, vt teſtes probent ſcripturam, & manum alicuius, recognitio ipſius ſcripturæ fieri debet per teſtes deponentes ſe notam habere manum illius, à quo ſcriptura prætenditur conſcripta, Rot. decif. 343. par. prima diuerſ. & decif. 772. num. 8. par. 2. recent. Caren. reſol. 120. num. 13. Ludouil. decif. 389. num. 2. & 6. Buratt. decif. 582. num. 5. Rot. coram Merlin. decif. 614. num. 1. ac per totam, Gratian. diſcept. forenſ. 235. num. 26. & 27. & diſcept. 710. num. 10. ea mouentur ratione, quia plures reperiuntur, qui alterius manum ita bene ſingunt, vt illam ipſam ſcripturam conſectam à ſingente alterius eſſe dicamus, Maſſil. in rubr. Cod. de Probation. num. 318. Surd. conf. 187. num. 24. in ſum. Gratian. diſcept. 973. num. 50. Mart. Voto 45. per totum, Mareſcot. var. reſol. lib. 1. cap. 79. & 80. per tot. cum adductis per Ferentill. ad Buratt. decif. 143. num. 39. quapropter cum fides, de qua in actis, fuerit ſimpliciter recognita, nec addita appareat ratio, quia ipſi recognoſcentes ſcribentium manus notas habebant, quemadmodum requirebatur, ideo neutro ex capite probationem facit, ſicque ex ſuperius deductis, & aliis congeſtis in altera iuris allegatione Societas Sanctiſſimi Sanguinis à petitis per Collegium abſoluenda venit.

Altera vero ſcriptura, quamvis carens die, menſe, & anno nihilominus contra ſcribentem probabat, l. cum tabernam 34. 5. idem quaſuit, ff. de Pignor. Seraph. decif. 373. num. 3. & 4. Gratian. diſcept. 951. num. 4. Ioan. Carol. Anton. de tempore. legal. lib. 2. cap. 29. num. 12. Rot. decif. 72. num. 11. par. 8. recent. & coram Peni, decif. 433. num. 10. & apud Cenc. de Cenſ. decif. 513. num. 2. Contrarium tamen ad effectum probandi etiam, quo caſu annum, & diem requirere animaduertunt, Alciat. conf. 14. num. 5. lib. 5. Gen. de ſcript. priuat. lib. 1. quaſi 3. n. 12. fol. 30. Card. Otthob. decif. 40. num. 12. Rot. decif. 72. num. 8. par. 8. & apud Poſt. de manuten. decif. 102. n. 1. Declaranda inſuper veniunt mox dicta militare, quatenus ultra defectum diei, menſis, & anni appareret potius ſcripturam fuiſſe initam cauſa memoriæ, noſt. autem contrahendi, aut probandi; quia tunc effectum aliquem obligationis, aut probationis non operaretur, Socin. ſen. conf. 267. ſub num. 4. verſ. ſed quando non ſit tranſlatio, propè ſin. lib. 2. Grac.

Gras. *confil.* 123. num. 11. lib. 2. Gen. *decif.* 1. num. 19. Seraph. *decif.* 373. num. 1. & 2. Rot. *decif.* 273. par. 4. tom. 2. recent. & coram Carill. *decif.* 90. num. 7. repetita *decif.* 30. part. 8. recent. Buratt. *decif.* 174. n. 11. Vrfell. *concluf.* 123. n. 6. & 22.

9. Alia demum Instrumenti fcriptura vti extra filciam rubricellæ, & rogatus Notarij exiftens nullum probationis gradum facere animaduertebatur, Corn. *confil.* 191. num. 1. lib. 1. Seraph. *decif.* 909. num. 2. & feq. Spad. *confil.* 381. numer. 10. lib. 2. Rot. in *Meleuitana hereditatis Ven. 5. Novembris* 1621. num. 2. & feq. coram R. P. D. Verofpio.

SVMMARIVM.

1. *Census pro parte dummodo confiderabili etiam inuito creditore extinguipotest. Per compensationem non extinguuntur, nisi precedat declaratio, num. 2. Contra, num. 3. Amplias, vbi, num. 4.*
5. *Declaratio extinguendi censum per compensationem retrotrahitur.*
6. *Subhaftatio non confitit de debito est nulla. Sine legitima citatione non sustinetur, numero 7.*

OBSERVATIO CXXIX.

1. **C**REDITORE etiam inuito pro parte dummodo confiderabili, vtpote dimidia redemptioni census fieri potest, iuxta magis receptam opinionem, de qua Buratt. *decif.* 526. num. 6. Cenc. de *conf. quest.* 110. num. 16. Rot. *decif.* 354. num. 9. part. 5. & *decif.* 148. num. 5. part. 6. recent. Andr. Censal. *decif.* Lucen. 11. num. 66. & 67. quam accerrimè impugnatur Leotard. de *usur. quest.* 67. ex num. 30. Giballin. post alios de *usur. lib. 4. cap. 6. art. 26. num. 12. tom. 2.*

2. Verum questio in facti specie non versabatur circa præmissam conclusionem, ex quo Communitas de anno 1624. debitoris repenebatur vnus capitalis census florenorum septem millium, simulque pro collectis creditrix exiftebat de florenis octomille, insitens propterea compensationem ipso iure inductam ad extinctionem census, cui creditor census se opponerebat, quia ad effectum extinctionis census per compensationem declaratio prærequiebat compensationem pro extinctione census, Cenc. de *conf. quest.* 88. sub numero 6. vrsi, tunc autem, & *quest.* 108. num. 4. & post tract. *decif.* 528. num. 20. repetita apud Merlin. *decif.* 463. Hodiern. ad Surd. *decif.* 117. numer. 18. Andr. Censal. *decif.* Lucen. 11. num. 51. Rot. *decif.* 3. numero 18. & 19. & *decif.* 29. num. 13. part. 9. tom. 1. recent. Merlin. *decif.* 773. num. 13. Merliu. de *pignor. & hypothec. lib. 5. quest.* 6. num. 12. & post tract. Rot. *decif.* 47. num. 7. & *decif.* 124. num. 16. Salgad. in *Labyrinthi. credit. part. 2. cap. 28. num. 27.* Fontanell. de *pañ. nupr. claus. 4. gloss. 18. part. 5. num. 13. & decif.* 561. num. 13. Giballin. de *usur. lib. 4. cap. 6. art. 25. num. 4. tom. 2. Bonden. colluct. legal. 43. num. 45.* Rot. apud. Contr. *decif.* 172. num. 3.

3. Contraria tamen opinio hodiè magis recepta videtur, & quod etiam in extinctionem census ipso iure non facta declaratione redimendi com-

pensatio intret, Spad. *confil.* 211. num. 2. lib. 2. Rot. *decif.* 303. num. 3. & 4. part. 8. & *decif.* 183. num. 8. 9. & 10. part. 9. tom. 1. & *decif.* 409. num. 27. part. 9. tom. 2. recent. & latè prosequitur Andr. Censal. *decif.* Lucen. 11. num. 58. & feq. post Cypyc. Latr. quem allegat *decif.* 25. num. 15. feq. & per totam, Merlin. de *pignor. & hypothec. lib. 5. quest.* 6. num. 13. vbi animaduertit id procedere ex equitate, & ne conditio aliorum creditorum reddatur deterior, & post tract. *decif.* 124. num. 16. & in hanc sententiam eo procliuiores Domini iuerunt, quia aderat declaratio inculcata Communitatis compensandi, Censal. *dit. decif.* Lucen. 11. sub num. 65. vers. *essi cum.*

Quæ quidem declaratio compensandi modo subsecuta in iudicio ad effugiendam solutionem decursum retrotrahitur ad tempus, quo fieri poterat, Cost. de *retrotract. cap. 9. cas. 4. num. 13.* Andr. Censal. *decif.* Lucen. 11. num. 11. Githr. *obseruat.* 106. num. 15. Rot. *decif.* 200. num. 27. post tract. Post. de *subhaft. repetita decif.* 409. num. 29. part. 9. tom. 2. recent. Merlin. de *pignor. & hypothec. lib. 5. quest.* 6. num. 14. & post tract. Rot. *decif.* 124. num. 20. Quicquid in oppositum sentire videntur, Benint. *decif.* 37. num. 23. Surd. *confil.* 246. num. 28. reprobat post alios per Latr. *decif.* 87. num. 4.

Ex quibus subhaftatio bonorum debitoris pro censibus decursis inuàida omnino reddebatur, non solum ex defectu crediti, Mangil. de *subhaft. quest.* 21. num. 11. Post. de *subhaft. quest.* 10. num. 1. Verum etiam ex defectu legitimæ citationis, Gratian. *discept.* 545. num. 53. & feq. Mangil. de *subhaft. quest.* 147. num. 10. Post. de *subhaft. infpect.* 13. num. 47. & feq. & post tract. *decif.* 91. numer. 1. & *decif.* 92. num. 3. & in *Romana census 3. Iulij* 1662. numero secundo, coram R. P. D. Vicecomite.

Vfuraria prauitatis exceptio, quæ mantentionem regulariter non impedit, Post. de *manuten. obseruat.* 62. num. 9. & ibi Rot. post tract. *decif.* 181. num. 6. Zach. ad Galfel. de *Camerar. obligat. quest.* 31. numer. 7. in facti specie, tanquam clara, & oriens ex eisdem Instrumentis liellorum mantentioni institz impedimento fuit, ex Rot. post alios apud Zach. ad Galfel. de *Camerar. obligat. decif.* 8. num. 1. & *decif.* 36. num. 2. & *decif.* 109. num. 7. & *decif.* 106. num. 5. & *decif.* 114. n. 5. & feq. vbi optimè declarat.

At vbi in præmissis subfelleet aliqua ambiguitas circa liquiditatem exceptionis, fulticeret, quod arbitratu fuerimus exceptionem huiusmodi vsuræ altiore non requirere indaginem, ideoque mantentionem impedire, Menoch. de *arbitr. lib. 2. cent. cas. 17. numero septimo, & octavo, Gratian. discept.* 129. num. 17. Argel. de *acq. possess. quest.* 2. num. 264. Rot. *decif.* 380. num. 12. part. 9. tom. 2. recent. Zach. ad Galfel. de *Camerar. obligat. quest.* 17. num. 73. Verum quia partes lura deduxere in meritis, super quibus causam expediri consenserunt, & Magistratu liquebat; Ideo super eisdem ex prædictis positissimum, ac inferius dicendis controuertente in petitorio finis impositus exitit causæ de consensu partium, Post. de *Manuten. obseruatione septima, numero trigesimo tertio.*

Deductis tam in præcedenti obseruatione, quam in obseruatione 412. non obstantibus pro subsistentia liellu per D. Manacordam acquisiti resolutum fuit. Etsi enim, quod Serenissimus succedat

cessor non teneretur obseruare contractum super regalibus, id non resistit, dum vltro teneri voluit, vt apertissimè liquet ex commisso Ducali directæ D. Præfidi Zanacco, ibi: *Restano conuenuti con Noi come Principes, successore, &c.* & ibi: *Conforme al conuenuto con Noi.* Quam sanè conuentionem Princeps obseruare obstringitur, ex cumulatim per And. Cens. in l. vnic. C. si quis Imper. male dix. §. 8. num. 34. & 35. & dec. Lucen. 14. n. 70. Cyriac. controuer. §. 11. num. 19. & controuer. §. 31. n. 33. & seq. Georg. Mund. consil. 1. num. 194. & consil. 17. num. 128. lib. 1. & consil. 13. num. 126. lib. 2. dixi allegat. 12. num. 27. fol. 201. lib. 1. Altograd. consil. 70. n. 25. & seq. lib. 2. Spercl. dec. 158. num. 38. & seq. Giurb. consil. 94. num. 6. & seq. Camarat. respons. 23. n. 3. 7. ac per totum, Tondut. resolut. ciuil. 25. num. 3. latè Rub. ad Rot. dec. 217. à num. 470. ad 483. part. 9. tom. 1. recent.

Cumque Princeps, tanquam successor conuentionem prædictam expressè inierit; consequens ideo fit, vt tacite ad sui præiudicium dumtaxat pecunias à Ianuensis ad censum receptas, ad statum utilitatem erogatas præsupposuerit; tunc enim ad restitutionem successor obstrictus remanere, ex traditis per nos allegat. 94. num. 2. lib. 2. vbi alibi cumulatim, quibus accedunt congesti per Larat. de feud. part. 9. dilucidat. 86. n. 3.

Super quo tamen figere pedes non audeam, quippe quoniam si tanquam hæres, aut tanquam successor, ac consequenter principalis debitor ad dationem insolutum deuenisset, vtique propriam obligationem extinguendo iurium cessionem reportare non potuisset. I. nulla §. C. de solut. Ludouic. dec. 68. num. 5. Peregr. de fideicommiss. art. 52. n. 34. Caualer. dec. 368. num. 2. Carill. dec. 120. num. 1. & dec. 166. num. 13. repetita dec. 116. & dec. 267. part. 8. & dec. 272. num. 12. part. 9. tom. 1. recent. repetita apud Royas dec. 236. Antonin. de Amat. resolut. 37. num. 4. Hodiern. ad Surd. dec. 380. n. 5. Olea de cess. iur. tit. 5. quest. 1. num. 11. At cum soluerit, seu in solutum dederit, vt quilibet tertius Iure merito iurium cessionem à creditore obrinuit, Gratian. de iur. 286. num. 4. Antonin. de Amat. dicta resolut. 37. num. 7. Olea de cess. iur. §. quest. 5. n. 53. Mart. Medic. dec. Senen. 44. n. 1.

Hinc ergo conuenit in facto, quæ subiungebatur ex supposito, quod Princeps erga Pasquam nullatenus obligatus, dando ei in solutum nomen debitoris Communitatibus Montificalui munificentiam, liberalitatem exercere intellexerit; in hac enim parte, cum de directo instrumentum Capitalis, seu conuentioni in eodem insertæ repugnaret, inde propterea conuentioni, tanquam à paribus inite, non autem instrumento stari omnino debeat, vt post alios dicebam allegat. 13. num. 17. fol. 227. lib. 1. & allegat. 103. num. 20. lib. 3. Merlin. dec. 386. num. 8. & dec. 608. num. 16. & seq. Card. Orthobon. dec. 99. n. 33. Bonden. colluct. legal. 36. num. 56. Thesaur. quest. forens. 1. num. 1. & seq. lib. 1. Post. dec. 59. num. 12. part. 4. & dec. 250. num. 18. part. 6. & dec. 137. num. 6. & 7. part. 9. tom. 1. recent. repetita apud Royas dec. 241. & dec. 360. num. 1. & 2. part. 9. tom. 1. recent. & in Bononiens. fideicommissi, 11. Februarij 1664. §. à senore, coram Vespisio.

Nec ex intervallo mensum à Capitulorum confectioe ad stipulationem instrumenti recessus à primo conuentis argui potest, quemadmodum regulariter succedit, ex Rot. dicta dec. 137. v. 8. & 9. part. 9. tom. 1. recent. repetita apud Royas

dec. 241. Nā si rectè aduertatur, Rota non facit vim in simplici intervallo, sed in eo principaliter, quod instrumentum contrarium à conuentione antecesserit inita continebat, ex Paul. de Mont. Pic. consil. 52. num. 17. & seq. Torniel. consil. 49. num. 35. & seq. Rot. coram Merlin. d. dec. 608. n. 16. & seq. repetita dec. 250. p. 6. recent.

Tantum verò abest in facti specie recessus à conuentis in præcedenti scriptura per subsequentem instrumentum, quod immò, vt illum excluderent, geminatè ad ipsam conuentionem instrumentum se refert cum insertione in eo eiusdem conuentionis, Beltram. ad Ludouic. dec. 168. num. 8. in fine, V. Præf. Melius allegat. 13. num. 19. fol. 228. lib. 1. Rot. dec. 365. lib. 2. num. 5. & seq. post tract. Cenc. de cens.

Præterquam quod, cum Magistratus præuia personarum legitimatione, & electione terrarum pro satisfactione D. Pasque quod substantiam contractus iussionis sibi à Serenissimo demandatæ merus exequutor reputabatur, quam in nihilo prius alterare poterat, Merlin. dec. 288. num. 2. & dec. 342. n. 4. Caputaq. dec. 43. n. 5. part. 3. Rot. dec. 200. num. 4. part. 6. & dec. 93. num. 16. in fine, part. 7. recent. & coram Card. Orthobon. dec. 533. num. 4. & coram Pen. dec. 32. n. 8. & 9.

Hactenus dicta concernunt potestatem Magistratus restrictam omnino ad formam commissionis, ad quam cum Magistratus in stipulatione instrumenti repetitum habuerit relationem; consequens ideo fit, vt ab eius contentia recedere nequaquam intellexerit, Paris. consil. 18. num. 31. & seq. lib. 2. Rot. dec. 118. num. 2. & dec. 122. n. 17. & 18. part. 9. tom. 1. recent.

Vique adeo vt pacta instrumento adiecta iuribus non subilectia potius videntur, quam quod præambulum conuentionem vitent, l. sed si §. 31. ff. de donat. inter vir. & vxor. L. cotard. de iur. quest. 7. sub num. 10. vers. & reiciuntur stipulationes, Cenc. de cens. quest. 56. num. 13. in fine, & post tract. dec. 2. n. 7.

S V M M A R I V M.

- 1 Contractus à minore gestus sine solemnitatibus est ipso Iure nullus. Fawore minori si claudicat, n. 3. Minori euidenter uilis absque solemnitatibus sustinetur, n. 30.
- 2 Gabella non debetur ex contractu nullo. Etiam pro resolutione contractus debetur, n. 9.
- 4 Tertius nullitatem contractus non allegat. Amplia, vt n. 5.
- 6 Minor approbando contractum à se nulliter gestum tenetur etiam pro illo solvere gabellam. Possit alienare cum maioribus rem communem, num. 7.
- 8 Alienatio prædij minoris communis cum maiori est nulla pro parte minoris; & pro aliena sustinetur.

OBSERVATIO CXXX.

NTRACTVS sine solemnitatibus à minore gestus ipso Iure nullus fauore eiusdem minoris reputatur, Bartol. in l. si quis pro eo §. 8. sub num. 11. vers. si vero prohibitio, ff. de fideiuss. & in l. 2. in fin. C. ne fideiuss. dot. Mucchi. consil. 819. num. 4. Bardellon. cons. 38. n. 29. & 30.

30. Rot. apud Pic. ad Statut. urb. decif. 60. num. 31. Cyriac. controuerf. 352. num. 14. & feq. Fenzon. ad Statut. urb. fol. 341. num. 37. & prius cap. 151. num. 13. & feq. Rot. decif. 1. num. 1. ac per totam part. 5. reu. Leoncill. decif. 110. num. 1. Manent. decif. 7. num. 1. Ioan. Franc. And. controuerf. 3. num. 6. & controuerf. 136. num. 6. & per totam, Tomaf. de tutor. & curator. tit. 19. num. 305. fol. 780. Dixi in addit. ad Castill. de alim. cap. 63. num. 8. Baron. de effeñ. minor. etat. 1. num. 16. Ioan. de Ayllor. ad Gomez. tit. de perfonis. cap. 1. num. 8. fol. 139. & tit. de reñit. minor. cap. 14. num. 2. Rot. in Firmans Cenfus. 2. Iunij 1658. num. 2. coram Reuerend. Priolo. Vnde cum in contractu, pro quo agitur ad Gabbellam minores, ac pupilli interuenerint, vel faltem de ipforum intereffe ageretur, ideo ab ipsis eorum confortibus, atque etiam ab Illuftriffimo Domino Comite Bonfio cum eisdem acquirente nullus arguebatur.

Atque ex prædicta conclufione aliam præcedente non minus receptam defumebant ad excludendam petitionem gabbellæ, feque eximendum ab illius folutione, iuxta quam inquirunt, & tradunt Iuris interpretes ex contractu nullo nullam prorfus deberi gabbellam, Bald. in l. 2. in fin. C. de eunuch. Surd. decif. 122. num. 9. & decif. 305. num. 17. Cyriac. controuerf. 222. num. 33. & controuerf. 265. num. 13. & feq. Bardellon. confil. 5. num. 22. Sanchez confil. moral. lib. 2. cap. 4. dub. 35. num. 1. Gurtierrez de Gabell. quæst. 9. num. 1. & feq. Stephan. à Sanct. Gregori. de contraci. lib. 1. cap. 15. num. 15. Amad. à Pont. quæst. laudem. 39. num. 3. Contr. difcept. 96. num. 14. Eminentiffimus de Lug. diffinit. 36. feñ. 10. num. 160. de iust. & iur. tom. 2. fol. 535. Ioan. de Ayllor. ad Gomez. var. refolut. tit. de empi. & vendis. cap. 22. sub num. 22. verf. de gabbellâ, fol. 133.

Negari vtique non poteft, quin vtræque ex prædictis conclufionibus vndeque indubitata exiftat, non tamen ad præfentem controuerfiam applicationem recipi, & quantum ad perfonam Domini Comitûs, res omnimoda carer difficultate; quoniam contrahens cum minore, cuius fauore contractus claudicat, iploque volente, non vix reclamante fufinetur, cum ei liberum fit stare fi velit contraciui alias nullo, cum interditta 6. & ibi Bald. C. arb. iur. d. Iulianus 14. 6. fi quis colladente, & feq. ff. de ar. empi. Tiraquell. de retraci. lignagier, §. 1. gloff. 2. sub num. 10. verf. quid enim si venditor, & de leg. com. ubi gloff. 8. num. 91. Ludouic. decif. 467. num. 5. Gratian. difcept. foren. 27. num. 29. Leoncill. decif. Ferrar. 4. num. 5. Surd. decif. 179. num. 18. & decif. 278. n. 22. Tomaf. de iur. & curat. tit. iur. num. 3360. fol. 811. contrahens, inquam, cum minore, feu pupillo propriam veluti detregendo turpitudinem contractus infubfiftentiam, eiusque nullitatem allegare nequit, ad textum in l. ne ex dolo 15. ff. de dol. Manf. de iact. & ambig. lib. 4. tit. 8. num. 54. ad med. Cephal. confil. 133. num. 125. Gratian. difcept. 691. num. 14. Rota decif. 318. num. 37. & 38. part. 5. & decif. 179. num. 24. & 25. part. 7. recent. Pic. ad Statut. Urb. lib. 1. cap. 151. gloff. 7. num. 189. & ibidem Fenzon. num. 51. & 52. & in terminis ftatuti Mantue, Surd. decif. 108. sub num. 11. verf. tercio refpondeo, Burtat. confil. 82. num. 10. in fine, ibi. Vnde licet dicta nullitas à contrahente fecum non poterit allegari, Rota decif. 463. num. 5. apud Post. de manut. ea mouetur radone; quia contractus huiusmodi cum minore iure folemnitatibus

gefti habent impliciter ftatum validitatis, neque irritantur, dum minores, feu pupilli allegata iudicialiter nullitate non contradicunt, & faciunt adducta per nos in addit. ad Castill. de alim. cap. 64. num. 9. Baron. de effeñ. minor. etat. 1. num. 18. Ioan. de Ayllor. tit. de reñit. minor. cap. 14. sub num. 2. verf. iamen eff nullus. Quam fane contradicentem pupillos non fecille ex eo fuadetur, & præfinitur, dum de ea non constat, & per accordium ac nouam tranfactionem à contractu recefferint, fuper quo amplius non inftitum, cum iam Senatus Excellentiffimus in caufa Palperia Gonzaga contrahentem cum minore nullitatem contractus ob defectum folemnitatum allegare non poffe iudicauerit.

Quantum vero ad perfonas DD. Archidiaconi, ac Senatoris Blondi conclufio fuperius firmata, quod nimirum tanquam tertij nullitatem inductum fauore minoris allegare nequeant, contra ipfos eo fortius procedi, quia tertius nullitatem contractus ex defectu folemnitatum non admittitur ad deducendum, Gratian. difcept. foren. 27. num. 39. & 40. & ita cenfuit Senatus Mantue pro Zanetto aduerfus Arrigonos mercatores, & quicquid effer abftrahendo à facti ferie de prædicta allegatione, dubio proci in cafu noftro militat; quippe quoniam pupilli ex capite nullitatis non folum non impinguntur; verum etiam ex nouis conuentionibus, ac mediante altero contractu ab eo tanquam contractu valido recefferunt, per quem actum cum contractus à minore approbatus cenfetur, ideo illum impugnare tertius non poteft, Gratian. difcept. foren. 691. num. 11. attenta ergo validitate ac fubfiftentia contractus inducitur per expreffam minoris approbationem fequitur propterea, quod datum debeatur, quoniam minor acceptando, atque vtendo contractu à fe alias nulliter gefto, tenetur eum approbare etiam in illis, quæ faciunt contra ipfum minorem, ad textum in l. cum queritur 16. alia 17. ff. de admin. iur. Cyriac. controuerf. 90. num. 16. & 19.

Iure non conqueritur minor de contractu à fe gefto, quando in contrahendo ita fe geftit, quemadmodum, & quilibet prudens patetfamilias, atqui in præfenti contractu eius patris alter Senator, alter Archidiaconus, & ambo Iuris periti interuenerunt; fequitur ideoque contractum ob omiffas folemnitates nullum dici non poffe, cum dicatur veluti prouocatus, & ex neceffitate alienare, ex quo ipforum minorum patris habentes duas ex tribus partibus iam alienare delibetuerant; tertia pars remans apud minores inuutilis reddebatur, & confequenter coacte alienaffe dicuntur, per textum in l. si pupillorum 7. in princ. ubi gloff. in verbo neceffaria, ff. de reb. cor. Simoncell. de decret. lib. 2. tit. 4. sub num. 24. verf. ratio ne autem probatur, quia cum minor prouocatur dicitur alienare ex neceffitate non facto fuo, Cyriac. controuerf. 147. num. 1. dixi pro DD. Arrigonibus contra Gelminos, & obtinui; ideo cum etiam ex hoc capite validus omnino reputetur contractus inter contrahentes; confequens etiam fit, quod fubfiftere dicatur ad effectum foluendi gabbellam.

Omnique in cafu, quatenus in præmiſſis aliqua libeſſet difficultas; cum tamen omni prorsus dubitatione careant, contractus huiusmodi quoad perfonam minoris dumtaxat inſitus cenſetur; ſimul tamen manet quoad maiores; qui poterant

4.

5.

6.

7.

8.

poterant legitime & de iure contrahere, subducta minoris persona, cuiusque portione, l. si Titius 49. vbi scribentes, ff. de fideiussor. l. unica. C. si in commun. eademque causa, l. tutor. 47. §. curator. 2. cap. 27. num. 65. Franc. decif. 400. num. 10. Gratian. discept. 555. num. 9. & 10. Capol. consil. 52. alius 51. per totum, vol. 2. in civil. Nat. consil. 262. num. 11. Cyriac. controuerf. 198. num. 21. & controuerf. 387. num. 56. Manent. decif. 13. num. 36. Vnde pro duabus ex tribus partibus Dominus Comes Bonfius pro sua dimidia tenebatur, & DD. Fratres de Blondis pro dimidia spectante ad Senatorem; sed istud ex abundanti dictum sit, cum in effectu quoad omnes suffineatur contractus, atque ad integram dimidiam teneatur D. Bonfius pro contractu, & ad alteram integram dimidiam pro resolutione eiusdem contractus, Surd. decif. 305. numer. 9. & sub num. 41. vers. quauis autem gabella, Mart. Ventur. consil. 39. num. 52. Castr. Palao de iust. & iur. part. 7. disput. 3. punct. 30. §. n. num. 4. fol. 295. Domini autem de Blondis tenebantur ad tantundem, depra tamen portione ad Dominum Archidiaconum spectante.

Verumtamen quod non ex allegata nunc nullitate contractus, sed mutuo vtriusque partis consensu, atque ex nouo contractu à priori recesserint, suadet ex relatione Suae Celsitudinis facta per Illustrissimum Dominum Senatorem Portam, iunctis testium depositionibus, ex quibus voluntarius à contractu recessit, seu noui contractus celebratio independens à prætenfa nullitate concludenter probata resultat, & vbi tantum semiplena probatio existimaretur, tunc ad iuramentum suppletorium deueniri deberet, iuxta petitionem condutorum gabellæ; quinimo ex eadem relatione aliunde patenter validitas contractus arguitur, nimirum ex euidentibus minorum utilitate, qua stante etiam volens minor non audiretur contra contractum à se vtiliter gestum ad hoc, vt irritaretur, Rot. apud Pic. ad statut. Urb. decif. 42. num. 72. cum adductis per nos allegat. 13. num. 3. fol. 224. lib. 1. Et in addit. Castill. de alim. cap. 63. num. 14. ibique Rot. decif. 66. num. 7. & decif. 59. num. 5. & seq. Probata igitur ex præmissis contractus validitate probatum quoque dicitur datum debeti.

S V M M A R I V M.

1. Litigans cum aliquo, tanquam Procuratore illum dicitur approbare.
2. Censui in quasi possessione existens manuteneatur, etiam sine productione Instrumenti.
3. Scientia Instrumenti excusatur ab illius productione.
4. Senatus indicat veritatem inspecta.
5. Inventarium non suffragatur dum non constat hereditatem non esse soluendo. Amplia vi, num. 6. Non facere vel imperfecte paria reputantur, num. 16. Non enim cuius creditor certo non substituit, n. 17.
7. Diminutiones hereditatis citra culpam heredis contingentes eius damno non cedunt.
8. Minor dotem iam constitutam augere nequit. Sine solemnitatibus hypothecam non contrahit, num. 10. Etiam non dicitur probata ex venia, n. 13. Facilius maior soluendo censum approbat contractus, num. 15.
9. Venia etatis summa respiciit, & non præterita. An excludat necessitatem Decreti, n. 11.

12. Contrahens cum minore minoritatem non controuertit.
14. Contractus fauore minoris claudicat.
18. Inventarij exceptio non attenditur ob illius imperfectionem. In confessione coheres non est citandus, num. 19.
20. Exceptio rei indicata non obstat, nisi tria concurrant.

O B S E R V A T I O C X X X I.

SUPERVENIENS ante nullitatem actorum oppositam mandati productio ab eo, qui in effectu procurator ante captum iudicium præexistebat, processum, atque actitatem à quacunque nullitate præseruaret, vbi in facti specie per admissionem simpliciter, atque absolute, à parte aduersa in procuratorem factam de persona Domini Caroli omnem proflus in præmissis dubitandi aleam non remoueret. Qui in Iudicio aliquem tanquam procuratorem approbavit, processum postea sic compilatum de nullitate redarguere nequit, ex supposito mandati defectu. Quoniam litigans cum aliquo tanquam tali, quæ talem eundem admittere censetur, vt in terminis animaduertunt, Surd. decif. 104. num. 11. & 12. & decif. 108. num. 13. Gratian. discept. forens. 76. num. 26. & discept. 85. num. 7. Coccin. decif. 61. num. 3. Leoncill. decif. Ferrar. 91. num. 9. & ita censuit Senatus Mantuæ in causa Bonfii Zauarella, dixi pro D. Gopello aduersus D. Comitiſſam Caffinam, ad quod etiam optimè conducit Rota apud Post. de manuen. decif. 266. numer. 7. & dixi allegat. 37. num. 23. & seq. & allegat. 83. numer. 2. lib. 3. nec super hoc amplius insisto tanquam inani fundamentum. Quem articulum optimè vt semper examinavit Rot. in Romana melioramento 31. Martij 1664. num. 9. & per totam, coram R. P. D. Priolo.

Dum vero inter ipsas partes notitium existebat, adesse census constitutionem, pro quo Dominus Prouenzalis non tam fideiulior accesserat, quam etiam per coactas solutiones pluries executus fuerat, principales debitores, seu hæredes iam alias conuerti illius non existentiam allegare indignum, minuiusque ipsorum ingenuitati conueniens, ac necessarium existimauimus, ne notam ingratitudinis incurerent, ac irrisumque ultra damnum quodammodo fideiulioris de eis bene merito irrogarent. In tantum quod eo supposito modo nullitatem constitutionis census ob non adhibitas solemnitates, modo ipsorum anterioritatem prætenfam proponerent; nouerant enim etiam absque instrumento census, seu illius productione saltem vigore quasi possessionis ad consecutionem decutorum agi posse, ex Cancr. var. resolut. cap. 14. num. 48. & seq. part. 3. quem sequitur Post. de manuen. obseruat. 42. num. 32. Caterum cum ex actis Domini Lacini, ad quæ pars aduersa se referebat, & quæ hic pro exhibitis haberi voluit, euident scientia instrumenti in eis deducetur, ad textum in l. non est seruendus 12. ff. de transact. Burat. decif. 348. num. 5. Frustratoria omnis productio reddebatur.

His de medio sublati, seu nulla proflus in consideratione habitis tanquam inutilibus, seu nimia subtilitate conspersis, minimeque attendendis, coram isto tribunali supremo causas sola facti

facti veritate infpecta terminante, dixi *alleg. 63. n. 4. & allegat. 102. n. 6. lib. 2. & alleg. 89. n. 7. & alleg. 107. n. 4. & alleg. 108. n. 23. lib. 3.* dicebam faltem ad effectum manutentionis in poffeffione, feu quali cenfum exigendi, ex qua fideiufor condemnatus pro fui indemnitate contra hæredes cenfum conftituentis regreffum introduxit hæredibus ipsis, quominus indemnitate à defuncto ftipulatam præftet, inuentarium cum prætenfione anterioritatis non fuffragari, dum adhuc hæreditatem foluendo non effe formatum probatum non exitit, Rota *dec. 99. n. 9. & in fin. p. 1. diuerf. quæ elt dec. 232. apud Cenc. de cenf. & decif. 251. n. 7.* apud eundem, vbi id eo magis ampliat procedere, quando hæres folutionem aliquam fecit, latè *Post. de manu. obferuat. 56. n. 12. & feq. Seraph. decif. 1394. n. 5.* cum adductis per Ioan. Franc. Andreol. *contr. 242. fub n. 12.* vbi quod hæreditas præfumatür fufficiens ad foluendum pro omnibus, quodque hæres, vt effugiat folutionem etiam legatorum præuia æftimatione bonorum in inuentario defcriptorum, valorem hæreditatis probare teneatur. Vnde tam in poffefforio, quam etiam in peritorio fideiufor optimum ius habere dicitur; neque ei res vt prætenitur iudicaturæ refiftunt. Quandoquidem fupposita anterioritas rebus ftantibus, vt ftant, beneficiato hæredi non opitulari quoad vfque de hæreditatis valore non liquet.

Prædicta autem eo potius in præfentiarum fibi locum vindicant, eo quia in inuentario per hæredes confecto bona reperiuntur ad fatisfaciendum omnibus fufficientia, neque principali noftre obelt, quod hæredis culpa effe penes ipfum defierint, aut ab aliis occupentur; liquidem quicquid poft aditam hæreditatem de bonis contingit, incommodo eiufdem hæredis quantumvis beneficiati cedere habet, ad tradita pleniffimè per Gratian. *difcept. forenf. 165. per tot.* Merlin. *de legitim. lib. 2. tit. 2. q. 7. n. 12.* ac per tot. & *poft trall. decif. 8. n. 2.* & faciunt tradita per Cens. ad Peregr. *de fideicom. art. 36. fol. 372. verf. artium cafus.* Quicquid ergo circa hæreditatem culpa hæredis in illius diminutionem extrinsecum euenit, id totum hæredi tantum, non autè creditoribus imputandū venit.

Ex pluribus enim neque nullitas constitutioni cenfus oppofita obftabat; & primo quidem, quia maior vigeat nullitas in credito dotali D. Comitris, quantum fcilicet fit refpectu augmenti à ducatis quinque mille primo viro in dotem traditis, vfque ad ducatos nouem mille fecundo marito per fratrem auctis fub die 1. Iunii 1611. dum enim adhuc in minori ætate exifteret, dotem à patre, feu à feipfo vxori conftitutam augere non potuit, *Surd. dec. 278. per tot. & dec. 287. n. 9.* cum ibi notatis per Hodiern. *Picard ftatut. vrb. c. 151. glof. 7. n. 231. & feq.* Secundo, quia neque eiufdem augmenti conftitutio ex fuperuenienti habilitatione à fupremo Principe obtenta remanfit consolidata; quippe quoniam venia ætatis, & habilitatio à Principe impetrata, futura dumtaxat negotia; non autem præterita refpicit, Cyriac. *controuerf. 219. num. 35.* Tertiò, quia omni in cafu cum contrahentes ab initio pro nulla omnino dotis auctionem habuiffent, ex fuperuenienti habilitatione reiterata, vt nunc, à die illius reiterationis, non vt tunc, à die, fcilicet Capitulorum, robur, ac firmitatem recepit, & abiude tantummodo Dominus Comes in bonis fororis pro dotis augmento hypothecam confecturus elt, quam neglectis folemnitatibus in augenda dote nequaquam contraxerat, Gratian. *difcept. forenf. 242.*

Ioan. Pauli Meij Obferuat. forenf.

num. 5. & 6. Pic. ad ftatut. vrb. glof. 7. num. 72. Rot. *decif. 77.* numero vigefimafecondo, *part. 6. rec.* cum adductis per Merlin. *de pignor. & hypoth. lib. 4. q. 200. per totum, & poft trall. dec. 27. n. 5.* Qua ftante difpenfatione adhuc dubitari poffet an valide fine decreto hypotheca extiterit contractas, contra expreffam difpofitionem textus in *l. 3. C. de his qui ven. aiat. imperi. Leoncill. dec. Ferrar. 124. fub n. 8. verfic. præterquam*, vbi in hac patia confuctudo in contrarium non vigeret, ad Cyriac. *controu. 200. num. 20. & feq.* licetque cum pro dote principali ducatorum quinque mille, & longe vltra fatisfactionem obtinnerit, & pro auctione hypothecæ maioræ pofterioræ nactus fuerit, ideo ceffant omnes amaritudines; neque enim D. Comes, qui cum fororio, vt minor contractat, modo illius minorem ætatem in controuerfiam reuocando audiretur, *Dec. conf. 666. Surd. dec. 100. n. 10. & Hodiern. ad eundem dec. 104. n. 3.* dixi *alleg. 52. num. 16. lib. 2.* Ex quibus apertiffimè conuincitur præfentiam crediti dotalis exiftentiam non fubelt, & quatenus adelt in hypotheca omnino pofteriorem reputari.

Neque obftaret, fi replicaretur, quod nullitas atque infubfiftentia hypodotæ in ordinem noftre principalis æque fibi locum vindicet, quandoquidem ex eo, quod quis à Principe ad contrahendum veniam impetrauerit, non ideo in odium tertij minor ætas dicitur probata, ad rem optimè poft alios, Seraph. *decif. 1155. n. 7. & decif. 1169. n. 4.* Præterquam quod nunquam contractas à minore geftus contra ipfius minoris voluntatem dicitur nullus, minufve aliqua indiget folemnitate, *Surd. dec. 264. n. 30. Rot. apud nos alleg. 23. num. 6. fol. 233. lib. 1. & allegat. 32. numero feptimo, & 23. & allegat. 40. num. 4. & 5. & alleg. 65. n. 4. lib. 2. & alleg. 70. n. 31. lib. 3.* Quinimò cum factus, vt prætenitur, maior per plures annos in folutione cenfus perfeuerauerit, fruflra nunc illius hæredes huiusmodi cenfus constitutionem de nullitate redargunt, per textum apertum in *l. fin. C. fi maior factus.* Rota *decif. 305. num. 53. part. 7. recent.* & apud Merlin. *de pignor. & hypoth. decif. 106. numero tertio.* Manent, *confil. 68. numero fecundo, ac per tot. & decif. 64. num. 17.* Cyriac. *controuerf. 259. num. 65.* vbi quod li minor effectus maior per actus poftiuios folutionum contractum tacite ratificet, de illius nullitate amplius dicere nequeat, latè *Cenc. de cenf. q. 15. n. 21.* vbi iftud indubitanter tenentur, præfupposita in minore fcientia nullitatis, quoniam in facti fpecie concurrere non erat hafitandum, cum poftmodum in precibus Serefilimio portiffet eo imperfectum illius ætatem nulliter fe contraxiffe exprellerit.

Ad comprobationem prædictorum, atque principalis noftre indobitatan reddendam intentionem, allegata inuentarii iudicialis plurimum cõferebat; ea autem deducebatur non folum ex eo, quia hæredes ipfi inuentarium pro informi, atque imperfecto habuerunt, dum in calce defcriptionis ftabilitium proteftationem emiffent, cum primum libertas accedendi ad prædia hæreditatis fuperueniffet de folemniter perficiendo inuentario; quod cum poftea præltare non curauerint, perinde fequitur, ac fi nullatenus inuentarium confeciffent. Inuentarium enim non facere vel minus folemniter, ac imperfectè facere paria reputantur, ad effectum vt hæres ab illius beneficio cadat, feu non confequatur, *Natt. conf. 574. per totum, Cyriac. controuerf. 160. à n. 91. Rot. decif. 39. p. 6. rec.* Gratian. *difcept. forenf. 332. n. 9.* Vnum etiam quia quatenus Inuentarium fubfiftens exifteret, princi-

Y palii

- pali nostræ ex persona Domini Mantelli creditoris, cuius lura vigore solutionum cessa habet, seu locum subingressa fuit, in nihilo officeret; nam cum ex receptionibus D. Mantelli in hereditate repositis, ac successiue in actis per hæredes productis de manifesti crediti liqueat scientia, inde fit, quod Inuentarium non citato ipso Mantello creditore confectum viribus non subsistat, vel saltem D. Mantello præiudiciū non afferat, eiusque intuitu pro infecto penitus habeatur. Doctores in *l. fin. §. cum igitur, C. de iur. delicti. Surd. conf. 181. n. 26. Add. ad Ludouil. dec. 137. Gratian. discept. 798. n. 7. versic. nec subsistit*, Buratt. dec. 637. n. 17. & dec. 750. n. 5. & vtrobiusque Ferentil. cum adductis per Io. Franc. Andri. contr. 122. n. 1. ac per tot. Rot. dec. 176. n. 2. p. 4. recent. tom. 2. Ex quibus cū Senatus Excellentissimus cognoscat inuentarium quoad nos præcipue minus legitime factum, pluresque subesse causas, ob quas hæredes vti cius beneficio non merentur, ideo illius exceptionem attendere neuiquam debet, vt per Honded. conf. 34. ex n. 9. lib. 1. & Zuccar. dec. Lucen. civil. 49. n. 11.
18. Accedit vterius, quod quamvis cohæres in cōfectione Inuentarij, quā talis citandus veniat, ex Duran. dec. 587. n. 37. attamen D. Petrozanus, quatenus ratione fructuum in aliquo creditor extitisset, citari debebat, vel saltem illius, ac filiorum creditum post cōfectionem inuentarij excitatum in eodem describi debebat, quemadmodum de credito DD. Luzzariorum successit. Vnde ex dicta omisione descriptionis in Inuentario intrat præsumptio, quod in effectu creditor non extitit.
19. Hinc non obstat exceptio rei per Excellentiss. Senatorem iudicata: in gratiam Domini Comitiss. pro illius præsentia anterioritate, & dum in iudicio tāquam creditor interueniat; Modo enim tanquam hæres ad satisfactionem pulsatus, & ne Inuentarij beneficio frustrari, illius euidens nullitas deducitur. Quoniam cum exiude tam in actione, quam in personis saltem quoad representationem mutatio contingat, sequitur propterea, quod res iudicata non officiat, cum quartus 12. cum duabus seq. de except. rei iudic. Surd. conf. 312. n. 1. Cyriac. contr. 246. n. 9. dixi alleg. 59. n. 5. lib. 2. & alleg. 102. n. 29. lib. 3.

SVMMARIVM.

1. Mandatum speciale requiritur ad compromittendum.
2. Prælatus, seu Prior contentus mandatum habet ad compromittendum, etiam in laicum. n. 3.
4. Solemnitates in compromisso ac transactione de re Ecclesiæ requiruntur, & n. 6. Limita et, num. 5.
7. Compromissum, & transactio non æquiparantur. Fautore Ecclesiæ claudicat. n. 12.
8. Restitutio in integrum competit Ecclesiæ, si laudatur ex laudo, aut transactione.
9. Ecclesiasticus non potest compromittere in seculari rem si ipse rem sit. Secus si est actor, n. 10. Et de ratione, num. 11.
13. Laudum emologatum executioni demandatur. Rite, ac recte latum præsumitur. n. 14.
15. Legitima prohibitio facta per Matrem acceptata per filias sustinetur. Prohibitio vt dicatur acceptata requiritur illius specificatio. n. 16. Prohibitio cum onere exequendi Testamentum, pontualmente, per illius acceptionem sustinetur. n. 17. Fructus debentur. n. 23. Capitalis & augmentum non debetur, nisi ab obitu Testatoris. n. 24.
18. Filium mandans Testamentum Patris obseruari, dicitur illud approbare, & disponere pro ut nissit Pater.

19. Testamenti approbatio facta per filium, quando non importat nisi approbationem prohibitionis legitime ad eam perneceffe referri debet. Tempus circa valore monetæ attenditur. n. 21.
20. Facultatem disponendi habens per hæredis institutionem disposuisse dicitur.
21. Legati in pecunia interesse non debetur.
25. Dimisso ad equalitatem est reducenda. Vt rescindatur lesio ultra dimidiam requiritur. n. 26. Contrarium qui teneant. n. 27.
28. Enitio venit in contraliu dimensionis. Non debetur ratione qualitatis. n. 29.
30. Alio quanto minoris datur recipienti rem oneribus obnoxiam loco immunitatis.
31. Cyriac. contr. 162. ex n. 8. declaratur & n. 35.
32. Præi appellacione venit totum.
33. Dilio, iudetti, est repetitiua precedentium. Et equaliter coniungit, & determinat. n. 34.
36. Creditor gratiam facit debitoris, quam hereditas non facit.
37. Temporalia ad agendum, sunt perpetua ad excipiendum.

OBSERVATIO CXXXII.

MANDATI ex defectu Iurisdictionis, Iustitiæ ac solemnitarum ad contentis in vtroque laudo recedendum censuit Excellentiss. Senatus Montisferati, vt eruditissimi eiusdem supremi Tubunalis decisio pandit, cuius fundamenta modo coram Amplissima consultatione ad Iuris trutinam reuocanda à decisio ex inferius dicendis existimamus.

Esto enim, quod ad compromittendū requiratur mandatum, vt singula singillatim percurram, & quidē speciale, Dec. conf. 27. sub num. 5. vers. sicut dicitur speciale, Marant. in prax. p. 4. dist. 14. n. 4. fol. 215. Nig. de execut. rei iudic. c. 7. §. 4. n. 106. Cæter. var. refic. 14. n. 26. alius 35. p. 2. Anton. de Marin. ref. 66. n. 7. lib. 1. Valer. de transact. tit. 4. q. 5. m. 43. Barbof. collect. ad decret. lib. 1. tit. 43. c. 9. n. 2. fol. 337. 10. 1.

Itud tamen obiectū ad facti speciem non applicatur, dum Prælatus ipse, seu Prior Monasterij ad compromittendū immediate accessit; nemini vero dubium relinquitur, quin de rebus mere temporalibus in litē deducendis non valeat superior conuēctus cōpromittere, ex cumularis per Carol. de Grassi de effect. cleric. l. n. 859. vbi n. 861. refert nonnullos cōtrarium contentendes in eo saltē, quod requiratur licentia Episcopij; sed conclusio, præter adductos ab ipso cōprobant plures alij apud Mōron. responf. 91. n. 15. Barbof. collect. ad Decret. lib. 1. tit. 43. c. 8. n. 5. fol. 337. & faciūt tradita per Viuiam. in prax. Iurisp. patr. lib. 2. c. 5. n. 153. & Valeron. de transact. tit. 4. q. 1. n. 74. quatenus excludunt solummodo Priorē à compromittendo in arbitratorem dumtaxat, Genuen. in prax. Tricen. 17. q. 496. assignans rationem, quia arbitrator censetur data facultas etiā aliquid gnaris remittendi, Gratian. discept. 379. n. 3. latē Fontanell. dec. 324. n. 4. §. 6. & dec. 449. n. 4. Mel. alleg. 75. n. 19. lib. 2. Cæterum cum in actis de sufficienti mandato procurat. Monasterij Capitalitarius initio appareat, superius dicta quoad illius defectum magis inconculla euadunt.

Dum autem præcitati Doctores simul admittunt huiusmodi compromissum de rebus Ecclesiæ temporalibus fieri posse in laicum, & vtrique & defectum Iurisdictionis in decisione Senatoria contemplatum remouent. Adeo vt non inter consideratio ad defectus Iurisdictionis in laudo à paribus remitti possit, ex Bardellon. conf. 172. num. 7. procederet

1.

2.

3.

procederet namque ratiocinatio, si de re spirituali Ecclesiæ ageretur, super qua in laicum maxime compromitti nequit, Carol. Grass. de effect. clerical. l. sub n. 859. versic. secus de spiritualibus, Moron. d. respons. 91. sub num. 15. versic. de spiritualibus vero, Gratian. discept. 379. n. 1. & seq. cum adductis per Barbof. collect. ad decretal. lib. 1. tit. 43. cap. 8. num. 2. tom. 1. fol. 337.

Minus dubitatis secum affert præsupposita in decisione Senatus. nullitas ob solemnitates in transactione, seu compromisso non adhibitas, ac omnino adhibendas in vtroque actu per Ecclesiam in eundem sui transactionis siue compromissi, vt optime arguitur in eadem Senatoria decisione, ex Federic. de Sen. conf. 94. & Simoncell. de decret. lib. 3. infest. 8. n. 7. quo genere argumenti pro necessitate solemnitatum vtuntur infiniti apud Valeron. de transact. tit. 4. quæst. 1. n. 4. quibus accedunt plures collecti per Bonden. collect. legal. 16. n. 8. & seq. ac per totam, Mart. Ventur. conf. 1. n. 2. 4. Staiban. iun. resolut. 17. n. 25. Baron. de effect. minor. atq. 19. n. 10. Si quidem Ecclesiam super hæreditate delata, nondum incorporata, potissimum litigiosa sine solemnitatibus posse transactionem inire, ac consequenter compromittere sustinent adducti per Mel. allegat. 14. n. 4. lib. 3. Tondut. resolut. benefic. 119. n. 4. vbi respondet in fortioribus, quando nimirum Ecclesiæ, seu Monasterium iam hæredem se declarauerat, cum beneficio legis, & Inuentarij, Olea de cess. iur. tit. 4. q. 1. n. 48. quos allegat, & sequitur Valeron. de transact. tit. 4. q. 1. n. 7. ad 13.

Nec turbaret si opponeretur, quod imo pupilli, & Ecclesiæ sine solemnitatibus, neque etiam super hæreditate defendenda transigere possint, ex cumulatis per Bottillier. de success. ab intestat. c. 2. Theorem. 82. num. 8. & seq. Delben. de immunitat. tom. 2. cap. 17. dub. 6. n. 2. 4. latè Valeron. de transact. tit. 4. q. 1. ex num. 13. Obiectio enim suam affert responsum, & omisso, quod æquiparatio inter transactionem, & compromissum non ita de plano procedat, ex traditis per Leon. dec. Valent. 169. n. 3. ex quo præcitati Doctores non intendunt nullitatem transactionis, seu compromissi ex capite defectus solemnitatis, sed proposita læsione, seu iniustitia laudæ restitutionem Ecclesiæ seu pupillo competere solummodo contendunt, Bottillier. de success. ab intestat. c. 2. d. Theorem. 82. n. 10. & latius prosequitur c. 3. Theorem. 108. n. 48. & seq. Rim. seu. conf. 315. n. 15. & 16. quæ sequitur Gratian. discept. 674. n. 20. & 21. & pluribus exornat Valeron. de transact. tit. 4. q. 1. n. 14. ad 21. Vnde vel iuxta præmissa intelligi debet Arias de Mel. var. resolut. 41. n. 11. & 21. lib. 2. vel de eo nulla prorsus haberi debet ratio, cum de directo contra torrentem communissimæ opinionis nataret.

Præterquam quod fundamenta decisionis Senatoriæ ex facto non subsistere resultat, quoniam quod Ecclesiasticus in laicum compromittere non valeat, ita demum intrat quæstio, quociens ipse Ecclesiasticus rei partes sustinet, vt non obicere colligitur ex Gratian. d. discept. 379. n. 1. Carol. de Grass. de effect. clerical. l. n. 857. Secus vetò quodam proxi præfentarij Ecclesiasticus agit, quem admodum post alios subiungit idem Gratian. dist. discept. 379. n. 1. & Leoncell. decif. Ferrar. 86. n. 7. Sperell. decif. 100. num. 16. & decif. 135. n. 4. & decif. 142. n. 1. Clarin. controu. 17. n. 28. & controu. 56. n. 1. & contr. 188. n. 1. & controu. 190. n. 19. Spad. conf. 55. n. 2. lib. 2. & conf. 89. n. 7. lib. 3. Viu. dec. 44. n. 4.

Ioan. Pauli Melij Obferuat. forensi.

Novat. de elect. for. q. 1. n. 3. Dum enim cotam laico Iudice conueniendi sæcularem iudicium Ecclesiasticus intenter cogatur, nil certe interest, quod id faciat tanquam coram ordinario, seu vii compromissario, argumento l. 1. ff. de recept. arbit. Arias de Mel. var. resolut. 15. num. 21. & 22. lib. 3. And. Cenfal. decif. 63. n. 7. Cyriac. contr. 471. n. 18. Fontanell. decif. 324. n. 13. & 14. Nig. de execut. rei iudicat. cap. 3. & cap. 4. n. 24.

Cuius lane laudis substantia tatum abest quod RR. Pares in dubium refutauerunt, quin potius quod validum coram Iudice produxerint, insistenti non quidem nullum dici, quemadmodum expresse requirebatur ex congelis per Mel. nunc illius Senatus Montiserrat Propædium, alleg. 32. n. 7. & 23. & allegat. 40. num. 38. lib. 3. Baron. de effect. minor. atq. 1. n. 18. & effect. 12. n. 23. Bonden. collect. legal. 36. n. 10. Rot. decif. 107. n. 4. part. 8. rec. Anton. de Marin. resolut. 6. n. 15. & ref. 288. n. 5. lib. 1. Sperell. decif. 16. n. 25. & 26. & decif. 155. ex naot. & hoc etiam si in constitutione Paulina adit decretum irritans contractum de rebus Ecclesiæ prætermisissis solemnitatibus ipso iure annullans. Quicquid in oppositum potest aliquos contendat Contr. discept. 75. n. 9. sed quod iustum est decerni, ac consequenter rei per arbitros iudicata executionem, Barz. decif. 112. n. 1. versic. potius peti executionis, Fabian. suo Cod. lib. 2. tit. 38. d. fin. i. Zuccat. decif. Lucen. 45. n. 1. & 2. Palm. conf. 17. n. 5. & 6. & conf. 75. n. 37. & seq. Afflic. decif. 117. n. 5. & ibi Visell. n. 12. & 3. Surt. decif. 33. n. 22. Marc. Ant. de Amat. decif. March. 58. n. 14. seq. ac n. 18. Bursat. conf. 14. n. 12. Fontanell. decif. 451. n. 1. Non solum ex præmissis; Verum etiam quia laudum rite, ac recte prolaturum præsumitur, Cyriac. contr. 471. n. 6. Burat. decif. 14. n. 13. & decif. 740. n. 22. Card. Orthob. dec. 242. n. 33. Zuccat. decif. Lucen. 33. n. 4. & 5. Palm. conf. 17. n. 22. & conf. 47. num. 2. Cenfal. dec. 58. num. 35. & 62. Bonden. collect. 16. n. 21. & 22.

Prohibita filiabus per matrem, & sic aggredior merita iudicij remissionis qualibet detractio etiam legitimæ eisdem, ac eorum filios iniuncti subiticijs vtique facultatem disponendi de scutis mille concessit; Matrem autem dispositioni vtero filia acquieuerunt. Eaque propter Excellentiissimus Senatus censuit dictam prohibitionem vii acceptatam amplissimè à Domina Comitissa in eius testamento subsistere, ex Merlin. de legim. lib. 3. tit. 2. g. 9. n. 34. & 35. post Fulat. de subst. l. 9. 296. n. 93. & seq. latè Surt. conf. 412. n. 23. & per totam, Carril. decif. 141. n. 2. & decif. 167. n. 20. & decif. 225. n. 3. Reptitæ part. 9. tom. 2. recet. 1. decif. 459. & dec. 481.

Nec applicatur, quod ad effectum, vt dicitur per acceptationem testamenti renuntiarum legitimæ seu approbatorum onus eidem adiectum, requiritur ipsius legitime specificæ, & indiuidua mentio, Mart. de success. legal. part. 4. quæst. 13. art. 8. num. 10. seq. & num. 13. cum alijs apud Rot. dec. 228. num. 10. & seq. part. 8. recet. & post Contr. decif. 145. num. 6. & in Meleutiana Viridary 8. Iulij 1654. n. 3. coram Reuerend. P. D. Peutingero. Præcitati namque Doctores hanc dubietatem agnoscences occurrunt, dum approbationem vniuersalem requirunt, importatam in præfenti casu per illam dictionem, *potius in omni*, non solum quia resolutum in clausula, in omnibus & per omnia, Menoch. fere in terminis confil. 191. num. 15. Narr. confil. 160. num. 30. Roland. conf. 98. num. 15. lib. 2. quæ sufficienter inducit testamenti approbationem, vt diximus, §. *prohibita filiabus*, ac insuper

comprobat. *Altograd. conf. 332. num. 35. lib. 2. Card. Orthob. decif. 100. n. 3. & ſeq. & decif. 110. num. 16.* Verum etiam, ac multo magis quia filia in eius teſtamento iuſſit, & aggrauauit. heredes ad punctalem obſeruantiam contentorum in vltima voluntate matris, maximè erga eius ex ſore Magdalena nepotem; adeo vt perinde efficiatur, ac ſi matrem diſpoſitionem reperiſſet, Socin. iun. *conf. 75. num. 9. lib. 3. Peregr. de fideicom. art. 16. num. 114. Fufar. de ſubſt. queſt. 498. num. 7. Rot. de eſſ. 386. num. 2. part. 4. diuerſ. Gratian. diſcept. 751. num. 3. 4. & 8. Mel. allegat. 45. num. 4. & allegat. 106. num. 6. lib. 3. Card. Orthob. decif. 97. num. 6. & in puncto decif. 100. num. 12.*

Optimè in comprobationem ſuperius deducorum in eadem diſpoſitione ſubiungebatur per prædictam iuſſionem obſeruantia voluntatis matris per filiam cenſeri omnino approbatam prohibitionem detrachendi legitimam; quippe quoniam nil aliud approbatione indigebat; quo ſane caſu quælibet acceptatio teſtamenti prohibitiui detrachendum earundem ſpecificam renuntiationem inducit, Mantic. de iacris. & ambig. lib. 7. tit. 8. n. 11. Honded. *conſil. 63. n. 89. lib. 1. latè Donad. de renunt. c. 4. n. 7. & ſeq. Card. Orthob. decif. 100. n. m. 10.*

Heredi grauatò conceſſa per teſtatricem facultate diſponendi ad eius libitum de ſcutis mille per hæredis inſtitutionem ſufficienter diſpoſitum abſque alia expreſſione exiſtiſſe tam lauda, quam decifio Senatoria admittunt, & magis communiter receptum indicant, *Surd. decif. 172. n. 22. latè proſequitur Monac. decif. Bonon. 71. p. m. 7. & n. 106. ad 111. alios cumulat Fufar. de ſubſt. q. 550. n. 10. Bell. iun. conf. 30. n. 16. & 17. & n. 71. quâvis ipſe defendat contrarium, ex quo requirebatur in ſuo caſu expreſſa diſpoſitio, inclinat Mart. Venturin. *conf. 29. n. 27. Mel. allegat. 5. n. 11. lib. 3. tametſi ipſe conſuſionem ſimpliciter indicem relinquat, quia in ſuo caſu patet expreſſe diſponi debebat, Tondur. reſoluc. civil. 50. n. 10. Caſtill. contr. conf. ult. volum. c. 61. n. 9. & ſeq. Giouan. conſilio. 100. num. 54. & 90. lib. 1. Rot. decif. 106. n. 7. p. 9. tom. 1. rec.**

Legatum huiusmodi cum augmento quoque monetali regulando à die confectionis teſtamenti non controuertebatur deberi, *Surd. conf. 454. n. 1. & 22. Theſaur. de augm. monet. part. 2. ſub num. 71. verſ. alij teſtamenti caſum, & verſ. communis rationis, & q. 25. n. 9. lib. 4. cum adductis per Caſtill. de conſuet. ult. volum. cap. 10. n. 62. At quod deberetur cum intereſſe in rationem quinque procentum condemnatus optima ratione impugnabatur; iuris enim indubitatiſſimi reputatur de legato in pecunia, vſuras percipi non poſſe, Gratian. poſt alios, *diſcept. 848. n. 2. & prius diſc. 688. n. 19. & 20. Rot. apud Pacific. de Saluan. decif. 159. n. 12. Leonard. de uſur. queſt. 18. n. 1. & 5. Leoncill. decif. Ferrar. 132. n. 2. Franc. decif. 583. n. 10. & 11. Mart. de ſucceſſ. legal. part. 4. queſt. 18. art. 12. n. 150. & 151. Straband. de intereſſ. lib. 2. tit. 5. queſt. vnic. n. 27. & ſeq. fol. 162. Merlin. Pignatell. contr. 10. num. 20. & ſeq. cent. 2. vbi tamen contentum, an ſalutè debeatur intereſſe pro legato in pecunia à die interpellationis more, ſeu litris conteſtata, quod intelligi debet quatenus creditor ſue intereſſet, vt ad rem optimè declar. Leonard. de uſur. q. 18. ſub n. 5. verſ. nunc tamen, itudque eo fortius in præſenti caſu ſibi locum vindicat, ex quo debitor iuſtam ſuperindè cauſam litigandi habuit, vt concludit Franc. dicta dec. 583. num. 10. 11. ac per totam.**

In factò autè, nec in iure ſubſiſtebat, quod facultas diſponendi de ſcutis mille loco detrachendum, & præteritum legitimæ ſubrogata intelligeretur, ac confequenter fructus omni iure deberentur, Leonard. de uſur. q. 18. n. 20. & 21. & q. 19. n. 31. Io. Franc. Andr. contron. 315. n. 4. Gratian. diſcept. 688. à n. 1. ad 19. Fontanell. decif. 592. ex n. 12. ad 16. latè Straband. de intereſſ. lib. 2. tit. 2. queſt. vnic. n. 7. ſeq. ac per totam, fol. 112. & ſeq. Cardin. Orthob. decif. 12. n. 2. In factò quidem, quia mēs enixa teſtatrix exiſte priuandū omnino filias legitimas. Quapropter alienum proſus ab illius intentione coniunctur, quod facultatem diſponendi de ſcutis mille in locum legitimæ ſubrogatæ præ oculis habuerit. Quia eius quod non eſt, aliqua ſubrogatio dari nequit, & nõ entis nullæ ſunt quotæ aut qualitates, *Leius qui in provincia 41. ſſi cert. petat. Merlin. de legitim. lib. 3. tit. 1. q. 6. n. 2. initio n. 18. & faciunt tradita per Oleam de ceſſ. l. 1. tit. 4. q. 1. n. 2. Cyriac. contron. 71. n. 13. Mel. allegat. 59. n. 18. lib. 3. vbi concludunt, quod vbi præcedit ſimplex exclusio ab vniuerſa hereditate, & poſtea ſubſequitur aliqua assignatio, aut relictum in locum legitimæ ſubrogatum non cenſetur.*

In iure etiam inherendo poſſimum reſolutioni Senatoriæ, quæ dat augmentum monetarum à die teſtamenti, dubio procul pro expedito habuit non verſari in legato à legitima penitus diſtincto, pro qua nec capitale, nec augmentum niſi ab obitu parentum filiis debetur, Merlin. de legitim. lib. 2. tit. 1. q. 1. n. 3. & lib. 5. tit. 1. q. 1. n. 1. & ſeq. & per tract. dec. 90. n. 1. & ſeq. Leoncill. decif. Ferrar. 123. n. 1. Merlin. Pignatell. contr. 10. n. 23. cent. 2. Mel. allegat. 5. n. 23. & 24. & alleg. 55. n. 15. lib. 3. Ioan. Carol. Antonell. de tempor. legal. lib. 2. c. 98. n. 4. & 26. Giurb. obſeruat. 31. n. 2. & per totam, Bonden. colluſ. legal. 3. n. 56. Rot. poſt Contr. decif. 169. ſub n. 17. verſ. eoque minus, & decif. 96. n. 4. part. 9. tom. 1. recent. Dum ergo Senatus Excellentiſſ. augmentum in morte contingens à die teſtamenti vſque ad diem obitus teſtatrix conſiſtit, quo tempore ex præmiſſis pro legitima filiabus nullum ſus competebat, indubitanter credidit non verſari in legato ad legitimam nullam proſus diſpoſitionem habente.

Ex capite erroris diuiſionem reſormandam, & diuidentes ad æqualitatem reducidos huic inde inter partes, & iudices non controuertebatur, minùſe in controuerſiam reuocari poterat, Cyriac. contr. 514. n. 5. latè Mel. alleg. 15. n. 34. fol. 260. lib. 1. Palm. conf. 30. n. 89. Bec. conf. 90. ex n. 9. quem ſequitur, & latè exornat Gratian. diſcept. 788. n. 10. ac per totam, Georg. Mund. conf. 12. n. 12. lib. 2. Crauet. conf. 851. n. 11. & 12. vbi in ſpecie de ſuſſopita immunitate, Manent. conf. 137. n. 88. cum adductis per Contr. diſcept. 23. n. 188. & poſt tract. decif. 110. ſub n. 1. verſ. indeque diuiſio, & apud Bonden. colluſ. legal. dec. 46. ſub n. 2. verſ. & de erronea, & latius decif. 600. n. 1. & pluribus ſeq. part. 5. tom. 2. rec. Bertazz. conſil. 58. n. 49. Rim. iun. conf. 193. ſub num. 26. verſ. & in terminis.

Nec quicquid facere videretur, quod ad reſcindendam diuiſionem ex capite inæqualitatis requiratur exceſſus vltra dimidiam, quemadmodum poſt alios pertinere contendunt, Bim. conf. 262. n. 2. Merlin. Pignatell. contr. 57. n. 22. lib. 1. Andreol. contron. 265. n. 2. Gratian. diſcept. 788. n. 1. Georg. Mund. conf. 12. n. 65. & ſeq. lib. 2. Theſaur. decif. 239. n. 5. Ioſeph. de Mel. ad Gizzarell. decif. 57. n. 15. Rot. apud Bonden. colluſ. legal. dec. 46. num. 2. Buccat. conf. 1. n. 73. Præter

23.

24.

25.

26.

Prætermiffio enim plures alios tenere quam-
cunque inæqualitatem fufficere ad refcinden-
dam diuifionem, quos idemmet Andreol. refert
d. controu. 365. num. 2. & fequitur controu. 366. n. 6.
Ciarlin. controu. 118. num. 45. & 46. Respondetur
quinq; damnificatis in diuifione remedia com-
petere. Primum fcilicet refcindenda diuifionis
propter enormiffimam læfionē, de quo mox di-
ximus; præfens tamen non eft infpektionis, &
ideo fufficiat articulum folummodo attigiffe.
Alterum euictionis etiam diuidentibus ac oneris
refpectue indebite iniuncti competens, Māgil.
de euict. quæft. 114. num. 1. & feq. Gionagn. conf. 100. num. 82. lib. 1. Monac. decif. Lucen. 60. num. 7. & 8. vbi limitat quoties cuius cuictio fequitur ex naturæ rei, Bim. conf. 392. num. 7. & 8. Nec pariter remedium iftud intrat ex quo non agit de re, aut parte rei, fed de illius qualitate, exemptionis nimirum, ac refpectue onerum, *l. pen. ff. de euict. & l. quid aliud 86. ff. de verb. fignific. Gomez. var. refolut. lib. 2. cap. 2. fub n. 45. verfic. si uno euincatur, Catol. Anton. Mocc. in Sylu. cap. 9. num. 9. & exinde tertium refultat remedium, quanto minoris in fuam portionem in diuifione recepiſſet prata, vbi in totum ftipulata immunitate, fed vix pro dimidia gauderēt, & quæto pluris in portione fororis remiſſiſſet bona tanquam collectabilia, ſi aliquorum ex eis exemptionem notam habuiſſet, vt ad rem ponderant, Neulzan. conf. 37. num. 5. & feq. Ciarlin. controu. 89. num. 5. Mangil. de euict. quæft. 24. num. 1. & feq. cum relatis in eruditiffima luris allegatione D. mei Meatiæ in hac cauſa, ſ. igitur. Admiſſo igitur quod non competat actio nec ad refcendam diuifionem, nec ad reportandam euictionem, quemadmodum nec actum exitit. Alia certe remedia cumulate intentata ad æquationis, emendandi errores, & conſequendi manutentionem promiſſorum non deficiunt, prope nec decifio remedia huiusmodi in iure controuertit, fed tantummodo inſiſtit, nil plus impunitatis, aut refpectue onerum in ftipulationem deductum, quam à parte rei præexiſteret.*

Fundamentum deſumendo ex verbis ipſius diuifionis, ibi, *nel fare le ſudette parti ſi e hanta conſideratione all' eſſentioni, e ragioni d'acque, che hanno li ſudetti prati di Trino, & ibi, nel fare le ſudette parti ſi e hanta conſideratione neli eſſere obligati alli carichi, & taglie*, ex quibus deducebat Senatus diuidentes hinc inde intellexiſſe de immunitate, ac refpectue collectabilitate, quibus aliqua ex pratis, & nonnullæ ex terris proportionabiliter fruebantur, ad tradita per Cyriac. controu. 162. ex num. 18. ad 31. ac per totam; cuius tamen traditiones non applicari ſe magis retorqueri exiſtimamus. Dum paries de pratis habentibus exemptionem, ac de bonis oneribus obnoxiiſſe indiſtincte loquuntur, dubio procul tota prata, tanquam immunita, & totas terras vti collectabiles conſiderantur, Socin. ſen. in l. ſi quis totum 7. num. 2. ff. de excepti. rei indic. per textum in l. Seia 20. §. tyrannus ff. de fund. inſtr. legat. Socin. iun. conf. 110. num. 32. & 33. lib. 3. Malecard. de probat. conſuſ. 1199. num. 5. Menoch. conf. 140. num. 23. Surd. decif. 241. n. 10. & 11. & ibi Hodiern. num. 3. optime Barz. decif. 5. num. 37. & 38. Alex. conf. 176. num. 7. lib. 6. Aliograd. conf. 83. num. 26. & conf. 100. num. 11. & 23. lib. 1. & conf. 103. num. 143. lib. 2. Buratt. decif. Ioan. Pauli Melij Obſeruatur. forenſ.

471. num. 11. & decif. 589. num. 6. vbi pluralitatem verborum conſiderat, Baiuſ. ad l. ſerui, & Labeo. ſub num. 10. verſ. electione 5. §. ſim. pro concordiaſſi. de legat. 1. ſub num. 2. verſ. ſecundo qui legat. tom. 1. Rot. poſt diſcept. Comit. decif. 169. ſub num. 16. verſ. loquuntur ſui de legitima indiſſinitæ, & ſic de tota Cyriac. in decifione adductus d. contr. 162. num. 14.

Fortius mox dicta ſibi locum videant, ex quo in ipſa diuifione poſt mentionem expreſſæ factam de modiis triginta tribus prati, ſubiungitur: *Si e hanta conſideratione all' eſſentioni e ragioni d'acque che hanno li ſodetti prati di Trino*; quod enim exemptio intelligatur de omnibus pratis attenta poſſimiſſum dictione ſudetti animaduertit Socin. iun. conf. 77. n. 6. lib. 1. Simon de Præ. de interpretat. ult. volunt. lib. 3. interpretat. 3. dub. 4. ſolut. 1. ſub num. 29. verſ. ſuccedant in diſſis bonis ſol. 322. Menoch. præſumpt. 62. num. 14. lib. 4. & poſt ipſos optime Barz. decif. 5. num. 39. Card. Orthobon. decif. 1. num. 34. & 35. Cyriac. d. controu. 162. num. 13. Animaduertendo in ſuper, quod ſicuti ſus aquarum, ſeu irrigandi pro omnibus pratis in diuifione contentis competit, ita pariter de eorum immunitate dicendum veniat: illa enim diſctio, & poſita inter exemptionem, & ſus aquarum ea æqualiter coniungit, & determinat. Monach. conf. 435. n. 12. Natt. conf. 582. num. 19. Ludouic. decif. 308. num. 3. Monac. decif. Lucen. 55. num. 11. Bonden. colluſ. 50. num. 131. Mart. Venturin. conf. 32. num. 108. & ſeq. Aliograd. conf. 60. num. 44. 106. 107. & 108. & conf. 70. num. 63. & ſeq. & conf. 84. num. 121. & ſeq. lib. 1. & conf. 113. n. 8. lib. 2.

Dum ergo ex lectura instrumenti diuifionis in factis apertiffime liquet, & ex mox diſcis in iure conuincitur expreſſio immunitatis cum diſtributione eiufdem ſuper omnibus pratis, & quoad omnes terras alterius portionis onus talearum, non video, quam applicationem recipiat præſens cauſa, ad controuert. Cyriac. 162. n. 18. ad 31. in qua dum de ædiſſis in datione in ſolutum miniſue in æſtimatione mentio aliqua appareret, iure merito ne in tenebris ambularet, lucernam obſeruantia; adhibuit, vt ſe ipſum recipere; cui etiam obiecto ac fundamento decifionis, cum idem Dominus Meatia doctæ, ex profeſſo, atque ad ſaturitatem ſatiſfecerit ad illius ſcripta in hoc articulo me remitto.

Addam dumtaxat taciturnitatem fororis, & nepotis diuturnam erga alteram fororem, ac refpectue amitam non induxiſſe remiſſionem, aut præiudicium imaginabile circa prædictas prætenſiones, cum ſuccederet ex amore, reuerentia, ac rationabili ſpe ſuccedendi, vt ratioen-
tiantur, Matt. Medic. ad decif. Senen. examinat. 53. ſub num. 53. verſ. ſed aduerſe, & decif. 85. ſub n. 6. verſ. vel propter reſpectum, vel propter reuerentiam, Cyriac. controu. 161. num. 44. Ultra quod cum noſter principalis veniat excipiendo, nullat pro eo regula; temporalia ad agendum perpetua ad excipendum cenſentur, Tiraquell. de retract. conuent. §. 1. gloſ. 2. num. 29. & 30. Surd. decif. 277. num. 17. Gratian. decif. March. 151. num. 12.

S V M M A R I V M.

- 1 Bona in dubio presumuntur allodialia. Vacantia spectant ad presens, n.29.
- 2 Feudaliter ad probandam, quid requiratur.
- 3 Feudale non presumitur, quod in consignatione feudali non fuit expressum.
- 4 Confessio Auctoris circa allodialitatem præiudicat vocatis in inuestitura.
- 5 Allodiale presumitur ceteris allodialibus annexum.
- 6 Testium numerus supplet defectum.
- 7 Feudum pro credito Domini contra Vassallum est obligatum. Non efficitur id quod vassallus acquisiuit post concessionem feudi, num.12.
- 8 Bonorum allodialitas facilius probatur per vicinos.
- 9 Feudalitas probanda est per Vassallum etiam possidentem. Contrarium qui teneant, n.10. Sed reprobatur, n.11.
- 13 Molendina facilius presumuntur feudalia. Contra, num.14. & num.15. Presumuntur feudalia, ubi subditi ad molendum recoguntur, n.16. Pro usu, & custodia Castri presumuntur feudalia, n.17.
- 18 Principes Supremi de caducitatibus non curant.
- 19 Qua hodie erat pulla sunt meliora.
- 20 Immanitas concessa pro acquirendis acquisitione non facta cessat.
- 21 Usurpatio ex tituli deficiencia, & inuiditione in loco presumitur.
- 22 Dilectio, etiam, est personalissima.
- 23 Contrahentes non censentur ualuisse, quod non expresserunt.
- 24 Facultas aliquod faciendi per mortem expirat. Faciendi non consummata sub concedente subsuccessore non suffragatur, n.25.
- 26 Provisionalibus omnino exequenda.
- 27 Calculorum inter partes initiorum verbalis præiudicio sufficit.
- 28 Regula, quod quisque Iuris, in iudicio obseruatur.

O B S E R V. CXXXII.

- M**AGISTRATVI insubstans omnino visa fuit prætenso Dom. Marchionis Meladij circa feudalitatem Molendini, & furni, non solum ex vniuersali præsumptione allodialitatis in quilibet proprietate, Contr. discept. 95. num.1. V. Præses noster etiam Magistratus post alios allegat. 54. n.12. & allegat. 85. num.17. & allegat. 95. num.12. lib.2. Giurb. de Success. feud. prelud.2. num.4. & §.1. gloss. 3. num.11. Duran. decif.28. à num.13. ad 19. & num.25. Ioan. Bapt. Biloch. conclus. feud. 51. num.1. & 3. Monach. de reit. feud. interpretat. cap.48. num.92. Fulgin. de contract. emphyt. q.27. num.1. & per totam, Larath. de feud. part.11. dilucid.41. num.2. latè Nouar. de Granam. Baron. 5. num.1. & 3. item. 3. Vrsell. conclus. 93. num.4. Spad. conf.11. à num.1. ad 7. lib.1. & conf.359. num.5. lib.2. Barbat. de iuss. fruct. par.1. cap.6.

num.80. in fine & seq. Rot. in Asseu. feudi, qua dantur, Andreol. contr.298. num.10. & contr.305. ex num.1.

Verum etiam ex fundamentis huic casui punctualiter applicabilibus latè post alios exornatis per V. Præsidentem nostrum etiam Magistratum allegat. 54. num.15. seq. ac per totam, lib.2. Lar. allegat. 69. num.34. Vbi inter cetera ad probandum Molendini, aut furni feudalitatem specialiter requirunt illius existentiam penes Principem de tempore concessionis, & quod ultra generalitatem inuestituræ specificatio finium eiusdem Molendini præcisè intercedat, quæ hic deficiente inferius dicenda præter litteram concessionis apertissimè demonstrant.

Binæ consignationes feudalium factæ, altera per Dominos Falletos de anno 1589, & altera per Dom. de Gandulphis de anno 1635. allodialitatem Molendini, ac furni necessario coniungunt. Quippe quoniam in illa anni 1589. de neutro, ne verum quidem sit, inde propterea sequitur, quod uti non feudaliam possiderentur à Vassallo de Falletis, dum cum feudibus non consignauit, Alex. conf.29. num.25. propè finem, lib.5. Menoch. presump. 91. num.16. lib.3. Ioan. Anton. Isellon. conf.44. num.11. Nouar. de granam. Baron. 3. num.8. & 9. item. 3. Butart. decif.276. sub n.5. vers. expressio, Menoch. conf.395. sub n.12. vers. quarto conseru.

In illa verò anni 1635. solidum fieri nequit fundamentum pro induenda feudalitate Molendini, aut furni, ex quo facta consignatione feudalium subiungitur in hæc quæ sequuntur verba:

Item del Piaggio.

Item del Forno.

Item del Molino, che non si stima feudale per non esser per auanti stato consignato, e per non hauer obligo de gl'huomini, tuttauia à cauella si consegna; Quæ confessio relatiua ad præambulam consignationem, & exclusiuam feudalitatis, quoad Molendinum, & furnum, comprehensis in inuestitura præiudicat, Surd. conf.151. n.37. & seq. Butart. dila. decif.276. n.9.

Animaduertendo insuper, quod in acquisitione Meladij facta Mantuæ per Serenissimum olim Ducem Ferdinandum die 17. Octob. 1619. à D. Falleteo, ac respectiue venditione subsequuta Casali sub die 27. Nouembris nulla facta mentione de furno inter allodialia, & immediata post enuntiatur Molendinum, ibi:

Nella presente vendita del feudo di Melazzo si comprenderà la Giurisdizione con tutti li beni feudali, & allodiali stabili d'ogni forese con il Molino, e finalmente, &c. Dubio procul Molendinum habitum fuit, propterea in effectu erat allodiale, ex quo allodialibus annectitur, Ludouif. decif.384. n.2. Surd. decif.269. sub n.19. vers. præterea, Alzograd. conf.54. ex n.36. ad 44. lib.1. Bonden. collat. legal.34. num.105. Rot. in Romana fideicommissi de Glorieris 15. Decemb. 1664. num.3. coram R.P.D. Albergato.

Allodialitatem insuper utriusque Molendini nimirum, ac furni magis claram reddebant depositiones octo testium superinde examinatorum, quorum numerus defectum, ex quo erant de Communitate supplēbar, ex cumulatis per V. Præsidentem nostrum etiam Magistratum allegat. 2. num.5. lib.3. Ultra quod nil prorsus intererat ipsius

ipſius Communitatis defendere allodialitatem Molendini, aut Furni, dum vrgebat Ducalis Camera pro aliquali ſatisfactione contra debitorem eiufdem Communitatis, ſaltem pro Duplis quinguecentum erogandis iuxta mentem Sereniſſimi Domini noſtri nobis optime notam,

7. cui feudalitas minimè reſiſtebat, vt in proximis terminis ratiocinantur, Ioan. Andr. Geortg. *allegat. 39. num. 2. & 3. Roſental. de feud. cap. 9. membr. 1. conſuſ. 20. num. 3. & 4. Merlin. de pignor. & hypothec. lib. 2. queſt. 11. num. 2. 2. & lib. 4. queſt. 185. num. 4. latè Mancut. conſ. 88. num. 1. & ſeq. V. Præſes noſter etiam Magiſtratus, allegat. 1. n. 7. & allegat. 39. num. 8. lib. 2. & in fortioribus in addit. ad Caſtill. de Alim. cap. 57. §. 1. num. 7. Rot. apud Bonden. colluſt. legal. deciſ. 4. n. 11. Accedit etiam,*

8. quod qualitas bonorum circa illorum allodialitatem, melius probari non poteſt, quam per homines Meladij, per text. in l. 1. §. 1. Ibi, ex exiſtimatione circumcolleſentium, ſi de ſum. & optime ad rem Natr. conſ. 460. num. 20. & conſ. 506. num. 38.

Præterquam quod onus iſtud per Agentes Communitatis Meladij ſuſceptum ad abundantiorem cautelam ſuccceſſit, dum Feudatario, quantumvis in poſſeſſione exiſtenti tam Molendini, quam Furni eorundem feudalitatem concludenter probare incumberebat, Duran. diſt. deciſ. 28. num. 27. Roland. conſ. 46. num. 65. lib. 3. latè Sindr. conſ. 135 ſub num. 75. verſ. quantum, & ſeq. & conſ. 151. num. 66. & in puncto Cæphal. conſ. 250. num. 15. & alij adducti per V. Præſidem Melium, tam diſta allegat. 54. n. 15. lib. 2. quam hic per nos initio ipſius deciſionis, Spad. diſt. conſ. 11. ex n. 1. lib. 1.

10. Quicquid in contrarium ſentire videantur, Tuſch. præſul. conſuſ. 79. num. 1. 8. à Pont. conſ. 11. num. 6. lib. 1. Tondur. reſolut. ciuil. 71. num. 16. & ſeq. Nitunur enim auctoritate Bellon. conſ. 10. num. 8. & Afflicti. deciſ. 267. num. 4. & ſeq. Qui potius retorquentur, dum concludunt pro allodialitate rerum intra fines feudi exiſtentium, vel

11. quando controuerſia pendet inter Principem, & inueſtitum, hic autem contenditur principaliter cum Communitate, vel quando res præſenta feudalſis in inueſtitura cum coherentiis ſaltem in genere deſcripta reperitur, vt declarat Viſcell. ad Afflicti. diſt. dec. 267. n. 1. in fine ibi, quando apparet inueſtitura ſpecificauiſ conſueſum, & corporibus ſaltem in genere, vel quando non adſunt probationes, vt in facti ſpecie circa allodialitatem, Molendini ſcilicet, ac furni, quæ per inueſtientes nunquam poſſeſſa fuerunt, & detenta per inueſtitos, tanquam allodialia, & ſic nec applicatur Tondur. diſt. reſolut. 71. ex num. 16. Rot. in diſtis Afflen.

Prædictis reſiſtentiam, nec facere videbatur, quod de tempore acquisitionis factæ à Sereniſſimo Duce Ferdinando feudum cum Molendino penes Suam Ceſſitudinem reperiretur; tum quia in factio non iuſtificabatur, ex quo Molendinum à Falleris in Gandulphos tranſitum fecit; tum quia tanquam quid ſeparatum à feudo adhuc reputabatur allodiale tanquam acquiſitum, ſeu potius viſurpatum feudo iam in eſſe deducto, & facta conſignatione abſque vlla mentione Molendini, ac furni longe poſt emanatam conſeſſionem in feudum Meladij, Surd. conſ. 135. num. 60. & conſ. 151. num. 59. Roſental. de feud.

cap. 10. conſuſ. 43. num. 28. Fontanell. de paſt. nupt. clauſ. 4. gloſ. 11. ſub num. 13. verſ. quibus tamen, ibi, aut vi priuatus, quia videlicet ea vt talis emiſſet, quemadmodum fecit Sereniſſimus Ferdinandus, & quidem nomine ipſorum de Gandulphis.

Præſumptionem verò feudalitatis, ex quo verſabamur in Molendinis, quæ facilius præſumuntur feudalia, Seraphi. deciſ. 894. num. 3. & ſeq. Viſcell. conſuſ. 93. ſub num. 16. Rim. iun. conſ. 19. num. 45. Peregr. conſ. 102. num. 26. lib. 4. Bertazzol. conſ. ciuil. 89. num. 47. Giurb. de ſuccceſſ. feud. §. 1. gloſ. 11. num. 24. quos in ratione dubitandi adduxit alias V. Præſes noſter allegat. 54. num. 7. lib. 2. Nihil faciendam exiſtinauit Magiſtratus, tum quia etiam in Molendinis æque, ac in cæteris coniecturam allodialitatis fortius vrgeri comprobant, Cæphal. conſ. 250. num. 15. Fontanell. de paſt. nupt. clauſ. 4. gloſ. 11. ſub num. 13. verſ. quibus tamen, Surd. conſ. 311. num. 48. Eurlat. conſ. 41. ex num. 2. Tum quia ſecluſa ab extrinſeco feudalitatis probatione allodialitas Molendinorum præualeret, vt non obſcurè colligitur ex Seraphin. diſt. deciſ. 894. ſub num. 1. verſ. primo, vſque ad finem deciſionis, vbi quatuor feudalitates concurrebant probationes, quæ dum hic ceſſant, hinc ergo auctoritates Seraphin. deciſ. 894. & Viſcell. conſuſ. 93. num. 16. optime contra Feudatarium omni probatione deſtitutum, & contrariis proſtigatum retorquebantur. Tum quia in conſignatione anni 1635. D. D. de Gandulphis expreſſe proſtituerunt non habere facultatem cogendi ſubditos accedendi ad Molendinum, miniſſe ad Furnum, ibi, per non habere obligo de gl' buomini, quæ ratio vnica, vbi tot alie ſuperius reſcenſit non vrgerent, illorum allodialitatem neceſſario maniſeſtam indicaret; Quandoquidem è conuerſo frequentia coactè accedendi ad Molendinum, & Furnum Feudatarij illorum feudalitatem, ſen iuriſdictionem præſeferunt, Seraphin. diſt. deciſ. 894. ſub numer. 3. verſ. ex edictis publicis prohibentibus ne Vaſſalli accedant alibi ad molendum, Viſcell. diſt. conſuſ. 93. num. 17. Theſaur. deciſ. 16. numer. 9. ac per totam, lalon. in Feudo Gonzani, conſ. 161. num. 10. ſeq. ac per totum, lib. 2. Binn. conſ. 33. ſub numer. 12. & ſeq. Rimin. ſen. conſ. 181. num. 20. Laderch. conſ. 71. ſub num. 5. verſ. primaria eſt, Cæphal. conſ. 328. num. 20. & ſeq. Gratian. diſcepi. 89. numer. 17. Giouagn. conſ. 29. num. 17. & 18. lib. 2. Cytiac. controneſ. 461. num. 27. Rimin. iun. conſ. 370. num. 4. & per totum. Tum denique quia inibi de Furno non fit aliqua mentio, & Molendinum inter allodialia immiſcetur, quemadmodum ſuperius admonuimus. Cæteri autem Doctores ſupra in contrarium adducti loquuntur de in Caſtro exiſtentibus, ſeu eidem, acceſſoriis pro illius uſu, ac custodia, Rimin. iun. diſt. conſ. 19. numer. 45. Peregr. diſt. conſ. 102. num. 26. lib. 4. Giurb. de Succceſſ. feud. §. 1. gloſ. 11. num. 24. V. Præſes noſter diſta allegat. 54. ſub num. 35. verſ. quia Doctores, vt plurimum de Molendinis pro ſecuritate Caſtri deſtinatis loquuntur, lib. 2. cuius generis hunc non eſſe liquebat, nec quæ talis per Vaſſallum prætendebatur, excluſa penitus ſendalitate, quoad Molendinum excluſa, & fortius reſpectu furni dicebatur.

Cæterum quod magis expediret Serenissimo D.N. feudalitas, tum Molendini, tum Furni, ob spem deuolutionis, aut commissi mera simplicitas videbatur, præterquam quod enim res in incerto versabatur, Supremi Principes de aducitibus non nisi dolose contentigibus curare consueverint, Roland. *conf. 64. num. 40. lib. 2.* V. Præses noster *allegat. 79. num. 27. lib. 2.* Et experientia mox docuit, dum Serenissima D. N. plures clarè incursum & ineffabili illius clementia remisit. Vnde satisfactio nunc incumbere pro Ducali Camera magis proficuum exitit; Hodie enim ora eas pollis sunt meliora, & futurum omne despicitur suadente præsentia futurum, Mart. *ventur. conf. 3. num. 55.*

Sicuti nec obstitabat facultas acquirendi de bonis collectabilibus pro quantitate Scutorum quatuor millium, quæ efficerentur immunita; nullibi enim de præteritis acquisitionibus liquet. Ideoque præsentia immunitas cessabat, Fontanell. *decis. 306. num. 10.* Cyriac. *controu. 141. n. 6. & controu. 469. à num. 1. ad 9.* Eoque magis, quia Communitas præterebat bona huiusmodi per præfatos de Gandulpho fuisse per usurpationem defectus legitimis possessoribus occupata, quæ præsentio extitit deficientia, & iustificatione eorumdem de Gandulpho sufficienter iustificata dicebatur, Baron. *de grauau. Baron. 116. per tot. & grauau. 356. per totum, tom. 1.* Merlin. *decis. 694. num. 26.* Rot. *decis. 435. num. 3. & 6. vers. quicquid dicendum, par. 9. tom. 2. recent.* & faciunt tradita per Lotier. *de re benef. lib. 2. cap. 13. n. 129. & 131.* Card. Otthobon. *decis. 234. num. 4. & 5.* Ludouic. *decis. 222. n. 1. & seq. Burat. decis. 142. n. 1.* ibique Ferentill.

Cum animaduersione ulterius, quod huiusmodi facultas acquirendi cum immunitate in nono ex capitulis per execrum registratis in Instrumento venditionis Meladij factæ per Sereniss. Ducem Ferdinandum fratribus de Gandulpho sub die 17. Octobris 1619. Vbi & postquam ex nunc, prout ex nunc secuta fuisset emptio per suam Celsitudinem in eundem de eodem feudo à Dominis Falletis, quæ postea die 27. Novembris eiusdem anni successit, restricta apparet ad ipsos emptores, ibi, *nono petramo essi compratori, illa enim dictio, essi, tanquam personalissima non egreditur emptores ad oculum designatos, vt in proximis terminis latè profequitur, Rot. apud Post. de manuten. decis. 193. num. 29. 30. & 31.* Merlin. *decis. 460. num. 9.* Burat. *decis. 872. num. 3.* V. Præses noster post alios *allegat. 106. num. 44. lib. 3.* Fulg. de *emphy. tit. de var. caducis. quest. 1. num. 32.* Bonden. *collat. 50. n. 14. & seq.* Eoque magis, quia contrahentes, vbi voluerunt pacta extendi ad successores, id expresserunt, quod cum non fecerint in capitulo concessæ facultatis acquirendi cum exemptione censentur noluisse facultatem illam ad successores transire, Rot. apud Post. *dicta decis. 193. num. 32. & 33.* Caren. *resol. 59. num. 8.* Rub. ad Rot. *decis. 199. num. 119. & decis. 259. num. 5. part. 8. & decis. 352. num. 14. part. 9. tom. 2. recentiorum.*

Ultra quod facultas, vbi potestas aliquid faciendi concessa alicui, vtpote in casu nostro acquirendi bona cum immunitate propter obitum concessarij ante factam acquisitionem expirat, Nat. *conf. 163. num. 8.* Card. Otthobon. *decis. 1. num. 38.* Rot. *decis. 38. num. 62.*

part. 6. & decis. 196. num. 9. usque ad 13. & numer. 19. 20. 21. & 22. part. 8. recentiorum. Et non consummata sub concedente sub successoribus non suffragatur, ex copiose traditis per D. V. Præsidem nostrum *allegat. 16. à num. 1. ad 8. lib. 2.*

Neutrum igitur cum ex actis distinctè non appareat, acquisitiones nimirum fuisse factas, minùse per emptores frustra superinde contenditur, & Decalis, Camera vltà creditum erga Communitatem excedens Duplas bifimile habet insuper lus consequendi in bonitatem feudalibus, ac feudo principali indebitè compensatum.

Quæ etiam immunitate supposita, & ad raram facta reductione debiti, adhuc Dom. Marchio, seu bona hæreditatis summe satis egregiæ erga Communitatem, ac respectuë Cameram, satisfactionem præstare tenebantur; tunc igitur merito per modum prouisionis vt iustitaret Dom. Marchioni de Ricciis iuxta replicatas iussiones Serenissimæ Domine Nostræ ordinata exitit per Duplas quinqucentum allodialium pro nunc adiudicatio, ac respectuë distractio, cuius propterea executionem Senatus ob nullitates, causas, & narrata in precibus Sux Celsitudini per Communitatem porrectis impedire non poterat, Scac. *de appellat. quest. 17. limit. 6. membr. 2. sub num. 14. vers. Secundo quia, & limit. 7. sub num. 3. vers. Sed à Sententia prouisional maxime, quia Communitas proueniens executionem causam præuia dectione super eisdem actis reuideri supplicauit, adeo vt iuxta stylum Tribunalis, nil vltèrius in executione attentare potuerit, prout in causis Natta, Gattinaria, Regiolia, & aliis obseruatum exitit.*

De petitione crediti ipsius Communitatis duplatum quinq. millium, & de verbalis exhibitione calculi de Ordine Senatus coram specialiter ab eodem Tribunali delegato satis in processu liquebat; quam fuit productionem Calculi iudicialiter, ac de consensu partium initii, quantumvis verbaletum cum illius configuratione Magistratui realiter facta sufficienter reputari non ambigebatur, dum inter ipsas partes consolidati apparebant, ad textum in l. non est seruandus 12. ff. de transact. Burat. *decis. 348. num. 5.* Rot. apud Fenzon. ad *Staut. Vrb. decis. 167. §. Et quia, ibi, quæ consella dicebantur inter easdem partes, Post. de manuten. obseruat. 69. sub num. 22. vers. quod attenditur etiam productio verbalis, quando post eundem effectum habere, ac productio realis.* V. Præses noster *obseruat. 131. num. 3. lib. 1.* Et quemadmodum Camera admisit, absque vlla prorsus exhibitione, nec etiam verbalis, inueitituram Meladij, vti fecerat inter Principem, & Vassallum, etiam de Molendinis, & Furnis hoc quoque lus adhibuit Magistratus circa calculos inter partes initos, iuxta regulam tituli, ff. *quod quisque Iur. Bald. conf. 90. in fine lib. 5.* Spad. *conf. 79. num. 3. & conf. 148. num. 5. lib. 1.* Vbi quod in exactione Cameralium indebitanter à quolibet debitorum ordo non seruatur ordinis, qui tamen in facti specie adanulsum obseruati apparent, ultra quod D. Marchio quoad allodialia, & sic Molendinum, & Furnum, legitimus etiam ex inferius dicendis contradictor non dicebatur.

25.

26.

27.

28.

29. In quam ſententiam Domini eo procliuiores fuerunt, quia bona in executionem iudicati capta, tanquam vacantia ad Cameraſam ipſo iure ſpectabant, Gloſſim l. fin. C. de hyn. vacan. Peteg. de iur. ſiſc. lib. 4. tit. 3. ſub num. 122. verſic. interdum verò, Mart. de ſucceſſ. legal. part. 4. q. 1. ſi. 2. art. 6. num. 19. & ſeq. Fontanell. decif. 528. num. 4. Cyriac. contr. 230. num. 19. & controuerſ. 586. num. 16. Larath. de feud. part. 10. diſt. 78. num. 2. Tondur. reſoluc. civil. 71. num. 5. Nec iſtud per Dominum Marchioneſem Meladij controuertebatur, quin potius dimiſſionem aliodialium reterentis feudalibus tantummodo inſiſtebat. Omneſem tamen conarum inutiliter adhibuit, vt iura tam Ducalis Camere, quam Communitatis inuolueret, dum ſuper bonis tunc liſigioſis cum D. Carolo de Franchiſ lauenci prætenſio creditore duplatum 2300. tranſegerit, adeo vt ambo fauore filici à iuriſus alter crediti, alter bonorum ceciderint, prout coram Senatu interuenientes pro patrimonio Sereniſſimi declarari inſiſterant, & ſuperinde pendet reſolutio, & ita reſolutum cum voto.

S V M M A R I V M.

1. Conductor ſi pacta ſibi non obſeruentur, poteſt à contractũ recedere. Amplia, vt num. 2. & num. 3. Etiamſi non proſectetur, n. 5. Continuando ſibi præiudicat, vt non poſſit recedere, n. 11. Declara, vt n. 12.
2. Contractus cum Principe initi exuberantiorem exigunt bonam fidem.
3. Paria ſunt ſcire, & ſcire debere, & ſcire, vel de ſciſci ſcire poſſe, n. 7.
4. Liquidatũ habetur pro facta contra impediendum. Retrahitur, n. 10.
5. Proceſſus de geſtis cum aliquo non indiget notificatione.
6. Officialium ſcientia Principis ſcientiam arguit.
7. Proteſtationi non opponens cenſetur acquieſcere.
8. Perſeuerantia poſt proteſtationem in præteritum tantum præiudicat.
9. Argumentum à contrario ſenſu ex dicto Parib non deſumitur.
10. Bart. in l. in contractib. 14. n. 14. C. de non num. pecun. declaratur.

OBSERVATIO CXXXIV.

CONDUCTOR Lacuum Mantuæ inter cætera conuenit, vt in cap. 58. per formatia verba ſic conceptor:

Donnamo eſſe fieri al fin d'ogn' anno i conti al Conduttore accioche andando debitore dia la donna ſaſſiſatione à S. A. ma andando creditore, ſarà remita l' A. S. ſarà vn' aſſegno ſopra una rendita ſicura, della quale poſſi riceuerre di ſubito la ſua interua ſodisſatione, per manenterſi in forza di proſeguire nella condotta.

A die 14. Octobris 1650. qua idem annus cecidit, Conductor ingentis ſummæ, ultra ſcuta termiſſe creditor pro inuendis computis, ac confequenda ſatiffactione omnem diligentiam, conatum, ac ſollicitudinem adhibuit, vt notorium eſt, & poſſiſſimum Miniſtris Suz. Celſitudinis, ac Dominis Illuſtriſſimi Ducalis Magiſtratus, quemadmodum in actis producta fides indicat.

Quoniam verò Camereſales nimium ſolutionem Conductori diſſerebant, nec ipſi vterius vires ſupperebant, quin potius implicabatur eundem in conductioſe proſequi poſſe, dum pecunie cauſa finalis, ſeu pars neceſſaria, ac ſubſtantialis proſequendæ conductioſis deſiciebat. Idẽ ſub die 28. Februarij ſubſequentis anni 1651. ſolemneſ, ac iuriſdicam proteſtationem aduſtus Ducalem Camereſam in perſonam eius Patrimonialis illicẽ executam emiſit, cui quidem proteſtationi tameſi D. Patrimonialis agnoſcendæ veluti bonam fidem acquieuit, vel ſaltem nihil priuſ appoſuerit. Attamen Conductor ſub die 22. Iunij ſubſequentis, iſtam eandem proteſtationem ampliataſ tranſmiſit, ac clauſes penes officium depoſuit.

Pluibus hinc inde deductis tandem Ducalis Magiſtratus, proteſtata D. Nazarij Conductoris non afficere Ducalem Camereſam, & ſic locacionem non eſſe, nec fuiſſe finitam, cenſuit, ac ſuperinde ſuam edidit Deciſionem, à qua ex inſenſis dicendis recedendum exiſtimamus.

Ex prædicta facti ſerie, ac contentis in Capitulo 58. conductioſis duo procul ab omni dubio reſultant; alterum quod prompta ſolucio eius, quod in fine cuiuſlibet anni D. Nazarius creditor extiſſet, conductioſis fuerit cauſa finalis, ex quo abſque eã conductoris non fuiſſet, minuiſe conducere potuiſſet, circa quam deſicere Sereniſſima Ducali Camereſa, vtique D. Nazario quãdocunq; ab ipſa conductioſe, etiam nulla emiſſa proteſtatione, liberum fuit recedere, vt in terminis tradunt Bec. confil. 43. num. 29. & ſeq. Magiſtri Ventur. confil. 15. num. 16. Alterum, quia ubi etiam cauſam finalem in eo contineri contigueretur, adhuc tamen negari non poſſet, quin prompta ſolucio, tanquam pars ſubſtantialis contractus conductioſis conuenia, non extiterit, adeo vt ſaltem exceptione rei non tradite in totum, nec quoad res conductas, nec pro toto tempore conductioſis iuſtam D. Nazarius recedendi pro tempore non præſtitit ſolutionis, ac conſequenter patientiæ cauſam habuerit, iſtius ſi quis ſtandum 10. S. Imperator, & Lex conductio, 16. in princ. ſi. locat. Roland. confil. 69. num. 22. & ſeq. lib. 4. Barlat. confil. 309. num. 8. & optimẽ ad rem, ac latiùſ proſequitur Martius Ventur. diſto confil. 15. num. 4. & ſeq. Bonden. collut. 50. num. 201. & ſeq. & faciunt tradita in materia pariter conductioſis à Camereſa, per Camunul. decif. Boron. 32. num. 22. in fin. & num. 23. ratio eſt, quia exceptio rei non tradite, & non adimplementi, nedum obſtat ad proportionem partis, ac temporis non adimpleti, ſed etiam reſpectu totius, ita vt ſufficiat deſectus in minimo pro reſceſſu à toto contractũ, Nat. confil. 373. num. 29. in fine, Bec. diſt. conf. 45. num. 10. Gratian. diſcept. forenſ. 834. num. 12. & latiſſimẽ proſequitur Niger de except. cap. 10. §. 1. n. 18. & §. 2. per totum.

Que eo maxime procedunt, cum veſtemur in contractũ bonæ fidei celebrato cum Principe ſupremo, in quo exuberantioreſ exiguntur bona fides, Menoch. confil. 27. num. 24. cum ſequent. & magis ad rem noſtram Bec. diſt. confil. 45. num. 48. Martius Ventur. diſt. confil. 15. n. 19. Bonden. collut. 34. n. 28. Andr. Cenſal. decif. Lucen. 14. n. 70.

Hinc ad facti ſpeciem optimam deducunt conſuſionem, quod nimirum Conductor Principis, ubi circa per eum promiſſa, atque in inſtumentum ſpecialiter conuenta, contingit deſectus, abſque vlla priuſ denuntiationis, aut proteſtationis inſtimatioe, vel remiſſionem penſionis obtineat, vel

vel reſcuſum à conduſtione exequi valeat, Socin. iun. *conſil.* 120. num. 22. lib. 3. Burſat. *diſc.* *conſil.* 309. num. 11. *verſic.* *reſpondetur enim, vſque ad fin. conſilij.* Verumtamen, cum ex fide nouiter producta inducatur D. Nazarius in ſalutari ſuo non deſeſſiſſe, quantum reuerentia, & obſequium ſubditi erga Sereniſſimum Principem patibatur, iure merito omnis dubitandi anſa remouetur, adeo vt à die iudicialiter emiſſæ proteſtationis in poſterum, non amplius, quàm Conductor, ſed quàm adminiſtrator pro ad cum perueniſſe teneatur.

Euitantur propterea Deciſionis Magiſtratus Ducalis fundamenta, ſiquidem Conductor, qui pro eius crediti liquidatione, ac effectuali conſecutione omnem mouit lapidem, imputari nequit, quod fidem non fecerit ſaltem legitime de eius credito, & ideo eidem Conductor proteſtationem non fuſtragetur, iuxta textum in Deciſione reſlatum in *l. apud eos*, 13. *C. de ſid. inſtrum.* Quandoquidem germanus prædicti textus, ac legis intellectus tantum abeſt, quod officiat, quin potius mirifice retorquetur, ſiquidem in facti ſpecie proteſtatio emanauit apud eos, qui rem geſtam optime nouerant, vel ex exhibitione Capitulorum tunc facta, vel quia agebatur de negotio cum eodem Magiſtrato geſto, quod idcirco ſciebat, aut ſaltem ſcire debebat, quæ in iure paria ſunt, *l. reſoluta*, 9. §. ſi facti, ubi Gloſſ. in verbo *inquiendo*, ſ. de *int. & ſal. ignorant.* *l. quod tex. ſſi cert. per.* *Surd. conſil.* 150. num. 23. & ſeq. Gratian. *diſcept.* *forenſ.* 194. num. 1. Burat. *ſer.* in terminis *deciſ.* 479. num. 35. & 16. Bonden. *collat.* 100. num. 105. vel omni in caſu de facili ſcire poterat, quod pariter, vt inducatur ſufficiens ſcientia in Magiſtrato, opitulatur; quippe quoniam ſecula etiam exhibitione, de hoc ab eodem Notario Camerali de contractû rogato, incontinenti notitiam habere potuiſſet, & conſequenter allegata lex non applicatur, cum paria ſint ſcire, vel de facili ſcire poſſe, *Rota deciſ.* 93. num. 2. 4. ac per totam, *part. 2. recent.* *Burboſ. Axiomat.* 174. num. 29. in fin. Cyriac. *controuerſ.* 519. num. 36. At in occurrenti caſu illius legis Iudices, apud quos ratione amiſſionis instrumentum proteſtatum fuit, geſta in eidem instrumentis omnino ignorauerant.

Nec etiam diſpoſitio *diſſe l. apud eos*, 15. *C. de ſid. inſtrum.* intraret, reſpectu ſummæ, & quantitatis crediti cuiusdam de Nazariis. Quippe quoniam, cum ex latere, facto, & culpa Cameralium, ne ſequatur, liquidatio, prouenerit, inde propterea fit, ac ſi in effectu liquidatio præceſſiſſet, *Rota deciſ.* 493. num. 3. in fin. *part. 1. recent.* Gratian. *diſcept.* *forenſ.* 351. num. 2. ad rem optime *Rota Genueſ.* *deciſ.* 518. num. 3. & Laurent. *vrſell. conſul.* 50. num. 30. verb. *Adimplere.* Præterquam quod, cum proteſtatione acta, & geſta cum Ducali Camera interueniente Magiſtrato concerneret, non erat neceſſe exhibitionem facere coram eodem Magiſtrato, minùſve tradere copiam D. Patrimoniali, vt bene admonet Fontanell. *de pact. nupt. clauſ.* 4. gloſſ. 17. num. 91. tom. 1. Bardellon. *conſil.* 158. num. 2.

Cæterum, cum poſtea initis formaliter compoſitis creditum ipſius D. Nazarij in quantitate petita liquidatum remaneſcit; iplâ liquidatio ſuperueniens trahitur retro, & operatur, ac ſi ab initio ante notificatam proteſtationem ſuceſſiſſet, Menoch. *conſil.* 88. num. 9. & ſeq. *Coſt. de port. rat.* 910. n. 3. in fin. & de *reſtorat.* cap. 8. caſ. 9. n. 10. Andr. Cenſal. *deciſ.* *Lucen.* 11. n. 14.

Quemadmodum, neque obſticit, quod D. Con-

ductor Nazarius ex poſt perſeuerauerit in conduſtione, per quam perſeuerantiam à proteſtatione conſetur reſeſſiſſe, ac conſequenter virtutem vtriuſque proteſtationis eliſam remaniſſe, Roland. à Vall. *conſil.* 69. num. 46. lib. 4. Gratian. *diſcept.* *forenſ.* cap. 534. num. 26. ſimplex enim lectura ambarum proteſtationum iſtud obiectum poſternit, cum ab inde, non quàm Conductor, ſed quàm creditor rem conductam retinere velle inſimul proteſtatus fuerit, quo ſtante perſeuerantia in re conductâ non tollit, quin proteſtationes in ſuo robore perdurent, vt latius examinat Bero. *conſil.* 140. num. 31. 32. & 35. lib. 1. & ſubiungit Gratian. in deciſione, quæ reuidetur allegatus *d. diſcept.* 534. n. 27.

Dilatio per quatuor meſes à die conduſtionis expirate vnius anni 1650. vſque ad diem primæ proteſtationis, & ab inde per quatuor ad diem ſecundæ proteſtationis fundamentum decidiendi pro Ducali Camera aduerſus D. Nazarium non præbebat, cum primo, quia notorium eſt ipſum Conductorem, immediatè, ac ceſſit dies conduſtionis anni 1650. aliquam opportunitatem, etiam cum impotente non præteſſiſſe, in qua pro inuendis compoſitis cum Cameralibus, ac ſatisfactione eius crediti non intenteſcit; Secundo, quia cum de hoc præcipue verſati in Curia Sereniſſimi Principis notitiam habuerint præſentem, ab eis quoque fidem reportauit, ex qua dubio procul ad immediatam Sereniſſimi Locorum ſcientiam arguitur, Burat. *deciſ.* 189. num. 5. Hodiernâ *Surd. deciſ.* 4. num. 12. Tertiò, quia cum D. Patrimonialis primæ proteſtationi non oppoſuerit quicquam, aut contradixit eidem agnoſcendū bonam fidem acq̄uiſiſſe conſetur, & Ducali Cameræ præiudicauit, Celi. Hugo *conſil.* 30. num. 2. & in terminis Roland. *conſil.* 69. num. 30. lib. 4. Bec. *conſil.* 45. num. 45. quibus generaliter accedunt *Surd. deciſ.* 12. num. 12. Sperell. *deciſ.* 29. num. 36. Ciarlin. *controuerſ.* 163. num. 10. Fontanell. *deciſ.* 536. num. 22. in fin. Staiban. iun. *reſolu.* 5. num. 51. nec oppoſitio per cum facta ſub die 15. Maij ſubſequentis, & ſic poſt acq̄uiſcentiam bimēſtralem, & vltra Ducali Cameræ in aliquo ſuffragatur, cum ſolummodo in petitione communicationis proceſſus, ubi nullus, tunc aderat, conſiſteret, nec quicquam in actis exhibitum, vel productum, præter ipſam proteſtationem ſam notificatam, communicandum reperiebatur, ex Fontanella *ſuprà*, num. 9. allegato. Quarta, ac demum, quia omni in caſu perſeuerando, vſque ad diem proteſtationis pro tempore intermedio ſibi duxat, non autem in futurum præiudicaſſet, vt dicebam ex *Surd. deciſ.* 317. n. 12. Gratian. *diſcept.* *forenſ.* 301. n. 53. & *diſcept.* 302. n. 12.

Nec quod Salicet. in *l. commiſſoria*, 4. in fin. *C. de pact. inter emp. & venditor.* reſtingat ad caſum, quem ibi eſſingit, contrarium vniuerſaliter regula firmari poſſet, quod nimirum ſcluſo pacto, ac deſiciente circa cauſam finalem, & ſubſtantialia contractus locationis, quandoque Conductor non liceat à contractû recedere, nec ei obſtet perſeuerantia, niſi in præteritum; non autem in futurum, quandoquidem ex traditis per nos *ſuprà*, num. 2. ob defectum in cauſa finali, ac reſpectu eorum, ſine quibus quis non fuiſſet conductus, conductio iure ipſo reſoluitur, ac conducenti à contractû ad libitum licet, argue ob impotentiam ſine re conductâ recedere cogitur. Vltra quod methodus prædicta arguendi à contrario ſenſu ex dicto vnius Doctoris receptiori

Doctorum

Doctorem calculo reprobat, Surd. *conf.* 85. n. 39. Gratian. *discept. forens.* 689. num. 42. cum adductis per Barbof. *loco comm.* 27. num. 22. quibus addo Fontanell. *decis.* 506. num. 4. Hinc fequitur doctrinam Gratiani non admittente reſtrictionem, iuxta quam Salicer. ſe reſtrinxerit, atque in ſua generalitate recipiendam, itave perſeuerantia Conductoris, quantumvis ex latere Locatoris implementum in maiori parte contractus deficiat, ad ſummum præiudicium pro tempore taciturnitatis retro, non autem poſt ſecutas proteſtationes de recedendo cum actuali reſceſſu, quoad qualitatem Conductoris, cum retentione intuitu alterius tituli, cum perſeuerantia in conductione impli- cantis.

17. Peroprimè tandem retorquetur doctrina Bart. in *l. in contrahibus*, 14. num. 14. C. de non numerat. pecun. ubi traditionem vniuerſalem conſtituit, iuxta quam ſi fieri debet proteſtatio ei, cuius copia haberi, nonnifi maxima, cum difficultate poſteſt, tunc proteſtationem coram Iudice fieri debere, admonet, à quo poſtea parti aduerſe notificatio fiat, cui traditioni inherendo D. Nazarius, lureque optimo exiſtimans, neque proteſtationem coram Iudice emittendam ſibi proſuturam, ideo immediate ad Proceres, & Conſiliarios ſue Ceſtitudinis ſe direxit, per quos ſubditi, ac contrahentes, cum Principe, veluti per organum Principem ipſum alloquuntur, ac interpellant maxime de illis, quæ promiſſorum ab eo obſervantiam, tantummodo, atque executionem concernunt, in quibus D. Patrimonialis nullam proſus facultatem, aut intereſſentiam habet; dum ergo D. Nazarius eminenter præſtiterit, quod Bartolus admonuit, ſuis quibusque partibus exuberanter adimpleviſſe, pro reſceſſu à conductione reformata, priori ſententia cenſendum venit.

S V M M A R I V M.

- 1 Fideicommiſſi quæſtio eſt innas, dum litteraliter de fideicommiſſo conſtat.
- 2 Diſſio, prædicta, repetit præcedentia, cum ſuis qualitatibus. Alium, non reſtringit vniuerſalitatem vocationis, num. 3. Alium eſt repetitina præcedentium præſuppoſita terminorum habilitate, num. 11. Alium, diuerſitatem perſona aliquando denotat, num. 12. Amplia, num. 13.
- 4 Proximioribus de Familia vocatis veniunt omnes.
- 5 Agnatio probatur, dum quis tanquam agnatus in contractu aſſumitur.
- 6 Proximior de Domo vocato quilibet de Familia admittitur, & num. 14.
- 7 Notarij agnatos nomine aſſumunt.
- 8 Proximiorum appellatione ſæmine in fideicommiſſo regulariter veniunt. Falſi, & num. 9. & num. 10.

OBSERVATIO CXXXV.

ILIAS Teſtator hæredes inſtituit, quibus quandocumque decedentibus ſine filiis ſubſtituit proximiorum de Domo, & Familia Arrigona per lineam mafculinam natum, & procreatum, cui quandocumque decedenti ſubſtituit alium proximiorum de Fa-

milia prædicta, & ſic de gradu in gradum, vique in infinitum. Filiabus ſine filiis vita functis admiſſo ad fideicommiſſum D. Hercule Bardellono de Arrigonibus ipſe pariter diem clauſit extremum, ſuperſtitæ aduerſaria illius filia, inter quam, & D. Marchionem Pompeium de Arrigonibus de ſucceſſione ad iſtud fideicommiſſum contenditur, partes cuiusdem Domini Marchionis præuale exiſtimabam, ex traditis in hac cauſa, allegat. 123. per totam, lib. 3. quibus inherendo nouiter dedu- ctis in proceſſu inferius dicenda addere opportu- num decreui.

Cumque in Teſtamento fideicommiſſum litte- ris cubitalibus conſcriptum appareat, quælibet circa illius exiſtentiam indagatio incuiliſ reputaretur, *l. ille à quo*, 13. ſi de teſtamento, ſi ad Trebell. dixi allegat. 103. n. 21. lib. 3.

Hinc propterea prætermiſſa huiusmodi quæ- ſtione alteram principalem amplector, quæ verſatur circa vocationem ipſius Domini Marchionis, & quidem indubitatam, dum Teſtator in caſu nunc controuerſo proximiorum de Familia prædicta ſubſtituit; illud enim verbum, prædicta, re- perit præcedentia cum omnibus qualitatibus, *l. i. §. cum qui*, ſi. de poſtul. Fulas. de ſubſtit. quæſt. 241. num. 71. & 73. & conſil. 124. num. 27. Altograd. conſil. 47. num. 74. lib. 2. Redenaſ. conſil. 30. num. 99. dixi allegat. 12. num. 24. lib. 3. Vnde petinde eſt, ac ſi dixiſſet alium proximiorum de Domo, & Fa- milia Arrigona per lineam mafculinam natum.

Nec dictio, alium, vniuerſitatem vocationis proximiorum, de Domo, & Familia Arrigonorum ad proximiorum ipſius Teſtatoris reſtringere perapta cenſetur, ad tradita per nos in hac eadem cauſa, allegat. 123. num. 8. & ſeq. lib. 3. & ideo quilibet de mundo, niſi aliud obſtiteret, ad fideicommiſſum proximiori de Familia iudicialiter reli- ctum admitti debet, neque ad effectum ſucceſſionis alia probatio prærequiritur; vt ſubiungebam pro eodem Domino Marchione Pompeio, dixi allegat. 123. num. 10. & prius in cauſa propria, allegat. 103. num. 4. lib. 3. Rot. apud Cenſ. ad Peregr. decif. 3. num. 1. ubi quod vocatis proximioribus de Familia nominatim expreſſa indiſtinctè comprehendantur omnes etiam degeutes in aliis mun- di partibus.

Circa quod reſpectu perſonæ cuiusdem Domini Marchionis quælibet dubitandi anſa remouetur. Quandoquidem ex fide instrumenti modo in actis præſentata liquido conſtat, qualiter in contractu geſto per Barbaram filiam Ioannis Iacobi de Arrigonibus, aliàs de Bardellono, à quo deſcendit Dominus Cleander fideicommittens, tanquam agnatus interuenient Petrus pariter de Arrigoni- bus, à quo ſimiliter originem traxit illuſtriſſimus Dominus Marchio Pompeius principalis noſter, vt latius in arbore dimiſſa in proceſſu appella- tionis, fol. 50. fac. 2. & iuſtificata ibidem fol. ſequen- tibus, quæ nominatio, & tractatus, cum ſumus in diſpoſitiuis, agnationem concludenter probant, Theſaur. quæſt. forens. 61. num. 8. Ioan. Anton. Bellon. conſil. 45. num. 43.

In facti autem ſpecie, in qua alter agnatus non concumit, nec vocatio proximioris ad aliquem gradum reſtricta apparet, & Teſtator agnatio- nem in genere contemplatus eſt, Domino Mar- chioni ſufficit, quod de ipſa agnatione Arrigona publicè, ac palam denominentur; atque de eadem in effectu præxiſtat, Roland. à Vall. conſil. 32. num. 20. & ſeq. lib. 3. Gratian. *discept.* 969. n. 1.

et 2. & latius comprobauit dicta allegat. 123. num. 5. lib. 3.

Huic autem rationi nullatenus obest, quod potius ex precipitata fide agnatio excludatur, dum ex ea litteris cubitalibus conuincatur, quod Petrus de Arrigonis in dicto contractu non quā agnatus, sed quā affinis adhibitis extiterit, quippe quoniam istud ex ineptia, seu stylo, aut vfu Notarij euenit, Simon. de Præd. de interpretat. ult. voluit. fol. 188. num. 14. latè Tiraquell. de retrat. lignag. §. 1. gloss. 9. sub num. 20. vers. tamen non nunquam, Peregr. de fideicom. artic. 22. num. 40. Fufar. de substitut. quest. 370. num. 2. vix enim peti- ciui inquam posset, & implicantiam arguere vi- detur, quod Barbara contrahens esset filia Ioan. Iacobi de Arrigonibus, & Petrus ad authorizan- dam illius personam assumptus eiusdem quoque cognominis existeret, & inter seipsos affines, & non agnati reputentur.

8. Solum ergo superest remouere difficultatem, quam existentia aduerfarie proximioris præstat, Quippe quoniam proximiorum appellatione non ambigitur, quin in fideicommissis, etiam femine comprehendantur, l. i. §. proximus, ff. de cognat. Fufar. de substitut. quest. 366. num. 2. Dec. consil. 527. num. 5. Tiraquell. de retrat. lignag. §. 1. gloss. 9. n. 8. et 201. Menoch. consil. 463. num. 2. et 8. Peregr. de fideicommiss. art. 21. num. 33. latè Rota coram Ludouic. decif. 464. per totam, quæ est decif. 181. p. 2. recent. vbi quod vocatis proximioribus in Domo, & Familia Testatoris veniant etiam femine, & decif. 326. part. 5. recent.

9. In contrarium tamen stat veritas inspecta potissimum expressione nominis Familæ Arrigona, ad tradita per nos dicta allegat. 123. num. 10. lib. 3. Surd. consil. 96. num. 28. in fin. et seq. Corn. consil. 51. num. 6. lib. 1. Gratian. discept. 901. num. 2. et 3. & præter ibi adductos, in terminis longè dubitabili- bus comprobant, Honded. consil. 75. num. 11. et 12. lib. 1. Olasc. decif. 127. per totam, vbi sub num. 3. infert, quod verba de domo, & cognomine de Binellatis essent superflua, si nupta appellatione proximiorum veniret; quod repetit Buccafert. consil. 30. num. 10. et seq. subiungens istud eo magis procedere, quando agitur de exclusionem femine tranſuerſalis Testatori, vt in calu nostro, Vin. decif. 10. à num. 1. ad 13. Fufar. de substitut. q. 311. num. 22. & quest. 366. num. 24. Censal. ad Peregr. de fideicom. art. 26. fol. 221. vers. vel quidem, vbi quod ab hac opinione in consulendo, & iudican- do non sit recedendum, quando controuersia ver- ſatur cum femina à Testatore non descendente. Contrarium defendit Peregr. de fideicom. art. 14. num. 37. et consil. 42. et consil. 8. lib. 5. sed succubuit, vt testatur idem Peregr. consil. 159. sub num. 14. vers. tertium casum, in fin. cod. lib. 5. Gratian. discept. 930. num. 33. Ruin. consil. 24. num. 7. et consil. 110. num. 14. lib. 2.

10. Verumtamen quicquid circa prædictam qua- tionem dicendum veniret in simplici dispositio- ne, seu substitutione facta de proximioribus domus, & Familæ de Arrigonibus; omni in casu in præ- ſentiarum cessat omnis difficultas, ex quo Testa- tor expressè vocauit proximiorum per lineam masculinam natum; quo fanè casu feminam à fideicommissu penitus excludam censi vtio- riorem, ac magis approbatam opinionem defen- dunt, Paul. de Castr. in l. Maritus, 21. num. 5. C. de procur. Paris. consil. 22. num. 26. 40. et 44. lib. 3. Socin. iun. consil. 186. sub num. 8. vers. Secundo quod,

ac per totum, lib. 3. Peregr. consil. 11. num. 15. lib. 2. & de fideicom. artic. 26. sub num. 19. vers. circa vero, cum cæteris apud Fufar. consil. 192. num. 29. & de substitut. quest. 346. num. 12. et seq. Menoch. consil. 205. num. 40. ac per totum, Rota decif. 304. num. 8. et 9. part. 6. recent.

Nec quicquam facit, quod in nouissima voca- tione proximioris Testator clausulam, per lineam masculinam, non repetierit; istud namque sup- pletur ex dictione, alium, repetitua præcedentium præsupposita terminorum habilitate, Glossin l. 3. C. de seru. fugi. Menoch. consil. 328. num. 12. et 13. & consil. 355. num. 18. Buccafert. consil. 31. num. 5. & consil. 102. num. 7. latè Censal. ad Peregr. de fideicom. art. 26. fol. 222. in princip. Olasc. decif. 157. num. 7. Surd. decif. 265. num. 24. & decif. 274. num. 4. Altro- grad. consil. 3. num. 36. lib. 1. & consil. 30. num. 8. 9. et 42. lib. 2. Matelcot. var. resolut. 18. num. 16. lib. 2. Sicque huiusmodi dictio, alium, satis operetur re- petendo in proximiorum naturam per lineam masculinam, dum proximitatem ipsius Testato- ris amplius repetere non poterit in vocatis ad eorum omnimodam extinctionem; licet enim dictio illa, alium, similitudinem importet in qua- litatibus, diuersitatem in personis denotat, ex Me- noch. post alios dicto consil. 335. num. 18. maxime cum in proximioribus eiusdem Testatoris am- plius substitutio proximiorum verificari non pos- set, iuxta animadversionem nostram, de qua dicta allegat. 123. num. 8. lib. 3. dum enim Testator consi- derauit in genere proximiores de Domo Arrigona de gradu in gradum, vsque in infinitum sola denominatio illius cognominis sufficit ad effe- ctum, vt Dominus Marchio Arrigonis ad præ- ſens fideicommissum indubitanter vocatus cen- ſeatur, quemadmodum dicebam in hac causa dicta allegat. 123. num. 3. et 4. lib. 3. Præterquam modo cessat ista ambiguitas, cum ex proximie in processu deductis ad hunc effectum de agna- tione Arrigona, ac consanguinitate sufficienter edoctum appareat.

S V M M A R I V M.

- 1 Sollicitator in testem non admittitur.
- 2 Procurator in causa non potest esse testis. Ineptè agens tenetur ad expensas, & damna erga viramque partem, n. 63.
- 3 Testis trahens de se exonerando non probat, & repellitur ab examine. Condamnatus aliàs de falso non recipitur, num. 4. Vnicui non probat, num. 11. A fisco productum contra eum plenè probat, num. 26. & num. 31. et num. 53.
- 5 Malus senel in eodem genere mali, malus semper presumitur.
- 6 Testes vitro examinari se offerentes, de falso red- duntur suspecti. Animosi, & assiduatè depo- nentes non probant, n. 7.
- 8 Notorium non presumitur super quo testes exa- minati non deponunt.
- 9 Fides recognita non citata parte non probant.
- 10 Temporis præscriptio probanda, quando quis in ea se fundat.
- 11 Pauper si patiatur alios defectus non admittitur in testem.
- 13 Mori probatur per duos testes de visu. Probat- ur per famam, num. 14. Declarat si fama promerit à fide dignis, num. 15. Inuelligè si agatur de sana in longinquis ortis, n. 16. Falsus

Fallit in cauſis granioribus, n. 17. Ex abſentia quinquennali probatur, ſi interim abſentis nuntium aliquod non fuit relatum, n. 23.

- 18 *Mortis tempus concludenter probari debet, nec ſufficit fama.*
- 19 *Fama eſt difficilis probationis. Non dicitur probata, quando aliqui ex teſtibus de ea non depoſunt, n. 20. Non probatur per teſtes depoſcentes per verba temporis preſentis, n. 21.*
- 22 *Inverſimile falſitatis imaginem præſeſſe.*
- 24 *Delictum ubi non adeſt, ibi non cadit accuſatio, nec poena, neque procedit inquiſitio.*
- 25 *Falſitatis ut ſi punibilis tria requiruntur, dolus, mutatio veritatis, & præiudicium tertij. Ceſſat data poſſibilis veritate in contrarium, num. 33. Non concernens ſubſtantiam non attenditur, num. 34. Neque utilitatem non afferunt, num. 35. Ex actu nullo reſultans non eſt punibilis, n. 59.*
- 27 *Dolus excluditur in hominibus bona opinionis, & fama.*
- 28 *Doli præſumptio ceſſat, ceſſante utilitate. Ex multitudiſe perſonarum excluditur, n. 29.*
- 30 *Error in dubio potius præſumitur, non autē dolus.*
- 32 *Eni non enim nulla ſunt qualitates.*
- 36 *Habitationem frater cum fratre abſenti continere dicitur.*
- 37 *Falſitatem ſola potentia nocendi punibilem facit.*
- 38 *Affectus non ſecuto effectu non punitur poena ordinaria, & quomodo procedat in crimine falſi, n. 39.*
- 40 *Filius fundamentum ſue intentionis probare obſtringitur.*
- 41 *Falſi in crimine probatio debet concludere ex neceſſitate.*
- 42 *Dos ut liquetur filia ſtatu hereditatis paterne inſpicit debet. A fratre conſtituta præſumitur congrua, n. 45. Non ſuccedit loco legitime ſeminis à Statu ſimpliciter excluſiſ, n. 46. Non ſemper commenſaturatur ad quantitatem legitime, n. 50.*
- 43 *Salvianum requirit creditum non ſolum, ſed etiam præciſam quantitatem crediti pro neceſſario extremo. Et de ratione, n. 44.*
- 47 *Supplementum legitima excluſa penitus à Statu petere non poteſt. Non debetur, cui nec debetur legitima, num. 48. Dotis petit incongruenter dotata, num. 49. Legitima aliud eſt petere, aliud ſupplementum dotis, n. 51.*
- 52 *Dotē pro taxanda in bonis paternis qualiter fiat computatio.*
- 54 *Salviani extremum principale conſiſtit in hypotheca.*
- 55 *Solutioſe eius quod debetur, omnis tollitur obligatio.*
- 56 *Solvens anteriori creditori ſuccedit in eius locū.*
- 57 *Actio, & paſſio non poſſunt concurrere in eadem perſona, & n. 60.*
- 58 *Ordo recitatur circa Procuratores.*
- 61 *Falſitatis ad excluſionē in dubio pronuntiandū.*
- 62 *Damni cauſam qui dat, damnum dediſſe dicitur, & ad illius emendationem tenetur.*

*****
OBSERVATIO CXXXVI.

MACHINAM vniuerſi proceſſus ad offenſam compilati aduerſus D. Calignanum, aliōſque prætenſos complices de crimine falſitatis inquit Ioan. Pauli Melij Obſeruat. forenſ.

tos, fiſcus crexit ſuper incendio, & deſtructione oppidi Hoſtiliæ, ex ſuppoſito, quod de menſe Aprilis 1630. à Militibus incendiariis in vincula coniectus exiſterit Franciſchinus alter ex filiis maſculis Georgij de Meliolis, qui circa menſem Iunij eiſdem anni, vt prætenditur, poſt reditum Reuerend. D. Alexandri illius pariter filij ab oppido Marcarie nuntiantis in manibus hoſtium Franciſchinum eius fratrem obſiſſe vnico ictu duplicij vulnere amiſſionis, nimirum filij, ac conſumptionis totius ſubſtantię affectus cecidit. Cum tamen fides ab Inquiſitis iuramento formiter cognita, ac in præſenti cauſa reproductæ filiorum ſuperuiuentiam patri ad probandum tenderent, manifeſtāque idcirco redolere viderentur falſitatem nocium Margaritæ prædictorū forori, quæ in loco habendi dimidia in materna hæreditate, & pinguioſem in paterna, tertiam dumtaxat in illa, & in illa minus pinguem ratam conſequi poterat; ex quibus prætendebatur atteſtantes indicati de falſitate criminofa, quantumvis exinde ipſi nullam proſus ſperarent utilitatem.

Ad euertendam igitur funditus hanc machinam, ſeu machinationem vndique indebitam, minūſve ſubſiſtentem, præmittendum venit, pluribus nominibus D. Ioan. Mariam Baſileam tantum penitus inhabilem fuiſſe repellendum à teſtificando, & admiſſum nihil probare. In primis ſollicitauit, & induxit alios teſtes, vt ex fi- de Reuerend. D. Martineſi per eum producta, & regiſtrata in proceſſu folio 193. fac. 2. & alios tres teſtes, vt in proceſſu folio 110. fac. 2. & idēd propter nimiam affectionem ad cauſam in teſtem admiſſi non debebat, & receptus probationis gradum aliquem non facit, Felin. in cap. cum à nobis, numero decimotertio, de teſtibus, cum adductis per Mantice. decif. 142. numero vndecimo, Biniū conſilio 158. ſub numero vigefimo, ſer. & de ſollicitatore. Drinde à teſtificando repellabatur ob munus procuratoris ſuſceptum, atque executum fauore ipſius D. Margaritæ, quæ commodum ex falſitate reportabat, & exinde honor, & laus in gratiam Procuratoris emergebat; regula namque ſtat, quod in yna, eadēdem cauſa teſtis, ac Procuratoris munus obire non valeat, de qua poſt alios Fatinae. de teſtibus, queſt. 60. num. 196. & ſeq. Surd. decif. 190. in princ. & decif. 219. per totam, Bini. diſt. conſil. 158. num. 20. Vltcrius, nec in teſtem recipi merebatur. Poſtquam enim torquem auream, & pecunias, quibus vniuerſa de Meliolis ſubſtantia conſiſtebat, clypeo curandæ redemptionis filij ab hoſtium captiuitate à patre extorſerat, eandem alteri filio conſignaffe effinxiſ, qui progreſſus Marcarie verſus diſſipatis, ac ludo conſumptis in itinere pecuniis allatis, ne propriam detegeret turpitudinem, nuntio ſuppoſiti obitus fratris redierit, ſomnia quidē vigilantium miſerrimum ſenem quotidiana alimentacione exiſtencia, ac filij Sacerdotis exiſtimationem fratricidio derupantia, quæ ſicuti eundem Baſileam à reſtitutione ablatorum non eximunt, ita gradum aliquem probationis non præſtant, tanquam emendicata ad ſe exoneraandum; teſtis namque tractans de ſe exoneroſo fidem non facit, Ludouil. decif. 471. mm. 9. Buratt. decif. 199. num. 11. cum ibi adductis per Ferentill. num. 15. & in terminis Gratian. diſcepi. 727. num. 8. & 9. Leoncill. decif. Ferrar. 77. num. 5. Demum illius depoſitioni nulla proſus adhibetur fides

- ex quo per sententiam contra ipsum aliàs latam, ac in presenti causa admissam, apparet ipsum aliàs de crimine falsitatis condemnatum fuisse, quapropter neque etiam in presenti causa probat, cap. si quis conuictus, 2. q. 5. M. scard. de probat. concluf. 743. num. 9. Bardellon. consil. 1. num. 17. Ric. decif. 3. num. 5. part. 2. Pect. consil. 27. num. 18. Sempron. Ascia. de term. 137. num. 28. Peguer. decif. 19. sub num. 4. versic. & nunquam in testimonium recipiatur, Hector Felic. allegat. 169. num. 6. latè Farinac. de testib. quest. 67. num. 59. 102. & 150. optima istud, acque vniuersali ratione inductum censetur, quia semel malus, semper in eodem genere mali præsumentur malus, latè Barbos. axiom. 142. n. 1. ac per totum, & in materia falsitatis Bertazol. consil. 91. sub numero decimoquinto, Riminald. consil. 38. num. 32. cum adductis per Farinac. de falsitate, quest. 153. n. 1. 6. Hector. Felic. allegat. 9. num. 12. & allegat. 134. num. 17.

- Repulsata sic, ac penitus euulsa depositione D. Balalez, ita vt in Catalogo testium repositi minimè debeat, proferuntur quoque ex pluribus attestaciones D. Martinelli, & aliorum quatuor testium binis fidibus subscripiorum, de quarum altera constat in processu dicto folio 193. fac. 2. & de altera apparere in eodem processu fol. 268. Tum primo, quia dicte fides per aliquos dies ante productionem emanatur, motu proprio, & absque eo, quod à quopiam testes illi auuati appareant requisiti. Quemadmodum vltro ad illarum recognitionem cum iuramento se obulerunt; testes autem vltro, ac spontè, seu à nemine requisiti, accedentes ad deponendum, & successiue iurandum, tanquam de falso euidenter suspecti, nihil probant, vt pluribus aliis congestis exonerant, Guazzin. de defens. reorum, 19. cap. 6. per totum, Ioan. Anton. ab Eccles. obseruat. 64. num. 2. & seq. lib. 2. Giurb. decif. seu consil. crimin. 71. num. 45. Tum secundo, quia in re iam viginti annis præterita coarctantes eorum dictum ad præfirationem non tam mensis, quam etiam diciuiniūm animosè, atque affectuè deposuisse dicuntur, sicque testimonium veritatis non prohibent, Giurb. dicto consil. crimin. 71. sub num. 45. versic. tum quia animosè deposuit, Farinac. de testib. quest. 60. num. 17. cum seq. Cyriac. controuerf. 407. num. 201. & 202. Tum tertio, quia fides quatuor testium non solum de falsitate suspecta redditur, sed etiam de manifesta fatuitate conuincitur. Quippe quoniam supponitur in ea excidium Hostiliz euenisse sub die 20. Aprilis 1630. istudque cunctis notorium, & tamen testes pro fisco examinati tempus incendiij Hostiliz præfium se nescire deponunt, & tamen si notoriè in illas Regiones viguisset, verisimiliter illud notorium dicti testes intellexissent, ac de eo deposuissent, Crauer. consil. 57. sub num. 10. versic. professio si talis fama, Penia decif. 29. num. 8. & decif. 454. num. 17. Neque enim saluari possent sub prætextu, quod notorietas super incendio, non autem super tempore incendiij caderet; quandoquidem notorium in ipsa fide deductum afficit id, quod principaliter pars ea vtens probare intendat. Neque incendiū controuertebatur, nec quicquam conducebat in gratiam fisci, sed tantum tempus incendiij probato enim, quod de mense Aprilis successisset, illico resisteat capturam filij præcessisse mortem patris, qui de mense Iunij obituè prætendebatur. Tum quarto, ac

demum, quia deposuerunt per fides, non citata parte, recognitas, & ideo in criminalibus potissimum non attenduntur, Cyriac. controu. 150. num. 84. & controuerf. 486. num. 20. Leoncill. decif. Ferrar. 43. num. 5. & seq. per text. in l. 3. ff. de testib., vbi Senatus censuit testibus, & non testimoniis esse credendum. Sublaris ergo ex præmissis tam testificatu D. Balalez, quam etiam aliis attestacionibus ordinarijs ad probandam temporis præfirationem, tanquam nihil in effectu probantibus, insurgit quoque, quod fiscus fundamentum facere nequeat super temporis præfiratione aliqua, cum eam non probauerit, Leon. altum, 18. ff. de negot. gest. Mafcard. de probat. concluf. 1190. num. 5. Leoncill. decif. Ferrar. 64. num. 51. Cyriac. controu. 89. num. 21. dixi allegat. 17. num. 8. lib. 3. Bonden. colluct. 5. n. 60. & 62. & colluct. 9. num. 67. Quapropter cum simul stare possint, quod post incendiū Hostiliz Francischinus captus fuit, & transmissus ad oppidum Marcatia illic decederit, collectis iam granis, & sic post patris obitum, ideo ex testium depositionibus quoad istud nil emergit, quod veritatem fidei alterius D. Calignani, & sociorum, necnon & aliarum ad defensionem productarum euertat; eoque maxime, quia consideratis attentè testium depositionibus utique inferri non potest concludens probatio mortis Francischini in manibus hostium, atque in loco Marcatia. Quandoquidem circa mortem de scientia fuisse Ioan. Marcus Bertazza testimonium minimè attendendum perhibet, tanquam inhabilis ad testificandum, non solum propter nimiam illius vilitatem, natalium infamiam, ac morum prauitatem concludenter probatam, iuxta distinctionem, de qua post alios Farinac. de testib. quest. 57. num. 19. quem aliis collectis sequitur Leoncill. de priuileg. pauper. 394. n. 30. part. 2. vbi quod testis repellatur non propter solum paupertatem, sed propter paupertatem iunctam cum vilitate, mala fama, ac morum turpitudine, &c. Rot. coram Royas decif. 8. num. 1. & in Bomenien. hereditas de Papolis, 18. Iunij 1665. §. trimus, in fine, coram R. P. D. Zarate, verum etiam quia in suo dicto, respectu mortis Francischini, est vnicus, ac singularis; ac consequenter etiam ex hoc capite non probat, c. veniens, de testib., Buratt. decif. 952. n. 8. concurrentibus aliis exceptionibus, quas patitur. Quæ de fortius in presentiarum procedunt, ex quo de morte probanda agitur, ad quem effectum testes saltem duo requiruntur, qui dicant se vidisse illum vita functum, & tumulto mandari, Bart. in l. 2. §. sed si dubietur, versic. aduertendum tamen, ff. quemadmodum testem. aper. alios refert Mafcard. de probat. concluf. 1070. numero secundo, Rot. decif. 187. numero quinto, & sexto, parte 6. recent. Duran. decif. 38. num. 2.

Nec fiscus iuuari potest ex testibus de fama deponentibus, quauis enim regulariter per testes deponentes de fama, ac voce publica mors probetur, ad tradita per Mafcard. de probat. concluf. 1070. n. 10. Buratt. decif. 260. n. 2. Attamen ex pluribus huiusmodi assertio ad presentem controuerfiam non applicatur, & primò, quia, vt testes de fama probent obitum, necesse est, quod fama originem traxerit à personis fide dignis, & grauib. quod cum hic non acciderit, ideo mors ex fama non dicitur probata, Menoch. consil. 60. num. 21. Mafcard. de probat. dicta concluf. 1070. num. 6. Hæc autem initium dixit ab eodem Bertazza iam reprobat, & à Reu. D. Alexandro, qui loco redimendi fratrem, pecunias

9.

10.

11.

12.

13.

14.

15.

pecunias malè disparuit, ac parenti afflicto afflictiones adiunxit, si tamen vera præexistunt, quæ pro fisco latius in proposito ducebantur. Secundo, quia ita demum fama probat mortem, si illam euensile in partes longe remotas allegetur; ac cum in dominio, ac ditione Mantuana mortuus Franciscinus prætedebatur, ea propter fama quatenus subesse iustificata, ac nihilum deferret pro mortis probatione, ad tradita per eundem Malfard. dicta conclus. 1070. num. 5. Surd. consil. 530. num. 35. Burat. decif. 459. num. 4. Ioan. Franc. Andreol. controuerf. 6. sub num. 3. versic. quæ solam probat. Tertiò, quia ad probandam mortem suffragatur quidem fama in causis modici præiudicii; secus autem in causis grauioribus, quemadmodum post alios animaduertunt, Malfard. de probat. dicta conclus. 1070. num. 1. Burat. dicta decif. 260. numero secundo, Coccin. decif. 98. numero tertio. Hic autem agebatur de præiudicio omnium maximo, & quoad plures personas in iudicio iniquitas de crimine falsitatis exectando. Quartò, ac demum, quia disputatio, ac controuersia non cadit super obitu Franciscini, cum tam fiscus, quam Inquisitum eum admittunt, sed solummodo vertitur quaestio circa tempus mortis, quo casu plenam, ac concludentem probationem pro tempore mortis probando desiderari non ore fatentur omnes, ideoque famam non censeri sufficientem, vt videre est penes Bald. consil. 68. num. 2. in fine, & num. 3. lib. 3. Pen. decif. 634. num. 2. & 3. ibi, Quia tempus est fundamentum intentionis, beneficium impetrantis per obitum tali tempore, & propterea non sufficit probatio femiplena per publicam vocem, & famam, & decif. 643. num. 10. & 11. & decif. 650. num. 1. & decif. 683. num. 2. Vbi quod non sufficiat probatio per publicam vocem, & famam, vbi agitur de tempore mortis determinato, & num. 4. ibi, Aut agitur de probando tempore obitus, seu de obitu in tempore certo, & tunc requiritur plena, & concludens probatio, Rota decif. 46. part. 2. diuers. Gonzal. ad regul. 3. Cancel. §. 7. in proem. num. 217. Burat. decif. 11. num. 1. & decif. 600. num. 1. Duran. decif. 32. num. 4.

Cæterum hæc ex abundanti dicta sunt, siquidem ex actis præsentia fama non dicitur probata; nam deimptis testibus inhabilibus non superfluit tot, quot requiruntur ad probationem famæ, quam difficillimè probationis experiri comprobatur post alios, Cyriac. controuerf. 488. num. 83. & seq. Vltra quod cum aliqui ex testibus pro fisco examinatis de ea non deponunt; redditur propterea inuicibilis, atque insubsistens, iuxta superius dicta de notorio ex Crauet. consil. 57. sub num. 20. & ex Pen. decif. 29. num. 8. & decif. 454. num. 13. Eoque maxime, quia inter ipsos testes ad famam comprobendam connumerari non debet Franciscus de Vignis, tanquam attestans de fama currenti de tempore eius examinis, vt in processu folio 172. ibi, Per publica voce, e fama sento dire qui in Renere, che e morto prima detto Franceschino, è che dopo morse M. Giorgio suo padre, &c. quia testes si deponunt super fama per verba, sento dire, vt præsentis temporis, non probant, Verall. decif. 413. part. 2. Pen. decif. 634. num. 5. & decif. 683. num. 6. Cyriac. controuerf. 488. num. 88. Eandem quoque exceptionem admittit Petrus de Cronis deponens per verbum, è, quod pariter tempus præsens indicat, & ad illud le testungit, ibi, Nondimeno la fama più comune è, che mo-

Ioan. Pauli Melij Obsecrat. forens.

riffe prima Franceschino, che Giorgio, fol. 156. fac. 2. Rationem assignant; quia huiusmodi depositiones percutere debent tempus ante litem motam, vel accusationem potestatem. Hac nostra speculatione inspecta sapientissimi Iudices Condelegati, eorum imaginationes colligendo, atque in illud vsque tempus dirigendo, superque eis per intellectuales discursus reflectendo, vtique cognosceat, dum nulla subest occasio, causa finis, aut particularitas, ob quam de re ista nullius roboris, atque momenti, ac intra domesticos patietes agnationis obscuræ extinctæ, ac sepulta fama in publicum volaret, ac stando vires acquireret, cunctos testes de ea iuicibiliter deponentes falsitatis nota, ac suspicione affectos. Inuicibilis enim falsitatis imaginem præferet, Bald. in l. 1. C. de seruis fuz. Pen. decif. 346. num. 10. optime ad rem nostram Gratian. relegendus discept. forens. 562. num. 11. 12. & 13.

Sicuti nec mors Franciscini probata refutabat ex eo, quia ab illius captiuitate, & recessu à patria vsque in præsens nunquam reuersus fuerit, nec de illius sospitate nuntium aliquod accessit; quoniam ex prædictis mors non arguitur, nisi etiam concurret quinquennij lapsus, Natt. consil. 241. per tot. cum adductis per Andreol. d. controuerf. 6. n. 3. quibus accedunt Burat. decif. 253. n. 17. Caualer. decif. 344. n. 3. Bim. consil. 168. num. 22. Viu. decif. 243. Sacca consil. 142. num. 22. & consil. 188. num. 8. & seq. Schenard. consil. 42. num. 18. Sicque illud nihil procius officit, dum excluditur ipsius filij præcedentia ante patrem, ac consequenter intentio fisci conuincit.

Quoniam verò timorata conscientia, ac indolis honeste viros, quales esse nostros principales indicant actam ad offensam, quam ad defensionem emanata, deest benefactore iis, qui oderunt ipsos; ideo non ordinaria, sed profusa liberalitate admisso, citra veritatis præiudicium, quod filius in effectu patris prædecefferit, ac consequenter eorum fides inreparabiliter de falsitate conuincatur; adhuc tamen ipsi non potuerunt inquiri, minufve erant condemnandi, cum supposita falsitas inspectis facti circumstantiis crimen, vel delictum aliquod punibile annexum non habeat. Vbi autem delictum non cadit, ibi pœna non intrat, nec accusatio recipitur, nec inquisitio formatur, Farinac. quæst. 17. in princip. Caball. resolut. crimin. 1. num. 12. Cyriac. controuerf. 345. num. 10. Siquidem ad effectum, vt falsitas dicatur criminosa cum delicto, ac punibilis, tria necessario concurrere habent, dolus nimirum, mutatio veritatis, & præiudicium actu, vel potentia tertio ex falsitate emergens, Bimius consil. 365. num. 3. Biret. consil. 107. num. 6. Botta consil. 73. num. 14. Farinac. consil. 17. num. 11. lib. 1. & consil. 114. num. 12. 36. & 37. & consil. 160. num. 10. & 11. lib. 1. Hieronym. de Fedric. resolut. 11. num. 14. Hector Felic. allegat. 6. num. 27. & seq. & allegat. 25. num. 1. & allegat. 19. num. 1. 13. & 14. & allegat. 29. num. 1. part. 1. & allegat. 132. num. 1. part. 2. Anton. de Ball. lib. 5. cas. 12. num. 2. trael. crimin. folio 155. At in facti specie ex dictis requisitis nullum penitus intercelle, non quidem dolus, vt aggrediar à primo, cum præiudicio contrario colligatur exi; qualitatibus personarum; nam DD. Callignanus, & præsentis Complices valde timent Deum, ad iustitiam, vt Christianos decet, sunt bonæ vitæ, conditionis, & famæ; quod probatur non solum ex testibus ad

defensam examinatis, verum etiam ex repetitione Bartholomaei de Cippolinis super quarto interrogatorio folio 280. ibi, *Gl' hò sempre tenui in concetto d' huomini da bene, qui tanquam inductus*

26. à fisco plenè contra fiscum probat, Hecctor Felic. *allegat. 25. num. 25. & allegat. 166. num. 7. latè Guazzin. de defens. reorum, 33. cap. 14. num. 11. dixi allegat. 93. num. 6. lib. 3. Ioan. Aulon. ab Eccles. obseruat. 96. num. 13. lib. 1. In hominibus autem talis farina bona fides præsuntur; & omnis doli præsumptio excluditur, & in terminis Socin. iun. *confil. 45. in fine, lib. 3. Bertazzol. confil. 71. num. 49. cum adductis per Hecctor. Felic. allegat. 3. num. 14. & allegat. 49. num. 13. & prius allegat. 19. num. 8. Cyriac. controuerf. 131. num. 40. Bouden. colluct. 24. num. 34. & seq. Quæ quidem præsumptio remouetur ex eo, quia ex huiusmodi falsitate aliquam vitiatatem non reportauerunt, aut consequi vnumquam sperabant; cessante autem vitiatatis causa, doli etiam præsumptio cessat, Bertazzol. dicto *confil. 71. num. 44. Hecctor Felic. allegat. 7. num. 19. & 20. Farinac. de falsit. quest. 153. num. 104. Galupp. in prax. part. 2. cap. 27. num. 11. Ad quam doli exclusionem plurimum conducit pluralitas, ac multitudo personarum attestantium de eo, quod nostri principales depofuerunt, Menoch. *confil. 422. num. 7. Hecctor Felic. dicta allegat. 6. num. 21. Farinac. de falsit. dicta quest. 153. num. 216. & seq. vbi de falsitate commissa cum interueniente lex, vel septem testium, hic autem excedunt numerum octo, Cyriac. dicta controuerf. 131. n. 41. & seq. Capyc. Latr. *confil. 4. num. 31. Bouden. colluct. 24. num. 31. Videtur enim implicanciam innuere, quod tot personæ in vnam falsitatem conueniant. Cæterum cum non tam dolose, quin & multò magis per errorem ad firmandam fidem per eos iurata induci poterint per errorem potius, quam per dolum, attestacionem huiusmodi ipsos Inquisitos fecisse præsumentum venit, Socin. iun. dicto *confil. 45. lib. 3. Menoch. d. confil. 422. num. 2. Hecctor Felic. dicta allegat. 6. num. 15. & faciunt tradita per Farinac. de falsit. d. quest. 153. num. 194. & seq. Cyriac. controu. 131. n. 18. Quibus simul consideratis dicta fides, cuiusque Auctores à dolo præferuntur.******

Deficit quoque secundum requisitum consistens in mutatione veritatis, quæ non magis vigeat in vnam partem, quam in alteram; aliqui enim dicebant rem se habere, quemadmodum in fide exprimebatur, ambos scilicet filios masculos patri superuixisse, aliqui verò, & forsitan numero plures à veritate fidem deuiare existimabant, & consequenter quod alter ex filiis patri prædecessisset. Adeo vt de prædicta præmorientia veritas determinata non haberetur, quemadmodum deponunt ex testibus pro fisco inductis, Ludouicus de Ballonis in processu fol. 128. fac. 2. ibi: *Parte dicono, che detta fede, che hanno fatto detti Calignano, &c. è falsa, e parte dicono e buona, e però non si sà la verità*, vt fol. 132. & 133. & Petrus de Zonis folio 152. fac. 2. ibi: *E se bene vi feno di questi dicono morisse prima Giorgio, nondimeno la fama più commune è che morisse prima Franceschino, che Giorgio*, &c. folio 156. fac. 2. & hò sentio dire, che detta fede è falsa, mà anco de gli altri, che l' hanno appronata per buona, &c. folio 157. fac. 2. nec dubitari potest, quin ex illorum depositione contra fiscum concludenter probata incertitudo mortis filii, & patris remaneat. Vter nimirum corum prius decesserit,

loquendo in vniuersali, & abstrahendo ab illis personis, qui magis in vnam, quam in alteram opinionem inclinabant, cùmque pro veritate habeant; cùm nomine fisci ad testificandum inducti appareant, vt diximus ex doctrina Guazzin. de defens. reorum, 33. cap. 14. num. 11. & aliorum; Vel ergo mutationem veritatis considerare volumus in ordine ad illam incertitudinem, atque abstractam ambiguitatem, & non recipit applicationem, quia non entium nullæ sunt qualitates, & quod non est certum, mutationi non subicitur, cùm mutatio sit quædam species priuationis, habitum præsupponens, vt notissimi Iuris est; vel eandem mutationem veritatis inspicimus relatiue ad singulares personas, & quoad eam partem hominum, quæ pro certo habuit filium superuixisse patri, & tunc non dicitur mutata veritas cum delicto, quantumvis in effectu pro contrario stare veritas adhuc occulta, ad tradita per Farinac. *quest. 67. n. 89. & seq. in ulto num. 146. vbi quod id totum remittatur arbitrio indicare debentis, Cyriac. controuerf. 131. num. 12. vbi quod falsitas cessat data possibili veritate. Quapropter cùm nostri principales pro indubitato habuerint id, de quo testimonium cum iuramento perhibuerunt, quauisvis vllò vnumquodam futuro tempore veritas in oppositum deegeretur, adhuc quoad ipsorum certam, ac iustam credulitatem, ac stantibus rebus, proveri stant, non dicuntur mutasse veritatem.*

Quibus, neque resisteret, si opponeretur eodem non posse saluari à mendacio, & falsitate in eo, quod attestantur post obitum patris filios continuasse habitationem domus, & collectionem fructuum; tum quia mendacium, & falsitas non concernens substantiam non attenditur, neque punitur, Hecctor Felic. dicta allegat. 7. num. 26. & allegat. 10. num. 34. Cyriac. controuerf. 150. num. 72. Galupp. in prax. part. 2. cap. 27. num. 25. Tum quia mendaciosa vitiatatem non parit, nec proximo incommodum gignit, & ideo non est punibile, vt latius prosequitur Bouden. colluct. 24. num. 214. & seq. Cyriac. controuerf. 132. num. 15. & seq. Tum demum, ac multò magis, quia nullum adest, nec quoad istud mendacium, aut falsitas, ex quo vnus fraterum in communione cum altero fratre habitationem, & perceptionem fructuum cum ipso, licet absenti, continuare dicitur, latè Ciarlin. controuerf. 16. per totam. Post. de manutent. obseruat. 55. num. 149. & obseruat. 73. num. 32. & sequenti. quod etiam ex communi vsu loquendi comprobatur. Nam habitationes, & prædia communia inter fratres communiter habitari, & possideri ab ipsis fratribus dicuntur, etiam si aliquis ex eis abesse, ac in longinqua Regione existeret. Ecce igitur qualiter dicta fides non tam quoad substantialia, verò etiam quoad eius circumstantias, & accidentia à veritate non reputetur aliena, aut repugnans.

Superest modo ostendere, quod dicta fides nemini nocumentum attulerit, aut afferre vnquam possit; nam sola nocendi potentia efficit falsitatem esse punibilem pœna ordinaria, Menoch. de arbit. cas. 306. num. 33. Clar. in 9. falsum, sub num. 44. versic. secundus casus, Camill. Borrell. *confil. 25. à num. 28. ad 25. Nart. confil. 588. sub num. 20. Farinac. de falsit. quest. 150. num. 358. & confil. 60. in addit. litt. N. & confil. 108. num. 7. Galupp. in prax. part. 2. cap. 27. n. 28. Neque ob stare li opponeretur conatum non securo effectu in*

31.

32.

33.

34.

35.

36.

37.

38.

in delictis etiam atrociffimis non puniri pœna ordinaria, fed extraordinaria, vt in crimine falſi ſingulariter addidit Baiard. ad Clar. in §. falſum, num. 277. quoniam quoad delictum falſitatis per confectionem ſcripturæ, iam dicitur in eſſe deductum, atque conſummatum; neque conatus ſine effectu conſiderari poteſt, niſi quoad nocumentum, quod diximus ſufficere addeſſe in habitu, vel in potentia ad effectum, vt inter pœna ordinaria. Quod vtique eo ipſo probatum reſultat, dum de contrario non conſtat, & ſiſcus, qui in falſitate ſe fundat illius requiſita probare obſtringitur, Cyriac. contron. 370. num. 8. Maſcard. de probat. coneluſ. 729. vbi num. 3. Quod in crimine falſi quando agitur criminaliter, probatio debeat de neceſſitate concludere, Hæctor Felic. allegat. 19. n. 13. Bonden. colluſ. 14. n. 6. & 7.

Quod autem iſta qualitas nocuenti actui, vel potentia interceſſerit, nullibi probatum apparet, etiam cum ſuppoſito, quod prius patre Franciſchinus deceſſerit, quodque dimidia dotis maternæ de lib. 750. ad Margaritam ſpectaret, ac pinguius ex paternis dotari debuierit, & ſic in maiori ſumma ſecutorum trecentum quinquaginta, in quibus dotata apparet; nec inter patres controuertitur, ad quem effectum neceſſe fuerat deducere, & concludenter probare hæreditatem paternam, adeo pinguiſſe fuiſſe, vt ipſi Margaritæ actio competere ad ſupplementum dotis. Quoniam, vt dos liquidetur, inter cætera ſtatus hæreditatis obſeruari debet, Bald. in Auth. res quas, num. 18. C. commun. de legat. Menoch. de arbit. caſ. 149. num. 36. cum adductis per Rot. decif. 28. num. 20. p. 5. recent. quibus accedunt cumulatim per Fontanel. de paſſ. nupt. clauſ. 5. gloſ. 8. p. 1. num. 2. Conſequens ergo fit, quod quatenus ſubſeſſet falſitas, tanquam non apta ad nocendum, illa minimè punibilis eſſet.

Hinc propterea excluditur etiam nocumentum, cum Iudicium Saluiani per eandem Margaritam intentatum nullatenus intrabat, adeo vt proceſſus tunc iuxta præcticam Riperenſem compilatus non tam attendi, quàm dentibus lacerari debebat; ſiquidem non conſtabat in actis de aliquo credito certo, atque in certa quantitate determinato, quemadmodum, vt locus ſit Saluiano, ſeu immiſſioni ex eo, ex neceſſitate requiritur, Rolan. conſ. 14. num. 13. lib. 1. Gratian. diſcept. forenſ. 12. num. 1. Pacific. de Saluian. inſpect. 1. cap. 5. num. 2. & poſt trall. decif. 208. num. 1. Duran. decif. 268. num. 17. & latè examinat Rot. apud Mangil. de ſubſtaſt. decif. 78. num. 5. vbi quod de natura iſtius Iudicij ſit, quod requiratur creditum in aliqua quantitate certa, vt per oblationem dictæ quantitatſ poſſit reus conueniunt euitare tale Iudicium, & in terminis Rot. decif. 33. num. 9. apud Merlin. de pignor. & hypotheec. & apud Mang. de ſubſtaſt. dec. 70. n. 5. & dec. 88. n. 10.

Quinimò, quod magis eſt de credito non conſtat nec in genere, nec in ſubſtantia, tum quia dos per fratrem ſotori conſtituta, qualitate perſonarum, & quantitate patrimonij inſpecta congruè conſtituta præſumebatur, Bald. in l. nullas ſub num. 6. C. de iur. dot. Surd. conſ. 94. num. 29. Rota decif. 78. num. 3. p. 5. recent. Tum quia quoad portionem dotis maternæ, ſiue pro dimidia, quæ erat de libris trecentum ſeptuaginta quinque, ſiue pro tertia, quæ erat librarum biſ-

centum quinquaginta integraliter ſatiſfacta apparebat. Tum quia actio iurentata ad ſupplementum legitimæ ei non competebat, tanquam excluſa penitus à Statuto, ita, vt nec dos ſuccedat loco legitimæ, ad tradita per Cyriac. contron. 72. num. 10. vbi infinitos congregat, Bonden. colluſ. 3. ex num. 29. Quo ſtante, cum frater ſororem dotat, non tenetur dotem conſtituere vſque ad legitimam, nec ſoror ad illius ſupplementum agit, l. quæro, 61. ff. de iur. dot. Maſc. cot. var. reſolu. lib. 2. cap. 8. num. 3. latè Merlin. de legiti. lib. 3. tit. 1. queſt. 13. num. 9. ac per tot. Altograd. conſ. 87. num. 25. optima ratione, quia cui non debetur legitima, nec ſupplementum debetur, Manent. conſ. 120. num. 18. fed ſi prætenderet ſe incongruè dotatam ad ſupplementum dotis congruè agere poſſit, Socin. ſen. conſ. 57. num. 8. lib. 4. Merlin. de legiti. lib. 3. tit. 1. queſt. 13. num. 19. vbi id de mente omnium proſequitur, addo poſt alios Cyriac. contron. 507. num. 10. vbi quod fœmina per Statutum excluſa prætendens ſe non fuiſſe dotatam vſque ad legitimam, & ſic incongruenter agat, & ſine actione, dum legitimam, vel eius ſupplementum petit, dum ad congruæ dotis ſupplementum non minoris legitima agere debuiffet. Cuius tamen opinionem in eo, quod veſit commenguari congruitatem dotis ad ſummam legitimæ non approbamus, cum vltra, & citra quantitatem legitimæ mulieres à Statuto excluſe dotari conſueuerint, & poſſimum vilis, & abiectæ conditionis, quæ, vt plurimum, citra legitimam dotantur, vt poſt alios Manent. diſſa. conſ. 120. numer. 18. admittit idem Cyriac. contron. 509. num. 15. Ratio autem cur mulier agere debens ad ſupplementum dotis, ſi petit legitimam, vel illius ſupplementum, inuiliſſet, ineptè, ac nulliter experti dicatur, in promptu lo ſe offert, quippe quoniam aliud eſt petere ſupplementum legitimæ, aliud ſupplementum dotis, vt de ſe patet, & animaduertunt Decian. conſ. 54. n. 10. lib. 2. Rota apud Merlin. de legiti. decif. 64. num. 18.

Vnde ex prædictis inferitur, quod etiamſi hæreditas D. Georgij aſcendiſſet ad ſcuta circiter biſ mille, adhuc ipſa Margarita congruè dotata diceretur. Nam ex dicta ſumma prius dos materna in ſcutis centum viginſiquingue detrahi deberet, & ſin remaneret ſcuta 1825. Ex quibus duabus ſummis mediætas primæ partiæ pro dote maternæ ſpectaret ad Margaritam, quæ ſummam ſecutorum 87. 3. conſtituit. Necnon & ſexta pars alterius partiæ conſiſtens in ſcutis 304. 71. adeo vt in totum pro eius portione dotis maternæ, & congrua in paternis ad æqualitatem legitimæ ſcuta 391. 13. 8. conſequi deberet, iuxta calculationem enarratam in propoſito per Cyriac. contron. 507. num. 11. & ſeq. Vnde cum ex fide trium teſtium, de qua in proceſſu fal. 68. in dotem ab eius fratre receperit ſcuta trecentum quinquaginta; inde propterea ſequitur, quod ſufficiens dotata intelligatur, nec ad ſupplementum dotis agere poſſit, ex eo, quod ad perfectionem ſummæ calculatæ ſcuta quadraginta vnus deficient. Iſte autem diſcurſus, tanquam factus cum ſuppoſito vnus diſtinxat fratris, & impinguatione hæreditatis paternæ à quocunque ære alieno expurgatæ ad ſummam vſque ſecutorum

- bisfiliū, omnem nocendi potentiam à fide impugnata de falsitate remouet, eoque magis, quia ex dicto D. Basalea in processu fol. 113. & seq. ibi, *Vedendosi del figlio primo, & della robba, mori, &c.* Intrat prælumptio, seu conclusus probatio, quod hæreditas Georgij longè minorem quantitatem tutorum bis mille attingeret.
53. Testem verò à fisco inducū contra ipsum plenam facite probationem pluries diximus, ex Guazzin. de defensor. 33. cap. 14. num. 11. & latius examinat Cyriac. controu. 544. n. 72. & seq. Bonden. coll. 17. sub num. 27. vers. *præterquam.*
54. Aliud extremum, seu principale fundamentum Saluiani in hypotheca consistens, ex Pacifico de Saluian. post alios in specul. 1. cap. 5. num. 11. Buratt. decif. 257. num. 14. & in annot. sub num. 22. & decif. 774. num. 7. Thomat. decif. Materat. 101. num. 1. in præseni Iudicio Margaritæ defecere dicebatur. Quoniam solutione eius, quod debebatur pro dote materna, necnon ad ratam portionis in hæreditate paterna obligatio, & hypotheca extincta remansit, pen. in princ. ff. de solut. Cyriac. controu. 374. num. 14. Buratt. decif. 283. num. 1. ubi in terminis, quod resoluit obligatio pro dote materna ex solutione creditori facta, omnique in casu, cum Reuer. D. Alexander per dotis constitutionem sorori factam, actiones, & Iura eiusdem acquisierit, ac in eius locum successerit, ad tradita per Cavalet. dec. 130. per tot. eademque actiones, & Iura in emptorem domus transfulerit, inde sequitur, quod pro illis ab eadem Margarita molestari non valeat, vt in terminis decisum refert Franc. decif. 80. sub num. 21. quem sequitur Hodiern. ad Surd. decif. 170. num. 12. Et hæc transeunt inoffenso pede, postquam eadem Margarita patris, & matris hæredem se declarauit mediante persona eius fratris, per quam additionem actiones, si quas habuisset, confudisset, ac extinxisset, cum in vna eademque persona actio, & passio simul non concurrant, libris cunctis per Peregr. decif. Patauin. 124. n. 2. Cyriac. contr. 162. n. 38.
57. Propter ineptitudinem Iudicij, & incompetentiam actionis prætenfam falsitatem, criminis exemptam, atque impuniibilem iam demonstrauimus, quibus insuper actorum nullitas accedit; quippe quoniam D. Basalea exul à Collegio Iuris peritorum Mantuæ, nec habens decretum Cancellariæ Procuratoris munus in Iudicio obeundum suscipere, minùse exercere, absque lapsu in nullitatem processus impune non potuit, ob resistentiam dispositionis Statuti, seu
58. Ordinis sub die 20. Nouembris 1445. promulgati, tenoris, vt infra: *Mandatum Illustrissimi Principis, & Excellentissimi D. nostri D. Marchionis Mantuæ, &c. Quod nemo possit procurare in hac Ciuitate Mantue coram quibuscunque Iudicantibus, nisi habuerit speciale mandatum in scriptis à Cancellaria prædicti Domini, sub pena Ducatorum viginti quinque pro quolibet, & omnis processus, & acta formata ab eis in quibuscunque Causis, & libris, tam criminalibus, quam civilibus, incipiendo à die date huius Mandati, nullius sint valoris, nec valere possint, aut debeant. Et presens Constitutio seruati debeat.* Falsitas autem ex processu nullitatis labe euidenter conspecto citra auctoris dolum resultans, neque etiam pœna extra ordinem, vel arbitraria punibilis non reputatur, Gabr. lib. 7. conclus. 5. num. 9. Farinac. de
- falsis. quest. 150. num. 363. & seq. Mascard. de probat. concl. 739. n. 13. & seq. Gallup. in prax. p. 2. c. 17. num. 31. & 32.
- Nec obstat si adhuc replicaretur falsitatem huiusmodi nocuam, saltem potentia dici posse, ex quo valide, & ordinatim reassumendo causam contra hæredem ad pinguius dotandum obstringeretur; nam præterquam quod in facto non subsistit replicatio, attenta dotis cõguitate, ac competentia superius per nos ad oculum demonstrata, Euitaretur insuper replicatio, ex quo eadem Margarita fratris, ac in conuenientiam parentum hæres exitit; ideoque cessat omnis actio, cum uon deur contra se ipsam, nec actio, vel passio in eodem subiecto, & persona concurrunt, vt latissimè prosequuntur Pacifico de Saluian. in specul. 5. cap. vnic. num. 138. & seq. Hodiern. ad Surd. decif. 170. per tot. Ciarlum. controu. 50. num. 14. Inanis ergo euadit omnis conatus pro inducenda falsitate punibili, & ubi subesset dubium, tunc ad falsitatis exclusionem omnind indicandum veniret, Farinac. quest. 153. n. 192. & 193. dista controu. 131. num. 46.
- Ex quibus fundamentis inuicibilibus falsitatem non extare, & quatenus subesset, criminofam non censeri conuincitur. Vnde D. Basalea, qui tam processum ciuilem, quam criminalem ineptè, ac perperam instruxit, ac respectu excitaui, tanquam auctor damnorum, ad eorum quoque emendationem obstringitur, erga Ducalem Cameram, quæ frustrata remansit spe concepta, sibi que per eundem indita egregiam consequendi condemnationem; erga nostros Principales, qui damna, expensas, atque incommoda, attentata cum famæ, & honoris denigratione perceptorunt, erga Margaritam, quæ iniuites iniquissimæ litis sumptus, indebitè vexato Guasta Robba suscepit. Non solum ex vulgari axiomate, damni causam qui dedit, damnum dedisse videtur, ac illud emendare cogitur, l. cum duobus 51. §. damna, & §. quidam sagariam sine, ff. pro soc. Bursat. consil. 39. num. 13. cum adductis per Cyriac. controu. 165. num. 19. Verum etiam quia Procurator ex ineptitudine, ac negligentia agendi obligatur ad damna quæcunque exinde accidentia erga omnes in damno existentes, Salion. 2. 2. quest. 21. art. 2. contr. 1. conclus. 1. Ala Conciuis meus de Advocat. & Causidic. Christian. q. 34. & 35. p. 1. Fontanell. dec. 196. n. 5. & 6. & dec. 199. n. 7. Rim. consil. 646. n. 18.

S V M M A R I V M.

- 1 Locatio ad beneplacitum dicitur ad vitam, & sine iusta causa renouari nequit. Regulariter annalis presumitur, & de anno in annum renouatur. 2. Operarum in perpetuum fieri non potest, quia esset species seruicij. n. 3. Controu. 10. Cellata in arbitrium alterius ex contrahentibus non sustinetur. n. 4. In dubio etiam quoad tempus facta intelligitur iuxta solitum. n. 5. Perpetua ex verisimilitudine presumitur. n. 6.
- 7 Contra locatorem in dubio pronuntiat.
- 8 Advocatus conductus excusatur si operam non prestat, dum non requiritur, eique salarium conuenient debetur. Non potest expelli è domo conducti, num. 22. Ad euitandam ingratiitudinem preferitur in condicione domus, n. 23.

- 9 *Advocato salarium debetur non pro modo laboris, sed ratione probitatis, & scientia.*
- 11 *Locator, & Conductor ad imparia non iudicantur.*
- 12 *Clausula, ad beneplacitum, in contractibus operatur, ut sine iusta causa contractus renocari valeat, ab ea parte, in cuius beneplacitum renocatio contractus collata existit. Declaravit n. 13.*
- 14 *Feudum concessum ad beneplacitum sine iusta causa renocari nequit.*
- 15 *Precarium est, quod precibus petentis videntur conceditur, quando is, qui concessit patitur, hoc est non renocaverit.*
- 16 *Mediator ad testificandum admittitur, & probat.*
- 17 *Arbitrator extrajudicialiter circa adducta in alitis coram se informationes assumunt.*
- 18 *Iuramento confisso de substantia contractus eiusdem temporis, atque duratio probatur.*
- 19 *Minor si tacuit per quinquennium post maiorem etatem non potest amplius impugnare contractum rei stabiliti à se factum sine solemnitatibus ex causa onerosa.*
- 20 *Contractus idem est nullus respectu minoris, & validus respectu maioris.*
- 21 *Statutum Mantua prohibet contractus factos à minoribus sine solemnitatibus, vltro unquam temporis spatio validari post maiorem etatem, declaratur procedere in validitate refulgente ex solo beneficio temporis facti ex aliquo alio positivo.*

OBSERV. CXXXVII.

VERAMUR in casu conductionis, non quidem operatum, sed Advocati simpliciter, cui propterea tam tempore belli, quam pacis ex conventionem honorarium vni forme assignatum exitit scutorum triginta annuatim, ultra usum, & habitationem interrim domus. Vnde cum in vita nostra, eaque durante non addit momentum aliquod, quo lites habemus, aut sine litibus vitam trahimus, inde sequitur conductionem huiusmodi toto vitæ cursu factam censer, etiam si admitteremus initiam ad beneplacitum; quippe quoniam locacionem, & conductionem fieri ad vitam, & ad beneplacitum in idem coincidunt. De altero ex prædictis duobus fundamentis, quo movemur in facto ex fide mediatoris constat, de altero ex confessione partis adversæ iudicialiter emissæ, ut in processu, ibi, *Non enim D. Adversans potest prætere de fuisse ipsius operas perpetuo, scilicet ad vitam locatæ per patronum præstando in causis infra scriptorum, quia nulla erant causæ perpetuæ, sic propterea non potest dici conductus, nisi ad beneplacitum, & talis censer debet domus locatio.*

Reassumendo igitur fundamentum ex propria aduersantium oris confessione resultans, locacionem scilicet ad beneplacitum emanasse, exinde indubitata iuris conclusio emergit, iuxta quam locatio facta ad beneplacitum dicitur ad vitam, & sine iusta, ac legitima causa irrevocabilis, Capyc. dec. 116. Caroc. de locat. fol. 143. q. 12, n. 13. Surd. decif. 265. n. 55. & seg. Scradet. de feud. p. 8. c. 1. n. 15. Menoch. conf. 804. n. 73. & seg. Olaf.

dec. 144. n. 13. cum infinitis, qui adduci possent, & cumulatim habentur per Giurb. de success. feud. præjud. 1. num. 26. & 27. vbi quod qualibet concessio ad beneplacitum facta, sine iusta causa revocari nequeat, & vique ad mortem duret, ea ratione, quia beneplacitum boni viri arbitrium significat; sed nemo vir bonus sine iusta causa aufertet unquam concessionem alicui factam, idem fatendum venit locacionem, de qua agitur, omnino irrevocabilem esse, & vique ad mortem duraturam.

Ex quibus patet non resistere, seu non applicari, quod locatio regulariter annalis præsumatur; ac de anno in annum renovata, quoad prædia rustica, & quoad urbana, donec quis habitaverit, Gratian. decif. March. 19. n. 1. & 3. vbi de conductione operatum Advocati, Surd. d. decif. 265. sub n. 23. verfic. similiter non obstat, quod nemo possit ad vitam, vel beneplacitum, & sic perpetuo operas locare, quia esset species servitutis prohibita, ut in l. Titio, 70. §. Titio ff. de condit. & demonstrat. Surd. conf. 460. num. 1. & seg. Staiban. iun. resolus. 47. num. 39. & seg. Quinimo locatio sic concepta, tanquam collata in arbitrium Conductoris, ab initio nulla, atque insubsistens diceretur, Surd. d. conf. 460. num. 3. Staiban. iun. resol. 47. n. 44. & 45. & faciunt tradita per Grat. discept. forens. 534. n. 3. cum seg.

Quoniam singulis ex prædictis obiectionibus facillimè responderetur, & quatenus effensus in dubio circa durationem contractus locacionis domus non intelligeretur emanatus de anno in annum, seu quoad vique Conductor habitasset, sed iuxta consuetudinem, & solum in ordine ad statum, ac professionem ipsius Conductoris, ut notanter animadvertunt Doctores in l. exceptio, 58. C. locat. Caroc. in tit. de consuetudines, & solito, in suo tract. de locat. fol. 149. & tit. de locat. sine tempor. fol. 55. Surd. d. decif. 265. num. 57. vbi Senatus Mantua non admittit, quin potius reiecit præsumptionem locacionis vitæ anni cum prorogatione in singulos, ex eo, quia in hac Patria ad plures annos regulariter locaciones fieri consueverunt; istud autem eo fortius in præfatiurum procedit, cum non præsumatur Advocatum velle periculo singulis annis mutandi domum se exponere, in hac Patria potissimum, in qua ex maxima Civium urbanitate legum Peritis in conductionibus habitationum continuato vique ad mortem, vel recessum permittitur; ad quod nisi notoria essent exempla quamplurima adduci possent, quibus accedit, quod ex verisimilitudine, atque coniectura in dubio locatio semper præsumitur perpetua, ex Ruin. conf. 1. num. 3. lib. 1. vbi ponderat verisimilitudinem ex vni formi solutione pensionis, quæ etiam hic occurrit, quem sequitur Mantic. de tacit. & ambig. lib. 5. tit. 2. num. 60. Surd. d. dec. 265. num. 55. & 56. Præterquam quod semper interpretatio fit adversus locatores, quibus imputandum, si legem apertius non dixerint, l. veteribus, 40. ff. de pact. & ita explicat Caroc. de locat. & conduct. g. 1. n. 1. & 2. fol. 14. Cyriae. contr. 111. n. 22. Mantic. de tacit. & ambig. lib. 5. tit. 7. n. 11.

Ad alterum verò de locacione operatum, tam tempore, quo DD. fratres de Beuilacqua habebant causas, & lites, quam quando non habebant, replicatur huiusmodi pactum non inducere perpetuam servitutem, cum non obliget ad

semper aduocandum, quantumvis in casu aliquis controuerſe ipſis ſtrictis motu aduocare teneretur, quoniam in munere Aduocari obeundo non requiritur continuata operatio, cum ſufficiat, quod per ſuſceptum in Aduocatum non ſtet, quominus paratus ſit partocinium exhibere, li contingant lites, & quæcunque ceſſent impedimenta; quia Aduocato ſalarium debetur, etiamſi nihil in cauſa geſſerit, quando per eam non ſtetit, quominus ipſe ſuas operas præſtiterit, ad vulgare reſponſum Narr.

8. in conf. 452. num. 2. ac per tot. Bim. conf. 199. num. 24. & ſeq. & prius conf. 185. num. 41. Rot. decif. 330. num. 2. p. 1. recent. Duran. decif. 53. num. 4. Laurent. Vtſell. concluf. 60. num. 22. in verbo *Aduocatus*, Cavalet. decif. 520. num. 1. Buratt. decif. 69. num. 9. & in annot. num. 13. & 14. Ea mouentur præſtari Doctores ratione, quia huiusmodi præſtatio Aduocato assignata non datur præciſe ob ſolum laborem, & operam, ſed etiam propter ſcientiam, & probitatem, atque in honorariam recognitionem, ſeu remunerationem, Bart. in l. 1. §. *Diuus*, ff. de var. & extraord. cognit. Cæphal. conf. 70. num. 7. & conf. 71. num. 2. Surd. conf. 42. num. 3. Bim. conf. 103. num. 13. vbi quod Iuriſprudentia in Aduocato pretio æſtimari nequeat, quod reperit Magon. decif. Florent. 12. num. 1. Duran. d. decif. 53. num. 4. Quæ quidem ratio fortius militat in præſentiarum; ſiquidem honorarium conuen- tum apparer etiam cæſſantibus cauſis, & litibus, ſicque non contemplato labore, & operibus, quo caſu indiſſerenter debetur, vt conciliando contrarias opinionones animaduertit Laurent. Vtſell. d. concluf. 60. num. 23. verſic. vnde *concorda*. Præterquam quod nullo Iure verita apparer locatio operarum in perpetuum, quin porius omni Iure permiſſam ſuadent tradita copioſiſſimè per Gratian. diſcepi. forenſi 85. n. 18. cum ſeq. ac per totam.

Nec releuat, quod contractus pendere nequeat ex beneplacito alterius ex contrahentibus, quoniam in facto non ſubſiſtit ſuppoſitum remiſſionis in beneplacitum D. Locatoris pro reſolutione contractus, ſeu extinctione eiufdem locationis, quoniam debet intelligi de vtriuſque contrahentis arbitrio, non ſolum quia locator, & conductor ad imparia iudicari non debent, Cyriac. contron. 151. num. 14. & ſeq. Surd. conf. 400. num. 29. Gratian. diſcepi. forenſi 376. num. 24. & diſcepi. 534. num. 55. & in annot. ad num. 57. in fin. iom. 3. & diſcepi. 606. num. 16. & ſeq. & diſcepi. 740. num. 13. & ſeq. & in terminis Riminald. Iun. conf. 650. num. 1. Verum etiam quia in facto, ex ſide nimirum D. Signoretti mediatoris conuincitur, nonniſi vtriuſque partis concurrente beneplacito contractum locationis diſſolui poſſe, quam fidem plenarium probationis gradum facere inferius demonſtrauiamus.

- Quibus neque reſiſtit, quod clauſula, ad beneplacitum, inſerta in contractu operetur, vt quocumque etiam ſine cauſa reuocationi. eiufdem contractus per habentem beneplacitum locus fiat, vt ſignanter animaduertit, & diſtinguit inter contractus, & alias conſeſſiones ad beneplacitum factas, Rota decif. 200. à num. 46. par. 7. recent. nam, vt optine in dicta facti ſpecie conſiderantur Domini Auditores,

res non verſabatur in terminis conſeſſionis ad beneplacitum, ſed iſtud cadebat ſuper facultate reuocandi, & inſuper aderat altera clauſula importans liberum arbitrium, vt in dicta decif. 200. num. 53. p. 7. recent. ibi, & quando in facultate reuocandi conſeſſionem feudalem adeſt clauſula non tantum pro beneplacito, ſed etiam pro libito voluntatis, alias conſeſſione feudi ad beneplacitum ſimpliciter emanata, quod reuocari nequeat, magis communiter tradunt ſe diſſe, de quibus apud Giurr. de ſucceſſ. feud. prælud. 1. n. 26. & 27. & faciunt tradita per Staiban. Iun. reſol. 47. n. 1. 2. & 3. Deinde in caſu Rote non agebatur præciſe de contractus, ſed de conſeſſione titulo precatij, hoc eſt ad petitionem recipientis emanata; precarium enim eſt, quod precibus petenti vrendum conceditur, quauidiſi is, qui conſeſſit, paritur, hoc eſt non reuocatur, l. 1. ff. de precar. c. ult. extr. eod. Molin. Theolog. de contrah. diſſini. 298. num. 1. quam etiam abſque cauſa reuocari poſſe, poſt Bald. in l. qui ſe parit, 3. ſub num. 33. verſ. & ſcias, C. vnde liber. tenent. Calanet. conf. 34. num. 5. lib. 1. & alij, de quibus apud Rot. d. decif. 200. num. 46. & 47. p. 7. recent. vbi id præſertim militare ſtatuit, quando aliquod temporis interuallum interceſſit, præterquam quod fides prædicta mediatoris omnem proſus in præmiſſis, & circa perpetuitatem contractus dubitandi anſam reuouet, atque precarium excludit.

Redeundo nunc ad alterum fundamentum conſiſtens in atteſtatione D. Signoretti mediatoris, & cuius opera contractus iam ſuam perfectionem receperat, nec inter partes ſubſiſtent contractus in contrarium reuocatur, ſed dubium dumtaxat circa eiufdem contractus durationem oritur; quæ quidem qualitas, cum nequeat melius probari, quam per mediatorem, hinc propterea eidem plena in hoc fides adhiberi debet, ex rationibus deductis per Rot. Genueſi. decif. 188. num. 9. & 10. Maſcard. de probat. concluf. 1046. n. 18. Farinac. de teſtib. quaſi. 60. n. 432. Surd. decif. 146. num. 25. & in terminis Mantie. decif. 6. num. 10. Buratt. decif. 775. num. 4. & decif. 844. num. 14. vbi quod mediator pluſquam ſemiplenam, & quaſi plenam probationem faciat, Rot. apud Merlin. de pign. & hypoth. decif. 32. num. 10. Andr. Cenſal. decif. 43. num. 66. Nec quod fides recognita non fuerit, miniſue iurata, quicquam releuat, tum quia coincidit cum conſeſſione partis aduerſæ, tum quia Illuſtriſſimi Iudices procedere poterant etiam de amicabili compoſitione, & tanquam arbitratore, ſicque extraiudicialiter ab atteſtante circa veritatem perpetuitatis contractus ſe informare debebant, vt ſuſius proſequitur Manent. conf. 76. num. 15. & ſeq. Cæterum conſtitio ſufficienter ex prædictis de ſubſtantia, & exiſtentia contractus locationis, ac reſpectiue conductionis, illius durationis, ac perpetuitas iuramento ipſius Aduocati potuiſſet etiam probari, ad tradita per Rainer. de Fortin. in l. 1. ff. de in lit. iuram. & per Angel. in l. ſi certis annis, 28. C. de paſſ. Cæphal. conf. 297. num. 10. & ſeq. Surd. conf. 94. num. 25. 26. & 27. Ofalch. decif. 96. num. 3. Cyriac. controuerſi. 229. num. 7. & 8. Leoncill. decif. Ferrar. 29. numer. 17. & decif. 34. num. 5. & decif. 100. numer. 7. Andr. Cenſal. decif. Lucen. 13. num. 1. & ſeq. vbi concludunt, quod conſtitio de ſubſtantia actus, quantitas, tempus, &

13.

14.

15.

16.

17.

18.

&

& qualitas iuramento habentis substantiam pro se, maxime ubi est persona legalis probetur; accedentibus potissimum coniecturis, quæ hic non desunt ex duratione per annos duodecim locationis, & ultra, ex eo, quia aduerfantes ad beneplacitum initam fauerunt locationem.

Quorum autem DD. fratres de Beuillacqua fidem Baptismi alterius ex ipsis mox produxerint, non percipitur, stante lapsu quinquennij post perfectam ætatem illius, qui de tempore contractus fæ minorem prætendebat, adcovert intret conclusio indubitata, quod nimirum contractus à minore nulliter gestus, per taciturnitatem quinquennij à die perfectæ ætatis, amplius de nullitate redargui minime possit, per text. in l. final. C. si maior. fact. alienar. rer. hab. Cyriac. controu. 308. num. 41. & 56.

19. Andr. Censal. decis. Lucen. 66. num. 12. & 13. præterquam quod non idè contractus euaderet simpliciter, & absolute nullus, sed solum pro portione ipsius minoris, l. unica, C. si in commun. ead. caus. l. inter. 47. §. curator, ff. de minor. Cyriac. controu. 198. num. 21. & controu. 387. num. 56. ubi in terminis, quod contractus respectu vnus possit dici nullus, & tamen quoad aliam personam sustineatur, quando gestus apparet cum duobus, quorum alter maior, alter vero minor sit, Manent. decis. 13. num. 36. Nec quicquam faceret allegare Statutum Mantue sub rubr. de modo, & forma seruati. in contract. minor. §. nec possint, ubi prohibet consulari contractus ex solo temporis lapsu; siquidem obiectum dupliciter euitatur, tum primò, quia Statutum non procedit in foro Episcopali contra personam Ecclesiasticam, tum secundò, ac multò magis, quia hic ultra lapsum temporis infiniti propemodum intercesserit actus positiui, Manent. decis. 64. num. 18. & latius conf. 68. num. 2. & per tot. Cyriac. controu. 19. num. 64. & seq. & in terminis controuers. 441. n. 37.
20. Verumtamen prædicta ex abundantia dicta sunt, siquidem ubi etiam cessarent pacta, & conuentiones expresse de locatione domus ad vitam Conductoris, seu ad eius, & commune locatorum beneplacitum, adhuc ex peculiari priuilegio eiusdem Aduocati, è domo conductæ expelli minime posset; etiam si locatores expulsionem prætenderent sub clypeo indigentis domus locatæ, cap. 1. extr. locat. Cartar. decis. 97. num. 2. Caroc. de locat. & conduct. tit. de liberat. ad materiam, l. nemo cuius, C. locat. quest. 1. num. 16. fol. 148. Mart. Medic. ad decis. Senen. 28. n. 33. Mynsing. obseruat. 23. num. 3. cent. 4. Gratian. discept. forens. 357. num. 24. Franc. decis. 406. sub num. 7. versic. & in locationibus, ex quibus colligitur non bene sensisse Caren. resolut. 47. num. 4. lib. 1. dum dixit dispositionem dicti cap. extr. locat. non extendi, nec procedere extra Collegium Bononiense. Quinimò ubi etiam conuentione specialis non processisset, minùse adesset peculiare priuilegium de continuanda conductione, non idè Aduocatus de locatoribus optimè meritis expelli posset, sed cuiusque ob quandam conuenientiam, & ratione ingratitudinis euitandæ esset præferendus, ad tradita per eundem Gratian. d. discept. 357. n. 41.
21. 22.

- 3 Mediator ad testificandum admittitur, & probat. Amplius, ut num. 6. Contra, n. 4. Distin-
gue, ut num. 5. Ex Statuto Mantue in res-
stem admittitur, num. 8.
- 7 Proxenetæ disceptat ab amicabili mediatore.
- 9 Statutum Mantue quoad iudicia in foro Episc-
copali obseruatur.
- 10 Locatio facta sine præfinitione temporis ad vo-
luntatem Conductoris facta censetur. Cum
pactis pralationis obseruanda, num. 16. Facta
presumitur sub pensione postea soluta, nu-
mero 17.
- 11 Aduocatus non potest expelli è domo conductæ.
Gaudet priuilegijs concessis Doctoribus actus
legentibus, num. 12. Ex æquitate præferitur, in
conductione domus, num. 13. Lucrum recupera-
tur quod amittitur defendendo causam prop-
riam, n. 21.
- 14 Minor effectus maior recipiens operas Aduocati
censetur approbare conductionem de Aduoca-
to factam.
- 15 Conductori imputa locatore pralatio, & persene-
rantia non competit.
- 18 Conductor expellitur etiam durante locatione ob
necessitatem locatori superuenientem, si ta-
men concurrant requisita, de quibus, n. 20.
Expellitur ob non solutas pensiones, num. 23.
Fallit, ut num. 24. Declarat, ut n. 26.
- 19 Iudex in actis, non aliunde potest se mouere ad
iudicandum.
- 22 Aduocatum in honorariis circa quantitatem
Iudex arbitrat.
- 25 Caducitatem ad euendam compensatio fit ipso
iure.

OBSERV. CXXXVIII.

IRRREVOCABILEM duplici ex funda-
mento dixi locationem mihi factam per
DD. fratres de Beuillacqua, & primò uti
initam ad beneplacitum, quod ex confessione eo-
rundem iudicialiter emissâ probabatur, propria
autem oris confessione nulla maior datur proba-
tio, ut latius comprobauimus allegat. 10. num. 148. &
149. fol. 170. lib. 1. Leoncill. decis. Ferraric. 84.
num. 8. & 9. Altograd. conf. 55. num. 11. Ioan. Bapt.
Antonell. conf. 13. num. 12. Pen. decis. 183. numer. 9.
Cuius conclusionis ratio concludens assignaba-
tur, quia concessa in contractibus ad beneplaci-
tum perpetua, seu ad vitam duratura reputantur,
ut præter adductos in altera Iuris allegat. animadu-
uertunt Rim. iun. consil. 251. num. 9. Menoch. de
presumpt. 109. num. 14. lib. 3. Costa de fact. scienc. vel
ignorant. distinct. 67. num. 11. cent. 1. & de remed.
subsidi. 105. num. 6. Petta de fideicom. quest. 8. n. 93.
Socin. iun. consil. 63. num. 3. & seq. lib. 2. Bursat. con-
sil. 330. num. 145. & 146. quamvis isti duo posterio-
res in eorum casibus ad euitandam instantaneam
correctionem contrarium defendant; quippe quo-
niam conductionis ad tempus limitatum in sua ori-
gine facta apparebat, & facient tradita per Ruini.
consil. 104. num. 8. lib. 5. & per Corn. consil. 235.
num. 6. lib. 2. Tusc. præf. concl. 89. num. 10. lit. B.
quatenus volunt ad beneplacitum factam locatio-
nem non nisi morte locantis extingui, quod repe-
tur Molin. Theolog. de contract. q. 489. num. 7. &
de primog. Hispan. lib. 1. cap. 21. num. 29. in fine, &
alij apud Stephan. à Sancto Gregor. de contract.
lib. 2.

SVMMARIVM.

- 1 Confessione oris propriâ nulla maior datur pro-
batio.
- 2 Beneplacitum in contractibus in perpetuum in-
telligitur.

- lib.2. cap.45. ſub num.1. verſ. excipitur, Pinell. in l.1. parti. 3. ſub num.63. verſ. dicitur præterea locatio ad longum tempus, C. de bon. matern. Gutierrez canon. queſt. lib.2. cap.8. ſub num.24. verſ. quod locatio, Decian. conſil.83. num.6. lib.2. Petta de ſideicom. diſt. queſt.8. num.6. Fulat. de ſubſtit. q.525. num.21. Rot. decif.135. num.2. parti.7. recent. Pichard. inſtit. lib.3. tit.25. de locat. & conduſ. §. morſuo conductore, num. 8. & ſeq. Deindè tanquam abſque præſcriptione temporis ſtabilita, & de hoc ex fide D. Signoretti mediatoris concludenter conſtare dicebatur, vt præter adductos in priori Iuris allegat. num.26. admittunt, Mantie. decif.6. num.10. Buratt. decif.775. num.4. & decif.844. numer.14. Rota apud Merlin. de pign. & hypoth. decif.32. num.ao. Raphaël de Turri in tract. de camb. diſput.1. queſt.2. num.9. Moron. reſp.84. num.24. & 25. Rauden. conſil.49. num. 67. lib.1. Neque in facti contingentia reſiſtere videbatur, quod communiter à noſtris traditur, ſeu etiam iure communi diſtinctur, mediatorem ſcilicet contractus non eſſe integrum, miniſue ſempenſe probare, vt in Anib. de ſid. inſtrum. Gloſ. in §. quoniam verò legam, in verbo prohibitione, Auth. de teſtib. Rimin. iun. conſil.83. num.25. & conſil.836. num.46. & ſeq. Soc. iun. conſil.12. num. 17. lib.2. vbi quod Proxenetæ, ſeu mediatores non ſunt idonei teſtes etiam volentes, niſi vtatque parte conſentiente, Roman. conſil.382. num.4. Coccin. decif.392. num. 4. Suid. conſil.327. num. 44. Ludouic. decif. Peruſ.95. per tot. Gratian. diſcept. for. 753. num.5. cum ſeq. Camuncul. decif.60. n.54. Colt. de remed. ſubſid. 70. num.3. vbi inducit illud adagium, Per diſſaggio de Caualli gli aſſini trotanno alla battaglia; Caualcari. de teſtib. parti.4. ſub num.119. Mart. Anton. reſp.35. num.9. lib.2. Thom. Doc. conſil.39. num.2. Monald. conſil.118. num.34. lib.2. Scot. reſp.9. num.10. lib.2. tom.1. & reſp.23. num. 10. lib.3. tom.1. Decian. conſil.55. num.21. lib.2. & conſil.62. num.65. & 65. lib.3. Iacob. Æmilian. conſil.19. num.2. & 3. Caſtren. conſil.150. num.4. lib.2. Purpurat. conſil.56. num.5. Honded. conſil.52. num.10. & 11. lib.1. Ceſſ. Hug. conſil.1. num.38. Seraphin. decif.206. num.2. Zuccar. decif. Lucen. crim.31. num.40. Bertazol. conſil. civil.44. num.5. Burlat. conſil.286. num.5. & conſil.320. num.109. & ſeq. & conſil.322. num.6. Ciarlin. controuerſ.116. num.32. & 33. Gaill. præſil. obſeruat.100. num.17. & 19. lib.1. Bapt. de Sancto Blaſ. inter reſp. Martian. conſil.76. num.8. Pancirolo. conſil.149. num.5. Gratian. conſil.27. num.11. & 12. lib.2. cum adductis per Gabr. vbi de magis communi, de teſtib. concl.20. num.1. Tiraquell. de retract. lignag. in præſat. num.26. Cytac. controu.27. n.10. Pen. decif.534. num.10. Quoniam per hoc in præſentiarum à prædicta alſcriptione nobis fauorabili recedendum venit. Fædere namque diſtinctionis vtique opinio ad iniuicem conciliari poterit; vel enim agitur de perſcindo, vel retractando actû, & tunc cum exinde mediatori commodum, aut fraud reſultare poſſit, idèò nullum probationis gradum præſtat, & procedit ſecunda opinio, vel actû iam perfectò circa qualitatem, ſeu durationem actus contentiditur; in quibus terminis opinio per nos amplexa ſibi locum vindicat, quam diſtinctionem Doctores comprobant, & ſequuntur, vt videre eſt apud Alex. conſil.127. in fine, lib.7. Gabr. de teſtib. d. concl.20. num.8. Rot. Gen. decif.97. ſub num.4. & decif.188. num.9. Malcard. de proba. concl.136. num.18. in verbo mediator, Farinac. de teſtib. queſt.60. num.432. Coccin. decif.435. num.2.
- Odd. conſil.100. num.19. Gratian. diſcept. 514. n.29. & 30. late Rota decif.162. per tot. parti.4. tom.2. recent. Quapropter cum inter partes ſubſtantia contractus locationis in controuerſiam non reuocetur, ſed ſolummodo circa tempus eiſdem queſtione cadat, inde fit, quod ex fide mediatoris perpetuitas ipſius locationis concludenter probata reſultet. Accedit inſuper, quod mediator cum non recuſat teſtificari, ab vna tantum ex partibus produci poteſt, & ſuo teſtimonio fides adhibetur, Soc. iun. conſil.29. num.16. & conſil.39. lib.2. cum adductis per Menoch. conſil.92. ſub num.85. verſic. attamen cum recuſat, Lancellot. Gall. conſil.67. num.29. & ſeq. Cancet. variat. reſolut. cap.20. n.12. parti.1. Mar. Antonin. variat. reſolut. 53. num.11. lib.2. Bertrand. conſil.225. num.5. & 6. lib.3. parti.1. Odd. d. conſil.100. num.18. præterquam quod non verſamur propriè in proxenetæ, ſeu mediatore, vulgo Senſales, ſed in eo, qui amicableiter ad contractum nos reduxit, qui propterea abſque dubio in teſtem admittitur, Bald. conſil.469. lib.2. quod duplicatur conſil.370. lib.4. Bertrand. d. conſil.225. lib.3. p.1. Mar. Antonin. d. reſolut. 53. num.9. verſ. reſponſum fui, lib.2.
- Ita autem in foro laicali in ordine ad ſtatutariam diſpoſitionem, iuxta quam mediator in teſtem recipitur, ex Cyriac. controuerſ. 546. num.116. Burlat. conſil.286. ſub num.21. verſ. ſecundo præſuppoſita, forſitibi locum arripent, atque etiam in foro Episcopali, vbi in effectu verum præxiſſet, quod Sacra Congregatio Antiliti Mantuano facultatem recipiendi Statutum laicale in ſua Curia indulſerit, iuxta deciſiones Rote Romanæ in Mantuana ſuria paſcendi, 26. Iunii 1628. coram Virili, & in eadem, 26. Martij 1629. coram Durano, impreſſas inter noſtras allegat. fol.94. & ſeq. lib.1. Verumtamen quod locatio abſque temporis præſcriptione emanata ad voluntatem Conductoris facta cenſetur, admittit Ripol. variat. reſolut. cap.12. num.359.
- Ex priuilegio etiam peculiari legum peritis indulto concludendum non poſſe à conductione Aduocarum amoueri, quantumvis Dominus, ſeu locator ſuo prætextu propriæ neceſſitatis expulſionem prætenderet, vt tradunt ibidem cumulatim Doctores num.22. quibus addo Genuell. in præſ. Eccleſ. queſt.421. n.2. Leoncil. de primil. pauper. 331. num.5. Bardax. de Angel. ad Gizzard. decif.5. n.12. Molin. Theol. diſp.489. ſub num.7. Et quamvis in ſcholaribus, & Doctõribus actû legentibus expreſſe loquantur, eadem tamen conſuſio extenditur, ſeu etiam Aduocatos comprehendit; generale ſiquidem eſt, vt Aduocati, maxime in effectu cauſarum deſenſionibus incumbentes, eiſdem protuſ fruantur priuilegiis, quibus Magiſtri alii cuius Vniuerſitatis gaudent, Franc. Marc. q.185. num.2. parti.2. late Gratian. diſcept. forenſ.186. n.3. & ſeq. Menoch. de arbit. cent.4. caſ.379. num.3. Laur. Viſell. concluſ.6. num.72. in verbo. Aduocatus, San Felic. decif.36. num.5. Manent. conſil.91. num.26. & 27.
- Dicebam denique in ſue alterius ſcripturæ legalis, ex æquitate omni in caſu me cuiſcunque eadem penſione præferendum, vt etiam comprobat Marta vol.35. num.12. Tulſch. concluſ.422. num.1. & 3. lit. L. nec obſtare quod de tempore locationis alter ex DD. fratribus de Beuilaqua in ætate minori exiſteter; nam cum effectus maior operam aduocationis ſimul cum fratre adhibuerit, conductionem ipſam, ac reſpectiue locationem ratificaffe

ratificaffe cenferur, vt ad rem optimè Surd. decif. 229. sub num. 5. Cyriac. controu. 441. num. 37. & facit tradita per Cenc. de cens. quæst. 15. num. 21. Leoncil. decif. Ferrar. 183. num. 1.

Verumtamen vbi in prædictis scrupulus aliquis adluce subleuet, cum tamen irrefragabilia omnino repententur (quatinus regulariter loquendo Conductor inuito Locatore, nec prælatio inuolue perferantia in conductione competeat, etiam si tantumdem quantum quilibet alius pro pensione, exhibeat, *Line cui*, 32. vbi Gloss. in verò. locandi, cum eaque ibidem Doctores communiter, C. de locat. & conducl. Franc. decif. 406. à Pont. consil. 23. lib. 1. Gratian. discept. forens. 357. Mynsing. obseru. 23. cent. 4. Giurba decif. 59. Gizzarel. decif. 5. cum latè adductis per Merend. controu. iur. cap. 10. num. 2. & seq. lib. 3. Cartar. decif. 97. num. 4. Caren. resol. 46. lib. 1. vbi præcitati Doctores cum cæteris ab eis congestis comprobant Conductori antiquo nec prælationem, neque perferantiam reluctantem Domino concedi; ille cessaret ex epistola per DD. fratres mihi transmissa, sen ex illius particula, ibi: *Per conio della Casa, mentre ella viogly poi perferuare nell' affito, sarà sempre preferita ad ogni one*, &c. in executionem cuius, atque originariæ conuentionis per aliquot annos habitatio domus continuata extitit, vt acta, & processus indicant.

Vnde sequitur prælationem, & perferantiam ad beneplacitum, seu ad vitam in pactum vsque ab inuito deductam maiorem receperunt firmitatem, adeo vt nullatenus in controuersiam reuocari poterit, aut d. buerit, per text. apertissimum in *Line cui*, 32. ibi: *Nisi forte pacta per scripturam specialiter iniua*, vbi Gloss. & DD. C. de locat. Caroc. de locat. & conducl. part. 3. sub tit. de libert. quest. 1. sub num. 4. vers. nisi inter partes consentum sit, vt non liceret Domino alij locare, quandiu ipse rem conducl. vellet, & tantum dare, quantum alius, sol. 148. Rim. iun. consil. 751. num. 9. Malstril. decif. 309. sub num. 8. vers. nisi per pactum, & num. 19. Franc. decif. 278. num. 3. & decif. 405. num. 9. Gratian. discept. forens. 357. sub num. 37. versic. quoniam hoc de pacto, post Boët. decif. 107. sub num. 3. versic. item saltim si per pactum, in scriptis tamen factum ita esset consentum, ad idem conducunt tradita per San. Felic. decif. 109. num. 4. & decif. 300. num. 3. Genuen. in prax. Ecclæs. quest. 421. sub num. 4. vers. quando sunt facta promissa, à Pont. consil. 23. num. 1. lib. 1. Mynsing. obseruat. 23. sub num. 3. vers. vel si per pactum, in scriptis tamen factum, ita consentum esset, quod non liceret Domino aij locare, quandiu is rem conducl. habere vellet, & tantum prestare, quantum alius, cent. 4. Mart. vot. 35. n. 15. Leoncil. de priuileg. pauper. 231. num. 1. in fine. Gizzarel. ibique adden. decif. 68. per tot. Et licet ibi in eadem particula epistolæ de pensione conuentio noui appareat, nihilominus facta præsumitur sub ea pensione, de qua solutiones, vt in receptionibus, emanant. Bald. in l. si certis annis, 28. num. 9. C. de pact. Felin. in cap. cum Berthodis, num. 40. de re iudic. Alex. consil. 107. num. 2. lib. 1. Crauet. consil. 294. vers. vigeſimo primo, ibi: Similiter si apparet locatio sine pensione, præsumitur in dubio facta sub ea pensione, que postea soluta sit, quia talis præsumitur causa, qualis per effectum solutionis demonstratur, Caroc. de locat. & conducl. part. 1. sub tit. de merced. omiff. quest. 2. num. 8. sol. 7. Rim. iun. consil. 751. num. 9. & seq. Mantie. decif. 268. sub num. 1. versic. primum, & de iacit. & ambig. lib. 3. tit. 2. sub num. 5. versic. item locatio,

Rot. apud Fenzon. ad Statut. Frb. decif. 177. vers. unde intrat conclusio.

Quibus neque resistit, quod extra iudicialiter DD. fratres de Beuilaqua vociferari inrellig, nimirum ipsos agere ad resolutionem locationis sub prætextu indigentia, eaque intentione non amplius domum ipsam locandi, sed eam inlabiandi; Conductor enim præter conuenta expelli potest, si locator ex necessitate post contractum obuenta vti re locata cogatur, *l. ade*, 3. vbi DD. communiter, C. locati, cap. propter, ex. eod. vbi pariter omnes Canonistæ, Mart. Medic. ad decif. Senen. exam. 28. num. 16. Gratian. discept. forens. 334. n. 48. & in fine eiusdem toni in addit. folio 681. & discept. 740. num. 1. & seq. Bursat. decif. 295. per totum. Tum quia de hac prætensione in actis ne verbum quidem, Indux autem ex processu, non aliunde sumere potest informationes, & mouere se ad iudicandum, Ludouic. decif. 1. vbi Add. n. 5. Thomar. decif. Macerat. 78. num. 6. Post. de manent. obseruat. 97. num. 14. cum adductis per nos in causa spolijs pro Excellentissimis DD. Iugalibus ab Austria. Tum quia omni in casu hic requisita necessaria ad expellendum Conductorem priuilegiatum non concurrunt, quæ sunt plura, vt videtur est apud eundem Mart. Medic. ad decif. Senen. d. exam. 28. per tot.

Iusta demum, atque legitima omni iure censenda venit prætensio expensarum, atque honorarij pro patrocinio huius causæ mæ præstito, dum interim alijs causis, mihi nunquam deficientibus, vt notorium in hac Patria existimamus, incumbere non potui. Aduocatus enim propriam causam defendens, ratione victoriæ expensas tamen non consequatur, sumptus tamen occasione litis in processu rogatos, damnaque ex eius persona obuenientia iuste obtinet, ad theoriam Bartoli in l. stipulatus, 45. ff. de iudic. Castr. in l. final. C. de fruct. & lit. expens. Valasc. consil. 25. num. 24. vbi vterius sustinet deberi Aduocato in propria causa patrocinanti, in casu victoriæ, salarium, Boët. decif. 210. num. 3. Menoch. de arbit. cap. 134. n. 6. Coll. de fort. rat. quest. 122. num. 18. Mynsing. obseruat. 2. cent. 1. Fenzon. ad Statut. Frb. cap. 92. lib. 3. num. 28. & 29. Camill. Borell. in sum. decif. 111. 65. num. 113. part. 1. Gratian. discept. forens. 33. num. 46. Ventrigl. annot. 21. §. unico, sub num. 47. vers. vtrum si Aduocatus, sol. 235. Vnde indubitatum redditur, quod vltra expensas in compilatione processus indebitæ consumptas, ratione lucri cessantis, ac damni emergentis, saltem dicti DD. fratres ad refectionem omnino teneantur in quantitate, quæ in ordine ad circumstantias facti per sapientissimum D. Iudicem erit arbitrandæ, ad mentem crudissimæ, ac primarij huius noſtæ ætatis Iustit. consulti D. mei Læd. de Mancin. in trat. de triplici Iuris collat. lib. 2. cap. 192. n. 10. & 11.

In facto autem non verificaretur prætensa cessatio biennalis in solutione pensionis, ita neque iuridica existimari debet actio ad expulsionem ex prædicta causa, quamvis regulariter Conductor ob non solutas in rcumpro pensiones expelli possit, Rol. consil. 6. num. 43. lib. 1. Bursat. consil. 233. num. 1. Cyriac. controuers. 158. num. 21. Ferrant. Pargiar. patrocin. 100. per tot. Robert. Marant. consil. 29. n. 3. & 4. Magon. decif. Lucen. 45. num. 1. Vin. decif. 306. num. 11. Zuccar. decif. Lucen. civil. 77. n. 2. Cancr. variar. resol. lib. 1. cap. 14. num. 4. istud enim ad præsentem controuersiam non applicatur, Tum quia dum locatores contra expellam conuentionem de

15.

16.

17.

18.

19.

20.

21.

22.

23.

24. de Conductore nunquam expellendo, cæterisque semper præferendo, expulsiōnem attentant, ipsi quoque affectum solutio denegari potuit, ex latius deductis per Cyriac. *controuerf.* 38. num. 15. & seq. & *controuerf.* 214. num. 7. Tum quia si quid pro integra pensioem satisfactioe deficiebat, id cum expensis indubie erogatis, ac per prædictos fratres rescindendi ipso iure, ad euitandam caducitatem excompuitabatur, Honded. *confil.* 38. n. 18. lib. 2. Altrograd. *confil.* 24. num. 39. Tum demum quia præcitati Doctores in oppositum congesti in eam opinionem transeunt, quod illic ob non solutos affectus, vel partem ipsorum expellatur Conductor ex supposito locationis ad breue tempus, at in facta cum persecrantia, ac prælatione ad semper, vi ad longum tempus emanata, ad incurrendam caducitatem, vt sit locus expulsiōis, biennalis cessatio requiritur, *Liquor.* 56. §. inter locatore, ibi: *Cum fecit Conductor biennij continui pensioem non solueret, & l. cum Domini.* 88. ff. locati, Cyriac. *controuerf.* 214. num. 14. Mart. Medic. ad *decif.* Senen. exam. 18. n. 7. & 9. Robert. Marant. d. *confil.* 29. num. 3. Mastrill. *decif.* 193. num. 4. Ioseph. Felin. & Cerec. in *sua Margarita*, part. 1. *variar. concl. verb. Conducitor*, fol. 44. Bonacin. de *contrati. disp.* 3. quest. 7. punct. 2. *proposit.* 4. sub num. 9. *versic. primus casus*, Carol. Ant. Moc. in *styl. cas. forens.* cap. 28. num. 5. Quapropter cum in locatione ad longum tempus venissem, vt ex fide D. Signoretti formiter recognita, ex confessione partis aduæte in iudicio cmissa, & plurium annorum vltra decem obseruantia, ac demum in epistola in contumacia pro concessa pronuntiata liquido constat, consequens ideo sit, quod sub prætextu non solutionis affectuum expulsi prætendi nequeat, coque maximè cum etiam in facto, compensatione admissa, integrè solutas pensiones resulter.

SVMMARIVM.

- 1 Hypotheca super bonis Tutoris expressè contracta posteriori dotis etiam expressa præferitur. Fallit quoad bona post obligationem quasita, num. 2. Declara, vt num. 3. Expressa non contrahitur nisi ex conventionione partium, num. 10. Tacita tantum datur in bonis administrantis bona minorum, num. 11. Secus in aliis administratoribus, num. 15. Tacita pupillorum in bonis administratoris præferitur cuiuscunque expressæ posteriori, num. 12. Contra, num. 13.
- 2 Tutor eatenus tenetur, quatenus eius administratio extenditur. In plus non obligatur, quam pater pupillorum inserit, num. 5. Plures aliquando representat personas, num. 6. Mercatoris vices sustinet negotians pecuniarum pupillares iuxta præceptum patris, num. 7. Conueniri non potest, nisi de gestis, tanquam talis, num. 8.
- 3 Tutoris obligatio erga pupillos extinguitur ex cuncta mente Testatoris quoad bona.
- 4 Creditum dotale quoad hypothecam est aequè privilegiatum cum credito pupillari.

OBSERVATIO CXXXIX.

X facti serie liquido, ac distinctè enarrata in Iurium allegationibus per primarios in

Ciuitate Neapolis legum Consultores in hac eadem causa editis, peregrina, & nondum alias, quod viderim agitata, suboritur examinanda quaestio, num scilicet Contutor, qui à seipso, & aliis Tutoribus, iuxta præceptum Testatoris, pecunias pupillares ad negotiandum recipere continuauit, quâ talis, an verò quâ Mercator de administratis rationem reddere, ac reliquatum restituere obstringatur, ita vt illius ex hac causa creditores, non nisi tacitam in bonis debitoris absque prælatione, seu nullam contraxerint hypothecam, ac consequenter obaudiendi veniant in præsentia auocatione bonorum iam pro assecuratione dotis vxori ipsius Contutoris assignatorum, habenti posteriorem per aliquot menses à die traditionis pecuniarum pupillariam ad negotiandum Contutori eius viro; expressam tamen hypothecam.

Duabus expressis concurrentibus hypothecis, altera per prius fauore pupillorum in bonis Tutoris, altera per posteriorem fauore vxoris in bonis eiusdem Tutoris eius itidem viri, dubio procul causa pupillorum causæ vxoris præferatur, Salicet. in *l. assiduis*, 12. num. 30. Bald. num. 9. C. qui pot. in pign. hab. Socin. sen. in *l. 1. num. 109.* Ripa num. 1. & Barbol. num. 16. ff. soluti. matr. Fontanell. de *patul. nupt.* class. 7. gloss. 2. part. 3. num. 2. Rota *decif.* 150. num. 3. part. 7. recent. latè Merlin. de pignor. & hypothec. lib. 3. tit. 2. quest. 67. num. 5. ac per tot. & in terminis Rota post d. tract. *decif.* 79. sub num. 1. *versic. præsertim cum expressè hypothecæ esset pro vniuersi modi administratione.* Præterquam in bonis per maritum post contractam obligationem acquisitis, in quibus vxor habens expressam posteriorem habenti anteriorem expressam præferatur, Trentacinq. *variar. resol.* 9. sub num. 4. *versic. si quis forte*, Mantie. de *iactis & ambig.* lib. 11. tit. 26. num. 23. Pacific. de Saluian. *infect.* 3. cap. 2. num. 493. cum latius cumulatis pes Merlin. de pignor. & hypothec. lib. 3. tit. 2. quest. 68. num. 6. quamvis ipse in contraria resideat opinioe, Ioan. Franc. Andrecol. *controuerf.* 9. num. 10. ac per totam, vbi hanc partem vioriorem, ac magis receptam profertur, per text. in *l. si is, 28. ff. de iur. fisci*, cuius verba reuert sub n. 13. dicta *controuerf.* 9. ibi: *Si is, qui obligauerit, quæ habet habitum iure esse, cum fisco contraxerit, sciendum est in re postea quasita fisco potius esse debere, &c.* dorem verò fisco equiparari, affirmare nemo vnquam dubitaret. Verumtamen quia creditum ob tutelam consilium non minori priuilegio gaudet, quàm dos, & fiscus potuitur, ita vt creditor ex causa administrationis tutelæ in bonis Tutoris, etiam in postea quasitis, fisco, ac dori præferri debeat, ad textum apertissimum in *l. fin. in princ. ff. qui pot. in pignori. hab.* cuius verba recenset Anton. Bellon. *confil.* 41. n. 27. qui & ipse contrariam nostræ opinionem, etiam cessante priuilegio, defendere contendit, Pacific. de Saluian. *infect.* 3. cap. 2. n. 483. Idèò superinde solidum fieri nequit fundamentum.

Ad quas difficultates euitandas succedebat considerandum, quod Tutores quâ tales in reddenda ratione in plus non tenerentur, quàm ipsorum extenderetur rerum pupillarum administratio, ac de rebus ad eorum manus peruentis, & per ipsos administratis, Bart. *confil.* 239. lib. 1. Rot. apud Pic. ad *flaur.* *Verb. decif.* 56. num. 8. & *decif.* 310. n. 5. part. 5. recent. & *decif.* 46. num. 2. & 3. apud Merlin. de pignor. & hypothec. Vnde cum in facti contingentia ministerium aliud Conrutores præstare non obligarentur, quàm consignare pecunias D. Genesio

I.

2.

3.

4.

D. Genesio de Sanguinetis pro continuanda mercatura, idque illicò adimplensse ostendunt; consequens ideo fit, ut ad nihilum ulterius teneantur, quicquid postea de pecuniis pupillaribus in mercatura implicatis enenit; siquidem Tutoribus in hoc mandatum patris exequendo nihil penitus imputari, aut ab eis ulterius exquiri potest, ad tradita per Socin. *conf. l. 2.4. num. 44. lib. 1.* Gutierrez de iuel. *part. 2. cap. 9. num. 15.* dum volunt, quod & si regulariter Tutor non possit ponere pecuniam pupilli ad aliquam societatem, vel exercitium, possit tamen quando hoc erat de stylo, & consuetudine patris ipsius pupilli, Decian. *consil. 83. num. 33. & seq. & num. 40. cum sequent. lib. 5.* quo loco concludit nil esse imputandum Tutoribus si in negotiatione secuti sunt styllum, & consuetudinem Testatoris, & eisdem personis, & ministris crediderunt, quibus & ipse defunctus credebat, etiamsi negotiorum euentum contrarium postea habuisset, quos in proposito refert, & sequitur Mart. Medic. *decis. Senes. 90. num. 8. & 9.* latè Thomaf. *de Tutor. & Curator. tit. 18. num. 182. 185. & 188.* & non eundo per mendicata, ut aiunt, suffragia, quod Tutor sequendo consilium Testatoris, & disponendo iuxta illius mentem de pecuniis pupillaribus, ad nihilum ulterius obstringatur, latius comprobat Rot. *di. decis. 46. num. 5. & seq. ac per tot. apud Merlin. de pignor. & hypothec. Magon. decis. Florent. 1. num. 40.* Hinc ergo superflua, atque inanis redditur omnis altercatio circa praelationem inter uxorem, & pupillos iam à pluribus annis maiores effectos in bonis, atque effectibus ipsius Tutoris, ac simul viri, ex quo intuitu tutelæ iam expleuisse dicitur Testatoris mentem, quo peractò ab omni obligatione tutelari ad hoc dumtaxat præcisè coarctata absolutus casus.

Sicque intrat, & applicatur disceptatio respectu anterioritatis considerata persona ipsius de Sanguinetis non amplius tanquam Tutoris, sed uti illius, qui pecunias pupillorum ad traficandum recepit. Nec in lure nostro, & signanter in hac materia nouum reputatur, quod vna, eademque persona, quoad diuersos respectus, & obligationes, plures representet personas; aliquando enim consideratur tanquam Tutor, & fideiussor, Bald. in *Lomner, si. in prin. num. 5. C. de Episc. & Cleric. Gratian. discept. forens. 230. num. 18.* Aliquando propriam personam induit, aliquando Tutoris, ut in expressione actus, quem gerit, Castillon. *consil. 3. sub num. 5. versic. id tamen facit, Mart. Medic. decis. Senes. 68. num. 20.* & latissime prolequitur Tomaf. *de Tutor. & Curator. tit. 19. num. 4369. & duob. seqq. fol. 937.* Cæterum omnis non facientibus indiuidualiter ad rem, quod in lure non fit absonum, quod Tutor, & Tutoris, & mercatoris personam, quoad interesse pupillorum, simul sustineat, ita quod per concursum plurium iurium in vna, & eadem persona idem sit, ac si in plurium personarum subiecto concurrerent, in proposito admittunt Socin. *consil. 84. col. 4. lib. 1. Magon. di. decis. Florent. 1. num. 43. Tomaf. de Tutor. & Curator. tit. 18. num. 51.* ubi post alios insuper concludit, quod tunc Tutor negotiationem, & mercaturam pupilli nomine censetur continuare, & latissime exornat Mart. *conf. 78. num. 6.* ubi quod Tutor præpositus mercimonio, dicatur principaliter intitor, & quia talis se gerat, & obligetur.

Cum igitur ex prædictis liquet D. de Sanguinetis Pauli Meij Obseruat. forens.

netis alio nomine, nimirum mercatoris, non autem tutorio pupillorum negotia, & bona administrasse, exinde prouenit, quod in rationibus distrahendis, quia Tutor contineri non debeat, sed quia negotiator, & mercaturam nomine pupilli de mandato Testatoris continuans; nam ut aliquis tutelæ nomine teneatur, & conueniri possit, actum nomine tutorio expresse oportet, *l. 1. §. 1. & ibi Gloss. in verbo actionem, & l. 3. ff. de eo, qui pro iur. Doctor. in l. cum quadam, 26. ff. de administ. tut. Cum. conf. 88. n. 2. Post. conf. 147. n. 92. Mart. Medic. d. decis. 68. n. 19. Tomaf. de Tutor. & Curator. tit. 36. num. 214.*

Firmato ex superius dictis, quod D. Ginesius duplicem sustinet personam, alteram Contutoris, alteram vero intitoris, seu præpositi pupillorum mercimonio; quodque non ex proprio, aut Contutorem, sed de mandata per Testatorem electione mercaturam super pecuniis pupillaribus exercuerit, seu exercere continuauit; exinde propterea fit, quod vnum negotium ab altero longè distet, & contradistinguiatur, ac per consequens intuitu expressæ per Contutores obligationis suscepæ computa requiri non possint, aut reliquas restitutionem hæreticæ prætendere in bonis Tutorum valeant. Ex enim ipso, quod in executionem legati Testatoris cunctas pupillares pecunias mercatori traficandas configurant, eorum omnimodò extincta remanet obligatio, ut non obsecutè colligitur ex traditis per Sord. *discept. 16. num. 15. & seq.* quem refert, & sequitur Gratian. *discept. 336. n. 52. & 33.* quoniam in facti contingencia dicti Tutores nullum aliud ministerium obire obstringebantur. Sicque actionem tantummodò hæredes habebant aduersus D. de Sanguinetis non amplius tanquam Tutorem, sed uti eorum mercaturæ præpositum, quo in casu cum sibi de speciali hypothea non cauerint, minuse eam Testator ordinauerit, nec vnuquam expressa competer hypothea, nisi contrahentes de eadem sibi prouiderint, *tot. tit. ff. & C. de pignor. Pacific. de Saluan. inspecl. 3. cap. 5. num. 40.* Fontancl. *de pasc. nupt. claus. 7. gloss. 2. part. 2. num. 21.* Merlin. *de pignor. & hypothec. lib. 5. quest. 37. num. 1.* Ioan. Franc. Andrécol. *controuers. 92. num. 7.* tacitam ad summum hypothecam habere ac prætendere posset; & non quidem intuitu tutelæ, sed vigore administrationis de mandato patris suscepæ, Barr. in *Lailor, 9. num. 7. ff. rem rat. hab. Gutierrez de iur. part. 2. cap. 16. num. 15.* Munoz. *de ratiocin. c. 39. n. 16.* Merlin. *de pignor. lib. 3. quest. 2. n. 45. 46. & 47.* ubi quod actoris, præpositi, & intitoris immediate ad instantiam pupilli, seu minoris constituti bona tacite obligata remaneant.

Quæ quidem tacita pupillorum hypothea in bonis administratores, tametsi cuiusque potiori etiam expresse secundum aliquos præferatur, per textum in *l. 1. C. rem alien. genen. Causale. de Tutor. & Curator. num. 235.* cum adductis per Pacific. de Saluan. *inspecl. 3. cap. 4. num. 492.* Galganet. *de iur. part. 2. tit. 32. num. 18.* Merlin. *de pignor. lib. 3. quest. 2. num. 11.* Attamen etiam pupilli cum aliis creditoribus concurrentes vitur solum prærogatiua temporis, Negulan. *de pignor. part. 5. membr. 2. num. 19.* Bellon. *consil. 41. sub num. 28. versic. quia verum.* Merlin. *de pignor. & hypothec. lib. 3. di. quest. 2. num. 68. & seq.* ubi concludit, quod prælatio, & priuilegium pupilli in hoc milier solum in lure, & actione personali, præterquam quod obiectum in præsentem

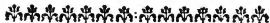

14. cessat propter concursum crediti dotalis æquè privilegiati cum credito tutelæ, vt colligitur ex tractatibus per Burat. *decis. 639. n. 17. & seq.*

15. Hæc autem ex abundanti dicta sint, nam quod administratores citra fraudem, & seclusa tutelæ causa, ac rutilo, nulla proflus in bonis, neque etiam tacita competat hypotheca, voluerunt Gloss. & Doctor. in *l. si negotium*, 8. ff. de privilegiis creditor. Menoch. *confil. 851. num. 46.* Munoz. de ratiocin. *cap. 39. num. 6.* & clariùs explicat Ioan. Franc. Andrcol. *controuers. 92. sub num. 10. versic. negatur etiam in quolibet administratore à lege induci tacitam hypothecam*, cum illa solum fauore minorum speciali introducta sit contra bona Tutorum, vel Curatorum, non autem in aliis administratores; Cyriac. *controuers. 282. num. 26.* Quapropter cum D. Genesius procul ab omni fraude, & dolo, aliquo nomine, quàm tutoris admiuistrasset, sequitur propterea, quod creditores ratione administrationis prædictæ, vel nullam proflus hypothecam contraxerint, vel tacitam dumtaxat legalem naeti fuerint, & utroque in casu non tam concurrere, quàm, & multò minus præferri credito dotali, quantumvis in tempore posteriori præterdente Iure aliquo possint. Ex quibus concluditur plus Iuris hypothecæ, vel actionis pupillo non dari in bonis Contutoris ex causa mercimonij à tutelâ separata, quàm cuiuslibet in bonis cuiuslibet extranei ex eadem causâ competere.

S V M M A R I V M.

- 1 Comparatio litterarum quas solemnitates requirit. Fieri debet per Iudicem, vel per Cancellarium in præsentia Iudicis, num. 2. Litterarum probationem semiplenam inducit, num. 3.
- 4 Iuramentum suppletorium intrat, concurrente semiplena probatione. Declara, vt num. 5. Mulieri non defertur, num. 6. Maxime non informatæ, num. 7. Nec quando poterat concludenter probare, num. 8. Nec per iuror, num. 13. Est remedium subsidiarium, num. 12. Nec ex comparatione minus periti, num. 14.
- 9 Recognitio Scripturæ qualiter fiat, n. 10. & 11.

OBSERVATIO CXL.

PARTIS non diligens in contumaciam, per vnicum peritum factam litterarum probationem comparationem ad nihilum proflus deferuere, dicebam, cum duo ad minus in Ciuitate Ducali pro incunda comparatione requirerentur, per textum in *l. comparationes*, 19. Cyn. Bartol. & omnes Cod. de fidei instrument. Alexand. *confil. 148. num. 6.* & *confil. 179. sub num. 8. lib. 2.* Ioseph. Ludou. *decis. Perusin. 7. numero nono*, Pigant. ad Statum. Ferrar. Rubr. 21. sub numero 40. *versic. caterum fieri*, Colt. de remed. sub fid. 7. num. 7. Menoch. de arbit. *cas. 114. num. 26.* & 27. cum adductis per nos *allegat. 65. num. 9. lib. 3.* vbi subiungebamus necessariam ex officio iudicis electionem alterius periti, ad effectum, vt comparatio litterarum aliquid releuaret; nec ista conclusio vllum, quod videt, contradicere habet.

Omissio insuper quod comparatio litterarum

vt iuridicè facta dicatur, necesse sit vel quod immediatè ab ipso Iudice, vel quod à Cancellario in præsentia Iudicis succedat, Bald. in *Authen. sed non iure*, col. penult. *versic. sed dubitauit tamen*, C. si certi. petat. Angel. in *d. l. comparationes*, 19. col. 1. C. de fidei instrument. Natt. *confil. 632. num. 6.* Roland. *confil. 26. num. 25. lib. 1.* Surd. *confil. 187. num. 25.* Gratian. *disceptat. forens. 973. num. 51.* Negari igitur non potest, quin comparatio huiusmodi litterarum, non seruatis de iure seruandis, in diffingium simplex cum inutilibus expensis resoluatur; istudque eo magis considerabile videtur, ex quo pars aduersa per Iurisperitos defenditur.

Nec suffragaretur, si repetitis solemnitatibus à Iure requisitis litterarum comparatio iterum fieret; exinde enim ex comparatione litterarum rite facta nonnisi semiplena probatio resultaret, Cyn. & Bald. in *d. l. comparationes*, 19. C. de fidei instrument. Purpur. *confil. 81. sub n. 14. versic. ultimo*, Roland. *confil. 26. num. 12. & 13. lib. 1.* cum adductis per Surd. *confil. 187. n. 24. dixi allegat. 65. num. 10. lib. 3.*

Quæ quidem semiplena probatio quatenus vnquam ex repetita sollempnitate comparatione insurgeret, nihili faciendam vniuer, vt aliunde non admiuiculata, nec per iuramentum supplenda, quemadmodum concurrente semiplena probatione fieri solet, *cap. fin. vbi gloss. de iur. iuran.* Doctores in *l. adnoscendi*, 31. ff. eo. Grat. *confil. 120. n. 14. lib. 1.* cum aliis apud Thom. de iur. & curator. *tit. 19. num. 2527. folio 699.* Thelaur. *quest. forens. 24. sub num. 14. versic. & quando*, lib. 1. Cyriac. *controuers. 540. num. 60. dixi allegat. 65. num. 17. lib. 3.*

Siquidem fundamentum istud in reo sibi locum vindicat; at in actore plusquam semiplena probatio requiritur, Bartol. in *l. adnoscendi*, 31. num. 57. ff. de iur. iuran. Eugen. *confil. 87. num. 26.* Thom. de iur. & curator. *tit. 19. sub num. 2532. ampl. 31. fol. 701.*

Insuper sexus refertur, ex quo mulieres ad iurandum in supplementum nunquam admittuntur, Menoch. de arbit. *cas. 190. num. 16.* Thom. de iur. & curator. *tit. 19. num. 147. versic. mulieris*, fol. 716. Cyriac. *controu. 37. n. 53.*

Vltetius, quod omnem proflus difficultatem remouere videtur, aduersaria vt degens tunc in Aula Sereniss. D. N. nullumque cum Brixiano, & Nicolino habens negotium, minùse de illorum charactere informatæ, iuramentum veritatis in supplementum subire non poterat; dum periti in arte scribendi vix de iudicio iuramentum præstant. Inter cætera autem, vt quis iuramentum istud subeat, informatio distincta requiritur, Gloss. & Bartol. in *l. maritum*, 20. ff. de quasi. Surd. *confil. 73. num. 41. & confil. 109. num. 18.* Gozzadin. *confil. 11. num. 18. & 19.* Menoch. de arbit. *casu 190. num. 5.* vbi requirit, quod sciat veritatem rei, super qua iurat per veram scientiam, Cyriac. *controu. 27. num. 13.*

Tandem animaduertendum succedit, quod nunquam ob probationem semiplenam locus fit iuramento in supplementum, quando prætendens poterat concludenter probare, & neglexerit, iuxta auream Decisionem communiter receptam Iasonis in *d. l. adnoscendi*, 31. sub num. 296. *versic. 35. inferitur*, in 2. *dec. ff. de iur. iuran.* In facti autem specie manum Brixiani pars aduersa probare potuisset, examinando testes informatos de

de illius charactere, ex eo quod notam habent illius manum, cumque pluries scribere viderint inter quos præcipue reperiuntur Auantijs, & Madius Calculatores Senatorij, qui quotidie millies in dispendendis rationibus, ærimandis bonis, æterisque ad eorum munus spectantibus peragendis simul conueniebant.

9. Probari autem Scripturam de manu alicuius per testes habentes notam manum scribentis, ex eo quod viderint eum scribere, nemo certe in dubium reuocatur, Socin. in l. si ita scripsero, 38. num. 33. ff. de condit. & demonstr. u. Buxat. consil. 39. sub num. 25. recognitio enim, & consil. 103. num. 9. Malcard. de probat. conclus. 985. num. 4. Marefcor. variar. resolut. cap. 99. num. 4. lib. 1. Anton. de Amat. decif. Ferrar. 2. num. 19. & 21. Leoncill. decif. Ferrar. 9. sub num. 22. versif. inno quoad plenam, Rota decif. 570. num. 2. p. 1. diuersif. Coccin. decif. 193. num. 1. & decif. 450. num. 4. Merlin. decif. 398. num. 5. & decif. 611. n. 11. & decif. 614. n. 1. Pacific. de Saluian. in pte. 1. cap. 9. num. 48. Caball. consil. 150. n. 9. & 10. lib. 1. Gen. de script. priuileg. lib. 2. quest. 1. n. 125. & seq. Pigant. ad Statut. Ferrar. rub. 2. n. 34. in fin. Thomaf. de tutor. & curat. tit. 19. sub num. 1452. limi. 35. versif. contrarium sibi: De stylo à Rota, & in Tribunalibus firmantes mox citati Doctores, quod ex consuetudine recognitio facta per testes deponentes se habere notam manum scribentis, ex quo pluries viderint eum scribere, concludens exinde deducatur probatio, Feinzon. ad Statut. Vrb. cap. 84. num. 32.

10. Nec quicquam facit, quod ad effectum ut testes probent, necessarium sit, quod in confectioe scripturæ interveniat, §. sed & si quis, Auth. de instrum. cau. & fid. Gram. dec. 84. Afflict. decif. 181. Mart. For. 45. Feinzon. ad Statut. Vrb. cap. 84. n. 10. Pigant. ad Statut. Ferrar. rub. 20. n. 29. Marefcor. variar. resolut. 79. n. 1. lib. 1. cum adductis per Ferentill. ad Buxat. decif. 143. num. 39. Anton. de Amat. decif. Ferrar. 2. n. 16.

11. Dupliciter namque huic obiectioni occurrunt, & primo illam non procedere ob consuetudinem contrariam ubique locorum approbatam: deinde nec sibi de iure locum vindicare in quietantiis, que sine interuentu, præsentia, aut subscriptione testium communiter fieri consueverunt, Rot. decif. 343. n. 4. part. 1. diuersif. Buxat. decif. 143. num. 28. & decif. 582. n. 5. & decif. 608. n. 1. Anton. de Amat. decif. Ferrar. 2. num. 19. Pigant. ad Statut. Ferrar. d. rub. 22. n. 34.

12. Cum igitur pars Carbonella alium probandi modum præter litterarum comparationem magis expeditum haberet, ad ipsam comparationem litterarum omnino subsidariam confugere nequiuisset, ex cumulatim per Gost. de reuoc. subsid. 7. num. 1. ubi quod hæc ipsa litterarum comparatio vitium sit subsidium indagandæ veritatis ratione scripturæ, quoribus neque testes, neque tabellio possunt exhiberi, vt de veritate attestentur Scripturæ, cuius lis vertitur, Thesaur. quæst. forens. 14. sub num. 16. versif. & si non sint testes, reuertuntur ad comparationem, lib. 1. Buxat. decif. 611. num. 8. Pigant. ad Statut. Ferrar. d. rub. 21. sub num. 10. versif. foler autem, Feinzon. ad Statut. Vrb. cap. 84. num. 16. Rot. decif. 199. num. 21. part. 5. recent. Fontanellæ de pact. nupt. claus. 6. gloss. 3. part. 7. num. 10.

Mulcôque minus subire iuramentum sine perituro, quod alio probationis genere iuari nullatenus poterat; adeo vt ratione etiam istius cuius Ioan. Pauli Melij Obseruat. forens.

13. dentis perituri impediantur, ne iuramento in supplementum subiiciatur, Surd. decif. 326. num. 95. Afflict. decif. 36. n. 2. & per tot. Menoch. de arbitr. cas. 192. num. 2. & seq. Olasc. decif. 366. num. 5. Socin. consil. 136. n. 9. lib. 1.

14. Præterquam quod cum plures periti in comparatione litterarum adhiberi potuissent, & saltem duo ex iuris necessitate prærequirantur, & vnus tantum intercesserit; consequens fit, vt iuramento in supplementum via nullatenus aperitur, Cyriac. controu. 29. num. 8. & 9. Surd. consil. 168. num. 36. & decif. 326. num. 92. & 93. Nec istud in comparatione litterarum in controuersiam reuocari potest, dum pro forma plures periti requiruntur, vt diximus in principio; Petinde igitur habetur, ac si litterarum comparatio non emanasset.

Ex quibus apertissimè conuincitur, quod D. Cardus vir in praxi iudiciaria, disciplina legali, & instructione causarum consummatissimus, in hac ducitur, & non ducit; Neque enim ipse in tot simplicitates circa ordinem iudicij, & merita causæ vnquam incidit. Maximè, quia comparationem litterarum ab vnico perito contra litterarum textus, nostrorum traditiones, & quorumcunque Tribunalium decreta fieri posse nemini sibi haud persuaderet.

SUMMARIVM.

- 1 Donante, & usufructuario mortuo fructus pendentes spectant ad donatarium.
- 2 Fructus pendentes pars fundi sunt. Percepti ab herede augent hereditatem fauore creditorum, num. 3.
- 4 Hæres presumitur soluisse ex pretio rei hereditaria. Contra, num. 7. Sine inuentario tenetur satisfacere creditoribus desincti, neque ei suffragatur, quod hereditas non sit soluta. don. 5. Contra, n. 8. & n. 13. Si soluat debita hereditaria non succedit in locum creditoris, sed inuenit cessio operatur liberationem, & extinctionem, num. 6. Declarat, n. 9. & num. 10.
- 11 Bonorum acquisitio in sexagenario non presumitur.
- 12 Donandi promissio fauore donationis habetur pro perfecta donatione.
- 14 Actione carens in iudicio non auditur.
- 15 Mandati fines diligenter custodiendi sunt.
- 16 Dispositio limitata limitatum producit effectum.
- 17 Actio, & passio in eodem instanti non potest esse in eodem subiecto.
- 18 Presumptio non verificata sententia corruit.
- 19 Confessio emanata in responsione ad positiones plenè probat.
- 20 Frater cum fratre concurrit ad expensas erogatas pro defensione bonorum communium. Etiam sequuta diuisione, n. 22.
- 21 Cedens in cessionarium ius, quod non habet, transferre non potest.

OBSERVATIO CXLI.

RES adhuc aliæ occurrunt quæstiones in causâ vtrinq; Andreadia enucleandæ, quarum prima versatur circa onera super Curia Aa 2 Martetta,

Marzetta, existente, quantum sit respectu eorum, quorum solutio ex sententia Illustriſſi. D. March. Alexandro iniuncta exiſtit. Secunda conſiſtit circa condemnationem de eodem D. Marchione factam, quoad prædium Moleæ feudale Ducalis Cameræ per eum venditum, erogato pretio in ſolutionem debitorum, omnes Fratres tangentem. Tertia reſidet in eo, an Illuſtriſſi. D. Ludouicus agere poſſit ad reſedtionem expenſarum, quas præſtendit feciſſe, vñ cum exteris Fratribus, in cauſa Panizzia; & quatenus actio eidem competere, an abſque mandato, & ceſſione per Illuſtriſſi. D. Marchionem exerceri potuerit; & vbi actio illi competere, iſtiusque actionis exercitium, num ſolus D. Marchio Alexander condemnari potuerit, omnique in caſu pro dimidia duntaxat ad reſciſcendum teneretur.

Pro clariori diſcutione quaſtionis primo loco propoſita, in factis prius ſupponendum venit DD. Lucium, ac Joſeph de Scanſanis, & D. Alexandrum Folenghium acquiſiuiſſe Curiam Marzetta, ab Excellentiſſimo Duce Gaſtalla, quantum ſit pro portione nunc poſſeſſa ad fruendum per Illuſtriſſi. D. Barbaram de Folenghis, ipſorum de Andreaſis matrem, vſque ſub die 13. Februarij 1587, dictus D. Lucius de Scanſanis ſuum condidit, quo cum deceſſit, Teſtamentum, ſibi hærede vniuerſali inſtituto præſato D. Joſeph eius fratres, qui illius hereditatem cum beneficio legis, & inuentarij adiuit ſub die 19. Decembris anni ſubſequentis 1588, omnium eius bonorum præſentium Iurium, atque actionum dictus D. Joſeph ſolemniter donationem fecit D. Vincentio de Folenghis, reſeruata ſibi facultate ex illis teſtandi de ſcutis mille, & cum declaratione, quod bona per eum ex vſuſuſu, ſeu aliter quomodolibet in futurum acquirenda, in eadem donatione non comprehenderentur, quinimò de illis reſeruata ſibi facultate ad beneficium diſponendi, & vbi de eis non diſponeret, peruenirent in ipſum D. Vincentium donationum ſub die 14. Martij 1600, quem poſtea ex eis, quo cum deceſſit Teſtamento, hæredem inſtituit, legando ſcuta decem annua Ven. Societati Sanctiſſi. Virginis Mariæ Ferriatæ, cum alijs relictis, de quibus in dicto Teſtamento condito 17. Maij 1602. & eius mors ſuccceſſit die 13. Martij 1605.

D. Vincentius de Folenghis, tanquam prædictorum omnium eſaytorum hæres, de eodem anno 1605. die 20. menſis Iunij, ſoluit in vna manu Agentibus præſati Excellentiſſi. D. Ducis in computum pretij ſcuta ſexcentum quinquaginta, & libras quatuor; & in alia manu reportauit quicquid pro alijs ſcutis quingentis per eundem D. Folenghum ſolutis, vſque ſub die prima eiſdem menſis, & anni, cum reſeruacione quoad liuellos in eundem computorum; tandem die 19. Nouembris anni 1607, idem D. Vincentius de Folenghis ſoluit ad computum prædictum ducatonos biſimille à lib. 5. & ſol. 8. paruorum Mantuæ in ſingulo ducatonos.

Ex prædicta facti ſerie, colligitur D. Marchionem Alexandrum in hoc capite ſententiæ, ſeu relationis fuiſſe etiam pluribus grauatum, & primo quatenus ſupponitur D. Vincentium de Folenghis à die obitus D. Joſeph Scanſani, vſque ad diem ſolutionum factarum, alterius ſub die prima Iunij, alterius ſub die 21. eiſdem menſis, & anni 1605. percepſiſſe fructus ex dicta hereditate, quod ſufficeret pro ſolutione, adeo vt de bonis eiſdem

hereditatis, non autem proprijs ſoluiſſe dicatur, & conſequerter nullum ius pro dicta ſolutione in bonis D. Scanſani acquiſierit; minime in ſuos hæredes transſmittere potuerit; iſtud namque ſuppoſitum in ſcripto conuit, quippe quoniam à die obitus D. Scanſani ſecuti die 13. Martij 1605, vſque ad dies dictarum ſolutionum de menſe Iunij ſubſequentis factarum, non interceſſit aliqua fru-ctuum collectio, & quatenus interceſſiſſet in augmentum hereditatis, ſeu donationis, ceſſiſſet. Mortuo namque donante, & vſuſuſuario, fru-ctus pendentes ſpectant ad donatarium, *l. poſt-ſolante, 44. §. ſed in huiusmodi, ff. ad Trebell. l. de ſun-ctis, 58. alias 64. ff. de vſuſuſu. l. bim. conſil. 214. num. 2. Cyriac. controu. 397. num. 50. Staſban. iun. reſol. 26. num. 13. 14. & 15. Leoncill. decif. Ferrar. 180. num. 1. latè Caſtill. de vſuſuſu. cap. 77. num. 1. & ſeq. vbi quod nec debeat haberi ratio temporis, quo eo anno vſuſuſus durauit, ſive vſuſuſuarius vixit, Fontanell. de paſ. iunp. clauſ. 7. gloſ. 3. part. 15. n. 13. & 14. faciunt tradita per Lotier de re benefic. lib. 1. queſt. 44. num. 27. & 28. ea ratione, quia ius percipiendi fructus in deſuncto à die obitus, finitur, & fructus pendentes ipſius fundi pars dicuntur, *l. fructus pendentes, 45. ff. de rei vindic. Ludouif. decif. 430. num. 3.* Vnde tantò minus habenda erit fructuum ab inde, & alijs annis collectorum ratio, quamvis enim D. Vincentius de Folenghis hereditatem D. Joſeph aduenit, non conſecto inuentarij, ac conſequerter erga creditores hereditatis, videretur teneri de proprio, ac multò magis ex fructibus eiſdem hereditatis, cum præcipue ex pluribus conſtaret, ipſum de Folenghis notitiam habuiſſe æris alieni, quo erat affecta eadem hereditas, in tantum quod ei neque beneficium inuentarij ad faciendum fructus ſuos ſuſfragari poiſſet; ſed tunc in gratiam creditorum hereditatem auxiſſet, per text. in *l. item veniunt, 22. §. item non ſolum, ff. de petiti. heredit. l. ad derch. conſil. 8. Cyriac. controuerſ. 294. num. 17. pleniffime Rot. decif. 304. num. 3. ac per tot. part. 5. recent. & decif. 2. num. 8. & ſeq. & decif. 331. num. 2. & 3. ac per tot. vbi tamen quod non teneatur hæres beneficiatus erga creditores deſuncti, niſi tanquam detexerit ipſius hereditatis debita, *p. 7. recent.***

Præterquam quod vltra fructus per eum interim perceptos vſque ad annum 1607, quo ſoluit ducatonos biſimille; aderant etiam in hereditate, vt ſupponitur, mobilia, & alie res, ex quibus præſumitur ſatiſfecerit, ſed omni in caſu, ex quo non conſecit inuentarium, ſoluta per ipſum repetiſſe, ſeu detrahi nequeunt, cum ſolutiones factæ tanquam ab hærede, ex bonis hereditarijs, ac deſuncti factæ intelligantur, Caſtren. in *l. fin. §. in computations, num. 4. C. de iur. deliber. Surd. decif. 5. num. 15. Gratian. diſcept. forenſ. 170. num. 26. & ſeq. & hæres, qui non conſecit inuentarium, habet præſumptionem Iuris, & de Iure contra ſe, & ideo non admitteatur ad probandum contrarium; & propterea teneatur ſatiſfacere in ſolidum, etiam de ſuo, nec auditur volens inopiam hereditatis probare, Caſtren. in *l. ratione, 11. §. quod videri, ſub num. 5. & ibi Herculan. colum. 29. fol. 78. verſ. nam ſciendum eſt, quod etiam ſi hæres, ff. ad leg. falid. Bald. conſil. 389. ſub num. 19. circa fin. col. 1. Staſban. iun. reſolut. 29. num. 51. Thomat. decif. Maccrat. 43. n. 11. Cyriac. controuerſ. 5. num. 84. & 85. Buratt. decif. 521. num. 6. vbi quod hæres non curat ſoluiſſe inuentarium, teneatur erga legatarios de proprio, & decif. 293. n. 3. vbi**

1.

2.

3.

4.

5.

vbi quod non conficiendi inuentarium onus incumbat probandi non extitiffe alia bona, Rot. decif. 399. num. 2. seq. ac per tot. p. 6. recent. vbi quod hæres postquam adiut hereditatem, non poffit fe eximere ab obligatione contracta, ex eo, quod hæreditas non fit notoriè foluendo, vel quod probauerit ad eum nihil petuiffiffe.

Accedit infuper, quod vltra folutionem factam, vti ab hærede, ipfe D. Vincentius, nec in actu folutionis, nec pofttea à creditoribus reftitauerit iurum celfionem, quinimò vbi etiam celfio interueniffet, illa non fuffragaretur, quippe quoniam cum foluiffet tanquam hæres, ac confequenter debitor, induda fit extinctio debiti, non autem fuccelfio in creditum, l. 1. vbi Gloff. in verbo *accepfiffim* 3. membra fua diftinctionis. C. de hic in prior. cred. loc. fucced. Peregr. de fideicom. art. 52. num. 34. Rot. decif. 294. n. 3. p. 1. & decif. 426. num. 3. p. 2. & decif. 243. num. 3. & 4. p. 7. recent.

Predicti tamen nequaquam obftantibus indubitatum habere ius, & actionem confequendi, feu infiftendi, quod foluta per D. Vincentium de Folenghi, cedere habeant incommodo, atque hæreditatis, feu bonorum D. Ioseph de Scanfani, tamen dictus D. Vincentius non confecerit inuentarium, & omiffa enim quæftione illa, an foluta per hæredem, cenfeantur de propriis, feu magis hæreditariis bonis, in qua diftingui communiter folet, quod vbi res agitur cum fideicommissario vniuerfali, folutiones ab hærede præfuntantur factæ de proprio ipsis ære, vt quando negotium vertitur cum debitoribus, ac legataris particularibus, tunc vel præfuntantur foluta de bonis in hereditate debitoris defuncti reperta, vel nihil referat, de quibus foluta appareant, vel præfuntantur, ftante quod ob non confectionem inuentarij femper cedunt folutiones incommodo ipsis hæredis; Fulgof. conf. 81. Panut. de inuen. par. 7. num. 44. Roman. conf. 276. num. 7. Bardellon. conf. 9. num. 24. & 25. Fufar. de fubfist. quaest. 668. num. 1. Rot. decif. 399. num. 43. p. 1. recent. Duran. decif. 210. n. 22. & decif. 393. n. 1. Hodiern. ad Surd. decif. 170. sub n. 9. verfi. *refponde quod hoc*.

Omiffa, inquam, huiusmodi quæftione, dicimus ex facti ferie omnem potius remoueri amacitudinem, neque in aliquo obesse inuentarij omiffionem, ea ratione, quia quando aliunde, & incontenti confat de ftatu hæreditatis, ceffat neceffitas conficiendi inuentarium, neque infurgit præfumptio aliqua doli, vel occultationis rerum hæreditatis, ob quam foluta per hæredem, repeti nequeant, & confequenter tali in cafu, non obftante omiffione inuentarij, hæres non tenetur, nifi pro iuribus hæreditariis, ad cuius assertionis comprobationem adducere foleo Cyriac. controu. 326. num. 10. & controu. 411. num. 22. Rot. Genuenf. decif. 35. num. 9. Farinae. conf. 96. n. 52. & 53. Montau. de intel. regul. 5. n. 46. fol. 108. & regul. 6. num. 12. fol. 112. quos cum aliis allegat, & fequitur Thomaf. de Tutor. & Curator. traët. l. i. tit. 13. n. 154. fol. 111. & in terminis addo Cancr. var. refol. cap. 2. n. 114. p. 3. Fontanell. de pall. nupr. clauf. 4. glof. 5. n. 47. & dec. 46. sub n. 16.

Et hoc ftante, non offit, quod hæres debitoris foluens non fuccedat in ius Creditoris, fed extinguat debitum; declaratur enim obiectum procedere quoad effectum agendi; non autem

Ioan. Pauli Melij Obferuat. forenf.

ad effectum excipiendi, ac retentionis, l. 1. C. qui pot. in pignor. hab. Negufan. de pignor. 3. memb. 5. p. princ. sub n. 3. verfi. 3. in terminis, & per tot. Gratian. difcepi. 734. n. 18. & difcepi. 772. num. 3. & difcepi. 269. per tot. vbi plenius hunc articulum examinat, & à contrariis defendit, Botta conf. 54. n. 13. dixi allegat. 22. num. 3. fol. 397. lib. 1. & exinde remanet quoque refoluta obiectio excitata, circa extinctionem iurum per folutionem factam ab ipfo D. Vincentio hærede, cum procedat, quandoque per folutionem ius extinguitur irreuocabiliter, fecus verò quando reuocabiliter ex prætentione alterius creditoris, vel obligatione foluendi aliis, quemadmodum accidit in præfentiarum propter onus reftituendi dotes D. Annæ Victoriz de Luzzariis, ob quas illud ius, & hypothecam, quam habebat Excellentiff. Dux Guafalle in re propria, ad effectum faltem retinendi reuixiffet in perfona, feu perfonas, quæ fuerunt hæredes debitoris, feu fuffecerunt in locum creditoris per folutionem ei à D. Vincentio factam, l. neque pignus, 46. ff. de regul. iur. l. ex fextante, 30. §. Latinius ff. de except. rei indicat. Tiraquel. de retraët. confanguini. §. 1. glof. 7. num. 69. & seg. Mart. Medic. examinat. ad decif. Senenf. 47. n. 1, iufta ergo eft prætentio D. Marchionis, quod folutiones factæ per D. Vincentium cedere habeant incommodo, atque in diminutionem hæreditatis Scanfanz, cum in effectu ex ea præter bona, & res donatas ad illius manus nihil perueniret.

In factò autem non adfuffiffe in hereditate D. Scanfani bona in inuentarij defcribenda ex duobus conuincitur, & primo, quia vel attendi debet donatio per eum facta D. Vincetio de omnibus eius bonis præfentibus tantum, cum reftitutione vfusfructus difponendi de fcitis mille, atque de futuris, ac per eum acquitendis; & cum tota eius facultas reftingatur ad fcuta mille, fruftuaria omnino reddebatur, ac fuperflua quælibet inuentarij confectio; neque enim præfumi poteft in eum acquifitio; tum quia vfusfructus valdè extenuabatur pro ære alieno quod fingulo quoque anno fuper capitalibus extinguebatur, adeo vt vix pro eis alimentis fufficeret; tum quia cum iam effet de tempore donationis fexagenarius, & fuperuixerit, tantummodo per quinquennium non poteft in eo confiderari, quod quidquam acquifuerit, ad tradita ferè in terminis per Surd. decif. 15. sub n. 10.

Deinde quia, vel potius ftandum eft donationi in capitulis mattimonialibus fubfequente, & comprehendenti etiam bona futura, cum reftitutione vfusfructus, & quantitatibus honeftæ ad difponendum per vltimam voluntatem, & habetur in 6. ex predictis capitalibus, ibi, *Il Sig. Scasano farà donazione al Sig. Folengho di tutti i fuoi beni*, inter viuos, prefentis futuris, cum la riferua del vifuffrutto viuendo; con facoltà di poter reftare di una quantità honefta; *fi che la donazione refti ferma e ftabilita*. Quæ quidem promiffio donandi, tanquam facta fauore, & caufa Matrimonij, habetur pro formalij, perfectæ donatione, vt optime ad rem latiffime profequitur Menoch. conf. 92. per tot. Mart. Medic. dec. Senenf. examinat. 5. n. 16. plures alios adducit Burat. dec. 719. n. 6. & ibi Ferentil. in annot. n. 9. Quo ftante nemini dubium eft, quin ceffet reftituenda conficiendi inuentarij, cum præter fcuta mille reftituata, proteftando nil aliud reliquerit in eius hereditate, adeo vt

A a 3 donatarius

donatarius ipſe donantis, hæreditatem honoris ergo potius, quam lucri cauſa, & ad euitandam notam ingratitudinis aduerſit. Iure namque ciuili poſſimum inſpecto memoriæ defuncti iniuria fit, ſi hæreditas ipſius qualiſcunque ea ſit, abſtinetur ab additione negligitur.

Succedit nunc ſecunda quæſtio, continens grauamen illatum præſato D. Marchioni ex illius condemnatione, ob alienationem ab eo factam, de prædico quodam, vti libero, atque alodiali, ac conſequenter de hæreditate DD. olim Caroli, & Franciſci Mariæ de Andreaſis, reſcripto poſtea feudali, & ſic ordine conceſſionis, atque inueſtituræ ſpectantæ ad D. Hortenſiam, cuiuſque Sororem de Panitiis Andreaſiam, cuius reſolutio facillima euadit, vel enim D. Marchio Syluius agit ex perſona eiꝝ propria, & tanquam iure, & actione catenſis, etiam D. Marchione Alexandro non opponente, obaudiri omnino, atque à limine iudicii repelli debebat, Dec. in l. poſthumo, l. 1. ſub num. 5. C. de collat. Cyriac. controu. 3. num. 60. & latius controu. 321. num. 3. & ſeq. Rot. decif. 321. num. 3. p. 5. recent. Vel intendebat agere vigore tranſactionis, & ex perſona D. Hortenſiæ in inueſtitura comprehenſæ, & pariter excluderetur; Tum quia D. Hortenſia ceſſit tantummodo iura, quæ habebat contra tertios occupatores pro recuperatione; Tum quia idem D. Marchio Syluius onus aſſumpſit, cum cæteris Fratribus diſtas terras recuperandi in vim mandati procuræ irrevocabilis, ac duraturæ etiam poſt mortem, nullibiſque conſtat, aut intellexit D. Hortenſia cedere iura per eam præſentia, ex hoc capite, aduerſus D. Marchionem Alexandrum. Quapropter cum fines mandati diligenter ſint cuſtodiendi, l. diligenter, ſ. in prin. ſſ. mandati. Cyriac. controu. 278. num. 3. Thomat. decif. Maeracis 97. n. 3. & illius limitata ad effectum recuperandi terras, atque ad poſſeſſores earum, non extendatur ad effectum, & ut duo ex ceſſionariis, ſeu procuratoribus tertium moleſtare poſſint, ex axiomate, iuxta quod limitata diſpoſitio, quoad res, iura, & perſonas, quoad caſum met tantummodo pto duat effectum, & opereatur, l. in agris, l. 6. ſſ. de acquir. rer. dom. cum iuribus cumulat per Barboſ. axiom. 40. num. 19. ad rein Caphal. conſ. 284. num. 13. Decian. conſ. 19. numer. 38. lib. 3. ſequitur propterea, quod D. Marchio Alexander vigore tranſactionis prædictæ, nequeat moleſtari, & coque magis reſpectu eiꝝ Fratrum in eadem tranſactione nulla adeſt ſpecialitas, ob quam prætendere valeant DD. Marchio Syluius, & Ludouicus actionem huiusmodi, quam D. Marchio Alexander contra ſe ipſum experiri non poſſet, ex regula, quod actio, & paſſio in eodem ſubiecto, quoad idem inſtans, & eandem cauſam eſſe nequeat, l. Fraternus, 72. in prin. ſſ. de ſideiſſ. l. ſi frater à fratre, 28. ſſ. de condit. indebit. Surd. decif. 109. num. 5. Cyriac. controu. 275. num. 30. Hæ tranſcunt innoſcenſo pede, ex quo præſuppoſitum ſententiæ, & relationis, quod nimirum circa iſtud, partes ſibi reſeruauerint iura in eundem computorum, in facto non verificatur, & conſequenter ſententia ipſa cum relatione redditur inefficax, & corruit, gloſ. in l. mancip. 5. in verb. ad vocandum, C. de ſeru. fugit. Surd. decif. 39. num. 1. Cyriac. controu. 180. num. 20.

Fundamentum, & exceptio contencie actionis obſtat quoque D. Marchioni Syluiò, quoad

repetitionem expenſarum, vt prætendebatur, factarum per D. Ludouicum in cauſa Panitia, coram Excellentiff. Senatu, tum quia in ceſſione facta de prædictis expenſis, ne verbum quidem. Vnde hic pariter cadebat conſuſio moſo firmata, quod nimirum ceſſio limitata ad alias res, ad alias non porrigitur; tum quia inueſtitum omnino reputatur, quod D. Ludouicus cedere voluerit, aut intellexerit iura, quæ nouerat, ſibi non competere, circa dictam repetitionem ſumptum litis, quas quatenus fecerit, id euenit propter illius præſentiam obligationem, ſive ex eo, quia cum aliis Fratribus vixeret in communione bonorum, quemadmodum in eius reſponſione data poſitiones D. Panitiæ, iuramento aſſumauit, vt ibi: *Che del detto tempo 1631. ſino al preſente ſe non crede di tanto, dica di quante quanto e conſoſo con li Sig. ſoi Fratelli à tutte le ſpeſe in detta lite, così à pagare li Sig. Richeſimo, come altre ſpeſe di proceſſi, Auocat, & altro, e ſe non crede di tutta la terza parte, dica di quante* Credit contribuiffe in lite pro eius parte, attendita communione bonorum, & de tempore, de quo conſtat in actis, quæ quidem conſeſſio contra ipſum, ac contra D. Marchionem Syluium, quatenus eſſet illius ceſſionarius, plenè, ac concludenter probat, Rot. apud Poſt. de major. dec. 69. num. 3. & decif. 293. num. 35. quæ eſt dec. 359. p. 5. recent. vbi quod conſeſſio emanata in reſponſione ad poſitiones plenè probet, Quæ ſtante bonorum communione tenebatur etiam ipſe ad expenſas concurrere, itavt ſi eius portione non erogaret, nunc ab eo recuperare poſſet, per tex. in l. ex duobus, 28. ſſ. de negot. geſt. Pet. de Vbald. in traſſ. de ſociet. par. 6. quaſt. 16. Duard. de ſociet. lib. 1. cap. 1. quaſt. 5. encl. 3. num. 9. Inanis ergo redditur actio iſta, quatenus etiam appareat de illius ceſſione, ſiquidem cedens in ceſſionarium ius, quod non habet tranſferre non poſſet, l. nemo plus iuris, 8. de regul. iur. l. i. traſſ. 20. ſſ. de acquir. rer. dom. l. Moſteſſinus, 76. ſſ. de ſolui. Cyriac. controu. 157. num. 13. & 14. Thomat. decif. Maeracis 88. num. 61. & decif. 100. n. 23. cum aliis inſinitis, qui adduci poſſent. Quinimò reſoluta etiam inter Fratres communione per diuiſionem, non reſoluitur tamen dicta obligatio inter Fratres, ex quo vnus erga alterum pro manutentione tenetur, ex traditis per Mangil. de encl. quaſt. 114. per totam.

S V M M A R I V M.

- 1 Incolatus de iure gentium, & ciuili eſt cuique liber.
- 2 Minor reſtituitur aduerſus delictum inducitur ex ſtamento. Quinimo ipſo iure præſeruat, num. 3. Reſtituitur aduerſus delictum in omittendo, num. 4. Et ipſo iure præſeruat, n. 5. Non poſſet inquiri niſi ipſi dato Curatore, n. 6. Tranſmittit ad heredes ius petendi reſtitutionem in integrum, n. 7.
- 3 Bona vt conſtare poſſit eſſe vacantia ad commodum ſiſci debet præcedere proclama, an adſit aliquis hæres, vel aliquis vellet eſſe hæres.
- 4 Tenuis nullius capta de ſalto venit reuocanda.
- 5 Abſentia debet probari, quia nunquam præſumitur. Longa morti æquiparatur, n. 23.
- 6 Abſentis alienius diſciplina cauſa non dicuntur

- tur abesse. Neque continentur sub proclamato penali cogente subditos ad habitandum, n. 12. Et ita disponitur ex Ordinibus Mantua, n. 13.
- 14 Delictum in dubio non presumitur. Morte extinguitur etiam quoad confiscationem bonorum, n. 15.
- 16 Confessio Procuratoris contra Principalem probat. Erronea non praesumitur, n. 18. Et non docto de errore reuocari non potest, num. 19. Presumitur vera donec probetur falsa, num. 20.
- 17 Scriptura per productionem sunt communes.
- 21 Mortuus presumitur, qui nullibi inuenitur. Et de quo per quinquennium postquam cepit vagari non fuit aliquid nuntiatum, n. 22. & n. 40.
- 24 Absentia bona relaxantur cum fideiussione proximioribus custodienda. Amplius vi, num. 5.
- 26 Deficere, idem importat quod mori.
- 27 Abesse dicitur homo mortuus.
- 28 Processus criminalis formari non potest, nisi constet de corpore delicti.
- 29 Actus presumitur factus loco, & tempore, quibus excluditur delictum, & absentia presumitur ex causa licita.
- 30 Spolium ante omnia purgari debet.
- 31 Reintegratio est danda probatis duobus extemis.
- 32 Spolij actio competens auctori transiit in eius heredes.
- 33 Auctore non probante reus absoluitur.
- 34 Qualitas proclamatis debet probari à fisco, alius reus condemnari nequit.
- 35 Vinere unusquisque presumitur usque ad centum annos. Declara. vlt. n. 38. & n. 39. Hec tamen presumptio non suffragatur ei qui tenetur probare, n. 37.
- 36 Intentionis sua fundamentum unusquisque probare debet.
- 41 L. Vxor, C. de repud. quomodo corrigatur per Auth. sequentem.

OBSE RV. CXLII.

EX facti contingentia plura fauore Illustrissimi Domini Comitris Zibramontis de Cortefis, ac illius fratris delinunt aduersus Serenissimam Ducalem Cameram ad euitandam praesensam bonorum confiscationem sub praetextu, quod D. Philippus Capriana ipsorum, ex sorore nepos intra tempus in proclamata anni 1631. publicato praefixum ad habitandum non redierit, seu absque licentia ab hoc Dominio se absentauerit contra dispositionem proclamatum in hac absentie materia alias, & pluries publicatorum; Et in omnem euentum stante publica voce, & fama obitus ipsius D. Caprianae. Vnde linea quoque eiusdem praesumitur finita, vt ex aduerso pro notorio vtrunque admittebatur factum esse locum successioni ad fauorem ipsorum fratrum.

Inter quae praecipuum censeo, quod D. Philippus de tempore latae sententiae adhuc existeret in minori aetate, a deo vt quatenus in commissum, vel poenam confiscationis ob praesensam

absentiam, & discessum incidisset, quod non admittitur, beneficio restitutionis in integrum potiri deberet, quia nullo iure communi gentium, vel ciuili delictum huiusmodi propter absentiam puniuntur; Incolatus enim vnicuique liber relinquitur, & ad iurum mutari potest, l. placet, 3. l. non vique 4. l. nihil 31. ff. ad municip. Bart. in l. assumptio 6. ff. de ad. Aemilian. cons. 159. Soc. luc. cons. 76. sub num. 32. lib. 3. Cyriac. contron. 78. n. 1. sed tantummodo fuit inductum per particulare proclama huius patriae, aduersus quod minor restituitur, Bal. in c. 1. §. praeceps ad primos de prohib. feud. alienat. per Federic. Roman. singul. 81 6. Sforz. Odd. de restit. in integr. quest. 80. sub num. 64. Farinac. quest. 92. num. 141. & seq. & num. 154. & seq. Menoch. cons. 626. num. 12. & 14. Cancr. var. res. solut. cap. 1. num. 231. & cap. 12. num. 72. par. 2. Ioseph. Ludouic. decif. 17. num. 71. Monac. decif. Florent. 7. num. 29. Cyriac. dista contron. 78. num. 15. Subdens minoribus in istis delictis, quae non sunt delicta, nisi per particularia locorum statuta succuri ipso iure absque necessitate petendi restitutionem in integrum, quod idem ante cum proficitur Vsq. Odd. Faun. per ipsum relati.

Quae tanto magis corroborantur ex eo, quia fiscus non praetendit D. Philippum deliquisse committendo, veluti discedendo non petita licentia. Quia cum propter pestem, & bellum coacti, vt supponitur, in edicto recesserit, non tenebatur abscessum Principis perquirere, sed omittendo, ex quo non est reuersus in patriam post publicationem proclamatis secutam de anno 1631. Atqui minor aduersus poenam delicti in omittendo commissi, ne dum restituitur in integrum, Tiraq. de pæn. temper. caus. 43. & 45. Sforz. Odd. quest. 80. n. 9. cum seq. Farinac. quest. 92. n. 69. Cancr. var. res. solut. cap. 1. sub num. 231. versum intellige, par. 2. Magon. decif. Lucen. 63. n. 21. Cyriac. dista contr. 78. n. 19. Vtrum etiam absque remedio restitutionis in integrum ab ea ipso iure praeservatur, Aret. §. in summ. n. 1. ad fin. inf. de oblig. que ex delict. nasc. Ant. Gomef. de delict. c. 1. n. 69. Cabal. res. crimin. cas. 48. n. 5. Faru de magis communi opinione q. 92. n. 70. Cyriac. dista contr. 78. n. 20. ergo non poterat contra cum procedi ad poenam confiscationis, & vltimi supplicij, tum quia versamur in actione suapte natura iudicentium, tum quia proclama facit absentiam, de non delicto delictum, tum quia D. Philippus non inquiritur, quod se absentauerit, sed quod reuerti omiserit; Accedit quod D. Philippus stante eius minori aetate non potuerat in iudicium vocari, multoque minus condemnari, nisi prius decreto eidem Curatore, qui assisteret liti, & causae, in eaque auctoritatem praestaret, & cuius omisso reddit ipso iure irritum, & inane iudicium contra ipsum D. Philippum cum Decreto tenet inde secuto non legitima prius persona eiusdem per dationem Curatoris, vt optime post Cyn. Alber. Bald. & Salicet. in l. clarum 4. C. de aut. praesent. firmavit Rot. dec. alias vtr. 61. n. 18. & 28. crimin. Farinac.

Quo inquam remedio in integrum restitutionis vii etiam possunt fratres de Zibramontibus licet maiores, quandoquid de decedens in minori aetate beneficium istud transmittit ad haeredes etiam extraneos, non solum 6. ff. de restit. in integr. l. minor autem 19. §. fin. de minor. l. vnicuique C. si adu. dot. l. 4. C. de temp. restit. in integr. Sforz. Odd. de restit.

refist. in integr. q. 50. n. 3. latè Surd. decif. 138. num. 10. unde alterum de duobus Ducalis Camera admittere debet, vel quod abfit, & viuat, & tanquam minor non afficiatur pœna statuti, & ordinis, seu ab ea intuitu ætatis præferatur, vel quod decesserit in absentia, & tunc hæredibus restitutum in integrum quatenus esset necessaria, denegari neuiquam possit.

Succedit ex prædictis aliud fauorabile pro istis fratribus contra fîsum, qui siue ob lineam finitam bonorum deuolutionem præterdente intendit, siue eadem confiscanda ob delictum ex ræta absentia perpetratum procuret, utroque casu succumbere debet. Hoc autem suadet ex eo, quia fîsus agens ad incorporationem bonorum Cameræ uti vacantium ob lineam finitam, & non hæredum existentiam præmittere habet discussionem, publicando proclama, an adsit aliquis hæres, vel num quis intendat, & esse vellet hæres D. Caprianæ vltimo loco defuncti, scilicet. in *l. Sancimus. 7. n. 5. C. ad Trebell. Peregr. de iur. fisci. lib. 4. tit. 3. n. 30. Cyriac. contr. 396. n. 12. Menoch. conf. 665. sub num. 8. vers. & prima quidem ratio, & n. 9.* Quapropter cum

8. nullo iuris seruato ordine, & ex abrupto tenutam bonorum accepit fîsus, quantum sit ex præcedenti capite defectus hæredum, ea quoque de facto esset reuocanda, Anchanc. conf. 298. n. 2. *vers. item ibi dicitur, nonnulli Ror. apud Post. de manum. decif. 16. n. 5.* Propt. quod neque esset locus decreto reuocæ ob suppositum delictum ex absentia præsentia resultans pluribus coniunctur. Et primo, quia absentia non præsumitur, sed ab allegante, & se fundante in ea deducenda articulanda, & concludenter probanda venit, Bald. in *l. vlti. §. necessitate, in fin. C. de bon. qua. liber. Corn. conf. 46. n. 16. lib. 2. Menoch. de præsump. 19. per tot. lib. 6. Rub. Vrinens. conf. 61. num. 34. vel. 2. Monac. decif. Florent. 7. n. 24. Mar. Anton. var. ref. 5. n. 3. lib. 2. Iul. Cæsar Caluin. de acquit. c. 30. n. 90.* Deinde adus absentia simpliciter consideratus non dicitur peccaminosus, & in ordinem ad statuta, & ordines huius patriæ aliqui casus præferuntur, in quibus absentia non prohibetur, cum potius in illis expresse permittatur.
11. Quemadmodum enim de iure communi absentes alicuius disciplinæ causa abesse non dicuntur, *l. quasitum, 76. in princ. ff. de legat. 3. & in l. Seia, 20. §. Pamphile, ff. de feud. instruit.* Ita non habitantes in loco ob studium, militium, beneficium, ac Principis seruitium proclamatis de non recedendo à patria sine licentia non comprehenduntur, Socin. l. sen. conf. 35. n. 7. in fin. lib. 1. Menoch. conf. 182. num. 8. & 9. Cyriac. d. controu. 78. n. 5. & seq. Quinimò in ordinibus huius patriæ in hac materia editis, excipiuntur hi, qui absunt ex causa studij, mercaturæ, beneficij, Ecclesiastici, & qui inferuiunt alicui Principi, iuxta proclama die 15. Ianuarij 1567. de quo meminit Cyriac. dicta controu. 78. n. 11. Hinc præsupposita etiam absentia, (quam tamen omnino negamus) adhuc D. Philippus non diceretur incidisse, & ligari edito de recedentibus à statu Sereniss. D. N. absque licentia; Quoniam cum esse possit, ut in aliqua Vniuersitate detineatur, & commoretur studendi causa, vel militiæ operam det, seu in obsequio alicuius Principis degat, aut forsan monasticam vitam amplexus fuerit, quod de generoso spectatæ virtutis adolecente excogitare, & præsumere non incongruum reputo, nisi informi impeditus, ad patriam clementia Principis vocatus, ac naturali quadam, & indita nobis propensione affectus redire non poterit, quam qui-

dem coniecturam necesse est vt sequamur, etenim cum absentia non tam suapte natura sit indifferens, quam etiam inspectis ordinibus Mauræ esse possit cum delicto, & sine, benignior interpretatio exclusiua delicti præponderare debet, quia delictum in dubio non præsumitur, & ideo adus, qui possunt sonare in delictum, & non delictum semper interpretantur, ut absit delictum, merito, si ff. pro socio, Alex. conf. 127. n. 12. & seq. & dec. 12. 9. per tot. lib. 4. Tusch. præf. concl. 165. per tot. lit. D. Pedro. conf. 35. n. 82. Menoch. de præsump. 2. n. 1. lib. 6. Farin. q. 85. n. 26. Rot. dec. 121. n. 2. & dec. 234. sub n. 9. vers. & ita possum, in criminali. Farinac. cum aliis congestis per Barbof. axiomat. 68. n. 14. Thomat. dec. Acceruat. 68. n. 11. 7. Inde optimè inferitur non esse locum petitis per D. Patrimonialem, quæ ita demum intraret, si ex latere eiusdem doceretur non ratum de absentia, sed etiam de ea, quæ includeret delictum.

Tandem cum plures militent præsumptiones, & adsint vrgentissima indicia mortis D. Philippij, frustra ex aduerso contenditur ad pœnam delicti, in quod ob assertam absentiam præsupponitur declinasse nostrum principalium nepos, cuius interitum defecisse quoque delictum, & vnâ cum ipsis actionem fîci (si quam habere) eruitur ex text. in *l. de iunio, 6. ff. de publ. ind. cum iuribus, quæ cumulant Maynet. in l. ficut, 39. n. 12. ff. de reg. iur. Burt. conf. 77. n. 20. & seq. Decian. conf. 18. n. 51. 4. lib. 1. Rolan. conf. 1. n. 18. lib. 3. Cabal. resol. crimin. c. 137. n. 5. Surd. conf. 99. n. 15. & 16. & conf. 425. n. 15. notatur ad Thesaur. decif. 144. Clar. in præf. criminali. §. fin. q. 51. n. 8. Farinac. q. 10. n. 36. Menoch. conf. 99. n. 50. Gail. de pail. public. c. 20. n. 1. lib. 1. & c. 11. n. 21. lib. 2. Mantica de iacir. & ambig. lib. 13. tit. 39. n. 23. Maltril. decif. 57. n. 12. Cyriac. controu. 370. n. 35. & 26.*

Mortis autem D. Caprianæ pro coniecturis deuenire videntur; Primo confesso Domini Patrimonialis, quæ contra Cameram plenè probat, non secus, ac si ab ipsa confesso emanasset, *l. ceterum, 6. §. sed an ipsos, ff. de confess. Franc. Marc. decif. 56. n. 1. part. 1. Malcard. de probat. concl. 370. num. 2. Marc. Maur. allegat. 35. num. 7. Post. de manum. obseru. 19. num. 62.* Quæ confessio uti emanata per productionem scripturæ licet non appareat acceptata, irreuocabilis tuærat, neque sub prætextu erroris retractari permittebatur; quia scripturæ per productionem sunt communes, Suarez, inter communes *vers. confessio quæ in articulis, n. 255.* Mancina de confess. cap. 1. n. 44. & cap. 3. art. 1. num. 38. Ricc. decif. Neapol. 76. per totam, maxime num. 15. part. 4. Iacob. Anton. Maur. allegat. 6. num. 16. in fine, & num. 17. Marc. cot. variat. resol. lib. 2. cap. 44. per tot. dixi allegat. 21. num. 23. lib. 1.

Non obstat et si replicaretur huiusmodi confessionem poruisse tanquam erroneam reuocari, quia confitenti non videtur qui errat, *l. 2. ff. de confess. l. error, 7. C. de iur. & fact. ignoran.* Malcard. de probat. concl. 378. Surd. conf. 345. n. 17. Mar. Anton. variat. resolut. 1. num. 63. lib. 3. Thomat. decif. Maccerat. 50. num. 443. & decif. 117. n. 14. Cyriac. controuers. 35. num. 16. & seq. Barbof. axiomat. 49. num. 3. Nam vitrà quod ex infra dicendis constat porius de veritate confessionis, Dominus Patrimonialis, qui præterdit se errore ductum deduxisse mortem D. Caprianæ, debebat per cõgulescentes probationes probare errorem, attenta vrsimilitudine confessionis, Alex. conf. 92. num. 25. in fin. & n. 26. lib. 5. Tusch. præf. concl. 649. num. 86. lit. C. cum adductis per Gratian. discept. forens. 789. num. 5. & 6. quibus adde Decian. conf. 14. n. 35. lib. 5. Rot. decif. 71. n. 1. part. 1.

14.

15.

16.

17.

18.

19.

part.1.diuif. & apud Poft. de manum. decif.136. num.5. & 6. & interim non obftante renouatione
20. præfcriptum vera,dum non probatur falſa, vel per
errorẽ emanata,Farinac.queſt.81. num.23. & 337.
Cytac. controu.164. n.4.

Veritas confeſſionis factæ ad inſtanciam Ca-
meræ colligitur, vel ex eo,quia dum nullibi inue-
nitur, D.Capriana præfcriptum mortuus, Bald. in
leſi certus,6.8.ſi. omnia, ff. ad Syllan. Marant. in 1.15.
potefſ. num.145. ff. de acq. hered. Malcard. con-
cluſ.1076.num.4. Surd. conſil.150. num.37. vel ex eo,
quia eſt iuuenis bellicoſus, & cõpõſet va-
gari per mundum militia alicuius Principis aſci-
tus, ne infra quinquennium iam elapſum, à quo
dubitatur de illius vita, intellectum, & nuntiatum
fuere, cenſetur propter deſiſſe, & per confe-
quens illius mors concludenter probata rema-
neat,vt in puncto reponet,Natt. conſ.141.num.2.
& tradiderunt Marant. in 1.15. potefſ. num.166. ff. de
acquir. heredit. Malcard. de probat. concluſ.1072.
num.5. Elcobat. de ratiocin. cap.6. à num.47. ad 50.
fol.17. Gratian. diſcept. forenſ.78. num.6. & ita de-
ciſum teſtatur Fontanell. de paſt. nupt. clauſ.7.
gloſſ.3. part.1. ſub n.33. libi: Attento conſtat dictum N.
& N. agari per mundum, & oltra quinquennium
inter noſ, & comparari: nihil de eorum morte
de certo ſciri, vt inde pro mortuis reputanda ſint,
cum longa abſentia morti equi pareat, folio 642.
tom.2. Vnde Confeſſio adierat, ſi ab hiſce conie-
turis adminiculata, tanto magis probat, atque
irretectibilis euadit, Ludouiſ. decif.506.n.2. Rot.
decif.117.num.4. part.2. diuerſ. Mart. Medic. decif.
Senenſ. ex cõminat.45.n.14.

Quo in caſu probatæ mortis ex diuina abſentia
bona propinquioribus relaxantur cum fideiſſione,
à quibus accipiuntur tanquam curatoribus, vt
in euentum redditus illius perſone, de cuius
valore dubitatur, vnà cum fructibus reſtitui poſ-
ſint, Elcobat. de ratiocin. dicto cap.6. num.48. Quin
potius bona abſentis, cuius non adeſt probabilis
ſpes, quod reuertatur, cuiſcõdendi traduntur pro-
ximioribus, etiam abſque ſatiſdatione, vt inſinuat
Crauet. conſil.58. num.4. Ladercher. conſil.47. num.4.
Faber in ſuo C. lib.4. tit.7. deſinit.2. n.2. Zapat. tit.132.
cap.3. verſolium. Lottier. de veſt. lib.2. queſt.14.
n.45. & trib. ſequenti. Fontanell. de paſt. nupt. clauſ.7.
gloſſ.3. part.1. n.43.

Neque reſiſtit quod in præciſis Sereuiſſ. D.N.
porrectis, de quibus in proceſſu noſtro ſul.8. DD.
fratres de Cortefiſ fatentur ipſum Caprianam
ob anno à die ſupplicationis deſecere à Statu
Mantue, & ſæpius in proceſſu procurator ipſo-
rum admittat euſdem D. Caprianæ abſentiam;
Quoniam non propterea tollitur, quon allegatus
deſectus contingere potuerit per obitum. Proprie
enim verbum, deſecere, importat idem quod mori,
l.1. C. de iudic. ordin. ſollen. l. peritorem, 13. Cod. de
advocat. diuerſ. iudic. l. onica, 8. ubi autem cum gloſſ.
et in 6. ſin autem ad deſicientes, C. de caduc. tollen.
Bero. conſil.66. num.16. & conſil.102. ſub num.18.
verſnam deſecere, lib.2. Rot. decif.453. num.6. part.1.
recent. Barboſ. de diſ. 83. num.15. & 2. Rot. in Roma-
na Cenſus, 31. Martij 1634. num.13. & 15. inſiſta im-
preſſ. Quomodo modum abſeſſe dicitur homo mor-
tuoſus, per textum appetum in eſſi delegatus, 7. de
off. iud. delegat. in 6. Albert. in 1.7. ſenſu, 5. ff. de
procurat. Buttigell. in 1.1. num.6. ff. de verb. oblig. Alciat.
in Lualtieri, 13. ff. de verb. ſignif. Bertazzol. conſil.
criminal.30. num.21. & conſil.185. num.9. Storz.
Qdd. de reſtit. queſt.5. num.27. idque tranſit inot-

ſenſo pede ex præſumpta mente porrigentium
preces, cum intellexerint, ac reſcuerint illud ver-
bum, deſecere, tam ad caſum abſentia, quam obi-
tus, ſibi, non hauendefi mai potuſſe ſapere ſe ſia mor-
toſo, o ſuuo.

Cum igitur propter vehementes coniecturas
habeamus vnde credere poſſimus indubie D. Ca-
prianam à die, quo cõcepit amplius non videri, ex
luce migratſſe, hinc inferitur quoque eius heredi-
tatem iſtis fratribus tanquam proximioribus de-
latam, ſi non ſimpliciter, ſaltem cultodiendam, vti
dicebamus, donec aliud emerſit, & cum ex la-
tere ſicci hæcenus non doceatur de corpore de-
licti, nulliter contra præſentum delinquentem
proceſſum fuit ad inſigendam penam capita-
lem, ac bonorum conſiſcationem. Quia in crimi-
nialibus, ne dum proceditur ad condemnationem,
antequam conſtet de corpore delicti, ſed neque
etiam potefſt formari proceſſus, l.1. ſi em laro,
ff. ad Syllan. Cytac. controuerſ.37. num.2. & ita
calamo comprobat Farinac. queſt.3. num.12. & 3.
Nam cum eſſe poſſit D. Caprianæ deſceſſiſſe intra
ſines ditionis Mantuanæ, vel etiam extra in caſu
permiſſæ abſentia, & ſic abſque eo quod vli
modo afficiatur penis in proclamariis conu-
entis, nimis durum eſſet ex diuina illius abſentia
in contemptum proclamatis ſuſtinere velle ex
parte ſicci conſiſcationem. Nam actus qui loco,
modo, & tempore potefſt eſſe delictum, & non
delictum, præſumitur factus loco, modo, & tem-
pore, quo excluditur delictum, vt in terminis ab-
ſentia, Farinac. queſt.38. n.39. & 44. Cytac. controu-
uerſ.150. n.38.

Ex quibus tantum abeſt, quod tenuta per Ca-
meram Ducalem capta ſit confirmanda, quin po-
tius tantum nulliter decreta, & per conſequens
commiſſum ſpolium illud in primis, antequam ad
vltiora procedatur, veniat purgandum; etenim
contra miſum in poſſeſſionem à Iudice nulliter
procedente datur actio ſpolij, Doctores com-
muniter in 1. uſſe poſſidet, 1. ff. de acquir. poſſeſſ. Crauet.
conſil.18. num.8. latè Gratian. diſcept. forenſ.734.
num.5.6.44. & 46. Rot. apud Poſt. decif.74. num.19.
Thomat. decif. Macerat.73. num.3. Cytac. controu-
uerſ.172. num.2. & plena manu controu.389. per tot.
Vtrumque enim extremum ad obtinendum in
ſpolio requiſitum probatur ex lectura proceſſus,
quoad poſſeſſionem, & dominium D. Caprianæ,
quo vero ad poſſeſſionem Cameræ inſurgit ex li-
teris tenuræ decretis, & executis, quemadmodum
etiam conſtat ex eodem, Iudicem nulliter pro-
ceſſiſſe, non ſeruatis ſeruandis, quando ad conſiſ-
cationem bonorum deuenitur, vt ſuperius dixi,
quibus ſimul concurrentibus, reintegratio con-
cedenda venit ſpoliato, Ludouiſ. decif.485. num.3.
& 5. Thomat. decif. Macerat.73. num.4. Nec dubi-
tandum, quin actio huiusmodi ad petendam rein-
tegrationem poſſeſſionis deſuncti tranſiuerit in
DD. fratres de Zibramontibus Cortefiſ illius pro-
ximiores, & ab interſto ſuccedentes, ſaltem ſen-
tentia D. Patrimonialis, qui vique de anno 1632.
menſe Auguſti obtinuit immitti in poſſeſſionem
bonorum D. Caprianæ eo ſub prætextu, quod in
alienigena regione commoraretur, & ſic ipſo
adiuc viuentis, adeo vt in vita dicatur ſpoliatus.
Vnde cum poſtea ex præſumptiõibus illius mors
coniectetur. Actio ſpolij eadem competens du-
bio procul tranſiuit in hæredes, Socin. in l. rem
que nobis, 15. ſub num.15. ſi em ſi em, quia tranſiit ff. de
acquir. poſſ. Cagnol. in l. baradem, 60. num.17. ff. de

reg. lwr. Gratian. *disceptat.* 107. n. 4. & *discept.* 477. n. 27. & *seq.* Causat. *decis.* 524. n. 3. Ludouil. *decis.* 542. n. 2. & in *annot.* n. 9. Quocunque igitur se vertat pars aduersa bonorum confiscatorum restitutionem effugere nequit; vel enim D. Capriana decessit in Srau Mantuano, vel extraditionem eiusdem non petita licentia decessus, vel adhuc in rerum natura reperitur, & vtroque casu bona istis fratribus vti proximioribus adiudicanda veniunt, quosque Camera agens ad deuolutionem, & confiscationem aliquam saltem sub quæsito colore fundauerit intencionem, & interim DD. de Cortesius, siue ex persona propria, siue representantes personam D. Capriana in hoc iudicio rei personam sustinentes, ex non iure Fisci absolendi veniunt, & in bonorum possessionem reintegrandi, ex regula, *actore non probante, reus absoluitur dimittatur.* *l. extat.* 25. ff. de *lur. Fisc.* l. 1. *ult. C. de rei vindicat.* Rora apud Viuiam. in *prax.* *lurif. patr.* *decis.* 40. n. 4. Barbol. *axiomat.* 10. n. 2. Post. de *Manuen. obseruat.* prima, numero 3. 14. & 17.

33. Additur denique præsupposita etiam absentia D. Philippi, ac illius superuenientia, adhuc sententiam Illustriss. Magistratus cum nequaquam efficere, nisi prius probaretur ipsum non egressum Italiam, quandoquidem inspecta sententia iuncto proclamato porrigitur solum ad absentes extrâ Dominium Mantuanum, existentes tamen intrâ Italiam; alias condemnatio, de qua in eadem sententia, esset omnino nulla, tanquam lata pendente venia redeundi, quæ pro degentibus extrâ Italiam duratur per totum mensem Martij 1632. ut in eodem proclamato; quare sententia dicti duodecimo Ianuarij lata non extenditur, nisi ad commorantes in Italia, adeo vt inferri possit, quod pro alijs degentibus extrâ Italiam Fiscus noluerit vti proclamato. Vnde alterum de duobus inferitur, vel quod D. Patrimonialis prober D. Philippum decessisse completq. iam anno 1631. in regionibus Italix, vel quod contra ipsum vti degentem extrâ Italiam procedat alia via, quam vigore sententiæ ad ipsum tunc non extensibilis, quia Camera, quæ dicto proclamato nititur, & puztendit confiscationem ex eo, quod illi contra factum sit, tenetur verificare, & concludenter probare eius qualitatem, & requisitum, videlicet, quod D. Philippus causa pestis, & belli, ab hoc dominio se absentauerit, & intrâ limites Italix se continuerit, & decesserit, vt tradunt Bart. in *l. 1. §. 1. ff. ne quid in loco publ.* Dec. *consil.* 434. n. 3. cum adductis per Cyriac. *contron.* 256. n. 9.

34. Prædictis neque officeret, si pro parte Fisci opponeretur eius intencionem in vita D. Philippi fundatam satis, & concludenter probari ex regula, quod vntusquisque præsumatur viuere vsque ad centum annos, per text. in *l. fin. C. de Sacrosancti. Ecclesi.* & notat gloss. in *l. 2. ff. quemadmodum testam. aperiantur.* Cancr. *var. resolut.* cap. 3. numer. 220. part. 3. Lotiet. de *re benefice.* lib. 2. quest. 14. n. 43. Gratian. *disceptat.* 562. n. 27. Surt. de *aliment.* tit. 9. quest. 34. n. 26. Causat. *decis.* 344. n. 1. & 2. Mart. Medic. ad *decis.* Senen. examinat. 21. numer. 31. Quoniam cum Camera. alleget pro eius fundamento vitam, illam quoque formiter probare tenebatur, Bart. in *l. si quidem* 5. n. 1. *C. solut. matr.* Alexand. *consil.* 27. n. 4. lib. 8. Ludouil. *decis.* 228. n. 1. Rot. *decis.* 496. n. 1. in *fin.* part. 3. recent. alias 1. Postb. Farinac. & *decis.* 265. n. 50. part. 5. recent. mox editarum. Vsq. adeo,

vt memorata præsumptio eidem neuitquam suffragari valeat, Bart. in *l. si inter virum* 9. ff. de *reb. dñb.* Corn. *consil.* 119. n. 2. lib. 1. Cancr. *var. resolut.* cap. 1. n. 221. part. 3. Seraph. *decis.* 1171. numer. 2. Ludouil. *decis.* 218. n. 4. Rot. *decis.* 102. numer. 6. part. 1. diuersi. Gratian. *disceptat.* 78. n. 5.

38. Ultra quod, vel illa regula exprimitur per assensum, hoc est, quod homo possit attingere centesimum annum, & tunc iuxta opinionem veterum, ac hodie magis receptam de iure procedit, vt sexcentis cumulatis tradidit Menoch. de *presumpt.* 49. n. 2. lib. 6. Vt concipitur per non excessum hoc est, quod nemo viuere præsumatur ultra centum annos, & tunc sustentabilior reputatur, Peregrin. de *fideicommiss.* art. 43. n. 44. in *fin.* fol. 398. *Fulcr.* de *subst.* q. 320. n. 16. in *fin.* Rot. *decis.* 21. n. 8. part. 5. recent. Accedit quod ad effectum, vt intrent dispositiones proclamatum præter vitam, probanda etiam venit absentia, vt dixi supra n. 10. non quidem simpliciter, sed quæ faciat incidere in penam proclamatis ratione absentie iustitiam, ad late tradita supra à n. 11.

40. At vice versa quoad fratres de Zibramontibus quomodocunque res se se habeat, obtinere debent. Vel enim D. Philippus ex hac vita migravit, vt præsumitur, ex quo per annos quinque absens stetit, seu de eius sospitate relatum non fuerit, per text. in *l. vxor.* 3. *C. de repud.* cum allegat. per nos supra, n. 2. qui quidem textus licet correctus sit per Auth. sequentem quoad facultatem matrimonij contrahendi, in cæteris tamen causis incorrectus manet, Bart. in *tract.* de *testes.* sub n. 8. Alexand. *consil.* 4. sub n. 7. *vers. fortum dicit.* lib. 2. Peregr. de *fideicommiss.* art. 43. sub n. 44. *vers. hac tamen.* fol. 398. Et tunc fratribus prædictis vti succedentibus ab intestato bona D. Philippi introvocabiliter adiudicanda veniunt. Vel adhuc in rerum natura præexistit, & illis pariter ad effectum administrandi bona reuocabiliter tamen consignari debent, donec, & vsquequo de illius superuenientia apparuerit, seu de aliquo delicto punibili legitime conuictus fuerit, iuxta conclusiones supra per nos firmatas, n. 24. & per totam præsentem consultationem.

41. Confirmantur prædicta ex confessione D. Patrimonialis, quod D. Philippus interfectus fuerit in Dominio Pedemontano, forsan dum reuertebatur patriam, vt paretet proclamati coarctanti quoscunque subditos Sereniss. D. N. ad habitandum; contingere enim poterat, vt tunc tempore proclamatis reperiretur in regionibus loca mortis, & Italiam, sicque nullus dubitanti vltus relinquitur, quin bona Illustrissimo D. Comiti, ac eius fratri sint adiudicanda.

S Y M M A R I U M.

1. Substitutio, si sine filiis, per mortem grauati cum filiis expirat. In casum delicti, vt bona conseruentur in agnatione non operatur in casum Mortis, numer. 8.
2. Fily in conditione positi in transuersalibus non dicuntur vocati, nisi vbi concurrit ratio conseruandi bona in agnatione.
3. Coniectura non inungitur pro inducenda vocatione postorum in conditione, vbi singula reprobantur. Preteriores in transuersalibus, quam in descendens requiruntur, numero 4. In dubio non sufficiunt pro vocatione

- cazione pofterum in conditione; num. 5.
- 6 Fideicommiſſo à particulari ad vniuerſale arguere non licet. Amplia ob contrarietatem inter ipſa, num. 7. Amplia etiam ob diuerſitatem bonorum, num. 8.
- 9 Prohibitio alienationis nuda à cauſa, & perſona non valet, & num. 15. Ex prohibitione detractionis quarta veſtitur, num. 10. Ex ſubſtitutione plurimum cum reciproca conſolidatur, num. 14. Contra, num. 17.
- 11 Trebellianica, aut ſalcidiana non detrahatur de fideicommiſſi ad pias cauſas. Non detrahatur de fideicommiſſo particulari, n. 22.
- 13 Prohibitio detractionis quarta illis inuicta, quibus, & quando non competit, nil releuat.
- 16 Ratio conſeruandi bona in agnatione poſſiſa prohibitionis alienationis nuda illem conuulſat, nec operatur fideicommiſſum in caſum mortis. Conſeruandi bona concepta, vt bona, &c. fideicommiſſum in caſum delicti non extendit ad caſum mortis, n. 19.
- 20 Rota apud Redenſe. conſil. 17. à num. 152. declaratur.
- 21 Duran. decil. 126. à num. 6. non applicatur.

OBSERVATIO CXLIII.

IL Canonico Andrea Sterzi nel ſuo Teſtamento co' quale poſcia mori, ſuo herede vniuerſale inſtitui il Chierico Gio. Andrea lui Nipote di Fratello, al quale in caſo di morte ſenza figlij di alienatione de beni, de delitto ſubſtitui nella forma, che ſegue:]

In omnibus autem aliis ſuis bonis mobilibus, & immobilibus, iuribus, & actionibus vbicunque ſint, exiſtant, & eſſe reperiantur, ſuum heredem vniuerſalem inſtituit R. Clericum Ioan. Andream Stertium eius Nepotem ex prædicto q. D. Ioan. Bartholomæo Fratre, illum ore proprio nominando, cui quandoquunque decedent ſine filiis legitimis, & naturalibus, & de legitimo matrimonio natis, ſubſtituit vulgariter, pupillariter, & per fideicommiſſum nobili Petrum Franciſcū Stertium filium q. nob. Fabricij, Franciſcum Andream, & Georgium Auguſtinū Fratres de Stertiis f. q. nobilis Ioannis Vincenci in *Stirpes*, & non in *capita* integre, & abſque detractione alicuius portionis, quam detractionem prædictus D. Teſtator prædicto eius heredi ſic vt ſupra decedenti omnino prohibuit, & prohibet, & decedente vno, vel decedentibus pluribus ex ipſis ſubſtitutis ſine filiis masculis legitimis, & naturalibus, & de legitimo matrimonio procreatis, alterum, ſeu alios, ſuperſtitem, ſeu ſuperſtites integre vt ſupra ſubſtituit in *Stirpes* ſemper, & non in *capita*, & decedentibus omnibus ipſis ſine filiis masculis legitimis, & naturalibus, & ex legitimo matrimonio natis vltimo ſuo morienti, ſubſtituit Conſtatnitatem Sanctiſſimæ Trinitatis Iuius Ciuitatis vulgariter, & per fideicommiſſum, prohibendo expreſſe prædictus D. Teſtator prædictis omnibus ſubſtitutis, & eorum reſpectiue filiis masculis, & ab eis deſcendentibus in infinitum, omnem omnimodam alienationem bonorum hereditariorum, tam prædicti q. D. Ioan. Bartholomæi eius fratris, ac detractionem cuiuſvis quartæ; quia enixa mens, & intentio ipſius D. Teſtatoris eſt, quod omnia bona ſua, & dicti q. D. Ioan. Bartholomæi eius Fratris

ad huc communia, & indiuiſa eueniente caſu ſubſtitutionis prædictæ in ſupraſcriptos nobiles Petrum Franciſcum, Franciſcum Andream, Georgium Auguſtinum, vt ſupra ſubſtitutos, & eorum reſpectiue filios masculos legitimis, & naturales, & deſcendentes ab eis masculos in infinitum, donec defecerit eorum reſpectiue linea masculina, conſeruentur, & conſeruati debeant in agnatione ſupraſcriptorum nominatorum ſcilicet. Primo loco in dictis ſubſtitutis, eueniente caſu ſubſtitutionis prædictæ in *Stirpes* ſemper, vt ſupra. Secundo loco in filiis prædictorum ſubſtitutorum masculis, vel eorum filiis pariter masculis legitimis, & naturalibus, ac de legitimo matrimonio procreatis in infinitum ordine ſucceſſiuo, & demum deſiciente linea masculina ſubſtitutorum in dicta Conſtatnitatem.

Item prædictus D. Teſtator voluit, iuſſit, & ordinauit, vltique iubet, & ordinat, quod caſu, quo tam prædictus Ioannes Andreas eius heres inſtitutus, quam eius filij, ac etiam omnes ſupraſcripti ſubſtituti, ac ceteri, ad quos eſſent peruenta bona hereditaria prædicti D. Teſtatoris, ac prædicti q. D. Ioan. Bartholomæi eius Fratris, & ſeu aliquis ipſorum cogitaret committere aliquod delictum, per quod ipſa bona venirent conſcandanda in totum, vel in partem, & ad effectum deduxerit in talem cogitationem, & aliquod delictum committeret, etiam pro aliqua extractione pecuniaria, & nunc prout ex tunc; eo caſu prædictus D. Teſtator hora præambula cogitationis dicti delicti priuauit, & priuat ipſum delinquentem; ſeu delinquentes, ſemel, ac ſæpius ab omnibus bonis, volens portionem dicti delinquentis ipſo iure, & facto integre, & abſque aliqua detractione cuiuſvis portionis, quam detractionem prædictus D. Teſtator prohibuit, & prohibet, transferri in alios non delinquentes, ſeu eorum filios masculos in *Stirpem*, & non in *capita*, & non exiſtente aliquo ex deſcendentibus dicti heredis, ſiue ſupraſcriptorum ſubſtitutorum vt ſupra vocatorum, ad quos peruenire debent bona rali delinquentis, quod talia bona tranſeant, & tranſire debeant ad dictam Societatem Sanctiſſimæ Trinitatis; Ordinans vltcrius, quod ſi deinde eueniat quodd talis delinquens reſtitutus ſit in gratiam Sereniſſimi Domini, ipſaque gratia contineret etiam bonorum reſtitutionem, teneantur illi, vel ille, ad quos, vel quem fuerunt deuoluta ipſa bona delinquentis, etiam ipſa Societas Sanctiſſimæ Trinitatis ipſi in gratiam reſtituto reſtituere ipſa bona integre, & abſque aliqua diminutione, exceptis fructibus medio tempore perceptis, quæ omnia ordinauit prædictus Teſtator non animo fraudandi ſicilicet ſed vt, tam dictus heres, quam ſubſtituti, ac omnes vocati ordine ſucceſſiuo quicquæ viuant ſub timore Dei, & iuſtitie humane, ac etiam vt bona prædicta conferrentur in agnatione omnium ſupra vocatorum.

[Paſſari da queſta à miglior vita il Teſtatore, poſcia l'herede inſtituito, al quale erano premorti ſenza prole Franceſco Andrea realmente, & Pietro Franceſco preſentiuſe per la dilui abſenza ſolſtituti in *Stirpe*, & non per capi con Giorgio Agosti- no, che mori dopò di ſe, laſciati Prudentia, & Dominico Franceſco, per la cui ſoprauiuenza non potendoſi dire, che li trè ſolſtituti ſiano mancati ſenza figlij maschi, nel qual caſo etia chiamara alla ſuccellione la Compagnia della Sanctiſſima Trinità, ſoſſimo tutti di parere, che il fideicom- millo

misso per la condizione non purificata rimanessse estinto.] V. *Præles Notter allegat. 8. num. 9. & allegat. 15. num. 4. & allegat. 64. num. 2. & allegat. 114. num. 19. & allegat. 116. num. 1. lib. 3.* Altograd. *confil. 60. num. 115. lib. 1. & confil. 33. num. 14. & 15. lib. 2.* Merlin. *decif. 83. num. 1.* Gratian. *difcept. 747. num. 2. & per tot. Giottagn. confil. 97. num. 1. 16. & seq. lib. 1. Rot. in proximis terminis apud Bonden. collucl. legal. decif. 76. num. 2. & seq.*

[Vero è, che vno di Noi insitueua esserui ancora in caso di morte il fideicommissio, quantunque si trattasse fra trasuersali per l'vigenza delle congetture, che lo suadeno, cioè, che i figlij replicatamente posti in condizione s'intendono espressamente chiamati, e successiuamente grauati, e perche il fideicommittente, tanto nella prohibitione dell' alienatione, quanto in contingenza de delitti hebbe l'occhio intenzionalmente fisso alla conseruatione de beni nella di lui agnatione.

- Replicandosi dal rimanente del Senato, che delle congetture con diligenza raccolte da gl'informanti per la Trinità altre non esistevano in fatto, massime, che il Testatore nel fideicommissio vniuersale in caso di morte hauesse contemplata l'agnatione, apparendo dalla semplice lettura del Testamento in quella parte, nè meno enunciarci parola d'agnatione necessaria consideratione si à trasuersali per indurre la vocazione de figlij più volte posti in condizione.] V. *Præles Notter, & ibi Rot. in decif. impressis, allegat. 121. num. 3. 32. 43. 49. & 59. & allegat. 122. num. 1. & 22. lib. 3.* quæ decisionis nunc reperitur impressæ penes Royal. *decif. 110. & 123.* [Altre non douetti attendere venendo comunemente riprouate, non tanto considerate cadauna separatamente quanto vnite.] Royal. *decif. 110. & decif. 123. per totam.* V. *Præles Notter post Rot. & alios allegat. 121. & allegat. 122. per tot. lib. 3.* Rot. apud Contr. *decif. 129. num. 4. & seq. & num. 10. ac per totam.* Camarat. *respons. 49. art. 3. num. 1. ac per totum, & art. 5. num. 1.* [L'altre poi, che restano, come di niun rilieuo, ò pure più legiere in questa substitutione de trasuersali, ò sia positione de figliuoli, in condizione non suffragare, mentre in essi si richiedono più vrgenti di quello occorra ne' descendenti.] Rota apud V. *Præsidem Nostrium allegat. 121. num. 2. 55. & 57. lib. 3.* [In quanto poi ci restasse perplessità, auega che si scorga esser indubitato non militare presonione, nel caso per inferire la vocazione de posti in condizione, in dubbio l'habbiamo hauuti per non chiamati.] V. *Præles Notter dict. allegat. 121. n. 28. & allegat. 122. num. 22. lib. 3.* [Restingendosi in fatto quelle risultano dal fideicommissio in caso di morte alla compendiofa si frà li sostituiti alla reciproca, che i figlij replicatamente si siano posti in condizione alla masculinità, e procreazione di legitimo matrimonio in sufficienti nel fideicommissio, come di già col l'autorità sodette si è rimostrato.

- L'arguire poi del fideicommissio per il Testatore ordinato in caso d'alienatione ristretto à beni frà il fideicommittente, e fratello indiuisi fino dall' hora, e comuni si discorreua, che ancorche hauesse il Testatore lasciati alcuni beni frà di loro comuni, non perciò dall' esser prohibito l'alienare i sostituiti, e loro descendenti in infinito, e chiamati à questo fideicommissio particolare istituito à conseruatione de beni particolarmente vincolati nell'agnatione non potrebbe indursi la vocazione de medesimi al fideicommissio vniuersa-

le indotto in caso di morte.] Burfat. *decif. 387. n. 8.* Rot. apud Bonden. *collucl. legal. decif. 16. sub num. 5. versan. à vocatione, & in præmissis terminis decif. 83. à num. 12. ad 17. parti. nota, tom. primo recent.*

[Tanto più aggiugnendosi tre altre ragioni à corroboratione di ciò, l'vna perche dal fideicommissio in caso d'alienatione non risulta in caso di morte, quando diuersamente dal già disposto succedesse, come à dire nel caso nostro nella prima substitutione in caso di morte colla soprauuenza del figlio, conforme si è già detto rimarrebbe estinto il fideicommissio, che non ostante l'esistenza de figliuoli sarebbe prorogato contrariet, che impedisce l'estendersi l'vno fideicommissio all'altro.] Ludouic. *decif. 433. num. 12.* Rot. *decif. 267. num. 4. part. 2. & decif. 368. num. 7. part. 5. recent.* Marefcot. *var. resol. 103. num. 11. lib. 2.* Mart. Ventur. *confil. 2. num. 490.* Altograd. *confil. 46. num. 36. & 37. lib. 3.* Cyriac. *controuerf. 142. num. 18.* Camarat. *respons. 49. art. 3. num. 10. & 11.* [Contrariet, che non s'incòtra mentre l'vna substitutione in caso di morte non si confonde coll'altra, ingiunta à contrauenienti alienando, l'altra perche il fideicommissio vniuersale in caso di morte non liga, che i beni del fideicommittente, doueche il particolare in caso d'alienatione s'estende di più à beni del Fratello comuni con il Testatore, di modo che i beni del fratello non compresi nel fideicommissio vniuersale verrebbero à comprendersi repugnanza impraticabile.] Fufar. *confil. 25. num. 29. & in prox. term.* Rot. apud Contr. *decif. 25. sub numer. 5. versessent incluse, & exclusæ.* [L'vltima è perche in abstratto prohibisce à sostituiti loro figlij, e descendenti, senza che in caso di contrauentione gl'aggrau verso altri di modo che viene questa prohibitione ad esser nuda, & in conseguenza di niun' valore.] Fufar. *de substiti. quæst. 685. num. 1. & per totam.* Merlin. *decif. 609. num. 2. & seq.* Card. Orthob. *decif. 217. num. 13.* Hodiern. ad Surd. *decif. 238. num. 2.* Gratian. *difcept. 280. n. 1. & seq.*

[Ne dalla prohibitione di qual si sia detractione di quarta poteuasi dire vestita quantunque paia la conclusione in contrario.] Altograd. *confil. 92. num. 28. lib. 1.* Redenalc. *confil. 29. sub numer. 46.* [Poiche detta prohibitione non s'adatta, ò per dir meglio non opera nelle substitutioni, alle quali mediata, od immediatamente vengono chiamati i luoghi pii.] Carcn. *resoluit. 249. num. 7. & per tot.* Cyriac. *controuerf. 49. num. 40.* Genuen. in *prax. tricen. 10. quæst. 591. num. 4.* Rot. cotam Merlin. *decif. 248. num. 11. & seq. & apud Censal.* ad Pe-regrin. *de fideicom. decif. 29. num. 19.* Fontanell. *decif. 100. num. 15. & seq.* Bonden. *collucl. 41. num. 35.* [Tanto più, che il fideicommissio in caso d'alienatione ordinato non può disti vniuersale, ma particolare, dal quale non può dibattersi la Trebellianica.] Altograd. *confil. 69. num. 77. lib. 2.* Mart. Ventur. *confil. 2. num. 521.* Cyriac. *controuerf. 205. numer. 236.* Mart. Medic. *decif. Semen. 11. n. 1.* Bart. Siluatic. *confil. 48. num. 27.*

[Eluloria perciò rendendosi duplicatamente la prohibitione della Trebellianica non altrimenti, che non ci fosse aggiunta quindi nè segue non hauea potuto operare effetto di forte, perche il prohibito alienare s'intenda grauato restituire verso il non alienante.] Ad tradita par Odd. *confil. 91. num. 36.* Redenalc. *confil. 34. num. 24.* Fufar. *confil. 106. num. 11.*

[Nè

S V M M A R I V M.

- [Nè meno può dedursi il veltimento della nuda prohibitione sotto preteſto, che ſi là ſoſtituiti in caſo d'alienatione vi ſia la ſoſtitutione reciproca ineuinabile per la multiplicità de chiamati in euento di eſſa.] *Surd.conf.96.n.47. verſ. nam ea quocunque, Fufar. de ſubſtit. q.68f. n.52. Redenaſc. conf.29. n.46.* Mancando in queſto caſo la ſuppoſitione, che i prohibiti alienate ſoſſero vicendeuolmente ſoſtituiti ſucceduta l'alienatione, il che non ſi giuſtifica, anzi i contrariol, mentre non ſi lege alcuna ſoſtitutione, che perciò la prohibitione non hà fondamento di cauſa, & in conſeguenza non è d'alcun vigore.] *Spad.conf.32.n.17. lib.1. Mar. de ſucceſſ. legal. part.4. q.21. art.8. num.12. & diximus n.9. Maſſin. de conſigat. q.29. n.24.* [Ondè la cauſula, d' ſia ragione della quale nel Teſtamento iui; *Quia exiſta mens*, &c. non può importare fideicommiſſo replicatamente in caſo di morte per eſſer neceſſaria, e poſtati à bello Studio in corroboratione, eueltimento della prohibitione, acciò operi ſoſlamente in caſo di contrauentione.] *Mart. de ſucceſſ. legal. part.4. q.21. art.8. n.12. Peregrin. de fideicom. art.14. n.15. Zuccar. dec.76. n.12. Altrograd. conſil.92. n.24. & ſeq. lib.1. Fufar. conſil.69. ex n.81.*
- [Doue al propoſito noſtro ampliano quantunque la prohibitione ſia conſerta in più perſone, e diſteſa all' infinito, d' ſia perperuià.] *Fufar. diſc. conſil.69. n.82. Peregr. de fideicom. art.14. ſub n.2. verſ. communis tamen, Gratian. diſcept.280. n.14. & ſeq. & diſcept.765. n.21. & 22. Surt. dec.238. n.18. & ibi Hodiern. n.1. idem Fufar. de ſubſtit. queſt. 68f. mcm.41.*
- [Finalmente dalla conſeruatione de beni nell' agnatione diſpoſta dal fideicommittente contrò delinquenti ad eluſione del Fiſco, ci parue nè per quella poterſi inferire vn' fideicommiſſo aſſolutò, perpetuo, e reciproco in caſo di morte.] *V. Prales Noſter allegat. 115. à num.30. lib.3. Cauagnol. dec.12. n.2. & ſeq. And. contr.284. n.11. Card. Orth. dec.238. n.1. & ſeq. & dec.235. n.19. Rot. dec.209. num.14. part.8. recent.* [Fù anche da Noi auuertito, che nel caſo de delitti non vien poſta la ragione di conſeruare i beni nell' agnatione con cauſula indipendente aſſoluta, & finale, mà conſecutiuamente iui, & etiam bona vt bona, &c. che per l' illatione fatta dagl' Agenti della Trinità non ſerue.] *Fufar. conſ.29. ex n.13. Redenaſc. conſ.4. n.43. Tond. var. reſp. 138. num.4.5.* [Non oſtante, che paia, nè noſtri termini, che detta ragione anco concepita dipendemente eſtenda il fideicommiſſo.] *Rot. apud Redenaſc. conſil. 17. à n.152. ad 159.* [Ikimogucndoli l' obbietto dall' iſteſſo Tribunale.] *Rot. coram Card. Orth. dec.238. n.3. & 4.*
- [Per intelligenza della Rot. autanti il Durano dec.126. dal n.6. fino all' vndecimo, per l' eluſiua dell' eſtentione dall' vno fideicommiſſo in caſo de delitti all' altro, in euento di morte ſenza figliuoli ſoſtenuta da gl' Agenti della Trinità, in quanto egli difende il contrario ritrouaſſimo non applicarli.] *Rot. dec.368. n.9. & ſeq. part.5. & dec.209. n.14. in fine, & 15. part.8. recent. & coram Card. Orth. diſc. dec.238. n.20. in fine.* [Mentre egli diſcorre in caſo, nel quale la ragione di conſeruare, l' agnatione non era conſecutiuà, mà principale, & ſeparata, Che è quanto poſſiamo ritrirc in eſſecutione de benigniſſimi comandi di V. Alt. Serceniſſima, al dicui purgaſſimo giudicio rimettendoli li facciamo profundiffima riuerenzia.]

Ioan. Pauli Melij Obſeruat. forenſ.

- 1 Poſiti in conditione ex coniecturis etiam in tranſuerſalibus cenſentur vocati. In conditione non cenſentur vocati in tranſuerſalibus, ubi non ſunt contemplata agnatio, n.17. & n.20. In conditione non cenſentur vocati ex ſubſtitutione loci pignum.21. Regulariter non cenſentur vocati, num.77. non cenſentur vocati ſi ſua aliaſ indicatum ſuit, n.81.
- 2 Coniecturarum grauitas pro inducenda vocatione poſitorum in conditione, Iudicis arbitrio remittitur, & num.4. Numerus non inducit vocationem poſitorum in conditione, n.7.
- 3 Coniectura ſemel arbitrata inſufficientes ad inducendam vocationem poſitorum in conditione amplius non controuertuntur. Sufficientes pro vocatione poſitorum in conditione in vna regione, in alia pro inſufficientibus habentur, num.5. Secluſa agnationis contemplatione non inguntur, num.84.
- 6 Cyriac. controu.96. reprobat.
- 8 Maſculorum ex vocatione ſemina excluſuntur.
- 9 Filiorum appellatione veniunt ſemina.
- 10 Maſculinitatis qualitas ſapius expreſſa non cenſetur reſcripta. Amplia in teſtamento iuriſcripti, num.21. Et de ratione, n.12.
- 13 Prædictus præſumitur proximior. Hæreſ inſtitutus, n.14. Minus grauius, n.15.
- 16 Agnatio non dicitur contemplata, ubi ſemina poſſunt ſuccedere.
- 18 Soror Fratri ab inteſtato ſuccedit.
- 19 Obſeruantia præuult interpretationi teſtamenti.
- 22 Legitimitatis qualitas non inducit vocationem poſitorum in conditione.
- 23 Sacerdotem vocare illegitimos ad eius ſucceſſionem non dece.
- 24 Impium eſt recedere à diſpoſitis per Teſtatorum.
- 25 Reciproca non eſſicit, vt poſiti in conditione dicantur vocati.
- 26 Fratribus germanis, & fratre conſobrino inſtitutis, in capita ſuccedunt.
- 27 Cauſula, ſin ſtirpes, non petit coniecturam vocationis poſitorum in conditione.
- 28 Trebellianica detrahatur de fideicommiſſo vniuerſali. Detrahatur etiam de particulari conſiſtente in egregia quantitate, n.31. Et in quota, num.32.
- 29 Falcidia detrahatur de fideicommiſſo particulari. Nec Trebellianica detrahatur ex ſubſtitutio ne loci pign.30.
- 33 Prohibito detractionis quarta in tranſuerſalibus non inducit vocationem poſitorum in conditione.
- 34 Duran. dec.126. n.6. & ſeq. declarat.
- 35 Fideicommiſſum in caſum delicti cum ratione conſeruandi bona in agnatione, concepta vt bona, &c. non extenditur ad caſum mortis, & n.88. Amplia vt n.37. Dicitur in odium Fiſci, & non valet, n.38. Declarat, n.39.
- 36 Surt. dec.184. reprobat.
- 40 Alienationis prohibitio nuda, & ſimplex non valet, & n.87. Façta per participium, prohibendo, ſtat acceſſorie, n.43.
- 41 Ratio conſeruandi bona in agnatione adiecta prohibitioni nuda eam ſolummodo conuulſit.

- das, & fideicommissum ad casum mortis non extendit.
- 42 Fideicommissio à particulari non inferitur ad vniuersale.
- 44 Verba in Testamento non stant sine virtute operandi. Amplia. n. 45.
- 46 Hereditas in pluribus patrimoniis cōfistere potest.
- 47 Qualitas adiecta generi illud coarctat.
- 48 Principium petere est dare pro ratione id, de quo disceptatur.
- 49 Coniuncturis non est opus in claris.
- 50 Relatio fit ad proximam, ac magis conformia.
- 51 Dilectio, ipsius, excludit filios in conditione postpositos. Sic, idem facit, n. 52.
- 53 Falsi alteratio ius quoque alterat.
- 54 Progressus ad plures gradus substitutionū quādo subit. Non parit coniuncturam vocationis posteriorum in conditione in transuersalibus, n. 55.
- 56 Ablatius absolutus importat conditionem resolutiuam.
- 57 Substitutio facta nominatim tribus caducatur ob praedecessum vniū, & n. 58. Ad contrariam substitutionem non extenditur, n. 59.
- 60 Pars vna Testamenti non declarat aliam repugnantem, & n. 61. & n. 86.
- 62 Verbum, omnes, requirit plures ultra duos.
- 63 Senatus Sententia opinioni Rota praefertur omnino ferenda, & n. 67.
- 64 Filios in conditione postpositos non censeris vocatos in dubio pronuntiandum, & n. 65.
- 66 Possessoris fauore in dubio pronuntiandum.
- 68 Testator de re aliena disponere nō potest. De bonis heredis potest legare, aut fideicommittere, n. 70. De re aliena, quando nulliter disponit, n. 72. Aliquando sciens inutilem facit dispositionem non habens animum substituendi, n. 83.
- 69 Hereditas efficitur per rationem aduentus.
- 72 Haeres grauatus restituere hereditatem propriam non tenetur, nisi ad ratū fructū ex hereditate defuncti perceptorū. Grauatus non tenetur restituere bona ad ea sortito peruenit, n. 75.
- 74 Testamenti, & contentorum in eo ignorantia praesumitur in nepote, qui patrum successurum erat ab intestato. Scientia in herede requiritur, n. aduendo sub praedictis, n. 75. Scientia in minore non praesumitur, n. 76.
- 78 Filius in conditione postpositus, reuerata est successio ab intestato ad exclusionem substituti.
- 79 Filius grauatus à patruo in hereditate patris non impeditur detrudere legitimam, & Trebellianicam.
- 80 Transactio facta super fideicommissio bona fide, & ob dubietatem praedictis vocatis.
- 82 Senatus potest habere rationem Scripturarum, quae in alia causa fuerunt inter easdem partes productae sine reproductione.
- 89 Argumentum à descendentiū ad transuersales in materia coniuncturarum procedit negatiue, non autem affirmatiue.
- 90 Confessio existentis fideicommissi non attēditur. Contra quam suū iudicium non releuat, n. 91.

OBSERVATIO CXLIV.

IN OGgi di non si disputa più se li figliuoli posti in conditione, tanto frā descendenti, quanto frā transuersali, siano dispositiue chiamati, o respettuamente grauati, con cōcordouli le congetture, che lō percludano, per essere conclusione indubitata studiosamente dal Senato traucrat, a per hauerli tutto di alle mani le autorità addotte da

Signori Senatori Berti, e Ponti nè loro motiui.]
Fulcr. de substitut. q. 480. n. 19. vers. & coniuncturis i. i. men. Rota part. 4. recent. i. om. 2. dec. 355. n. 30. & apud Ludouic. dec. 315. n. 1. & ibid. in annot. n. 16. & dec. 319. & 327. n. 2. D. V. Praefes Melius alleg. 83. n. 11. & alleg. 96. n. 4. vbi notat hanc opinionem nullum habere contradicteorem, & dec. 115. n. 3. vbi loquitur in transuersalibus, lib. 3. & tacē exornat Florian. Dulp. controu. 31. n. 1. & 2.

[Controuertēdosi solamētes, quali di esse cōgetturre siano sufficiēti, quali intelcuarotie, quali legieris, quali riprouare, quali per costume del Notaro, quali lode, & vigenti, nè potēdo accertarsi regola stabile, viene perciò la elettione delle valeuoli risposta communemente nell'arbitrio del Giudice.] D. V. Praefes Melius, alleg. 103. n. 19. & alleg. 122. n. 5. lib. 3. Rot. dec. 77. n. 50. p. 10. rec. Galuan. conf. 33. n. 19. Rot. dec. 86. n. 11. part. 11. rec. Criuelli. dec. 122. n. 18. Scayn. dec. 2. n. 107. Michaël Angel. Gizz. ad Cappy. Latr. dec. 51. n. 5. Rodeor. in addit. ad Antonin. de Marin. resol. 141. lib. 1. Gratian. discept. 352. n. 27.

[Là onde, hauendo il Senato di Casale in questa causa, a iocitate per insufficiētie risulati dal Testamēto del Canonico Sterzi, del quale hora si tratta, poco, ò niente importa, che i detti Signori Senatori nè loro motiui siano di contraria opinione, cōforme nè precisi termini viene cōclūdo da Dottori generalmente, & in particolare dalli riserti.] Idem D. V. Praefes Melius alleg. 121. n. 9. lib. 3.

[Anzi che, hauendo in causa simile la Rota di Roma in vn fideicommissio precedentemēte risoluto, ò fosse arbitrato, che le congetturre all' hora cōcorrenti fossero à sufficiēzia, à che i figlij in quel caso posti in conditione fossero chiamati, attēdando le più rinomate piume di quella Corte di sostenere il contrario, parue, che quel Sacro Tribunale con modestia se n'è ristitille in Bonon. fideic. de Guidonis 5. Iulij 1648. corā R. P. D. Argentes. §. Obiecta vero excitata contra cōiecturas in praeterita, nō fuerūt in cōsideratione habitae, quia cōiecturarū grauitas à Iudicis arbitrio dependet, illicque remissa est iudicandis facultas, & quae cōiectura sufficiat, &c. Vbi alleg. Sut. dec. 162. n. 11. & plures alias eiusdē Rot. dec.

[Dalche si conuince, che in questa materia coniecturale, & arbitraria, può vna persona, anzi più seguitar vna opinione, & le altre sostenere la contraria che perciò non è cosa noua, che il Supremo Tribunale per gratia di cōtempo della Prouincia del Monferrato, nell' istesso caso non habbia le congetturre per conuenienti, à che i figlij posti in conditione non siano chiamati, doue che, ò la Rota di Roma, ò il Senato di Mantoua, ò altri Giudicij le haueranno per bastanti alla pretesa vocatione de medesimi.] Fontanell. de paul. nupt. claus. 5. gloss. 10. part. 2. n. 2. & 3. Redenasc. conf. 14. num. 7. in fine, & 8. Cappy. Latr. dec. 51. ex num. 33. ibique Gizz. à num. 3.

[Il supponere poi, che dal Testamēto del Sterzi, sopra il quale si contende, si potessero cacciare dodici congetturre, il che in fatto non si giustifica, non per questo la quantità darebbe maggior forza per indurla vocatione de figlij posti in conditione, per essersi più volte praticato diuersamente, & imparticolare nel caso, sopra di cui scrisse il Citacio nella controuersia 96. Inculcatamēte addotta da Signori Senatori Berti, e Pontici, contro la quale à fauore della Signora Caterina Torri Moglie, che fù del Caluari Agente in Mantoua de Serenissimi di Toscana fu Giudice.] Vt refert D. V. Praefes Melius allegat. 64. per totam, & allegat. 115. num. 39. in fine lib. 3.

[E fi può vedere nè gl'atti del Bertoldo Cancelliere di quel Senato, conforme hora il medefimo attella, trafalciano per adeffo tant' altri calfi nè quali vi concorreuano congetture di numero, e foltanza, pari alle pretefe in quella caufa, e pute enientidimeno furono hauute per infufficienti.] Redenafch. *conf. 13. & 14.* vbi aderant quatuordecim, Hodiern. ad *Surd. diñt. decif. 162.* vbi reprobandur decem, tot quoque reitice, *Palin. conf. 5. ad num. 15. ad 41.* & totidem refelluntur à Rota in *Anemonen. fideicom. 1646. 1647. & 1648. coram Verofio*, impreffas apud Tondur. *post refol. civil. c. 55. & in Tudertina offerri fideicom. 1640. & 1641.* impreffas apud V. Præfideum, *post allegat. 121. lib. 3.* nunc inter impreffas apud Royas *decif. 110. & decif. 125.*

[Che poi in fatti nel cafo noftro le congetture non fiano dodeci, mà meno affai fenza tralcorterele ad vna, ad vna bafia il dire, che la parte nè foda vna, fopra che i Mafchi fiano fempre chiamati, & da quella nè finge vn'altra dall'efclufione delle per vna, mentre che il Teftatore chiama folamente i Mafchi, che porta feco implicatamente l'efclufua delle Femine.] D. V. Præfes Melius *allegat. 62. n. 2. lib. 3. Peregrin. conf. 16. num. 2. lib. 2.* Altiograd. *conf. 13. num. 1. & 2. lib. 2. Bonden. colluct. legal. 41. numero 86. Merlin. decif. 389. n. 8. & decif. 799. num. 17. Andreol. contr. 344. n. 6. Rota dec. 139. n. 9. part. 9. 10. 11. & decif. 385. n. 42. part. 9. 10. 11. 2. recet. Mart. conf. 118. num. 4. Catill. contr. 210. 2. cap. 4. num. 79.*

[Douendofi auuertire, che la fuppolta efclufione delle Femine, come fi è detto in fatti non fi giuftifica, poftiche hauendo il Teftatore inftituito herede Giovanni Andrea Sterzi lui Nipote di Fratello, ed à lui mancando fenza figlij, hauendo fofituiti Pietro Francefco, Andrea, e Giorgio Agoffino parimente de Sterzi, non v' ha dubbio, che fe egli morendo hauelfe lafciato vna figlia, quella farebbe fucceduta in riguardo, che quelle parole, *sine filiis*, abbracciano non folo i mafchi, mà anche le Femine.] Fulat. *de fubftitut. q. 402. num. 1. & feq. Mart. Ventur. conf. 2. sub n. 209. verf. & in conditiois*, Bonden. *colluct. legal. 34. n. 12. cum aliis apud Rotam post Cenfal. ad Peregr. de fideicom. decif. 34. num. 2. Contr. difcept. 65. num. 20. Cenfal. conf. 7. num. 1. & feq. late Hodiern. contr. 11. n. 3. & feq. ad 15. Rot. apud D. V. Præfideum Melium decif. 120. num. 13. & 14. post addit. Catill. de alim. Murefcot. *variar. refol. 11. num. 4. feq. & per tot. lib. 3. Giurb. decif. 31. num. 1. & feq. Capyc. Latr. decif. 128. num. 15. & feq.**

[Nè ofta il replicare, che hauendo il Teftatore nell'altre parti del Teftamento inculcata la vocatione de Mafchi, quella s'intendi anco per efpreffa nella fofituitione fatta al primo herede grauato, in cafo di mancanza fenza figlij, venendo impugnata comunemente la repetitione della mafculinità, quando non vi concorrono congetture, che per neceffità la conuinchino.] Rot. post alios apud Cenfal. *diñt. decif. 34. num. 4. Contr. difcept. 65. num. 21. Cenfal. diñt. conf. 7. ex numer. 5. Card. Otthob. decif. 265. n. 15. 16. & 17. Catill. contr. lib. 2. cap. 4. n. 96. & feq. Trentacin. de fubftit. part. 4. cap. 7. num. 11. & late in terminis Mart. de Successe legal. part. 4. quæft. 6. art. 3. ad num. 5. ad 10. Gionagn. conf. 52. ex num. 128. lib. 1. D. V. Præfes Melius *allegat. 64. num. 6. lib. 3. Rot. in Romana fideicommissi de Glorieris, 28. Mar. 1664. num. 5. coram Renerandiff. P. D. Emerix.**

Ioan. Pauli Melij Obferuat. forenf.

[Maffime trattandofi dell' intelligenza di Teftamento di vn' Dottore, à quale in confequenza era nota la fudetta concludione, conforme nè pontuali termini auifano.] Fulat. *de fubftitut. q. 403. numer. 29. Cenfal. ad Peregr. de fideicom. art. 25. verf. 7. casus, fol. 101. Giouagn. conf. 12. n. 17. lib. 2. Rot. in Rom. de Glorieris 26. Iunij 1664. n. 8. & prius in ead. 28. Mar. 1664. anni n. 10. coram R. P. D. Emerix.*

[Di che la ragione è imponente, per la diuerfità dell' affetto de Teftatoriche hanno più verfo vna perfona, che l'altra, conforme dopò gl'altri egreuiamente difcorrono.] Rota *diñt. decif. 12. n. 5. post Cenfal. Contr. diñt. difcept. 65. sub n. 24. verf. flanto huiusmodi diuerfitate, & verf. cum in diuerfis.*

[Che poi il Teftatore nel cafo noftro, foffe più inclinato verfo l'herede inftituito fuo Nipote di Fratello, fi conuince, non folo da efferti più profiffimo.] Cyriac. *contr. 336. n. 8. & 9. alios cumulat Contr. difcept. 29. num. 9.*

[Mà anco, è molto più per hauerlo inftituito fuo herede.] Cyriac. *contr. 12. n. 43. Contr. difcept. 23. n. 112. & n. 114. & n. 117. & post tracit. Rota videm decif. 53. num. 4. Galuan. conf. 34. num. 58.*

[Aggiungendofi in oltre, di hauerlo il Teftatore men' grauato, per non hauerlo prohibito l'alienatione, nè ingiointole obligo di reftituire, che i beni del Teftatore, doueche à gl' altri nel teftamento chiamati efpreffamente li ha prohibito l'alienatione, e grauat' etiandio nè beni trà il Teftatore, & il fratello communiaue vi è dubbio, che dall' effe vno men' grauato de gl' altri s'arguica verfo di maggior affetto del Teftatore.] Fulat. *de fubftitut. q. 468. n. 8. Galuan. conf. 34. n. 58. Redenafch. conf. 20. num. 23.*

[Quindi è, che non hauendo il Teftatore nel cafo fudetto efclufe le femine, anzi prefenuale la facoltà di fucceder ab intestato, nè feque per ciò, che non polla dirfi, che il Teftator' nel fideicommitto in cafo di morte ordinato, habbia contemplata l'agnatione.] Ludouiff. *decif. 433. n. 15. & 16. Contr. difcept. 47. n. 19. prop. fineum, Cammarat. diñt. decif. 49. art. 4. n. 26. Catill. controu. lib. 2. c. 4. n. 178. Hodiern. ref. 11. n. 36. & 37. Rot. decif. 267. num. 15. part. 1. & in Romana fideicommissi de Glorieris 28. Mar. 1664. n. 11. & 16. Iunij 1664. n. 5. coram R. P. D. Emerix; Capyc. Latr. *ad dec. 128. n. 19. & feq.**

[Che perciò à fondamenti della relatione aggiunto quanto fi è detto di fopra rimane più che mai confolidara, etiamdio nel parere de Signori Senatori Berti, e Ponti, che nè loro motui richiedono l'agnatione tacita, ud efpreffamente contemplata, ad effetto, che frà trafuerfali la pofitione de figlij in conditione, induca de medani la vocatione, e concludione da tutti comunemente fequitua.] Ex traditis per Rot. ibi impreffam per D. V. Præfideum Melium *allegat. 121. & 122. fere per totum lib. 3. & famulantur deducta per Hodiern. controu. 11. n. 9. & feq. Palm. relegend. conf. 5. n. 15. feq. ac per totum.*

[L'altra poi figurata da Signori Senatori Berti, e Ponti, à fuppoftione de gl'informati per la Trinità, che fi arguice dall' efclufua della Nipote del Teftatore forella dell'herede inftituito con lieue accreclimento di dote, in fatti è notoriamente etronnea, effendo ella ab intestato fucceduta al fratello herede inftituito nè proprij beni, non grauato à reftituire, nè prohibito alienarli, fecondo difpone il ius commune verfo più profiffimo.] Iurius cumulat per D. V. Præfideum Melium *allegat. 77. num. 5. lib. 3. Hodiern. controu. 36. num. 1.*

B b 2 Rot

Ror. *decif. 349. n. 9. part. 11. recent.* Florian. *Dulph. diel. contr. 31. num. 19. & seq.*

19. [Il che di più cagiona impraticabile, l'estensione, non solo da persona a persona, da caso a caso, ma anche da beni a beni, preuolendo l'osservanza ad ogni altra interpretazione del Testamento.] Rota impressa apud Tond. *refol. civil. post cap. 55. §. accedat his omnibus. fol. 127. repetita decif. 401. num. 13. part. 9. tom. 2. recentior. & in Romana fideicom. de Trossarelli 12. Maj 1653. §. idque clarè. coram Reuer. Cerro, Cardin. Orthob. decif. 354. num. 12. 13. & 14. Ror. decif. 337. num. 44. & decif. 374. n. 21. part. 11. recent.*

- [Ambedue perciò non sufficienti, è dibattute, resta indi esclusa qual si sia, à benche tacita contemplatione dell'agnatione, senza la quale ancora li Signori Senatori Betti, e Ponci, ammettono vniuersalmente l'insufficienza dell'altre, iui, e doue lei manca nullius, &c.] Ror. apud. D. V. Præsid. Melium allegat. 21. num. 48. lib. 3. repetita apud Royat. *decif. 123. num. 2. & dictum fuit in relatione, num. 2.* [Elisagerando tuttauia, che in fine venghi chiamata la Trinità à suffragio dell'anima del fideicommitente à beneficio publico, in proua all'egando il Ciriaco *confer. 96. n. 74. da tutto quel Senato riprouato, il Contr. discept. 83. n. 4. Che non ne parla il Cardinale Ortoobono decif. 113. num. 21. Che discorre fra defcentendi, pondera il concorso dell' espressa agnatione, e lo Statuto di Roma, disponente, che i figliuoli posti in condizione s'intendono chiamati; Doue che per la non vocatione, cento è mille nel caso nostro precisamente conchiudono.] D. V. Præf. Melius post alios allegat. 121. num. 52. & 53. & allegat. 122. num. 10. & 11. lib. 3. Redenasc. *conf. 74. num. 53. & 54.**

- [Alla congettura, per indurre la vocatione de posti in condizione, presa dalla legittimità, è nascita di legitimo matrimonio più volte nel Testamento repetita, non si risponde, che non venghi più da pratici allegata, come solita porsi di Stile de Notari, ed in conseguenza comunemente trascurata.] Caren. *refol. 91. a num. 25. ad 33. Ror. apud D. V. Præf. Mel. allegat. 115. num. 16. & allegat. 121. num. 38. & allegat. 122. num. 14. lib. 3. Ror. apud Tondur. *refol. 55. decif. 4. §. hinc vix, vers. vel in qualitate, & apud Contr. decif. 129. n. 5.**

23. [Ma ben si replica, haure egli per essere Ecclesiastico ristretto la condizione à nati legittimamente, non conuenendosi all'honestà Sacerdotale, fare conto de figliuoli di dannata procreazione.] Argomento l. filius 25. ff. de condit. instit. glof. in cap. faciat, 23. quest. 2. Fulgin. de *emphyt. 9. 54. n. 3.*

- [Di modo che scoprendosi da quanto si è detto, ed in appello si proseguirà chiaramente, non esservi il fideicommissio la pretensione di figurato per il concorso di causa pia à danni di Zitella, in tempo della purificazione rimasta infante, ed Orfana, non potrebbe, che sotto apparenza di pietà riputarli iniqua.] Rub. de *testam. cap. 5. ex num. 51. & in annot. ad Rotam decif. 320. numer. 128. part. 9. tom. 2. recent. Ror. decif. 77. num. 43. & 44. part. 10. recent. Bonden. collat. 19. n. 102.*

25. [Così farebbe diouerchio il rispondere alla congettura, che i figliuoli dall'essere posti in condizione s'intendono chiamati, cacciata nè motiui della reciproca, essendo nè trasuersali comunemente, di proposito, e con ottime ragioni rigettata.] V. Præf. Melius post alios, præcipue Rotam allegat. 115. num. 9. & allegat. 121. numer. 11. & seq. 40. & 56. & allegat. 122. num. 18. lib. 3. Hodierna

controuerf. 11. num. 12. & seq. Ror. apud Contr. decif. 71. num. 5. Mart. Ventur. confil. 2. a num. 275. ad 279.

[Per intelligenza poi della clausula, in *Stirpes*, e non, in *capita*, deusi auuertire, che hauendo il Testatore sostituiti all' herede grauato due fratelli, & vn fratello Cugino, potendo essi ragionevolmente insistere, per la Successione, in *capita*.] Merlin. *decif. 570. a num. 6. ad 13. & per totam, & decif. 591. ex num. 3. ac pariter per totam.*

[Volendo rimouere la perplicità il Testatore, vi aggiunge la clausula, in *Stirpes*, che perciò non s'applicano le dottrine nè motiui addotte al n. 24. Non già mai per indurre, che i posti in condizione, fossero chiamati, non operando ella simile effetto.] Iaf. *confil. 143. num. 19. & seq. lib. 2. Caphal. confil. 419. num. 74. vers. nec restitit. Menoch. de præsumpt. 76. num. 74. lib. 4. Fular. de substitut. 9. 437. num. 208. Mart. Ventur. *confil. 2. num. 376. Ibi vanissimum hanc nuncupat consuetudinem, Rota decif. 221. num. 14. part. 5. recent.**

[Ogni detractione nel Testamento del Sterzi viene prohibita, cioè di Trabellianica dal fideicommissio vniuersale, nell' heredità del Testatore in caso di morte, è di delitto.] Caren. *refol. 249. num. 11. Andri. Censal. decif. 1. uen. 42. n. 4.*

[E di falcidia dal fideicommissio particolare, nè beni del Testatore con' il fratello comuni in caso di alienatione.] Caren. *ref. 249. n. 1. & bene declarat Peregr. de fideicom. art. 3. num. 14. Mantica. de consuet. vlt. volum. lib. 7. tit. 11. sub num. 2. vers. & fideicom. singularib. Mart. de success. legal. part. 4. quest. 28. art. 2. m. 1.*

[A maggior chiarezza di quanto viene disposto dalle leggi, che niuna detractione competica à grauati di sostituzione, che termini in luogo pio.] Caren. *ref. 249. n. 1. & 7. D. V. Præf. Melius ad Cassil. de alim. cap. 9. n. 8. & 9. & cap. 35. n. 2. Ror. apud Censal. ad Peregr. de fideicom. decif. 159. sub n. 19. & dec. 162. num. 9. part. 9. tom. 1. & dec. 320. n. 9. part. 9. tom. 2. recent.*

[Essendosi valso il Testatore à bello Studio della parola, detractione, ancora nel fideicommissio particolare, dal quale nel caso presente si dibatte la Trebellianica, è per essere di rilievo.] Cabal. *refol. 186. num. 78.*

[O per essere ordinato nel Patrimonio comune de fratelli importanti quota,] Peregr. *de fideicom. art. 3. n. 11. Bonden. collat. 47. num. 57. Mart. Medic. decif. Senen. 11. num. 56. & 7.*

[Non già mai per dar materia à congetturare la vocatione, de figliuoli in condizione posti, che non s'inferisca fra trasuersali se non quado per vergenza interragibile l'indica la disposizione, che non può altrimenti verificarsi] Menoch. *de præsumpt. 76. sub n. 80. vers. ceterum. lib. 4. Caphal. confil. 419. n. 36. & sub n. 74. vers. ad quintam, & huius opinionis, tanquam veriori adhaeret Fular. de substitut. 9. 437. n. 216. Simon. de Præf. relegendus de interpretat. vlt. volum. fol. 300. sub num. 5. Anell. Amarc. *conf. 91. n. 33. Hodierna. controu. 11. num. 24. quidquid esset in descendentibus, Merlin. decif. 447. n. 7. & repetita apud Antonin. de Marin. diel. *refol. 141. lib. 1. Fular. conf. 145. num. 21.***

[Non applicandosi al caso nostro, nè la decisione del Durano 126. nè meno l'alta dell' Argues, impressa presso il Redenascio, dopo il Consiglio 17. Et specialmente al n. 152. & seq. primieramente, per esser ambedue nei nostri termini rigettare della medesima Rota, non solo nelle decisioni addotte nella

26.

27.

28.

29.

30.

31.

32.

33.

34.

nella Relatione sotto il numero 20. & 21. mà anco da altre, che s'adducano, oltre le autorità diffusamente portate.] Rota decif. 8. num. 2. par. 7. recentior. V. Præfex Melius diſſ. allegat. 115. n. 30. & 31. lib. 3. Cauagnol. decif. 12. num. 2. & ſeq. Rot. decif. 115. num. 1. par. 3. & decif. 238. num. 1. par. 11. recent. & decif. 358. par. 10. recent. & in Spoletana fideicom. 19. Aprilis 1641. coram R. P. D. Penſingero.

[Di poi, perche le ſodette Decifioni del Durano, & Argueles non s'applicano mentre lui dopo la priuatione à delinquenti in Oratione ſeparata, & diſpoſitiua, vi aggiunſero la ragione di conſervar i beni nell' agnatione, con la clauſula, *quia eius voluntas erat, &c.* Il che non ſuccede nel caſo noſtro, mentre è concepita la ragione di conſervar l'agnatione, con la clauſula, *ut bona remaneant, &c.* Che importa, non diſpoſitione, ma cauſa, illatione, & enuntiativa, che non opera quanto l'altra clauſula, *quia volo, &c.* Conforme con vn Seminario di autorità che non hanno cōtradittorio conchiude.] Redenaſch. conf. 19. num. 38. & conf. 30. à num. 17. uſque ad 133. Monet. de commut. ultim. volunt. cap. 9. ſub num. 78. verſ. ut procedat, Ciardin. contr. 219. num. 133. Seraph. de conſig. quaſt. 29. num. 11. Bardellon. in præciſis terminis conf. 99. num. 19. & 20.

[Tralaſciandoſi per hora di ſoſtenere, che quando anche ci foſſe la clauſula, *quia volo, &c.* Non per queſto la ſuſtitutione fideicommiſſaria à delinquenti ingiunta, ſi eſtenderebbe à medemi in caſo di morte, non oſtante le decifioni ſudette della Rota, & del Sordo 84. comunemente reprobata.] Caren. reſolut. 29. n. 11. & reſolut. 61. n. 4. & reſolut. 212. n. 11. Ioan. Franc. Andr. contr. 284. n. 10. & 11.

[Aggiungendoſi per irrefragabile, che il Teſtatore uel caſo noſtro, per toglier di mezzo la ſudetta diſcòlta più d'vna volta reſtrinſe la diſpoſitione ſudetta ſolamente al caſo del delitto, colla repetitione della teſtrittiva, iui, *caſu quo, & iui eo caſu operanti*, che la ragione di conſervar i beni nell' agnatione, fuori del caſo del delitto non s'habbia in cōſideratione.] Oithob. diſſ. decif. 258. n. 2. Rub. ad Rot. decif. 320. n. 97. & ſeq. par. 9. rom. 2. recent. Caren. reſolut. 91. n. 38. Cauagnol. decif. 12. num. 2. & per totam, Rot. decif. 238. num. 2. par. 11. & in Tiburtina fideicom. 16. Martij, & 27. Innij 1640. coram Eminentiſſ. Panzirolo, & in Spoletana fideicom. 11. Aprilis 1641. coram R. P. D. Penſingero, Ioan. Franc. Andr. contr. 284. n. 15. & 16.

[Oltre che il Teſtatore priuato dell' heredità il delinquente, con chiamar ad eſſa il non delinquente, & così conſolidata la ſuſtitutione in caſo di conſiſca, ſouenutale perpleſſità, ſe la di lui diſpoſitione poteſſe dirſi diretta, in odio, & fiode del ſiſco, ed in conſequentia di niun valore.] Bardellon, qui optimè in proximis terminis poſt alios exornat, conf. 99. num. 17. Barzet. inter conf. Redenaſch. 34. num. 46. Guazzin. de conſig. bonorum, concluſ. 3. limit. 17. num. 3. Caren. reſol. 29. ſub n. 11. verſ. & ſamè. Ioan. Franc. Andr. contr. 284. n. 13.

[Per reciderla dunque apporta due ragioni, l'vna, accioche i chiamati viuueſſero nel timor di Dio, & della Giuſtitia, e l'altra, perche i beni ſi conſeruauero nell' agnatione de medemi, quindi, & che non può dirſi ſuperflua, au-
Ioan. Pauli M. p. ly Obſeruat. forenſ.

corche non ſi eſtendi al caſo di morte, come ſuccedeua ne caſi del Durano, & Argueles, ne quali non ſcopolizarono i Teſtatori.] Ita ratiocinatur, & ſubdit, Bardellon. diſſ. conf. 99. ſub num. 17. verſ. adeo quoad, Barzet. inter conſilia Redenaſch. 34. num. 47. Guazzin. de conſig. bonorum concluſ. 2. limit. 17. n. 8.

[Ammettendoſi nel moriuo da Sig. Berti, e Ponti, che la prohibitione d'alienare da ſe ſteſſa foſſe nuda ſi, ſi oſſeruaua iui, perche niun'altra n'era preceduta, ed in conſequentia, che da ſe non operate, conforme ſi è detto nella relatione num. 9. & 15. e di più ſoſtegno.] Cyriac. contron. 142. num. 14. Rota apud Bouden. decif. 34. num. 8. Altograd. conf. 79. num. 38. lib. 2. Monet. de commut. ultimarum volunt. cap. 9. num. 75. in fine, & 76. V. Præfex Melius in addit. ad Caſill. de Alim. cap. 32. n. 16. ibique Rot. relegen. dec. 118. n. 8. & 9.

[Rimane perciò indubitato, che la ragione di conſervar l'Agnatione, aggiuntau i la clauſula, *quia enixa mens, &c.* Serui ſolo per veſtimento alla prohibitione, & non operi aſſoluta, e ſimplice fideicommiſſo, tanto in caſo di contrauentione, come in caſo di morte, ſecondo l'opinione più vera, è commune de Dottori nella relatione num. 16. & di queſti, che ſ'aggiungano.] Rota decif. 284. num. 8. & 9. par. 6. & decif. 15. num. 2. & ſeq. par. 7. recent. & apud Bouden. diſſ. decif. 34. num. 8. verſ. iunc talis ratio, latè Mart. Ventur. conf. 2. num. 47. & 475. V. Præfex Melius in addit. ad Caſtill. cap. 32. num. 16. ibique Rota decif. 118. num. 6. 8. & 9.

[Quanto più, che nel caſo noſtro, viene impedita l'eſtenſione da vn' fideicommiſſo all' altro, per la diſſimilitudine, diuaro, e contrarietà, militante trà il fideicommiſſo in caſo di contrauentione, che eſclude apertamente Gio. Andrea herede inſtituito, ſi reſtringe à beni frà il Teſtatore, e l'herede inſtituito commun i, capille ſolo i Maſchi, douche l'ordinato in caſo di morte aggraua anco l'herede inſtituito à cui laſcia in libertà i beni proprij, ſenza eſcludere le femine dal medemo deſcendenti, il che ſtante già ſi diſſe nella relatione, che non poteua il fideicommiſſo, diſpoſto in caſo d'alienatione eſtenderſi à quello della morte, non oſtante la clauſula, *quia, &c.* num. 6. 7. & 8. e che non s'applicaua la decifione, 83. par. 9. rom. 1. recentior. riſerta non ſolo nella relatione del Senato, mà anco nè motui, ſaluo che non foſſe licito da vn' fideicommiſſo particolate arguirſi all' vniuerſale frà di loro diuerſi, iui in detta decifione, *quis ſi particulare, & diuerſum fideicommiſſum*, non applicandoſi nel reſto detta decifione per le ragioni ſudette.] Rub. ad Rotam decif. 320. num. 85. 120. & 126. par. 9. rom. 2. recent. latè poſt alios, Ioan. Franc. Andreol. contron. 284. num. 12. & 17. Mart. Ventur. conf. 2. ſub num. 372. verſ. non tamen ex prohibitione alienationis particulariter facta de aliqua re poſſe reſſe inferri ad vocationem in vniuerſali ſucceſſione, Tondut. reſolut. civil. 47. n. 19. & 20.

[Là onde non fà di meſtieri inoltrarſe, à che la ragione di conſervare i beni nell' agnatione, ingiunta alla prohibitione d'alienare ſtij principalmente, atteſo che, venendo concepita col il participio, *prohibendo*, ne ſegne perciò la diſſe dipendenza e continuatione.] V. Præfex

Melius allegat. 110. num. 23. & allegat. 115. n. 22. & allegat. 116. n. 7. lib. 3. & in addit. ad Castill. de Alim. cap. 32. num. 17. [Implicando, contradittione, che il fideicommissio particolare in caso d'alienatione possa estendersi all' vniuersale, in caso di morte, per le diuersità accennate, che corrono euidentemente fà essi.

Ben è vero, che il Testatore vfa le parole nel motiuo de Sig. Berti, e Ponti addotte non solo preualendo della ditione, *omnia*, che tutto comprende, mà ancora della ditione, *hereditaria*, importante vniuersalità, non può però dirsi, che nel caso d'alienatione habbia voluto comprenderli altro, che i beni comuni, se non vogliamo dire, che l'altre parole, *ad hoc communia*, & *indiuisa*, siano superflue, e stiano senza virtù di operare contro l'vniuersal regola comunemente approvata.] l. 3. in princ. ff. de iur. iuran. l. 1. in princ. cum ibi notatis, ff. qui met. caus. l. si quando 112. & ibi Gottoft. litt. R. ff. de legat. 1. Bonden. colluct. 11. a. num. 29. ad 35. & colluct. 34. num. 84. & 85. Redenafch. conf. 74. num. 60. in fine, & 61. D. V. Præf. Melius allegat. 12. num. 58. & allegat. 50. num. 10. lib. 3. & in annotat. ad Castill. de aliment. cap. 57. num. 18. Rot. decif. 415. num. 27. & 28. part. 9. tom. 2. & decif. 77. n. 22. par. 10. & decif. 24. n. 12. part. 11. recent. Rota in Camerinen. hereditaria 24. Aprilis 1651. num. 5. coram R. P. D. Albergato.

44. [Tanto più trattandosi, come di già si è detto di Testamento, & disposizione fatta per vna Dottore.] Merlin. decif. 237. num. 11. & 12. cum adductis supra num. 11. Socin. lun. conf. 170. num. 30. lib. 2. Altograd. conf. 61. sub num. 66. vers. sed efficacissime, lib. 1. Rot. coram Royas decif. 127. num. 12. & apud Contr. decif. 129. num. 17. V. Præf. Mel. alleg. 51. num. 41. & 42. lib. 3.

[Anzi da ciò maggiormente risulta, che la proibitione dell' alienatione, non ristretta più à beni comuni, che à gl' altri, non si deue hauere in consideratione, se non in quanto viene corroborata colla ragione, iui, quia, &c.

Oltre, che è ben vero, che il defonto non lascia, che vna sola heredità, non è però cosa noua, che dopò lui rimanghino più patrimoniij, l'vno cioè diuiso, & l'altro commune, il che si pratica anco, quando in diuersi ragioni si lascia l'heredità, che quantunque vnica non può dirsi, che non consista in più patrimoniij, secondo la diuersità de Territorij, oue l'heredità per gratia di essemplio si ritroua sitoata,] Rota post alios decif. 177. num. 15. part. 5. & decif. 228. num. 23. & seg. part. 8. & decif. 66. num. 18. & seg. part. 9. tom. 1. & decif. 368. num. 22. & seg. part. 9. tom. 2. recent. repetita apud Royas decif. 157. & decif. 268. Cytiac. controuerf. 218. num. 10.

47. [Aggiungendosi, che il Testatore nella narrazua della prohibitione, enuncia i beni, colla qualità hereditaria, mà di poi nella dispositiua capisse ben sì l'vniuersità de beni, restringendola però immediatamente nell' istessa periodo à comuni, nè per anco diuisi frà di lui, & il fratello, che perciò hauendo egli ristretta la generalità de beni, colla qualità, e specie de comuni, ed indiuisi, necessariamente risolta solo in questi la sostituzione in caso di contrauentione.] Tiraquell. in l. si vngnam, §. bona,

num. 13. C. de remocan. donat. Tulf. practie. conclus. 101. num. 25. litt. B. Thesaur. quest. forens. 2. sub num. 1. vers. easterum si, lib. 1. Crieuel. decif. 123. num. 7. Redenafch. conf. 74. num. 11. Altograd. conf. 77. num. 20. lib. 2. Rot. decif. 154. num. 7. & 8. part. 9. tom. 1. recent. Gratian. discept. 834. num. 9. D. V. Præf. Melius allegat. 85. num. 21. lib. 2.

48. [L'osservazione fatta da Signori Senatori Berti, e Ponti nella contra relatione dal §. mà preualendo à tutte l'euidenza, fino al fine di essa, nè termini del discorso per detti Signori hauuto, non si controuerte, rispetto à che i figlij posti in conditione, in caso d'alienatione siano chiamati al fideicommissio particolare, e rispettuamente grauati mà che poi ciò s'estendi anco al caso della morte, lo che si disputta non può supponersi.] Menoc. conf. 152. sub num. 49. vers. est enim hoc, Harpreca. ad Clar. §. feudum, quest. 73. n. 2. ad med. Callan. conf. 50. num. 21. Palm. conf. 5. n. 25. Fontanell. decif. 305. num. 5. V. Præf. Melius allegat. 18. n. 76. fol. 331. lib. 1.

[Auertendosi, che la decisione §. 85. part. 9. tom. 2. recentior. e tant' altre decisioni, & autorità in essa allegate, parlano nè descendenti, e perciò non s'applicano al presente caso, nel quale si tratta de trasuersali.

Alla parola, *ipsi*, vi aggiunse il Testatore l'altra, *substitutis*, solamente per darci à diuedere, che ponendoui in appello la conditione, *si sine filiis masculis*, intendea di non comprenderli l'herede grauato semplicemente sotto la conditione, *si sine filiis*, che perciò non fù di vuoipo di repetarla inutilmente, intelligenza così chiara, e letterale, che non lascia luogo, nè à mistierij, nè à congetture del tutto aliene da sensi del Testatore.] Lille. aut ille 25. ff. de legat. 3. Rot. decif. 1281. num. 9. & decif. 304. num. 17. part. 10. recent.

50. [Il quale non può dirsi, che in altra parte del Testamento non nominasse in primo luogo i sostituiti, poçcia i di loro figlij, e finalmente i descendenti in infinito, mentre lò che haueua narrato nella prohibitione dell' alienatione, doue hauendoli solo enunciati, nel vestirla fà passaggio alla dispositiua, senso, che per esser più vniforme e prossimo, che la dispositione in caso di morte deueui abbracciare.] Mart. Ventur. conf. 1. a. n. 143. ad 251. Rot. decif. 74. n. 20. par. 10. & decif. 18. n. 2. par. 11. recent. & post alios optimè Bonden. colluct. 34. n. 109. Surt. videndus, dec. 269. sub n. 19. vers. praterea, Altograd. conf. 54. a. n. 56. ad 43. lib. 1. Merlin. dec. 237. n. 10. & Rot. in Mantuanafid. Luna 27. Ianuarij 1659. n. 9. coram R. P. D. V. Præf. Melius.

51. [Veramente se nel Testamento del Sterzi si leggesse la clausula, & *decedentibus omnibus sine filiis*, semplicemente senza l'adiectiuo, *masculis*, & per in auertenza de Sig. Senatori, ò per sinistra informatione de gl' informanti della Trinità, suppostiui il discorso de medesimi, cagionerebbe perplessità dalla semplice lettura del Testamento rimossa, mentre i figlij all' instituito, senza la qualità de Maschi, pone in conditione, doueche à sostituiti conditiona i figlij replicatamente maschi; Perloche escluso literalmente l'instituto colla ditione, *ipsi*, manifesta chiaramente la di lui volontà non comprenderui i figlij posti in conditione.] Ruin. conf. 181.

num. 3. lib. 2. Card. Otthob. decif. 1. num. 38. & 39. late Merend. inter confilia Redenafch. conf. 37. à num. 20. ad 30. cum aliis apud V. Præfide Melium allegat. 106. num. 44. & 56. lib. 3.

[Accrefce di forza al fondamento la dizione, parimente efclusiva dell' herede istituito, e de figlij in condizione pofti, inferendo il Teftatore con energia, che fi come all' vno, & di più delli trè fuffituiti ambedue mancando fenza mafchi haueua chiamato il fuperftite, così à quefti l'vltimo delli trè morendo fenza Mafchi, fuffituitiua in appreffo, fenza più oltre difenderfi in cafo di morte la Trinità, conforme dopò gl' altri à propofito fofiene.] Merend. inter conf. Redenafch. 37. num. 30. Menoch. conf. 23. num. 21. Rota coram Caril. decif. 299. n. 23. repetita decif. 255. num. 44. & 45. par. 9. tom. 2. recent. Redenafch. relegendus conf. 79. à num. 1. ad 13.

[Prefupponendofi, che per fcorfo di penna, habbino li Signori Senatori Berti, e Ponti, contro la lettura del Teftamento nella particola dell' alienatione, aggiuntoui fecondo, *in vno, vel pluribus ex ipfis superextantibus*, diuerfità fofantiale in fatto alteratiua della ragione da elfo proueniente.] Georg. Mund. conf. 7. num. 4. & conf. 20. num. 4. & conf. 30. num. 2. & 3. lib. 1. D. V. Præfes Melius allegat. 43. num. 17. lib. 3.

[Già che il Teftatore in cafo di morte, non palsò à più gradi di fuffituzione, contenendofi nell' ingiunta all' herede, e nella reciproca frà i fuffituiti, non effendofi à diuerfità di perfone non multiplica le fuffituzioni.] Redenafch. conf. 58. num. 155. & feq. Hodiern. controuerf. 11. à num. 9. ad 14. D. V. Præfes Melius allegat. 121. à num. 17. & allegat. 122. à num. 4. ad 7. lib. 3. vbi poft alias coniecturas reciproce progreflus ad plures gradus fuffitutionum, & multiplicatæ poftitionis filiorum in conditione declarant, ac refpectiue confutant, Rot. apud Contr. decif. 129. sub num. 10. verf. & ideo, Mart. Ventur. conf. 12. n. 293. & 294.

[Rimanendo quinci diminuita la fetie delle prefonioni fuppoftæ da gl' informanti per la Trinità, quantunque ammeffa non farebbe cafo, trattandofi frà trasferfali.] Fufat. de fuffitut. quæft. 437. num. 98. Hodiern. controuerf. cap. 11. num. 15. cum aliis plena manu congeftis per D. V. Præfid. Mel. alleg. 121. n. 23. lib. 3. Capyc. Latr. decif. 1. n. 21.

[Auuertendofi per cutiofità, che il Teftatore in cafo d'alienatione, in tanto inteſe di grauar e i prohibiti alienare, in quanto foſſero vnitamente tutti trè ſucceduti, ſi che à trè perfone vna fuffituzione indiuidua, s'intendeſſe fatta, conforme riſulta dal Teſtamento in quella parte, iui, *euementæ caſu ſubſtitutionis prædictæ in ſupradictis Petrum Franciſcum, & Franciſcum Andream, & Georgium Auguſtinum*, non effendoui dubbio, che quell' ablatiuo aſſolutu importi conditione riſolutiua, non effendofi purificata coſſe formalità ſudette, ſenodché due di loro ſiano premortali Teſtatore.] Rot. decif. 72. n. 4. & feq. par. 10. recent. Galuan. conf. 33. n. 9. & n. 46. Merliu. decif. 36. n. 1. & 2.

[Corroboraſſi tuttodì dall' hauer il Teſtatore nominata, & vnitamente grauat i Pietro Franceſco, Franceſco Andrea, & Giorgio Agoliniu, nel quale ſolo ſuperſtite all' herede gra-

uato, non pote, nè può hauere luogo il grauame impoſto à trè co' proprij nomi ſtudioſamente grauat.] Redenafch. conf. 74. à num. 54. vſque ad 65. Surd. decif. 125. n. 2. cum aliis apud D. V. Præfide Mel. in annot. ad Caſtil. de alim. cap. 32. num. 7. Fontanell. decif. 151. num. 5. Latr. decif. 67. n. 10. & 29. Mart. Medic. decif. Senen. 8. n. 48. & 49. Rota decif. 201. n. 4. & 16. p. 8. recent. Royas decif. 354. n. 7.

[Rinforzandofi la conſideratione dell' hauer ordinato il Teſtatore, che caducandoſi le ſuffituzioni di mezzo non impedireſſe il corſo alle ſuſſequenti in caſo d'alienatione, mà caducandoſi l'origine fondamento, ed orditura di eſſe, come è ſucceduto per la premorienza di due, non hauendo fatta prouiſione rimangono tutti inefficaci.] Rot. dec. 20. n. 9. p. 8. recent.

[Implica contradittione l'argomento da Sig. Senatori Berti, e Ponti, ripigliato dalla diſpoſitione in caſo di delitto all' altre nè caſi di morte od alienatione, quando mai procedeſſe, che di ſopra ſi è impugnato; Mentre eſſi profeſſano di ſoſtenere in tutti trè i caſi vn fideicommiſſo agnatioio riſtretto à mafchi, ed vniuerſale de beni coſi del Teſtatore come dell' herede, e pure qui nel caſo di delitto non hà conſideratione, ſe non ad honeſtare la ſuffituitio, diſpone colla parola, *ſiliu*, comprenſiua delle femine, per le quali contrarietà non può hauer luogo la combinatione di vn' fideicommiſſo all' altro.] Altograd. conf. 79. num. 28. & 33. lib. 2.

[Se le ſuffituzioni ſono frà di loro chiareſi, mà contrarie, e ripugnanti, non s'applica dunque la regola rciuale, che vna parte del Teſtamento dichiara l'altra.] Rot. decif. 11. num. 89. & feq. par. 10. recent. Galuan. conf. 33. num. 28. [Hauendo eſſa ſolamente luogo,oue ſiano diuolſe, e frà di loro combinabili.] Latr. Galuan. conf. 33. num. 30. V. Præfes Melius poſt alios alleg. 12. n. 39. & 40. lib. 3.

[Soggiungendo, che dalla Rota decif. 385. num. 12. p. 9. tom. 2. portata ſerioſamente da Sig. Senatori Berti, e Ponti, nè inſorge vna belliffima eruditione per ritorcerla, hebbe dunque la Rota per aſſolutu, che nel ſuo caſo li ſiglij poſti in cõditione s'hauereſſo per chiamati, e grauat i, in riguardo della dictione, *omnes*, poſta nel Teſtamento, ſopra di cui ſi contendea, che altrimente non poteua verifarſi, mentre gl' heredi grauat i ſotto la conditione, *ſi ſine ſiliu*, non etano, che due, doue che la dictione, *omnes*, ricerca il concorto di trè almeno.] I. non diſtinguimus 37. g. cum in pluris, fide recept. arbit. Ludouic. decif. 315. n. 12. & 15. Rot. decif. 142. n. 36. par. 10. recent. repetita apud Redenafch. conf. 58. n. 94. V. Præf. Mel. allegat. 12. num. 41. lib. 3. Redenafch. conf. 79. sub n. 9. verſ. cum duo tantum eſſent inſtituti.

[Onde eſſendo trè li ſuffituiti ſotto la detta conditione, ceſſa per tanto la neceſſità d'includerui li poſti in conditione ſuppoſto poi, che ſenza offendere la verità l'opinione della Rota foſſe per diametro contraria alla relatione del Senato in concorſo, queſta preferire ſi douea non hã dubio à quella.] Redenafch. conf. 29. n. 27. & facim̃ tradita per V. Præfide Melium alleg. 115. sub n. 12. verſ. amen, & ſi, lib. 3.

[Dalche riſultando la riſolutione de mōtiui, e rinforzo della relatione Senatoria, indubitati,

64. si talofcia di replicare al rimanente contenutor ne medefimi patendoci le conclusioni adelfo, ed all' hora firmate, non hauer alcun dubbio, e prefuppofto per impoffibile ellertene in dubbio, fi hauerebbe da giudicare l'efclufione del fideicomiffio, e non vocatione de pofti in conditione.] D.V. Præfes Melius poft alios allegat. 121. num. 44. & allegat. 122. num. 28. lib. 3. Rot. decif. 425. num. 18. part. 9. tom. 2. recent. Palin. conf. 5. fub num. 42. verf. præfertim, Mart. Ventur. conf. 2. num. 32.

65. [Per non recederfi dalla regola i figlij pofti in conditione non s'intendano chiamati, non effendo folito farfi, e non militandoui charezza inuitabile.] Idem V. Præfes Melius dift. allegat. 121. n. 30. & allegat. 122. n. 30. lib. 3.

66. [Concorrendoui ancora il poffeffo della Sterzi.] Idem V. Præfes Melius dift. allegat. 121. num. 29. & allegat. 122. num. pariter 29. lib. 3.

[E quel ch' importa più, per hauer il Senato in quefta materia coniettuale, & arbitraria in tutti i capi inclinato à fauor della medefima, conforme fi è già detto di fopra.

67. Il che ritrouato in cafo fimile il Legislatore, parueli ragioneuole di acquietarfi.] V. Præfes Melius poft alios allegat. 52. num. 1. lib. 2. per textum in hiflris emancipatus 14. in fine principij, ibi, *fic enim inueni Senatui conuiffiffe*, ff. ad leg. Corneli de falſ.

[Tacendoci, che trattaua dell' impoffibile, che tte fottituiti foltero prohibiti alienare, e in cafo d'alienatione grauati à reftituire i beni del fratello, non compresi nella fottitutone in vno di effi purificata inentre erano paffati dall' herede non grauato ne proprij in vn terzo.]

68. Petreg. de fideicom. art. 11. num. 94. & art. 44. ex num. 32. vbi Cenſal. verſ. quinto obferuo, fol. 303. Peck. de teſtam. coniug. cap. 26. num. 2. Cyriac. controuerſ. 660. num. 8. Ayllon. Lain. in addit. ad Gomez. cap. 12. fub num. 15. verſ. ibi aduertendum, cum adductis per Fuſar. de ſubſtit. queſt. 648. num. 12. [E quello che importa più il grauame era diretto all' heredità del fratello già premorto fattafi in conſeguenza patrimonio per l' additione del figlio, e ſucceſſiuamente della Sorella di queſti.] Mart. Medic. decif. Senen. 52. num. 12. Cyriac. controuerſ. 275. num. 36. Mart. Ventur. conf. 16. num. 98. & 99. Bonden. collucl. 1. num. 81. & collucl. 21. num. 27. & collucl. 36. num. 29. [Non entrando perciò la conſideratione, che poſſi il Teſtatore grauare etiamdoui ne beni dell' herede.] l. vnum ex familia 67. §. 1. duos, l. cum pater 77. §. cum pater, & §. Titio, ff. de legat. 2. l. ſi filiusfamilias 114 §. cum pater, vbi glol. in verb. exheredatos, ff. de legat. 1. Gtat. diſcept. 878. n. 13. Cyriac. contr. 283. num. 1. & contr. 284. num. 3. & 4. alios cumulat Fuſar. de ſubſtit. queſt. 648. num. 4. Hodiern. ad Surd. decif. 315. num. 1. & ſeq. & controuerſ. 38. n. 61. Valeron. de tranſact. tit. 4. queſt. 2. num. 43. Duran. decif. 10. num. 1. & ſeq. & decif. 93. num. 2. & ſeq. & decif. 119. num. 8. & ſeq. repetitæ apud Antonin. de Martin. reſolut. 240. lib. 1. ibi Rodcot. in addit. num. 6. & 7. Mart. Ventur. conf. 31. num. 1. & ſeq. Staiban. Lun. reſolut. 100. num. 1. & ſeq. Bardellon. conf. 77. num. 8. Spad. conf. 354. num. 4. lib. 2. Ioan. Anton. Bellon. conf. 55. num. 53. Rot. decif. 4. n. 1. & 2. & decif. 19. n. 1. & 8. part. 5. recentior.

69. [Mentre il Teſtatore non hà voluto, anzi hà laſciato in lui diſpoſitione aſſoluta il pro-

prio di eſſo herede, nè gl' hà per eſſo ingiunta ſottitutone, ne prohibita l'alienatione, dimodochè da queſta viene eſclufa la di lui perſona, e da quella i beni; Onde del tutto reſendefi impraticabile il Teſtamento in quella parte, e conſecutiuamente di niun valore,] ad textum in l. Sena 6. ff. de aur. & arg. legat. Mantie. de coniectur. ult. volunt. lib. 9. tit. 8. fub num. 7. verſ. hares autem, & poſt alios, & Rotam exornat Mareſcot. var. reſolut. 105. num. 15. & 16. & ſeq. lib. 2.

[Aggiungendofi in oltre hauere luogo la conſolutione ſudetta, quando il Teſtatore aggraua l'herede in coſa particolare, non già mai quando nell' heredità vniuerſale non eſſendo in tale caſo l'herede obligato reſtituire del proprio, ſe non quando hauelfe cauato de frutti dell' heredità del Teſtatore.] Gloſ. communiter recepta in l. eohæredat. 41. §. cum filio, in verb. ne buntur, ff. de vulg. Gabr. conf. 102. num. 17. & ſeq. lib. 2. cum adductis per Bellon. Lun. conf. 99. n. 21. ſeq. ac per totum, Rot. decif. 19. num. 4. & decif. 31. num. 14. part. 5. recent. Caten. reſolut. 243. num. 9. [Il che ne meno s'applica, non eſſendo l'herede grauato, che nè beni del Teſtatore, nè eſſendo venuto il caſo della ſottitutone dell' tte nominatamente chiamati, per la premortuozia di doi.

Di modo, che i beni dell' herede, o del di lui Padre fratello del Teſtatore non poteuano peruenire nelli tte ſottituiti, che à caſo e per fortuna cioè ſe folſero ſucceduti ab inteſtato, od inſtituiti dall' herede, non mai per il di lui giudicio à ſegno tale, che ſe folſero nè beui dell' herede caſualmente ſucceduti, non erano tenuti alloſſeruanza del diſpoſto da fideicommittere,] l. ſed & ſi ſic 6. in fine, ff. de legat. 3. Odd. conf. 63. n. 22. Bim. conf. 67. n. 5. Ioan. Ant. Bellon. conf. 55. n. 65. 68. & ſeq.

[Per ſuſſistenza di che vi ſi richiederebbe di più, che l'herede inſtituito hauelfe hauuta cognitione diſtinta del teſtamento, e grauami in eſſo contenuti ad eſſetto di pregiudicarſi nel caſo preſente, non preſumendoci, atreſo che ſi tratta di nipote inſtituito, à cui ab inteſtato ſi deuolueua la ſucceſſione del Zio,] Oſaſc. decif. 112. num. 12. & ſeq. Fuſar. de ſubſtit. queſt. 595. n. 38. Mart. Ventur. conf. 49. n. 72.

[E pure la ſcientia del Teſtamento, e ſottitutone nel medemo ordinate ad eſſetto di pregiudicarſi nell' herede ſi ricerca con tutte le qualità, circonſtanze, & peſi.] l. vlt. §. vlt. ff. de legat. 2. Fuſar. de ſubſtit. d. queſt. 495. num. 45. & ſeq. Rota decif. 157. num. 21. part. 3. rec. Mart. Ventur. diſt. conf. 49. num. 65. & ſeq. Contr. diſcept. 68. n. 9. Thomat. decif. Macerat. 116. n. 26.

[Taiuto più, che eſſendo egli minore dopò la morte del Zio, non può in lui arguirſe ſcientia del contenuto nel Teſtamento quantunque apparſſa nel proceſſo d'hauer egli con il mezo del Tutore, o ſia Curatore fatto pagamenti à ſgrauio dell' heredità, ed in eſſecutione del Teſtamento del Zio.] Becc. conf. 111. num. 13. & ſeq. Rot. decif. 193. num. 5. part. 2. recent. Hondeſ. conf. 33. numer. 38. vbi limitat in iactu iurato lib. 1. Maſcard. de probat. conſuſ. 780. num. 10. Odd. de fideicom. queſt. 3. num. 220. & ſub num. 228. verſ. tamen ego puto, Tomaſ. de Tur. & Cur. tit. 24. fub n. 21. verſ. & idem in minore.

[Preſuppoſto poi, che l'herede inſtituito hauelfe approuata la diſpoſitione del Zio nõ per queſto ſarebbe

farebbe impedito di separare i beni dell' Auo dall' heredità del Padre nel testamento, del quale registrato negl' atti appare posto in condizione, ed ancorche non chiamato,] Gloss. in l. Lucius, 85. in verb. libero; ff. de hered. instit. & post alios V. Præses Melius allegat. 63. num. 4. & allegat. 83. num. 10. & allegat. 121. num. 131. & 47. & allegat. 122. n. 30. lib. 3. Rot. apud eundem in addit. ad Castill. de alim. decis. 118. num. 2. & decis. 120. num. 15. & apud Contr. dec. 29. n. 5. [Gl' è però riservata la successione ad intestato ad esclusione del sostituto, come dichiara la medema,] Gloss. l. Lucius, 85. ff. de hered. instit. Ioan. Franc. Ande. controuerf. 46. num. 1. Royas decis. 110. num. 2. in fine, Mart. Ventur. conf. 2. num. 308. & num. 309. Altograd. consil. 79. num. 19. & 32. lib. 2. Rot. decis. 389. num. 3. part. 4. tom. 2. recent. Cyriac. controuerf. 365. num. 10. & latius controuerf. 536. num. 9. & 31. & 32. V. Præses Melius allegat. 64. num. 15. lib. 3. & Rot. apud ipsum post addit. ad Castill. de alim. decis. 120. sub num. 15. vers. sed solus appositus dicitur ad exclusionem substitutor. Fufar. de substitut. quest. 421. num. 23. & consil. 126. num. 16. Rodeconsad Martin. diu. resolut. 141. num. 1. lib. 1.

[Concorrendoui la volontà del Testatore ristretta a beni del fratello, à quali non s' applica la prohibitione della detractioni, quantunque il Testamento si potesse dire approvato non estendendosi l' accettazione tacita, à che il figlio si sia pregiudicato nella legittima nè meno nella Trabelianica doueure ne beni, ò sia heredità del Padre,] Fufar. consil. 52. num. 12. Ludouil. decis. 317. num. 5. & 6. & decis. 489. num. 18. & decis. 535. num. 11. & 20. Merlin. de legitim. lib. 3. tit. 2. ex num. 11. Card. Ottobon. decis. 100. num. 5. Cyriac. controuerf. 284. ad num. 84. ad 94. Rota decis. 74. num. 9. part. 8. recent. [Applicandosi detta prohibitione d' ogni detractione all' heredità del Testatore, che non graud' herede nè beni proprij nè prohibi l' alienare se non à sostituiti, da quali solamente doueua hauere principio la prohibitione, & erano grauari in calo di contrauentione, e di morte.

Là multiplicità delle sudette inspectioni, e perpleffità loro diede materia alle parti di venire fra di loro à transatione, che rinuocata in dubbio auanti il Senato, si dichiarata sussistente dimodo che seguita sopra cose per più rispetti dubiole con bona fede, e canonizzata in contradictorio delle parti egualmente pregiudica à gl' Agenti della Trinità, che si pretendono chiamati,] l. Præses, 12. C. de transact. Gratian. discipul. 476. num. 1. & 5. Fufar. de substitut. quest. 554. num. 14. & quest. 562. num. 2. & consil. 139. num. 5. & 4. Lat. decis. 68. n. 19. Redenaic. consil. 48. num. 7. Marr. Ventur. consil. 3. num. 22. & seq. Contr. discipul. 18. sub num. 25. vers. verum transactionem, & licet contrarium post alios sustinere contendant Altograd. consil. 104. num. 68. & seq. lib. 2. Valeron. de transact. tit. 4. quest. 2. num. 56. & per totam, prior tamen opinio magis recepta præxistit, Spad. consil. 311. num. 2. 9. in fine, & 10. lib. 2. Censal. ad Peregr. de fideicom. art. 40. vers. secundo obseruo, fol. 272. Monet. de commut. tit. volum. c. 5. n. 512. Rot. coram Merlin. decis. 799. n. 19. & 20. decis. 306. n. 10. p. 5. & decis. 2. num. 16. part. 9. tom. 1. recent. & coram Royas decis. 437. n. 6. & decis. 477. num. 10. & repetita apud Contr. decis. 102. & apud Censal. ad Peregr. de fideicom. dec. 51. n. 3. & in repetita decis. 67. part. 11. rec. & in Romana successions de Comitibus, 26. Iunij 1647. 9. de porsuere, & 26. Iunij 1648. 8. firmato

quod, coram R. P. D. Ghisterio, & decis. 123. num. 6. & decis. 228. num. 15. & 16. part. 10. & decis. 379. num. 8. part. 11. recent. Castil. de alim. cap. 36. §. 2. num. 69. [Doue concilia le sudette opinioni contrarie distinguendo fra il maiorasco, & fideicommissio ammettendo, che in questi vaglia la transatione, e non in quello.

Risoltando dunque dalla Sentenza del Senato canonizatoria della transatione s' ebbe per assoluta l' estinzione del fideicommissio con non esserli luogo à che in posti in condizione fossero chiamati ne che vi entrasse l' argomento della sostituzione in calo di alienatione, ò di criminalità al calo di morte. Quinci insorgue altra ragione per non receder dal già maturamente risoluto,] ad tradita per Fufar. de substitut. q. 437. n. 230. & consil. 67. num. 9. & Camuncuk. decis. 38. num. 27. [Potendo il Tribunale Sourano, che giudica con il riguardo alla sola verita del fatto fondarsi sopra le sudette sentenze, e transatione in altro processo fra le medeme parti registrate quantunque non riprodotte nel corrente] Ioan. Anton. ab Eccles. obseru. 103. n. 19. lib. 1.

[Che per necessità potesse inferirsi da quanto si discorre, che il senso del Testatore fosse importunato da gl' Agenti della Compagnia à discorre à loro fauore nella maniera, che praticano contro l' herede, tentando di spogliarla del tutto, si fosse ridotto ad vna sostituzione elusoria in calo d' alienatione non farebbe fuori di riga il sospettarlo] l. si domus, 74. in fine principij, de legat. 1. an inuicili, 8. in princ. ff. de acceptilac. Mantic. de concess. ult. volunt. lib. 7. tit. 3. n. 8.

[Questa digressione indizzata à sincerare il fatto diuersa, & imperfettamente rappresentato da gl' informanti per la Confraternita, non era bisognuevole per la sussistenza della relatione, che la riceue, da che i posti in condizione fra trasuersali per le congetture non s' intendano chiamati, se non contemprata l' agnatione fuori della quale rimangono imperfette, ue ponno vnirsi ad indurla.] Hodiern. controu. 11. n. 33. & 34. Scayn. decis. 2. n. 108. V. Præses Melius allegat. 115. n. 17. & allegat. 122. n. 25. lib. 3.

[E si ritorce, non che offendi, se si applicasse à trasuersali, ò non fosse ristretta al calo solamente di confisca, la presa da che i chiamati in vna parte del Testamento s' habbino pure per eptessamente chiamati nell' altra oue sono posti in condizione per l' argomento inrefragabile, che apportano il,] Fufar. de substitut. quest. 437. n. 191. & seq. Censal. ad Peregr. de fideicom. artic. 28. §. cisi tamen, vers. quod tales siij essent ex descendebus Testatoris, fol. 153. Ludouil. decis. 433. num. 4. Anel. Amat. consil. 91. num. 18. Capic. Latr. decis. prim. num. 12. & in proximis terminis Marius Cutell. decis. 12. num. 21. 22. & 23. Carden. resolut. 91. num. 38. 39. & 40.

[Che il fideicommissio in calo d' alienatione, per la diuersità de casi, delle persone, de beni, qualità di lui ed altro implichi contraditione coll' Ordinato in euento di morte, ue perciò si estende] V. Præses Melius allegat. 115. num. 13. lib. 3. Florian. Dulp. controu. 22. num. 9. lib. 1. [E che la ragione di conseruari i beni nell' agnatione, aggiuataui per vestimento della prohibitione non operi d' auantaggio,] Birn. consil. 42. num. 9. & consil. 146. num. 90.

[Che la sostituzione ristretta replicatamente à delinquenti non si disponi all' altre, & ancorche

77.

78.

79.

80.

81.

82.

83.

84.

85.

86.

87.

vi concorre la ragione di conseruar i beni nell' agnazione essendo consecutua, e concepita colla ditione, *ut*, che non opera per l' intento cosa immaginabile.] Bim. *confil.* 229. n. 28.

88. [Che in proposito di congettura non vaglia l' argomento affirmativamente concepito dalli descendenti a trasuersali, cioè queste congetture bastano frà descendenti, adunque suffragano anche frà trasuersali. Ma canina bene nella negatiua, non sono sufficienti ou si tratta di descendent, meno procede nè trasuersali; E per questa conclusione negatiua si ponno, alla rinfusa addurre l' vna, e l' altra classe de Dottori senza sciegliere quelli, che parlano de descendenti da gl' altri, che si ristringano a trasuersali.] V. Præfcs Melius *allegat.* 115. num. 8. & *allegat.* 122. num. 25. lib. 3. Bim. *confil.* 313. a. num. 1. ad 13.

[Che finalmente Giorgio Agostino per hauere introdotta lite assieme con il figlio a causa de fideicommissi dell' auo, e patruale non s' induchi perciò, che egli hauesse il figlio solamente posto in condizione per chiamato, e successiuamente grauato presupponendosi, che il Padre con il figlio vnitamente intentalsero la attione in riguardo, che la riserva al figlio per essere posto in condizione di succedere ab intestato suffragasse ad effetto di escludere tanto la Giouanna Sterzi, quanto la Confraternità delle pretese substitutioni conformi di già si è detto di sopra num. 78. Oltre, che consistendo l' assertione di Giorgio Agostino in materia iuris circa il fideicommissum non altrimenti opera, che se non fosse seguita,] V. Præfcs Melius *allegat.* 1. num. 31. lib. 2. & *allegat.* 43. num. 50. & *allegat.* 77. num. 13. lib. 3. Fufca. *de substit. quæst.* 501. num. 3. & *confil.* 1. num. 28. & *confil.* 39. num. 64. Atrograd. *confil.* 60. num. 97. & 98. lib. 1. Careu. *resolut.* 43. num. 27. Andreol. *com. v. vers.* 354. num. 16. Rota *decis.* 123. n. 16. part. 6. & *decis.* 245. num. 38. part. 8. *recem.*

90. [Atteso massime, che a supplicationi di Giouanna Sterzi Giordana d'Ordine del Supremo Consiglio vnite ambedue le cause di essa Giordania, cioè, e della Trinità sù giudicato a fauore di Elconora Prudentia Sterzi fu l'istitere la trasfatione esclusiua de fideicommissi. Dimodochè giudicati dal Podesta con il voto del Senato contro li fideicommissi la confessione dell' esistenza loro non pregiudica.] Gloss. fin. in *authent. possessor. C. qui pot. in pign. hab.* Roland. *confil.* 31. num. 23. lib. 3. Succi. *confil.* 135. numero 119. & *decis.* 196. num. 7.

S V M M A R I V M.

- 1 C. si cui militi in extraord. est apocryphum. Contrarium verum, ac magis receptum, num. 2. Doctores dicentes apocryphum reprobantur, n. 3. Condiuim a Federico II. Imperatore, num. 5.
- 4 Femina quibus ex iuribus excluduntur a feudorum successione.

OBSERVATIO CXLV.

- NEVITABILEM** pro concursu feodinarum cum masculis ad successionem feudi feudale seruitium non requiritis dispositionem textus in *c. si cui militi in extraord.*

dinar. ut euitarent informantes pro D. Marchione allegabant ipsum, tanquam apocryphum ad causarum feudalium decisionem non conferre, iuxta opinionem Aret. *confil.* 164. num. 3. in fine, laf. *confil.* 114. num. 4. & seq. Alex. *confil.* 30. num. 18. *vers. ad iterum*, lib. 1. & *confil.* 9. num. 8. lib. 5. Bald. in *cap. 1. de gradib. suc. in feud.* Ruin. *confil.* 15. num. 14. circa finem, lib. 1. Curt. iun. *de feud. part.* 3. n. 5.

Verum oppositionem istam modici, que nullius momenti, existeret deprehenditur, ex quo iuxta veteriorem magis receptam, & tot aliorum rationabilem sententiam de legalitate præcitati textus inuiciliter discipatur, dum a Federico II. Imperatore eadem constitutio feudalibus promulgata non controuertitur, & quia talem inter ceteras eiusdem Imperatoris leges Iacob. Ardizon. eximie apud omnes in materia feudali authoritatis registratur de verbo ad verbum in *sua summa*, cap. 150. Franc. Horoman. *de feud. cap. 15. pag.* 86. ubi rationem, seu necessitatem illius legis condendæ assignat, ibi; hanc tamen feudorum naturam aliquantulo post magnopere degenerasse, vel ille locus ostendit in *cap. 1. cui militi*. & in fendis Mantuæ obseruari testantur, Bertazzol. *confil.* 40. n. 48. Rip. Mantuæ in *sua responsio*, num. 51. & Cyriac. in *alio* num. 24. impressis post meas *allegat.* lib. 1. cum sexcentis per me cumulatis *allegat.* 8. n. 54. fol. 123. & *allegat.* 18. num. 62. fol. 329. lib. 1. quibus addo Surd. *confil.* 502. sub num. 18. *9. per hæc, vers. sed quia multi tenent*, aliter dispositionem textus prædicti deflectere satagit.

Inter quos connumerantur Bald. in *cap. 1. n. 19. de his qui fenda dar. poss.* Iason *confil.* 132. sub n. 3. *vers. ac secundo responderetur*, lib. 2. Ruin. *confil.* 18. num. 17. & *confil.* 24. num. 8. lib. 1. quibus tanquam sibi contradicentibus demptis ab allegatis in oppositum ultra quod Ruin. *confil.* 15. sub num. 14. nil firmat, sed Alexandri tantum opinionem refert, ibi, & *secundum eum*, lib. 1. Alexand. vero *confil.* 30. sub num. 18. relata opinione Bald. euitat dispositionem textus ex illius inapplicabilitate; tum quia erat feudum proueniens a Principe laico; tum quia secum asserbat seruitium militare; tum quia concessio prima ad masculos erat restricta, vt ibidem *vers. præterea tenet, & vers. præterea respondeo, iunctis principio*, & *num.* 19. lib. 1. Idem verò Alex. *confil.* 9. lib. 5. a Dec. consutari, & contra dictum consilium iudicatum, refert Paris. *confil.* 13. num. 17. lib. 1. & ex professio eidem respondet Ruin. *confil.* 16. sub num. 6. *vers. in quo Alex. & per tot. lib. 1.* & male eum sentire concludit Schrader. *de feud. part.* 7. cap. 4. num. 79. in fine, maxime cum euidenti non careat ratione; feudi enim natura regulari penitus declinata, introductoque vsu concedendi feuda, absque villo militari seruitio, vel proportionate ad sexum muliebrem ad correctionem præcedentium legum Lotharii I. & Corradi a feudi successione arcantium feminas, de quibus in *c. si quis acquisierit, de benefic. fratr. & qualis fiat in benefic. fratr. succed.* & in *cap. 1. §. cum vero Corradus, de his qui feud. dar. poss.* conueniens extitit per peculiarem constitutionem decernere, qualiter in feudo huiusmodi feminæ admitti deberent, quod præstitit Federicus illorum successor in dicto *c. si cui militi in extraord.*

S V M M A R I V M.

- 1 Concessio habetur pro feudali, quando inuestitura sit in feudum.
- 2 Clausula,

- 2 *Claufula, ad habendum, &c. iuncta claufula, faluo iure feudi, operatur, ne feudum in aliodium alienetur, Saluo iure, fi nihil adfit modificandum, difpofitionem destruit, num. 5. Saluo iure feudi, intelligitur quoad non exprefse concessa, num. 8. Saluo iure feudi, arguit illius proprietatem, num. 13. Saluo iure feudi, restringit facultatem alienandi quosque inueftitura continuat, num. 8. Sed contra, num. 19.*
- 3 *Fendi mentio in dubio intelligitur de proprio. Alienatio in praedictum agnatorum est prohibita, n. 6. In concessione iura terrarum censentur referantur, n. 7.*
- 4 *Dictio, praedicti, addita claufula, faluo iure feudi, reperit improprietatem feudi ex concessione resultantem.*
- 9 *Feudum concessum cum claufula, & cui dederis in feudum, remaneat proprium. Nouum cum assensu Domini alienatur, n. 10.*
- 11 *Inclusio vniuius excludit alterius.*
- 12 *Consuetudo Mantuae alienandi feuda feminis etiam notoria.*
- 14 *Feuda regulariter à Principibus supremis prosequuntur.*
- 15 *Claufule inueftiturarum alterantes feudum in Germaniam non attenduntur.*
- 16 *Curia Podij de feudo inueftiti ab Episcopatu Mantuae de to per quencunque contractum liberè disponunt.*
- 17 *C. i. de feud. non habent. propr. feud. natur. declaratur.*

OBSE RVATIO CXLVI.

IN TENTIONI D. Marchionis clausulam, *saluo iure praedicti feudi*, in concessione Aloyisio facta non obesse, quin potius plurimum prodesse praeter cumulatam in decisione, *§. quae sanè*, impressa apud nos in addit. ad Castill. de aliment. decis. 108. inferius dicenda demonstrant.

Neque enim deservire poterat interpretationi eiusdem concessionis, quod nimirum intelligeretur facta in feudum; aliunde siquidem, & ex toto contextu inueftiturae idem apertissime colligebatur, maxime cum concessio expresse cantaret in feudum, & saepius feudalis proprietates ipsa exprimeretur, Corn. consil. 16. circa prin. lib. 1. Nat. consil. 460. num. 7. Rota decis. 344. num. 1. part. 6. recent. & in Meleuitana feudi, 26. May 1651. in princ. coram R. P. D. Royas, inter eius impressas decis. 452. & 21. Iunij 1652. in princ. vers. ex hac feudi qualitate coram R. P. D. meo Veroffio, Giurb. de success. feudi, §. 1. gloss. n. 1. & seq.

Sed fuit appositum ad remouendam perplexitatem, quae oriri poterat ex praefambula clausula, *ad habendum, &c.* latissime extensa cum reduplicatiua, *sine contradiçione*, num scilicet is, in quem vigore facultatis amplissime disponendi feudum huiusmodi alienari contingeret, illud in simplex aliodium reciperet, ad textum in cap. 1. de feud. non habent. propr. feud. n. 10. Olasc. consil. 16. num. 10. Rosental. de feud. cap. 9. consil. 38. per tot. cum adductis per Dextar. decis. 77. num. 42. & decis. 28. num. 46. Monach. de rell. feud. interpret. cap. 39. num. 42. & seq. Giurb. de success. feud. prelud. 4. num. 33.

Quoniam verò, si clausula praedicta simpliciter fuisset concepta *saluo iure feudi* in dubio rectum importaret, Doctores, & gloss. in cap. 1. §. praeterea quid sit incert. Menoch. praesumpt. 95. num. 1. lib. 1. Becc. consil. 101. num. 22. & seq. Surd. consil. 460. num. 17. Latat. de feud. part. 7. dilucidat. 21. num. 30. Monach. de rell. feud. interpretat. cap. 1. num. 23. & seq. Giurb. de success. feud. §. 2. gloss. 7. sub num. 1. vers. in dubio feudum, & num. 5. Schrad. de feud. part. 2. cap. 4. num. 66. Idem eadem clausula adiecta quoque extitit dictio, *praedicti*, quae ita modificat, & restringit virtutem clausulae, *saluo iure feudi*, ne obset praecedenti inproprietati, franchitiae, & alienabilitati eiusdem feudi, ad gloss. in Litem labeo, §. sed si parè, ff. de iur. iur. Becc. consil. 74. n. 14. Surd. consil. 487. num. 4. & consil. 572. num. 6. & optime deducitur in decisione dict. §. quae sanè, vers. ea quippe clausula, impressa apud nos in addit. ad Castill. de aliment. decis. 108.

Vnde cum subesset, in quo clausula huiusmodi modificare, & restringere posset, inde propterea extendi non debet, ut in tori feud. inproprietatem, Franchitiam, & disponendi arbitrium extingueret, in quibus terminis procedunt, Olasc. decis. 164. num. 9. & seqq. ceterique ex aduerso adducti, ut ad rem subtiliter ratiocinantur, Surd. dicto consil. 572. n. 37. Manent. de contrah. l. uellat. q. 1. n. 31. & 32. & consil. 44. n. 58. & 59.

Ceterum quia haesitari non sine fundamento potuisset, an iunium praefatio agnatis quoque faueret, ne feudum in extraneos, aut remotiores alienari posset, contra textum in cap. 1. de feud. sine culp. amit. & in cap. 1. §. hoc quoque de success. feud. late Surd. decis. 343. num. 19. & per totam. Idem immediate subiungitur clausula, *saluo iure praedicti feudi* (Ecclesiae & Episcopo) non autem aliis descendentibus ab Aloyio, seu causam ab eis habituris. Quemadmodum regulariter in concessionibus feudis saluo praeservari consueverunt non solum iura Domini, verum etiam cuiusque alterius, & sic agnatorum praecipue, Mart. de clausul. 35. n. 1. part. 2. Clarin. controu. 49. n. 62. Milanens. decis. 8. n. 67. lib. 1.

Adeo ut etiam quoad Ecclesiam eadem clausula, *saluo iure feudi*, in expressis in concessione dumtaxat locum sibi vindicat, veluti quod inuestiti renouationes facere teneantur, & non nisi feudo durante apud ipsos, aut eorum successores, etiam ex titulo singulari acquisitionis expungentes, praelatione dominis salua facultate trantur, Burlat. consil. 80. num. 26. & 32. & consil. 137. num. 13. & seq. & consil. 171. num. 34. & 37. Mart. consil. 137. num. 16. Schrad. de feud. part. 6. cap. 3. num. 38. Rosental. de feud. cap. 9. consil. 38. num. 4. Rota decis. 287. num. 2. part. 1. & decis. 167. num. 43. part. 5. recent. & apud Cenc. de cens. decis. 402. num. 1. & 2. & in Romana deuolutionis bonorum, 3. Iunij 1652. in princ. vers. quamvis consensus, coram R. P. D. meo Veroffio, nunc impressa apud nos in addit. ad Castill. de aliment. decis. 74. confirmata 11. Decembris 1652. coram R. P. D. Bichio.

Hinc apertissime deducitur admodum inter se diuersa praexistere, quod feudum concedatur pro se, & heredibus, & cui in feudum dederis, quo casu adhuc propriam feudi naturam retinet, ex claro textu in cap. 1. de feud. propr. feud. natur. Monach. de rell. feud. interpret. cap. 39. num. 45. nec mirum quia per huiusmodi concessionem in nihilo prorsus feudi nouiter acquisita natura alteratur, quin potius feudo naturaliter inest, ut de consensu Domini

Domini à primo acquirente alienari valeat, gloss. communiter recepta in cap. 1. §. hoc quoque de success. feud. & est text. in cap. 1. si fuerint quibus mod. feud. amitt. Surd. consil. 440. num. 31. Corlet. consil. 17. num. 5. & seq. Milanens. decis. 3. num. 40. & sequent. lib. 1. Rosental. de feud. cap. 9. conclus. 66. Hartman. Pistor. quest. forens. 4. sub num. 6. & per tot. lib. 2. Kirch. discept. feud. cap. 5. num. 6. latè Monach. de reit. feud. interpretat. cap. 52. n. 18. 28. & 31. cum adductis per Giurb. de success. feud. pralud. 5. n. 40. & seq.

Aliud verò quod concedatur cum absolutissima facilitate alienandi non restricta ad acquirentem, sed extensa ad quoscunque feudi successores, cum clausula, *saluo iure predicti feudi*, ad Dominum coarctata; dubio enim procul intelligitur de aliis iuribus concernentibus feudum præter expressè concessa, quæ cum implicantiæ cum feudi proprietate habeant, idèd præseruata dici nequeunt, eoque minus quoad agnatos, quorum intuitu nihil omnino præseruatum dicitur; siquidem referuntur includens iura dumtaxat Episcopi, & Ecclesiæ aliorum iura excludere necesse est, l. cum prator, ff. de indic. Schrad. de feud. part. 10. sect. 19. num. 63. Giurb. de success. feud. §. 2. gloss. 10. num. 22.

Præterquam quod conclusio forsan procederet, si aliunde de feudi istius franchitia, & quidem ex pluribus aliis ponderatis non liqueret, & præter alienabilitatem ex clausulis concessionis in feudum adiectis inducta quoque ex consuetudine notoria non concurreret, ob quam feuda Mantuæ cuiuscunque generis etiam Ecclesiastica in commercio præexistere, hypsis, atque tonsoribus, quin & feminis patet, Cyriac. contron. 113. num. 20. dixi allegat. 1. num. 64. lib. 2.

Eaque propter casui nostro applicationem non recipit conclusio illa, quod clausula, *saluo iure feudi*, apposita inuestituræ habenti clausulam, & cui dederis, feudum in reititudine, atque alienabilitate reintegret, Morot. respons. 30. num. 2. Olasc. consil. 16. num. 11. Rosental. de feud. cap. 9. concl. 39. per tot. & conclus. 41. num. 20. Monach. de reit. feud. interpretat. cap. 39. num. 43. Giurb. de success. feud. pralud. 4. sub num. 25. versic. nisi saluo iure feudi;

tum quia in casu nostro strictè admodum concipitur; tum quia pluribus ex aliis feudi improprietas resultat; tum quia præcitati Doctores loquuntur cum supposito habilitatis terminorum, ut puta quod feuda proueniant à Principibus supremis, iuxta eorum naturam & reititudinem, ad text. in cap. 1. de natur. success. feud. cap. 1. quis dicitur Dux, cap. 1. ibi, à Principibus Italicis, de prohib. feud. alienat. per Federic. Frecc. de subfeud. lib. 2. quest. 35. num. 18. Giurb. de success. feud. §. 2. gloss. 13. num. 10. tum demum quia Rosental. alique plures ex feuditis transiunt iuxta morem Germaniæ, ubi clausulæ inuestituræ quantumvis amplissimæ feudum à reititudine declinantes non attenduntur, Garzon. de form. ad feud. recipien. n. 81. in fine, & num. 82. Monach. de reit. feud. interpretat. cap. 38. n. 53.

Vtius etiam seu obseruantia plurimum confert ad elidendam vim clausulæ, *saluo iure dicti feudi*, seu ad interpretandam virtutem eiusdem clausulæ; quippe quoniam Gonzagiaci ab Ecclesia inuestiti; erga eam iure feudi qualescunque illud sit, & iuxta illius improprietatem tenentur, at nihil impedit ipsosquin portiones, seu terras feudi Curizæ Podij ad proprium, ad decimam, censum, vel ad

liellum concedant, quemadmodum in effectus, & propter ipsos placet ad formam facultatis sibi attributæ, disponunt Bufar. consil. 49. & 50. Olasc. consil. 23. num. 6. & alibi sæpe, nec controuertunt informantes; ergo aliud est concedere rem in feudum pro se, & hæreditibus, ac cui in feudum dedetis; aliud verò inuestrere de feudo cum facultate ad libitum disponendi sine contradictione Episcopi, & successorum Domino irrequisito, saluo iure predicti feudi; hoc namque posteriori casu improprietatem feudi retinet; in illo autem à feudi reititudine nunquam declinasse censetur, dicto c. 1. de feud. non habent. prop. feud. natur.

In tantum quod huiusmodi clausulæ, *saluo iure feudi*, præter modificationem in eo, ne possit in aliodum concedi, facultatem alienandi relinquit illatam, & ultra durationem concessionis perpetuat quicquid esset in aliis concessionibus non tam amplè conceptis; quo casu eadem clausula, iuxta Domini præseruat etiam in eo, quod ultimus ex vocatis alienare nequeat, Rota in Mantuana feudi, 28. Ianuarij 1666. in fine, coram R. P. D. mao Cerro, & prius num. 6. decis. 453. num. 12. part. 1. recent. At non sic in casu nostro, in quo præter clausulam, *ad habendum*, latissimè extensam, concurrit etiam clausula, *sine contradictione*, ad Rotam in casu magis dubitabili decis. 287. in fine, p. 1. rec.

S V M M A R I V M.

1. Successor non heres non tenetur ad debita predecessorum.
2. Causa obligationis cessante, cessat & ipsa obligatio.
3. Interesse super simpliciter credito consequi nequit. Non consequitur ab eo qui liberalitatem exercet, num. 4. Quando exigi valeat, num. 5. A sponte dante recipi potest, num. 6. Vt à Mercatore consequi possit requisita, num. 8. & num. 9. Nominatione iusta cessat, num. 11. Promissum non debetur, nisi probetur, n. 23. Ex dilatione ultro data non percipitur, num. 26.
7. Iannensis, ergo Mercator.
10. Censui in casu nullitatis, qui se obligauit tenetur sortem restituere cum fructibus.
12. Iura omni iure prohibita.
13. Promissio manutendi credendum ad iuras non extenditur.
14. Emulio in datione in solutum debetur. Contrarium qui teneant, n. 15. Impugnati, n. 16. Non debetur nominis debitoris in solutum dati, num. 17.
18. Regressus ad iura primæ competit facta illorum reformatione.
19. Emulionis actio non competit quoad illicitè promissa.
20. Fructus indebitè exacti in sortem computantur.
21. Cessionarius quoad interesse iure suo vitium non ceditis.
22. Gratian. discept. 920. reprobatur, & n. 23.
24. Soluere quis velle non presumitur id, ad quod se non teneri insistit.
25. Correspetui dicitur actus, quando vnus sit contemplatione alterius.
27. L. per diuerfas, & l. ab Anastasio, C. mand. dispositio non habet locum in cessione equalis pretio inita.
28. Nomen debitoris licet minoris emitur. Fallit ubi subesse potest compensatio, n. 29.

OBSERVATIO CXLVII.

REVRES annuos Cenfus fuper Tracta, ac Datio Salis Sereniffimus Dux Vin- centius erga diuerfos Ianuenfes impo- fuit, ad quorum folutionem Sereniffimus Dux Ferdinandus eo, quia à paterna hereditate fe abftinuerat, creditoribus ipsis acquiefcentibus non teneri declarauit, rationibus deductis per Mart. confil. 161. ex num. 7. & per totum, & faciunt latiffimè tradita per Cenc. de cenf. quæft. 19. à numero primo, & quæft. 21. numero primo, & 12. Leotard. de ufur. quæft. 46. numero trigefimo, ubi quod cenfus fuper dactis validus cenfeatur ad præ- iudicium confuetudinis, Hodicr. controu. 43. n. 43. & feq. Surt. confil. 210. num. 62. Tapia, decif. Senat. Ital. 23. num. 89. & feq. Rot. apud Contr. decif. 121. num. 2. ac per totum.

Vnde ex huiusmodi declaratione refoluta, remanet obligatio fufcepta per Communitates Montisferati pro earum debitis de foluendo fex pro centenatio ad exonus Sux Celſitudinis totidem, vt præmittitur foluentis Ianuenfibus; iſto enim præſuppoſito ceſſante, fuper quo funda- ta præexiſtebat prædicta Communium obligatio foluendi intereſſe in reſeſtionem paſſi per Suam Celſitudinem, ipſa quoque obligatio ceſſabat, l. Titia Seio, 89. §. uſuram, ff. de legat. 2. Crauer. confil. 320. numero ſecundo, in fine, Gam. decif. 110. numero vigefimoquarto, Colet. de proceſſ. execut. part. 1. cap. 10. num. 136. Roderic. de ann. reddit. lib. 3. quæſt. 4. num. 42. Cancer. variar. reſolut. part. 3. cap. 7. num. 45. Leotard. de uſur. quæſt. 29. num. 14. & 15. Olca de cef. fur. tit. 6. quæſt. 2. ſub num. 32. verſ. Quæ laudat, & optimè in ſimili cauſa de Neta exortauit Senatus in decifione, §. His ſtatibus, Minuſve ſub titulo tranſactionis intereſſe conueniunt, fuper ſimplici pecuniarum credito licitum euadere potuit, Leotard. de uſur. quæſt. 43. num. 15. Valeron. de tranſact. tit. 5. quæſt. 5. num. 43. & 44.

Èaque propter Sereniffimus ab omni nexu obligationis omnino ſolutus exercendo liberali- tatem, ac munificentiam in Ianuenfes, ipsis ſane in ſolutum dare potuit credita illius cum Communitariis, quoad capitale, ſecus uero ciſdem iniungente onas annuatim ſoluendi ſex pro quolibet centenatio ſortis, ad quod cetè conueniri nullatenus poterat. Quia intereſſe non debebat eo co, qui cum præcedente illud libe- raliter ſe geſſit, & Roderic. de ann. reddit. lib. 3. quæſtione ſeptima, numero vigefimoſexto, Leotard. de uſur. quæſt. 71. numero vigefimoquarto. Et tanto minus, quia vt pinguior euaderet liberalitas, & munificentia erga externos non concurrentibus lucro ceſſante, aut emergenti damno ſubditas Communitates de ſex in ſingula centum, & annos occasione crediti ſimplicis, ac peconiaij grauari non decuit, latiffimè Leotard. de uſur. quæſt. 74. num. 1. & ſeq. & quæſt. 75. num. 1. & ſeq. Cytiac. controuerſ. 526. num. 8. & ſeq. & controuerſ. 540. ex num. 17. & controuerſ. 682. num. 17. Straiban. iun. de interſſ. quæſt. 16. per totum, & quæſt. 18. pariter per totum, & faciunt tradita per Oleam, de cef. fur. tit. 6. quæſt. 2. num. 35. Bonden. colluſ. legal. 13. num. 71. & ſequent. riſque ad 115. Quicquid fuiffet ſi Communitates, ob retardat-
Ioan. Pauli Melij Obſeruat. forenſ.

tam debiti earum ſariffactionem liberaliter ali- quid ceſſionariis earundem creditoribus impen- diſſent, ad tradita poſt alios per Leotard. de uſur. quæſt. 1. numero trigefimoquinto, Ciarlin. controuerſ. 29. num. 70.

Nec obſtat quod Communitates non obliga- tar ad intereſſe ex perſona Sereniffimi cedentis ad illud obſtringantur ex qualitate Ianuenſium, qui ceſſionem reportarunt tanquam Mercatorum, iuxta illud, Ianuenſis, ergo Mercator, Rot. Gen. decif. 139. n. 9. & 14. Mart. Medic. decif. Senen. 14. ſub n. 29. verſ. & quod Genua. Quippe quoniam ad effe- ctum, vt etiam Mercator conſequatur intereſſe, ſiue lucri ceſſantis, ſeu damni emergentis plura requi- runtur, & inter cætera, quod ſi pecunias à Com- munitatibus ipsis vigore ceſſionis debitas ha- buiffent, lucrum aliquod aſſecuti fuiffent, aut à damno ſe exemiffent, quodque aliter id præſta- re nequaquam potuerint, Antonin. de Amat. reſo- lut. 27. numero duodecimo, Zach. de Salar. quæſt. 17. num. 12. & 13. Ioan. Carol. Antonell. de temp. legal. lib. 1. cap. 58. numero ſecundo & tertio, late Gratian. diſcept. 819. num. 1. & ſeq. & diſcept. 987. num. 8. & 9. quos, & plures alios ſequitur Bonden. diſta colluſ. legal. 14. num. 74. & ſeq. Rot. apud Metlin. de pignor. decif. 29. num. 5. & decif. 304. num. 33. part. 9. tom. 1. recent. & coram Carill. decif. 57. num. 2. & coram Orthobon. decif. 92. num. 3. Man- gil. de enuſ. quæſt. 180. ſub n. 23. verſ. ſecundo quod, Contr. diſcept. 91. num. 14.

Et quauis non delin- quit, qui prædictam pro- bationem in indiuiduo lucri ceſſantis, aut dam- ni emergentis præciſe ex non facta ſolutione de- biti eueniſſe non requirant, ſed conſideretur, ve- riſimilitudinem, & præſumptiones ſufficere de- fendunt, Ruin. confil. 104. num. 6. lib. 1. Leotard. de uſur. quæſt. 75. num. 11. Rot. apud Zach. de Ca- meral. oblig. decif. 140. num. 6. cum aliis apud Bon- den. colluſ. legal. 14. num. 75. Nihilominus iſtud non releuat non ſolum, quia prior ſententia præ- ponderat; Verum etiam, ac multo magis, quia non liquet, nec de aliqua damni emergentis, aut lucri ceſſantis præſumptione.

Sicuti neque reſiſtit, ſeu non applicatur con- ſideratio deſumpta ex eo, quod cum Ianuenfes cenſus emerint cum promiſſione Venditori in calum nullitatis, aut inſubſtentiæ cenſum reſ- fundendi damna, & intereſſe, quæ ſtipulario reſtitutionem ſortis cum fructibus in conſtitu- tionem cenſuum importat, vt poſt Rot. in quam- plurimis decifionibus animaduertit Cenc. de cenſ. quæſt. 19. numero quadragefimoquinto, Ludouil. decif. 364. num. 4. & ibi Beltram. num. 5. Mart. Me- dic. decif. Senen. 30. num. 11. & decif. 31. num. 16. Andr. Cental. decif. Lucen. 82. num. 45. & ſeq. Rot. decif. 48. num. 25. & ſeq. part. 8. recent. Ea ratione, quia aduerſus Communitates conſuſiſtis nulla prorsus competit actio, vt de ſe patet, minuſve contra Sereniffimum Ferdinandum, qui nec patris heredem eſſe voluit, nec quicquam de illius bonis poſſidebat.

Præterquam quod per dationem inſolutum de nominibus debitorum cenſus extincti reman- ſerunt, Cenc. de cenſ. quæſt. 107. num. 17. & ſeq. & poſt traſl. Rot. decif. 189. & 290. Leotard. de uſur. quæſt. 27. num. 64. Mart. Medic. ad decif. Senen. examinat. 41. num. 4. & decif. 67. num. 2. & ſeq. Cytiac. controuerſ. 62. num. 5. & 6. Giub. obſeru. 83. à num. 8. ad 13. Specrell. decif. 40. à num. 54. ad 58. Alzograd. confil. 4. num. 38. lib. 1. Carcin. reſolut. 90.
C c c num. 11.

num.12. Mart. Ventur. *confil.* 10. num.153. & 206. Contr. *discept.* 34. num.1.2. & per totam, Ioan. Carol. Antonell. *de tempor. legal.* lib.1. cap.27. num.5. & sequent. vbi in effectu concludunt, quod per transfusionem vnus contractus in alterum inducatur nouatur, maxime quando subest diuersa causa in secundo, veluti munificencia, & liberalitas contradistincta penitus à vinculo præcedentis obligationis, ac intercessit quietatio quoad primæua stipulationes; Itavt propter extinctionem census interesse alterius non deberetur vt diximus, & comprobat Rot. apud Cenc. *de cens. decif.* 336. numero quarto, & coram Buratt. *decif.* 767. vbi addent. *littera A.* & coram Carill. *decif.* 150. numero septimo, & octavo. Cùmque novatio ex transfusione vnus contractus in alterum, atque omnimoda corundem contractuum incompatibilitate insurgat; consequens ideo fit, vt ad facti speciem non applicentur, Mart. Medic. *decif.* Senen. 66. numero octavo, Hodiern. ad Surd. *decif.* 187. & Senatus in præcitata *decisione Nat.* §. nec facit doctrina Bald. Seu magis optimè retorqueantur, quemadmodum, & ipsi subdunt, Mart. Medic. *dicta decif.* 66. numero quadragesimo septimo, Hodiern. ad *dictam decif.* 187. numero quinto. Ibi non refutet incompatibilitas contractuum, Mangil. *de euic. quest.* 27. numero 8. late Ioan. Franc. Andreol. *controuerf.* 373. num.6. & seq. Pasqual. *quest.* 365. sub num.4. vers. & quia.

Quemadmodum nec obstitit promissio Suez Celsitudinis manutenendi debitoris cellas reales, veras, & exigibiles, quippe quoniam ad vsuras omni iure vetitas, Rot. *decif.* 301. num.32. & sequent. parte quinta recent. repetita apud Merlin. *decif.* 409. Leotard. *de vsur.* *quest.* 2. num.25. & sequent. Georg. Mund. *confil.* 9. num.46. & seq. lib.2. Gibalin. *de vsur.* lib.1. cap.7. artic.1.2.3. & 4. tom.1. Promissio huiusmodi non extenditur, Socin. *confil.* 253. num.12. in fine, lib.2. Surd. *decif.* 260. num.2. Farinac. *confil.* 15. num.30. & 31. Leotard. *de vsur.* *quest.* 79. num.2. & dicitur *infra*, *Suum officit.*

Tandem non officit promissio euictionis amplissimæ concepta cum regressu in casum illius ad primæuas obligationes, tum quia istud ex natura dationis in solum provenit, Theaur. *quest.* 88. numero sexto, lib.2. Hodiern. ad Surd. *decif.* 266. numero secundo, Rot. *decif.* 278. num.21. part.5. recent. Mangil. *de euic. quest.* 144. num.34. Tum quia supposito etiam, quod contraria opinio sustineretur, nec competeret regressus, Surd. *dicta decif.* 266. numero quarto, & per totam, cum adductis per Mart. Medic. ad *decif.* Senen. *examinat.* 47. num.17. & seq. And. Censal. *decif.* Lucen. 62.

16. Num.17. Quod tamen impugnant cumulat per Merlin. *de pignor. & hypothe.* lib.4. *quest.* 150. à numero decimo, ad vigesimum, Cenc. *de cens. questione* 107. num.21. & seq. & *quest.* 114. num.12. & seq. Salgad. in *Labyrinth. credit.* part.1. cap.18. sub num.57. vers. imò, & nec, Altograd. *confil.* 16. num.8. & 9. lib.1. Cyriac. *controuerf.* 500. numero vigesimo primo. Tum quia speciale videtur in præsentī casu, vt non competat regressus secuta euictione rei insolutum datæ, ex quo in solum datio emanauerit de nomine debitoris, Statil. Pacitic. de Saluian. *inspelt.* 3. cap.2. num.55.4. Merlin. *de pignor. & hypothe.* lib.4. *quest.* 150. numero quinto. Partes occurrendo huic controuersia patetum peculiare incurrunt, vt in casum euictionis

iura primæua censcerentur præseruata, iuxta cautellam, de qua Doctores apud Altograd. *confil.* 16. sub num.6. vers. nisi fuerit, lib.1. Mart. Medic. *dicta examinat.* 47. num.23. Merlin. *de pign. & hypothe.* lib.4. *quest.* 150. num.20. & 21. Cyriac. *contra.* 500. num.30. Anton. de Marin. *resol.* 42. num.7. lib.1. ibique Rodoc. Olea *de cess. lur.* tit.5. *quest.* 13. num.23. & tit.7. *quest.* 3. num.46.

Non officit inquam promissio euictionis, cum non applicetur questio Iuris mox examinata, dum in facto euictionis consideratio aliqua non cadat; siquidem Communicantes prætendunt se non teneri ad liuellos in stipulationem deductos, non ex eo quod aliqui ipsorum intercesserit euictio, sed ex eo dumtaxat, quod omni iure prohibiti præexistant, ac consequenter in hac parte euictio non subsistat, Tiracquel. *de retract. lignagier.* §.1. gloss.9. numero trigesimo quarto, Mangil. *de euic. quest.* 104. numero vigesimo secundo, & vigesimo tertio, & *quest.* 173. num.6. Anton. de Marin. *resol.* 108. num.16. & 17. lib.1. Georg. Mund. *confil.* 12. num.35. lib.2. & diximus supra, §. quemadmodum non obstitit.

Superius dicta eo fortius sibi locum vindicant aduerfium D. Capitaneum Manacordam omni prorsus prætextu delictum conueniendi ab Agentibus Communicatis Montificali liuellos super capitali duplarum quatuorcentum duodecim per Ianuenses de Pasqua sibi cello, itavt indebitè exacti in sortem omnino excomputari debeant, Bellon. *confil.* 20. num.25. Leotard. *de vsur.* *quest.* 7. numero octavo, & *quest.* 63. sub num.26. Cyriac. *controuerf.* 542. num.3. & 4. V. Præf. Melius allegat. 53. numero sexto, & allegat. 86. num.28. lib.3. Georg. Mund. *dict.* *confil.* 9. num.55. lib.2. Merlin. *decif.* 409. num.29. repetita *decif.* 301. part. recent. Surd. *confil.* 194. num.10. & seq. Buratt. *decif.* 160. num.11. Rot. *decif.* 408. num.31. & 32. part.9. tom.2. recent. Sperell. *decif.* 91. num.85. & 86. Contr. *discept.* 97. num.10.

Ex supposito etiam, quod penes ipsos de Pasqua tanquam Ianuenses, & cæque propter Mercatores capitale cellum fructus legitime gigneret. Quandoquidem ratio mercaturæ cessat in ipso Manacorda, similique facultas continuandi in exactione liuellorum, ad latissime tradita per Leotard. *de vsur.* *quest.* 29. numero duodecimo, & seq. Olea *de cess. lur.* tit.6. questione secunda, ex numero vigesimo septimo, ad 45. Surd. *de aliment.* *quest.* 42. numero vigesimo secundo, vers. contraria, Staiban. *de interest.* lib.2. *quest.* 1. num.51. & 52. & 53. & 54. folio 125. Quæ tamen ex abundantia dicta sunt, quia nec Serenissimus interesse stipulari, multoque minus illud cedere Ianuensibus potuit, ob dilationem Communicatis vtrò concessam, siue ac multò magis ob illarum impotentiam, vt reprobat Grarian. *discept.* 920. in præcitata *decif.* adducto dicto §. nec facit, prope finem, suffus descendit Rot. apud Fenz. *ad Statu. Vrb.* *decif.* 91. §. neque verum est, repetita *decif.* 507. part.4. tomo tertio recent. & apud V. Præsidem Medium allegat. 12. folio 213. libro primo, & faciunt tradita per Leotard. *de vsur.* *quest.* 84. numero trigesimo primo, & sequenti. Vbi requirit probationem interesse.

Eoque magis, quia in facto non iustificabatur præsupposita destinatio istius crediti per Suam Celsitudinem ad se redimendum à maiori interese, non quidem erga Ianuenses; implicabatur enim Principem de extinctione debiti cogitante,

19.

20.

21.

22.

23.

24.

tasse, ad cuius solutionem fe nullatenus teneri
 sedulo proficebatur, Rot. apud Bonden. *collucl.*
legal. decif. 4. num. 16. Merlin. decif. 773. num. 4.
 Rot. *decif. 176. num. 7. part. 8. & decif. 284. num. 43.*
 & *sequenti. part. 9. tom. 1. recent.* Nec vllibi de
 onere alterius interesse liquebat, quo etiam præ-
 supposito intento fe eximendi ab eo excludeba-
 tur; dum pecunias ab ipsa Communitate exi-
 gendas vti præ oculis habuerit, vt liberalitatem,
 & munificenciam exerceret; isti namque actus
 obligandi Communitatem ad sex pro centena-
 rio, & dationis in solutum à mera liberalitate
 prouenientis respectiuitatem præferentes ad
 inuicem inelle dicebantur, Gratian. *discept. 1. 4. n. 4.*
 & *discept. 692. n. 41. & seq.*

Ex remissione verò soluendi capitale collata
 in beneplacitum Communitatis pactio limita-
 ta pro interesse licita fieri non potuit; ea ratio-
 ne quia dilatio solutionis implicitum habet mu-
 tuum, adeo vt creditor differendo solutionem
 perinde faciat, ac si acceptam pecuniam à de-
 bitore eandem ei mutuaret; quo casu non con-
 sistit aliunde de interesse illud percipere nequis,
 Rot. coram Millin. *decif. 21. num. 1. & sequenti. &*
decif. 772. per totam. part. 4. diuersi. Molin. de contr.
tract. disput. 308. num. 10. Bonacin. de contr.
disput. 3. quest. 3. punct. 6. num. 1. Leotard. de resor.
questione 16. num. 50. Gratian. disceptat. forens. 311.
num. 12. 14. & 17. Quicquid in oppositum sentire
videatur, Scac. de commerc. & camb. §. 1. quest. 1.
num. 463. & 464. quem sequitur Senatus in dicta
decisione Nura, quibus addo Ledefm. in summ.
part. 2. tractat. 8. cap. 35. conclus. 4. quem refert, &
sequi videtur, Dian. resolut. 4. part. 1. tractat. 8.
folio 117. & part. 5. tractat. 13. resolut. 50. folio 307.
Contrad. de contrat. tractat. 2. quest. 34. folio 153.
Stephan. à Sanct. Gregor. de contrat. lib. 2. quest. 30.
num. 17. Vtra autem ex prædictis opinionibus
præualeat dispungere pro nunc non expedit.
 Quippe quoniam Serenissimus conuenit de exi-
 gendo lex in singula centum, non ex eo, quod
 fe priuauerit facultate repetendi fortem, sed ex eo
 præcisè, quod maius libet interesse.

Cumque D. Manacorda pro cessione reportan-
 da tot exburfauerit, quot resultabat nomen de-
 bitoris sibi celsum, vti que non intrabat dispo-
 sitio 1. per diuersas, & 1. ab Anastasio, C. man-
 dati. Nec ex quo cessionem actionis eodem pre-
 tio reportauerit, simulata exinde arguitur; quia
 propter expensas, litis minoris semper ematur,
 Gallerat. *de renunt. tom. 1. lib. 1. cap. 4. num. 106.*
vers. Ino suspensa, Olea de cessat. 6. quest. 10. sub
num. 54. versic. ex quo dici solet. Ex quo enim
 singulo quoque anno maiorem summam pro ta-
 leis erga Communitatem pensabat, iusto valo-
 re acquisitionem facere expediens fuit, vt vi pos-
 set compensatione ad ratam, quemadmodum
 hæcenus successerat, Ludouic. *decif. 342. num. 1. & ibi*
addn. num. 6. Rot. decif. 247. num. 33. part. 9. tom. 1.
recent. Olea de cess. tit. 7. quest. 4. num. 30. Cyriac.
contronerf. 34. num. 22.

SVMMARIVM.

- 1 *Manutentionem supra exceptio non impedit.*
Fallit, vt n. 2.
- 3 *Exceptio num requirit indaginem Indicis ar-*
bitrio remittitur.
- 4 *Causa in meritis non attentæ suspensione de*
partium consensu expeditur.
Ioan. Pauli Melij Obferuat. forens.

OBSERVATIO CXLVIII.

VSVARIÆ prauitatis exceptio, quæ
 manutentionem regulariter non impe-
 dit, Post. *de manutent. obseruat. 62.*
num. 9. & ibi Rot. post tractat. decif. 181. num. 6.
Zacch. ad Gallef. de Cameral. obligat. quest. 31.
num. 7. In facti specie tanquam clara, & oriens ex
eisdem instrumentis liuellorum manutentioni in-
stita, impedimento fuit, ex Rot. post alios apud
Zacch. ad Gallef. de Cameral. obligat. decif. 8. n. 1.
& decif. 36. num. 2. & decif. 105. num. 7. & decif. 106.
num. 5. & decif. 114. num. 5. & seq. vbi optimè de-
clarat.

At vbi in præmissis subesset aliqua ambigui-
 tas circa liquiditatem exceptionis, sufficeret quod
 arbitrati fuerimus exceptionem huiusmodi vlu-
 ræ altiore non requirere indaginem, ideoque
 manutentionem impedire, Menoch. *de arbit.*
lib. 2. cent. 1. cas. 17. num. 7. & 8. Gratian. discept. 169.
num. 17. Angel. de acq. possess. quest. 2. num. 264.
Rot. decif. 380. num. 12. part. 9. recent. Zacch. ad
Gallef. de Cameral. obligat. quest. 17. num. 73.
 Verum quia partes lura deduxere in meritis, su-
 per quibus causam expediti consenserunt, &
 Magistratui liquebat. Ideo super eisdem ex præ-
 dictis potissimum, ac inferius dicendis contro-
 uersæ in petitorio finis impositus exiit cause
 de consensu partium, Post. *de manutent. obseruat. 7.*
num. 33.

SVMMARIVM.

- 1 *Princeps in contrahentibus obligatur vti prima-*
rius. Iuste mandat ne exigatur à Communi-
tatibus ante exactionem Cameralium, n. 14.
L. per diuersas, & Lab Anastasio, C. man-
dat. potest extendi ad cessiones, ad quas
alias non extenderetur, n. 17. & n. 19.
- 2 *Successor in Statu teneretur ad debita in eum vi-*
litate contrahenda.
- 3 *Cessio inutilis soluendi debitum proprium. Ad*
reuerendum emanata non subsistit, n. 20.
- 4 *Solutio pro alio cessionem reportat.*
- 5 *Capitula non instrumentum attenduntur, quan-*
do inter se discordant, & num. 6. Amplia,
vt num. 7.
- 8 *Executor auctoritatem sibi demandatam excede-*
re nequit. Se referens ad commissionem
cessetur ad illam fe restrinxisse, n. 9.
- 10 *Pacta insubsistentia vitiantur, & non vitiant*
instrumentum.
- 11 *Senatus auctoritas Rota auctoritati præpon-*
derat.
- 12 *Lex futura respicit, non autem præterita. Nisi*
procedat per modum declarationis, n. 18.
- 13 *Cessionario obstat exceptio, qua obstatre ceden-*
ti. Plus iuris non competit, quam ceden-
ti, num. 15.
- 16 *Credita quando non dicantur indubitata, vt*
cessio minoris fieri possit.
- 21 *Compensatio plus utilitatis confert, quam exa-*
ctio, & dein solutio.

OBSERVATIO CXLIX.

DX deductis in præcedentibus articulis, ac inferius dicendis pro ſubſiſtencia li-
uelli per D. Manacordam acquiſiti re-
ſolutum fuit. Eſto enim quod Sereniſſimus ſuc-
ceſſor non teneretur obſervare contractum ſuper
regaliſis, id non reſiſtente, dum vltro teneri voluit,
vt apertiſſime liquet ex commiſſione Ducali di-
recta D. Præſidi Zanacco, ibi, *Reſtano conueniui
con noi come Principe, e Succellore, &c.* Et ibi,
Conforme al conuenuto con noi. Quam ſane con-
uentionem Princeps obſervare obſtrigitur, ex
cumularis per Andr. Cenſ. in l. vnic. C. ſi quis ſm-
per. mal. d. x. §. 8. num. 34. & 35. & decif. Lucenſ. 14.
num. 70. Cyriac. controuerſ. 311. num. 19. & controu-
erſ. 331. num. 33. & ſeq. Georg. Mund. conſil. 1. n. 194.
& conſil. 17. num. 128. lib. 1. & conſil. 13. num. 126.
lib. 2. dixi allegat. 12. num. 27. fol. 201. lib. 1. Altograd.
conſil. 70. n. 25. & ſeq. lib. 2. Sperell. decif. 148. n. 38.
& ſeq. Giur. conſil. 94. num. 6. & ſeq. Camarac.
reſponſ. 23. n. 37. ac per totum, Tondut. reſol. civil. 25.
num. 3. latè Rub. ad Rot. decif. 117. a. n. 470. ad 483.
part. 9. tom. 1. recent.

Cumque Princeps tanquam ſucceſſor conuen-
tionem prædictam expreſſe inierit; conſequens
ideo fit, vt tacite ad ſui præiudicium dumatxat
pecunias à Ianuenſibus ad cenſum receptas ad
ſtatuſ uilitatem erogatas præſuppoſuerit; tunc
enim ad reſtitutionem ſucceſſor obſtrictus reman-
et, ex traditis per nos allegat. 94. num. 2. lib. 2.
vbi alios cumulauimus, quibus accedunt con-
geſſi per Latat. de feud. part. 9. dilucidat. 86.
num. 3.

Super quo tamen figere pedes non auderem,
quippe quoniam, ſi tanquam hæres, aut tanquam
ſucceſſor, ac conſequenter principalis debitor
ad dationem in ſolum deuenerit, vtique pro-
prium obligationem extinguendo lucium ceſſio-
nem reportare non poſuiſſet, & l. nulla, §. C. de
ſolut. Ludouiſ. decif. 68. num. 3. Petegr. de fideicom.
artic. 52. num. 34. Cavalier. decif. 368. num. 2. Caſtil.
decif. 120. num. 1. & decif. 166. num. 53. repetitæ
decif. 116. & decif. 267. part. 8. & decif. 272. num. 12.
part. 9. tom. 1. recent. repetita apud Royas decif. 236.
Antonin. de Amar. reſolut. 37. num. 4. Hodierni. ad
Surd. decif. 308. num. 5. Olea de ceſſ. l. iur. iur. 5. queſt. 1.
num. 11. At cum ſoluerit, ſeu in ſolum dederit
vti quilibet tertius, Iure merito lurum ceſſionem
à creditore obtinuit, Gratian. diſcept. 286. num. 4.
Antonin. de Amar. d. reſolut. 37. num. 7. Olea de ceſſ.
iur. 5. queſt. 5. num. 53. Mart. Medic. decif. Senenſ. 44.
num. 1.

Hinc ergo corrumpit in factu, quæ ſubiunge-
bantur ex ſuppoſito quod Princeps erga Paſquam
nullatenus obligatus dando ei inſolutum nomen
debitricis Communitatis Monticalui munificen-
tiam, & liberalitatem exercere intellexit; in hac
enim parte, cum de directo inſtrumento Capitu-
lulis, ſeu conuentioni in eodem intertæ repugnet,
inde propterea conuentioni, tanquam à partibus
initæ, non autem inſtrumento ſtari omnino de-
beat, vt poſt alios dicebam allegat. 13. num. 17.
fol. 227. lib. 1. & allegat. 103. num. 10. lib. 3. Merlin.
decif. 586. num. 8. & decif. 608. num. 16. & ſeq. Card.
Orthobon. dec. 99. num. 33. Bonden. colluct. legal. 36.
num. 56. Theſaur. queſt. forenſ. num. 4. & ſeq. lib. 1.

Rot. decif. 59. num. 12. part. 4. & decif. 250. num. 18.
part. 6. & decif. 137. num. 6. & 7. part. 9. tom. 1. recent.
repetita apud Royas decif. 241. & decif. 360. num. 1.
& 2. part. 9. tom. 2. recent. & in Bononien. fidei-
commiſſi, 11. February 1664. §. à tenore, coram Pe-
roſio.

Nec ex intervallo menſum à Capitulorum
confectione ad ſtipulationem inſtrumenti reſceſſus
a primo conuentis argui poſſet, quemadmodum
regulariter ſuccedit, ex Rota decif. 137. num. 8.
& 9. part. 9. tom. 1. recent. repetita apud Royas de-
cif. 241. Nam ſi rectè aduertatur, Rota non facit
vim in ſimplici intervallo, ſed in eo principaliter,
quod inſtrumentum contrarium à conuentione
antecedenter inita continebat, ex Paul. de Mont.
Pic. conſil. 52. num. 17. & ſeq. Tornell. conſil. 49.
num. 35. & ſequenti. Rota coram Merlin. dicta de-
cif. 608. num. 26. & ſeq. repetita decif. 250. part. 6.
recent.

Tantum verò abeſt in facti ſpecie reſceſſus à
conuentis in præcedenti ſcriptura per ſubſe-
quens inſtrumentum, quod immo, vt illegit excluderet
geminate ad ipſam conuentionem inſtrumentum
ſe referat cum inſertione in eo eiſdem conuen-
tionis, Beltram. ad Ludouiſ. decif. 168. num. 8. in fine,
V. Præſes Melius allegat. 13. num. 19. fol. 228. lib. 1.
Rot. decif. 365. la 2. num. 5. & ſeq. poſt trati. Cen-
c. de cenſ.

Præterquam quod cum Magiſtratus præuia
perſonarum legitimacione, & electione terra-
rum pro ſatiſfactione D. Paſque, quoad ſubſtan-
tiam contractus ſibi à Sereniſſimo demandate
merus exequitor reputatur, quam in nihilo
proſuiſ alterare poterat, Merlin. decif. 288. num. 2.
& decif. 342. num. 4. Caputaq. decif. 43. num. 5. part. 3.
Rot. decif. 200. num. 4. part. 6. & decif. 93. num. 16.
in fine, part. 7. recent. & coram Card. Orthobon.
decif. 135. num. 4. & coram Pen. decif. 31. n. 8. & 9.

Hactenus dicta concernunt poteſtatem Ma-
giſtratus reſtrictam omnino ad formam commiſ-
ſionis, ad quam cum Magiſtratus in ſtipulatione
inſtrumenti repetitam habuerit relationem; con-
ſequens ideo fit, vt ab eius continentia recedere
nequaquam intellexit, Paſil. conſil. 18. num. 37.
& ſeq. lib. 2. Rot. decif. 118. num. 2. & decif. 122. n. 17.
& 18. part. 9. tom. 1. recent.

Vique adeo, vt pacta inſtrumento adiecta vi-
ribus non ſubſiſtencia potius vitentur, quam
quod præambulum conuentionem vitent, l. ſed
ſi. 31. ff. de donat. inter vir. & uxor. Leoard. de uſuri.
queſt. 7. ſub num. 10. verſ. & reuocantur ſtipulationes,
Cen. de cenſ. queſt. 56. num. 33. in fine, & poſt
tratiat. decif. 2. num. 7. Ex quibus obſectiones ab
initio excitatæ fundamentum habentes in munifi-
centia, & liberalitate, de quibus in commiſſione
Ducali ne verum quidem, procul ab omni du-
bio corrumpit.

Doctrinam verò Gratian. diſcept. 920. canoniza-
tam à noſtro Senatu, tamen reprobaram à Sacro
Tribunali Rotæ amplectendam duximus; quippe
quoniam auctoritatem Senatus opinioni eiſdem
Rotæ præferendam alias, & nunc non am-
bigebamus, in hoc potiſſimum dominio, Rede-
naſc. conſil. 29. num. 27. quem ſecuti fuimus alle-
gat. 115. ſub n. 12. verſ. ſamen eſt, lib. 3. & obſeru. 144.
num. 63. lib. 1.

Binæ demum commiſſiones ſuper hac materia
à ſupremo Principe emanatæ non applicabantur.
Alteram enim D. Marchionis Octauij Gonzagæ
edita de anno 1659. die 7. Octobris vetans diſpo-
ſitæ,

fitiue, ne pro liu ellis Ius redderetur, non affiebat. D. Manacordam, qui per viginti duos antea annos à Paſqua Iauenſi ceſſionem reportauerat. Siquidem dicta commiſſio vim legis obtinens tempus dumatat futurum reſpicebat, Cyriac. *controu. 59. num. 8. & controu. 529. num. 3. & ſeq. Menoch. de arbit. caſ. 187. Ioan. Carol. Antonell. de temp. legal. lib. 3. cap. 3. n. 3. & ſeq. Rot. decif. 197. num. 27. part. 9. tom. 1. recent. repetita apud Royas decif. 233. Caſt. de retro. traſt. caſ. 9. cap. 9. n. 1. & 2. Spad. conf. 12. n. 4. lib. 2. & conf. 199. n. 17. lib. 3.*

13.

Ratione cuius commiſſionis Aſtores pro liuelliſ Ius præterdunt, nec in iudicio auditri poterant, Felin. in c. nonnulli, num. 22. de reſcript. Anchar. conf. 21. ſub num. 1. verſ. claudique os parui, Ruin. conf. 21. num. 16. lib. 1. Patil. conf. 1. ſub num. 38. ibi quod ille tertius non audiat, & ſeq. lib. 4. Gonzalad. regul. 8. canellari. gloſ. 66. num. 18. Pen. decif. 193. num. 2. & ſeq. Gratian. diſcept. forenſ. 791. num. 13. Mar. Anton. var. reſolut. 47. n. 4. & 5. lib. 2. Cyriac. *controu. 464. num. 2. & 3. Altograd. conf. 13. num. 28. lib. 1. Rota coram Royas decif. 179. num. 4. repetita decif. 107. part. 9. tom. 1. recent. Spad. conf. 19. num. 5. & conf. 54. n. 29. lib. 1. & conf. 90. num. 4. & conf. 84. num. 13. lib. 2. & conf. 9. num. 3. lib. 3. Merlin. decif. 814. num. 6. Sperell. decif. 59. num. 23. & 24. Duran. decif. 74. num. 55. Andr. Cenſal. ad l. vnic. C. Si quis Imp. nualedix. §. 2. 1. num. 3. Buratt. decif. 337. num. 8. Bouden. colluſ. legal. 34. ſub num. 145. verſum eſſe, & poſt traſt. Rot. dec. 44. n. 3.*

14.

In nihilo proſus reſiſtente, quod prædicta commiſſio Ducalis non impedit abſolute exactionem liuellorum, ſed etiam illam ſolummodo ſuſpendat, donec cameralia integrè exigantur; exinde enim oriſtur inextigibilibus ex facto, & quidem iuſto Supremi Principis, vt in proximis terminis optime ratiocinatur, Caren. reſolut. 143. in prin. & num. 1. vlt. quod in rei veritate inhibito euadit perpetua, dum per Communitates Cameralia nunquam integrè perſoluuntur.

15.

Cum igitur plus Iuris in ceſſionarium tranſferri non valeat, quam penes cedentem repetitur, itay ceſſionarius cenſetur eadem perſona cum cedente, vt me, & pluribus aliis adductis, Bouden. colluſ. legal. 9. num. 74. Capyc. Latr. decif. 94. num. 23. Olea de ceſſu. 6. quaſt. 11. num. 2. vbi aſſerunt omnia, quæ obſtant cedenti obſtare etiam ceſſionario, Contr. diſcept. 70. num. 23. Salgad. in Labyrinth. credi. part. 3. cap. 6. §. vnic. num. 23. vbi id maxime inquit procedere, quando exceptio reſpicit rem ceſſam, & cap. 13. §. vnic. num. 75. & ibi Rota poſt traſt. decif. 4. num. 12. Andr. Cenſal. decif. Lucen. 34. num. 14. & 15. vbi quod exceptio contra cedentem competens, competat etiam contra ceſſionarium, maxime quando reſpicit rem ceſſam, Card. Orthob. decif. 67. num. 9. Rot. decif. 205. num. 4. part. 1. & decif. 501. num. 2. & decif. 524. num. 1. & decif. 551. ſub num. 1. verſ. quod quemadmodum, part. 2. & decif. 391. num. 7. & decif. 411. num. 25. part. 5. & decif. 88. num. 10. & ſeq. & decif. 349. num. 33. part. 6. & decif. 74. num. 3. & decif. 126. num. 27. & decif. 155. num. 3. & decif. 285. num. 6. & decif. 299. num. 5. part. 7. & decif. 27. num. 3. part. 8. & decif. 40. num. 58. & decif. 244. num. 2. part. 9. Ioan. Pauli Melij Obſeruat. forenſ.

tom. 1. & decif. 357. num. 36. part. 9. tom. 2. recent. Scraph. decif. 512. num. 1. & 2. Ludouif. decif. 47. num. 4. & ibi Beltram. lit. B. & decif. 121. num. 2. 3. & 6. Buratt. decif. 57. num. 6. & 7. Royas decif. 244. num. 5. Card. Orthob. decif. 94. num. 21. vbi quod excludatur ceſſio uariuſ, quando excluderetur cedens, Ciarlin. *controu. 121. num. 63. Sperell. decif. 82. num. 20. & ſequent. Ioann. Franc. Andr. controu. 158. num. 4. & 5. Vbi iſtud eo magis militare ſubiungit, quando eadem ratio ſubſiſt in ceſſionario, quæ in cedente, Merlin. de pignor. & hypothec. quaſt. 132. num. 2. 10. ac per totam, lib. 4. & poſt traſt. Rot. decif. 27. num. 2. & decif. 50. num. 10. & 64. & decif. 139. num. 11. Staiban. Iun. reſolut. 81. num. 4. & 5. & reſolut. 84. num. 1. & ſequent. Cyriac. *controu. 591. num. 79. & controu. 599. num. 39. Ioann. Baptiſta Antonell. conf. 11. num. 16. & conf. 34. num. 21. & conf. 67. num. 2. & ſequent. Zacch. ad Galleſ. de Cameral. obligat. quaſt. 5. num. 2. & ſequent. Ioann. Baptiſt. Syllatic. conf. 48. num. 3. dixi allegat. 43. num. 10. & 64. Altograd. conf. 16. num. 2. & 3. lib. 1. Pen. decif. 560. num. 9. Florian. Dulp. *controu. 49. num. 15. Latr. allegat. Fiscal. 22. num. 85. & decif. 75. ſub num. 5. verſ. & eandem perſonam, Zuch. char. decif. Lucen. 30. num. 4. Marc. Anton. de Amat. reſolut. 16. num. 1. & 2. Rot. apud Mang. de ſubſtaſt. decif. 42. num. 8. & 9. Vbi quod ceſſionarius non poſſit agere contra eum, contra quem cedens agere non poterat, Contr. diſcept. 70. num. 23. Non minus ergo ceſſionariuſ, quam cedentibuſ liuellorum exactio ex præmiſſis impedita conuincitur; ita vt credita huiſmodi vti paratam non habentia executionem indubitata dici nequeant, nec expreſſe excepta intelligantur, aut minoris emi valeant, ex diſpoſitione l. per diuerſ. 22. & l. ſequent. C. mandat. dixi poſt alios allegat. 17. num. 61. & 62. fol. 299. lib. 1. & allegat. 6. num. 38. lib. 2. quibus modo optime exornantes accedunt, Fabr. lib. 10. conſci. cap. 12. Merend. *controu. 113. cap. 43. per totum, Giurb. obſeruat. 58. num. 23. Zacch. ad Galleſ. de Camer. obligat. quaſt. 5. ſub num. 7. verſ. quando tamen, Ioann. Franc. Andreol. *controu. 262. num. 14. Verum iſtud obiectum ceſſioni longe ante commiſſionem obtentæ non reſiſtebat.*****

16.

Altera commiſſio Ducalis hinc ſucceſſit, per quam declaratur ceſſiones in hac materia minoris iuſto valore reportatas affici diſpoſitione dictarum l. per diuerſas 22. & ſequent. C. mandat. Quæ quidem Commiſſio, tanquam declaratoria extenditur quoque ad ceſſiones de præterito initas, Coſt. de retro. traſt. caſ. 9. cap. 9. num. 12. Gabr. in ſuis conſci. lib. 6. conſci. 3. num. 10. Spad. conf. 113. num. 9. lib. 1. Mart. Ventur. conf. 1. num. 414. Igitur ſub illius diſpoſitione comprehenduntur etiam antea dictæ ceſſiones viliori precio, aut non numerata pecunia explicatæ; eaque propter non officiit huic ceſſioni, quam præ manibus habemus continenter effectuum totius capitalis numerationem, nec ambiguit, quin Princeps Supremus leges prædictas præciſe ad iſtas ceſſiones extendere poterit, Decian. in cauſa Gabrieliſ Melij conf. 86. num. 38. lib. 3. Altograd. C c 3 conf. 58.

17.

18.

19.

conf. 98. n. 35. lib. 1. & conf. 49. n. 40 lib. 2. Caren. resol. 205. n. 2.

Cæterum credita huiusmodi indubitata certe dici nequeunt, præsupposito etiam Instrumento obligationis garentigia munito, de quo hæcenus non constat. Si quidem ob illorum implicitam ob temporum vicissitudines, seu bellorum continuatas calamitates, ac similes causas in commissione Ducali enuntiatas inexistibilitatem, ibi, *la rancia*, & libera remissione di tutti li censi, & frutti decorati, à per gl' impedimenti delle passate guerre, come per altre degne, & giuste cause, che à ciò monono l'animo di detti fratelli, annua responsio de septem ad sex in futurum redacta exitit, & pro præteritis censibus omnimoda intercessit remissio; quæ quidem cause, quinimò & maiores inexistibilitatis ab inde in præsens semper vigerint vsque adeo, vt auctis insuper, seu multiplicatis oneribus, distractis quoque earum redditibus Communitates cessæ non soluendo, ac penitus decoctæ euaserint. Quapropter cessiones dicantur reportatæ non nisi ad vexandum pauperimas Communitates, adeo vt cessionarij ex actionum cessione nil plus consequi possint, quam ipsi realiter cedenti numerauerint, iuxta expressam dispositionem dist. 1. per diuersos 22. & l. sequent. C. mandat. Gratian. discept. 826. à num. 1. ad 6. 25. & sequent. & numer. 33. Cytia. controuer. 453. numer. 87. & 88. Giurb. obseruat. 58. numer. 13. Andr. Censal. decis. Lucen. 87. numer. 11. & sequent. Ioann. Franc. Andreol. controuer. 161. numer. 1. & sequent. dixi allegat. 22. num. 2. fol. 394. lib. 1. & allegat. 70. numer. 16. lib. 3. Hæc autem conclusio optimè retorquebatur contra Communitatem Montifcalui, dum D. Manacorda cessionem obtinuit per integram solutionem, & numerationem effectiuam crediti cedentis, valdeque expediens ei successit, æquali numeratione cessionis prædictam reportare de credito ex Cameralibus constato, vt cum Cameralibus ab eo annuatim debendis compensatione frueretur; quia per compensationem non solum solutio ouerum, sed quodam modo omnimoda extinctio inducebatur, ex cumulatis per Bonden. collat. 43. num. 25. & 26. Andr. Censal. decis. Lucen. 89. num. 13. Card. Otthob. decis. 55. numer. 13. Spad. conf. 338. num. 4. lib. 3. Giurb. obseruat. 106. num. 2. & numer. 10. Rot. decis. 303. num. 3. par. 8. & decis. 247. num. 33. par. 9. tom. 1. & decis. 337. num. 20. & 21. par. 9. tom. 2. recent. & coram Royas decis. 125. num. 15. repetita decis. 3. par. 9. tom. 1. recent.

Ea propter cessio, de qua agitur ab initio vsque in præsens executioni demandata vt habens requisita commissionum prædictarum minime afficitur censura l. per diuersos 22. & l. seg. C. mandat.

S V M M A R I V M.

1. Transactio post sententiam inita non valet. Fallit, vt numer. 2. & numer. 19. In dubio presumitur valida num. 3. Ob lesionem non rescinditur nisi facta restitutione de receptis, n. 5. & n. 12. Declarat, vt n. 6. Vt rescindatur enormissima lesio requiritur, n. 7.

4. Decretum Iudicis rite interpositum presumitur.
8. Lesio minor requiritur pro rescindenda transactione minoris. Declarat, vt n. 9. & n. 10.
11. Clausula, sincere, vim Iuramenti habet, Constituto, conditionem, & formam importat, n. 16. Invalidationem abdicat ea non insuscripta, n. 17.
13. Lesionem qui allegat probare tenetur.
14. Cessionarij negligentia in exigendo debitorum cessio non nocet cedenti.
15. Monetatum valor quoad contractus imros prope annum 1630. regulatur iuxta illud tempus.
18. Sententia contra formam Statuti est nulla.
20. Contrahens cum aliquo vii Mercatore in Mercatorem eum admittere censetur. Declara vt, n. 24.
21. Mercator contrahens creditum cum Vniuersitate Mercatorum ad ratam in illius solutione concurrit.
23. Intereffe pupillo ob moram debitoris debetur. Limita vt, n. 25.
24. Vniuersitas privilegio minorum fruitur.
26. Solutio facta ei, qui se gerat pro Tuiore debitorum liberat. Amplius vt, n. 27.
28. Cessionarij morientis fides adhibetur.
29. Legatum acceptanti, onus quoque acceptatæ dicitur.
30. Scripcuram procuratoris, & villrici, principalis, & principis recognoscere tenetur.
31. Diligens qui fuit in obtinendo sententiam, talis quoque presumitur in executione.
32. Expensas rescire tenetur obligatus ad eas.

OBSERVAT. CL.

TAM ex capite nullitatis, quam ob præsentiam lesionem, pars Vaccaria à transactione inter ipsam, & Vniuersitatem Mercatorum inita, recedere contendit; nullitatem ex eo principaliter deducit, quia post rem iudicatam emanauerit, l. eleganter, 23. in princ. vers. si post rem iudicatam, ff. de condit. indebit. l. si causa cognita, 32. C. de transact. Roman. consil. 155. n. 2. in fin. & conf. 504. num. 7. Fontanell. decis. 379. n. 16. & decis. 380. n. 13. Cæphal. conf. 128. num. 56. Barbat. conf. 21. num. 5. lib. 3.

At isthæc obiectio subsistens in facto non videtur: dum pars aduersa viriliter sententiæ Senatus se opposuit, & nunquam Scuta quatuorcentum soluta D. Bardino in computum eius crediti contra Senatusconsultum accepto ferre annuit, neque ad formam rei iudicatæ, minuscule acquiescere voluit ordinationi istius amplissimi Ordinis; iuxta quam, vt in processu, fol. 38. D. Vaccarius suas preensiones aduersus bollinum dirigere obstinebatur, quo stante nec in lure procedit; quippe quoniam ita demum transactio super re iudicata corrui, quando transigitur post sententiam omnino indubitatum, secus verò quando res iudicata potest per aliquam disputationem etiam adhuc sollicitari, velari, & in dubium reuocari; ita vt tollatur

tollatur nototium Iuris quod alias ex re iudicata refultaret, propter quod à Iure fuper re iudicata improbat tranfactio, *l. post rem iudicatam*, 11. vbi Doctores, ff. de tranfact. Angel. conf. 94. num. 6. Corin. conf. 268. sub num. 1. verſ. prateren quando eſt dubitatio lib. 1. Bero. conf. 147. num. 5. lib. 2. Ruin. conf. 109. num. 10. & ſequent. lib. 1. & conf. 67. num. 3. lib. 5. Coccin. conf. 396. num. 4. verſic. & quod ſufficiat & decif. 491. num. 2. & 3. Fontanell. diſſa. decif. 379. num. 16. Rota decif. 217. num. 5. part. 7. recent. Redenafch. conf. 48. num. 43. Gratian. diſcept. 861. num. 8. 9. & 10. Hinc ergo cum in facti contingentia nec ſententia Senatus, nec à partibus emologatæ appareant, nec per illas ambiguitates ſublata extiterint, conſequens ideo fit, vt ex hoc capite tranſactio de nullitate redargui valeat.

Eoque magis, quia in dubio pro tranſactionis validitate omnis capi debeat interpretatio, Roland. conf. 28. num. 33. lib. 4. Surd. conf. 451. num. 19. Cytiac. controuerſ. 3. num. 43. & controu. 129. num. 34. Rota decif. 113. num. 4. & 5. part. 5. & decif. 86. num. 4. & decif. 271. num. 20. part. 6. recent. Caren. reſolut. 204. num. 16. Redenafch. diſſo. conf. 48. num. 21. & ſeq. Merlin. decif. 163. n. 1. & decif. 621. n. 20. & decif. 767. num. 2. & decif. 854. num. 18.

Maximè cum ad tranſigendum adhibitis ſollemnitatibus, ac decreto Iudicis cum cognitione cauſæ interpoſito partes deuenerint, pro quo etiam principaliter præſumitur, Bald. in l. Iuris gentium 7. q. quod ſeri in tercio notabili, ff. de pact. & in l. cum his 8. ſi Prætor, verſicitem ſi plus, ff. de tranſact. Gratian. diſcept. forenſ. 952. num. 23. & diſcept. 975. num. 12. Cytiac. controuerſ. 182. num. 7. Rota apud Zacch. de Camer. obligat. decif. 70. num. 5. & decif. 134. num. 10. Surd. decif. 231. num. 20. Thomat. decif. 11. Accarat. 67. num. 25. & decif. 68. num. 62. Rotapud Pic. ad Statut. Vrb. decif. 25. num. 7. & ſeq. & decif. 89. n. 7. & 8. part. 7. recent.

Capite ex altero reſeſſus, nimirum à tranſactione ob præſentam læſionem, nonniſi ſecuta prius reſtitutione Ducatonorum centum ex cauſa eiufdem tranſactionis habitorum, D. Vaccarius auditri nequit, maximè cum Vinerſitas Mercatorum ſuper huiufmodi reſtitutione in actis ſpeciales præmiſerit instantias, iuxta textum in l. ſi diuerſa, 24. C. de tranſact. Burſat. ex gratia videndus, conf. 291. num. 64. qui loquitur in minore, Honded. conf. 34. num. 34. lib. 2. qui ampliatur, etiamſi addeſſet enormiſſima læſio, Cæphal. conf. 165. num. 1. Giurb. loquens in minore, decif. 103. num. 10. Bim. conf. 225. num. 24. in fin. & num. 25. Rot. decif. 39. num. 6. part. 1. recent. & pluribus exornat Beltram, ad Ludouil. decif. 354. num. 17. vbi extendit ad tranſactiones minorum etiam enormiſſimè læſiuas, ſubiuſiōnes nonnullas limitationes caſui minimè applicabiles, Rub. ad decif. 81. num. 48. & ſeq. part. 8. recent. Inſpecto potiſſimum, quod pars

6. Vaccaria nullum alium retinendi data in cauſam tranſactionis titulum habere prætendit, Merlin. decif. 522. num. 1. idem Ludonil. decif. 418. num. 9. Ioann. Franciſc. Andr. controuerſ. 246. num. 15. Mantie. de tacit. & ambig. lib. 26. titul. 9. num. 39. Cytiac. controuerſ. 3. num. 65. Merlin. decif. 767. num. 4. & ſeq. vbi etiam ſi prætendatur reſeſſio tranſactionis

propter enormiſſimam læſionem, Rot. decif. 315. num. 15. & prius decif. 147. num. 20. part. 5. recent.

Præmiſſa deinceps reſtitutione conſecutorum in vin tranſactionis adhuc pro reſcindenda tranſactione non quælibet læſio ſufficit, ſed enormiſſima prærequiritur, Corin. conf. 127. num. 1. iunel. num. 10. lib. 4. Gratian. conf. 88. num. 1. lib. 1. vbi requirit læſionem ultra triplum, vel quadruplum iuſti pretij, Alb. conf. 11. num. 22. Bim. conf. 107. num. 16. Cæphal. conf. 642. num. 95. cum infinitis apud Ioann. Franciſc. Andr. diſſa. controuerſ. 246. num. 3. Mantie. de tacit. & ambig. lib. 26. titul. 9. num. 24. Socin. ſen. conf. 85. num. 3. lib. 1. Caren. reſolut. 204. num. 15. vbi quod debeat attendi dubius litis euentus, qui videtur improbabilis, pluribus exornat Fontanell. de pall. nupt. clauſ. 4. gloſ. 9. part. 5. n. num. 200. & ſeq. ad 209. vbi cauendum admonet à læſiuſi tranſactionilobis ob difficultatem recedendi ab eis ex eo, quia dubius litis euentus vix æſtimari valeat, Merlin. decif. 92. num. 9. vbi quod requiratur læſio in quocumq. exceſſu ultra dimidiam, & decif. 284. num. 2. & 3. vbi quod læſio clarè, & concludenter probari debeat, habito reſpectu non tam ad rei valorem, quàm etiam ad dubium litis euentum, Cytiac. controuerſ. 128. num. 14. & controuerſ. 182. num. 83. Ciarlin. controuerſ. 219. num. 111. & 112. Rota decif. 74. num. 22. & decif. 125. num. 19. & ſeq. part. 5. recent. & decif. 86. num. 4. part. 6. recent. latiffimè Redenafch. conf. 98. ex num. 45. & ſequent. Ioann. Anton. Bellon. conf. 52. num. 6. & per totum & conf. 77. num. 16. & 17. Thomaf. de Tutor. & Curat. titul. 19. num. 748. verſ. ſublimita, fol. 465. & verſ. limita primo, fol. 466. Latr. decif. 68. n. 11. & per tot.

Neque obſtat, ſi opponeretur quod minoris contractus cum læſione iuitus reſcindatur, etiamſi læſio intra medietatem iuſti pretij contingat, Bald. in l. 1. num. 2. C. ſi aduerſ. ſuit. Pinell. de reſcind. vendit. part. 2. cap. 2. num. 27. Ced. de reſtitut. in integ. & p. 1. quaſt. 16. art. 14. ſub num. 111. verſ. in contrariis, Poſt. de ſubſtaſt. inſpeli. 57. n. 37. & ſeq. Martin. Andr. decif. 58. num. 7. ſiquidem præcitati Doctores loquuntur in remedio reſtitutionis in integrum, quod minoribus pinguius prouideriſt autem cum non fuerit intentatum, nec amplius ei locus ſit, inanis propterea quælibet ſuperinde altercatio redderetur.

Quod ſi replicaretur etiam in remedio reſeſſionis contractus quoad minores tantam non requiri læſionem, quanta in cæteris ætate maioribus, & non priuilegiatis intercedere habet, Cagnol. in l. 2. ſub num. 159. verſic. minus refragatur, C. de reſcind. vendit. Peguer. decif. 153. ſub num. 2. verſ. ſed prædiſt. vbi quod in minore ſufficit enormis læſio, hoc eſt in aliquo dimidiam iuſti pretij excedens, & optimè exornat, Caren. reſolut. 65. num. 18. & inclinant Martin. Andr. diſſa. decif. 58. ex num. 6. ad 12. Poſt. de ſubſtaſt. diſſa. inſpeli. 57. num. 9. vbi benè diſtinguunt inter læſionem requiſitam pro obtinenda reſtitutione in integrum aduerſus tranſactionem cum minore inuita, quæ intra dimidiâ ſufficit, & probandam læſionem pro reſeſſionè tranſactionis, ex remedio l. 2. C. de reſcind. vendit.

quæ ultra dimidiam excessum in minoribus, licet non adeo notabilem, vt in maioribus exposculat.

Sicuti neque obsteret si adhuc opponeretur, quod præcitati Doctores læsionem ultra dimidiam requirentes pro rescindenda transaetione minoris in eam transeant opinio- nem ob vim Iuramenti in transaetione accedentis, quod in nostra deficit; quoniam in facti specie iuxta ordines Patriæ idem operatur clausula, *sincerè*, qua transaetio munita apparet perinde, ac si formale Iuramentum interuenisset, vt, post alios, dixi *alleg. 43. n. 20. & alleg. 107. num. 54. lib. 3.* quæ tamen ex abundantia dicta sint, ex quo reiecta exceptione nullitatis aduersus transaetionem per D. Vaccatium obiecta circa præsentam rescissionem transaetionis audiri non merebatur; tum quia de receptis restitutionem non præmisit, quemadmodum de Iure tenebatur, Gonzal. ad *regul. 8. cancell. gloss. 56. numer. 150. Tomal. de Tutoris & Curator. lit. 19. numer. 254. vers. & idem si transaetio, fol. 250. cum adductis supra num. 5.* Tum quia nullam pro- fus læsionem probauit, quam tamen, qui allegat, plenè, & concludenter probare obstringitur, ex cumulat per Rot. coram Duran. *decis. 121. n. 17. & coram Andr. dicta decis. 58. n. 8.*

Tantum abest autem, quod D. Vaccarius ex transaetione in aliquo, vel minimo læsus remanserit, quod immò propriam illius conditionem valde meliorem fecit, dum recepta prius integrali satisfactio, vltius Ducatonos centum receperit. Stante enim prima sententia Senatus, de qua in processu, *fol. 26. lata sub die 17. Martij 1638.* & solutione in illius executionem secuta sub die 6. Nouembris 1638. de Scutis quatuorcentum; hoc est libris bis mille quatuorcentum, de qua in receptione producta sub die 3. Iunij 1660. registrata in eodem processu, *fol. 100. fac. 1.* cuius partite deductionem Senatus Excellentissimus ordinauit sub die 21. Martij 1639. de qua ordinatione acceptata per partem constat ex eodem processu, *fol. 10.* Iuncta altera ordinatione eiusdem amplissimi Ordinis sub die 6. Aprilis 1639. in dicto processu, *fol. 37.* in qua assignauit Bollino Massario Vniuersitatis terminum octo dierum ad exigendum denarios eius Massariatus, & ad soluendum D. Vaccario summam illius crediti, quam cum intra terminum non soluerit, sub die 17. eiusdem mensis Aprilis 1639. idem supremum Tribunal commisit contra dictum de Bollinis commissionem per vim pro summa, de qua supra, quam deinceps sub die 11. Augusti 1639. renouauit, vt in processu, *fol. 19. fac. 1.* Ex quibus cum Vniuersitas Mercatorum Scuta quatuorcentum Domino Alberto Bardino legitimo interuenienti pro Domino Vaccario realiter soluerit, & in satisfactioem residui cum auctoritate Senatus nomen debitoris ipsius Bollini delegauerit; consequens idè sit, vt ipsa Vniuersitas a totali debito erga ipsum de Vaccariis liberata euaserit, quicquid ex negligentia eiusdem postea euenerit, Bec. *conf. 105. num. 15. & 26. Gratian. discept. forens. 27. num. 8. & 9. Rot. decis. 253. num. 2. part. 1. & decis. 186. numer. 2. & 3. part. 5. recent. Cyriac. controuerf. 110. num. 7. Merlin. decis. 639. num. 7. & benè exornat Thomat. decis. Maceras. 19. num. 17.*

& per totam. Sicque Ducatoni centum non nisi ad redimendas vexationes facti perfoluti appa- rent; ideoque ob impugnatam transaetionem omnino restituendi.

Quinimò solutiones prædictæ debitum ipsius Vniuersitatis valde excedebant siue vti singulæ, siue binæ simul considerentur; si quidem librarum quatuor mille currentes de anno 1630. de mensè Iunij, quo cadebat solutio, vt ex cedula obligationis registrata in processu, *fol. 5. fac. 2.* certe libras bis mille quatuorcentum de tempore factæ solutionis, nimirum de anno 1638. non constituebant. Quod autem valor rerum in contractum, seu aliam disposi- tionem tunc deductarum iuxta cursum monete currentis de anno 1630. regulari debeat, mil- lies Senatus noster censuit.

Animaduertendo in comprobationem prædictorum, quod ab initio Vniuersitas Mercato- rum interpellata ad soluendum exitit, atque ad damna liquidanda in rationem mercaturæ, in processu, *fol. 2. fac. 2. & seq.* iuxta quam interpellationem Senatus die 18. Martij 1638. cen- suit hæredes Vaccarij creditores esse Vniuersi- tatis Mercatorum Mantuz de Lib. 4422. necnon, & de interesse à die moræ ad formatum or- dinem, qui quidem ordines nonnisi in Mercatoribus actu mercaturam exercentibus procedunt; ibi, *Quod in omnibus causis, in quibus mercaturam exercentes petierit sibi damna restitui ob tardiam à debitoribus solutionem ari alieni ex causa mercaturam respiciente contracti, Senatus consilio quod sit Mercator, absque aliquâ damnorum passorum probatione per actum faciendam satisfieri iubeat creditori pro damnis asser- tis in rationem septem pro singulo anno.* Hinc ergo cum in effectu Dom. Ioann. Maria nec pet- se, nec per alios mercaturam exercuerit, ac consequenter ipsius fuisse Mercatorem Senatu constare non potuerit; nulliter propterea, absque Iurisdictione, & contra dispositionem Statuti ad interesse, iuxta ordines condemnata exitit. Illa enim clausula, *confitit*, & conditionem, & formam inducit, l. Lucius, 82. vbi notatur, ff. de condit. & demonstrat. Gratian. *discept. forens. 869. num. 16. Rota decis. 40. num. 1. part. 1. recent. apud Ludouic. decis. 11. n. 1. & decis. 182. numer. 7. part. 5. & decis. 343. numer. 14. part. 6. recent. Duran. decis. 389. numer. 3.* Omnemque ea non iustificata à Iudice Iurisdictionem quoad damna, & interesse mercantile abdicat, l. a Testatore, 108. ff. de condit. & demonstrat. Socin. *conf. 99. num. 10. lib. 3. Paris. conf. 41. num. 14. & conf. 94. num. 4. & 5. lib. 4. Ludouic. decis. 1. numer. 3. Rot. decis. 701. num. 4. part. 1. & decis. 48. num. 6. part. 7. recent.* Vnde cum nullibi constet de exercitio mercaturæ, minùve quod Dom. Ioann. Maria inter Mercatores connumeraretur; Quin potius contrarium viriliter sustinuerit in processu, *fol. 50. ibi.* Cum ipse nunquam mercaturam exercuerit, & eidem debetur interesse non ratione mer- caturæ, sed ob moram Vniuersitatis non soluentis, & fol. 65. ibi, Cum D. Vaccarius non exerceret mercimonium post obitum Paris, & fol. 76. fac. 2. ibi, Non tanquam Mercator, sed ob moram Vni- uersitatis, supple, petit interesse, & alibi sæpè in eodem processu; consequens idè sit, vt sententia Excellentissimi Scutatus condemnans ad

15.

16.

17.

18. ad intereffe, iuxta Ordines, non confitio de mercatura, ipfo iure nulla reddatur, Rim. fun. confilio 179. numero vigefimo fecundo, Gratian. difceptat. 18. num. 1. Verat. decif. 136. part. 3. Fenzon. ad Statut. Vrb. cap. 79. num. 9. & 10. Itaque etiam ex hoc capite fuper ea valide tranfactum extiterit, Coccul. dicta decif. 396. num. 4. & decif. 491. num. 1. & 3. Redenaf. dicto conf. 48. num. 43. cum adductis fupra num. ...

- In nihilo reftitente, quod vniuerfitas Mercatorum tranfgigendo etiam fuper taxis Mercatoribus iniunctis cum D. Ioan. Maria Vaccario eundem in Mercatorem admiffiffe videatur, Surd. decif. 100. numero decimo, & decif. 108. num. 12. & 13. & decif. 133. numero decimo octauo, Gratian. difceptat. 76. numero vigefimo tertio, & fequent. & difceptat. 201. num. 72. & fequent. Alioquin. confil. 45. numero quadragefimo tertio, lib. 2. Bunn. decif. 113. num. 1. & 13. Betetti. confil. 81. numero fecundo, Cyriac. controuerf. 335. numero vigefimo nono, & rigefimo. Omiffio enim, quod tranfactio intelligi poffit de taxis per ipfum de Vaccariis vti heredem patris, & patri debitis, maxime occafione folutionis debiti nunc contronefti, in qua, & ipfe dubio procul concurrere debebat, Bart. & Bald. in lib. omnibus, 107. §. fi Attio, ff. de legat. 1. Ludouil. decif. 363. numero quarto, in fine, & numero quinto, Duard. de Societat. lib. 2. cap. 4. quæft. 26. numero quarto, & fequent. qualibet in præmiſſis difficultas ceſſat, dum ex ipſius Vaccarij inculcata confeſſione ipſum ab obitu Patris mercaturam deſeruiffe liquido conſtat; quò

- caſu nil reſiſtit, quòd per errorem cum ipſo tanquam cum Mercatore vniuerſitatis contractum inieſſet, Leoncill. decif. Ferrar. 17. numero decimo, & admittunt Doctores mox citati, numero vigefimo.

- Ob ſimplicem moram, iuncta poſſiſſimum interpellatione in gratiam pupilli de Vaccariis, interuenientes pro ipſo intereſſe ſimplicis crediti, ceſſante omnino mercatura, præcedunt, l. 3. C. quibus in cauſ. in integr. reſtit. non eſt neceſſ. Bott. confil. 20. numero vigefimo quinto, Meinoch. de arbit. caſ. 220. numero decimo ſeptimo, & decimo nono, Gratian. difceptat. 67. numero quinto, & difceptat. 240. numero duodecimo, Leonard. de reſur. quæſt. 82. numero ſecundo, Surd. decif. 179. num. 24. & ſeq. cum adductis per Tomaf. de Tutor. & Curator. tit. 19. ſub num. 4529. verſ. minoris autem, fol. 956.

- Huiusmodi namque conſeſſio ſibi locum vindicaret, niſi vniuerſitas quoque priuilegio minorum frueretur, Corn. confil. 156. ſub num. 4. verſe. iſta etiam, & confil. 189. numero quarto, lib. 3. Alb. confil. 122. numero vigefimo ſecundo, Crot. confil. 145. numero ſecundo, lib. 1. Bim. confil. 37. num. 21. Peregrin. confil. 3. num. 3. & 4. & confil. 3. numero quadrageſimo quarto, lib. 3. Bardellon. confil. 111. num. 72. Tentacinq. confil. 4. num. 39. Durand. decif. 402. num. 9. & 15. Rot. decif. 153. num. 6. part. 1. recent.

- At inter eoque priuilegiatos, priuilegia viſque adeò conſequantur, vt fauore minoris contra alium minorem, vniuerſitatem, & ſimiles motus cauſas intereſſe non contrahatur, l. ſi ex ſtipulatu, 24. ff. de verborum obligat. Gloſſ. in l. ſi dictum, §. 6. ſim. ff. de euic. Bettazzol. confil. 70. ſub numero decimo, Mantie. de conſeſſ. olim. volum. lib. 7. tit. 10. numero vigefimo octauo, Franc.

decif. 16. numero tertio, Peregrin. de fidei commiſſ. artic. 46. ſub num. 37. Coli. de port. rat. quæſt. 28. ſub numero octauo, Gratian. difceptat. forenſ. 241. num. 51. & 52. & difcept. 400. numero vigefimo nono, quem in oppoſitum male adducit Hodiern. ad Surd. decif. 262. numero decimo quarto, Mangli. de euic. quæſt. 4. num. 18. Nouar. de variat. for. ſecl. 4. §. 62. num. 2. Leonard. de reſur. quæſt. 82. num. 15. Leoncill. decif. Ferrar. 135. num. 7. Tomaf. de Tutor. & Curator. tit. 19. ſub num. 4529. verſ. minoris autem, fol. 956.

Veruntamen ſuperius dicta prætermitti poterant, dum ex receptionibus regiſtratis in proceſſu folio 100. fac. 2. & ſeq. de integrali ſatiſfactione facta D. Bardino concludenter conſtat, & per quas vniuerſitas liberata remanſit; liquidum dictus D. Bardinus, vt deponunt teſtes, publicè, & ac palam pro Curatore ſe gerebat, quod ſufficit ad effectum, vt minor receptiones prædictas accepto ſeruo in extinctionem eius crediti teneatur, l. 1. in princip. cum Gloſſ. ff. de eo, qui pro tut. Bero. confil. 126. numero primo, & ſecundo, lib. 3. Cyriac. controuerf. 330. numero ſeptimo, Rot. apud Cenc. de cenſ. decif. 278. numero decimo quinto, & decif. 659. num. 3. parte prima recent. Ludouil. decif. 31. num. 5. & ſeq. Thomaf. decif. Macerat. 80. num. 15.

Teſtium verò depoſitiones pluribus adminiculis ſuffultæ, adminiſtrationem ipſius Bardini conuincunt. In primis enim D. Bardinus ſub die 17. Martij 1639. in proceſſu, folio 29. fac. 2. declarauit in computum crediti ipſius de Vaccariis recepiſſe ſcila quatuorcentum; quæ detrahi ex credito eiſdem de Vaccariis illiſc Senatus ordinauit in proceſſu, folio 30. qua ſtante pronuntia iudicis poſitiſſimum ſupremi non amplius diſputari conſingit, quin D. Bardino vniuerſitas legitime ſoluerit, Roman. confil. 454. num. 18. Alb. confil. 21. numero 3. 4. & 5. Neuzan. confil. 17. num. 35. Schrader. de ſeud. part. 10. ſecl. 20. num. 123. vbi quòd talis pronuntia faciat ius quoad omnes.

Deinde in toto proceſſu non conſtat, quòd alius præter Bardinum pro pupillo legitime interueniret, aut facultatem exigendi haberet, ſicque ſolutio bona fide facta Bardino vniuerſitatem omnino liberauit.

Vterius, quia idem Dominus Bardinus in articulo mortis conſtiturus, atque in ſuo teſtamento bonam fidem agnoſcendo non ſolum ſe adminiſtratorem Vaccarij conſeſſus fuit, verum etiam pro reliquis ſatiſfactione legatum ſatis pingue reliquit, in proceſſu, folio 83. cui quidem conſeſſioni in ipſius conſentientis adiū emanata, fidem indubium omnino adhibendam proſentitur, Cæuet. confil. 153. numero ſeptimo, Attilic. decif. 40. num. vigefimo, Rot. in crimini. Farinac. decif. 237. numero octauo, & eoram Buratt. decif. 542. numero decimo quinto, Gratian. difceptat. forenſ. 429. num. 15.

Intuper adminiſtratio ipſa ſolemniſſimè à D. Vaccario fuit approbata, dum in ſatiſfactionem crediti legatum acceptauit, in proceſſu, folio 116. fac. 2. adeo vt non poſſit modò illud pro parte non acceptare, ſi oneri non acquieſcere, Surd. decif. 7. num. 39. & decif. 38. num. 2. dixi allegat. 71. num. 6. & 7. lib. 3. Merlin. de legit. lib. 2. tit. 2. quæſt. 8. num. 3.

Tandem ex recognitione receptionum emanatum

26.

27.

28.

19.

natarum à D. Bardino ineunda per D. Vaccarium omnis dubitandi ansa cessisset; si quidem illas vii conscriptas à D. Bardino, & continentes veritatem recognouisset, nisi amplissimus iste Ordo à prædicta recognitione absoluisset, sub die 25. Augusti 1660. in processu, fol. 107. Et tamen vii priuignus, ac principalis, sui procuratoris, ac victrici, quocum vitam continuus trahebat, scripturam recognoscere tenebatur, ad tradita per Burfat. conf. 39. num. 23. Post de manurent. obseru. 98. num. 9.

Satisfactionis probationes vehementissimæ præter adductas, tum ex qualitate ipsius D. Bardini, qui si in obtinendo sententias, ac

commissions per vim diligens extitit, diligentissimus pariter in exigendo præsumitur, ex Rot. decision. 225. numer. 21. & cumulatis per nos pro Principe Ursino, sub num. 11. Ex quibus Vniuersitas non solum à petitis absoluenda venit; Verum etiam erga ipsam D. Vaccarius ad restitutionem Ducatonorum centum, & libras bis mille supra eius creditum ante transactionem exactas condemnandus venit. Ultra expensas, ad quarum refectionem in Instrumento transactionis præcisè se obligauit, Ferentill. ad Buratt. decision. 291. numer. 15. Cyriac. contron. 452. num. 58. cum adductis per nos pro Monasterio Sancti Christophori, num. 37.

INDEX

Rerum Notabilium, quæ in hoc Volumine Obferuationum continentur.

*Primus numerus est obferuationum, secundus marginalis,
Poſtremus paginam indicat.*

A

Abeſſe.

BESSE dicitur homo mortuus.
obferuat. 142.n.27.pag.285

Ablatiuus.

Ablatiuus abſolutus conditionem
importat. 13.18.27
Ablatiuus abſolutus importat conditionem reſo-
lutiuam. 144.56.295

Absens.

Absentes alicuius diſciplinæ cauſa non dicuntur
abeſſe. 142.11.284
Neque continentur ſub proclamare pœnali
cogente ſubditos ad habitandum. ibid.12
Et ita diſponitur ex Ordinibus Mantuæ.
ibid.13

Absentis bona relaxantur cum fideiſſione pro-
ximioribus cuſtodienda. 142.24.285
Amplia, vt. ibid.25

Absentia.

Absentia debet probari, quia nunquam præſumi-
tur. 142.10.284
Longa morti æquiparatur. ibid.25.285

Abſolutio.

Abſolutio à iuramento obtineri debet, antequam
quis agat contra contractum iuratum. 121.5.
231

Duplex imploranda ubi adſunt duo iuramenta.
ibid.6

Non eſt neceſſaria conſtitio de falſitate cauſe
obligationis. ibid.7

A iuramento operatur, vt quis agere poſſit.
ibid.10

A iuramento quando ſolus Pontifex concedat.
ibid.18.235. & ibid.28.234

A iuramento quando partis citationem re-
quirat. ibid.19. & 20.235

A iuramento iuſtam cauſam requirit. ibid.22

Acta.

Acta contra ſtatutum geſta nullius roboris ſunt.
14.19.27

Actorum transportatio ad appellantem ſpectat.
113.5.210
Lumina, vt. ibid.6

Actio.

Actio fideiſſiſſaria triginta annis præſcribi-
tur. 31.7.62

Actio carens repellitur à iudicio. 41.1.77

Aut parte inſtante, aut iudice ſupplente. ibid.2

Et de ratione. ibid.3

Actio perſonalis pro Canone competit. 43.36.85

Actio ob inceptitudinem reus abſoluitur. 49.2.

97. & ibid.11.98

Actio carens à iudicio repellitur. 79.63.152

Actio perſonalis tantum pro alimentis competit.

95.2.173

Contra debitorem debitoris validè intentatur.

ibid.4

Actio pro annua præſtatione eſt perſonalis, &
contra tertium non datur. 97.80.183

Declarata, vt. ibid.81. & 85

Realis datur pro annua præſtatione ex con-
tractu perpetua. ibid.83

Et quando conſiſtit in quota, & non in quan-
titate. ibid.83

Actiorem realem inducit ius tenendi clauem ſu-
per aliqua communitate. 97.84.183

Actio perſonalis non datur contra eum, cuius
nullum fuit geſtum negotium. 103.16.193

Realis vt detur contra tertium requiritur hy-
potheca in re, & exiſtentia rei apud conue-
niendum. ibid.17

Actio carens in iudicio non auditur. 103.18.193

Actio carens repellitur à iudicio. 105.13.198

Actio quæcumque tranſlatio in Vaſſallum
inducit feudi improprietatem, & franchitiam.

107.12.198

Actio ex contractu ante illius perfectionem non
competit. 118.11.223

Actio quanto minoris datur recipienti rem one-
ribus obnoxiam loco immuniſ. 132.30.257

Actio & paſſio non poſſunt concurrere in eadem
perſona. 136.57. & 60.270

Actio carens in iudicio non auditur. 141.14.282

Actio, & paſſio in eodem inſtanti non poſſunt eſſe
in eodem ſubiecto. ibid.17

Actor.

Actori ius non prodeſt, niſi aptam actionem in-
ſtituat. 49.4.98

Actore non probante reus abſoluitur. 142.33.286

Actus.

Index Rerum Notabilium.

- Actus.*
Actus tempore inhabili gestus in tempus habile dilatus sustinetur. obseruat. 4. n. 20. p. 8
Actus, qui dederunt causam liti non constituunt in possessione manutentibili. 23. 15. 45
Actu in impugnato nemo se fundare potest. 109. 8. 202
Actus presumitur factus loco, & tempore, quibus excluditur delictum, & absentia presumitur ex causa licita. 142. 29. 285
- Adimplementum.*
Adimplementi exceptio agenti obstat. 118. 12. 223
 Exceptioe appositae pars nequit amplius implere. ibid. 18
 Exceptio ipso iure dicitur obiecta. ibid. 19
 Suppletur a Iudice. ibid. 20
Adimplementum etiam in minimo probandum, vt quis ex contractu agere possit. 118. 21. 123
- Adiutio.*
Adiutio hereditatis non requiritur in possidente. 70. 26. 137
Adiutio hereditatis non inducitur per possessionem, si praestitit protestatio non adeundi. 77. 11. 144
- Adminiculum.*
Adminiculum adminiculo adiectum reddit illud fortius. 8. 8. 17
- Administratio.*
Administrationis in materia de praesenti in praeteritum non arguitur coniecturis cessantibus. 43. 50. 86
- Administrator.*
Administrator rationem reddere tenetur de administratis. 23. 8. 45
 Pendente iudicio nullitatis non potest administrare. ibid. 14
 Qualem librum tenere debeat. ibid. 28. 46
Administrator pretium rei a se venditae restituere tenetur. 43. 23. 84
 Vna cum fructibus. ibid. 43. 85
 Declara, vt. ibid. 45
 Qui non administravit non tenetur, nec ad pretium, nec ad fructus. ibid. 49. 86
Administrator reportando finem libros dimissile censetur. 110. 8. 205
- Aduocatus.*
Aduocatus conductus excusatur si operam non praestat, dum non requiritur eiue salarium conuentum debetur. 137. 8. 272
 Non potest expelli e domo conducta. ibid. 2. 273
 Ad euitandam ingratitudinem praefertur in conductione domus. ibid. 23
Aduocato salarium debetur, non pro modo laboris, sed ratione probitatis, & scientiae. 137. 9. 272
Aduocatus non potest expelli e domo conducta. 138. 11. 274
 Gaudet priuilegiis concessis Doctoribus actu legentibus. ibid. 12
 Ex equitate praefertur in conductione domus. ibid. 13
 Lucrum recipiat, quod amittit defendendo causam propriam. ibid. 21. 275
Aduocatorum in honorariis citra quantitatem Iudex arbitrat. 138. 22. 275
- Aequalitas.*
Aequalitas inter emptorem, & venditorem vsque adeo seruanda, vt pactum vnus fauore adiectum alterius quoque fauorem concernat. 43. 11. 83
- Aequalitas vbique seruanda.*
 55. 31. 114
- Aequitas.*
Aequitas non patitur, vt quis fruatur re, & pretio sine responsione liuelli. 16. 7. 32
Aequitas in ambiguis locum habet. 55. 32. 114
Aequitas Canonica in feudo Ecclesiae inter Ecclesiasticos est seruanda. 104. 11. 195
- Est alienum.*
Est alienum existentia per habitatum probanda. 57. 4. 116
 Amplia, vt. ibid. 5
Est alienum, dotes, legitima, & Trebellianica detrahuntur de fideicommissio. 67. 4. 131
- Etas.*
Etas ex fide Baptismi probatur. 47. 3. 94
 Contra. ibid. 7
 Declara, vt. ibid. 8. 95
- Affectus.*
Affectus non securo affectu non punitur poena ordinaria. 136. 38. 268
 Et quomodo procedat in crimine falsi. ibid. 39. 269
- Affinis.*
Affinis in testem non recipitur. 25. 25. 51
- Agens.*
Agens ex vna causa si aliam probat succumbit. 49. 3. 97
 Declara, vt. ibid. 6. 98
 Sine fundamento non auditur. ibid. 44. 101
 Agenti ex causa onerosa magis succurritur, quam ex lucratiua. 55. 12. 111
- Agnatio.*
Agnatio censetur contemplata ex onere iniuncto assumendi nomen, & insignia Testatoris. 7. 10. 14
 Contra. ibid. 11
Agnatio non dicitur contemplata, vbi feminæ possunt succedere. 144. 16. 291
- Agnatus.*
Agnatus succedit in emphyteusi mixta etiam non haeres vltimi. 58. 8. 118
Agnati tantum alterationem feudi impugnant. 117. 39. 221
Agnari possunt opponere defectum licentiae Domini secuta alienatione feudi. 124. 13. 237
- Alba.*
Alba consil. 568. num. 10. declaratur. 18. 10. 35
- Alexander.*
Alex. consil. 24. lib. 4. reprobat. 56. 3. 115
- Alienare.*
Alienans partem rei prohibita alienari cadit a parte alienata, & non a toto. 14. 1. & 2. 27. & ibid. 3. & 7. 28
 Limita, vt. ibid. 4. & 5
 Declara, vt. ibid. 8
Alienare feudum aliud esse, aliud successionem alterare. 18. 12. 35
- Alienatio.*
Alienatio facta contra praecipuum testatoris est nulla. 31. 18. 65
 Prohibita ad certum tempus post illud censetur permissa. ibid. 20. & 22
 Contra. ibid. 21
 Ex communi. ibid. 25
Alienatio in fraudem fideicommissi non subsistit. 41. 28. & 29. 80
Alienationis prohibitionem cessante feudum efficitur transitorium ad extraneos, per clausulas id importantes. 101. 8. 189
 Alienatio

Index Rerum Notabilium:

Alienatio stabilitatis minoris licita ob æsalienum. obferuat. 121. n. 11. pag. 231. Amplia, vt ibid. 12
Alienatio prædij minoris communis cum maiori est nulla pro parte minoris, & pro altera fufinetur. 130. 8. 251

Alienationis prohibitio nuda & simplex non valet. 144. 40. 193. & ibid. 87. 197. Facta per participium, prohibendo, fiat accessoriè. ibid. 43. 193

Alimenta.

Alimenta debita iudicis officio non debentur pro præteritis. 83. 6. 157. Conditione ex ftatuto debentur etiam præteritis. ib. 7. Declara, vt ib. 8. Ab habente aliunde non confequuntur. ibid. 9. & 10

Allegare.

Allegare alienationem non fufficit, nifi probetur. 119. 29. 227

Allodialia. Allodialia.

Allodialia, & libera in dubio vnaqueque res præfuitur. 97. 68. 181. Fallit, vt ibid. 69. & ibid. 90. 183
Allodialia præfuitur cæteris allodialibus annexum. 133. 5. 258

Allodialitas libertatem importat à feudo, emphiteufi, cenfu, ac decima. 91. 5. 169

Alteratio.

Alterationem inueftituræ primæ per fubfequentes cuius Rora, allegando eius Decifiones in caufa feudi Curia Podij. 18. 9. 35

Alteratio fcripturarum in numeris præfuitur facta à producere. 49. 23. & 30. 100

Annulus.

Annulus fponfalius cenfetur donatus. 83. 1. 156. Sed vide. ib. 2. & 3. Donatus non cenfetur confuetudo attenditur. ibid. 4. 157. Non eft reftituendus ab ea penes quam non reperitur. ibid. 5

Antecedens.

Antecedenti remoto, & confequens neceffariò tollitur. 82. 6. 156

Appellans. Appellatio. Appellatum.

Appellans comparando coram iudice à quo appellauit, appellanti cedit. 64. 11. 128

Appellatio nõ datur à mädato de manutenedo. 4. 14. 6
Appellatione pädete fententia exequi nõ potest. 6. 8. 12

Appellatio quoad vtramque partem fufpedit fententiã, & vtraque pars nõ deducta deducere potest. 6. 10. 12

Appellatio iure Ciuili, & Canonico in manutentione prohibetur. 13. 4. 26. Fallit, vt ibid. 9

Et etiam à ftatuto Mantua. ibid. 5
Appellatio vim fententiæ fufpedit. 53. 8. 108

Appellatione prohibita per ftatutum quoad vtrumque effectum prohibetur. 79. 5. 146

Appellatio in poffefforis iure ciuili ad vtrumque effectum prohibetur. 79. 6. 146

Appellatus potest profequi appellationem reluctantè appellante. 6. 9. 12

Approbare. Approbatio. Approbatum.

Approbare, & improbare possumus eundem actum ex diuerfis refpectibus. 23. 23. 46

Approbatio actus nulli cenfetur facta per receptionem. 23. 5. 45. Sed vide. ibid. 26. 46

Nunquam ad id refertur, per quod inducitur renuntiatio iuris proprii approbantis. ibid. 22

Approbatum femel reprobari amplius nequit. 23. 6. 45

Arbitratores. Arbitrium.

Arbitratores extraiudicialiter circa adducta in actis coram fe in formationes affumunt. 137. 17. 272

Arbitrium iudicis circa fufficientiam indiciorum à iure regulam recipit. 93. 3. 171

Arbores.

Arbores riparum fluminis publici priuatorum funt. 97. 95. 184

Archinium.

Archinium ab vno ex Canonici custoditum non probat. 118. 4. 248

Ioan. Pauli Melij Obferuari. forens.

Argumentum.

Argumentum, negatiue procedit, non confertur, ergo non imputatur. 82. 3. 155

Argumentum ab emphiteufi ad feudum non procedit, vbi de iure diuerfimodè inter vnam, & alterum cauetur. 101. 16. 190

Argumentum à præfenti in præteritè valet. 103. 6. 192

Argumentum à laudemio ad gabellà procedit. 105. 3. 195

Argumentum à feudo ad fufpatronatus valet. 113. 42. 210

Argumentum à contrario fenfu ex dicto Doctõris non defumitur. 134. 16. 262

Argumentum à defcendentibus ad tranfverfales in materia coniecturarum procedit negatiue, non autem affirmatiue. 144. 89. 298

Articulus.

Articulus præjudicialis prius terminandus. 13. 22. 127

Articulus magis præjudicialis prædecidendus eft. 105. 14. 196

Articulus magis præjudicialis prædefiniendus eft. 106. 6. 197

Articulus magis præjudicialis prius refoluendus eft. 112. 15. 208

Assensu.

Assensus Domini requiritur etiam in feudo alienabili. 19. 23. 37. Amplia, vt ibid. 24. 38

Assensus obligandi feudalìa fauore doris obtrineri potest post obitum obligantis in præjudicium Agnatorum. 87. 1. 163. Amplia, vt ibid. 3. Obligandi feudalìa post obitum Vaffalli regulariter concedi nequit. ib. 2. Domini hypotheecam feudalium non fupplet. ib. 4. Domini dicitur obrepticius non expreffis qualitatibus feudi. ibid. 10

Declara, vt ibid. 11. 164. Impetratus à Domino lite pendente, quando non fuflineatur. ibid. 12

Assensus Domini dicitur gratia, ideo non cogitur eam præftare. 101. 10. 189. Contrarium ex confuetudine. ibid. 11. Non requiritur attenta difponendi facultate nifi vt Dominus fciat, in quem fit alienatio feudi. ibid. 12

Assensus Domini post obitum Vaffalli obtentus non valet. 117. 8. 218

Assensus obtentus pro vno contractu non fuffragatur pro alio. 118. 13. 223

Assensus Domini an in feudi noui diftractione requiratur. 124. 11. 237. Omnino requiritur quando adest pactum de non alienando. ibid. 12

Affertio.

Affertio vnus abfenti non præiudicat. 19. 37. 38. Erronea non attenditur. ibid. 38. Erronea dicitur, dum res aliter fe habet. ibid. 39

Affertioni iurata quando eft ftandum, non impeditur probatio in contrarium. 98. 8. 185. Contra. ib. 9

Audientia.

Audientia per ftatutum denegata, Iudex, & partes procedendo nulliter agunt. 13. 20. 127

Auiamentum.

Auiamento in concessione Molendini in inueftitum tranflato, ius quoque prohibendi constructionem aliorum tranflatum cenfetur. 97. 10. 177

Auocatio.

Auocatio caufe per delegatè fieri potest. 101. 3. 190

Non fit, nifi cum iufta caufa. ib. 4. 191. Contra. ib. 5

Author.

Author allegat. 39. 6. lib. 2. declaratur. 92. 10. 170

B

Baminitus.

Baminitus in gratiam reuerfus ab obitu patris per retroractionem efficitur heres. 112. 1. 108

Barolus.

Barr. in l. in contrahitibus 14. n. 14. C. de non pnt. recipi. declaratur. 134. 17. 263

D

D

D

D

D

D

D

D

D

D

D

D

D

D

D

D

D

Index Rerum Notabilium.

Beccanus & Olascus.

Becc. *confil.* 101. & Olasc. *confil.* 23. reprobat i Rota
decif. 457. n. 2. & 5. part. 1. recent. oblietu. 18. n. 8. p. 35

Bellum.

Bella hodie in Italia frequentantur. 125. 20. 240

Beneplacitum.

Beneplacitum Apostolicum requiritur, vt feudalia
efficiantur allodialia. 19. 18. 37

Beneplacitum in contractibus in perpetuum intel-
ligitur. 138. 2. 273

Bona.

Bona Ecclesie incorporata in emphyteusim, aut
feudum concessa, deinde reuera absque solem-
nitatibus iterato non conceduntur. 4. 8. & 9. 7

Bona Patrimonialia Clericorum sunt immunia à
Collectis. 11. 1. 21. Contra. ib. 21. 23. *Quæ* transeunt
in Ecclesiam efficiuntur immunia. ibid. 2. 21

Bona possidens in territorio tenetur concurrere ad
onera. 21. 9. 40

Bona concessa ad liuclum tertio minus æstimantur
voluntaria. 43. 14. 83

Bona rustica transeunt in ciuem cum sua rusticita-
te. 116. 16. 216

Bona tot qui habuit, præsumitur & nunc habere.
117. 12. 218

Bona præsumuntur allodialia. 119. 18. 226. Non ex-
pressa inter feudalia, allodialia præsumuntur. ibid.
27. 227. Allodialia præsumuntur si pro talibus
habentur. ibid. 18

Bona in dubio præsumuntur allodialia. 133. 1. 258

Vacantia spectant ad flicum. ibid. 29. 261

Bonorum allodialitas facilius probatur per vicinos.
133. 8. 259

Bonorum acquisitio in sexagenario non præsumi-
tur. 141. 11. 281

Bona vt constare possit esse vacantia ad comodum
flicii debet præcedere proclama, an adfit aliquis
heres, vel aliquis vellet esse hæres. 142. 8. 284

Bones.

Bones aratorii pro debito ciuili capi nequeunt. 62. 1.
125. Amplia, vt ibid. 2. Declara, vt ibid. 3. 126.

Limita, vt ibid. 4. & 5

Buratt.

Buratt. decif. 272. in quibus terminis procedat. 7. 16. 15

Bursatus.

Bursat. *confil.* 91. n. 7. reprobat. 88. 7. 164

C

Caducatus.

Caducatis substitutionum intermediis gradibus
subsequentes subintrant. 34. 1. 67. Amplia, vt
ibid. 2. Limita, vt ibid. 3

Caducitas.

Caducitatem ad euitandam sufficit credulitas. 5. 10. 10

An incurrandam requiritur cessatio triennalis in
solutione canonum. ibid. 13

Caducitati in dubio non esse locum pronuncian-
dum. 5. 16. 11

Caducitas non habet locum in contractu nullo. 19. 25. 38

Caducitas non incurritur ob non solutionem cen-
sus. 33. 1. 66

Caducitati per quinquennium præscribitur. 88. 1. 164

Caducitas contra hæredes declarari non potest. 88.
2. 164. Non declarata à prædecessore per successo-
rem declarari nequit. ibid. 3. Declara, vt ibid. 4.

Coram supremo Tribunali facillime excluditur.
ibid. 18. 165. Ex omni causa excusatur. ibid. 19

Caducitas feudi in concessio ob merita non militat.
114. 13. 212

Caducitatem ad euitandam, compensatio fit ipso
jure. 138. 25. 276

Calamitates.

Calamitates futuræ contractum iam perfectum non
evertunt. *Calculus.* 118. 25. 224

Calculus in vno erroris, in cæteris erroribus præ-
sumitur. 122. 6. 235. Debet fieri partibus præsen-
tibus, aut eis citatis. ibid. 8

Calculi error non attenda transactione allegari po-
test, dummodo super eo non fuerit transactum.
122. 7. 235. Error dignosci non potest nisi sub-
ductis ab initio calculis. ibid. 9. Declara, vt ib. 10

Calculorum inter partes initorum verbalis produ-
ctio sufficit. 133. 27. 160

Canon.

Canonis remissio ob sterilitatem locum non habet.
16. 1. 31. Amplia, vt ibid. 2. Contrarium qui de-
fendant. ibid. 3. Declara, vt ibid. 6. 32

Canonem respondere fructibus emphyteuta proba-
re tenetur. 16. 4. 11

Canonis ex receptione caducitas dicitur remissa.
88. 11. 164

Canones qui non soluit ex ignorantia, excusatur à
caducitate. ibid. 12. 164

Canonis non solutio, & declaratio Domini pro ca-
ducitate emphyteusim requiruntur. 123. 2. 235

Capitula.

Capitula contra confessionem capitulantis non ad-
mittuntur. 25. 2. 48

Capitula ad probandum admittuntur cum clausula,
saluo iure. 41. 9. 10. & 12. 78

Capitula super petitorio non admittuntur in iudicio
manutentionis. 45. 22. 98

Capitula vbi releuant semper admittenda. 120. 19. 250

C. si cui militi in extraord. est apocryphum. 145. 1. 298

Contrarium verius, ac magis receptum. ibid. 2.

Doctores dicentes apocryphum reprobant. ib. 3.

Conditum à Felicerio II. Imperatore. ibid. 5

C. 1. de feud. non habent. propr. feud. natur. declaratur.
146. 17. 390

Capitula non instrumentum attenduntur, quando
inter se discordant. 149. 5. & 6. 304. Amplia, vt ib. 7

Casalsensis.

Casalsensis idem ius Mediolani seruandum, quod
seruaretur Mediolanensis in Ducatu Montisfer-
rati. *Casus.* 73. 11. 140

Casus fortuitus est ille, qui non potest præuideri, nec
impediri. 11. 34. 24

Casus qui euenit, non qui euenire poterat inspecien-
dus. 70. 17. 136

Casus fortuiti spectant ad proprietarium. 118. 23. 223

Causa.

Causa inappellabilis effici nequit appellabilis. 79. 9.
146

Causa feudalibus quando dicatur. 117. 23. 220

Causa finalis colligitur ex proæmio. 127. 4. 242

Causa obligationis cessante cessat, & ipsa obligatio.
147. 2. 301

Causa in meritis non attenda suspensione de partium
consensu expeditur. 148. 4. 303

Cautela.

Cautela abundans non nocet. 97. 74. 182

Cautio.

Cautio etiam si non petatur præstanda, quando per
iudicem præstari mandatur. 6. 5. 11

Cedens.

Cedens liberatur ex dilatione per cessionarium con-
cessa debitori cessu. 3. 8. & 14. 6. Promittens no-
men cessum exigibile tenetur illud præstare. ib. 10

Cedens in cessionarium ius quod non habet, trans-
ferre non potest. 141. 21. 282

Censuaria.

Censuaria non dicuntur debitoribus capitalis census.
106. 4. 196 *Censura.*

Index Rerum Notabilium.

Censura.

Censura nulliter, & iniuste lata magis ligat ferentem. *obseruat. 111. n. 15. pag. 207*
Nisi cum magna causa comminari potest. *ib. 16*

Census.

Census super credito nulliter constituitur. *2. 1. 4*
Super pretio rei emptæ inualidus est. *ibid. 2*
Census à grauo constituitur super detractiōnis sustinetur. *31. 16. 63*
In quas tanquam alienatio imputatur. *ibid. 17*
Census in constitutione designatio confinium non requiritur seclufa constitutione Piana. *33. 6. 66*

Census inredimibiles antiquitus constituebantur. *33. 8. 66*

In dubio perpetui præsumebantur. *ibid. 9*

In dubio potius præsumitur, quam emphyteusis. *ibid. 13*

Census debitoris ex parte perpetui sunt. *41. 35. 80*

Censum uoluisse extinguere non præsumitur, qui censum non debitum sustinebat. *49. 38. 101*

Census sine pecunia nulliter constituitur. *66. 5. 129*

Census re perempta extinguitur. *74. 1. 141*

Amplia, *vr.* *ibid. 2. & 7*

Census ita constitui potest, vt in fructibus soluitur. *84. 1. 158*

Ita ramen quod debitor non obligetur fructus exportare ad domum creditoris. *ibid. 2*

Ex diutina solutione præsumitur validus. *ibid. 7. 159*

Census non extinguitur per dationem insolutum non effectuatam. *106. 1. 196*

Non potest extingui per Procuratorem, nisi cum speciali mandato. *ibid. 3*

Et de ratione. *ibid. 5. 197*

Census creditor actione personalia, aut ex Saluiano pro decursu experitur. *127. 12. & 13. 243*

Census pro parte dummodo considerabili etiam inuito creditore extingui potest. *129. 1. 249*

Per compensationem non extinguitur, nisi præcedat declaratio. *ibid. 2*

Contra. *ibid. 3*

Amplia, *vr.* *ibid. 4*

Census in quasi possessione existens manuteneretur, etiam sine productione instrumenti. *131. 2. 252*

Census in casu nullitatis, qui se obligauit tenetur fortem restituere cum fructibus. *147. 10. 301*

Cessio.

Cessio debitoris facta pro soluto liberat cedentem. *3. 4. 5*

Cessio subsequuta in moneta imaginaria indicat qualitatem monetæ in contractu deductæ. *37. 28. 73*

Cessio reportata ad spoliū patrandum irrita censetur. *43. 33. 84*

Validè obinetur super re ex alio credito obligata Cessionario. *ibid. 35. 85*

Facta de pecuniis debitoris non subsistit. *ibid. 41*

Cessio iurium ex confessione præsumitur summatim. *127. 30. 244*

Cessio inutilis soluenti debitum proprium ad vendendum emanata non subsistit. *149. 3. 304. & ibid. 20. 306*

Cessionarius.

Cessionarius non agit contra cedentem, nisi excusso cesso. *3. 9. & 11. 5*

Declara, *vr.* *ibid. 12. & 13. 6*

Cessionarius heredis, hæres dicitur. *31. 39. 65*

Cessionarius nonnisi pro quantitate sibi cella ius

Ioan. Pauli Metij Obseruat. forens.

consequitur, & residuum penes cedentem remanet. *37. 29. 73*

Cessionarius non succedit in priuilegium personale cedentis. *43. 22. 84*

Cessionarij negligentia in non exigendo, cedenti non præiudicat. *53. 3. 107*

Cessionarius nonnisi pro quantitate cella ius querit. *57. 13. 117*

Cessionarius excurrere non tenetur bona intricata debitoris cessi. *86. 1. 162. Cōtra. ib. 3. Sed vide. ib. 5*

Cessionarius quoad interesse iure suo utitur, non cedentis. *147. 21. 302*

Cessionario obstat exceptio, quæ obstatet cedenti. *149. 13. 305*

Plus iuris non competit quàm cedenti. *ibid. 13*

Cessionarij negligentia in exigendo debitor cessio non nocet cedenti. *150. 4. 308*

Ciarlinum.

Ciarlin. *contron. 106. n. 5. qualiter procedat. 88. 9. 164*

Citatio.

Citatio tolli nequit. *89. 22. 167*

Citatio contenta in præfatione termini valet pro toto termino. *113. 3. 210*

Non requiritur in extractione instrumenti ante litem. *ibid. 7*

Citationis defectus per comparitionem sanatur. *113. 4. 210*

Civis.

Civis mixtus non comprehenditur in statuto de casu simpliciter loquente. *73. 16. 141*

Claus.

Clausum rei retentio ab vno non tollit, quin res sit communis. *97. 88. 183*

Nec tollit, quin alter quoque claus habere debeat. *ibid. 89*

Clausula.

Clausula, ponens in locum suum, est translatiua iurium ab inuesticate in inuestitum. *19. 4. 36*

Saluo iure feudi, quid operetur. *ibid. 21. 37*

Nou aliter nec alio modo remouet consensum ab actu. *ibid. 22*

Ita quod dispositionem reddit conditionalem. *ibid. 32. 38*

Clausula, Saluis iuribus, operatur, vt Capitula non admittenda habeantur pro non admissis. *25. 1. 48*

Clausula codicillaris Testatori non declarata non operatur. *39. 6. 75*

Et Matre ignoranter præterita. *ibid. 7*

Et de ratione. *ibid. 8*

Sive ignorantia circa personam, siue circa rem versetur. *ibid. 9*

Abolutè ob Matris præteritionem nullum parit effectum. *ibid. 10*

Clausula, tali casu, restringit dispositionem Testatoris ad casum exprellum. *41. 21. 79*

Declara, *vr.* *ibid. 22*

Clausula, sincerè, &c. iuramenti vim habens prescriptionem ad 40. annos extendit. *43. 28. 84*

Clausula, addendi inuentario, omissa præseruat à dolo. *53. 13. 108*

Addendi inuentario, operatur, ne hæres priuatur eius beneficio, si aliquid per ignorantiam describere neglexerit. *ibid. 14*

Et de ratione. *ibid. 15*

Limita. *ibid. 17*

Clausula iurium præseruatua censetur principaliter appositæ fauore ipsius præcruantis. *55. 7. 112*

Clausula, tunc, & eo casu, denotat extremitatem temporis, restringit dispositionem ad casum exprellum, & conditionem importat. *55. 27. 113*

Dd 2 Clausula

Index Rerum Notabilium.

Clausula, *providetur, provi de iure*, in testipio quid operetur. 56.n.5.p.115
 Clausula, *in pramissis, & circa premissa*, restringit clausulas generales mandati Procuræ ad dispositum. 57.16.117
 Clausulæ generales in executiua positæ dispositionem non augent. 57.17.117
 Clausula, *ad habendum*, efficit emphyteusim transitoriam ad extraneos. 58.10.119
 Restringe, vt ibid.12.& 13
Ad habendum, intelligitur iuxta naturam contractus. ibid.14
 Clausula, *in stirpes*, non operatur representacionem. 61.12.123
 Clausula, *in stirpes*, quid operetur. 67.29. & 30. 132
 Clausula, *vulgariter, pupillariet, & per fideicommissum*, includit pupillarem substitutionem. 70. 4.135
 Clausula, *in perpetuum*, operatur ius accrescendi. 85.22. 161
 Clausula, *reservato Domini assensu, & non aliter*, &c. præferuat à caducitate. 88.8.164
 Etiam secuta traditione ex lapsu decennij, nihil operatur. ibid.10
 Clausula codicillaris confirmat, & non alterat dispositionem testatoris. 94.6.172
 Clausula, *salvo iure cuiuscunque tertij*, intelligitur de alio iure, quam de expresse concessio. 97. 17.177
 Non suspendit effectum concessionis, nisi prius confitto de iure tertij. ibid.18
 Conseruat ius, quod quis habet, non autem nouum tribuit. ibid.11
 Amplia, vt ibid.20.& ibid.51. 180
 Posita in executiuis nihil operatur. ib.21.178
 Non se astringens præferuat alias exceptiones. ibid.75.182
 Clausula, *salvo iure feudi*, post facultatem alienandi arguit concessionem feudalem extraneos comprehendere. 101.5.189
 Clausula, *ad habendum*, &c. non dicitur apposita de stylo Notarij in concessione feudi facta cum solemnitatibus, quo casu operatur illius transmissibilitatem in extraneos. 101.9.189
 Clausula, *ponens in locum*, &c. importat translationem directarum, & facultatem alienandi feudum Domino irrequisito. 107.5.198
Salvo iure feudi, effectum translationis directarum in vassallum non impedit. ibid.7
 Clausula, *si forebbe inefco seco de certa partita*, euacuatur, allegando fuisse deductum in calculis. 110.11.205
 Clausula, *salvo iure feudi*, ius commissi Domino præferuat. 114.12.212
 Clausula codicillaris facit valere testamentum, in quo filius est præteritus iure fideicommissi non autem directo. 115.3.213
 Codicillaris nihil operatur, quando præcessit testamentum validum. ibid.4.& 5
 Clausula, *ad beneplacitum*, in contractibus operatur, vt sine iusta causa contractus renouari valeat ab ea parte, in cuius beneplacitum reuocatio contractus collata extitit. 137.12.272
 Declara, vt ibid.13
 Clausula, *in stirpes*, non parit coniecturam vocationis positorum in conditione. 144.27.292
 Clausula, *ad habendum*, &c. iuncta clausula, *salvo iure feudi*, operatur, ne feudum in allodium alienetur. 146.2.299

Salvo iure si nihil adde modificandum, dispositionem destruit. ibid.5
Salvo iure feudi, intelligitur, quoad non expresse concessa. ibid.8
Salvo iure feudi, arguit illius proprietatem. ibid.23.300
Salvo iure feudi, restringit facultatem alienandi, quovique inuestitura continuat. ibid.18
 Sed contra. ibid.19
 Clausulæ inuestiturarum alterantes feudum à Germania non attenduntur. 146.15.300
 Clausula, *sincere*, vim iuramenti habet. 150. 11. 308
 Confitto conditionem, & formam importat. ibid.16
 Iurisdictionem abdicat ea non iustificata. ib.17
Clericus.
 Clerici quibus concurrentibus collectari possunt. 11.3.22
 Neque sponte possunt collectas soluere. ibid.9
 Habent ex priuilegio specialij, vt eorum bona patrimonialia sint communia. ibid.22.23
 Clericum in patrimonialibus haberi pro laico quomodo intelligatur. 11.23.23
 Clerici succedunt ad feudum alienabile, & francum. 114.7.211
 Admittuntur ad feuda pro meritis concessa. ibid.8
 Clerici non ligantur statuto prohibente introductionem frumenti, 126.1.241
 Clericorum dicto cum iuramento statui, quod res reperta in fragranti sit illorum. 126.2.241
 Clericus pro laico fideiubens obligatur licet male faciat. 29.1.159
 Amplia, vt ibid.2
 Contrarium, qui teneant. ibid.9.60
 Pro laico fideiubens punitur per Episcopum arbitraria. ibid.5. & 7
 Fallit, vt ibid.8
 Fideiubens extra territorium non tenetur petere assensum sui Episcopi. ibid.10
 De patrimonialibus liberè disponit. ibid.12
Cognati.
 Cognati dicuntur descendentes ex femina. 7. 8. 14
Collatio.
 Collatio dotis fieri debet cum legitima. 82.1.155
 Contra. ibid.2.& ibid.4.156
 Declara, vt ibid.5
Collecta.
 Collectam recipiens à Clerico sponte dante incidit in Bullam Censuræ Domini. 110.22
 Collectæ quo casu inconsulto Summo Pontifici ab Ecclesiasticis exigantur. 11.35.24
 Collectæ, quæ imponuntur commodum personarum non debentur à non habitantibus. 21. 21. 41
 Naturaliter sunt onera rerum, & formaliter personarum. ibid.39.42
Coloni.
 Coloni Ecclesiæ tenentur ad onera personalia. 111.5.205
 Tenentur ad leuandum solum. ibid.10.206
Commodum.
 Commodum qui sentit, & incommodum sentire debet. 51.9.105
Communitas.
 Communitatis pro debito particulares capi nequeunt. 50.1.105
 Contrarium verius. ibid.3
 Commu

Index Rerum Notabilium.

Communitas sine Principis licentia immunitatem non concedit. obseruat. 63. n. 1. pag. 126
Limita, vt *ibid.* 2
Declara, vt *ibid.* 3
Cum licentia Senatus validè concedit immunitatem. *ibid.* 5
Contrarium qui teneant. *ibid.* 6
Communitas validè transigit, sine solemnitatibus de rebus penes ipsam non existentibus. 71. 4.
 139
Sed vide *ibid.* 7
Si recipit mutuum sub vsuris solemnitates adhibere obstringitur. *ibid.* 10
Communitas contractu rei fructiferæ annullato pretij cum interesse ad restitutionem tenetur. 118. 22. 223
Contractum, vel in totum approbare, vel à toto recedere obstringitur. *ibid.* 27. 224
Communitates de cætero conqueri non possunt de immunitate vnus, si illæ sustineant omnia onera. 125. 23. 241
Comparatio.
Comparatio litterarum, quas solemnitates requirant. 140. 1. 278
Fieri debet per iudicem, vel per Cancellarium in præsentia iudicis. *ibid.* 2
Litterarum probationem semiplenam inducit. *ibid.* 3
Comparatiuum.
Comparatiui natura est vt supponat positium. 98. 11. 186
Compensatio.
Compensatio ad euitandam caducitatem non fit de credito diuersarum personarum. 5. 1. 9
Declara, vt *ibid.* 15. 10
Præsumitur quod fuisse appositæ ad euitandam solutionem, si debitor ex alio capite fuisse creditor. *ibid.* 2. 9
Non intrat cum credito anteriori. *ibid.* 3
Non fit de caducitate incurfa, sed tantum de incurtenda. *ibid.* 4
Ipo iure ad euitandam caducitatem inducitur. *ibid.* 9. 10
Compensatio ipso iure tollit debitum. 95. 5. 173
Compensatio non admittitur in præiudicium anteriorum. 112. 18. 208
Contra. *ibid.* 19. 209
De liquido ad illiquidum non intrat. *ibid.* 20
Amplia, vt *ibid.* 21
De quantitate ad speciem non datur. *ibid.* 22
Declara, vt *ibid.* 23
Compensatio de specie illiquida ad quantitatem liquidam non datur. 122. 5. 234
Compensatio plus vtilitatis confert, quam exactio, & deinde solutio. 149. 41. 306
Compositio.
Compositionis ex vsu inducitur ratificatio. 89. 1. 165
Compositio non dicitur perfecta, dum superest arbitramentum circa quantitatem pretij. 89. 8. 166
Compromissum.
Compromissum, & transactio non æquiparantur. 132. 7. 255
Fauore Ecclesiæ claudicat. *ibid.* 12
Computum.
Computorum solidatio irretactabilis. 79. 31. 148
Concessio.
Concessio habetur pro feudali, quando inuestitura fit in feudum. 146. 1. 299
Ioan. Pauli Melij Obseruat. forens.

Condemnatio.
Condemnatio spontanea sub obligatione bonorum tribuit ius agendi contra tertium. 42. 1. 81
Conditio.
Conditio iniuncta nepribus, non afficit filias. 31. 32. 64
Conditio, si sine filijs, in substitutione facta descendentibus tacite subintelligitur. 44. 1. 88
Non tamen censentur vocati. *ibid.* 2
Fallit, vt *ibid.* 3
Si sine filijs, deficit filio relicto. *ibid.* 5
Conditio iurandi appositæ in sententia impleri debet incontinenti. 53. 7. 108
Conditione non impleta cessat omnis actio. 92. 6. 170
Conductio.
Conductio per obitum Patris relicto Infanti resolutur. 21. 33. 42
Ad beneplacitum per mortem expirat. *ibid.* 41
Conductio Gabellarum munus virile. 45. 6. 89
Conduktor.
Conduktor, vel Partarius exempti coactè soluens collectas repetit à Domino non obstante eius exemptione. 11. 32. 24
Conduktor si onera soluit repetit à locatore. 21. 28. 41
Et de ratione. *ibid.* 29
Domino, & non sibi possidet. *ibid.* 42. 42
Conduktor tenetur remouere impedimentum. 45. 14. 91
Conduktori quasi possessio competit. 45. 17. 91
Conduktor si pacta sibi non obierunt potest à contractu recedere. 134. 1. 261
Amplia, vt *ibid.* 2. 8. 3
Etiamsi non protestetur. *ibid.* 5
Continuando sibi præiudicat, vt non possit recedere. *ibid.* 11. 262
Declara, vt *ibid.* 12
Conduktori inuito locatore prælatio, & perseuerantia competit. 138. 15. 275
Conduktor expellitur etiam durante locatione ob necessitatem locatori superuenientem. 138. 18. 275
Si tamen concurrant requisita de quibus. *ibid.* 20
Expellitur ob non solutas pensiones. *ibid.* 23
Fallit, vt *ibid.* 24. 276
Declara, vt *ibid.* 26
Confessio.
Confessio adminiculata magis probat. 25. 3. 49
Amplia, vt *ibid.* 4
Non docto de errore plenè contra confitentem probat. *ibid.* 5
Confessio dotis receptæ probat numerationem, vbi præcessit promissio. 36. 1. 70
Dotis receptæ facta extraneo magis probat. *ibid.* 3
Confessio Procuratoris de recepto communitati non præiudicat. 63. 4. 126
Declara, vt *ibid.* 8
Confessio Mariti dotis receptæ etiam erga foccorum præsumitur simulata. 83. 21. 158
Dotis receptæ erga fratrem vxoris numerationem probat. *ibid.* 22
Dotis receptæ in maiori quantitate prioris matrimonij simulata præsumitur. *ibid.* 23
Constante matrimonio facta dotis receptæ morte confirmatur. *ibid.* 24
Fallit, vt *ibid.* 25

Index Rerum Notabilium.

Confessio dotis receptæ adminiculata probat
solutionem dotis etiam ad effectum conse-
quendi restitutionem super fideicommissis.
obseruat. 92. n. 1. pag. 170
An idem dicendum quoad feudalia. *ibid.* 2
Confessio debiti in testamento emissâ non pro-
bat. 103. 1. 191
Fallit, vt *ibid.* 4. 5. & 8. 192. & *ibid.* 9. 193
Confessio præjudicat contententi, & hæredibus.
117. 15. 216
Confessio condemnationem expectat. 122. 1.
234
Geminata magis vtget. *ibid.* 2
Confessio creditoris de recepto sufficit, vt fide-
jussor agat contra debitorem. 127. 27. 244
Creditoris contra tertium non probat. *ib.* 28
Confessio Auctoris circa allodialitatem præju-
dicat vocatæ in inuestitura. 133. 4. 218
Confessione oris proprii nulla major datur
probatio. 138. 1. 273
Confessio emanata in responsione ad positio-
nes plenè probat. 141. 19. 282
Confessio Procuratoris contra principalem
probat. 142. 16. 284
Erronea non præjudicat. *ibid.* 18
Et non docto de errore reuocari non po-
test. *ibid.* 19
Præsumitur vera donec probetur falsa. *ibid.*
20. 285
Confessio existentie fideicommissi non atten-
ditur. 144. 90. 298
Contra quam fuit iudicatum non releuat.
ibid. 91
Confessioni morientis fides adhibetur. 150.
28. 309
Confirmatio.
Confirmatio nulla nullum juris effectum ope-
ratur. 23. 25. 46
Confirmatus.
Confirmatum est in confirmante cum omnibus
suis qualitatibus. 6. 7. 12
Consens.
Consens alium possidere non potest postea
impugnare. 73. 9. & 10. 140
Conjectura.
Conjecturæ pro transmissione fideicommissi
conditionalis debent esse necessariæ, & vi-
gentes. 28. 19. 58
Conjecturæ non junguntur pro inducenda vo-
catione positorum in conditione, vbi singu-
læ reprobantur. 143. 3. 288
Vigentiores in transversalibus quàm in des-
cendentibus requiruntur. *ibid.* 4
In dubio non sufficiunt pro vocatione po-
sitorum in conditione. *ibid.* 5
Conjecturaturum grauitas pro inducenda vo-
catione positorum in conditione iudicis arbi-
trio remittitur. 144. 2. & 4. 290
Numerus non inducit vocationem posito-
rum in conditione. *ibid.* 7. 291
Conjecturæ scilicet arbitrariæ insufficientes ad
inducendam vocationem positorum in con-
ditione amplius non controuertuntur. 144.
3. 290
Sufficientes pro vocatione positorum in
conditione in vna regione, in alia pro in-
sufficientibus habentur. *ibid.* 5
Secus si agnationis contemplatione non jun-
guntur. *ibid.* 8. 297
Conjecturis non est opus in claris. 144. 49. 294

Coniunctus.
Coniunctus à coniuncto non præsumitur ha-
bere mandatum exigendi. 55. 10. 111
Connexa.
Connexa dicuntur directæ ad eundem finem.
19. 28. 41
Constitutio.
Constitutio Pauli V. de rebus Eccles. non alien-
quando militet. 4. 6. & 7. 7
Pauli V. Mantuæ vsu recipitur. *ibid.* 10. 8
Secus quod pœnas. *ibid.* 18
Constitutio Synodalis præualeat Iuri communi.
29. 3. 59
Interpretationem recipit à Iure communi.
ibid. 6. 60
Consuetudo.
Consuetudo alienandi feuda Mantuæ etiam
fœminis notoria. 4. 1. 7
Consuetudo collectandi Clericos viribus non
subsistit multum attenditur, quoad exem-
ptionem bonorum patrimonialium Clerici.
11. 6. 21. & *ibid.* 24. 23
Consuetudo alienandi feuda Mantuæ est noto-
ria. 19. 19. 37
Consuetudo est obseruanda prorogandi Offi-
ciales. 23. 3. 44. Valet. *ibid.* 4
Non probata non releuat. *ibid.* 17. & 18. 46
Ex actibus deformibus non inducitur. *ib.* 19
Consuetudine allegans probare tenetur. 35. 9. 69
Consuetudo difficilis est probationis. 35. 11. 69
Vt valeat requiritur, quod fuerit obtemperata
in contradictorio. *ibid.* 12
Qualiter probanda. *ibid.* 13. Aquis factis
animo inducendi eam requirit. *ibid.* 14
Consuetudo circa onerum solutionem habet
vim legis. 51. 5. 104
Consuetudo Regionis alienandi feuda in quol-
cunque operatur vt feudum ad extraneos
transcat. 101. 6. 189
Consuetudo Mantuæ alienandi feuda fœminis
etiam notoria. 146. 12. 300
Continentia.
Continentia causæ non militat vbi diuersitas
fori adest. 52. 2. 106. Declara, vt *ibid.* 5
Contractus.
Contractus ob metu celebratus est nullus. 1. 7. 2
Contractu annullato, sicut res cum fructibus
restituitur, ita, & pretium cum interesse. 2. 5. 5
Contractus favore minoris claudicat. 9. 26. 20
Non secus contrahentis. *ibid.* 27
Contractus cum filiofamilias in dubio nullus
consensus est. 30. 3. 61
Initus ab extraneo cum filiofamilias, quan-
do valeat. *ibid.* 4
Contractus talis censetur, qualem partes non
minant. 33. 2. 66. Censualis arguitur ex non
solutione laudemij. *ibid.* 5. Ex denominatione
iudicatur. *ibid.* 10. Sed contra. *ibid.* 11
Contractus ab initio sunt voluntatis ex post
sunt necessitati. 45. 15. 91
Ante societatem initi dicuntur extra socie-
tatem. *ibid.* 32. 92
Contractus per epistolas inter absentes proba-
tur. 49. 9. 98
Contractum simulatum facere aliquando licet.
55. 7. 111. Declara, vt *ibid.* 23. 112
Contractus talis præsumitur, qualis à partibus
denominatur. 64. 1. 127
Contractum natura est, vt actiue, & passiuè
transcant in hæredes. 64. 4. 127
In Contra

Index Rerum Notabilium.

In Contractibus ab initio, quæ sunt voluntatis, ex post necessitatis efficiuntur. obseru. 6. 4. n. 5. p. 127
 Contractus prior per secundum ex incompatibilitate resoluitur. 71. 2. 38
 Contractu in quolibet trina consideratur perfectio. 89. 9. 166
 Contractus in fieri, quando dicatur fauore communis. 118. 10. 223. Claudicat. ibid. 26. 2. 24
 Contractus à minore solemniter, & cum iuramento celebratus non potest dici nullus. 12. 1. 25. 233
 Quoad minorem potest dici nullus, & quoad maiores validus. ibid. 26
 Contractus à minore gestus sine solemnitatibus est ipso iure nullus. 130. 1. 250
 Fauore minoris claudicat. ibid. 3. 251
 Minori euidenter utilis absque solemnitatibus sustinetur. ibid. 10. 252
 Contractus fauore minoris claudicat. 131. 1. 253
 Contractus cum Principe initi exuberantiorum exigunt bonam fidem. 134. 4. 261
 Contractus idem est nullus respectu minoris, & validus respectu maioris. 137. 20. 273
Contrahens.
 Contrahentibus ex duobus is præfertur, qui prius habuit possessionem. 45. 16. 91
 Contrahens cum minore minoritatem non controuertit. 131. 12. 253
 Contrahentes non censentur voluisse, quod non expresse sunt. 133. 23. 260
Contrapositio.
 Contrapositio Prætorum compensationem, & extinctionem debiti operatur. 3. 1. 5
Contraria.
 Contraria in iudicio proponens non auditur. 49. 37. 101. & ibid. 48. 102
 Contraria de directo proponens in iudicio non auditur. 79. 46. 150
 Contrariorum eadem est disciplina. 91. 4. 169
Contrarietas.
 Contrarietas in testibus destruit depositionem. 25. 24. 51
 Contrarietas in eadem concessione euitanda. 58. 16. 119
Contributio.
 Contributiones imposite pro bonis in loco sitis solui debent etiam à non habitantibus. 21. 23. 41
Copia.
 Copia etiam subscripta à notario non probat. 42. 3. 81
 Copia simplex instrumenti nihil probat. 108. 1. 199
 Fallit si in iudicio producitur, & pars non opponat. *Corporalia.* ibid. 2
 Corporalia possidentur. 19. 6. 36
Correspondentia.
 Correspondentia dicuntur actus, quando vnus sit contemplatione alterius. 149. 25. 303
Creditor.
 Creditor ex instrumento posterior chirographario præfertur. 25. 34. 52
 Tradens pecuniam ad rei conseruationem præfertur anterioribus. ibid. 52. 53
 Declara si sibi cauerit de speciali hypotheca. ibid. 53. 54
 Creditor liquidus illiquido præfertur. 30. 10. 61
 Creditor in bonis defuncti liberis, atque in fructibus satisfieri debet. 31. 34. 64
 Creditor ex Ordinibus Mantuæ teneri agere contra eum, qui pro debitore est obligatus ad indemnitate. 45. 8. 90
 Creditor non est verisimile, quod per longum tempus siluerit. 49. 12. 08

Nec quod mutuo à debitore receperit. ibid. 40. 101
 Emens à tertio rem sui debitoris pretium retinet. ibid. 43
 Etiam posterior retinet pecunias debitoris ad eius manus peruentas etiam contra anteriores. ibid. 56. 102
 Creditor non tenetur exigere, nisi prius sibi soluto interesse. 55. 29. 113
 Creditor hæres sui debitoris sine inventario factus præsumitur. 59. 16. 121
 Creditor agit contra emptorem pro ea parte, qua emptor non est anterior. 76. 4. 143
 Creditor admittendo se creditorem in tot non videtur negare, quod sibi plus non debeatur. 79. 37. 149
 Creditor posterior ex iuribus cessis sit anterior. 112. 16. 208
 Creditor gratiam facit debitori, quam hæredibus non facit. 132. 36. 257
Creditum.
 Creditum ex scriptura firmata à debitore probatur. 25. 5. 83
 Credita non veniunt in restitutione, nisi ostendantur exacta. 31. 11. 62
 Creditum hæredis per aditionem extinguitur, considerato valore bonorum iuxta tempus aditionis. 117. 24. 220. Declara, vt ibid. 25
 Creditum dotale quoad hypothecam est æque priuilegiatum cum credito pupillari. 139. 14. 278
 Credita quando dicantur indubitata, vt cessio minoris fieri possit. 149. 16. 305
Cremona.
 Cremonæ bona patrimonialia Clericorum non gaudent immunitate, neque in Gallia. 11. 25. & 26. 23
Cremonenses.
 Cremonensium opinioni in materia feudali plurimum antiquitus deferebatur. 69. 9. 133
Cumulatio.
 Cumulatio petitorij cum possessorio iusta à Principe in causis Religiosorum non releuat. 79. 62. 152
Curia Podij.
 Curia Podij bona non omnia subfeudata fuerunt. 107. 11. 198
 Curia Podij præter denominationem, onus renouandi inuestituras, & periculum amissionis, quoad reliqua agnatos concernentia nihil proprii retinet. 114. 10. 212
 Curia Podij de feudo inuestiti ab Episcopatu Mantuæ, de eo per quemcunque contractum libere disponunt. 146. 16. 300
Cyriacus.
 Cyriac. contr. 391. n. 23. & 24. reprobat. 35. 12. 300
 Cyriac. controuers. 81. n. 4. in quibus terminis procedat. 19. 15. 37
 Cyriac. contron. 5 15. qualiter procedat. 102. 6. 191
 Cyriac. controuers. 162. ex n. 18. declaratur. 132. 31. & 35. 257
 Cyriac. controuers. 96. reprobat. 144. 6. 290
 D
Dammum.
 D Amni causam qui dat, damnum dedisse dicitur, & ad illius emendationem tenetur. 136. 62. 270
Data.
 Data sola antiquitatem scripturæ non probat. 119. 13. 215
 D d 4 Datio.

Index Rerum Notabilium.

Datio.

Datione in solum nulla existente fructus in forem compensantur. obferuar. 53. n. 6. pag. 107
Datio in solum pro indebito est nulla. 53. 9. 108
Datio in solum pro extinctione census insufficiens arguitur dum creditor in petitione censum continuauit. 106. 2. 196

Debitor.

Debitor pro creditore à testificando repellitur. 25. 27. 51
Debitor erga Cameram bonis etiam non excusis carcerari potest. 62. 6. 126
Debitor in praeiudicium creditoris nequit conditionem suam facere deteriorem. 112. 11. 208

Debitum.

Debita testatoris per haeredem soluta detrahuntur de fideicommissio. 31. 1. 4. 62
Debitum ex lapfu viginti annorum ex statuto Manere praescriptum, remissum, aut solum praesumitur. 4. 1. 27. 84
Debitum in pecunia dicitur extinctum, quando de eo facta est subrogatio, & dicitur vera, & realis solutio. 71. 1. 138

Declaratio.

Declaratio venditionis iudicialiter emissi instrumento praevalet. 97. 63. 181
Etiam in praeiudicium emptoris. ibid. 64
Fallit, vt ibid. 65. & 66
Quoad tertium instrumento praevalet. ibid. 67
Declaratio extinguendi censum per compensationem retrotrahitur. 119. 5. 249

Decolli.

Decolli nullum lus acquirere possunt. 19. 34. 38

Decretum.

Decretum iudicis rite interpositum praesumitur. 57. 6. 116
Declarat, vt ibid. 7
Excedens Principis rescriptum nihil operatur. ibid. 20. 117
Non supplet versionem specialiter à Principe requisitam. ibid. 22
Pro Decreto iudicis praesumitur. 63. 7. 126
Decretum vim statuti habens praesumitur vsu receptum. 78. 7. 144
Decretum iudicis supplet solemnitates non causam. 111. 8. 231
Iudicis inducit praesumptionem, quod omnia rite processerint. ibid. 13. 232
Decretum iudicis rite interpositum praesumitur. 150. 4. 307

Deficere.

Deficere, idem importat quod mori. 142. 26. 285

Delegatio.

Delegatio non dicitur, quando cedens promittit debitum cessum verum, & exigibile. 3. 2. 5
Non inducitur nec nouatio, quando creditor non vult delegantem liberari, nisi receptis pecuniis à delegato. ibid. 5. 6
Delegationis requisita, quae sint. 3. 3. 5
Delegatio nomine proprio facta non transit in successorem. 102. 1. 190
Finitur transacto tempore praefixo. ibid. 2
Delegatio extinguit debitum. 109. 22. 203

Delictum.

Delictum ubi non adest, ibi non cadit accusatio, nec poena, neque procedit inquisitio. 136. 24. 267
Delictum in dubio non praesumitur. 142. 44. 284

Morte exringuitur etiam quoad confiscationem bonorum. ibid. 15

Depositarius.

Depositarius in re deposita nullum ius habet. 30. 9. 61

Depositum.

Depositum non integrè factum ignoranter, vel per errorem suffragatur. 55. 6. 110
Contra. ibid. 2. 111
Conditione extrinseca affectum non releuat. ibid. 14. & 16. 111
Non iuuat nisi sit integrum etiam quoad fructus. ibid. 19. 112
Depositum periculo creditoris perit. 109. 9. 202
Depositum parte non citata factum non suffragatur. 125. 4. 136
Pro expensis adhuc non liquidatis fieri non debet. ibid. 5
Fieri debet de summa liquida, & pro illiquida oblatio cum fideiussione. ibid. 6

Derogatio.

Derogationis fideicommissi causa cessante cessat derogatio. 109. 21. 203

Descendentes.

Descendentium appellatione veniunt etiam feminæ. 7. 7. 14
Descendentes ab extraneis semel exclusi semper excluduntur. 28. 14. 58

Determinatio.

Determinatio plura respiciens determinabilia ea pariformiter determinat. 15. 1. 29

Detractio.

Detractio, vt dicatur facta, abdicatio Dominij requiritur. 115. 2. 4. 215

Dictio.

Dictio, cuiuslibet, plures denotat. 7. 13. 15
Dictio, aliter, Decretum irritans importat. 13. 21. 27
Dictio, omnes, nihil excludit. 19. 30. 38
Dictio, omnibus, neminem excludit. 23. 21. 46
Dictio, sine, tempori adiecta includit. 25. 8. 49
In, stat inclusiuè. ibid. 15. 50
Dictio, donec, & similes quid importent. 31. 25. 63
Dictio, quia, rationem dispositionis importat. 41. 15. 79
Oltre, vtrumque includit. ibid. 33. 80
Dictio, ex, denotat causam proximam, & immediatam. 55. 28. 113
Dictio, quolibet, tribuit actum cuique insolitum. 58. 4. 118

In perpetuum, concessionem emphyteusis adiecta facit, vt insolitum facta dicatur. ibid. 5

Dictio, vt supra, repetit praecedentia. 61. 24. 124
Dictio, esset, est personalissima. 61. 32. 125
Dictio, ultra, vtrumque includit. 64. 3. 127
Dictio, non aliter, importat. 79. 67. 152. & seq.
Reddit acta ipso iure nulla. ibid. 68
Dictio, ibidem, importat tunc. 84. 5. 159
Dictio, respektiue, in concessione emphyteusis quid operetur. 85. 23. 161
Dictio, in circa, verificatur in modico. 89. 31. 167
Dictio, quibuscumque, efficit feudum in quocumque transitorium. 90. 4. 168
Dictio, vicendevolmente, importat reciprocam. 94. 7. 173

Dictiones, in perpetuum in infinitum, &c. & similes efficiunt feudum ad extraneos transitorium. 101. 1. 188

Index Rerum Notabilium.

Amplia eo magis procedere concurrentibus coniecturis idem suadentibus. obseruat. 101. n.2. pag.189

Dictio, *sudeti*, est repetitiua præcedentium. 132.3.157

Et æqualiter conjungit, & determinat. ibid. 34

Dictio, *essi*, est personalissima. 133.22.260

Dictio, *prædicta*, repetit præcedentia, cum suis qualitatibus. 135.8.264

Alium, non restringit vniuersalitatem vocationis. ibid.3.263

Alium, est repetitiua præcedentium præsupposita terminorum habilitate. ibid. 11. 264

Alium, diuersitatem personæ aliquando denotat. ibid.12

Amplia. ibid.13

Dictio, *ipsum*, excludit filios in conditione positos. 144.51.294

Sic, idem facit. ibid.52.295

Dictio, *prædicti*, addita clausula, *saluo iure feudi*, repetit inproprietatem feudi ex concessione resultantem. 146.4.299

Diligens.

Diligens qui fuit in obtinendo sententias, talis quoque præsumitur in exactione. 150. 31. 310

Diminutio.

Diminutio hæreditatis contingens culpa hæredis creditoribus hæreditariis non præiudicat. 53.21.109

Diminutiones hæreditatis citra culpam hæredis contingentes eius damno non cedunt. 131.7.253

Dispensatio.

Dispensatus ad constituendum censum non dicitur habitatus ad fideiubendum. 37.18. 72

Dispositio.

Dispositio emanata tempore habili, collata tamen in tempus inhabile non sustinetur. 18. 13.35

Dispositio quælibet disponens de filiis, quæ extenditur ad nepotes, & ad vltiores extenditur. 115.10.214

Dispositio limitata limitatum producit effectum. 141.16.282

Diuersitas.

Diuersitas rei ex varietate loci in quo sunt actus arguitur. 25.54.54

Diuidentes.

Diuidentium mens est ne alter alteri quicquam largiatur. 112.8.208

Diuidua.

Diuidua ex mente contrahentium sunt indiuidua, & è contra. 45.41.93

Diuisio.

Diuisio inæqualis ad æqualitatem reduci debet. 112. 1. 207

Diuisio ad æqualitatem est reducenda. 132. 25. 256

Vt rescindatur læsio ultra dimidiam requiritur. ibid.26

Contrarium qui teneant. ibid.27.237

Dollor.

Doctore attestanti de consuetudine non creditur. 35.15.69

Doctor est intelligendus iuxta doctrinas, quas allegat. 59.12.120

Dolus.

Dolus arguitur ex occultatione scripturæ. 25. 19.50

Dolo de præterito renuntiari potest. 110. 9. 205

Dolus certus, ac concludenter probatus requiritur, vt denuo ratio reddatur. 110. 10. 205

Dolus excluditur in hominibus bonæ opinionis, & famæ. 136.27.268

Doli præsumptio cessat cessante vtilitate. 136. 28. 268

Ex multitudine personarum excluditur. ibid. 29

Domicilium.

Domicilium patris transit in filios. 21.2.39

Ex animo contrahitur. ibid.3.40

Retentum ex quibus præsumatur. ibid.4

Originis dicitur inuariabile. ibid.6

Et est dignius. ibid.7

Declarat, vt ibid.45.42

Transfers liberatur ab oneribus ratione Domicilij debitæ. ibid.46

Btæui recessurus non dicitur habere. ibid.48.

43

Domicilia plura quis habere potest. 21.5.40

Ex causa educationis nec accidentaliter contrahuntur. ibid.52.43

Domicilio ex quibus quis renuntiauerit. 21. 24.41

Dominiun.

Dominiij etiam directi ex translatione cum onere soluendi quid annuum pro censu intelligitur, & non pro emphyteusi. 33.12.66

Dominiun carens non opponit possessionem alterius ex iure familiaritatis procedere. 73.1. 140

Dominiun, & identitatem agens ad caducitatem probare tenetur. 88.21.165

Dominiun concluderetur probandum est pro feudi deuolutione. 119.21.226

Ex inuestitura, & inuentatio contra tertium non probatur. ibid.22

Dominus.

Dominus à Procuratore præsumitur certioratus. 9.21.20

Dominus possessionem feudi deuoluti absque iudiciali cognitione capere nequit. 26. 2. 55

Dominus in iudicio concursus præfertur creditoribus. 112.4.208

Domus.

Domus possessio per famulos continuatur. 21. 1. 59

Donare.

Donans de bonis donatis cum consensu donatarij testari potest. 70.1.115

Donante, & usufructuario mortuo, fructus pendentes spectant ad donatarium. 141.12.80

Donandi promissio fauore donationis habetur pro perfecta donatione. 141.12.281

Donatio.

Donatio propter nuptias facta à minore sine solemnitatibus non valet. 9.8.18

Mortua vxore acquiritur marito. ibid. 28. 20

Vt luctetur per hæredes vxoris pactum speciale requiritur. ibid.30

Dos.

Dos à patre constituta debetur cum interesse. 9.17.19

Index Rerum Notabilium.

Mortuo viro reuertitur ad vxorem, obferu. 9.
n.29. pag.20
Dotis confitutæ per procuratorem inducitur
ratificatio ex matrimonio poſtea ſubſecuto.
9. 15. 19
Dos habita per teſtatoreſ detrabitur de fidei-
commiſſo. 31.12.62
Dos realiter ſoluta in ſubſidium detrabitur de
ſeudo. 36.4.70
Dotis repetitionem non impedit exceptio rati-
onum reddendarum. 59.14.121
Contra. ibid.15
Dotes detrachuntur de fideicommiſſo. 61. 19.
124
Dotis retentio hæredibus viri competit pro
bonis per vxorem ſubtrahis. 83.12.137
Totius ſolutio ex ſolutione partis inducitur.
ibid.15
Declara, vt ibid.16
Dos data filiæ non imputatur nepoti in legiti-
man. 115.12.214
Promiſſa dilata ſolutione poſt mortem tranſ-
mittitur ad hæredes. ibid.15
Dos detrabitur de fideicommiſſo non atenta
teſtatoris diſpoſitione. 117.12.17
Contrarium qui teneant. ibid.2
Ex quibus ſoluta præſumatur. ibid.27.220
Dos vt liquidetur filiæ ſtatus hæreditatis pa-
ternæ inſpici debet. 136.42.269
A ſtare conſtituta præſumitur congrua.
ibid.45
Non ſuccedit loco legitimæ fœminis à ſta-
ruto ſimpliciter excluſis. ibid.46
Non ſemper commenſuratur ad quantitatem
legitimæ. ibid.50
Dote pro taxanda in bonis paternis qualiter
ſit computatio. 136.52.269
Dubia.
Dubia Magiſtratus reſcenſetur. 45.1.89
Dupliciter.
Dupliciter ſummæ probatur ex diuerſitate ſcri-
pturarum temporis, & ſummarum. 53. 1.
107
Durandum.
Duran. deciſ.126. à n.6. non applicatur. 143.
21. 289
Duran. deciſ.126. n.8. & ſeq. declaratur. 144.
34. 292
Dux.
Dux Mantuæ Superiorem non recognoſcit. 26.
6.56
Dux Montisſerrati in eius Dominio Superio-
rem non recognoſcit. 97.1.176
Ideo ius prohibendi conſtructionem Mo-
lendorum habet. ibid.3
Saltem de conſuetudine. ibid.4

E

Eccleſia

Ecceſia rem ſuam dimittendo tranſgigere
nequit. 4.11.& 17.8
Iuſtitia & æquitatis eſt cultris. ibid.21.9
Eccleſiaſticum.
Eccleſiaſtici, quando de iure tenentur contri-
buere, coguntur à iudice Eccleſiaſtico. 11.
4.22
Eccleſiaſticus coram Laico ſine licentia Superio-
ris non poteſt teſtificari, & tamen de-

ponat, examen ſuſtinetur. 11. 15. & 16.
22
Eccleſiaſtici in caſibus permiſſis non poſſunt
grauari ad onera, niſi prius ipſis vocatis. 51.
13. 105
Eccleſiaſtici coram Laico conueniri poteſt.
77.4.143
Limita, vt ibid.5.& 8
Eccleſiaſtici ad leuandum ſalem per Laicos non
compelluntur. 111.2.205
Sed per Superiores Eccleſiaſticos. ibid.3
Tenentur taxis victualium à Principibus fa-
ctis. ibid.4
Eccleſiaſticus non poteſt compromittere in ſæ-
cularum, ſi ipſe reus ſit. 132.9.255
Secus ſi eſt actor. ibid.10
Et de ratione. ibid.11

Edictio.

Edictionem ſcripturæ petens exiſtentiam pro-
bare tenetur. 110.7.205

Effectus.

Effectus debet denominari à cauſa proximiori.
19.17.37

Electio.

Electio poſt publicationem ſcrutinij variari ne-
quit. 23.2.44
Vt ſuſtineatur omnes ſunt vocandi. ibid. 12.
45
Infringitur ex contradictione vnus. ibid.
13

Eligere.

Eligendi in poſſeſſione exiſtens manueret de-
bet. 23.16.46

Emphyteuſis.

Emphyteuſis priuata tranſit ad extraneos. 12.
4.25
Emphyteuſis in conceſſione designationi conſi-
nium neceſſaria. 33.7.66
Emphyteuſis tranſiens ad extraneos, tranſit
etiam ad legitimatos. 34.8.67
Emphyteuſis reſtriſta ad descendentes cum fa-
cultate alienandi intelligitur, ſi non ſegrega-
tio alienatio. 35.1.69
Venit in generali obligatione durante vita
emphyteutæ. ibid.5
Declara, vt ibid.6.& 7
Emphyteuſis mixta qualitatem hæreditariam
requirit. 58.1.118
Conceſſa duobus in communione viuenti-
bus inſolidum dicitur conceſſa. ibid.3
Duobus conceſſa vnus finita linea eius por-
tio deuoluitur ad dominum. ibid.7
Eccleſiaſtica cadit in hypothecam genera-
lem. ibid.9.119
Declara, vt ibid.11
Emphyteuſis tranſit ad extraneos, quando ca-
non correfpondet fructibus. 64.8.128
Declara, vt ibid.9
Ad extraneos tranſit volente Eccleſia. ibid.
10

Emphyteuſis conceſſa ab Hoſpitali Laico in
extraneos tranſit. 85.13.160

Eccleſiaſtica non tranſit in extraneos. ibid.
14

Fallit ſi concedatur Sacerdoti. ibid.15
Aut prole quomodolibet deſtituto. ibid. 24.
161

Emphyteuſis Eccleſiaſtica, quod tranſeat
in extraneos nullo jure cauetur. 101.13.
189

Emphyteuta.

Index Rerum Notabilium.

Emphyteuta.
 Emphyteuta probare tenetur canonum solutionem. obseru. 5. u. 5. pag. 9
 Indebite litibus affectus excusatur à caducitate, ob non solutos canones. *ibid.* 14. 10
 Emphyteutæ dispositio collata post lineæ extinctionem non sustinetur. 12. 2. 25
 Emphyteuta, siue liuellatius tempore belli ad liueños non obstringitur. 43. 37. 85
Emphyteutica.
 Emphyteutica ex consuetudine ad instar alodialium efficiuntur. 35. 8. 69
Emptio.
 Emptionis de substantia quæ. 64. 2. 127
Emptor.
 Emptor non percipit fructibus ad liuellum non tenetur. 16. 8. 32
 Sed contra. *ibid.* 9
 Declara, vt *ibid.* 10
 Emptor ablata sibi re emptæ pretio non restituito ad fructus agit. 43. 3. 82
 Emptor non tenetur soluere pretium, si res emptæ aliena detegatur. 49. 49. & 51. 102
 Amplia, vt *ibid.* 53
Emptum.
 Emptum ex pecunia alterius ementis efficitur. 103. 1. 192. & *ibid.* 10. 193
 Fallit, vt *ibid.* 11
 Ex pecunia vxoris, seu subrogata vxori debetur, *ibid.* 14
Ens.
 Ens non entium nullæ sunt qualitates. 136. 32. 168
Episcopus.
 Episcopus in aliena Diocesi se habet tanquam priuatum. 29. 11. 60
Epistola.
 Epistolæ plures inuicem connexæ, dependentes, & relativiæ circa idem negotium non probant, nisi omnes integraliter producantur. 49. 25. 100
 Non præsumuntur deperditæ absque conjectura amissionis. *ibid.* 31
 Continentes inuicem similia non probant. *ibid.* 36. 101
 Epistolis primis, ac vltimis in iudicio productis intermediæ apud producentem existere præsumuntur. 49. 28. 100
 Epistolatum amissio an iuramento probari possit. 49. 32. 100
Error.
 Error operatur reiterationem redditionis rationis. 110. 2. 104
 In vna partita inducit præsumptionem erroris in aliis. *ibid.* 3
 Error in dubio potius præsumitur non autem dolus. 136. 30. 268
Eusilio.
 Eusilio in dote quando non detur. 8. 2. 7. & 8. 156
 Debetur in dote quando expressè est promissa. *ibid.* 9
 Eusilio venit in contractu diuisionis. 132. 28. 257
 Non debetur ratione qualitatis. *ibid.* 29
 Eusilio in datione insoluium debetur. 147. 14. 302
 Contrarium qui teneant. *ibid.* 15
 Impugnati. *ibid.* 16
 Non debetur nominis debitoris in solutum dati. *ibid.* 17

Eusilionis actio non competit quoad illicitè promissa. 147. 19. 302
Exactum.
 Exactum pro credito putatio retinetur pro reali. 77. 9. 143
Exceptio.
 Exceptio litis pendentiæ impedit litis ingressum. 6. 1. 11
 Exceptio litis pendentiæ idem præstat, quod exceptio rei indicatæ. 6. 3. 11
 Exceptio non implementi obstat agenti, ne audiatur. 9. 2. 18
 Non implementi obstat, etiamsi non interfuit eorum, qui vice versa promiserunt. *ibid.* 3
 Et de ratione. *ibid.* 4
 Sed contra. *ibid.* 11
 Non impedit cursum interesse. *ibid.* 15. 19
 Exceptio, *habet parem in gradu*, non impedit immisionem ex Saluiano. 17. 1. 32
 Consentiente eo de cuius interesse agitur, executionem impedit. *ibid.* 2
 Exceptio excussionis debet opponi ante litem contestatam. 22. 1. 43
 Contra. *ibid.* 6
 Excussionis coram Senatu non admittitur. *ibid.* 5
 Contra. *ibid.* 7. 44
 Exceptio fideicommissi exactorem census non impedit. 31. 1. 62
 Amplia, vt *ibid.* 2
 Semel reiecta vltius non admittitur. *ibid.* 5
 Exceptio nullitatis oriens ex instrumento census illius executionem impedit. 37. 1. 73
 Exceptiones non liquidæ in spolio non admittuntur. 43. 8. 82
 Exceptio, *quoad te liberat ades habet*, litem ac litis timorem excludit. 43. 46. 85
 Exceptio implementi per perseuerantiam in contractu an censetur remissa. 49. 14. 98
 Declara, vt *ibid.* 15. & 17. 99
 Exceptio requirens altiore indaginem ad petitorium reicitur. 79. 32. 148
 Probanda per comparationem literarum, aut productionem Capitulorum indaginem requirit. *ibid.* 13. 149
 Exceptio dotis non numeratæ lapsò biennio opponi non potest, sed fraudis, & simulatæ donationis opponi potest. 83. 27. 138
 Exceptio, *habet parem in gradu*, repellit agentem ad totum. 109. 7. 202
 Exceptio, *dalo petis*, &c. in spolio non admittitur. 119. 8. 125
 Boni iuris, de quo constat per confessionem partis, aut rem iudicatam opponitur in spolio. *ibid.* 9
 Exceptio per processum ad vltiora censetur reiecta. 127. 5. 242
 Declara, vt *ibid.* 6. & 8. 243
 Exceptio rei indicatæ non obstat, nisi tria concurrant. 131. 20. 254
 Exceptio num requirit indaginem iudicis arbitrio remittitur. 148. 3. 303
Excussio.
 Excussio debitoris non fit, vbi proceditur sola facti veritate inspecta. 86. 7. 162
Exemptio.
 Exemptio clericis conceditur in recompensationem administrationis spiritualium. 11. 31. 24
Exemptus.

Index Rerum Notabilium.

Exemptum.

Exemptum se allegans exemptionem probare obstringitur, obferu. 125. n. 1. pag. 238
 Declara, vt ibid. 17. 240
 Et de ratione, ibid. 18
 Exempti quando conferant ad onera belli. 125. 21. & 22. 240

Exequutio.

Exequutio sententiae non fit contra non nominatum in ea. 105. 12. 196
 Exequutio dicitur cœpta ex relaxatione mandati. 127. 18. 243

Exequutor.

Exequutor auctoritatem sibi demandatam excedere nequit. 149. 8. 304
 Se referens ad commissionem censetur ad illam se restrictisse. ibid. 9

Exhibitio.

Exhibitionem petens qualiter interesse probet. 49. 26. 100
 Scripturæ petens existentiam concludenter probare tenetur. ibid. 17

Expensæ.

In Expensæ condemnati debet, qui ex pacto ad eas se obligauit, aut ad damna, & interesse. 31. 17. 64
 Expensæ pro recuperatione fideicommissi antè omnia deducuntur. 117. 18. 220
 Expensæ litis ad ratam soluuntur ab eo, qui plus debito petiit. 127. 37. 246
 Expensæ reficere tenetur obligatus ad eas. 150. 32. 310

Expressio.

Expressio eius, quod tacite inest, nihil operatur. 89. 5. 166

Extraneus.

Extraneus dotans tenetur ad interesse. 80. 1. & 6. 154
 Declara, vt ibid. 2
 Contrarium, ibid. 4
 Declara, vt ibid. 5. & 7
 Extraneus in feudo dicitur non vocatus ex inuestitura. 117. 6. 217. & ibid. 32. 221

Extremum.

Extremis probatis media præsumuntur. 49. 19. 100
 Extrema in spolio sunt antiquior possessio spoliati, & moderna spoliatoris. 119. 4. 224
 In iudiciali alterius requiritur iniustitia iudicati. ibid. 4. 225
 Extremum secundum hoc est possessio spoliatoris leuioribus contentatur probationibus. 119. 7. 225

F

Fallum.

FActi alteratio ius quoque alterat. 144. 53. 295

Facultas.

Facultas disponendi de feudo irrequisitis Domino, ac successoribus quid præstet. 19. 5. 36
 Facultatem disponendi habens per hæredis institutionem, disposuisse dicitur. 132. 20. 256
 Facultas aliqua faciendi per mortem expirat. 133. 24. 260
 Faciendi non consummata sub concedente

sub successore non suffragatur. ibid. 15

Falcidia.

Falcidia detrahitur de fideicommissio particulari. 144. 29. 292
 Nec Trebellianica detrahuntur ex substitutione loci pij. ibid. 30

Falsitas.

Falsitatis suspicio ex quibus inducatur. 25. 6. 49
 Facit ne testibus credatur. ibid. 11
 Falsitas quando committatur. 25. 9. 49
 Quando inexcusabilis. ibid. 10
 Falsitas vt sit punibilis tria requiruntur, dolus, mutatio veritatis, & præiudiciu tertij. 136. 25. 267
 Cessat data possibili veritate in contrarium. ibid. 33. 268
 Non concernens substantiam non attenditur. ibid. 44. 269
 Neque vtilitatem non afferens. ibid. 35. 268
 Ex actu nullo resultans non est punibilis. ibid. 59. 270
 Falsitatem sola potentia nocendi punibilem facit. 136. 37. 268
 Falsitatis ad exclusionem in dubio pronuntiandum. 136. 61. 270

Falsus.

Falsa causa non potest dici, si ab initio fuit vera, & postea deficiat. 121. 14. 232
 Falsi in crimine probatio debet concludere ex necessitate. 136. 41. 169

Fama.

Famæ ad probationem qualiter testes deponere debeant. 93. 4. 171
 Bonæ probatio contrariam malæ destruit. ibid. 6
 Fama concludenter probata non facit indicium ad torturam. 91. 5. 171
 Bona rei non impedit, quominus reus ex alio torqueatur. ibid. 7
 Fama est difficilis probationis. 136. 19. 267
 Non dicitur probata, quando aliqui ex testibus de ea non deponunt. ibid. 20
 Non probatur per testes deponentes per verba temporis præsentis. ibid. 21

Familiaritas.

Familiaritatis iure soror dicitur possidere portionem sororis. 73. 2. 140
 Iure possessio non est manutenibilis. ibid. 3
 Iure possessio non releuat pro manutentione. ibid. 6

Famulus.

Famulus pro Domino non potest esse testis. 25. 28. 51

Fauor.

Fauore inductum non debet in odium retorqueri. 51. 11. 105

Feudale.

Feudalia non comprehenduntur in generali bonorum obligatione. 87. 5. 163
 Fallit, vt ibid. 6
 In vniuersali bonorum obligatione comprehenduntur. ibid. 8
 Montisferrati ex consuetudine alienabilia. ibid. 9
 Feudalia præsumuntur, vbi maior pars talis est. 119. 23. 227
 Declara, vt ibid. 24. & 25
 Feudale non præsumitur, quod in configuratione feudalium non fuit expressum. 133. 3. 258

Feuda

Index Rerum Notabilium.

Feudalitas.

- Feudalitas non nisi in stabilibus verificatur. ob-
servat. 91. n. 3. pag. 169
Feudalitas est probanda à se fundante in ea. 119.
20. 126
Feudalitatem ad probandam, quid requiratur.
133. 1. 258
Feudalitas probanda est per vassallum etiam pos-
sidentem. ibid. 9. 259
Contrarium qui teneant. ibid. 10
Sed reprobantur. ibid. 11

Feudum.

- Feuda Ecclesiarum ex consuetudine Mantuana alie-
nantur. 4. 1. 7
Amplia, vt ibid. 3
Feuda ex consuetudine alienabilia fideicommissio-
vinculari nequeunt. 67. 6. 130
Per ultimam voluntatem alienari possunt. ibi-
dem 7
Declarata, vt ibid. 8
Feuda cum facultate subinfudandi consueverant
dari. 107. 9. 198
Feuda gratis conceduntur. 114. 1. 211
In remunerationem concessa sunt impropria.
ibid. 2
Alterata in eo quod impellentibus meritis con-
cedantur, quoad successionem quoque fœ-
derinarum cum masculis alterata dicuntur.
ibid. 9. 212

Feuda regulariter à Principibus supremis proue-
niant. 146. 14. 300

Feudi nondum perfoluti possessor teneantur ad so-
lutionem. 115. 17. 214

Feudi primus acquirens potest de eo disponere.
124. 1. 236

Fallit, vt ibid. 2

Et de ratione. ibid. 3. 237

Declarata, vt ibid. 4

Feudi mentio in dubio intelligitur de proprio.

146. 3. 299

Alienatio in præiudicium agnatorum est pro-
hibita. ibid. 6

In concessione iura tertij censentur reservata.

ibid. 7

Feudo in mixto succedere prætendens sufficit esse
heredem ultimi. 117. 31. 221

De nouo primus acquirens potest disponere.
ibid. 34

Feudum in aliquo alteratum in reliquis propriam
naturam retinet. 19. 20. 37

Quando reuertitur ad Dominum affranchatio-
nes resoluuntur. ibid. 31. 38

Feudum ob non susceptam in tempore renoua-
tionem ad Dominum deuoluitur. 26. 1. 55

Feudum antiquum ob non renouatam à Patre
inuestituram deuoluitur ad filios tunc, non au-
tem postea natos. 47. 9. 95

Feudum vt dicatur francum, non est necessaria
expressio franchitiæ in inuestitura. 69. 7. 134

Feudum Curie Podij est alienabile ex pacto, &
consuetudine. 75. 1. 141

Feudum antiquum ob vnam lineam extinctam
ad agnatos non ad Dominum deuoluitur. 81. 5.

155

Ob non renouatam inuestituram deuoluitur
ad agnatos. ibid. 6

Feudum alienatum in comprehensos non effici-
tur nouum. 90. 1. 168

155

155

155

155

155

155

155

155

155

155

Feudum pro dote non dicitur tacite obligatum.
92. 9. 170

Feudum in extraneos transit ex iuris feudalis di-
spositione. 101. 14. 189

Feudum improprium in aliquibus alteratum in
reliquis feudum improprium remanet. 114. 11.

212

Feudum post mortem feudatarij est filij beneficio
concedentis. 117. 7. 218

Relictum proximè successu illud capir ex
inuestitura non ex testamento. ibid. 18. 219

Mixtum non debetur nisi hæreditibus. ibid. 30.
220

Feudum acquisitum pro filiis nominatim expres-
sis, à primo acquirente alienari non potest. 124.

5. 237

Sic acquiratur à Domino siue à tertio nil in-
terest. ibid. 8

Ob diuersos affectus, & personas dicitur
nouum, & antiquum. ibid. 10

Feudum pro credito Domini contra vassallum
est obligatum. 133. 7. 239

Non efficitur id quod vassallus acquisiuit post
concessionem feudi. ibid. 12

Feudum concessum ad beneplacitum sine iusta
causa reuocari nequit. 137. 14. 272

Feudum concessum cum clausula, & cui dederit
in feudum, remanet proprium. 146. 9. 299

Nouum cum assensu Domini alienatur. ibi-
dem 10

Fideicommissarium.

Fideicommissarius ius sibi competens de futuro
in iudicio deducere non potest. 41. 5. 77

Contra. ibid. 6. 78

Concorda, vt ibid. 7

Et declarata, vt ibid. 8. & 11

Alienata per grauatum eo viuente nequit re-
cuperate. ibid. 13

Declarata, vt ibid. 14

Sicut & usufructuarius nullum in proprietate
ius habet. ibid. 16. 79

Fideicommissarius agit contra tertios posses-
siones ad recuperationem fideicommissi. 117. 13.

219

Agit contra heredem grauatum pro non ex-
tantibus, & consumptis. ibid. 14

Fideicommissarius pro re alienata habet actionem
contra illam possidentem, aut alienantem. 120.

17. 229

Potest agere ante tempus si grauatus dissipat
bona. ibid. 13

Fideicommissum.

Fideicommissi scientia præsumitur. 61. 14. 123

Fideicommissi purificati per aduentum conditio-
nis, ac puri idem est iudicium. 67. 21. 132

Fideicommissi bona alienantur pro debitis testa-
toris. 117. 3. 217

Fideicommissi questio est inanis, dum literaliter
de fideicommissio constat. 135. 1. 263

Fideicommissio à particulari ad vniuersalem argue-
re non licet. 143. 6. 288

Amplia ob contrarietatem inter ipsa. ibid. 7

Amplia etiam ob diuersitatem bonorum. ibi-
dem 8

Fideicommissio à particulari non inferitur ad vni-
uersalem. 144. 42. 293

Fideicommissum relictum post obitum grauati
non transmittitur. 41. 4. 77

E c

Fidei

155

Index Rerum Notabilium.

Fideicommissum etiam ignoratum quando transmittitur. obseru. 61. n. 13. pag. 123
Declaratum transmittitur. ibid. 17
Super feudis non tollit eorum alienabilitatem. ibid. 26. 125

Fideicommissum etiam non agnatum transmittitur. 67. 20. 132

Pure relictum transmittitur. ibid. 22

Amplia, vt ibid. 23

Declara, vt ibid. 24. & 26

Fideicommissum resoluitur ex retrovenditione in vim pacti per testatorem in acquisitione adiecti. 102. 10. 191

Rem à grauato redemptam afficit. ibid. 11

Fideicommissum super feudo ordinatum iuxta seriem inuestituræ sustinetur. 117. 35. 221

Contra formam inuestituræ institutum non attenditur. ibid. 36. & 38

Fideicommissum relictum post mortem dicitur conditionale. 120. 2. 228

Fideicommissum in casu delicti cum ratione conseruandi bona in agnatione concepta vt bona, &c. non extenditur ad casum mortis. 144. 35. 293. & ibid. 88. 298

Amplia, vt ibid. 37. 293

Dicitur in odium fisci & non valet. ibid. 38

Declara, vt ibid. 39

Fideiubens.

Fideiubens pro minore cum non habet obligatum. 57. 14. 117

Fideiusso.

Fideiussois obligatio etiam principaliter, & insolidum contrit ob nullitatem principalis. 37. 19. & 20. 72

Amplia, vt ibid. 21. & 22

Fallit, vt ibid. 23

Fideiussores liberantur secuta confiscatione bonorum Principalis. 102. 7. 191

Ex nouatione facta per fiscum liberantur. ibidem 8

Declara, vt ibid. 9

Fideiusso accedere non potest contractui, cui lex resistit. 116. 3. 215

Amplia, vt ibid. 4. & 5. 216

Fideiusso non tenetur contractui, quoad principalem nullo existente. 116. 8. & 17. 216

Contractus principalis ob dolum liberato principali non tenetur. ibid. 9

Non liberatur si principalis ex iure speciali liberatur. ibid. 10

Et de ratione. ibid. 11

Non obligatur eo casu, quo nec obligatur principalis nisi contra eum haberet regressum. ibid. 13

Fideiusso non agit, nisi prius soluerit. 127. 14. 16. & 20. 243

Conclusio in causa contra ipsum agit ad liberationem. ibid. 22. 244

Qui diu stetit in efficaci obligatione petit liberationem. ibid. 23

Fideiussoi ob molestias datur immissio ad effectum depouendi. 127. 17. 243. & ibid. 24. 244

Fides.

Fides fidem non facit. 23. 20. 46

Fides priuata etiam non recognita probant, si pars non opponat. 49. 34. 100

Amplia, vt ibid. 35. 101

Fides recognita non citata parte non probant. 136. 9. 266

Filia.

Filia non dicitur de linea, sed illius principium. 100. 6. 183

Filia inter est habere matrem diuicem. 103. 21. 194

Filium.

Filij in conditione positi in transuersalibus non dicuntur vocati nisi virgentiores coniecturæ concurrant. 28. 1. 37

Ex reciproca in conditione positi non censentur vocati. ibid. 4

Per ablatium absolutum in conditione positi non censentur vocati. ibid. 5

Filij testamentum propter Matris præteritionem est nullum. 39. 2. 74

Filij, & descendentes, quando per vulgarem censentur vocati. 61. 15. 123. & ibid. 18. 124. & ibid. 27. 125

Et de ratione. ibid. 28

In conditione positi non censentur vocati. ibidem 29

Filij in dote materna, dum mater viuit, nullum ius habent. 67. 18. 131

Filij testamentum Patris præsumuntur ignorare. 117. 16. 219

Filij in conditione positi in transuersalibus non dicuntur vocati, nisi ubi concurrat ratio conseruandi bona in agnatione. 143. 2. 288

Filiis in conditione positis, seruata est successio ab intestato ad exclusionem subiecti. 144. 78. 297

Filiorum appellatione nepotes non veniunt. 68. 1. 133

Contra. ibid. 5. 134

Limitatur, vt ibid. 2. & 3

Et de ratione. ibid. 4

Filiis, & descendentibus vocatis ordine successiuo admittuntur. 67. 27. 131

Filiorum appellatione veniunt feminae. 144. 9. 291

Filios in conditione positos, non censeri vocatos in dubio pronuntiandum. 144. 64. & 65. 296

Filiusfamilias nulliter contrahit. 30. 1. 61

Vt seorsum à Patre dicatur habitare requisita. ibid. 2. & 6

Miles validè contrahit. ibid. 5

Filius habens filios Parentes omnino præteritis in testamento potest. 39. 1. 74

Solummodo exceptionem binubarus Matri opponit. ibid. 22. 76

Filiusfamilias in omnibus contractibus præterquam in mutuo, & ex voto obligatur. 45. 18. 83

Fallit, vt ibid. 19

Declara, vt ibid. 21

Filiusfamilias minor pro liberando Patre à carceribus in distrahendis stabilibus solemnitate adhibere obstringitur. 47. 1. 94

Amplia, vt ibid. 2

Contra. ibid. 4

Amplia, vt ibidem 5. & 6. & ibidem 10. & 11. 95

Filius Patrem hereditatem repudians non succedit in emphyteusi hereditaria. 58. 2. 118

Filius mandans testamentum Patris obseruari dicitur

Index Rerum Notabilium.

citur illud approbare, & disponere provt iussit Pater. obsequat. 132. n. 18. pag. 256
Filius grauat. à Patruo in hereditate Patris non impeditur detrahere legitimam, & Trebellianicam. 144. 79. 297

Fiscus.

Fiscus non litigat sine possessione. 26. 3. 55
Declarata, vt ibid. 4. & ibid. 7. & 8. 56
Fiscus fundamentum suæ intentionis probare obstringitur. 136. 40. 269

Flumen.

Flumen publicum ex mensuratione vsque ad dimidiam cum agris longo tempore à priuatis præscribitur. 97. 97. 184
Etiam non nauigabile est publicum. ibid. 98
Perenne dicitur etiam quod quandocunque arcescat. ibid. 99

Fœmina.

Fœmina à primogenitura ex quibus excludatur. 7. 6. 14
Fœmina vnus linearum masculos alterius an excludat, disputatur. 100. 5. 188
Quænam præferatur, an proximior primo acquirenti, an vltimo vassallo feudistæ quarunt. ibid. 7
In feudo improprio succedit etiam non vocata simul cum masculis. ibid. 8
Fœmina etiam non vocata succedit in feudo honorifico. 104. 2. 194
Amplia, vt ibid. 4. & 5
Fœminæ nomen, & insignia testatoris assumere possunt. 7. 12. 15
In primogenitura masculis non extantibus succedunt. ibid. 15
In Italia excluduntur à primogenitura. ibidem 20
Declarata, vt ibid. 21
Fœminæ extinctis masculis in primogenitura succedunt. 61. 25. 125
Fœminæ quibus ex iuribus excluduntur à feodorum successione. 145. 4. 298

Forensis.

Forenses, & clerici respectu patrimonialium parificantur, quoad collectas. 11. 29. 23
In Italia pro eorum bonis collectantur. ibidem 30
Forensis prohibitus acquirere non censetur prohibitus acquirere bona eius maiorum. 73. 14. 141
Forensis est capax mobilium, & pecuniæ, non obstant statuto prohibitiuo alienationis stabilium in forenses. 91. 1. 169
Forensi legatum in pecunia non debetur, si in hereditate extant solum stabilia stante statuto prohibitiuo alienationis immobilium in exteros. 91. 2. 169
Forenses ex Decreto incolatus excluduntur etiam ab æstimatione stabilium. 91. 6. 169

Forensis.

Forensis exceptio à filio tantum opponitur. 91. 7. 169

Forma.

Forma habilitationis ad vnguem obseruanda. 57. 2. 116
In parte non obseruata actus in totum corruit. ibid. 3. & ibid. 21. 117
Ionn. Pauli Melij Obseruat. forens.

Franchitia.

Franchitia feudi dicitur expressa per concessum in honorificum. 69. 6. 134

Frater.

Frater extraneus dicitur. 28. 13. 58
Frater dicitur extraneus. 70. 27. 137
Frater pro fratre emphyteusum stipulatur. 85. 16. 161
Declarata, vt ibid. 17
In solidum cum fratre quando inuicem censetur. ibid. 20
Frater cum fratre concutitur ad expensis erogatas pro defensione bonorum communium. 141. 20. 282
Etiam secuta diuisione. ibid. 22
Fratribus germanis, & fratre consobrinis institutis in capita succedunt. 144. 26. 292

Fraternitas.

Fraternitas probatur ex enuntiatione contra enuntiantem, & habentes causam ab eo. 17. 4. 33
Amplia, vt ibid. 5. & 6. & 7
Probatur eo modo, quo filiatione. ibid. 8
Præsumptionibus probatur. ibid. 9
Enuntiatione geminata probatur. ibid. 14

Fructus.

Fructus bonorum vxoris, quæ nullam constituit dotem maritus lucratur. 9. 16. 19
Fructus stabilium in rationem quinque pro centum regulariter liquidantur. 16. 5. 31
Fructus beneficij à solo separati spectant ad hæredes beneficiati. 20. 1. 39
Fructus percepti per hæredem etiam beneficiatum, augent hereditatem. 31. 3. 62
Fructus in spolio non violento à die litis contestatæ debentur. 43. 1. 84
Fallit primo in fructibus debitis, tanquam liuellis. ibid. 2
Fallit secundo fauore minoris spoliari. ibid. 4
Secus si conuentione non habent certam quantitatem. ibid. 9
Regulantur in rationem quinque pro centum in stabilibus. ibid. 12. 83
Rei stabilis spatium viginti annorum sortem æquant. ibid. 36. 86
Et de ratione. ibid. 37
Fructus percepti ex re nulliter substatata cedunt in sortem. 65. 7. 128
Fructus indebitè exigens, eos in sortem excomputat. 71. 5. 138
Stabilium regulantur in rationem quinque pro centum. ibid. 6
Fructus pro extinctione debitorum obligati eis extinctis fructus liberi remanent. 109. 20. 203
Fructus non debentur, si non percipiuntur. 115. 19. 215
Fructus in legitimam, quando excomputentur. 117. 17. 219
Fructus in spolio à quo die debeantur. 119. 2. 224
Fructus pendentes pars fundi sunt. 141. 2. 280
Percepti ab hærede augent hereditatem fauore creditorum. ibid. 3
Fructus indebitè exacti in sortem computantur. 147. 20. 302

Index Rerum Notabilium.

Fruementum.

Fruementum regulariter ad triennium durat. ob-
feruat. 98. n. 10. pag. 186

Fumus.

Funeris expensæ de fideicommissio detrahuntur.
67. 9. 131
Contra. ibid. 10
Sed prima opinio verior. ibid. 11. & 12

G

Gabella.

Gabella non debetur ex contractu nullo. 105.
1. 195
Solutur per emptorem. ibid. 9. 196
Solutur ex statuto Mantuæ pro dimidia ab
emptore. ibid. 10
Gabella non debetur ex contractu nullo. 130. 2.
251
Etiam pro resolutione contractus debetur. ibi-
dem 9. 252
Gabellæ solutæ repetitio non competit ob reso-
lutionem contractus. 105. 2. 195
Sed vide. ibid. 6
Ad effectum repetitionis sufficit constare de
nullitate contractus ex sententia. ibid. 7
Contra. ibid. 8. 196

Gabellarij.

Gabellarij insistentes pro contrabanno contra
Clericum coram iudice laico excommunican-
tur. 116. 4. 241

Geminatio.

Geminatio dispositionis voluntatem magis eni-
xam disponentis indicat. 13. 13. 26

Gratiamus.

Gratian. *discepi.* 920. reprobat. 147. 22. & 23.
302

Grauius.

Grauius in vno releuari debet in altero. 51. 10. 105

H

Habilitatio.

Habilitatio conditionalis, conditione non
impleta, pro non concessa habetur. 57.
12. 117

Habitatio.

Habitationem frater cum fratre absenti conti-
nuare dicitur. 136. 36. 168

Hebraei.

Hebraei licite percipiunt vfuras ex eorum priuile-
giis limitatas. 54. 3. 109

Hereditarium.

Hereditario potius iure, quam fideicommissario
quis possidere præsumitur. 77. 10. 144

Hereditas.

Hereditas non adita, non transmittitur. 17. 16.
33

Hereditas cedi potest. 70. 31. 138

Hereditas in pluribus patrimoniis consistere po-
test.

test.

144. 46. 294

Hereditas efficitur patrimonium aduentis. ibid.
69. 296

Hereditatis aditio ex possessione bonorum indu-
citur, nec excusat prætenso fideicommissi non
iustificari. 31. 38. 65

Hereditate in delata non apprehensa ius aliquod
non acquiritur. 17. 15. 33

Hæres.

Hæredum appellatione in emphyteusi mixta ve-
niunt tantum hæres sanguinis. 35. 2. 68

Hæredem se facit qui inuestituram feudi renouat.
47. 20. 96

Hæredis hæres non tenetur præstare nisi ea on-
era, quæ proueniunt ex hæreditate defuncti im-
mediati. 117. 29. 220

Hæres beneficiatus simpliciter se obligans inuen-
tario renuntiasse non dicitur. 8. 1. 16

Contrarium qui teneant. ibid. 2

Quando & qualiter teneatur de proprio. ibid. 3.
& 4. & ibid. 5. 17

An ex clausulis infolidum, & aliis dicatur re-
nuntiasse inuentario. ibid. 7

Hæres grauius pro reui debito fideicommit-
tentis rem magni valoris vendere non potest. 41.
36. 80

Ex fructibus soluit census. ibid. 37

Hæres etiam beneficiarius detecto ære alieno
hæreditatis non facit fructus suos. 53. 10.
108

Hæres confitio de quantitate hæreditatis non te-
netur ultra vires, etiam si non consecrit in-
uentarium. 59. 5. 120

Hæres adeundo hæreditatem defuncti videtur
confirmasse alienationes per eum factas. 67.
15. 131

Declara, vt ibid. 17

Hæres vnus si habuit mobilia cohæres in stabili-
bus suam portionem consequitur. 112. 10. & 14.
208

Hæres sine inuentario aduersus fideicommissa-
rios vniuersales detrahit sibi debita. 117. 9.
218

Secus quoad particulares, & legatarios. ibi-
dem 10

Cum inuentario non tenetur nisi pro viribus
hæreditariis. ibid. 15. 219

Potest venire contra alienationem rei alienari
prohibita. ibid. 19

Cum beneficio inuentarij non tenetur seruare
alienationem feudi, nisi quatenus in hære-
ditate reperitur. ibid. 20

Hæres grauius fideicommissio potest alienare
pro soluendo ære alieno testatoris. 120. 15.
229

Hæres præsumitur soluisse ex pretio rei hæredita-
riæ. 141. 4. 280

Contra. ibid. 7. 281

Sine inuentario tenetur satisficere creditori-
bus defuncti, neque ei suffragatur, quod
hæreditas non sit soluendo. ibidem 5.
280

Contra. ibid. 8. & 13. 281

Si soluat debita hæreditaria non succedit in
locum creditoris, sed iurium cello ope-
ratur liberationem, & extinctionem. ibi-
dem 6

Declara, vt ibid. 9. & 10

Hæres grauius restituere hæreditatem propriam
non

Index Rerum Notabilium.

non tenetur, nisi ad raram fructuum ex hereditate defuncti perceptorum. obseruat. 144.
n.72. pag.296
Grauius non tenetur restituere bona ad eum fortuito peruentā, ibid.73

Honorificum.

Honorificum & Francum in concessione feudali idem important. 69.1.134
Amplia in concessione feudi cum translatione directarum. ibid.2
Immunitatem à seruitio personali in concessione feudi arguit. ibid.4
Respectu concessionis factæ de Curia Podij significat etiam dationem in signum, & permutationem operis conspicui refectionis aggerum. ibid.8.135
Honorificum idem est, quod Francum. 104.1.
194

Hospitale.

Hospitale regulariter laicum præsumitur. 85.1.
159. & ibid.29.161
Contrarium qui teneant. ibid.2.159
Sed reprobantur. ibid.3
Mantuz Rota Romana laicale iudicauit. ibidem 4
Vt Ecclesiasticum reputetur requisita. ibid.5.
& ibid.30.162
Laicale præsumitur si per sæculares regitur. ibid.6.160.& ibid.28.161
Laicale probatur, dum per iudices à Principe electos iudicatur. ibid.7.160
In dubio prophanium censetur. ibid.8
Laicale ab Episcopo tanquam sedis Apostolicæ delegato visitatur. ibid.9. & ibidem 31.162
Limita, vt ibid.10.160
Limitationem amplia etiam, quoad concentia decemiam cultus diuini. ibid.12
Mantuz qualiter erectum. ibid.15.161
Cremonæ quando erectum. ibid.26
Est locus pius, non tamen Ecclesiasticus. ibidem 27
Mantuz per Rotam declaratur laicale. ibid.33.
162

Hypotheca.

Hypotheca in re propria non datur. 25.56.54
Hypotheca competit vxori in bonis mariti pro sorte, & fructibus rei vendite. 43.20.83
Viuenti marito non currit præscriptio. ibid.30.84
Declara, vt ibid.31
Hypotheca in bonis administratoris seclusis dolo, ac fraude non datur sine assensu Domini. 43.24.84
Ex statuto Mantuz in bonis qualitercunque noxiis non competit creditori. ibidem 52.86
Hypotheca constituta super domo, ea diruta remanet super arca. 74.6.141
Hypotheca tacita non competit pro alimentis. 95.1.173
Comprehendit bona futura. ibid.6
Hypotheca super bonis durat etiam post diuisionem. 112.2.207
Declara, vt ibid.3.208
Hypotheca est principale extremum Saluiani. 127.7.243
Ioan. Pauli Adelij Obseruator. forens.

Hypotheca super bonis tutoris expressè contracta posteriori doris etiam expressè præfertur. 139.1.276
Fallit quoad bona post obligationem quesita. ibid.2
Declara, vt ibid.3
Expressa non contrahitur nisi ex conventionione partium. ibid.10.277
Tacita tantum datur in bonis administrantis bona minorum. ibid.11.
Secus in aliis administratoribus. ibidem 15.278
Tacita pupillorum in bonis administratoris præfertur cuiusque expressè posteriori. ibid.12.277
Contra. ibid.13
Hypotheca etiam generalis cum iuramento impedit translationem Domini. 120.3. & 8.228
Specialis includitur per verba omnium, & singulorum. ibid.4
Specialis cum iuramento nullitatem alienationis inducit. ibid.6

I

Iactare.

Iactare suum nemo præsumitur. 43.17.83

Ianensis.

Ianensis ergo Mercator. 147.7.301

Identitas.

Identitas feudi probatur ex vniformitate finium à prima concessione ad renouationes. 81.1.155
Identitas bonorum non probatur ex generalitate finium. 119.17.226
Cum feudalitate vrgentiores requirit probationes. ibid.19
Identitas rei mobilis difficilius probatur. 25.55.54
Duobus testibus probatur. ibid.59

Idoneitas.

Idoneitas testium requisita à l. scripturas 11.
C. qui pos. in pign. hab. est probanda. 25.39.52
Contra. ibid.40.& 41
Declara, vt ibid.46.53

Ignorantia.

Ignorantia ex quibus excludatur. 1.15.3
Ignorantia non excusat mulierem in iis, quæ concernunt obseruantiam formæ actus. 59.3.120
Ignorantia non datur in notoriis. 78.4.144

Illegitimus.

Illegitimi succedunt ad præsentandum in iure Patronatus hereditario. 113.14.210
Legitimati eo magis ad præsentandum admittuntur. ibid.15
Fallit, vt ibid.16

Immemorabilis.

Immemorabilis vim habet privilegij. 51.6.104
Inducit bonam fidem, & titulum. ibid.7
E e 3 Immisiss.

Index Rerum Notabilium.

Immissio.

Immissio ex Saluiano probatis extremis conceditur. obsecru.95. n.8. pag.174
 Pro legitima datur pro indiuiso. ibid.9
 Immissio pro decursis, & decurrendis ex Saluiano contra tertium sustinetur pro decursis. 127. 26.244
 Immissionis decretum ultra debitum est nullum in totum. 127. 33.245

Immunitas.

Immunes non tenentur ad taxam. 24.1.47
 Declara, vt ibid.1.&c. 4
 Immunes tenentur ad onera in subsidium. 51. 2. 104
 Non tenentur pro oneribus præteritis. ibid.3
 Neque tenentur ad debita occasione onerum contracta. ibid.8.105
 Non possunt grauari sine eorum interuentu. ibid.12.&c. 14
 Si pauci sint tantò minus collectantur. ibid.15. 106
 Immuni per sententiam non præiudicatur per Principem, nisi de potestatis plenitudine procedat. 125.13.240

Immunitas.

Immunitatis existens in possessione manuteneri debet. 51.4.104
 Immunitas ad onera belli non extenditur. 125.2. 238
 Contra. ibid.19.240
 Concessa loco dicitur realis. ibid.9.239
 Præsumitur durare, dum non probatur adempta. ibid.10.240
 Concessa rei alias immuni latè interpretatur. ibid.11
 Extenditur etiam ad futura. ibid.14
 Immunitate absoluta fruatur Ecclesia. 125. 3.238
 Immunitatem ad probandam multum confert iudicata. 125.12.240
 Immunitati solutiones factæ per vim non præiudicant. 125.15.240
 Communitatis solutiones singularium non præiudicant. ibid.16
 Immunitas concessa pro acquirendis acquisitione non facta cessat. 133.20.260

Impium.

Impium est recedere à dispositis per testatorem. 144. 24.292

Implementum.

Implementum qui allegat, probare debet. 9. 1. 17

Improprietas.

Improprietas feudi plures concurrentes femininarum cum masculis successionem inducunt. 100. 9.188

Incapacitas.

Incapacitatis exceptio in summariissimo non attenditur. 73.12.140

Incertitudo.

Incertitudo, donationem propter nuptias, aut dotem non vitiat. 9.9.18
 Incertitudo vitiat dationem in solum. 89. 23. 167

Inclusio.

Inclusio vnus est exclusio alterius. 146.11.300

Incolatus.

Incolatus de iure gentium, & ciuili est cuique liber. 142.1.283

Incorporalia.

Incorporalia quasi possidentur. 19.7.36

Indebitum.

Indebitum, quod quis soluerit per plures annos, inuenisimile est. 79.36.149

Indefinita.

Indefinita ad præiudicium proferentis vniuersalem importat. 79.44.150
 Prolata à debitore creditori non præiudicat. ibid.45

Indiuidua.

Indiuidua ex contrahentium mente diuidua efficiuntur, & è contra. 55.3.&c. 4.110

Indiuisibilia.

Indiuisibilia simul connectuntur. 19.14.37

Infans.

Infantes quicquid vident ignorant. 21.30.42
 Locare non possunt. ibid.31
 Nec conducere. ibid.32
 Duorum annorum, statum acquirere non possunt. ibid.35
 Obligari non possunt. ibid.36
 Adire hæreditatem non possunt. ibid. 43. &c. 44
 Infans hæreditatem non aditam ad extraneos transmittit. 70.30.&c. 33.138

Inhibitio.

Inhibitio Senatoria in possessoris non attendenda. 79.8.146

Insinuatio.

Insinuatio non requiritur in donatione obnuptiali. 9.7.18

Insitor.

Insitor, quæ talis non agens societatem non obligat. 45.29.92
 A socio, & complementario differt. ibid.34

Instrumentum.

Instrumenta solutionum, pro quibus prætenditur compensatio ad integrandum depositum actualiter sunt producenda. 55.22.112
 Instrumentum quoad tertios nihil probat nisi rem ita gestam, vt in eo enuntiatur. 97.55.180
 Quoad effectus iuris non nisi inter contrahentes attenditur. ibid.56.&c. 57
 De cuius effectuatione non constat non attenditur. ibid.59.181
 Instrumentum per testes Instrumentarios reprobat. 99.8.187
 Probat rem gestam, sicut in eo continetur. ibid.12
 Instrumentum informis sumit vires ab obseruatione. 108.6.199
 Non conruit si protocolium non reperitur, quando ab eodem Notario in publicam formam redactum est. ibid.8
 Iustum

Index Rerum Notabilium.

Instrumentum requiritur ad obligandam communitem. obseru. 118. n. 15. pag. 223
Instrumenti requisita vt probet. 119. 14. & 16. 226

Intentio.

Intentionis suæ fundamentum vnusquisque probare debet. 142. 36. 286

Interesse.

Interesse extrinsecum in pecuniis quando veniat. 15. 6. 29
Interesse super simplici credito consequi nequit. 147. 3. 301
Non consequitur ab eo, qui liberalitatem exercet. ibid. 4
Quando exigi valeat. ibid. 5
A sponte dante recipi potest. ibid. 6
Vt à Mercatore consequi possit requisita. ibid. 8. & 9
Nouatione facta cessat. ibid. 11
Promissum non debetur nisi probetur. ibid. 23. 302
Ex dilacione vltro data non percipitur. ibid. 26. 303
Interesse pupillo ob moram debitoris debetur. 110. 21. 309
Limita, vt ibid. 25

Interpretatio.

Interpretatio fit contra eum, qui potuit legem apertius dicere. 55. 34. 114

Interfusoria.

Interfusoria dotis marito debentur propter onera matrimonij, & onus alendi vxorem, quod dotanti competebat. 80. 3. 154

Intimatio.

Intimatio in retractu in statuto præscripta requiritur pro forma. 78. 5. 144
Et de ratione. ibid. 6

Inuentarium.

Inuentarium in præiudicium non probat, quod bona in hæreditate repta non sint hæreditaria. 31. 35. 64
Inuentarium non facere, aut imperfectè facere paria sunt. 53. 16. 108
A non habente mandatum speciale confectum non attenditur. ibid. 19. 109
Inuentario in conficiendo procuratoris dolus principalis non obest. 53. 18. 109
Inuentarium creditori electionem non auferit. 106. 9. 197
Inuentarij omisso non officit, confitio aliandè de iuribus hæreditatis. 117. 11. 218
Beneficium præseruat iura hæredi. ibid. 21. 220
Inuentarium non suffragatur, dum constat hæreditatem non esse soluendo. 131. 5. 253
Amplia, vt ibid. 6
Non facere, vel imperfectè paria reputantur. ibid. 16
Non citato creditore certo non subsistit. ibid. 17. 254
Inuentarij exceptio non attenditur ob illius imperfectionem. ibid. 18
In confectioe coheres non est citandus. ibid. 19

Inuersione.

Inuersione similis falsitatis imaginem præfert. 136. 22. 267

Inuestitura.

Inuestitura prima non renouationes alteratz attenditur. 18. 1. 14
Eoque magis, quando in renouationibus adest relatio ad præcedentes. ibid. 2
Et quando adest in renouationibus præseruatio iurium tertij, & protestatio non concedendi quicquam ad alterius præiudicium. ibid. 3
Alterata non censetur sine causa, & expressione. ibid. 7. 35
Inuestituræ alterationem filius, & hæres præterdere nequit, quando Pater eam impugnauit, ac in iudicio excludi obtinuit. 18. 35
Pro inducenda alteratione non sufficit, quem posse, nisi appareat de velle. ibid. 11
Inuestituram Aloysij Gonzagæ, non subsequentes Rota antiqua de anno 1584. & moderna de anno 1637. ac successiuè censuit. 18. 6. 35
Inuestitura de feudo nondum aperto non valet. 19. 10. 36
Vni facta inualidè fit alteri. ibid. 11. 37
Potest ab vno fieri, & quod cætera ad alium spectent. ibid. 16
Aliæ suscepta, quam erat suscipienda præsumitur per errorem. ibid. 35
Inuestituram suscipiens à non Domino non præiudicat Domino. 19. 34. 38
Inuestitura prima attenditur stante potissimum relatione ad eam in subsequenibus. 90. 7. 169
Inuestitura cum Molendinis concessa etiam de iure prohibendi intelligitur. 97. 33. 177
Contrarium qui teneant. ibid. 14
Sed prima opinio verior. ibid. 15
Et declarantur contrarium asserentes. ibid. 16
De qua constat attenditur. ibid. 22. 178
Inuestitura stipulata pro liberis masculis, & feminis filias tantum inuestiti capaces reddit. 100. 1. 187
Contrarium. ibid. 4. & ibid. 10. 188
Et fallit conclusio ob dictionem, in infinitum. ibid. 2. 187
Comprehendit omnes feminas pro quibus fuit recepta. ibid. 3
Concepta pro filiis, & filiabus diuersa est à stipulata pro filiis, seu hæredibus masculis, & feminis. ibid. 9. 188
Quod non videtur tutum. ibid. 10
Inuestitura feudi de gratia speciali concessa vbi simpliciter erat concedenda successibus non præiudicat. 115. 10. 210
Inuestitura in feudo est necessaria. 124. 6. 217
Noua non dicitur dependens ab alia. ibid. 7
Facta acquirenti feudum non dicitur noua. ibid. 9

Inuestitum.

Inuestitum de vniuersitate bonorum ius inuestiendi alios de feudis particularibus consequitur. 19. 1. 36

Index Rerum Notabilium.

Cum iuribus & actionibus jus inuestiendi
nascitur. obseru. 19. n. 2. pag. 36

Iudex.

Iudex pro Christiano, contra Christianum in
testes non admittuntur. 25. 22. 51

Iudex.

Iudex officium suum non nisi petenti imperti-
tur. 13. 23. 27

Possessorij est etiam Iudex petitorij. ibid.

Non nisi super deductis iudicat. ibid. 25

Iudex Hebræorum priuatiuam, quoad alios
iurisdictionem habet. 52. 1. 106

Iudex procedens sola facti veritate inspecta non
compellit hæredes soluere ultra quam sit in
hæreditate. 59. 6. 120

Iudices scientiam statutorum habere præsu-
muntur. 79. 3. 145

Et tenentur ad illorum præcisam obserua-
tionem. ibid. 64. 1. 52

Iudex recusatus validè procedit causa recusa-
tionis non adducta. 113. 1. 209

Iudex Ecclesiasticus audeus super conten-
tionibus inter Gabellarium, & Clericum.
126. 3. 241

Iudex præsumitur iudicasse super obiectis ex-
ceptionibus. 127. 2. 142

Iudex ex actis, non aliundè potest se mouere
ad iudicandum. 138. 19. 275

Iudicis præsentia solemnitates supplet. 1. 3. 1

Iudicis Decretum suspicionem fraudis remo-
uet. 36. 2. 70

Iudicis competentia ex deponentium personis
in deposito attenditur. 55. 1. 110

Indicare.

Iudicandum in dubio est pro reo. 97. 105. 185

Iudicium.

Iudicium ubi cœptum finiri debet. 6. 2. 11

Iudicium ubi voluntariè cœptum, ibi finiri de-
bet. ibid. 6

Iudicium quando est nullum reus absoluitur
ab obseruatione Iudicij, & actor condem-
natur in expensis. 6. 2. 12

Iudicium concursus coram diuersis Iudicibus
fieri nequit. 5. 2. 3. & 4. 106

Iuramentum.

Iuramentum supplet solemnitates. 1. 4. 2

Iuramentum suppletorium datur ad plenam
probationem scripturæ priuatæ. 25. 47. 53

Iuramentum non deferitur ubi subesset occasio
peierandi, vel actum superfluum faciendi ob
præcedens iuramentum. 55. 3. 115

Iuramentum in litem datur hæredi contra vi-
dum, cujus dolo probatio subtractorum
difficilior euasit. 83. 13. 157

Iuramentum in litem deferitur contra inuenta-
rium imperfectè conscientem. 103. 3. 192

Declara, vt ibid. 15. 193

Iuramentum super quantitate affixus in sup-
plementum præstatur, quando constat de
conductione. 108. 4. 199

Iuramentum conualidat contractum minoris
sine solemnitatibus celebratum. 121. 16.

232

Iuramenti defectus etiam Iudex laicus cognof-
cit. 421. 17. 233

Proprij nemo debet esse Iudex. ibid. 23

Iuramento, confitto de substantia contractus
eiusdem tempus, atque duratio probatur.
137. 18. 272

Iuramentum suppletorium intrat, concurrente
semiplena probatione. 140. 4. 278

Declara, vt ibid. 5

Mulier non deferitur. ibid. 6

Maximè non informatæ. ibid. 7

Nec quando poterat concludenter probare.
ibid. 8

Nec per iuro. ibid. 13. 279

Est remedium subsidiarium. ibid. 12

Nec ex comparatione vnus petiti. ibid.

14

Iurisdiclio.

Iurisdiclio cumulatiuè, non autem priuatiuè
censetur concessa. 31. 1. 65

Concessa in feudum priuatiuè concessa cen-
setur. ibid. 2

Contra. ibid. 4

In feudum semper concessa dicitur. ibid. 3

Ex priuilegio delegata cumulatiuè intelli-
gitur. ibid. 5

Ius.

Ius accrescendi vnitum cum substitutione, trans-
missionem operatur. 28. 10. 58

Contra. ibid. 22. & 23. 59

Accrescendi non habet locum inter plures
æquis portionibus institutos. ibid. 21

Iura priora transactione extinguuntur. 33. 14.

66

Ius petendi legitimam, & Trebellanicam ad
hæredes etiam extraneos transmittitur. 60.

6. 121

Ius Canonicum attenditur in iudicio recon-
uentionis Ecclesiastici coram Iudice secula-
ri. 77. 6. 145

Ius accrescendi inter inuestitos de emphyteusi,
quando intret. 85. 21. 161

Iuris prohibendi facultas ex post concessa re-
trahitur. 97. 23. 178

Iure datoris resolutio ius acceptoris resolu-
tur. 36. 5. 70

Declara, vt ibid. 6. & 7

Iura silent tempore belli. 48. 6. 96

Iura caducitatis, laudemij, licentiæ, &c. ad
directum spectant. 107. 1. 198

In vassallum inuestitum cum actionibus qui-
buscunque, & emolumentis feudi trans-
eunt. ibid. 4

Iura quæ non sunt de actis non sunt atten-
denda. 127. 3. 1245

Vt probent qualiter fieri debeat productio.
ibid. 32

Iure datoris resolutio, ius quoque acceptoris
resoluitur. 12. 3. 25

Ius patronatus non transit in fideicommissa-
rios, sed in hæredes. 113. 17. 210

Ius usufructuarij est debilius iure grauati, aut
emphyteutæ. 120. 11. 229

Iure eodem vti erga seipsum, quo contra alium
vltus est, pati debet. 43. 10. 82

L

Læso.

Læso oritur ex lite in casu inappellabili.
13. 3. 26

Læsonem

Index Rerum Notabilium.

Lætionem ad probandam causæ non perpetuæ attendi non debent. obseruat. 43. n. 54. pag. 86

Lætio enormissima in subhaftatione requiritur. 89. 25. 167
Sed contra. ibid. 26
Fallit, vbi de interesse pupilli agitur. ibid. 28. & 29

Lætio minor sufficit ad rescissionem contractus minoris. 96. 1. 174
Declarat, vt ibid. 2
Concludenter probanda est. ibid. 3
Per testes ignaros valoris bonorum non probatur. ibid. 4

Lætio ultra diuisionem pro reformanda diuisione requiritur. 112. 5. 208
Contra. ibid. 6
Et de ratione. ibid. 7

Lætionem ob enormissimam contractus rescinduntur. 116. 2. 215

Lætio euormissima arguit dolum, & fraudem. ibid. 6. 216
Facit vt succurratur læso etiam iuranti per Deum. ibid. 7

Lætio minor requiritur pro rescindenda transactione minoris. 150. 8. 307

Lætionem qui allegat, probare tenetur. ibid. 13. 308

Larath.

Larath. de feud. part. 12. dilucidat. 83. sub n. 8. reprobat. 101. 15. 189

Laudemium.

Laudemium non soluitur nisi ab emphyteuta. 101. 19. 190
In feudis regulariter non soluitur. ibid. 20
Vbi ex consuetudine soluitur in contractu feudaliū nunquam soluitur inter comprehensos. ibid. 21
Domini Curie Podij non soluunt, neque etiam pro distractionibus in extraneos. ibid. 22

In emphyteusi aliquando soluitur pro contractu inito cum coīuestito. ibid. 23

Laudemij obligatio est accessoria ad obligationem obtinendi assensum. 101. 24. 190

Laudemium pro contractu annullato solutum repetitur. 105. 4. 195

Laudum.

Laudum emologatum exequutioni demandatur. 132. 15. 255
Rite, ac rectè latum præsumitur. ibid. 14

Legatum.

Legata detrahuntur à fideicommissio. 31. 13. 62

Etiā materno. ibid. 36. 64

Legata de fideicommissio detrahuntur. 41. 25. 80

Legati in pecunia interesse non debent. 132. 22. 256

Legatum reliquū filix exclusi an sit transmissibile. 70. 16. 136, & ibid. 18. 19. & 20. 137

Legatum acceptans onus quoque acceptare dicitur. 150. 29. 309

Legitima.

Legitima, & Trebellianica detrahuntur de fideicommissio. 31. 15. 62

Legitimæ detractio competit filiis fideicommissio priuatis. 41. 24. 80

Legitimæ detractio filiis primi gradus prohiberi nequit. 60. 1. 121

Legitima debetur pronepotibus, matre, & auiā subductis. 115. 12. 214

Non admittit onus. ibid. 14

Legitimæ prohibitio facta per matrem acceptata per filias sustinetur. 132. 15. 255

Prohibitio vt dicatur acceptata, requiritur illius specificatio. ibid. 16

Prohibitio cum onere exequendi testamentum, pontualmente, per illius acceptationem sustinetur. ibid. 17

Fructus debetur. ibid. 23. 256

Capitale, & augmentum non debetur, nisi ab obitu testatoris. ibid. 24

Legitimæ supplementum exclusi penitus à statuto petere non potest. 136. 47. 269

Legitimo.

Legitimo personæ in quocunque iudicio quauis summario autè omnia fieri debet. 6. 13. 12

Legitimo in præiudiciū substituti est nulla. 34. 5. & 9. 67

Declarat, vt ibid. 6

Non præiudicat vocatis, sed testamentum vocans legitimis, & naturalibus. ibid. 7

Dicitur facta de mente testatoris, quando vocat, vel ponit in conditione legitimis, & naturalibus. ibid. 15. 68

Legitimo personarum etiam in executiuis requiritur. 37. 30. 73

Legitimus.

Legitimus quando excludat substitutum. 34. 4. 67

Post mortem patris ex ejus præordinatione excludit venientes ab intestato, non autem substitutos. ibid. 12

Contra. ibid. 13. 68

Et de ratione. ibid. 14

Ex præordinatione testatoris dicitur confecti fideicommissum ab eo. ibid. 16

Legitimitas.

Legitimitas filiorum in conditione positorum non inducit illorum vocationem. 28. 3. 57

Legitimitatem assequutus ab habente facultatem legitimandi ab Imperatore, ab isto dicitur legitimatus. 34. 17. 68

Legitimitatis qualitas non inducit vocationem positorum in conditione. 144. 22. 292

Lex.

L. quamvis 32. 5. Infans de acquir. possess. declaratur. 21. 40. 42

Lex, & contrahentium pacta æquipollent per diuersas. 43. 29. 84

Et ab Anastaso non habet locum in cessione juris indubitati. ibid. 32

Lex fin. C. de vendit. rer. vniuers. lib. 11. non comprehendit

Index Rerum Notabilium.

- comprehendit hypothecam bonorum communis. obferu. 72. n. 5. & 6. pag. 139
Contra. ibid. 8
L. Cinitas 27. ff. si cert. pet. l. si is, qui 11. ff. de pignor. in quibus terminis procedant. ibid. 9
L. curabit, C. de afl. empt. disponit emptorem frui non posse, re, & pretio, 115. 18. 214
L. vxor. C. de repud. quomodo corrigatur per Auth. sequentem. 142. 41. 286
L. per diuersas, & l. ab Anastasio, C. mand. dispositio non habet locum in cessione aequali pretio inita. 147. 27. 303
Lex futura respicit non autem præterita. 149. 12. 105
Nisi procedat per modum declarationis. ibid. 18
- Libellus.*
Libelli ineptitudo ex non apta causa in eo deducta reuultur. 49. 1. 97
- Liber.*
Libro æstimi fides præstatur. 11. 17. 22
Liber giornalis contra tertium non probat. 31. 10. 62
Liber memorialis pro instructione Monasterij, nec contra ipsum probat. 79. 47. 150
Legalis probatur ex legalitate scribentis. ibid. 52. 151
In aliqua parte falsus in cæteris præsumitur falsus. ibid. 55
Declara, vt ibid. 56
Priuatus Ecclesiæ, quod sit mendax, nil refert. ibid. 59
Ex omissione partitæ, de qua constar per receptionem, fide non priuatur. ibid. 60. 152
Librum producus censetur approbare. 79. 48. 150
Declara, vt ibid. 49
Quo quis vti non intendit exhibere non cogitur. ibid. 50. 151
Edi petens eum approbare censetur. ibid. 51
- Libri Officialis à publico deputati fidem faciunt. 116. 14. 216
- Liberatio.*
Liberatio à feudalitate intelligitur de fundamentali. 19. 29. 38
Non effectiua non attenditur. ibid. 33
- Licentia.*
Licentia alienandi in concessione emphyteusis intelligitur, quoad præiudicium Domini, non Agnatorum. 58. 15. 119
Licentia obligandi feudum sub successore non operatur. 92. 3. 170
Obligandi feudum pro dote, ea semel in alodialibus restituta resolutur. ibid. 4
Strictè interpretatur, nec de casu ad casum extenditur. ibid. 5
Domini hypothecam non supplet. ibid. 7
Obligandi feudum transit in cessionarium sine alia licentia. ibid. 11
Contra. ibid. 12
Licentiæ Domini defectus non nisi ab ipso allegatur. 217. 37. 221
- Liquidatio.*
Liquidatio habetur pro facta contra impeditentem. 134. 8. 262
Retrorrahitur. ibid. 10
- Lis.*
Litis expensæ ex fideicommissio detrahuntur. 67. 13. 131
- Litera.*
Literæ contra scribentem probant. 11. 18. 22
Literæ cambij non exequutæ non releuant. 45. 36. 93
Neque obligant scribentes. ibid. 39
- Litigans.*
Litigans cum aliquo tanquam procuratore, illum dicitur approbare. 131. 1. 352
- Liuellus.*
Liuellus ratione capitalis, & non fundi, quando soluatur. 64. 7. 127
- Locatio.*
Locatio ad beneplacitum dicitur ad vitam, & sine iusta causa reuocari nequit. 137. 1. 271
Regulariter annalis præsumitur, & de anno in annum renouata. ibid. 2
Operarum in perpetuum fieri non potest, quia esset species seruitutis. ibid. 3
Contra. ibid. 10. 272
Collata in arbitrium alterius ex contrahentibus non sustinetur. ibid. 4. 271
In dubio etiam quoad tempus facta intelligitur iuxta solitum. ibid. 5
Perpetua ex verisimilitudine præsumitur. ibid. 6
- Locatio facta sine præiudicatione temporis ad voluntatem Conductoris facta censetur. 138. 10. 274
Cum pacto prælationis obseruanda. ibid. 16. 275
Facta præsumitur sub pensionem postea soluta. ibid. 17
- Locator.*
Locator re in parte preempta tenetur emendare damnum Conductoris. 45. 9. 90
Erga Conductorem impeditum in re conducta à tertio tenetur ad interell. ibid. 13
Locatori competit quasi possessio aduersus subconductores. 45. 18. 91
Locatorem contra in dubio pronuntiat. 137. 7. 271
Locator, & Conductor ad imparia non iudicantur. 137. 11. 272
- Locupletare.*
Locupletari nemo debet cum aliena jactura. 121. 1. 230
- Locupletatio.*
Locupletatio ex quibus probata dicatur. 121. 2. 230
- Lucrum.*
Lucri sub spe homines ad liuellum recipiunt. 43. 15. 83
- Lucrum**

Index Rerum Notabilium.

Lucrum dotis debetur etiam de dote promissa,
& non soluta. obseru. 9. n. 3. 1. pag. 20
Lucrum ex contractu, quem quis non impleuit
facere non potest. 49. 16. 99
Lucrum prætere de ex re aliena irrationabile
est. 49. 64. 103
Luttier.
Luttier. de re benefic. lib. 2. quest. 39. num. 22. 1. con-
futatur. 15. 16. 31

M

Maiores.

Maiori non conceditur restitutio ad repu-
diandam hereditatem semel aditam.
59. 11. 120

Mali.

Malus semel in eodem genere mali, malus sem-
per præsumitur. 136. 5. 266

Mandatum.

Mandati fines diligenter sunt custodiendi. 89.
33. 167
Mandatum. Omnia acta facta per Procuratorem
sine mandato in iudicio sunt ipso iure nulla,
nec possunt ratificari ex ordinibus Patriæ
Mantuanæ. 6. 11. 12
Mandatum in albis probat productionem, sed
non qualitatem illius. ibid. 15
Mandatum de manutenuendo non parat aliquod
præiudicium. 79. 69. 152. & seq.
Nisi quandoque reuocabile. ibid. 70
Mandatum de restituendo non dicitur restitu-
tio. 89. 11. 166
Mandatum Procuratoris requiritur pro validitate
processus. 127. 5. 247
Mandatum speciale requiritur ad compromit-
tendum. 132. 1. 214
Mandati fines diligenter custodiendi sunt. 141.
15. 282

Manentius.

Manent. de contrah. libell. quest. 15. num. 21. de-
claratur. 12. 5. 25
Manent. consil. 125. declaratur. 43. 34. 84

Manutentio.

Manutentio datur existenti in quasi possessione
exigendi collectas. 11. 27. 23
Manutentionem circa partes se diu inuoluere
non debent. 13. 26. 27
Manutentio ex ciuili datur. 45. 19. 91
Prius cognoscenda. ibid. 10
Facilius conceditur ex titulo. ibid. 21
Manutentio in quasi possessione exigendi cen-
sum non impeditur exceptione fideicom-
missi. 53. 5. 107
Manutentio possidenti non impeditur, dum
super validitate tituli contenditur. 71. 4. 140
Amplia, vt ibid. 5
Manutentionis substantia consistit in possessione.
73. 18. 141
Manutentio conceditur reiecta exceptione cal-
culi. 79. 17. 147
Extincto censu cessat. ibid. 18
Declaratur, vt ibid. 19
Etiam post rem iudicatam conceditur. ibid.
29. 148
Manutentio conceditur, cui non controuerti-
tur possessio. 89. 12. 166
Manutentio denegatur contra heredem, ubi
hereditas est non soluendo. 115. 21. 215

Pendente iudicio separationis bonorum con-
ceditur. ibid. 22
Declaratur, vt ibid. 13
Manutentio in quasi possessione libertatis ab
oneribus conceditur. 115. 4. 238
Ad statum in quo quis reperiebatur de tem-
pore litis motæ conceditur. ibid. 5
Manutentionem vsuræ exceptio non impedit.
148. 1. 303
Fallit, vt ibid. 2

Marefcotus.

Marefcot. var. resolut. 4. n. 9. lib. 1. impugnatur.
31. 24. 63

Maritus.

Maritus ex nomine debitoris sibi cesso vsuras
dotales percipit. 47. 14. 95
Maritus pro donatione obnuptiali vxoris bo-
na tacite obligata habet. 95. 7. 174
Marito defuncto jus consequendi dotes vxori
competit. 117. 26. 220

Masculinitas.

Masculinitatis qualitas apposita substitutioni in
aliis non censetur repetita. 7. 14. 15
Amplia, vt ibid. 15
Masculinitatis qualitas sæpius expressa non
censetur repetita. 144. 10. 291
Amplia in testamento iurisperiti. ibid. 11
Et de ratione. ibid. 12

Masculus.

Masculus contra feminam non opponit defe-
ctum meritorum concernentem ius Ecce-
lesiæ. 114. 6. 211

Masculorum ex vocatione feminæ excludun-
tur. 144. 8. 291

Massarius.

Massarius ad tempus electus sine causa non re-
mouetur. 23. 7. 45
Declaratur, vt ibid. 29. 47

Mater.

Mater à successione filij quando excludatur.
17. 3. 32

Mater præterita ob ventris prægnantiam vxor-
is filij, si non nascatur, aut prægnantia vetere
non adit, testamentum filij rumpit. 39. 3.
74

In vsufructu instituta dicitur præterita. ib. 4
Binuba habetur pro extranea. ibid. 11. 25

Declaratur, vt ibid. 12
Dum viduatur, à filio saltem in legitima est
instituenda. ibid. 16. 76

Cuius proprietatem reseruat vsufructu,
quoad viuere amittit. ibid. 17

Renubendo filios offendit. ibid. 21
Reintegratur ad successionem filiorum si
præcedant, aut profiteantur. ibid. 23

Mater succedit filio in sexta cum vxore ipsius
filij iuxta statutum Mantuæ. 59. 8. 120

De iure communi succedit in tertia. ibid. 9
Tutrix rationem non reddit, nisi pro tem-
pore quo administravit. ibid. 13. 121

Mater ex pupillari excluditur etiam à legitima.
70. 6. 135

Fallit, vt ibid. 7. & 8. 136
Filiis pupillariter non substituitur. ibid. 10

Non præsumitur quoddam lucrosa filiorum
successione se excludere voluisset. ibid. 12

Excluditur à successione pupillorum, statuti-
bus Agnatis ex Statuto Cremonæ. ibid. 13

Hereditatem filiorum non aditam transmittit.
ibid. 28. 137

Mater,

Index Rerum Notabilium.

- Mater**, & alij accedentes ex eius latere non habebant antiquitus necessitatem instituendi filios. obferu.115. n.6.pag.213
 Hodie autem fecus. ibid.7
 Ex statuto Mantuæ disponere non potest de dote in præiudicium filiorum. ibid.8
 Amplia, vt ibid.9.214
- Materia.**
 Materię appellatione quando veniat materiaturum. 25.61.55
 Materiaturum non venit ob materiam commixtam. ibid.62
- Mediator.**
 Mediator ad testificandum admittitur, & probat. 137.16.272.&138.3.274
 Amplia, vt ibid.6
 Contra. ibid.4
 Distingue, vt ibid.5
 Ex statuto Mantuæ in testem admittitur. ibid.8
- Melioramenta.**
 Melioramenta cum fructibus commodo meliorantis cedunt. 47.15.95
- Mendacium.**
 Mendacium circa accidentalia non facit indicium ad torturam. 93.9.171
- Menoch. & Censal.**
 Menoch. consil. 726. & Censal. decis. Lucen. 80. declarantur. 1.23.4
- Mercator.**
 Mercatorum fides in decisibus de iure nihil refertur. 79.39.149
 Fides inter mercatores de spectantibus ad mercaturam probant. ibid.40.150
 Mercator contrahens creditum cum vniuersitate mercatorum ad ratam in illius solutione concurrat. 150.21.309
- Merita.**
 Merita in concessione feudi expresse recensita, alia probatione non indigent. 114.3.211
 Præsumuntur ex longissimi temporis lapsu. ibid.4
 Sui Authoris impugnans non auditur. ibid.5
 Enuntiata in concessione feudi facta per Episcopum, approbata per Papam probatione non indigent. ibid.15.212
- Merlinus.**
 Merlin. decis. 409. n.9. & seq. declaratur. 46.3.94
- Metus.**
 Metus ex quibus pergetur. 1.8.2
 Ex præcepto iusto iudicis inductus non vitiat contractum. ibid.9
- Minimum.**
 Minimum, quod est sequimur in moneta. 37. 16. 72
- Minor.**
 Minor ex contractu Patris sine solemnitatibus remanet obligatus. 21.11.40
 Læus non dicitur faciens id ad quod de iure tenetur. ibid.12
 Declara, vt ibid.49.43
 Minor effectus maior soluendo census constitutionem nulliter factam conualidat. 37.5.71
 Declara, vt ibid.6.7.& 8
 Habilitatus pro summa in minori se non potest obligare. ibid.12.& 13.72
 Minor 25. annis, maior 14. habet electionem fori. 38.1.73
 Contra. ibid.2.74
 Sed prima opinio amplectenda. ibid.3
 Minores stabilia, quæ plus incommodi quam
- utilitatis afferunt, sine solemnitatibus valide alienant. 47.12.95
 Minor si recuperat rem suam cum fructibus, pretium cum vfuris restituere tenetur. ibid.13
 Minor minori, aut Ecclesiæ si pecuniam dedit, melior est conditio dispensantis. 79.24.147
 Et rei. ibid.28.148
 Minoris & monasterij utilitas ex quibus excludatur. 79.25.147
 Minor dicitur læsus ex venditione rei eius maiorum. 89.30.167
 Minor in rebus emptis cum illius pecunia hypothecam habet cum prælatione, & rei vindicationem. 103.12.193
 Minor excedens quatuordecim annos renouare tenetur inuestituram sub pœna priuationis feudali. 104.7.195
 Vsque ad viginti nouem annos restituitur ad petendam renouationem inuestituræ feudali. ibid.8
 Amplia, vt ibid.9
 Minor sine solemnitatibus nulliter contrahit. 105. 3.195
 Minor vt succurratur fideiussori, tenetur aduersus contractum agere ex remedio ordinario. 116.12. 216
 Minor non tenetur restituere pretium annullata conditione nisi pro portione in eius utilitate versa. 121.3.250
 Impugnans contractum offerre debet restitutionem pretij prout iuris. ibid.4.234
 Deceptus scienter non obtinet absolutionem à iuramento. ibid.21.233
 Prouocatus à maioribus potest alienare. ib.27
 Minor approbando contractum à se nulliter gestum tenetur etiam pro illo soluere gabbellam. 130.6.251
 Potest alienare cum maioribus rem communem. ibid.7
 Minor dorem iam constitutam augere nequit. 131. 8. 253
 Sine solemnitatibus hypothecam non contrahit. ibid.10
 Ætas non dicitur probata ex venia. ibid.13
 Factus maior soluendo censum approbat contractum. ibid.15
 Minor si tacuit per quinquennium post maiorem ætatem non potest amplius impugnare contractum rei stabilis à se factum sine solemnitatibus ex causa onerosa. 137.19.173
 Minor effectus maior recipiens operas Aduocati censetur approbare conductionem de Aduocato. 138.14.274
 Minor restituitur aduersus delictum inductum ex statuto. 142.2.283
 Quinimum ipso iure præferatur. ibid.3
 Restituitur aduersus delictum in omitendo. ibid.4
 Et ipso iure præferatur ibid.5
 Non potest inquiri nisi ipsi dato curatore. ib.6
 Transmittitur ad hæredes ius petendi restitutionem in integrum. ibid.7
- Mobilia.**
 Mobilia pro imponenda collecta habentur in consideratione. 21.14.440
 Fallit, vt ibid.25.41.& ibid.47.43
 Censentur de territorio vbi reperiuntur. ibid. 15.40
 Dicuntur esse in loco vbi persona manet. ibid. 26. 41

Index Rerum Notabilium.

Mobilia, quæ vfu confumuntur, non veniunt
in reftitutione fideicommiſſi. obferu. 31. num. 8.
pag. 62
Neque imputantur in detractiõnes. ibid. 9
Mobilia per vitium habita cedunt in computum
dotis. 41. 34. 80

Molendinum.

Molendinum fuper flumine priuato ædificare cui-
que licet. 97. 6. & 8. 176
Super flumine publico conſtruere nemini licet
ſine licentia Principis. ibid. 7
Declarat, vt ibid. 9. 177
Fifcale poſſideus ius etiam prohibendi aliorum
conſtructionem conſequitur. ibid. 11
Illicite conſtructum deſtruitur. ibidem 27.
178
Molendina particularium in conceſſione Caſtri
non veniunt. 97. 12. 177
Molendina faciliùs præſumuntur feudalialia. 133. 13.
259
Contra. ibid. 14. & 15
Præſumuntur feudalialia, vbi ſubditi ad molen-
dum ire coguntur. ibid. 16
Pro vſu, & cuſtodia Caſtri præſumuntur feu-
dalia. ibid. 17

Moleſtia.

Moleſtia non tam iuris, quam facti ex ampliſſi-
mis verbis cenſetur prohibita. 98. 4. 185
Sed vide. ibid. 5

Momentaneum.

Momentanea poſſeſſio, & manutentio idem im-
portant. 13. 11. 26

Monafterium.

Monafterium ſuccedit in hereditate Monacho
poſt profeſſionem delata. 17. 17. 34
Aductus præſcriptionem reſtituitur. ibid.
19
Monafterij excluſio à ſucceſſione teſtatori per-
mittitur. 31. 29. 64
Contra. ibid. 30
Monafterium pupilli priuilegio gaudet. 79. 20.
147

Moneta.

Monetarum valore in regulando partium conuen-
tioni ſtandum. 15. 2. 29
Valor attenditur de tempore contractus. ibi-
dem 3
Augmentum, vel diminutio non attenditur
quando certa ſpecies non apparet promiſſa.
ibid. 7
Augmentum prætendens probare tenetur. ibid.
8. 30
Monetæ imaginariæ valor dicitur inuariabilis. 15.
4. 29. & ibid. 15. 31
Nunc currentis verba qualiter intelligantur.
ibid. 14. 30
Groſſorum deterioratio intrinſeca contingit,
non ſolum quando ipſamet fit deterior, ſed
etiam quando bonitas intrinſeca monetarum
inferiorum minuitur, ad effectum vt
attendatur valor de tempore contractus,
non de tempore ſolutionis. ibid. 18. 31
Sed declarat, vt ibid. 19
Moneta expendi debet iuxta valorem à Principe
præſcriptum. 15. 11. 30
Monetarum augmentum non debetur ex Ordini-
bus Mantuæ. 37. 14. 72
Fallit vbi certa ſpecies in contractum deduci-
tur. ibid. 15
Æſtimatio facit venditionem. ibid. 17
Ioan. Pauli Melij Obſeruat. forenſ.

Monetæ valor de tempore ſolutionis attenditur,
quando obligatio eſt in certa ſpecie monetæ.
37. 25. 73
Declarat, vt ibid. 26
Monetarum valor, quoad contractus initos pro-
pe annum 1630. regulatur iuxta illud tempus.
150. 15. 308

Mons Pietatis.

Mons Pietatis qualiter ad Eccleſiaſticam emphy-
teuſum admittatur. 12. 1. 24

Mora.

Moræ purgatio de æquitate etiam poſt declara-
tam caducitatem admittitur. 5. 7. & 8. 10
Moram ignorantia, & incertiudo excludunt. 88.
17. 167
Mora purgatur ad cuitandam caducitatem ob non
renouatam feudi inueſtituram. 104. 10. & 12.
195
In dubio purgatur. ibid. 13
Mora poteſt celeri ſatiſfactione purgari, & re in-
tegra. 123. 1. 235
Moræ purgatio infra ſex meſes fieri debet. ibi-
dem 3

Mors.

Mors Parris tunc ſecuta præſumitur, quando filie
datur tutrix. 97. 31. 178
Mors probatur per duos teſtes de viſu. 136. 13.
266
Probatur per famam. ibid. 14
Declarat ſi fama prouenerit à fide dignis. ibid.
15
Intellige ſi agatur de fama in longinquis orta.
ibid. 16. 267
Fallit in cauſis grauioribus. ibid. 17
Ex abſentia quinquennali probatur, ſi interim
abſentis nuntium aliquod non fuit relatum.
ibid. 23
Mortis tempus concludenter probari debet, nec
ſufficit fama. 136. 18. 267

Mortuus.

Mortuus præſumitur, qui nullibi inuenitur. 142.
21. 285
Et de quo per quinquennium, poſtquam cepit
vagari non fuit aliquod nuntiarum. ibid. 22.
& ibid. 40. 286

Mulier.

Mulier non ſuccurritur niſi in caſibus à iure ex-
preſſis. 59. 1. 120
Poſt aditam hereditatem non ſuccurritur niſi
dolo creditorum inductam ſe fuiſſe ad ad-
eundem probet. ibid. 2
Mulieres vt plurimum non habent aliud patri-
monium vltra dotem. ibid. 4
Mulier nupta forenſi non deſinit eſſe ciuiſ. 73. 13.
141
Mulieres in criminalibus non ſunt integræ fidei.
93. 10. 171

Munitio.

Munitiones bellicæ pro inſtructione exercitus de-
ſtinatæ ſunt de regalibus. 49. 8. 103

Mutuum.

Mutuum cum vſuris ſuſtinetur pacto vſuræ reie-
cto. 54. 1. 109

N

Natiuitas.

Natiuitas eorum ex vocatione vulgaris tantum-
modo reſultat ſubſtitutio. 94. 5. 172
F f Negatiua.

Index Rerum Notabilium.

Negatiua.

Negatiua magis negat, quam affirmatiua affirmet. obferu. 89. n. 10. p. 166
Negatiua rogitus probatur si facta diligentia in protocollo non inuenitur. 108. 7. 199
Contra. ibid. 9. 200
Scripturarum quæ emanarunt ante annum 1630. ex adhibitis diligentis non probatur propter Manturæ excidium, seu depredationem, quæ contigit de dicto anno. ibid. 10

Negleſum.

Negleſta non nocent, quæ facta non prodeſſent. 53. 20. 109

Nemo.

Nemo plus iuris in alium transfert, quam ipſe habet. 90. 6. 169

Nomen.

Nomen debitoris licite minoris emitur. 147. 28. 303
Fallit ubi ſubefſe poteſt compenſatio. ibid. 29

Notarij.

Notarij agnatos nomine affinium vocant. 135. 7. 264
Notario qui aliquid annotauit, tanquam Officij publico debet fides adhiberi. 108. 11. 200

Notorium.

Notorium non præſumitur, ſuper quo teſtes examinati non deponunt. 136. 8. 266

Novatio.

Novatio contra pupillos non inducitur. 3. 16. 6
Declara, vt ibid. 17. 7
Novatio non inducitur ex contractu nullo. 72. 1. 139
Declara, vt ibid. 2
Novatione facta non debentur fructus ex mora. 71. 4. 138

Nullitas.

Nullitas triginta annis præſcribitur. 1. 12. 3
Nullitas etiam notoria poſt terminum à ſtatu-
to præfixum non videtur poſſe opponi. 6. 18. 13
Fallit ex Statuto Manturæ. ibid. 19
Et quando ex eifdem actis incontinenti re-
manet probata. ibid. 10. & 23
Nullitas notoria trium conformium impedit exe-
cutionem. 6. 21. 13
Nullitatem contractus geſti cum filiofamilias
non allegat, qui paſſet ſic contraxit. 30. 7. 61
Nullitas cuiusdam manutentionem impedit. 66. 6. 129

Nullum.

Nullum quod eſt nullum, juris effectum opera-
tur. 43. 39. 83

Numeratio.

Numeratio pecuniæ aliunde, quam ex instrumen-
to cenſus probati poteſt. 66. 7. 129
Numeratio pecuniæ requiſita in cenſu an probetur
ex confeſſione de recepto, vt hic. 84. 3. 159
Importatur per verba, *dedit, ſoluit, & nume-
rauit*, in instrumento emiſſa. ibid. 4
Declara, vt ibid. 6

Nuntij.

Nuntij relationi ſtatut, 86. 2. 162

O

Oblatio.

Oblatio non creditur. 49. 39. 101

Oblatio.

Oblatio verbalis ad euitandam penam, moram,
& curſum viſurarum ſufficit in renitentiam,
& abſentiam partiſ recuſantis recipere. 55. 15. 110

Secus ſi exhibeat ſe promptum acceptare. ibid.

13. 111

Vel habeat cauſam recuſandi. ibid. 15

Oblatio ignorantis rem emphyteuticam facienti
ea, ad quæ de iure tenetur à caducitate ex-
cuſat. 88. 14. 165

Contrarium qui teneant. ibid. 15

Sed reprobantur. ibid. 16

Oblatio maioris ſummæ in ſubſtaſtatione ſemper
admittitur. 89. 21. 166

Oblatio compenſandi non ſuffragatur ei, qui
ſcienſ in petitione plus debito iniſiſtit. 109. 6. 202

Oblatio verbalis ſufficit, ſi creditor recuſat re-
cipere. 123. 7. 236

Fallit, vt ibid. 8

Oblationi, aut depoſito non eſt locus, ubi credi-
tor non recuſat recipere. ibid. 9

Oblationem facere non tenetur obligatus ad
præſtandum aliquid niſi interpelletur. ibidem 10

Obligatio.

Obligatio Cameralis non admittit appellatio-
nem. 1. 18. 3

Obligationis liberatio ſemel inducta non reui-
uſcit. 3. 7. 6

Obligatio in forma Camere vim confeſſionis, &
rei iudicatæ habet. 47. 18. 95

Transit ad hæredes. ibid. 19

Obligatio extra ſuos terminos trahi non debet.
49. 47. 102

Obligatio omnis tollitur per ſolutionem etiam à
tertio factam. 55. 8. 118

Obligatio omnium, & quorumcunque bonorum
dicitur vniuerſalis. 87. 7. 163

Obligatio laudemij eſt acceſſoria ad obligatio-
nem obtinendi aſſenſum. 101. 24. 190

Obligatio Cameralis continet renuntiationem
cuiſcunque legum auxilio. 106. 10. 197

Cameralis, & eius priuilegia tranſeunt in con-
feſſionarium. ibid. 11

Cameralis vim obtinet rei iudicatæ. ibid. 12

Cameralis excuſat à ſpolio. ibid. 13

Cameralis tribuit jus variandi. ibid. 14

Obligationis Cameralis executio turbidis non
retardatur exceptionibus. ibid. 15

Obligatio ad tempus eo finito expirat. 109. 23. 204

Condiſionalis deficit ob defectum condi-
tionis. ibid. 24

Obligatio tutoris erga pupillos extinguitur exe-
cuta mente teſtatoris, quoad bona. 139. 9. 277

Obligatum.

Obligatus in forma Camere pro condemnato
habetur. 47. 17. 95

Obligatus in forma Camere habetur pro con-
demnato. 127. 21. 244

Contra. ibid. 15

Obſeruaſe

Index Rerum Notabilium.

Obferuantia.

- Obferuantia, quoad folutionem collectarum attenditur. obferuat. 11. n. 28. pag. 23
Obferuantia ius inueftiendi probat. 19. 8. 36
Obferuantia declarat qualitatem contractus. 33. 4. 66
Obferuantia declarat concessionem emphyteufis fuiffe in folidum. 58. 6. 118
Obferuantia pacti alienationis prohibitiui inueftituris feudi fuperuenientis litigiofa non infpicitur. 75. 4. 142
Obferuantia in folutionibus attenditur. 79. 38. 149
Obferuantia pro feudi transfiffibilitate in extraneos attenditur. 90. 3. 168
Obferuantia admittendi extraneos ad feudum indicat eius qualitatem, & capacitatem extraneorum. 101. 4. 189
Obferuantia praeualeat interpretationi testamenti. 144. 19. 292

Obuention.

- Obuentionum appellatione veniunt etiam fructus extra rem. 19. 3. 36

Officialis.

- Officiali afferenti aliquid feciffe de mandato Principis non creditur. 10. 1. 20
Fallit; vt ibid. 2. 21
Officialis fuuto officio habet administrationem, donec nouus cepit poffeffionem. 23. 24. 46
Ciuitatis effe non poteff illius debitor. ibid. 27. 47
Officiali plurimum creditur maxime de geflis coram ipfo. 99. 7. 186. & ibid. 13. 187
Officiali attestanti de fpectantibus ad eius officium plena adhibetur fides. 125. 6. 239
Officialium fcientia Principis fcientiam arguit. 134. 13. 262

Officium.

- Officium qui gefsit, ad idem, vel aliud eligi non poteff, ante redditam rationem. 23. 9. 45
Ad idem nemo pluries confirmari poteff. ibidem 10

Omissum.

- Omissum dicitur de voluntate difponentis, quando id quod non expreffit exprimere potuiffet. 55. 18. 112

Onus.

- Onus reale, quale eft tranfit in Ecclefiam. Soluendi collectas ad Dominum non ad Partiaros fpectat. 11. 8. 22. & ibid. 35. 24
Onera foluendi obligatio per defectionem Patriae non tollitur. 21. 8. 40
Concernentia vniuerfalem vtilitatem ab omnibus fupportanda. ibid. 10
Spectant ad conductorem. ibid. 13
Contra. ibid. 27. 41
Onere duplici nemo grauari poteff. 21. 22. 41
Onerum alia inuariabilia. 21. 18. 45
Alia perfonalia. ibid. 19. 41
Alia mixta. ibid. 20

Opinio.

- Opinio melius fundata contra communem recipitur. 31. 26. 63

Ordo.

- Ordo Mantuæ prohibet appellationes a ftatuto non permiffas. 79. 66. 152. & feq.

Ioan. Pauli Melij Obferuat. forenf.

Ordo recitatur circa Procuratores. 136. 58. 179

Ofafcu.

- Ofafc. confil. 23. num. 6. indicat fe non vidiffet inueftituram Aloyfij Gonzagæ de feudo Curiae Podij. 107. 10. 198

Oua.

- Oua hodie, cras pullis funt meliora. 133. 19. 160

P

Pactum.

- P**actum incurrendæ caducitatis ipfo facto, vbi non foluatur canon, intelligitur tamen lapfu in emphyteufi priuata. 5. 11. 10
Nifi adit iuramentum. ibid. 12
Pactum in venditione deductum eft pars pretij. 49. 54. 102
Pacta feruare in contractibus maxima eft iuftitia. 55. 30. 114
Pactum alienationis prohibitium in renouationibus adjectum, non tollit facultatem alienandi in prima feudi concessionem, ac immediatis renouationibus repetitam. 75. 2. 142
Alienationis prohibitium non obferuatum non afficit. ibid. 3
Impedit contractus etiam inter comprehenfos. ibid. 6
Et fubinf feudationes in extraneos ultra vitam fubinf feudantis. ibid. 7
Pactum alienationis prohibitium poft facultatem alienandi cam non tollit, fed neceffitatem inducit adhibendi affenfum Domini in actu alienationis feudi. 101. 17. 190
Fallit tamen vbi facultas alienandi feudum conceditur fine contradictione Domini. ibid. 18
Pactum de non alienando refultat ex claufula de non contrahiendo. 120. 5. 223
Factum in iudicio de non alienando impedit alienationem. ibid. 9
Pacta infubfiftentia vitiantur, & non vitiant instrumentum. 149. 10. 304

Parentes.

- Parentes non cenfentur cogitalfe filij prædeceffum. 70. 34. 138

Paria.

- Paria funt, quod aliquis inueftiatur de facto, vel quod de iure inueftiri debuiffet. 19. 13. 37
Paria funt matrem a filio præteriri, vel inftitui, ita vt nil confequi poffit pro nullitate testamenti. 39. 5. 74
Paria reputantur non deponere, aut minus legitime deponere. 55. 20. 112
Paria funt pactum aliquod in inueftituris non apponi, vel apponi, & nihil operari. 75. 5. 142
Paria funt fcire, & fcire debere, & fcire, vel de facili fcire poffe. 134. 6. & 7. 262

Pars.

- Pars vna testamenti aliam declarat. 31. 31. 64
Pars vna instrumenti aliam declarat. 37. 27. 73
Pars feudi dicitur refpectu totius, & vnus feudi. 81. 2. 155

FF 2 Feudi

Index Rerum Notabilium.

Feudi deuoluta agnato concessa feudum antiquum remanet. obseru. 81. n. 4. p. 155
 Deuoluta iure accrescendi, seu inuestituræ agnato acquiritur. ibid. 7
 Pars vna testamenti non declarat aliam repugnantem. 144. 60. & 61. 295. & ibid. 86. 297
 Pariem in parte, qui non habet, neque etiam in toto in indiuiduis. 45. 42. 93
Partiarius.
 Partiarius Dominus non tenetur pro casibus fortuitis. 11. 20. 23
Partita.
 Partita minor solutionis comprehensa in maiori non est duplicanda. 79. 35. 149
 Partitæ libri dicuntur connexæ, si ex eadem causa conscriptæ. 79. 53. 151
 Si non describuntur in libro, nil refert, dum de eis exiant receptiones. ibid. 58
Pater.
 Pater ponendo in conditione filios filiarum, intelligitur de natis ex legitimo matrimonio. 28. 2. 57
 Pater decedens intra annum jus ad deliberandum in ejus filios transmittit, siue beneficium restitutionis in integrum. 61. 16. 123
 Pater qui semel dotaui filiam iterato dotare regulariter non tenetur. 83. 20. 158
Patria.
 Patriam acie armata pressam, qui negligunt, nec pietas, nec honestas agunt. 21. 17. 40
 Infantes non dicuntur deserere. ibid. 51. 43
Patrimonium.
 Patrimonia clericis super bonis oneribus affectis non subsistunt. 24. 6. 48
Pauper.
 Pauper dicitur, qui non habet in bonis aureis quinquaginta. 97. 37. 179
 Pauper si patiat alios defectus non admittitur in testem. 136. 11. 266
Pauperium.
 Paupertas, & vilitas non minuunt fidem testis. 97. 34. 179
 Contra. ibid. 35
 Ab allegante sunt probandæ. ibid. 38. & 40
 Paupertas à natura inhæret, & præsumitur. 103. 7. 192
Pecunia.
 Pecunia ex argento simplici constata vbique expenditur. 25. 63. 55
 Pecunias debitoris peruentas quomodolibet ad creditorem, creditor ipse retinet. 49. 55. 102
 Pecuniarum consumptæ, seu cum propriis confusæ à creditore posteriore, non auocantur per anteriorem. ibid. 57
 Pecuniarum numeratio aliunde quam ex instrumento census probari potest. 66. 7. 129
Periculum.
 Periculum rei emptæ perfectio contractu spectat ad emptorem. 64. 6. 127
 Periculum rei venditæ spectat ad venditorem, qui sibi referuauit Dominium. 115. 16. 214
Perjurium.
 Perjurium repellit testem. 93. 11. 171
 Perjurium contrahitur ex juramento nullo. 121. 24. 233
Perseuerantia.
 Perseuerantia post protestationem in præteritum tantum præjudicat. 134. 15. 262

Persona.
 Personatum legitimatio etiam in iudicio exequituo necessaria. 45. 40. 93
Petens.
 Petens plus debito cadit à jure. 49. 18. 99
 Contra. ibid. 19
 Sed vide. ibid. 10
 Amplia, vt ibid. 21. & 22
 Petens minus credito residuum perdit. 106. 16. 197
 Contra. ibid. 17
 Petens plus debito cadit à credito. 109. 1. 201
 Poena vt incurratur plura requiruntur. ibid. 3
 Declara, vt ibid. 4. 202
 Indebitè exactum restituere tenetur. ibid. 25. 204
 Et in expensis damnatur. ibid. 26
Petitorium.
 Petitorium absorbet possessorium. 4. 15. 8
Pluralis.
 Pluralis numerus plurium desiderat concursum. 89. 19. 166
Plus.
 Plus credito petens cadit ab ipso. 127. 35. 245
 Declara, vt ibid. 36. 246
Pluvia.
 Pluvia insolita cadens è cælo connumeratur inter casus fortuitos. 118. 24. 223
Pœna.
 Pœnæ actui appositæ excludit nullitatem. 29. 4. 60
 Pœnæ secundo nubentium non militat, quoad bona filij aduentitia. 39. 13. 76
Positio.
 Positiones in iudiciis vniuersalibus non admittuntur. 112. 17. 208
Positum.
 Positi in conditione ex coniecturis etiam in transuersalibus censentur vocati. 144. 1. 290
 In conditione non censentur vocati in transuersalibus, vbi non fuit contemplata agnatio. ibid. 17. 291. & ibid. 20. 292
 In conditione non censentur vocati ex substitutione loci pii. ibid. 21
 Regulariter non censentur vocati. ib. 77. 297
 Non censentur vocati si iia alias iudicatum fuit. ibid. 82
Possessio.
 Possessio momentanea, & manutentio idem important. 13. 11. 26
 Possessio mutatur etiam absque declaratione. 70. 25. 137
 Possessio adminiculatur ex locatione, & executione pensionis ad effectum manutentionis. 73. 7. 140
 Iure familiaritatis in dubio non præsumitur. ibid. 8
 Possessio ciuiliis animo retenta attrahit ad se naturalem. 89. 13. 166
 Ex verbo Principis transfertur. ibid. 14
 Possessio de quo tempore probanda in spolio. 119. 5. 225
 Spoliatoris probatur ex confessione emissâ in precibus. ibid. 6
Possessor.
 Possessor in sua possessione iudicio pendente manuteneri debet. 23. 1. 44
 Possessor in sua possessione manutendus ante cognitionem meritorum. 45. 24. 91
 Possessoris

Index Rerum Notabilium.

Possessoris favore in dubio pronuntiandum.
obferu. 144. n. 66. pag. 296

Possessorium.

Possessorium prius terminandum non obstante
rescripto cumulationis. 79. 61. 152

Possibilitas.

Possibilitas deducendi in summariissimo non
attenditur. 79. 10. 146

Potentia.

Potentia quæ non reducitur ad actum inanis.
45. 27. 92

Præceptum.

Præceptum ne soluat est species executionis.

77. 1. 143

Ne soluat, idem ac sequestrum importat.

ibid. 2

Ne soluat debitoribus Ecclesiastici per iudi-
cem laicum fieri nequit. ibid. 3

Ne soluat de iure Canonico prohibetur.
ibid. 7

Prædilectio.

Prædilectio solum consideratur, quando graua-
tus condito testamento, non autem ab inre-
stato obiit. 28. 12. 58

Prædilectus.

Prædilectus præsumitur proximior. 144. 13. 291

Hæres institutus. ibid. 14

Minus grauat. ibid. 15

Prælati.

Prælati non debent esse proni ad caducitates.
104. 14. 195

Prælati inferior feudum ad se reuersum denuo
reinfeudare potest æquali, & cum eisdem
pactis. 114. 14. 212

Fallit ob merita inuestiti. ibid. 16

Prælati, seu Prior conuentus mandatum habet
ad compromittendum. 132. 2. 114

Etiā in laicum. ibid. 3

Prælegatum.

Prælegata non veniunt in restitutione fidei-
commissi. 61. 20. 21. 22 & 23. 124

Prælegata ante hæredis institutionem facta non
veniunt in fideicommissio. 67. 1. 129

Amplia, vt ibid. 2. & 3. & 5. 130

Contrarium quando. ibid. 4

Præscriptio.

Præscriptio quadragenaria contra monasterium
requiritur. 17. 18. 34

Præscriptio statutaria actionem tollit. 37. 32.

72

Præscriptio cum mala fide non currit, nec vsu-
capio. 49. 60. 103

Amplia, vt ibid. 61

Præscriptionem allegans tacite se non Domi-
num ab origine facit. ibid. 62

Præsentatio.

Præsentatio de gratia speciali admissa simpli-
citer attendenda Patronis non obest. 113.

11. 210

Præiudicialis in futurum non efficit. ibid. 13

Præstatio.

Præstatio decennalis non valet in futurum obli-
gationem inducere. 97. 76. 182

Declarata, vt ibid. 77

Præsumptio.

Præsumptio veritati cedit. 59. 10. 120

Præsumptionem melioris tituli productio tituli
inualidi excludit. 97. 71. 182

Præsumptiones in claris non attenduntur. 119.

26. 227

Præsuppositum.

Præsupposito non uasificato sententia corruit.
141. 18. 282

Præteritio.

Præteritio ignoranter facta probatur ex insti-
tutione eius, qui in rerum natura non præ-
existebat, & existentem excluderat. 39. 14.

76

Matris antequam renubat non subsistit. ibi-
dem 20

Præuium.

Præui appellacione venit totum. 132. 32. 257

Præcarium.

Præcarium est, quod precibus petentis vtend-
um conceditur, quandiu is, qui concessit,
paratur, hoc est, non, reuocauerit. 137. 15.

272

Pretium.

Pretia rerum tractu temporis variantur. 430. 9.

86

Pretij incertitudo vitiat emptionem. 49. 7. 98

Pretium est de substantia venditionis. ibid. 8

Primogenitura.

Primogenituræ per erectionem agnatio regu-
lariter contemplata censetur. 7. 4. 14

Primogenitura constituitur ad effectum, vt bo-
na penes unum remaneant. ibid. 5

Et fideicommissum idem importans. ibid. 18.

15

Primogenitura terminata in masculis procedit
in foeminis. 117. 4. 217

Primogenitus.

Primogeniti appellacione foeminae veniunt. 7.

1. 13. & ibid. 2. 14

Primogenitus quando vocatur, eo ipso tene-
tur nomen, & arma deferre, quamvis non
sit dictum. 7. 3. 14

Princeps.

Princeps laicus non potest collectare clericos.
11. 5. 22

Principis factum reputatur casus fortuitus. 11.

19. 23

Princeps creditor, cuius culpa expenditur mo-
neta deteriorata, non agit ad illius augmen-
tum. 15. 13. 30

Princeps solummodo cuiusque vxor ab oneribus
belli præferuntur. 51. 1. 104

Principis rescriptum causam manutentionis ap-
pellabilem non efficit. 79. 65. 152. & seq.

Princeps supremus inuestiendi aliquem de Ca-
stro cum translatione quarumcunque actio-
num in inuestitum, lus quoque construendi

Molendina, & cogendi subditos ad acce-
dendum ad propria transtulisse dicitur. 97.

5. 176. & ibid. 25. 178. & ibid. 50. 180

Princeps non potest contrahere, & solemnita-
tes non supplere. 117. 10. 243

Facilius potest tollere ius questum ex con-
tractu secum facto, quam inter alios ini-
ro. ibid. 11

Principes supremi de caducitatibus non cu-
rant. 133. 18. 160

Principis scientiam arguit officialium scientia.
134. 13. 262

Principes in contractibus obligantur vti priuatus.
149. 1. 304

Iuste mandat, ne exigatur à communitati-
bus ante exactionem Cameralium. ibid.

14. 305

Index Rerum Notabilium.

- L. per diuersas, & l. ab Anastasio, C. mandas.*
 potest extendere ad cessiones, ad quas
 alias extendetur. obseru. 149. n. 17. & 19.
 pag. 305
- Principium.*
- Principium petere est dare pro ratione id, de
 quo disceptatur. 144. 48. 294
- Prior.*
- Prior in tempore potior in iure. 25. 33. 52
 Et hypotheca. ibid. 49. 53
- Priuilegiatus.*
- Priuilegiatus contra aq̃e Priuilegiatum non
 vitur priuilegio. 79. 23. 147
- Priuilegium.*
- Priuilegia inter aq̃e priuilegiatos conuassan-
 tur. 21. 16. 40
 Declara, vt ibid. 50. 43
 Priuilegio pupilli gaudet monasterium. 79. 20.
 147
- Probatio.*
- Probatio per euidentiā facti semper admitti-
 tur. 22. 8. 44
 Probatio versionis pretij in utilitatem Com-
 munitatis quando requiritur. 48. 4. 96
 Probationes factæ contra defunctum heredi-
 bus præjudicant. 108. 3. 199
- Processus.*
- Processus criminalis formati non potest nisi
 consistit de corpore delicti. 142. 28. 285
- Proclama.*
- Proclamata extra mensem à statuto præfixum
 publicata iudicij perpetui silentij non ite-
 rant. 56. 1. 115
 Contra, ibid. 2. Declara, vt ibid. 4
 Proclama vñ non receptum non ligat. 125. 7.
 259
 Non afficit immunes ad instar Ecclesiarum.
 ibid. 8
 Proclamatis qualitas debet probari à fisco, aliàs
 reus condemnari nequit. 142. 34. 286
- Procura.*
- Procuræ mandatum requiritur pro validitate
 processus. 127. 45. 247
- Procurator.*
- Procurator ad fideiubendum fines mandati cu-
 stodie tenetur. 37. 24. 72
 Procuratorem, qui dicit aliquem esse tenetur
 probare. 45. 16. 93
 Procurator cum libera ad fideiubendum non
 potest obligare principalem in casum nulli-
 tatis. 57. 15. 117
 Procurator excedens fines mandati nulliter
 agit. 118. 1. 222
 Substituere nequit sine expressa facultate.
 ibid. 2
 A Communitate constitutus ad alienandum
 caret facultate. ibid. 3
 Procurator in causa non potest esse testis. 136.
 2. 265
 Inep̃e agens tenetur ad expensas, & damna
 erga vitamque patriem. ibid. 63. 270
- Producens.*
- Producens processum censetur approbare con-
 tenta in eo. 31. 4. 62
 Producens epistolam illam approbat, nec po-
 test impugnare. 49. 10. 98. & ibid. 45. 102
 Producens scripturam contenta in ea approba-
 re censetur. 97. 29. 178
- Progressus.*
- Progressus ad plures gradus substitutionum
 quando subit. 144. 54. 295
 Non parit conjecturam vacationis positio-
 rum in conditione in transversalibus. ib. 55
- Prohibitio.*
- Prohibitio alienationis in concessione emphy-
 teusis plus operatur, quam clausula, ad ha-
 bendum, &c. 35. 1. 8
 Prohibitio detractionis Trebellianicæ censetur
 approbata per productionem testamenti. eo.
 7. 121
 Contra, ibid. 8. Declara, vt ibid. 9. 122
 Prohibitio alienationis nuda à causa, & petio-
 nis non valet. 143. 9. 288. & ibid. 15. 289
 Ex prohibitione detractionis quarta vesti-
 tur. ibid. 10. 288
 Ex substitutione plurium cum reciproca
 consolidatur. ibid. 14. 289
 Contra. ibid. 17
 Prohibitio detractionis quartæ illis injuncta,
 quibus, & quando non competit nil relenat.
 143. 13. 288
 Prohibitio detractionis quartæ in transversali-
 bus non inducit vacationem positorem in
 conditione. 144. 35. 292
- Promissio.*
- Promissio quælibet intelligitur rebus sic stan-
 tibus. 45. 35. 93
 Promissio usurarum corrigit firmo manente
 contractu. 46. 1. 93
 Promissio de retrouendendo pluribus simul
 facta est indiuina, & ideo emptor partem
 non tenetur retrouendere, nisi totum offe-
 rat pretium. 52. 2. 110
 Promissio non prohibendi non est prohibitio-
 nis inhibito. 97. 26. 178
 Promissio manutenendi creditum ad usuras
 non extenditur. 143. 13. 302
- Pronuntia.*
- Pronuntia contra statutum est ipso jure nulla.
 79. 2. 145
 Etiam iniqua in summarissimo non admit-
 tit appellationem ex Statuto Mantuæ.
 ibid. 11. 146
- Proprietas.*
- Proprietas seruata filiis in bonis matris bi-
 nibus, ea mortua trahit ad se vsum suum.
 39. 18. 76
 Amplia, vt ibid. 19
- Protestatio.*
- Protestatio facta absente parte eam non afficit.
 3. 15. 6
 Protestatio tollit renuntiationem tacitam ex
 comparationibus emergentem. 6. 14. 12
 Protestatio de gestis cum aliquo non indiget
 notificatione. 134. 9. 262
 Protestationi non opponens censetur acquies-
 cere. ibid. 14
- Provisionalis.*
- Provisionalis omnino exequenda. 131. 26. 260
- Proxenetæ.*
- Proxenetæ mercenarius à testificando repellit-
 tur. 25. 23. 51
 Proxenetæ differt ab amabili mediatore. 138.
 7. 274
- Proximior.*
- Proximiores de æquitate feudo, aut emphyteusi
 finitis præferuntur. 4. 4. 7
 Contra ex consuetudine. ibid. 5
 Proximiores de jure ad successiones admitun-
 tur. 61. 5. 122
 Proximo

Index Rerum Notabilium.

Proximioribus de familia vocatis veniunt omnes.
obseru. 135. n. 4. p. 263
Proximior de domo vocato, quilibet de familia
admittitur. 135. 6. 263. & ibid. 14. 264
Proximiorum appellacione fumina in fideicom-
missis regulariter veniunt. 135. 8. 264
Fallit, vt ibid. 9. & 10

Proximitas.
Proximitas testatoris, & non grauati quando at-
tendatur. 61. 3. & 8. 122
Fallit, vt ibid. 4. & ibid. 9. 123
Declarat, vt ibid. 10. & 11

Pupillus.
Pupillo tacite obligata sunt bona administratoris.
119. 33. 227

Q

Qualitas.

Qualitas facilius probatur confitio de sub-
stantia. 53. 12. 108
Qualitas proclamatis debet probari à fisco, aliàs
reus condemnari nequit. 142. 34. 286
Qualitas adiecta generi illud coarctat. 144. 47.
194

Quasi possessio.
Quali possessio aduersus subconductores locatori
competit. 45. 18. 91
Quali possessio presentandi non transit in hære-
des sine noua apprehensione. 113. 8. 110
Presentandi non amittitur nisi Patronus præ-
sentare voluerit & non fuerit admissus. ib. 9
Cum mala fide in iure Patronatus non acqui-
ritur. ibid. 18. 111
Ex vnicò actu presentacionis acquiritur. ibid.
19

Quæstio.
Quæstiones in fine indissolubiles quæ. 45. 12. 90

R

Ratificatio.

Ratificatio stipulata etiam non necessaria re-
quiritur. 9. 5. 18. & ibid. 14. 19
Ad euitandas lites prodest. ibid. 6. 18
Contra. ibid. 13. 19
Inducitur ex vsu instrumenti contractus. ibid.
19
Ex solutione, aut receptione vigore contractus
inducitur. ibid. 20
Ex taciturnitate resultat. ibid. 21. & 23. 20
Sed vide. ibid. 24
Remissa censetur ex vsu actus ratificandi. ibid.
25
Ratificatio actus nulli sine scientia nullitatis non
releuat. 31. 19. 63
Ratificatio sine scientia nullitatis non inducitur.
37. 10. 71
Et de ratione. ibid. 11. 72
Ratificatio actus nulli absque certa scientia nulli-
tatis nunquam tacite inducitur. 57. 8. 117
Amplia, vt ibid. 19
Ratificatio ex quibus inducatur expresse quando
requiritur. 85. 18. & 19. 161
Ratificationem non recipit quod nullum est. 89.
34. 167
Ratificatio actus nulli requirit scientiam nullita-
tum. ibid. 36

Et de ratione. ibid. 37
Actus nulli, vt ex nunc validum efficit. ibid.
39. 168

Ratio.

Ratio eadem vbi subest, ibi eadem iuris disposi-
tio militat. 23. 11. 45
Rationem si velimus de omnibus quærere, multa,
quæ clara sunt subuerterentur. 55. 33. 114
Ratio administrationis ab agentibus Hospitalis
Episcopo redditur. 85. 32. 162
Ratio semel reddita amplius non est reddenda. 97.
47. 180
Reddita ex quibus præsumatur. ibid. 48
Ratio semel reddita iterum non est reddenda.
110. 4. 204
Et de ratione. ibid. 5
Amplia, vt ibid. 6
Ratio vbi subest diuersa, dispositio quoque diuer-
sa militat. 111. 8. 106
Ratio conseruandi bona in agnatione apposita
prohibitioni alienacionis nudæ illam conuali-
dat, nec operatur fideicommissum in casum
mortis. 143. 16. 289
Conseruandi bona concepta, vt bona, fidei-
commissum in casum delicti non extendit
ad casum mortis. ibid. 19
Ratio conseruandi bona in agnatione adiecta
prohibitioni nudæ eam solummodo conuali-
dat, & fideicommissum ad casum mortis non
extendit. 144. 41. 293

Reciproca.

Reciproca substitutio non datur inter æqualiter
substitutos. 41. 18. 79
Reciproca non importat fideicommissariam. 94.
8. 173
Declarat, vt ibid. 9
Reciproca non efficit, vt positi in conditione di-
cantur vocati. 144. 25. 292

Recognitio.

Recognitio scripturæ qualiter fiat. 140. 9. & 10.
& 11. 279

Redditio.

Redditio rationum qualiter incunda. 110. 1. 204

Referens.

Referens plus non continet, quàm relatum. 24.
5. 47
Referens quando disponit attenditur, & non re-
latum. 120. 12. 229

Refutatio.

Refutatio feudi dicitur, quando alienatur in
comprehensum iure succedendi refutato. 90.
2. 168

Regalia.

Regalia vsucapi nequeunt. 49. 59. 103

Regressus.

Regressus ad iura primæua competit, facta illo-
rum reservatione. 147. 18. 302

Regula.

Regula, *dolo peius, quod statim restituere debes*,
non militat in spolio. 43. 6. 82
Regula, *quod quisque iuris*, in iudicio obseruatur.
133. 28. 260

Reintegratio.

Reintegratio possessionem præsupponit. 89. 1. 5.
166
Ex iuribus illiquidis non impeditur. ibid.
16
In pristinum statum restituit. ibid. 17
Reintegratio non datur non confuso de extrin-
secis. 106. 7. 197
Prg

Index Rerum Notabilium.

Pro Reintegratione actio tealis cum hypothe-
ca competit. obseru. 119. n. 130. pag. 227
Contra, vt ibid. 11
Concorda, vt ibid. 12
Reintegratio est danda probatis duobus extre-
mis, 142. 31. 285

Relatio.

Relatio supremi Tribunalis est exequenda. 122.

11. 215

Relatio fit ad proxima, ac magis conformia,
144. 50. 294

Renouatio.

Renouationes fieri, quoad ceteras qualitates,
& non personas, seu earum successionem
qualiter procedat, 18. 4. 35

Renouatio feudi quando dicatur, & non noua
concessio, 81. 3. 155

Inuestitura non est necessaria pro portione
feudi deuoluta ad agnatum, ibid. 8

Renouatio inuestitura feudi est petenda infra
annum, & diem à die obitus Domini, aut
Agnati, 104. 6. 194

Renuntians.

Renuntianti realiter ad renuntiata non datur
regressus, 17. 12. 33

Renuntians defectis renuntiatoriis reintegra-
tur, ibid. 13

Renuntiatio.

Renuntiatio personalis presumitur, 17. 10. 33
Bonis paternis, & maternis non excludit à
fraternis, ibid. 11

Renuntiatio generalis comprehendit fideicom-
missum per mortem renuntiatorij in perso-
nam renuntiantis purificandum, 31. 33.
64

Repetitio.

Repetitio legitime soluti non datur, 79. 34.
149

Representatio.

Representatio in fideicommissio ascendens
datur, 61. 1. 122

Amplia, vt ibid. 2. & 7. & ibid. 33. 125

Representationis jus, in quibus locum non ha-
beat, 67. 28. 232

Repudiatio.

Repudiatio hereditatis, aut non acquisitio
sine solemnitatibus per Ecclesiam fieri po-
test, 4. 13. 8

Res.

Rei litigiosae alienatio est prohibita, 4. 19. 8

Res cuius totum Dominium est penes concessio-
narium non subiacet caducitati, 33. 3.
66

Res tanti valere presumitur, quanti fuit ac-
quisita, 43. 10. 83

Semel venditorum per affrancationem abdi-
cata non cadit amplius in obligationem,
ibid. 45. 85

Rei emptae periculum perfecto contractu spe-
ciat ad emptorem, 64. 6. 127

Res propria Domino seruire nequit, 71. 1.
138

Res iudicata operatur, ne scripturae ante ipsam
productae possint amplius impugnari, 108. 5.
199

Rescriptum.

Rescripti forma in iudicando omnino seruan-
da, 13. 17. 27

Rescriptum Regis, quo in casu neglectum, 49.
63. 103

Rescriptum Principis causam mantentionis
appellabilem non efficit, 79. 65. 132. & seq.

Reservatio.

Reservatio facta absente cadente non impedit
eius liberationem, 3. 6. 6

Reservatio Domini operatur, vt tertius pos-
sessor rei vindicatione conueniri possit, 47.
21. 96

Resolutio.

Resolutiones Rotaes à patre obtentas filius, &
haeres non impugnatur, 75. 10. 142

Restitutio.

Restitutio in integrum Communitati ob igno-
rantiam conceditur, 113. 3

Declara, vt ibid. 14. & 16

Quando excludatur, ibid. 17

Restitutio in integrum non conceditur re non
integra, 12. 7. 25

In integrum non petita conceditur, ibid. 8

Restitutio in integrum reddit, quod abstinuit
lætio, 13. 1. 25

Reponit in pristinum statum, ibid. 2

Restitutio in integrum infanti datur aduersus
omissam protestationem, 21. 34. 42

Restitutio in integrum ex iusta causa concedi-
tur majori ad consensum inuentarium, 59.
7. 120

Restitutio ad repudiandam hereditatem semel
aditam majori non conceditur, ibid. 11

Restitutionis in integrum beneficium ad ad-
eundum, vel agnoscendum transmittitur,
etiam non data scientia, 67. 25. 132

Restitutio in integrum ex æquitate, l. *Pantoni-
us, ff. de acquir. hered.* datur absenti aduersus
aditam hereditatem, 70. 32. 138

Restitutio in integrum aduersus non opposi-
tam exceptionem numeratae dotis per mari-
tum competit hæredi pupillo, mortuo ma-
rito intra biennium, 83. 24. 158

Restitutio in integrum datur minori aduersus
caducitatem, 88. 20. 165

Restitutio in integrum non competit Ecclesiae,
si lædatur ex laudo, aut transactione, 132. 8.

255

Retentio.

Retentio non competit contra anteriorem, 30.
8. 61

Retentio possessionis condemnato ritè ad di-
mittendam, 76. 5. 143

Retractus.

Retractui per lapsum temporis censetur renun-
tatum, 78. 2. 144

Retrahere.

Retrahere intendens pretium deponere debet.
79. 1. 144

Volenti non currit tempus, nisi à die scien-
tiæ, ibid. 3

Retroemptio.

Retroemptio ab vno ex venditoribus fieri po-
test, 55. 9. 111

Retroemptio facta cum pacto statim reducen-
di omnia in pristinum, non attenditur, &
simulata presumitur, 55. 26. 112

Retrotractio.

Retrotractio vt intret, sufficit de existentia ex-
tremi, 97. 24. 178

Ad quod potentialiter in præiudicium juris
tertio quæriti non fit, ibid. 28

Remissa

Index Rerum Notabilium:

Reuifio.
Reuifio reuifionis non datur. obferuat. 76. num. 6.
pag. 143

Reus.
Reus abfoluitur ob nullitatem iudicij. 37. 34. 73
Reus debendi infolidum contrahens efficitur
quoad contrahentem. 43. 25. 84
Reus in fua exceptione vices Aëtoris fuftinet. 79.
27. 148

Reg.
Regis appellatione quando veniat Princeps fupre-
mus. 85. 11. 160
Rex Hifpaniarum non potefte tollere immunitates
ab Imperatore conceffas. 125. 24. 241

Riminaldus Iunior.
Riminald. Iun. confil. 18. num. 80. declaratur 69. 3.
134
Confil. 9. & confil. 57. 2. n. 43. fuftinet improprie-
tatem, & franchitiam feudi Curie Podij. ib. 5

Ripa.
Ripa in trati. de pefte remedi. ad conferuand. vbert.
reprobatur. 111. 14. 207

Riuus.
Riuus a flumine publico in magnitudine tantum
non autem in fubftantia differt. 97. 101. 184

Rota.
Rotæ decifiones oftendunt bonum ius. 4. 16. 8
Rot. decif. 125. & decif. 143. part. 1. recent. decla-
ratur. 7. 17. 15
Rota in Brundefina Gabella declarat. 24. 3. 47
Rota Genue decif. 7. declarat. 45. 33. 92
Rota damnauit pacta addita renouationibus non
contenta in prima conceffione feudi facta
Aloyfio Gonzagæ. 75. 9. 142
Rotæ decif. 19. apud Cenc. de Cenf. & decif. 557.
& 558. part. 1. diuerf. declarantur. 79. 26.
148
Rota in Romana deuolutionis domus adducitur.
101. 7. 189
Rota apud Redenalc. confil. 17. à num. 152. decla-
ratur. 143. 20. 289

Rubrica.
Rubrica habens perfectam orationem in nigrum
ftatuti inluit. 13. 14. 26

S

Sacerdos:

Sacerdoti concurrentibus adminiculis credi-
tur. 11. 11. 22
Sacerdos ex conditione *fi fine liberis* grauatus non
dicitur. 41. 27. 80
Sacerdotem vocare illegitimos ad eius fucceffio-
nem non decet. 144. 23. 292

Sal.

Salis tranfitu impedito Princeps locator condu-
ctori dampnum emendare tenetur. 45. 11. 90
Salis ab auctione pretij nullus immunis. 111. 1.
205
Amplia, vt ibid. 6. 206
Contrarium qui teneant. ibid. 7
Reprobantur. ibid. 9
Sal debitus buccis animalium potius intelligitur,
quam humanis. 111. 11. 207
Salem à deputato per Cameram omnes recipe-
re tenentur. ibid. 12
Ioan. Pauli Metij Obferuat. forenf.

Feudatarij tenentur leuare feparatim à rufficis.
ibid. 13

Saluanum.

Saluanum certum creditum requirit. 127. 15. 243.
& ibid. 29. 244
Per oblationem debiti ceffat. ibid. 19. 243
Saluanum requirit creditum non folum, fed
etiam præfiam quantitatem crediti pro neces-
fario extremo. 136. 43. 269
Et de ratione. ibid. 44
Saluiani extremum principale confiftit in hypo-
theca. 136. 54. 270

Saluu conductu.

Saluos conductos concedere eft de referuatis fu-
premo Principi. 27. 1. 56
Et illis, quibus à Principe conceffa eft facultas.
ibid. 2
Aliàs non. ibid. 3

San. Felic.

San-Felic. decif. 98. num. 20. in quibus terminis
procedat. 92. 1. 170

Scientia.

Scientia contentorum in fcripturis præfumi-
tur retinente eas penes fe. 27. 4. 56
Præfumpta fufficit ad feudi priuationem. ibi-
dem 5
Scientia in præiudicialibus ab allegante proban-
da eft. 67. 16. 131
Scientia cum fuis qualitatibus requiritur, vt quis
plene dicatur certificatus. 86. 4. 162
Scientia ex lapfu decennij in Domino præfumi-
tur. 88. 5. 164
Declara, vt ibid. 6
Priuatorum ex cohabitacione cum Patre non
præfumi-
tur. ibid. 13
Scientia Domini de geftis per eius factorem, &
molendinarium præfumi-
tur. 97. 60. 181
Quinimodò, & mandatum. ibid. 62
Scientia instrumenti excufat ab illius productio-
ne. 131. 3. 252

Scriptura.

Scriptura priuata vt præferatur instrumento trino
tefte debet effe munica. 25. 35. 52
Priuata præfertur instrumento ceffante fufpi-
cione antidata. ibid. 36. 37. & 38
Scriptura priuata inter Mercatores habet vim in-
strumenti, fecus inter alios. 79. 41. 150
Scripturam producens contenta in ea approbare
cenfetur. 97. 29. 178
Scripturæ duæ fi adiunt, plenior attenditur. 118
28. 224
Scriptura poft centum annos recognitionem non
requirit. 119. 12. 22
Extracta ex Archiuio quando non probet. ibid.
15. 226
Scriptura in Archiuio reperta quando probet. 128.
1. & 2. 248
Pendente lite in Archiuio repofita non probat.
ibid. 3
Carens die menfe, & anno contra fcribentem
probat. ibid. 6
Declara, vt ibid. 7. & 8
Non reperta inter rogatus Notarij non probat.
ibid. 9. 249
Scripturæ recognitio qualiter fiat. 140. 9. 10. & 11
279

Index Rerum Notabilium.

Scripturæ per productionem sunt communes.
obferuat. 142. n. 17. pag. 285
Scripturæ Procuratoris, & videlicet, principalis,
& priuignus recognoscere tenetur. 150. 30. 510

Senatus.

Senatus veritate inspecta iudicat. 5. 6. 9
Senatus habet amplam facultatem in iudicando.
13. 15. 26
Limita, vt ibid. 16
Senatus sola facti veritate inspecta cognoscit. 22.
4. 43
Senatus prædecessorum resolutiones custodire
confuevit. 31. 27. 63
Senatus non habet iurisdictionem in prima in-
stantia. 37. 33. 73
Senatus sola facti inspecta veritate cognoscit. 49.
5. 98
Senatus Mediolani propriam æquitatem ample-
ctitur. 55. 39. 115
Senatus sola facti veritate inspecta cognoscit. 86.
6. 162
Senatus iudicat sola facti veritate inspecta. 97. 86.
183
Ideoque ineptitudinem actionis non attendit.
ibid. 89

Senatus summarie iudicat, nec attendit petiti-
onem, sed deductum in processu. 127. 34. 245
Sola facti veritate inspecta iudicat. ibid. 46.
247
Confirmat sententiam in ea parte, quæ est ius-
ta. ibid. 47
Secundum propriam conscientiam iudicat.
ibid. 48

Declarat, vt ibid. 49
Senatus iudicat veritate inspecta. 131. 4. 252
Senatus sententia opinioni Rotæ præfertur om-
nino seruanda. 144. 63. 295. & ibid. 67. 296
Senatus potest habere rationem scripturarum,
quæ in alia causa fuerunt inter easdem partes
productæ, sine reproductione. 144. 82. 297
Senatus auctoritas Rotæ auctoritati præponderat.
149. 11. 304

Sententia.

Sententia habens conditionem non potest exe-
qui, nisi purificata conditione. 6. 4. 11
Sententia fauore mortui est nulla. 6. 16. 12
Sententiæ non dicuntur conformes, quando vna
est conditionalis, reliquæ sine conditione. 6. 12.
13
Sententia non secuta executione ius reale non
tribuit. 42. 2. 81
Sententia sine actis non probat. 53. 2. 107
Non executæ non attenditur. ibid. 4
Sententiæ vnus iudicis peditio coram alio est
nulla. 72. 4. 139
Sententia annullans contractum non præiudicat
conductori Gabellæ non citato. 105. 11. 196
Sententia iudicis recusati iusta sustinetur. 113. 2.
209
Sententiæ ius nouum non constituunt, sed iam
constitutum declarant. 118. 17. 223
Sententia contra constitutionem lata est nulla.
127. 3. 242
Quæ transiit in iudicatum debet retractari,
quando passa est disputari de eius iuribus.
ibid. 9. 243
Sententia Senatus opinioni Rotæ præfertur om-
nino seruanda. 144. 63. 295

Sententia contra formam statuti est nulla. 150. 38.
309

Separatio.

Separatio bonorum eximit hæredem à molestia
creditorum. 115. 20. 215

Septuagenarius.

Septuagenarij à functione publica excusantur.
40. 1. 77

Simulatio.

Simulationis coniectura resultat ex retroendi-
tione, si illic emptor retrohabeat. 55. 24.
112
Ex tarditate productionis instrumenti. ibidem
25

Singula.

Singula si profunt, fortius iuncta prodesse debent.
8. 6. 17
Singula, quæ non probant simul iuncta iuuant
ad probandam solutionem. 109. 18. 203

Societas.

Societatis diremptio qualiter inducatur. 45. 7.
90
Societatem extra socios qui obligent. 45. 28.
92
Societas de re vendenda tanti cum hoc, quod de
pluri vendita diuidatur lucrum valet. 49. 65.
103
Inita cum pacto, quod capitale sit saluum, an
valeat. ibid. 66

Socius.

Socius in præiudicium societatis nil agere potest.
45. 1. 89
Si vult renuntiare, socii eius pars accrescit.
ibid. 3
In vtilibus habet mandatum à lege. ibi-
dem 4
Declarat, vt ibid. 5
Vt obliget confocium quæ requirantur. ibid.
25. 91
Quando seipsum, & non alios obliget. ibid. 30.
92
Dici non potest creditor, nisi finita societate.
ibid. 31
Socius vitur re communi ad vsum destinatum
inuito socio. 55. 11. 111
Socij inter se vtilia, & damna diuidunt. 55. 37. 115

Solemnitas.

Solemnitates ex lapsu triginta annorum præsu-
muntur. 1. 1. 1
Amplia, vt ibid. 2. 2
Adhibitz in constitutione Procuratoris alte-
rius non requiruntur. ibid. 6
Non requiruntur inter æquæ priuilegiatos.
ibid. 10
In contractu euidenter vtili non requiruntur.
ibid. 11. 3
Solemnitatis defectus executionem obligationis
Cameralis impedit. 1. 19. 4
Declarat, vt ibid. 10
Solemnitates adhibitas fuisse in constitutione Pro-
curatoris sufficit. 9. 10. 18
Declarat, vt ibid. 12. 19
Solem

Index Rerum Notabilium.

Solemnitas non requiritur in concessione rei solutæ in feudum concedi. obleru. 19. n. 9. p. 36
 Solemnitates in contractu minoris ex necessitate peractæ non requiruntur. 47. 16. 95
 Solemnitates non fuisse adhibendas ob impedimentum adhuc contractus sustinetur. 48. 7. 96
 Solemnitatum defectus remouet præsumptionem vilitatis actus. 89. 27. 167
 Solemnitates requisitæ in contractu requiruntur in illius ratificatione. ibid. 35
 Solemnitates requisitæ ad alienandum adhiberi debent in constitutione Procuratoris. 118. 4. 222
 Non requiruntur in alienatione fructuum. ibidem 5
 Declara, vt ibid. 6. & ibid. 14. 223
 In scriptura priuata non possunt interuenire. ibid. 16
 Solemnitates in compromisso, ac transactione de re Ecclesiæ requiruntur. 132. 2. 254. & ibidem 6. 255
 Limita, vt ibid. 5
Sollicitator.
 Sollicitator in testem non admittitur. 136. 1. 265
Solutio.
 Soluens anteriori succedit in eius locum ad exclusionem posteriorum. 76. 1. 142
 Amplia, vt ibid. 2
 Declara, vt ibid. 3. 143
 Soluens anteriori creditori succedit in eius locum. 136. 56. 270
 Soluere quis velle non præsumitur, ad quod se non teneri insistit. 147. 2. 302
 Soluens pro alio cessionem reportat. 149. 4. 304

Solutio.
 Solutio potest fieri in qualibet moneta, quando in obligatione est moneta imaginaria habita ratione ad valorem monetæ debitæ, qui currit tempore solutionis faciendæ. 15. 5. 29
 Solutio fieri debet de moneta currenti tempore solutionis, quando acta est extrinsecè. 15. 10. 30. & ibid. 17. 31
 Solutio non præsumitur, quando debitor est pauper. 79. 54. 151
 Solutionem canonum emphyteuta probare tenetur. ibid. 57
 Solutio sine quietantia non est verisimilis, quando est notabilis summa. 83. 17. 158
 Simulata ex quo arguatur. ibid. 18
 Inuerisimilis præsumitur facta à non obligato. ibid. 19
 Solutio probatur coniecturis. 109. 10. 202
 Ex qualitate personarum arguitur. ibid. 11
 Vbi subest necessitas exigendi præsumitur. ibid. 12
 Confessione verisimili à tertio emissâ probatur. ibid. 13. 203
 Ex consuetudine soluendi aliis etiam anticipatè conuincitur. ibid. 14
 Ex mentione facta per iudices probata resultat. ibid. 15
 Confessione adminiculata à tertio emissâ inducitur. ibid. 16
 Ex lapsu temporis emergit. ibid. 17
 Coram Senatu facilius coniecturatur. ibid. 19
 Solutione eius, quod debetur, omnis tollitur obligatio. 136. 55. 270
 Solutio facta ei qui se gerebat pro tutore debitorum. *Ioh. Pauli Metij Obseruat. forens.*

rem liberat. 150. 26. 309
 Amplia, vt ibid. 27
Soror.
 Sorores succedunt æqualiter fratri. 31. 28. 64
 Soror fratri ab intestato succedit. 144. 18. 291
Spada.
 Spad. confil. 47. num. 76. lib. 1. reprobat. 26. 5. 56
Sperellus.
 Sperell. decif. 73. num. 7 & decif. 120. num. 17. declaratur. 35. 4. & 10. 69
Spoliator.
 Spoliator in iudicio non auditur priusquam spoliū integrè purgauerit etiam quoad fructus. 43. 5. 82
 Amplia etiam quando spoliator ex alia causa potest retinere. ibid. 7
 Spoliator in iudicio non auditur, nisi prius purgato spolio cum restitutione fructuum. 119. 1. 224. & ibid. 34. 227
 Fallit si incontinenti doceat de iure suo. ibid. 10. 225
 Declara, vt ibid. 11
Spolium.
 Spolium etiam quoad sumptus litis purgandum. 43. 58. 86
 Spolio in iudiciali iniusticia Decreti requiritur. 106. 8. 197
 Spolium ante omnia purgari debet. 142. 30. 285
 Spolij actio competens actori transit in eius hæredes. ibid. 32
Sponsor.
 Sponsor dicitur promittens se soluturum id, quod alius debet. 22. 1. 43
 Nonnisi exculso principali condemnatur. ibidem 2
Statutum.
 Statutum prohibens appellationem valet, & ad vtrumque effectum prohibere censetur. 13. 6. & 7. 26
 Amplia, vt ibid. 8. & 10
 Si prohibet appellationem in adipiscenda tanto magis in manutentione. ibid. 12
 Statutum prohibens alienationem, idem operatur quod pactum. 14. 6. 18
 Statutum excludens matrem propter masculos fauet etiam Religiosis. 17. 20. 34
 ibid. 21
 Statutum præferens venditorem pro pretio in re vendita intelligitur, si sibi hypothecam reuauerit. 25. 51. 53
 Statutum Mantuæ sub rubr. de mod. & form. obseru. in contrail. minor. 37. 9. 71
 Statutum de successione ligat etiam Ecclesiasticos. 70. 14. 136
 Contrarium contendit Rota Romana. ibid. 35
 Excludens matrem à successione filij non excludit à successione filiarum. ibid. 22. 137
 Statutum prohibens mulieribus ne nubant forensibus, non afficit nuptam forensi ab agnatis. 73. 17. 141
 Statutum Mantuæ in causa manutentionis appellationem prohibet. 79. 1. 145
 Validum est. ibid. 4
 Extensionem admittit. ibid. 7. 246
 G g 2 Statu

Index Rerum Notabilium.

Statutum extra territorium non ligat. obferuat. 83.

n. 11. pag. 157

Statutum Mantuæ de plus debito qualiter disponat. 109.2.201

Statuta vt plurimum ius commune corrigunt. 121.

9.231

Non poffunt tollere vim iuramenti. ibidem 15.

232

Statutum vigens in loco iudicii allegare non eft neceffe. 127.1.242

Statutum Mantuæ prohibet contractus factos à minoribus fine folemnitatibus, vilo vnquam temporis fpatio validati, post maiorem ætatem declaratur procedere in validitate rezultante ex folo beneficio temporis, fecus ex aliquo actu pofitiuo. 137.21.273

Statutum Mantuæ, quoad iudicia in foro Epifcopali obferuatur. 138.9.274

Sterilis.

Sterilis dicitur res, quando expenfæ fuperant fructus. 16.11.32

Sterilitas.

Sterilitas rei in feudum conceffæ tranfitorium efficit ad extraneos. 101.3.189

Subditus.

Subditus poffidens bona dicitur ad effectum fuccedendi. 73.15.141

Subditi in testes adhibentur. 97.41.179

Non funt integræ fidei fecundum aliquos. ibid.

42

Subhaftatio.

Subhaftationis folemnitas in contractibus minorum recessit ab Aula. 1.5.2

Subhaftatio in contractu vniuerfitatis non requiritur. 48.3.96

Subhaftatio antè liquidationem crediti eft ipfo iure nulla, bonæque cum fructibus reftitui debent. 53.11.108

Subhaftationes non præfuntur, vbi de eis in actis non confat. 65.1.128

Per acta, & non per testes probari debent. ibid.2

Contrarium qui teneant. ibid.3

Quorum opinio quatenus procedat. ibid.4

Vt probentur per testes de vifu, auditu, & relato tenore deponere debent. ibid.6

Subhaftatio eft nulla ob non factas tres oblationes. 89.18.166

Non afficit fideicomiffum. ibid.24.167

Pro debito paruo rei magni valoris fieri non poteft. ibid.32

Ex nimia cautela redditur fufpecta. ibidem 38.168

Subhaftatio in alienatione bonorum communis requiritur. 96.9.175

Fallit, vt ibid.10

Declara, vt ibid.11

Subhaftatio non confitit de debito eft nulla. 129.6.249

Sine legitima citatione non fuffinetur. ibid.7

Subinfeudatio.

Subinfeudatio in præiudicium agnatorum iure feudali prohibetur. 75.8.142

Subinfeudatio in odium Domini permiffa. 107.1.197

De feudo Curie Podij, feu maiori eius parte antiqua. ibid.8.198

Sublocatio.

Sublocatio quando dicatur facta. 45.10.90

Subrogatio.

Subrogatio rei in particularibus locum non habet. 74.3.141

Nifi id exprimat. ibid.4

Facta pro vna te implicat fieri pro alia. ibid.5

Substitutio.

Substitutio reciproca non datur inter æqualiter fubstitutos. 41.18.79

Substitutio, fi omnes, refoluitur in fingularitates. ibid.19

Substitutio fubstitutionem declarat. ibid.20

Substitutio facta, fi fine filijs, mortuo grauaro cum filiis expirat. 61.30.125

In infinitum collata quando dicatur. ibid.31

Substitutio alicui fimpliciter intelligitur fi fine filiis. 68.6.134

Fallit, vt ibid.7

Substitutio mortuo antè testatorem infituro euaneſcit. 70.23.157

Substitutio vulgari tantummodo refultat ex nacturorum vocatione. 94.5.172

Substitutio, fi fine filijs, per mortem grauati cum filiis expirat. 143.1.287

In cafum delicti vt bona confcruentur in agnatione, non operatur in cafum mortis. ibid.18.289

Substitutio facta nominatim tribus, caducatur ob prædeceffum vnus. 144.57. & 58.295

Ad contrariam fubstitutionem non extenditur. ibid.59

Substitutus.

Substitutus non agit ad vindicationem rei alienatæ per hæredem grauatum in vita alienantis. 120.2.218

Subuafallus.

Subuafallus Dominum mediatum recognofcit. 107.2.198

Fallit quando in immediatum tranflatæ fuerunt actiones directæ. ibid.6

Succedens.

Succedens in locum alterius, eius iura confequitur. 31.6.62

Succelfio.

Succelfio in fideicomiffis ad formam fuccelfionis abintestato regularitur. 61.6.122

Succelfor.

Succelfor fingularis ad id tenetur, quod eius autor ratione rei præftabat. 97.78.182. & ibid.79.183

Succelfor non hæres non tenetur ad debita prædecefforum. 147.1.301

Succelfor in ftatu tenetur ad debita in eius vilitatem contracta. 149.2.304

Superlatium.

Superlatium aliquando pro pofitiuo, & è contra recipitur. 98.12.186

Supplementum.

Supplementum legitimæ exclufa penitus à ftatuto petere non poteft. 136.47.269

Non debetur, cui nec debetur legitima. ibid.48

Dotis petit incongruentem dotata. ibid.49

Legitimæ aliud eft petere, aliud fupplementum dotis. ibid.51

Surdus.

Surd. confil. 368. num. 9. confutatur. 15.9.30

Surd. decif. 56. & Manent. decif. 36. non ita fimpliciter tranfeunt, vt indiftinctè venditor pro pretio præferatur. 45.44.85

Surd. decif. 253. declaratur. 49.10.102

Ex contraria decif. 165. ciufdem. ibid.51

Surd.

Index Rerum Notabilium.

Surd. *decif.* 156. in quibus terminis procedat, obferuat. 57. n.8. 9. & 10. pag. 116
 Reprobatur à Senatu. *ibid.* 11
 Surd. *conf.* 502. *sub* n. 12. declaratur. 90. 5. 168
 Surd. *conf.* 127. *sub* n. 54. reprobatur. 97. 1. 176
 Surd. *conf.* 33. n. 36. & 37. declaratur. 120. 7. 228
 Surd. *decif.* 84. reprobatur. 144. 36. 293
Syndicus.
 Syndici Communitatis si negligunt imponere collectam carcerari non possunt. 50. 2. 103

T

Tarditas.

Tarditas in producendo dolum arguit. 49. 24. 100

Temporalia.

Temporalia ad agendum sunt perpetua ad expiendum. 1. 21. 4
 Declara, vt *ibid.* 22
 Temporalia ad agendum sunt perpetua ad expiendum. 132. 37. 25

Tempus.

Temporis præcisiſſas probanda, quando quis in ea se fundat. 116. 10. 166
 Tempus mortis concludenter probati debet, nec sufficit fama. 136. 18. 267

Tenua.

Tenuta nulliter capta de factò venit reuocanda. 142. 9. 284

Tertius.

Tertius de nullitate quando dicere possit. 19. 26. & 27. 38
 Tertius retrotractionem legitimisationis opponere nequit. 34. 10. 67
 Declara, vt *ibid.* 11
 Tertius nullitatem contractus non allegat. 130. 4. 251
 Amplia, vt *ibid.* 5

Testamentum.

Testamenti tempus inspicitur circa necessitatem instituendi Parentes. 39. 15. 76
 Testamentum patris pupillariter substituens testamentum filij impuberis dicitur. 70. 5. 135
 Testamentum ob filij præteritionem est nullum. 115. 1. 213
 Ob præteritionem filij nullum potest allegari à quocunque habenti interesse. *ibid.* 2
 Testamentum non valet etiam in feudo hæreditario. 117. 5. 217
 Testamenti approbatio facta per filium, quando non importat nisi approbationem prohibitionis legitimæ, ad eam perneceſſe referri debet. 132. 19. 256
 Tempus circa valorem monetæ attenditur. *ibid.* 11
 Testamenti interpretationi præualet obſeruantia. 144. 19. 292
 Testamenti, & contentorum in eo ignorantia præſumitur in nepote, qui paruo ſucceſſurus erat ab intestato. *ibid.* 74. 296
 Scientia in hærede requiritur, vt aduendo ſibi præjudicet. *ibid.* 75
 Scientia in minore non præſumitur. *ibid.* 76
Testari.
 Testandi facultatem habens ſubſtituere non poteſt. 70. 11. 136
 Teſtatur pro parte, & pro parte inteſtatur quia

decedere non poteſt.

115. 11. 214

Testator.

Teſtator in vna parte vocando mafculos, ſi in alia non nominat, cenſetur eos non vocaſſe. 7. 9. 14
 Teſtator de re aliena diſponere non poteſt. 144. 68. 296
 De bonis hæredis poteſt legare, aur fidei-committere. *ibid.* 70
 De re aliena quando nulliter diſponit. *ibid.* 71
 Aliquando ſciens inutilem facit diſpoſitionem, non habens animum ſubſtituendi. *ibid.* 83. 297

Teſtis.

Teſtis vnicus deponens de factò proprio junctis adminiculis plenè probat, & ſine adminiculis facit pluſquam ſemiplenam probationem. 11. 12. & 13. 22
 Teſti deponenti contra proprium intereſſe multum creditur. *ibid.* 14
 Teſtes de Parochia non probant. 21. 37. 42
 Deponentes de valore ſi non reddunt rationem non probant. *ibid.* 38
 Teſtes contra confeſſionem principalis non probant. 25. 7. 49
 Traſtantes de ſe exonerando non probant. *ibid.* 12
 In vno falſi, in reliquis falſi præſumuntur. *ibid.* 14. 50
 Conuicti de mendacio ex ſcripturis non probant. *ibid.* 18
 Patientes defectus non adminiculantur. *ibid.* 30. 51
 Non reddentes cauſam ſcientiæ interrogati non probant. *ibid.* 60. 55
 Teſtibus ſuper generalibus falſum deponentibus non creditur. 25. 13. 50
 Teſtis falſus non probat. *ibid.* 16
 Amplia, vt *ibid.* 17
 Animose deponens non probat. *ibid.* 10
 Intereſſatus non probat. *ibid.* 21. 51
 Non euacuans interrogatoria non probat. *ibid.* 26
 Vilis non probat. *ibid.* 29
 Contra inducentem plenè probat. *ibid.* 41. 53. & *ibid.* 57. & 58. 54
 Declara, vt *ibid.* 41. & 44. 53
 Teſtium numerus vltra tres ſupplet defectus. 25. 31. 51
 Declara, vt *ibid.* 32
 Teſtis de auditu non probat. 65. 5. 128
 Teſtis deponens per verba dubitativa non probat valorem. 96. 5. 174
 Deponens de valore in genere non probat. *ibid.* 7. 175
 Ad probandam læſionem qualiter deponere debeat. *ibid.* 8
 Teſtium dicta quantum fieri poteſt coadiuvanda. 97. 32. 178
 Numerusque ſupplet illorum exceptiones. *ibid.* 33. & *ibid.* 36. 179
 Adminiculantur ex aliis iuribus. *ibid.* 52. 180
 Prima depoſitio attenditur. *ibid.* 92. 184
 Teſtes de auditu in antiquis probant. 97. 43. 179
 Cum adminiculis probant. *ibid.* 44
 Amplia, vt *ibid.* 45
 Deponentes in factò proprio magis probant. *ibid.* 53. 180

Index Rerum Notabilium.

- Deponentes extra capitula non probant.
obferu. 97. n. 96. pag. 184
- Testis ex fua depofitione commodum fentiens non probat. 97. 46. 179
- Deponens contra feipfum fortius probat. ibid. 54. 180
- Contra producentem plenè probat. ibid. 91. 183
- Testes plures paucioribus præferuntur. ibid. 90
- Qui poterat inducere, & non induxit fufpectus euadit. ibid. 93. 184
- Deponentes pro reo præferuntur teftibus aëtoris. ibid. 94. & 104
- Aduerfus confeffionem principalis non admittuntur. ibid. 102
- Et admiſſi non probant. ibid. 103
- Teftium probatio instrumentariæ qualiter præcedat. 99. 1. 186
- Et instrumenti in probatione par virtus. ibid. 2
- Testes omni exceptione maiores requiruntur ad probationem instrumenti. ibid. 3
- Omni exceptione maiores ubi requiruntur, qualitas iſta an probanda. ibid. 4. & 5
- Instrumentarij legales cenſentur. ibid. 9. 187
- Duo pro validitate instrumenti ſufficiunt. ibid. 10
- Declara, vt ibid. 11
- Teſtis vnicus instrumentarius instrumentum vacillare facit. 99. 6. 186
- Testes non dato termino ad reprobandum eorum dicta non probant. 103. 20. 194
- Testes non probant niſi præuia publicatione. 127. 38. 41. & 43. 246
- Qui non produxit, publicationem petere non obſtringitur. ibid. 39
- Semper examinari poſſunt, ſi in tempore iurauerunt. ibid. 40
- Vt probent terminus ad reprobandum concedi debet. ibid. 41
- Qualiter publicentur in cauſa hæreſis, & aliis ſancti offici. ibid. 44. 247
- Testes circa recognitionem qualiter deponere debeant. 125. 5. 248
- Teſtium numerus ſupplet defectum. 133. 6. 158
- Teſtis in cauſa non poteſt eſſe Procurator. 136. 2. 265
- Teſtis tractans de ſe exonerando non probat & repellitur ab examine. ibid. 3
- Condemnatus alias de falſo non recipitur. ibid. 4. 266
- Vnicus non probat. ibid. 12
- A falſo productus contra eum plenè probat. ibid. 26. & 31. 268. & ibid. 53. 270
- Testes vltro examini ſe offerentes de falſo redduntur ſuſpecti. 136. 6. 266
- Animoſè & affectatè deponentes non probant. ibid. 7
- Textus.*
- Textus in cap. ſi cui militi in extraord. eſt legalis. 104. 3. 194
- Titulus.*
- Tituli inuálidi productio melioris tituli præſumptionem excludit. 97. 71. 182
- Fallit, vt ibid. 92. & 93. 184
- Torrents.*
- Torrents inter flumina publica conſumeratur. 97. 100. 184
- Tortura.*
- Tortura quibus ex iudiciis inferatur, arbitra-
- rium eſt iudici. 93. 1. 170
- Ex iudiciis etiam non perfectè probatis, coram ſupremo tribunali decernitur. ibid. 2
- Declara, vt ibid. 8. & 12. 171
- Tractatus.*
- Tractatus poſterior priorem reſoluit. 118. 9. 222
- Traditio.*
- Traditio rei pro perfectione actus requiritur. 89. 10. 166
- Transactio.*
- Transactio ſuper iure claro ex falſa cauſa non ſuſtinetur. 2. 3. 4
- A communitate contracta requirit ſolemnitates. ibid. 4. 5
- Transactio lucroſa melior eſt quam diſpendioſa contentio. 4. 1. 2. 9
- Transactio extinguitur priora lura. 33. 1. 66
- Transactionem acceptans, cenſetur illam acceptare cum ſuis qualitatibus. 41. 17. 79
- Transactio non niſi ſuper re dubia ſuſtinetur. ibid. 23
- Vt ſuſtineatur aliquid hinc inde dandum, vel remittendum. ibid. 26. 80
- Transactio inita cum non legitimo contradic-tore ceſſionem non validat. 41. 38. 85
- Vt valeat requiſita. ibid. 40
- Super iure claro non attenditur. ibid. 42
- Eſt nulla quoties non ſubeſt lis, aut timor litis. ibid. 47
- Ex falſa cauſa dolo extorta eſt nulla. ibid. 51. 86
- Ob enormiſſimam læſionem irrita cenſetur. ibid. 53. & 55
- Transactio ex ſolo reſeſſu à lite ſuſtinetur. 66. 1. 129
- Declara, vt ibid. 2. & 3
- Contrarium qui ſuſtineant. ibid. 4
- Transactio pro pretio per aliquem declarando fieri poteſt. 89. 6. 166
- Ex ſubſecuta declaratione reſciſſa non præſumitur. ibid. 7
- Transactio ſuper parte dubia cenſetur facta. 122. 3. 334
- Ad non cogitata non extenditur. ibid. 4
- Transactio facta ſuper fidei commiſſo bona fide, & ob dubietatem præjudicat vocatis. 144. 80. 297
- Transactio poſt ſententiam inita non valet. 150. 1. 306
- Fallit, vt ibid. 2. & ibid. 19. 309
- In dubio præſumitur valida. ibid. 3. 307
- Ob læſionem non reſcinditur niſi facta reſtitutione de receptis. ibid. 5. & ibid. 12. 308
- Declara, vt ibid. 6. 307
- Vt reſcindatur enormiſſima læſio requiritur. ibid. 7
- Transmiſſio.*
- Transmiſſio facilius datur ad fidei commiſſum, quam vocatio. 28. 7. 57
- Ad descendentes facilius datur, quàm ad tranſuerſales. ibid. 8. & ibid. 18. 58
- Ex ſola poſitione filiorum in conditione non inducitur. ibid. 9. 57
- Per reciprocam non importatur. ibid. 10. 58
- Si ab extraneis excluderentur descendentes reſultat. ibid. 11
- Transmiſſioni ſit locus quando bona remanent penes grauatum. 28. 15. 58
- Reſtringe, vt ibid. 16. & 17
- Locum

Index Rerum Notabilium.

Locum non esse in dubio pronuntiandum est. obferuat. 28. n. 24. pag. 59
Transmissio transmissio non datur. 70. 29. 137
Transmittere.
Transmittendi voluntas ex coniecturis colligitur. 28. 6. 57

Trebellianica.

Trebellianicæ detractio filii primi gradus prohiberi nequit. 60. 2. 121
Contra. ibid. 3
Prohibita detractio in vno gradu repetita censetur in alio. ibid. 4
Prohibitionem detractio filius adeundo approbare non censetur. ibid. 5
Trebellianica filii primi gradus prohiberi nequit. 70. 2. 135 Fallit, vt ibid. 3
Trebellianica, aut falcidia non detrahitur de fideicommissis ad pias causas. 143. 1. 1. 288
Non detrahitur de fideicommissis particulari. ibid. 12
Trebellianica detrahitur de fideicommissis vniuersali. 144. 28. 292
Detrahitur etiam de particulari consistente in egregia quantitate. ibid. 31
Et in quota. ibid. 32

Tributum.

Tributa non soluuntur pro prædiis Italici. 11. 7. 22
Turpitudo.
Turpitudinem propriam nemo allegare potest. 25. 45. 53

Tutor.

Tutor suæ tutelæ in iudicio fidem facere tenetur. 6. 12. 12
Tutores, & administratores census, & luellos post eorum administrationem maturandos sine solemnitatibus exigere nequeunt. 79. 12. 146
Amplia, vt ibid. 13
Credita in futurum maturanda exigere non possunt. ibid. 14
Censum redimere possunt. ibid. 21. 147
Non autem vendere sine solemnitatibus. ibid. 22. & ibid. 30. 148
Tutoribus, aut æconomis indebitè solum pupillis, aut Ecclesiæ non imputatur. 79. 15. 147
Ad ipsosmet exigentibus. ibid. 16
Tutor in bonis pupilli hypothecam non habet. 95. 3. 173
Tutor eatenus tenetur quatenus eius administratio extenditur. 139. 4. 276
In plus non obligatur quam pater pupillorum iusserit. ibid. 5. 177
Plures aliquando repræsentant personas. ibid. 6
Mercatoris vices sustinet negotians pecunias pupillares iuxta præceptum Patris. ibid. 7
Conueniri non potest nisi de gestis, tanquam talis. 20. ibid. 8
Tutoris obligatio erga pupillos extinguitur executam mente testatoris, quod bona. ibid. 9
Tutrix.
Tutrix tenetur ad præstationes, quas Pater pupillæ respondere consueuerat. 97. 49. 180

V

Valor.

Valor monetæ de tempore solutionis attenditur, quando obligatio est in certa specie monetæ. 37. 25. 73

Valor rerum de tempore pestis, ac belli non attenditur. 41. 39. 80
Valor rei non probatur ex concessione ad luellum. 43. 13. 83
Valor non probatur per testem deponentem rem tanti valere eius iudicio. 96. 6. 174

Varius.

Varius funi applicatur. 93. 13. 171
Vassallus.
Vassallus non potest disponere de feudo præter, vel contra ordinem inuestituræ. 117. 21. 220.
& ibid. 33. 221

Venditio.

Venditio ex tenuitate pretij fraudulenta detegitur. 41. 38. 80
Venditionis de substantia est pretium. 49. 8. 98
Venditio rei alienæ venditio præiudicat. 49. 41. 101
Sed non Domino. ibid. 42

Venditor.

Venditor pro pretio anterioribus creditoribus emptoris postponitur. 25. 50. 53
Venditor is dicitur, qui pretium recepit, vt dicatur ad restituendum obligatus. 43. 26. 84
Venditor potest rem alteri vendere, quando non fuit solum pretium a primo emptore. 49. 13. 98
Tradita re pretium consequi debet. ib. 46. 102
Venditor pro pretio creditor excluditur ab anterioribus emptoris. 112. 23. 208

Venia.

Venia ætatis futura respicit, & non præterita. 13. 9. 253
An excludat necessitatem Decreti. ibid. 11.

Verbum.

Verba *perueniant*, *denegant*, vt communia dicuntur pupillarem importare nequeunt. 70. 9. 136
Verbum, *residuum*, totalitatem hereditatis demonstrat. 70. 21. 137
Verba generalia debitoris interpretationem recipiunt à limitata receptione creditoris. 79. 42. & 43. 150
Verbum, *succedat*, est commune aptum inducere fideicommissum. 94. 1. 172
Declara, vt ibid. 2
Successiue non importat fideicommissariam. ibid. 3
Limita, vt ibid. 4
Verba in testamentis non stant sine virtute operandi. 144. 44. 294
Amplia, vt ibid. 45
Verbum, *omnes*, requirit plures ultra duos. 144. 62. 293

Verisimilitudo.

Verisimilitudo operatur, vt scripturam, seu fides probet, quæ alias non probaret. 49. 33. 100

Veritas.

Veritati contrahentium assertio non præiudicat. 97. 58. 180

Versio.

Versio in causam narratam, quando pro validitate contractus sit probanda. 37. 1. & 2. 71
Contrarium qui teneant. ibid. 3
In quibus terminis procedant. ibid. 4
Versionis pretij in utilitatem communitatis probatio quando requiratur. 48. 4. 96
Versio in utilitatem probatur etiam ab effectu. ibid. 5

Versio in causam supplicatam quando probanda. 57. 1. 116

Via.

Via quam quis elegit sibi pateat. 43. 60. 86
Vidua.

Index Rerum Notabilium.

Vidua.

Vidua tenetur iuramento expurgare, quod nihil subtraxerit de hereditate. obsecr. 41. n. 30. p. 80
Transiens ad vltiores nuptias priuatur legatit. ibid. 31
Vidua quidquid habuit ex bonis viri, in dotem excomputat. 85. 14. 157
Vidua præstat iuramentum expurgationis, vt se eximat à molestiis hæredum, & creditorum. 103. 19. 193

Viduitas.

Viduitatis conditio appositæ vni legato, in aliis repetita non censetur. 41. 32. 80

Vilis.

Vilis, & pauper, num in testem admittatur. 97. 39. 179

Vindicatio.

Vindicatio datur illius, quod de pluri alter ex diuidentibus recepit. 112. 9. 208

Viuerere.

Viuentis non dantur hæredes. 6. 17. 113
Viuentis non datur hereditas. 70. 24. 137
Viuer quis an præsumatur vsque ad centum annos. 97. 30. 178
Viuerere vnusquisque præsumitur ad centum annos. 142. 35. 286
Declarat, vt ibid. 38. & 39
Hæc tamen præsumptio non suffragatur ei, qui tenetur probare. ibid. 37

Vniuersitas.

Vniuersitates pupillis circa solemnitates æquiparantur. 48. 1. 96
Siue solemnitatibus nulliter contrahunt. ibid. 2
Vniuersitas priuilegio minorum fruitur. 130. 24. 309

Vocatio.

Vocatio facta de filiis, & suis intelligitur facta per vulgarem, & non per fideicommissariam. 67. 19. 131

Voluntas.

Voluntas transmittendi in coniecturis colligitur. 28. 6. 57
Voluntas & potestas in quolibet actu requiritur. 45. 23. 91
Voluntas etiam ex actu nullo colligitur. 118. 7. 212
A iure non dependet, sed in facto consistit. ibid. 8

Vsfructuarius.

Vsfructuarius proprietatem alienare nequit. 120. 10. & 16. 229

Vsura.

Vsurarum promissio contrit firmo manente contractu. 46. 1. 93
Fallit, vt ibid. 2
Declarat, vt ibid. 4. 94
Vsurae quatenus permittantur. 46. 5. 94
Vsuras dotalis percipit maritus ex nomine debitoris sibi cello. 47. 14. 95
Vsurarum in materia exactio, non autem promissio attenditur. 54. 2. 109
Vsurae omni iure prohibentur. 147. 12. 302

Vsurarius.

Vsurarius contractus ex quibus probetur. 116. 1. 215

Vsurpatio.

Vsurpatio ex tituli deficiencia, & iurisdictione in loco præsumitur. 133. 21. 260

Vsu.

Vsu ex productione scripturae inducitur. 89. 2. 165
Ex oblatione exequendi insurgit. ibid. 3
Ex non impugnatione resultat. ibid. 4

Vsufuctus.

Vsufuctus formalis non potest dari in domino rei, sed tantum casualis, quando casualis censetur. 120. 13. & 14. 229

Vtilitas.

Vtilitas minoris, & monasterij ex quibus excludatur. 79. 25. 147

Vulgaris.

Vulgaris resultat ex filiorum positione in conditione. 44. 4. 88

Vxor.

Vxori in bonis mariti pro sorte, & fructibus rei venditæ hypothecca competit. 43. 20. 83
Viuerente marito non currit præscriptio. ib. 30. 84
Declarat, vt ibid. 31
Vxoris bona tacite obligata habet maritus pro donatione obnuptiali. 95. 7. 174
Vxor relicta vsufuctuaria cautionem præstat & interpellatur. 98. 1. 185
Amplia, vt ibid. 2
Limita, vt ibid. 3
Declarat, vt ibid. 6. & 7
Vxori minori acquisita per maritum de eius pecuniis debentur. 103. 13. 193

S. ROTÆ ROMANÆ
DECISIONES,
EASDEM MATERIAS
f N
OBSERVATIONIBVS
DISCVSSAS CONCERNENTES.

3

S. ROTÆ ROMANÆ
DECISIONES
EASDEM MATERIAS
IN OBSERVATIONIBVS
discussas concernentes.

DECISIO I.

R. P. D. ALDOBRANDINO.

Mantuana Licentiæ.

Mercurij 4. Maij 1583.

SVMMARIVM.

- 1 *Vassallus feudum sine licentia Domini alienare nequit: sine licentia alienat in comprehensum, num. 2.*
- 3 *Fendi alienatio in proxime successuum valet. Alienatio in remotiorem, iustinetur in odium Domini, non autem agnati proximioris, num. 4.*
- 5 *Guido Papa conf. 46. non applicatur.*
- 6 *Ius accrescendi datur inter inuestitos de eodem feudo, seu feudi portione successioni, ex inuestituris datur inter inuestitos de eodem feudo seu portione feudi, num. 7.*
- 8 *Feudum concessum iure antiqui habet omnes effectus feudi antiqui.*
- 9 *Alienationis prohibitio apposita in inuestituris an comprehendat alienationem de iure permissam inter coinuestitos.*

DOMINI dixerunt, quod etsi regulariter vassallus ꝛ feudum absolute Domini licentia alienare nequeat, *cap. 1. de prohib. feud. alien. per Lothar. c. 1. de vassal. qui contra constit. Lothar.* hæc tamen regula non procedit, quando alienatio fit in agnatum, ꝛ qui in feudo vti comprehensus in inuestituris succedere potest, *Bald. in cap. 1. de alien. feud. num. 11. Tiraq. de retract. in prefat. num. 5 2. Doct. qui Rome, §. duo fratres, ubi Ripa, num. 87. de verb. oblig. Gozad. conf. 20. num. 9. Clar. in §. emphiteusis, q. 14. in 1. cum aliis alleg.*

Quæ limitatio non restringitur ad Agnatum ꝛ immediate successurum, vt videtur sensisse Paul. de Cast. in *l. voluntas, num. 4. & ibi Ias. num. 6. c. de fideic. Bald. ubi supra, Afflic. de alienat. feud. pater. c. 1. num. 33.* quia imò alienatio facta in quemcumque Agnatum etiam remotum in inuestitura tamen comprehensum tenet respectu Domini, etiam quod sit facta sine eius licentia, ꝛ licet non valeat in præiudicium pro-

ximioris Agnati, si ipse reclamet: *Ruin. conf. 8. in 1. lib. 1. fol. in cap. quæ in Ecclesiis, num. 88. de constit. Afflic. in cap. 1. num. 38. de Vassal. qui contra constit. Lothar. & tradunt latè alij Moderni ab informantibus citati.*

Et cum hoc feudum sit antiquum etiam circumscripta inuestitura Aloysij cessant, ꝛ quæ decuntur ex *Guid. Pap. conf. 46. cum aliis alleg.* maxime quia omnes Nobiles, & omnes illorum columnelli, imò singulæ personæ illorum, quando separatim ceperunt inuestituras, fuerunt inuestiti de eadem tertia parte, adeò quod omnes sunt inuestiti de eadem portione, quo casu ꝛ inter eos est locus iuri accrescendi, *Ias. in l. reconiuncti, num. 230. & ibi Crot. num. 175. Ripa num. 164. Bolognin. num. 35. ff. de legat. 3. præsertim cum omnes sint inuestiti vti de feudo nobili, & antiquo, in quo sine dubio vel est locus iuri accrescendi, vel vt alias volunt, successione ꝛ vigore antiquarum inuestiturarum, Clar. 7 de feud. q. 67. feudum enim ita concessum habet omnes effectus antiqui feudi, ꝛ *Bald. in c. 1. n. 3. 8 de alien. feud. patern. Alex. conf. 30. num. 7. lib. 1. & feudum esse antiquum etiam circumscripta inuestitura Aloysij constat ex inuestitis productis in causa pendente inter prædictos DD. Nobiles, & Illusterrimum D. Carolum.**

Verum cum inuestituris adsit prohibitio expressa alienandi, vel contractum aliquem faciendi de huiusmodi tertis, sine expressa licentia Reuerendissimi D. Episcopi sub pena amissionis, ad hoc reducitur difficultas ꝛ an hæc prohibitio comprehendat etiam ealum in quo de iure communi feudum sine licentia Domini alienari potest, in qua difficultate affirmatiuam opinionem tenuit *Bald. in cap. 1. §. præterea, num. 3. de cap. Corrad. circa quod caput minimè firmatum fuit, sed dictum quod ad hoc me restringam, & dubitem particulariter.* An stante hoc pacto sit in casu in quo agitur, necessaria licentia Reuerendissimi D. Episcopi: materia enim non caret difficultate, quia scilicet *Guil. de Caneio in l. cum is, §. sed in pluribus ff. de transact. & Salicet, in l. ea lege, col. pen. num. 17. Cod. de cond. ob causam, latè Bologn. in l. qui Rome, §. duo fratres, n. 187. de verb. oblig. voluerint restringere hoc pactum ad naturam feudi, vt intelligatur prohibitio de alien. quæ secundum naturam.*

Tamen multi contrarium tenent, sequuntur enim *Bald. ibi Aluarot. num. 4. vers. quero iuxta primam*

primam prapofit. col. 2. prope fin. verf. quero primam, Afflic. n. 12. 13. 14. Alex. conf. 43. n. 8. lib. 7. Cipol. c. civil. conf. solim. num. 28. Iacob. de S. George. de feud. in verb. & cum pacto, de non alienando, num. 2. prope fin. Iaf. in §. diui in 2. lectura, num. 35. & 36. Ruin. conf. 161. num. 23. circa med. lib. 4. Dec. conf. 667. num. 7. Curt. iun. de feud. part. 4. quest. 22. n. 113. Neniz. conf. 10. num. 7. in fin. Bald. conf. 31. num. 18. 19. in 2. & licet refpondeatur, quod Bald. & fupra dicti DD. loquuntur de fubinfundatione, hæc tamen diffinitio dicitur verbalis: quemadmodum enim huiusmodi pactum continet prohibitionem fubinfundationis vt aliquid operetur, pariter debet ex eadem ratione comprehendere alienationem hanc, quæ fit in comprehenfionem in inuestituras; vis enim fiat in hoc, quia fecundum prædictos DD. prohibitio vt aliquid operetur comprehendit cafus à iure permiffos, & cum verba pacti prohibeant fieri aliquem contractum, funt aded vniuerfalia, vt non videatur poffe intrare faluatio, Ripa in §. duo fratres, num. 87. quando illa applicaretur; quamuis celfet hoc pactum in antiqua inuestitura; Aloyfius nihil? cum Illustiffimi DD. Nobiles, qui nunc contendunt non requiri hanc licentiam funt inuestiti cum hac prohibitione, & confequenter acceptauerunt hanc inuestituram; non videtur quod poffint vti, quoad hac antiqua, ex allegatis, vnde materia fecundum DD. reducit ad hoc vltimum caput, in quo licet aliqui ex Dominis fupradicta confideraffent, non tamen fuit aliquid firmatum, fed folum confulum, quod materia reftringatur ad hoc, & deinde ad obferuantiam, vt videatur an de ea conflet, & fit talis, vt ex ea declarentur in omnem euentum verba pacti, quando illa aliquam paterentur difficultatem.

DECISIO II.

R. P. D. BYBALO.

Anconitana Bonorum.

2. Marij 2584.

SUMMARIVM.

1. Fructus dicuntur detractis expenfis, & num. 6.
- Non debentur per emptorem vbi non percipiuntur, num. 2.
- Contrarium qui teneant? n. 3.
- Declarat, vt num. 5.
- Ex pignore percipi non poffunt, num. 9. & num. 10.
7. Gabriel. conf. 74. num. 6. 3. & 39. lib. 1. declaratur.
8. Vltra est quidquid accedit forti.
11. Prelatus plus offerenti Bona Ecclefie tenetur concedere.
12. Remiffio in concessione perpetua fit quando perfio correfpondet fructibus.
13. Melioramenta facta in concessione perpetua parum vtilitatis afferunt Ecclefie.
14. Reftitutio in integrum non datur sine lafione.

DVbitani in hac caufa cum aliquibus præfuppofitis, an conftare de notoria iniuftitia fententiæ vltimo loco late extra Rotam: & quoniam refolutio vltimis dubij pendebat ab eo,

an concessio facta in emphyteufim Dominis de Iardinis, per Capitulum & Canonicos Ecclefie Anconitanæ de an. 1549. fuiffet valida, cum dicta fententia: inter alia declararet dictam fententiam, dictam concessionem non effe refcindendam: imò pro parte capitali plura deducuntur ad demonftrandam nullitatem dictæ concessionis, & illius confirmationis per Commiffarios Apoftolicos, vigore litterarum, fi in eident. & c. & primò dicebatur, quod cum in literis, fi in eidentem † adelfet claufula, vocatis Capitulo & Canonicis, nec appareat de aliqua citatione Capituli, confirmatio redditur nulla non feruata forma refcripti, cap. cum dilecti, de refcriptis. Parif. conf. 45. num. 7. lib. 4. & quamuis in cafu ifto fuerit præfens Syndicus Capituli, † & præfentia 2. partis allegaretur, vt alia citatio non requiratur, ex allegatis per Gabr. de citat. conful. 1. 2. limit. num. 41. tamen quando citatio requiritur pro forma vt hîc, tunc non fufficit † præfentia, Iaf. in l. 1. n. 13. de in ius vocan. Gabr. vbi fupra, n. 4. & 14. fed hoc fundamentum non placebat Dominis, quia cum forma citationis requiratur ad certum effectum defenfionis, cui adimpleti † fatisfit per præfentiam partis, hoc adimpleti potest per æquipollens. Caffard. decif. 2. de lud. Dec. in l. si mater, Cod. de inlit. & fublit. & in his terminis Iaf. post Bald. in l. 1. num. 15. de liber. & poffum.

Secundò dicebatur, bona concessa in emphyteufim non fuiffe fpecificata coram Commiffariis, prout requirebatur ex forma dictarum litterarum, fed hoc fundamentum fublatum fuit ex facto, quia in ipfamet concessione fpecificabantur bona cum ius confinibus.

Conclufuerunt tamen Domini, concessionem prædictam, & illius confirmationem, non poffe fubfiftere: quia cum fuerit facta ex caufa euidentis vtilitatis, & de ea non conflet, quinimò potius conflet de contrario, vt infra dicitur, fententia cõfirmatoria ex defectu caufæ fuit nulla: Non enim fufficiebat probare Ecclefiam non fuiffe damnificatam, † fed quod in hac alienatione aliquid lucraretur ad hoc, vt dici poffet fuiffe in euidentem vtilitatem Ecclefie, cap. fine exceptione, vbi Aegid. num. 7. Archid. num. 5. Rebuff. num. 72. 1. 2. quest. 1. Henric. in cap. tua, in fin. de his qua funt à Prelat. vn. con. cap. & quamuis ex huiusmodi confirmatione præfumatur caufam fuiffe veram, & Iardinus habuiffe intentionem fundatam in fententia, pro qua præfumat ex allegat. per informantes: tamen cum habeamus duas locationes bonorum, de quibus agitur, factas ipfimet Iardinis de anno 1543. quæ durabant vfque ad an. 1550. pro faluis 28. grani fingulo anno, & quod confiat, quod ha buerunt effectum ex folutione affictus per totum dictam tẽpus, dici non potest, concessionem perpetuam pro faluis 17. quolibet anno fuiffe vtilem Ecclefie: præfertim cum ipfi Iardinis in facto proprio † non poffent prætendere & ignorantiam, vt bene deducit Dec. conf. 342. num. 6. & ex dd. iafra fcriptis appareat, falfam fuiffe assertionem æftimatorum dicentium dicta bona non fuiffe locata nifi pro faluis 16. fuper quo fundata fuit dicta confirmatio, nec dici potest, locationes non probare, † verum valorem iuxta textum in l. pretia rerum, ff. ad Falcid. 7. quia ad iftum effectum probandi non euidentem vtilitatem Ecclefie fufficit probare, quod ex locationibus factis de tempore alienationis † Ecclefia plus perciperet: vt per Iaf. conf. 54. 8. num. 4.

num. 4. lib. 1. Dec. d. conf. 142. num. 5. & seq.

Non obstat quod Capitulum de tempore alienationis ex causa permutationis alienaverit octo salmas ex dictis bonis locatis, & consequenter non esse habendam rationem dictarum locationum, quia hoc non obstante adhuc alienatio non est utilis Ecclesie; nam fructus dictarum octo salmarum ascendeant ad 3. vel 4. salmas grani singulo anno. Unde locatio remanebat pro salmis 24. & sic Ecclesia concedendo pro salmis 17. videtur esse in manifesto damno.

Nec dicatur quod sit habenda ratio diminutionis t. sextæ partis, iuxta textum in *authent. perpetuam*, & *authent. qui rem, Cod. de sacros. Eccles.* quia hoc non procedit quando innemittitur alius qui velit plus dare, t. vt in casu isto: Nam Canonicus Triumphus obtulit salmas 24. vt bene per Bart. d. *authent. qui rem, n. 6.* & quando alius offert plus dare, debet Prelatus t. illi concedere: aliàs alienatio est nulla, Abb. in ead. *authent. num. 4. de reb. Eccles. non alien.* & in omnem centum detracta etiam sexta parte adhuc alienatio non est utilis.

Minus obstat quod debebat fieri diminutio propter remissiones, quæ solent fieri in Concessionibus ad longum tempus, quia cum hæc remissio correspondeat fructibus t. semper sit remissio, etiam in locationibus ad longum tempus de communi per Boss. in *pract. crimin. de remiss. merced. num. 14.* Clar. §. *emphyt. quest. 8. num. 6. & 7.*

Neque in casu est habenda ratio melioramentorum faciendorum per Iardinos, quia cum alienatio sit perpetua durante linea masculina parum utilitatis t. consequitur Ecclesia ex dictis melioramentis, vt considerat Dec. d. *conf. 142. num. 5.* & fuit dictum in illa Bononiensi. Sancti Appolinaris, coram R. P. D. meo Cantio de mense Aprilis 1582.

Nec testes postea examinati aliquod releuans concludunt, quia deponunt quod bona, de quibus agitur, essent in malo statu, non tamen in totum erant sterilia: sed locabantur, & Ecclesia percipiebat fructus maiores, quam percipiet ex concessione in perpetuum.

Quod autem in casu isto requiratur probatio, quod Ecclesia fuerit euuissime t. læsa, ad hoc vt ei competat restitutio in integrum, ad tradita per Ias. d. *conf. 54. num. 4. lib. 1.* Cornejo *conf. 18. num. 52. lib. 2.* non applicatur, quia hic Ecclesia non agit per viam restitutionis in integrum, sed dictam alienationem fuisse nullam, quia non fuit iustificata causa euidentis utilitatis.

Ex quibus omnibus conclusum fuit concessionem in *emphyt.* & illius confirmationem fuisse nullam & inualidam, & consequenter sententiam extra Rotam latam, quæ confirmat locationem esse notorie iniustam.

DECISIO III.

R. P. D. BVBALO.

Astensis Feudi de Solario,
Veneris 27. Aprilis 1584.

SVMMARIVM.

1 Feudalia presumuntur bona possessa per Vas-

fallum intra fines Castri. Allegans probare tenetur contra agentem in remedio, l. fin. de edi. & Diu. Adr. tollen. n. 3.

2 Inuestitus possidens ex titulo Inuestitura possidere presumitur.

4 Bona in dubio allodialia presumuntur. Expressio generalis bonorum in Inuestitura non inducit presumptionem feudalitatis, num. 5.

Amplia, vt num. 6.

7 Feudale presumitur, quidquid est intra fines feudi.

Contra, num. 8.

9 Feudalis res presumitur, quando possidetur iure feudi.

Contra, num. 10.

Concorda, vt num. 11.

Illustris quondam Anton. de Solario, Dominus Castri Gouoni, in certis possessionibus, quas in Feudum obtinebat ab Ecclesia Astensi, in suo vltimo Testamento, instituerat heredem vniuersalem D. Thomam suum filium in omnibus suis bonis; alterum verò filium D. Iacobum in re certa, particularem heredem instituerat, qui prætendens in bonis feudalibus pro dimidia succedere vigore antiquarum Inuestiturarum, statim defuncto Patre, accepit possessionem dicti castri, cum suis pertinentiis, necnon quinque prædiorum, seu Mansiarum nuncupatarum, existentium in territorio dicti castri pro dimidia. Unde introducto iudicio possessorio vigore, l. fin. Cod. de Edi. D. Andr. tollen. ad instantiam dicti Thomæ, cum iam resolutum fuerit, coram Illustrissimo D. Cardinali Lancelloto tunc Auditore, D. Ioannem Iacobum esse legitimum contradicentem quoad bona feudalia comprehensa in Inuestitura, quoniam, quoad castrum, & illius Iurisdictionem, non controversabatur, cum essent feudalit. Super qua differentia, dato particulari dubio Informan. pro dicto Iacobo, plura deducebant, ad ostendendum, quod onus probandi huiusmodi bona esse allodialia, & non comprehensa in Inuestituris incumberet D. Thomæ: Nam cum Inuestituræ sine prægnantissimæ, nempe cum terris, pratis, herbis, possessionibus, nemoribus, vineis, &c. & cum omnibus iuribus, & aliis pertinentiis, ad ipsius partem spectantibus, &c. & bona t. sint in territorio dicti castri, & possessa olim per dictum Antonium inuestitum, & nunc per dictum Iacobum, videbatur omnibus istis concurrentibus satis præsumi dicta bona esse feudalit. donec contrarium probetur, vt per Dec. *conf. 517. num. 9. Patil. conf. 27. num. 14. lib. 1.* Curt. iun. *conf. 140. num. 10. & seq. & conf. 184. num. 8. in fine, & seq. Ruin. conf. 108. sub n. 22. lib. 2.* Gozadin. *conf. 50. num. 27. vers. ad textum: Aym. conf. 84. num. 9. Alb. conf. 64. num. 28.* quia quando inuestitus t. est in possessione, tunc presumitur possidere ex tit. præambulo Inuestituræ, nisi contrarium probetur, vt bene deducit Ruin. d. *conf. 108. n. 24. lib. 2.* Curt. iun. d. *conf. 184. sub num. 3. vers. & ista distinctio, Natta conf. 460. num. 22. & conf. 506. num. 31. & seq. & conf. 520. num. 5. & seq.*

Accedunt coniecturæ allegatæ, nempe, quod ex istis bonis non solumtur collectæ, sicut de aliis bonis particularium, quo casu præsumuntur feudalit. vt per Natt. d. *conf. 520. num. 10.* & allegatur etiam quedam constitutio antiqua Episcopii Astensis; qua canetur omnia bona, existentia

existentia intra confinia castrorum feudalium, censentur esse feudalialia.

His tamen non obstantibus, conclusum fuit per Dominos onus probandi bona, de quibus agitur, esse feudalialia incumbere D. Ioanni Iacobo, quia cum D. Thomas probauerit omnia requisita ad obtinendum in remedio *l. fin.* nempe testamentum, & possessionem patris possessio D. Iacobi, iuncta cum Inuestitura sibi non suffragatur, nisi etiam clare probet bona possessa esse comprehensa Inuestituris, etenim contra Agentem hoc remedio *l. fin.* non sufficit alle-

3 gare bona esse feudalialia, † nisi hoc concludentur probetur, iuxta textum in *cap. 1. §. inter filiam, & §. defuncto militis, & ibi DD. si de feud. contron.* cum aliis allegatis per Dyn. in *reg. 309. num. 8.* & latè per Cephal. *conf. 387. num. 8. cum seq.* præsertim cum hæres scriptus habeat
4 regulam pro se, quod bona † in dubio præsumuntur allodialia, & non feudalialia, *cap. 1. vbi gloss. 1. de contr. int. mascul. & femin.* vbi Doctores, Alex. *conf. 129. num. 1. lib. 1.* cum similibus, nec placebat Dominis illa opinio, quod ex verbis prægnantibus Inuestituræ, & ex possessione præsumantur esse feudalialia, quia procedere posset, vbi in Inuestitura exprimerentur bona in particulari cum suis finibus, secus si genericè exprimerentur, quia illa expressio † generalis non fundat intentionem, nisi melius probetur, quod bona in particulari sint comprehensa, vt bene in his terminis deducit Brun. *conf. 1. num. 2. & 3. quem sequitur Natta conf. 514. num. 29. cum seq. & conf. 520. n. 1. Aym. conf. 54. sub num. 9. vers. in hoc tamen, & conf. 293. num. 7. Boss. in præf. crim. tit. de Princip. n. 253. in fine, Roland. *conf. 82. num. 10. vbi de commun. & num. 14. & seq. lib. 2. & conf. 98. num. 16. & 25. lib. 3.* vbi allerit contra Albam extare communem Doctorum scholam, & de commun. etiam testatur Decian. *conf. 33. num. 18. lib. 1.* vbi inquit, quod ab ea nemo discrepat, quando
6 insunt intra fines alia bona † ad particulares spectantia, & hoc maximè dicendum est stantibus illis verbis, ad ipsius partes spectantia, vt in his terminis ponderat Aym. *dict. conf. 54. num. 9. in fine, & conf. 293. num. 4. in fine, & num. 5. Roland. d. conf. 82. n. 18. lib. 2.**

Nec obstat, quod in Inuestitura sint expressi
7 fines Castri, & quod quicquid est † intra fines Feudi præsumatur feudale, Ruin. *conf. 26. num. 7. lib. 1.* Curt. iun. *dict. conf. 140. num. 9. & 10. Natta conf. 460. num. 9. & seq. & conf. 506. n. 31. & seq.* quia contraria opinio est verior, & communis est † cum Hostien. in *c. nimis, de iur. iurand.* vt testatur Afflic. in *cap. 1. num. 121. & seq. de contr. int. mascul. & fem.* Bellon. *conf. 10. post num. 111. Afflic. decis. 267. Clar. in §. feudum, 26. & liquet ex traditis à Roland. dict. conf. 98.*

Nec refert, quod D. Iacobus possessor assignat se possidere iure Feudi, † quo casu videtur, quod res præsumatur feudalia, vt per Nattam *conf. 520. num. 6.* quia Natta plera alia requirit, & si starent assertioni illius, qui dicit se possidere iure Feudi, unquam hæres scriptus immitteretur in possessionem, & quod est † contra
10 communem opinionem supra relatum in his terminis immisionis hæres scripti, contra possessorem consultit Roland. *dict. conf. 98. n. 16. lib. 3.* obiectio autem † procederet, si constaret de voluntate Testatoris, quod voluerit possidere huiusmodi bona iure Feudi, vt bene declarat

Brun. *conf. 1. num. 3. in fine.* Coniecturæ supra relatæ non obstant, nam quod hæc bona sint exempta à solutione collectarum, non verificatur in facto, & Constitutio non probat in præiudicium Tertij, præsertim cum in Territorio huius Castri adsint alia bona possessa à particularibus, ex quibus Domini concluderent hæredem scriptum habere intentionem fundatam, & quod D. Ioannes Iacobus concludenter probare teneatur bona, de quibus agitur, esse feudalialia, & comprehensa in Inuestituris: Et ita, &c.

DECISIO IV.

R. P. D.

Astenf. Feudi de Solario,

18. Iunii 1584.

S V M M A R I V M.

- 1 Feudalia quando præsumantur bona, & descripta libro feudalium præsumuntur. num. 13.
- 2 Actor non tenetur probare replicationem, nisi primò exceptionem plene probauerit rem.
- 3 Reus ob incertitudinem non potest cedere in sua exceptione.
- 4 Natta *conf. 506. n. 31. declaratur conf. 460. num. 12. & conf. 520. num. 6. qualiter procedat.*
- 5 Ruin. *conf. 108. num. 24. lib. 3. in quibus terminis procedat, num. 11.*
- 6 Curt. iun. *conf. 184. num. 8. declaratur, & conf. 140. n. 10. reprobat n. 7.*
- 7 Dec. *conf. 517. n. 9. non recipitur.*
- 8 Alba *conf. 64. num. 70. communiter reprobat.*
- 9 Roland. *conf. 46. num. 38. lib. 3. declaratur.*
- 10 Feudalitas coniecturis probatur.
- 11 Confessio Domini probat contra inuestitum.

Proposui dubium super eisdem, & DD. concludunt non esse recedendum à resolutis, nempe onus probandi bona esse feudalialia pertinere ad D. Ioannem Iacobum de Solario, quamvis sit reus, & possessor, & ostendat inuestituram cum clausulis prægnantibus ex deductis in decisione, & placuit DD. distinctio Bell. *conf. 10. num. 14.* quod aut bona fuerint possessa tanquam feudalialia, & tunc præsumuntur feudalialia, & qui dicit esse allodialia tenetur probare, si autem de hoc non constat, tunc præsumuntur allodialia, quem sequitur Bero. *conf. 65. sub num. 157. lib. 1. Clar. in §. feudum, quest. 18. & facit illa ratio, quod vbi actor plene probauit intentionem suam, reus etiam tenetur concludenter probare suam exceptionem quousque actor probauerit suam intentionem, ita nec actor, cuius intentio † est fundata, tenetur aliquid probare ad elidendam exceptionem reus, quousque exceptio sit plene probata, vt bene declarat Egid. *decis. 76. num. 4. & quemadmodum actori non sufficeret hæc probatio; ita nec sufficit reo, quia eadem incertitudo, quæ facit, quod actor † non possit obtinere in sua actione, facit, quod reus non possit obtinere in sua exceptione, Bart. in l. si quis, §. si duobus de adim. leg.**

Neque

Neque obstat consilia allegata pro contraria parte: primò, *conf. Nat. 506. num. 31.* quia loquitur † in casu quando gradatim primogeniti possederunt, & inuestitura erat facta pro primogenitis, nam eo casu cum illa possessio primogeniti sit conformis cum inuestitura, illa bona taliter possessa presumuntur feudalia, & ex titulo præcedenti possessa nisi contrarium probetur, & in illo casu ex qualitate possessionis primogeniti factis constabat illa bona fuisse possessa vti feudalia; nam alias non successisset, & sic intrat distinctio Belli supra relat.

Secundò, non obstat *Ruin. conf. 108. num. 24. lib. 2.* quia ibi aderat confessio authoris, † quod bona erant feudalia, vt liquet ex dictis per cum, *d. num. 24. & 20.*

Tertiò, non obstat *conf. Curt. iun. 84. num. 4.* quia ipse fe fundat in D. Socce. in l. 1. col. 4. de acquir. possess. quod † procedit solum eo casu quando quis est inuestitus de dominio territorij cum ceteris, & determinatis terminis, & consiniibus, vt bene ultra alios allegatos declarat Comen. ad *confuet. Paris. tit. 46. num. 6.* prout etiam † nihil facit idem *Curt. conf. 140. num. 10.* quia non fe fundat in possessione, sed in prægnantia verborum, & in hoc opinio sua non est vera, alias allegatur.

Quartò, allegatur *Dec. conf. 517. num. 9.* sed ipse fundat se in illa presumptione, quod quicquid est † intra fines territorij presumitur feudale, & in hoc non recipitur, vt patet ex allegatis in decisione.

Quintò, non obstat *conf. Albæ 64. num. 70.* quia, dum dicit quod ex possessione declarantur verba generalia † inuestituræ, ad hoc allegat *Curt. iun. dist. conf. 140. num. 10. & Paris. conf. 27. num. 14. lib. 1. d. Doct.* hoc non dicunt, sed bene firman illam conclusionem, quod quando in inuestitura sunt apposita illa verba, cum pertinentiis, &c. omnia presumuntur feudalia, quæ conclusio, vt aliis dictum fuit, communiter reprobat.

Nec etiam obstat *Roland. conf. 46. num. 38. lib. 3.* quia contrarium postea concludit, & ad illud fundamentum, † quod bona possessa per inuestitum presumuntur feudalia, quando inuestitura est cum verbis prægnantibus; respondet ibi in fine, quod non est tutum, & contrarium ipse tenet.

Vltimò, non obstat *Natta conf. 460. num. 12. & conf. 520. num. 6.* quia licet in *conf. 460.* retingat opinionem Doctorum † in *cap. nimis, de iure iurati.* vt loquantur, quando tertij possident bona particularia, non autem quando ipsi inuestiti possident; tamen, quicquid ipse dicat, etiam bona possessa ab inuestitis non presumuntur feudalia, nisi probetur inuestientem possidisse, vel talia bona fuisse possessa vti feudalia, vt bene per *Roland. dist. conf. 46. in fin. lib. 3. & in conf. Nat. 520. num. 6.* plura concurrerant, ex quibus dici poterat constare in illo casu bona esse feudalia.

Referuntur tamen DD. videndi super coniecturis, ex quibus licet probari possit † rem esse feudalem, vt per *Afflic. in cap. 1. num. 287. cum sequentibus, ex quibus caus. feud. amit. Roland. conf. 82. num. 37. lib. 2.* tamen DD. die Mercurij 4. Iulij 1584. dixerunt in casu, de quo agitur, non adesse tales coniecturas, ex quibus dici possit fuisse probatum bona, de quibus agitur, esse feudalia; ex deductis in alia Decisione circumscripta, tamen illa coniectura, quæ

defumitur ex libro Episcopatus, in quo adest constitutio, qua canetur, quòd omnia bona existantia inta confinia castrorum feudalium Ecclesiæ Altensis censentur esse feudalia, qui liber † si producatur in forma probanti, DD. putabant coniecturam hanc esse magni momenti, quia ibi locus reperitur descriptus in libro vbi registrantur feuda, presumitur feudalis. Andr. de Iter. in c. 1. in fin. vers. & ibi Afflic. num. 292. & 295. ex quibus caus. feud. amit. Non obstat, quòd Episcopus Altensis non potuerit ex illa constitutione prædicare primatis personis; quia cum isti DD. de Solatio habeant causam cum Episcopo, confessio cedentis nocet † cessionario, & nocet illi, à quo quis causam habet, *Ruin. conf. 128. num. 6. lib. 2. & conf. 50. num. 13. lib. 1. cum similibus;* productò igitur hoc libro in forma probanti poterit particulariter dubitari an resultet talis coniectura, & concludenter probetur bona, de quibus agitur, esse feudalia, &c.

Et ita, &c.

DECISIO V.

R. P. D. PAMPHILIO.

Regienf. Feudi.

11. Martij 1585.

SVMMARIVM.

- 1 Transuersales descendentes à primo acquirente succedunt in feudo, & n. 3.
- Fallit, vt n. 8.
- 2 Ius accrescendi habet locum in feudis antiquis.
- 4 Remunciatio feudi facta à maioribus non praudivat vocatis.
- Declarat, vt n. 5. & n. 9.
- 6 Feudum si in diuisione totum vni ex fratribus obueniat, eo sine filiis defuncto, non ad Dominum, sed ad comprehensum superstitem, deuoluit.
- Declarat, vt n. 7.

DVbitui, an ex Inuestitura tenore D. Paulus Æmilij succederet in feudo, de quo agitur, & esset inuestiendus, & cum præsupposito, quod sit de descendentiis Francisci primi acquirentis, Domini resolverunt ipsum succedere, & esse inuestiendum, quia sumus in feudo antiquo acquisito, † ab eius Tritaio pro fe, & suis descendentiis; quo casu succedunt etiam transuersales; descendentes tamen à primo inuestito, c. 1. his vero deficient. vbi DD. omnes, de grad. success. in feud. Alex. conf. 164. num. 2. Iaf. conf. 114. num. 2. lib. 1. Dec. conf. 263. col. pen. lib. 2. Paris. conf. 17. num. 6. cum seqq. lib. 1. Clar. in §. feudum, quest. 79. cum aliis adductis per informantes.

Et hoc nullam habet difficultatem, siue dicamus hoc procedere per ius † accrescendi, quod habet locum in feudis antiquis, Bart. in l. si mihi, & distio de verb. oblig. Rip. in l. reconstitutis, num. 161. de leg. 3. fe potius secundum ordinem † successioneis virtute primæ inuestituræ, vt † dicit Bart. conf. 58. num. 3. quem sequitur Bald. in c. 1. de feud. Mart. Alex. in d. l. si mihi, & Tizio, sub num. 15. & in conf. 71. n. 5. vbi de communi, lib. 5. Curt. iun. de feud. in 2. part. n. 674. Dec.

Dec. conf. 263. sub n. 2. Clar. in §. feud. quest. 77. & Ferret. conf. 103. sub num. 4. & consil. 356. num. 1. & 2. ubi alios latè adducit.

Neque illi obstat cessione ad favorem Iulij per eius prædecessores factas; tùm quia non præiudicant, cum simus in feudo antiquo, † & Paulus Æmilius non veniat ex persona illorum, qui renunciatur, sed iure proprio, tanquam vocatus in inuestitura, Bart. in l. vi. iusurand. §. si liber. ff. de oper. liber. Bald. in l. qui se patris. C. vñ. liber. Moheb. conf. Dec. 279. cum adductis latè per Rolan. conf. 57. n. 60. lib. 3.

Tum etiam quia quatenus ex illis aliquod præiudicium oriri potuisset, cum sint factæ ad favorem Iulij, quia, & ipse erat de comprehensis in inuestitura eatenus nocent, quatenus fuses perest † aliquis de linea ipsius Iulij; quâ deficiente succedit Paulus Æmilius, non obstantibus renunciationibus: Præpos. in cap. 1. num. 2. post alios, de grad. success. in feud. Bald. in l. 1. in q. 10. ff. de rer. diuis. ubi quod si feudum † aliquod totum vñ ex fratribus obueniat in diuisione, qui postea decedat sine filiis, succedunt alij, neque hoc casu ad Dominum deuoluitur; cuius opinionem communem dicit Aret. in l. qui Rome, §. duo fratres, sub num. 29. de verb. oblig. conf. Ruini 8. sub num. 11. & conf. 11. num. 14. lib. 1. Afflict. post alios, in C. si quis miles, num. 2. cum sequentibus, consil. fin. Loth. Clar. in §. feudum, quest. 77. vers. sed pone maxime, † quia Iulius non fuit inuestitus tanquam de feudo nouo, vt loquitur Alex. in contrarium allegatus conf. 13. lib. 1. quo casu possit adesse difficultas, ex quo feudum videtur assumptisse naturam feudi noui, in quo transuer- sales † non succedunt, Gloss. in cap. si quis miles consil. feud. Lothar. sed tanquam de feudo, antiquo anito, & paterno, quo casu retinet naturam feudi antiqui, ita quod deficiente linea illius ad cuius favorem fuit facta cessio † agnatus etiam transuersalis, nonobstantibus renunciationibus succedit, vt declarat Præpos. & Alciat. vterque sub num. 4. Afflict. num. 24. in c. 1. consil. de feud. Lothar. & ex his fuit conclusum pro Paulo Æmilio, non obstantibus in contrarium allegatis, quæ ex supradictis tolluntur.

Et ita, &c.

DECISIO VI.

R. P. D. ORANO.

Bononiensis Emphyteusis.

16. Iunii 1589.

SVMMARIVM.

1 Emphyteusis Ecclesiastica concessa pro hereditibus & successoribus ad descendentes restringitur: Etiam feminas, n. 2.

2 Ecclesiastica clausula, quibus dederit, venit in restitutione fideicommissi, n. 10.

3 Heredis appellatione in emphyteusi venit etiam femina.

4 Clausula, in perpetuum, facit emphyteusim ad extraneos transitoriam: ad habendum, &c. idem importat, quod clausula, (quibus dederit), n. 5.

Quibus dederit, in emphyteusi Ecclesiastica extraneos comprehendit, n. 6.

Maximè si ponatur in dispositiua, num. 7.

8 Distio, placuerit, iuncta cum distione vniuersali, quidquid, in clausula, ad habendum, &c. facit emphyteusim Ecclesiasticam ad extraneos transitoriam.

9 Observantia multum operatur circa transmissibilitatem emphyteusi in extraneos.

11 Osase. decil. 164. num. 4. in quibus terminis procedat.

12 Inuestitura de facto obienta non suffragatur.

Facta in perpetuum, & ad renouandum de 29. annis, in 29. annos, renouationem pro substantia non requirit, sed tantum ad probationem, n. 13.

Canonici Sancti Columbani ciuitatis Bononiæ bona, de quibus agitur, in emphyteusim perpetuam, cum pacto de 29. in 29. annos renouandi q. Domino Thome de Scappis, pro se ac suis hæredibus & successoribus ad habendum, & quidquid sibi & Incessoribus perpetuò placuerit, faciendum concesserunt.

Defuncto Thoma, relictis Gaspare & Domitilla filiis, Gaspar vltimus eius hæres, orbatas filiis sibi hæredes suscipit DD. Euangelistam & Scappam de Scappis: ipsique quodcumque sine filiis & descenditibus masculis decedentibus, substituit DD. Aloysium & Martinum de Scappis, ac eorum filios & descendentes in infinitum: ab Euangelista verò & Scappo nondum exactis 29. annis obienta noua inuestitura cum iisdem pactis, de quibus supra, cum ipsi in facta concessissent, Canonici præterdere ceperunt bona fuisse deuoluta: ac propterea requisiti à Domina Domitilla, pro se, suisque filiis concesserunt; quæ causam dedit dubio, an bona huiusmodi dici possent spectare ad Dominam Domitillam, & Dominis visum fuit respondere negatiue.

Quia licet emphyteusis Ecclesiastica † concessa pro se hæredibus & successoribus, intelligitur de successoribus sanguinis: Imo. in l. quibus, ff. de verb. oblig. quem sequitur Curt. sen. conf. 82. num. 6. Dec. conf. 171. num. 1. Ripa in l. ex facto, §. requisita, num. 15. ff. ad Trebell. comprehendatque etiam † feminas, §. emphyteusis, 2. authent. de non alienan. Ancharan. conf. 433. in princ. Socin. iun. conf. 234. lib. 2. de causa. Bro. in cap. in presentia, num. 40. de probat. ex quo terminus hæres † est communis æquè feminæ, 3. atque masculo: vt per Clar. qui testatur hanc opinionem esse magis receptam, §. emphyteusis, quest. 42. Rim. iun. conf. 44. num. 20. & fuit resolutum in causa Bononiens. de Campensis, & in vna Corinens. bonor. 7. Februar. & 23. Martij 1583. coram R. P. D. Pamphilio: nihilominus, quia in inuestitura concurrunt clausulæ in perpetuum, &c. ad habendum, &c. & quidquid placuerit faciendum, fit transitoria ad hæredes extraneos; per illam enim † denotatur actum fuisse, vt ad Ecclesiam, si pacta seruarentur, nullo tempore rediret, quia hæc est propria significatio dictionis, in perpetuum, authent. de alienat. & emphyt. §. secundo quedam sunt, §. adeo iunctum locationib. Gloss. in ambient. quas ruinas, & in authent. perpetua, Cod. de sacros. Eccles. Socin. conf. 266. num. 37. lib. 2. Per hanc verò idem effectus sequitur, † qui ex clausula, & quibus dederit, Curt. iun. conf. 4. in princ. & conf. 115. num. 34. ubi de comuni, Paris. conf. 27. n. 41. lib. 1. Aym. conf. 256. num. 4. Rolan. conf. 79. num. 2.

num. 2. lib. 1. clausula autem quibus dederit, habet vim † vt comprehendat etiam in materia emphyteusis Ecclesiastica hæredes extraneos: c. 1. cum ibi notatis per Aluar. in feud. per illum textum, *vers. ex quo gloss. si de feud. fuer. controuer.* Clar. §. *emphyt. quest. 28. circa finem.* Et fuit decisiū coram Illustissimo Cardinali Lancellotto, in vna Romana Domus Sancti Eustachij, & in alia Mediolanens. bonor. coram bon. mem. Euba-
7 lo: maximè, quia † fuit posita in parte dispositiua Pedemont. *decis. 164. & dictio placuerit, est*
8 *adiecta dictioni vniuersali* † *quidquid* : Ruin. *conf. 133. num. 3. & seq. vol. 2. Rolan. conf. 34. num. 85. lib. 4.* iuncta etiam obseruantia quæ tolet multum † operari, cum per 30. fere annos Domitilla passā sit, hæc bona per extraneos possideri: Ruin. *conf. 161. num. 33. vol. 1.* ideoque possent dicta bona liberè alienari: Rolan. *conf. 42. num. 13. lib. 1. Zal. in epim. feud. ult. part. num. 25. in fine. Natta conf. 159. n. 12. lib. 1. Cranet. conf. pro genero, num. 292.* Vnde cum Dominus Galpar successerit in dictis bonis, exclusā Domitilla foree, & instituit hæredes suos Dominos Euangelistam, & Scappam, ac deinceps ipsi quodcumque decedentibus substituerit Dominos Aloysium & Marinum, qui hodie ea possident; merito dicendum est ab illis excludi Domitillam.

Nam emphyteusis Ecclesiastica habens clau-
10 solam, & quibus dederit, † venit in restitutione fideicommissi. Alex. in l. si patroni, num. 14. *vers. sed si venimus ad Trebelli.* Ruin. *conf. 161. num. 3. lib. 1.* Clar. §. *emphyteusis, quest. 6. in princ. Mantie, de conest. ult. volunt. lib. 7. tit. 9. num. 5.* & fuit dictum coram R. P. D. meo Pamphilio, in vna Papien. bonorum 13. Maij 1593. licet secus esset, si non esset transitoria ad hæredes extraneos. Bart. in d. l. si patroni, num. 3. Alex. *conf. 91. num. 10. lib. 1.* Mantie, ubi supra, & latissimè fuit discussum in vna Bononiens. de Bolognin. coram Reuerendissimo Domino meo Decano.

Non potest autem obstat, quod Pedemont.
11 † *decis. 164. n. 4.* substituerit clausulam ad habendum, & c. intelligi debere citra præiudicium liberorum.

Quia in suo themate inuestitura fuerat concessa pro filiis masculis, ex quo fit vt clausula, *ad habendum, & c.* non immutauerit claram inuestituram, per quam constabat contrahentes voluisse saluum esse ius liberorum.

Nec releuat quod Domina Domitilla fuit in-
12 uestita, hoc enim verum non est de iure, † sed de facto ex quo bona per obitum Euangeliste non poterant dici deuolutam ad Ecclesiam. Bald. *conf. 225. n. 4. vers. ex quibus, lib. 2.* Dec. *conf. 192. n. 4.* & licet inuestitura ab Euangelista & Scappo ante lapsum tempus 29. annor. fuisse renouata, nihil tamen operari potest ad fauorem Domitille: Nam cum concessio facta esset Thomæ in perpetuum, † vnita fuit locatio in tantum, quod renouatio impetrata per Euangelistam non fuit de substantia, sed seruauit pro facilitati illius probatione, ne temporis cursu eius memoria aliquando periret. Abb. & alij in cap. 1. de pra. Bero. *conf. 116. num. 16. & 187. vol. 1. & conf. seq. num. 8.* & fuit dictum in vna Rauenaten. bonorum 14. Iunij 1593. coram Reuerendissimo D. meo Decano; vt bene etia n declarant hic informantes pro DD. de Scappis.

DECISIO VII.

R. P. D. ORANO.

Romana Domus.

19. Iunij 1589.

SUMMARIVM.

- 1 Dominium Ecclesie in rei vindicatione plene probandum: nec admittitur iuramentum suppletium, n. 2.
- Non probatur concessione, locatione, aut solutione, n. 3.
- Neque aliis imperfectis probationibus, n. 4.
- Ex enunciatiua moderna non probatur, num. 7.
- Locatio tendit ad dimittendum, non probandum dominium.
- Non effectiuata non confert ad probationem domini, n. 6.
- Instrumenta, vt probent dominium requirunt antiquitas; antiqua dicuntur si excedant centum annos, n. 9.
- Relictis narratiua non probat favore Ecclesie, etiam in antiquis.
- Instrumentum loquens de domo sita in loco, ubi adsunt plures non probat.
- Liber priuatus etiam a privilegiato conscriptus pro scribente fidem non facit.
- Maximè si sit mutilus & mancus, n. 13.
- Probationes in suo genere imperfecte iungi nequeunt.

Domini concluduntur; Rectorem Ecclesiæ Sanctæ Agnetis rei vindicatione agente, dominium domus controuersæ, non probasse: cum enim plena † in hoc iudicio requiratur eius probatio, l. in rem, ff. de rei vendicatio. l. 1. C. de alien. mu. caus. fast. Bald. in l. cum in fin. C. de probat. in tantum, quod non admittitur iuramentum † in supplementum. l. si. l. admonendi, num. 112. ff. de iur. iuran. Aym. *conf. 57. num. 13.* neque locationes, concessionis, aut solutiones pro illius † probatione sufficiunt, cap. inter dilectos, prope fin. de fid. instrum. l. ad probationem, C. locati. Alex. in l. rem alienam, in princ. ff. solut. matrim. & conf. 12. num. 4. vol. 4. Ruin. *conf. 47. num. 6. vol. 1.* Calcan. *conf. 32. num. 8.* Boët. *conf. 105. num. 13.* Caputaq. *decis. 180. part. 1.*

Clarum est, quod pro constituenda probatione imperfectæ, † nec per Rectorem adductæ probationes suffragari non possunt. Alex. *conf. 10. cum duobus seqq. lib. 4.* Proinde instrumentum locationis anni 1515, quod † vt alias fuit dictum, non probat dominium, cum locatio † tendat ad dimittendum, non autem ad acquirendum dominium. Bart. in l. legata in mulier. ff. de adim. legat. Barbat. *conf. 3. num. 20. lib. 2.* Curt. iun. *conf. 41. num. 8.* & de illius effectuatione non † constat, c. inter dilectos, ubi post Abb. Felin. de fid. instrum. adinuenire non potest recipere ab instrumentum locationis Anglorum de anno 1514. factio: Nam cum enunciatiua domus sita in regione Pontis in Parochia Sancti Blasij, & illi inter cætera detur pro confine ex parte posteriori siue à retro, domus Sanctæ Agnetis, & domus Hospitalis Sancti Jacobi Hispaniarum: vtique enunciatiua † huiusmodi, 7 nisi sit antiqua, non est alicuius effectus. Pat. *decis.*

- decif. 212. lib. 1. Caputaq. decif. 240. 1. part.*
 8 prout in instrumentis, † vt probent, requirunt:
iuxta gloss. Bald. & Salicet. in l. cum aliquis. C. de iur. deliber. Alex. conf. 75. sub num. 3. lib. 4. quod
 9 dici non potest, † cum non excedat ætatem centum annorum. *Socin. conf. 89. num. 7. vol. 1. Pedem. decif. 171. num. 8. nec coadiuvari potest ex*
 10 *instrumento 1541. in quo rector tunc temporis narrat, quod Petrus Matthæi ad liberandam domum suam prope Ecclesiam Sanctæ Mariæ de Pace, sub proprietate Sanctæ Agnetis, ad respondendum eidem Ecclesiæ, de ducatus 22. emerat censum; de quo in ead. instrumento, quia pro exclusione illius concurrunt iura, quia instrumentum continet narrationem † ipsius Rectoris, quæ etiam si versarentur in antiquis, non probat ad fauorem Ecclesiæ. Aret. in ead. causa, num. 13. de probat. Coffer. conf. 44. num. 6. Corin. conf. 32. num. 3. lib. 2. & conf. 22. num. 9. lib. 3. Socin. conf. 266. n. 1. lib. 2. Achil. decif. 5.*
 11 *de inrepatr. tum quia instrumentum † loquitur de domo ista prope Ecclesiam Pacis, ubi multæ adiant domus longè hæc ei propinquiores: arg. l. duo sunt Titij, de testam. sur. Aym. conf. 114. num. 11. tum etiam, quia facta fuit locatio domus sitæ prope Ecclesiam Sancti Blasij Ant. Italia, ad quartam generationem, cum in illa enunciatur locatio facta domus prope Ecclesiam Pacis eidem Petro Matthæi in perpetuum; minus deseruiant. pro adminiculo partitæ libri Ecclesiæ: nam præterquam quod liber † est primatus, qui non facit fidem pro scribente; etiam si is, qui scripsit, fuisset persona privilegiata, l. exemplo, de probat. Abb. in ead. audientiam, de preser.*
 12 *laborat magna suspitione † cum ex visione sit mutilus & mancus. Roman. conf. 346. num. 14. Aym. conf. 6. num. 8. Deposito autem testis nullus est momenti, cum sit de audita: & vt dicebat Dominus, cum nulla harum probationum,*
 14 *† habeat in se perfectionem in sua specie, impossibile est, quod simul coniungi possint. Bald. in l. si quis, §. 2. num. 3. ff. de eden. Alex. conf. 11. num. 19. lib. 1. & conf. 10. cum duob. seqq. lib. 4. & propterea standum est in resolutis.*

DECISIO VIII.

R. P. D. PAMPHILIO.

Raenatenf. Bonorum.

12. Maij 1590.

SUMMARIVM.

- 1 Caducitas non incurritur nisi Domino volente, multoque minus eo remittente. n. 4.
- 2 Caducitatem incursum tempore prædecessoris successor non declarat. Dominus remittere potest, n. 9.
- 3 Notitia impositionis census super emphyteusi tanquam super re libera in Domino arguitur ex instrumento.
- 6 Caducitatis ex remissione non fit præiudicium Ecclesiæ.
- 7 Aquis in materia caducitatis attenditur.

Circumscriptis pro nunc exceptionibus per informantem per Reuerendissimum Dominum Episcopum, consideratis contra testes DD. de Theodolis, de quibus aliàs agetur: Dominus resolvetur non esse locum devolutioni bonorum,

de quibus agitur, quia cum caducitas † non incuratur, nisi Domino volente, l. 2. ibi: *si Dominus volueris, C. de iur. emphyt.* non potuit Modernus Episcopus declarare caducitatem tempore sui prædecessoris incursum † quam prædecessor suus, non solum, non declaraverat. *Callad. decif. 3. de locat. Ruin. conf. 35. num. 28. lib. 1.* quod eam expresse remiserat, eo quod habens notitiam impositionis census, & quod per talem impositionem factam absque licentia Domini directi bona erant ad ipsum devoluta, non obstante huiusmodi devolutione concessit Domino Ioanni emptori novam inuestituram dictorum bonorum, receptis scutis mille, vt probant testes DD. de Theodolis qui deponunt, quod Episcopus Campegius vidit instrumentum impositionis census, & sic habuit notitiam † quod fuerat impositus super istis bonis tanquam liberis ad l. non est ferendus. ff. de transact. & subiungunt quod Episcopus dixerat, quod quamvis esset incurta caducitas † nihilominus in gratiam Serenissimi Magni Ducis, tunc Cardinalis volebat illam dimittere, *Alex. conf. 113. num. 3. lib. 4. Clar. §. emphyteusis, quest. 10. cum aliis allegatis,* quod quidem facere potuisset † Dominus non dubitabant, ex notatis per Abb. in ead. potuit, num. 15. de locat. Crescent. decif. 145. alia. 2. eod. tit. non obstat, quod impositio census fuit facta super istis bonis, vt propriis DD. de Theodolis: quia ex huiusmodi revissione nullum censetur illatum præiudicium Ecclesiæ † respectu domini directi: ita quod bona penes ipsos liberata remaneant: sed tantum censetur condonata, penna caducitatis, & devolutionis ad l. non omnes. ff. si cert. per. Bart. in l. 1. §. si quis hoc interdicto, in fin. de iur. ad l. que primat. quod & ostendit renovatio inuestituræ postea subsequente, in qua Domini de Theodolis reinvestiuntur de istis bonis tanquam ipsius Ecclesiæ, à qua ipsi illa recognoscunt tanquam emphyteutici cum solutione laudemij; præsertim, quia iste census in maiori parte fuerat redemptus, & pars, quæ remanserat de facili redimi poterat propter pactum de retrouendendo; & sic intrabat acquitas † aliàs considerata per Rotam in causa Romana Casalis Moniliani coram Domino meo Seraph. ex Bart. in conf. 34. lib. 2.

Et ita Dominus resoluerunt, reservata tantum Episcopo facultate discutiendi exceptiones testium, & videndi, an ex quo hodie census non est extinctus in totum, & sic parte non extincta, daret conventio, posset Modernus Episcopus istam caducitatem denno declarare.

DECISIO IX.

R. P. D. PLATTO.

Cesenatenf. Bonorum.

8. Februarij 1591.

SUMMARIVM.

- 1 Conservatores Civitatis tenentur exequi decretum Concilij, cum conditione eidem annexa.
- 2 Clausula, & non alias, facit desicere consensum.
- 3 Alienatio bonorum Vniuersitatis de iure spectat ad Consilium.
- 4 Ratificatio in Vniuersitate, vt inducatur, plura requiruntur.

- 3 *Pœna appositâ in inuestitura in casum contravenientis, non tollit pœnam caducitatis legalem.*
 6 *Alienans emphyteusim cadit tantum à parte alienata.*

num. 125. C. de iur. emphy. Gorad. conf. 86. n. 20. cum aliis relatis per Rodoad. de reb. Eccles. non alien. tit. de caducis. ab alienat. §. emphyteota quod. num. 9. fol. 516.

Ornibus sic stantibus fuit conclusum, non quidem totum tenimentum fuisse deolutorum, sed eam tantum partem, quæ fuit alienata illis de Alticontis, cum præsupposito tamen, quòd Civitas tantum alienationem ratam haberet; reservatūque, vt de alienationibus factis in Potu Celenatico particulariter videatur.

DECISIO X.

R. P. D. ORANO

Senogalensis Bonorum.

2. Iunii 1597.

SUMMARIUM.

- 1 *Clausula, & non aliàs, &c. cum reservatione assensu Domini præservat à caducitate. Contrarium tenentes qualiter intelligendi, num. 2.*
- 3 *Caducitatis in materia pællæ inuestitura attenduntur.*
- 4 *Pællum resolutionum ipso iure rescindit contractum, etiam non secuta revocatione.*
- 5 *Ecclesia aequitate amplecti debet.*
- 6 *Caducitatem ante declaratam, & ante effectum ius Ecclesie deterius, si redemptionis alienata emphyteusis fiat caducitas evitatur.*
- Incursum sub prædecessore successor non declarat, n. 7.*
- 8 *Caducitas ex concessione fructuum emphyteusis non incurritur.*

Dubium erat, an propter alienationes tenimentum sit ad Abbatiæ Classen. devolutum: plures autem alienationes deducebantur, quarum principales prætendebat civitas Cælenæ fuisse de terris sitis extra tenimentum in emphyteusim concessum, quales illæ dicebantur, quæ factæ fuerant in Potu Cælenatico, & has placuit Dominis pro nunc circumferri, ac referari particulariter videndo, quapropter duæ solummodò remanebant alienationes, de quibus in præsentî disputatione esset videndum. Altera facta Marchioni Malatestæ, altera illis de Alticontis, & quod attinet ad alienationem factam Marchioni, Domini sentiebant absque difficultate nullam ex ea causatam fuisse devolutionem: Decretum Concilij factum super huiusmodi alienatione, est factum cum reservatione iurium Abbatiæ, & non aliàs, unde non poterunt Conseruatores † contra formam Decreti simpliciter, & absque aliqua reservatione iuris Abbatiæ devenire ad executionem dicti decreti, *l. si hominem, ff. mand. maxime cum clausula, & non aliàs, faciat † deficere consensum Concilij. Riut. conf. 20. num. 8. & 9 lib. 2. cum aliis allegatis.*

Quo verò ad terras alienatas illis de Alticontis plura proponebantur consideranda: & primò, an alienatio huiusmodi facta à Conseruatoribus potuerit præiudicare Civitati, ita vt caducitati locus fuerit; & visum fuit non potuisse Conseruatores præiudicare, ex quo alienatio † bonorum vniuersitatis de iure communi spectet ad Consilium, seu maiorem eius partem, Bart. in *l. omnes populi, n. 16 ff. de iust. & iur.*

Secunda occurrebat difficultas, an constaret de scientia & ratificatione Consilij generalis stante exemptione Canonis ab anno 1574. citrà, & maxime post litem motam; sed quia ad inducendam scientiam & ratificationem in vniuersitate † plura debent concurrere, quæ diligenter discutienda forent, vt patet ex resolutis coram me in causa Cortonen. bonorum die 18. Martij 1588. & idèò particularem requirunt disputationem; placuit, pro nunc præsupponi verificationem Civitatis, quæ sit præsupposita.

Tertia difficultas, intrabat quæstio, an posset Abbatis agere ad caducitatem stante pæcto in instrumento anni 1573. per quod in euentum contrauentionis appositâ fuerat pœna librarum 1000. sed placuit appositionem istius pœnæ articulum esse referendum ad casum alienationis, † vel saltem non tollere pœnam legis caducitatis, ne alioquin sequatur absurdum, quod liceat Communitati soluta pœna lib. 1000. alienare totum tenimentum, quod est magni valoris.

Quarta succedat inspectio, an ex alienatione istius partis cecidisset Civitas à toto tenimento, qua in re licet multi distinguant inter alienationes factas sub commemoratione directi Domini, & eas, quæ factæ fuerant sine aliquis iuris directi mentione, vt patet ex Doctoribus allegatis per Informantes pro Monasterio; tamen placuit Dominis mitior opinio, vt de iure canonico alienans † cadat tantum à parte alienata, quod placuit, & Gram. decis. 99. & Ia. in *l. fin. Decis. S. R. R. ad l. P. Melium,*

Pretendebatur à Commendatario Monasterio Sancti Laurentij Campi Senogalensis, Dominos Comites Montisneris, aliàs à suo prædecessore de Castro Montisneris cum eius territorio inuestitos, propter assignationem factam certæ partis terrarum dicti territorij D. Francisco Ruuali, per scutis 4504. loco residui dotis, ratione contractus matrimonij cum Domina Elizabetha filia Comitis Herculis sibi debita, & vsusfructus cuiusdam tenetæ nuncupatæ, de Celsia, ad tempus eidem Dominæ Elizabethæ concessi, in commissum cecidisse; prout etiam per sententiam Vicarij Senogalensis obtingit declarari.

Vtrum cum in gradu appellationis causa ad Auditorium Rotæ devenisset, dubitatum fuit coram me, an sententia sit infirmanda, vel potius exequenda, & Domini fuerunt in voto quòd esset infirmanda, quia quamvis concessio Caltri veteris contineret prohibitionem alienationis etiam ex causa dotis, & cum clausula, *salvo iure directi domini*: nihilominus, quia assignatio dictæ quantitatis legitur facta cum clausulis præservatiuis iuris directi domini, nempe *salvis semper, & reservatis iuribus directi domini*; & obtenta illius licentia, nec aliàs, † aliter, nec alio modo succedit communis conclusio, quod stante huiusmodi clausula geminata, nulla per alienationem dicatur per Dominos Comites incurra caducitas; nam cum sit condicionalis, cessantibus conditionibus, habetur pro non facta, & in consequen

consequentiam nullum per eam censetur illatum præiudicium, Bald. in c. 1. §. fin. *vers. sed pone, que fuer. prim. caus. benef. amit.* sequitur Dec. conf. 160. num. 3. & 4. Felin. in c. que in Ecclesiis. num. 118. de consuet. vbi de comuni Clar. §. emphyteusis, q. 8. Roland. conf. §. 1. n. 30. vol. 2. cum aliis per Corbul. de iur. emphyt. tit. de caus. priuat. ob alienat. limit. 37.

Neque ad rem pertinet, quod multi teneant, 2. † non obstante dicta clausula, incurre caducitatem, quia deuentum est ad traditionem possessionis. Bald. in c. Romana, num. 3. *vers. & prædicta faciunt, de elect. Dec. conf. 169. num. 3.* cum allegatis; quia loquuntur in casu quando præseruatum erat ius Domini tantum, hoc est, dictum: *saluo iure directi Domini*, vel quando possessio translata fuit in potentiorum, à quo difficilior sit futura eius recuperatio; aut etiam, quando Castrum munitionum fuit, alienatum sit pro concordia, distinguunt Clar. & Corbul. *suprà citati. Ruin. in c. cum enim, n. 8. de consuet.*

Minus obstat, quod in materia caducitatis 3. † bonorum in emphyteusim, attendi debeant pacta in instrumento inuestiturae apposita, l. 1. & 2. vbi Salicet. notat: *l. fin. num. 20. C. de iur. emphyt. Natta conf. 49. num. 118. & conf. 114. num. 6.* Ideoque caducitati factum locum, cum in casu præsentis non fuerint obseruata pacta de non alienando, nisi præsentem denunciatione: Nam fuit responsum non posse hic considerari aliquam contrauentionem, licet enim sequuta fuerit traditio, clausula *saluo iure Domini*, non facta denunciatione nihil operatur; secus tamen quando adiiciatur, clausula non aliàs aliter, nec alio modo, quia suspendit alienationem, si non sequatur licentia maxime pacto resolutiuo 4. † in euentum non obstante licentia, quia ipso iure resoluitur contractus, etiam absque retardatione. Tiraquel. de retract. conuent. §. 10. gloss. 7. num. 19. & 31.

Quibus accedit, quod ex hac alienatione nullum fuit illatum præiudicium Ecclesiæ cum ante acceptationem deuolutionis bona fuerint redempta: nam negari non potest, quin excusatio intret à pena caducitatis, † saltem ex æquitate canonica, quam Ecclesiæ, quæ est pietatis cultrix, atque non habet locupletari cum aliena iactura, obseruare tenetur: vltimus † ius non est effectum deterius. Ant. de Butt. conf. 37. num. 2. & in c. potius, num. 16. de locat. cum allegatis per Moder. de caus. priuat. ob alienat. limit. 39. num. 2. qui licet requirit celerem redemptionem. Rota nihilominus declarat, hoc intelligendum, 6. si redemptio † fuit ante declaratam caducitatem, & antequam effecta sit deterior Ecclesiæ conditio. *l. ad. l. 2. num. 78. & fuit resolutum coram R. P. D. meo Decano in causa Zanorensi. Castri de mense Decembris 1576. & in Romana. Casalij Muriliani de mense Iulij 1587. & nuper coram R. P. D. meo Pamphilio, in causa Bononiensi. bonorum emphyteuticorum de Rouerellij; & hæc multo magis procedunt, quia præterea caducitas successit tempore prædecessoris, † quæ iuxta *Vulg. decis. 2. & 3. de locat.* non potest declarari à successore, *Surd. conf. 86. num. 10. & seq. lib. 1. Tiraquel. in l. si unquam, §. reuertatur, num. 302. Cod. de renouand. donat. præsertim quia idem prædecessor non solum recuperauit Canones, sed post longam hiemem mediante concordia fecit novam inuestituram cum generali remissione omnium caducitatum.**

Non obstat pactum, per quod cum Domina

Elisabeth fuit contentum, quod non obtenta licentia, posset vti commodò prædij Calarani, & fructibus eius, donec sibi solueretur fors principalis dotis sibi promissæ, quia in conuentione non fuit constitutum ius conuentionis in prædij, sed tantum concessi fructus, † & per hoc non potest considerari incursus alienus caducitatis: Clar. §. feudum, *quest. 3.* cum aliis allegatis, vt aliàs latissime fuit dictum in vna de Theodolis, vbi aderat prohibitio per verba magis enixa & ampla; cum etiam ibi esset prohibita hypotheca, & alienatio, quæcumque (etiam latissime sumpto vocabulo) vltra quod præcessit bonæ memoriæ Cardinalis Urbini, quæ saltem feruit, pro excusatione.

Et ita, &c.

DECISIO XI.

R. P. D. LITTA.

Romana Deuolutionis.

Luna 4. Februarij 1604.

SVMMARIVM.

1. Possessio posterior præsumitur clandestina. Capta Iudicis autoritate dicitur iusta, num. 2.
- Et prius possessorem possessione anteriori, num. 3.
- Declarat, si Index ritè, ac rectè processerit, num. 4.
5. Caducitas ob non solum canonem non incurritur vbi in loco non adest persona, cui soluitur.
- Amplia etiam si adest procurator emphyteuta non notificatus, num. 6.
7. Mora per depositum ante executionem sententiæ factum purgatur pro euitanda caducitatis pena.

FVit resolutum mandatum de manutenendo dandum esse Panzani, eo quia de eorum possessione ante sententiam A. C. non dubitatur, & sic de possessione anteriori illa Comitissæ Alexandri Serbelloni, quæ tanquam recentior † præsumitur clandestina, & vitiosa, *cap. licet causam*, vbi communiter DD. hoc notant, de probat. Bald. in l. Arboribus, §. nam & si agrum, C. de usufructu. latè Curt. ion. conf. 165. n. 3.

Nec obstat, quod ista Comitissæ Alexandri fuerit capta auctore Iudice, quo casu † iusta possessio dicitur, & non clandestina, & vitiosa, *l. iuste possidet, & ibi Bart. ff. de acq. poss. gloss. in cap. presentium, 7. quest. Agid. decis. 106. & eo ipso is*, qui prius possidebat absque alia electione intelligitur priuatus † possessione, quam habebat, & ciuili, & naturali: Angel. in l. qui vinuierat, §. Item cum prator, ff. de acq. poss. Idem clam possidet, §. qui ad mundicius, num. 2. in fin. vbi Roman. num. 3. *vers. Alex. num. 2. in fin. l. fin. num. 20. Cland. Seif. num. 3. ff. eod. tit.*

Quia fuit responsum ita demum iustam reputari possessionem, quam Index † tradit, vbi eam tradendo ritè, ac rectè processerit iustitiam partibus administrando. Rip. in l. naturaliter, §. nihil commune, num. 6. & seq. ff. de acq. poss. Bald. conf. 131. num. 2. lib. 2. & tennit Rota in vna Penner. & Adicem. *beneficij 4. Iulij 1584.*

coram

coram Res. P. Domino Seraphino, quod minime factum fuisse constat hoc in casu, cum quia pro parte DD. de Panzanis non fuerit incurſa aliqua caducitas † ob non solutionem Canonis, quæ non incurritur, ubi in loco, in quo debet fieri solutio, non adest persona legitima, & ipsi emphyteutæ nota, quæ canonem recipiat, Hostiens. in *summa de locat. num. 12. post med. vers. quod si hereditate Domini Jacenti*, Bald. in l. 2. num. 44. *vers. si Dominus, C. de iur. emphyt. cum aliis*, de quibus per Corbul. *de caus. priuat. ob non solut. canon. limit. quest. num. 1. & seq.* qui de vetiori testatur.

Nec facit, quod in Curia esset D. Innocentius Olina Proximior D. Comitibus, quia cum non fuerit saltem ante acceptationem huius præsentæ caducitatis intimatum, † seu aliter notificatum mandatum ipsius Olinae prædictis Panzanis, ut potuerint esse certi solutores personæ legitimæ, perinde est, ac si non fuisset in Curia persona legitima cui solveretur *ad text. in l. quidem tabul. ff. de furt. Cassad. decis. 5. num. 4. in fin. super regula*; maxime verò ad effectum effugiendi penam caducitatis, pro qua evitanda fieri debet omnis interpretatio, tum etiam, quia dato, & non concessio, quod illa reuera incurſa fuisset, potuit verò nihilominus celeri, † & expedita satisfactione purgari, prout factum omnino fuit, mediante deposito, & quidem ante exequutionem sententiæ: *ad text. in cap. porrit, de locat.* cum aliis pluribus de quibus in alia *decis.* alias facta in *una causa Romana Vinæ 22. mensis Iunij 592.* coram bonæ memoriæ tunc D. Orano.

Et ita conclusum fuit, &c.

DECIS. XII.

R. MELICASIA.

Interamnenf. ſucceſſionis Pediluſci.

Veneris 9. Iunii 1606.

SVMMARIVM.

- 1 *Clausula* pro aliis hæredibus, & ſucceſſoribus quibuscunque in perpetuum, efficit feudum ad extraneos tranſitorium.
- 2 *Testari* Vaſſallum poteſt de feudo merè hereditario.
- 3 *Illegitimi* in feudis Eccleſiæ non ſuccedunt. Legitimi hæredes inſtituti ſuccedunt, ut quilibet, num. 1.
- 4 *Legitimatio* non prodeſt ad ſuccedendum in feudis Eccleſiæ: quæ ſit vivente Patre non requirit citationem agnatorum, n. 9. Eſt quædam ſpecies alienationis, n. 12. Declarat, ut num. 13.
- 5 *Bulla* Pij V. de non infeudando declarat.
- 6 *Eſt ſubſtata* quoad ius hereditarium ex *Bulla* Gregorij XII. num. 4.
- 7 *Cauſa* immediata in qualibet diſpoſitione attenditur.
- 8 *Finalis* ex præmio colligitur, n. 8.
- 9 *Præiudicium* eventuale non habetur in conſideratione.
- 10 *Deciſio* Creſcentij 15. Februarij 1601. declaratur.
- 11 *Feuda* tranſitoria in extraneos alodialibus æquiparantur.

Cadunt in commiſſum, & devolvunt, n. 16.

17 *Teſtati in cauſa ſola voluntas* teſtatoris inſpicitur.

Nicolaus PP. V. conceſſit in Vicarium perpetuum Matthæo Poiano, Caſtrum Pediluſci, hiſ verbis: *Pro ſe filiis, nepotibus, pronepotibus, & aliis deſcendentibus Maſculis legitimis, & naturalibus, ſeu legitimis & aliis hæredibus, & ſucceſſoribus quibuscunque in perpetuum, &c.*

Cumque deſcendencia maſculina legitima, & naturalis dicti Matthæi, deſceſſit in Iulio Poiano, qui in vltimo ſuo teſtamento inſtituit hæredem vniuerſalem Iosephum eius filium naturalem, ſed legitimatum per reſcriptum Gregorij XII. orta fuit controuerſia inter Dominos Gabrielem, & fratres de Caſtellis nepotes dicti Iulij ex filia legitima & naturali, & Dominum Iosephum ſuper Caſtro prædicto, & eius pertinentiis, & cum per alias deciſiones in Camera Apoſtolica factas coram Reverendiſſimo Domino meo Creſcendo fuſſet firmatum, quod dictus Dominus Iosephus non poterat in dicto Caſtro ſuccedere tanquam deſcendens, & vocatus ex pacto, & providentia, vigore primæ partis ſupraſcriptæ inueſtituræ, ſuit poſtea dubitatum, an ſaltem poſſet ſuccedere tanquam hæres ſcriptus in teſtamento, vigore ſecundæ partis eiuldem inueſtituræ, in qua Caſtrum conceditur præmiſſis aliquibus præſuppoſitis neceſſariis: an inſtitutio Domini Iosephi ſit valida, ita ut obſtente, vel non obſtente Bullæ de non infeudando in caſa, & ad effectum, de quo agitur, & utraque parte informant Camera vniuermimè reſoluit pro affirmatiua ad fauorem Iosephi, ſcilicet, inſtitutionem illius eſſe validam, neque illi obſtare prædictas Bullas de non infeudando.

Ratio deciſionis fuit, quia in hac ſecunda parte inueſtituræ feudum in deſcendens deſcendentium maſculorum, legitimorum & naturalium ſit hereditarium † & tranſitorium ad quoscunque hæredes, etiam extraneos, ut in indiuiduo de hac eadem inueſtitura fuit alias deciſum in Camera coram Cardinali Pinello tunc eiuldem Camere Clerico, & traditur per Curt. in *conf. 1. col. 1. & per Clar. in 6. ſendum, quest. 9. in princ. vers. hac præmiſſio*; & ideo potuit de eo † teſtari in quæcumque etiam extraneum: Clar. d. 6. *ſendum, quest. 40. vers. ſed quod in materia*: & hoc etiam pro parte DD. de Caſtellis non reuocatur in dubium, ſed dicebatur, quod Iosephus non poterat inſtitui, quia illegitimi † non ſunt a capaces ſucceſſionis in bonis Eccleſiæ propter Bullam Pij V. contra illegitimos, & quod legitimatio † Gregorij ei non ſuffragatur propter Bullam de non infeudando.

Sed Domini cenſuerunt hanc oppoſitionem non obſtare; nam Bulla Pij V. de non infeudandis, & illius declarationes factæ ab Innocentio IX. & Clemente VII. non reſpiciunt perſonas, nec aliquod genus Perſonarum excludunt, ſed tantum reſpiciunt inueſtituras, ne ſcilicet portiganter vel extendantur vltra, quam in eis continentur; & ideo ſi in aliqua inueſtitura eſſent comprehenſæ ſcæminæ, vel aliæ ſimiles perſonæ, non cenſerentur excluſæ per dictas Bullas de non infeudand. ut ex earum lectura apparet: perſona igitur Iosephi illegitimi non excludebatur à dictis Bullis, de non infeudand. ſed ab alia Bulla contra illegitimos, cui in ipſa legitimatioe fuit expreſſè derogatum, & conſequenter quoad dictas

dictas Bullas de non infendandis, hoc solum querendum est, an ipsa legitimatio possit im- portare extensionem vel prorogationem dictæ inuestituræ Nicolai V. in hac causa testati, de qua nunc stricte disputatur, & DD. visum fuit, quod illam minimè importare possit: Nam In- lius vltimus masculus ex dicta descendencia Matthæi iam habebat de inuestitura facultatem testandi de hoc feudo in fauorem cuiuslibet sibi beneuoli, quantumlibet extranei, & idèd legiti- matio Iosephi non tribuit aliquam nouam facul- tatem testandi Iulio, quam prius non haberet; sed solum illum reddidit habilem, vt Iulius illum instituere posset, si vellet, & sic totum hoc pen- debat à mero arbitrio, & à voluntate dicti Iu- lij, & Cameræ Apostolicæ, nihil intererat, an potius eligeret, & institueret vnum, quam alium.

Et hoc comprobatur ex duabus conclusioni- bus iuris, saltem simul iunctis: Altera est, quod in qualibet dispositione attenditur causa imme- diata † & proxima, non mediata & remota, *l. si mulier. & ibi gloss. & DD. ff. rer. amotar. Bald. conf. 25. col. 1. vers. præterea quam a. Fatnen. super regul. de iure quest. non tollen. quest. 3. col. penult. vers. quia de iure est*: Altera verò est, quod præiudicium † euentuale, & occasionale non habetur in consideratione, *l. si luminum, §. fin. cum l. §. ff. de damn. infect. l. 1. §. d. nique, ff. de aquis pluui. arcend. Abb. conf. 84. num. 5. lib. 1. Felin. in c. que in Ecclesiarium, num. 45. vers. 1. declaratur, de constit. & Fatnen. super d. regul. iur. quest. non tollen. eadem quest. 9. in princ. & vers. quid dicendum si legitimatio*. Igitur Ioseph in casu, de quo agitur, non est causa proxima & immediata, cur succedat in isto feudo, nec successio illi provenit ex dicta legitimatione principaliter, sed illa provenit ex testamento patris, & dictum testamentum est causa proxima & immediata, cur succedat in isto feudo, quia si Iulius alium instituisset heredem, vtique Ioseph in isto feudo non successisset, quamvis esset legitimus, vt iam dictum est; ergo legiti- matio Iosephi non potest dici præiudicialis Cameræ Apostolicæ, nec extensiva inuestituræ, ita vt obstat dictæ Bullæ de non infendandis per supra dicta.

Alias infra scripta separentur absurda, vt est illud, quod deducitur per scribentes pro Iose- pho, quod non posset feudatariis concedi dis- pensatio contrahendi matrimonium cum con- sanguineis, quia scilicet ex eo matrimonio posset nasci filius, qui ex testamento vel ab intestato succederet in feudo.

Item non posset contrahi matrimonium cum concubina, ex qua quis antea suscepisset filium, nec per tale matrimonium filius etiam natus legitiuaretur, & redderetur capax successione in feudo; sic non posset Papa facere gratiam de- portatis & similibus incapacibus propter delictum, quia post huiusmodi gratiam possent in- stitui hæres ab aliquo feudatario, & sic de similibus, quæ nemo non videt, quam sint absurda.

Tandem hoc idem comprobatur ex ratione finali dictarum Bullarum de non infendandis, quæ fuit vt bona conferrentur in Dominio 8 Sedis Apostolicæ, vt legitur in proemio † ex quo semper causa finalis colligi solet, *l. fin. & ibi Bart. de heredit. instit. Aym. conf. 245. num. 2. sed in hac legitimatione hæc ratio & alia simi- lis applicari non potest, quia cum Iulius habe-*

ret in facultate testandi de hoc feudo, nil Sedis Apostolicæ intererat, quod potius testaretur in personam vnius, quam alterius; & idèd etiam si Ioseph non fuisset legitimatus, non propterea Sedes Apostolica hoc Caltrum recuperasset, quia vel successissent ab intestato DD. de Cas- tellis, vel ex testamento quilibet alius hæres institutus.

Quod corroboratur ex eo, quod dicunt DD. communiter, quando legitimatus filius † viven- 9 te patre, non sunt citandi agnati, quia non agitur de eorum præiudicio considerabili, quia etiam si ille filius non legitimaretur, non pro- pterea dicti agnati necessario successissent, quia potuissent pater aliis sua bona testamento relinquere; ita dicit Mart. Laud. in tract. de legiti- tim. num. 79. Pæposit. in cap. per venerabilem, ante num. 16. qui fil. sint legit. Covar. in epim. de sponsal. part. 2. cap. 8. num. 7. sic agitur in casu nostro, licet Ioseph non fuisset legitimatus; non propterea Camera successisset in isto feudo, quia Iulius potuisset relinquere cui voluisset ex testa- mento, vel ab intestato, & consequenter non potest dici, quod ipsa legitimatio vllum præiudicium intulerit Sedi Apostolicæ per præ- dicta.

Quibus sic stantibus non obstant contraria, primò non obstat decisio facta † coram Rene- 10 rendissimo Domino meo Crescentio 15. Februa- rij 1601. quia tunc agebatur de prima parte inuestituræ in qua descendentes masculi vocan- tur ex pacto, & providentia: & idèd verè tunc legitimatio Iosephi fuisset, vel potuisset esse præiudicialis Sedi Apostolicæ, quia tunc Ioseph legitimatus potuisset immediate, & sine alio facto hominis succedere in hoc feudo tanquam descendens vocatus in inuestitura, & sic legiti- matio fuisset causa immediata, & proxima suc- cessionis. At in secunda hac parte cessant om- nes istæ rationes, & aliz tunc considerate, quia Ioseph non succedit vt vocatus in inuestitura, nec tanquam descendens à Matthæo, sed succe- dit vt inuestitus, † in testamento Iulij, & tan- 11 quam quilibet, vt vtar verbis Bald. in dict. conf. 246. incip. Principis Archiep. sub num. 5. lib. 1. cuius dicta bene applicantur ad propo- situm nostrum, cum loquatur de simili materia successionis illegitimorum.

Sic etiam non obstat, quod legitimatio † fit 12 quæstam species alienationis ex Dec. conf. 284. sub num. 10. vers. 3. communis opinio, & aliis ci- tatis, quia hoc procedit, quando agitur de legiti- mando filio post mortem patris in præiudicium † consanguineorum qui iam successerunt, prout 13 in his terminis loquuntur Doctores: in casu au- tem nostro non tollitur aliquod ius quæsitum Cameræ, nec querendum, vt supra firmatum est: & idèd hæc appositio bene procederet, si ageretur de successione ex pacto, & provi- dentia.

Nec obstat, quod Bulla Pij V. contra illegiti- mos sustulit etiam ius successionis hereditaria- rum, quia dicta Bulla est sublata per expressam derogationem illius factam à Gregorio XIII. & ista derogatio in casu, & ad effectum, de quo agitur, non prorogat inuestituram, nec vllum præiudicium affert Cameræ Apostolicæ, vt su- 14 pra firmatum est.

Nec valet argumentum ex aduerso factum, quod si Ioseph est exclusus † à prima parte 14 inuestituræ, censetur etiam exclusus à secunda parte, quia in prima parte vocantur descenden-

tes ex pacto, & prouidentia, & sic interest Sedis Apostolicæ, ne inuestitura extendatur ad descendentes exclusos: In secunda autem parte non habetur vlla ratio descendendum, sed quilibet potest succedere, non tanquam vocatus in inuestitura, sed tanquam institutus in testamento, vel alias ex dispositione feudatarii, sicuti in

- 15 alius bonis allodialibus, quibus huiusmodi feuda æquiparantur, & ideo in hac secunda parte non potest considerari aliqua extensio inuestituræ, nec aliquod præiudicium Sedis Apostolicæ, ut sæpe dictum est.

Sic etiam non obstat, quod & feuda merè hæreditaria, & transitoria ad quoscumque hæ-

- 16 redes extraneos, possint aperiri Sedi Apostolicæ ob canonem non solum, vel ob defectum descendendum vsque ad 7. gradum, vel alia simili causa, quia ita possunt aperiri ex vna persona siue ex alia; & ideo nihil interesse potest Cameræ Apostolicæ, quod feudum sit potius penes vnum, quam penes alium, quia non propterea ei tollitur in quodlibet ei competens ad caducitatem ratione directi domini, & quoad descendentes vltra gradum omnis responsionibus, quæ dabantur ab aliquibus ex Dominis sufficit respondere, quod hæc non applicatur causæ testati, de quo nunc strictè disputatur, quia in causa

- 17 testati non consideratur an adint descendens vel agnati intra hunc, vel illum gradum; sed solum consideratur voluntas testatoris etiam erga extraneos, §. si disponas, auth. de mpt. cum concordant.

Sic etiam ex supradictis remanent subiecta cætera omnia in contrarium adducta.

Et ita decilum.

DECISIO XIII.

R. P. D. LANCELOTTO.

Romana prætensæ Deuolutionis,

4. Maij 1607.

SVMMARIVM.

- 1 Caducitas est pœna.
Vt eniteatur fieri debet interpretatio, n. 16.
Ex sequeſtro censetur remissa, n. 20.
Ex qualibet causa eniteatur, n. 23.
- 2 Creditor exigens partem crediti penam exigit.
- 3 Emphyteuta soluens partem canonis excusatur in locum à caducitate.
Eoque magis si est pauper, n. 4.
Recusante Ecclesiæ recipere canonem deponendo præsumitur à caducitate, n. 5.
Solvens exactori excusatur à caducitate, num. 7.
Solvit quid minimum in recognitionem domini, num. 10.
Ob sequeſtrum excusatur, si non soluit canones, num. 21.
- 6 Protestatio cum receptione canonis dicitur contraria factio, & non suffragatur.
- 8 Syndicum Ecclesiæ recipiens partem canonis, præiudicat Ecclesiæ in pena caducitatis.
- 9 Locatio, non emphyteusis dicitur quando canon correspondet fructibus, & n. 11.

Quoad penam caducitatis non acquiritur emphyteusi, n. 12. & n. 14. & n. 18.

13 Pensio quando fructibus correspondet.

15 Caducitatem non adesse in dubio pronuntiandum.

17 Verba, pro canonibus, sunt ambigua, etiam ad locationem.

Contrahentium non mutans naturam contractus, num. 19.

22 Sequeſtrum impedit executionem Cameralis obligationis.

PRO Ascanio de Palleariis DD. resoluunt contra Ecclesiam Sancti Theodori non esse deuolutas domos, de quibus agitur ob non solum canonem, ex pluribus.

Primo, quia caducitas pœna est: Barbat. 1. cons. 46. num. 16. lib. 1. Alex. in l. qui insulam, ff. de verb. obl. & Ecclesia recipiendo partem canonis prohibetur petere caducitatem; nam creditor recipiens partem debiti prohibetur pœnam exigere; text. in cap. suum, de penis, & emphyteuta soluens partem canonis excusatur in totum à caducitate. Guido Pap. decis. 174. in princ. num. 1. maxime quando propter paupertatem non potest soluere canonem, quia tunc emphyteuta excusatur in totum, & non cadit à iure suo si partem soluit, dummodo sit paratus integrè soluere: Specul. tit. de emphyt. §. nunc aliqua, vers. 29. n. 40. in fine.

Quod si voluerit soluere pensionem anni præteriti, quam soluere tenetur, Ecclesia verò non vult illum recipere, tunc emphyteuta debet pensionem ei coram testibus offerre, & si recipere noluerit, tunc demum debet consignare, & in Aede Sacra deponere, per text. in l. 2. C. de iur. emphyt. & in l. creditor, C. de pignor. & in l. si te, C. de pass. in emphyt. & vendit. & hoc videtur sufficere ne deinceps expelli possit emphyteuta quamvis biennium, & amplius sit elapsum, text. in l. si ideo, §. final. & in l. si dictum, §. penult. ff. de euct. l. Celsus, §. 1. ff. de arbit. l. si per re, C. de usur. latè Speculat. tit. de emphyt. §. nunc aliqua, vers. 34. n. 45.

Non obstat quod Ecclesia fuerit protestata recipere canones sine præiudicio deuolutionis, atque saluà actione proced. ad deuolutionem, quia huiusmodi protestatio non est contraria factio, & ideo ea non suffragatur Ecclesiæ: cap. m. ferratim de cor. cap. sollicitud. de appell. l. cum plures, §. locator erci, de locat. Cy. in l. 2. n. 5. & Salicet. num. 14. de iur. emphyt. Cardin. in cap. potuit, num. 15. vers. vigesimo quinto quer. Ant. de Butr. ibi, num. 19. & Imol. n. 37. de locat.

Et emphyteuta quando soluit exactori, vel ei qui se gerebat pro exactore: Dec. cons. 650. num. 1. & sequent. lib. 2. nam tunc illa solutio est tantæ efficaciz, quod propter bonam fidem excusat emphyteutam à caducitate: Guid. Pap. decis. 173. num. 3. & Prælati Syndicus, vel Oeconomus, si recipit partem Canonis, præiudicat Ecclesiæ in pœna commissæ: Speculat. de locat. & emphyt. & ibi Bald. vers. item Prælati Syndicus, vel Oeconomus.

Secundo, quia non sumus in Emphyteusi, sed in locatione, ex quo magna est pensio, & 9 correspondet fructibus: Rota decis. 89. part. 3. diuers. & contractus non sonat in emphyteusi, pro qua soluitur quid minimum in recognitionem Domini, vt fuit decilum in Romana Casalis Masiliani 19. Iunij 1584. coram Seraph. sed sonat in locatione, ex qua magna est pensio, &

- 11 † & correspondet fructibus : Rota *decif.* 164. *part. 1. diuers.* His stantibus, Ascanius non incurrit in caducitate si cessauit soluere canonem,
 12 quia locatio quoad penam caducitatis † non æquiparatur emphyteusi : *Ruin. conf.* 60. *num.* 5. & *segg. lib. 1.* & fuit dictum in *Romana Casalium* 20. *Febr.* 1576. *coram Seraph.*

Uterius patet, quod fructus domorum ascendunt ad scuta 200. & de canone soluantur scuta 140. & pro Ascanio scuta 60. quæ remanent partim expenduntur in reaptando domos, quæ indigent continuis reaptationibus, cum sint domus antiquissimæ, & partim ex dictis scutis 60. non habentur ab Ascanio, quando domus restant vacuæ, & non locantur; & quod peius est Inquilini nolunt illas inhabitare, nisi diminuiscent pensiones, ex quo domus sunt priuata luminibus, & fenestris ob fabricam de rusticis, & sunt domus valde obsecuræ, & sic defalcatis defalcandis, & consideratis omnibus prædictis rationibus, certum, & indubitatum est, quod pensio est magna, & correspondet fructibus,

- 13 † quia tantum soluitur de canone, quantum percipitur de fructu domorum, & soluitur canon ad æquivalentiam fructuum : *Put. conf.* 161. *num.* 22. & 23. *lib. 1.* & propterea Ascanius ex-
 14 cusetur à deuolutione, si cessauit soluere canonem : *Iul. Clar. in §. emphyteusi, quest.* 8. *n. 7. in fin. vers. nisi tamen, vbi & num.* 6. *in fin.* dicit
 15 quod semper Index † debet inclinare pro non caducitate, quia poena est : *Parif. conf.* 89. *n. 38. lib. 2.* Crauet. de *antiq. tempore in 4. part. in princ. num.* 152. & interpretatio semper est facienda
 16 † pro non caducitate, ut euitetur à poena : *Surd. conf.* 86. *n. 21. & seg. lib. 1.*

Nam licet in inuestitura dicatur, quod scuta 140. soluantur pro canone, seu responsione domorum, tamen ex hoc non sequitur contractum esse emphyteuticum; hæc autem verba,

- 17 † pro canone, seu responsione domorum, sunt ambigua, & possunt intelligi ex causa locationis: unde si non apparet quod Ascanius sit emphyteuta, id est, quod ipse soluat pro emphyteusi, quid minimum in recognitione Domini; DD. *in l. 2. C. de rescin. vendit.* Ioan. Andreas *in addit. ad Specul. de emph. & vendit. ff. tuendum, & de locat. & condact. in §. 6. vers. 4. Alex. conf.* 112. *vers. 2. principaliter, lib. 1.* dictus Ascanius non
 18 soluendo canonem iure suo † priuari non debet, quia locatio magis intelligitur, quam emphyteusis : *Alberic. in l. 2. num.* 13. *vers. quid de quest. à me quest. C. de iure emphy. & lal. ibi, num.* 24. & 164. *cum sequent. eod. tit.* Socin. *sen. conf.* 167. *num.* 6. *vers. quinimo, lib. 2.* Roman. *conf.* 42. *num.* 7. & *conf.* 160. *num.* 5. & 6. *in fine, lib. 1.* & *Crescent. decif.* 242. *alias 3. de præsumpt.*

Non obstat quod emphyteuticus contractus dicitur, quando ita à contrahentibus appellatur, quia, vt inquit Bald. *in l. 2. C. commodat.* verba † potius delerunt naturæ contractus, quam natura verbis; & per consequens fuit dictum, quod quamuis contrahentes appellent emphyteusum, non per hoc mutant naturam contractus : *Dec. conf.* 164. *num.* 3. *lib. 1.* quia indicamus contractus secundum naturam, & effectum, & non secundum verba, quæ improptèr sæpius à contrahentibus ponuntur, per text. *in l. insulam, ff. de præscript. verb. & in l. ob. C. locat. & cap. constitutus, de Religiosis domibus.*

Tertio, quia caducitas, quamuis effect com-

missa, prout prætendebatur; tamen DD. temerunt non esse locum deuolutioni, quia Ecclesia citando Inquilinos Ascanij ad soluendum pensionem, & ad consignandum, & consignari videndo, & vigore sequestri † recipiendo canones, tam pro tempore præterito, quam futuro decursos, & decurrendos, Ecclesia caducitatem commissam semper intelligitur remittere, durante sequestro, quia si Ecclesia nolit ei, qui in solutione cassauit, rem auferre, sed velit solummodo exigere pensiones, est electio ipsius Ecclesiæ in hoc casu, vt velit emphyteutam expellere, an verò pensionem recipere, vt *in §. si verò, etiam in auth. de non alienand. aut permittendis rebus Ecclesiæ. Speculat. in tit. de emphy. §. nunc aliqua, vers. 13. n. 22.*

Sed emphyteuta tanquam impeditus percipere fructus stante sequestro † nunquam cadit à iure suo ob non solum canonem, quia sequestrum affert ei magnum impedimentum. DD. *in l. si fideiussor, §. si satisfactum, ff. qui satisfacti cogantur*, quod l. Ecclesia possidet rem, ex qua sequestrauit fructus, vt sibi satisfaceret de canone, tunc emphyteuta excusatur à caducitate, si non soluit canonem, quia Ecclesia non debet rem possidere, id est, percipere fructus, Bald. *conf.* 180. *in fin. lib. 5.*

Accedit etiam quod Index ad instantiam Ecclesiæ, quæ sit creditorie emphyteutæ pecunias debitas, & contingat debitari, an ipse emphyteuta tali sequestro impeditus, si non soluit in tempore conuento sit excusandus, & consequenter debeat excusatio obligationis Cameralis † retardari donec creditrix Ecclesia faciat impedimentum remouere. Et DD. dixerunt, quod retardatur excusatio obligationis Cameralis pro vtendo iure, per text. *in l. fra. & ibi* notant DD. *ff. de legat. concess. & per ea* quæ ad idem propositum Ioan. Franc. Curt. *in tract. sequestr. quest.* 16. & Halles *de oblig. Camer. quest.* 19. *num.* 3. & 4. ètque sententia impedimentorum vniuersalis. Secundo, quod iusta causa impeditus non incurrat penam, nec peritium, l. ultima, *ff. qui satisfacti cogantur.* Bart. *in l. amplius non peti ff. rem rat. hab. & Hall. de obligat. Cameral. in dist. quest.* 19. *num.* 4. & inter alias exceptiones, quæ opponuntur contra obligationem in forma Cameræ, est illa sequestr. quæ vt *supra* per Halles *in dist. quest.* 19. retardat illius executionem, & post eum Caroc. *de sequestr. part. 3. gloss. 1. o. n. 1.* & fuit dictum in *Romana Damnorum, & interesse 4. Maij 1590. coram Seraph.*

Et sequestrum nomine Ecclesiæ factum à Procuratore præindicat Ecclesiæ quoad caducitatem, quia quælibet causa † etiam colorata excusat emphyteutam à poena, vt *Iul. Clar. in §. emphy. quest. 8. vers. sed quid si emphyteuta, & idem dicit infra lib. 5. in §. final. quest. 60. vers. & generaliter*; & ad effectum euitandi deuolutionem, quælibet causa etiam iniusta excusat à poena. *Dec. conf.* 650. *num.* 13. *lib. 5.* per text. *in l. igitur, ff. de liber. caus. & gloss. in l. plagia, in gloss. fin. vbi Angel. C. ad l. Flavianum de Plagiis*, & notat Bart. *in l. 1. in fin. de Albegeis*, & Bald. *in l. 1. C. vbi caut. stat. Bero. conf.* 98. *num.* 20. *lib. 1.* Buratt. *conf.* 253. *n. 57. lib. 1.*

Quinimo neque reuocato sequestro contra quod cadat à iure suo emphyteuta ob non solum Canonem si propter pauperatatem † Emphyteuta non potest soluere Canonem quia hoc

est legitimum impedimentum: Bald. in cap. querelam fin. fin. de iure iurand. Rom. & Socin. in quod re, col. penult. num. 37. in §. limitat. ff. si cert. per. & plenit. l. in l. 2. Cod. de iur. Emphyt. quest. 16. in 2. limit. num. 55. licet dicat non esse sine dubio tamen ad euitandam poenam, admittit Roman. in l. fraudat. ff. de publican. & vestigalibus, & in terminis Marfil. in rubr. ff. de fideiusoribus, num. 153. ubi dicit quod impossibilitas excusat emphyteutam qui non potest soluere Canonem, propter paupertatem ut non cadat ad iure suo, & idem dicit Aut. Butr. in cap. significanti, col. 1. de pignor.

Ne dum impossibilitas, sed etiam difficultas quæ excusat t ab obligatione, & in consequentiam difficultas excusat a poena Bart. in l. quod re, ff. si cert. per. & ibi alij posterum Bald. in l. si pater, Cod. de locat. & Dyn. in l. vehementer, ff. ad leg. Rodia. l. act. & in l. 2. ff. si quis caus. & in l. capitulum, §. cum quis, ff. de verb. obligat. excusat t etiam difficultas a peritio cap. breue de iure iurand. Bart. in l. Labeo, in fine, ff. eod. tit. & Gloss. in 2. quest. 2. cap. Beatus, & in cap. Odoard. de solut. Bald. in l. acceptant. C. de usur. in quest. 24. in l. final. Cod. de non numerata pecunia.

Et ita fuit resolutum ad favorem Ascanij reformato iure agendi Ecclesie S. Theodori imperitum pro pensionibus descensis si quæ fuissent, pœnitus exclusa omni caducitate, seu devolutione, &c.

DECIS. XIV.

R. P. D. DVNOZET.

Romana Domorum

Veneris 21. Aprilis 1617.

SUMMARIUM.

- 1 Inuestitura tenor est attendendus.
- 2 Conditio, si sine filiis, purificata non dicitur, dum supersit filius.
- 3 Rota decis. 575. part. 1. divers. 579. coram Seraph. & Cald. de emphyt. lib. 3. c. 6. n. 1. declarat.
- 4 Inuestitura subsequens a prima recipit declarationem.
- 5 Declarat. num. 5. & 6.
- 6 Relatio intelligitur præter quam quoad expressè mutata.
- 7 Concessio una emphyteusis servit pro declaratione alterius.
- 8 Beneplacitum, & villitas ex lapsu triginta annorum cum observantia præsumuntur.

Domini dixerunt sententiam extra Rotam latam esse confirmandam quoad domum a Canonicis, & Capitulo Sancti Laurentij in Damaso concessam Bernardino de anno 1528. quo verò ad aliam concessam Alexandro Deto, de anno 1534. esse renocandam.

Ratio Domiuorum quoad primam Domum fuit, quia ipsi solo Bernardino fuit data facultas nominandi in euentum, in quem ipse filius caderet, non autem nominato a Bernardino, seu Descendentibus ab ipso: Idem cum Domus pervenerit ad Bonifacium eius filium, & Andreas non descendat ad Bonifacio nominante ex linea Decis. S. R. R. ad I. P. Melium,

masculina, ut inuestitura desiderat, non venit admittendus; quia repugnat inuestituræ t tenor, i qui in hac materia attendi debet: cap. 1. de duobus fratrib. Rolan. conf. 60. num. 14. lib. 1. & alij cumlati per Card. Mant. de iacit. lib. 23. tit. 19. num. 1. & seq. & maxime, quia conditio nominationi appolita, si sine filiis t Bernardino decesserit, non fuit purificata, cum ipse reliquerit Bonifacium filium ad l. si legatum purè t. ff. de adm. legat. l. aliquando ff. de condit. & demonstr. l. quod purè, ff. quando diu legat. Surd. decis. 66. num. 15.

Nec visum fuit innari posse Andream ex traditis in decis. divers. t 575. part. 1. Seraph. decis. 579. tom. 1. Bald. de emphyt. lib. 3. c. 6. num. 1. Nam illorum dicta procedere possunt in casibus, in quibus præsumptio locum habere potest, non autem in casu, de quo agitur, in quo facultas nominandi fuit ipsi soli Bernardino data, quando filios non habuisset, & tamen illos reliquisse non dubitatur.

Quo verò ad aliam Domum Domini moti fuerunt ea ratione, quia illa reperitur concessa Alexandro ad tertiam generationem, & postea de anno 1545. ab hærede Alexandri fuit celsa Bonifacio de Capitulo consensu, cum expressa conventionē a Capitulo adiecta, t quo ille esset secunda generatio, seu nominatio, unde ipse potuit nominare Andream vigore concessionis factæ Alexandro ex eadem ratione superius adducta pro Capitulo, quod inuestituræ tenor attendendus sit.

Et licet pro parte Capituli diceretur inuestituram prædictam declarandam esse a prima facta dicto Bernardino, de anno 1532. in qua facultas nominandi legitur data Bernardino iisdem modis quibus prima t domus: ex cumulat per Menoch. conf. 1. n. 124. Mantie. de iacit. lib. 22. tit. 34. num. 35. & seq. Surd. conf. 573. n. 24. & 25. lib. 4. Tamen Domini animadvertunt Bernardino remisisse domum in manibus Capituli, per quam renunciationem resoluta fuit illa concessio, & dum fuit Domus data Alexandro cum pactorum mutatione tanquam non concessio, t non recipit a prima aliquam interpretationem, sed illius tenor ad vnguem attendendus est, ut ex l. conf. 24. num. 19. respondit Bero. conf. 71. num. 44. vers. sed quando, lib. 1. Cephal. conf. 27. num. 3. Mantie. de iacit. lib. 23. tit. 21. num. 16. Crauet. respons. pro gener. num. 327. n. 13. vers. nec ultimo loco, Surd. conf. 440. n. 44. vers. sollicitur ergo, & num. 35. & seqq.

Et ratio evidens videtur, quia acquirens semper posset dicere alias non conduxissem, nisi cum eo pacto expresso: DD. verò in contrarium allegati loquuntur in renocatione t concessionis factæ personis in prima inuestitura vocatis, in præiudicium aliorum postea vocatorum, & ubi non fuit facta de expresso consensu Vassalli volentis mutare, ut post alios Surd. in allegato, conf. 573. sub num. 25.

Nec visum fuit in dicta concessione facta Alexandro fuisse habitam relationem ad concessionem Bernardino factam, in illis verbis, cum pactis, modis, formis, canone, promissione, obligationibus, latius in prædicto instrumeto expressis, & prout, & sicut dicto Bernardino domus concessa fuit. Nam fuit responsum relationem t intelligendam præterquam quoad expressè mutata: Alexand. conf. 226. num. 5. lib. 6. Paril. conf. 39. num. 19. & 20. lib. 1. & conf. 36.

n. 26. & conf. 42. in fin. lib. 2. & in terminis inuestiturae. Bec. conf. 101. n. 79. Ruin. consil. 20. n. 7. lib. 1. Surd. conf. 440. n. 49.

Et dum pro parte Capituli replicatur concessionem fuisse factam per errorem ad tertiam nominationem, quia in narratiua instrumenti fuerit dictum, Bernardino concessam fuisse domum ad tertiam generationem, & nominationem, placuit Dominis responsio data per Informantes, quod in instrumento concessionis factae Bernardino narratur Capitulum aliàs dedisse hanc domum Iacobo de Mazzochiis ad tertiam generationem computato ipso acquirente, & ita ad tertiam nominationem, eodem computato, ut scilicet Iacobus posset vnam personam nominare, & persona nominata posset aliam nominare, quae domus seu melioramenta fuerunt adiudicata cuidam creditori dicti Iacobi, & deinde per eundem creditorem vendita ipsi Bernardino, durante tertia generatione, & tertia nominatione S Iacobi, quae concessio facta Iacobo, non solum deseruit pro declaratione narratiuae concessionis factae Alexandro, ut non dicatur per errorem facta, sed pro interpretanda dicta concessione facta Bernardino ex dd. alleg. pro Capitulo, & optimè Bero. conf. 71. num. 44. vers. praterea lib. 1. Mantie. dict. lib. 2. tit. 21. num. 14.

Et ex his remanet sublata obiectio, quod concessio facta Alexandro, esset laesiva, tanquam comprehendens aliam nominationem non concessam Bernardino, quia hodie constat in facto non subistere.

Quod verò adesset laesio, quia Alexander tenebatur expendere pro melioramentis solum scuta 50. & Bernardinus obligatus esset expendere scuta 150. non visum fuit Dominis concludenter probari, quia fieri potuit, quod antea per Bernardinum facta fuerint melioramenta ad summam centorum 100. & ita praesumendum est, stante obseruantia per subsequuta ultra 30. annos, ex qua praesumitur beneplacitum Apostolicum quatenus requireretur, ac etiam utilitas, ut fuit sepius me decisa, & signanter in Leodiens. bonorum Mercarij 14. Martij 1607. coram Illustrissimo Lancelotto, & in Leodiens. bonorum Mercarij 3. Decembris coram Illustrissimo Ludonifio.

Ex his etiam visum fuit cessare obiectum, quod obseruantia esset aequiuoca, ex quo Bonifacius erat comprehensus in prima locatione facta Bernardino, licet nec ex hoc potuisset dici obseruantia aequiuoca, quia, ut dictum est, illa concessio facta Bernardino fuit resoluta per renunciationem, & Bonifacius possedit vigore concessionis sibi factae ab Alexandro cum expressa conuentione Capituli, quod ipse esset, vel secunda generatio, vel secunda nominatio.

Deducta circa simulationem concessionis factae Alexandro Dominij, non visa fuerunt consideratione digna, nulla subsistente causa simulandi, sine qua non datur simulatio ex vulgaribus.

Et ex his fuit resolutum sententiam esse confirmandam, quoad domum, de qua in prima inuestitura, quoad aliam reuocandam, ex capite iniustitiae pluries causa proposita, & maturè discussa.

DECISIO XV.

R. P. D. VEROSPIO.

Melcuitana Hereditatis.

Veneris 5. Nouembris 1621.

SVMMARIVM.

- 1 Instrumentum in forma probante ex quibus dicatur.
Habens apostillas, & cancellaciones non probat nisi Notarius attestetur se rogatum, num. 9.
- 2 Prothocollum quando fidem faciat.
- 3 Scriptura reperta extra alias non probat.
Non rogata, nec publicata per Notarium, fidem non meretur, num. 5.
Extra filiam dicitur preparatio ad contrahendum, num. 6.
- 4 Notarij attestationi non statim sine testibus circa acceptationem scripturae.
Rogatus a rogum testium est diuersus & ideo ab uno ad alterum non licet arguere, num. 7.
- 8 Testes appositus in una scriptura non censentur repetiti in altera ex diuersitate temporis.

Cum in ista causa duae contrariae decisiones emanassent, fuit hodie praevia dubij propositione coram me firmata, in ultimo loco decisio coram Domino Saleutiensi. esse persistendum, & sic instrumentum factum de quo agitur esse informe tanquam in folio volanti, absque testibus, clausula actum, iuramentum partium, Notarij stipulatione, signo, & subscriptione, sine clausula, ad haec, alitque per Gloss. requisitis, in l. generali, C. de Tabell. lib. 12.

Nec releuat huiusmodi scripturam, vti repetam inter alias authenticas Notarij Abel, probare iuxta primam decisionem; haec enim exhibitae fuit à quodam Notario Salvatore qui fatetur, se non esse actorem dicti Notarij Abel, confirmatorem, sed praedictam scripturam consignatam sibi fuisse à quodam Paulo Testaferata; unde clarè patet factum illam repertam non fuisse inter 2 Notarij rogationes tanquam in Protocollo non existentem: Curt. ion. conf. 162. num. 1. Ruin. conf. 159. num. 12. lib. 4. Seraph. decif. 909. num. 20.

Nec minus in filicia Rubricella habentur, quae faceret, ut folia volantia pro compactis haberentur: Seraph. decif. 909. n. 10. & 12.

Et tanto minus illa probat, cum reperta fuerit à tertio habente factum in causa interesse: Menoch. 3. consil. 42. mem. 23. Surd. consil. 187. num. 36. lib. 2.

Nec istam scripturam hodie probatur manu Notarij Nacid Abel fuisse concessam, ex qua illam extrahendo Notarij asserant factam vi talem, partes acceptasse, quia ut fidem faceret referentibus testibus de dicta acceptatione rogari Notarius debuisset: Innoc. in cap. 40. quoniam, num. 6. vbi Felin. num. 34. de prob. vltimus etiam quod haec scriptura manu dicti Notarij exarata factum probaretur; cum tamen nec de rogatu, nec de publicatione constet; fidem non meretur, Curt. conf. 195. lib. 2. Alex. conf. 133. n. 10. lib. 2. Seraph. decif. 949.

Quia

6 Quin potius preparatio ꝑ dicitur ad contrahendum: Oldrad. *conf.* 119. *Dec. conf.* 59. cum aliis in *dec. allegatis*.

Nec obstat in eadem scriptura testes adesse, ex quorum rogatu ad Notarij rogatum inferatur: nam vltra quod testes dicuntur à Notario rogati sicut Notarij à partibus, vnde cum rogatus ꝑ sint inter se diversi, vnus ex alio inferri non valet: Ias. in l. hac *consultissima*, in *princip.* post n. 2. *vers. & debetur*, C. de *testam.* Clar. in §. *Test.* q. 5. 8. *vers. scias eamen*.

Dicitur in omnem euentum in margine testes adnotatos reperiri in actu ratificationis, ꝑ qui propterea deservire non possint pro actu particulari, cum dict. instrumenta, vt fuit dictum in vltima decisiohe non appareant vnico contextu, nec eodem tempore celebrata: Ias. in l. si quis ex *argentariis*, n. 8. circa *med. ff. de eden.* Alex. *conf.* 59. n. 6. lib. 2.

Præterea dato etiam testes pro vtroque instrumento deservire, non tamen probatur instrumentum dotale fuisse rogatum, ex quo contingere poterat etiam testibus appositis illud partibus publicatum non fuisse, & ita scripturam remansisse priuatam patet: verè talis ea fuit DD. visa, cum præsertim cancellationes, interlineationes, apostillas, ꝑ necnon alia notabilia intermedia contineat, vnde pro instrumenti validitate requireretur, vt Notarius de illis se fuisse rogatum attestaretur, in cap. 1. *num.* 7. de *fid. instrum.* Specul. de *instrum. edit.* §. 2. *vers. & not. sub* n. 1. 3. *Ægid.* *conf.* 1. *num.* 19. *vers. sed quid dicitur*. Alex. in l. sciendum, *num.* 4. 3. in *fine*, ff. de *verb. oblig.* & *conf.* 153. col. 3. lib. 2. Corn. *conf.* 70. lib. 4. Angel. *conf.* 74. D. aldin. Rub. de *fid. instrum.* col. 3. *vers. fidei dubitat*. Boët. *decis.* 34. in *princ.* Felin. in cap. *secus*, col. *penult.* *vers. intrinseca solemnitas, de re iudic.*

Verum, quia pro parte Lucrætiæ de obsecrantia excipiebatur, Domini noluerunt super ea partes audire

DECISIO XVI.

R. P. D. COCCINO DECANO.

Romana Pecuniaria,

Mærcur. 1. Februar. 1623.

SVMMARIVM.

- 1 Fructus dicuntur deducti expensis. Recompensatiue non debentur ab emptore, qui illos non percepit. n. 2. & n. 3. Contrarium qui teneant. n. 4. Reprobantur, n. 5. & n. 6. Ex pignore de iure canonico non debentur, *num.* 9.
- 7 Gabr. *conf.* 74. n. 632. & 39. lib. 1. quo casu procedat.
- 8 Vjura est quicquid accedit sorti.

Cum fuerit resolutum coram Illustrissimo Sacrato, vt in *decis.* 394. part. 2. in *recent.* ex vinea, de qua agitur nullos haberi fructus, ꝑ ex quo prius debent deduci expensæ, vt fructus dicantur, l. *fructus ff. sol. matrim.* quod etiam factis nois probationibus iterum Rota dixit 19. Aprilis superioris anni coram R. P. D. meo B. Decis. S. R. R. ad I. P. Melium.

rato: idèd placuit Dominis decisio facta coram me prima Iulij præteriti, quod nulli debeantur fructus ꝑ recompensatiui, pro parte pretij non à soluti, iuxta terminos, l. *curabit*, C. de *act. empt.* cum dispositio illius legis procedat, quando fructus fuerint percepti, aliàs secus: Salyc. in l. 2. *num.* 3. C. de *vsur.* Cast. in l. *Julianum*, §. ex *vendito*, *num.* 3. ff. de *act. empt.* Cyn. in l. *in venditum*, *num.* 1. 6. Salyc. *num.* 3. *vers. dic ergo*. Cast. *num.* 3. in *fin.* C. in *quib. causis in integ. rest.* non est *necess.* Soc. *sen. conf.* 109. col. 2. *num.* 3. lib. 1. Alex. in l. de *diuisione*, col. 3. *num.* 1. 3. vbi Scylli. *sub num.* 1. 2. ff. *sol. matrim.* Corn. *conf.* 145. *num.* 7. & *seq. lib.* 2. & *conf.* 59. n. 3. Aret. *conf.* 159. col. 6. *num.* 1. 4. & in l. *lira stipularum*, col. 5. *num.* 3. in *fin.* *vers. secundo casu*, ff. de *verb. oblig.* & de *communi testatur* Cagnol. in d. l. *curabit*, n. 28. C. de *act. empt.* à qua communi opinione non est recedendum, quicquid dicant ꝑ aliqui in contrarium, quos allegat Lup. de *vsur.* com. 1. §. 7. *num.* 1. 41. qui mouetur ea ratione, quia fructus recompensatiui non debentur ratione fructuum, sed profidia emptoris, cum venditor impleuerit pro parte sua, quia ratio ista non subsistit. Covar. *var. lib.* 3. cap. 4. *mon.* 3. Natta *conf.* 417. *num.* 1. & *seq.* Roland. *conf.* 14. *num.* 3. lib. 2. Benicentend. *decis.* 29. *num.* 3. & *seqq.* Fedeti. *contr. iur. lib.* 2. cap. 3. 2. *vers. contrariam sententiam*. Lup. loco *proximè allegato*.

Nec obstat, quòd quando venditur res sterilis, non venditur ratione fructuum percipiendorum, sed ratione alterius commoditatis, ꝑ quam emptor sperat consequi ex ipsa re vendita: idèd tunc censetur frui re vendita, licet fructus non percipiat. Quare verificatur text. in l. *Julianum*, §. ex *vendito*, ff. de *act. empt.* Nam cum emptor fruatur, æquissimum est, quod vsuras soluat, & per consequens etiam verificatur dispositio, l. *curabit*, C. de *act. empt.* & bene facit l. *penult. ff. de condit. ob caus.* vbi satis lucratur, qui voluntatem implet; & in hoc casu procedere dictum DD. qui tenent, quòd fructus recompensatiui debeantur, etiam quòd non fuerint percepti: tenet Corn. in *conf.* 59. *num.* 6. *vers. nec iam dictis refragatur*, lib. 2. & sequitur Ioannet. *rer. quotid.* cap. 9. *num.* 9. & *seqq.* & de oblectamento quòd debebatur interelle ad rationem quanti vinea fuisset locata, videtur dicere Gabr. in *conf.* 74. *num.* 6. & 32. & 39. lib. 1. Nam fuit responsum, quòd quicquid sit de hac opinione, non procedit ꝑ quando venditur res non sterilis, quia tunc verisimiliter emitur propter fructus, idèd fructus tunc considerantur: Ita declaratur, & bene Corn. in d. *conf.* 59. *num.* 6. in *fin.* *vers. sed ubi venditur res non sterilis*: In proposito autem vinea non est sterilis, sed fructifera, & propterea censetur emitte propter fructus, ex Corn. *supra alleg.* Quare cum expensæ æquent fructus; idèd fructus ꝑ recompensatiui non debentur per supradicta, & hoc est quòd etiam in substantia sentit Rota coram Illustrissimo Sacrato in d. *decis.* 394. p. 2. in *Rec.*

Et quamvis ex prædicta responsione censetur sublatum Consilium Gabr. ꝑ tamen est etiam animaduertendum, quòd loquitur in casu diuerso, ibi enim venditio fuerat facta cum pacto redimendi cum concurrenter alia circumstantia, vt latè ibi per eum contractus præsumebatur fœneratitius, & ad considerandum fœnus habet etiam rationem oblectamenti, quia quicquid accedit sorti, ꝑ vsura est, vt patet ex de-

ductis per eum in d. conf. sub num. 6. & num. 32. & 33. concludit, quod tempore, quo pignus duravit, quod fuerat spatio annorum duodecim debet restitui id quod fuisset perceptum ex vinea illam locando, & allegat Bald. & Salycet. in l. si ex pactione, C. de usur. vbi dicunt quod licet ex dispositione illius textus habitatio quam facit creditor ex pacto in domo pignorat, & non venditio, deberet in fortem computari etiam quanti oblectamentum vineæ fuisset locatum, qui non est casus noster, cum versetur in vera venditione vineæ fructiferæ, & idem emptor censetur emisse propter fructus, qui non sunt habendi in consideratione ex quo nulli extant deductis expensis. Et propterea nihil debetur ex dispositione, leuabit, ex supra deductis. Et ita conclusum, &c.

tionem contra illegitimos editam, ad quam eorum privilegia se non extendunt, sed ad legitimacionem Clementis VIII. se restringi debeat, quæ pura non est, sed in certis casibus conditionalis, & exceptiua ibi sine præiudicio venientium ab intestato, aut ex fideicommissio, inuestitura, aut alia quacunque dispositione vocatorum etiam citra bona emphyteotica, & feudalia Ecclesiastica quæ ad hæredes extraneos quoscunque transire non valeant.

Idem cum Dominus Pirithæus iustificet incapacitatem Herculis ex testamento Pirri eius Patris, similiter feudum controuersum esse Ecclesiasticum, ac demum ad idem feudum se vocatum ex inuestituris antiquis, ex providentia, & pacto maiorum, visum fuit eiusdem Domini Pirri intentionem in exceptione proprietatis fundatam incontinenti remanere probatam, & sufficere ad impediendam immisionem ꝑ per Dominum Franciscum Pirrum petitam à Menoch. de adipiscend. remed. 4. num. 75. 9. Laderch. consil. 122. num. 1. Parisi consil. 113. num. 15. lib. 1. Butsat. consil. 129. n. 31. lib. 2.

Non obstat quod exceptio incapacitatis, vel sit sublata ex legitimacione Clement. VIII. vel quatenus de ea dubitetur, obcuritas ꝑ, & perplexitas proveniat ex iuribus Domini Pirithæi, quæ impedire non debet immisionem ab hærede petitam, etiam quod illa perplexitas in iure tantummodo consistat. Osalech. decis. 126. n. 2. & 16. Capic. decis. 10. num. 18. & 19. Menoch. de adipiscend. remed. 4. num. 75. 9. Peregrin. de fideicom. ad. 48. num. 29. & dicebatur in decis. quæ revidetur per extensionem Pauli III. ad hæredes extraneos iustificari legitimacionem Clem. VIII. secundum vtiorem opinionem: Replicationem verò Domini Pirithæi tendere contra apertam Pontificis authoritatem, per coniecturas, & rationes, quæ expectabant discussionem, & iudicium, ut idem non sufficerent contra hæredem venientem ex testamento, in quo apertè fundat intentionem suam.

Quia primò fuit responsum, quòd cum hæc incapacitatis exceptio Herculis trahat originem ex contractu legitimacionum eiusdem, siue consistat in responsione, ꝑ siue in replicatione semper venit examinanda, etiam quod requirit altiores indaginem: Socini. iun. conf. 67. num. 18. lib. 1. Ruin. consil. 22. num. 9. lib. 1. Sord. consil. 186. num. 25. & idem probant decisiones allegatæ in decis. quæ revidentur, neque videtur attendenda responsio data in eadem decisione, quod etsi oriatur ex legitimacionibus, tollatur tamen ex Bulla Pauli III. contra quam Dominus Pirithæus replicat de intelligentia verborum successoribus quibuscunque, ꝑ de habitibus intelligi debeat, ex qua replicatione adhuc controuersa dicebatur oriri altior indagatio non autem ex ipsa legitimacione Clementis VIII.

Quia pro secunda responsione fuit ponderatum, quòd etsi verba eiusdem Bullæ ibi, ac tibi, tuisque hæredibus, ꝑ & successoribus quibuscunque videantur, secundum vtiorem opinionem comprehendere extraneos quoscunque, de quo per Clar. in §. emphy. quest. 28. vers. secundum est casum, & alios in eadem decisione allegatos; attamen, quia rationes eorum, qui tunc contrariam sententiam restringendo generalitatem ad habiles desumuntur ab eadem Bulla Pauli III. visum fuit discussionem, & iudicium non posse

DECIS. XVII.

R. P. D. PIROVANO.

Bononiens. de Malucetii.

Mercurij 11. Decembris 1624.

SUMMARIVM.

- 1 Immissio in l. 5. C. de edit. Diui Adr. tollend. habenti per se testamentum legale conceditur.
- Imperatur ex defectu proprietatis incontinenti probata, num. 2.
- 3 Incapacitatis exceptio perplexa immisionem non impedit.
- Contra, num. 4.
- 5 Clausula pro hæredibus quibuscunque, extendit feudum ad extraneos.
- Declarat, ut num. 6.
- 7 Pars una scripture aliam declarat.
- 8 Feudum hereditarium venit in fideicommissum.
- 9 Legitimatio personarum in quolibet iudicio pramittenda.

Censuerunt Domini recedendum esse à decis. in hac causa, sub die 27. Martij præteriti.

Quamvis enim Dominus Franciscus Pirrus ex persona Herculis sui Patris in hoc iudicio adipiscendo prætendat posse intentionem suam fundare in testamento ꝑ Pirri senioris; in quo Hercules tanquam filius; & vti amicus hæres instituitur, & ex eo non ab initio, neque cancelato remedio, l. fin. Cod. de edit. Diu. Adrian. tollend. illi non esse denegandum, ut post Castr. Rip. & alios comprobat Menoch. de adipiscend. remed. 4. num. 50. & alij in decis. allegati sequuntur: attamen quia exceptionem incapacitatis ex capite spuriæ in Patre evitare non potest, nisi per legitimacionem Campegij, & Principis Massæ, aut Papæ Clementis VIII. se tueatur, & eximat, & ex illis, neque etiam suffragentur ad capiendæ bona feudalia Ecclesiasticæ legitimaciones Campegij, aut Principis Massæ, defectu potestatis propter Pij V. Constituta-

6 posse scindi † quicquid esset, si aliunde coniectura, & interpretationes desumerentur, in quibus terminis loquuntur Olafch. *decis.* 26. *num.* 4. *Abb. conf.* 381. *num.* 8. *Surd. confil.* 395. *num.* 30. in *decisione allegati*: est enim regulare, quod
7 vna pars † scripturæ alteram declarat, *l. qui filius*, ff. de legat. Menoch. *conf.* 1. *num.* 186. & *conf.* 111. in *prin.* & de interpretatione sessionis ex pacto, & providentia, cum licentia alienandi in quocumque in eadem scriptura positis, quæ videntur ad iniuicem aduersari, vt vnum ab altero soleat interpretari, tradunt Ruin. *confil.* 213. *num.* 7. Menoch. *conf.* 145. *num.* 16. & seq. & latissime *Surd. conf.* 111. *num.* 20. Vnde non mirum, si dum cadit questio, in ipsa ampliatio Pauli III. sit firmanda quoad omnes extraneos scindi non possit alia indagatio, an in præiudicium vocatorum in antiquis inueltutis, quorum concessiones in eadem Pauli III. fuerint confirmata, atque ita durante discussione, & iudicio semper dicti possit exceptionem incapacitatis peruenire ab eodem contextu legitimisationis Clementis VII. in qua posita reperitur restrictio citra bona emphyteotica, & feudalialia Ecclesiastica, quæ ad hæredes extraneos quocumque transire non valeant, cuius negatiuæ iustificatio pertinet ad Dominum Franciscum Pinum immisionem prætendentem.

Tertiò fuit etiam dictum ob stare clausulam sine præiudicio venientium ex fideicommissis; nam si secundum de quo agitur non cadit sub pacto, & providentia malorum vigore antiquarum inuestiurarum, sed ad extraneos quocumque transire possit ex ampliatio Pauli III. sub vinculo † tamen fideicommissorum positum remanebit vti corpus hereditarium. *Clar. in §. secundum*, *quest.* 85. *Surd. confil.* 427. *num.* 2. Sciader de *feud. par.* 7. c. 4. *num.* 44. *Peregr. de fideicom. art.* 6. n. 18. & tunc non probata filiatione Herculis, quæ remansit sub præiupposito, in *decisione in hac causa facta coram bo. me. Card. Sacro, inter rec.* 388. *part.* 1. & hodie pendet dubium an obsteat clauisulæ legitimisationis Clementis VII. quoad ipsius filiationis probationem semper ob
9 stabit exceptio † legitimandarum personarum, quæ in omnibus iudiciis quantumcumque summatis est permittenda: *Put. dec.* 270. n. 2. *lib.* 2. *Rota dec.* 142. n. 1. *par.* 1. *recent.*
Et ita, &c.

DECISIO XVIII.

R. P. D. DVNOZETTO.

Romana Domus.

Luna 3. Martij 1625.

SVMMARIVM.

- 1 Bona Ecclesia incorporata alienari non possunt.
- 2 Ecclesia in quam deuenit emphyteusis alterius Ecclesia etiam transitoria ad extraneos, tenetur eam ponere extra eius terminis.
- 3 Est capax emphyteusis alterius Ecclesie ad extraneos transitoria quoad acquisitionem, secus verò quoad retentionem, n. 3. & 4.
- 5 Consuetudinis, quæ sunt, semper insunt in Decis. S. R. R. ad I. P. Melum.

contractu emphyteusis.

- 6 Verba appposita in concessione emphyteusis Ecclesie, quod domus esset libera, & liberè pertineret ad inuestitum, eiusque hæredes quoscunque, intelligenda sunt de libertate, quam natura contractus emphyteutici, & consuetudo admittit.

Amplia, vt n. 7.

Domini cum præiupposito, quod contractus factus anno 1562. inter Canonicos Sancti Eustachij, & Iulium de Bassantibus sit emphyteuticus, recesserunt à decisio coram R. P. D. Verospio, & venerunt in eam sententiam, quod Procuratores Sancti Blasij & Caroli domum, de qua agitur, alicui priuato vendere teneantur.

Nam quicquid esset dicendum secundum iuris dispositionem, quæ attentà non transit sine dubio, verum bona emphyteutica ea lege concessa, vt ad extraneos etiam perueniant in Ecclesiasticas, seu manus mortuas, vt vocant, possint irrenocabiliter transferri.

Tamen difficultatem cessare existimant, an generali consuetudine, quæ Ecclesias compellit ad huiusmodi bona ponendum extra manus suas, propter præiudicium Domini directi, qui spe consolidationis domini vtilis, cum proprietate, & laudemij emolumento in perpetuum priuaretur, cum bona † Ecclesie incorporata alienari non possint ex sententia *Speculat. de emphyteusi*, §. *nunc aliqua*, *num.* 143. *Alex. conf.* 120. n. 4. *lib.* 1. *Ial. in l. 1. num.* 9. *vers. dicit, &c. Specul. C. de iur. emphyt. Franc. Mar. decis.* 535. n. 6. *part.* 1. *Vincent. de Franch. decis.* 659. *num.* 2. & *seqq. Caldas de iur. emphyt. lib.* 1. *quest.* 19. *num.* 7. *Modern. discept. forens. c.* 431. *num.* 67. Et ita in hoc tribunali fuit pluries definitum, vt in *decis.* 368. *num.* 1. & 603. *num.* 1. *part.* 1. in *recentior.* & 543. *num.* 3. & in *fin. part.* 2. & fuit dictum in *Ramana Cessationis bonorum*, die 17. Maij 1619. coram R. P. D. meo Buratto.

Cui consuetudini & libentius inhærendum putarunt in præsentī casu, quia agitur de emphyteusi inter duas Ecclesias, quarum alteri modicum infertur præiudicium, cum pretium domus sit habitura, nec debeat regulare amplecti eam æquitatem contra se, quam ipsa, si esset Domini directæ sibi seruari ab aliis Ecclesiis contenderet: Altera, verò, quæ beneficio consuetudinis vtuntur ad auertendam domini vtilis irreparabilem amissionem tractat de considerabili damno evitando, cui in specie Iustinianus Imperator providere volens, † constitutionem huiusmodi consuetudinis conformem edidit in fauorem Ecclesie, etiam aduersus aliam Ecclesiam, in §. 1. *vers. si vero contigerit, a. ub. de alienat. & emphyteut. Franc. Marc. d. decis.* 535. n. 1.

Quibus iactis fundamentis facili insurge responsio ad auctoritates in contrarium allegatas, quæ tendunt ad probandum Ecclesie dappacitatem, quoad successionem, in bonis emphyteuticis ad extraneos transitoris, id enim præsentī resolutioni minimè repugnat, quia non controuertitur Ecclesie habilitas respectu acquisitionis, sed respectu retentionis; ita vt translatio emphyteusis facta in Ecclesiam per viam testamenti, vel donationis, habeat quidem principium subsistens, sed inefficaciam permanentiam, propter necessitatem vendendi, & impossibilitatem retinendi; non tamen † erit inuicis Ecclesie, quæ habebit pretium rei, seu astimationem.

c 3 Alex.

Alex. conf. 120. num. 4. lib. 1. Alciat. in l. si ita quis, §. ea lege. num. 21. verfic. igitur, & in casu nostro, ff. de verbor. oblig. Caldas de iur. emphyt. lib. 3. num. 16. Moder. discept. forens. d. c. 481. n. 68. & hanc sententiam Rotæ placuisse, etiam in casu de quo agitur, de emphyteusi admittente quoscumque ↑ successores non obscurè colligitur, ex decis. 261. num. 7. vers. & cessat. & decis. 280. num. 5. part. 1. in recentior. in quibus decisionibus Informantes per partibus constitebant præcipuum fundamentum.

Nec refragatur quod Ecclesiæ Sancti Eustachij videatur imputandum, quæ cum domum concessisset Iulio transmissibilem ad quoscumque successores, prævidere debuit ex vi huiusmodi verborum posse etiam ad Ecclesias transferri; cui res ipsam illam etiam prævidere potuisset implorandi beneficium consuetudinis in eum casum sibi viam non esse præclusam, cum ea, ↑ quæ sunt consuetudinis, semper insint in contractu emphyteusis, quemadmodum in ceteris contractibus, nisi verba contrahentium moribus ex diametro aduersentur: Socin. in l. Gess. §. idem credendum. num. 6. ff. de lib. & posth. cum aliis, quos abundè cinnulat Cald. de iur. emphyt. lib. 2. quest. 7. n. 1. m. & seq.

6 Non obstant verba illa quod ↑ domus esset libera, & liberè pertineret ad Iulium, eiusque hæredes & successores quoscumque, quia responsum fuit ea intelligenda de libertate, quam natura contractus emphyteutici, & consuetudo admittit iuxta tradita ab Alex. conf. 80. num. 16. lib. 1. Gozadin. conf. §. 8. n. 22. Seraph. decis. 576. num. 4. Nec ↑ genuitio illorum verborum idem significantium videtur inducere maiorem effectum: Parif. conf. 110. n. 45. lib. 1.

Et ita decisum utraque parte informate.

DECISIO XIX.

R. P. D. PIROVANO.

Leodiens. exemptionis Coloniarum.

Luna 11. Ianuarij 1627.

SVMMARIVM.

- 1 Ecclesiastici nequeunt cogi ad hospitandum milites.
- 2 Coloni partiarj Ecclesiæ sunt immunes ab hospitalione militum.
- Contrarium tenentes reprobantur, n. 3.
- Partiarj Ecclesiæ sunt immunes à collectis. num. 6.
- Contrarium tenentes referuntur, n. 7.
- Et confutantur, n. 8.
- 4 Laici iurisdictionem non habent in Clericos.
- 5 Collecta est onus reale, seu mixtum, quæ imponitur persona pro rebus.

Cum in hac causa dubitaretur, an Coloni conductores certorum bonorum Abbatilæ, & Monialium Monasterij Leodiens. Diocesis, essent immunes à manere officij Mamborni, quod officium pertinet ad vniuersalem Pagi administrationem, & item; An essent immunes ab hospitalione militum, siue agatur de actuali, & positiua militum hospitalione in Domibus Ecclesiarum tantis per Colonos, siue etiam de

Collecta, quæ solet imponi, & distribui occasione alimentorum eidem militibus præstandorum, pro immunitate Colonorum responderent.

Et quantum ad primam de actuali hospitalione in domibus Ecclesiæ, sicut indubitanter est Ecclesiasticos ↑ cogi non posse ad hospitandum milites, prout sunt text. aperti in l. 1. de Immunit. Eccles. vbi Gloss. in verb. hospitium, cap. non minus, cod. tit. quos textus de privilegio indiuiduo non hospitandi in Domibus omnes Canonistæ intellexerunt in d. cap. 1. videlicet Innocent. Ioan. Andr. Hostiens. Abb. Butrius, Anchar. Card. Antonius Boich, & Ioan. de Anan. & præter eos idem firmarunt Iaf. in l. places in vtraque lect. in 2. notab. C. de sacrosanct. Eccles. Marcus decis. 458. num. 10. part. 1. Matt. consil. 203. n. 2. lib. 1. Gall. consil. §. 9. num. 70. qui alios allegat, eodem modo, & de eorum Colonis habitantibus dicendum est, ad quos privilegium reale huius exemptionis cum ipsa Domino locata transit ex natura ipsius rei inseparabilis à privilegio, & propter defectum potestatis laicorum in ea, & societatis contractæ inter Ecclesiasticum fundi Dominum, & ↑ Colonum partiarium, quæ sunt rationes eorum, qui hanc partem per Colonos Ecclesiæ sequuti sunt in terminis, nempe Innocent. in cap. non minus, num. 3. in fin. & ibid. Ioan. Andr. Hostiens. Abb. Butr. Anchar. de Immunit. Eccles. Nat. conf. 409. per tot. Gallef. conf. §. 9. num. 7. Marlescot. var. resol. lib. 1. resol. 111. num. 17. Thesaur. for. Eccles. q. 3. cap. 38. n. 119. Carolus de Grass. de effect. Cleric. effect. 3. n. 51.

Neque obstant rationes, & autoritates, quæ pro contraria opinione ↑ adducuntur per Thefaur. decis. 116. per tot. & Menoch. de arbit. cas. §. 62. centur. 6. fundatæ in cons. Feder. de sent. assignan. huius opinionis contra Colonos, siquidem, & rationes, & autoritates vbi agitur de actuali hospitalione in Domibus Ecclesiarum non concludunt postquam in detentione Domus, quam facit Colonos, nulla potest considerari separatio fructuum à solo, nec per consequens eorumdem translatio in Colonum, ut inde tanquam de separatis à bonis Ecclesiæ, & translatis in dominium Rustici, possit superindici collecta, quæ ratio fuit præcipua illius opinionis, & ratio inseparationis pactæ, quoniam isti fructus civiles consistant in vfu, qui quotidie consumitur, & continuè incipit deberi: Bald. in l. filiusfamilias, §. apud Marcellum, ff. de legat. 1. Aretin. in l. disortio, num. 5. ff. solus. matrim. Propterea si Domus lubtrahatur, & vfu cessabit tanquam inseparabiliter dependens ab ipsa re & sic per realem essentiam fructus nunquam subsistunt.

Quo verò ad secundam partem respicientem collectam, eadem conclusio firmanda est, quod bona Ecclesiæ à Laicis collectari non possunt, neque directè, postquam deficit potestas, siue in Principe, siue in populo, siue in Magistratibus, à quibus proveniunt respectivè constitutiones, statuta, & edicta Prætorum, in quorum editione contra Ecclesiasticos requiritur iurisdictionis, ↑ quam non habent Laici, cap. Ecclesiæ Sanctæ Mariæ, de constit. si placet, C. de sacros. Eccles. & confirmant Bald. conf. 35. num. 1. lib. 1. & latius Alex. in famoso, conf. 8. num. 1. vol. 1. & Alban. de immunit. Eccles. n. 9. & seq. cum aliis supra allegat. neque per indirectam collectando Colonos

Colonus Ecclesiæ pro impensis militibus præstandis, quia agitur de onere reali, & seu de onere mixto † quando grauatur persona pro re, prout est natura, & effectus collectæ, i. rescripto, §. fin. ff. de mun. & honor. c. 2. C. de annon. & trib. lib. 30. Nat. conf. 409. n. 3. Lancellos. Gall. conf. 59. num. 73. Rolan. conf. 66. num. 15. lib. 1. dicens propterea fieri taxationem prædiorum, & bonorum per æs, & libram, non autem per capita habitantium, † tunc non potest granari Colonus detinens bona, sed Dominus, & possessor ipsorum bonorum; ita per hanc rationem pro Colonis Antesignanus respondit, Abb. conf. 9. ver. ad quartum. par. 1. & Bart. in l. placet, in fin. C. de sacros. Eccles. Idem confirmat, quia dum Clericis super eorum bonis collecta imponi non potest, non etiam eorum Molendinariis, aut famulis, aut Colonis imponi poterit, ne fiat fraus legi, quos exinde sequuti sunt octo alij relati per Thef. decis. 116. in 1. opinione, nempe Parpaleo, Grat. Nat. Alciat. Bero. Bald. Ægid. Thomat. & Burfat. quibus accedunt alij sex additi per Menoch. de arbitrar. cas. 562. num. 45. ultra Zabarel. Testaf. Portius, Petrus Duenas, Olafsch. & Chopinus, & prædictis adhuc accedunt Ioan. Andr. Hostiens. Abb. Butt. & Auchar. in cap. non minus, de immunit. Eccles. Lancellos. Gall. conf. 59. num. 6. & 73. Marefc. var. resol. lib. 1. resol. 111. num. 17. Thef. for. Eccles. part. 3. cap. 38. num. 119. Carol. de Gall. de Cleric. effect. 3. num. 51. & 122. Thef. iun. in addit. ad decis. 116. patris sui, & alij possent reperiri, & addi, magis ad coronidem, quam ad utilitatem; & quo decisio præfens magis ex ratione, & Summorum Pontificum auctoritate, quam scribentium voto firmanda venit.

Non obstant rationes, & scribentium numerus, qui opinionem contra Colonos † Ecclesiæ tueri conati sunt, & recensentur vsque ad viginti sex per Menoch. d. cas. 562. num. 36. & alij etiam referuntur per Thef. iun. ultra allegatos in decis. 116. in opinione Thef. patris sui.

Quo quoad auctoritates Doctorum Rota non mouetur ex eorum dictis, sed ex rationibus, quibus vtuntur pro fundamento intentionis eorum, † & nihilominus si bene attendantur alij loquuntur in tributo, alij in Decima, alij in Gabella, & aliqui in collecta, quæ quantum differant inter se bene distinguit, & declarat Lancellos. Gall. d. conf. 59. à num. 22. vsque ad n. 40. & loquentes de collecta sequuntur Feder. de Sen. in conf. 111. qui loquitur de Gabella, quam tenentur solvere Coloni Ecclesiarum pro eorum fructibus, & exigitur iuxta super indictionem absque alia mora; Gabella verò non nisi à transactibus, itavt fieri possit, vt non etiam exigatur.

Præterea iste casus soluendi Gabellam potest separari à contractu locationis, quod idem non potest dici de collecta, quæ à Locatore separari non potest, & semper coheret contractui, & Domino, ne Colonus teneatur, vt supra dictum fuit, & bene distinguit Bald. conf. 31. lib. 1. & idem concludunt Nat. d. conf. 409. Ægid. Thomat. in tract. de collect. in 6. si quis piam, num. 9. & Testaf. eod. tract. part. 4. cap. 2. num. 56. propterea Thef. iun. decis. 116. num. 4. sentiens difficultatem propter rationem Abbatis dict.

conf. 9. in fin. respondit, quod versamus in casu, vbi imponitur collecta pro onere personali, quod est contra primos terminos, quia collecta imponitur quidem personæ, sed pro bonis, quæ bona si non sunt ipsius Coloni, non possunt collectari; & si indicator collecta grauat, & potest repetere impensam à suo Domino Locatore, & quando non potest, quia Ecclesiasticus est, tunc intrat ratio posita per Bart. in d. l. placet, in fin. quod idem liberatur Colonus, ne fiat fraus legis.

Et ita, &c.

DECISIO XX.

R. P. D. PIROVANO.

Rauennatens. Emphyteusis.

Luna 14. Iulij 1627.

SVMMARIVM.

- 1 *Ius accrescendi competens Agnatis ex prima inuestitura per diuisionem non tollitur. Contrarium tenentes consulantur, n. 1.*
- 3 *Ordo succedendi in Emphyteusi passionata, vel mixta per diuisionem mutari non potest.*
- 4 *Alienatio portionis, ita sequitur ex diuisione, sicut ex quolibet alio contractu, nam descendentes secuta diuisione, in parte diuisa amplius præterdere nequeant, num. 5.*
- Contra, num. 7.*
- 6 *Licentia alienandi in emphyteusi passionata, vel mixta procedit ad prauisicium concedentis, non agnatorum.*
- 8 *Alienandi libertas, & stipulatio fauore comprehensorum simul stare possunt, si non sequatur alienatio.*
- 9 *Inuestitura facta de Emphyteusi non extinguitur, non valet.*

Resoluto dubio ad fauorem D. Petri filij Angeli, quod scilicet vocatus sit in inuestitura anni 1551. exclusis DD. Laura, & Maria filiabus Maurocenæ, quæ erat Angelæ supradictæ soror, incidit alia questio, an per diuisionem inter eandem Angelam, & Maurocenam factam, & nouas respectiue inuestituras pro se, & eorum filiis separatim receptas à Dominis directis in diuisione censueant renunciatum vocationi ex eadem inuestitura deductæ, & sic prout in dubio ponitur an diuisio cum nouis inuestitis obstat D. Petro Agenti, quæ difficultas cum hodie exami nanda proponeretur DD. responderent non obstat, & sic standum esse in decis. 116.

Quia conclusio, quod per diuisionem non tollatur ius accrescendi † competens vocatis in antiquis inuestitis est magis recepta cum Bart. in l. qui Rome, §. duo fratres, num. 10. & 24. ff. de verbor. oblig. quem secuti sunt decem & nouem relati per Menoch. confil. 974. num. 6. Honded. confil. 36. num. 19. lib. 4. Rolent. de feud. cap. 2. conclus. 20. num. 6. & 7. Peregr. conf. 101. per tot. lib. 1. vbi num. 13. dicit conclusionem procedere siue agatur de feudo, siue de Emphyteusi, siue de fideicommissio, Cardin. Mantic. de contratt. lib. 22. tit. 34. num. 32. Aldobran. conf. 68. n. 12. & hanc eandem opinionem Rota recipit in cau-

la Bononiens. bonorum Emphyteuticorum, quæ est apud Card. Mantic. in eius impressis 373. n. 5. & in Foroliviens. bonor. 14. Decembr. 1618. coram bon. mem. Remboldo, & in Paduana feud. 16. Decembris 1622. coram Illustriss. Card. Canallario. Huius autem opinionis duo fuerunt præcipua argumenta, quia renunciatio in diuisione facta respectu partis separatæ, non trahitur ad ius de futuro competens ex antiquis inuestituris, secundo quia eadem renunciatio intelligitur facta respectu consortis quatenus eius interfit, non autem respectu proprietarii, & quatenus illi interfit.

- 1 Non obstant tenentes contrariam ꝛ sententiam, nempe Ang. conf. 33. num. 5. Card. Mantic. de contratt. lib. 2. tit. 34. num. 23. & seq. Bologn. conf. .... n. 4. & aliis allegatis per Surd. conf. 308. num. 17. & 24. Rim. seu. Ruin. Bero. Roman. Hartman. Pistor, quia prædictis omnibus respondit Menoch. dict. conf. 974. num. 78. ad fin. declarando eorum dicta non pertinere ad hanc propositionem, vel loqui contra communiorem interpretationem, quam recipere debent leges, tam ciuiles, quam feudales, à quibus desumitur supradicta conclusio nec viget ratio pluribus auctoritatibus comprobata, quod diuidentes uoluerint acquirere pro suis descendentes, & à portione diuisa excludere condiuidentem, eiusque descendentes, quia non est quæstio voluntatis, an scilicet potuerint in emphyteusi ꝛ antiqua ex pacto, & prudentia, aut mixta per voluntariam diuisionem mutare ordinem succedendi, quod non licere probauerunt, in c. 1. num. 6. vers. quod intellige de nat. success. feud. Ruin. conf. 142. num. 17. lib. 3. Crauet. conf. 664. n. 13. Gabr. conf. 70. n. 13. lib. 2. Menoch. conf. 1034. num. 5.

Quod si replicetur de potestate satis constare, facultate alienandi concessa in eadem inuestitura anni 1551. & eapropter dum per diuisionem ꝛ ita secuta fuerit alienatio, prout ex alio quocunque contractu illa portio fuisset alienata: Iam Pater, §. hereditatis, ubi Castr. & Imol. ff. de legat. 2. Peregr. conf. 101. num. 11. lib. 1. non poterit Angela, nec eius descendentes, aut comprehensꝛi ꝛ in pacto, & prudentia concedentis sequuta alienatione aliquid prætere: Gozad. conf. 25. num. 19. Bero. conf. 73. num. 29. lib. 1. Ruin. conf. 165. num. 11. & conf. 213. n. 6. lib. 1. Laderch. conf. 1. num. 13. Surd. conf. 573. num. 22. Peregr. conf. 31. num. 1. & conf. 53. num. 4. lib. 1. Hartman. Pistor. quæst. 4. n. 50. lib. 1.

- Obiectum sufficienter remouetur ex duobus: Primo, declarando facultatem alienam, de qua in dicta inuestitura anni 1551. non pertinere ad præiudicium comprehensorum, quibus ius quæsitum fuit ex stipulatione, quia quoad eos licentia ꝛ alienam non immutat naturam emphyteusis; quicquid sit quoad præiudicium Domini concedentis secundum veritatem, de qua per Menoch. conf. 61. num. 20. & conf. 145. num. 5. Cald. de iur. emphyt. lib. 4. cap. 20. num. 33. Corbul. de priuat. ob mort. ciu. num. 5. Bertazzo. conf. 73. num. 15. quæ placuit Dominis in causa Bononiens. fideicom. de Cæciani 4. Martij 1616. coram me, & discussis auctoritatibus eandem confirmari 1. Iunij eiusdem anni 1616. & 30. Maij 1622. in eadem causa. Secundo respondetur, quod per actum diuisionis ꝛ in præsentem dici non potest sequuta alienatio, sed potius permutatio quoræ partis, ex quo plus non fuit translatum in Ma-

rocenam, quam de necessitate pro sua parte illi contingebat: Ideo non mirum si aliud vt in vendente, & aliud in diuidente: Peregr. diff. conf. 101. num. 14. & cessante alienatione voluntaria sequitur compatibilitas ꝛ inter libertatem alienandi, & stipulationem ad fauorem comprehensorum, quæ recipit tantum conditionem si non sequatur alienatio, vt firmatum fuit in eadem Bononiens. de Cæciani 14. Martij 1616. coram me.

Ex prædictis patet responso ad Inuestituras subsequetas respectu præ portionibus diuisionis inter Angelam, & Marrocenam, & ab eisdem receptas, & ad vltimam per Marrocenam obtentam à Canonicis Montelparo, & Illustrissimo Cardinali Burghelio pro Maria, & Laura filibus suis, quia defectu potestatis concedentis ꝛ ante apertam emphyteusim ob mortem comprehensorum, nihil potuerunt in eorum præiudicium concedere, cap. 1. de nat. success. feud. Surd. conf. 308. num. 24. Mantic. de contratt. diff. lib. 2. tit. 34. n. 3. Menoch. conf. 975. n. 9. & semper recipiunt interpretationem ab antiquis inuestituris, vt tunc demum suum sortiantur effectum, quando lineæ comprehensorum deficiant, & non prius ad euitandum tertij præiudicium per scripta.

Et ita, &c.

DECIS. XXI.

R. P. D. COCCINO.

Nucerina Emphyteusis.

Luna 22. Maij 1634.

SVMMARIVM.

- 1 Mors ex lapsu 150. annorum presumitur.
- Ex quibus probetur, n. 2.
- Alicuius sine filiis, à quibus probanda, num. 3.
- 4 Processus coram Iudice recusatus compellat sustineri, si non fuit appellatum.
- 5 Recusationi censetur renunciaffe, qui postea compariet coram recusato.

D Vbitani, an constaret lineam illorum de Oliueriis, quibus fuit concessa emphyteusis, de qua agitur esse finitam. Huiusmodi emphyteusis fuit de anno 1479. per tunc Episcopum Nucerinum concessa Oliuero, pro fe, & septem filiis, videlicet Euangelista, Ioan. Baptista, Petro-Paulo, Petro-Iacobo, Bartholomæo, Bernardino, & Ludonico, ꝛ eorumque filiis, & nepotibus, qui omnes nominati in dicta inuestitura presumuntur mortui, cum iam effluerint plusquam 150. anni: Menoch. presump. 49. num. 21.

Ex dictis filiis Oliueriis quinque obierunt sine filiis, videlicet Euangelista, Ioan. Baptista, Petrus-Paulus, Bartholomæus, & Bernardinus, vt deponunt testes, in sum. num. 1. & constât duos tantum habuisse filios, nempe Petrus-Iacobus, & Ludonius, Petrus-Iacobus Marinum vnicum filium, qui vocabatur Cauarellus, qui etiam mortuus est, vt deponunt testes, in sum. * mem. 2. & ipse Marinus habuit sex filios, nempe Fuluium, Tullium, Horatium, Petrum-Iacobum, Ioannem,

Ioannem, Eusebium, qui mortui sunt, vt deponunt testes, in *sum. num. 4.* reddentes causam scientie, † vel de indumentis lugubribus ex nuncio mortis susceptis, vel de assumpto per uxores habitu viduitatis, vel de transitu mulierum ad secundas nuptias, vel de visu, quæ probationes sufficiunt; Peregr. de fideicom. art. 43. num. 42. & fuit resolutum in Romana legati 11. Octobris 1602. coram bon. mem. Card. Sacrato: Rota decis. 140. n. 2. part. 1. recent.

Neque obstat, quod non probetur istos obiisse sine filiis, quia † cum nunquam existerint filij onus probandi incumbit alleganti extitisse, filij enim constaret extitisse, onus probandi incumberet alleganti deficientiam; Seraph. decis. 807. & 1458. num. 2. & fuit resolutum in causa Ferrariorum. Terrarum 22. Decembris 1605. coram bon. mem. Episcopo Atrebatensi, & in causa Ariminen. Deuolutionis Domus 16. Februarij 1609. coram bon. mem. Cardinali Sacrato, & in una Romana Domus 26. Februarij 1630. coram R. P. D. meo Merlino; & sic linea Petri-Iacobi satis probatur extincta.

Quantum attinet ad lineam Ludouici, ipsæ habuit quatuor filios, nempe Oliuerium ianiorum, vulgò detto il Delfino, Antonium, Christianum, & Antonium Ranaldum, vt deponunt testes, in *sum. num. 1.* ex quibus Christianus, & Antonius decesserunt sine filiis, & Christianus erat Sacerdos, vt probant testes, in *sum. num. 6.* Prædictus verò Oliuerius iunior, alias il Delfino, mortuus est relicto quatuor filiis, nempe Cæsare, Durante, Ludouico, & Constantino, vt deponunt testes, in *sum. num. 7.* qui omnes mortui sunt sine filiis, vt bene deponunt testes, in *sum. num. 1.* Dicitur verò Antonius Ranaldus reliquit duos filios, Alexandrum, & Bartholomæum, vt de morte dicti Antonij Ranaldi, relicto dictis duobus filiis, qui etiam mortui sunt sine filiis, deponunt testes, in *sum. num. 9.* vnde apparet etiam lineam Ludouici fuisse extinctam.

Non obstat, quod instrumentum concessionis non sit in forma probanti, quia constat non esse verum; fuit enim compulsatum vigore litterarum Rotalium, & quatenus Index fuerit recusatus, † suspectus tamen non solum pars non appellavit ab ulteriori processu quod videtur necessarium; Verat. decis. 172. num. 1. part. 1. Rota decis. 2. num. 5. part. 2. diuers. sed etiam post reuocationem † coram eodem Indice comparuit, ex quo censendum est ad recusationem recessisse; Verat. decis. 409. num. 2. part. 2. Mohed. decis. 2. de Iudic. propter naturam ipsius iudicii, quæ in quolibet actu præiudiciali requirit nouam protestationem; Bartol. in l. de pupillo, §. si quis, ff. de non. oper. nunc. Felin. in cap. cum M. Ferrariens. num. 7. de constit.

Et ita conclusum vtrique parte, &c.

DECISIO XXII.

R. P. D. DVNOZZETTO.

Romana Deuolutionis Vineæ.

Veneris 23. Iunii 1634.

SVMMARIVM.

1. Emphyteusis concessa pro heredibus, & success. Decis. S. R. R. ad I. P. Melium,

cessoribus quibuscumque dicitur hereditaria, & transiit etiam ad manum mortuam, num. 2.

3. Pacto per emphyteusiam non obseruato, emphyteusis committitur.

4. Communis est capax emphyteusis ad effectum alienandi, fallit ubi duplex adest alienandi prohibitio, n. 5.

6. Inuestitura concurrentibus administris dominium probat.

7. Libri Ecclesie legaliter senti, probant solutiones canonum.

8. Identitas probatur per duas demonstrationes.

9. Vocabulum, regionis, verificatum identitatem probat.

Capitulum, & Canonici Sanctæ Mariæ in Via lata de Vrbe, de anno 1618. concesserunt Vineam, de qua agitur in emphyteusim Desiderio Pagnoncello, pro fœsuique hæredibus quibuscumque; cum expressa prohibitione alienationis tam dictæ Vineæ, quàm melioramentorum, & aliorum iurium emphyteusicorum, siue ad fauorem locorum piorum, siue alterius potentioris, & præcipue vniuersitatis, tam per viam donationis, quàm vltimæ voluntatis, sub pœna caducitatis; prout latius habetur in instrumento dictæ concessionis.

Decessit Desiderius primus acquirens, relicta hærede vniuersali Communitate S. S. Geruasi, & Prothasij in Ducato Mediolanensi, quæ ad præp. fuit possessionem omnium bonorum dicti Desiderij, & signanter Vineæ, de qua agitur, vnde d. l. Capitulum, & Canonici habita notitia de ista possessione, & præcedentes factum fuisse locum deuolutioni dictæ Vineæ, obtinuerunt causam mihi committi: Idè hodie contingit dubitari, an esset locus deuolutioni, & Domini affirmatiue responderunt ea moti ratione.

Quia licet emphyteusis concessa pro heredibus, & successoribus quibuscumque † videatur hereditaria, & transitoria ad quoscumque etiam extraneos, vt per Socin. conf. 266. num. 36. lib. 6. Canaler. decis. 290. num. 1. ac etiam ad vniuersitatem, † & quamlibet manum mortuam, vt firmauit Rota decis. 261. num. 7. & decis. 280. num. 3. part. 1. rec. tamen cum in instrumento inuestituræ expressè legatur prohibitum, quod Vineæ, & iura emphyteutica non possint cedi alteri potentiori, & præcipue Communitati absque expressa licentia Capitali, pactum huiusmodi erat ad vnguem seruandum, & † eo non seruato factus fuit locus deuolutioni; Ial. in l. fin. num. 72. vers. secundo modo, C. de iur. emphyt. Burlat. conf. 199. n. 38. vers. 3. DD. loquuntur in secundo, Rota in Ferrariens. bonorum de Schianchis 28. Aprilis 1617. coram Eminentijs. D. Card. Pamphilio, impressa apud Civac. post contr. 205. n. 10. & doctæ, & elegantior fuit dictum in Mediolanens. bonor. 30. Maij 1633. coram R. P. Merlino.

Non obstat, quod dicta communis † saltem sit capax Emphyteusis ad effectum illam alienandi, Specul. in tit. de locat. §. nunc aliqua, q. 117. num. 143. Gregor. decis. 520. num. 5. ubi addenda, sub num. 14. vers. fin. quia obiectum procedit quando alienatio est de iure tantum prohibita: locus verò quando, prout hic vltà iuris prohibitionem † adest etiam prohibitio hominis, quia tunc impeditur acquisitio etiam ad effectum alienandi, & habendi tantum æstimationem

nem rei: Aldobrand. *conf.* 40. *num.* 9. *vers.* non obstat: Bursatt. *d. consil.* 199. *num.* 48. *vers.* *tertio DD. loquuntur.* Gregor. *d. decif.* 520. *num.* 10. & alius fuit decifum in Ferrariens. bonorum 19. *Decembris* 1611. coram R. D. meo Decano, & in Ferrariens. bonor. 3. *Iunii* 1619. coram bon. mem. Remboldo, & in eadem Mediolanens. coram R. P. D. meo Merlino.

Præterea Dominium dictæ Vineæ spectare ad dictum Capitulum, & Canonicos visum fuit Dominis sufficienter probari ex instrumento 6 † eiusdem concessionis, quod concurrentibus adminiculis, probat Bald. in l. ad probationem, *num.* 9. C. locat. Rota decif. 290. n. 1. & decif. 193. n. 1. & 2. part. 2. recent. & fuit resolutum in Romana devolutionis 28. *Maij* 1625. coram R. P. D. meo Pirouano: adminicula verò deducuntur, tum ex instrumento præcedentis inuestitura factæ de dicta Vineæ quondam Euphemie Turbulæ anno 1606. Tum etiam ex aliis instrumentis concessionum de eadem Vineæ in Emphyteusm Ioan. Dominico de Bellis, & Petro Puteo de annis 1592. & 1600. Tum tertio, quia hæc vinea est pars Casalilis Trulli quod erat de Dominio directo dicti Capituli. Tum denique ex propria confessione ipsius Communitatis, quæ in inventario confecto de bonis dicti Desiderij primi acquirentis descripsit hanc Vineam sub proprietate dicti Capituli, quibus accedunt continuatæ solutiones Canonum usque ad tempus devolutionis desumptæ ex libris 7 † Capitalaribus, qui libri cum contineant interesse totius capituli, & sint legaliter tenti, bene probant Aym. *consil.* 434. *num.* 14. Rota decif. 290. *num.* 4. & 5. part. 1. rec. & firmavit Rota in Placentina devolutionis 21. *Aprilis* 1600. coram Corduba.

Identitas etiam eiusdem Vineæ probatur ex propria confessione Communitatis in d. Inventario bonorum Desiderij, ubi dicitur quod d. Vineæ pro medietate est sub proprietate Capituli, & pro alia medietate sub proprietate Victorie Castellane, cuius bona fuerunt semper assignata pro confinibus dictæ Vineæ, & vltcrius ex verificatione duorum confinium enunciatorum in instrumento celebrato de anno 1619. ibi, ab vno latere sunt bona heredium quondam B. Fognini, ab alio bona Perini de Comis, ab alio Casalle, Trulli dictæ Ecclesiæ antè est Viculus Vicinalis, quæ demonstrationes bene probant identitatem 8 † cum ad hunc effectum sufficiant tantum duæ secundum vulgarem doctrinam: Bart. in l. demonstratio falsa, *num.* 14. ff. de cond. & demonstr. Roland. *consil.* 67. *num.* 15. lib. 2. Rota decif. 706. n. 4. & decif. 119. *num.* 2. part. 2. recent.

Non obstat discordantia quoad situationem, & numerum petiarum dictæ Vineæ, quia quoad numerum petiarum dictæ diversitas tollitur ex eo, quod Euphemia in præcedenti inuestitura per Instrumenta separata concessionis in duabus vicibus, dictam Vineam obtinuit, de eodem anno 1606. Quo verò ad situationem pariter tollitur, quia locus dicitur *del Trullo*, in quo continetur d. Vineæ est nomen generale comprehendens alia loca diversis nominis, vt *delle Grotte, delle fosse, foggalino, &c.* Vnde † sufficere verificasse vocabulum Regionis, vt per Corn. *consil.* 280. n. 5. *post med. lib.* 3.

Et ita vtraque, &c.

DECIS. XXIII.

R. P. D. DVNOZET.

Romana Domus, seu Appartamento di Capranica.

Luna 17. *Decembris* 1635.

SUMMARIUM.

- 1 Devolutio emphyteusis ininitiat, ubi ultimus sine prole decessit.
- 2 Confessio contra confitentem plene probat. Et eius successores, n. 3.
- 4 Heres non potest impugnare suorum auctoritatem, dispositionem, emphyteusis concessæ, etiam pro feminis ad solos masculos.
- 5 Immissio non retardatur ob exceptionem melioramentorum non liquidorum, stante potissimum cautione de illis rescindendis. Conceditur etiam agenti via ordinaria iusticiarij iustificandis, n. 8.
- 6 Melioramenta probari non possunt per Peritos non institutos de statu rei ante meliorationem.
- 7 Mora propria in probandis melioramentis predesse non debet in præiudicium terrij.

DOmus, de cuius appartamento agitur, fuit de anno 1529. à Iulia Capranica concessa in Emphyteusm perpetuum Bruto Capizucchio pro se, eiusque filiis, & successoribus: De anno vero 1550. fuit inita Transactio inter Camillum eiusdem Iuliani hæredem ex vna, & inter Papirium, & Scinum de Capizucchis ex altera, in qua de novo eadem domus fuit concessa in emphyteusm dd. Capizucchis, necnon eorum filijs, & descendentiibus Masculis in infinitum, feminis omnino exclusis, pacto insuper adiecto quod non esset locus eius restitutioni, nisi relictis prius omnibus, & quibuscumque melioramentis, prout in instrumento.

De anno 1630. D. Aldruba Canonice Inclitæ Basilicæ Lateranensis, & alij de Capranica vti domini directi istius domus, & descendentes à D. Camillo, prætendentes per mortem Simeonis Iunioris de Capizucchis lineam masculinam esse extinctam, & sic dictam domum esse devolutam, moverunt iudicium contra Excellentissimam D. Ducissam de Comitibus filiam d. q. Simeonis, & à D. Auditore Eminentissimij Cardinalis Archiepiscopi Lateranen. obtinuerunt mandatum de associando, qui quidem Eminentissimus Cardinalis in secunda instantia in hac causa me deputavit in Iudicem, quia pendente dd. de Capranica, qui aliud iudicium moverunt coram diversis iudicibus contra Balzonettos, in quos à d. q. Simeone fuerat distractum d. appartamentum, obtinuerunt etiam me deputari in hac vltima controversia: Quapropter dato à me dubio an super ista parte dandum esset mandatum de manutenendo, vel potius associatio seu immissio. DD. Capranicis, tandem post multas abij. propositiones DD. hodie informante etiam D. Ducissam admissa ad causam, & expiciente de melioramentis, resoluerunt eis dandum esse mandatum de immittendo, stante cautione iam præstita de rescindendis dictis melioramentis, facta eorum legitima liquidatione, quia ad effectum illam obtinendi bene probantur omnia requisita, videlicet

videlicet identitas rei, descendencia, ac dominium dd. de Capranica, & deuolutio domus.

Nam quoad identitatem, & descendenciam, ac dominium dd. de Capranica illa non controuertuntur.

Quo verò ad deuolutionem illa etiam bene probatur, quandoquidem ex deductis in facto, bene iustificatur lineam primi inuestiti esse finitam.

Non obstat quod non probetur obitus omnium comprehensorum in inuestitura: Nam vltra quod satis est Simeonem vltimum possessorem istius domus obiisse siue filiis masculis, † vt D. Duciffa, & Balzanetti grauentur onere probandi superuentientiam aliorum, quæ non præsumitur: *1. in l. is potest, num. 84. de acquir. hered. Card. Mant. de conest. lib. 1. tit. 4. in fin. & fuit dictum in Regien. bonorum 15. Martij 1630. coram Reuerendissimo D. meo Decano.* Concurrunt etiam testes deponentes de illorum obitu, necnon confessio eiusdem Simeonis, qui dum hoc Appartamentum vendidit vt ad se solum spectans per necessariam antecedens confessus est aliorum masculorum in inuestitura comprehensorum obitum, quæ confessio † sicuti contra eundem plenè probaret, *1. cum precum, C. de liber. caus.* Ita probat contra D. Duciffam, & Balzanettos eius successores, † *1. cum à matre, C. de rei vendic. Greg. X V. decis. 172. num. 1.* Iuncto præteritum actum positum solutionis totius Canonis per spatium longi temporis, quem quidem verisimiliter Simeon non soluisset integrè, si in domo fuissent portiones aliorum.

Non obstat quod domus ista fuerit ab initio concessa Bruto Capuziccho pro se, & heredibus quibuscumque, quo casu cum sit comprehensua fœminarum, non videtur potuisse à filiis Bruti in præiudicium D. Duciffæ recipi pro descendentibus masculis: Quia cum ipsa sit hæres
4 † Simeonis hæresis Sicini, qui cum aliis filiis Bruti interuenerat in instrumento transactionis, quo hæc emphyteusis alias comprehensua fœminarum fuit restricta ad masculos, tenetur acquiescere dispositioni suorum Anthorum, nec potest illam impugnare quamvis tendat in eius præiudicium, *d. l. cum à matre, C. de rei vendic. l. hæres seruum, ff. qui, & à quibus. Alex. conf. 29. num. 1. 2. lib. 5. Conat. variat. resol. lib. 1. 2. cap. 1. 8. num. 2. vers. 4. conclusio. Mant. de tacit. lib. 7. tit. 2. §. 4. Greg. X V. decis. 418. num. 5.*

Non obstat exceptio allegata per D. Duciffam ratione prætenforum melioramentorum, quia quamvis de illis consilet in genere, ac tamen cum post plures terminorum præfixiones ad illa liquidanda, D. Duciffa illa non liquidauerit, non potest retardari immissio † DD. Capranicis, data per eos cautione de illis rescindendis, postquam fuerint liquidata, Socin. iun. *conf. 62. num. 5. lib. 1. Pat. decis. 461. lib. 2. post med. vers. nam. fuit responsum. Rot. decis. 137. num. 3. part. 2. recent.* & fuit dictum in *Perusina melioramentorum 15. Ianuarij 1616. coram Reuerendissimo D. meo Decano, & in Romana, seu Casenaten. hereditatis 4. Iunij præteriti, coram R. P. D. meo Pironano.*

Non obstat quod dicatur dd. melioramenta fuisse liquidata per peritos iuductos in testes per D. Duciffam intra terminum præfixum ad liquidandum, quia omiffis iis, quæ contra ipsorum personas, & dicta obiciuntur per DD. de Capranica, cum in multis eorum relatio, & deposi-

Decis. S. R. R. ad I. P. Melium.

tio detegatur extrinsecus: Non visum fuit DD. constare de sufficienti liquidatione, quia dum dd. periti † non viderint statum antiquum istius domus de tempore concessionis, non possunt præcisè referre quid, & quantum fuerit expensum, & quid melioratum pro illius restitutione: *Seraph. decis. 95. 2. num. 7. & decis. 1453. num. 5. Curt. iun. conf. 165. num. 2. 4. lib. 2.* Vbi quod pro iustificandis melioramentis necessario habenda est noticia status deteriorationis, quæ quidem non potest haberi ex solo indicio, & artis peritia, sed requiritur ocularis inspectio status præcedentis: *Soc. iun. dist. conf. 62. n. 4. & seqq.* vbi optimam reddit rationem, quia nimirum possibile est multa ex operibus, quæ computantur inter melioramenta fuisse facta immediate ante concessionem, quo casu non computantur inter melioramenta, *ad not. in l. in fundo, ff. de rei vendic. Paris. conf. 33. num. 5. 3. lib. 1.* Et regulariter in æstimandis melioramentis combinandus est status antiquus cum statu præteriti: *Seraph. d. decis. 95. 2. num. 2. & d. decis. 1453. num. 5.* & fuit dictum in *d. Perusina melioramentorum coram Reuerendissimo D. meo Decano, & in d. Romana, seu Casenaten. hereditatis coram R. P. D. meo Pironano.*

Non obstat quod status antiquus innotescat ex dictis instrumentis concessionum, quia dicta instrumenta addè genericè loquuntur, vt nulla ratione possit discerni qualis in individuo fuerit status huius appartamenti de tempore concessionis.

Non obstat quod instrumento concessionis dicatur domum esse restitendam solutis prius meliorantis; quia hoc debet intelligi, vel quatenus DD. Capranici non præstarent cautionem de illis rescindendis, vel quatenus D. Duciffa dd. melioramenta liquidauerit, sed dum DD. Capranici præstiterunt cautionem, & D. Duciffa est morosa in liquidando, intrant conclusiones supra firmatæ, quia mora † propria nemini debet prodelle in alterius præiudicium, ne alias sit in eius facultate nunquam liquidando defraudare intentionem Domini directi, contra *l. relegatorum, in fin. ff. de interd. & releg. Rota decis. 31. n. 2. in fin. vers. ne alias ex mora, par. 2. recent.*

Ceterum, quia Balzanetti alias obtinuerunt in hac eadem causa à R. P. D. Meltio mentionem, & sententiam absolutoriam à R. P. D. Palanico, & propterea via exequutia intentata per DD. de Capranica fuit vulnerata, DD. resoluunt dandum † esse illis quidem dictam immisionem, sed tamen via ordinaria, cum etiam iustificatis iustificandis via ordinaria agentis illa competat: *Bald. in l. fin. C. de edit. Du. Adr. toll. n. 53. in fin. Alber. ibidem, n. 11. ad med. & num. 13. in princ. & num. 14. Fulgos. num. 20. vers. hac differentia. Corn. num. 8. & 9. Pesson. de adips. num. 87. 138. 170. vers. & licet, & n. 268. 270. & seqq. Pat. dec. 308. lib. 1. in correct. Rota in Bergomen. Cappellania 28. Februarj 1615. coram bon. mem. Patriarcha Hierofolymitano, & fuit dictum in Paduana beneficij 27. Iunij 1633. coram me.*

Et ita fuit conclusum vtraque parte informante.

DECIS. XXIV.

R. P. D. COCCINO.

Forosempronienf. & Eugubina, seu nullius Emphyteusis.

Luna 16. Inni 1636.

S V M M A R I V M.

- 1 *Prelatus potest durante adhuc inuestitura, alium inuestire de consensu ultimi possessoris.*
Excusatur si iusto facto Papa impeditur, renouationem facere nequit, n.60.
- 2 *Pronepotes non veniant ad emphyteusim quous inuestitum ultra nepotes non progrediuntur.*
- 3 *Inuestitura emphyteusis strictè interpretantur, & n.25.*
- 4 *Emphyteusis Ecclesiastica regulariter pro tribus personis conceditur.*
- 5 *Authentic. de non alienand. & permitt. §. emphyteut. non est correctæ per §. licentia authentic. de alienat. & emphyteut. & n.24.*
Declarat, ut num.6.
- 7 *Papa potest disponente de Emphyteusi deuoluta ad Prelatos inferiores praueniendo, vel concurrente, & n.11.*
Concurrit in iurisdictione cum omni Prelato, num.8.
Concurrit cum omni Prelato, & potest infundare, num.9.
Ampliat, ut n.10.
In casu deuolutionis durante inuestitura potest praueniendo inuestire, n.12.
In bonis emphyteoticis est absolutum dominum, num.13.
Amplia, ut num.14.
Equitati potest derogare, n.34. & 39.
Amplia, ut n.40.
Potest disponente de emphyteusi in prauicium tertij ob merita concessionarij, n.41.
- 11 *Papa auctoritas ubi concurrat, auctoritas inferioris cessat.*
Scientia meritum alicuius, ex quibus arguatur, n.44.
Factum penale, facto Episcoporum, n.58.
- 16 *Concessio emphyteusis facta in tertiam ipsius inuestiti generationem comprehendit pronepotes.*
Declarat, ut num.17.
Limita ubi in contrarium negent concessura pro restrictione concessionis ad nepotes, n.19. & n.29. 22. 23.26.27. & n.31.
Emphyteotica habet conditionem, nisi Dominum, & emphyteuta aliter disponant.
- 18 *Pater vri generatus ab aliquo dicitur in prima generatione passim suscepta in concessione emphyteusis vsque ad tertiam generationem.*
- 21 *Pars una scriptura aliam declarat.*
- 28 *Observantia probatur duobus testibus deponentibus de actibus illam inducentibus, & de publica voce & fama.*
- 29 *Gabrieli de consuetudine attestanti credendum.*
- 30 *Consuetudines procedunt de loco ad locum vicinum.*

- 32 *Nepotum appellatione, quando veniant nepotes, & quando non?*
- 33 *Ius petendi renouationem in inuestitura committitur, vel ex aequitate, vel ex conventionione.*
- 35 *Concessione emphyteusis finita res ad dominum reuertitur.*
- 36 *Renouationes ex aequitate dicuntur contra iuris regulas.*
- 37 *Iuris rigor per episcopiam, seu aequitatem moderatur.*
- 38 *Equitas aduersus legem vniuersaliter scriptam casum particularem respicit, & supplet, aut corrigit defectum ipsius legis iuxta mentem legislatoris.*
- 42 *Merita probatione non indigent, quando sunt notoria.*
Affertione Pontificis probantur, n.43.
- 45 *Equitati quod Papa voluerit derogare ex actu prauicium concessionis, in emphyteusim facta extraneo; tacite resultat.*
Et ex clausulis derogatorijs excessioni adiectis, n.46.
Locus non est si inuestitur emphyteusis re-signationem Domino faciat, n.47.
Renouationis pacto renunciari potest, n.48.
- 49 *Consuetudinem renouandi ad probandum unicus actus non sufficit.*
- 50 *Patium de renouando emphyteusim proximioribus ius reale non tribuit.*
De renouando ante deuolutionem ius considerabile non tribuit, n.51.
Neque post si Papa in concedendo prauenerit, n.52.
De renouando solum actionem personalem parit, n.53.
De renouando per Papam reuocatur, n.54.
De renouando an valeat, n.55.
De renouando in prauicium Papa nihil operatur, num.56.
- 57 *Superioris auctoritas in qualibet promissione præseruata censetur, & n.61.*

PAULUS de Midaburgo, Episcopus Forosempronienf. sub die 26. Decembris anni 1528. bona de quibus agitur per se, suosque successores, & vice, & nomine dicti Episcopatus, &c. dedit, cessit, & concessit in emphyteusim, & iure Emphyteotico dicti Episcopatus renouauit glor. mem. Eleonoræ de Gonzaga Urbini Ducissæ, &c. stipulanti, & recipienti pro se ipsa, & eius filiis, & nepotibus masculis tantum, & deficientibus masculis prædictis, pro filiabus, & nepotibus masculis, & feciminis ex se ipsa, de legitimo matrimonio descendentibus, per lineam directam vsque in eius tertiam generationem, & personam completam, &c. cum clausula ad habend. &c. & pacto expresse quod finita linea, dictæ res renouatæ, cum omni eorum melioremmento, liberè in, & ad dictum Episcopatum reuertantur, & recadant, &c. & tunc liceat, & licitum sit prædicto D. Episcopo, vel eius successoribus, &c. realem tenentem, & corporalem possessionem apprehendere, & retinere sua propria auctoritate, absque alicuius Iudicis, vel Curie, aut Prætoris licentia, non obstantibus aliquibus legibus, statutis, constitutionibus, &c. in contrarium disponentibus, vel loquentibus, quia sic inter ipsos factum existit, & conuentum.

Anno autem 1634. die 6. mensis Iulij Federinus Fregosius, Archiepiscopus Saleritanus, tunc perpetuus Commendatarius Monasterij Sanctæ Crucis Fontis Auellane, Ordinis Sancti Benedicti, Eugubine, seu nullius Diocesis, alia bona, de quibus etiam agitur, ad idem Monasterium, iure directi domini, pertinentia, dedit, cessit, confirmavit, & renouavit eidemmet Eleonora Vrbini Ducissa, &c. stipulanti, & recipienti pro se, & ipsius filijs, & nepotibus masculis, & feminis, per directam lineam descendentibus, vsque in eius tertiam generationem & quartam, ad renouand. &c. cum clausula, *ad habendum*, &c. necnon expressa conuentione, quod si quo tempore dictæ res renouate deuoluerint fuerint ad dictum Monasterium, per lineam finitam, &c. possint præfati Commendatarius, Syndicus, ac Procurator eiusdem Monasterij tenutam, & corporalem possessionem dictarum rerum renouatarum accipere, & eas retinere, & fructuare, cum omni suo melioramento, eorum propria auctoritate, & prout sibi placuerit, & in emphyteusim concedere sine licentia alicuius Officialis, vel Iudicis, aliquibus statutis, ordinibus, reformationibus, & constitutionibus in contrarium non obstantibus, &c. quibus expressè renunciavit, &c.

Eleonora ex Francisco Maria Duce suscepit Guidobaldum, ac Iulium Cardinalem, Guidobaldus procreauit Franciscum Mariam, postremum Vrbini Ducem, qui Serenissima Victoria ex Federico filio prædicto nepte superstitie, panis abline anni decessit, necnon Virginiam, Isabellam, & Launiam, Virginia & Isabella sine filiis decesserunt: Launia autem, Vasti Marchionissa, susceptis filiabus Catharina Nonellaria Comitissa iam defuncta, necnon Isabella Piscaria Marchionissa, ac Maria in Monasterio Pisaurensi Sanctæ Catharinæ Moniali professâ, sorore Mariae Launiae nuncupata, viuentibus, cum post obitum præfati Francisci Mariæ Ducis, tanquam vnica neptis, ex Ducissa Eleonora superstitis, & sic in præfatis duobus inuestituris comprehensa, possessionem dictorum bonorum emphyteoticorum assequuta fuerit eadem bona, & alia quæcumque in supradictis inuestituris, & qualibet earum quomodolibet comprehensa, seu alias quomodolibet dependentia anno 1632. sub die sexta Maij cessit, transiit, & renunciavit S. D. N. pro quacumque persona à sanctitate sua ad eius beneplacitum, & liberam voluntatem quodcumque nominanda, prout eodemmet anno 1631. septimo Kal. Iunij Illustrissimum atque Excellentissimum D. T. badæum Barberinum vrbis Præfectum, & Præfati Principem nominauit, eundemque præuia narratione tenoris dictarum inuestiturarum, & superexistentiæ dictæ Serenissimæ Victorisæ Isabellæ, ac sororis Mariæ Launiae, motu proprio, & ex causa benemeritorum cum amplissimis clausulis derogatorijs, inferiores dictorum bonorum emphyteoticorum directos Dominos præueniendo, inuestiuit, vt in litteris, de quibus in sum. num. 8. Quas etiam litteras postmodum subsequente præfata Marchionissa Launiae obitu, necnon omnia in illis contenta, respectu dictæ nominationis, & inuestiturarum, idem sanctissimus ipsomet anno 1632. ibidem Iunij confirmavit, vt de nouo, cum eisdem clausulis derogatorijs concessit, vt in sum. n. 10.

Verum cum Serenissimæ Victorisæ, cuius

agentes ius, & possessionem D. Præfati controuertebant per sententiam Reuerendissimi D. Vrbini Vicelegati, instante Illustrissimo D. Alphonso Gonzaga necessariò defensore, vti hæret de Marchionissa Launiae latum fuerit pronuntiatum nullum ius competere, & nihilominus, etiam præfata Isabella, Piscaria Marchionissa, & soror Maria Launiae, ipsi illius nomine Monasterium præterderet inuestituras Ducissæ Eleonoræ factas adhuc post Launiae Marchionissæ obitum ad sui fauorem durare, vel ex illis, saltem ius renouandi ipsis competere; proindeque Sanctissimi D. N. concessionem non posse ipsis præiudicare: Causa mihi commissâ dubitanti, an inuestitura Apostolicæ D. Præfati suffragatur; cuius dubij resolutione iuxta præcesiones superius propositas, pendet à duabus principalibus inspectionibus, quarum prima est, an inuestitura Ducissæ Eleonoræ olim facta, expirauerit, vel potius adhuc duret ad fauorem dictarum Isabellæ Marchionissæ, & sororis Mariæ Launiae: Altera, an ex eisdem inuestituris competat ius aliquid renouandi.

Quantum attinet ad primam inspectionem, visum fuit Dominis expirasse inuestituras, cum contineant solam concessionem pro Ducissa, filiis, & nepotibus: Quo casu, tam per cessionem seu renunciationem, quam per obitum dictæ Marchionissæ Launiae, tanquam posterioris Eleonoræ Ducissæ neptis, & sic vltimæ comprehensæ, nullis alijs superstitibus dictæ inuestiturae expirant.

Per cessionem quidem, seu renunciationem præfatam, cum Prælatus possit, durante adhuc inuestitura alium inuestire de consensu vltimi comprehensæ: Bald. conf. 431. in fin. vers. 6. *¶ vlt. lib. 2. cum alijs per Caldas de iur. emphyt. lib. 1. quæst. g. num. 3. vers. de consensu tamen*; & bene conferunt notata per Valasc. de iur. emphyt. quæst. 28. num. 24. *¶ ius in emphyteusim.* Per obitum etiam, cum ius omne competens ex dictis inuestituris euannerit, tanquam limitatum ad solos nepotes, tunc saltem tacite, cum de pronepotibus nullam dictæ inuestiturae faciant mentionem: Clar. §. *emphyt. quæst. 42. vers. aliquando est concessa in tertiam.* Caltr. conf. 68. circa med. vers. *similiter etiam*; & conf. 338. num. 1. lib. 2. *¶ Cor. conf. 219. n. 11. lib. 2. Socin. conf. 25. num. 5. & 6. lib. 1. Cephal. conf. 582. num. 1.* Qui postremi Doctores mouentur, ex eo quod, cum huiusmodi inuestiturae tunc contineant dispositionem stricti iuris strictè sunt interpretandæ, *¶ quidquid astringende, ff. de verb. oblig. Quæ interpretatio tantò magis admienda est, cum sit consona naturæ ipsius emphyteusis, tunc regulariter pro tribus personis conceditur, vt in §. *emphyteusim*, in auth. de non alien. & permitt. cuius dispositio tunc non videtur correctâ, in §. 5. *licentia, in auth. de alienat. & emphyt. nisi quando emphyteusis expressè conceditur in perpetuum, tunc vel vsque ad pronepotes, includit, vt bene & eleganter Rota in causa Afflicti. emphyteusis 27. Iulij 1629. coram R. P. D. meo Merlino.**

Hinc referendo ad resolutionem dubij, de quo agitur, an scilicet inuestitura Apostolicæ Excellentissimo D. Principi Præfeco suffragetur appositè sequitur, quod quemadmodum in prædictis casibus potuissent Domini tunc directi, inferiores, de dicta emphyteusi, sic deuoluta disponere, multò magis idem facere poterunt, & quidem

quidem iure proprio S. D. N. tam præueniendo, quàm concurrente cum eis, ad text. in c. *indum*, c. *quammis*, & c. si à sede, de *Præben.* in 6. *Clem. 1. vii* lie. pend. Bald. qui loquitur de infestatione in præiudicium Domini inferioris, in *conf. 233. num. 1. & 2. vol. 3.* & in contractu locationis in quo Papa præuenit inferiorem latè, ac eleganter in *conf. 24. per tot. vol. 2. vbi num. 1.* dicit quod Papa ratione supremæ Pontificalis potentie & potestatis, qua omni Ecclesie præsidet, potest res, & bona omnium Ecclesiarum orbis administrare, & disponere, pro libito suæ voluntatis: Præsertim subsistentibus causis, itaut quod sit ab eo videatur procedere ab ore Dei; ideòque tolerandum si quicquam facit, detrahendo de iure aliorum, & benè etiam in *conf. 175. num. 2. vers. præterea hic Dominus Papa, eod. vol. 2.* vbi in fortioribus, quod Papa alienando bona particularium Ecclesiarum sunt ipsius quoad liberam, & plenam dispositionem, & nullus Prælati mundi, potest aliquid facere sine auctoritate, saltem tacita, Papæ, † qui tanquam Pater Patrum cum omni Prælato in potestate iurisdictionis concurrat, vt notat Io. Monach. in c. si eo tempore, de elect. in 6. *Corn. conf. 343. vers. 1. & fortius vol. 1.* Staphil. de lit. *gras. vers. post hac, num. 6.* Fortun. Garz. de ult. fin. *Iuris Can. & Civil. num. 15.* Iordan. de *Roman. sed orig. c. 12. num. 20.* Franc. Varg. de *auctorit. Pontific. conf. 7. num. 3.* & quod Papa † possit infundere non solum res Ecclesie Romanæ, sed aliarum etiam Ecclesiarum, itaut concurrat cum omni Prælato, firmant Bald. in c. 1. *num. 2. vers. qui potest*, vbi etiam Ias. *num. 5.* Afflic. *num. 6. vers. quod Papa, cum mem. segg.* Præposit. *num. 9. de his, qui feud. dare poss.* Gemin. *conf. 14. num. 2. & 3.* Bald. *conf. 95. num. 2. lib. 3.* Caltr. *conf. 414. vers. item vt alibi dicit, lib. 1.* Card. *conf. 92. num. 1. vers. quoad secundum.* Curt. iun. de *feud. part. 1. secunda partis, quest. 11. n. 3.* Felin. in c. ad audientiam, *num. 2. de prescript.* quem cum aliis refert Redoan. de reb. *Eccles. non alienand. quest. 7. num. 1.* Intrigliol. de *feud. censur. 1. quest. 53. num. 108.* & segg. Scharader. de *feud. quest. 4. c. 2. num. 4.* Peregr. de *irr. s. s. lib. 1. tit. 3. num. 88.* & 90. vbi quod potest investire quascumque personas etiam sibi coniunctas: Præsertim si iusta, † ac rationabilis causa concurrat, qualis est illa, quæ vt inferius dicitur in Excellentissimo Principe Præfecto, exuberat, simulque expressa est excellentia meritorum. Bald. in l. cum multa, *num. 2. vers. Papa, C. de bonis qua liberis*; & bene Parif. *consil. 23. num. 251. lib. 1.* Redoan. de reb. *Eccles. non alien. quest. 2. num. 65.* Afflic. in *dist. c. 1. num. 19. de his qui feud. dare poss.* & innuit Alex. *conf. 3. num. 8. vers. unde dicit, vol. 5.* & in specie, quod de bonis emphyteoticis Papa † possit disponere, tam præueniendo, quàm concurrente cum ordinariis: Caldas in *l. cum emphyt. lib. 2. c. 21. num. 58. & lib. 4. c. 15. num. 55.* Gabr. *conf. 30. num. 8. & segg. vol. 1.* Parif. *conf. 24. num. 1. 2. vol. 4.* & quod etiam durante inuestitura, possit Papa † in casu deuolutionis, præueniendo, inuestire. Rot. *decif. 664. num. 11. part. 2. rec. cum in ipsis bonis emphyteoticis † Ecclesie sit absolutus Dominus, & administrator*: Seraph. *decif. 45. num. 4.* quem admodum est in omnibus aliis rebus, & bonis Ecclesie, in quibus † habet liberam potestatem: Rot. *decif. 11. n. 7. p. 2. recent.* Hinc in his terminis dicimus, quod vbi Papæ concurrat authori-

ritas, cessat † potestas inferioris: Idem Seraphin. † *decif. 581. n. 1. & decif. 1027. n. 8.*

Nec præfatæ bonorum deuolutionis superius firmate oblatæ viæ sunt verba dictarum inuestiturarum, ibi, *vsque ad tertiam ipsius generationem*; quæ cum non possint referri ad primum acquirentem, in quo dicta generatio non potest verificari, cum nemo generet se ipsum. Propterea operantur, vt prima generatio incipiat à filiis: secunda continetur in nepotibus, & tertia in pronepotibus † finitur; iunctis præsertim ditione, *vsque*, pronome, *ipsius*, ac verbo completam, de quo in prima inuestitura: ideòque ad hodiernam dictarum inuestiturarum durationem, & successuam dictarum Marchionis, Isabellæ, & sororis Mariæ Lavinie proneptum in præfatis inuestituris comprehensio- nem, intret doctrina Bart. quam expendit Bald. in *aut. si quas ruinas, num. 4. vers. aut instrumentum dicit, C. de sacros. Eccles. Socin. sen. conf. 35. num. 3. & 4. vol. 1.* & passim admittit Rota *decif. 220. per tot. part. 4. diuers. & in recent. coram me in decif. 305. n. 1. & segg. part. 1. & decif. 221. num. 1. part. 3. & decif. 407. num. 2. part. 3.* Prout etiam apud sanctæ memoriæ Greg. *decif. 522. num. 11.* Quia pro resolutione huius obiecti † considerantur Domini, quod sententia Bald. cum cæteris, quæ in obiecto ponderantur, possunt procedere, quando facta esset simpliciter concessio Titio, vel Titio & suis descendebus, *vsque* ad tertiam illius generationem completam: Non autem quando procedit expressa determinatio, sed designatio personarum, quibus specificatim conceditur; prout in casu nostro, in quo prius Ducissa acquisiuit specificè, ac determinatè pro se, filiis & nepotibus, additis immediatè verbis, ad tertiam generationem, quæ propterea hoc casu, in quo deficit vltieris copula, & stant de monstratè, non autem argumentatè ad personas expressas, tanquam constituentes tertiam generationem paternam, vt pulcherrimè aduertit Caltr. *d. conf. 338. num. 2. lib. 2.* Idem Socin. *d. conf. 25. num. 4. vers. licet fecu sit, cum pluribus segg.* qui licet sub *num. 8.* dicat articulum esse dubium: Attamen inferius sub *num. 28. vers. ex persona hæredis*; residet in hac opinione, vt aduertit Simon de Præt. *conf. 2. num. 3. lib. 1.* quam etiam admittunt Cephal. *conf. 82. n. 13. & 14. & conf. 585. n. 8. lib. 5.* Honded. *conf. 4. num. 13. lib. 1. & conf. 32. num. 38. & 41. lib. 2.* Turret. *conf. 33. mem. 22.* Simon de Præt. *conf. 2. mem. 3. in fin. & num. 4. & conf. 20. num. 13. & conf. 88. num. 24. vers. Præterea lib. 1.* Modern. Bononienf. *var. resol. c. 3. n. 2. lib. 2.* Ambrosin. *decif. Perus. 19. num. 5.* prout hanc opinionem passim sequitur etiam Rota, vt subobscure in *decif. 112. per tot.* apud Veral. & clarius in *Perusina emphyteusis 27. Iulij 1628. coram R. P. D. meo Merlino*, in qua benè fuit ponderatum, quòd Calstrensis in hoc dicto à nemine reprobat, & quod verba illa, *vsque in tertiam ipsius generationem*; nec contrariantur antecedentibus, debent exponi pro recipiente, eiusque filiis, & nepotibus; & si Prælati voluissent comprehendere etiam pronepotes, illos nominasset quemadmodum filios, nepotésque expressit. Quæ fundamenta reassumuntur etiam in eadem *Assisenf. coram præfato R. P. D. meo Merlino 18. Mar. ij 1630. & coram R. P. D. meo Macchiavello, 2. Iunij 1635.* & iuxta hunc intellectum pater † vt generatur ab aliquo dicitur in prima gene-
ratione

ratione passim suscepta, filius in 2. & nepos in 3. sic gradatim progrediendo *c. parentela*, 35. *quest. 5.* & præ cæteris est optimus textus, & quidem Evangelicus apud *Matth. c. 1.* ubi enumerando quatuordecim generationes, ab Abraham usque ad David; Abraham quidem licet primus generans, ponitur in prima generatione, Isaac in secunda, & sic gradatim usque ad David, existentem in 14. generatione: Idemque habetur etiam de aliis 14. generationibus in quibus primus generans ponitur semper in prima generatione, vt in terminis doctè aduertit Simon de Præc. *d. conf. 20. num. 16. & conf. 83. num. 8. & ante n. 17. & n. 24. lib. 1.*

Verum quatenus conclusio ista, quæ apud Dominos pro indubitata habebatur, aliquam pati posset dubietatem, consideratum fuit illam de plano, & abque difficultate aliqua, procedere in casu isto, in quo concurrunt ad illius confirmationem, adminicula 1. & coniecturæ, ex ipsa contrahentium voluntate desumptæ, quas etiam in similibus terminis exquisiuit aliàs Rota, vt apud Seraph. *decis. 1362. num. 2. vers. & hanc conclusionem*, & in *decis. 6. num. 4. in recent. aliàs par. 5. recent.*

Prima desumitur ex interpretatione, quam insinuat subsequens clausula, *ad habendum. &c.* in qua dum datur facultas expressæ, ac nominatim conceditur Ducifæ, filiis, 1. & nepotibus, signum evidens, quod de illis solis, ita sæpius expressis fuit cogitatum, vt in puncto aduertit Simon de Præc. *d. conf. 20. num. 11. post med. vers. id clarior, lib. 1.* Regula est enim, quod vna pars 1. scripturæ aliam declarat, vt in proposito arguit Socin. iun. *conf. 1. num. 8. vers. 4. quod filij, vol. 4.* & aduertit Rota *decis. 499. num. 3. & 4. par. 3. recent.* & inuit in eadem *Perusina emphyteusis 20. Martij 1628. coram R. P. D. meo Dunozeito*.

Secunda elici potest ex verbis illis, *per lineam directam*, arguendo, quod quemadmodum linea 2. 1. sumit initium à primo acquirente; idem etiam contrahentes verisimiliter senserint de proximo verbo, *generationem*, ita vt idemmet primus acquirens in ea debeat computari, tauquam principium generationis, vt animaduertit Simon de Præc. *dist. conf. 2. num. 4. & seqq. & conf. 83. n. 9. lib. 1.* quem sequitur Honded. *d. conf. 32. num. 42. lib. 2.*

Tertiò deducitur ex natura, ac qualitate emphyteusis Ecclesiasticæ, quæ sicuti iuxta formam antiquam, 1. pro tribus duntaxat personis, extendi ad solos nepotes, regulariter conceditur, vt in *d. emphyteusim*, innoto etiam 5. *quia verò Leonis*, & 5. *neque illud*, ac 5. *alienationis, in auth. de non alien.* Anchar. *conf. 134. in princ.* Anan. *conf. 184. num. 4.* Natt. *conf. 3. n. 12.* Ruin. *conf. 15. num. 7. lib. 3.* quæ forma non 1. fuit correctæ in 5. *licentia, in auth. de alien. & emphyt.* vt superius ponderatum fuit *ex decis. Affisens. coram R. P. D. meo Merlino*

Ita etiam præsumendum est, vt concedens huic formæ se conformare voluerit, vt in puncto considerant Castr. *scilicet alleg. conf. 138. num. 1. lib. 2.* Socin. *conf. 25. num. 5. vers. Item quia, lib. 1.* Simon de Præc. *d. conf. 582. num. 12. & 17. lib. 4.* Gabr. *conf. 68. num. 2. lib. 2.* Quam coniecturam passim quoque amplectitur Rota in præfatis *Perusina emphyteusis 27. Iunij 1629. coram R. P. D. meo Dunozeito*, & in *Affisens. emphyteusis 27. Iunij 1629. coram R. P. D. meo Merli-*

no, & in eadem 1. Iunij 1635. coram R. P. D. meo Macchiauello.

Quæ præsumptio tantò magis incalescit, ex eo quòd cum agatur de materia 1. stricti iuris, vt 2. 5. firmat Valac. *de iur. emphyt. quasi. 5. num. 7. & 8. & quest. 28. ante num. 22.* facienda est stricta interpretatio, 1. *quicquid additend. ff. de verb. oblig.* & in puncto considerat Castr. & Soc. *locus prædictus.*

Quarta coniectura respectu inuestituræ Forosempromiens. colligi etiam 1. potest ex taxatione illa tantum immediate adiecta verbis illis, ibi pro se, & nepotibus masculis tantum; quæ dictio, cum vim comprehensionis restringat ad personas specificatas, & sic ad solos nepotes ad text. in *l. Iulianus, & l. non tantum, ff. de petit. hered.* Riminal. *d. conf. 257. num. 33. & 34.* Caldas de iur. *emphyt. lib. 1. quasi. 1. n. 155.* Surd. *decis. 291. num. 19.* Rota *decis. 600. num. 7. & decis. 740. num. 4. par. 2. recent.* vtiq; interpretatur, & restringit etiam subsequenter latitudinem verbi *generationis*, ad solos nepotes, vt bene Add. ad Alex. *conf. 403. num. 63.* Rota *decis. 499. num. 4. par. 3. recent.* & ponderatum fuit in *d. Affisens. emphyteusis 18. Martij 1630. coram R. P. D. meo Merlino*, in qua fuit vltimè ingeniosè animaduersum, quòd eadem dictio, tantum, non stat relativè, ad proximam qualitatem masculinitatis, illic accessorie, sed restrictivè ad latitudinem tertie generationis, tanquam magis principalis; prout fuit etiam eleganter deductum in *ead. Affisens. 2. Iunij 1635. coram R. P. D. meo Macchiauello.*

Quinta coniectura, respectu eiusdemmet inuestituræ Forosempromiens. desumi potest ex verbo illo *personam*, 1. quod sicuti operatur, vt em- 2. 7. phyteusis concessa ad tertiam personam, incipiat à primo acquirente, & terminetur in nepotibus. Ita etiam præstare potest congruam declarationem verbo *generationis*, vt in puncto considerat Gabr. *conf. 68. num. 4. lib. 2.* & benè Simon de Præc. *d. conf. 2. num. 10. vers. 2. etiam corrui, cum seqq. lib. 1.*

Sexta tandem, & vltima, quæ ponderata fuit ex abundanti, elicitur ex consuetudine, & observantia sic interpretandi inuestituras istarum Ecclesiarum, pro cuius probatione, respectu Ecclesiæ Auellanæ concurrunt, non solum duo testes 1. formiter examinati in *sum. num. 11. qui 18* bene probant eum deponant de consuetudine valida, ac declarata per actus repetitos, & vni-formes, ac etiam de publica voce, & fama iuxta tradita per Rotam in *causa Farfens. Villa Caporla 12. Febr. 1593. coram bon. mem. Penia*, quæ est *decisio 518. num. 2. par. 4. diuers.* Sed etiam accedit attestatio olim facta Iuriconsulto Attilio Rugerio, cuius meminit Riminal. *conf. 257. num. 26. vol. 3.*

Quinimò concurrunt alterius consuetudines finitimarum Ecclesiarum Senegalliens. & Vrbinatef. de quibus attestatur 1. Gabr. *conf. 88. n. 4. 19* ubi dicit adiudicatum, & observatum, & *conf. 90. num. 1. lib. 1. & conf. 63. num. 6. lib. 2.* cui tantum viro præstantissimo, & in huiusmodi negotiis maxime perito, credendum esse in hoc firmat Ceph. *d. conf. 582. num. 22. lib. 4.* prout eam sequitur idem Riminal. *conf. 257. num. 27. & 28.* quæ quidem consuetudines 1. pa- 30 trocinantur, & extenduntur de loco ad locum, vt per DD. relatos per Riminal. *dist. num. 28. & 29.*

Quæ quidem consuetudines maxime cum non sint contra ius, sed conformes dispositioni iuris, vt in voto bon. mem. Cardinalis Cauerlii, & Patriarchæ Mazzani emanato in causa Senogallienf. Castrorum inter postremum Urbini Ducem, & Marchionem de Ruere, in *sum. num.* 12, cuius etiam meminerunt Addentes ad *san. mem. Greg. decis.* 522. n. 20. in fin. in quo voto ponderatum fuit, quod quidquid sit, an consuetudo Ecclesiæ vicinæ patrocinetur, ad minus deseruit pro adminiculo: respectu verò Ecclesiæ Forolempnonienf. bene intrant proximè ponderata ex consuetudine ꝑ vicinarum Ecclesiarum, ideoque firmata prædicta consuetudine, optimè procedit vulgaris conclusio, quod mens Prælati concedentis circa extensionem interpretatur ex stylo, obferuantia, ac consuetudine Ecclesiæ: Bald. in d. *auth. si quas ruinas*, num. 4. vers. *credo in hoc*, C. de iur. S. Ecclesiæ: Socin. *diſt. conf.* 25. num. 8. lib. 1. Ial. in l. 2. num. 66. C. de iur. emphyt. Alex. *conf.* 125. num. 4. & 5. lib. 5. Gabr. *diſt. conf.* 88. num. 4. & *conf.* 90. n. 1. lib. 1. & *conf.* 68. num. 6. & 7. lib. 2. Riminal. *in d. conf.* 257. & *segg.* Honded. *alleg. conf.* 54. num. 10. lib. 1. Turret. *d. conf.* 33. num. 2. Cephal. *præcit. conf.* 582. n. 2. Simon de Præc. *conf.* 20. num. 2. Maric. de *tacit. lib.* 22. tit. 25. & 28. & alios concord. enunulat Caldas de iur. emphyt. lib. 1. *quest.* 9. num. 15. Ambrosin. *decis.* Perruſ. 19. num. 7. & obſeruauit etiam Rota in causa Farſen. Villa Caprola 20. Maij 1592. coram bon. mem. Penia, & in ead. 12. Feb. narij 1593. coram eodem, quæ est *decis.* 518. num. 4. part. 4. diuerſ. prout etiam in præallegata *Aſſiſen. emphytenſis* 8. Martij 1630. coram R. P. D. meo Merlino.

Ex quibus etiam apertiffimè liquet non eſſe 32 diſcutiendum fundamentum ꝑ illud contrariæ opinionis, an ſcilicet iuxta Ruin. *conf.* 186. n. 8. lib. 1. & alios, quos reſert Mantic. de *tacit. lib.* 22. tit. 25. num. 26. verſ. *præterea appellatione nepotum*, veniant propneces, quia quidquid ſit an in contractu ſtricti iuris veniant, plenè conſtat in caſu iſto venire non poſſe cum repugnet concedentis voluntas quæ abundè ex ponderatis elicitur: Prout in ſimili videmus, appellatione filiorum, nepotes non venire, quando teſtatoris, vel legis voluntas reſiſtit: Menoch. *conf.* 215. num. 47. & præſumpt. 94. num. 2. lib. 4. Mantic. de *conſtit. lib.* 8. tit. 8. num. 8. & in terminis iſtis, quod appellatione nepotum, non veniant propneces ex tacita contrahentium voluntate, tenuit Caltr. *d. conf.* 338. *diſt.* num. 1. lib. 2. Corn. *conf.* 112. num. 19. lib. 2. qui firmat tunc non venire, quando conſtat de voluntate contrahentium: Simon de Præc. *d. conf.* 20. num. 11. in ſum. num. 9. lib. 1. Ambrosin. in d. *decis.* 19. num. 3. & 4.

Quantum attinet ad principalem ſecundam inſpectionem, an ſcil. prædictis Marchion. Iſabella, ac ſorori Mariæ Lauinix ex præſatis inueſtituris 33 competat hodie ius aliquod renouandi ꝑ DD. reſponderunt ius nullum competere; aut enim deducunt præſatum ius, ex equitate, aut ex conuentione ad tradita per Bald. in *auth. si quas ruinas*, n. 5. & *leg. de ſacroſ. Eccl.*

Et quantum attinet ad æquitatem, de qua Bart. in l. 1. §. *premititur* ff. de aq. quod. id. cum ex ſuperius deductis, certiffimum ſit Papam in bonis Eccleſiæ emphyteoticis, habere abſolutam & omnimodam poteſtatem, facile reſpondetur, quod ſanctiffimas D. noſter, tanquam Princeps ſu-

premus, potuit, & voluit huic æquitati derogari: Potuit ꝑ quidem, quia cum huiusmodi æquitas ſit iuris poſitiui, poteſt per ſupremum Principem tolli. Genin. in *conf.* 33. in princ. verſ. *quædam eſt poteſtas ſuprema*: Abb. *conf.* 64. num. 3. & *segg.* lib. 1. Verall. *decis.* 62. num. 6. & *decis.* 316. num. 3. part. 2. Mohed. *decis.* 5. de ſent. & re iudic. Rota *decis.* 666. num. 3. part. 4. & *decis.* 687. n. 8. part. 2. recent. & facit etiam Alex. *conf.* 2. n. 20. lib. 1. Card. in *conf.* 85. num. 2. verſ. *Reſpondeo*: Ial. *conf.* 227. num. 45. & *segg.* vol. 2. & in puncto tenuit Paſil. *conf.* 23. num. 250. vol. 1. quem reſert, & ſequitur Gabr. de iur. emphyt. *concl.* 1. num. 12. Roſental. de ſeud. cap. 7. *concl.* 24. n. 24. vbi gloſſ. in *Littera I. Ronit. conf.* 79. num. 48. Velalc. de iur. emphyt. *queſt.* 3. num. 9. & bene Rota in causa Cluſina Rota 20. Martij 1615. coram R. P. D. meo Pirovano, quæ eſt *diſt. decis.* 664. num. 9. part. 1. recent. vbi, quod Papa non ligatur huiusmodi æquitate: Quæ conclusio tanto facilius in caſu noſtro procedit: Primò, quia in deneganda deuoluntæ emphyteuſis renouatione agnatis, non agitur de tollendo iure iſtis agnatis quaſito, ex diſpoſitione iuris, ſeu legis ciuiliſ; ſed imò de præſeruanda iuris, legiſque ciuiliſ diſpoſitione, ſecundum quam finita emphyteuſis conſeſſione ꝑ res ipla 35 ad Dominum reuertitur ex regul. text. in l. ne cui, & l. legem, C. locat. & l. ludum, C. de contrah. empt. Ita vt propterea dicantur huiusmodi renouationes ꝑ ex æquitate contra iuris regulas 36 procedere: Caldas de iur. emphyt. lib. 1. *quest.* 7. num. 28. & *quest.* 9. num. 21. vbi æquitas iſtus decisionem exorbitantem appellat: Ideoque licet per dictam æquitatem quam traducto à Græcis vocabulo, aliter epicheiam ꝑ DD. nuncius 37 pare conſueuerunt, dicatur reſtringi vel moderari rigor iuris. Layman. in *Theolog. moral. lib.* 1. tract. 4. c. 19. in princ. & num. *segg.* & quidem per viam interpretationis, quæ in caſu dubio pertinet ad Principis poteſtatem, l. 1. C. de legib. in quo propriè dicitur diſpenſatio: Salas de legib. diſput. 20. ſect. 1. num. 3. verſ. *ſi vero probabiliter*. Attawen quemadmodum dicta æquitas ꝑ aduerſus legem vniuerſaliter ſcriptam, vide- 38 tur caſum particularem reſpicere tanquam ſupplens vel corrigens defectum iplius legis, iuxta mentem Legislatoris, vt ex Ariſt. 5. *Ethicor.* c. 10. & D. Thom. 2.2. *quest.* 120. art. 1. deducunt Salas d. tract. 14. *quest.* 94. diſput. 5. ſect. 10. num. 68. verſ. nota tamen; & Laym. *diſt.* c. 19. num. 1. Ita Princeps ꝑ poteſt reſtringere, relaxare, ac moderare in vno caſu, & non in alio 39 ad libitum ſuæ voluntatis. Salas ubi ſuprà, *diſt.* num. 68. verſ. *nec ſemper peccabit Princeps*. Vnde id maxime videtur admittendum in caſu iſto, in quo cum agatur de bonis Eccleſiaſticis latius patet, & exuberat ex ſuperius deductis poteſtas, & officium Summi Pontificis in concedenda derogatione, ꝑ per quam res ad ſuam naturam, & primà iuris, vt dictum eſt principia reduquitur, argumento text. in l. penult. ff. de inſtit. & iur. l. ſi vnus, §. *Paſtus ne petere*, verſ. *quod & in ſpecus*, ff. de poſt. & in ſimilibus terminis huiusmodi argumento vtitur: Ruin. *conf.* 45. num. 20. lib. 1.

Secundò, quia in Domino Præſectò exuberat iuſta, & rationalis cauſa excellentiæ meritotum ꝑ per Summum Pontificem poſſiſſimè 41 contemplata, quæ ſufficit vt in terminis præiudicij quod ſequitur inferioribus directis Domini,

minis, ex præentione, vel concursu Papæ de-
ductum fuit superius ex Bald. in l. cum multa,
num. 2. vers. Papa, C. de bonis, quæ liber, quem se-
quitur Ias. d. confil. 227. num. 35. vol. 2. Alex. con-
fil. 3. n. 8. vers. unde dicitur. vol. 6. Afflict. in cap. 1.
n. 19. de his qui feud. dar. poss. Redoan. de reb. Ec-
cles. non alienand. quest. 2. num. 36. Peregr. de iur.
fisc. lib. 1. tit. 3. n. 88. & 90. & in puncto præi-
udicij quod inseritur Agnato, & tenet Paris. præ-
cit. conf. 23. num. 251. lib. 1. quem sequitur Gabr.
de iur. emphy. d. conclus. 1. num. 22. referens ex
Paris. iustam causam derogandi esse quando su-
premus Princeps alteri, quam Agnato concedit
propter bene merita, causa enim meritorum di-
citur iustissima, & rationalis, in concedente
etiam in materia prohibitoria, vt latè ad propo-
situm considerat Ias. d. confil. 227. num. 35. 36.
& 37. lib. 2. vbi etiam Adden. in l. i. §. 1. & I.
& confil. 101. num. 12. vol. 4. vbi quod prohibita
alienari, si donati per tutores rectè donantur
ac alienantur, vt fiat remuneratio benemeriti,
& in Principe qui alias non potest donare, ne-
que alienare terras suis vassallis, quod causa re-
munerationis meritorum iud præstare possit latè
deducit in cert. auct. poss. regul. Socin. reg. 6. in-
cip. donare non potest in prima, & secunda sal-
lentia, quorum quidem meritorum probatio non
est necessaria in præfato D. Præfæcto; Primò,
quia fuit notoria, ¶ pleniusque comprobata so-
licitissimo Ecclesiasticorum armorum Principatu,
in quo difficillimis planè temporibus, tam ipse
vigilas suas, quam rec. mem. Carolus, illius pa-
rens, vitam ipsam publice tranquillitati conse-
cravit generose, vt in simili Ias. d. confil. 227.
num. 37. vers. & si diceretur, vol. 2. Secundò
etiam, quia fuit autorizzata, assertione ipsius
Sanctissimi D. N. ¶ in illis motu proprio, & ex
certa scientia, se fundantis, cui quidem asser-
tioni etiam in tertij præiudicium standum esse
firmarunt Ias. d. confil. 227. num. 38. iuncto. n. 40.
vol. 2. & confil. 101. num. 16. & 17. volum. 4. vbi
quod circa benemerita, assertioni ipsius Principis
in hoc se fundantis est standum, vt in Clementin.
1. de probat. Subiungens quòd imò etiam
vbi Princeps se fundat in facto alieno tunc præ-
sumitur pro illius assertionem, quamvis contra-
rium probari possit; præsertim si motu pro-
prio concedat iuxta Abb. in cap. dudum de pri-
uileg. & in d. Clement. 1. de probat. quæ conclusio
tanto facilius admittenda est, in casu nostro, in
quo factum istud meritorum præfati D. Præfæcti
non est omnino alienum respectu ipsius San-
ctissimi D. N. ex eo quòd assistit lateri sanctita-
tis suæ obtinereque Supremam, non tam Vrbis
quam militiæ Apostolicæ præfecturam; ita ut
Sanctitas sua possit cognoscere, ac scire,
¶ pletaque beneficium quæ præter alia, or-
bi toto notissima, tam præfatus eius Parens,
quam ipsimet, mediantibus Officiis suis, sibi, &
Apostolicæ Sedi impenderunt, vt in puncto con-
siderat Ias. d. confil. 101. num. 16. vers. Et tanto ma-
gis, vol. 4.

Quod autem Sanctissimus D. N. voluerit, ei-
demque aequitati derogare, clarè ostendit. Pri-
mò, qualitas ipsa concessionum, ¶ de sui natura
præiudicialium, ad quas, præuia narratiua inue-
stiturarum olim factarum Ducissæ Eleonoræ,
necnon superexistentiæ dictarum Serenissimæ
Victoriæ, Marchionissæ Iabellæ, & sororis Ma-
riæ, & sic cum indubitata scientia iuris eis dicta
aequitate competentis, processit, quo casu nulla
Decis. S. R. R. ad I. P. Melium.

exquiritur expressa derogatio; cum sufficiat ta-
cita, quæ venit ex natura actus præiudicialis,
ad latè tradita per Rotam in decis. 607. num. 4.
part. 3. recent. & alibi passim. Secundò, idem
demonstrant amplissime clausulæ derogatorie
¶ quæ reperiuntur, non solum in prædictis con-
cessionibus; verum etiam specificè continentur
in Breni eiusdem Sanctissimi D. N. expedito sub
die 1. Junij eiusdemmet anni 1632. Prout eas in
his terminis ponderat etiam Ias. d. confil. 227.
num. 43. §. 50. & §. 53. vol. 2. Gabr. d. confil. 30. n. 6.
vol. 1. cum aliis latè per Paris. confil. 24. num. 11.
& seqq. lib. 4.

Hæc autem potestas, simulque voluntas de-
rogandi huic æquitati, tantò magis remanet ius-
tificata in casu isto, attenta renuntiacione, seu
cessione, quam Marchionissa Launia fecit in
manibus Sanctissimi: licet enim Bart. in d. §. per-
mittitur, ex præfata aequitate interpretatiua con-
cedat ius petendi renouationem agnatis in em-
phyteusim per obitum vacantem. Non id tamen
admittit, quando emphyteusis vacat per resigna-
tionem, ¶ aut cessionem vltimi comprehen-
si factam in manibus, vel ad suorem directi Do-
mini, aut alterius; hoc enim casu cessio, seu
refutatio nocet iis, quibus per mortem cedentis,
resignantis, aut refutantis, illa erat acquiritur,
ita vt etiam citra aliquam derogationem, nullus
esset locus dicte æquitati ad tradita in simili per
Lucam de Penna in l. sanctum prima, in fine, C.
de Consuetudine, lib. 1. 2. quem refert Traquell.
de retract. lignag. §. 3. 4. gloss. 1. n. 4. & facit etiam
Bald. confil. 301. num. 5. vol. 1. quos in puncto re-
fert Caldas de iur. emphy. lib. 1. quest. 9. num. 1.
& seqq. vbi dicit se ita obtinuisse in Curia Bra-
charensi, & bene consequi deducta per Rot.
in decis. 186. num. 1. part. 3. recent. & in termi-
nis tenuit Ruin. d. confil. 45. num. 20. vers. & eodem
modo, lib. 1. vbi quod ius illius æquitatis non est
considerabile, cum non competat immediatè ex
contractu, & multò minùs ante casum deuolu-
tionis, maximè si, vt in casu nostro factum Prin-
cipis præueniat. Et sanè vera est opinio, quam
in fortioribus terminis, disputato latè articulo,
firmat Valasc. de iur. emphy. quest. 49. num. 6.
ante finem, in vers. & ideo possit: nempe quod in
emphyteusim, siue hereditaria, siue non heredi-
taria, siue noua, siue antiqua possit Pater filius
vocatis præiudicare, alienando, renunciando, aut
prælegando vni ex filiis, quos casus participant
DD. vt testatur idem Valasc. eadem quest. 49.
num. 2. vers. Tertium caput est, & d. confil. 6. in
princip. vtiq; siue aliqua difficultate, admit-
tenda erit conclusio superior per quam non agi-
tur de præiudicando vocatis, in iure quaesito,
sed agnatis, nullibi vocatis, in iure querendo
ex dicta æquitate, vt in simili etiam faciunt cu-
mulata per Socin. iun. confil. 9. num. 13. lib. 3. qui
loquitur de præiudicio Agnatis in petenda re-
nouatione, oriente ex non solatione Cano-
nis.

Quæ omnia tanto magis siue aliqua diffi-
cultate procedunt, in investitura Ecclesiæ Anella-
næ in qua cum fuerit expresse conuentum, ¶ vt 48
in casu deuolutionis, possit Ecclesia ingredi li-
berè possessionem bonorum, illaque alteri con-
cedere in emphyteusim, per necesse sequitur, vt
æquitati renouationis fuerit renunciatum, pacto
expresso, prout renunciari potest: Riminald. iun.
d. confil. 257. num. 110. & seqq. Socin. iun. confil. 9.
n. 14. vers. sed non eundo, lib. 3. Rota decis. 185.
num. 2.

num. 2. part. 2. *diferf.* quæ est apud Seraph. *de-
cis.* 610. n. 2.

Aur verò iuxta secundum membrum super-
ioris distinctionis præfatæ Marchionissa Isabella
& soror Maria Launia deducunt ius præsentis
renovationis ex consuetudine istarum Ecclesia-
rum, quam observandam esse superius firmatū est,
& quicquid sit, an ex præfatis inestitutis vtpote
factæ Ducissæ Eleonoræ per viam renovationis
49 dicta renovandi consuetudo t dicatur sufficienter
probata, cum vnicus actus, ad huiusmodi
probationem non sufficiat, vt per DD. in d. l. de
quibus, ff. de leg. Abb. conf. 3. num. 1. lib. 2. &
in simili ponderat Rota in præfata Affisten. 18.
Martij 1630. coram R. P. D. meo Merlino, faci-
liùs responsum fuit, quod eidemmet consuetudi-
ni, si quæ adesset potuit, voluitque sanctissi-
mus D. N. derogare, & de potestate, ac volun-
tate huiusmodi non est dubitandum ex proximè
deductis, & vterius quoad hanc consuetudi-
nem, tam in vtraque sanctissimi D. N. concessio-
ne, quàm in dicto Breui adest expressa, ac spe-
cifica derogatio ad vsus, & consuetudines, tam
Ecclesiæ Forolimponiensis, quàm Monasterij
Auellan.

Aur denique iuxta tertium & vltimum mem-
brum præfatæ distinctionis, supradictæ Mar-
chionissa Isabella, & soror Maria Launia præten-
dunt idem ius renouandi ex particulari con-
50 uentione, t de qua inestitutura Monasterij Auel-
lan. in qua facta fuit concessio pro Ducissa
Eleonora, illiusque filiis, & nepotibus, vique ad
tertiam ipsius generationem, & quartam ad re-
nouandum.

Et responsum fuit per Dominos: Primò, quòd
pactum istud non potest aduersus concessiones
Apostolicas de quibus agitur in nihilo suffragari,
cum supradictæ Marchionissa Isabella, & soror
Launia, nullo vnquam tempore ius aliquod
reale, aut aliquam possessionem ex huiusmodi
pacto, aut conventionne habuerint: ad tradita per
Castr. in l. cum heres, circa fin. ff. de acquir. here-
dit. & in l. 3. num. 3. ff. de testam. & in conf. 34.
mem. 5. vol. 2. Gozadin. conf. 8. num. 3. quos refert,
& sequitur Ruit. d. conf. 79. num. 53. in fin. vers.
est bene verum: non quidem de tempore cessio-
nis, aut renunciationis per Marchionissam La-
uniam factæ, in manibus sanctissimi, & sic ante
51 casum deuolutionis, quia pactum t istud duran-
te inuestitura ante deuolutionis euentum, ac diem
nullum tribuit ius considerabile aut reale: Gabr.
d. conf. 30. ante fin. num. 11. & conf. 88. n. 1 & 3.
vol. 1. Ruin. conf. 45. num. 20. vol. 1. vbi in istis
terminis vocat ius istud querendum non curabile,
nec etiam de tempore secutæ deuolutionis,
52 t non solum quia Sanctissimus præuenerat,
prout poterat ex deductis vtendo iure suo, vt
aduertit Ruin. d. conf. 45. num. 20. vers. & eodem
modo: dicens, quod agnati in hoc casu conque-
ri non possunt, & quod est hoc verissimum: Sed
etiam quia in omnem euentum, ex eodem pa-
cto, t aut conventionne de renouando nullum
53 ius in re, seu in bonis, sed sola actio personalis
contra inferiores Dominos directos ad factum,
vt scilicet fiat renouatio. Angel. conf. 184. num. 3.
vers. & illa verba, & conf. 311. num. 3. Alex.
conf. 165. mon. 7. lib. 2. Socin. iun. conf. 9. num. 17.
vers. Respondetur, quod nullum, vol. 3. Gabr. dist.
conf. 88. num. 1. & 3. lib. 1. Caldas de iur. emphy.
quest. 9. n. 5. lib. 1. Mantica de iacul. lib. 22. tit. 23.
num. 1. Rota decif. 215. n. 2. part. 1. & decif. 369.

num. 1. part. 2. rec. Sanctissimus Greg. decif. 348.
n. 3. & decif. 567. n. 2.

Secundò, responsum fuit per Dominos, quòd
admissio nunquam tamen concessio, quòd huius-
modi pactum posset in aliquo suffragari, adhuc
cessaret omnis difficultas ex eo quòd idem San-
ctissimus t potuit, voluitque in præfatis con-
54 cessionibus, Breuique, huic pacto, ac conventio-
ni derogare: ex latè superius ponderatis, prout
in terminis bene resoluit Rota in d. decif. 664.
ante num. 22. part. 2. rec. vbi considerat ius pen-
tendi renovationem ex pacto; nec præfatæ Mar-
chionissa Isabella, & soror Maria Launia pos-
sunt in hoc còqueri: nam vt latè fuit superius de-
ductum, cum Papa ratione supremæ Pontifica-
lis potentie, & potestatis, qua omni Ecclesiæ
tanquam ordinariorum omnium ordinarius præ-
sident, res & bona quarumcumque Ecclesiarum
tanquam absolutus Dominus possit administrare,
de illisque disponere pro libito sue volunta-
tis, etiam in tertij præiudicium, præsertim iustis
subsistentibus causis, vtiq; vtendo iure suo, &
sic inuestiendo personam benemeritam, nullam
fecit iniuriam, aut aliquod grauamen intulit
prædictis Marchionissæ Isabellæ, ac sorori Ma-
riæ Launiae, quæ licet habeant pro se pactum,
& conventionem cum inferiori directo Domi-
no: Attamen quidquid sit, an pactum, t
55 conventionem huiusmodi subsistat ad tradi-
ta per Bald. in d. auth. si quas ruinas, num. 1. vers.
item non posset, & n. 2. C. de sacrosanct. Eccles. &
Caldas de iur. emphyteotico. lib. 1. quest. 8. num. 6.
vers. adducunt, & vers. fortius: In omnem euen-
tum, pactum istud, aut conventio t prædicta
56 nihil possent operari in præiudicium superioris
Domini, quia inferior non solum non debet,
nec potest ligare manus superioris, nec illi legem
imponere, c. inferior 21. distinct. Roman. conf. 2.
num. 2. & bene ad propositum Angel. conf. 397.
num. 7. vbi loquitur de administratoribus Papæ,
quales dicuntur Episcopi, & alij inferiores Do-
mini in bonis Ecclesiasticis, iuxta notat. per
Gemin. in d. conf. 14. num. 1. & 2. sed neque etiam
id præstare velle censetur: Idem enim videmus,
quòd in quibuscumque contractibus, & prom-
issione, t ac fide etiam iurata semper intel-
57 ligitur præternata autoritas, & factum superio-
ris, vt in l. fin. ff. de municip. & in cap. quia conie-
git, de Relig. domib. c. venientes, c. ea re, de iur.
iuran. c. significanti, de elect. gloss. pen. in c. que
contra mores, vbi Gemin. 98. distinct. lal. in l. ult.
num. 6. cum seqq. ff. qui suis d. cogant. & in l. 1. §.
quis maior, num. 19. c. de transact. & in §. item si
quis postulante, num. 80. de act. Garz. de lauda
meri iuris, part. 3. quest. 9. num. 7. latius Anton.
Coffet. de iuram. euiden. 1. num. 47. latè etiam
Melchior Palaez de maior. part. 4. quest. 36. n. 8.
Greg. Magal. de securitate, part. 2. n. 5. Bellamer.
de permutat. Benef. part. 7. quest. 2. n. 21. Forton.
Garz. de ultimo iure iuris, num. 383. factum
t enim Papæ præualeat facto omnium Episcopopo-
58 rum. Iac. de Concil. lib. 6. art. 2. num. 46. Quibus
etiam accedit regula, quod omnis concessio em-
phyteotica t tacitam videtur habere conditio-
nem, scilicet, nisi emphyteota ex Domini con-
sensu aliter disponat: Quam regulam ex Tirac.
expedit Caldas de iur. emphy. lib. 1. d. q. 9. n. 2.
in fine.

Quo verò ad inferiores directos Dominos
prædictæ Isabellæ, & soror Maria Launia ni-
lus possant de illis conqueri, qui licet ipsi ha-
beant

beant contra illos actionem personalem; nihilominus cum prædicti inferiores directi Domini 60 n. † legitima autoritate, ac iusto facto superioris iure suo ventis, alitis superius deductis ab implenda dicta conentione remaneant impediti, ac ulterius per dictum Breue exemptis concessionibus Apostolicis declarati liberi, immunes, & absoluti à prædicta ratione, cuiusque alteri faciendæ, utique condignam mererentur excusationem: Bald. conf. 57. num. 3. vers. in contrarium, cum num. seqq. lib. 5. Castr. qui loquitur in impedimento proposito per Papam, conf. 228. num. 2. vers. dicitur autem, lib. 2. quod est apud Roman. conf. 352. num. 8. & seqq. cum ad huiusmodi casum, nec illorum mens, nec obligatio trahi possit ex regula superius ponderata, quod factum, † & autoritas superioris semper intelligantur præserta, & faciunt in simili tradita per Molin. de primog. Hisp. lib. 2. c. 13.

Et ita negotio maturè discussio unanimiter conclusum, inuestitura Apostolicas, Excellensissimo D. Principi Præf. suffragari.

DECISIO XXV.

R. P. D. BVCCABELLA.

Romana Reuolutionis.

Veneris 5. Decembris 1636.

SUMMARIVM.

- 1 Sententia ob non prosecutionem appellationis transit in iudicatum.
- Est exequenda stante illius validitate, & iustitia, n. 2.
- 3 Sententia validitas ex resolutione actorum resultat.
- 4 Inuestitura concurrentibus adminiculis dominium probat.
- Geminata adminiculum dominij præbet, num. 5.
- 6 Inuestitura confirmatio Apostolica confert ad probationes dominij.
- 7 Confessio inuestiti probat contra ipsam, & habentes causam ab eo.
- 8 Canonum solutio non parum confert ad dominij probationem.
- 9 Coniectura ad probationem dominij simul ponderanda.
- 10 Domini pro verificatione, ubi de eo agitur incidenter coniectura sufficiunt.
- 11 Identitas duobus consensibus probatur.
- 12 Concessio presumitur finita dum nemo comparer.
- Falsa pro filiis & nepotibus, non extenditur ad pronepotes, n. 13.

Proposito dubio, an constet de re iudicata, quæ sit exequenda, Domini affirmatiue responderunt, & moti sunt, quia sententia † ob non prosecutionem appellationis interpositæ usque de anno 1619. à quo tempore nunquam fuerunt prorogata fatalia transitum fecit in iudicatum, cum sit Romana, de appellat. Cassad. decis. 6. eod. tit. Rota decis. 385. num. 1. part. 1. recent. Cavalier. decis. 281. & decis. 588. num. 1. & consequenter stante illius validitate † & iustitia debet executioni demandari, ex traditis per Doctores, in l. 4. §. condemnatum ff. de re iudic. Rot.

Decis. S. R. R. ad I. P. Melium,

decis. 665. num. 1. part. 3. & decis. 81. num. 30. part. 5. recent.

De validitate non est dubitandum cum illa † appareat ex resolutione actorum, iuxta decis. 3 Capuaq. 260. part. 2. Iustitia verò resultat ex eo, quia de dominio Capellæ satis constat ex instrumento publico concessionis in emphyteusum mediatæ domus, de qua agitur, factæ per tunc temporis Capellanum: quod regulariter † concurrentibus adminiculis soler dominium sufficenter probare. Bart. in l. ad probationem, C. locat. Rip. in l. si aliquam rem, num. 39. ff. de acq. possess. Soc. sen. conf. 187. n. 3. lib. 2. Dec. conf. 146. num. 14. Rota decis. 193. num. 1. part. 2. & decis. 325. num. 2. part. 3. recent. & fuit dictum in Esina bonorum 37. Aprilis 1635. coram me.

In casu autem proposito, plura & quidem satis vrgentia, concurrunt adminicula, quorum primum deducitur ex alio † instrumento inuestituræ de eadem domo, anno 1493. iuxta tradita per Socin. dist. conf. 187. num. 1. lib. 2. Gozad. per Socin. conf. 94. num. 37. Rota decis. 193. num. 2. part. 2. & decis. 325. num. 2. part. 3. & d. decis. 81. n. 5. part. 5. recent.

Secundò, ex confirmatione Apostolica eiusdem † inuestituræ obtenta ab Alexand. VI. Cavalier. decis. 269. n. 3. vers. adminicul. autem.

Tertiò, adest consensio Alexandri Leonetti, quæ probationem facit ad effectum de quo agitur, etiam contra habentem † causam ab ipso † confitente: Bart. in l. cum falsa, num. 4. & 7. C. de fact. & iur. ignor. Alex. conf. 15. num. 4. lib. 5. Ruin. conf. 128. n. 16. & 18. lib. 2. Sord. conf. 217. num. 7. Rota d. decis. 193. num. 2. in fin. part. 2. & decis. 325. n. 1. in fin. part. 3. recent.

Quartò, & vltimò, concurret etiam locatio facti de anno 1612. per eòdem qui dictam domum medietatem præterdunt, cum pacto, quod conductor tenetur solitum canonem solvere, & effectualis solutio † in vim talis concessionis factæ, ut idem conductor attestatur, quod non parum coadiuvat dominij probationem, ad textum in l. litibus, Cod. de agric. & censit. lib. 11. Roman. conf. 127. num. 1. Rot. decis. 299. num. 4. & decis. 258. num. 2. part. 1. & decis. 117. num. 4. & 10. & decis. 359. num. 12. part. 5. recent. maxime simul iuncta considerata, † prout iungi, & considerari debent, vt fuit dictum in Regien. bonorum 15. Mart. 1630. coram Reuerend. D. meo Decano, vifa fuerunt Dominis sufficiensissima; præsertim, quia cum non fuerit actum rei iudicatione, sed conductione, ex l. si quis conductionis, C. locat. dom. non principaliter, sed incidenter deducitur, † & sic pro illius verificatione sufficenter coniecturæ, & præsumptiones, l. indicia, C. de rei vend. Socin. iun. conf. 135. num. 14. lib. 2. Sord. conf. 1. num. 66. Rota decis. 325. num. 5. part. 3. recent. Cavalier. decis. 95. n. 2.

Nec potest identitas in dubium reuocari, quoniam illa satis probata remanet, ex eo, quia tria consinita in instrumento concessionis etiam expressa hodie existunt, & per iudicalem inspectionem iustificata fuerunt, & cum duo † tantum sufficiant, iuxta vulg. doctrinam Bart. in l. demonstratio falsa, num. 14. ff. de condit. & demonstrat. Alex. conf. 133. num. 5. lib. 5. Gregor. decis. 177. n. 2.

Quod autem concessio ipsa fuerit iam finita, pater, quia illa de anno 1498. facta fuit per tunc temporis Capellanum quondam Paulinum de Bressis, pro se, suisque filiis, & nepotibus utriusque

que sexus, ex eius directa linea, & legitimo matrimonio descendentes † cum pacto, quod finita locatione ad Capellam, & Capellanum pro tempore reuenteretur. Vnde cum dictus Paulinus primus inuestitus, eius filij & nepotes defecerint, vt patet ex testium depositionibus datis in *sum. num. 6. 7. & 8.* iuncto præsertim quod nemo comparet ex comprehensis, vt per Rot. *decif. 79. num. 12. part. 5. recent.* dabitari non potest quin concessio ipsa sit finita. Corbul. *de caus. priuaz. ob lin. finit. num. 1.* Cald. *de emphyt. lib. 1. quest. 10. num. 10.* Seraph. *decif. 1486. n. 1.* Causal. *decif. 654. num. 1.* & fuit dictum in *Sabinens. Collis Neapol. 26. Februar. 1598. coram Liuta.*

Neque obstat pronepotum existentia; quia cum concessio facta fuerit dicto Paulo- cuiusque
13 filiis, & nepotibus † ad pronepotes non extenditur. *Callian. conf. 338. sub num. 2. vers. præerea.* Socin. *conf. 251. num. 5. lib. 1.* Cephal. *conf. 58. num. 34.* Marefcot. *var. resolut. lib. 2. cap. 53. n. 2.* Rota in *Perusina emphyt. 20. Martij 1618. coram R. P. D. meo Dunozeo, & in Affisens. emphyt. 27. Iunij 1629. & 18. Martij 1630. coram R. P. D. Merlino, & 22. Iunij 1635. coram R. P. D. Macchiauello.*

Et ita decim vna tantum, &c.

DECIS. XXVI.

R. P. D. GHISILIERIO.

Ariminenf. Fideicommissi.

Luna 15. Decembris 1636.

SVMMARIVM.

- 1 *Detractiones sunt, antequam restituatur fideicommissum.*
  - 2 *Emphyteusis passionata non comprehenditur in dispositione testatoris facta de bonis suis, & mon. 9.*
  - 3 *Falsis in hereditaria. n. 10.*
  - 3 *Emphyteusis passionata filium non capit à patre, sed à concedente.*
  - 4 *Bonorum suorum appellatione veniunt emphyteutica hereditaria, non autem passionata.*
  - 5 *Acquirens primus emphyteusim non potest de ea, disponere in præiudicium nominatim vocati.*
  - 6 *Concessio emphyteusis facta ad tempus ex transacto finitur.*
  - 7 *Pactum de renouando positum in dispositura dicitur de substantia non ad probationem domini.*
  - 8 *Renouatio facta de tempore in tempus appositum pro substantia dicitur noua concessio.*
  - 11 *Estimatio rei in dotem tradita non tollit, quin rei ipsa remaneat fundus dotalis, quando de stabilibus in dotem assignandis conuenitum fuit.*
- Et mortuo marito consolidatur in uxore, num. 12.*
- 13 *Legitima & Trebellianica debetur filiis fideicommissi granatis.*
- Ob non confessionem Inuentarij non amittitur, sed filium tenetur probare alienata non agere detractiones. n. 15.*

14 *Alienationes facta ab heredem grauato impuntur in detractiones.*

16 *Heres grauatus faciendo descriptionem satisfaciit.*

17 *Legata, & si alienum de proprio ab heredem presumuntur soluta.*

Fuit dubitatum an, & quæ detractiones essent faciendæ per M. Angelum Faetanum ex persona Roberti Patris vocati ad fideicommissum q. Michaëlis ad impediendam immisionem possessionis. duarum ex tribus partibus hereditatis testatoris concessam per sententiam de partibus Cæsari, & Alexandro de Faetanis pariter filiis dicti Roberti ex primo matrimonio.

Quoad primam partem dubij cum super fideicommissio non sit inter partes controuersia, intrat communis DD. sententia quod prius fieri debeant detractiones † quam hæres priuati restituant bona fideicommissio subiecta: ita Gloss. & communiter Doctores in *l. fin. C. de edit. D. Adr. tollend.*

Quo verò ad secundam partem censuerant Domini resolutione pendere ab eo, vt videatur, an bona emphyteutica, & domus de quibus infra veniant in restitutione fideicommissi quondam Michaëlis acquirentis, quia si non veniant, sequitur; quod Robertus iure proprio alienauit vti sua, quo casu sunt detrahenda ad fauorem M. Angeli; si vero sint comprehensa, pretium redactum ex illorum venditione est imputandum in legitimam & Trebellianicam.

Bona autem prædicta sunt primo pretij terræ cum domo in contrata & Capella S. Laurentij, quas Michaël titulo emptionis acquisiuit à tertius, & pro medietate obtinuit inuestituram ab Ecclesia pro se & Roberto filio, & pro eorū filiis & nepotibus, ita tamen quod pars præmortentium ad superstites deueniat, & accrescat ordine successiuo, & cum pacto quod idem Michaël de ea possit disponere in sua vltima voluntate.

Item alia domus posita in Cinitate Arimini in contrata S. Bartoli eidem Michaëli tradita ab Ecclesia pro se, suisque filiis & nepotibus, cum pacto renouandi de 29. in 29. annos, & soluendi pro qualibet renouatione libras sex denariorum.

Quod igitur attinet ad pet. terræ cum domo sita in dicta Capella sancti Laurentij, dixerunt Domini esse locum detractioni ad fauorem M. Angeli & consequenter non esse dandam immisionem venientibus ex fideicommissio, quia Michaël acquirens pro se, & Roberto filio, non potuit fideicommittendo disponere in præiudicium ipsius filij reposcentis illam non à prouidentia patris, sed à liberalitate concedentis. Et quamuis vigore facultatis disponendi sibi date in concessione videatur potuisse bona huiusmodi supponere fideicommissio: Hoc tamen obiectum ex eo tollitur, tum quia de illis expressè non disposuit cum se restricterit ad sua bona, & sic ad emphyteutica hereditaria, non autem ad emphyteutica ex pacto, & prouidentia, † quæ sua dici non poterant, cum post mortem ad heredem aliunde, quam ex sua dispositione essent peruentura, Crauet *conf. 143. num. 8. vers. & pro hoc considero.* Sord. *decif. 93. num. 420.* Rot. *decif. 154. part. 1. diuers. & 375. per totum, part. 1. recent.* cum alijs cumalatis per Adde. ad *fin. C. de*

sanctæ mem. Gregor. X V. *decis. 271. num. 17.*
 Tum etiam quia non sunt eius generis bono-
 rum emphyteuticorum quæ acquiruntur ꝑ sed
 transfr. vti hæreditaria, & cadunt sub generali
 dispositione, sed ex pacto, & providentia, quæ
 non capit filius à patre, sed à concedente, Ca-
 strenf. *confil. 217. num. 1. lib. 2. Honded. conf. 52.*
num. 1. versic. & quia, vol. 1. Laderch. confil. 1.
num. 6. Merlin. de legitim. lib. 2. tit. 1. quest. 5.
num. 19. Est etiam apud partes in confesso quodd
 Michaël testando supposuit fideicommissio bona
 sua ꝑ quorum appellatione veniunt quidem em-
 phyteutica hæreditaria non autem, quæ sunt
 ex pacto, & providentia ex latè deductis per
 Add. ad sac. mem. Gregor. X V. vbi *suprà.*

Quod autem bona sint ex pacto, & propi-
 dentia, & ideo non poterint, dici sua propria,
 probatur ex eo ipso quodd constat ea fuisse pecu-
 nientura ad dictam Robertum filium ex dicta
 concessione, & sic aliunde quàm ex dispositione
 Michaëlis eius patris.

Et quoniam constat Michaëlem titulo emptio-
 nis, & sic oneroso acquisivisse, non tamen ces-
 sat, quodd respectu Roberti acquisitio prouenerit
 ex beneficio concedentis dum Michaël accepit
 pro se & nominatim pro filio, quo casu eidem in
 iure iustitia, ꝑ sic comprehensio non poterit dispo-
 nendo per fideicommissum præindicare: Batt.
 in l. 1. §. in suis, ff. per quas pers. nob. acq. Nat.
 conf. 31. num. 43. Suid. *decis. 290. num. 2.* ita
 tenuit Rot. coram R. P. D. Merlino in *Rauennat.*
concurf. 18. Nouemb. 1603.

Idem dixerunt DD. quoad aliam domum posi-
 tam in ciuitate Arimin. in contrata S. Bartolæ
 concessam ad renouandum de 29. in 29. annos,
 & pro dd. 29. annis, in 29. annos: vnde sequi-
 tur, quod dicta prima concessio ꝑ non fuit per-
 petua, sed ad tempus tantum, & quodd iuxta
decis. 450. num. 4. part. 3. recent. & 348. coram S.
mem. Gregor. X V. vbi ad d. decis. 567. coram eod-
dem transfatus 29. annis, dicta concessio dicitur
 finita, & vtile dominium applicatum Ecclesiæ:
Ioan. Andr. in Addit. ad Speculat. in tit. de locat.
§. nunc aliqua, non. 192. Rim. sen. conf. 485. n. 2.
 cum aliis per Corbul. in *tratt. de caus. ex quib.*
emphyt. iur. suo priuile. in tit. de priuile. ob tempus
 finit. num. 9. & seq. Tum etiam, quia concessio
 legitur facta ad renouandum de 29. in 29. annos;
 & sic patet huiusmodi pactum esse pro substan-
 tia ꝑ contractus vti positum in dispositione, cessat
 conclusio, quodd fuerit appositum pro faciliiori
 probatione domini: ita *dict. decis. 548. coram*
sanctæ mem. Gregor. X V. declarauit Rota
 decis. 438. num. 3. part. 2. recent. ex ibi allegatis,
 & renouatio ꝑ dicitur non concessio iuxta opi-
 nionem quam sequuta fuit Rota in *Rauennaten.*
bonorum 20. Nouemb. 1587. coram Mantic.
inter eius impressas decis. 10. & in Cefenaten.
bonorum emphyt. 9. Decemb. 1588. coram
Bubalo.

Nec prædictis obstat decisio R. P. D. mei
 Merlini, in *Cefenaten. emphyt. 14. Decemb. su-*
 perioris anni, in qua fuit dictum, quodd primus
 acquires etiam ex pacto, & providentia possit
 pro libito disponere de bonis emphyteoticis,
 quoniamcumque constet ea ab ipso acquisita ti-
 tulo oneroso, quia in casu illius decisio-
 nis aderat expressa dispositio de huiusmodi bonis
 facta per testatorem habentem facultatem
 disponendi sibi reseruatam in acquisitione, &
 non poterat dubitari de voluntate cum signan-

ter, & nominatè disposuerit de bonis emphy-
 teoticis: hic verò quamvis constet de facultate
 disponendi reseruatâ Michaëli, non tamen con-
 stat quodd ea voluerit vti, dum bona sua ꝑ
 in genere supposuit fideicommissio, & ita intrat
 conclusio *suprà* firmata, quodd bona emphyteu-
 tica non veniant sub dispositione generali, vt ex
 Surd. Mantie. & aliis probant Adden. ad *sanctæ*
 mem. Gregor. X V. d. decis. 271. num. 27. vbi de-
 claratur conclusionem procedere in emphyteusi
 ex pacto & providentia, secus autem in hæredi-
 taria ꝑ transitoria ad quoscumque, quam in ge-
 nerali institutione venire dicitur in quod tribuna-
 li carete difficultate: ita Rota in *Nonanulana*
 bonorum 14. Iunij 1610. coram bon. mem. Cardi-
 nali Sacrato.

Cum autem ex his constet bona emphyteu-
 tica esse de substantia Michaëlis testatoris, con-
 sequens est vt inde nulla faciendâ sit detractio
 legitime, quoddque pretium ex illis redactum
 non sit in legitimadone Roberti imputandum.

Vltius fuit resolutum esse detrahendam ad
 fauorem dicti Michaëlis Angeli, Domum San-
 cti Martini, vti fundus totalis matris Rob-
 erti, qui propterea non venit sub fideicommissio
 Michaëlis patris, cum in illa successisset Rob-
 ertus, vti filius, & hæres: Res enim fuit consti-
 tuta in summa libr. 400. in tot bonis immobilibus,
 hoc addito, quodd Ludouica, & Michaël eius
 futurus maritus habere deberet dictam Do-
 mum pro concurrenti quantitate dd. libr. 400.
 cum pacto solvendi id quodd plurius domus va-
 luerit; & cum esset necessaria eius æstimatio in
 de sequitur non obstat, quodd pro dicta dote
 fuerint promissæ libræ 400. quia cum non fue-
 rit promissa dos in quantitate, sed in bonis im-
 mobilibus ꝑ liberis, & expeditis Ludouicæ, & 11
 eius futuro marito consignari. dicta traditio do-
 mus æstimatæ non poterit officere. quin domus
 non fuerit facta totalis, vt in pacto, Oldrad.
conf. 245. num. 4. & sic patet esse propriam M.
 Angeli, stante præsertim stipulatione dictæ Lu-
 douicæ matris Roberti, pro se, & suis hæredi-
 bus, nulla habita ratione, quodd domus fuerit
 data etiam maribus, ꝑ quia non propterea con-
 trahitur emptio, & venditio, & mortuo marito
 domus non remanet in hæreditate, sed consoli-
 datur in vxore, ex firmatis per Rot. *decis. 607*
 num. 5. vers. dicebatur iam iuri fuisse resolutum,
 part. 1. recent.

De identitate dictæ domus non dubitatur ex
 generali demonstratione loci, cum nouæ de-
 monstraciones descriptæ in instrumento totali
 conueniant cum ista de qua agitur, sita in con-
 trata S. Martini prope viam Regiam, quæ sus-
 tinent cum sumis in antiquis, nec probetur tes-
 tatorum alia bona in dicto loco habuisse: His
 positis, pretium redactum ex alienationibus bo-
 norum emphyteuticorum factis per Robertum
 non est imputandum in legitimam, & Tre-
 bellianicam illius ratione detrahendum ex bonis
 quondam Michaëlis, sed in aliis relictuendis ex
 eius fideicommissio.

Quod sit detrahenda legitima, & Trebellia-
 nica ex persona Roberti communis partis supra-
 dictorum Cæsaris, Alexandri, & M. Angeli, quæ
 regulariter ꝑ filiis grauatis debetur, probatur ex 1
 c. Rainnini, & c. Rainaldus, cum ibi notatis per
 Doctores de testam. cum legitima debita filio
 deducatur ex fideicommissio vniuersali paterni
 Peregr. de fideicommissis, art. 3. n. 132. & art. 8.
 6 3 num. 40.

num. 40. & art. 47. num. 66. vbi alios addit cum aliis per Fular. *quæst.* 672. num. 3. & Trebellianica, nec expresse, nec tacite fuerit prohibita, quæ propterea cum legitima potest deduci in fideicommissio conditionalis tantum: Bart. in l. 1. §. *interdum*, ff. si plusquam per l. Falcid. Peregr. qui alios allegat, d. *trañt de fideicommissis*, art. 3. n. 55. *vers. contrarium*, & alij per Merlin. *de legib. lib. 1. tit. 3. quæst. 1. num. 8. & seq.* nec facit, quod cum Robertus alienaverit multa bona Michaelis fideicommittentis, certum sit alienationes huiusmodi modi, imputandas esse in legitimam, & Trebellianicam, vt tenuit Rota, *coram bon. mem. Cardinali Pamphilio*, in *Romana executionis laudi* 20. *Octobris* 1584. & ita passim; quia vera est conclusio, quod alienata imputantur in legitimam, & Trebellianicam; sed cum non probetur aliquid fuisse alienatum, quod esset hæreditarium, & onus probandi spectat ad allegantem, illa non applicatur, cum alienata, nisi aliud probetur, præsumantur propria & libera.

Nec facit, quod ex quo Robertus nullum confecit inuentarium, militet præsumptio contra ipsum alienationes secutas, æquare detractiones competentes, quin ob non confectum inuentarium filius non perdit legitimam, neque Trebellianicam, sed solum tenetur probare, quod alienata non sufficiant pro legitima, & Trebellianica: Peregr. *de fideicommissis*, art. 34. n. 14. Rota in *Romana Domus ad Peregrinum* 10. *Maij* 1619. *coram Illustriss. Decano*, & in *Petrusina fideicommissi de Gratiani* 28. *Iunij* 1630. *coram eodem*; vbi latè comprobatur talis conclusio, quam secuta fuit Rota in aliis decisionibus, vt in *Rauennaten. Salsiani* 26. *Maij* 1634. *coram me*, & ex descriptione omnium bonorum, tam mobilium, quam immobilium hæreditatis patenzæ, cessat præsumptio contra deductionem legitimæ & Trebellianicæ, quia tollit omnem suspicionem fraudis, & occultationis cum filius hæres grauatus teneatur inuentarium conficere, & tradere rationem bonorum fideicommissio vniuersali, ne ipsum fraudet; quæ fraus facta dicta descriptione penitus cessat, cum per eam reddi possit ratio fideicommissario; nam tenentes inuentarium requiri, non intelligunt de formali & solemnî inuentario; de quo in l. *fin. C. de iur. deliber. & in authent. de hered. & falcid.* sed sufficere dicunt descriptionem bonorum, in inuentario redactam, ad text. in l. *cum tale*, §. *Titius*, ff. *de condit. & demonstrat.* vbi Paul. de Calstr. Alex. in l. in ratione, §. *quod vulgo*, num. 14. ff. ad l. Falcid. Peregr. *de fid. ar. 3. num. 7.* Vnde quamvis in descriptione de qua agitur, non fuerit seruatæ forma, nec solemnitas, de quibus in d. l. *fin.* non propterea tolli debet privilegium deducendi, legitimam, & Trebellianicam ad commodum hæredis inductum: ita Socin. *inn. conf.* 132. num. 4. & seq. lib. 1. *Patif. conf.* 25. num. 52. lib. 2. Gabr. *de Trebell. concl.* 11. n. 5. Rota in *Romana hereditatis de Cavalieri* 20. *Maij* 1630. *coram Reuerendiss. Domino meo Decano*.

Præterea dixerunt Domini detrahenda legata, & æs alienum testatoris pro Robertum soluta, stantibus solutionibus datis in *sum.* nec facit quod præsumantur soluta de bonis hæreditatis cum receptor sit sententia, quod præsumantur soluta de proprio ære hæredis, per ea quæ tradit Fular. *de subsist.* q. 668. m. 1. cum seqq.

Et ita, &c.

DECISIO XXVII.

R. P. D. Pirovano.

Regienf. Prædij.

Veneris 9. Ianuarij 1637.

S V M M A R I V M.

- 1 *Spolij extrema, quæ?*
- 2 *Possessio Ecclesie probatur ex instrumentis possessionis in emphyteusim.*
- 3 *Rei conuenti probatur ex litis contestatione, num. 3.*
- 4 *Alienationis rei Ecclesie pro validitate, quæ requirantur, & n. 10.*
- 5 *Contrahens non dicitur utilis Ecclesie, sine quo maiorem vtilitatem percepisset.*
- 6 *Beneplacitum Apostolicum præsumitur ex possessione trigeneria.*
- 7 *Declarata, vt n. 14.*
- 8 *Es sententia facit presumptionem pro acquirente ab Ecclesia, n. 16.*
- 9 *Observantia per litis contestationem interrumptur.*
- 10 *Amplia, vt n. 15.*
- 11 *Reintegratio non competit, qui facto proprio cecidit a possessione.*
- 12 *Fallit, vt n. 9.*
- 13 *Infantis citatio qualiter fieri debeat.*
- 14 *Clausula, quam & quas, effectus.*
- 15 *Concessio facta ultra tempus permiffum in totum viciatur.*
- 16 *Emanciatio vilitatis & necessitatis suffragantur ad obtinendum, non ad iustificandum beneplacitum.*
- 17 *Affertioni alienantis rem Ecclesie non statuitur.*

DVæ emanarunt sententiæ ad fauorem Patrum sancti Augustini super reintegratione ad possessionem prædij, de quo agitur, & nunc intertia instantia idem queritur: An scilicet Monasterium sit reintegrandum, quod affirmatiue per Dominos fuit resolutum.

Probantur enim requisita in actione spolij intentata, nempe antiqua, & anterior Patrum possessio, & nouissima pauli Æmilij rei conuenti, quæ sunt necessaria huius Iudicii possessorij: cap. *ad sedem de rebus*, ad *spoliat.* Dec. in cap. *Bonconuen* 23. in *fin. de appell.* Menoch. in *præiud. recuper.* num. 21. Afflic. *decis.* 327. num. 2. Seraphin. *decis.* 31. in *princip.* & *decis.* 1055. num. 2.

Possessio Monasterij anterior concludenter probatur ex ipso instrumento concessionis & in emphyteusi factæ cum fratribus possessoribus prædij controuersi: *Liquidam mulier*: vbi Bald. per illum text. ff. *de rei vend.* Felin. in cap. *inter dilectos*, num. 20. *de fid. instrum.* Gabr. *de loc. conclus.* 4. num. 14. Rota *decis.* 1. *de fid. instrum.* in *antiq.* 116. num. 3. *coram Papa Gregorio X V.* & 314. num. 1. *part. 1. diuersor.* Quæ etiam magis comprobatur per testes, qui fuerunt coloni Monasterij, concludentes de tempore 14. annorum, antequam Viani intrarent in possessionem dicti prædij.

Nouissima autem, & sen recens possessio Viani ex sola liti & sustentatione probatur: Verall. *decis.* 369. *part. 2.* 362. num. 3. & 485. n. 1. *coram Papa Gregorio X V.*

Non

Non obstat titulus concessionis in emphyteusim longæva possessio supra triginta annos, ab anno 1593. quo stipulata fuit concessio, & voluntaria Patrum huius prædij possessionis in Vianos translatio contraria iudicio reintegrationis.

Quoniam tituli supradicti nullitas est patens 4 deficiente beneplacito Apostolico †, & causa necessitatis, aut utilitatis, quæ insimul concurrere debent pro valide alienatione: cap. 1. de reb. Eccles. non alien. in 6. Clem. 1. eod. tit. Conar. var. lib. 2. cap. 17. num. 2. Garz. de benefic. par. 12. cap. 3. num. 4. Rota decis. 160. num. 1. & 170. n. 1. part. 2. diuers. 119. num. 12. par. 1. recent. & 354. num. 18. coram Papa Gregorio X V. quæ beneplaciti negatiua ex reuolutione actuum bene probatur, & ipsa causa necessitatis in supplicatione narrata non etiam probatur, scilicet quod prædium indigebat meliori cultura, quam Monasterium facere non poterat, & quod sicbat pro solvendis debitis, & familie sustentatione, quinimò ex testibus datis in sum. num. 3. totum contrarium probatur, scilicet non indigere maiori cultura, ex quo non solum pro scutis quinquaginta posset locari, sed pro scutis 200. quorum attestaciones manifestant damnum Ecclesie, & causæ narratæ errorem, quoniam contractus † vilis Ecclesie dici non potest, ubi maiorem utilitatem Monasterium percipere potuisset, Abbas in cap. ad aures, num. 4. de reb. Eccles. non alien. Cæsar. de Grass. decis. 4. num. 7. eod. tit. & 360. num. 5. part. 1. diuers. Seraphin. decis. 413. num. 2.

Nec Viani contractum sustinere possunt ex eo quod concurrat licentia alienandi concessa à Vicario Generali Religionis, cui licebat ex indulto Gregor. XIII. tribuente facultatem eidem Vicario consentiendi similibus

Quia ultra quod constituto prædicta non concedit facultatem dandi bona in emphyteusim perpetuam, prout contingit in presenti, sed tantummodo ad secundam generationem, quæ ab anno 1593. præteritæ extinctæ quoad nominatos in inuestitura, non etiam sufficeret auctoritas Vicarij, & licentia, & deficiente causa, ut supra dictum est, quæ per solemnitatem supplet: non potest.

6 Possessio † autem supra triginta annos cum observantia, ex qua solet præsumi beneplacitum Apostolicum: Gabr. conf. 82. n. 30. lib. 2. Seraph. decis. 1042. num. 2. cum allegatis per Addentes ad decis. 343. num. 5. coram Papa Greg. X V. clarè, & aperte deficit à die inuestituræ, quæ contingit de anno 1593. usque ad annum 1614. 7 quo lis † mota fuit nomine Monasterij, contra Vianos, nec ultra, & post litem motam deficiente observantia computari non potest: Seraph. decis. 381. num. 14. 594. num. 3. part. 1. recent. 52. num. 2. coram Papa Greg. X V.

8 Denum, & si vera sit conclusio, quod ei non competat remedium reintegrandæ, † qui ex voluntario contractu cecidit à possessione: Socin. in l. remque nobis, num. 8. ff. de acquir. possed. Afflict. decis. 392. n. 27. cum allegatis per Sinc. conf. 49. num. 3. & idem tenuit Rota in Albigenes. Capella 15. Maij 1592. coram Card. Aragonio, & in Beneuent. Spolij 10. Martij, & 16. Junij 1614. coram D. Card. Verosio: Attamen quando, vt in presenti fuit actum nomine Monasterij, † & Ecclesie semper agi potest remedio

reintegrandæ, non obstante contractu Prælati alienantis: Rota decis. 116. num. 1. & 9. coram Papa Greg. X V. maxime à Prælato successore, vt in Nicens. nullitatis contractus 1. Julij 1613. coram D. meo Decano; & latius comprobatur etiam ab eodem Prælato alienante, in Colimbriens. Præstimonior. 16. Decembris 1631. coram D. meo Dunozeto.

Et ita Monasterio solum informante fuit re-solutum.

IN EADEM.

CORAM EODEM.

Veneris 6. Martij 1637.

Censusant Domini standum esse in decis. 9. Ianuarij currentis anni 1637. quia requisita in actione spolij intentati concludente probantur, & nullitas tituli empionis prædij per Vianos exhibitij, est patens deficiente solemnitate & causa, † quæ regulariter desiderantur in alienatione bonorum Ecclesie, ex consuet. Pauli 3. de reb. Eccles. non alien. Clem. 1. eod. tit. Seraph. decis. 508. cum aliis allegatis in decis. quæ revidetur.

Neque dubitari potest de validitate sententiarum, ex eo quod processus super quo emanarunt sententia de partibus nulliter peractus fuerit contra Infantum citatum ad comparandum deputato Curatore, † non autem Tutore, citatis tantum vicinis, & onissis coniunctis, & affinis illius, prout de iure requirebatur: Maranta in praxi, part. 4. d. 16. num. 56. decis. 1262. num. 2. Neuz. conf. 17. notatum de an-

Quia iudicium per actum de anno 1628. vni- 161. & 162. & non duo iudicia, quod patet, quia in prosecutione iudicij de dicto anno 1628. non fuit datus nouus libellus, sed repetitus cum aliis actis contra Paulum Æmilium Vianum filium Christiani, filij alterius Pauli Æmilij vnus ex primis acquirentibus, vt in sum. Pauli Æmilij num. 7. & de cum in primo iudicio fuerit citatus Alexander Vianus, vnus ex primis acquirentibus in solidum pro se, & pro Paulo Æmilio Viano eius fratre, qui fuit Pater Christiani; & iste Pater Pauli Æmilij nunc possessoris Couenti frustra contendit de validitate iudicij, quod sustinet contra Alexandrum primum acquirentem in solidum, cum eius fratre Paulo Æmilio, & contra possessorès continuatum, & nihilominus cum hodie non agatur de confirmatione sententiarum, sed de reintegracione, quæ dari potest etiam tanquam in prima, † propter clausulam, quam, & quam, in rescripto appellationis contentam: Seraph. decis. 1241. num. 3. & 546. num. 1. & 781. num. 5. part. 2. nec visum fuit non esse immorandum super discussione nullitatis oppositæ, sed agendum de validitate tituli concessionis in emphyteusim, qui dicebatur in 1. decis. inualidis deficienti probatione beneplaciti Apostolici, & sic solemnitatis, & etiam causa utilitatis, aut necessitatis computandæ requisitis in alienatione rerum Ecclesie.

Non obstant igitur quæ replicantur ad probandum solemnitatem in huiusmodi contractu intervenisse tam vigore consensu, & approbationis Vicarij Generalis Ordinis vigore Bullæ Gregor. XIII. 9. in Bullario antiquo auctori-

tatem indulgentis, quam ex beneplacito Apostolico ex decursu 30. annorum, & ultra præsumptum.

Quia quoad indultum impertiendi licentiam Monasteriis suæ Religionis cum in §. 2. legatur limitatam ad duas generationes, vel nominationes: concessio verò facta fuerit Alexandro, & Paulo Emilio fratribus Vianis pro ipsis, & eorum filiis masculis, & legitimis, & descendentibus, ac successoribus in perpetuum, satis patet non intrare approbationem perpetuam defectu potestatis, & eo minus sustineri licentiam intra duas generationes præmissas in indulto; quia in hac materia vult per inutile vitiatum secundum opinionem, quam servat Rota, quicquid alij tenerint, vt in *Brixienf. locationis* 5. Decembris 1590. quæ est 30. part. 1. recent. & in *Comen. locationis* 20. Martij 1600. coram Card. Hieronymo Pamphil. in *Terracinen. afflicti* 27. Iun. 1627. coram me, & comprobant Gatz. de benef. p. 2. cap. 1. n. 55. Grat. discept. 905. n. 10.

De præsumpto autem beneplacito Apostolico ex solo temporis decursu 30. annorum constare non videtur nisi concurrat et insimul observantia: Seraph. decif. 381. num. 14. 694. num. 5. p. 1. rec. 52. n. 2. coram Papa Gregor. XV. quæ observantia deficit ex quo intra tempus 30. annorum, nempe à die alienationis quæ contingit de anno 1593. de anno 1614. Patres licem concessati sunt contra Vianos, & de invalida, & læsa prædij alienatione reclamant.

Nunc obstant quæ deducuntur contra validam licitæ alienationem, & quod eadem sine necessitate ad annum 1612. quia hodie non est necesse in ipsa inquisita indagari super validitate contestationis, cum sufficiat qualibet contestatio, & traditio, & aut recedat etiam extrajudicialis ad tollendam observantiam, & vt plene ex qua oritur præsumptio beneplaciti, vt plene fuit firmatum in *decisionibus Messanen. tenimenti, seu feudi*: primo coram Domino meo Vrosio 22. Iun. 1635. & deinde coram Domino Merlino 15. Febr. 1636.

Et prædictis pariter, quamvis necessarium non sit inquiri secundum dispositionem super iustitia iuxta alienationis, deficientem probatione, solennitatis propter necessitatem simultanei concursus, vt supra dictum fuit: attamen visum etiam fuit cessare probationem causæ utilitatis, aut necessitatis alienationis prædij controuersi.

Nam etsi emptores iuvari possint præsumptione iusta causæ et post obtentum beneplacitum & executoriam sententiam super evidenti utilitate: Seraph. decif. 671. n. 1. Mantie. decif. 101. num. 2. 694. num. 5. part. 1. 684. num. 1. part. 2. recent. ita vt excipiant contra beneplacitum, & rem iudicatam executorum incumbat onus probandi contrarium, circumscripto tamen beneplacito, & re iudicata sufficit Ecclesie se fundare in constitutione Pauli 11. annullante similes venditiones, nisi requisita solemnitatis, & causæ per emptores probentur, quæ probatio ex parte Viani concludi non potest ex sola patrum assertione, & Vicarij Generalis consensu, & auctoritate desumptis ex ipso instrumento emphyt. nisi in actis sufficienter, ex quo nunciatur, vt utilitatis, & necessitatis solent apponi ad obtinendum beneplacitum, non autem ad illud iustificandum, super qua iustificatione probationes sunt faciendæ, vt bene respondit Rota decif. 65. num. 19. & 160. num. 7. part. 2. diuers. &

215. num. 4. coram bon. mem. Card. Canal. nec statueretur assertioni et alienantis, qui non potest fungi officio executoris in approbando, contractum: Redoan. de reb. Eccles. non alien. quest. 23. n. 13. & testes pro patribus examinati qui dati fuerunt totaliter contradicunt assertioni prædictæ, & lationem, ac damnum Ecclesie concludunt, quamvis sufficiat Monasterio, Vianos defecere in probatione beneplaciti, & in probatione causæ absque eo quod se fundet in propria probatione lationis, & modicæ pretij locationis.

Et ita, &c.

DECIS. XXVIII.

R. P. D. BVCCABELLA.

Romana deuolutionis.

Veneris 6. Martij 1637.

SVMMARIVM.

1 Identitas probatur ex denominatione regionis rei sitæ, iunctis duobus confinibus, & num. 2.

Ex confessione emphyteutæ condiminatur, num. 3.

In antiquis presumptionibus probatur, n. 4.

5 Identitatis probatio ex aliqua finium alteratione non infingitur.

6 Mors probatur ex teste deponente de publica voce, & fama, & ex depositione attestantis, de auditu a consanguineis, quos vidit lugubri veste indutos, n. 7.

8 Testis alternatiue deponens non dicitur contrarius deponentibus de altero ex alternatis.

DVo contra decem. in hac causa tactam odieiebantur: Primum, non constare de identitate. Secundum, non iussit sufficienter probatum omnes in concisione comprehensos decessisse; quæ tamen Domini nequaquam obstat ex existimantes in decisis permanerent.

Nam quoad primum identitas visa fuit sufficienter probata, eo quod ultra generale denominationem Regionis Parionis, et verificaretur etiam duo confinia, nempe via Peregrini, & bona DD. de Mattheis, quod sufficit ad effectum de quo agitur, secundum vulgatam doctrinam Bart. in l. demonstratio falsa. num. 14. ff. de condit. & demonstr. & in l. 1. in fin. ff. de dot. preleg. Socin. sen. conf. 89. n. 2. lib. 1. Ruin. conf. 115. num. 10. lib. 5.

Præsertim, quia sumus in antiquis, quo casu facit verificatio et loci in quo res est posita, una cum vno particulari confine, iuxta opinionem quam secuta est Rota, in decif. 750. num. 3. part. 1. diuers. & in decif. 120. n. 5. & decif. 218. num. 3. inter impress. Reuerendissimi D. mei Decani, & in Romana deuolutionis 28. Maij, & 14. Nouembrii 1625. coram R. P. D. Pirouano, & in decif. 81. num. 17. & in decif. 87. n. 10. & in decif. 117. n. 14. part. 5. recent.

Quæ probatio condiminatur etiam ex eo quod verificari quodammodo videtur alius quoque confinis in concessione expressus, nempe à parte inferiori bona hæredum quondam Petri Crahez, & Basilicæ Principis Apostolorum, & ad eam enim Domus, & Apotheca dictæ Basilicæ, quæ licet

licet immediatè non contingat Domum controniam, sed tantum mediante domo illorum de Stephanellis; nihilominus omnino, quòd dicebatur istos esse heredes, siue successores dicti Ciarhæ; centum est bona dictæ Basilicæ esse consuetum, saltem mediatum, prout etiam tanquam talem videtur fuisse appositum in dicto concessio-
nis instrumento.

Et vterius etiam concurret confessio auctoris dd. de Leonetis, qui in eius testamento, dum hanc domum legauit expressam mentionem fecit canonis debiti Capellæ S. Ioan. Baptistæ, qui postea fuit etiam per plures annos effectualiter solutus, quæ confessio et magni est momenti ad identitatem probandam, vt per Afflic. decis. 23. sub mem. 5. Rot. coram Reuerendissimo D. mea Decano, decis. 120. m. 2. & decis. 118. num. 14. & decis. 160. n. 3. part. 5. recent.

Vnde ex his omnibus maximè simul iunctis, identitas visa fuit sufficienter probata, præsertim cum situs in antiquis, et ultra centum annos, quo casu leniores probationes, ac solæ coniecturæ, & præsumptiones sufficiunt: *esicut causam, in fin. vbi Bald. in princ. Felin. num. 12. de probat. Dec. conf. 145. num. 14. Socin. sen. conf. 86. num. 2. lib. 1. Scraph. decis. 462. num. 9. Gregor. decis. 122. n. 5. Rota d. decis. 81. n. 2. & decis. 160. n. 5. part. 5. recent.*

Neque obstat quod dicta Domus hodie non habeat tot mansiones, quot in dicta concessione cunctiatæ videntur, illique immediatè non adhareat domus dd. de Marthæis, sed tantum mediante via: Quoniam itante temporis antiquitate, eoque magis cum via prædicta, quæ noua appellatur, fuerit aperta alteratio, et mutatio huiusmodi non infringit identitatis probationem, vt per Cephal. conf. 98. num. 22. lib. 1. Surd. conf. 168. num. 35. Rota dict. decis. 120. m. 5. coram Reuerendiss. D. meo Decano, & decis. 117. num. 14. & decis. 118. n. 2. part. 5. recent.

Quo verò ad secundum, visum quoque fuit de obitu, tam Paulini primi inuestitu, quam etiam Marj, & Iulij illius filiorum, & demum omnium nepotum ex eis tam masculorum, quam foeminarum sufficienter constare, ex testibus per Rectorem examinatis, quæ de omnibus sigillatim ac distinctè mentionem faciunt, & aliqui respectu nonnullorum ex ipsis deponunt de visu, ac certa scientia; alij verò de publica voce, & fama, & de auditu à consanguineis, eos lugentibus, & lignibres vestes gestantibus; qui propterea obitum sufficienter probant, vt de teste et deponente de publica voce, & fama, tradit gloss. in l. si quidam ff. solut. marr. Bart. in l. 2. 6. si dubium, ff. quem ad res. l. an. aper. Rot. decis. 84. num. 3. part. 5. recent. Scraph. decis. 1456. num. 2. Causal. decis. 55. num. 3. & de deponente de auditu à consanguineis et quos vidit lugentibus vestibus: Bart. in l. genero, in fin. ff. de his qui notant infam. Corin. conf. 204. n. 6. lib. 2. Aym. conf. 127. in fin. Menoch. conf. 1119. num. 11. & de adipiscen. poss. rem. 4. n. 674. Boer. decis. 288. num. 2.

Nec obstat, quod respectu Marj, prius testis illum obisse Viennæ dicat, remissiorialis verò Flandriæ, quia cum dicto primi concordat etiam secundus, qui iuxta 7. & 22. affirmat Matium accessisse Viennæ: testis verò remissiorialis non deponit firmiter, & certitudinariè de loco, sed alternatiue loquendo, dicit in Flandria, *o in Germania feriori di Roma, vt in sum. Reitoris, num. 3.*

Decis. S. R. R. ad I. P. Melium,

Idèò dictis aliis testibus contrariis dici non potest, et iuxta tradita per Alex. conf. 156. num. 10. 8. lib. 5. & conf. 188. num. 7. lib. 7. Ruin. conf. 36. num. 5. lib. 4. Surd. conf. 12. num. 42. Rota decis. 688. num. 6. part. 2. & decis. 73. num. 4. part. 4. recent.

Ex quibus & aliis latius, ac distinctè deductis per informantes per Rectorem, quæ Dominis placuerunt visum fuit omnium comprehensionem obitum sufficienter probari.

Et ita, &c.

DECISIO XXVIII.

R. P. D. PIROVANO.

Romana Domus.

Luna 24. Aprilis 1637.

SVMMARIVM.

1. *Ius accrescendi datur in emphyteusi seu immisso ex inuestitura, num. 2.*
3. *Remittentibus iura sua regressum, non competit.*
- Falut, vt num. 4.*
5. *Remedium, l. fin. C. de edict. Dini Adr. tollen. ex testamento, & inuentaria vocatis competit.*

DOMUS, de qua agitur, fuit per Collegium Anglorum Vrbs vique de anno 1535. data in emphyteusim Thomæ Senero ad tertiam generationem, & seu nominationem, tam in prima respectu filiorum, quam in secunda quoad nepotes. Plures personæ fuerunt respectu in dictis generationibus comprehensæ: In præfenti aptem ferè omnibus mortais, superstant tantummodò Vincentius, & Plantilla filij Hortentiæ filiæ supradicti Thomæ primi acquireris, quæ Plantilla professæ est in Monasterio Sanctorum quatuor Coronatorum, nuncupata *Sor Pulcheria*. Hodie queritur, an Confraternitati Orphanorum ex persona dictæ Monialis sit danda immissio; & pro qua parte, & orphanis tantummodò informantibus responsum fuit pro immisione ad medietatem Domus contrahetæ.

Quia cum Thomas solus receperit inuestituram pro se, filiis, & nepotibus ad tertiam generationem, vique inter ipsos descendentes, siue in prima, siue in secunda generatione habet locum ius accrescendi, et nec portio descendendum, aut renunciantium reuertitur ad Ecclesiam: Bart. in l. si mihi, & Titio, num. 4. ff. de verb. oblig. Clar. 6. emphyteusis, quest. 39. Corb. de caus. prin. ob. finit. lineam, num. 86. Caldas de nominat. lib. 2. tit. 62. quest. 3. num. 5. & seu vacuus debetur immissio et ex tenore inuestituræ, vt dicit idem Clar. suprad. & tenuit Rota decis. 176. num. 8. & 9. part. 5. diuers. & comprobant Decius conf. 73. num. 15. vol. 2. Honded. conf. 54. num. 25. lib. 1. maximè vt in præfenti propter stipulationem tertie generationis, quæ operatur renouationem de viro in alium ex comprehensis.

Non obstat quod soror Pulcheria renunciatuerit Lucidæ sorori omne ius in sum recepta annua præstatione scutorum quinque, eius vita durante ex instrumento, quod datur, cuius personæ

nam hodie Pulcheria non repræsentat, & ita alij compræhens similes renunciationes fecerint ad fauorem eiusdem Lucidæ, itaut tota domus emphyteutica consolidata fuerit in personam dictæ Lucidæ, & remittentibus iura ꝑ sua in perpetuum non deat regressus, l. fin. C. de remiss. pign. Surt. decis. 163. n. 2.

Quia eadem Lucida ex testamento, quod datur reliquit Felici Cassiano eius viro domum controuersam sua vita durante, & post eius obitum, voluit succedere illos, ad quos Domus de iure esset peruentura, & cum hodie Cassianus probetur defunctus, Pulcheria tam ex voluntate Lucidæ recuperat iura succedendi cum sit de compræhens in inuestitura, quam iure proprio non obstante renunciatione quandoquidem ius renunciantis ꝑ non transit ad Ecclesiam, sed ex nouo iure per mortem Lucidæ, & Cassiani eius viri totum reuertitur ad renunciantem: Dec. conf. 411. num. 3. Ruin. conf. 11. num. 3. & 47. num. 2. vol. 1. Bald. conf. 43. n. 5. lib. 2. Crescent. decis. 6. de test. & latissime comprobatur Amic. de iure emphy. quest. 5. n. 4.

Ex quibus omnibus patet Archiconfraternitatem bene intrasse remedium adipiscendæ contra filios Cassiani detentores Domus controuerse, ex quo ꝑ tam vigore testamenti Lucidæ, quàm inuestituræ optimo iure intentari potuit: rem. l. final. Cod. de edit. Diu. Adr. toll. Rolan. conf. 1. num. 5. l. vol. 1. Surt. consil. 571. num. 5. & idem fuit admissum, in causa Hispanens. dimidia portio 12. Decembris 1635. coram Domino meo Decano, & nouissime in Bononiens. Bonorum 10. Martij 1637. coram Domino meo Vrospio.

Et ita, &c.

DECISIO XXX.

R. P. D. VEROSPIO.

Romana Saluiam.

Veneris 10. Februarij 1640.

SVMMARIVM.

- 1 Saluiannum competis creditori aduersus res sibi hypothecasas.
- Decem annis inter presentes, & viginti inter absentes præscribitur, n. 5.
- Hypotheca cessante cessat, n. 8.
- 1 Dotis solutio ex lapsu longi temporis præsumitur.
- Fallit, vt num. 3.
- 4 Tempus non est causa tollende, aut inducendæ obligationis.
- 6 Præscriptio ex lite interruptitur.
- 7 Restitutio mulieri datur ex capite ignorantia.
- 9 Obligatus inuestire, si non adimpleat, non liberatur.
- 10 Mulieri in sua hypotheca sine eius consensu non potest præiudicari.
- 11 Hypotheca non potest constitui super re emphyteutica, maxime quando in inuestitura prohibita est alienatio, etiam latissime sumpto nomine alienationis, n. 12.
- Competit pro dote, n. 15.
- 13 Dominus directi præsens obligationi contraria super emphyteusi non contradi-

cens censetur consensum præstare.

- 14 Consensus Domini principaliter præstitus in vna causam referri non debet ad aliam. Limita, vt n. 16.
- 17 Retentio possessori datur pro melioramentis.
- Limita, vt num. 18.
- Et declarata si fini liquida, n. 19.

Confirmantur Domini in dubio, quoddam hodie proposui decisionem factam in hac causa sub die 6. Iunij præteriti, in qua dictum fuit, quod concedenda erat Dominicæ immisio ex Saluiano interdicto super Palatio, quod possessum fuerat ab Ambrosio illius debitor: Etenim probatum erat creditum Dominicæ ex instrumentis in quibus Ambrosius promisit illi scuta 2500. pro dote, & ostensum fuit tempore eius promissionis Ambrosium possedisse idem Palatium, & quod illud hodie possidebatur ab hæredibus Domini Pauli Monaldensis, quæ solam erant necessaria in hoc interdicto vtilis Saluiani, ꝑ quod ad exemplum directi competit cuiusque creditori pro rebus, quæ illi nomine pignoris, aut hypothecæ obligatæ fuerunt, vt notat DD. in l. 1. C. de salu. interdict. & in l. 5. ff. eod. tit. & ibi Bart. num. 2. Angel. in §. item Seuiana, num. 31. in §. de action. post glossam, ibi, in verbo quasi, & in §. interdictum in §. de interdict. & in verbo pepigisset: Menoch. de adipisc. possess. remed. 3. num. 161. & seqq.

Neque visa fuit tolli hæc obligatio Ambrosij, siue ex solutione præsumpta, quæ dicebatur ꝑ inducta ex cursu longi temporis, quod lapsum erat ad diem, quo ille fecit dictam obligationem, arg. text. in l. procula, ff. de solut. & in l. filius familias, C. de petit. hered. & authoritate eorum innum; voluerunt Cast. in conf. 8. num. 4. lib. 2. Paris. conf. 137. num. 12. lib. 4. siue etiam ex vera solutione dotis, quæ idem dicebatur fecisse Ioanni Baptistæ marito Dominicæ, quia non poterat obtinere cursus eius temporis propter diuturnam litem, quæ agitata fuit super eodem Palatio inter ꝑ Ioannem Baptistam, & Thomam Zanlum, ꝑ cui idem Palatium venditum fuit ab Ambrosio, cum illa obtinere, quo minus dici posset constare de patientia, aut satisfactione Ioannis Baptistæ, quæ solam præsumi poterat, ex cursu eiusdem temporis, vt considerat idem Paris. diss. conf. 137. & Cast. conf. 8. Menoch. consil. 457. num. 1. & conf. 121. n. 28. & in tract. præsumpt. lib. 3. præsumpt. 135. n. 3. cum aliis illud ꝑ non sit causa tollendæ, siue inducendæ obligationis, vt habetur in l. obligationem 43. ff. de act. & notat ibi gloss. in verbo placet, & in §. at si stipuleris, in §. de verb. obligat.

Ex hac lite remonebatur alia exceptio, vt præscriptum fuisset huic interdicto, quod tollitur ꝑ lapsu decem annorum inter presentes, & 5 viginti inter absentes eodem modo, quo spatio huius temporis præscribitur actioni hypothecariæ; vt decisum fuit in vna Imolens. Saluiana 27. Iunij 1594. coram Card. Mantica inter impress. decis. 291. num. 3. & in Romana hereditatis de Benilacqua 15. Martij 1591. coram Orano, quia ex tali lite ꝑ fuit interrupta quæcumque præscriptio, vt notatur in l. more, C. de rei vendic. & in l. longi temporis, C. de præscript. long. temp. Bart. in l. 2. §. si rem, num. 1. ff. pro emptore.

Præterea

Præterea poterat Dominicæ competere restitutio ⁷ et in integrum ex capite ignorantie, cum illa negare possit se scivisse quod soluta fuisset Iohanni-Baptistæ dos, quam petiit in hoc iudicio, ut tradit Bart. in l. 1. §. si quis mihi, num. 1. ff. de iust. et iur. prius. & notant ibi Doctores, & in cap. vigilantis, de prescript. ibi Felin. num. 2. Mohedan. decis. 1. de restit. in integr. n. 1.

Non etiam obstat poterat vera solutio Dotis, quæ cum etiam diceretur intervenisse sublata fuit ex ea omnis obligatio Ambrosij, quæ cessante, cessabat hypotheca ⁸ et favore Dominicæ, ac ratio, siue fundamentum huius interdicti, ut notatur in l. item liberatur, & in l. Paulus, §. qui pignoris, ff. quib. mod. pign. vel hypothec. solu. Bald. in l. 2. num. 3. C. de pignor. poss. gloss. ibi, in verbo actione subnota.

Deducatur enim ea solutio ex conventionne, quæ erat in instrumento dotali facto inter Ambrosium, & Iohannem-Baptistam, ut dos Dominicæ inuestiri deberet, in locis montium, siue in emptione alienius officij, quod officium emerat postea Ambrosius sub nomine Iohannis-Baptistæ. Verum adnotatur in eo instrumento etiam conditiones, quæ suadebant, ut non posset emptio dicti officij referri in solutionem huius dotis: Nam conventum fuit, ut in emptione, quæ fieri debebat, exptimeretur, quod pecunie erant ⁹ dotalis et Dominicæ, & quod bona ex eis emenda, non possent alienari, sine expresso illius consensu, aut Ambrosij eius fratris, qui dotem promisit; quod cum prestitum non fuerit in emptione, quam fecit Ambrosius, non poterat dici, quod liberatus fuisset à sua obligatione, ut probat text. in l. Iulianus 131. §. qui fundem, & notat ibi gloss. in verbo de eversione, ff. de verbor. oblig. & in l. eiam, ff. de solut. & liberat. vbi gloss. in verbo viri, & in verbo supererit: Alber. in l. 4. §. si ab ignoro, ff. de manumiss. num. 4. & idem etiam dicendum erat inspecta persona Dominicæ, quia cum emptio eius officij facta fuisset sine illius consensu, ¹⁰ et non potuit eidem præiudicare in sua hypotheca, ut notatur in l. si debitor, & in l. item liberatur, §. 1. vers. aut qui, ff. quib. mod. pign. aut hypoth. solu. & in l. debitor, C. de pignor. & in l. si debitor, C. de distract. pign. & fuit dictum in terminis hypothecæ dotalis, in Tiburtina dotis 11. Iunij 1623. coram N. uero.

Non etiam visa fuit obstat alia exceptio, quam hodie afferbant hæretes Pauli ex defectu hypothecæ, cò quia Palatium, super quo petitur immissio esset emphyteuticum, & sub directo dominio Ecclesiæ, seu Monasterij Sancti Sylvestri; & ita non potuisset super eo constitui, aut contrahi aliqua hypotheca, tam ex dispositione iuris, ut notatur in l. 1. C. de iur. emphyt. & in cap. nulli, de reb. Eccles. non alienand. quam ex forma inuestiturae cum in ea prohibita esset ¹¹ omnis alienatio, et etiam latissime sumpto nomine alienationis, & ex tali prohibitione censeri deberet prohibita, etiam constitutio hypothecæ, argum. text. in l. ult. C. de reb. alien. non alien. & in l. si pupillorum, §. si Prætor ff. de reb. eorum, qui sub tutela, vel cura sunt, tradit Bart. in l. in quorum, ff. de pignor. Alciat. in l. alienationes 28. ff. de verbor. signific.

Non enim deest talis consensus Monasterij, quia in venditione huius Palatii facta ab Ambrosio favore Thomæ, à quo causam habent hæretes Pauli, expressè conuenitum fuit, ut ex Decis. S. R. R. ad l. P. Melium.

illius pretio satisfieri deberet Dominicæ de sua dote ante omnes alios creditores, & Ambrosius reservavit sibi illius dominium, donec Thomas solvisset pretium emptori, & implevissent alias condiciones, pro quibus se obligauerat in instrumento, & cum huic venditioni consensissent Moniales, & Abbatissa Monasterij, videbantur etiam dedisse consensum obligationi, quam fecit Thomas pro satisfactione Dominicæ, quæ continebatur in eodem instrumento, quia ratione directi et dominij, quod habebant super re vendita dicebatur agi de obligatione rei propriæ, cui illæ consensuerant consensisse, dum fuerunt præsentis dictæ obligationi, neque illi contradixerant, arg. text. in l. liquidam, ff. de enit. & in l. si de iussor, §. Pater, ff. de pignor. & notat ibi Bart. in l. que dotis, ff. solut. matrim. num. 20. & 22. Neque, quia talis consensus et datus fuit principaliter super ipsa venditione dici poterat, quod comprehenderet eam solam causam, quod ille referri non posset ad aliam causam obligationis, in quo Thomas promissit satisfaccere Dominicæ, ex regula text. in l. unus, §. ante omnia, ff. de pact. quod præcipue dicendum erat, dum ex eo consensu approbatum fuit, non solum factum ipsius venditionis, sed etiam persona emptoris, qui siue consensu Domini directi non potuisset possidere idem Palatium, quia cum in eo instrumento actum fuisset etiam de hoc iure & credito Dominicæ, et pro quo competebat ¹² illi hypotheca ex dispositione iuris, iuxta notata in l. assiduus, C. qui pos. in pign. hab. Non poterat consensus Monasterij diuidi, aut intelligi datus pro sola venditione, quamvis fuisset pro ea necessarius.

Et contrarium et suadebatur, tam ex scientia, quam Moniales habuerunt eiusdem crediti, quæ fuit ratio Bart. in d. l. qua dotis, & considerant gloss. in l. Caius Scius ff. de pignorat. act. in verbo non obesse, quàm ex reservacione Domini, quod venditor in eodem instrumento voluit semper apud se manere, neque vngam censeri translatum in emptorem, donec illæ non satisfecisset Dominicæ, quia ex hoc etiam ostendebatur connexitas obligationis, quam fecit emptor illius favore, & operabatur, ut consensus censeteretur datus pro dicta obligatione, cum non potuisset contractus approbari, sine approbatione omnium pactorum, quæ in illo continebantur, probat text. in l. Caius, ff. de manumiss. & in l. contra iuris, §. ult. ff. de pact. & notat ibi Bald. n. 4. in fig. Cast. conf. 1. num. 4. lib. 1. Put. decis. 358. num. 4. lib. 2.

Addnebatur etiam alia exceptio melioramentorum, quæ iidem hæretes Pauli dicebant se fecisse super hoc Palatio, quæ etiam potuissent impedire immisionem et Dominicæ cum ¹³ licitum sit possessoribus retinere rem melioratam, donec sibi restituantur, vel ipsa melioramenta, vel quod in illis impensum fuit, ut probatur in l. qui in arca, ff. de condit. indebit. & in l. Paulus, ff. de dol. except. & notant Doctores in d. l. qui in arca, & in l. si non fortem, §. si centum, ff. eod. tit. & ibi Bart. num. 8. post gloss. in verbo, retinebitur: Bald. num. 3. la. num. 10.

Verum neque visa fuit obstat hæc exceptio, quia præterquam non constabat aliqua ratione de his meliorationibus, unde non poterant dici probata, neque in specie, neque in genere, præterea illæ, quæ petebantur, factæ erant in parte et Palatii diuersa ab ea, super qua petitur immissio, ¹⁴

missio, in qua non poterat considerari, aliquod ius possessoris ratione dictorum melioramentorum; vt voluit Bart. in d. §. si centum, n. 8. in fin. Bald. num. 3. Salyc. num. 4. & probat text. in d. l. ult. C. commodat. & tradit etiam ibi Bald. & Salyc. num. 2. Angel. num. 1. & satis erat, quod ea melioramenta non essent liquida, ¶ vt possessor non posset habere hoc commodum retentionis, quia hoc casu satis censetur consultum eius damno ex cautione, quam debet prestare ille, qui immisionem petit de rescindendis eisdem melioramentis, postquam fuerint liquidata; & hanc consuetudinem seruat Rota, vt habetur in decif. Pnt. 461. lib. 2. & in decif. 659. n. 1. par. 1. diuers. in quibus reprobat contraria decifio Capycij, & nouissime decifam fuit in Romana Domus de Soderis 1. Iunij 1639. coram R. P. D. Paucirolo.

Et ita, &c.

DECISIO XXXI.

R. P. D. DVNOZZETO.

Perusina Emphyteusis.

Luna 13. Februarij 1640.

SVMMARIVM.

- 1 Instrumenta concessionem concurrentibus admixculis probant dominium etiam ad effectum deuolutionis.
- 2 Deuolutionis ad effectum dominium probari debet, & identitas, n. 3.
- 4 Identitas equiuocis demonstrationibus non probatur.
- Per certas & non equiuocas demonstrationes probari debet, n. 5.
- 5 Ecclesie pretendens maiorem quantitatem ea, pro qua rationes soluntur, probare tenetur.

Cum Patres Eremitæ Camaldulenses Montis Corone in Agro Perusino residentes præterderent inter alia bona vnum tenimentum terræ positum in pertinentiis Castri Frattæ in loco Buortani, cuius pars superior possidetur, vt dicebatur, à Marco-Antonio, ac Thoma de Bentinughis, inferior verò ab Hippolita, & Dianira de Burellis, iure directi dominij spectare ad eorum Monasterium, illudque ob alienationem factam ipsis irrequisitis, & ob alias causas esse deuolutum; iudicium super huiusmodi deuolutione contra dictos possessores in partibus introducere, qui sententiam absolutoriam reportarunt, à qua Patres appellarunt; vnde causa mihi commissa dubitauit, an constaret de bono iure dictorum Patrum.

Pro cuius dubij affirmatiua resolutione Informantes pro Patribus eorum bonum ius ex tribus præcipue instrumentis deducere conabantur, quorum

Primum fuit celebratum de anno 1443. in quo Ecclesia concessit, ac renouauit in emphyteusim Thomæ Cecolo recipienti pro se, & Ioanne filio, eorumque filiis, & nepotibus masculis vsque in tertiam generationem finitam, & deficientibus masculis pro vna femina vnum tenimentum terræ positum in pertinentiis Castri Frattæ sub vocabulo Buortani, à duobus lateri-

bus viz, ab alio hæredes Nicolotæ Andrentij, & Berardelli Vanni pro re, quæ fuit Cecoli Cambij, ab alio pro parte Ecclesiæ S. Andree.

Secundum detegitur factum de anno 1514. in quo Ecclesia pariter innouauit, & refirmauit in emphyteusim Felici, & Olandino de Mucciarellis, eorumque filiis, & nepotibus masculis vsque in tertiam generationem supradictum tenimentum cum eisdem finibus descriptum.

Tertium verò erat de anno 1516. in quo Ecclesia præuia narratiua, quod sub die 17. Augusti 1512. refirmasset Petrucio, & Ioanni de Florantibus, ac Dominicæ quondam Pauli, & Thomasæ matri d. Dominicæ nonnulla bona, & signanter tres quartas, vel circa vnius emine vnius tenimenti cum eisdem finibus superius designatis; iterum concessit, ac refirmauit d. bona pro maiori expressione confiniani eisdem Petrucio, & Ioanni de Florantibus, & Thomasæ sorori eius vita durante, eorumque filiis, & nepotibus masculis vsque ad tertiam generationem finitam.

Quæ instrumenta concessionum, confirmationum respectu ex nonnullis confessionibus factis ab emphyteutis asserentibus hoc ipsum tenimentum, vt supra descriptum esse sub proprietate Ecclesiæ, necnon recognitionibus dominij, & quamplurimum annorum consequutiuis, & continuatis solutionibus, vt colligitur ex partitis extractis ex libris eiusdem Ecclesiæ, quibus concurrentibus ¶ instrumenta concessionum dicebantur sufficienter probare dominium Ecclesiæ etiam ad effectum deuolutionis: Valac. de inr. emphyt. quaest. 9. num. 16. & seq. Rip. in l. si aliquam rem, num. 39. ff. de acquir. possess. Rot. decif. 249. num. 2. & decif. 290. num. 1. par. 1. recent. & in Cuius. Castelli bonorum 12. Februarij 1590. coram Reuerendissimo D. meo Decano, in Romana mediocritatis domus 5. Maij 1625. coram bon. mem. Manzanedo, cum aliis relatis à Canal. decif. 269. n. 3.

Cæterum prædictis non obstantibus Domini non constare de bono iure dd. Patrum hodie responderunt, quia ad effectum deuolutionis duo ¶ copulatè probari debent, dominium, & identitas rei, de cuius deuolutione agitur, prout de dominio: Specul. de emphyt. §. nunc aliqua, n. 17. Veral. decif. 280. p. 1. Seraph. decif. 1453. num. 1. Rot. decif. 150. 249. & 606. vbiq. num. 1. p. 1. recent. Borat. decif. 132. num. 4. & de identitate, Specul. d. §. nunc aliqua, n. 19. Seraph. decif. 869. num. 1. Rot. decif. 150. n. 4. & 5. p. 1. & decif. 771. n. 9. vers. ianto magis. part. 4. recent.

In proposito autem esto quod ex prædictis probetur aliquod dominium Ecclesiæ, nihilominus probatio identitatis nequaquam concurrere visa fuit, neque respectu partis superioris possesse à Bentinughis, neque respectu partis inferioris possesse à Burellis.

Non quoad partem superiorem possessam à Bentinughis, qui causam habent à Catharina filia prædicti Felicis de Mucciarellis titulo emptionis factæ à Hieronymo, & Ludouico de Bentinughis vsque de anno 1598. quia confissa enunciata in prædictis tribus inuestitis non concordant cum consensibus euuantiis in instrumento dictæ emptionis factæ à dictis Bentinughis, siquidem in prædictis inuestitis enunciat vnum tenimentum positum in pertinentiis Castri Frattæ in vocabulo Buortani, à duobus

viz,

viz, ab alio hæredes Nicolentia Andreazij, & Berardelli Vanni pro re, quæ fuit Cecoli Cambij, & alio res pro parte Ecclesiæ Sancti Andree.

In instrumento autem supradictæ emptionis enunciat vnum tenimentum in pertinentiis Castrî Frattæ, in vocabulo Buottani, fines cuius à duobus viz, ab alio Templum B., Mariæ della Regia, ab alio Eques Io. Paulus de Solis, ab alio Io. Paulus de Picciolis, ab alio vxor Francisci de Aloisius.

Quæ quidem demonstrationes non conueniunt cum aliis supra enunciatis in prædictis inuestituris, nisi in tribus, nempe in situatione Castrî Frattæ, in vocabulo Buottani, & in duobus viis, quæ demonstrationes tanquam nimis generales, & æquiuocæ non concludunt identitatem. Bart. in l. demonstratio falsa, num. 15. in fin. vers. vel quod alius est. Caltrensi. ibidem, num. 6. vers. vel nisi esset, ff. de condit. & demonstr. Gratian. discept. 790. num. 4. & seq. Seraph. decis. 804. num. 5. Burat. d. decis. 132. num. 5. Rot. decis. 295. n. 8. pars. 1. recent.

Eoque minus, quia pro parte Patrum Eremitarum fuerunt examinati nonnulli testes asserentes in eodem loco, & vocabulo Buottani plura alia tenimenta cum domibus ab aliis possessa confinantia pariter cum duobus viis existere, & propterea cum confiniis prædicta aliis quoque corporibus conueniant, eo minus probant identitatem, quæ per demonstrationes certas, & non autem æquiuocas probari debet. Gratian. dict. discept. 790. num. 4. & seqq. Rot. dict. decis. 295. num. 8. pars. 1. & decis. 181. num. 2. pars. 4. recent. Burat. d. decis. 132. num. 5. vers. & sic ex diuersitate, & fuit dictum in Mediolanens. bonorum 25. Febr. coram bon. mem. Vbaldo.

Neque etiam quoad partem inferiorem possessam à Burellis, qui causam habent à supradictis Petrucio, & Ioanne de Florianantibus; nam aut Patres Eremitæ fundant eorum bonum ius in duobus prioribus instrumentis concessionum, & illa non suffragantur, quia confiniis ibi enunciatia non concordant cum confiniis designatis in instrumento emptionis factæ per dd. Petrucium, & Ioan. de Florianantibus à supradicto Felice de Mucciarellis, vsque de anno 1515. Siquidem in instrumento dictæ emptionis enunciantur infra-scripta confiniis, nempe, vnum petium terræ trium Eminarum in vocabulo Buottani, ab vno petium terræ, vt supra positum, à pede via, à duobus dicti emptores, quæ demonstrationes non conueniunt cum aliis enunciatis in prædictis duobus inuestituris, nisi in vocabulo Buottani, & in vna via à pede, quæ tanquam generales, & æquiuocæ non probant identitatem ex supra allegatis.

Aut verò se fundant in instrumento anni 1516. continente renovationem inuestituræ, quam aliàs Ecclesia fecerat de anno 1512. eisdem Petrucio, & Ioanni de Florianantibus Authoribus dd. de Burellis, & illa pariter non suffragatur, cum loquatur solummodo de quantitate trium quartarum vnus Eminæ, quæ pro parte dd. de Burellis non controuertitur esse sub dominio Ecclesiæ, pro illaque Canones fuerunt persoluti; vnde Eremitæ, qui prætendunt maiorem quantitatem trium quartarum esse Monasterij dominio subiectam, tenentur id probare concludenter tanquam fundamentum eorum intentionis. Mantica. decis. 251. num. 6. vers. secundo

fuit responsum. Rot. decis. 150. num. 6. & 7. p. 1. recent. decis. 371. num. 9. pars. 4. recent. & in dict. Mediolanens. bonorum coram bon. mem. Vbaldo. Et ita, &c.

DECISIO XXXII.

R. P. D. GHISLERIO.

Bononien. fideicommissi de Nascensoris.

Veneris 23. Martij 1640.

SVMMARIVM.

- 1 Emphyteusis Ecclesiastica regulariter non transit ad extraneos. Fallit, vt num. 3. Hereditaria comprehenditur in fideicommissio, num. 9.
- 2 Appellatione bonorum suorum in fideicommissio non veniunt emphyteutica.
- 3 Clausula, ad habendum, &c. equipollet clausula, & quibus dederit, posita in dispositionis efficit emphyteusim ad extraneos transitoriam, n. 7.
- 5 Rota decis. 211. pars. 6. recent. declaratur. In Sarfatinen. fendi 20. Decembris 1638. & 1. Iulij 1639. coram Coccino, in quibus terminis procedat. n. 6.
- 8 Pactum de renouando de 29. in 29. annos non impedit transmissionem emphyteusis in extraneos.
- 10 Observantia in successione emphyteusis attenditur.

Proposito dubio reservato in decisione in hac causa coram me facta 27. Februarij præteriti, fuit dictum Angelo esse dandam immisionem in prædio nuncupato Della Corte, concessio in emphyteusim à Rectore Capellaniz Sancti Antonij, Ioanni Rainerio de Nascensoris testatori, vsque de anno 1581. quia de fideicommissio purificato ad fauorem ipsius Angeli, vti primogeniti Galeatii de Manzis, proximioris cognati testatoris, cum aliis requisitis ad hunc effectum necessariis; constat ex decisionibus in hac causa factis, tam super fideicommissio, & descendencia, quam etiam super immisione, quoad alia plura corpora specificata in vltimi decisione.

Siquidem ex instrumento diuisionis, & assignationis bonorum relictorum in hereditate, & ex inuentariis factis de anno 1601. & 1634. post mortem Pirchi vltimi grauati, in quibus inuentariis prædium Della Corte describitur, vti promouens à Ioanne Rainerio testatore, eaque concordant cum instrumento assignationis, & cum instrumento inuestituræ ad fauorem Ioannis Rainerij testatoris, de anno 1581. bene probatur dictum prædium fuisse relictum à testatore in hereditate, & esse illud quod modò possidetur per Corn. Thadæum de Blanchis, qui neque controuertit illius identitatem, cum solum prætendat ex tenore inuestituræ non transire ad extraneos hæredes, cum regulariter emphyteusis Ecclesiastica non transeat in extraneos hæredes, sed tantum in descendentes inuestiti. Rol. consil. 96. num. 3. lib. 1. Dec. consil. 171. num. 1. vbi de magis communi. Seraph. decis. 703. num. 1. Rota coram bon. mem. Buratto, decis. 477. coram

Reuerendissimo Virgellen. decif. 212. num. 22. decif. 219. num. 4. part. 4. diuers. & decif. 381. num. 2. par. 5. recent. indèque sequi prædium emphyteoticum non cadere sub fideicommissio, tam ex defectu potestatis, quàm voluntatis fidei committentis, cum certum sit appellatione bonorum quæ suorum non venite bona de quibus quis non potest disponere, nisi ad vitam suam tantum. *Menoch. præsumpt. 197. num. 13. lib. 4. Fular. de substit. quest. 630. num. 5. Magon. dec. Lucen. 13. num. 10. Rota decif. 375. num. 3. par. 1. recent. decif. 219. n. 10. part. 4. diuers. & in Ferrar. de Tarsonis 21. Febr. 1617. coram Eminenss. Card. Pamphilio.*

His tamen non obstantibus contrarium fuit resolutum, quia ex instrumenti concessionis in emphyteusim de anno 1581. apparet prædium fuisse concessum Ioanni Rainerio pro se & eius hæredibus, & successoribus stipulanti in emphyteusim perpetuam, & in re perpetuæ emphyteusim ad habendum; quo casu Rota in d. decif. 391. num. 5. recent. admittit clausulam, ad habendum, positam in dispositiua operarij, vt emphyteusim Ecclesiastica concessa hæredibus in perpetuum, sit transitoria ad hæredes extraneos, iuxta *conf. Curt. iun. 4. num. 1. & trad. per Clar. in §. emphyteusim, quest. 28. in fin. & ita alias pluries fuit resolutum in Romana Domus S. Eustachij 17. Februarij 1581. coram Cardinali Lancelotto, seu Imolen. bonor. 8. Martij 1596. coram bon. mem. Cardinali Pamphilio, Nonantulana bonorum 4. Iulij 1610. coram bon. mem. Sacrato, Romana Vineæ 19. Iunij 1611. coram Cardinali Marquemontio, & coram bon. mem. Cardinali Cayalerio, decif. 293. num. 1. vers. que omnia, & alibi pluries.*

Eoque magis, quia dicta clausula, ad habendum, & cæterata, extensa ad habendum, tenendum, alienandum, &c. æquipollet clausulæ, & quibus dederit ad effectum, vt sit transitoria ad extraneos; *Curt. iun. d. conf. 4. num. 1. vers. sed quoniam, vbi de communi Mantie. de tacit. lib. 22. tit. 10. num. 25. Rot. decif. 152. num. 1. decif. 294. num. 3. part. 2. recent. coram bone mem. Card. Cayalerio, dec. 219. num. 11. & d. decif. 293. num. 2. & in aliis resolutionibus Rotalibus in ad. decif. relatis.*

Nec facit in contrarium decisio Mediolanen. Bonorum 30. Maij 1633. coram R. P. D. meo Merlino, quæ est decif. 211. part. 6. recent. Quia cum illo casu extaret pactum expressum, non bona concessa in emphyteusim possent alienari, legari, vendi, nec donari cum expressa relatione ad antiquas inuestituras, in quibus adeat expressa prohibitio alienandi in Ecclesias, & loca pia, fuit resolutum ex supradicta prohibitione, & pacto elidi, vel saltem ita temperari virtutem clausularum, non possent suffragari extraneis, & propterea non applicatur huic casui.

Minus applicantur decisiones pro Reuerendissimi Domini mei Decani in Satinaten. feudi 20. Decembris 1638. & 1. Iulij 1639. qui loquuntur de feudo in terminis prorsus diuersis à formula concessionis, de qua agitur, in qua cum supradicta clausula, ad habendum, sit posita in parte dispositiua, & scilicet ante constitutionem, seu promissionem Canonis, cum sit immediate posterior, & ante clausulam, & hoc ideo, &c. & in constitutionem, seu promissionem Canonis illa subsequencia verba, & pro affi-

cto, non autem in executiis facit emphyteusim Ecclesiasticam transitoriam ad hæredes extraneos, vt per decisionem Pedemont. 164. num. 2. cum similibus dixit Rota, coram bon. mem. Card. Canal. d. decif. 219. num. 12. & hanc distinctionem admittit Rot. in rec. decif. 294. part. 2.

Pactum de renouando de 29. in 29. annos, non mutat naturam emphyteusim, ita vt ex illo negandum sit emphyteusim esse transitoriam ad hæredes extraneos; illud enim operatur, quod Dominus directus teneatur in perpetuum renouare, ex quo illi est adiecta dictio in perpetuum, non tamen impedit transmissionem ad extraneos, vt bene per Rot. d. decif. 381. num. 3. vers. quantum attinet, & num. 14. part. 5. recent.

Vnde cum ex prædictis emphyteusim, de qua agitur, probetur transitoria ad hæredes extraneos prædium vti hæreditarium & comprehenditur sub vniuersali institutione & substitutione facta per Ioan. Rainerium testatorem in omnibus suis bonis, ex cumulat per Fular. de subst. q. 630. n. 7. bo. me. Card. Cayalerio d. decif. 293. n. 1. Burat. decif. 87. num. 10. & Reuerendiss. Virgellen. decif. 254. n. 18.

Idque etiam suadet obseruantia subsequens; nam post mortem testatoris prædium huiusmodi semper transit in extraneos, quæ obseruantia plurimum facit, in hac materia, vt per Clar. in §. emphyteusim, sub v. 10. vers. vbi tamen.

Et ita vtraque parte informante fuit resolutum etiam in hoc prædio Della Corte esse dandam immisionem Angelo.

DECIS. XXXIII.

R. P. D. BICHO.

Parmen. Pensionis.

Veneris 23. Martij 1640.

SUMMARIVM.

- 1 Confessio de recepto non probat solutionem. Admuniculata probat solutionem; etiam contra successorem, n. 15.
- 2 Verba dante & solnente, numerationem non probant. Quia habuit, & recepit non important solutionem, n. 3. Quæ habuit, numerationem probat, n. 4. Hic in presentia, important numerationem, num. 7. Declara, vt n. 8.
- 3 Media declarantur à precedentibus, & subsequentibus, n. 9.
- 4 Dicitio quia, stat continuatè, & declaratè.
- 5 Clausula in fine posita refertur ad precedentia.
- 6 Gerundij natura est modificare.
- 7 Notarij stylus circa extensionem instrumenti debet attendi.
- 8 Soluisse non dicitur, qui pecuniam illico re-habuit.
- 9 Restitutio pecuniarum illico facta, nisi processerit ex pacto non tollit effectum solutionis, & num. 16.
- 10 Solutio momentanea est inefficax, vbi non sufficit confessio de recepto.

17 *Administracula cessant ubi non adest aliquis gradus probationis.*

18 *Arbitrium relaxat iuris rigorem.*

Ioannes Mozzanega, cui super fructibus Ecclesie Prioratus nuncupat. S. Tiburtij Parmen. collatz Nicolao eius fratri, fuerat autoritate Apostolica reservata annua pensio scutor. 60. petiit, & obtinuit ab A. C. mandatum de manutene-
nendo in quasi possessione exigendi pensionem contra R. P. D. Carolum Paulinicum de dicto Prioratu per obitum Nicolai priussum, à quo mandato commissa causa appellationis Illustrissimo D. meo Macchianello, Patriarche Constantinopolitano, cum clausula, *non retardata solutione arbitrio Rote*, ac proposito quater dubio, an intret arbitrium Tandem coram me in locum D. Macchianelli suffecto, fuit in hac quinta propositione resolutum intrare arbitrium pro retadatione solutionis pensionis.

Quia ad probandam quasi possessionem exigendi pensionem, quæ est fundamentum manutentionis dædebatur Ioannes pensionarius instrumentum pratenæ solutionis sibi factæ à Nicolao, & vinci testis depositionem: Instrumentum continet solum confessionem de recepto, 1. quæ solutionem non probat in præiudicium successoris in beneficio: Gratian. *discept.* 365. num. 35. Lotther. *de re benef. lib. 1. quest.* 38. n. 115. & 117. Seraph. *decis.* 292. n. 2. *decis.* 302. num. 2. & *segg.* *decis.* 435. n. 6. Burat. *decis.* 156. n. 2. & *segg.* vbi Add. num. 14. allegant concordantes.

Non enim Notarius in dicto instrumento attestatur de numeratione facta coram se, ac testibus, aut, quod Ioannes pecunias ad se traxerit, prout solet vbi de reali numeratione rogatur, sed ait: *Ioannes Mozzanega, &c. confessus fuit, &c. ab eodem Nicolao Priore dante, & solvente, habuisse, ac recepisse summa 30. pro pensione terminis hodie maturati, &c. de quibus renuntiavit, &c. quia habuit hic in presentia, &c. confitendo, &c. renunciando, &c.*

Et sic instrumentum incipit à confessione ad quam referuntur, tum participium, & ablativus 2. *dante, & solvente, & quia intelliguntur adscripti in consequentiam confessionis: Bald. in l. si ex pretio, num. 6. Cod. si cert. pet. & conf. 18. circa fin. vers. certè: Battig. lib. 1. l. in l. singularia. n. 49. & 50. ff. eod. Alex. in l. pradi. num. 7. ff. acquir. possess. Felin. in cap. si cautio, sub num. 53. de fid. instrum. Mant. de tacit. lib. 18. tit. 6. n. 10. & 11. Sord. *decis.* 284. n. 10.*

Tum subsequenter verba, *quia habuit, & recepit*; nam vbi præcedit partis confessio potuit Notarius scribere in tertia persona dicta verba, 3. quæ Pensionarius protulerat in prima, & vt puta, *confiteor, me habuisse centum, quia habet, & recepit*, quicquid dicendum esset si Notarius dixisset, & habuit, & recepit; vt in specie bene aduertit Roman. in d. l. pradi. sub num. 4. vers. & tunc aut proferuntur, ff. acquir. possess. post Bart. in l. si ex cautione, num. 9. vers. unde si, Cod. non numer. pec. & ibidem Bald. num. 14. Salyc. n. 28. Aret. in §. 1. num. 8. in l. de liter. obligat. Felin. in d. cap. si cautio, sub num. 53. vers. & non sufficeret. Farinac. de falsit. quest. 154. n. 59. Gratian. *discept.* 628. n. 10. Mant. de tacit. lib. 18. tit. 6. num. 4.

Ponderando præsertim, quod Notarius non 4. dixit, *qua habuit*, & quo casu numerationem

probari tenet Butr. & alij relati à Cinc. de *conf. part. 2. cap. 1. quest. 1. art. 8. num. 12. & 13.* Sed, quia habuit, & sic verbum habuit, ac recepit, non est verbum Notarij, sed pensionarij, non secus ac immediate præcedentia verba concessionalia, *confessus fuit, &c.* ad quæ cum stet declaratiue, & continuatiue; & prout denotat dictio quia, l. hæc actio. ff. de calumniar. l. si quis animo, ff. de acquir. possess. Bart. in l. demonstratio, §. quod autem, n. 8. & *segg.* *condit. & demonstr. referendum* & est iuxta theoricam Bart. in l. vltima, §. Titia, ff. liber. legat. Gabr. de *class. concl.* 9. n. 1. Seraph. *decis.* 620. n. 4. Rot. *decis.* 765. n. 13. part. 2. recent.

Non obstat, quod vltro Notarius testetur de solutione facta coram se, & testibus, ibi, *hic in presentia, &c.* & ac propterea numerationem 7. probet quamvis incepit confessione: Bart. in d. l. si ex cautione, sub num. 1. vers. si verò Notarium, quem sequitur ibidem Salyc. num. 28. Eman. Cost. limit. 19. sub num. 4. vers. hinc Bart. Roman. in d. l. pradi. num. 4. infra med. vers. aut Tabellio, ff. de acquir. possess. Cagnol. in l. si librarius, n. 78. ff. de reg. iur. Angel. in §. 1. n. 9. in l. i. liber. obligat. Bertaz. *claus.* 34. gloss. 8. n. 1.

Quia cum Notarius non dixerit simpliciter, *qua habuit, & recepit in presentia mei*, ac *testium*, in quibus terminis loquuntur Doctores ex adu. allegati, sed *quia habuit*, ad quæ continuatiue ad partis confessionem, vt supra, & statim subdiderit *confitendo*; exinde resultat, quod verba, *In presentia, &c.* tanquam posita in medio inter verba concessionalia non possunt intelligi nisi de confessione, & audita à Pensionario, ita vt sensus sit, quod in presentia Notarij, ac testium fuerit facta confessio, & non autem numeratio pecuniarum de qua Notarius nullam mentionem fecit, vt in fortioribus terminis fuit decisum in *Iannen. Pecuniarie* 15. Aprilis 1611. coram bon. mem. Card. Lancelotto iuniore, & tradit Gratian. *discept.* 387. num. 42. Farin. de *falsit.* q. 154. n. 66.

Verba enim media & declarantur à præcedentibus, & subsequentibus, l. sed & si adiciatur, ff. pro socio, l. si seruis plurim., §. fin. ff. de leg. Alex. *conf.* 190. n. 18. lib. 2. Houd. *conf.* 30. num. 15. lib. 2. & est de natura gerundij illius confitendo & modificate, ac determinate verba 10. præcedentia, quæ ad plures sensus trahi possent: Angel. *conf.* 338. num. 3. vers. & solent, per text. in l. vnum facit, vi. & vi armat. Socin. sen. *conf.* 93. num. 2. vers. præterea, lib. 1. Alex. *conf.* 1. num. 22. lib. 3. Decian. *conf.* 4. num. 13. lib. 3. Necnon significare quid sensui Notarij fuit expositum. Mant. de *tacit.* lib. 18. tit. 6. sub num. 11.

Atque hinc bene idem Notarius de instrumento rogatus extendendo deinde clausulas cæteratas scripsit, *quia ipsas libras, &c. habuit, & recepit*, prout dixit, & legitime confessus fuit in presentia mei Notarij, & testium infra scriptorum confitendo, &c. Cui extensioni & standum 11. est: Bald. in rubr. Cod. de *fid. instrum.* num. 41. vers. 4. quæ rursus. Rot. *decis.* 723. num. 6. part. 2. recent. quia clausule cæterate extendi debent iuxta itylum particularem Notarij rogati, potius quàm generalem aliorum Notariorum: Iac. in d. l. Gallus, §. idem credendum, num. 23. Felin. in c. cum P. Tabellio, sub num. 8. vers. & si Notarius, de *fid. instrum.* Alex. *conf.* 163. mon. 11. & 12. lib. 7. Sord. *decis.* 223. num. 8. Rota d. *decis.* 723. sub

sub num. 6. part. 2. recent. & de tali stylo creditor eius assertioni: Parif. conf. 48. n. 27. lib. 1. Burfat. conf. 150. n. 89.

Testis autem ad probandum pecuniarum numerationem ex adu. examinatus eam excludit; nam deponit, fuisse ex scrinio Nicolai debitoris acceptas pecunias argenteas, ac positas in quadam fasciola linea latis ad lectum ubi Nicolaus ægrotus iacebat, nec tamen vidisse numerari, & statim celebrato instrumento eandem fasciolam cum pecuniis reportatam fuisse ad ipsum scrinium Nicolai debitoris, vnde solutionis fictio 12 conuincitur, & quia non dicitur soluisse qui ipso momento eandem pecunias absque noua causa rehabet, l. qui sic soluit. ff. de solut. Caltr. in l. si quis duos. in fin. ff. eod. Rimin. sen. conf. 407. n. 7. Cauler. decif. 406. num. 2. aut pecuniarum dominium, seu possessionem aliquo tempore transiisse. Angel. in l. 1. §. si vir, num. 1. ff. acquir. possess. Salyc. in l. emptiorem, n. 1. Cod. plus valere quod agitur. Bald. conf. 298. n. 2. & 3. lib. 4. Burat. decif. 928. n. 5.

Nec obstat, quod solutio etiam momentanea sit considerabilis, qui peperit effectum liberationis à debito pensionis, & pecunia potuit debitori restitui ex liberalitate, & nisi probetur præcessisse ab initio pactum, quod restitueretur: Bart. in l. singularia, num. 24. in fin. ff. cert. pet. Angel. in l. si tibi pecuniam, num. 2. ff. eod. Felin. in d. c. si cautio, n. 53. vers. subdit etiam: Mantie. d. lib. 18. tit. 6. u. 16. Rot. apud Cinc. decif. 123. num. 5. & coram Buratto dist. decif. 928. num. 6. quia pactum huiusmodi, vel præsumitur inter personas suspectas, vel etiam eo non probato 14 momentanea solutio est inefficax, & quando ut in casu nostro non fuit confessio de recepto, ut notabiliter ex doctrina Baldi, in l. per diuersos, num. 44. Cod. mandati declarati. Alex. in l. singularia, sub num. 35. vers. hoc limito; & ibidem Curt. ion. num. 37. vers. retenta tamen; ubi subiungit, quod lex ipsa habet talem solutionem pro suspecta: Felin. in d. c. si cautio, num. 53. prope fin. vers. ubi limitat. Simon. de Præf. conf. 120. sub num. 36. Mantie. d. l. 18. tit. 6. num. 11. vers. item illud.

Tandem non obstat, quod saltem testis facit adminiculum solutionis iuncto maxime, quod tempore instrumenti debitor morti proximus non præsumitur voluisse fingere in præiudicium Ecclesie, necnon quod constat de titulo reservationis pensionis per litteras Apostolicas; & 15 propterea confessio de recepto, & quia adminiculata est, probet etiam contra successorem in beneficio: Gratian. discept. 365. n. 39. Lotter. de re benef. lib. 1. quest. 38. num. 19. & seqq. Rot. decif. 175. num. 4. & seqq. part. 4. diuers. cum aliis allegatis per Modern. de manuten. obseruat. 35. num. 23.

Quia testis potius defecit pro contrario adminiculo dum ait, actum fuisse gestum, per apparenziam, & ut pensionarius appareret constitutus in quasi possessione exigendi, & pecunias in continenti fuisse reportatas in posse debitoris ad locum vnde acceptæ fuerant, ut in puncto aduertit Burat. decif. 928. num. 6. & 7.

Titulus pensionis impugnatur ob incapacitatem beneficij; & è coniectura maxime suspecta redditur confessio, quia emanauit inter fratres, nondum venerat dies solutionis termini de quo loquitur, nec de decem, & septem terminis antea decursis apparet instrumentum aliquod solu-

tionis, sed simplex confessio de recepto emissâ eodem contextu assertæ acceleratæ solutionis ultimi termini; ex quibus eliduntur adminicula confessionis, & quæ tamen vehementia esse debent. Burat. decif. 156. num. 9. aut saltem redidit turbida solutio, & quasi possessio exigendi, quod sufficit ad retardandam solutionem pensionis stante commissione causæ cum clausula, arbitrio, quia arbitrium relaxat iuris rigorem: Crescent. decif. 4. num. 3. de testibus: Coccin. decif. 352. num. 3. & in terminis Rota coram Burat. dist. decif. 928. num. 8. & in Cernuen. pensionis 22. Martij 1622. coram R. P. D. meo Verasio.

Et ita, &c.

DECISIO XXXIV.

R. P. D. EPISCOPO PATAVINO.

Afflicien. Bonorum.

Veneris 17. Maij 1641.

SVMMARIVM.

- 1 Domino directi datur manutentio ratione cinnis pro recuperatione naturalis possessionis emphyteusis.
- Maxime, si vigore pacti etiam naturalem apprehenderit, n. 2.
- 3 Inuestitura non probat dominium, neque possessionem.
- Amplia, ut n. 4.
- Limita, ut n. 6.
- 5 Domini probatio in reuendicatione non requiritur constito de emphyteusi finita.
- 7 Dominium Ecclesia probatur ex possessione rei emphyteutica, tanquam ab Ecclesia recognita.
- 8 Decessisse sine filijs quilibet presumitur.
- 9 Emphyteutica alienari prohibita non veniunt in generali hypotheca.
- 10 Iure emphyteucia resoluta per mortem, resoluuntur hypotheca super emphyteusi per eam contracta.

Cum per obitum Roggerij Pacij sine filijs, R. R. Canonici Regulares Sancti Salvatoris in Lauro prætenderent fuisse deuoluta ad eorum Monasterium Sancti Pauli de Affisio, nonnulla bona prius in emphyteum concessa quondam Goro Fantulato, & postmodum in quadam concordia eidem Roggerio in emphyteum renouata, sub expressa conventionione, quod ubi ipse, vel alij in inuestitura comprehensi, sine filijs masculis decederent, eadem bona deuoluerentur ad Ecclesiam, & in quocunque casu deuolutionis, & caducitatis ipsis liceret dictorum bonorum, & totius iuris emphyteutici actuale, & corporalem possessionem apprehendere, etiam propria autoritate, & sine decreto Iudicis, vel licentia, & absque vitio spoli, vel attentatorum; vigore cuiusmodi conventionis præfati Canonici dictorum bonorum possessionem apprehenderunt, contra quam cum insurrexisset Eleonora mater dicti Roggerij prætendens eadem bona pro sua dote, seu titulo donationis sibi factæ à Ioan. Baptista eius viro retinere. Causa coram A. C. introducta obtinuerunt dicti Canonici

nici mantinentem, & successiue ea non acquiescente, relaxari mandatum de associando, cuius vigore denuo eorum bonorum possessionem acceperunt, quæ postea fuit per mandatum de mantinendo confirmata: Eleonora verò defuncta, sibi viueri hærede constituto Fratre Ioan. Francisco Pacio, Ord. Minorum Couentualium Assisij, prosecuta per dictos Reuerendissimos Patres Conuentuales appellatione, fuit ab A. C. deputatus in eadem causa R. P. D. meus Nanarrus, eorum quo disputato dubio, an dictis Canonici esset dandum mandatum de mantinendo, fuit sub die 18. Februarij 1622. dictum, vt videretur de bono iure, speret quo proposito dubio coram bon. mem. Pirouano, sub die 17. Maij 1641. dixerunt Domini consistere de bono iure Canonicorum; sed quia fundamenta dictæ resolutionis per eundem Pirouanum, morte præuentum non fuerunt in decisione redacta, hoc mihi onus inianctum fuit in eius locum.

Igitur ex duplici instrumento concessionum dixerunt Domini consistere de bono iure Canonicorum Sancti Saluatoris in Lauro: Quoniam cum in primo legantur ista bona in emphyteusim concessa Goto Fanculato pro se, suisque filiis, & nepotibus, vsque in tertiam generationem, cum recognitione directi Domini fauore Ecclesiæ, & aliis pactis iuxta naturam contractus emphyteutici: In altero verò fuerit dicto Roggerio Pacio renouata emphyteusis eorumdem bonorum, cum remissione caducitatis incurse, tam propter alienationem factam de dictis bonis à Ioanne Baptista eius patre, quam ob illius moram in solutione Canonum, cuius renouationis vigore, ipse etiam Roggerius recognouit directum dominium Ecclesiæ, & se ab ea possidere dicta bona ratione vtilis domini; vtique remanet sufficienter probatum directum dominium Ecclesiæ, cum quo propterea cum fuisset consolidatum, etiam vtile per obitum Roggerij sine filiis, iuxta pactum concessionis, protecto dictis Canonici dominis directis debent mantentio, & tam ratione civilis possessionis pro recuperatione naturalis: Bart. in l. 1. §. quod ait Prator, num. 17. ff. vii possid. & in l. qui clam, §. qui nudinas; vbi Alex. ff. de acq. poss. Bero. consil. 45. num. 13. & 22. lib. 3. Menoch. de reu. remed. 3. num. 22. cum aliis relatis per Rot. dec. 79. num. 3. & dec. 359. num. 1. part. 5. recent. quam etiam eiusdem naturalis possessionis, quam ipsi recuperarunt vigore pacti & capiendi possessionem auctoritate propria in instrumento concessionis adiecti, ad text. in l. pignoris, C. de pignor. Bart. in l. hereditas in 2. l. lictura, num. 18. & 19. C. eod. Dec. consil. 146. num. 6. vers. his tamen non obstantibus: Rot. apud Greg. dec. 105. n. 18. & ibi Addentes.

Et quoniam ex sola inuestitura & non resulteret concludens probatio domini, seu possessionis in emphyteusim concessæ, vt notatur in c. inter dilectos, prope fin. in verb. per instrumenta verò; vbi DD. & gloss. in verb. locatio, de fid. instrum. Alex. consil. 10. num. 3. vol. 4. Afflict. dec. 14. n. 8. Præsertim vbi agitur rei vindicatione, & in qua dominium plene probari debet, l. officium, ff. de rei vindic. Capuzag. dec. 180. part. 1. Nihilominus vltro quod talis probatio domini non requiritur & in hoc casu, in quo constat de emphyteusim finit, l. qui conductionis, C. locati: Bald. consil. 77. num. 4. lib. 3. Rot. dec. 200. n. 9. & 10. part. 1. recent. & alibi.

Decis. S. R. R. ad l. P. Melium

Insuper visum est Dominis illud non posse controneri ex pluribus adminiculis, ex quibus eadem inuestitura confirmatur; fuit enim plures concessionis, non vnica, antiquæ, & probantur habuisse suum effectum, quibus concurrentibus ex inuestituris & probatur dominium, etiam ad effectum deuolutionis per doctrinam Bartoli communiter receptam, in l. ad probationem, C. de locat. de qua Bero, consil. 15. num. 7. lib. 3. vbi dicit ad hunc effectum censeri tempus antiquum spatium annorum quadraginta: Bursat. consil. 27. num. 7. & passim sequuta est Rot. vt in dec. 141. part. 2. n. 1. & 2. & dec. 366. lib. 3. part. 3. diuers. & inter recent. dec. 400. num. 6. & seq. part. 1. & dec. 79. num. 4. 81. num. 3. 359. num. 6. part. 5. & apud Bursat. dec. 601. num. 7. & 602. n. 1. vbi Addent. n. 18. & seqq.

Eoque magis, quia hoc idem non solum comprobatur ex continua possessione Roggerij, & Ioan. Baptistæ eius patris, à quibus ius suum desumpsit Eleonora; & hodie agit Monasterium Sancti Francisci illius hæres, sed etiam ex possessione supradicti quondam Gotti Fantafati, cui factum fuit primam instrumentum locationis, qui omnes semper possederunt dicta bona tanquam emphyteutica, & de directo dominio dictorum & Canonicorum; vnde etiam ex hac diuturna possessione probatur dominium, saltem præscriptam ad notata per Bart. in l. ad probationem, C. de locati: Speculat. de emphyt. quest. 53. num. 67. Alex. consil. 12. num. 1. & seq. lib. 4. Rot. dec. 141. part. 2. diuers. & in Arminen. Bonorum 4. Februarij 1611. coram Cardinali Marquemontio, & in ciuitatis Castellii bonorum 8. Novembris 1589. coram Card. Pamphilio.

Nec obstat, quod finis emphyteusis non probetur, ex quo non constat de obitu Roggerij primi acquirentis sine filiis: Nam vltra quod contrarium est verius, quia ex confessione ipsius Eleonoræ Austriacæ Monasterij satis constat Roggerium sine filiis decessisse, ita ut non possit in medium afferri maior probatio, quam quæ ex propria confessione resultat, vltierius sufficit ad hunc effectum iuris præsumptio, ex qua quilibet censetur decessisse & sine filiis, quoniam contrarium probetur. Cuman. in l. si potest ff. de acquir. hered. Bart. in l. ex facto, §. si quis autem, ff. ad Trebellian. Sord. consil. 92. lib. 1. n. 16. Fofar. de subit. quest. 433. n. 3. Dutan. dec. 301. n. 5. Mantica. dec. 32. n. 1.

Minus obstat hypotheca super dictis bonis ab Eleonora prætenfa pro sua dote, tum quia bona emphyteutica & tanquam alienari prohibita non veniunt sub generali hypotheca omnium bonorum, ex congelitis per Modern. de solu. interdict. inspect. 3. cap. 2. num. 24. & seqq. & ibi Rot. dec. 17. num. 4. Tum etiam, quia resolutio iure & Ioannis Baptistæ viri hypothecantis, per mortem ipsius, seu Roggerij vltimi vocati, resoluatur quoque ius acceptoris, & contruit omnis hypotheca super dictis bonis constituta, iuxta text. in l. 3. ff. quib. mod. pign. vel hypot. solu. DD. in l. prouinciali, C. de seru. & aqu. Bart. in l. si res, in princip. ff. eod. tit. quib. mod. pig. Olafsch. dec. 156. num. 15. Rot. post Modern. de solu. dec. 260. num. 9. & dec. 86. num. 33. & seqq. part. 5. recent. & latè firmat in terminis obligationis factæ ab emphyteuta pro dote: Corbul. de iur. emphyt. tit. de caus. priuat. ob non solu. canon. ampliatur. 34. n. 1. & 2.

Ex quibus resolutum, &c.

g

DECI

DECIS. XXXV.

R. P. D. BICHIO.

Eugubina renouationis Emphyt.

Veneris 7. Iunij 1641.

SUMMARIVM.

- 1 Proximiori finia emphyteusi, est facienda renouatio quando Dominus pro se non vult retinere.
- 2 Confirmatio concordia cum extensione eius tenoris dicitur facta ex certa scientia.
- 3 Vsu in contrarium faciendi renouationis, non dicitur probatum, nisi euenerit casus renouationis, eaque petita fuerit denegata, & n. 6.
- 4 Privilegio vni velle praesumitur qui illud petiit. Publico à punctis renunciari nequit, num. 8.
Amplia, vt num. 9.
- 5 Privilegium impugnans non vsum probare obstringitur.
Emanatum ad tollendas lites rescipit publicum fauorem, n. 7.
- 8 Pacto, quod emphyteusi finia libere redeat ad Ecclesiam, renouationi renunciatum non censetur.
- 10 Instantia capta cum defuncto transiit ad heredem, & de ratione, num. 11.

DEfuncta Catharina de Sangradalibus, cui ob defectum masculorum fuerat in vim patris renouata inuestitura Domus, de qua agitur olim concessa Vbaldo q. Laurentij de Sangradalibus de anno 1578. 17. Aprilis fratres S. Augustini de Eugubio Domini directi eandem domum concesserunt in Emphyteusum Flaminio Bisaccanti penitus extraneo postposito Iacobo Adreolio d. Catharinae filio.

Qui proinde mediante eius Curatore mouit iudicium contra eosdem fratres pro obtinenda dictae inuestiturae renouatione ad quam cogens esse fratres pronuntiatum fuit tam in prima instantia in partibus, quam in secunda coram A. C. cuius sententiam causa per appellationem deuoluta ad Rotam confirmandam esse hodie DD. dixerunt.

- Quia renouatio debetur Iacobo proximiori
- 1 vltimi emphyteutae primo ex aequitate: Bartol. in l. 1. §. permittitur. ff. de aqua quod. d. aestina, quae procedit quoties Dominus directus vt in casu nostro noluit bona emphyteutica ob lineam finitatem recessa retinere pro se, sed alteri concessit cum agatur de emphyteusi priuati, siue Ecclesiae: Abb. in cap. bon. il. 2. num. 28. vers. hoc dictum, de postulat. Pralat. Gabr. de iur. emphyt. concl. 1. num. 14. Valasc. eod. iur. tract. quast. 2. num. 7. Marefcot. var. resoluit. lib. 1. cap. 3. num. 11. Grat. discipul. 77. num. 17. & di. septat. 81 3. sub num. 35. Caputaq. decif. 303. & decif. 304. p. 1. Maxt. decif. 10. per tot.

Secundò, ex concordia inter Clerum & Populum Eugubinum inita in qua expresse disponitur quod si contingeret reformationem aliquius rei emphyteuticae finiri per mortem illius vel illorum, de quibus fieret mentio in reformatione praedicta, & ex tali persona remanerent, vel extarent liberi, & consanguinei, vel affines, qui

succederent ex testamento, vel alia vltima voluntate, vel ab intestato in tali casu per dominum proprietatis renouetur, & emphyteusum concedatur tali vel talibus vniuersaliter succedentibus, & infra habetur quod supradicta pacta, & conventiones; & ipsorum quodlibet sint, & esse censentur inserta, & annexa cuilibet rei emphyteuticae, & sint, & esse debeant realia, & ad quemcumque possessorem cuiuslibet rei emphyteuticae perpetuo transeant, & intelligantur esse posita in quolibet instrumento renouationis fienda, ac si posita & inserta essent specificè in quolibet ipsorum instrumentorum, quae concordia cum fuerit confirmata à Sede Apostolica inserto & per extensum illius tenorem quod efficit, vt 2. confirmatio sit ex certa scientia: Gloss. in cap. pastoralis, §. praeterea, verb. ex certa scientia, de off. sic. deleg. Dec. in cap. porretha, num. 15. de confir. vtil. vel inutil. Roman. conf. 327. num. 7. Gabr. consil. 183. num. 14. lib. 2. Rota decif. 166. num. 7. part. 5. & decif. 157. num. 7. part. 6. recent. ligat etiam successores: cap. de cetero, cap. veniens; vbi notant omnes de transact. Rota decif. 159. num. 5. part. 1. recent. Adden. ad Gregor. X I. decif. 152. num. 4. Reuerend. Virgellen. decif. 216. num. 2. cum aliis allegatis per Addentes ad Bar. rat. decif. 152. num. 6. & fuit dictum in Melenitana optionis 5. Martij 1640. coram R. P. D. meo Merlino.

De Confirmatione autem plenè constat ex litteris Apostolicis Greg. X I I. sub datum Galetae 6. Cal. Augusti 1411. Pontif. anno V. nec dubitari potest de praedicti Pontificis auctoritate ex eo quod tunc Ecclesia in Schismate versaretur, & idem Gregor. de anno 1415. pro bono pacis Ecclesiae Pontificatus renouauerit in Concilio Constantiensi, quia omnia illius acta gesta, & indulta emanata ante renouationem fuerunt ex certa scientia ratificata in eodem Concilio Constantiensi sess. 10. c. 14. relat. inter Concilia general. tom. 3. part. 2. fol. 1594.

Non vñs verò dictae concordiae, & privilegij Apostolici non obstat, nisi ex aduerso probetur cōtrarius vñs vel non vñs qui habeat implicitè vñm contrarium, nempe quod venerit casus renouationis, & eaque petita fuerit ab Agnatis, nec 3 tamen concessa, vt in puncto Gabriel. consil. 8. num. 10. & seqq. lib. 2. cum enim tacita conditio quae privilegio ineffe solet quatenus videlicet ille cui conceditur velit vñ, & fuerit adimpleta, quia 4 apparet Clerum & Populum Eugubinum vñ voluisse privilegio, ex quo illud petierunt. Rota decif. 4. n. 1. in fin. de privileg. impugnanti privilegium & incumbit onus probandi non vñm il. 5. lius. Cresc. ibid. n. 32. Rota decif. 927. in fin. lib. 2. p. 3. diuers. Caputaq. decif. 187. lib. 2. in manu. nec dicitur probatus nisi constet euensse casum vtendi privilegio & petitionemque eius vigore factam fuisse tacite, vel expresse reiectam: Abb. in cap. ex parte, n. 7. de concess. probant Menoch. conf. 201. n. 61. & seqq. Seraph. decif. 143. n. 3. & 4. Rota decif. 565. n. 1. p. 1. rec. decif. 154. n. 3. in impress. post Modern. de manu. & in Melenitana optionis 7. Maij 1640. coram R. P. D. meo Merlino.

Non obstant pacta in prima inuestitura apposita per quae videtur renunciatum iuri petendi renouationem: nam praeter & quod ad hunc effectum non sufficit conventio quod bona finia generatione liberè ad Ecclesiam reuertantur, vel similis vt latè fuit deductum in Mutinen. emphyteus. 28. Maij 1638. coram R. P. D. meo Duno. et.

vbi respondetur omnibus contrariis, sufficit respondere, quod quia concordia & privilegium prædictum emanavit ad lites tollendas, † & sic favore publico, vt per Roman.conf. 273. num. 2. vers. sed certo : Cassid. decis. unica, num. 7. de pact. illis, non potuit contrahentium pacto † derogari, aut renuntiari, cap. si diligenti, vbi gloss. verb. pact. priuat. de for. compet. Bald. conf. 382. num. 4. lib. 3. & in terminis Anchatan. conf. 171. num. 4. quem sequitur Riminal. conf. 44. n. 24. Mantie. de iacit. lib. 2. tit. 1. §. 18. num. 26. vers. tercio respondetur, Caputaq. decis. 127. lib. 2. in manuscrip. Burat. decis. 831. num. 1. etiam † cum iuramento : gloss. in l. 2. verb. priuatam, Cod. agricul. & conis. lib. 11. Bart. in l. ius publicum, num. 8. ff. pact. Conar. in cap. quæmuis pactum, part. 2. §. 1. de pact. n. 6. Guttier. de iuram. confirmat. part. 3. cap. 5. n. 8. Burat. d. decis. 831. n. 2.

Tandem non obstat, quod Iacobus post latam primam sententiam obierit ciuilitur per ingressum, & professionem emissam in Religione Capucinorum, quia instantia excerpta cum deo fœcto † transit ad Margaritam illius hæredem, l. si peior. ff. de iudic. leg. si operarum, ff. oper. liberi. Rom. in l. si constante, §. si bona, num. 13. ff. salus. matrim. Socin. sen. consil. 31. num. 8. lib. 1. Mantie. decis. 141. num. 3. cuius interest iudicium prosequi, † vel pro consecutione expensarum & fructuum indebitè ex aduerso perceptorum ante mortem Antoris. Peregr. de fideicom. art. 53. num. 18. in fin. Canelet. decis. 620. num. 3. velut canonizato per tres conformes privilegio Gregorij apertior sibi via petendi ex integro in propria persona renouationem quatenus de iure competat, de quo poterit particulariter videri.

Ecce decisum vna tantum parte informante.

DECISIO XXXVI.

R. P. D. DVNOZZETO.

Perusina Emphyteusis.

Veneris 21. Iunii 1641.

SUMMARIVM.

- 1 Bona presumuntur allodialia.
- 2 Identitas æquiuocis demonstrationibus non probatur.
- 3 Duabus demonstrationibus aliis bonis non conuenientibus iustificatur, num. 3. num. 4. & n. 5.
- 4 Enunciatiua erronea non præiudicat.
- 5 Emphyteuticum ius excluditur ex venditione facta rei tanquam libera.
- 6 Canonum non exactio arguit rem non esse emphyteuticam.
- 7 Venditio facta iure proprio, & per verum allodium arguit rem non esse emphyteuticam.
- 8 Confessio erronea etiam ex intervallo reuocari potest.

SUB die 13. Februarij anni præteriti Rota censuit, non constare de bono iure Patrum Eremitarum Camaldulens. Montis Coronæ ad effectum deuolutionis Tenimenti, de quo agitur, positi in pertinentiis Castri Fractæ in loco Buotani, neque respectu partis superioris pos-

Decis. S. R. R. ad I. P. Melinum.

sessæ à Marco-Antonio, & Thoma Bentiuenghis, neque respectu partis inferioris possessæ ab Hypolita, & Dianira de Burellis, & præcipue fundamento, quia dicti Patres non probauerunt identitatem dicti Tenimenti, illud scilicet quod hodie respectu possideretur à dictis Bentiuenghis, & Burellis iure directi domini spectare ad eorum Monasterium, prout probare debent ex iuribus, & rationibus ponderatis in Decisione desuper extensa; quæ cum hodie revideretur Informantes pro eisdem Patribus magis distincte procedentes se refingebant ad partem superiorem possessam à Bentiuenghis, respectu cuius nitebantur ostendere bonum ius dictorum Patrum, saltem ad effectum recognitionis, sed neque etiam ad hunc effectum dixerunt Dominum constare de bono iure, & sic steterunt in decisis.

Nam esto quod dicti Patres possint hodie, omnino iudicio deuolutionis, agere contra dictos Bentiuenghos vti possessores partis Tenimenti, de quo agitur, ad effectum recognitionis, adhuc tenerent probare identitatem partis controuersæ, quæ scilicet, & quanta sit illa pars Tenimenti, ratione cuius prætendunt recognosci in Dominos directos, cum identitas rei emphyteuticæ debeat probari, concludenter etiam ad effectum recognitionis, quando, prout hic, Dominus directus per exactiones Canonis, aut aliter non est constitutus in possessione recognitionis, cum regulariter bona † præsumantur libera, & allodialia, non autem alterius dominio subiecta; vt in specie tradunt Mantie. de iacit. lib. 2. tit. 20. num. 7. & seq. latè Surd. conf. 311. num. 6. & seq. conf. 410. a num. 28. vsque ad 34. Grat. cap. 912. num. 36. vers. & ideo venit : Rot. decis. 150. num. 5. & decis. 295. num. 4. part. 1. recent. Burat. decis. 426. num. 1. & ibi Addent. num. 12. & post Cenc. de censib. decis. 72. num. 11.

Quæ tamen probatio identitatis in præsentij visa fuit deficere; siquidem illa non desinitur, nisi ex eo, quia demonstrationes, & consensu enunciatæ in instrumentis concessionum Tenimenti factarum de annis 1445. 1514. & 1510. ab Ecclesia, concordant cum demonstrationibus, & consensibus enunciatæ in instrumento venditionis Tenimenti factæ de anno 1598. à Catharina filia, & hærede Felicis de Muciarelis, à quo Bentiuenghæ causam habent, in tribus demonstrationibus in dicta decisione ponderatis, nempe in situatione Castri Fractæ, in vocabulo Buotani, & in duabus viis, quibus demonstrationibus addebantur hodie aliz duæ nimicæ qualitas terræ laboratiæ, & specificatio domorum, quæ tamen demonstrationes † tanquam nimis generales, & æquiuocæ non concludant identitatem; Bart. in l. demonstratio falsa 17. num. 15. in fin. vers. vel quod aliud est, & ibidem Mantie. num. 6. vers. nisi esset aliud res, ff. de cond. & demonstr. Ruin. consil. 115. num. 3. lib. 5. Surd. consil. 207. n. 14. lib. 2. cum aliis relictis à Burat. decis. 132. num. 8.

Maximè cum ex testibus pro parte dictorum Patrum examinatis appareat in eisdem pertinentiis Castri Fractæ, & vocabulo Buotani alia Tenimenta, seu prædia sub eisdem demonstrationibus existere, quæ propterea vti conuenientia aliis corporibus non possunt concludere identitatem rei controuersæ, cum illa sit probanda, saltem per duas demonstrationes, † quæ non possint

possint aliis bonis convenire; vt in terminis firman-
t Gratian. *discept.* 790. *num.* 4. & 7. *Surd. dict.*
conf. 311. *num.* 44. *vers.* *potest etiam esse*: Rot.
decis. 150. *num.* 4. & 5. & *decis.* 295. *num.* 4. & 8.
cum *segg.* par. 1. & *decis.* 181. *num.* 2. in *fin.* par. 4.
recent. *Borat.* d. *decis.* 132. *num.* 5. *vers.* & *fic ex*
diuersitate, cum aliis in d. *decisione* relatis.

Non obstat, quod regulariter duæ demon-
strationes sufficiant ad probandam identitatem,
etiam quod in aliis esset diuersitas, & discre-
pantia iuxta opinionem, quam seruat Rot. *vt*
in causa Arminen. fidei commissi 14. Martij
anni præteriti, coram R. P. D. meo Cerro, quia dic-
ta regula non procedit, quando demonstrationes,
quibus res ipsa designatur, possunt etiam
in alia re verificari, quia tunc illa res præsumitur
diuersa, nec sufficit generica demonstratio, sed
requiritur probatio particularium confinium,
vel demonstrationum, quæ rei, de qua agitur,
solum adparentur: Alex. *conf.* 73. *num.* 7. *vers.* *plus*
dixit. lib. 3. *Ruin. conf.* 115. *num.* 3. & 5. lib. 5.
Rolan. *conf.* 67. *num.* 19. lib. 2. cum aliis relatis per
Marf. *var. resol.* lib. 1. cap. 12. n. 2. 4. 2. & *seq.*
vbi etiam refert decisiones Rotales.

Nec releuare visum fuit aliud instrumentum
inirum de anno 1515. hodie ponderatum, in
quo dictus Felix Mucciarellus inter alia bona
vendidit Petruccio, & Ioanni Floranantibus, &
eorum hæredibus vnum petium terre hodie pos-
sessum à Bentiuenghis cum enunciativa, & quod
illud esset Liuellarium dicte Ecclesiæ, quia
cum talis enunciativa fuerit erronea, non
præiudicat, l. *error*, & ibi post alios Iaf. *num.* 1.
vers. *nota ergo, C. de iur. & fact. ignor.* Bart. in l. *fi*
aliquam rem, 28. *num.* 9. *vers.* *quidam nobilis*, &
ibidem Rip. *num.* 29. ff. *de acquir. possess.* Menoch.
conf. 337. *num.* 28. Afflicti. *decis.* 83. n. 10. Gratian.
discept. 501. *num.* 28. *Canal. decis.* 226. n. 6. etiam
si fuerit iurata: Iaf. in l. *error*, *num.* 30. C. *de iur.*
& *fact. ignor.* Roman. *conf.* 391. *num.* 4. *vers.* *hec*
autem conclusio, cum aliis cumulatim per Gratian.
d. *discept.* 501. *num.* 28. *vers.* *quammis etiam*; præ-
fertim cum illa sit vnica ex relatis ab eodem
Gratiano *discept.* 88. n. 5.

Prædictam autem enunciativam fuisse erro-
neam, patet ex iuribus datis in *sum. dictorum de*
Bentiuenghis, ex quibus apparet, dictum Felice-
m, & Orlandinū eius fratrem vsque de mense
Iunij 1513. & sic ante inuestituram factam ad
eorum fauorem de anno 1514. possedisse pro
indiviso quoddam Tenimentum, dictum quon-
dam Orlandinum, de mense Septembris eiusdem
anni 1513. cessisse iure proprio, & per directum
allodium partem superiorem Tenimenti contro-
uersi dicti Felici eius fratri, qui de dicto anno
1515. illam vendidit cum pacto redimendi dic-
tis Floranantibus, & postea fuit redempta, seu
recuperata vigore dicti pacti redimendi, & suc-
cessiue fuit iterum vendita de anno 1598. pet
Catharinam filiam, & hæredem dicti Felicis ad
fauorem Hieronymi, & Ludouici de Bentiueng-
his; nulla tamen in his venditionibus facta
mentionem præsentis domini dicte Ecclesiæ, ac
nunquam petito, aut reseruato illius assensu; vin-
de patet dictam enunciativam fuisse erroneam,
& consequenter excludi ius emphyteuticum Ec-
clesiæ & quoad partem controuersam, non solum
ad effectum deuolutionis, cum aliis illa non
fuisse vendita vti libera, vt in proposito tradunt
Rolan. *conf.* 85. *num.* 19. & *seq.* *vers.* 8. *accedit.*
lib. 4. Paris. *conf.* 16. *num.* 29. lib. 4. Menoch.

conf. 191. *num.* 17. latè *Surd. conf.* 311. *num.* 9.
& *segg.*

Verum etiam ad effectum recognitionis cum
Patres non doceant se respectu partis controuer-
sæ vlllo vnquam tempore exegisse canones & à
dictis Bentiuenghis, siue ab eorum Authoribus,
prout exigere verisimilitudo non omisit spatio
tanti temporis, si illi debiti fuissent: Castr. *conf.*
213. *num.* 1. *vers.* 3. *ueniendo*, lib. 2. Bero.
conf. 114. n. 27. *vers.* *secum si quis rem retinisset*,
lib. 1. Menoch. *tratt. de presumpt.* lib. 3. *pra-*
sumpt. 91. *num.* 38. Thomat. *decis.* 60. n. 47. & 49.
Gratian. *discept.* 912. n. 47.

Eoque magis cum dicte enunciativæ error
comprobetur, tam ex verbis initio eiusdem
instrumenti adiectis, ibi: *Felix de Mucciarellis*
iure proprio, & per verbum *allodium vendidit*,
& c. *unum petium terre*, & c. quæ verba indicant,
venditionem fuisse factam à vero Domino, non
autem ab emphyteuta, l. *fi quos* 16. §. *bi postre-*
mo inspicendum, *num.* 7. *Cod. de rescind. vendit.*
Specul. inst. de empt. & vendit. §. 1. Paris. *conf.* 33.
num. 19. vol. 3. cum aliis relatis à Bertaz. de *claus.*
instr. class. 13. gloss. i. n. 1. & *segg.*

Quam etiam ex eo, quia Felix in eodem in-
strumento vendidit aliud corpus nuncupatum
Campoteneri, quod reuera est Liuellarium Ec-
clesiæ, & nihilominus tale non enunciat, sed
illud petium de quo agitur, unde non levis oritur
presumptio, quod illa verba, *quia Liuellarium*,
fuerint apposita per errorem in venditione petij
controuersi, cum tamen illa in venditione alterius
corporis nuncupati *Campoteneri*, apponi de-
buissent, ac denique ex eo, quia idem Felix ven-
ditor renouauit dictam confessionem & vti erro-
neam, prout illam etiam ex intervallo reuocare
potuit: Bero. *conf.* 194. *num.* 1. & *conf.* 206. n. 33.
lib. 3. Dec. *conf.* 403 per tot. Paris. *conf.* 131 n. 33.
& 50. lib. 1. Afflicti. *decis.* 233. n. 3.

Et ita, &c.

DECIS. XXXVII.

R. P. D. CERRO.

Leodicns. Modiorum Speltæ.

Veneris 1. Martij 1642.

SVMMARIVM.

- 1 *Contractum emphyteuticum indicatur ex ver-*
bis contrahentium.
Emphyteuticum indicatur ex pacto caducita-
tis, *num.* 3.
- 2 *Canonis modicius arguit contractum esse*
emphyteuticum.
- 3 *Domini directi non potest cogi ad venden-*
dum dominum directum.
- 4 *Præstatio debita pro censu reseruatio, est*
irredimibilis.
- 5 *Census irredimibiles antiquum erant fre-*
quentissimi.
- 6 *Dictio, in perpetuum, denotat censum sem-*
per duraturum.
- 7 *Illatio non fit ex diuersis.*

SENTENTIAS de partibus condemnantes Abba-
tem Ecclesiæ Vallis S. Lamberti ad amittend-
dam redemptionem annuæ præstationis 24. Mo-
diorum Speltæ, quam Ludouicus Marsilion ho-
die

die soluit dictæ Ecclesiæ: dixerunt DD. tanquam iniustas, esse infirmas cum Abbas nullatenus astringi posset ad huiusmodi redemptionem adnoscendam, siue contractus, de quo agitur iudicetur emphyteuticus, siue censualis.

Si enim iudicatur emphyteuticus, ut videntur 1. suadere tum verba contrahentium, et ibi in emphyteusim perpetuam, ex quibus regulariter essentia contractus declaratur, ut ex textu in *l. qui fundum, §. qui agrum, vers. fundi venditor. ff. de contrahend. empt.* tradunt in proposito Nate. *confil. 49. num. 1. 3. post med. vers. tamen promissis, & confil. 19. 4. num. 1.* Decian. *respons. 2. num. 52. lib. 1.* Menoch. de *presumpt. lib. 3. presump. 105. n. 1. & 2.* Tum modicitas præstationis respectu bonorum, quæ ne dum numero plura recensentur in instrumento concessionis factæ usque & ab anno 1394. sed etiam à qualitatibus expressis liquet esse magni valoris, ex qua modicitate et cōtractum præsumi emphyteuticum adnoscant Speculat. *tit. de emphyt. §. nunc aliqua, num. 2. vers. secundo queritur: lal. in l. 1. num. 35. Cod. de iur. emphyt.* Bald. in *cap. littera, num. 3. extra de dilat. Ruin. confil. 161. num. 12. lib. 1.* Barbat. *confil. 1. 4. num. 35. & seq. vbi quod ita pluries consultit, & vidit indicari, & alij allegati per Menoch. vbi supra d. presump. 105. n. 5. & num. sequenti, iuncto prædictum pacto appposito in dicto instrumento, quod in casum mortis in soluendo dictam præstationem possent Ioanna, quæ concessionem fecit, & ab ea causam habentes redire, & manus apponere ad prædicta bona uti propria, ex quo et etiam contradicendum iudicandum esse emphyteuticum finiant Dec. *confil. 138. num. 7. vers. secundo personal. Bruuer. à Sole quest. legal. 5. n. 15. Roder. de ann. redd. lib. 2. quest. 22. n. 11. utique Abbas cogi non poterat ad admittendam redemptionem huiusmodi præstationis debite ex causa emphyteusis, quia aliàs Dominus et directus cogeretur inuitus ad vendendum emphyteuticæ directum dominium contra l. inuitum 11. & l. dudum 14. de contrah. empt. quas probauit Rota in rec. decis. 372. n. 2. p. 1.**

Quatenus verò ex verbis, & pactis apppositis in dicto instrumento, et in aliis, quæ dantur in summ. posset iudicari censualis, prout multis rationibus vnus ex DD. deducebat; nihilominus dicta præstatio et erat irredimibilis vti debita pro cetero reueruatio antiquissimo longè ante Bullam Sanctæ mem. Pij V. qui in dubio irredimibilis iudicatur, ut tradunt Conarr. var. resolut. cap. 10. num. 5. vers. primo illud, & vers. tertio deprehendi potest, & vers. quarto quoribus, lib. 3. quem reuertunt, & sequuntur Boecac. de censib. par. 2. num. 288. Roder. de annis redditib. lib. 1. q. 15. n. 43. & Moh. de contract. disput. 382. num. 2. vers. secundum contractus, & plenè, ac indistinctè Auendañ. de censib. l. 1. p. 1. cap. 14. num. 6. quem sequitur nonnullis multis argumentis confirmans hauc opinionem Durand. de censibus in probem. quest. 19. num. 3. & seq. eaque assertur ratio, quia antiquissimis illis temporibus istorum 6 censuum et irredimibilium usus erat frequentissimus, unde tales præiudici sunt, ut ex Paris. *confil. 12. num. 44. & confil. 13. num. 29. lib. 1.* & Cald. de emphyteut. lib. 3. cap. 11. num. 11. tradit Grad. disceptat. forens. cap. 985. num. 12. & firmavit Rota in Romana Censu 9. Decemb. 1621. coram bon. mem. Cardin. Versupio, quæ est decis. 394. num. 1. & 2. post Conf. de Censib. secund. Modern. impress. Tarinenf. ponderando præter-

tim in casu nostro illud verbum, in perpetuum, et quod denotat censum fuisse constitutum sine ulla præstatione temporis, eumque semper duraturum, l. pure, §. fin. ff. dol. excepti. Caldet. *confil. 17. de verb. signific. & in puncto Bald. confil. 372. sub num. 2. lib. 4. & Rota in dicta Roma Censu, num. 1.*

Nec ex eo quod Ioannes de Liers, & eius filia alteri venderint huiusmodi præstationem, illa videtur effecta redimibilis: nam aliud est quod Dominus titulo venditionis in aliam transferat suum directum Dominionum, vel annum præstationem sibi debitam; aliud verò quod debitori Canonis emphyteutici, vel Censui reueruatiui det facultatem redimendi, (sæpe impossibilem liberandi ab eorum præstatione, quia hæc nihil et commune habent inter se, ut patet ad sensum, ideoque intrat vulg. reg. l. Papianus exuli, ff. de minor. quod ex diuersis non sit illatio.

Et ita resolutum informante tantum Abbate.

DECIS. XXXVIII.

R. P. D. PEYTINGERO.

Mediolanenf. Emphyteusis, seu Bonorum.

Veneris 4. Aprilis 1642.

SUMMARIUM.

- 1 Alienans Emphyteusim irrequisito Domino caducitatem incurrit.
- Maximè si vltra prohibitionem legis concurrat etiam pactum speciale, n. 2.
- Dummodo voluntariè alienet, secus si ex necessitate, n. 5.
- 3 Pacta in Emphyteusi sunt seruanda, vbi sunt conformia eius naturæ.
- 4 Pactum debet operari suum effectum.
- 6 Actus non dicitur voluntarius ad quem quis potest compelli.
- 7 Caducitatis à pena excusatur actum faciens in executionem decreti etiam iniusti.
- Qualibet causa etiam iniusta excusatur, n. 8.
- 9 Litigare remere non tenetur.
- 10 Dominus inuestiendū nouam Emphyteutam censuræ consensit alienationi Emphyteusis in eum factæ.
- 11 Sententia in Iudicatum transacta pro veritate habetur.
- 12 Transactio sententiæ æquiparatur.
- 13 Prælatio Domini non habet locum in alienatione Emphyteusis necessaria.

Sententiam Rotaalem coram Reuerendissimo Domino meo Decano latam Domini confirmandam esse dixerunt tanquam validam, & iustam. De validitate enim constat ex reuolutione actuum, iuxta vulgatam decisionem Caputaq. 260. part. 2. Iustitiam verò satis comprobant decisiones in hac causa factæ.

Vnum hodie Primicerius antea non deducit obiciebat ex instrumento primæ concessionis de anno 1488. desumptum: Legebatur enim in eo pactum expresse, quod nec emphyteuta, nec illius successores possent utile dominium, & naturalem possessionem, aut meliora-

menta huiusmodi bonorum dare in dotem alicui mulieri, legare, aut adiudicare alicui Ecclesie, vel pio loco, nec aliter alienare, nisi quam per modum venditionis, quo casu teneantur, ac debeant denunciare Domino quod intendunt vendere, &c. Vnde cum de anno 1619. hæc bona per Pallanicinum heredem Pusterle in Bustios transacta fuerint, vt patet ex instrumento dato Sum. Primicerij, num. 3. nulla prævia denunciatione, pretendebat Primicerius factum esse locum caducitatis. Nam si ex sola legis dispositione

1 incurritur caducitas † ob alienationem factam irrequisito Domino, cap. potuit, de locat. & conditio; & notant Doctores in l. fin. Cod. de iur. emphyt. plenè Mantic. de sacris lib. 2. tit. 28. num. 1. & seq. multò magis id procedere debet, quando concurrat etiam prohibitio hominis, & speciale pactum, † quod debet aliquid operari: Corbul. de caus. priuat. ob alien. irreq. dom. ampliat. 10. n. 1. Rota decis. 211. n. 31. part. 6. recent.

3 Et pacta in omnibus contractibus, † maxime verò in emphyteuti sunt seruanda, vbi sunt conformia eius nature, l. 1. & 2. Cod. de iur. emphyt. Quare licet Rota denegauerit deuolutionem ex capite lineæ finitæ; poterat tamen hodie Primicerius pretendere caducitatem ex capite alienationis ipso irrequisito: Cephal. conf. 222. n. 2. Rimin. conf. 249. num. 49. Et quatenus esset locus caducitati, saltem esse locum prælationi: Quia fuit expresse consentium, vt emphyteuta volens vendere, teneatur denunciare Domino, & expectare eius responsum per duos menses, & si Dominus dixit se emere velle, tunc emphyteuta teneatur illi vendere pro eodem pretio, &c. & vterius dimittere solidum vnum pro qualibet libra. Cum ergo Primicerius nuper habita notitia de isto pacto declarauerit se velle præferri, commissit et stipulatio, & pactum debet operari † suum effectum, dist. l. 1. & 2. Cod. de iur. emphyt.

His tamen non obstantibus pactum huiusmodi in casu de quo agitur Primicerio minimè suffragari Domini censuerunt: Nam licet verum sit, quod emphyteuta alienans irrequisito Domino cadat à iure suo ex supra allegatis. Id tamen intelligendum est de alienatione voluntaria, † secus de necessaria ad text. in l. peto, §. Prædium ff. de legat. 2. l. pater, & ibi Bart. ff. de legat. 3. l. 1. Cod. de fund. dotal. & in puncto de emphyteuta Afflicti. decis. 191. num. 1. Corbul. de caus. priuat. ob alien. irreq. limit. 19. num. 1. Dec. conf. 160. sub num. 2. vers. Et hoc saltem, circa med. las. in l. fin. n. 13. C. de iur. emphyt. cum aliis allegatis per Titac. de retract. lignag. §. 1. gloss. 14. n. 10. & 11.

Translatio autem bonorum de quibus agitur, facta per Pallanicinum in Bustios fuit necessaria: Nam cum Bustij sententiam favorabilem contra Pusterlam authorem Pallanicini obtinissent super restitutione istorum bonorum tanquam fideicommissi subiectionum, & Pallanicinus agnosceudo bonum ius Bustiorum eadem bona illis relaxauit; hæc relaxatio tanquam facta in executionem sententiæ dicitur potius actus necessarius quàm voluntarius. Non enim dici potest voluntarius actus, † ad quem faciendum quis potest compelli, l. nonisime, & ibi Bald. ff. quod fit iur. aut. Pinell. in l. 2. part. 2. cap. 3. num. 16. & seq. C. de rescind. vend. cum aliis per Surd. de aliment. tit. 9. quæst. 42. num. 23. Et in terminis quod faciens actum † in executionem

decreti etiam iniusti veniat excusandus à pœna caducitatis, dixit Rota, decis. 95. num. 5. part. 1. recent. Quia quælibet causa etiam iniusta † excusatur à caducitate, Roin. conf. 156. num. 21. lib. 1. Bart. conf. 149. in fin. lib. 1. Decian. conf. 3. n. 29. & seq. Rot. decis. 261. n. 5. part. 1. recent.

Quæ cò facilius procedunt, cum sententia lata de anno 1587. pro existentia fideicommissi transiisset in iudicatum, & lapsa essent tempora ad petendam restitutionem in integrum, vt constat ex processu, & ex dicto instrumento, & iam essent relaxata mandata, & sequestra. Quo casu sicut Pallanicinus non potuisset executionem sententiæ impedire, ita nec tenebatur temerè ligare, † & malam causam tueri, Bart. & 9 Bald. in l. Herennius, §. 1. ff. de eiusd. Bald. in l. tempor. & l. cum quæstio, Cod. de iur. quon potius tenebatur bonam fidem agnoscere, l. quoriet, §. etiam ff. de leg. 2. cum aliis per Surd. d. quæst. 42. num. 50. & seq.

Imò cum iam de anno 1592. fuisset inter Primicerium, & Bustios conuentum, quod confirmata prima sententia ad eorum fauorem lata, & adepta possessione, Bustij tenerentur recognoscere Primicerium in Dominum, & Primicerius Bustios in emphyteutas, † prout ex tunc recognouerunt, &c. dicta translatio, & relaxatio non videtur caruisse consensu Primicerij ad tradita per Corbul. de caus. priuat. ob alienat. irreq. limit. 9. Alciat. conf. 16. n. 4. lib. 1.

Non obstat quod Primicerius recognouerit in emphyteutas Bustios ex tunc pro quando confirmata esset prima sententia; & sic quando fuisset lata secunda, quæ tamen lata non fuit; quia vltra quod prima sententia † cum in iudicatum translata fuisset pro veritate erat habenda, l. 1. ff. de re iud. l. res iudicata, ff. de reg. iur.

Considerabant Domini, quod confirmationem † sententiæ benè potuerit operari transactio, quæ sententiæ æquiparatur, l. non minorem, C. de transact. & quæ ad effectum terminationis litis, & iudicij à partibus contemplatum pari passu procedit cum sententia: Crauet. conf. 182. n. 4. Paris. conf. 47. n. 47. lib. 4. Lancell. de aliment. lit. pend. in prefat. n. 284. & seq.

Cessare pariter aiebat, quod dicebatur de prælatione; nam vltra quod prælationis pactum restrictum videtur ad casum venditionis, qualis non erat relaxatio supradicta non obstantibus verbis, etiam titulo venditionis in iudicamento appositis, quia referuntur ad hæreditatem Pusterle, non autem ad relaxationem bonorum, de quibus agitur in Capitulo positam.

Dicebat Domini dictum ius prælationis † Primicerio non competere, quia relaxatio per Pallanicinum facta, vt supra dictum est, † præcessit ex causa necessaria in executionem scilicet sententiæ: quo casu prælatio siue conuentionalis, siue legalis, locum non habet ex traditis per Roman. confil. 107. num. 2. Alex. conf. 52. num. 4. lib. 1. Afflicti. de iur. protomis. §. 3. num. 6. Guidop. decis. 257. num. 6. cum aliis cumulatim per Rotam decis. 184. n. 10. part. 1. recent.

Et ita, &c.

DECISIO XXXIX.

R. P. D. CERRO.

Romana, seu Nepefina Tutela.

Veneris 4. Iulij 1642.

SYMMARIVM.

- 1 *Admistrator rationem reddere tenetur.*
- 2 *Rationem reddendi promissio includit obligationem solvendi reliquatum.*
- 3 *Obligatio ex Camerali proceditur executiue.*
- 4 *Inuentarium tutelare contra tutorem plene probat, & n. 11.*
- 5 *Libri publici probant pro tertio contra tertium.*
Privati probant contra scribentes, n. 6.
A producente censentur approbati, n. 7.
Tutelares quales esse debeant, n. 8.
In aliquo erronei, in ceteris tales presumuntur, n. 10.
- 9 *Tutor tenetur, non solum de animalibus, sed etiam de eorum fructibus, & fratribus.*
- 12 *Testes in minori summa testes dicuntur.*

Cum Veronica de Piscibus, tanquam filia, & hæres quondam Iacobi de Piscibus conuenisset Dionysium de Sanctis, ad reddendam rationem administrationis bonorum, & introitus, cæterorumque effectuum hereditarium dicti Iacobi, quæ ipse vti eius Tutor, & Curator spatio 14. annorum administravit, ista obtinuit à Sæcristimo huiusmodi causam cognosci ab A. C. de voto Rotæ appellatione remota: vnde proposito hodie dubio, an, & pro qua sùma mandatum sit relaxandum Domini informante tantum Veronica dixerunt pro nunc esse relaxandum pro scutis 4587. Necnon pro restitutione animalium adscriptorum in Inuentario tutelari, sue eorum valore, ac pro rata vaccarum, aliorumque animalium num. 113. quæ constat remansisse in hereditate Iacobi, & à Dionysio fuisse reueta in societatem, sine tamen præiudicio residui.

Nam quoad scuta 4587. constat Dionysium esse debitorem scutorum 19233. pro fructibus bonorum hereditariorum, pecuniis in hereditate repertis, creditis exactis, ac pro pretio frumenti, & animalium, aliorumque fructuum, quæ ad eius manus peruenisse apparet ex partitis registratis in *Summario Veronica, num. 3. cum seqq.* Ex quibus demptis scutis 11951. erogatis in emptionibus cenium, & locorum montium ad suorum pupillæ, ac in expensis necessariis, quæ informantes pro Veronica admittant esse ponenda in creditum Dionysij, necnon relictis in suspensio quatuor partis constituentibus in totum scuta 2695. nempe prima scut. 1839. pro rubris 51. fementæ: Secunda, scut. 240. pro rubis decem hordei: Tertia, scutorum 319. pro tot suis datis, vt dicitur à *credenza* diuersis personis: & quarta scut. 300. pro sorte vnus census, qui prætenditur extinctus cum Communitate Tormelli, quas Domini censuerant, adhuc non esse sufficienter iustificatas, debitum Dionysij remanere certum, & liquidum in dictis scutis 4587. pro quibus mandatum est relaxandum, tam ex dispositione iuris communis, cum

quilibet administrator de iure teneatur reddere rationem, & restituere reliquatum, l. 1. §. officio ff. de tutel. & rat. distrahent. rationes, Cod. de administrat. tutor.

Quam etiam vigore eius particularis promissionis, quia ipse sub obligatione Camerali promissit de administratis reddere bonum, & legale computum; aliàs teneri voluit ad omnia damna, vt in *sum. num. 2.* quæ promissio ¶ includit obligationem solvendi reliquatum, l. cum seruum, ff. de condit. & demonstr. l. boues, §. fin. & ibi gloss. ff. de verb. signif. Rota coram sanct. mem. Gregor. X V. decis. 554. num. 2. & in Romana fideiussione 21. Iunij 1631. coram Eminentijs, mea Card. Verospio: & stante obligatione Camerali relaxandum est mandatum executionum, ¶ vt dictum fuit in *Smolen. Tutela 2. Decemb. 1593. coram bon. mem. Card. Pamphilio sen. & in Ariminen. administrationis Tutela 24. Novembris 1625. coram R. P. D. meo Merlino Decano.*

Nec dubitari potest de veritate partitarum, ex quibus deducitur debitum Dionysij, quia plene iustificatur partim ex inuentario tutelari, quod ¶ contra tutorem scribentem plene probat, 4 ad trad. in l. fin. vbi gloss. & DD. c. arbi. tut. Rota coram bona memoria Buratto, decis. 557. num. 6. & 7. & decis. 637. num. 6. & in recent. decis. 301. num. 4. part. 6. & in *supracitata Ariminen. administrationis coram eodem D. meo Merlino.*

Partim ex publicis libris depositariæ sacri Montis Pietatis vrbis, qui sufficienter probant pro tertio contra tertium: Bart. in l. quedam, §. nummulario, num. 4. ff. de eden. Cardin. Seraphin, decis. 1088. num. 4. Rota in recent. decis. 19. n. 3. part. 7. & fuit dictum in *Tiburina administrationis, seu redditionis rationis 9. Decembris 1641. coram R. P. D. meo Dimozetto.*

Partim ex receptis, & notulis manu eiusdem Dionysij descriptis in suo libro, qui licet confectus à privato, ¶ probat tamen contra ipsum, & eiusque heredem, l. publica 16. §. fin. ff. de posit. Specul. in secunda par. tit. de instrument. edit. §. 7. nunc dicendum, num. 5. vers. nisi contra eum: Alex. conf. 84. num. 1. lib. 7. Sued. conf. 439. n. 20. lib. 4. Rota in recent. decis. 195. num. 6. & 7. part. 6. & in *supra citata Tiburtina administrationis*; Præsertim cum dictus liber fuerit ¶ in 7 actis productus ab eodem Dionysio, qui propterea censetur tacite quoad omnia approbatus, l. scripturas, C. qui post. in pig. hab. Boët. dec. 333. num. 9. vers. & in hac causa, Reverendissimas Vigellen. decis. 352. mem. 2. & decis. 368. num. 4. cum pluribus adductis in dicta *Tiburina.*

Nec releuat dictus liber quatenus Dionysius illum exhibet pro sui exoneratione, & ad suum debitum extenuandum, quia cum appareat confectus de recenti, & in eo ferè omnia sint in confuso inordinatè, & in genere descripta sine expressione causæ, & diei; ita non possit elici veritas, & deprehendi iustificatio partitarum in eo descriptarum, non probat ad eius suorem, nec deferre potest pro redditione rationis, quia ¶ ad huiusmodi effectum liber tutelaris debet distinctè, & singulariter continere, quid in singulos annos, menses, & eius perceptum fuerit; quibus, & quæ de causa datum, & impensum, à quo fundo fructus recolecti, exactamque, & integram continere descriptionem omnium datorum,

rum, & receptorum administratio: in l. comperi-
 mum, C. de nautic. lib. 10. & conf. 150. num. 9. in
 fin. part. 1. Rip. in l. admonendi, num. 116. ff. de
 iur. iur. Elcobar de ratiocin. administ. cap. 10.
 num. 42. & 43. & num. 47. cum seqq. Rolan. à
 Valle conf. 49. num. 20. & seqq. lib. 1. Gratian. dis-
 ceptat. forens. cap. 563. n. 32. Menoch. de arbit.
 iudic. cas. 208. num. 18. & seq. & sæpius Rota te-
 nuit, & signanter in recentior. decis. 590. num. 5.
 part. 1. & decis. 111. num. 5. part. 7. & fuit dictum
 in dicta Ariminen. coram Reuerendiss. D. meo
 Merlino, & aliis multis relatis in Romana red-
 ditionis rationis 15. Decembris 1636. coram bon.
 mem. Coccino, & in dicta Tiburtina coram R. P.
 D. meo Dunozeo.

Idque multo magis procedit, cum in multis
 partibus dictus liber detectus sit erroneus, nempe
 in septima, octava, & nona, in quibus Veroni-
 ca creatur debitrice scut. 1512.6.20. pro expensis
 in alendo boues, vaccas, & cætera animalia, eo-
 rumque custodes, quæ tamen non erant ponen-
 dæ ad sui debitum; tum quia huiusmodi expen-
 sæ spectant ad socium minorem, iuxta morem
 consuetum omnium locorum, & vsum specia-
 lem illarum partium, de quo dantur attestaciones
 summario, num. 23. tum quia compensantur
 cum fructibus eorundem animalium, & quorum
 Tutor administrans gregem, & armenta, non
 solum teneatur restituere animalia, sed etiam
 fructus, & factus, l. sed & si 25. §. fin. cum duob.
 seqq. ff. de petit. hered. latè Laderch. consil. 99.
 num. 9. & 10.

Item creatur debitrice, in quinque partibus
 constituentibus scuta 2411.6.34. pro alimentis
 præstitis Donato, Veronicæ, & Hortensie de
 Piscibus, Filicique eorum matri, Antinz, &
 aliis personis spatio quatuor annorum, hoc ab
 anno 1624. vsque & per totum 1628. ad ratio-
 nem scutorum sex pro singulis quolibet mense;
 & tamen ex testibus datis in summario, num. 21.
 & 22. probatur Antinam nihil habuisse pro vi-
 ctu, Donato verò, Veronicæ, cæterisque perso-
 nis subministrata fuisse solum scuta tria, vel tria
 cum dimidio pro omnibus infimil: multæque
 aliæ partitæ fuerunt appositæ ad debitum Veroni-
 cæ nullatenus appendendæ, & aliæ plures re-
 pertæ sunt excessivæ, quas sigillatim dinume-
 rant informantes pro Veronica: Et propterea
 dicto libro ad eius fauorem, minime est stan-
 dum, nisi omnes partitæ aliunde plenè iustifi-
 centur, quia sicuti in supradictis interuenit er-
 10 ror, & ita etiam in cæteris potest errari: Gabriel
 conf. 148. num. 9. lib. 1. Farinac. consil. 100. n. 14.
 lib. 2. Rota diuersor. decis. 743. num. 1. & per tot.
 part. 4. & coram sancta memoria Gregor. XV.
 decis. 79. & ibi Adden. num. 6. & in recent. dicta
 decis. 111. num. 9. part. 7. & fuit dictum in Pa-
 pien. honorum 1. Iunij 1605. coram Ortembergo,
 & bis in Romana Tutela de Ferratinis, nempe
 13. Martij 1595. & 19. Iunij 1600. coram bon.
 memoria Card. Pamphilio; quæ tres decisiones
 habentur impressæ apud Marchef. de commiss.
 part. 1. fol. 898. correcto tamen errore fol. & latè
 in dicta Romana redditionis rationis 15. Decem-
 bris 1636. coram bon. mem. Coccino.

Quo verò ad animalia, pro illis, quæ descri-
 11 pta sunt in inuentorio, nulla adest difficultas,
 cum inuentarium & plenè probet contra Tuto-
 rem scribentem, l. fin. C. arbit. iur. Batt. in l. Tu-
 tor qui Reptoriorum, n. 12. ff. administ. iur. Paris.
 conf. 26. num. 55. lib. 2. Rota diuersor. decis. 71. n. 3.

part. 1. & in recent. decis. 762. num. 1. part. 2. &
 in dicta Ariminen. administrationis tutela 24.
 Nonembriis 1625. coram Reuerendissimo D. meo
 Decano.

Pro aliis verò, quæ in societatem retinebat
 ipse Dionysius, dictus numerus 113. animalium
 iustificatur ex duobus testibus datis in Summa-
 rio, num. 18. quibus non obstat, quod sint in
 quantitate discordes, ex quo alter deponat de
 150. alter de 113. & quia in hoc minori numero, 11
 in quo conueniunt, dicuntur contentes, & probant.
 l. diem proferri, §. si plures. ff. de arbit. DD.
 in l. penult. ff. de in litem iuran. & in l. 1. §. si sti-
 pulanti, ff. de verb. obligat. Rota coram Gregor.
 dec. 558. n. 2. vbi Adden. sub littera A, & coram
 Buratto, decis. 865. n. 2.

Et ita, &c.

DECISIO XL.

R. P. D. DUNOZET. DECANO.

Romana Domus.

Luna 26. Ianuarij 1643.

SVMMARIVM.

- 1 Saluanum sine hypotheca non procedit.
- 2 Emphyteusis alienari prohibita, quando ne-
 que hypothecari valeat.
- 3 Censu validè constituitur super meliora-
 mentis fallis in re etiam alienari pro-
 hibita.
 Super re incerta imponi non valet, n. 5.
 Data illius nullitate non reconualecit,
 num. 6.
- 4 Res non existens vendi non potest.
- 7 Hypotheca per renunciationem remanet ex-
 istens.
- 8 Onus probandi alia bona non adfuisse mulie-
 ri incumbit, quando in aliis hypothecam
 reuerauit.
- 9 Anterioritatis enunciativa non probat contra
 tertium.
- 10 Dos in pecunia consistens non potest commu-
 tari in fundum dotalem, de consensu etiam
 mulieris, nisi adsit eius voluntas.
- 11 Renunciatio si valet respectu dotis, tanto
 magis valet quoad mutuum.

I Oan. Baptista Subregundius, vti cessuarius
 filiorum, & hæredum quondam Martiæ Bal-
 leonæ petit iurisdictionem in possessionem Do-
 mus, de qua agitur, ex remedio Saluiani interdi-
 cti contra R. R. Moniales Sancti Sylvestri de
 Vrbe, coram R. P. D. Værente, qui tamen sen-
 tentiam absolutoriam ad earum fauorem protu-
 lit; à qua cum dictus Subregundius appellasset,
 & causa dictæ appellationis mihi commissa fuis-
 set: dubitanti, an dicta sententia esset confirman-
 da, vel infirmanda, & Domini pro illius confir-
 matione responderant, quia validitas non con-
 trovertitur, & iustitia liquet ex defectu hypo-
 thecæ, & sine qua Saluanum interdictum locum
 non habet: Corn. conf. 190. num. 2. lib. 1. Nat.
 conf. 474. num. 24. Pacific. de Salu. inspett. l. c. 4.
 num. 105. bon. mem. Coccin. decis. 50. num. 2.
 Causal. decis. 253. num. 1. Rot. decis. 17. num. 11.
 part. 5. & decis. 205. n. 2. part. 7. recent.

Defectus siquidem hypothecæ patet, quia illa
 deduci

deducit ex tribus creditis spectantibus ad prædictam Martiam adversus Petrum-Paulum de Cecilianis eius virum, scilicet census scutor. 60. in sorte, dotis scutorum 200. & mutui scut. 150. quorum respectu nulla, adhuc admittit illorum existentia competiti ipsi hypotheca super illa Domo.

Non quidem respectu crediti census, quia ille fuit impositus ad fauorem dictæ Martiæ à Petro-Paulo eius marito, super Domino controversa emphyteutica ꝑ dictarum Monialium alienari, prohibita etiam alienationis latissimè sumpto vocabulo, quæ prohibitio operatur, vt censetur prohibita, etiam hypotheca, l. fin. & ibi gloss. in verb. hypothecam, C. de reb. Eccles. non alienan. Socin. sen. cons. 75. num. 2. lib. . . Mantic. de ac. cit. lib. 1. tit. 4. num. 30. Maref. var. resol. lib. 3. part. 10. num. 49. cum aliis congestis à Gratiano discept. 855. num. 10. & segg. & discept. 881. num. 6. Rota decis. 73. & 74. virobis. n. 1. post Cenc. de censib. iuxta nouissimam editionem, & decis. 426. num. 8. part. 1. diuers. Adde. ad Bar. decis. 649. n. 29.

Neque talis hypotheca sustineri valet respectu melioramentorum, quæ super dicta Domo facta fuerint, ex eo quod census ꝑ imponi valeat super melioramentis factis in re etiam expressè alienari prohibita: Rota decis. 40. post Cenc. de censib. & decis. 349. num. 4. part. 2. & decis. 116. num. 21. & 22. part. 6. recent. Quoniam quidquid sit in casu quo melioramenta iam facta reperiantur tempore impositionis, in quibus terminis loquuntur prædictæ Decisiones, secus est, quando melioramenta adhuc facta non sunt, prout in prædicti casu, in quo pecunie fuerunt acceptæ ad censum pro fabricanda, seu melioranda Domo, quia tunc census impositio non potest censeri facta, nisi super ipsa re expressè alienari prohibita, ne aliquin census dicatur impositus super re ꝑ non existentem, quæ vendi non potest: Molin. de contralt. tract. 2. disp. 340. num. 17. Fagnandez de iust. & contralt. lib. 5. c. 24. num. 6. Vel super re incerta, ꝑ super qua census imponi non valet: Rota post Cenc. de censib. decis. 84. num. 4. & decis. 95. num. 6. Aded vt neque factis deinde melioramentis census conualescere poterit, tum quia ille fuit impositus super Domo, non autem super melioramentis: Tum etiam quia census, ꝑ data illius nullitate ab initio, vel sequuta extensione non reconualescit propter subuenientiam melioramentorum, prout in proposito tradit Nauar. in comment. de usur. 16. ques. num. 118. quem sequitur Molin. de contralt. tom. 2. disp. 294. n. 3.

Neque etiam intuitu crediti dotis, quia dicta Martia, & Felix eius filia anno 1602. solemniter, & cum iuramento consenserunt venditioni huius Domus factæ à dicto Petro-Paulo viro, & respectu patre ꝑ quocunque eorum iure, & interesse, etiam dotali, & renunciarunt cuiusque hypothecæ priori, & potiori, quam habere potuissent super eadem Domo ad fauorem Hieronymi Mamibile emptoris, cuius iure Moniales vtrantur, propter quam expressam renunciationem ꝑ omnis hypotheca, si quæ super dicta Domo ad illarum fauorem adfuisset, extincta remansit, l. si debitor 4. §. si in venditione, l. si consensit, 7. l. sicut re corporali, §. si voluntate, ff. quib. mod. pign. vel hypot. solu. l. creditoris, ff. de reg. iur. & in terminis mulieris, quæ renunciant hypothecæ sibi competenti super re à marito

Decis. S. R. ad l. P. Melium.

alienata, tradunt Boët. decis. 23. num. 9. Tomat. decis. 109. num. 10. Gratian. discept. 932. num. 20. & segg. Greg. 15. decis. 67. num. 9. Vbi quod stante renunciatione obstat mulieri exceptio cedendarum, quam in his terminis sequitur Rota, in Romana Saluiani coram bon. mem. Mairaneda, impressa apud Marches. de commiss. part. 2. fol. 468. num. 6. & segg. & in alia Romana Saluiani 20. Aprilis 1640. coram Reuerendissimo D. meo Patriarcha Constantinopolitano, quæ fuit nuper confirmata sub die 22. Ianuar. prox. coram me.

Neque subsistit, quod prædicta renunciatio fuerit nulla, vt emanata ex falsa causâ, nimirum ex eo, quod prædictæ mulieres asseruerunt, se esse cautas pro eorum dotibus super vinea, & aliis bonis dicti Petri-Pauli mariti, & patris respectu, quæ tamen causâ prætenditur falsa, ex eo quod dictus Petrus-Paulus non habebat alia bona, super quibus illæ satisfieri potuissent; quia cum dictæ Moniales, habeant intentionem fundatam super dicta renunciatione factâ cum expressione, quod illæ essent causæ super aliis bonis, onus ꝑ probandi alia bona non adfuisse, quæ pro suis dotibus non sufficiant, incumbit eisdem mulieribus allegantibus, siue Subregundo habenti causam ab illis: Castr. in l. Menia 50. num. 4. ff. solu. matrim. Gutier. de iuram. confirm. part. 1. cap. 1. num. 20. Barbof. in 5. part. n. 68. vers. quæ tamen conclusio, ff. solu. matrim. Aut. Faber in suo Cod. lib. 4. tit. 25. ad Sen. Conf. Velleian. definit. 13. circa med. vers. sed quid si contendatur Duran. decis. 141. num. 3. In proposito autem tantum abest, quod probetur, inspecto præsertim, tempore dictæ renunciationis, quæ emanauit anno 1602. dictum Petrum-Paulum alia bona non habuisse, præter dictam Domum alienatam, quinimod contrarium detegitur ex iuribus datis in Sum. Monialium, ex quibus apparet, illum de tempore factæ renunciationis habuisse vineam, eamque postea, nempe anno 1607. vendidisse ipsimet Subregundo pretio scutorum 460.

Nec visa fuit releuare replicatio, quod prædicta scuta 460. fuerint erogata in extinctione creditorum anteriorum eiusdem Petri-Pauli, quia huiusmodi anterioritas non probatur, ꝑ nisi ex 9 enunciatiua emissâ in eodem instrumento venditionis, quæ non probat contra tertium: Castr. in l. cum aliquis 21. in fin. versic. quid autem in aliis, Cod. de iur. deliber. Rot. decis. 195. num. 6. part. 1. recent. præsertim cum illa sit vnica: Rot. decis. 169. num. 2. vers. quia vitra quod, & dicta decis. 225. num. 6. vers. præsertim cum vnicum sit instrumentum, part. 1. recent.

Rursus non obstat, quod hæc Domus esset fundus dotalis dictæ Martiæ, idcirco non potuerit vendi à dicto Petro-Paulo eius viro ad fauorem Mamibilæ, à quo Moniales causam habent: quia fuit animaduertitur, quod prædicta Martia habebat quidem ab initio quandam vineam vti dotalem sibi relictam à Margarita Caluina, sed illam postea vendidit anno 1586. Horatio Fusco pretio scut. 300. ad effectum, vt illud reuocaretur à Petro-Paulo eius viro in ædificatione, & melioratione huius Domus, cum pacto, quod ipsa Domus stare deberet perpetuo obligata pro extinctione dictæ vineæ, & pro cautione dotis, ac iurum dotaliu ipsius Martiæ, quæ verba non concludunt, fundum fuisse dotalem, quia cum dos ꝑ dictæ Martiæ redacta esset ad pecuniam, non potuit commutari in fundum dotalem,

dotalem, nisi vltra consensum mulieris adesset eius utilitas, prout inter alios explicant Honded. *conf. 14. sub num. 5. lib. 1. Soc. iun. consil. 166. num. 11. & segg. lib. 3.* quæ quidem utilitas in presenti cala deficit, ex quo magis expediebat mulieri, habere dotem liberam in pecunia, quam domum obnoxiam euiditioni Vineæ. Honded. *dist. consil. 14. sub num. 58.* Et hoc ipsum agnovit eadem Martia, quæ anno 1610. obtinuit affecturari dotem super omnibus bonis viri, quod ei non licuisset, si fundum dotalem habuisset. *Rota decif. 192. n. 7. p. 1. recent.*

Neque demùm respectu Crediti mutui potest considerari aliqua hypotheca: quia dicta 11 renuntiatio † comprehendit omnia iura, tam respectu dotis, quam ex quavis alia causa, & idè cum valeat quoad dotem, quæ est magis privilegiata, fortius valere debet quoad creditum mutui, prout per text. in *l. Paulus, in princip. ff. quibus mod. pign. &c.* notat in specie aliis relatis: Barbof. in *l. 1. part. 5. n. 62. vers. si maritus igitur. & num. 63. ff. solus maritum.*

Et ita utraque, &c.

DECIS. XLI.

R. P. D. DVNOZET DECANO.

Romana fideicommissi de
Incoronatis.

Veneris 22. Martij 1643.

SVMMARIVM.

- 1 Audiiores Rote unum representans Tribunal.
- 2 Identitas bonorum probatur ex Inventario.
- 3 Confessio probat contra consistentem, & habentes causam ab eo.
- 4 Cessionarius acquirit iura cedentis.
- 5 Clausula, constituit, transfert possessionem in constitutarium.
- 6 Dominium non acquiritur non solum pretio.
- 7 Probare non tenetur agens contra certium, sed tantum possessionem, n. 7.
- 8 Negativa est probanda per allegantem.
- 9 Affrancatione secuta bona sunt penes heredem ex causa primaeva.
- 10 Ius redimendi dicitur de hereditate fideicommissitenti.
- 11 Redimens rem fideicommissitenti fideicommissi acquiritur, & n. 12.
- 13 Fideicommissarius redemptionis pretium de proprio expensum ab herede tenetur restituere.
- 14 Creditum heredi ex perceptione fructuum evadit illiquidum.
- 15 Instrumentum venditionis non probat dominium in praiudicium tertij.

Non acquiescente Ven. Congregatione Plagarum decisioni emanatæ in hac causa sub die 16. Iannarij proximi præteriti, in qua firmatum fuit consistere de re iudicata ad favorem q. Angeli Incorporati, non autem de causis restitutionis in integrum petite pro parte ipsius Congregationis, iterumque hodie posita causa super eisdem, Domini quoad utramque partem steterunt in decisio-

runt in decisio ex omnibus in prædicta decisione deductis, quæ adhuc hodie placentur.

Nec visa fuit obstat prætensa nullitas opposita contra sententiam Rotalem ex defectu iurisdictionis R. P. D. mei Ghislerij, qui illam protulit, prætextu quod ille processisset tanquam subrogatus in locum bon. mem. Pironiani, & tamen de illius subrogatione non constat, nisi ex commissione subrogatoria obtenta ad instantiam Excellentiss. Principis Burghesij in causa pendente inter ipsum, & q. Angelum Incorporatum, quoniam illa facile tollitur, vel ex lectura dictæ commissionis subrogatoriar, quæ licet emanaverit ad instantiam dicti Principis, est tamen generalis in locum bon. mem. Pironiani olim Iudicis causarum super bonis subiectis fideicommissi: DD. de Incorporatis, vel ex eo quia firmata iurisdictione Rotæ radicata olim in persona bon. mem. Pironiani, quilibet Auditor dictam sententiam proferre potuit, † cum omnes Auditores Rotæ constituant unum Tribunal, vnaque sit omnium iurisdictione, & vnus dicatur subrogatus in locum alterius, Put. *decif. 339. n. 2. lib. 3. in correct.* Burat. *decif. 818. num. 1. G. regor. X V. decif. 369. num. 2. & ibid. Add. lit. A. Rota decif. 16. mem. 4. part. 4. divers. & decif. 199. num. 5. & 7. part. 5. recent. & in Toletana pensio 10. Novemb. 1628. coram me in §. quibus*, nec visum fuit obstat, præsertim partem, prout hic, non opponente, Put. *d. decif. 339. num. 2. in fin. lib. 3. Burat. d. decif. 818. num. 2. G. regor. X V. decif. decif. 369. num. 3. versic. maxime quando pars non opponit*, Rot. *dist. decif. 199. num. 6. part. 5. recent.*

Minus obstat visa fuit prætensa iniustitia eiusdem sententiæ ex eo quod non probetur domum, de qua agitur, fuisse possessam à Marcello & Francisco fideicommissitentibus, quia talis possessio respectu Marcelli satis iustificata remanet non solum ex Inventario bonorum hereditatis confecto à Iulia matre, † & tutrice filiorum, & 2 heredum eiusdem Marcelli, in quo eadem domus reperitur descripta inter cætera stabilia illius *l. fin. §. fin autem, Cod. de arbitrat. vel. Parif. consil. 45. num. 20. lib. 2. Peregr. de fideicommiss. art. 44. sub num. 2. versic. primo itaque*, Rot. *de decif. 387. num. 2. versic. possessio autem, part. 1. recent.* cum aliis allegatis in decisione, quæ revidetur §. neque d. iustitia; Verum etiam ex actuali possessione eiusdem domus, quam Cæsar hæres gravatus, defuncto Francisco parte adeptus fuit cum expressione, quod illa subiecta esset fideicommissi prædicti Marcelli, quæ confessio † fideicommissi negari non potest quin probet 3 contra dictam Cæsarem consistentem, & Congregationem habentem causam ab illo: Odd. *conf. 39. num. 17. & segg. Parif. conf. 51. num. 32. lib. 1. cum aliis allegatis in d. decif.*

Nec releuat, quod Paulus iunior de Incorporatis anno 1559. accepit possessionem huius domus tanquam subiectæ antiquiori fideicommissi q. Pauli senioris: Vnde inferrebat eandem domum subiacere posterioribus fideicommissis dd. Marcelli, & Francis, quorum vniomaduersum d. Paulum iuniorem in executionem mandati Rotalis anno 1576. cessisse Marcello, siue eius heredibus omnia iura sibi competentia vigore fideicommissi dicti q. Pauli senioris, cuius cessionis vigore ideam Marcellos, † siue eius 4 hæredes cessionarij acquisiverunt omnia iura eiusdem

eiusdem Pauli innioris cedentis: Bald. in l. *empior* §. *num. 3. Cod. de hæ. ed. vel alt. vend.* Port. Imol. conf. 132. *num. 34. Bero. conf. 105. num. 17. Sord. conf. 2. n. 16. lib. 1. Gratian. discept. forens. cap. 733. num. 2. Rot. decis. 78. num. 1. part. 6. recent.*

Respectu vero Francisci; possessio eiusdem domus controuerti non valet; cum enim Pompeius Columna, ad quem portio dictæ domus peruenerat, illam vendidisset ipsi Congregationi, dictus Franciscus, qui alteram partem eiusdem domus possidebat, retraxit illam iure confortij ab eadem Congregatione, sicque possessio nem totius domus acquisiuit vigore instrumenti retrocessionis sibi factæ ab eadem Congregatione cum clausula constituti, et quæ omnem possessionem transfudit in ipsum Franciscum constitutarium, l. *quod meo* 18. ff. *de acquir. vel amitt. possess.* Rimin. sen. conf. 89. n. 15. *vers. comprobantur predicta, cum aliis alleg. in ead. decis.*

Nec dicatur, quod prædictus Franciscus non acquisiuerit dominium dictæ domus, seu partis sibi retrocessæ à dicta Congregatione ex eo quod non soluerit pretium Columnæ primo venditori, l. *quod vendidi* 19. ff. *de contrab. empt. l. si stulæ* 78. §. *qui fundum* ff. *cod. Sord. conf. 101. n. 7. lib. 1. & decis. 220. num. 11. Quia ultra quod fideicommissarius, et qui agit pro immisione contra tertium possessorem habentem causam ab hærede granato, non tenetur probare dominium fideicommittentis, sed sufficit probare possessionem illius: Cast. conf. 94. n. 3. *vers. quantum verò in fin. lib. 2. Crauet. conf. 316. num. 5. vers. 9. dubitatur, sub vers. sed istud de probatione dominij*: Peregr. *de fideicom. art. 44. num. 6. n. 14. & n. 26. vers. si tamen tertius possessor*: Menoch. *de adipisc. rem. 4. n. 363. & seq. Scraph. decis. 29. n. 3. Rot. decis. 444. sub n. 1. part. 3. & decis. 279. n. 2. part. 5. recent.**

Cum res hodie non agatur cum ipso Columna, huiusmodi negatiua solutionis pretij esset probanda ab eadem Congregatione, quæ illam allegat, cum regulariter negatiua et probari debeat per eum, qui in illa se fundat: Bart. in l. in illa 8. *num. 5. & ibidem Alex. sub num. 9. vers. ex gloss. seigi. ff. de verb. oblig. Alexan. conf. 109. n. 5. lib. 5. Crauet. conf. 111. n. 6. Grat. discept. forens. c. 793. n. 9. Rot. decis. 502. n. 7. part. 1. & dec. 422. num. 2. part. 2. recent.*

Præterea neque ipsa Congregatio visa fuit reficere posse prædicti dominij questionem, prout nec posset Cæsar eius author; cum enim dictus Columna vendidisset dictæ Congregationi portionem dictæ domus cum pacto redimendi, & Franciscus illam retraxisset à dicta Congregatione, reservato dicto pacto redimendi eidem Columnæ, primo venditori, Cæsar tanquam donatarius Francisci, in cuius bonis erat dictum pactum redimendi iam redemit, et consequenter agnoscit prædictam domum spectare ad Franciscum, illique quatenus opus esset, acquisiuit, etiam si ex propriis pecuniis redemisset, ut in his terminis resoluit Rot. in Bononiens. fideicommissi de Glauarinis 4. Maij 1640. coram R. P. D. meo Royas; sicuti enim prædictum eius redimendi et aderat in hæreditate dicti Francisci fideicommittentis, non fecus, ac cætera iura illius: Rota decis. 190. sub n. 1. *vers. cum enim ius istud, part. 1. recent.*

Ita, & portio dictæ domus vigore dicti pacti redempta, dicitur esse in eadem hæreditate, cum Decis. S. R. R. ad l. P. ad elum.

bona redempta per hæredem grauatum vigore et pacti celebrati cum testatore defuncto redeant ad primævam causam, & sic dicantur esse in hæreditate eiusdem defuncti: Decian. conf. 8. n. 17. *vers. primo dubitatur, lib. 2. Cabal. conf. 152. n. 5. lib. 1. Peregr. de fideicom. art. 10. num. 2. vers. ante quia hæres ex pacto*: Giurb. decis. 92. *num. 8. Canal. decis. 8. num. 1. Rot. d. decis. 190. per tot. part. 1. recent. & in Bonon. fideicommissi de Lucio 9. Decembris 1619. coram bon. meo. Sacrate.* Præsertim, quia Cæsar redemit partem dictæ domus tanquam eiusdem Francisci et donatarius, et qui propterea præsumitur illam hæreditati dicti Francisci acquirere uoluisset: Angel. inter conf. Crot. conf. 418. *num. 6. lib. 3. Fular. de substit. quest. 627. num. 22. Rot. decis. 30. num. 6. part. 5. recent.*

Nec refragatur quod eidem Cæsari, siue Congregationi ab eo causam habenti competat saltem retentio pretij, et quod ille soluit ex propriis pecuniis ex causa dictæ redemptionis, prout inter alios explicat: Peregr. *de fideicom. d. art. 10. num. 2. vers. in specie autem huius casus*: Giurb. d. decis. 92. *num. 8. Quia pro responsione lat esse dicebatur, quod huiusmodi creditum reddatur illiquidum, et cum in illud Congregatio debeat imputare fructus eiusdem domus perceptos à die motæ litis*: Rot. d. dec. 411. n. 26. & 27. *part. 5. rec. Canal. decis. 539. num. 5. & 6. cum aliis relatis in Signina saluiani 16. Aprilis 1638. & 13. Iunij eiusdem anni coram R. P. D. meo Carillo, & in Auenionen. fideicommissi 26. Nouembris 1640. & utrumque coram R. P. D. meo Royas.*

Denique non obstat, quod idem Cæsar postea vendidit Congregationi eandem domum tanquam propriam, & liberam; quia cum prædictis appareat illam fuisse acquisitam hæreditati Francisci, Cæsar non potuit in eius præiudicium quidquam agere, atque de domo uti propria disponere, neque instrumentum et venditionis propter dominium venditoris in præiudicium tertij: Gloss. in l. cum res 12. in *ver. in vacuum, paulo ante med. C. de prob. Cast. in l. proprietatis 4. n. 31. C. eodem*: Alex. conf. 98. n. 7. lib. 2. Cyriac. *contro. uers. 258. n. 15.*

Et ita, &c.

DECISIO XLII.

R. P. D. PEVTINGERIO.

Romana Domus.

Veneris 4. Decembris 1643.

SVM MARIVM.

- 1 *Clansula, ad habendum, &c. facit emphyteusum hereditariam. Omni meliore modo in petitione facit, ut dicatur deducta alio magis proficiat* num. 5.
- 2 *Acquiritur primus titulo oneroso emphyteusum alienat.*
- 3 *Bona emphyteutica possunt alienari ex causa dotis.*
- 4 *Remedia possessoria heredi competunt, etiam pro bonis a defuncto decedente iure pignoris,*

Cum Margarita Constantina filia, & hæres ab intestato Fuluiz Grappolinæ, obtinisset

per sententiam ab A. C. immiſſionem ſuper Domo hæreditaria per Margaritam Grappolinam detenta, ac appellante, Domini cenſuerunt ſententiam A. C. eſſe confirmandam, quia eius validitas conſtat ex reſolutione actorum & iuſtitia: Probatur ex eo, quòd Domus de qua agitur, fuerit per Fulviam de tempore mortis poſſeſſa, vt deponunt teſtes in *Sum. Conſtantina*, n. 4. & 5. eamque filiam fuiſſe, & hæredem Fulviæ, neque ab ipſa Grappolina controuertitur; poſſeſſio verò recens Grappolinæ probatur ex ſubſtentione litis, & adeptione poſſeſſionis, & conſeſſione articulorum in actis datorum, quæ ſunt extrema ad effectum de quo agitur, requiſita.

Nec obſtat, quod hæc domus aſſeratur emphyteotica inalienabilis, nec ad hæredes tranſi-
tori.

Quia dato etiam quod eſſet emphyteotica, nihilominus cum fuerit acquiſita pro ſe, filiis, nepotibus, cum clauſula, ad habendum, &c. 1 quæ ꝑ faciunt emphyteuſim merè hæreditariam, vt ſæpius dixit Rota, & ſignanter in de-
ciſ. 438. num. 2. part. 1. recent. bene potuit ex
2 cauſa oneroſa à primo acquirente ꝑ alienari in præiudicium vocatorum, vt pluribus relatis dictum fuit in *Romana dotis* 20. Aprilis 1643. verſ. nec *Aduerſarij*, coram R. P. D. meo Carillo, & in *Romana Vinæ* 4. Maij 1643. coram me.

Maximè cum dicta Domus fuerit bis alienata ex cauſa dotis, nempe primò, pro dotata Martia filia Alexandri primi acquirentis, cui fuit data in ſolutum, & fundum dotalem; & ſecundo loco pro parte dotis ipſius Fulviæ; vnde tantò minus obſtat prædicta obiectione, quia bona em-
3 phyteotica ꝑ alienari poſſunt ex cauſa dotis, & ſic alienata mortua muliere non reuertuntur ad vocatos in inueſtitura, ſed tranſferuntur ad mulieres hæredes, vt pluribus relatis tradit *Gratian. diſcept. forenſ. c. 511. num. 9. & 10. Rot. in Romana Domorum* 9. Decembris 1641. verſ. minus obſtare, coram R. P. D. meo Royas.

Minùs obſtat, quod Fulvia non poſſideret iſtam Domum, vti vera Domina & poſſeditrix, ſed ſolùm iure pignoris, ex quo fuerit aſſignata in ſatiſfactionem reſidui dotis, & alterius crediti.

Quia licet Fulvia dictam Domum detineret, tantùm iure pignoris, adhuc Margaritæ filiz, & 4 hæredi competunt remedia ꝑ poſſeſſoria pro bonis detentis per eandem Fulviam deſunctam, vt tradunt Gloſſæ & Doctores in l. ſyn. c. de edit. diuerſ. *Adrian. rollen. Rota coram ſancta mem. Gregor. X V. deciſ. 194. num. 9. verſ. non obſtat, & num. ſeqq.*

Quod autem dicitur actum fuiſſe, ex remedio, l. ſyn. vig. *fiduciæ miſſi Adonij*, non videtur releuare, quia cum libellus non fuit reſtrictus ad certam actionem, ſed fuerit dedu-
ctum omne ius, & omnis actio, cum clauſula, omni meliori modo, &c. cenſetur deducta
5 actio, ꝑ & remedium magis proficuum agenti, vt pluribus relatis dixit Rota in recent. dec. 135. mem. 5. part. 6.

Et ita reſolutum fuit vtraque parte informante.

DECIS. XLIII.

R. P. D. VEROSP. IO.

Romana Grani.

Luna 14. Decembris 1643.

SUMMARIVM.

- 1 Res indicata reſultat ex non appellatione intra decem dies.
- 2 Reſtitutio in integrum non conceditur ſine leſione.
- 3 Sententia validitas ex reſolutione proceſſus dignoſcitur.
Iuſtitia ex deciſionibus comprobatur, n. 4.
- 5 Damnum contingens in re vendita poſt moram venditoris eiſus periculo cedit.
- 6 Mora inducitur ex vnicâ interpellatione: ſine culpa non contrahitur, num. 10. & xxi. 18.
- 7 Contrahitur per promittentem dare, ſi acceſſerit creditor, ſi non, habeat, etiam ſi creditor non acceſſerit, n. 23.
Fallit, vt n. 24.
7. Conſignationem certo loco promiſſam emptor alibi acceptare non tenetur.
Amplia, vt n. 8.
- 9 Oblatio conſignandi aliter facta, quam promiſſa non ſuffragatur.
Integrè fieri debet, n. 16.
- 11 Empior, quod ſua non intereſt recuſare nequit.
- 12 Impoſentia proneniens factio & culpa debitoris illi ſuffragari non debet.
Amplia, vt n. 13.
- 14 Periculum rei vendite perfectio contractus ſpectat ad emptorem.
- 15 Muliones à iure non integra fidei habentur.
- 17 Promiſſio facta in ablatiuo comprehendit etiam loca territorij.
Declara, vt n. 19.
- 20 Comitatus diſſerit à territorio.
- 21 Verba, ſpedito alla vela, quid importent, & num. 22.
- 26 Conſuetudo vigens in loco contractus præuale.

C Vin ſententia Rotali condemnata fuiſſet ſacra Hieroſolymitana Religio ad reſtitationem ſcutorum 5971. 11. faciendam Petro Nerlio pro reſiduo pretij rubrorum bis mille, quæ illi vendita fuerant à Fratre Carolo Aldobrandino, dum apud Sedem Apoſtolicam Oratoris munere fungeretur, neque ab ea intra legitima tempora appellaret; commiſſa mihi cauſa ſuper executione rei indicatæ dubitauit, an de illa conſtaret, vel potius de cauſis reſtitutionis in integrum, & Domini quoad primam partem affirmatiuè, negatiuè vtrò quoad ſecundam reſponderunt.

Quia ex eo quod intra decem dies à iure præſcriptos non fuit interpoſita ꝑ appellatio, reſultat res indicata, cap. *Romana*, §. ſi verò, cap. *conuerſatione*, de appellatione, lib. 6. auth. *hodie*, C. *cod. lit. que debet excuſationi demandari*, l. vlt. C. de execut. rei iudic. cap. *quoad conſultationem de re iudic.* cum aliis iuriſibus relatis in deciſ. 594. part. 2. recent. dum præſertim non appareat de leſione,

lesione, qua cessante denegari solet benefici-
 2 re, quod restitutionis in integrum, etiamsi illud
 ab Ecclesia, vel minore petatur, iuxta text. in l. si
 ex causa iudic. ff. de minor. ff. de iur. iur. cap. 1. de
 restit. in integr. Gloss. in l. penult. in verb. necessa-
 rium, C. si adversus rem iudic. Odded. de restit.
 in integr. part. 1. quest. 36. art. 2. & 3. num. 15.
 Rot. in Romana de resolutionis Domus 17. Junij
 1615. coram bon. mem. Card. Verosio; quæ lesio
 excludi visa fuit, tum ex sententiæ validitate,
 quæ nempe impugnatur, & iustificatur ex re-
 3 solutione, tum processus, iuxta notata per Verall.
 in decis. 260. par. 3. tum ex illius iusticia satis
 4 luculenter deducta, tum in duabus decisionibus
 coram R. P. D. meo Cerro, emanatis sub die 13.
 Novemb. 1641. & 11. Martij 1643.

Siquidem cum ex forma conventionis inter
 partes frumentum mensurari, & consignari
 debuisset Petro, vel eius Ministris, in Oppido
 Montis Alti, dum illud consignatum non fuit,
 sed in dominio venditoris remansit quidquid de-
 5 trimenti, seu deteriorationis intrinsecæ, & super
 frumento, vel eius valore emerget post commis-
 sam moram à venditore, ipsius damno cedere
 debet, l. quod sepe, §. in iis, ff. de contrah. empt.
 l. si quis vinum in princ. l. quod si neque ff. de peric.
 & commod. rei vendit. Afflic. decis. 280. num. 1.
 & 8. Rot. Januæ. decis. 194. num. 5. quæ mora
 iustificatur ex pluribus petitionibus iudicialibus,
 & extrajudicialibus factis, tam Romæ D. Ora-
 tori, quàm in paribus Falacappæ illius mini-
 stro, datis in Sum. Nerlii, à num. 1. usque ad 7.
 6 pro qua inducenda, quod satis fuisse vitæ inter-
 pellatio, vt notant Doctores, in cap. ex litteris,
 de consir. Gloss. in l. mora, in princ. vbi notat
 etiam Bart. num. 1. ff. de vsur. & in l. Titio Scio, §.
 vsur. eod. num. ff. de leg. 2. l. al. in l. quod re, n. 2. ff.
 de reb. credit.

Nec excusari potest ex iudiciali oblatione
 facta pluries à venditore de consignando frum-
 entum in horreis, & condit. in Ducatu
 Costrensi, & alibi existentibus, in quibus (par-
 7 tim servabatur, cum signationem certo, & loco
 promissam, nempe in Montalto ab Oratore ex-
 tra locum conventum, Nerlii emptor acceptare
 non teneretur, iuxta text. in l. si quis ff. de eo quod
 cere loc. & l. 3. §. si quis ff. eod. tit. Bald. cons. 145.
 num. 4. vol. 3. Præsertim dum ex ea segregata
 8 & consignatione magnum emptori emergeret
 incommodum, l. tutor, §. Lucius, ff. de vsur. l. pla-
 ne, ff. famil. hercisc. cum aliis iuribus relatis per
 Gabr. cons. 155. num. 19. lib. 2. quæ propterea
 9 oblatio facta Nerlio emptori, & prodest non
 potest Domino Oratori, & reputari debet, ac si
 facta non fuisset, vt probat textus in l. solutus
 §. quid enim, l. Paulus 99. ff. de solut. l. mora 32.
 §. & non fuisset ff. de vsur. Afflic. decis. 152. n. 2.
 vers. & sic propter oblationem.

Neque hanc moram excludere potest sacra
 Religio, vel ex impotentia consignandi totam
 frumenti quantitatem in loco convento, quam
 ibidem non habebat, quo casu sicuti nulla po-
 10 tuit considerari culpa venditoris; ita neque ab
 eodem admitti mora, quæ, si sine ea non contra-
 hatur, iuxta text. in l. dinortio, in princ. ff. de ne-
 goc. gest. & notant Doctores communiter in l.
 quod res, ff. eod. tit. Vel ex promissa consignatio-
 ne in Oppido Montis Alti, licet alibi fieri de-
 buisset mensuratio, vna cum oblata refectione
 damnorum, & mensurationem recusare non po-
 11 tuisset emptor, dum sua nihil intererat, & si fru-

mentum mensuratum in foueis expensis sacre
 Religionis intra Oppidum Montis Alti, postea
 defectu debuisset, iuxta notat. per gloss. in l. 2. in
 fin. ff. de eodem quod certo loc. & in l. 3. §. Julia-
 nus, ff. eod. tit. Doct. in l. si quis ff. eod.

Quia cum hæc impotentia tolli potuisset à
 venditore deferendo eam quantitatem frumenti
 promissam, vel eam emendo ab aliis mercatori-
 bus in Oppido, vel alibi existentibus tanquam pro-
 veniens ex facto, & culpa, & debitoris, illi iustifi-
 12 cari non debet, vt consideravit Alex. in d. l. quod
 te, num. 9. in 2. vol. Salic. num. 24. in fin. & probat
 text. in l. 3. §. si cum omnes, ff. ad Sillan. Clemen. 2.
 §. illi, in fin. de pen. Fel. in cap. fin. num. 5. de re-
 stem. Surd. decis. 189. n. 28. Tiraquel. de retrat.
 legal. §. 35. gloss. 4. num. 29. Præsertim cum ea
 necessitas, seu impotentia adesset de tempore
 celebrati contractus, non autem subsecuta fuis-
 set post illius stipulationem, quæ, & nec etiam
 13 suffragari debet venditori, dum eidem se volun-
 tarie supposuit, iuxta text. in l. si deinde, §. si ne-
 cessaria, l. de die, §. vlt. qui satis cogn. l. 2. §. si
 quis tamen: & notat ibi gloss. in verb. ardueris,
 ff. si quis caution. Gratian. discept. forens. cap. 243.
 num. 5. 2. & 3.

Neque subsistit promissa consignatio intra
 Oppidum Montis Alti, postquam alibi sequuta
 fuisset mensuratio: Cum ex protestationibus da-
 tis in Sum. Nerlii, constet oblata fuisse à vendi-
 tore in eisdem horreis ac puteis frumenti consi-
 gnationem, vna cum illius mensuratione, & solum
 expensarum refectionum pro vectura pro-
 missam, ex qua promissione dici non poterat
 consultum indemnitati emptoris, dum, & secuta
 14 mensuratione frumenti ad eum illius periculum
 transibat, iuxta text. in l. l. lectus, ff. de pericul.
 & commod. rei vend. l. 1. C. eod. tit. vbi gloss. notat
 in verb. post periclitam, l. quod sepe, §. in iis, ff. de
 contrahend. empt. & pluribus probat Corn. in
 cons. 231. num. 5. & per tot. lib. 2. Qui & multam
 temporis impendere debebat ad coacerandam
 in eodem loco vndique dispersas frumenti quan-
 titates, & non sine magno labore, & oculata
 assistentia illud recipere potuisset; vt non solum
 furum, sed etiam mulionum fraudibus occurre-
 ret, qui à iure non integre fidei reputantur, vt
 15 in l. 1. in princ. & in l. 3. §. mirantur ff. nau. camp.
 stabul. Quæ omnia tanquam pretio æstimabilia
 offerri debuissent vna cum emendatione cuiuslibet
 16 damni, & interese, vt consignatio fieri
 potuisset alibi quam à paribus fuerat conven-
 tum: Bart. in l. in qui, in princ. vbi etiam Ca-
 strell. num. 1. ff. de eo quod certi loc. Angel. in l.
 qui Roma, n. 1. Zalen. 8. ff. de verb. oblig. Rot. de
 cis. 253. n. 8. par. 1. recent.

Non obstat, quod ea consignatio promissa
 fuerat per ablatium in Motalto, quod promissio
 17 restringi non solet ad arbitrium murorum ipsius
 Oppidi, sed comprehendere loca in illius Terri-
 torio, & Comitatu existentia, vt de promissione
 facta à Tiuali, alias censuit Rot. in Romana le-
 18 gati 24. Januarij 1642. coram R. P. D. Royas; in
 quibus locis oblatam consignationem, dum
 Nerlii recusavit ea antecedenti, & interpellatio-
 ne moram incurrit, ex notat. in l. nulla, ff. de
 verb. oblig. cum aliis relatis per Surd. decis. 240.
 num. 8.

Quia fortè procedere posset obiectio, si ven-
 ditor totam frumenti quantitatem consignare vo-
 luisset in Comitatu eius Oppidi, quod quem totum
 19 comprehendere sub ea promissione facta in Tiuali
 b 3 firmas

firmat in decif. in d. *Romana legati* 24. Ianuarij 1642. coram R. P. D. Royas. Verum cum venditor frumenti consignationem obtulisset in aliis locis in ipsis, vel alterius Oppidi territorio existentis abique moræ incursu istam recusare potuit Nerlius, quia licet sub ea promissione intelligatur Comitatus, ¶ non territorium comprehenditur, sicuti sub nomine alicuius Ciuitatis appellatur is, qui sit de Comitatu, non autem qui nomine alicuius Ciuitatis appellatur is, qui sit de Comitatu, non autem qui de illius, aut alterius territorio existat, vt tradit Aret. in rubr. ff. solut. matrim. num. 12. Corn. conf. 151. n. 5. lib. 3. Cephal. conf. 414. n. 31. & 32.

Neque virget replicatio, quod ea consignatio promissa fuerit, ¶ *spedito alla vela*, ¶ quæ promissio excludit consignationem in Montalto, longè distante à mari, & consequenter comprehendit consignationem in eius littore, vbi naues onerari possent, quas dum non habebat in oris maritimis Petrus emptor, nulla potuit considerari mora incurfa venditore ob non factam frumenti consignationem, vt firmavit Rota in *Romana Grani* 10. Decembris 1628. & 13. Martij 1630. coram bon. mem. Coccino.

Quia præter quàm ea verba, *spedito alla vela*, censetur apposita, vt emptor immunis ellet ab omni onere, & vectigali vsque ad Velam, ¶ & sic referuntur ad extractionem, non autem ad consignationem, nulla potuit considerari mora pro parte emptoris, nisi naues conduxit, dum certum erat ex responsione Falsæappæ ministri venditoris totum frumentum in Comitatu Montis Alti non existere; prout existerat in loco proximo, in d. decif. *Romana Grani* coram bon. mem. Coccino; vnde nec naues conducere tenebatur, ¶ & nec in earum condicione inuitiles facere impensas, & notat in l. *Arbiter Kalendis*, ff. de recept. Arbitr. vbi notat. Bart. & Bald. Iacob. de Rauenna in l. item in illa, in fin. ff. de constit. pecun. casti. in l. quod te, num. 14. ff. de reb. credit. vbi etiam Alex. num. 9. Soe. in sen. num. 40. Ioan. de Amic. conf. 152. num. 2. Rot. in *Roman. redditionis computor*. 12. Iunij 1643. coram R. P. D. meo Royas; Attenta præsertim delegatione Scarlatti ad locum Conuectum, cum sufficiente facultate recipiendi frumentum, ex qua delegatione, seu transmissione ministri ¶ ad locum consignationi destinatum censetur emptor proprio muneri satisfecisse, pro evitanda mora, & ad effectum illam transferendi in venditorem; vt in his fere terminis consuluit Alex. in conf. 210. num. 2. lib. 2. Roland. conf. 57. n. 37. vol. 1. Olasc. conf. 4. num. 27. lib. 1. quæ denique præcesserat in adducta *Romana Grani* coram bon. mem. Coccino.

Hæc autem opinio eo facilius admitti debet, quia est conformis vsui, & consuetudini mercatorum, eam consignationem intra Oppidum Montis Alti faciendam esse ætèntantium, quamvis addita fuerint verba *spedito alla vela*, ¶ quæ propterea intelligi debent inter eoldem verborum significationis talis intellectus repugnare, in tra text. in l. stipulatio ista, §. hac quoque, ff. de verb. obligat. Alex. conf. 102. num. 11. & 12. lib. 6. Corn. conf. 319. num. 12. lib. 3. Rot. coram Puteo, decif. 16. num. 3. lib. 1. & coram Greg. decif. 126. num. 6. & 7. Neque talis consuetudo eliditur ex aliis testibus contrariam deponentibus, quia illi non deponent de consuetudine loci contractus; prout deponent mercatores prædicti, sed de

consuetudine loci, vbi fuit destinata solutio, quæ præferri non debet alteri consuetudini vigenti in loco contractus, l. si fundus, ff. de euit. l. semper in stipulationibus, ff. de reg. iur. vbi Bart. num. 3. Cagnol. num. 5. Dec. num. 8. Card. Mantie. de iacit. tit. 13. num. 17. & 25. cum seqq. & de communi testatur Olasc. decif. 114. n. 5.

Et ita, &c.

DECISIO XLIV.

R. P. D. PEYTINGERIO.

Romana Saluiani de Casalibus.

Veneris 4. Martij 1644.

SVMMARIVM.

1. Dotis causa est privilegiata
Privilegia in extraneum non transeunt, n. 2.
Hypotheca transit in extraneum sine prelatione, n. 3.
4. Mandatum testatoris dotandi feminas ex fideicommissio intelligitur in subsidium.
5. Fideicommissum destrueretur, si femina ex eo dotaretur, etiam extraneis liberis.
6. Auth. res que Comm. de legat. non habet locum, quando testator pro dote certam quantitatem legauit.
7. Mulier pro sua dote non tenetur agere contra tertios, sed directo agit contra bona fideicommissio supposita.
8. Calculo per peritum à Iudice electum factum standum est, etiam in alio iudicio.

Postquam Dominis ex benignitate placuisset, post confirmatas sententias Rotaes, in quibus à R. P. D. meo Cerro, & bon. mem. Merlino pronunciatum fuit Ferranti, & aliis de Casalibus dandam esse immisionem ex remedio vtilis Saluiani interdicti super Domo de qua agitur pro consequendis scut. 4. 4000. eis à q. Bernardino Caffarello relictis, R. P. D. Prosperum Caffarellum Domus possessorum super ter resolutis coram me pro quarta vice denudò audire hodie iterum steterunt in decifis non obstantibus motiuis contra decisionem adductis.

Non enim releuat quod data æqualitate crediti R. P. D. Caffarelli tanquam Cessionarij Martij d. Domus donatarij cui bona Bernardini donatoris pro restitutione dotis Fontaine vxoris matris sub obligatione Camerali erant hypotheca, ac idcirco æquè, ac Casalibus pro consequentione filij legati ¶ obstricta potior sit causa dotis tanquam de iure privilegiata ad tradita per Calder. conf. 2. de donat. inter vir. & vxor. & alias contra decifio nem allegatas.

Quia cum præsens iudicium non instituitur à muliere, nec eius filiis quibus privilegia dotis competunt, sed ab extraneo, ¶ & cessionario, in quem dotis privilegia minimè transeunt, per text. in l. unica, C. de primogen. dotis. Non potest R. P. D. Prosper privilegium prelationis allegare tanquam extraneo nõ competent. Alex. conf. 58. n. 4. lib. 7. vbi quod privilegium concessum mulieribus, vt in sue dotis hypotheca præferant, non transit mortua muliere, nisi ad filios; Fachineus controuer. iur. lib. 10. cap. 30. §. privilegium, circa med. vers. ad heredes, Fontanella de pact. nuptial. claus. 7. gloss. 3. part. 7. sub num. 2. Cancr. var. resolut.

resolut. cap. 9. tit. de dote, & donat. propter Nupt. De cetero vero in contrarium allegatur nec hinc manent in extraneam transire prælationem, † sed tantum hypothecam sine prælatione, vt post Pacific. de Saluian. inspest. 3. cap. 4. num. 61. & 68. egregie distinguendo dictum fuit in Recanaten. inuentioneis 17. Iunij 1642. & in Anconitana dotis 24. Aprilis 1643. coram R. P. D. meo Cerro.

Nec fecit quod cum Bernardinus in fideicommissio dederit facultatem alienandi bona pro dotandis feminis, propterea actione directa agi possit contra eius bona, & non subsidiaria *Auth. resque*, quia vt fuit responsum in alia decisione, etiam huiusmodi dispositiones intelliguntur, quatenus aliunde dotari non possint ex pluribus allegatis in decisione huius causæ sub die 1. Martij præteriti coram me: Distinctio verò hodie allata, quod prædicta conclusio recipien. solum in dispositionibus factis in testamento, secus si factis in contractu, DD. non placuit; quia ratio quæ suadet præceptum dotandi feminas iniunctum in testamento intelligi in subsidium, quatenus aliunde dotari non possint eodem, pariter probat simili modo esse intelligendum præceptum appositum in fideicommissio conuentionali. Imò retenta opinione DD. volentium materiam *Auth. resque*, non applicari vbi fideicommissa sunt ordinata in contractu, & quia prohibitio facta in contractu, fortius ligat propter interesse vtrinque contrahentis, difficilior erit permitenda alienatio in similibus fideicommissis, illud autem certum est huiusmodi præcepta de dotandis feminis indistinctè intelligi † in subsidio, & quatenus aliunde dotes constitui non possint, siue sit in fideicommissio ordinato in vltima voluntate, siue in conuentionali facto, in contractu vt firmant in terminis Rota coram Card. Seraphin. decis. 440. num. 2.

Quod facilius admittendum est cum donatio Bernardini facta fuerit pro conseruatione bonorum in agnatione; si enim fideicommissum voluit bona in agnatione conseruari, censeretur debuisse facultatem alienandi solum deficientibus bonis liberis, alias enim si extantibus bonis liberis alienari possent bona, † non conseruarentur in agnatione; sed breui temporis tractu fideicommissum exhauretur, vt ad propositum ponderant, Gratian. discip. forens. cap. 996. sub n. 7. vers. quia contrariam sententiam, Fulcr. de sub. fructu. q. 531. sub num. 129. vers. huius opinionis, Rota coram Seraph. d. decis. 440. sub n. 4. vers. hanc sententiam.

Nec est vera replicatio informantium pro D. Prospero quod *Auth. resque*, non habeat locum 6 in presenti casu, † testator pro feminis dotandis assignauit certam quantitatem; vt firmant Rota decis. 477. cum concordantibus, pars. 4. diuers.

Quia ex illis verbis Testatoris, quod præfatus Marius, & Successores sui respectiue teneantur dotare congruè, & iuxta suam qualitatem, &c. nec elicitur certa dos, nec quod illa aliter quam in subsidium aliis bonis liberis non extantibus bonis donatis non debeatur: Imò implicaret contradictionem Bernardinum post concessionem alienationis ex causa Dotis dixisse bona vinculata alienari non posse, nisi ex causa magnæ necessitatis, & voluisse extra dispositionem Iuris dictæ *Auth. resque*, & extantibus aliis bonis liberis absque ulla necessitate illa alienari.

Minus obstat, quod mulier non teneatur discentere bona vinculata cum cautione de restituendo prioribus, & potioribus existentia penes tertios, † sed possit recta via agere contra fideicommissio subiecta, vt pluribus allegatis fuit dictum coram me in Bonon. de Malucetis 11. Martij 1643.

Quia hic non agitur de bonis intricatis, quæ sint difficilis exactionis, nec enim opus est per tres sententias conformes instruere iudicium ordinatum, cum creditores, qui pecuniam exegerunt illius restitutionem sub obligatione Camerali promiserint. Vnde censetur quasi principales debitores, contra quos statim recta via agi potest, ac propterea motiua dictæ decis. Bonon. de Malucetis præsentis casui male applicantur.

Et ex his fundamentis DD. steterunt in decis. aduocentes insuper Marium R. P. D. Prosperum Auctorem fuisse de dote integraliter satisfactum, dum habuit scut. 3. millia redacta ex locis mentionum, & alia scuta 1000. ex censu Iulij Buffalini, necnon alia scuta 7111. vt apparet ex calculo dato in summario Casalium hodiernæ positionis numero primo, quæ summa simul collectæ excedunt summam latorum 9000. in qua dicta dos consistebat, cui calculo licet Marius contradixisset, tamen eo ipso quod in indicio contentioso cum Auctore R. P. D. Caffarelli per peritum à Iudice electum emanauit, facit statum, quoad omnes etiam in diuerso iudicio, vt firmavit Rota decis. 352. num. 3. pars. 3. recent. cum aliis allegatis in decis. 111. Martij anni præteriti coram me.

Melioramenta vero iterum opposita pro retentione Domus nihil prosunt, dum testes, qui etiam de auditu solum deponentes minorem fidem merentur, non firmant; nec quantitatem impensam, neque Domus statum primæuam, & satis per cautionem præstitam de illis rescindendis, quando specificè erunt liquidata, eiusdem Domus possessori videtur consultum.

Et ita vtraque parte accerrime informante resolutum fuit, &c.

DECIS. XLV.

R. P. D. CECCHINO.

Romana Domus.

Veneris 22. Aprilis 1644.

SUMMARIVM.

- 1 Generatione in tertia existenti inu acquiritur ad emphyteusim præcedentibus extinctis.
- 2 Emphyteusim concessa ad tertiam generationem in nepotibus expirat.
- 3 De re inculca meliorata an transeat in extraneos, num. 12.
- De natura est, vi res concessa melioratur, num. 13.
- Finis ad Dominum sine oneribus reuertitur, num. 21.
- Non extenditur ultra nepotes, n. 23.
- 3 Clausula, ad habendum, &c. in emphyteusim ad tertiam generationem eam non extendit.
- 4 Locatio, & non emphyteusim reputatur, vbi à contrahentibus locatio appellatur.

Et

- Et quando canon correspondet fructibus, num. 5.*
Sed vide, num. 7.
Ad longum tempus restringitur ad tempus contentum, n. 8.
 6 *Melioratio propriè conuenit emphyteusi. Probari debet facta ab eo, qui eam præsentat, num. 16.*
Modica non attenditur, n. 17.
 9 *Lineam semel ingressa emphyteusi donec durat non transit ad aliam lineam.*
 10 *Ius accrescendi militat in emphyteusi.*
 11 *Disilio, & posita inter generationem, & nominationem utramque uniformiter iungit.*
 14 *Domini directus grauaretur, si propter aliquam melioramenta, bona in emphyteusi concessa, finito tempore, ad extraneos transirent.*
 15 *Bona concessa pro certo tempore ad meliorandum, eo finito redeunt ex pacto cum melioramentis.*
 18 *Concessionis tempus, & natura in præiudicium vocatorum mutari nequit, etiam assensu Domini adhibito, n. 19.*
 20 *Dos de emphyteusi detrahitur in subsidium.*
 22 *Sapienter adhibendus in confessione instrumenti supplet quæ sunt iuris, non quæ factum respiciunt.*
Post instrumentum in iudicio productum non se ingerit, n. 24.
 25 *Canonis exactione ignorantia non præiudicat.*

Concessa per Monachos Carthusienses Domino, de qua agitur, Leonardo de Diatesis, & Ioanne eius uxori ad tertiam generationem, & nominationem: Ex Leonardo, & Ioanna, ortæ sunt Quintia, & Hieronyma. Ex Quintia Soror Scholastica Dublin, oblata in Monasterio Turris Speculorum: Ex Hieronyma verò Isabella, & denique ex Isabella procreatus est Carolus Vitutus, contra quem vti Domus detentorem Soror Scholastica, mortuis aliis prænominatis, iudicium introduxit in Curia Eminentissimi D. Cardinalis Vicarii, & sententiam fauorabilem obtinuit. Causa verò appellationis per Carolum in Rota commissæ, fuit dubitatum, cui Domus esset adiudicanda, & adiudicandam esse Sorori Scholasticæ resolutum fuit.

Ex prædicta enim serie facti, quæ inter partes non controuertebatur: Patet Sororem Scholasticam esse neptem Leonardi, & Ioannæ primorum acquirentium, eidemque vti de tertia generatione t post obitum existentium in præcedentibus generationibus fuisse ex prædicta concessione ius in Domino acquisitum: Bart. in l. vi. in iurandi, §. si liberi, num. 6. ff. de oper. liberr. Castrenf. conf. 217. num. 1. lib. 2. Alex. conf. 106. mem. 8. lib. 4. Roland. conf. 11. n. 5. 2. lib. 1. cum aliis per Clar. in §. emphyteusi, quest. 16. per tot. Rota in Romana Domus 28. Iunij 1602. coram bon. mem. Hieronymo Card. Pamphilio.

Carolus verò, vti eorumdem pronepotem, etiam de quarta generatione esse exclusum, quia concessio fuit facta simpliciter ad tertiam generationem, absque aliquo verbo denotante, quod generatio deberet incipere à filiis primorum acquirentium: ideoque generatio fuit considerata in abstracto, & absolute, non autem respectiue ad certam personam generantem, hanc tot

generationes, & gradus fuerint constituti, quos personæ admittit, & consequenter concessio in nepotibus expirauit, nec pronepotes comprehendit iuxta distinct. Bart. communiter receptam in Auth. si quas ruinas, n. 4. C. de sacros. Eccles. l. al. in l. 2. num. 166. Cod. de iur. emphyte. Alex. in l. quod dicitur 130. num. 23. circa fin. versum pone, ff. de verb. oblig. Honded. conf. 54. num. 12. lib. 2. Matelcoz. var. resol. lib. 2. cap. 53. num. 1. Caputaq. decif. 18. part. 2. Rota apud sanct. mem. Gregor. X V. decif. 52. 2. num. 1. & 2. & in recent. decif. 305. n. 1. & decif. 314. n. 3. & seqq. part. 5.

Nec contrarium effectum operatur clausula, ad habendum, t in concessione posita, quia illa habet locum intra terminos dictarum generationum, nec extenditur ultra personas in eis contentas, nec inducitur euidentis contrarietas, & correctio, vt scilicet concessio sit restricta ad tertiam generationem, & nihilominus ad quoscunque etiam non vacatos transeat: Alex. dist. conf. 106. num. 2. lib. 4. Dec. conf. 395. n. 2. Ruin. conf. 37. mem. 18. lib. 1. Rub. Alex. conf. 110. n. 10. Menoch. conf. 61. mem. 20. & 24. Corbul. de caus. priuat. ob mort. ciuil. num. 5. 2. Card. Seraph. decif. 794. num. 8. Rota in recent. decif. 60. num. 12. part. 5. & decif. 74. num. 8. & seqq. usque ad n. 16. par. 6. & in Bononiens. fideicommiss. de Cavanis 4. Martij 1616. & 14. Iunij eiusdem anni coram bon. mem. Pirouano.

Et prædicta procedere Domini existimant, quamuis contractus, de quo agitur posset reputari potius locatio, t quam emphyteusis; tum quia locatio à partibus appellatur: Natt. conf. 49. num. 14. & seqq. & conf. 194. num. 1. & 2. Magon. decif. Lucens. 12. num. 12. Surd. decif. 198. n. 24. Et tum etiam quia Canon, seu responsio contenta est t correspondens fructibus Domus, ex 5 latè deductis per Rot. apud bon. mem. Burat. decif. 334. per tot. & in Nouariens. locationis 17. Martij 1613. & 16. Februarij 1615. coram bon. mem. Coccino.

Quia omisso, quod concessio fuit facta, vt Domus repararetur, t & restauraretur, quod 6 propriè conuenit emphyteusi: l. al. in l. 1. num. 5. C. de iur. emphyte. Menoch. conf. 372. n. 3. Gabrieli. conf. 84. num. 6. lib. 2. Aliæque adfunt pacta contractum emphyteuticum donantia, & concessio est de Ecclesiastica, in qua ob utilitatem, quæ etiam in contractum emphyteusis debet verificari dicta correspondentia, t quandoque non habet 7 tur in consideratione: Gabr. d. conf. 34. num. 1. 2. lib. 2. Card. Mantice. de iacis. lib. 2. tit. 6. num. 24. Vinc. de Franch. decif. 198. num. 22. cellat. difficultas, quia dicta correspondentia non probatur, & etiam locatio t ad longum tempus res 8 stringitur ad tempus conuentum, & personas in ea contentas, vt est text. in l. fin. §. sanè il 2. C. de locat. prad. ciuil. lib. 11. Caldas de iur. emphyte. lib. 2. quest. 3. n. 64.

Nec visum fuit obstat, quod Domus fuerit semel ingressa lineam t Hieronymæ, atque ideo 9 donec extitit Carolus illius nepos non debeat ad aliam lineam transire, iuxta text. in cap. 1. de duob. fratr. à cap. inuest. quia id admitti posset si Carolus esset in concessione comprehensus, secus verò dum est incapax, & exclusus, quia perinde est ac si non extaret, vt bene firmat Specul. lib. 4. tit. de emphyte. quest. 155. num. 183. cum seqq. & in puncto Gabr. conf. 68. num. 18. & seqq. lib. 2. Honded. d. conf. 44. num. 5. lib. 1. Et

dum

dum ex vocatis Soror Scholastica sola superest
10 totum ¶ in concessionem per ius accrescendi ad
ipsam spectat: Bartol. in l. si mihi & Titio, num. 5.
vers. quare, & ibi las. num. 12. ff. de verb. oblig.
Bald. in d. Aub. si quas ruinas, num. 7. vers. aut
emphyteusis, C. de sacros. Eccles. Alex. d. conf. 106.
num. 7. vers. praterea, lib. 4. Dec. conf. 263. num. 2.
vers. & tali casu: Corn. conf. 131. num. 1. lib. 2.
Bero. quest. 70. num. 1. Rota in Cuius. Castelli
bonorum emphyteusiarum 23. Iunij 1586. coram
bon. mem. Card. Plato in Romana Domuncula-
rim 20. Iunij 1611. coram bon. mem. Atrebaten.
& in Imolen. Bonorum emphyteusiarum 22.
Aprilis 1619. coram bon. mem. Cocchino.

Nec releuat quod concessio sit facta nedum
ad tertiam generationem, sed etiam ad nomina-
tionem, verba enim illa non stant ampliatus ad
generationes extendendo ultra illas concessio-
nem, sed operantur, vt quatenus aliqua ex dictis
generationibus non extaret, sit concessa facul-
tas nominandi: Ita vt concessio non egrediatur
tres gradus personarum, siue per generationem,
siue per nominationem, & per existentiam ge-
nerationis cesset nominatio.

11 Ponderando copulam, & ¶ positam inter
generationem, & nominationem, quæ utrum-
que vniformiter iungit, efficitque vt restricta
illa ad tertiam relata generationem, commu-
nicetur etiam nominationi, l. Seie, §. Caio, ff. de
fund. instr. Barbof. dist. 110. num. 4. Gundop.
decis. 527. num. 1. Rota apud san. mem. Gregor.
decis. 308. num. 3. & diuers. decis. 230. num. 2.
part. 1. & denotat qualitatem terminorum in ca-
sibus copulatis: Iulian. l. Titia Textores, §. nihil
desert, num. 3. ff. de leg. 1. Aym. conf. 208. num. 6.
Nat. conf. 582. num. 19. Barbof. d. decis. 110. n. 8.
Rota diuers. decis. 49. num. 1. part. 1. & in Floren-
tina fideicommissi 3. Decembris 1607. coram bon.
mem. Patriarcha Manzanedo.

Propterea etiam visum fuit obstat, quod hæc
Domus (vt in concessione narratur) esset ferè
12 diruta, cumque fuerit meliorata ¶ sit ad quoc-
unque transitoria. Quicquid enim sit de veritate
huius conclusionis, quam in præfati Domini
noluerunt firmare; prout eam non firmavit
Bart. eiusdem author in l. quicumque la 2.
sub num. 1. C. de omni. agr. defer. lib. 11. ibi tamen
hoc non assumo. Cum sit nimis præiudicialis
Ecclesie, aliisque Dominis directis, & tendat

13 ad destructionem emphyteusis, ¶ de cuius natu-
ra est, vt res concessa melioretur, vt per Gabr.
d. conf. 84. num. 6. lib. 2. cum aliis præallegatis,
eâque ideo impugnet Roman. in l. etiam,
n. 14 ff. solut. matrim. & in singul. 273. Giouagu.
conf. 37. num. 1. 3. lib. 2. Caldas d. quest. 23. n. 5.
& seqq. vbi testatur de communi Canonistarum
opinio: Rota in Hucerina Pradij 3. Martij
1614. coram bon. mem. Card. Sacro.

Ex duobus visum fuit dictam conclusionem
in proposito non applicari: Primò, quia non
procedit quando res concessa non erat omninò
14 sterilis, & infertilis; nam aliàs ¶ Dominus
directus nimis grauaretur si propter aliqua me-
lioramenta bona concessa finito tempore ad ex-
traneos transirent: Castr. conf. 142. sub num. 2.
vers. nec etiam obstat, lib. 2. vbi quod ita intelli-
gendus est text. in dd. fin. Cod. de locat. prad.
Cinil. lib. 11. Ruin. conf. 116. sub num. 4. vers. nec
obstat secundum cum lib. 1. Burfat. conf. 330. sub
num. 138. Honded. conf. 85. n. 42. lib. 2. Giouagn.
d. conf. 37. num. 15. Caldas d. quest. 23. num. 62.

Decis. S. B. R. ad I. P. Melium

vers. quod sanè: Capic. decis. 205. in fine: qui
est casus noster, quia in concessione non dicitur
quod Domus esset penitus diruta, nullumque
fructum redderet. Quinimò informantes pro
Carolo admittunt, quod annua responsio scato-
rum decem erat correspondens fructibus, qui
tunc ex domo percipiebantur.

Secundò, quia dicta conclusio pariter non
procedit, quando expressè conuenientum fuit, quod
¶ bona concessa essent melioranda, & nihilo-
minùs concessio esset ad certum tempus restricta,
vt bene per Castr. conf. 189. circa fixem vers. nec
hic procedere, lib. 2. Nam tunc finito tempore
emphyteuta non excluditur à fructu suorum la-
borum facto Domini, sed ex pacto, & proprio
consensu: Rip. de remed. propter Pest. num. 260.
vers. non obstat text. Et hic pariter est casus, de
quo agitur, vt patet ex verbis concessionis, ibi,
intendântque dd. Monachi illam locare, vt re-
paretur, & restauretur. Præterquam quod non
probat, quod Domus ¶ fuerit à conducto-ribus 16
reparata, vt probari debuisset: Honded. dist.
conf. 85. num. 41. Rota diuers. decis. 312. num. 1.
part. 2. Nec quod impetra ¶ in restaurando 17
fuisse magna cum modica non esset attenden-
da: Giouagn. dist. conf. 37. num. 15. vers. respectu
denique.

Non obstat, quod Domus fuerit dicta in do-
tem Hieronymæ, idècoque ad eius filios transire
debeat, quia hoc non verificatur, & possessio
filiorum Hieronymæ, ex qua hæc probatio siue
potius præsumptio deducitur, potuit provenire
¶ ex contractu, vel alio titulo inhabili ad mu- 18
tandum tempus, & naturam concessionis in
præiudicium Sororis Scholasticæ vocatæ: Præ-
pos. in cap. 1. num. 2. an agnat. vel fil. hered. repud.
pos. Dec. conf. 390. num. 2. vers. & non potest:
Bron. conf. 8. num. 26. Menoch. conf. 975. num. 19.
& seqq. Cephal. conf. 23. num. 47. Rota in Bon-
onien. bonorum emphyteusiarum 19. April. 1597.
coram bon. mem. Hieronymo Cardinali Pamphi-
lio, etiam si Domini ¶ consensus intervenisset: 19
Alex. dist. conf. 106. num. 9. lib. 4. Gratian. conf. 79.
num. 24. lib. 1. Thob. Non. conf. 2. n. 7. & in om-
nem euentum probari debuisset, quod non ad-
descent alia bona, ¶ ex quibus dos Hieronymæ pa- 20
rari potuisset: Olsac. decis. Pedem. 174. non. 6.
Ciriac. contr. 323. num. 3. Rota in Mantuana
dotis 6. Iunij 1636. coram bon. mem. Cocchino. Alias
non obstante dotis titulo mortua Hieronyma
domus ¶ liberè ad sequentes in gradu deuolu- 21
batur, vt fuit decisum in Bononien. restitutionis
dotis 1. Decembr. 1603. coram bon. mem. Patriar-
cha Manzanedo.

Nec pariter obstat, quod instrumentum con-
cessionis non fuerit extensum ad consilium fa-
pientis iuxta facultatem in eo contentam, quia
sapientis ¶ non potuisset addere, & supplere, quæ, 22
factam concessionis, respiciunt, sed solum ea
quæ iuris sunt: Bart. in l. illa institutio, n. 5. ff. de
hared. instr. secundum quod potius declarasset
concessionem ¶ rei Ecclesiasticæ, ultra nepotes 23
non extendi iuxta text. in §. emphyteusim, auth.
de non alien. eiusque facultas exprimit, ¶ post- 24
quam instrumentum in iudicio fuit productum:
Castr. conf. 415. num. 7. lib. 2. Aym. conf. 30.
num. 8.

Quæ denique deducta fuerunt circa obser-
uantiam, quod scilicet Carolus fuerit à Mona-
chis admissus ad solutionem Canonis ¶ visa fue- 25
runt non præiudicare Sorori Scholasticæ, quæ
dictam

dictam solutionem, vel ignoravit, vel non approbavit, ut in similibus terminis dixit Rota in Romana bonorum de Censis 2. Decembris 1598. coram bon. mem. Penia.

Et ita resolutum fuit utraque parte informante.

DECIS. XLVI.

R. D. DVNOZET DECANO.

Nouarien. Bonorum.

Veneris 1. Iunij 1644.

SUMMARIUM.

- 1 Monachi duo saltem, vel tres requiruntur ad consentum constituendum, & n. 5.
- 2 Consensus totius Conventus, aut maioria partis in alienatione bonorum Ecclesie requiritur.
- 3 Inuestitura facta, non servata forma Brevis est nulla.
- 4 Abbas venit appellatione Monachorum. Fallit, ut num. 7. & num. 9. In concessione emphyteusis duas habet voces, num. 10. Sed declara, ut n. 11. Tenetur scire numerum Monachorum, num. 12.
- 6 Conventus ius simul in pluribus constituit in vno conservatur.
- 8 Prior à Fratribus per testatorem quando dicatur exceptus.
- 13 Abbatis assertio in re iudiciali fidem non meretur.
- 14 Monachus, aut Clericus residere presumitur.
- 15 Absentes à Capitulo, vel Conventu quando sint vocandi.
- 16 Mortem de tali tempore allegans probare tenetur.
- 17 Loci mutatio non presumitur.
- 18 Narrativa pars gratia concludenter probanda.
- 19 Testi deponentis super quantitate expensarum, & non redditus sufficientem rationem non creditur.
- 20 Testes negativam non coarctantes, eam non probant.
- 21 Testis reddens rationem sui dicti ineptam non probat.
- 22 Paria sunt non reddere rationem, vel reddere insufficientem.
- 23 Proprietas, aut dominium vile rei Ecclesie, non alienatur, quoties ex fructibus potest provideri.
- 24 Dictio, nullatenus, est negativa univiersalis.
- 25 Verbum, suppetant, omnes facultates comprehendit.
- 26 Executor potest se extrajudicialiter informare. Non tenetur assumere partes Iudicis, num. 27. Declara, ut n. 28. & n. 29. Electa via iudiciali, redire nequit ad extrajudiciale, n. 30.
- 31 Executoris pro sententia presumitur. Declara, ut n. 32.

- 33 Ecclesia non prohibetur probare contrarium eius quod executor asseruit in ferior. Non indicit, nec sustinet bellum, n. 34.
- 35 Vililitas temporalis, sed perpetua requiritur pro alienatione rerum Ecclesie. Evidens Ecclesia est probanda etiam quando res est solita concedi, n. 41.
- 36 Affrancandi quancumque pactum Ecclesiam ledit.
- 37 Dominium directum plus valet, quam vile.
- 38 Haredum appellatione in emphyteusi Ecclesiastica veniunt solum descendentes.
- 39 Inuestitura confirmatio subreptitia non suffragatur.
- 40 Beneplacitum Apostolicum ex qualibet obreptione vitatur.
- 42 Veritas narratorum aliunde quam ex partium assertione est probanda.
- 43 Bona in concessione emphyteusis sunt specificanda. Ecclesia occupata per Laicos restitui debent, num. 53.
- 44 Solemnitas, & causa in alienatione bonorum Ecclesie requiruntur. Fallit, ut n. 45. Declara, ut n. 46. Amplia, ut n. 47.
- 48 Observantia inuestitura inducit presumptionem novae concessionis.
- 49 Presumptio alterius tituli validi cessat ex productione invalidi.
- 50 Fides mala prescriptionem impedit. Mala antecessorum obstat successoribus, num. 51.
- 51 Prescriptio contra Ecclesiam impeditur ex litis contestatione.

Cum hodie reuideretur vltima decisio emanata in hac causa sub die 13. Ianuar. 1642. coram bon. mem. Merlino, in qua firmatum fuit primam inuestituram, de quibus agitur, concessam Roberto Sanleuterino anno 1457. & alias sequentes esse nollas, & consequenter bona predicta esse restituenta Ecclesie; Domini, fundamentis eiusdem decisionis iterum examinatis, steterunt in decisus.

Nam quoad primam inuestituram concessam Roberto Sanleuterino anno 1457. prima nullitas resultans ex defectu numeri illorum, qui iuxta formam litterarum Calixti III. intervenire debebant in eiusdem inuestiturae concessione, adhuc in suo robore sistit: Cum enim Pontifex mandauerit, ut pro executione licentie sub forma, si in eundem, Abbas, & Conventus dictam inuestituram facerent, interuenit Abbas cum vno Monacho, qui profecto Conventum representare non potuit, cum tres, & aut saltem duo Monachi requirantur, ad hoc ut nomen Conventus verificari possit, l. Notarium, ff. de verb. signif. gloss. in cap. 1. in verb. Congregatione 10. quest. 1. & in cap. 1. in verb. duo de elect. & in cap. nobis, in verb. Conuentionali. Vbi etiam Anchar. num. 17. Ioan. de Anan. num. 24. de re rep. Abb. conf. 25. num. 2. lib. 2. cum aliis alleg. in dicta decisione.

Quinimo cum ageretur de alienatione bonorum Ecclesie & requirebatur consensus totius Conuentus, vel saltem maioris partis, quae ipsum Capitulum representaret, c. sine exceptione, ibi, & cum totius Cleri tractatu, & consensu 11. quest. 2. cap. 1. & ibi gloss. in verb. defensore, in fin.

fin. cap. 2. de reb. Ecclef. non alien. in 6. Clem. 1. eod. tit. cap. 1. de his que funt à Pralat. fin. conf. Capit. Angel. conf. 133. Roman. conf. 36. & num. 2. cum aliis cumulatis in eadem decifione, 3 confequenter dicta inueftitura † vti facta non feruata forma à Pontifice præfcripta, & à iure requifita fubiaceat vitio nullitatis, *c. cum dilectis, & ibi DD. de refcript. Abb. conf. 41. num. 3. lib. 1. Gozad. conf. 73. num. 2. Mantica. decif. 286. non. 3. & 4. Seraph. decif. 1195. n. 2. Greg. X. V. decif. 1. num. 1. cum aliis in eadem decifione patiter allegatis.*

Neque huiusmodi nullitas vifa fuit hodie
4 cutari ex eo, quod Abbas † regulariter venit appellatione Monachorum, *cap. fin. de fimon. Zabarcel. in Clem. 3. sub num. 3. verf. At sub nomine Religiofi de procurat. & in Clem. 1. n. 7. de regul. Felin. in d. cap. fin. num. 1. de fimon. Vnde inferbatur dictam Abbatem vnâ cum altero Monacho poffiffe conftituere Conuentum, cum Iure
5 Canonico faltem infpecto, Conuentus † etiam in duobus confiftere poffit, *gloff. in d. c. 1. in verb. Congregatione i. o. q. 1. Abb. in c. 1. sub n. 6. verf. aut à principio de elect. & conf. 25. num. 2. verf. de iure Canonico, & sub num. 6. verf. tertio dico, lib. 2.**

Attenta præfertim afectione eiuſdem Abbatis enunciat in ſententia executoris: nempe, quod nullus alius Monachus Profefſus tunc temporis extaret, qui in Monafterio reſideret cum
6 lus † Conuentus, aut Collegij ſemel conſtituti in pluribus poſſit, alijs deſicientibus etiam in vno conſervati, *ſicut municipium 7. §. in decurionibus in fin. ff. quod cuiusq. vniuerſi. nom. gloff. in cap. gratum 2. in verb. pauciores, verf. ſed quid ſi omnes delinquant, de poſtul. Pralat. & in d. c. 1. in verb. duo, verf. reuinetur tamen, de elect. Nauar. conf. 6. num. 2. eod. tit. Seraph. decif. 1150. num. 5. Quia cum Calixtus in eiſdem litteris fecerit mentionem Abbatis contradiftinctè à Conuentu, & conſenſum vtriuſque ſcilicet, Abbatis, & Conuentus in conceſſione dictæ inueſtituræ exegerit, cenſetur conſideraſſe illum vti ſuperiorem dumtaxat, non autem vti Monachum: Nam quando prouiſo aliqua fieri debet ab ipſo Ab-
7 bate, † tunc iſte non venit appellatione Monachorum; Ioan. de Lignag. in Clem. attendentes, de ſtat. Monach. Abb. in diſt. c. fin. num. 4. verf. ſi verò materia, & ibidem Felin. num. 3. de ſimon.*

Maximè, quia Papa prius expreſſit Abbatem, & poſtea Conuentum, ob quam expreſſionem cenſetur exceſſiſſe Abbatem prius in ſpecie nominatum à Conuentu, ſeu numero Monachorum exemplo Teſtatoris, qui ſi legauerit Priori Bibliam, & Fratribus Prædicato ribus Cappam,
8 † videtur exceſſiſſe Priorem à numero Fratrum, illique Bibliam dumtaxat tanquam Priori, non autem etiam Cappam tanquam Fratri reliquiſſe: Caſtr. in l. doli, clauſula 119. n. 2. verf. ſed è contra, & ibidem, & c. Iaſ. ſub num. 4. verf. ſecus è contra, ff. de verb. oblig. Alex. in l. Cohered. 41. §. qui patrem, ſub num. 7. verf. ſed dixit, ff. de vulg. & pupill. Abb. in c. cum olim 12. ſub num. 4. verf. ſecus tamen, de ſent. & re indicat. Vnde oportebat vt præter Abbatem, interuenirent etiam ſaltem duo Monachi qui conſtituerent Conuentum, quia Abbas, † ſeu Prælatuſ non venit appellatione Conuentus, ſeu Collegij, cum ſi caput illius, prout declarat idem Abb. eod. c. 1. n. 61. verf. & non puto hoc fieri poſſe.

Decif. S. R. R. ad I. P. Melium,

Neque vrget replicatio, quod Abbas potuerit in conceſſione dictæ inueſtituræ † dare duas
10 voces, nempe vnâ tanquam Abbas, & tanquam Monachus cum eadem perſona, in quo duo intra concurrunt, quorum quodlibet productus dandæ vocis, duas voces habere debeat, iuxta doct. Abb. in diſt. c. cum olim 12. num. 2. de ſent. & re indic. Franc. in c. cum in Eccleſia 25. ſub n. 4. verf. facit quod notatur, de preben. in 6. Conar. var. reſol. lib. 3. cap. 13. ſub num. 6. verf. contrarium, cum aliis relatis à Garz. de benef. part. 11. cap. 5. num. 211.

Quia cum ex prædictis appareat Pontificem contemplatum fuiſſe dictum Abbatem vti Superiorem, & contradiftinctè à Conuentu conſenſum illius requiſiuiſſe, vtrique talis Abbas non potuit in hac facti ſpecie duplicem præſtare conſenſum proprium ſcilicet, & Conuentus, à Pontifice requiſitus; nam quotics appareat aliquem, † in quo duo Iura concurrunt, deſeruire reſpectu vnus iuris, tunc ille non conſideratur reſpectu alterius iuris; prout declarat idem Abb. in eod. cap. cum olim 12. num. 6. Vbi dat exemplum Canonici habentis Capellaniam in Eccleſia, in qua ſi celebrat tanquam Capellanus, non cenſetur intereſſe tanquam Canonicus, cum actus ille celebrandi ſibi vti ſoli Capellano, competat, ex iuribus per eum allegatis.

Minus vrget ponderatio, quod nullus alius Monachus tempore contractus adeſſet, qui in Monafterio reſideret: Quoniam talis abſentia aliorum Monachorum à Conuentu aliunde non probatur, quàm ex eiuſdem Abbatis † afectione,
12 quæ eſto quod alias probaret tanquam emanata ſuper re ſpectante ad eius officium, ratione cuius tenetur ſcire numerum Monachorum ſui Monafterij, ad text. in cap. fin. de regular. vbi Canonice: Roman. conf. 341. num. 2. Rota poſt de manut. decif. 264. num. 5. & 6. Nihilominus in propoſito tanquam emiſſa in re prohibita, † & Eccleſiæ præiudiciali non meretur ſi-
13 dem: Oldrad. conf. 161. num. 2. Caſtr. conf. 74. num. 1. verf. videndum, lib. 1. Anchor. conſil. 57. num. 5. & conſil. 171. num. 7. cum aliis in eadem decifione cumulatis, §. neque excuſari poſſet.

Eoque minus cum talis abſentia aliorum Monachorum tantum abeſt, quod probetur conclu-
14 denter, quin imo potius excludatur non ſolum ex præſumptione, iuxta quam Monachus, † aut Clericus præſumitur reſidere in Eccleſia, cui inſeruire tenetur: Alciat. in traſt. de præſumpt. reg. 1. præſumpt. 35. in princip. verf. ſicut Clericus: Gonzal. ad reg. 8. gloff. 43. num. 88. & fuit dictum in Barchinonen. Portionum 29. Maij anni præteriti, coram me, §. non obſtat quod portiones.

Verum etiam ex tractatibus anteedentibus ſuper eadem alienatione, ex quibus apparet tres Monachos ultra Abbatem in eodem Monafterio reſedendi, qui propterea eſto quod eſſent abſentes, erant nihilominus vocandi, & expectandi ne res tanti præiudicii à ſolo Abbate, & vno Monacho minus rectè ageretur: Nam quidquid ſit de illorum opinione, qui exiſtimarunt in alienatione bonorum Eccleſiæ abſentes † à Capitu-
15 lo, vel à Conuentu neceſſario vocandos non eſſe ex eo quod abſentes de iure vocari neceſſario non debeant, niſi in tribus caſibus, ſcilicet electionis, receptionis in Canonicum, & ceſſationis à diuinis, quos notat gloff. in cap. præſentium, in verb. ipſorum de teſtib. in 6. quam ſequuntur Doctores relati in decifione quæ reuindetur.

Nihilominus eorum opinio procedit, quando ex tribus duæ partes sunt præsentēs, & illæ consentiunt, secus autem quando, prout hic, illi qui sunt præsentēs duas partes non constitunt, prout expressè declarat Hostien. in cap. inter universas 18. num. 11. de elect. & prius sensu glo. in auth. hoc sui prædictum in verb. maior, vers. si vero quidam absint, & ibi, etiam Salicet. sub num. 2. col. 3. vers. oppono quod maior pars C. de Sacros. Eccles. cum aliis relatis in eadem decisione, §. Attamen in presenti casu.

Ideoq; etiam in aliis negotiis præter dictos tres casus esse necessario vocandos, & expectandos absentes, si duæ partes residere debent non sint præsentēs, animadvertit Castr. in d. auth. hoc sui prædictum num. 3. ibi, Item nota quod non sunt vocandi absentes, dummodo duæ partes sint præsentēs, & maior pars istarum consentiat, & clarius Abb. in exp. 1. num. 16. vers. die clarius, de his que sunt à maior. part. cap. vbi docet quod ad validitatem actus ad minus duæ partes vocandorum debeant esse præsentēs, & ex illis duabus partibus oportet necessario maiorem partem consentire, subdicens esse necesse ad validitatem actus, quod maior pars hominum de vniuersitate consentiat, & sufficere maiorem partem horum, qui sunt in vniuersitate, dummodo præsentēs constituent duas partes.

Nec releuat quod à tempore tractatum, qui fuerunt habiti sub diebus 8. 19. & 20. Ianuarij, vsque ad diem 25. Aprilis, quo fuit contractus celebratus, intercesserint tres menses, & ultra, intra quos Monachi qui extabant tempore tractatum potuerunt vel obire, vel ad alia Monasteria transferri. Quia respectu mortis, & illa non præsumitur, & alleganti, præsertim tali tempore, incumbit onus probandi. Soc. lun. conf. 26. n. 12. vol. 2. Parif. conf. 36. n. 41. lib. 2. Ruin. conf. 136. num. 12. vol. 4. Alex. conf. 25. in princ. num. 4. Io. Boer. decif. 188. post. num. 2. cum aliis cumulatis à Mascard. de probat. vol. 2. concl. 1069. num. 1. Respectu vere translationis, illa pariter non præsumitur, nisi probetur, cum potius quis non præsumatur mutare locum, sed permanere vbi commemorari consuevit. Bart. in l. si potest. num. 17. ff. de acquir. hered. Guidopap. tract. de presumpt. vers. reperitur aliquid. Alciat. eod. tract. reg. 2. præf. 15.

Alteri vero nullitas ex defectu iustificacionis narratiue factæ ipsi Calixto pro impetranda licentia, seu beneplacito Apostolico in forma commissaria super dicta Inuestitura, adhuc etiam viget. Quandoquidem fuit inter alia expositum, quod Castrum Villæ novæ in suis structuris, & ædificiis, nec non possessiones pro earum cultura, & aliis necessariis, non modica indigerent expensâ, ad cuius supportationem, atque ipsorum Abbatis, & Conuentus sustentationem, aliæ d. Monasteriis nullatenus suppetere facultates, sed prædicti Abbas, & Conuentus necessarii cogerantur de censu annuo librarum 500. certam partem annuatim deducere pro huiusmodi expensis. Quæ tamen narratiua non apparet concludenter verificata, prout illa tanquam pars gratiæ erat verificanda, etiam parte non opponente. Egid. decif. 303. Rota decif. 20. in princip. de præbend. in nou. Parif. conf. 49. n. 31. lib. 4. Verall. decif. 39. part. 2. latè Masc. variar. resol. lib. 2. cap. 1. num. 1. & seqq.

Nec releuant Testes desuper examinati.

Quoniam Primus, quamvis super. Secundo deponat d. Castrum non potuisse refici in fundamentis, & ædificiis, fossatis, ac turribus, & aliis necessariis pro custodia dicti loci, & terram ibi, introducendarum minori pretio ducat. 2250. & super Tertio dicat quod si Abbas voluisset reficere Monasterium cum ædificiis dirutis, & aliis necessariis pro Conuentu providere, & Castrum etiam refarcire necessario erogasset omnes redditus Monasterij per sexdecim annos. Attamen cum in neutro reddat sufficientem rationem super quantitate impensæ, eius depositio non attenditur. Aym. conf. 1. num. 4. Rot. decif. 380. num. 18. par. 5. & decif. 258. numer. 13. par. 7. recem.

Secundus verò Testis pariter super secundo licet asserat quod Castrum cum ædificiis, & muris necessariis pro habitatione Agricolarum, vt possent se tueri tempore belli, non reficeretur minori pretio ducat. 1050. & eam assignat rationem, quia considerauit expensam & audiuit ab aliis, qui faciunt similes Domos, nihilominus super tertio subdidit, nescire expensam Monasterij, minisque coarctat negatiua pro iustificacione d. narratiue, nempe Monasterium habere tot annuos redditus, nec potuisse maiores habere, quin ipse id certo sciret, remouendo actum à sententiâ, prout requiritur ad hoc vt Testes super negatiua deponentes gradum probationis faciant secundum doct. Bald. in l. 1. num. 7. C. de bon. poss. secunda tab. Alex. conf. 108. n. 10. lib. 2. Dec. conf. 94. num. 5. cum aliis alleg. in decisione, quibus addi possent Gabr. de Testib. conclus. 4. num. 8. Farinac. de Testib. q. 56. n. 205. & seqq. Rota dec. 92. num. 4. par. 2. rec. Buratt. dec. 604. num. 10.

Tertius denique Testis similiter super secundum dum inquit Castrum esse dirutum, & adificia tali indigere reparatione vt non valerent refici minori impensa dicatorum mille, eam adducit rationem, quia nempe muri erant de cæta per quos aqua, vbi pluebat, ingrediebatur in Castrum, quæ tamen ratio non concludit impensam fuisse necessariam in prædicta quantitate, illamque nullatenus fieri potuisse ex aliis bonis eiusdem Monasterij, prout opus erat ex Iuribus superius allegatis. Imò idem Testis deponens super tertio quod in refectione d. Monasterij, & habitationum illius, ac dicti Castrij, exponerentur omnes introitus Monasterij per duodecim annos, eam imprudenter assignauit scientiæ causam, quia nimirum, licet ipse non esset Magister Mororum, habebat tamē aliquam scientiam Fabri lignarij, secundum quam existimabat impensam 6000. librarum in d. refectione requiri, quæ quidem ratio cum sit inepta, & minime concludens, perinde habetur ac si reddita non fuisset, cum Testis nullam reddens rationem sui dicti, aut reddens ineptam, & non concludentem nec etiam gradum presumptionis faciat, Speculat. in tit. de test. §. 1. n. 61. Abb. in c. causam, num. 6. in princip. ibiq. Felin. num. 2. in prima fallent. vers. & talis de testib. Iaf. in l. cum bi. 3. §. vult. igitur num. 5. ff. de transact. cum aliis per Farinac. de testib. quest. 69. n. 3. Ratio enim dicti, quam Testis assignat, debet esse congrua concludens, & necessaria cum paria sint non reddere rationem, & reddere non bonam, aut insufficientem. I. solam. vers. nec aliis: vbi Alex. num. 1. vers. & debet, & Castr. num. 6. vers. subaudi. C. de testib. Iaf. in d. §. vult. igitur. num. 3.

num. 3. vers. addo paria, cum similibus congestis à Farin. d. quest. 69. n. 10.

Prædictaque depositio Testium eò minus releuare vult fuit, quia in eodem processu fabricato coram Executoris tria leguntur, quæ oppositam verius fuisse demonstrant, nempe:

Primum, quod Monasterium vltra prædictum Censum, seu redditum libratum 500. quas annuatim percipiebat ex locatione temporali eiusdem Castri facta ipsi Roberto; prout legitur in principio litterarum eiusdem Calixti, ibi: *Exhibita nobis, &c. petitio continebat, quod dudum ipsi Abbas, & Conuentus Castrum, &c. eidem Roberto ad certum tempus sub censu annuo libr. 500. annis singulis soluendo, cum pactis tunc expressis locarunt, &c.* habebat etiam bona consimilis redditus in Ciuitate Nonarien. in Territorio Cerodani; prout legitur inter articulos tunc datos ibi, *quod consideratis aliis entratis dicti Monasterij que sunt in Ciuitate Nonarien. que ascendunt ad libras 500. vltra contractus dicti loci Villa noue, &c.*

Præterea constat paucos ex prædictis redditibus tunc esse alendos, cum ex prænominatis antecedentibus tractatibus habitis super concessione prædicta, liquet in dicto Monasterio non adesse nisi Abbatem, & tres Monachos, quorum vnus postea in instrumento eiusdem concessionis interuenit: Tertium, quod pro reparatione dicti Castri, cæterisque aliis expensis necessariis satis erat pars dicti annui census libr. 500. prout constat ex eisdem litteris Calixti, ibi: *Sed dicti Abbas & Conuentus coguntur de censu prædicto certam quantitatem annuatim deducere seu recompensare pro reparatione, & expensis huiusmodi, &c.* Pro reparatione verò Monasterij, & ædificiorum illius satis erant librar. 200. per 5. annos, prout idem Executor expressit in eius sententia.

Ex quibus simul iunctis apparet ex redditibus Monasterij ascendentibus ad libras 1000. potuisse commodè prouideri reparationibus prædictis, & congruæ sustentationi Abbatis, ac Monachorum, cum ex libris mille, etiam deductis libr. 400. sufficientibus pro vtraque reparatione Castri, scilicet, & Monasterij, superessent aliæ libræ 600. annuæ, quæ pro sustentatione Abbatis, & trium Monachorum commodè tunc temporis suppetebant. Vnde denegari non poterat ad perpetuam alienationem bonorum eiusdem Monasterij, cum proprietas, † vel vile dominium Ecclesiæ alienari non possit, quoties illi ex fructibus prouideri potest, secundum gloss. in cap. 1. verb. de defensore, & Ioan. Monach. num. 3. de reb. Eccles. non alien. in 6. Abb. in c. nulli, n. 5. extr. cod. tit. Syluest. in summ. in verb. alienare, n. 7. Scraph. dec. 9. o8. n. 5. Rot. dec. 720. n. 9. part. 1. diuers.

Neque subsistit quod verba illa (Aliæ dicti Monasterij nullatenus suppetunt facultates) non excludant totalem existentiam aliorum bonorum, sed indicent illorum dumtaxat insufficienciam, adeò vt sensum dictorum verborum esse videatur quod Monasterium haberet quidem alia bona, sed insufficiencia pro indigentis in supplicatione contentis: Quia ex contextu litterarum ipsius Calixti clare colligitur illum ex prædictis verbis (Aliæ dicti Monasterij nullatenus suppetunt facultates) intellexisse nulla alia adesse bona, ex quibus impensa narrata desumi posset; nam aliàs verba prædicta salua ratione

recti sermonis interpretari non possent tam ponderata dictione, † nullatenus, quæ est negatiua vniuersalis; gloss. in Clem. vnic. in verb. nullatenus, de sequestr. poss. & fruct. Gemin. consil. 3. n. 2. post med. vers. hoc probat: Roman. consil. 326. num. 11. in fin. Vulpel. de prop. verb. nullatenus, pag. 66. cum aliis congestis à Barbol. dist. 192. Itaque significet omnimodam nullitatem, omnemque potentiam excludat: Tiraquel. in l. si vnam in verb. reuertatur, num. 95. Menoch. consil. 383. num. 14. quàm attento verbo, † suppetunt, quod omnes facultates comprehendit, iuxta text. in cap. fin. 21. q. 2. & in l. 1. C. de apparitor. Comit. Orient.

Nec vrget quod Executor non se restrinxit ad probationem resultantem ex depositione dictorum Testium, sed vltierus, reuult se ad accessum, quem fecit ad loca controuersia, & propterea dicta inuestitura sit valida, etiam quod sententia dicti Executoris non iustificetur ex actis, cum alienatio rei Ecclesiæ non requiratur necessario processum siue telam iudiciariam pro veritate narratorum, sed Executor † possit etiam extraiudicialiter se informare, quando Papa simpliciter illi committit, vt se informet quoad ea, quæ in litteris continentur: Abb. consil. 41. num. 1. vers. ex quibus verbis, quem inter alios sequitur etiam Rota decis. 479. num. 2. & decis. 716. n. 1. & part. 1. & decis. 160. n. 8. part. 2. diuers. iuncta præsertim clausula subsequenti, conscientiam tuam oueramus, quæ solet operari vt Executor † non teneatur assumere partes Iudicis: 27 Lap. alleg. 15. num. 8. vers. quia tamen est dictum: Menoch. de arbit. Iudic. quest. 17. num. 14. Afín. in prax. Iudic. §. 7. cap. 1. §. 6. vers. 6. limitatur in princip. Lancel. de attent. p. 2. c. 12. limit. 10. n. 8. Rot. d. dec. 94. n. 47. part. 7. recent.

Quia cum Papa rescripterit Executori per hæc verba: *Quatenus super ipsi premissis omnibus, & singulis, ac eorum vniuersis te diligenter informes, & si per informationem huiusmodi, ea veritate fulciri, necnon concessionem huiusmodi, si fiat, in euidentem utilitatem dicti Monasterij cedere, repereris, &c.* Verius esse dicebant Domini talia verba non sonare in simplici informationem extraiudicalem in quibus terminis loquitur Abb. quem alij sequuntur d. consil. 41. num. 1. vers. ex quibus verbis; sed vti concernentia probationem narratorum, & maximum Ecclesiæ præiudicium, requirere processum iudicalem, † attentis clausulis, veritate fulciri, & si repereris, quarum quælibet requirit ordinem iudiciarium, quando, prout hic concernit ius, aut præiudicium alterius, prout de clausula, veritate fulciri tradit: Guidopap. decis. 70. num. 3. vers. vel si veritate fungantur, & de clausula, si repereris, gloss. in Clem. vnic. in verb. repererint, de off. & potest. Iud. deleg. Innoc. in c. Episcop. 4. n. 1. vers. unde apparent, de reb. Eccles. non alien. Guidopap. d. decis. 70. num. 3. vers. Idem si committitur: Iaf. in l. certum est, num. 19. vers. & si ita comperies, C. unde leg. Redoan. de reb. Eccles. non alien. quest. 23. n. 63.

Exemplo similis clausulæ, si vobis constituerit, quæ pariter tribuit cognitionem causæ, & processum iudicalem exigat, si tangat ius alterius: Bald. in l. non dubium §. num. 13. vers. si apponitur, C. de legib. Iaf. in d. l. certum est, num. 19. C. vnd. legit. Innoc. in c. dudum 16. sub num. 5. vers. si autem in littera. de præsumpt. Abb. in c. conueniente 7. num. 9. vers. & nota aliud, de rescript.

spoliati. Guidopap. *dist. decif. 70. num. 1.* Seraph. *decif. 601. num. 3.* Rota *decif. 36. n. 6.* post Cenc. *de cens. & d. decif. 94. num. 50. part. 7. recent.* Et hinc non suffragatur clausula, conscientiam tuam oneramus, quoniam illa non tollit necessitatem procedendi iudicialiter quando, prout hic, agitur de alterius præiudicio, prout aduertit, & pluribus rationibus comprobatur idem Afm. *in prax. d. §. 7. cap. 5. vers. 6. limitatur n. 1.* Rot. *dist. decif. 44. n. 51. part. 7. recent.*

Et videbatur cessare omnis amaritudo ex eo, quia dictus Executor esto quod potuisset procedere extraiudicialiter, cuius contrarium liquet ex prædictis: nihilominus cum elegerit viam iudicialem, & processum fabricauerit intrat regula
 29 quod potuit nolit, cum Executor, qui valet procedere extraiudicialiter, possit, si vult, partes iudicis assumere; gloss. *in d. Clem. unic. in verb. repperint, post princ. Cap. d. alleg. 15. num. 8. vers. nisi expresse appareat.* Sed iam electa via iudiciali non potuit amplius desistere cognitionem causæ, & procedere extraiudicialiter: Federic. *de Sen. conf. 79. num. 3. vers. quod plus:* Zabarel. *consil. 145. in fin. Duran. decif. 238. n. 7.*

Nec suffragatur assertio Executoris, qui declarauit quod huiusmodi inuestituram cedere in eundem vtilitatem Ecclesiæ, cum pro sententia Executoris præsumatur; prout in specie tradunt Abb. *d. consil. 41. num. 2. lib. 1.* Dec. *consil. 341. num. 12. Parif. consil. 24. num. 5. lib. 4.* Seraph. *decif. 1073. num. 6.* cum aliis allegatis. Quia talis præsumptio non militat, quando Papa prout hic, requirit pro forma diligentem perquisitionem,
 32 et cognitionem causæ, quia tunc veritas narratorum debet iustificari ex actis, nec sufficit sola Executoris assertio, vt bene declarat Borgnin. *d. decif. 45. num. 80. vers. quia supradicta loquuntur, & num. seq. part. 1.* Duran. *decif. 238. num. 8. & seqq.* Eoque minus quando reuera apparet, quod prout hic, narrata non fuisse iustificata, cum Ecclesiæ non prohibeatur probare contrarium eius, quod Executor asseruit, adeo vt, eo probato, concessio corruat: Rimin. *inn. conf. 233. num. 120. & seq. volum. 3.* Borgnin. *dist. decif. 45. num. 81. vers. & maxime apparete de contrario:* Honded. *conf. 37. n. 15. & 16. lib. 2. Add. ad Greg. decif. 343. n. 6. in fin.*

Altera pariter nullitas ex defectu causæ, nimirum evidentis vtilitatis Ecclesiæ adhuc etiam verget. Siquidem tantum abest, quod prædicta inuestitura cesserit in eundem vtilitatem Monasterij, quin imo appareat potius illi damnosa.

Tum quia Monasterium alienauit in perpetuum bona pretiosa ad hoc vt Castrum fieret fortius ac tutius ad resistendum tempore belli, prout idem Executor videns illius statum retulit ibi: *Vidit quod Castrum parum valet, & non est tutum, nec forte pro custodia hominum, & rerum. Maxime, quia possessum est plenum luto, taliter quod vix possint dicti muri fieri fortes, & fieri ea, que sunt necessaria pro tutela dicti fortalij pro mille ducati, &c.*

Quæ quidem causa in Ecclesiâ inferiori, quæ
 34 Summo Pontifici subest, non videtur iusta, neque sufficiens pro legitima alienatione bonorum illius in perpetuum, quia illa non tenetur indicere, aut sustinere bellum, cum habeat ad quem confugiat pro iustitia obtinenda, si eidem super aliqua re controuersia fiat: Oldrad. *consil. 70. in fin. Rimin. sen. conf. 81. num. 13. vol. 1.*

Petrin. Bellus *in tract. de bel. par. 1. tit. 3.* Menoch. *conf. 65. n. 30. vol. 1.*

Tum etiam tam Abbas, & Monachi in tractatu habito super dicta alienatione quam Executor in eius sententia, pro statuenda evidenti vtilitate Ecclesiæ, respexerunt ad solum statum rei præsentis, & tempus calamitosum, quod tunc vigeat ratione belli; quæ quidem vtilitas non suffragatur pro validitate eiusdem alienationis, cum in alienatione perpetua bonorum Ecclesiæ facta, prout hic, ex causa vtilitatis, non sufficiat vtilitas temporalis sed deducta solum ex statu rei præsentis, tempore calamitoso, sed etiam perpetua requiratur, ad hoc vt eidem alienationi correspondere valeat: Menoch. *de arbit. in addit. ad cas. 152. num. 3.* & infra Gratian. *discept. 45. num. 11. & 12.* Seraph. *decif. 433. num. 4. & 5.* Mantie *decif. 117. num. 4.* Rota *decif. 129. n. 10. part. 7. recent.*

Quibus accedit, quod prædicta inuestitura concessa fuit cum pacto, quod tam ipse Robertus, quam sui heredes possent acquirere etiam directum dominium, ac civilem possessionem dicti Castri, aliorumque bonorum concessorum quandocumque darent in exambium prædictis Abbati, & Monasterio, tunc census, siue, vt aiunt ficta perpetua in Ciuitate Novariæ, seu Mediolani, aut Papæ, quæ ascenderent ad annum redditum librarum 625. quod quidem pactum ab omni iustitia & acuitate videtur alienum.

Tum propter liberam facultatem affrancandi quandocumque, quandoquidem affrancatio deberet fieri inspecto tempore ipsius affrancationis, dum scilicet Ecclesiæ priuatur sua proprietate, non autem habita ratione ad linellum statum ab initio, ne illius conditio fiat deterior, cum valor proprietatis possit augeri vel intrinsece solo cursu temporis, vel extrinsece propter melioramenta, adeo vt tale pactum quod tribuens
 36 facultatem affrancandi quandocumque sit valde lesiuum Ecclesiæ, & diabolicum esse, dixerit Borgnin. *dec. 33. n. 12. part. 3.*

Tum etiam propter facultatem appropriandi bona concessa prævio exambio librarum 625. duntaxat, & sic librarum 75. ultra libras 550. quæ soluebantur pro dominio vtili, quod quidem exambium negari non potest, quin sit dissimile, & incongruum, cum ius illud directi dominij, quo Ecclesiâ tali casu priuabatur, magis profecto esset æstimationis propter iura laudemiorum, emolumenta renouationum inuestiturarum, deuolutiones, & caducitates, & spem probabilem augendi successibus temporibus eorundem bonorum valorem, & reddituum quantitatem, adeo vt dominium directum quod plus valeat quam vtile, vt inquit Bald. *in l. 1. sub num. 3. in secunda lectura. ff. si ager vtilis.* Imò dum pro plus ad minus, per text. *in c. precarie.* et primo, quæ 2. *can. 10.* & ibi gloss. ac ceteri Canonistæ vbi dicitur posse assignari ei, qui fundum Ecclesiæ perpetuo concessit, redditum annum ad eius vitam duplo, vel etiam triplo maiorem, & dixit Rota *in Bononiens. de Monasterijs 17. Aprilis 1617. coram bon. mem. Selencien.* & post plures probat Maneut *in tract. de contrah. lineis. quæst. 2. num. 10. & seqq. dicens,* quod huiusmodi directæ dominia ita æstimationis vt duo, vel ad summum tria cum dimidio de redditu, constituantur de Capituli. Idemque comprobatur Borgnin. *dec. 33. in fin. par. 3.*

Quo vtro ad alteram inuestituram factam

anno

anno 1502. Jacobo Triulio per viam transactio-
nis, & confirmatam in forma commissoria
ab Alexandro V I. cum sententia Executoris,
quod illa cederet in evidentem utilitatem dicti
Monasterij, est pariter nulla.

Primò, quia Alexander V I. non fuit explica-
ta discrepantia inter præcedentem inuestituram
concessam Sanfceruio, & hanc concessam
Triulio, quæ in eo potissimum consistit, quod
illa non transiret ad extraneos vti simpliciter
concessa pro se, & suis hæredibus, † quæ verba
in emphyteusi concessa ab Ecclesia comprehen-
dunt solos hæreses sanguinis, & sic descendentes
ab inuestito: Clar. in §. emphyteusis, quest. 29.
in princ. Cephal. conf. 400. num. 5. & infra, vol. 5.
Peregr. de fideicom. art. 32. num. 52. Fulcr. de sub-
stit. quest. 33. g. n. 33. Seraph. decis. 362. n. 2. Rot.
dec. 111. n. 3. par. 6. recent.

Imò nec etiam transiret ad sceminas descen-
dentes à Roberto, propter pactum quod bona
non possent dari in dotem, vel nomine dotis ali-
cui filie prædicti Roberti, vel alicui alij mulie-
ri, aut earum maritis; ista verò concessa Triulio
comprehendat extraneos, & sceminas ob ex-
pressam stipulationem pro se, suisque hæredibus,
& successoribus masculis, & sceminis; & cui, vel
quibus dederit, quæ quidem discrepantia si
Summo Pontifici narrata fuisset, vtique ille for-
san dictam inuestituram † confirmari non de-
mandasset, vel difficilior, quod sufficit ad hoc,
vt eadem confirmatio tanquam subreptitia non
sustineretur: Pelin. in cap. super litteris, num. 8. de
re script. Socin. conf. 260. num. 2. lib. 2. Corn. con-
sil. 345. num. 4. lib. 1. Callad. decis. 12. num. 14. de
prebend. Rot. decis. 417. num. 1. part. 1. & de-
cis. 32. num. 11. part. 6. recent. Butar. decis. 576.
num. 7.

Nec releuat augmentum Canonis à libris
550. ad libras 1600. quoniam illud non potuit
supplere diffectionem, adeò substantiale, propter
quod emphyteusis Ecclesiastica immutauit natu-
ram, & facta fuit transitoria ad omnes extraneos
vriusque sexus, & Ecclesia priuata fuit spe re-
habendi bona concessa ob defectum linee mas-
culinæ, qui facile contingere potuit, cum quæ-
libet subreptio, † vel obreptio in hac materia
vitiet beneplacitum Apostolicum: Seraph. de-
cis. 508. num. 9. & 10. Rota d. decis. 160. num. 3.
part. 1. diuers. & dist. decis. 94. num. 59. in fin.
part. 7. recent.

Secundò, quia Executores non seruauerunt in
hac secunda inuestitura formam demandatam à
Paulo II. in extrauag. Ambrosia de reb. Eccles.
non alien. quam etiam idem Alexander V I. ex-
presse seruari præcepit ibi, quatenus si seruata
forma prædictarum litterarum Pauli prædecesso-
ris, &c. Cum enim dicta Constitutio etiam in
re solita concedi in emphyteusim requirat pro-
bationem evidentis utilitatis Ecclesie eodem
tempore, quo fit renouatio, † adeò vt noti suffi-
ciat primam alienationem fuisse vtilem Eccle-
siae, vt præter Doctores relatos in decisione quæ
reuidetur, in §. Et quod magis, teneat Ferd. à
Calstr. Pal. tom. 2. tract. 11. §. 4. mon. 4. vers. secun-
da conditio. Borgnin. decis. 30. num. 15. & 29.
part. 2. non apparet dictos Executores aliquam
super utilitate huius secundæ inuestituræ rece-
pisse probationem; prout opus erat, cum in
alienatione bonorum Ecclesie concessa præter-
tim, seu confirmata, prout hic, seruata forma
Constitutionis Paulinæ, veritas † narratorum

debet necessario iustificari ex actis, nec probetur
ex sola partium, aut Executoris assertione: Rota
decis. 716. num. 1. & 4. vers. aut committit,
part. 1. & decis. 160. num. 3. par. 2. diuers. & dist.
decis. 94. num. 42. vers. nec restit. cum seq. part. 7.
recent. Canal. decis. 215. num. 4. Duran. decis. 140.
num. 9. & infra.

Tertiò, quia dicti Executores nec etiam ad-
impleuerunt clausulam adiectam ab eodem Alex-
andro V I. cum ablatio absolutio ibi, ac bonis
prædictis prius coram vobis specificatis: Quan-
doquidem contenti sola inspectione oculari non
curarunt singula bona adnotari, ac specificari in
† actis per Notarium prout opus erat; omisso
enim dictæ specificationis inducit apertam nulli-
tatem, prout censuit Rota coram Orano dec. 189.
num. 1. & seqq. p. 4. diuers. & in Nouarien. deci-
marum 4. Octobr. 1592. sub §. accedit, & dec. 11.
n. 7. & seqq. post. Post. de manutent.

Denique quoad alias duas subsequentes inue-
stitoras, quarum vna facta fuit Matthæo Cardi-
nali Schinerio anno 1514. altera eius heredi-
bus anno 1536. Illæ patenter nullas sunt roboris,
cum in illis deficiat vterque requisitum in aliena-
tione bonorum Ecclesie, causa, † scilicet, &
solemnitas, quorum tamen vtrumque copulatue
adesse debuit, sine exceptione 12. q. 3. c. nulli, de
reb. Eccles. non alien. & cap. 1. eod. tit. in 6. Conar.
var. resol. lib. 2. cap. 17. num. 2. Rota coram bon.
mem. Coccino, decis. 374. num. 3. & decis. 545.
num. 1. & 3.

Nec releuat quod præcesserint aliæ † inuesti-
tore, quia licet res Ecclesie alienari solita regu-
lariter concedi possit etiam absque solemnitate,
& beneplacito Apostolico: Cæf. decis. 3. num. 14.
& decis. 4. num. 8. de reb. Eccles. non alien. Ni-
hilominus dicta conclusio procedere posset vbi
præcedentes alienationes fuissent valide; secus
autem data, prout hic illorum nullitate, † quia
tunc talis res non dicitur solita locari ad hoc vt
iterum locari possit absque causa, & solemnitati-
bus, prout rectè comprobatur Redoan. de reb. Eccl.
non alien. q. 65. n. 11. vers. & intellige: Seraph.
decis. 145. n. 2.

Eoque minus † quando, prout hic, præten-
sum solitum alteratur, quia tunc talis alienatio
requirit causam, & solemnitatem, ac si esset pri-
ma concessio cum stante alteratione censetur
noua concessio, & alienatio: Imol. in cap. ex
parte, num. 38. de his que fiunt: Alex. consil. 5.
num. 11. lib. 5. Decius consil. 142. num. 4. in fin.
vers. Primò ergò: Decian. consil. 73. num. 3. lib. 2.
Clar. in §. emphyteusis, quest. 6. vers. si tamen est,
& quest. 28. vers. aut vero: Molin. de contract.
disput. 468. num. 19. cum aliis congestis in Ger-
runden. Scrivania 1. Iulij 1537. §. Nec dicatur,
& 27. Februarij 1638. §. nec obstat, & 21. Maij
eiusdem anni. §. Neque dignatur, coram bon. mem.
Merlino.

Neque huiusmodi nullitates tolluntur ex præ-
tensa oblationaria, † ex qua dicebatur oriri præ-
sumptio nouæ concessionis, seu confirmationis
Apostolicæ: Duran. decis. 91. num. 7. Quoniam
cum D. Marchio Carauagij Auctor modernus D.
Marchionis conuentus coram Senatu Mediola-
nensi super solutione æstimi pro istis bonis em-
phyteusis, nedum protestatus fuerit illa esse sub
directo dominio Ecclesie, verum etiam prodoxe-
re posteriorem inuestituram, in qua reperitur
insertus integer tenor præcedentis inuestituræ;
prout firmavit Rota in hac eadem causa sub
dis

die 17. Decembris 1640. coram bon. mem. Cocino; vtiq; ex productione istius inuestituræ censetur illam approbasse, & illam non alteram præcessisse, cum præsumptio † alterius tituli validi cesset ex productione tituli inualidi: Caputaq; dec. 304. n. 1. & seq. part. 3. Rota dec. 231. n. 19. part. 1. diuers. & dec. 295. num. 1. 2. part. 5. recent. Setaph. dec. 1235. num. 4. cum aliis relatis in d. decisione, quibus addi posset Villagut. de reb. Eccl. male alien. lib. 2. cap. 5. n. 28.

Minus recurri potest ad titulum præscriptionis, quoniam ab anno 1457. quo Abbas, & Conuentus concesserunt bona contouerit Roberto Sanseuerino vsque ad annum 1558. quo Canobius tunc Ecclesie Commendatarius mouit litem coram A. C. pro recuperatione bonorum contra Petrum Schinerium, & postea contra illius descendentes, nulla potuit currere præscriptio, quia cum Sanseuerinus, & Triuultius non seruauerint formam litterarum à dictis Pontificibus Calisto II I. & Alexandro V I. respectiue demandatam, Schinerius verò, & cæteri successores fuerint inuestiti nulla præcedenti discussione super euidenti Ecclesie vtilitate, sed præuia relatione ad præcedentes inuestituras nullas, & inualidas, vtiq; fuerunt in mala fide, quæ impedit præscriptionem: Balb. in tract. de præscript. in 2. par. 3. part. princ. quest. 6. num. 10. & quest. 12. num. 12. & 13. Aldobrand. consil. 1. num. 301. & seq. Paril. consil. 27. num. 139. lib. 1. Rolan. conf. 47. lib. 3. Nat. conf. 162. n. 39. lib. 1. Dec. conf. 072. num. 5. & 6. Honded. consil. 17. num. 81. & 85. lib. 1. Grat. cap. 433. num. 14. Buzat. decif. 505. num. 14. Rota decif. 308. num. 5. part. 1. recent.

A dicto vero anno 1558. circa, nulla etiam potuit incipere præscriptio: tum propter malam fidem dictorum Antecessorum, quæ † obstat etiam successoribus, adeo vt illi nec etiam à seipsis præscriptionem incipere possint: Balb. de præscript. 2. part. 3. part. princ. q. 12. num. 12. Honded. d. consil. 12. num. 85. Gabr. de præscript. conclus. 5. num. 2. Gratian. discept. 103. num. 15. Adden. ad Gregor. dec. 249. num. 6. & ad Buzat. d. dec. 515. num. 13.

Tum etiam propter dictam litem à Canobio inceptam, quam etiam, eo defuncto, reuampsit Cardinalis Farnesius, illius in hac Abbatia successos, cum præscriptio † contra Ecclesiam impediatur ex contestatione litis, quam Actor, vt hic, prosequutus fuit: Abb. in cap. illud 8. n. 15. & ibidem Felin. num. 4. de præscript. Balb. de præscript. in 3. part. 6. part. princ. quest. 4. n. 8. Put. dec. 385. n. 4. lib. 3. in correct. Duran. decif. 426. num. 21. & seqq.

Fixata autem nullitate dictarum inuestiturarum, solidissima remanet secunda pars eiusdem decisionis, in qua dictum fuit bona, † de quibus agitur esse restituenda Ecclesie; cum enim dicta bona subiaceant dominio Ecclesie, & retineantur à Laicis siue legitimo titulo, clarè sequitur illa esse eidem Ecclesie restituenda, cap. reintegranda 3. quest. 1. cap. 2. de reb. Eccl. non alien. in 6. ibi: *Qui vero secus egerint, nisi legitimè moti ab huiusmodi usurpatione destiterint, restituendo, ea que taliter usurparunt, eo ipso sententiam excommunicationis incurrant.* Et in extraug. Ambrosiaz, cod. cit. ibi: *Et tam qui alienas, quam qui alienatas res, & bona prædicta receperit sententiam excommunicationis incurrat, & c. nihilominus alienata res, & bona huiusmodi*

ad Ecclesias, Monasteria, & loca pia ad que ante alienationem huiusmodi pertinebant liberè reuertantur, cum aliis relatis in eadem decisione, quæ reuidentur.

Et ita, hæredibus D. Marchionis Carauagij acerrimè informantibus resolutum fuit.

DECISIO XLVII.

R. P. D. CERRO.

Romana Saluiani.

Veneris 9. Decembris 1644.

SVMMARIVM.

- 1 Hypotheca non censetur prohibita ex prohibitione alienationis commodiatis fructuum.
Duran. viuenti hypothecante, n. 4.
Declara, vt n. 5.
Futura, & non existentia comprehendit, num. 12.
- 2 Alienatio quomodolibet, prohibita equiparatur prohibitioni alienationis sumptu latissimo vocabulo.
- 3 Commoditas percipiendi fructus est ius distinctum ab ipsa, quod venit in generali hypotheca, qualitercumque res ipsa alienari prohibetur.
Percipiendi fructus ex emphyteusi prohibita alienari est hypothecabilis, n. 7.
- 6 Actio personalis non datur contra singularem successorem.
Declara, vt n. 8.
- 9 Emphyteusi resoluta, & satisfactione creditoris secusa res libera ad Dominum reuertitur.
- 10 Fructus sati, & nati penes tertiam emphyteusi existente non veniunt in obligatione contracta per debiorem.
Declara, vt n. 11.
- 13 Pensiones domorum sunt fructus ciuiles, & equiparantur naturalibus.

Decisionem coram me emanatam die 17. Aprilis anni superioris hodie DD. confirmarunt; Iterum respondendo sententiam immisionis in Saluiano latam per iudicem deputatum ab A. C. ad fauorem Lucij Vincentij filij, super quadam domo nunc retenta à Petro. Paulo Rosciolo, & olim possessa à Vincentio de Vetera eius debitor, esse confirmandam; non obstante allegato defectu hypothecæ; quia licet præfata Domus sit emphyteutica prohibita quoquo modo vendi aut alienari irrequisito Proprietario, sub poena caducitatis; attamen cum non fuerit expressè prohibita hypothecatio, nec alienatio latissime sumpto vocabulo, † simplex hypotheca, per quam bona non alienantur, sed remanent in bonis hypothecantis prohibita censi non debet, iuxta dispositionem textus, in l. pignus, C. de pignor.

Nec obstat, quòd in hodierno Summario Roscioli prohibito † alienationis legatur conceptæ per dictionem quomodolibet, ibi: *Non possint modo aliquo vendere, nec quomodolibet alienare dictum situm, & melioramenta, & c. irrequisitis DD. Proprietariis sub poena caducitatis, & c.* Per quam dictionem, cum æquipolleat prohibi

prohibitioni alienationis latè sumpto vocabulo capiat quemlibet modum improprium, & abusivum: Gozad. *conf. 14. num. 22. Rolan. conf. 2. num. 23. & seqq. lib. 4. Rota decis. 364. num. 1. & decis. 505. num. 1. part. 1. divers. & in recent. decis. 602. num. 4. part. 2. censetur etiam prohibita hypotheca: Bursat. *conf. 151. n. 42. Cephal. conf. 296. n. 43. Odd. de fideic. quest. 20. art. 16. n. 226. Rota divers. decis. 426. n. 9. vers. & ex prædictis, part. 1.**

Quia, quidquid sit de veritate præfatæ opinionis, dum Saluianum intentatum fuit duntaxat super commoditate percipiendi fructus, immisio subintert etiam prohibita hypotheca, latissime sumpto vocabulo, vel per quacunque dictiones quantumvis generales, & latius patentes, cum huiusmodi prohibitio non comprehendat, & neque afficiat præfatam commoditatem percipiendi fructus, quæ est quoddam ius distinctum, & separatim ab ipsa re, semper hypothecabile, & veniens in generali obligatione bonorum tanquam non immutans dominium prohibentis: vt post Bart. in l. *codicill. §. instituto, n. 4. ff. de legat. 2. & in l. si is qui, §. usufructus, num. 2. ff. de pignor. firmant Aym. *conf. 213. num. 2. Menoch. *conf. 777. num. 9. & *conf. 1022. num. 6. vers. servia est dubitatio, & num. 7. & 8. Roman. *conf. 176. num. 13. lib. 1. Gratian. *conf. 54. n. 14. & seqq. lib. 1. Negul. de pignor. 2. memb. 5. part. num. 9. ante med. vers. tamen hoc non est obstante: Girb. de consuetud. Massanen. cap. 1. gloss. 2. part. 1. num. 110. Gratian. *discept. forens. cap. 43. num. 11. eum seqq. Rota coram Put. decis. 111. lib. 3. in correct. cum cæteris allegatis in alia decisione; & postremò dictum fuit à Romana nullitate deliberationis 27. Aprilis prox. coram R. P. D. meo Ghislerio; vbi recedendo à decisione emissâ sub die 6. Iunii antecedentis dictum fuit, quòd in bonis emphyteuticis non obstante amplissima prohibitione alienandi, & hypothecandi remanet semper hypothecabile ius, & commoditas percipiendi fructus.*******

Nec subsistit quod obligatio, & hypothecatio dictæ commoditatis sit tamdiù duret, quantum durat vita hypothecantis, ita vt eo defuncto hypotheca expiret, & res transeat libera ad alios, ad quos successio defertur, vt dixisse videntur DD. *suprà citati, & dixit Rota coram bon. mem. Coccino, decis. 59. n. 9. & 10.*

Quia iterum DD. responderunt obiectum procedere in feudo, primogenitura, vel emphyteusi ex pacto, & providentia, in quibus non solum inest prohibitio hominis, sed etiam legalis, & per mortem vocati, vel emphyteute, cum omne ius resoluitur; resoluitur etiam & extinguitur ius creditorum, per text. in l. *lex vestigalis 31. ff. de pignor. secus verò vbi, prout hic, emphyteusis est merè hereditaria acquisita à Laicis pro fe, & hæredibus titulo oneroso; in hac enim primas acquirens potest illius fructus, necum eius vita durante, sed perpetuo obligare, & hypothecare in prædiciis emphyteutæ, & quorumcumque hæredum, & successorum, & ab eo causa habentium, vt præter allegatos in alia decisione, consultuit Iac. *conf. 123. num. 3. vers. sed præmissis non obstantibus, & num. 4. lib. 4. Tirag. de retrat. lignag. §. 1. gloss. 7. num. 4. Menoch. de præsumpt. lib. 4. præsumpt. 142. num. 11. bene Mantic. de tacit. lib. 4. tit. 18. num. 9. cum duob. seqq. & dixit Rota in Persuina de Affanis 4. Decembrii 1624. coram bon. mem. Coccino, post Decis. S.R.R. ad I.P. Melium.**

Merlin. de legitim. decis. 125. num. 3.

Nec quicquam releat replicatio, quod deducta procedant in hærede, & successore vniuersali, qui factum defuncti ex quasi contractu per additionem hereditatis cum creditoribus initio servare tenetur, non autem in tertio, & successore singulari; prout est Rosciolus ea ratione, quia cum hypothecatio huiusmodi commoditatis non tribuat nisi actionem personalem, & non autem ius aliquod in re ipsa, consequens est vt exerceri non possit contra singularem successorem, sed tantum contra ipsam obligatum, qui singulis auriis compelli potest ad tradendos fructus emphyteutis, ad tradita per Bart. Bald. & Cuman. in d. l. *Codicillis, §. instituto ff. de leg. 2. Alex. *conf. 18. num. 3. lib. 5. Negul. vbi *suprà* 2. memb. 2. part. num. 49. Redoan. de reb. Eccl. non alien. quest. 17. num. 23. Cordub. de caus. priuati. ab alienat. ampl. 49. Surd. de alim. tit. 4. quest. 10. num. 29. & 31. Grat. *discept. forens. cap. 43. n. 11.***

Placuit enim responsio, quòd licet per huiusmodi obligationem, & hypothecam non constituitur aliquod ius iure, scilicet in ipsa emphyteusi in præiudicium Domini directi, constituitur tamen ius quoddam afficiens illam commoditatem ius percipiendi fructus distinctum, & separatim ab ipsa re, quod, vt dictum fuit tanquam proprietas, & fundus est hypothecabile, & venit sub generali obligatione bonorum, & super eo hypotheca esse exercibilis etiam ad effectum Saluiani absque quod contraenatur prohibitioni alienationis, vt sequendo Molin. de primog. Hispan. lib. 1. cap. 20. num. 11. resolutum fuit in Romana Saluiani 15. Aprilis 1622. coram bon. mem. Card. Merlino impress. post Cenc. de censib. decis. 403. num. 8. & 9. & in Bononiens. usufructus 18. Iunii 1640. coram bon. mem. Merlino, §. tertius est casus. Dum itaque hæc domus deneget ad Rosciolum habentem causam mediata à Vincenzio emphyteuta, qui illud ius, & commoditatem percipiendi fructus obligationi, & hypothecæ supposuit; iste successor etiam si singularis sit ætætur causatiue ad debita ius autoris, ita vt licitum sit creditoribus super ipso iure, & commoditate sibi prius obligata executionem facere, & immisionem obtinere ex iuribus *suprà* allegatis, & in fortioribus Surd. *decis. 102. sub num. 14. vers. inserunt autem eum seqq. ibique Hodiern. in addit. num. 3. pond. etiam, quod licet res feudalis, & emphyteutica libera reuertatur ad Dominum, omni onere hypothecæ, vel obligatione contracta per vassallum, aut emphyteutam, quando ad illum redit ex causa necessaria, scilicet ex natura rei, vel vigore inestitutæ; secus tamen est, quando redit ex causa voluntaria, scilicet donationis, venditionis, aut similis; tunc enim redit cum suo onere, etiam in illius præiudicium.*

Et in hanc sententiam eò libentius DD. inclinarent, quia per huiusmodi obligationem, & immisionem non tangitur substantia rei, nec directum dominium, nec alius sequitur effectus, per quem possit dici facta alienatio rei, seu supposita seruitus iure contra voluntatem, & utilitatem Domini directi, pro cuius indemnitate prohibitio alienationis principaliter apposta fuit, sed creditor immittitur super illo iure percipiendi fructus distincto, & separatim ab ipsa re ad effectum; vt tamdiù hac commoditate fruatur, quamdiù satisfacta de suo credito, ex quo nulum infertur præiudicium Domino directo, ad

k quare

quem sequuta satisfactio, & resoluta emphyteusi, res t libera deuoluitur, vt optime aduertit Coler. de process. execut. p. 1. cap. 3. n. 265. post Mart. Landen. in cap. 1. §. 1. & §. quid ergo, n. 112. in fin. de inest. de alien. fact. Bald. in cap. 1. §. 1. an si libellarius, num. 4. vers. sed commoditates, tit. quib. mod. fend. annu. Titiaq. vbi supra d. §. 1. d. gloss. 78. n. 48. circa fin.

Quibus firmatis non obstat, quod licet in generali obligatione veniant fructus pendentes, & futuri, id tamen habeat locum, quando fructus aliquo modo extant penes debitorem de tempore obligationis, vt quia sint nati, vel saltem facti, aut concepti penes obligantem, secus autem vbi prout hic, nec nati, nec facti sunt penes debitorem, sed per tertium t quo casu cum nunquam fuerint in dominio illius non possint venire sub hypotheca ab eo contracta, per text. in l. Paulus, §. 1. ff. de pignor. Merl. Pignatell. contr. fur. c. 24. num. 5. & seqq. Merl. decis. 97. num. 12. Rota decis. 133. num. 10. post Pacific. de Saluian.

Fuit enim responsum, obiectum procedere in fructibus merè industrialibus, qui licet percipiantur ex bonis debitoris, percipiuntur tamen mediante cultura, ac speciali labore, & industria possidentis, ideoque acquiruntur possessori, & non veniant in obligatione defuncti; secus tamen in fructibus naturalibus, quibusque civilibus, prout sunt fructus t de quibus agit. Hi enim cum nullam requirant culturam, vel laborem possidentis, censentur tanquam pars fundi, & sequuntur fundum ipsum: l. fructus, ff. de rei vindic. l. Iulianus, §. si fructibus, ff. de act. empti. quam distinctionem amplexa fuit Rota in rec. dec. 3. n. 49. cum seqq. part. 7.

Proindeque nihil refert, quod non fuerint in bonis debitoris de tempore obligationis, quia factis est, quod de eo tempore in eius bonis adesset, & commoditas illas percipiendi, cum dictum huius operetur, vt eodem momento, quo dicti fructus debentur, cadant, & includantur in hypotheca, & obligatione generali, quæ continet non solum præsentia, sed etiam futura, & non existentia in rerum natura de tempore contractæ obligationis, vt probant text. in l. Potior. 11. §. si de finura, ff. qui potior in pign. habean. in l. ea qua nondum, ff. de pignor. & in l. fin. ff. que res pign. oblig. poss. Idem Merl. Pignatell. vbi supra, dist. cap. 24. num. 7. & 8. Griuell. decis. Dolan. si n. 9. & seq. ac per tot. iuncto num. 16. Manent. dec. 34. num. 28. vsque in fin. Pensiones t enim domorum tanquam fructus civiles æquiparantur naturalibus: Bart. in l. disorio, num. 78. in fin. ff. sol. matrim. Io. Franc. à Ponte, conf. 32. n. 3. Guttier. de iustell. part. 3. cap. 3. num. 7. Manent. d. dec. 34. num. 20. cum aliis per Rotam d. dec. 3. num. 53. part. 7. recent. Et veniunt in generali obligatione bonorum fauore creditoris, qui super eis exercere potest hypothecam quacunque prohibitione non obstante, tanquam super re penitus distincta, & separata ab ipsa emphyteusi alienari prohibita, ex iuribus supra, & in alia decisione allegatis.

Et ita parte vtraque informante resolutum fuit.

DECISIO XLVIII.

R. D. DVNOZET DECANO.

Bononien. dotis, seu Pecuniaria.

Veneris 17. Martij 1645.

SVMMARIVM.

- 1 Sententia transit in iudicationem, si in tempore non appellatur.
- 2 Appellatio remanet deserta, si citatio ad dicendum contra Commissionem non fuit reproducta.
- 3 Remanet deserta, si infra biennium non prosequatur, n. 3.
- 4 Solutio facienda de moneta in passum deducta.
- 5 Moneta species deducta in obligatione soluenda, etiam si dictum sit à tot libris, quia sunt dicta verba demonstratiue.
- 6 Species quando est in obligatione, illius estimatio, non autem obseruantia intenditur, num. 6.
- 7 Incrementum emergens post liciti contestationem, & si non positum inest libello, num. 7.
- 8 Diminutio redditus dantis debitoris morosi, num. 8.
- 9 Sententia pro iustificacione magis attenditur prosequenti, quam petiti.
- 10 Alimenta debentur uxori, viro ad inopiam urgente.
- 11 Taxantur ad rationem de septem pro centenario ex Statuto Bononiæ, num. 11. & num. 15.
- 12 De iure vero communi ad quinque pro centum, num. 12.
- 13 Vidue ex quibus debeantur, n. 13.
- 14 Vidua præsumitur diligens in dote recuperanda.
- 15 Restitutio in integrum, secus si lesione non datur.
- 16 Attentata aliquando reuocantur per viam attentatorum.

E Manata in Curia Archiepiscopali Bononiæ sententia super immisione Com. Io. Calderini hæredis Thaddæ eius Amicæ vigore Saluiani in possessionem bonorum detentorum, per Moniales S. Laurentij, & alios creditores Alexandri Serpæ, mariti eiusdem Thaddæ, pro illius dote, & alimentis, sen fructibus dotabilis, tam constante, quam soluto matrimonio decursis, eaque in omnibus, & per omnia confirmata per alteram sententiam latam in gradu appellationis ab Eminentiſſ. Cardin. Legato cum voto Rotæ dictæ Cinitatis, Comes Federicus, & fratres filij, & hæredes dicti Ioannis obtinuerunt commissionem executorialem mihi directam cum decreto præfixionis terminari ad docendam de appellatione, illiusque legitima prosecutione, quo elapso cum dubium proposuerim; an constet de re indicata, seu de causis reſtitutionis in integrum Domini affirmatiue, quoad primam partem, & negatiue quoad secundam responderunt.

Ita verò constare de re iudicata visum est, quoniam omisso capite Statuti Bononiæ, de duabus confirmacionibus directo in prima decisione huius

huius causæ super mantentione sub 27. Iunij anni præteriti coram me ex defectu potestatis statuentium erga Moniales, & alias personas Ecclesiasticas, ibi, in §. neque subsistere, &c. lat erat ad effectum rei iudicatæ non fuisse appellatum † in tempore à postrema sententia lata sub 18. Iunij 1642. iuxta c. cum sit Romana, de appell. c. quoad consultationem, de sent. & re iudic. aurb. bodie C. de appell. Rota rec. decis. 227. num. 1. p. 7. & coram San. Mem. Gregor. X. V. decis. 492. num. 2.

Vel imò suffragaretur commissæ causæ appellationis post septem menses desertio resultans, tum quia intra annum non fuerit executæ, & reproducta † citatio ad indicium contra commissionem ex traditis per Innoc. in c. ex ratione, vbi Buttr. num. 12. de appell. Marant. in specul. part. 6. art. 2. num. 231. & seq. Velt. in prax. lib. 3. c. 5. num. 2. Rota dinesf. dec. 108. num. 1. lib. 1. part. 3. dec. 156. num. 1. part. 2. rec. & in Pampilonen. decimarum 19. Iunij 1628. coram Eminentiſſ. D. Cardin. Verosijio.

Tum quoque ob ipsam causam non prosequuntur tam spatio biennij, † & omiffa prorogationem fatalium, c. Romana de appell. in 6. Clem. sicut, eod. tit. Marant. vbi supra: Olasch. dec. 28. n. 4. & seq. Rot. dec. 7. de appell. in non. & in d. Pampilonen. Eminentiſſ. Verosij, & in Perusina fideicommissi de Cincius 22. Maij 1638. coram me.

Nec dubitatio cadebat respectu iustitiæ potissimum requisitæ pro re iudicatæ: nam dotis creditum ab initio constitutæ in scut. 500. auri solvendum esse habita ratione valoris aureorum de tempore faciendæ restitutionis; prout fuit pronunciatum, suadebatur attentio, quod in obligatione sunt scuta aurea, nec eorumdem reperitur aliquoties immutata, vel alterata bonitas intrinseca, in quo casu claret eff solutionem fieri debere in specie monetæ † seu aureorum promissa, aut esse præstandam æstimationem currentem de tempore solutionis, iuxta doct. Bart. in l. Paulus 99. num. 6. ff. de solut. Conar. de collat. veter. numism. c. 7. §. unico, concl. 8. num. 5. tom. 1. Franc. Arct. conf. 11. num. 3. Marian. Socin. conf. 101. n. 1. & 12. lib. 3. Cabr. conf. 164. num. 1. 2. & 4. lib. 1. Gratian. discept. 417. n. 2. Cancr. var. resol. p. 2. cap. 6. num. 1. 41. Rota dinesf. dec. 683. num. 1. & seq. & decis. 899. num. 1. part. 4. & rec. decis. 597. n. 1. & seq. part. 1. decis. 149. n. 4. & 5. vbi in specie de restitutione dotis p. 2. Gregor. X. V. decis. 42. n. 6. vbi Add. n. S. Burat. decis. 626. n. 2. & fuit dictum in Mantuana pensionis 12. Iunij 1617. coram bon. mem. D. meo Archiepiscop. Seleucien.

Neque aureorum expressioni adiecta verba in dotali instrumento ad rationem lib. 4. solid. 3. important taxationem, quæ efficiat, vt non anream, sed eius æstimatione censetur esse in obligatione: Nam quidquid dicendum esset de promissa monetæ aurea imaginaria, attamen quando ea existit realis, ac imò dinesf. rationem specie-rum, sicut duo testes examinati pro Calderinis deponunt scuta aurea extitisse, eorumque vnum nuncupatum iusti ponderis de zecca valoris lib. 4. solid. 5. Alterum nuncupatum diminutum, seu currentis valoris lib. 4. solid. 3. tunc verba huiusmodi omnino intelliguntur stare demonstrationi nisi gratia † ad differentialiter alterius speciei scuti auri, vt bene distinguendo declarantur Snd. conf. 368. n. 14. Cephal. conf. 31. num. 6. Menoch. Decis. S. R. R. ad I. P. Meliam.

loquens de restitutione dotis, conf. 952. num. 15. & seq. latè Gratian. d. discept. 417. a. n. 4. vsque ad 15. Cyriac. controu. 388. n. 14. Boët. decis. 327. n. 3. Rota rec. dec. 49. n. 3. & 4. par. 3. & dec. 430. n. 2. par. 4. vbi aliz allegantur.

Minus obstat maritum receptisse in libris argenteis summam illarum calculo correspondentem, quia non inde tollitur correspondencia auctor, ad eamdem rationem eo tempore currente, vt supra, & dum scutum aureum erat præcise in obligatione, † illius æstimatione, non autem obseruantia monetæ solutæ debet attendi: Rota rec. d. decis. 49. n. 3. p. 3. & d. dec. 430. n. 3. p. 4. & in dict. Mantuana pensionis coram bon. mem. D. meo Archiepiscop. Seleucien.

Nec etiam refert, quod in libello porrecto ab anno 1622. fuerit petitus valor tunc temporis currentis, sententia autem lata die 18. Maij 1639. confirmata per secundam sub 18. Iunij 1642. condemnat ad valorem, tunc & pro tempore currentem vsque ad effectuale satisfactio-nem: † Etenim in crementum emergens post 7. litteram contestatam bene censetur inesse ipsi libello, quamvis expressè petium non fuerit, l. item si serui, ff. de edil. edict. gloss. in l. si quis missum, §. fin. verb. ante indicium ff. de damn. infecti. Crilpolt. Pass. ad l. reg. l. 1. Schol. 8. num. 9. 2. ex natura quidem rei cum omne detrimentum ratione morte debitoris † contingens ad illum spectet: Bart. 8. in d. l. Paulus, num. 6. in fin. ff. de solut. Conar. de collat. veter. numism. d. cap. 7. §. vnic. concl. 5. n. 4. Boët. d. dec. 327. n. 1. 3. vers. quintum casu. Cancr. var. resol. d. c. 6. n. 141.

Nec est inconueniens pro iustificacione sententiae magis attendi, quod in † prosecutione 9. iudicij probatum fuerit, quàm quod petitum ex adductis per Imol. in cap. ex tenore in fin. de rescript. Felin. in cap. licet, n. 28. de finem. cum aliis in decis. 69. num. 15. p. 5. rec. maxime in iudicio summario san. mem. Greg. X. V. dec. 176. num. 2. vbi plures referuntur, seu prout actum fuit, Salniani, vt in Romana Domus 25. Febr. 1641. coram R. P. D. meo Cerro.

Paritéque iustificatur creditum alimentorum seu fructuum dotium fauore Thaddææ, tam constante matrimonio cum Serpa, maritus vergeret ad inopiam, nec petita per Thaddæam assicuratio dotis cum verbali etiam optione certorum bonorum effectum habuerit imò propterea sub 26. Ianu. 1607. creditores Serpæ obtinuerunt decretum immisionis in possessionem dictorum, aliorumque bonorum illius cum onere soluendi fructus dotales ipsi Thaddææ. Ita enim vergente viro † ad inopiam debuit mulier alimenta recipere ex fructibus suæ dotis: Rota dinesf. decis. 472. n. 1. p. 1. & rec. 292. n. 4. part. 1. & in Romana ususfructus 26. Aprilis 1613. coram bon. mem. Vbaldo.

Et sicut non fuit incongrua prima taxatio facta per Auditorem Generalem de anno 1606. ad rationem septem † pro centenario iuxta formam Statuti Bonon. sub rub. de dot. restit. §. declarantes, quod habere locum in huiusmodi casu tradit Monterent. illius glossator, ibidem, in verbo eo casu, vers. sed num. fol. 245. Ita neque secunda facta del 1607. ad rationem quinque † in confor-mitate iuris communis, vt in d. decis. 292. & decis. 448. n. 3. rec. & in Bononien. fructuum dotis 23. Martij 1629. & 4. Martij 1630. coram R. P. D. meo Ghislerio, & in Bonon. dotis 13. Ianuar. 1632. coram bon. mem. Merlino.

k 4 Quam

Quam etiam post matrimonium morte mariti dissolutum factis diligentis contra hæredes mariti, & confilio de indigentia mulieris alieni
 13 de t non habentis iuxta dispositionem statuti supradicti, conformem quoque iuri communi secundum adducta per Sord. de alim. tit. 1. q. 118. num. 10. & seq. Affl. Q. dec. 284. num. 4. Thesaur. decif. 43. n. 3. Rota rec. decif. 14. n. 3. & dec. 183. n. 5. p. 5. & in Firmana seu Maceraten. dotis 19. Ianuarij 1622. coram bon. mem. Pirouano, sicut diligentie probantur ex instantiis iudicariis, & obtentia decreta pro fructibus huiusmodi indi-
 14 cant indigentiam, t quæ etiam aliàs præsumere- tur in muliere vidua, ad l. Quintus Mutius, ff. de donat. int. vir. & vxor. cum adductis in præallegata Firmana seu Maceraten. dotis, & dec. 283. num. 4. part. 5. rec.

Atque pariter in isto casu visa fuit congrua
 15 altera illorum taxatio ad rationem septem t pro centenario præscriptam à statuto, cui desuper passim defertur: Bald. in l. fin. §. præterea, num. 10. C. de iur. dot. Ruin. conf. 73. n. 6. lib. 1. Giurba ad consuet. Messanen. cap. 1 §. gloss. 15. part. 1. n. 36. Grat. discept. 920. n. 24. & fuit dictum in Bonon. dotis 19. Decembris 1644. coram R. P. D. meo Bich.

Ex quibus confilio de iustitia, ita vt secunda sententia transferit in rem iudicatam, visa est
 16 consequenter excludi restitutio in t integrum, quæ non datur nisi confilio de læsione, l. nam postea, §. si maior, ff. de iure iur. l. si ex causa iudicari, ff. de minor. Rota decif. 1. de restit. in integr. in nou. dec. 69. n. 1. part. 1. recent. & in Cusentina præcedentia 6. Iunij 1618. coram bon. mem. D. meo Archiepiscopo Seleucien.

Nec visum fuit insistere super attentatis obiectis, ex quo Calderini intra decem dies late dictæ secundæ sententiæ expeditur mandatum de immittendo, vt in dicta prima decisione, quoniam ea apparente alterius inspectionis, dum inde non impeditur transitus in rem iudicatam ob omiffam interpositionem appellationis, siue fequatur defectionem vt supra, nec reuocationi attentatorum t propterea esset locus nisi per viam nullitatis iuxta praxim, de qua Lancelot. de attent. part. 2. cap. 12. n. 20. & seq. Rota decif. 406. n. 2. part. 1. diuers. decif. 586. n. 3. par. 1. rec. Reuerendiss. Vrgellen. decif. 177. num. 5. ac ordinariè dato libello: Benintend. decif. 40. in fin. Ultra quod vnus ex Dominis animaduertebat, nec vllatenus talem purgationem admitti post rem iudicatam, quando, vt hic, fuisset attentata executio directæ, quidquid procederet in executione obliqua, vt plenè discussio articulo fuit dictum in Gerundin. Beneficij 16. Maij 1643. coram R. P. D. meo Cerro, vbi cumulantur concordantes.
 Et ita, &c.

DECISIO XLIX.

R. D. DVNOZET DECANO.

Raennnaten. Emphyteusis.

Veneris 19. Ianuarij 1646.

SVMMARIVM.

- 1 Proxiores aqutate suadente finita emphyteusis reuocetur, nisi Do-

minus velit pro se retinere.

Possunt repetere si postquam declarauit velle pro se retinere alteri concesserit, n. 2.

Fallis, vt n. 8.

- 3 Alitio competens proximioribus pro repetitione emphyteusis duras spatio triginta annorum.

- 4 Voluntas non dicitur perfecta, nisi reducat ad actum.

- 5 Verba, volo eligere, non disponent, sed actum futurum enunciant.

- 6 Clausula, sine tamen alicuius, &c. seu mentis Archiepiscopalis præiudicio, &c. præseruat inuestigam emphyteusis à qualibet alienatione.

- 7 Inuestitura statum præcedentem, quando ex verbis colligitur Papam voluisse conferuare, integra prorsus, & illa remanens primaria iura.

- 9 Voluntatis declaratio facta sub conditione non purificata, perinde reputatur, ac si facta non fuisset.

- 10 Prælatus Ecclesiæ conditionem facere nequit deteriorem.

- 11 Instrumenti copia in Archivio existens probat, ac si esset Matrix, & Originale.

- 12 Notarius potest dare instrumentum publicum continens nudam attestationem inuestiture ad aliquem effectum, prætermis- sis alijs pactis, quorum expressio non sit necessaria ad talem actum.

- 13 Moriens non præsumitur immemor salutis æternæ.

- 14 Testis mortuus dicitur stare pro instru- mento.

- 15 Instrumentum præsumitur conforme originali ex qualitate præcedentis.

CVm sorores de Manzolis non acquiesce- rent resolutioni emanatæ sub die 6. Martij 1637. ad fauorem Eminētissim. Cardinalis Capponij, Archiepiscopi Raennnaten. super eo, quod non teneretur ipsa inuestire de Castro Tuderani cum Territorio, & Villis annexis iamdiu reuerso ad suam mensam Archiepiscopalem, cuius inuestituram concesserat Marchioni Philippo Capponio, ac subsequenter vigore pacti inserti eidem inuestituræ, illam reuocandi ad ipsius concedentis beneplacitum, reuocauerat, & mensæ Archiepiscopali incorporauerat, vt in decisione sub dicta die coram me, quæ habetur impressa recent. decif. 201. part. 7. reposita causa super iisdem, ac pluries acerrimè discussa inter ipsas sorores, & dictum Eminētissim. D. Cardinalem, & hodie comparente Reuerendissim. D. Turrigiano successore, visum fuit Dominis fundamenta decisionis, iuribus, & rationibus comprobata subsistere irrefragabili- ter, ita vt in ea sit omnino persistendum.

Non enim dubitatur, æquitatem suadentem, finita emphyteusis, t esse inuestiendos proxi- miores, de qua Bart. in l. 1. §. permittitur, ff. de aqu. quod. & est. & communiter cum sequen- tibus cumlati per Trentacinq. var. resolut. lib. 2. tit. 1. num. 1. cessare, dum Ecclesiæ vult pro se retinere; cum longè sit æquius, Ecclesiæ sibi- met ipsi providere, nec propterea teneatur inue- stire proximiores petentes renouationem iuxta doctrinam Abb. in cap. bone el. 1. num. 28. vers. hoc dictum similitarem de possut. Prælat. Gabr. de iur.

inr. emphyt. conclus. 1. n. 14. Amic. de iur. emphyt. quest. 64. per. tot. Trentacinq. var. resol. lib. 3. tit. 1. resol. 5. num. 7. cum aliis in decis. num. 17. & antea dictum fuerat in Cinitas. Castelli bonorum 21. Martij 1614. confirmata 23. Ianuarij 1615. coram bon. mem. D. meo Archiepiscopo Selenicem.

Nec visa fuit considerabilis obiecta differentia qualificativa minoris, vel maioris præiudicii inter casum, quando Ecclesia declaraverit ab initio velle pro se retinere; ac alium, quando, vt in præfenti, concessit extraneo reuocabiliter, & cum effectû reuocauit, sibi tamen demum applicando præter formam consuetam libere ab initio declarandi; Etenim nulla forma reperitur à iure scripta, quoad concessiones feudales, & emphyteuticas, ne debeant à conventionem patium conceptæ quomodocumque cum pactis etiam insolitis, & à communi natura similium concessionum exorbitantibus, legem recipere, nullumque hinc meretur allegari maius præiudicium, vt in decis. num. 20. & seqq. & num. 36. Ac imò uterque casus apparet æqualis respectu efficaciz declarationis, cum nullatenus potest dici elusoria eam attendendo simpliciter verba-lem pro extensione perpetua proximorum, vt considerauit Dec. conf. 135. num. 3. vers. & certe si verum esset, sed indifferenter, vbi Dominus falsè dixisset velle pro se retinere, proximiores possunt repetere; si Dominus alteri concessit, sat inde fraudis consilio detecto, Rip. in l. 1. num. 10. ff. de priuileg. credit. Alexand. in l. si militi, & Titio num. 31. ff. de verb. oblig. Honded. in specie reprobandis Dec. conf. considerationem, vbi supra conf. 51. num. 46. & 47. lib. 1. Gozad. conc. 39. num. 31. Marefcor. var. resol. lib. 1. cap. 3. n. 11. vers. nec. est. verum. Card. Mantice. decis. 10. num. 9. Quæ actio repetendi tunc durat spatium annorum triginta, Honded. d. conf. 51. num. 58. Grat. conf. 88. num. 33. Rimin. iur. conf. 444. num. 18. & seq. lib. 4. Ial. conf. 7. num. 43. lib. 3. Gabr. de iur. emphyt. dicta concl. 1. mon. 12. Rot. diuers. decis. 195. num. 7. par. 2.

Minus prodest iisdem fororibus declaratio voluntatis Eminētissimi D. Cardinalis aliunde sumpta inuestiendi extraneos sine dicta præferentia facultatis reuocandi; nam quatenus prætenditur isti generi declaratum ex tenore Chirographi sanæ mem. Gregorij X V. ibi, *Hari-soluto inuestire Philippo Capponi suo fratre, &c.* vltura quod subsequens eiusdem Chirographi tenor detegit fuisse quidem hanc voluntatem deliberatam inuestiendi, non autem perfectam respectu modi, seu conditionum subdando, *come meglio pareua ad esse Signor Cardinale Capponi, da esser primis in data concessione, &c.* adhuc opus fuisset reductione ad actum, antequam ea voluntas intelligeretur perfecta, & quidquam operaretur *l. quidam cum filium, ff. de hered. instit. Castrenf. conf. 160. num. 2. vers. casus ergo iste lib. 2. Rot. in impress. penes Pacific. de salu. decis. 150. num. 11. penes Mangil. de subhast. decis. 20. num. 1. & 2. & coram Card. Caualer. decis. 635. num. 1. sicut in simili, quod verba volo eligere, non disponit, sed actum futurum enunciat, dictum fuit coram Reuerendiss. D. Vgellens. decis. 17. num. 11. & 12. & de verbis, volo hereditatem adire, in decis. 478. num. 1. part. 5. reuocens.*

Conformis autem assertio allata ex Breui eiusdem sanæ mem. Gregorij X V. erectionis

dicti Castri Tuderani in Marchionatum, recipit euidenter modificationem, & restrictionem ab adiectis verbis, sine tamen alienis, &c. seu mensæ Archiepiscopalis preiudicio, & quoad omnia quomodolibet expressa, & exprimenta, & non alterata, nec immutata, aut quomodocumque innouata, vel extensa inuestitura, per quæ dubio carent omnia, & quacumque pacta, seu conditiones in concessione Instrumento expressa conseruari illæ, & intactæ, non secus, ac si nulla fuisset emissæ declaratio in contrarium ex tradit. per Dec. conf. 74. num. 34. Sord. conf. 152. num. 29. & decis. 163. num. 13. & seqq. vbi plures cumulantur, & in specie, quando ex verbis colligitur, Papam voluisse conseruare & statum præcedentem inuestituræ integra prorsus, & illæ remanere primæ iura, nihil immutato dixit Rot. rec. decis. 150. num. 1. part. 5.

Omnis etiam videtur cessare effectus subscritionis Eminētissimi D. Cardinalis insertæ Capitulis illis matrimonialibus, commemorantibus voluntatem eiusdem amplius non retinendi pro Ecclesia, & sed extraneos inuestiendi, dum licet impleta conditione ibidem reuerentia benedicti Apostolici, sustineri potuisset inuestitura extranei, etiam in præiudicium proximorum, Paris. conf. 23. num. 250. lib. 1. Bellon. iur. conf. 45. num. 120. Gabr. de iur. emphyt. d. conclus. 1. num. 22. Rot. recen. decis. 664. num. 9. part. 2. & in Forestemproben. & Engubina, seu nullius emphyteusis 16. Iunij 1636. §. & quantum attinet ad capitulum coram bon. mem. Coccino, quia cum dicta conditio nunquam extiterit, & perinde reputatur, ac si ipsius voluntatis declaratio facta non fuisset ad l. pecuniam. ff. de contrahen. empt. Sord. decis. 202. num. 5. Rot. recen. decis. 166. num. 5. par. 2. decis. 386. num. 12. par. 5. decis. 94. num. 1. par. 6. & coram Reuerendiss. D. Dnyano decis. 146. num. 47.

Ex quibus detecto, nullam inuestituræ factæ cum dicto pacto resolutio fuisse præmissam declarationem, vnde proximioribus intelligatur acquiritum ius pro obtinenda petita renouatione, apparet allegatam decisionem in Musinen. emphyteusis 28. Maij 1638. coram me, vt loquentem in casu, quo Ecclesia nolebat pro se retinere, sed volebat extraneos inuestire, non applicari; Nec postquam Eminētissimus D. Cardinalis & piè & prudenter ab initio excogitauerat resultantem ex dicto pacto resolutio Ecclesie vtilitatem, illudquæ vti optimus Præsul inuigilans commodo suæ Ecclesie deduxerat in contractum, potuisset innouare in diminutionem iuris iam pro Ecclesia radianti, efficiendo conditionem eius ita deteriorem contra Extraneos. Ambitiosè de reb. Eccles. non alienari. & cap. ex parte, de feud. cum aliis in decis. n. 33. & 34.

Neque impugnari potest existentia dicti pacti, cum adesse pareat oculariter ex lectura instrumenti & confecti per Notarium Petrum Donatum, ab eodem subscripti, & in Archiuo Ecclesie Ramennaten. repositi, quod sine difficultate vim habet originalis, & bene probat, non secus, ac si prima matrix, seu originale exhiberetur. Bart. in l. si quis ex argenteis, num. 2. & 3. ff. de eden. Dec. in Auth. si quis in aliquo, num. 15. C. eodem tit. Felin. in cap. fin. n. 7. de fid. instrum. Rot. recen. decis. 228. num. 1. in fin. part. 4. & coram Burat. decis. 211. num. 12. Itaque propterea sumptum & quoque illius extractum solemniter ab Archiuo per eundem Notarium rogatum, qui

qui erat pariter dicti Archiuij Præfectus, censetur in forma probanti, & faciat plenam, indubitamque fidem, vt in decis. n. 58.

Nec visæ fuerunt suffragari depositiones testium in alijs positionibus causæ datæ, asserentium audiuisse perlegi instrumentum concessionis inuestituræ sine isto pacto resolutionis: Nam, vltra plures, & grauissimas exceptiones contra eorum dicta, & personas deductas, & præsertim, quod ferè omnes essent viles, rustici, & aded imperiti, vt pro maiori parte nescirent legere; nonnullique eorum actualiter inferarent interesse habentibus in causa; aliqui etiam examinati fuissent sine citatione, & interrogatorijs, alij odiosi; alij criminaliter processati, & condemnati, alij inuicem potuissent recordari de auditis in ætate, quæ erant minores post effluxum diuturnum tempus annorum decem & octo: omnes conuicti de mendacio; hoc sanè remouebat omnem difficultatem, quia nullus eorum deponerebat de interuentu ad rogatum instrumenti, sed supponebant audiuisse perlegi post plures dies occasione capte possessionis infudati Castri, aut idem instrumentum vidisse absque prædicto pacto, non in Archiuijo Rauenennæ.

Ex quo supposito concludi minimè poterat, quod dictum instrumentum careret hoc pacto, cum possit Notarius † dare instrumentum publicum continens solum, & nudam attestationem inuestituræ ad aliquem effectum, prætermittis alijs pactis, quorum expressio non sit necessaria ad talem actum; prout iura permittunt ex traditis in similibus terminis per Boër. decis. 253. num. 5. Bald. conf. 428. lib. 3. & videmus quotidie praticari in Curia, vbi Notarij dant publica instrumenta vnus pacti instrumenti, ceteris prætermittis, prout res, & casus postulant; præterea animaduertebatur fidem instrumenti exhibiti continētis dictum pactum angere, & irrefragabilem reddi, tum ex legalitate Notarij, cum esset etiam Cancellarius Archiepiscopatus, & Canonicus illius insignis Cathedralis, ac obierit, † idē non præsumendus immemor salutis æternæ: Bart. in l. 1. §. si quis neget. ff. quem adm. testam. aper. Neuzan. conf. 25. num. 20. vbi fuscè ponderat similes Notarij qualitates: Sord. conf. 173. num. 41. & conf. 414. num. 98. Honded. confil. 99. num. 10. lib. 2. Cyriac. controu. 407. num. 301. & seq.

Tum etiam ex attestatione vnus testium instrumentariorum, altero vita functo, qui dicitur stare pro instrumento: Dec. confil. 101. num. 2. vers. quarto considerandum est: Crauet. conf. 56. num. 7.

Tum denique plurimùm, & super omnia ex nota conspicua qualitate, & ingenuitate Eminētissimi D. Cardinalis † ipsum instrumentum exhibentis, iuxta adducta per Crauet. de antiqu. semp. par. 3. §. vidimus in genere, n. 9. & Gratian. discept. 554. num. 7.

Et ita in decis. contra dictas sorores de Manzolis pro hac positione non informantes, quamvis citatas, cum tamen sat prolixè informauerint in prædictis positionibus, &c.

DECISIO L.

R. P. D. MELTIO.

Fanen. seu Senogallien. bonorum super bono iure.

Mercurij 14. Martij 1646.

SVMMARIVM.

- 1 Filiæ nemo proximior parentibus.
- 2 Agnatus est legitimus contradictor, ad impediendam immisionem filia in possessionem emphyteusis.
- 3 Immisionis pretenso ex precedenti immisiura excluditur ob concursum posterioris.
- 4 Emphyteusis impressa lineam non egreditur ab ea, donec extat aliquis eiusdem lineæ.
- 5 Concessa pro se, filijs, & nepotibus masculis dicitur masculina, & pro agnatione, num. 24.
- 6 Matre exclusa excluditur & filius.
- 7 Dictio taxativa, tantum, omnes casus excludit.
- 8 Filiorum appellatione veniunt masculi ex masculo, & masculi ex feminis. Declara, vt num. 3.
- 9 Appellatione veniunt nepotes iam nati, num. 16.
- 10 Masculinum non concipit femininum in contrahentibus, & n. 14.
- 11 Contra, n. 16.
- 12 Amplia, vt n. 30.
- 13 Ecclesia fauor reputatur, vt quanto citius emphyteusis ad eam reuertatur.
- 14 Contractus emphyteutici sunt stricti iuris. In quibus voluntas contrahentium magis attenditur, quam proprietates verborum, num. 12.
- 15 Verba interpretantur contra stipulantem, n. 13.
- 16 Inuestitus habens filios non cessatur vocasse nepotes ad filiorum exclusionem.
- 17 Mater filio deterrioris conditionis esse non debet.
- 18 Descendentium appellatione veniunt omnes, in infinitum.
- 19 Appellatione in emphyteusi masculi ex feminis non veniunt, n. 24.
- 20 Coniectura cessant in claris.
- 21 Masculinitatis pluries facta mentio indicat agnationis contemplationem.
- 22 Agnationis seruanda ratio non tollit vocatio femininarum, masculi non extantibus.
- 23 Amplia, vt num. 23.
- 24 Inuestitura prima attenditur.
- 25 Relatio ad bona, & non ad personas quando fiat, & n. 28.
- 26 Fieri debet secundum mentem disponentis, num. 27.
- 27 Femina non veniunt, quando filij vocantur cum qualitate masculinitatis.
- 28 Obseruantia declarat, quinam comprehendantur in inuestitura.
- 29 Scientia, & patientia pro consensu habetur.

Bona, de quibus agitur fuerunt vique de anno 1598. per bon. memor. Iulianum de Ruere

Ruere Abbat. S. Laurentii in Campo, concessa in emphyteusim Marchioni Hippolito de Ruere presentis, & acceptanti pro se, eiusque filiis, & nepotibus masculis usque in eius tertiam generationem, & illis deficientibus, seu non extantibus pro vnica tantum filia legitima, & naturali, iuxta solitum illius Ecclesie.

Ex eodem Marchione Hippolito, qui obiit de anno 1620. ortum habuerunt Marchio Iulius, D. Luia postea Ducissa Urbini, necnon D. Lucretia Marchionissa Lantes, filij legitimi, & naturales: Ex Marchionissa Lucretia natus est D. Dux Hippolitus Lantes; Iulio hac emphyteusim priuato, tanquam in defectum masculorum, eadem D. Ducissa Luia, vti comprehensa in inuestitura de d. anno 1598. successit in eadem emphyteusi.

De anno vero 1621. idem Abbas Iulianus, consentiente dicta Ducissa Luia, in eadem remanuit cum eisdem pactis hanc emphyteusim, cuius renouationis virtute, pacifice possedit bona controuersa vsque ad annum 1641. de quo tempore obiit, instituta sibi herede vniuersali Serenissima Victoria Magna Ducissa Etruriæ, quam in specie nominauit in istis bonis. Preterente autem eodem D. Duce Hippolito Lantes nepote masulo eiusdem Marchionis Hippoliti ex Marchionissa Lucretia, se fuisse comprehensum in eadem inuestitura, fuit coram me sub die dubitatum, an constaret de ipsius bono iure, ita vt esset ei danda immissio, & per DD. fuit negatiue responsum.

Fundamentum resolutionis fuit, quia cum huiusmodi inuestitura fuerit concessa pro se, eiusque filiis, & nepotibus masculis, & his deficientibus, vel non extantibus, pro vnica tantum femina legitima & naturali; & cum hodie non extent masculi ex linea acquirentis, & defunctæ Ducissæ Lintæ sit proximior ꝑ dicta Magna Ducissa, eadem habet intentionem fundatam per immissione ad exclusionem boni iuris Ducis Lantes, iuxta text. in cap. 1. §. si inter filiam, & §. defuncto si de feudo defuncti controuersia sit inter Dom. & agnat. vassall. Rot. in Romana cafferum coram Gipsi decis. 21. n. 1. part. 1. recent. & in terminali Thei. itm. quæst. forens. 11. n. 2. & seqq. lib. 2.

Quod procedit etiam, quod Dux Lantes sit proximior ipsi acquirenti, siquidem emphyteusis non fuit habita à mortuo stipulatore, sed ab Ecclesia: Bart. in l. prioris causa capitur in princ. ff. de donat. cons. mort. & in l. si mihi, & Tizio de verb. oblig. Molin. de primogen. Hispan. lib. 3. cap. 4. num. 1. 4. Gabr. conf. 86. num. 12. & conf. 90. num. 23. lib. 2. Corn. conf. 22. num. 18. vbi succedat proximior ei, qui victimo loco decessit, & conf. 25. num. 26. vers. tunc si vnus decessit cum filia, & lib. 2. Ruin. conf. 48. num. 8. tom. 1. Rot. in Romana domus 25. Iuni 1615. coram Sacro Casenaten. emphyteusi 14. Decemb. 1635. coram Merlino.

2. Neque Agnatus ꝑ est legitimis contradictor ad impediendum quin interim filia ex remed. l. fin. C. de edit. Diu. Adr. toll. imitator gloss. 1. in tit. de controuer. inter mascul. & fem. Ducius dicens clarissimam esse determinationem conf. 467. num. 1. t. plenè Roland. conf. 571. num. 6. Ofasch. decis. 26. num. 14. Rosentall. firmans, agnati iura esse in petitorio referenda, de feud. c. 7. comel. 98. num. 2. multo magis coram Serenissima Magna Ducissa habeat pro se testamentum Anizæ pater-

næ, quæ vltimo loco possedit hæc bona, & insuper vltimam inuestituram, cuius vigore Domini directi spatio 10. & vltra annorum receperunt recognitiones censuales; in hoc enim titulum concursu ꝑ excluditur præsentio di. 3. & immissio ex præcedenti inuestitura: ita Dec. consil. 588. num. 12. post princip. vers. & hoc: Rot. decis. 415. num. 2. part. 4. tom. 2. recent.

Maximè cum talis emphyteusis ꝑ iam fuerit 4 ingressa Ducissæ Lintæ lineam; nam consequenter debet perseuerare in Serenissima Victoria Magna Ducissa Etruriæ, itaut interim alius quispiam de altera linea non sit admitendus: Socin. sen. in l. si cognatus in fin. ff. de reb. dub. Affl. & in cap. 1. de success. feud. pater. num. 76. Peregr. de fideicom. art. 27. num. 14. Falsar. de subst. quæst. 475. num. 32. Decian. consil. 127. n. 14. lib. 3. Cephal. consil. 17. num. 28. vers. quæ conclusio: Surd. consil. 403. num. 10. & 11. Gabr. consil. 64. num. 16. & seqq. lib. 2. Rot. decis. 681. num. 3. vers. pro quo facit, part. 2. recent. Bonon. fideicommissi 29. Iuni 1639. coram R. P. D. meo Roia, d. Romana domus coram Sacro, & d. Casenaten. coram eodem Merlino, Romana domus 22. Aprilis 1644. coram Eminentissim. D. Card. Caccino.

Et esset inconueniens, quod filius exclusa matre ꝑ posset succedere, cum successio non defertur per saltus, text. in cap. 1. de donat. success. feud. ibi ad solos, & ad omnes, & C. Bald. in l. 1. num. 2. & seqq. ff. de Senat. ibi. quod vbi non succedit femina, non succedit filius eius tradens exemplum de Regno Francorum, in quo, dum non succedebat mater, nec etiam poterat succedere filius: Socin. in l. si cognatus ff. de reb. dub. n. 14. col. pen. Idem in l. heredes mei, §. cum ita, col. 7. ff. ad Trebell. Molin. de primogen. Hispan. lib. 3. cap. 4. num. 14. Tiraquell. de iur. primogen. quæst. 12. num. 5. & 9. Rot. in d. Casenaten. emphyteusi, & decis. 405. n. 9. part. 5. diuers.

Alias enim esset melioris conditionis ipsa stirpis, quam caput ipsius stirpis, & per consequens remotiores essent plus dilecti, & tamen omnis ratio suadet, vt isti tanquam magis remoti sint minus successibiles, cum non possit plus esse iuris in causato, quam in influente potentiam causæ, & ita filius non debet esse melioris conditionis matre, l. si vna mater, C. de bon. matern. & in l. iis 136. ff. de reg. iur. cap. 1. §. hoc autem notandum qui feud. dar. poss. Molin. de Hiss. primogen. lib. 3. cap. 5. num. 42. vbi exclusa namque radice: Tiraquell. de iur. primogen. dist. 9. 12. num. 7. Surd. conf. 85. num. 10. §. attamen, vers. & exclusa matre: Honded. consil. 15. num. 1. vsque ad 12. Bursat. consil. 1. num. 40. vers. quod femina exclusa: Menoch. consil. 172. num. 8. ibi quod exclusa d. Elena: Corn. conf. 246. num. 5. vers. & maximè quia non videtur æquum, lib. 2. Rot. decis. 463. num. 2. in fin. part. 1. recent. & decis. 125. num. 33. vers. in primis, part. 2. decis. 405. num. 10. part. 5. diuers.

Maximè, dum talis emphyteusis fuit concessa cum taxativa tantum ad ꝑ finorem vnice femine non extantibus, vel deficientibus masculis; ista enim taxativa omnes casus excludit, præter expressos, l. qui aliena, §. liberos, ff. de negot. gest. Bart. in l. 1. ff. si quis ius dic. non obtemp. Ang. in l. qui in futurum, §. 1. ff. de pact. Gratian. discept. forens. cap. 554. num. 24. Allobrand. consil. 27. num. 24. vers. cum maximè sit adiuncta dictio tantum,

tantium, lib. 1. *Rimin. iun. conf.* 257. *num.* 33. *Surd. confil.* 403. *num.* 63. & *decif.* 291. *num.* 19. *Rot. decif.* 240. *num.* 5. *part.* 6. *diuers.* & in *Romana pecuniaria* 3. *Iulij* 1645. *coram* R. P. D. *Vesalio*.

Non obstat, quod huiusmodi emphyteusis fuerit concessa pro fe, cuiusque filiis, & nepotibus legitimis, & naturalibus masculis, ibi: Et casu, quo dictus Illustrissimus D. Hippolitus, cuiusque filij, nepotes, & descendentes masculi, omnes quodcumque decesserint absque filiis, nepotibus, & descendentibus masculis, &c.

Vnde D. Dux tanquam masculus, & descendens ab eodem Marchione Hippolito, vti illius nepos ex filia, prætendat fe capacem talis emphyteusis Ecclesiæ, ex quo illi conveniunt verba inuestituræ, in qua feminæ excluduntur per existentiam masculorum, & ita appellatione filiorum ꝑ veniant non solum masculi ex masculis, sed etiam masculi ex feminis ab ipso inuestito descendentes: *Fufar. de substit.* q. 321. *num.* 5. *Surd. de alim. iur.* q. 9. *quest.* 36. *num.* 9. *Angel. Aret. in tract. de testam. gloss.* 89. *num.* 5. *Guttier. pract. quest.* lib. 2. q. 92. *num.* 4. *Molin. de primog. Hiff. lib. 1. cap. 7. num.* 27. & *seq. Fulgof. confil.* 85. *n.* 1. & 2. *Ruin. confil.* 120. *num.* 8. *lib.* 1. *Alciat. confil.* 15. *num.* 1. *lib.* 8. *Bero. conf.* 96. *num.* 18. *lib.* 2. *Surd. conf.* 308. *num.* 2. *Rub. confil.* 22. *num.* 11. *vers. quartum casu*: *Rot. decif.* 295. *num.* 3. *coram Reuerendiss. Vrgellen. decif.* 737. *n.* 16. *part.* 4. *tom.* 3. *recent. Senogallien. emphyteusis* 27. *Iunij* 1640. *coram bon. mem. Coccino*.

Quia, dum concessio huius emphyteusis fuit facta pro fe, suisque filiis, & nepotibus legitimis, & naturalibus masculis, sub istis verbis non comprehenditur nepos natus ex femina; dum enim adiecta fuit illa qualitas masculinitatis, ꝑ disponens censetur sensisse de masculis descendentibus per masculum, & sic de agnatis masculis; non autem de descendentibus masculis per feminam, text. in *cap. 1. §. hoc autem notandum de his, qui feud. dar. poss. in visib. feud.* & in *l. de accessionibus ff. de diuers. & temp. prescript. l. veteribus, ff. de pati. l. si vna mater, C. de bon. mater. Doct. in l. Gallus, §. nunc, de lege Velleia, ff. de liber. & posth. Bald. in *auth. si quas ruinas, ad fin. C. de sacros. Eccles. Bald. & Salicet. in l. 1. C. de condit. infer. vbi Castren. sub num. 3. vers. breuiter*: *Alex. in l. sed si hac, §. liberos, ff. de in ius vocando*: *Specul. in tit. de emphyt. §. nunc vero aliquem, q. 146. num.* 173. *vers. sed certe*: *Clar. in §. emphyteusis, quest.* 36. *sub num.* 1. *vers. sed si emphyteusis, & seq. dicens, hoc casu concedentem habuisse respectum ad lineam masculinam tantum*: *Peregr. de fideicom. art.* 26. *num.* 8. *vers. in contradiis vero*: *Thom. Marin. de feud. femin. tit.* 11. *num.* 7. & 8. *Molin. de Hispan. primog. lib.* 3. *cap.* 5. *num.* 47. & 69. *Fufar. de substit. quest.* 346. *num.* 42. & *quest.* 402. *num.* 34. *Gabr. concluf.* 1. *num.* 17. *de verb. signific. & mem.* 64. & 65. *Fulg. de emphyt. tit. de success. in bon. emphyt. q.* 11. *num.* 1. *vers. quia concordans*: *Mant. de tacit. lib.* 22. *tit.* 15. *num.* 15. *Franc. Cald. de iur. emphyt. lib.* 2. *quest.* 19. *num.* 37. *vers. si idem probatur*: *Tiraq. de legib. communi. l.* 5. *num.* 22. & *seqq. Corbul. tract. de causis quibus emphyt. prin. tit. de causis lib. fin. num.* 29. *ambulat.* 2. *Castl. confil.* 190. *noniter reuocatur in dubium, sub num.* 2. *vers. sed vltimus, & seq. lib.* 2. *Bero. confil.* 105. *num.* 4. *vers. & quatuor, lib.* 1. & *confil.* 96. *num.* 5. *lib.* 2. *Menoch. confil.* 172. *num.* 8. *vers. quanto accedit**

argumentum, & conf. 802. *num.* 82. *Aldobrandin. confil.* 3. *num.* 20. *vers. primo quia in contradi.* & *sequen. lib.* 1. *Decian. confil.* 127. *num.* 15. *vers. si quis accepit, & num.* 16. *lib.* 3. *Gozadin. confil.* 20. *prima facie videtur, num.* 1. *Surd. confil.* 475. *n.* 21. *Ruin. confil.* 18. *vers. vel secundo dicit, lib.* 3. *Rot. decif.* 663. *num.* 22. *vers. & ideo non possunt dici comprehensivi masculi ex feminis, part.* 1. *recent. decif.* 507. *num.* 1. *part.* 2. *recent. decif.* 15. *num.* 2. *part.* 2. *diuers. Bonon. legitimatiois* 21. *Ian.* 1629. *coram bon. mem. Merlino*.

Et in punctualibus terminis inuestituræ concessæ sub hac eadem formula verborum, solis variatis nominibus, discusso ex professo articulo ex vetiori, & communiori opinione, & validissimis rationibus, quæ etiam nunc Dominis placeant, pro exclusione nepotis ex femina, fuit amplè resolutum in *Mantuanæ emphyteusis* 7. *Iunij* 1638. §. *attamen in contradiis coram Reuerendiss. D. meo Decano*, in qua innumeri referuntur Doctores.

Quod autem ista opinio sit verior, & communior tradit *Bald. ad rubr. Cod. de verb. signif.* *Veron. eod. num.* 109. & 132. & ibi *Alciat. n.* 14. *Aldobrand. confil.* 1. ibi communis conclusio Doctorum est, & *num.* 2. ibi quinimo communis opinio Doctorum est, *lib.* 1. *Ruin. confil.* 34. *n.* 22. *vers. sed premiffis non obstat. lib.* 2. *Fulg. de emphyt. tit. de success. in bon. emphyt. q.* 11. *n.* 1. *vers. & bene esse commune opinio*: *Rot. decif.* 15. *num.* 2. ibi nisi aliud suadeat subiecta materia, &c. & *num.* 7. & *dec.* 125. *num.* 9. & 16. *part.* 2. *diuers.* 507. *n.* 12. *vers. & contrariam vti veriorum, part.* 2. *recent. Quia in contradiis maximè emphyteoticis Ecclesiasticis titi masculi, num non concipit femininum*: *Bart. in l. 1. n.* 2. *de verb. signif. Card. in Clem. 1. de baptismo*: *Tiraq. de retract. lignag.* §. 1. *gloss.* 9. *num.* 181. *Gabr. de verb. signif. lib.* 6. *concl.* 6. *num.* 87. *Menoch. confil.* 150. *num.* 50. & *conf.* 204. *num.* 10. *Rot. decif.* 126. *n.* 5. *part.* 5. *diuers.* & *d. Mantuanæ emphyteusis, vers. & facit*.

Pro qua interpretatione considerabant Domini, quod viget Ecclesiæ fauor, & verisimilis mens concedentis, vt quanto citius emphyteusis ꝑ ad Ecclesiam reuocetur: *Iaf. in l. si quis id* 10. *quod, col. 5. in princ. vers. alias in cognitione facti, ff. de iur. omni. iud. cap. per tuas, num.* 7. *de probat.* & in *l. 2. C. de suscept. editi. Archidiac. in cap. si quis suadente* 17. q. 4. *Bald. in l. sed si hac, §. liberos, & ibi. Alex. qui infinitos allegat, ff. de in ius voc. Gozad. confil.* 20. *num.* 2. *vers. dicens, quod masculinum*: *Bero. confil.* 104. *requisitum in hac causa, num.* 2. *vol.* 1. *Ceph. confil.* 11. *emphyteusis Ecclesiastica, num.* 20. & 21. *vers. fallit tamen, vbi fauor est Ecclesiæ, lib.* 1. *Tiraq. de retract. lignag.* §. 1. *gloss.* 9. *num.* 181. *Gabr. de verb. signif. concl.* 6. *num.* 87. *Rot. decif.* 125. *n.* 5. *vbi firmitur, hanc opinionem esse veriorum, & n.* 20.

Vnde non est recedendum ab ista proprietate sermonis, maximè in contradiis stricti iuris, ꝑ prout sunt contractus emphyteotici, præsertim Ecclesiastici, §. *actionem, in tit. de alt. Specul. de iur. emphyt. §. nunc aliqua, num.* 1. *Bald. in l. 1. num.* 5. *in fin. in 15. differentia, & ibi Salicet. q. penult.* *Iaf. mem.* 76. *vers. & tenendo hanc partem, C. de iur. emphyt. in quibus voluntas magis contrahentium, ꝑ quam proprietates verborum in stipulatio ista, §. qui. & §. quoque, de verb. oblig. Mant. de tacit. lib.* 22. *tit.* 14. *num.* 15. *vers. nam in*

contractibus, Alex. conf. 34. num. 4. & 10. lib. 2.

- 13 Et in similibus contrahibus verba ꝑ interpretantur contra stipulantem, qui poterat legem aperitū dicere, ac fe magis declarare, iuxta l. veteribus ff. de pact. Gozad. conf. 20. num. 3. versum quia impudendum est, Rot. d. deris. 25. num. 17. & l. M. antuana emphyteusis coram d. Reuerend. D. meo Decano, vers. quia omnes, vbi pariter multi enumerantur Doctores.

Et pro maiori corroboratione huius opinionis plura concurrunt, ex quibus potest colligi, Marchionem Hippolytum in acceptione huius emphyteusis, intellexisse tantum de masculis suis propriis, non autem de masculis ex fœmina pronementibus.

Primo loco, quod emphyteusis, de qua agitur, suum effectum sortita fuit in Marchionem Iulium, & Ducissam Luiniam, filios eiusdem Marchionis Hippolyti primi acquirētes, & propterea non est isto calu præsumendum fuisse cogitatum de nepotibus ex fœminis, sed tantum de descendētibz ex masculis, Bart. in l. liberorum, num. 83. ff. de verbor. signific. Socin. sen. in l. Galim, §. insinuend. in fin. vers. sed sitū defendendo, ff. de liber. & posth. Fular. de substit. quest. 321. num. 21. Gabr. conclus. 1. num. 74. de verbor. signific. Gozad. conf. 36. num. 6. Patif. conf. 31. num. 25. & conf. 86. n. 25. lib. 2.

- Secundo, quod de tempore, quo idem Marchio Hippolytus fuit inuestitus de istis bonis, iam habebat filios; vnde non est verisimile, quod fuerint considerati nepotes ex linea fœminina, quia sic ille videretur propriam sobolem
15 l. excludere, & extraneis consulere voluisset cum acquisitis, C. de fideicom. iuncta l. tale patet, §. fin. ff. de pact. Aretin. in cap. per tuas, num. 12. extra de probat. Rustic. in l. cum annis, lib. 6. cap. 15. num. 6. ff. eadem, idem Fular. q. 324. n. 5. & Gabr. loc. cit. n. 76.

Tertio, quod de tempore inuestituræ Marchio Hippolytus nullus habebat nepotes, & quatenus esset firmandum, quod appellatione filiorum venirent nepotes, ꝑ esset intelligendum de iam natis, non autem de nascituris, text. in l. qui filius, de legat. 1. Alex. conf. 138. viso themate, in princ. vol. 2. Corn. conf. 2. go. in fin. vers. cum in legatis, vel fideicommissis appellatione filiorum non veniunt posthumi, lib. 4. Gozad. d. conf. 36. num. 7. & idem Gabr. eadem conclus. 1. n. 68.

Quarto considerabant Domini nullam competere eidem Duci Hippolyto immisionem, cum adhuc sit superstes Marchionissa Lucretia eius mater, quando enim mater vivit, appellatione nepotis, sed etiam descendētibz masculis, non
17 venit filius ex fœmina, ne ipsa mater ꝑ adhuc in humanis sit deterioris conditionis filio, vt superius dicebamus, quod infra valde abhorrent, text. in l. si vna mater, C. de bon. matern. & in puncto comprobatur Ruin. conf. 18. num. 5. 8. & 9. & alij, quos refert, & sequitur Gabr. conf. 116. num. 21. & duobus seqq. lib. 2. Laderch. conf. 153. in fin. Menoch. conf. 172. num. 30. vers. decimo, & conf. 1229. num. 17. Sntd. conf. 16. num. 16. vers. respondebam, Bardell. conf. 46. num. 77. & seq. lib. 2. Fular. de substit. quest. 404. num. 8. Rot. diuers. decis. 125. num. 33. vers. in primis part. 2. Arimin. fideicommissi coram Reuerendiss. D. meo Decano, in ordine 106. n. 6. & seq. part. 6. recent. & hoc fundamentum adeo vigere, vt procedat etiam circumscripta ratione consensuendæ agnationis, Ruin. d. conf. 18. n. 9. vers. & sic vult, lib. 3. Decis. S. R. Rad. I. P. Medium.

Non obstat, quod supradicta non sint applicanda in præsentī casu sub prætextu, quod non fuerit contemplata agnatio, ꝑ & ita appellatione filiorum veniant etiam masculi ex fœminis, Salicet. in l. 2. num. 29. quest. 17. Cod. de iur. emphy. Alex. conf. 61. prope fin. vers. non obstat id, lib. 1. Clar. in §. emphy. quest. 32. vers. quid, in fine; & quod non fuerit contemplata agnatio ex eo deducatur, quia inuestitura concessa de anno 1522. fuerit facta pro masculis, & fœminis; & eorum filiis, ad quam se refert altera de anno 1573. quæ fuit concepta pro filiis, & nepotibus, & descendētibz masculis, & sic appellatione descendētibz ꝑ veniant non solum
19 nepotes, sed etiam pronepotes, & omnes alij gradus successivæ, vt in Persuina fideicommissi de Bigazina 14. Novembri 1605. coram Lista, & in Romana legati 4. Iulij 1640. coram D. meo Carillo Praside Vallisoleano.

Quia licet fœminæ fuerint aliquo casu vocatæ, nihilominus clarè apparet Marchionem Hippolytum voluisse recipere hanc emphyteusim pro consuetudine suæ agnationis, & dum claram ꝑ habemus illius mentem, recurrendum
20 non est ad coniecturas, l. continui, ff. de verbor. oblig. Lillicias, §. veritas, ff. de offic. Præs. Rot. conf. 2. num. 10. lib. 1. Et hoc colligitur, quia pluries in eadem inuestitura fuit facta mentio masculinitatis, ꝑ quæ sufficit ad ostendendum, fuisse habitam rationem consuetudini agnationis: Zanc. in l. heredes mei, §. cum ita, part. 7. num. 55. & 62. ff. ad Trebell. Curt. iun. in l. 1. Cod. de pact. vbi dicit ita consuevit præstantiores Doctores Italici, Mantica. de coniect. ult. volunt. lib. 11. tit. 3. num. 3. Gratian. discept. forens. cap. 832. num. 11. Grat. conf. 89. n. 5. lib. 2. Sntd. conf. 96. num. 30. Aldobrand. conf. 3. num. 44. vers. memoria enim, & conf. 5. num. 1. ibi, quia cum vocando masculis, lib. 1. Gabr. conf. 16. num. 15. vers. quod tot magis procedit, lib. 2. Guid. Pap. decis. 184. & decis. 15. num. 7. vers. quia, part. 2. diuers.

Et animadvertendum est, quod fœminæ non fuerunt vocatæ simultaneè cum masculis, sed ipsis tantum deficientibus, vel non extantibus, vnde talis vocatio fœminarum ꝑ in deficientiam
22 masculorum non tollit rationem consensuendæ agnationis, Rip. in l. 8. Cod. de pact. Bald. in l. maximum virum, n. 7. Cod. de lib. praterit. Tiracuell. in tract. primogen. quest. 13. num. 10. Bron. de stat. exclus. fœmin. 12. arvic. princip. quest. 5. in fin. primi casus, Sntd. conf. 443. num. 43. conf. 475. num. 16. & 19. vers. ratio ibi, & extantibus ipsis, & decis. 66. num. 23. & dec. 135. mem. 23. & decis. 42. num. 46. part. 5. diuers. cui. opinionis multum etiam fœuet consideratio, quod tam inuestientes, ꝑ quam inuestiti sem-
23 per fuerunt de familia, & agnatione de Ruere, vnde magis videtur ponderata agnatio, vt in his terminis firmavit Aldobrand. conf. 3. num. 60. ad med. vers. cuius contrariū enenit, lib. 1. Ludonice. Molin. de contrah. disputat. 474. num. 12. post med. vers. ego vero, & maxime in concessione Caltri, cum iurisdictione meri, & mixti imperij, vt per eundem Aldobrand. dicto conf. 3. num. 48. vers. comprobatur, & num. 49.

Tum etiam, quia cum fuerit facta concessio iuxta solitum Ecclesiæ, non possuit in ea succedere nepotes masculi ex fœminis, quia in prima inuestitura facta Iohanni Præfecto Vrbis fuerunt hæc

- 24 hæc bona concessa ꝑ pro filiis, & nepotibus, & descendentibus masculis ꝑ rectam lineam masculinam, ꝑ quod dicitur emphyteusis absolute masculina, & contemplata agnatio: Ruin. conf. 18. num. 9. ad med. vers. ꝑ pro hoc; & rursus num. 7. & 9. Valenzon. conf. 113. num. 96. lib. 2.
- 25 In investitura autem anni 1573. fuit conventum, quod deficiente linea masculina Marchionis Hippolyti, bona redirent ad eundem Franciscum Mariam secundum Urbini Ducem in primis comprehensum, & de cuius consensu ab Abbate eiusdem familie fuit facta concessio, de qua agitur; unde interpretari debet ꝑ primis, ꝑ & ab iis declarationem recipere, latè Surd. conf. 104. n. 26. & conf. 317. n. 2.

Nec subsistit fundamentum præteritæ relationis, quia ipsa non respicit personas, sed tantum bona, ibi, prout concessa fuerunt Duci Franciscio Mariæ, & sic talis investitura respectu bonorum ꝑ censetur facta eiusdem modo, & forma quibus factæ fuerunt aliz præcedentes, ut inquit Randen. de analog. cap. 34. n. 65. & seqq. Barlat. confil. 150. num. 44. lib. 2. Rot. decif. 314. in fin. part. 5. divers. id etiam suadere videtur mens, & dispositio directi Domini, ut apparet ex eadem investitura de anno 1573. cum restricta appareat ad solos masculos ex masculis, unde ꝑ relatio debet fieri secundum mentem disponentis: Iaf. & Dec. in l. si idem cum eodem, §. ultimo, de iurisd. omni. ind. Gabr. conf. 110. num. 19. & 183. num. 6. lib. 2. Oldrad. conf. 150. Abb. confil. 75. in fin. lib. 2. Menoch. conf. 115. n. 14. Rot. decif. 286. n. 10. coram Papa Greg. X. V.

- 28 Eoque magis, quia illa verba, ꝑ prout concessa fuerunt Duci Franciscio Mariæ leguntur appposita in illa parte investituræ, in qua bona sunt descripta, & sic potius bonis conveniunt, & adaptantur, quam personis, text. in eadem l. si idem cum eodem: Bald. in l. 1. in fin. C. de legit. hered. Ruin. conf. 123. num. 12. ibi intelligitur relatio fieri, lib. 3. Surd. confil. 379. num. 5. Rot. decif. 384. num. 2. coram Papa Greg. X. V. & patet, ut appellatione descendendum ꝑ in contrahentibus emphyteuticis masculi ex feminis non contineantur, tradit Cast. in l. 1. col. 1. C. de cond. inst. in 2. notab. cap. 1. de eo, qui sibi, & hered. suis mascul. Bald. in auth. si quas ruinas ad fin. C. de sacros. Eccles. Ioan. Thom. de Marin. tract. de feud. famin. tit. 11. num. 7. & 8. Arius Pinellus in l. 3. num. 19. C. de bon. matern. Speculat. in tit. de locat. §. nunc aliqua, vers. 146. Peregr. de fideicom. artic. 26. num. 8. Abb. confil. 36. num. 4. vers. nisi aliud in contrarium obstat, videlicet materia subiecta, ut patet in feudo: Barlat. confil. 1. num. 39. vers. unde, & femina, ab eis descendentes: Surd. multos referens Doct. conf. 573. num. 8.

Quod tunc eo magis videtur firmandum, quando de voluntate contrahentium apparet, scilicet, quod non intellexerint de masculis ex feminis, sed tantum de masculis ex masculis, ex quo fuit contemplata agnatio: Et signanter quod appellatione filiorum, seu nepotum masculorum non admittantur masculi ex feminis, dum differetie ꝑ fuit facta mentio utriusque sexus, quia etiam in hoc casu masculinum non concipit femininum: Iaf. in l. si quis id quod, num. 12. ff. de iur. omni. ind. vbi Bald. & Iaf. Peregr. de fideicom. art. 26. num. 18. circa fin. Menoch. præsumpt. 94. num. 6. & 7. & præsumpt. 181. num. 7. & 8. confil. 110. num. 24. lib. 2. Surd. confil. 403.

num. 21. vers. præterea: Corn. conf. 246. num. 5. vers. conclusit, quod filia admittatur, lib. 2. Rot. decif. 300. num. 9. coram Reuerendiss. Vgellen. & decif. 514. & ibi Adden. num. 17. vers. ab hac autem opinione, coram Papa Greg. X. V.

Claram est enim, quod quotiescumque filij ꝑ vocantur sub qualitate masculinitatis, femininæ remanent profus exclusæ: Dec. in l. 2. n. 97. vers. tertia regula limitatur ff. de ver. iur. Ant. de Butr. conf. 46. restit. decifum est: Abb. confil. 37. videtur primò, num. 1. lib. 1. Aldobrand. conf. 27. num. 23. lib. 1. Setaphin. decif. 1487. num. 2. & decif. 300. num. 10. coram dist. Reuerendiss. Vgellen.

Dato tamen, quod oriri posset aliqua dubitas circa concessionem huius emphyteusis, observantia demonstrat, ad eandem magnam Ducissam illam pertinere, quia cum decesserit Marchio Hippolytus, ad cuius favorem fuit facta investitura, & essent superius Ducissa Livia, & eius filius Federicus Princeps Urbini, necnon Marchionissa Lucretia, & Dux Lantes, ac tunc Marchio Ludovicus filij eiusdem Marchionissæ.

Tamen idem Abbas, qui talem investituram concesserat dicto Marchioni Hippolyto, exclusis prædictis omnibus, eandem Ducissam Liviam investivit, signum evidens, quod filij dictæ Marchionissæ non erant comprehens, huiusmodi enim actus subsequentes, ꝑ & talis observantia declarant dictos filios nunquam fuisse comprehensos in eadem investitura, l. quedam, de reb. dub. Tiraquell. in l. si nunquam, Cod. de renocan. donat. in vers. donatione, num. 205. Surd. confil. 362. num. 10. vers. tertio opponitur. Cephal. confil. 9. num. 16. vers. secunda est coniectura, lib. 1. Gabr. confil. 196. n. 6. & seq. vers. puto ad illos rariam pertinere, lib. 2. Mediolanen. bonorum de Bufalora 7. Iunii 1585. coram Bufalo. Rota decif. 183. num. 17. & sequens vers. in qua etiam, 679. num. 8. & sequens vers. addebat prædictis, & 907. num. 2. vers. qua observantia, coram Buratino, & in recent. decif. 663. num. 23. vers. quod bene, part. 1.

Quod eo magis redditur inevitabile, concurrente scientia, & patientia ꝑ eorundem numquam contradicentium; & multò magis accedente, quod etiam defuncto Iulio de anno 1636. ipsemet Dux Hippolytus passus fuit per quadriennium integrum, Ducissam Liviā, quousque vixit, possidere; cum tamen retenta interpretatione partis, legitime possidere non potuisset, quam scientiam, & patientiam pro consensu, & approbatione, haberi à Doctore communitè traditum est: Anton. de Butr. Cardin. Zabarelli. & Imol. in cap. P. & G. extra de offic. deleg. Idemque in l. quare 100. ff. de solut. Alexan. l. fin. num. 8. ff. de insti. & iur. Schrader. de feud. part. 10. sect. 1. num. 148. vers. si quisque scientia, & patientia: Rosentall. de feud. cap. 12. conclus. 1. num. 68. Caldas de iur. emphy. lib. 1. quæst. 15. sub num. 26. vers. quo fit, & quæst. 20. n. 7. vers. facit etiam: Olafsch. dec. 23. n. 29. vers. si ergo.

Et ita, &c.

DECISIO LI.

R. P. D. MELTIO.

Fahen. seu Senogallien. bonorum
super Immissione.

Mercurij 14. Martij 1646.

SYMMARIUM.

- 1 Immissio in possessionem Emphyteusis datur
femina vigore testamenti.
Et etiam vigore inuestitura, n. 2. & n. 9.
Non retardatur ob exceptionem requirunt in-
daginem, n. 3. & n. 43.
Amplia, vt num. 4.
In possessionem Emphyteusis datur etiam con-
tra Dominum directum, n. 5.
Impeditur si excipitur offerat incontinenti
probare, n. 30.
In possessionem Emphyteusis datur, tam contra
agnatos, quam contra Dominum, n. 35.
& n. 42.
- 6 Possessio ultimi emphyteute probatur ex man-
dato procura Domini dato ad capiendam
possessionem.
- 7 Instrumenta faciunt probationem probatam.
- 8 Canonum ex solutione probatur possessio sol-
uentis.
- 10 Clausula constituti operatur ad fauorem com-
prehensorum in inuestitura.
- 11 Remedium l. fin. C. de edict. D. Adrian. tollen.
non datur heredi particulari.
Fallis, vt num. 12.
- 13 Renouatio inuestitura fieri non potest in pra-
iudicium successorem.
Declarat, vt n. 15. 16. 17. & n. 21.
- 14 Emphyteusis finita ad Dominum denoluit.
- 18 Consensus requisitus ratione praedicti potest
interuenire etiam post actum.
- 19 Inuestiti, & possidere aliam patiens censetur
sui suo renunciare.
- 20 Renouationem inuestitura acceptans ex noua
possidere censetur, non ex antiqua.
- 22 Inuestitura si fiat emphyteuta possidenti non
requiritur demissio possessionis, & n. 23.
Approbat per receptionem canonum, n. 24.
& n. 25. 27. & 28.
- 26 Supplicatio retenta si relaxetur cessant oppo-
sitiones.
- 27 Abbas presumitur a ministris certioratus, &
ex quibus.
- 31 Domino finita linea licet expellere emphyteu-
tam.
Declarat, vt num. 32. & 33.
- 34 Facultas Domino directo reueruata capiendi
possessionem emphyteusis propria auctori-
te qualiter intelligatur.
- 36 Iurisdictionalis possessio peti non potest sine
titulo. Contra, num. 37.
Sed declarat, vt n. 38. & 39.
- 40 Obseruantia magnam vim habet ad remouen-
dam contractus nullitatem.
- 41 Contradictor vt legitimus dicatur necesse est,
vt bona fide possideat.

Abbas Monasterij S. Laurentij in Campo
vique de anno 1522. concessit in emphy-
teusim Francisco Mariae Seniori Duci Vrbini
Castrum Leonis & medietatem Turris Miral-
Decif. S.R.R. ad I. P. Melium.

belli cum ceteris aliis bonis, de quibus agit,
pro se, filiis, & nepotibus masculis vique in
tertiā eius generationem completam, masculis
verò deficientibus, vel non extantibus pro filia-
bus feminis, & nepotibus legitimis, & natu-
ralibus pariter vique in tertiam generationem
completam D. Ducis cum iure accrescendi, &
sub certo annuo canone.

De anno 1536. dictus Franciscus Maria in-
stituit sibi heredem vniuersalem in dicto Castro,
& bonis Iulium eius filium, & postea Cardina-
lem, eique substituit Guidobaldum alterum eius
filium Primogenitum.

Subsequenter de anno 1598. Dux Franciscus
Maria Junior, & eius sorores renuntiabant omnia,
& quaecumque iura ipsis competentia, & in
posterum competentia super d. Castro Leo-
nis, & medietate Turris Mirabelli, ac aliis bonis
emphyteoticis vigore inuestiturarum factarum
primo Duci Francisco Mariae in manibus
Iuliani de Ruere tunc Abbatis S. Laurentij,
qui vigore dd. renunciationum Marchionem
Hypolitum reuocauit, pro se; suisque filiis,
& nepotibus masculis legitimis, & illis deficienti-
bus, seu non extantibus pro vnica filia femi-
na legitima, & naturali, pro annuo canone
duorum Parium Caponum & vnus libræ can-
delarum cere, vt ex summario Serenissimæ Ma-
gnæ Ducissæ n. 2. Ex eodem Marchione Hip-
polito originem habuit Iulius filius legitimus, &
naturalis, qui adhuc vinente Patre, incapax
huius emphyteusis fuit declaratus.

Vnde d. Abbas Iulianus Commendatarius de
anno 1621. declarauit ad eandem Ducissam
Liuiam dd. bona pertinere, vti comprehensam
in eadem inuestitura de anno 1598. & successi-
uè, eandem inuestiuit, pro se, filioque suo
Principe Federico, & nepotibus masculis ex eo-
dem nascituris, & vique in eius tertiam gene-
rationem, ita quod prima generatio inciperet
ab eadem Ducissa Liuia, & masculis deficienti-
bus, seu non extantibus, pro vna filia femina
tantum iuxta solitum illius Ecclesiæ, cum clau-
sula constituti ad fauorem eiusdem Ducissæ,
& suorum pro annuo canone vnus salmæ frumen-
ti; duarum salmarum vini, vnde cum Capponum,
quinque Pollastorum, vnus libræ can-
delarum cere, & sexdecim bononorum, vt ex
eodem Summ. n. 4. cuius inuestituræ vigore ead-
em Ducissa Liuia (spatio 20. annorum, & ultra
pacifice continuauit in possessione prædictorum
bonorum, & Canonem contentum d. Abbati
Iuliano bon. mem. Cardinali Ludouiso, & Emin-
entissimo D. Cardin. Francisco Barberino in
d. Abbatia successoribus, vigore eiusdem inuesti-
turæ perfoluit.

Demum de anno 1641. in Testamento; cum
quo decessit eadem Ducissa Liuia, suam in istis
bonis, & etiam vniuersalem scripsit heredem
Serenissimam Victoriam Magnam Ducissam
Etruriæ, ex eodem Principe Federico filio præ-
defuncto vnica neptem; atque in d. inuestitu-
ra anni 1621. comprehensam.

Post obitum Ducissæ Liuæ d. Eminenti-
ss. Card. Barberinus, propria auctoritate & absque
vlla citatione interesse habentium, actuale
possessionem cepit bonorum, de quibus agit.
Verum eadem Sereniss. M. Ducissa curauit mihi
causam committi, & proposito sub hac die da-
bio; An eidem esset danda inuissio fuit per
DD. affirmatiuè responsum.

Exhibuit enim dicta Serenissima M. Ducissa instrumenta publica Testamenti, & inuestitura nullum vitium visibile patientia *Summ. n. 4. & 6.* Et idcirco ei competit immissio, tam vigore prædicti Testamenti, ex *rem. l. fin. Cod. de edit. Din. Adr. tohen.* quod dato fœminæ hæredi instituta, etiam in bonis emphyteoticis, donec plenius dicatur, an sit inclusa in inuestitura, vt tradunt Ioan. Andr. ad *Specul. lib. 4. de testam. §. 4. Adde: n. ad fin. Dec. consil. 424. num. 1. Bero. consil. 67. num. 68. vers. ceterum, & seqq. lib. 1. Rolan. consil. 2. num. 36. & seqq. lib. 3. Menoch. de adips. rem. 4. num. 375. & n. 386. Gimb. de successione. feud. §. 2. gloss. 12. num. 40. & seqq. Rosental. de feud. cap. 7. conclus. 48. num. 1. & in gloss. 2. & ita tenuit Rota decis. 220. num. 3. part. 4. diuers. Canal. decis. 316. num. 2. Reuerendissimus Vrgellen. decis. 11. num. 3. decis. 16. num. 5. dec. 26. num. 1. part. 3. recent. & in Bononien. de Maluicis 27. Martij 1624. coram bon. mem. Pironano.*

2. Quam etiam vigore prædictæ inuestituræ, pro qua dato immisso ad instar dict. l. fin. prout dixerunt Bald. in cap. ceterum, num. 11. de iudic. Præposit. in c. 1. quid sit inuestitura, num. 2. & alij congesti per Rolan. consil. 1. n. 52. & seqq. lib. 1. Rot. decis. 85. num. 22. p. 5. decis. 214. num. 14. & decis. 242. num. 3. 294. num. 6. & seqq. p. 7. diu. simulque dicta remedia cumulari possunt, & pinguius operantur, vt dixit Rot. decis. 679. n. 2. post med. par. 3. rec.

Nec talis immissio potest retardari ob exceptiones prærequiritantes altiore indaginem: Bald. in l. si uxorem, num. 17. C. de condit. inst. & in l. fin. C. quorum bonorum: Gratian. discipul. forens. cap. 58. num. 40. Menoch. presumpt. 51. n. 44. lib. 3. Dec. consil. 424. num. 19. Rota decis. 197. num. 6. vers. ista exceptio, coram Reuerendissimo Vrgellen. decis. 94. num. 12. part. 5. diuers. & 36. n. 1. vers. secus autem, part. 1. recent.

3. Quod remedium datur non solum filiis, sed etiam aliis hæredibus scriptis præ ad bona feudalia & emphyteotica, per text. in cap. 1. §. inter filium, vers. de defuncto militis fe de feud. fuer. contr. Ial. in d. l. fin. num. 26. Alex. num. 3. Menoch. dist. remed. 4. num. 375. & 390. & consil. 503. num. 18. vers. quo d. locum habet: Specul. in tit. de testam. §. pen. ad fin. Dec. consil. 244. num. 11. Ruin. consil. 18. num. 20. & consil. 45. num. pariter 11. lib. 1. Rota in Imolen. bonorum 13. Nouembrii 1692. & 8. Martij 1596. coram clar. mem. Cardinali Pamphilio, decis. 16. num. 1. & decis. 26. eodem num. 1. part. 3. recent. Canal. decis. 316. num. 1. & 7. Romana Vinca de Fabris penes Marchef. tom. 1. fol. 1029. num. 1. d. Bononien. coram bon. mem. Pironano.

Et id etiam competit contra Dominum directum, & dum incontinenti, & sine altiori indagine ille non probat inualiditatem inuestituræ, seu deuolutionem Rosental. de feud. cap. 2. conclus. 29. num. 3. Menoch. d. rem. 4. num. 759. lib. 2. Busfart. consil. 129. n. 31. lib. 2. Rot. dec. 587. n. 4. p. 4. tom. 3. recent. & in Imolen. bonorum 13. Nouembrii 1592. coram d. clar. mem. Card. Hieronymo Pamphilio.

Descendit Serenissima M. Ducissa ex inuestituris iustificata remanet, licet inter partes non controuertatur. De possessione autem Ducissæ in istis bonis pariter non dubitatur, & tamen etiam probata existit ex mandato propterea ab eodem Eminentiissimo D. Cardinali Bar-

berino dato ad capiendam possessionem horum bonorum, & tanquam deuolutorum ob mortem dictæ Ducissæ Liniæ, vnde oritur plena portio, Rot. decis. 67. in fine, part. 6. diuers. Canal. decis. 316. post princip. vers. item docet Lucretiam, iuncta maxime continuatione Iulianis Canonum per tot annos, tam Abbati Italiano, quam bon. mem. Cardinali Ludouico, & eidem Cardinali Barberino moderno Abbati, vt appareret ex instrumentis & publicis in actis productis, 7 quæ faciunt probationem probatam, non egeant aliqua iustificacione: Bald. in l. non inuere, n. 2. Cod. de solut. & in l. quoties, num. 7. Cod. de iudic. Bart. in l. 1. in princip. num. 8. ff. de non. oper. nunc. Abbas in cap. sollicitud. n. 7. de reffit. spoliar. c. cum dilecti, vbi idem Abb. num. 2. de donat. Dec. consil. 36. num. 2. Ruin. consil. 129. num. 1. lib. 4. ex qua quidem solutione Canonum non potest dubitari, quin probata remaneat possessio eiusdem Ducissæ Liniæ: Bald. consil. 251. col. 2. post med. vers. non est dubium, lib. 5. Soc. sen. consil. 205. n. 4. vers. quæto facit, lib. 2. Menoch. consil. 87. num. 70. Rota in Romana de Iacomellis 26. Ianuarij 1609. coram Cardinali Sacro, & in Romana bonorum de Carcanis coram Remboldo impressa post tract. de manus. decis. 140. num. 7. & 8.

Cum autem dicta Ducissa Liniæ in Testamento, cum quo decessit de anno 1641. vniuersalem suam hæredem D. M. Ducissam, ac nominatim in istis bonis, de quibus agitur instituerit, ac ab eodem Abbate Italiano prius fuerit renouata inuestitura in personam dictæ Ducissæ Liniæ, pro se, filiisque suo Principe Urbini Federico, & nepotibus masculis ex eodem nascituris, &c. & masculis deficientibus, pro vna femina tantum, nec ostendatur huiusmodi instrumentum inuestituræ, præ præterit, aliquid v. 9 tium visibile pati, immissio impediri non potest, quæ dum petitur vigore inuestituræ, pro ea competit remedium ad instar leg. final. & habet executionem paratam, vt firmant DD. in d. l. vlr. C. de edit. Din. Adr. tohen. Bald. in cap. v. §. infuper, de prohib. feud. alien. Federic. sub num. 3. & ibi Alciat. Hylern. n. 60. Rosental. de feud. cap. 7. quest. 20. Peregr. de fideicom. art. 48. num. 29. Menoch. de adips. rem. 1. num. 10. vers. secundum est casus: Rol. consil. 1. num. 52. vers. sed conclusio iuris est, lib. 1. Sard. consil. 571. num. 4. Rota decis. 585. num. 22. part. 5. 204. num. 6. & seqq. 214. n. 44. & 242. n. 3. par. 7. diuers.

Maximè, cum in instrumentum inuestituræ, de quo agitur addit clausula constituti, quæ operatur etiam ad fauorem omnium in inuestitura comprehensorum, vt dixit Rot. in decis. 437. num. 1. & decis. 204. num. pariter 1. part. 7. diuers. & in Romana heriti 8. Februar. 1630. coram bon. mem. Pironano.

Non obstat, quod in præsentī casu dicatur eidem magnæ Ducissæ non competere remedium dict. leg. final. cum in bonis, de quibus agitur fuerit ipsa instituta hæres præ particularis, & propterea habeatur tanquam legataria, quæ huiusmodi remedio non gaudet: Dec. consil. 424. num. 17. & seqq. Rota decis. 315. num. 5. in princ. p. 3. recent.

Quia animaduertendum est eandem magnam Ducissam non esse considerandam tanquam hæredem particularem, sed vt vniuersalem; nam cum illi non fuerit datus aliqui coheres, tipsa- 12 que totam hæreditatem aduenit, & dicitur hæres vni

vinerisalis, non autem particularis, & per consequens eadem remedium d.l. final. datur, vt per Bart. in l. plane 34. §. si duobus, ff. de leg. primo, Rip. post ceteros in l. re comitatus, num. 86. de leg. 3. idem Bart. in l. quoniam, in princ. col. 1. vers. item ego reperio, Cod. de heredib. instituten. Menoch. de remed. 4. num. 1. 16. & 128. Ceuall. comm. contr. comm. quest. 75 §. 8. num. 48. R. P. D. Augell. de acqui. poss. quest. 17. art. 4. num. 58. & seg. Cephal. consil. 59. num. 16. lib. 1. Nat. consil. 46 §. 3. num. 14. lib. 2. Rota decis. 63 §. 3. num. 5. part. 1. recent. & in Romana Terrarum 22. Martij 1632. coram bon. mem. Pirouano.

Nec releuat, quod inuestitura de anno 1621. non fuituriter vi facta adhuc vinemibus Duce Francisco Maria, & sororibus, & Marchione Iulio, cum fuerit admissa eadem Ducissa Luia, tanquam filia Marchionis Hippolyti primogenita vigore inuestituræ emanate de anno 1598. & ita supersuenientibus adhuc vocatis ad eandem inuestituram non poterit à Præfato fieri renouatio.

13 ratio 1. ad fauorem Ducissæ Luia: in præiudiciis successorum, Grat. disp. forens. cap. 818. num. 14. vnde sequuto obitu de anno 1641. d. Ducissæ Luia, expirata fuerit d. concessio facta de anno 1598. & per consequens emphyteusis 14 1. ad Dominum directum fuerit deuoluta per text. in §. emphyteusis in authentic. de non alien. vel permitt. reb. Eccles. Cephal. consil. 345. n. 12. vers. Postremo.

Quia respondetur, quod supradicta conclusio 15 procedit quando non constat de consensu 1. ius habentis, vt inquit Bald. consil. 431. num. 6. vol. 2. At in præsentī casu apparet de renunciatione Ducis Francisci Marie, Sororum, & Marchionis Iulij in supradicta inuestitura de anno 1598. comprehensorum facta in manibus Abbatis S. Laurentij, de dicto Castro Leonis, & medietate Turris Mivalbelli, vt de d. bonis Marchio Hippolytus libere reuocauit, Summ. M. Ducissæ, num. 1. & de consensu patitur præstito ab eodem Marchione Iulio renouationi factæ eidem Ducissæ Luia: de anno 1621. constat ex eodem Summ. num. 11. der quam quidem renunciationem, & consensum præstitum nulli dubium est, quin omnia iura, quæ in ista emphyteusi illis 16 competeabant, 1. fuerint per huiusmodi consensum, & renunciationem amissa. cap. 1. de eo, qui sine facie Agnat. & ibi gloss. & scribentes, congesti per Ciriac. contr. 4. num. 35. l. si debitor 4. §. 1. ff. quib. mod. pign. l. cum quadam 26. C. de adm. int. cap. pastoralis, & ibi Abb. extra de annat. Rolent. de feud. reuoc. alien. c. 9. membr. 2. conclus. 77. n. 26. Schrader. de feud. part. 8. n. 5. num. 2. Iacob. à sancto Georg. de feud. in verb. Dilecti Vassalli promiserunt, num. 14. & 24. Oldrad. consil. 178. num. 3. Isid. consil. 24. num. 4. Bruu. consil. 40. num. 43. Olafsch. decis. 23. n. 27. & duobus seqq. Rot. decis. 136. num. 5. part. 3. recent.

Et licet à principio deficeret consensus Marchionis Iulij, tamen non potest ex hoc innadidari inuestitura, quia post concessionem talis inuestituræ etiam inueniunt consensus d. Marchionis Iulij ex renunciatione iurium suorum, vt ex Summ. M. Ducissæ, num. 11. Stante igitur 17 consensu 1. inuestituram, dubitari non potest, quin poterit alteri concedi noua inuestitura, cap. 1. qui success. dar. teneantur in visibus feudorum, & ibi scribentes, Rolent. de feud. cap. 6. conclus. 16. num. 8. Buxat. consil. 127. num. 129.

Rot. in Foresempr. Emphyteusis 16. Iunij 1636. coram bon. mem. Coccino; Cum talis consensus 1 non requireretur ratione solemnitatis, sed tantum quia agebatur de præiudicio dicti Marchionis, quo casu, siue fuerit adhibitus ante factum, vel post factum, sufficit, in concedendo §. ff. de acq. pluui. arc. l. Iulianus, C. de emancip. liber. Innoc. & alij, in cap. cum consuetudinis, de consuetud. Bart. in l. si quis mihi bona §. Iussus, ff. de acquir. hered. vbi etiam ceteri communiunt, Borcholten. de feud. c. 7. n. 20. Tiraqu. de retract. lignag. §. 1. glo. 10. num. 65. & seg. & ibi gloss. littera I. Rolent. de feud. d. c. 6. concl. 16. num. 10. Dec. consil. 144. num. 1. Gabr. consil. 2. per tot. lib. 2. Cranet. consil. 19. num. 3. Castl. consil. 319. in princip. lib. 1. Zabarell. consil. 2. num. 6. Card. Mantica. dec. 238. num. 8.

Maximè, cum idem Marchio Iulius post obitum Marchionis Hippolyti Patris paffus fuerit, Ducissam Luia: de dd. bonis inuestit, & in illorum possessionem immitti, 1. & per annum, 19 & vltra contra eandem inuestituram non reclamauerit; vnde cuiumque iuri sibi competenti renunciasse præsumitur, c. 10. si quis decesserit in fine, & ibi gloss. in verb. per annum, vbi Bald. §. si Titius sub num. 2. vers. item nota de prescriptio. tit. si de feud. Desunt. inter Dominum, & Agnat. fuerit contron. Respectu vero Ducissæ Luia: euidentissima est etiam validitas renouationis ad eius fauorem factæ de anno 1621. Quia dum ipsa illam acceptauit, censendum est priori inuestituræ renunciasse, 1. & voluisse possidere 20 re ex noua, quod facere potuit, etiam abiq. alia dimissione possessionis, text. in l. qui bona fide, & l. Interdum §. fin. & ibi Angel. de recuper. poss. & d. l. si Titius, Paris. consil. 21. num. 2. & seg. lib. 1. Castl. consil. 192. col. 2. vol. 3. Curt. Iun. in tract. de feud. in 3. par. col. 8. 15. limit. vers. pro cuius tamen intelligentia Bald. consil. 431. n. 6. & seg. lib. 2. Buxat. consil. 127. num. 129. Rolent. de feud. d. c. 6. concl. 16. n. 8. & segq. Olafsch. d. dec. 23. n. 29.

Data igitur scientia, & patientia, imò, & consensu 1. d. Ducissæ Luia: in eadem inuestitura de anno 1598. comprehensæ nulli dubium, quin ipsa etiam viuentē poterit Dominus directus nouam Inuestituram, in præiudiciis successorum concedere Caldas, de iur. emphyt. lib. 1. g. 5. num. 3. vers. de consensu tamen Valas. de iure emphyt. q. 28. num. 24. vers. in emphyteusim. Pistor. quest. iur. lib. 2. p. 2. q. 27. num. 5. Rolent. d. c. 6. concl. 69. num. 37. Buxat. consil. 129. n. 129. Bald. consil. 431. num. 6. vol. 2. Rota in Foresempron. & Engubina seu nullius emphyteusis 16. Iunij 1636. vers. quantum attinet coram d. me. Coc. cino.

Nec isto casu erat necessarium, vt eadem Ducissa Luia dimitteret actuale possessionem in manibus Abbatis, & ab illo postea renouationem acciperet; Quia hoc procederet quando renouatio inuestituræ fuisset facta extraneo, 1. secus 21 dum est facta emphyteutæ possidenti, quia tunc talis actualis dimissio non est necessaria, dum hoc casu tacite emphyteusis in manibus inuestientis refutatur, & deinde per eundem inuestientem refutatus reuocatur, Alex. in l. si mihi, & Titio col. 5. vers. limitas tamen singulariter ff. de verb. obligat. Ruin. consil. 95. col. pen. & consil. 160. num. 10. vol. 1. Afflic. dec. 112. fab. num. 5. in fin. vers. id dicit, Bald. & ibi Vrsill. n. 9. Olafsch. dec. Pedem. 23. n. 24. & sic emphyteuta dicitur breui manu emphyteum renunciat, 1. & ab eo 22 1. 3. dem

dem Domino vigore nouæ inuestituræ denuo accipere: Bald. in cap. 1. num. 11. vers. tertio illud videtur de alienat. feud. Aretin. consil. 3. num. 3. Afflicti. decif. 112. d. num. 5.

Ac per talem refutationem extincta remanet inuestitura refutantis, qui in tali emphyteusi non potest aliquid ius amplius prætere, cap. 1. de eo, qui finem fecit Agnato, & ibi gloss. & Scribentes congesti per Cyriac. controu. 4. num. 35. Rota decif. 186. num. 5. pars. 3. recent. quo casu successores tenetur eandem inuestituram ratam habere absque alia dimissione possessionis, vt tradunt Isern. c. 1. qui success. tenentur, num. 5. post med. vers. finis ergo: Paris. consil. 22. n. 41. & seqq. lib. 1. Burfat. consil. 127. num. 132. & admittit Simon Pistor, in add. ad quest. Patr. lib. 2. quest. 27. ante fin. §. ceterum si qua, & nobis, fol. 608.

Et ista vltima inuestitura eo magis firma remanet, dum fuit approbata per receptionem Canonum † diuersorum in specie, & quantitate maiorum, non solum à dicto Cardinali Ludouiso, verum etiam à præfati Eminentissimo Domino directo cum expressione, quod illi recipiebantur vigore huius inuestituræ: ita vt sit sublatâ quolibet difficultas per huiusmodi approbationem: la. n. l. 1. C. de iur. emphyt. num. 124. & 126. Caldas de iur. emphyt. lib. 1. quest. 10. n. 5. & 6. Alex. consil. 14. Viso & considerato, num. 10. vol. 2. Socin. consil. 66. col. pen. vol. 3. Bero. consil. 117. num. 9. vol. 1. Burfat. consil. 129. num. 38. & consil. 81. n. 32. Crauet. consil. 276. n. 6. Calder. consil. 7. de censib. Menoch. consil. 10. n. 58. Ctescent. dec. 52. n. 18. & seqq.

Nec dicatur modernum Abbatem ignorasse qualitatē huius inuestituræ, & idē per receptionem Canonum sibi ipsi nequaquam præiudicare potuisse; quia scientia † est certa, dum Canones fuerunt recepti specificē pro ista vltima inuestitura, & sic non sunt referendi ad antiquam de anno 1598. Bald. in l. qui Rome, §. duo fratres, quest. 3. vers. pone ex alio, ff. de verb. oblig. Alex. consil. 4. col. pen. lib. 2. Dec. consil. 267. col. 1. circa med. Crauet. consil. 193. mem. 7. vers. item si † probetur, quod heres, & consil. 276. num. 5. in princ.

Imò Cardinalis Ludouiscus mandauit recipi cum protestatione, sed re bene intellecta postea ordinem reuocauit, & simpliciter recipi mandauit, vt ex sua Epistola in Summ. Screnissime n. 14. signum euidentis voluisse approbare inuestituram non obstantibus his, † quæ contra eam possent opponi, vt in simili quando relaxatur supplicatio, quæ prius retenta fuerat: dixit Rota coram Burat. dec. 883. n. 9. & 10.

Et quando successores approbant, vt in prædicto casu per receptionem canonum † amplius non potest prætendi nullitas inuestituræ factæ ante deuolutionem, vt tradit Cald. de iur. emphyt. lib. 1. quest. 20. num. 5. & 6. Burfat. consil. 29. n. 38. & quod per receptionem canonum approbatur inuestitura tenentur Calder. consil. 7. de censib. Bero. consil. 187. n. 1. ad fin. lib. 1. Caroc. decif. 52. num. 18. & de recipiente censum, † vt contra dictum ratificatē dicatur, testatur Bald. consil. 184. num. 5. lib. 2. Nat. consil. 45. num. 10. ad med. Nicol. Bellon. consil. 15. sub num. 11. Surd. consil. 576. num. 25.

Non obstat quod huiusmodi Canones recepti fuerint à Ministris Abbatis Eminentissimi D. Cardinalis Barberini: quia ex multiplicatis so-

lutionibus tot annorum, & ex retentione scripturarum in Archivio Abbatis, in quo dicta inuestitura erat registrata, & ex solito constituendi Vicarium cum amplissima facultate, ex cuius præcedente decreto factæ fuerunt solutiones, præsumitur certioratum † fuisse Dominum, 29 vt latē in terminis respondet Peregrin. consil. 94. num. 37. & plurib. seqq. lib. 2. Ex lapsu enim temporis, & multiplicitate actuum præsumi certioratum Abbatem à suis ministris, dixit Rota in Senogalicens. iuris pascendi 19. Decembris 1603. coram clar. mem. Cardinali Hieronymo Pamphilio, & de Procuratore circa bona emphyteotica, quod præsumatur eundem certioralle suum Dominum, fuit dictum in Romana præsentia deuolutionis 17. Febr. 1636. vers. 2. respondetur coram Reuerend. D. meo Decano.

Nec releuat, quod Eminentissimus Cardinalis Barberinus vti Dominus directus reperitur in possessione bonorum, † de quibus agitur, & 30 offerat incontinenti probationes iuris sui super deuolutione præsentia, atque ita possit impedire immisionem petitam à Seieniff. M. Duciffa vigore dictæ leg. final. Paris. consil. 2. n. pariter 12. p. 2. Cephal. consil. 4. num. 17. com. 1. Et vltimus licet expellere emphyteutam, † aut per finitum 31 tempus, aut per lineam expiratam, vt inquit Gabr. consil. 2. n. 18. lib. 1.

Quia cum M. Duciffa possideat in vim inuestituræ ei concessæ de anno 1621. & virtute eisdem Canones fuerint recepti, vt supra fuit ostensum per plures, & plures annos † possessio ab 32 eodem Domino directo non potuit capi in præiudicium emphyteutæ; cum ad istum effectum deuolutio debeat esse ad eam clara, vt nullo modo possit controuerti: Fachin. controu. iur. lib. 1. c. 95. in fin. Gratian. discept. forens. c. 73. 6. num. 8. Modern. de manu. obseru. 16. num. 47. & signat. ter decif. 359. num. 4. p. 5. decif. 409. & 207. p. 7. diuers. & 105. num. 15. & seqq. coram Papa Greg. X V. Mar. Audr. decif. 36. num. 6. Romana de Nocchiellis post eundem de manu. decif. 168. num. 7. & 9. quod non procedit quando probabiliter controuertitur, vt in præfati casu, quia debet concludenter constare, emphyteutam esse destitutum omni auxilio, & emphyteusim fuisse finitam: Canal. decif. 316. num. 7. decif. 105. n. 17. vers. imm quia prius: Mart. Andr. dec. 61. num. 7. vers. quia hoc procedit, dec. 16. n. 2. & dec. 26. n. 8. p. 3. recent.

Cum igitur hic firmari nequeat euenisse casum deuolutionis † non poterat dictus D. directus 33 ingredi possessionem donec euenisset super ea legitime cognitum, & declaratum euenisse casum deuolutionis: Specul. in tit. de emphyt. §. nunc aliqua, quest. 48. num. 62. in fine, vers. tu dic, quod si certum est: Mantic. de tacit. lib. 2. tit. 22. n. 14. vers. nam patium: Corn. consil. 193. num. 3. vers. aut emphyteuta, lib. 3. Gabr. consil. 67. num. 17. vers. quando caducitas non est clara, lib. 2. idem Mantic. decif. 194. num. 8. & seqq. non obstat, Ariminen. deuolutionis 16. Februarij 1609. coram bon. mem. Card. Sacro, apud Marches. de commiss. p. 1. fol. 959. Bononiens. de Carnalibus 13. Ianuarij 1602. coram clar. mem. Cardin. Pamphilio apud eundem Marches. p. 2. fol. 545. num. 5. & per tot. & penes Andr. dec. 36. num. 3. vers. idem enim procedit, ac seqq. per tot. & dec. 105. num. 11. & seqq. vers. non obstat quod Abbas, & num. 17. & seqq. vers. imm quia prius, vbi Add.

Et licet in eadem investitura adit facultas Domino directio reservata in casu devolutionis capiendi possessionem propria auctoritate; nisi
 34 hilominus talis facultas non operatur, † nisi quando devolutio est adeo clara, & notoria, vt nullam recipiat dubitationem, vt in decisionibus congestis a moderno Persuino de manu obferu. 6. num. 409. & signanter in decis. 409. n. 7. p. 1. dec. 319. num. 4. p. 5. dicitur Greg. d. dec. 109. num. 15. & seq. Andr. d. dec. 36. num. 6. & in aliis passim. In tantum, vt inficiari dubitari possit, an aliqua defensio competat, vt interim Dominus teneatur pati, quod pretendens se inuestitum possidere, vt dixit Rota coram Card. Mas. sic. dec. 194. num. 6. Et ex his pariter tollitur aliud obiectum quod Abbas habet penes se dominium directum, & civilem possessionem, quæ trahit ad se naturalem; Quia, vt bene respondet Bero. conf. 67. num. 71. lib. 1. quæstio est respectu vltis domini, & possessionis naturalis.

Nec subfistens vltia fuit distinctio, quod datur immisio contra Agnatos non autem contra
 35 Dominum directum, † Quia in contrariam est text. clarum in c. 1. si de feud. defuncti contentio sit inter Dominum & Agnat. & ibi feudistæ, Bero. conf. 67. num. 73. lib. 1. Rolent. de feud. c. 7. conclus. 48. num. 2. & in gloss. 2. (ubi ingit male dicere qui contrarium asserere nituntur, Giurb. de success. feud. §. 2. gloss. 1. 2. num. 40. & seqq. & ita tenuit Rota coram Card. dec. 316. per rot. Imolen. bonorum coram clar. mem. Cardinali Hieronymo Pamphilio inter recen. dec. 16. num. 2. & dec. 26. num. 8. p. 3. In quibus data fuit immisio femine contra Dominum directum, cui prius fuerat concessa manentio, vt habetur in decis. impress. per Marches. par. 1. fol. 947.

Non obstat, quod talis immisio non possit peti contra Dominum directum in præsentem casu
 36 lu, cum versetur in iurisdictionalibus, † quæ non possunt peti in simplici Possessorio sine titulo, sed veniunt discutienda iura in petitorio, iuxta conf. Peregr. 2. lib. 1. Giurb. de feud. §. 2. gloss. 1. 2. num. 36. in §. declar.

Quia etiam in iurisdictionalibus huiusmodi remedium, non solum datur contra Agnatos, &
 37 extraneum, vt est textus in cap. 1. §. inter filiam si de feud. fuer. controu. inter. Domin. & Agnat. Rolan. conf. 1. num. 65. & seq. lib. 1. Verum etiam contra Dominum directum possidentem, vt firmat Bald. in l. unica num. 6. C. si de moment. poss. vers. sed de iure canonico ibi, & idem si agatur de possessorio iurisdictionis, quod etiam voluit Contard. in eadem l. unica limitat. 2. §. 7. sub. num. 14. vbi expresse sufficere dicit colorem tituli etiam in iurisdictionalibus, Bellou. sen. conf. 10. vbi in terminis de hærede Testamentario spoliato possessione Castri sine causæ cognitione, illum fuisse reintegratum, absque necessitate discussionis tituli, Passert. conf. 1. 1. Rolan. conf. 6. lib. 3. Olafsch. dec. 116. num. 6. Alexand. Rauden. conf. 2. & conf. 3. vol. 2. Ioseph. Ram. conf. 93. num. 2. Rot. in quadam Imolen. Castri Ducia, quam refert Contard. d. limit. 2. §. 7. num. 2. Cal. sad. dec. 1. num. 10. de refsit. spol. Put. dec. 284. lib. 2. quæ est. dec. 276. eodem lib. 3. in correct. Mascard. de probat. concl. 1374. num. 1. cum seq. Imolen. bonorum 13. Nouembris 1592. coram clar. mem. Cardinali Pamphilio, Adducti autem
 38 pro parte Eminentiissimi Abbatis, † vel loquuntur, quando investitura clare est concepta, pro solis masculis, vt loquuntur congesti per Giurb.

de success. feud. d. §. gloss. 11. num. 36. Vel quando quæstio est de iurisdictionalibus cum filio Domini supremi prætendente habere ius occupandi tenentum bonorum iurisdictionium, † & 39 transferendi onus probandi titulum in possessorum, prout in his terminis loquuntur Mænent. dec. 56. Seace. conf. 1. m. 80. Peregr. conf. 2. lib. 1. Quicquid enim sit de isto Priuilegio fisci, non est nunc de eo agendum, certum est enim non competere Dominis directis superiorem recognoscitibus, & huiusmodi Priuilegio fisci non gaudentibus, vt latè distinguit Horatius Montan. contr. 29. num. 11. & 12.

Cæteræ autem exceptiones, vel nullitates, quæ adducuntur ad impediendam hanc immisionem scilicet circa vtilitatem huius emphiteusis beneplacitum Apostolicum, Bullam Clementis, & alteram Urbani VIII, de forensibus, deneratim investiturarum, cum requirant altiore indaginem, non sunt præsentis inspectionis, & ideo sunt remittendæ ad petitorium, nec vt dicebant possunt nunc impedire executionem huius immisionis, maxime concurrente diuturna obsecurantia † d. in
 40 uestitura anni 1621. quæ plurimum attendi solet ad tollendam prætensionem nullitatis, vt per Baratt. dec. 10. num. 14. quæ obseruantia continuauit vsque ad obitum Ducissæ Liuzæ, & sic investitura erat in statu validitatis, quo casu illius dispositio facilius debet suam effectum fortiri, præsertim respectu immisionis. Rota in Bonon. bonorum coram bon. mem. Pirouano, impress. inter rec. p. 4. tom. 3. dec. 63. num. 8. & seq.

Quæ verò adducuntur pro D. Duce Hippolyto Lantes, & quæ pariformiter possunt afferri pro R. P. D. Castracaneo, non sunt apta in hoc iudicio ad impediendum eandem executionem d. l. fin. ad fauorem Serenissimæ M. Ducissæ, cum ad hunc effectum opus esset, quod non solum possiderent, sed etiam bona fide possiderent † de qua possessione cum nullibi appareat, nec de ea doceatur, ipsi dici non possunt legitimi Contradictores ad ad effectum, de quo agitur, Bart. in l. filiam fratris ff. ad Trebell. Felin. in cap. veniens il. 2. de testibus, Zuccard. d. l. fin. num. 373. & num. 392. C. de edict. Diu. Adr. tollent. Dec. conf. 84. col. 4. & conf. 218. col. 1. firmant hanc opinionem esse communem conf. 424. col. 2. & conf. 467. Rolan. conf. 1. num. 71. vol. 1. Et dum Serenissima M. Ducissa fuit in Testamento instituta, & vocata in investitura, debet immitti, † non solum Domino contradicente, sed etiam recusantibus Agnatis, ac aliis prætendentibus gloss. 1. in cap. 1. de contr. inter masculum, & feminam, Ioan. Andr. ad specul. p. 4. tit. de testam. §. pen. in fin. Dec. conf. 467. num. 11. Rolan. conf. 2. num. 27. & seqq. lib. 3. Surd. conf. 371. num. 6. Olafsch. dec. 26. num. 14. Rolental. de feud. cap. 7. conclus. 48. num. 2. & per tot. vbi testatur ita resolutum fuisse in Camera Imperiali, Giurb. de success. feud. §. 2. gloss. 12. num. 40. & seqq.

Et cessare omnem difficultatem visum fuit, quia ad effectum immisionis sufficit, † quod
 44 prædicta requirant altiore indaginem. Itaque ad petitorium reici debeant cum iudicium ex d. l. final. efficacius remutare soleat similes exceptiones, quam alia remedia possessoria adispicende secundum Bald. conf. 141. num. 1. post. med. vers. quæ enim requiruntur lib. 1. Dec. conf. 587. num. 12. vers. & melius Rolan. conf. 2. num. 38. lib. 3.

lib. 3. Afflic. decis. 119. num. 7. Olafch. decis. 26. num. 15. Rota in Bononien. de Malucius 27. Martij 1624. coram bon. mem. Pironano. Et ita, &c.

D E C I S. LII.

R. P. D. CERRO.

Vladislauien. Villæ de Hoppenbruch.

Veneris 13. Aprilis 1646.

S U M M A R I V M.

- 1 *Manutentio in quasi possessione vilius domini est concedenda.*
- 2 *Privatio habitum præsupponit.*
- 3 *Canonem solutio probat possessionem rei, pro qua soluitur.*
- 4 *Positio continuata de præscripto in præsens præsumitur.*
- 5 *Episcopus in causis ad eum spectantibus recusari potest.*
- 6 *Sententia nulliter, & attentatè lata non priuat possessione.*
- 7 *Devolutionis pena à Monasterio non incurritur per excessum factum à non habente mandatum speciale.*
- 8 *Exceptio turbida reiciitur ad petitorium in manutentione, n. 9.*
- 9 *Negativa solutionis non facta probatur ex perquisitione librorum in quibus solent adnotari.*

PRævia vnica decisione coram R. P. D. meo Ottobono die 3. Iulij præteriti, Abbate, & Monachis Pelpineñ. tantum informantibus fuit relaxatum mandatum de manutendo ad illorum fauorem loco reuocationis attentatorum commissorum per Reuerendissimum D. Episcopum Vladislaui. à quo interposita appellatio, & mihi per Signaturam commissà causa cum facultate manutentionem. quem de iure, propofui hodie dubium an & cui esset dandum mandatum de manutendo quod DD. dandum esse eisdem Abbati, & Monachis in quasi possessione vtilis domini tantum responderunt, quia cum doceatur de illorum vtilis domini possessione, sunt manutendi ad statum, in quo reperiebantur de tempore motæ litis, ad text. in cap. querelam, de elect. san. mem. Gregor. decis. 569. num. 3. Rota decis. 159. num. 1. 3. decis. 76. num. 1. & decis. 79. num. 9. & 20. par. 5. reuert.

Huiusmodi autem possessio probatur: Primo, ex diuersis editis, & citationibus per D. Episcopum contra eos decretis ad effectum procedendi ad priuationem Villæ, de qua agitur, Summario Abbatis num. 8. ex quibus necessitudo resultat antecessus illorum possessio, cum priuatio à habitum præsupponat, vulg. l. decem. ff. de verb. signif.

Secundò, ex continuatis solutionibus Canonum vsque & per totum annum 1644. dist. Sum. num. 7. quæ continuatæ solutiones præstant possessionem solentium, cum sit penitus inuersimile quod dicti Abbas, & Monachi canones perfoluissent, nisi in possessione permanissent: Aret. in l. qui vniuersitas, §. quod per

Coloniam sub num. 8. vers. vnde licet, de acquir. poss. Gabr. de locat. conclus. 4. num. 7. Rot. in Regien. Bonorum 15. Martij 1630. coram bon. mem. Coccino, quæ est 293. num. 38. post Modern. Per. de manu.

Accedente præsertim antiquissimo lando lato de anno 1519. ab Episcopo Varmien. Iudice arbitramentali deputato à Procuratoribus Episcopi Vladislaui. vniuerso Capitulo, Abbate, & Monachis Pelpineñ. & ab iis omnibus postmodum acceptato dist. Sum. num. 3. 4. & 5. in quo pronunciatum fuit Abbatem, & Monachos prædictos restituendos esse ad actuale, & corptalem vtilium possessionem Villæ de qua agitur: hinc enim huiusmodi possessio præsumitur vsque in præsens, nisi ab altera parte doceatur de contrario, ad not. per gloss. in l. siue possidetis in verb. constitui, C. de prob. Aret. in §. retinenda, num. 3. Instit. de hered. Alexand. conf. 133. num. 3. lib. 1. Card. Seraph. decis. 1047. num. 8. & dec. 1154. num. 4. cum aliis in Rossanen. decimarum 4. Iulij 1640. coram R. P. D. meo Bichio.

Non obstat quod sequenti deuolutione doceatur Domino directo manutentio etiam quoad dominium vile: Quia hoc casu deuolutio non probatur: Aut enim deducitur ex sententia D. Episcopi, & cum ipse processerit in preteritum inhibitionis Rotalis, & postquam ab Abbate, ac Monachis fuerat tanquam suspectus recusatus, prout recusari poterat, cum commodum, & incommodum ad eum pertineat, l. 1. C. ne quis in sua caus. iudicet: Abb. in c. cum venissent, num. 9. vers. item si ubique Felin. n. 7. & Dec. n. 6. in fin. de iud. Nat. conf. 174. n. 7. lib. 1. Surd. conf. 50. n. 18. vbi quod ordinarius recusari potest nedum vbi res spectat ad mensam Episcopi, sed etiam vbi est Ecclesiæ: Capic. decis. 137. num. 6. & 7. cum aliis copiose adductis per Modern. Beneuent. de iudic. susp. cap. 5. num. 27. 28. 30. & 32. tanquam nulliter, & attentatè lata à allegari non meretur, nec ipsos sua possessione priuauit, vt fuit resolutum coram R. P. D. meo Ottobono die 3. Iulij præteriti.

Aut deducitur ex prætenfa denegatione directi domini ducta ex eo quod executores mandati de manutendo manutentionem concesserunt Abbati, & Monachis tam quoad vile, quam quoad directum dominium: Et nec etiam releuat, tum quia exequutores mandantur illos in Dominos recognosci, prout ante motam litem recognoscebantur, Sum. Episcopi num. 6. & per cõsequens ratione solius vtilis domini. Tum quia præfatas excessus non fuit ad petitionem Abbatis, nec de speciali illius mandato capitulariter factò, prout opus esset ad incurrendam penam deuolutionis, ad not. gloss. in c. cum dilectus in verb. repromissis, vers. & quia non habuit, vbi Innoc. ante fin. vers. hinc, de relig. dom. Roman. conf. 60. num. 2. Oldrad. conf. 199. num. 11. Lap. alleg. 127. num. 4. in fin. & 5. Jan. mem. Greg. decis. 520. num. 7. Tum demum, quia causa fuit mihi commissà cum facultate manutendi quem de iure, & sic obiectum non releuat: Posset enim procedere si ageretur de sustinendo mandatum iam relaxato, secus autem quando prout hic ex integro quaeritur cui sit danda manutentio.

Aut denique ob inobseruantiam pactorum, & non solutionem duorum denariorum, & cum consistet de possessione Abbatis & Monachorum illos

illos non soluendi à dicto anno 1519. continuata vique in præsens, vt ex fide Notarij Sum. Abbatis num. 9. qui testatur se fecisse diligenter de perquirendis solutionibus dictorum denariorum in libris, † in quibus huiusmodi solutiones adnotari soleant, nec vllam solutionem inuenisse factam ab Abbate & Monachis in hanc causam, qui est optimus modus probandi negatiuam: Bart. in l. fin. num. 1. & segg. C. de reb. credit. Surd. consil. 5. n. 12. Rot. in recent. dec. 455. num. 4. part. 2. Nulla considerari potest inobstantia inducens deuolutionem.

Quæ omnia licet sufficiant pro ea cuitanda adhuc satis esset quod esset umbida, † vt interim Domino vili denegari non possit manutentio reiecta ad petitorium exceptione deuolutionis: Gabr. consil. 7. num. 12. lib. 2. Franc. Aret. consil. 21. n. 6. Modern. Petul. de manu. obseru. 16. num. 47. & 48. Rot. coram san. mem. Greg. dec. 105. n. 10. & 18. & postremo resolutum fuit in Fanen. seu Senogallien. Cassiri Montis Leonis 14. Martij præteriti coram R.P.D. meo Melsio. Et ita resolutum utraque, &c.

DECISIO LIII.

R. P. D. ARGVELLES.

Bononien. fideicommissi de Guidottis.

Veneris 24. Ianuarij 1648.

SUMMARIVM.

- 1 Substitutio de descendentijs singulariter facta est vulgaris.
De descendentijs ex coniecturis dicitur fideicommissaria, n. 2.
Facta deficientibus omnibus est fideicommissaria, n. 10.
- 3 Descendentes heredes vsufructuarios instituens censetur gravare per fideicommissum.
Vocati cum qualitate masculinitatis per fideicommissum vocati censentur, n. 7.
Amplius, vt n. 8.
Vocati sub qualitate heredis intelliguntur ordine successivo, n. 39.
- 4 Vsufructuarij, & fideicommissarij equiparantur.
- 5 Voluntas etiam ex actu nullo colligitur.
- 6 Clausula, per lineam masculinam, importat coniecturam fideicommissaria substitutionis.
- 9 Testator volens bona sua remanere pendens masculinos intelligitur per fideicommissum.
- 11 Digressus ad plures gradus præ se fert fideicommissum.
- 12 Verba, per nissum tempo auenire, durationem perpetuam denotant.
Quodcumque tempus omne in infinitum significat, n. 18.
- Tractum temporis importancia fideicommissum induunt, n. 32.
Post mortem habent tractum temporis successuum, n. 36.
Morituro d moritanno, refertur ad quodcumque tempus deficientie, n. 40.
Non à essendo quodcumque tempus respiciunt, num. 41.

Decif. S. R. R. ad I. P. Melium.

Voglio che sia, fideicommissaria magis, quam vulgari adaptantur, n. 43.

Ciuita ex coniecturata voluntate testatoris possunt obliquari, n. 45.

13 Disiunctio prohibitio coniecturam fideicommissi præstat.

14 Prohibitio realis afficit bona ad quoscunque transant.

Alienationis sub pena nullitatis, & priuationis contranentionibus arguit fideicommissum, n. 15.

Alienationis dicitur vestita ex prohibitione alienationis, n. 16.

Trebellianica est coniectura fideicommissi, num. 22.

17 Gravari non possunt non honorati.

19 Priuatio præsupponit habitationem.

20 Exceptio aliquorum à pena priuationis arguit fideicommissum: de regula esse debet, num. 21.

23 Onere ex perpetuo resultat fideicommissum.

24 Perpetuum dicitur, quod loco deficientis recipit subrogationem alterius.

25 Fideicommissum in perpetuum censetur ex dispositione, quod nullo vquam tempore hereditas esset sine herede.

Inducitur ab exclusione fisci in casum delicti, num. 26.

Inane reddi non debet, n. 29.

27 Exclusio Ecclesiasticorum à fideicommissio pro conseruatione familia non in ordinem calibatus facta dicitur.

28 Familia qualitas fideicommissi coniecturam præstat.

30 Obseruantia dubiam testatoris mentem declarat.

31 Clausula codicillaris potest inducere fideicommissum coadiuuando coniecturas.

33 Coniectura simul vniuersa considerantur, vt singule, quæ non inuaniunt simul vniuersa præsent.

Lenes pro fideicommissio in descendentijs sufficiens, n. 34.

35 Distio, doppio, significat quodcumque tempus post, & aliquando statim, n. 38.

39 Discretina dispositio testatoris operatur, vsq; facienda diuersa interpretatio à significatione verborum testamenti.

42 Verbum, deficientibus, quocumque casum non existentia amplectitur.

Lascio, institutionem factam per verba directa trahit ad fideicommissariam, n. 44.

Per obitum Francisci Mariz de Guidottis, orta fuit controuersia inter Dominos Sallum, Vincentium & Carolum de Guidottis ex vna parte, & Dominos Iulium Cæsaem, & Valeriam pariter de Guidottis ex altera: Illi enim prætendebant bona ab eodem Francisco Maria relicta, esse subiecta antiquo fideicommissio Ioannis senioris de Guidottis ordinato ad fauorem omnium descendentijs masculinorum. Isti vero esse libera, ex quo descendentes fideicommittentis fuerant solum per vulgarem, non autem per fideicommissariam vocati. Et propterea ad dirimendam hanc controuersiam dedi dubium. An ex testamento Ioannis senioris constet de fideicommissio descendens ad fauorem omnium descendentijs masculinorum: Et per Dominos fuit affirmatiue responsum.

Nam

Nam quamvis in vocatione simplici facta de defunctibus non includatur nisi sola vulgaris, non autem fideicommissaria, † adcom. primo adentem expicit substitutio quoad alios iuxta doctrinam Cuman. communiter approbatam in l. cum ita 32. §. in fideicommissum ff. de leg. 2. & in l. Gallus 29. §. quidam res de num. 7. ff. de lib. & postb. quam opinionem uti communem perpetuo sequuta est Rota, ut in decis. 125. num. 1. decis. 143. num. 10. part. 1. recent.

Nihilominus, quando ex verbis, & coniecturis inde resultantibus constat Testatorem voluisse in tempus longum disponere, ac perpetuum succedendi ordinem in eius hereditate; † tunc omnes Doctores conveniunt, successuum inter descendentes vocatos, inductum esse fideicommissum, idem Cuman. in dicta l. cum ita 32. §. in fideicommissum sub. num. 4. ff. de leg. 2. Fular. de subst. quest. 382. num. 52. & quest. 479. num. 56. & 93. qui dicit, omnes hanc conclusionem admittere nemine dissentiente Rota decis. 168. num. 9. par. 3. decis. 212. num. 1. & 2. par. 4. decis. 366. num. 10. par. 4. tom. 2. decis. 649. n. 2. & seqq. part. 4. tom. 3. recent. Addent. ad S. mem. Greg. X V. decis. 207. mon. 9. vers. prædicta opinio in Aneonitana, seu Senogallien. fideicommissi fi 27. Aprilis 1626. & 16. eiusdem mensis 1627. coram bon. mem. Pirouano Romana fideicommissi de Incononatis 19. Maij 1638. coram Eminentissim. D. meo Pancirolo Persina fideicommissi de Pontanis 20. Aprilis 1646. coram R. P. D. naco Peutingerio, Et nihil refert, quod verba tractum temporis significantia non legantur posita in ipsa substitutione: sed sufficere ex aliis coniecturis induci voluntatem Testatoris faciendi perpetuum fideicommissum, vltra supra Relatos, ex Anch. Alban. Magon. tenuit Fular. de subst. quest. 382. num. 33.

Plures autem in proposito casu ex testamenti locutura resultant coniecturæ. Quarum prima deducitur, ex eo, quod omnes suos descendentes, † heredes usufructuarios totius suæ hereditatis, omniumque honorum instituit, ut in cap. 39. ex quo inferunt, eos fideicommissum gravasse, & de restituendo ceteris hereditatem Castri in l. certi iuris. 8. in. fin. C. de testam. milit. Fular. de subst. quest. 247. n. 41. Menoch. lib. 4. præsumpt. 141. num. 5. Mantie. de coniect. ult. vol. lib. 9. tit. 5. num. 12. Castill. de usufr. cap. 8. num. 45.

Voluit enim Testator clarius id exprimere propter magnam cognitionem, † quam habent inter se fideicommissarii, & usufructuarij dum eis, nec permittitur venditio, locatio, Emphyteusis hypothea, servitutis constitutio, nec quæcunque alienatio, nec tenu facere deteriorum, ut optime Molin. de primog. cap. 19. n. 5. ex commun. Doctorum traditione, latè Castill. de usufr. cap. 4. & 5. per tot. & cap. 30. 32. Mant. vbi proxime, propterea velere argumentū ab usufructuario ad fideicommissarium & e contra dixerunt multi apud Molin. de primog. lib. 1. cap. 7. num. 8. & fideicommissario convenire definitionem usufructus, multi alij apud Castill. d. cap. 5. num. 2. & usufructuarius vocatur fideicommissio gravatus in l. species 15. ff. de auro & arg. leg. Molin. vbi supra num. 1. Gutier. præf. q. lib. 2. q. 17. n. 10. & lib. 3. q. 89. n. 7. Giurba multis citatis dec. 79. num. 13.

Hincque videmus sæpius Institutores maiorum solere disponere de velle maiotatus possessoris usufructuarios tantum esse, non veros domi-

nos. Et quicquid sit An id fieri possit nulli proprietate relicta, vel An Testator hic faceret hæredes in proprietate vt colligi videtur ex c. 40. sufficit nobis habere illam voluntatem † quæ ex actu nullo colligi potest l. fin. ff. de reb. eorum ibique Bald. Gortof. littera V. Ruin. conf. 144. n. 9. lib. 2. Menoch. lib. 4. præsumpt. 167. n. 12. Rota decis. 100. n. 21. part. 1. divers.

Secunda coniectura habetur ex subsequentibus verbis Mio descendente per linea masculina: Quia tam dictio illa, Per, quam verbum linea † collectionem, & successitatem graduum, & personarum denotat ac si dictum fuisset de gradu in gradum & de descendente in descendente ut appositè & eleganter explicat Rota dec. 6. num. 20. & seqq. & dec. 21. num. 19. & seqq. part. 5. rec. vbi quod alias inutiliter fuissent adiecta verba hæc per linea masculina: Decian. conf. 28. num. 17. lib. 2. & fuit dictum in Tibureina fideicommissi 14. Ianuar. 1647. cor. me.

Tertia pronenit ex eo quod prædicti descendentes fuerunt vocati cum qualitate masculinitatis, † & sic omnes masculi censentur in perpetuum gravati de restituendo de vno in alium gradatim, & successivè. Parif. conf. 63. num. 13. vol. 1. Menoch. conf. 277. num. 10. lib. 3. Cæph. conf. 137. num. 12. lib. 1. Aym. conf. 130. num. 6. tom. 1. Lancell. Gall. conf. 17. num. 19. Castill. conf. lib. 4. cap. 9. num. 48. & lib. 5. cap. 92. n. 12. Fular. de subst. q. 382. num. 47. Addent. ad Molin. lib. 3. de primog. c. 5. num. 25. dec. Granat. 53. n. 9. Rota dec. 193. num. 4. dec. 143. num. 6. part. 1. decis. 168. num. 3. part. 5. d. decis. 212. n. 4. part. 4. rec. decis. 483. part. 4. divers.

Et quod magis virget, cum qualitas masculinitatis fuerit pluries repetita inde resultat magis enixa Testatoris voluntas † vt bona perpetuo pænes omnes masculos conferantur, Parif. conf. 90. n. 16. vol. 2. Rota dec. 698. n. 2. part. 1. divers. & decis. 168. num. 5. post. med. vers. quod fortius procedit part. 3. recent.

Maximè cum concurrat etiam voluntas Agnationis desumpta ex vocatione feminariam limitatè facta, & post agnatos d. decis. Granat. cum aliis ibi congestis num. 26. vers. fin. Ideo pænes descendentes masculos bona conferantur † non possunt si fideicommissum terminaretur in primis institutis & nisi exclusis feminis, omnes descendentes essent gravati de restituendo gradatim & successivè de vno in alium, Parif. de conf. 63. num. 13. vol. 2. Anch. conf. 152. num. 9. Cæph. conf. 478. num. 37. lib. 4. Lancell. Gall. d. cap. 17. num. 19. & 20. Burlat. conf. 227. num. 27. 28. & num. 33. lib. 3. Menoch. conf. 277. num. 10. lib. 3. Becc. conf. 159. num. 27. & 28. lib. 2. Rota coram bon. mem. Coccin. decis. 493. num. 7. Et quicquid sit de supradicta coniectura, certum est quod vnita cum aliis infra dicendis multum operatur.

Quarta desumitur ex verbis cap. 41. E se q. caderà che dopo la morte mia non si troverà vivere alcuno delli dd. miei descendenti o che per l'annuire tutti morissero, o moriranno, &c. All'ora voglio le così lasciare, e s'istituiscio per quel modo e migliore che di ragione si deve e puo in tal caso miei heredi, &c. Hæc enim sic absolute, ac indeterminatè respectu tēporis prolata, † & absolute, ac indeterminatè intelligi debent quocumque tempore etiam si descendentes post plura sæcula deficiant, ac proinde non aliter effectum sortiri possunt nisi omnes descendentes sint successivè substituti

substituti, & grauati restituere; vltimo Rota decis. 492. num. 1. vers. *supradicta doctrina*, part. 4. diuers. cor. Card. Seraph. decis. 934. num. 8. & seq. & post Gionagn. conf. 36. num. 45. & 55. lib. 2. & dec. 366. num. 15. & seq. p. 8. recent. Idemque his non allegatis dicit Fular. de sub. quest. 382. num. 44.

Quinta proficiscitur ex longa, & multiplici substitutionum serie: Ioannes fideicommittens post mortem omnium suorum descendendum, in d. cap. 29. substituit quam plures alios de Guiddotis sibi transuersales, & insimul descendentes Parentis eius filii naturalis, & alios inde magis extraneos in casu quo aliquis ex illis sic substitutis sine descendentibus decesserit, vt in cap. 43. & seqq. Et in defectum omnium prædictorum voluit succedere debere, & esse suos hæredes vnum vel plures pueros ex Hospitali Expositorum per dictos suos hæredes extractos, vel extractiue, vel alio modo eligendos, vt in c. 50. & seqq.

- 11 Hic autem digressus ꝑ multum vrget pro constitutione perpetui fideicommissi: Grat. conf. 5. num. 18. lib. 2. Fular. conf. 93. sub n. 6. vers. *præterea*: Menoch. conf. 195. n. 5. conf. 1006. n. 5. & de præsumpt. lib. 4. præsumpt. 68. num. 10. Hier. Leo decis. 60. num. 7. Rota post Gionagn. dict. conf. 36. num. 53. lib. 2. in Bonon. fideicommissi de Luparis 26. Ianuar. 1618. coram Remboldo in Auximiana fideicommissi 22. Martij 1638. coram Reuerendissimo D. meo Decano in Bonon. fideicommissi de Boateris 13. Maij 1641. coram bon. mem. Merlino in Romana fideicommissi de Mutis 19. Februar. 1646. coram R. P. D. meo Melio in dicta Perusina fideicommissi de Pontanis 20. Aprilis 1646. coram R. P. D. meo Pentingerio, & in Romana fideicommissi 27. Maij 1647. coram R. P. D. meo Ottobono.

Sexta elicitur ex prohibitione diuisionis bonorum stabilium amplis, & enixis verbis concepta in cap. 61. ibi: *E più voglio e così lascio che per nissun tempo auenire si possa ne debba diuidere li beni immobili della mia heredità per qualunque persona, ne etiam a tal diuisione per miei heredi o Commissarij si debba consentire*. Ex quibus apertissimè colligitur Testatorem voluisse, quod omni tempore eius bona conseruarentur in suis descendentibus, cum id importent

- 12 verba illa, *per nissun tempo auenire*, ꝑ quæ continuationem, & durationem perpetuam denotant arg. l. *seruimus*, ff. de *serui. l. eum debere*, col. 3. ff. de *serui. vrb. prad.* Valenz. conf. 85. num. 28. ex Actet. & Soc. Rimin. conf. 23. n. 27. lib. 1.

In hoc præsertim casu cum in his verbis subsequenibus post istam diuisionis prohibitionem

- 13 appositâ sit ratio, ꝑ *Perche voglio siano uniti insieme in perpetuo, e che siano gonarnati & procurati secondo l'ordine di questo testamento*, &c. Cum enim insimul unita stare non possint in perpetuum sine perpetuo fideicommissio: Molin. de primog. lib. 1. cap. 4.

Hinc sequitur sufficiens coniectura quod non ad alium finem, quam perpetui fideicommissi diuisionem prohibuerit: Peregr. de fideic. art. 11. a. n. 29. & seq. conf. 53. n. 3. lib. 5. Fular. de sub. g. 227. n. 5. & quest. 686. n. 12. & 13. & conf. 176. n. 12. Gozard. conf. 102. n. 17. Cornu. decis. Lucenf. 122. num. 4. Rota decis. 10. n. 5. & decis. 125. sub mem. 9. vers. *ulterius*, part. 1.

Decis. S.R.R. ad R.P. Melium.

& decis. 284. num. 24. & seqq. part. 6. recent.

His accedit, quod huiusmodi diuisionis prohibitio est realis ibi, *ne debba diuidere li beni immobili*, &c. & per consequens ipsum pariet fideicommissum erit reale, & ꝑ sic perpetuum, ita vt hæc bona in omnes personas, & possessorum transeunt cum onere fideicommissi: Lancel. Gall. conf. 114. n. 52. Bec. conf. 24. n. 28. & seq. lib. 1. & conf. 196. num. 16. lib. 2. Colleg. Patav. inter conf. Peregr. conf. 38. n. 15. vol. 1. Decian. conf. 54. n. 26. vol. 2. Cephal. conf. 478. num. 47. lib. 4. Burlat. conf. 227. n. 35. Mandel. conf. 93. n. 1. a vers. *succedat*, lib. 1. & ibi Addent. Menoch. conf. 1099. n. 15. lib. 1. Zuccat. decis. Lucenf. 76. n. 144. & seqq. Castil. decis. 153. n. 22. *Perfortis* lib. 2. Rot. d. dec. 163. n. 3. part. 3. & dec. 357. n. 10. part. 4. tom. 2. recent.

Septima colligitur ex prohibitione alienationis immediatè sequenti cap. 62. amplis, ac geminatis verbis omnes calus complectentibus facta quibuscumque hæredibus supra vocatis cuiuscumque gradus, ordinis, & conditionis addo quod tam descendentes, quam alios verè comprehendit inuncta pœna nullitatis, ac priuationis contrauentientibus: ꝑ Quæ perpetui fideicommissi ordinationem inducit. Cnrt. iun. conf. 22. n. 23. vers. *postremo confirmatur*: Decian. conf. 50. n. 22. lib. 1. Eugen. conf. 44. n. 53. & seqq. vbi eleganter quod ad vestiendum alienationis prohibitionem sufficit annullatio, & priuatio ꝑ in casu contrauentionis: Fular. de sub. quest. 688. n. 71. Gabr. de fideic. lib. 4. conclus. 9. n. 42. Rota post Gionagn. conf. 75. n. 76. lib. 1. & d. dec. 357. n. 2. p. 4. tom. 2.

Confirmari videtur præsens coniectura ex cap. 49. & 50. vbi non solum in casum mortis, sed in casum contrauentionis fecit substitutiones, ibi: *Accadendo che tutti li sopradetti heredi usufrutuarij tanto morissero, ouero mancafsero d'esser heredi per virtù & ordine di questo testamento per suo demerito, ò per altra cagione. All'hora voglio, & in tal caso sostituisco, &c.* Et ibi: *o viuendo tutti mancafsero per morte ouero mancafsero d'esser miei heredi per virtù & ordine di questo testamento per suoi demeriti, ò altra cagione, &c. a quelli ò quello sostituisco, &c.* Ex quibus simul iunctis non solum remanet vestita prohibitio, sed inductum perpetuum fideicommissum ex supra citatis.

Vltra quod apertissimè constat Testatorem voluisse fideicommissum facere ex eo quod dict. cap. 62. prohibuit alienationem hæredibus cuiuscumque gradus, & per quodcumque tempus, & sic omnes ꝑ videntur vocati aliàs grauari isto onere non potuissent ex vulgari text. in l. ab eo 9. Cod. de fideic. l. si adrogator 22. C. de adop. l. vnum ex familia 67. ff. de leg. 2. l. 1. §. sciendum, ff. de leg. 3. Et verum quodcumque cum sit vniuersale omne tempus in ꝑ infinitum significat, l. a Procuratore 13. C. mand. cap. solita 6. de maior. & obed. Barbof. d. 317. n. 1. & seqq. Et per talem diuisionis, & alienationis prohibitionem intrat vulgaris regula: priuatio ꝑ præsupponit habitum, l. decem 116. ff. de verb. oblig. Rota coram sanct. mem. Greg. X P. decis. 200. num. 2. & ibi Addent. num. 5. & decis. 458. num. 3. & 4. in Pisani. M. auentionis 4. Julij 1646. & prima Feb. rarij 1647. coram me. Nam si dicti descendentes non essent ipsius hæredes vtique non posset illos priuare.

m 2 Et

Et ad corroboranda prædicta concludens præsumptio refultat ex verbis cap. 63. ibi, *Non voglio però che li suoi descendentij patiscano per tal delitto, &c.* Quæ profecto sunt demonstrativa intentionis Testatoris, quod voluit omnes decedentes vocare, & successum inter ipsos inducere fideicommissum, nam aliquin fuisse ineptum à priorum destitutione, ac pena specialiter excipere, † ac præferre interesse, & præiudicium sequentium, quorum ius primis admittitur expirasse: Socin. iun. conf. 136. sub n. 25. vers. & istud ostenditur & seq. lib. 3. & comprobatur aliis relatis Fufar. de subst. d. quest. 688. a num. 71 Ro a in d. Rom. fideicom. de Incorporatis 19. Maij 1638. & in Romana fideicom. de Alcoronis 16. Maij 1639. coram Eminentiſſ. D. meo Panziolo, Et frustranea fuisse dicta exceptio, 20 † quæ debet esse de regula l. quæsum 12. §. de niqueſſ. de fund. inst. §. gloss. in rubr. de reg. iur. in 6. Rota decif. 144. num. 6. par. 1. recent. & coram Seraph. decif. 980. num. 7.

Octava trahitur ex prohibitione Trebellianicæ expressæ facta eisdem decedentibus in cap. 23. Unde necessaria refultat coniectura † fidei commissi in quo tantum locum habet, Valenz. conf. 185. num. 55. lib. 2. Peregr. de fideic. art. 3. sub num. 4. & art. 5. sub num. 12. vers. item prohibitio illa: Fufar. de subst. quest. 277. num. 11. Menoch. lib. 4. præsumpt. 68. n. 15. & d. conf. 1006. num. 8. Sured. conf. 541. n. 31. in fin. vol. 4. Hier. Leo d. decif. 60. num. 12. Rota in Bononien. fideicom. de Nascensoriis 23. Iunij 1642. coram Rennerentiſſ. Preside Vallisoleiano.

Nona educitur ex quo omnes hæredes Che di tempo in tempo si trovaranno fuerint grauari perpetuis oneribus. Voluit enim Testator ad istos, & ad Commissarios Che di tempo in tempo si trovaranno spectare electionem Depositarij, Gubernatoris, & factoris qui suam hæreditatem pro tempore administrent, & custodiant, vt in cap. 26. & seqq. Electionem personæ publicæ pro lectione Testamenti vt in cap. 79. Adoptionem hæredis in casum extinctionis linearum vocatam, vt in cap. 53. & 57. Ex quibus oneribus 23 manifeste refultat voluntas Testatoris, † quod fideicommissum debeatur esse perpetuum cum illa adimplere non possint, nisi gradatim sint ad fideicommissum vocati: Fufar. conf. 68. num. 3. vers. & hoc etiam confirmat: Anch. conf. 27. num. 7. Socin. sen. conf. 12. sub num. 18. post med. à vers. confirmantur prædicta vol. 3. Socin. iun. conf. 136. num. 24. & seq. vol. 3. Nat. conf. 531. num. 28. & seq. tom. 3. Peregr. conf. 8. num. 6. propè finem vol. 4. Mant. de coniect. lib. 6. tit. 15. num. 12. vers. sed rursus Menoch. de præsumpt. lib. 4. præsumpt. 69. num. 12. Barbat. de fideicommissis par. 1. cap. 8. num. 94. in d. Tiburtina fideicom. 25. Maij 1646. & 14. Ianuarij 1647. coram me.

Quæ perpetuas plurimum confirmatur ex quo perpetuis Executores in testamento reliquit, nempe Priorem S. Damiani, Inquisitorem, & Massarios Societatis S. Dominici, vt in cap. 70. adiectis verbis Che di tempo in tempo sarà. Ex qualitate enim dictorum Commissariorum colligitur fideicommissum esse perpetuum cum illud 24 dicatur perpetuum, † quod loco deficientis recipit subrogationem alterius l. cum debere ff. de servit. urb. præd. Anch. d. conf. 27. num. 7. Decian. conf. 114. n. 19. vers. similiter cum reliquit vol. 3. Socin. sen. conf. 48. num. 3. in princ. vol. col. 3.

Decima deprimatur ab exacta admodum disti-

gentia Testatoris in providendo sibi de hærede in futurum in quolibet casu præcipiendo præsertim cuilibet hæredi, præscribendo eisdem modum eligendi vnam ex pueris Hospitalis expositorum. In ogni caso ch' occorrere à che la mia heredità stasse in pericolo di mancare d' heredi usufruttuaria, vt in cap. 51. & seqq. ex simili namque dispositione, & declaratione quod nullo vnquam tempore sua hæreditas sine hærede remanere deberet, † aperte depræhenditur inter 25 omnes successuè nominatos fideicommissum in perpetuum protrahere voluisse, vt in similibus terminis fuit firmatum in d. Bononienſ. fideicom. de Luparis 26. Ianuarij 1618. coram Remboldo. & in d. Romana fideicom. de Incorporatis coram Eminentiſſ. Domino meo Panziolo, & in d. decif. 125. num. 6. par. 1. recent.

Decima stat in promissione facta ab ipso Testatore in casu delicti ne bona vadant ad fiscum, vt in cap. 64. Ex qua promissione † absolutum induci fideicommissum probatur Eugen. d. conf. 44. num. 62. Sforz. conf. 53. num. 13. & seq. Petr. de fideicommissis. q. 5. num. 146. Castill. decif. 153. num. 29. Rota in d. Tiburtina fideicommissis. 14. Ianuarij 1647. coram me, vbi ex Molin. & aliis.

Vndecima probatur ab exclusione Religionis, Ecclesiæ, & similibus, vt in c. 66. Quæ exclusio dicitur facta non in odium cælibatus, † sed pro conservatione familie: Malin. l. 2. de primog. cap. 12. n. 54. & ibi Addent. Castill. contr. tom. 5. cap. 99. Rota in d. Tiburtina fideicom. 25. Maij 1646. coram me.

Quod certius redditur attenta nobilitate familie, † & qualitate Testatoris ex quibus recte 28 præsumitur voluisse ipsam familiam conservare per sua bona. l. pater 365. Iulius ff. de leg. 3. l. ex falso 17. §. si quis rogatus ff. ad Trebell. ibi ex dignitate, & conditione Testatoris: Mantica. de coniect. lib. 6. tit. 10. num. 3. & seqq. Tiraq. de nobilit. cap. 37. num. 23. qui dicit hoc esse proprium virorum nobilium Valenz. conf. 40. n. 19. Hier. Leo. d. decif. 60. num. 13. & 14. Rota decif. 51. num. 2. vers. & prima est par. 1. diuersa.

Duodecima ponderatur, quia si omnes decedentes in infinitum non essent vocati ad hoc fideicommissum, sequeretur, quod deficientibus primis vocatis cum filiis, vniuersa substitutionum congeries, † ac dispositionis moles, tanto studio, 29 ac labore ad posteritatis beneficium à Testatore ordinata concideret ad l. cum Anus 101. ff. de condit. & demonstr. l. cum acutissimi 30. C. de fideicom. Quod sanè absurdum esset, ac naturali rationi sanoque intellectui profusè repugnans Soc. iun. conf. 136. num. 22. & seq. lib. 3. Fufar. conf. 24. num. 19. Barz. decif. Bonon. decif. 6. n. 42.

Decima tertia pendet ex eo, quod eisdem Testatoris decedentes à primis vocatis constanter censuerunt, declarant, & fassi fuerunt d. fideicommissum descensuum & duraturum, Ideoque Apostolicam dispensationem impetrant pro diuisione dd. bonorum, † vt patet ex 30 instramento relato in Sum. Valeria sub num. 11. Quæ sanè plurimum conferunt ad declarandum dubiam Testatoris intentionem: Menoch. conf. 349. n. 15. conf. 640. n. 6. conf. 385. n. 5. & conf. 994. n. 4. Ceph. conf. 751. n. 89. lib. 1. Peregr. conf. 34. num. 6. lib. 3. Fufar. conf. 125. num. 130. Multo fortius, quia Franciscus Maria Pater ipsius Valentiæ, & Iulius Cæsar Patrus idem confessi sunt.

Decima quarta inducitur ex clausula Codicillari,

lari, quæ potest inducere perpetuum fideicommissum inter comprehensos nomine collectiuo, 31
 1. ¶ & multum roboris aliis coniecturis adiungit, Peregr. confil. 91. n. 42. lib. 1. & ante ipsum Socin. ion. confil. 2.9. num. 5. vers. & hoc videtur, vol. 3. & idem sentit Dec. confil. 2.41. sub n. 2. valde post med. & vers. tertio in isto casu: Thefaur. decis. 60. sub n. 1. Rota decis. 61. n. 11. part. 7. recent. & in dict. Tiburtina fideic. 25. Maij 1646. coram me.

Denique, quia idem Testator vbique vsus fuit verbis habentibus tractum successiuum, vt supra fuit ostensum, & in cap. 1. 2. 2. 3. 4. 49. 5. 9. 6. 7. 0. leguntur verba, *di tempo in tempo*, in cap. 26. *che per lo tempo faranno*, in cap. 48. *substitui di anno in anno*, cap. 65. *per nissum tempo*, & in cap. 26. 61. 63. habentur verba, *in perpetuo*; quæ 52
 omnia tractum temporis important, & ostendunt omnes descendentes in infinitum esse vocatos: Alex. confil. 53. n. 12. vol. 6. Rota in Bononien. fideic. de Nasceturis 14. Decembris 1636. coram Moimanno in d. Romana fideicommissi 27. Maij 1647. coram R. P. D. meo Orthobon.

Et quauis iste coniecturæ enumeratæ pro inducendo hoc perpetuo fideicommissio fuisse. leues, cum tamen granissime sint, attamen coniecturæ multum operantur, & sufficere videntur, cum in hac materia non veniant singulariter dis- 53
 cutiendæ, & sed simul coniungendæ, vt sit locus regulæ singula quæ non prolunt simul collecti iuuant: Grat. confil. 106. n. 48. vers. & licet qualibet ex istis lib. 2. Socin. iun. confil. 110. n. 28. in fin. & n. 29. vol. 5. Cephal. confil. 25. n. 87. & 88. lib. 2. Menoch. confil. 394. n. 20. lib. 4. Honded. confil. 65. n. 4. 3. vol. 1. & confil. 54. n. 3. vol. 2. 5. ind. confil. 67. n. 3. 4. vol. 1. Rota decis. 164. n. 1. & decis. 266. n. 1. part. 7. recent. sanct. me. Greg. X. P. dec. 315. n. 9. & ibi Adden. n. 19. testator resolutum in Rota quod si aliquæ coniecturæ essent reprobatae suffragantur iunctæ cum aliis, idem Greg. decis. 129. n. 10. & in dict. Tiburtina fideic. 14. Ian. 1647. coram me.

Maximè cum versetur in descendentiis 34
 pro quorum favore leuiiores probationes sufficiunt: Honded. confil. 54. n. 61. vol. 2. Fusar. confil. 173. n. 1. sanct. me. Greg. X. P. dec. 315. sub n. 5. & 329. n. 1. Coccin. decis. 267. n. 6. Rota decis. 133. sub n. 7. & decis. 486. n. 20. part. 1. rec. in Auximiana fideic. 22. Martij 1638. coram Rennerend. D. meo Decano.

Non obstat, quod non fuerint præfati descendentes absolute, & indefinite vocati, sed verbis restrictiis ibi: *Cha si trouaranno viuere dopo la morte mia*, quæ sanè videntur respicere solos superstites tempore mortis Testatoris, ac successiois: Nam fuit responsum, quod dictio 35
 illa *dopo* significat quodcumque tempus post. l. ideoque 4. ff. de carb. edit. vbi in verbis post mortem: Rebuff. in l. 14. §. item si. col. 3. vers. postea. ff. de verb. signif. p. g. mibi 138. Tiraq. in l. si vnquam in verbo, & postea n. 4. 10. 18. & 19. Curt. iun. confil. 40. sub n. 4. vbi, quod significatur totum tempus, quod sequitur post.

Et verba ipsa post mortem ¶ habent tractum temporis successiuum in futurum: Dec. confil. 431. n. 6. Curt. iun. vbi proximè Decian. confil. 1. n. 226. lib. 1. in terminis: Rota decis. 97. n. 7. part. 4. recent. Peractum cum sint adiecta verbis futuri temporis, *Cha si trouaranno*; & verbis *che siano miei heredi*: quia hæc qualitas 37
 heredis sub qua vocati facit ¶ descendentes,

efficit, vt ordine successiuo, eorum inducta sit substitutio, l. heredis appellatio 65. ff. de verb. signif. ibi: *Heredis appellatio non solum ad proximum heredem, sed ad vltiores refertur*; nam, & heredis heres, & deinceps heredis appellatio continetur l. fin. C. de hered. instit. i. paterfamilias 46. §. fin. ff. de vulg. l. si quis filium 7. §. fin. ff. de acq. hered. Doctores in d. l. Gallus 29. §. quidam rectè, ff. de lib. & posth. Cuiac. in l. 1. ff. de petit. hered. Bero. confil. 141. n. 45. lib. 2. Oldr. confil. 21. n. 2. Hier. Leo dict. decis. 60. num. 6. lib. 1. Rota coram Card. Seraph. decis. 934. n. 5. & decis. 344. sub n. 3. par. 2. recent.

Minus releuat, quod Testator in cap. 38. in re institutionis relinquendo legitimam filiis, suisque descendentiis, vsus fuerit verbis, *Cha si trouaranno viuere dopo la morte mia*; quæ referuntur proprie ad tempus mortis, cum tantum primis existentibus tempore mortis legitima debeat, ideoque etiam in cap. 39. eodem modo intelligi debeant: Nam fuit consideratum, quod dictio *dopo* potest habere vtramque significacionem, & statim, & cum quocumque temporis 38
 intervallo: Peregr. de fideicommissis, art. 1. §. n. 14. Barbosa dict. 269. num. 3. Rota in Vladislauien. Prædiorum 4. Februarij 1611. coram bon. mem. Piromano.

Vltius considerantur Domini, quod Testator habuit pro diuersis verba, *al tempo della morte mia*, & verba, *dopo la morte mia*: Nam in cap. 24. illis vitur contradistinctè, & discretiue, & ibi: *Cha si trouaranno esser fatte al tempo della mia morte, & qualunque aliro, & alira che si farà dopo la morte mia*. Et quando voluit restringere verba *dopo la mia morte*, ad tempus præcisum sui obitus specialiter expressit, vt in cap. 17. *infra tre di al più*, & c. *dopo la morte mia*, in c. 20. & duobus seq. & 80. *infra vn mese dopo la morte mia*. Ideo tanquam à Testatore habita pro diuersis non possunt confundi: Roman. confil. 65. n. 11. ad fin. Surd. confil. 426. n. 1. & 18. & confil. 54. n. 7. & 8. Rota decis. 627. n. 8. part. 2. recent.

Et prædicta non possunt elidi ex verbis relationis, *Delli detti miei descendenti*, positus in c. 51. quia dum Testator subiunxit dictionem *tutti*, perneceffe non potest dari restrictio ad eosdem nominatos in antecedentibus capitibus; maximè cum adint verba tractus successiuus in infinitum.

Per l'auenire, & verba geminata *morirero, & moriranno*, & quæ nullam accipiunt restrictio- 40
 nem, imò referuntur ad quocumque tempus non existentie, seu deficientie, iuxta doctrinam Socin. in l. solemus, num. 6. ff. de condit. & demonstr.

De verbis, *non ei essendo*, & pluries fuit fir- 41
 matum in Tiburtina fideicommissi 16. Martij & 17. Iunij 1640. coram Eminentiiss. D. meo Pancirolo, & in allegata 25. Maij 1646. coram me.

Et de verbo deficientibus, quod inspecta eius natura quemcumque casum non existentie, & 42
 multò magis deficientie amplectatur inculcentur fuit deductum coram bon. mem. Buratt. decis. 689. n. 1. & seqq. & ibi Adden. & decis. 366. n. 14. & seqq. part. 8. recent. & in Firmiana fideicommissi de Carradoris 11. Nouemb. 1630. coram R. P. D. meo Decano.

Nec suffragatur, quod dicti descendentes fuerint ciuilibus verbis vocati, scilicet iure institutio-
 nis,

- tionis, &c. quibus regulariter fideicommissum induci nequit. Quia etiam Testator vltus est verbis communibus, nempe *voglio che sua quæ sit* deicommissaria, magis quam vulgari vocationi adaptantur: Fufar. de *subst.* 4. 244. n. 7. & 11. Rota decif. 495. num. 2. vers. nec dicatur p. 4. diuers. Et verbo *lasio* quod institutionem etiam factam per verba directæ, et trahit ad fideicommissariam: Rota decif. 320. n. 7. p. 1. decif. 344. n. 6. p. 2. & decif. 97. n. 9. p. 4. rec. Et verba civilia, ex voluntate Testatoris, etiam præsumpta, & coniecturata recte possunt obliquari, et nam illa in hac materia fideicommissi totum facit, & sola est attendenda. *hæredes mei* 57. §. cum ita ff. ad Trebell. l. cum verum 16. C. de fideicom. l. penult. ff. de leg. 1. l. fideicommissa 11. §. item si quis 12. ff. de leg. 3. l. in conditionibus 19. ff. de condit. & demonst. r. Forcalut. in *negotia iuris*, dialog. 25. n. 9. in princ. & dialog. 26. num. 7. Rota in Arminen. fideicommissi 2. Maij 1614. coram Reuerendiss. Selencen. & in dicta Tiburtina fideicommissi 14. Ianuarij 1647. coram me.

Aliis quæ adducuntur & in contrarium possent adduci satis ex supradictis patet responsio.

Et ita vtraque parte acerrimè informante fuit resolutum, &c.

DECISIO LIV.

R. P. D. CELSO.

Faentina Societatis.

Lune 14. Aprilis 1646.

SVMMARIVM.

- 1 Socius consocium in solidum obligare potest. Mandatum censetur habere ad obligandum consocium num. 2.
Ex contractu inito contemplatione societatis obligatur num. 3.
Amplia vi num. 4.
- 4 Sociali nomine contractus dicitur celebratus ex expressione causæ.
Item ex qualitate mercium num. 7.
- 5 Coniectura per coniecturas urgentiores tollitur.
- 6 Consuetudo contrahendi in societate plurimum attenditur.
- 8 Societatis disiecta non exequuta non reuocatur.
- 9 Confectio suspecta non habetur in consideratione.
Non retrotrahitur in præiudicium creditorum, num. 10.
- 11 Esse non dicitur quod non reperitur.

Cum inter Matthæum Montanarium, & Franciscum Vichium quædam societas artis figuli vique de ann. 1633. inita fuerit, fratres de Maiololis qui eidem Vichio præposito & administratori prædictæ societatis plures merces tradiderant obtinuerunt ab A. C. pro pretio illarum duo mandata executiva contra Ioannem Paulum dicti Matthæi hæredem, alterum pro libris 3094. 13. alterum vero pro libris 3541. Unde proposito dubio an illa essent exequenda Domini affirmatiue responderunt.

Et quoad primum res visa fuit transire sine difficultate, quia relaxatum fuit pro debito contracto de annis 1635. 36. quo tempore so-

cietas non controuertitur & pro quo Vichius non solum seipsum, sed etiam Matthæum Consocium insoludum et obligauit prout facere potuit ad text. in l. 1. §. fin. & l. si tamen plures, ff. de exerc. act. Bald. in l. cum te in Galliam sub num. 2. vers. aut. sunt plures, & ibi Salyc. circa fin. C. si certi. per. Rota decif. 246. num. 8. & seqq. par. 6. rec. & fuit dictum in Romana societatis de Raignis 19. Iunij 1645. coram R. P. D. meo Ghislerio.

Socius enim censetur habere mandatum & consensum tacitum ad obligandum consocium et in iis, quæ spectant ad societatem: Sord. 2. decif. 213. num. 2. & 8. Gratian. discept. forens. cap. 279. n. 2. ubi loquitur in specie de obligat. Cam. & cap. 967. num. 40. Rota in Clauallens. grani 22. Iunij 1590. coram Orano, & coram Jan. mem. Gregor. X. V. decif. 302. num. 1.

Quo verò ad aliud mandatum pro libris 3541. & pro quibus acrius insistebant informantes responderunt pariter Domini pro executione, quia prouenit ex pretio mercium receptarum pro vltu exercitij figulani, & pro seruitio apothecæ quam constat esse socialem: nam ad effectum vt socius remaneat obligatus sufficit, et quod contractus fuerit factus intuitu, & contemplatione societatis iuxta gloss. in l. iure societatis 83. ubi Bald. vers. & ista lex ff. pro socio, Bart. in l. post mortem §. Tutor num. 3. ff. quando ex factis int. Decian. in l. si socius 15. num. 3. vers. & hoc declaratur, ff. si certi. per. & conf. 98. num. 2. vers. quia etiam Aym. conf. 159. num. 8.

Quamuis fuerit initus nomine proprio, & nomen socij et non fuerit expressum: Cast. conf. 242. num. 2. vers. prædicta procedunt, lib. 1. Ronchegalli. in l. eandem num. 195. in fine vers. licet sit contractus ab vno, ff. de duob. reis: Rota Ianuar. decif. 14. num. 13. vers. 4. inter alia, & num. seq. & firmat Rot. in Roman. præsentis societatis 12. Iunij 1645. coram R. P. D. meo Ottobono.

Expressio enim causæ operatur ac si contractus sociali nomine et celebratus fuisset: Bart. in l. 1. §. non autem num. 2. vers. 2. nota ff. de exerc. act. & in l. post mortem, §. Tutor num. 3. vers. expressio enim causæ, ff. quando ex factis int. Cum talis coniectura et quod socius contraxerit nomine proprio non sit aded vrgens, quin tolli possit leuioribus præsumptionibus. Rota in Romana societatis lignorum 22. Martij 1638. coram bon. mem. Coccino.

Idque facilius dicendum venit in præsentis casu, Tum quia Vichius erat solitus expendere proprium nomen, dum contraheret occasione societatis, vt apparet ex declaratione per ipsum facta in instrumento rogato sub die 19. Augusti 1638. si mem. fratrum de Maiolis, num. 1. quæ consuetudo, et obseruantia resultans ex actibus socialibus plurimum in hac materia operatur: Bald. in l. si patrum, num. 4. in princ. & n. 5. vers. nam si consuevit C. commun. iur. ind. Petr. de Vbal. de duob. fratrib. par. 5. num. 3. vers. nec obstat quod emi nomine proprio felic. de societ. cap. 3. num. 51. Rot. decif. 220. num. 4. vers. & tanto magis, par. 4. tom. 2. rec.

Tum etiam quia merces per eum à Maiolis receptæ, & pro quibus fuit relaxatum mandatum pertineat ad artem, et exercitium figularia, vt bene considerat idem Petr. de Vbal. de duob. fratrib. p. 5. num. 3. vers. an vero non causa lucri, Monach. decif. Bonon. 5. 1. num. 9. vers. & hac è magis Milanens. decif. Sicil. 11. num. 54.

Et § 5. lib. 1. Rot in Romana Saponis 13. Februarij 1634. coram Eminenissimo D. Paucirolo.

Non obstat quod huiusmodi debitum fuerit contractum de anno 1640. quo tempore non durabat societas attenta didicta emanata de anno antecedenti, quia huiusmodi didictam non constat nec fuisse executam nec reproductam, & propterea non relevat ex defectu primi requisiti, firmat Caltren. conf. 31. num. 3. lib. 2. & plures cumulat Mandos. ad reg. 34. de annal. quest. 35. n. 5. vers. tertium est & ex defectu secundii Felice de Societ. cap. 35. num. 34. Gratian. discept. foren. cap. 715. num. 1. & seqq.

Et quantum socij in instrumento concordie inito 14. Maij 1642. falsi fuerint illam fuisse innotatam Francisco Vichio sub die 10. Februarij 1639. de mandato Domini Vicarij Generalis Favent. & in illius actis reproductam, ad quam propterea se retulerant inferendo in Instrumento tenore eiusdem intimacionis, nihilominus huiusmodi confessionem tamen tanquam suspectam dixerunt Domini non esse habendam in consideratione, extrad. per Soc. sen. conf. 78. n. 4. lib. 4. Rota. decis. 104. num. 1. & seqq. coram Buratto. & in Roman. Vna sen Saluani 1. Iulij 1620.

9 coram Mauarredo; nec potuissent retraheri in preiudicium creditorum qui medio tempore contraxerant ad text. in l. qui balneum & l. prior. ff. qui pot. in pign. hab. Rota coram Gregorio X V. decis. 227. num. 2. Duran. decis. 463. num. 8.

Præsertim cum ex actorum resolutione nullo modo de illa appareat: Bart. in l. hic qui ad ciuitatem num. 4. vers. & hic adverte C. de appell. Menoch. de presump. pres. 22. n. 1. lib. 2. Vant. de nullit. ex defectu citationis num. 14. Rota decis. 167. num. 42. part. 1. rec. & coram Cavalier. decis. 3. num. 2. & fuit dictum in Pampilonens. pensionis 14. Maij 1612. coram Sacro, & in Romana legati 10. Februarij 1620. coram P'aldo. Et ita decisiom utraque parte informante.

D E C I S. L V.

R. P. D. PEYTING.

Romana deuolutionis Domus,

Luna 26. Nouembrii 1646.

S V M M A R I V M.

- 1 Restitutio in integrum non confitit de nullitate, & iniustitia sententia denegatur.
- 2 Dominium Ecclesie in emphyteusi probatur ex solutione canonum per triginta annos.
- 3 Libri Ecclesie administrati canonum solutionem probant.
- 4 Laudum solutio dominium probat.
- 5 Confessio contrahentium rem esse emphyteusicam dominium probat.
- 6 Emissa in actu nullo contra consensum probat, n. 11. praualeu coniecturis in oppositu ponderatis, n. 12.
- 7 Insculptio super re emphyteusica tanquam tali administratum præstat probationi dominij.
- 8 Recuperanda emphyteusis in iudicio exalta probationes non requiruntur confitit clare de illius extinctione.
- 9 Instrumenti approbatio, ex quibus inducatur.

- 9 Concessio in emphyteusum rei Ecclesie ad tertiam generationem presumitur.
- 10 Canonem ex solutione longeva non tollitur quin concessio in emphyteusum non sit ad tertiam generationem.
- 13 Emptor emphyteusis finitura in tertiam generationem acquirat ius dumtaxat in tertiam generationem venditoris extinguendum.
- 14 Consensus Rectoris super contractu emphyteusis ad illius naturam restringitur.
- 15 Decis. 281. part. 6. recent. huic casui non applicatur.
- 16 Reintegratio, emphyteusis finita, Ecclesie competet.

Cum Rector Ecclesie Sancti Blasij de Fouca per 3. sent. reintegrationem ad naturalem possessionem Domus in Regione Transiberina alias in Emphyteusum Marco-Aurelio & Victorie Biraghe coniugibus concessæ contra quos, & ob Canones non solutos, alienationem irrequisito Domino factam & lineam finitam Rector de anno 1630. deuolutionis iudicium coram vrbis Vicario intentauerat & contra Antonium Ambrosinum qui dictam domum de anno 1620. à Lucretia dictæ Victorie filia & hærede emerat eadem Lucretia sine descendens defuncta obtinuerat, causa huiusmodi in rem iudicatam transacta, commissæ verbò mihi restitutio in integrum & proposito dubio, an constet de causis DD. negatè respondendum. Quia constat de validitate & iustitia sententiarum; quibus stantibus restitutio in integrum semper denegatur, vt tradit Caltren. in l. final. n. 5. vers. in Cria Cod. in quibus causis in integrum restitutio non est necessaria. Canal. decis. 516. n. 1. Rota 731. n. 1. p. 2. recent. & fuit etiam dictum in Sossianens. feud. 3. Iulij 1641. post prin. cor. bon. me. Pironano & in Brundisina pecuniaria 23. Iunij 1645. post princ. coram R. P. D. Ghislerio: Validitas enim non conperitur: Iustitia verbò probatur ex eo quòd de directo dominio & Ecclesie ex solitis argumentis constat, quæ illud inferunt. Adhuc enim solutiones Canonum per centum & amplius annos huiusmodi Ecclesie de hac Domo factæ, cum tamen 30. anni sufficerent contra tertium. Roman. conf. 127. sub num. 1. Rota decis. 290. n. 4. part. 1. & dec. 426. n. 9. & seqq. p. 4. tom. 2. & decis. 164. n. 8. part. 6. rec. eademque solutiones apparent ex libris ipsius Ecclesie & quibus aliunde administratiis fides quoad hoc adhibetur: Aymon. conf. 188. num. 4. & conf. 434. num. 14. Rota decis. 290. num. 5. part. 1. recent. & hanc probationem Dominij coadiunat ipsiusmet Ambrosini confessio, in instrumento venditionis sibi factæ à Lucretia emanata, & consensus desuper à Rectore præstitus cum explicita assertionem Dominij directi dictæ Ecclesie & recognitione ipsius in Dominium soluend. vltimus canones decurios, vna cum Laudemio.

Ex quibus factis resulat probatio Dominij vt & de solutione Laudemij tradit Decius conf. 43. num. 5. Rota decis. 150. n. 7. part. prima recent. ac de confessione in talibus instrumentis emissæ habetur diss. decis. 290. num. 20. eadem parte prima recent. & decisio 611. num. 19. part. 4. tom. 3. decis. 146. num. 6. part. 6. & decis. 602. n. 4. coram bon. mem. Buratto.

Quibus demonstrationibus accedit in matremore

more super eius Domus portam, inscriptio, quam
 † pro adminiculo probationis Dominij admisit
 Rota decif. 476. n. 1. & feqq. part. 4. tom. 2. &
 decif. 60. n. 6. cum feqq. part. 5. recent. cum allega-
 tis per Add. ad Burat. d. dec. 602. n. 19.

Quæ omnia è facilius admitrenda funt in
 præfenti casu, quò non fuit actum principaliter
 reivindicacione, sed remedio reintegrandæ pro
 recuperanda poffeffione naturali Domus em-
 phyteuticæ, ad quem effectum non requiritur
 tam exacta † Dominij probatio, dummodo con-
 flet tempus concessionis esse finitum, vt ponde-
 ravit Rota d. dec. 240. n. 10. part. 1. recent.

Lineam verò in hac concessione esse finitam
 probatur per obitum Lucretiæ Audricis Ambro-
 sinii: Ipsa enim in instrumento renouationis
 ad tertiam generationem sibi concessit die 8.
 Nouembris 1630. à Rellore Ecclesiæ S. Blasij
 Summario eius, n. 3. hanc veritatem expresse
 8 falsâ fuit ad eius instrumenti renouationis † for-
 mam & tenorem, eius vigore cum explicita rela-
 tione ad illam, cùm Ambrosinus fere post men-
 sem à Rectore concessum acceptauerit dicti in-
 strumentum renouationis, dicim & annum descri-
 bendo ibi; prout dixit constare ex instrumento
 noue inuestitura rogato die 8. Nouembris, &c.
 Et infra ibi: *Promisti seruare, & adimplere*
contenta, tam in instrumento præfata noua in-
uestitura, &c. eandem renouationem approban-
do cum omnibus suis qualitatibus: In l. in l. iuris,
§. si filius, n. 12. ff. de pæstis: Gozad. consil. 98.
n. 19. Burat. dec. 183. n. 10. efficit vt eadem reno-
uatio ipsi noceat in vim proprii consensus, & ap-
probationis, perinde ac si instrumentum cum
ipso celebratum fuisset, ad text. in l. si fundum,
in princ. ff. de legat. 1. Tiraquel. in l. si vnuquam,
verbo largit. donat. quas. 21. n. 20. Grat. discept.
730. n. 10. aded vt ibi contenta semel de Regulis
iuris n. 60. Cephal. consil. 386. num. 29. Cocc. de-
cif. 162. n. 30.

Maximè, quia idem instrumentum adminicul.
 non solum lite prius mota super deuolutione ad
 instantiam Rectoris, quàm ex qualitate emphy-
 9 tensis Ecclesiæ, † quæ ad tertiam generationem
 restricta præfatur, iuxta dispositionem text. in
 §. emphyteusim, auth. de non alienand. rebus Ec-
 clesiasticis; à quo licet per contrarias pactiones,
 recedi possit, ad text. in §. licentia, Authent. de
 alienan. Emphyteusis tamen vbi de huiusmodi
 pactionibus apertè non constat, non censetur in
 dubio; ad text. recessum, vt tradit Menoch. con-
 sil. 888. n. 3. & 4. Rota decif. 314. n. 9. & feqq.
 part. 5. recent. & decif. 516. n. 5. coram Cardi-
 nali Canal.

Neque inuat allegare Ambrosinum, quod li-
 cet ex Canonum per longissimum tempus rece-
 10 ptione, † & aliis adminiculis resulset probatio em-
 phyteusis, non tamen inde sequatur eum esse ad
 tertiam generationem restrictam, per allegat. per
 Grat. discept. 188. n. 46. & 47. Cavalier. d. dec. 313.
 n. 3. quia hoc admitti posset in casu, quando ab
 initio constat emphyteusim fuisse laicalem, vt in
 casu decisionis eorum Canal.

Secus est, quando dantur initia restrictio-
 nis inuestitura, vt in hoc casu, in quo datur
 clara confessio deuolutionis, & restrictionis ad
 tertiam generationem, in instrumento renoua-
 tionis approbato ab ipsomet Ambrosino; quod
 instrumentum licet Rectore ex capite nullitatis
 impugnauerit, non tantùm per hanc impugna-
 11 tionem confessio † Ambrosini ibidem emissâ

excluditur; imò etiam ex actu nullo, elicita con-
 tra consistentem, probat Bart. in l. decem stipula-
 tum, n. 8. ff. de verb. oblig. Abbas in c. 2. n. 14. de
 Cap. Monach. Rota decif. 117. n. 2. & dec. 271.
 sub n. 4. part. 1. recent. & in Bonon. de Beris 18.
 Februar. 1641. coram R. P. D. Carillo; & semper
 præualet † coniecturis, ex aduerso adductis, c. per
 suas, de probat. l. cum te la prima, de transactio-
 nibus, l. generaliter, c. de non imm. pec. cum vul-
 gar. & in dicta bonorum coram R. P. D. Carillo
 vers. quia non.

Nec refert quòd Rectore venditionis factæ
 Ambrosino consensum præstiterit, quia ille con-
 sensus ad fauorem supradictæ renouationis, seu
 nouæ inuestituræ, ad tertiam generationem res-
 trictæ datus intelligitur, ita vt illud † tantùm
 13 ius in emptorem Ambrosinum censetur transla-
 tum, quod dicta tertia generatione durante ex-
 tabat, vt per Rotam in Senfinitens. feudis 20.
 Decembris 1638. coram bon. mem. Coccino, §. an-
 tepenult. neque aliter ipse Rectore constitutere
 poterat obstante iure † Ecclesiæ, ex dicta reno-
 14 uatione quæsito: Natta consil. 101. n. 14. & con-
 sil. 508. n. 26. Aym. consil. 152. sub n. 7. Ruin. con-
 sil. 156. n. 22. lib. 1. † Vnde præfenti casui non
 15 rectè applicatur, decif. 281. part. 6. recent. in
 qua prædicta non concurrebant.

Mortua igitur venditricæ Lucretiæ sine de-
 cendentibus, iure merito Rectori Ecclesiæ S.
 Blasij reintegratio † ad dictam Domum concessa
 16 fuit, quæ ipsi in casu huiusmodi deuolutionis
 competat: Rota coram Greg. X. V. dec. 105.
 n. 15. & decif. 116. n. 1. vbi Add. n. 4.

Et ita vtraque parte informante resolutum
 fuit.

DECIS. LVI.

R. P. D. BICHIO.

Bononien. fideicommissi,
 seu Domus.

Luna 10. Decembris 1646.

SVMMARIVM.

- 1 Sententia transit in iudicatum, non commissâ
 causa appellationis in termino.
- 2 Index Laicus non iudicat super emphyteusi
 Ecclesiæ.
- 3 Laicus das votum Iudici Ecclesiastico,
 num. 3.
- 4 Masculorum deficientia dicitur probata,
 dum nemo comparet.
- 5 Fideicommissum agnoscit debet.
- 6 Particulare quando dicitur, n. 8.
- 7 Vulgaris in compendiosa substitutione con-
 tinetur.
- 8 Proximioribus non agentibus ad recupera-
 tionem fideicommissi, remotiores agunt.
- 9 Descendentium appellatione veniunt, etiam
 femina.
- 10 Declara, vt n. 19.
- 11 Fæminam in eodem fideicommissio esse inclu-
 sam, & exclusam non est dicendum.
- 12 Filius non conficiens inuentarium, tenetur
 etiam de proprio præstare fideicommissâ
 particulariâ.
- Legitimam consequitur in aliis bonis, non in
 fideicommissio particulari, n. 13.

Legitimam in solis mobilibus non tenetur recipere, n. 14.

15 *Heredes in parte, qui se facit in totum efficiunt heredes.*

16 *Dos materna non potest detrabi de fideicommissio particulari patris à filio, qui non conficit inuentarium.*

TRanſtūm à ſententia A. C. in indicatūm Decifio in hac cauſa coram me diei 30. Aprilis pronoc. eduxit ob non redditū Appellantis pro Apollolis infra terminū Iuris ſibi à Iudice conceſſum, vel commiſſionem cauſe infra eundem terminū non attentis aſſertis diligentiſ adhibitis, ꝛ ꝛ vt commiſſio cauſe proponeretur in ſignaturā Inſtitutæ ex impedimentis in hoc præſtitis ab appellato, quia imputandum eſt appellanti, ſi ſibi non canet petendo à Iudice ſibi reſponderi de Apollolis quod facile impetrare poterat, ꝛ in his terminis reſpondit Rota in *Peruſina de Vbaldis impreſſa apud Marches. de Commiſſ. tom. 2. fol. 13. §. fin.* à qua non fuit recellum in decif. 43. coram Reuerendiſſimo Vrgell. Sed in eo calu contrarium decideret, quia etſi appellans non rediſſet, & pro Apollolis obtinuerat tamen commiſſioni, eaque infra terminū peruenerat ad Bancum Curſoris, quod ſufficere dictū fuit, quia exinde ſatis conſtat de diligentia, quāuis commiſſio non fuerit præſentata Iudici, aut pars citata ad dicendum contrarium de his, neque decifio in dict. *Peruſina de Vbaldis*, mentionem faciat; imò innuat ſufficere quod intra iuris terminū cauſa committatur.

Idēd propoſita hodie cauſa ſuper eiſdem Domini reſpondendo ſtriſſe ad obieſta contra validitatem & Inſtitutā dictæ ſententiæ dixerunt gratis allegari acta quibus ſententia innititur eſſe nulla ex defectu Inuiſidictionis tanquam facta coram Auditore Generali Bononiæ, qui cūm eſſet Index laicus ꝛ non poterat cognoscere de hac Domo, quæ eſt ſub directo Dominio Eccleſiaſtico ex alleg. in decif. 305. n. 1. & ſeqq. poſt 2. volum. conſ. Farinac. quia ex datis in Sum. Elefant. n. 101. & 2. apparet acta emanari coram Vicario Generali Archiepiſcopi; Auditor verò generalis dedit tantummodò vocem ꝛ tanquam aſſeſſor ipſius Vicarij, quod Laico non eſt prohibitu: Innoc. in c. 2. in fin. de indic. vbi etiam Hoſtienſ. num. 2. Ioan. Andr. n. 4. & broz. de coſſ. Vicar. lib. 1. queſt. 31. num. 12. Barboſ. de poſ. Epifc. part. 3. allegat. §. 4. num. 7. & alleg. 208. num. 6.

Pronot etiam gratis negata fuit deſicientia omnium maſculorum deſcendentium ex maſculis, & ſignanter Alexandri nepotis fideicommittentis, quia cūm nemo compareat, qui ſe prætendat vocatū, ꝛ & Fuccellina Adriana ſit extranea, vel præſumitur neminem extare ex vocatis, vt dixit Rota decif. 845. n. 4. coram bon. mem. Burat. 20, decif. 71. num. 13. coram bon. mem. Cominelo, decif. 79. n. 12. part. 5. recent. & in Romana Dominus, ſeu apparamenti 17. Decembris 1635. coram Reuerendiſſimo meo Decano; vel quatenus extarent dum ipſi ꝛ nolunt agnoſcere fideicommiſſum, vt oportet: Socin. conſ. 64. ſub n. 7. verſ. ad hoc reſpondetur, lib. 1. Bald. conſ. 224. n. 2. lib. 5. Paul. conſ. 49. n. 25. & ſeqq. lib. 2. Peregr. de fideic. art. 41. ſub n. 10. adhuc illud apertum eſſet ad fauorem ſuccedentis vocatorum ex vulgari ꝛ contenta in compendioſa: Fulat. q. 238. Decif. S. R. R. ad I. P. Melium.

n. 1. & ſeqq. & conſ. 127. n. 3. Sord. decif. 37. n. 9. & per totam; & ſtaute expreſſa prohibitionē alienationis, vt Doms conferretur in deſcendentia maſculina, eo magis licitum eſt ſuccedentē vocatis ꝛ vindicare bona ab extraneo detentore, qualis eſt Adriana, vt poſt Bald. Decian. & alios, Coccin. decif. 166. n. 4.

Quòd verò ad detractiōnem ſine legitimæ ꝛ ex perſona Laurentij filij fideicommittentis, & reſpectu Patris Ioannis Anthonis Fuccellina, ſine dotis Lauræ, & ſtaute eiſdem Ioannis; ponderatum iterum fuit ſuper hac Domo conſtitutum fuiſſe fideicommiſſum particulare diſtinctum proſus ab vnuerſali, prout contingere ꝛ ſolet quociens à fideicommiſſum particulare vocatur, aut perſonæ in vnuerſali non compræhenſæ, vt præter allegatos in 1. decif. dixit Rota in *Maluciana tenute* 12. Ianuar. 1648. coram R. P. D. meo Peutingero, aut vocatio non eſt eodem modo concepta: Rota decif. 418. n. 10. vbi ad vnuerſalem vocati fuerant omnes deſcendentes; ad particulare autem ſolū primogeniti deſcendentium decif. 421. num. 25. & trib. ſeqq. part. 5. recent. & in Romana Retentionis domorum 23. Maij 1642. coram R. P. D. meo Gbifierio.

Et vtmque enim applicatur calu noſtro, quia ad vnuerſale vocatur ſolū deſcendentes maſculorum hæredum inſtitutorum ibi, & ſimilitur illorum ſuccedentes, & deſcendentes; in particulari autem poſt deſcendentes à maſculis hæredibus inſtitutis ſubſtituuntur etiam maſculi deſcendentes à filiabus teſtatoris per ſceminam, & lineam ſceminam maſculos, & vltierius ipſorum deſcendentium à maſculis hæredibus inſtitutis vocationem fideicommiſſum vnuerſale continet, nulla habita diſtinctione ſexus, ita vt æqualiter admittantur maſculi, & ꝛ ſceminæ; cum omnes veniant appellatione deſcendentium: l. vltima, iuncta Auth. ſeq. Cod. ſuis, & leg. hered. Alex. conſ. 160. num. 2. lib. 2. Patil. conſ. 72. n. 6. lib. 4. Cocc. dec. 127. n. 19. Rota inter recent. dec. 255. n. 1. part. 1.

Particulare verò admittit maſculos ex maſculis, dumtaxat maſculos ex feminis deſcendentes, eoſque in defectu maſculorum deſcendentium à maſculis; feminas autem nuſquam, cūm non veniant appellatione lineæ ſceminæ; quando, vt in caſu noſtro, non eſt vocata linea, ꝛ ſed maſculi deſcendentes per lineam ſceminam: Peregr. de fideic. art. 26. num. 30. Menoch. conſ. 2050. num. 32. Gionagn. conſ. 7. num. 34. lib. 1. Burat. decif. 272. n. 3. alique relati ab Addent. ab Burat. decif. 755. n. 20. Vnde niſi fideicommiſſum particulare diſtingueretur ab ꝛ vnuerſali, ſequeretur quod ſceminæ in eodem fideicommiſſo eſſet incluſa, & excluſa, quod dicendum non eſt, l. nam ad ea, ff. de cond. & demonſt. Fulat. conſ. 25. n. 29. Mantie. de conſ. lib. 42. tit. 1. num. 2.

Ex bonis autem fideicommiſſo particulari ſubiectis legitima non debetur Laurentio fideicommittentis filio, qui inuentarium hereditarium non conferet, non quia omiſſio inuentarij priuet filium legitimam, ſed quia efficit, vt filius ꝛ fideicommiſſa particularia teneatur præſtare integrè etiam de proprio, l. ſin. §. ſi verſ. præſata, C. de iur. delib. cum aliis allegatis in 1. decif. §. hoc poſtro, quibus addit Caſtrenſ. l. ira tamen 27. §. ſi ex Trebelliano, n. 2. verſ. ſed quid ſi heres, ff. ad Trebell. & conſ. 188. ſub n. 2. verſ. aut quæritur lib. 2. Sarmien. ſelect. interpr. lib. 2. c. 7.

c. 7. n. 2. & seqq. Cytiac. contron. 5. n. 97. & sub num. 101. *verf. quorum opinionem, utque legitimam detrahere debeat, ex aliis bonis, et quorum existentia præsumitur ad fauorem fideicommissarii particularis diu ex aduerso non probatur contrarium, ut præter allegatos in prima decisione, tradit Ang. in l. Papinianus, §. si condicione col. pen. n. 5. vers. ad ipsum autem supplementum, ff. de inof. test. Cou. in c. si heredes, n. 9. vers. quamobrem ni fallor, de testam. Non. conf. 161. n. 18. & 20. Gratian. disp. 570. n. 19. & 20. Barz. decis. 105. n. 23. in fin. Surd. dec. 316. n. 14. & 15. Rota apud Gionagn. conf. 20. n. 12. *vers. tamen his non obstantibus, lib. 2. decis. 77. num. 2. & 3. parti. 5. recent.**

14 Atque hinc non obstat, quod filius non teneatur accipere legitimam in solis mobilibus: Gabr. conf. 138. n. 3. & seqq. lib. 2. Pereg. de fideic. art. 10. n. 39. quia non dicitur esse detrahendam in mobilibus, sed eius quod prætextu non potest retardari immisso fideicommissarii particularis, donec filius firmet statum hereditatis.

Minus debetur Joanni dos Lauræ Matris, quia ipse etiam est hæres Alexandri fideicommittentis, ut patet quia signanter disposuit in suo testamento de duobus altaribus, altero existente in Ecclesia S. Iosephi extra Saregezzam, altero in Ecclesia S. Bartholomæi, quæ fuisse hereditaria fideicommittentis constat, ex eius assertionem et emissam in testamento, cui contra Ioannem tanquam heredem ipsius testatoris, ac etiam Laurentij, qui pariter fuit testatoris hæres adhibetur fides, Alex. conf. 12. sub n. 3. *vers. accedit, lib. 5. Capr. consil. 10. num. 10. & sequentib. Falar. quest. 618. num. 30. & 34. Barz. decis. 105. num. 27. Ioseph Ludouic. decis. Lucens. 18. sub num. 41. & seqq. Rota in Bonor. fideicommissi 7. Maij 1640. coram R. D. meo Decano testando enim de bonis fideicommittentis dicitur illius hereditatem adiuuissse l. Si Auiæ C. de iur. delib. Gabr. conf. 128. num. 36. lib. 2. Cumque adinere non confecto Inventario, quod conficere tenebatur, ut comprobatur prima decis. in d. §. hoc*

15 *posito, non potest dotem Matris detrahere ex fideicommissio particulari, et quia illud præstare debet integrum etiam de proprio, quamvis vires hereditarie non sufficerent, §. Hinc nobis ingressa, vers. si vero non fecerit inventarium Auth. de Hæred. & Falcid. Surd. conf. 459. n. 16. vbi declarat heredem ob non confectum Inventarium teneri Legatariis de proprio non præcisè, sed casuali, quia si dixerit non extare bona in hereditate sibi non creditur, sed præsumitur illa subripuisse; Laderch. conf. 141. n. 5. Samient. Select. Interp. lib. 2. c. 7. num. 5. Falar. conf. 74. n. 15. Rota decis. 47. num. 10. & 11. parti. 5. recent. cum aliis allegat. à Bellou. lun. conf. 99. num. 8. & supra in §. ex bonis.*

Ex quibus resolutum fuit standum esse in decis. utraque parte informante.

DECIS. LVII.

R. D. DECANO.

Romana Domus.

Luna 27. Maij 1647.

SVMMARIVM.

1 Caducitas, ob alienationem irrequisito Domino factam, in emphyteusi incurritur.

Amplia eo magis concurrente etiam pacta, n. 2.

3 Canonis receptio ab emptore inducit remissionem caducitatis ob alienationem.

Non solutio pro biennium inducit caducitatem, n. 10.

4 Hypotheca est prohibita in emphyteusi prohibita alienatione latissime scripto vocabulo.

5 Restitutio in integrum minori aduersus caducitatem incursum non conceditur, si factus maior tunc per quadriennium.

6 Alienatio facta ex causa necessaria excusatur à caducitate Emphyteusis.

7 Pacta Inmeliora ad vnguem obseruanda.

8 Statusum expresse disponens de emphyteusi non comprehendit Ecclesiasticam.

Amplia ut n. 9.

11 Ecclesia est cultrix agnitatis, et pietatis.

12 Obligatio canonum verbalis excusatur à caducitate.

Verbalis canonum excludit malitiam, et dolum n. 13.

14 Caducitatis pro exclusionem in dubio pronuntiandum.

Introducta hac causa in Rota per viam appellationis interdictæ à sententia R. P. D. Vicegerentis, qua declaratum fuit Domino Theodoro Ameidenf. nullum eis competere super petita reintegratione ad possessionem Domus, de qua agitur, cuius possessionem Moniales Purificationis de Vrbe, vigore mandati de associando à Curia Capitolina obtinenti, acceptarent, & proposito dubio sub die 18. Maij anni præteriti, An D. Theodoro dandum esset mandatum de manutenendo, fuit rescriptum, ut videretur de bono iure, super quo hodie posita causa informante pro monialibus ex triplici capite incursum fuisse caducitatem contendebant: Primum propter alienationes sine consensu Monialium à Grisefido factas, in Alexandrum Fabrinum, de anno 1620. possessione subsequuta 2. ex alia alienatione ab hæredibus dicti Alexandri Fabriani facta de anno 1633. in personam prædicti Domini Theodori: 3. ob Canones non solutos.

Quo ad primum caput, licet vera sit conclusio, quod alienationes et ab emphyteuta factæ sine consensu Domini directi pariant caducitatem ex traditis per Henric. Boich. in cap. pntis, num. 15. de locat. & conducl. Corbul. de caus. priuat. ob alienat. num. 1. & 2. Specul. de emphyteut. num. 114. & seq. Rot. diuers. decis. 50. num. 1. p. 3. lib. 2. & fuit dictum in Neapolitana domus 28. Junij 1606. coram Ortemberg, & ultra iuris communis dispositionem adit et in præsentem casum specialis conventio, quæ operatur ut caducitas possit declarari etiam contra successores, & declarari. text. in l. fin. C. de reuocand. donat. dixit Rota coram Sanct. mem. Greg. X. V. decis. 29. num. 20. vbi allegat concordantes. Attamen Domini dicebant respectu istius alienationis posse euitari caducitatem, ex quo moniales post huiusmodi alienationem et receperunt à Fabri- nis emptoribus Canones, per decem annos, ob quam receptionem videntur approbasse alienationem, ut post Alex. & alios ibi allegat. fuit decisum in Senatu Lusitano apud Gamma decis. 283. num. 3. Surd. decis. 6. num. 7. Rot. in recent. decis. 509. parti. 4. n. 2. tom. 3.

Quo verò ad secundum casum caducitatis, dictum ex eo quod Domus prædicta de anno 1633. fuit ab hæredibus Alexandri Fabriani alienata

alienata in personam Domini Theodori illius respectu non potest euitari caducitas, quia in ea non interuenit consensus Monialium requisitus, vt supra dictum est de iure communi, & ex particulari conuentione.

Nec valet dicere hanc vltimam alienationem fuisse simplicem pignorationem, non autem absolutam alienationem, quia quicquid sit de hoc dicebant Domini etiam pignorationem fuisse prohibitam, ex quo inuestitura prohibet alienationem latissimè sumpto vocabulo: Gloss. in l. fin. in verbo vel hypotheecam, Cod. de reb. alienand. vel non: Pacifici de Saluian, interdicti, inspecti. 3. cap. 3. num. 23. Rot. decif. 79. num. 1. decif. 135. num. 1. inter impressi. apud eundem Pacifici. & interdicti decif. 425. num. 8. part. 2. in recent. decif. 555. n. 5. part. 1. & in istis terminis Addent. ad Burat. dec. 749. n. 29.

Nec releuat, quod dicti hæretes Alexandri essent minores t̃ tempore alienationis, quia deinde facti maiores intra quadriennium non petierunt restitutionem in integrum: l. fin. Cod. de tempor. in integ. restit. Rota in recent. decif. 373. n. 67. part. 4. tom. 1. & ferè in terminis fuit resolutum in Rauennaten, seu Ferrariën. Decimarum 25. Februarij 1647. coram R. P. D. Cerro, in fine.

Minus obstat, quod dicta alienatio facta fuerit ex causa dotis, t̃ & propterea tanquam facta ex causa necessaria excuset à caducitate, iuxta opinionem Caldas, de emphyteut. lib. 4. cap. 10. num. 24. & seq. Rot. in Romana Domor. 9. Decembris 1641. coram R. P. D. meo Royas; quia illa non procedit in presenti casu, quo per pactum prohibita fuit alienatio etiam ex causa dotis, & in casum inobseruantie pacti inducta caducitas; nam omnia pacta t̃ apposita in inuestitura sunt inuolabiliter obseruanda, vt disponit text. in l. fin. Cod. de iur. emphyteor. ibi: Sancimus siquidem emphyteoticum instrumentum super hoc casu aliquas pactiones habeat eas obseruari: Specul. de emphyt. num. 117. vers. & dicitur lex: Surd. decif. 198. num. 20. Rota in recent. decif. 190. num. 3. part. 1. decif. 294. num. 2. part. 2. & dec. 60. num. 3. & decif. 69. num. 4. part. 5.

non obstante statuto Vrbis, lib. 1. cap. 122. permittente alienationem bonorum emphyteoticorum t̃ ex causa dotis, quamuis adsit pactum in contrarium, quia illud non comprehendit bona emphyteotica Ecclesiarum, vt in terminis similis statuti loquentis de bonis emphyteoticis fuit decisum in Romana relocationis Domus 13. Maij 1595. coram Gyso, & in Romana relocationis Casalis 16. Maij 1615. coram Cardinali Sacratio; & generaliter de statutis Vrbis, quamuis

9 t̃ Apostolica autoritate conditis, quod non comprehendat bona Ecclesiarum nisi ibi nominentur, (altem implicite sub vniuersalitate verborum, dixit Rota decif. 58. num. 28. & seqq. vbi conciliantur contraria part. 6. recent. cum aliis relatis per Add. ad Burat. dec. 880. n. 6.

Denum quoad vltimum caput deuolutionis desumptum ex non solutione canonum, illud visum fuit clarum, quia dictus D. Theodorus distulit super plures annos canonem soluere dictis Monialibus, & præcipue ab anno 1642. intra quod hac de causa fuit introducta lis in Curia Capitolina; cum tamen t̃ in casu nostro sufficeret mora biennis, cap. potius emphyteuta de locat. & conduſ. Rota diuers. decif. 132. num. 1. part. 1. & in recent. decif. 400. num. 12. part. 1.

Decif. S. R. R. ad R. P. Melium,

& decif. 719. num. 1. part. 1. tom. 3.

Ceterum, licet ex supradictis fuerit capta resolutio pro bono iure ad fauorem Monialium; attamen non deseruit aliqui ex Dominis, qui sequendo plenam æquitatem, t̃ vt solet Ecclesia, quæ est cultrix æquitatis, & pietatis, vt ad propositum ponderauit Rot. coram Seraph. dec. 794. num. 14. & in Romana deuolutionis Domus 13. Iunij 1641. coram bon. mem. Merlin. inclinabant pro manutentione ad fauorem Domini Theodori; solutis tamen Monialibus omnibus canonibus decursis, necnon laudemio debito ex causa supradictæ alienationis, ponderando maxime, quod in alia propositione causæ multum fuit dubitatum de validitate dicti mandati Capitolini, & quod Dominus Theodorus se obtulit paratum ad soluendum omnes Canones decursos, & non solos, specificata summa, quæ nunquam per Moniales fuit specificata, ex qua sola verbalis oblatione t̃ cessante pacto in contrarium t̃ resultat sufficiens causa pro excusanda caducitate: Bald. in l. 2. num. 3. Cod. de iur. emphyt. Socin. sen. conf. 118. in fin. lib. 4. & firmavit Rota coram Comitolo, decif. 78. num. 10. & cum agatur de materia pœnali, quolibet interpretatio fauorabilis fumenda est, pro excluſenda caducitate, dum ex oblatione t̃ prædicta excluditur in D. Theodoro malitia, & dolus, l. igitur, §. potest, ff. de liberal. caus. l. interpretationem, ff. de pen. l. factum, §. in pœnalibus ff. de reg. iur. ita vt in dubio t̃ venit iudicandum pro excluſione caducitatis: Honded. conf. 72. n. 18. lib. 1. Rota coram Burat. decif. 182. num. 28. & hæc tanto magis procedunt, ex quo nec D. Theodorus, nec Fabricij eius Auctores, non habuerant noticiam dicti pacti.

Et ita, &c.

DECISIO LVIII.

R. P. D. MELTIO.

Bononien. Bonorum Emphyteuticorum.

Luna 1. Iulij 1647.

S V M M A R I V M.

- 1 Inuestitura petita vigore comprehensionis in inuestitura est priuilegiata, sicut illa que petitur ex l. fin. Cod. de edit. Diu. Adr. toll.
- 2 Portio emphyteutis vacans per obitum vnius ex inuestitis in solidum accrescit portioni superstitis.
- 3 Ius accrescendi habet locum inter inuestitos in solidum.
- 4 Concessio facta duobus, & cuiuslibet eorum operatur, vt vno deficiente acquiratur alteri per ius accrescendi, vel non decreſcendi.
- 5 Pacta etiam insolita possunt apponi in inuestitura emphyteutis.
- 6 Renouatio inuestitura non requirit qualitates personarum, que erant in personis prima concessionis, sed bene eadem pacta fieri nequis in potentiores.
- 7 Monasterium est capax emphyteutis durante visa proſpecti.

Declarata, vt n. 8. & n. 10.

Et Ecclesia dicuntur manus mortue, n. 11.

9 *Emphyteusis Ecclesiastica de sui natura non transit ad extraneos.*

12 *Dispositio emphyteusis facta in personas, & loca prohibita continet.*

Bona, de quibus agitur vsque de anno 1578. per viam renovationis ab Ecclesia fuerunt concessa Alphonso Annibaldi, & Io. Baptist. filiis Alexand. de Gandolphis, qui stipulantur pro se, & eorum, & cuiuslibet hæredibus, tam masculis, quam feminis in solidum, & infinitum in emphyteusim perpetuam ad tempus, & terminum 29. annorum, & illis finitis perpetuo ad renovandum successu in perpetuum de 29. annis sub hac lege, quod si inuestiti fuerint ad directis Dominis requisiti, teneantur petere renovationem, & tam inuestiti, quam eorum hæreses non possint iura dictæ renovationis, aut aliqua melioramenta in dictis bonis in totum, vel in partem vendere, cedere, donare, obligare, in dotem dare, vel de eis disponere, etiam in vltima voluntate, taliter quod ius conductionis, siue renovationis transiret ad extraneos hæreses sine ipsorum directorum Dominorum licentia, & consensu.

Defensio Ioan. Baptista absque prole, obiit etiam Alphonsus relinquens Ioannem Franciscum, & Fratrem Hyacinthum Professum in Monasterio S. Iacobi Religionis Augustinianæ eius filios; de anno 1616. inuestitura fuit renovata Annibaldi iam vocato in dicta inuestitura facta de anno 1587. & dicto Ioanni-Francisco filio Alphonsi, cum pacto expresse, quod huiusmodi emphyteusis non esset transitoria ad extraneos, & propterea dicti Domini noluerunt, quod transiret ad dictum fratrem Hyacinthum, firmis tamen remanentibus conditionibus apposis in prima inuestitura de dicto anno 1587.

Decessit deinde Annibal superstitite Ioanne-Ludovico filio legitimo, & naturali, & hærede; prout etiam decessit Ioannes-Franciscus de anno 1645. absque prole, per cuius obitum dictum Monasterium ex persona eiusdem fratris Hyacinthi prætendit sibi dari eius vita durante medietatem bonorum in inuestituris comprehensorum, quorum ratione in partibus obtinuit retentionem.

Per appellationem deinde mihi causa commissa, & disputato hodie dubio, an Ioanni-Ludovico esset danda immisio, affirmatiue fuit per DD. responsum: Cum ipsa ei nequeat denegari vti heredi Annibaldi comprehensi in prima inuestitura, cuius vigore possessio est privilegiata ad instar illius quæ petitur ex remedio l. fin. Cod. de edit. Diu. Adu. toll. vt clarè colligitur per Ifern. & Aluar. cap. 1. §. insuper, de prohib. feud. alien. & iuxta not. per gloss. & DD. in d. l. vlt. & ibi Dec. n. 17. Menoch. de adipisc. remed. 4. n. 363. Roental. de feud. c. 2. concl. 29. n. 5. Rol. conf. 1. n. 51. lib. 1. Bellon. conf. 10. n. 1. Sord. conf. 571. n. 5. & 6. Duran. decis. 301. n. 3. & dec. 220. part. 4. diuers. Causales decis. 316. n. 1. Fanen. seu Senogalien. bonorum super immisione 14. Martij 1646. §. exhibitis enim, vers. quam etiam contra me.

Maximè, cum talis emphyteusis fuerit concessa fratribus de Gandolphis pro se, eorum hæredibus, & successoribus in solidum, & Ioannes-Franciscus sine filiis decesserit; Annibal verò reliquerit Ioannem-Ludovicum eius filium, vnde

medietas + dictorum bonorum ad Ioan. Franciscum spectans fuit vnita, & consolidata cum altera medietate per Ioannem-Ludovicum possessa ex iure accrescendi, seu non decrescendi illi competente: Bald. & Aluarot. in c. 1. §. filie, in fin. de success. feud. l. nunc. n. 36. C. quando non peten. part. Franc. Calder. de iure emphyt. cap. 13. n. 44. vers. unde si contingat: Dec. consil. 73. n. 7. vers. 3. lib. 2. Dec. consil. 108. n. 5. Laderch. consil. 40. n. 7. Menoch. consil. 464. n. 2. vers. tertio ergere videtur: Rot. decis. 176. n. 6. part. 5. 192. n. 1. cum seq. & 383. n. 7. part. 8. recent. Forolinien. bonorum 14. Decembris 1618. coram Remboldo, & sub 13. Martij 1620. coram bon. mem. Pirromano.

Quod ius accrescendi non solum habet locum inter primos inuestitos, + sed etiam inter illorum hæreses, cum illis pariter fuerit in solidum concessa renovatio ex text. in c. cum plures, de offic. deleg. lib. 6. l. 1. si qui ducenta, §. vtrum, de reb. dub. Mantie. de tac. & amb. lib. 2. tit. 34. n. 28. vers. & hoc casu: Laderch. d. consil. 40. n. 6. Rota decis. 192. n. 1. part. 8. recent. Rauennaten. emphyteusis 15. Iunij 1626. coram bon. mem. Pirromano.

Et quotiescumque aliquid conceditur duobus & cuilibet eorum, + concessio semper intelligitur facta, vt altero deficiente illius portio ad alterum superexistentem pertineat, siue per ius accrescendi, siue per nonius decrescendi, vt loquitur Bald. in d. c. 1. §. filie de success. feud. & in d. l. unica, n. 28. Aret. in l. si mihi, & Tizio, col. 2. vers. tertio adde, de verb. oblig. Socin. sen. conf. 50. num. 2. lib. 1.

Non obstat, quod in inuestitura facta de anno 1581. fuerit comprehensus Frater Hyacinthus filius Alphonsi primi inuestiti, ex quo non poterit de anno 1616. fieri renovatio solum Annibaldi, & Ioanni-Francisco.

Quia certum est, emphyteusim non habere certam formam concessionis, sed illas prorsus recipere à conuentione partium, & possint in ea apponi quæcumque pacta + etiam insolita, ad s. text. in cap. 1. de feud. non habent. propr. natur. Valalc. de iure emphyt. quasi. 1. n. 16. in princip. Gratian. discept. forens. cap. 719. num. 29. Natt. conf. 679. n. 2. Rol. conf. 16. n. 8. lib. 3. Aldobrand. conf. 1. n. 251. Sord. decis. 95. n. 16. & 17.

Et conclusio, quod renovatio + fieri debeat & sub eisdem pactis, sub quibus facta fuit prior inuestitura, procedit quoad ipsa pacta ponenda in inuestitura renovata, cum ista debeant esse conformia pactis apposis in prima inuestitura, non autem respectu qualitatibus personarum, quia non est necesse, vt persone quibus fit renovatio habeant eandem qualitatem, cuius tantum vocatæ in prima inuestitura, Bero. conf. 99. lib. 1. Rot. in bonorum emphyteusicorum, 20. Iunij 1586. coram Platone, quæ est impressa inter conf. Gionagnon. 44. sub num. 121. vers. non obstat, quod renovatio, lib. 2.

Nec releuat, quod saltem vita durante Fratris Hyacinthi quoad commoditatem huius emphyteusis, Monasterium + succedat ius loco; maximè cum ratione huius emphyteusis nullum præstet fidelitatis iuramentum, Afflic. decis. 320. n. 9. vers. 4. allegatur in princ. Capic. decis. 10. n. 10. Curt. in tract. de feud. membr. 2. part. 3. num. 24. Fulgin. de emphyt. tit. de success. in bon. emphyt. q. 14. n. 14. vers. Et ideo, Burlat. conf. 199. n. 1.

Quoniam

Quoniam Monasterium tunc est capax emphyteusis, quādo ita est perpetua, † & transitoria ad quoscūq; hæredes, & successores. Bart. in *Ambros. ingressi, in repet. num. 37. versic. quāro ergo, C. de sacros. Eccles. Ioan. Andr. in cap. in presentia, num. 16.* & ibi Bero. num. 152. *de probat. Corbul. de iur. emphy. de caus. priuat. ob mort. civil. n. 4. vers. licet, Marc. Anton. var. resol. lib. 1. cap. 101. num. 10. §. 1. enim, Folgin. de iur. emphy. in tit. de success. in bon. emphy. quest. 1. 4. num. 12. ibi, Et quod Monasterium, &c. & in tit. de alienat. quest. 1. n. 221. circa fin. Gratian. discip. forens. cap. 481. num. 61. & seq. Rosental. de feud. de success. descend. & in test. cap. 7. conclus. 29. num. 11. qui asserit hanc opinionem esse vetiorem, & Ioan. Kolori de iur. emphy. in tract. diuers. c. 13. num. 9. pariter firmat emphyteusum ad Monasterium transire, quando ingrediens Religioſiōem haberet emphyteusum à priuato, nam locus est, si Emphyteuta, vt in præſenti casu habeat ab Ecclesia. Aldobr. consil. 40. num. 1. vers. qui emphy. lib. 1. Burlatt. consil. 199. qui recedendo à superiori sua opinione, hanc vt vetiorem distinguit, & firmat sub n. 11. 12. & 13. §. 2. & 3. quia tunc emphyteusis Ecclesiastica † de sui natura ad extraneos transire prohibetur §. emphy. auth. de non alienat. Gloss. & DD. in l. Etiam, ff. solut. matrim. Corn. consil. 13. num. 4. lib. 3. Socin. sen. consil. 121. num. 18. lib. 4. Burlatt. d. consil. 199. num. 41. Gregor. X. V. decis. 29. num. 1. & decis. 165. num. 17. part. 4. recent. Mediolanen. honorum 30. Maij 1633. coram bon. mem. Merlino & in Florentina Parochialis in Sala 10. Iunij eiusdem anni coram Eminentiſſimo D. Cardinali Panziolo. Quæ prohibitio legis eo magis hic corroboratur ex alia prohibitionē huiusmodi, quæ oritur ex prædicto speciali apposito pacto, quo cautum fuit, vt Emphyteutæ non possent dicta bona alienare, neque transferre per contractum, vel vlcimam voluntatem in extraneos, ideo virtute huiusmodi duplicis prohibitionis † fuit penitus interdicta omnis, & quæcūque potentia alienandi bona Emphyteutica vsque ab initio; Itant nullo vnquam tempore, & ad nullum effectum illa à Monasterio possint acquiri, ac apud illud remanere, §. Sanctiss. Auth. de alien. Emphyteut. Imol. in §. Filiusfamilias, §. Diui, col. 1. vers. extra, per gloss. & ibi Alex. n. 2. circa med. ff. de leg. 1. Nat. consil. 481. n. 17. Aldobr. consil. 40. num. 9. lib. 1. Burlatt. consil. 199. num. 5. & n. 11. vers. non puto, & num. 48. vers. 3. DD. dict. decis. 125. num. 13. & 211. vers. quoniam quando, part. 6. recent. Accedit vterius, quod talis renouatio † ad fauorem Monasterij interdicitur etiam ex dispositione iuris communis, ne illa fiat in potentiorē, l. fin. §. autem duorum, C. de iur. emphy. ibi autem personis, quæ non solent in Emphyteuticis contractibus veterari, &c. Calder. in tract. de iur. emphy. lib. 1. quest. 19. n. 24. vers. concludo igitur. Corbul. de caus. priuat. ob alienat. ampl. 12. num. 1. Clar. in §. emphyteusis, quest. 20. Nat. consil. 491. num. 2. Gregor. d. decis. 29. n. 5. Duran. decis. 334. num. 6. & decis. 278. num. 2. in fin. part. 3. recent. Quod autem Monasterium, & Ecclesia dicatur potens, & prohibeatur succedere in bonis Emphyteuticis Ecclesiæ procedit ex causa, & ratione, quia numquam moritur, 12 & dicitur inanus † mortuus probat text. in cap. 1. de alien. feud. & ibi Afflic. in princ. num. 4. & 5. Burlatt. d. consil. 199. num. 8. Adden. ad Greg. X. V.*

decis. 520. num. 14. & d. decis. 334. num. 11. Ferrarien. bonorum de Schianolis 28. April. 1617. coram Sanctissimo D. nostro, vnde d. Fratri Hyacintho in nihilo suffragantur testamenta Alphonsi, & Ioannis Francisci, in quibus scriptus fuit hæres, quia non potuerunt de bonis † prædictis valide disponere in personas, & loca prohibita, vt fuit dictum in Farsen. bonorum 13. Ianuarij 1647. §. fin. vers. de residuo enim, coram R. P. D. meo Corrado.

Et ita vtraque parte, &c.

DECIS. LIX.

R. P. D. ARGVELLES.

Romana Fideicommissi.

Luna 8. Iunij 1648.

SUMMARIVM.

- 1 Fideicommissi incivilis quæstio dum de eo sit testamento literaliter apparet.
- 2 Confessio geminata granatorum non docto de errore probat fideicommissum.
Non admittitur sine solemnitatibus ubi prohibita est alienatio, n. 19.
Declaratur n. 20. & 21.
Dotis ad pompam promissa sine solemnitatibus nil probat, n. 24.
Dotis recepta facta in testamento, nec valet in vim legati.
- 3 Testamentum præteritione liberorum iniustum semel approbatum impugnari nequit, num. 9.
Non confitit de vitio impugnari nequit, num. 10.
- 4 Puri & purificati eadem est ratio.
- 5 Filiatio ex quibus probetur.
- 6 Legitimitas probata filiatione præsumitur.
- 7 Idemitas probatur ex confessione granatorum.
Amplia, vt n. 8.
- 11 Legitima in imputantur recepta in compositionem.
- 12 Legitima ex non confessione inuentarij, & alienationibus præsumitur consumpta.
Amplia, vt n. 13.
- 14 Confessione emissa in scriptis vti præmeditata magis probant.
- 15 Prohibitio alienationis fideicommissi etiam ex causa dotis facta à testatore non valet.
Secus si à Principe, n. 16.
- 17 Ius petendi supplementum legitima, non transiit in extraneos.
- 18 Trebellianica potest prohiberi filijs primi gradus.
- 22 Mulier nubit dote secundo Viro, qua nupsit primo.
- 23 Voluntas declaratur etiam ex actu nullo.
- 25 Dotis praestatio excessiva præsumitur simulata.
- 26 Correspektus dicitur altius ex illorum vicinitate.
- 27 Declaratio morientis in testamento emissa præsumitur vera.
- 28 Exceptio existentia proximorum videtur exclusiua iuris agens.
Exclusiua iuris agens non potest opponi à non possidente, n. 29.

- 30 *Possessio data ad tempus, eo finito resolvitur.*
Et reintegratur precedens possessor, n. 31.
 32 *Immissus ex fructibus satisfactus non restituitur possessionem dicitur spoliare.*
 33 *Spoliatum est in sua possessione restituendus.*
 34 *Auth. Res. C. Comm. de legat. est correctoria iuris communis.*
Etiā heredibus extraneis suffragatur, num. 35.
 36 *Hypothecam generalem, & specialem habens, an cogatur eligere specialem.*

Panthaſilea Mattheia de Vrſinis anno 1577. ſcriptis ſibi hæredes Iacobum-Antonium, Curtium, Scipionem, Dominicum, & Fabium ſuos filios, hiſque ſubſtituit eorum deſcendentes in inſinitum, prohibuitque detractiones Trebellianicæ, & cuiuſvis alterius quotæ, & immobilium alienationem ſub pœna primationis.

Ex Curtio ortum habuit Clarina, ex Scipione Cæſar, Hylarij, ex Fabio: Obiit Cæſar inſtituta Thopafia vxore; obiit etiam Thopafia inſtitutis ſibi Remedio, Albano, & Balhazare Vandello: Quapropter contra iſtos DD. Clarina, & Hylarij litem mouerunt præſtendentes, ad eorum fauorem apertum fideicommiſſum, eo deſuper aſſumpta diſputatione, dixerunt Domini conſtare de fideicommiſſo, & detractiones non obſtare.

Et de exiſtentia quidem fideicommiſſi incivilis videretur dubitatio, cùm ex ipſo appareat 1. t. teſtamento Panthaſileæ, iſle ad quo 13. §. ſi de teſtamento. ſ. ad Sen. Conf. Trebell. l. fin. C. de edict. Diu. Adr. ſoll. & poſt antiquiores Molin. de primogen. lib. 2. cap. 8. num. 2. Mietz de maiorat. part. 4. queſt. 20. num. 137. Gomez & omnes Tauſiſæ ad l. 421. Tauri: Peregr. de fideic. art. 43. ex num. 2. verſ. probatur autem fideicommiſſum; & ex confeſſione ꝑ Cæſaris, Hylarij, & Claricis tempore non ſuſpecto ſæpius geminata in ſupplicatione pro licentia vendendi, & ſubrogandi, & in inſtrumentis ſubrogationum de cuius errore non docetur, nec dicitur ad tradita per Peregr. de fideic. diſt. art. 43. num. 6. Dec. conſ. 16. num. 11. Decian. conſil. 4. num. 76. lib. 3. Mietz de maiorat. part. 2. queſt. 50. num. 95. & part. 4. queſt. 14. num. 44. Menoch. conſil. 820. num. 26. iuncto Fufar. de ſubſtit. queſt. 618. num. 39. qui in queſt. 501. cum citatis eſt intelligendus, quando conſtat de errore: Cyriac. controu. 256. n. 6.

Purificatio quidem non minus clara ad fauorem Hylarij, & Claricis per mortem Cæſaris ſine filiis, de qua non controuertitur, & ex eius teſtamento, & additione Thopafiæ, ab eo inſtitutæ (ex cuius iure veniunt Albanus, & Balhazar Vandellus) quæ hereditatem non potuiſſet acquirere, ſi cum filiis Cæſar deceſſiſſet, Inſtitum eniſ eſſet teſtamentum præteritione liberorum ꝑ vulg. text. in l. Gallus 20. §. in omnibus aliis, §. ergo, l. inter cætera 30. ff. de lib. & poſthum. cum ſimilib. Præterquam quod obitus ſine filiis de iure præſumitur, l. ex factis 17. & ibi Bart. & Bald. ſ. ad Sen. Conf. Trebell. cum pluribus per Surd. conſil. 92. num. 16. Fufar. de ſubſtit. queſt. 436. num. 3. Mantie. decif. 32. num. 1. Rota decif. 641. num. 3. part. 3. recent. & decif. 468. num. 8. part. 5. & in Romana fideicommiſſi de Caſpiſſerreo 4. Maij 1625. coram Coccino; latè Maſcatd. concluſ. 801. lib. 2. & ſic verum eſt,

quod aduenerit conditio fideicommiſſi: Argel. de acquir. poſſeſſ. queſt. 8. num. 3. & 335. Vnde idem eſt, ac ſi iure fuiſſet facta inſtitutio ex vulgari regula, quod puri, ꝑ & purificati eadem eſt ratio, l. neceſſario num. 8. verſ. quid ſi extiterit, ff. de peric. & rei vend. l. poſior 11. §. 1. ff. qui poſior. in pign. hab. l. ſi pupillus 26. ff. de condit. & demonſtr. Argel. ſuper num. 309. & 376. Peregr. de fideic. art. 49. n. 78.

De legitimatione perſonarum, & filiatione Hylarij, & Claricis conſtat ex inſtrumentis per eos, & ipſum Cæſarem factis, in quibus fatetur eſſe fideicommiſſarios, & enunciantur filij Curtij, Scipionis, & Fabij reſpectiue, vt in inſtrumento venditionis Domus, & aliis quæ non poſſunt Cæſaris hæredes nunc infringere ex ſuprà citatis §. & de exiſtentia.

De filiatione verò Clariæ, & Virginie conſtat ex donatione, & collocaſione in matrimonium ꝑ per eorum matrem Claricem facta: Buratt. decif. 725. num. 5. & 6. vbi multos etiam congerit Gratian. diſcept. 653. num. 7. tom. 4. Et ex fide Baptiſmi, & ex Breui S. mem. Pauli V. derogationis, ex quo conſtat Cæſarem eſſe contra Claricem, & Cleriam, & Virginiam eius filias, & in arbore deſcendentie datæ pro altera parte, in quibus omnibus enunciantur dictæ filie legitimæ; & videtur notorium, nec ſecundum bonum finem pei probationem legitimationis, ꝑ præterquam quod præſumitur: Peregr. de fideic. art. 43. num. 7. Coſtat. in Epiſtom. part. 2. cap. 1. num. 5. Rot. decif. diuerſ. 420. in princip. part. 1.

Sed quicquid de hac opinione ſit dicendum extantibus tot inſtrumentis, & Cæſaris confeſſione, tractatu, & nominatione, imò & notorietate, & quæ poſſeſſione dictæ filiationis, & legitimationis, tam Claricis, & filiarum, quàm Hylarij, qui tamquam tales fideicommiſſum, & hereditatem ſuorum parentum poſſident, & poſſederunt, (cap. laico 4. §. ſi qui filij ſini leg. & ibi gloſſ. verb. probare,) & ſtante fide Baptiſmatis, & Matrimonij non videtur dubitandum, nec creditur partem aduerſam in hoc inſistere, & duriffimum quidem eſſet dubitari filias Claricis mulieris conſpicua prædictæ nobilitate eſſe illegitimas.

Nec etiam in controuerſiam adducetur bonorum identitas, & abundè conſtat ex inſtrumentis ſubrogationum, & ſupplicatione pro licentia vendendi Domum, & Caſale in quibus etiam fatetur bona prædicta ſuſpoſita eſſe fideicommiſſo, ꝑ & in eorum loco fieri dictas ſubrogationes, quæ confeſſiones emanatæ à Cæſare, Hylario, & Clarice non ſolum probant inter eos, vt præter ſupra allegatos dixit Mazzar. de fideicom. queſt. 58. Decian. conſ. 760. num. 9. & 10. lib. 3. Peregrin. de fideic. art. 44. num. 5. Buratt. decif. 229. num. 1. Rota decif. 320. num. 5. par. 5. recent. ſed etiam contra Albanum, & Vandellum, ꝑ à Cæſare cauſam habentes Fufar. de ſubſtit. queſt. 618. num. 11. Ruin. conſ. 128. n. 16. lib. 2. Scraph. decif. 543. num. 3. Buratt. ſup. n. 1. & ibi Adden. lit. A. & decif. 76. num. 7. Rota decif. 320. num. 4. qui non poſſunt infringere confeſſionem Authoris d. decif. 229. & aliis ſupracitatis, Nequerol. cum multis allegatis. 25. num. 85. Cyriac. controu. 256. n. 5. & 6. Surd. conſ. 151. num. 38. & conſ. 188. num. 3. Rota decif. 462. num. 2. part. 4. recent. qui plures referunt.

Et tandem hoc non videbantur heredes pernegare, sed tantum insiliebant non posse agi ex remedio *l. fin.* quia non adducitur testamentum originale, de quo remedio cum hodie agatur iussu est disputatio, & quando ageretur parum forte interesset, cum ipsi Adrij + virtute eiusdem testamenti Panthasileæ petierint hereditatem Cæsaris, non poterant hoc instrumentum calumniare. Roderafen. *decis. 39. num. 32. versic. Præerea*, Thesaur. *decis. 36. num. 4. versic. nota*. Præterquam quod cum appareat de identitate testamenti per confessionem Cæsaris allegatam in + superius, in terminis satis constat de non vicio eiusdem testamenti: Angel. *de acquir. possess. q. 6. art. 3. num. 44. versic. ad secundum*, aliis congestis.

Detractiones vero non obstat dixerunt Domini.

Non prima ex legitima, quia in eadem debent imputari scuta 200. per Scipionem Patrem Cæsaris ad computum + legitime accepta à Panthasileæ eius Matre, *l. si non Mariti causa 25. ff. de inoff. testam. l. si quando 35. §. fin. vbi Gloss. in verb. computetur, C. eod. §. sicut Iustit. eod. & ibi Piccard. d. num. 35. Donell. lib. 19. Comment. cap. 4. & passim DD. in dictis iuribus, exegit insuper scuta 600. ex pretio partis Casalis Vezzani, scuta 58. ex medietate vnus loci Montis fidei, scuta 168. 30. ex pretio domus mediante Mensa Numularia Hospitalis S. Spiritus, de quibus nulla redditur ratio, nec dubitari quini debeat in legitimam imputari, *l. Marcellus 3. §. res que 3. ff. ad Sen. conf. Trebell. Angel. de acquir. quest. 8. num. 850. Mangil. de impur. quest. 9. num. 69. Peregr. de fideicom. art. 39. n. 2. Rota in Maceratan. fideicom. 16. Februar. 1601. coram Sacrato*, cum aliis per eos adductis.*

Præterea cum Scipio Pater Cæsaris non concessit inuentarium, & appareant alienationes factæ, præsumitur subtractio, & satisfactio de legitima, + & contrarium dicens deberet concludenter probare, text. in *Authent. de Hered. & Falcid. collat. 1. in Nouell. 1. cap. cum hinc nobis 2. ibi*, sed dabit eis pecuniam ex. . . . sue malignitatis cum transcendunt leges, & post antiquiores, Peregrin. *de fideicom. art. 39. n. 14. Conart. var. resolut. lib. 2. cap. 6. num. 4. Gratian. discept. 570. a. num. 20. Rota in recent. decis. 47. n. 11. decis. 77. num. 3. decis. 226. n. 16. dec. 270. num. 17. dec. 309. num. 3. dec. 185. num. 5. part. 5. recent. decis. 298. num. 3. part. 6. & decis. 164. num. 7. dec. 167. num. 8. part. 7. & in Axiina fideicommissi 10. Maij 1641. §. nec obstat tria*, coram R. P. D. meo Cerro, & in Romana fideicommissi de Capitferro 10. Martij 1645. §. non obstat, quod hæc portio, &c. confirmata 19. Februarij 1646. & in Romana fideicommissi de Rubens 30. Maij 1646. §. non obstat, &c. pag. 9. coram R. P. D. meo Cortado, & in Romana fideicommissi de Palatijs 28. Iuni 1645. §. quia cum, &c. coram me, Burat. *decis. 115. num. 10. Adlen. latissime num. 18. Duran. Tatraconen. decis. 165. num. 5. & 195. num. cod. & multæ aliæ congestæ per Ciognagnol. consil. 20. num. 2. & per Add. ad S. mem. Gregor. X V. 266. num. 16. & Axiina fideicommissi 13. Ianuarij 1640. §. quatenus, & 31. Ianuarij 1642. §. Nam omisit, &c. coram R. D. meo Dunozet. Decano, & alij plurimi nouissime congesti per Merend. controu. lib. 24. cap. 9. a. num. 4. Ex quibus appareret malè sensisse contrarium Scaya cum aliis*

decis. Bonon. 108. num. 66. qui adducit etiam Rotæ decisiones nil tale probantes, imo quamplurimæ ex supracitatis loquuntur etiam vbi nullæ factæ fuerant alienationes, & quod sola omisso inuentarij sufficiat, & nam ratio ab omnibus aduersa est præsumptio subtractionis, & fraudis, & sufficientis satisfactionis. Cum vero adfuerint alienationes nulla est dubitatio ex supra allegatis. Nec interest, quod confet de quantitate pecuniarum habitatum ex alienationibus Donus, & Casalis, quia non per hoc probatur quod non fecerit alias, quæ facili colliguntur, ex quo de mobilibus Panthasileæ nulla datur ratio.

Nec obstat etiam quod alienationes non fuerint factæ ab ipso Scipione, non sufficit factas fuisse + ab eius filio, seu hærede, est optima *decis. 488. per tot. part. 4. recent.* quæ omnia procedunt etiam si agatur contra gratatam fideicommissi vniuersali, Conar. *var. d. lib. 2. cap. 6. num. 4. Ruin. conf. 81. num. 4. lib. 2. Rota d. decis. 309. num. 29. part. 5. decis. 165. num. 8. part. 7. recent. in Bonorum fideicommissi de Glantius 5. Iuni 1637. §. Quo vero ad detractiones, &c. & 10. Decembris 1638. §. Non obstat conclusio, &c. coram R. P. D. meo Royas, & in d. Axiina fideicommissi 13. Ianuarij 1640. §. Etque magis, &c. & 31. Ianuarij 1642. §. 1. coram Reueren. Decano; Vbi insuper quod hæc conclusio indistinctè procedit, siue gratatus, cuiusque successores agant, siue excipiant in dicta Axiina fideicommissi 10. Maij 1641. coram R. P. D. meo Cerro, in dicta Romana fideicommissi de Palatijs 28. Iuni anni præteriti, §. Eaque præsumptio, coram me.*

Addebat vnus ex Dominis nil per posse, nec pro detractione supplementi legitime, nec pro ipsa legitima, imo, & posse tentari restituendas pecunias à Cæsare consumptas ex dictis alienationibus.

Primo, quia ipse Cæsar sæpè confessus fuit supradicta bona esse supposita fideicommissi, quæ confessiones bene probant + cum sint in scripturis factæ, quæ non solent emitti sine meditatione, *l. Desiderium 7. vbi Bald. C. deposit. Surd. conf. 151. num. 44. & faciunt allegata in dict. Axiina fideicommissi 26. Maij 1642. §. quoad tertiam, in fin. coram R. D. Decano. Eo magis cum sit de re quæ pendet ab animo contentis, quia Cæsar bene potuit approbare fideicommissum præsertim ante contractum nuptiarum. Surd. *conf. 173. n. 42. & conf. 177. n. 9.* maxime coram Notario: Idem Surd. *consil. 188. num. 11.* Imo coram Principe, *l. fin. C. de precip. Imp. offeren.* ibi, vt responsum Principi vera precatio rem aperiat cognoscendam, ex quibus patet quod Cæsar possedit ista bona titulo fideicommissi, non titulo legitime.*

Secundo, quia ipse Princeps iussit, vt supradicta bona remaneant semper subiecta fideicommissi, nec possent alienari ex quacunque causa etiam dotis, + vbi quicquid sit in prohibitione facta à testatore quæ contra legis dispositionem nullius momenti est, vulg. text. *l. Nemo potest. §. . . . ff. de leg. 1. & sic non præiudicat legitime, vt notant omnes, & latè Merlin. multis citatis, de legit. lib. 3. tit. 2. quest. 9. num. 10. & notissimis, ff. quoniam in fortioribus terminis 32. & scimus 36. Cod. de inoff. testam.* cum similibus tamen, quando adest Principis prohibitio, + maxime ad supplicationem partis non videtur dabitandum, cum ipse bene possit leges corrigere

re ad notata, in l. 2. ff. de consis. Molin. in puncto legitime de primog. lib. 2. cap. 1. num. 14. & cap. 10. num. 81. vers. quod probatur; & præcipiendo ut essent fideicommissio subiectæ, & non alienarentur ex quacunque causa videtur derogare etiam legitimæ, & legibus, ad text. in l. Quidam consuebant, ff. de re iudic. l. idem Fulpianus 12. §. fin. ff. de excus. iur. Molin. dist. cap. 10. num. 15.

17 Tertio, quia nec Scipio, nec Cæsar de onere fideicommissi post tot prohibitiones, & confessiones conquesti sunt, & sic ius oneris ÷ reiciendi ad hæredes extraneos non transferri tenebantur multi laudati à Cancr. lib. 2. var. cap. 3. num. 41. & à Gratian. discept. 983. ex num. 11. qui latè à num. 15. ad 25. respondet contrariis, & in addition, ad decif. Maceraten. 4. num. 2. Atias de Mez. var. lib. 3. cap. 42. num. 21. & à Modern. ad Peregr. de fideic. art. 3. fol. 399. vers. decimo tertio obseruo: Capic. Latt. consil. 121. num. 36. Tusch. lib. 5. conclus. 210. num. 1. littera L, & muli per eum relati, & per Castill. lib. 5. contr. c. 107. num. 72. Rota decif. 47. num. 2. vers. quod eo magis, & dist. decif. vi num. 50. part. 5. recent. & in allegata Bonorum de Rubens 30. May 1646. §. nec obstat, vers. facilius, pag. 9. coram R. P. D. meo Corrado.

18 Minus competere potest detractio Trebellianicæ, quia licet valde questio hæc, an possit prohiberi filiis primi gradus ÷ Doctores exerceant ingenia, affirmatiuam sententiam sequitur Rota, & tenuit latissimè ad partes disputans: Molin. supra lib. 1. c. 17. à n. 12. multis hinc inde congestis, & aliis pluribus Adden. ibi præter lōga serie relatos à Castil. lib. 5. controu. c. 86. n. 48. & à Fachin. lib. 12. controu. c. 11. & à Moder. Suer. tom. 1. tr. 5. tit. 6. n. 278. & à Merend. latè disputan. controu. lib. 4. c. 15. & respond. Læbennus 6. C. ad Sen. Conf. Trebel. in qua tota difficultas consistit, cui etiam alij multo ex citatis respondent, & ab ea nō esse recedendum propter Rotæ auctoritatem, ait Mazzar. ad fideicom. quest. 49. quam summam esse ait Fachin. supra agens de hac disputatione semper enim sic tenuit, vt ex relatis à Marefcot. lib. 1. var. cap. 100. num. 10. Seraphin. decif. 553. n. 8. & decif. 570. S. mem. Greg. X V. decif. 421. à num. 9. vbi alia per Add. num. 18. & dec. 399. num. 10. part. 5. recent. decif. 653. part. 3. diuers. Mantie. decif. 348. num. 1. Cauall. decif. 441. n. 2. & in Spoletana bonorum 20. May 1628. §. respēctū Trebellianicæ coram Virile; & quando vltra prohibitionem incurrit omisso inuentarij, siue dubio procedere: Grat. conf. 160. n. 2. lib. 2. Curt. iun. conf. 54. n. 11.

Nec difficiliore explicatus habet prætenfa detractio dotis Thopasiz quam ascendere tantum ad scuta 1600. dixerunt Domini, quia licet in instrumento dotali prædie matrimonio celebrato, Cæsar confessus fuerit accepisse anteriori tempore scuta 1500. & ei promittebantur alia 1500. quæ efficiebant dotem 3000. postmodum tamen matrimonio ambo fecerunt instrumentum, in quo declarantur dotem esse tantum scutorum 1500. alia verò ad pompam & ostentationem fuisse contenta, cui confessioni repugnare non possunt Thopasiz successores, ex supra allegatis.

19 Nec quicquam facit, quod confessio non admittatur siue solemnitatibus vbi prohibita ÷ est alienatio S. m. Greg. X V. dec. 118. n. 7. Rot. post Zacch. de Societ. decif. 24. n. 3. vers. Non obstat;

Thomat. dec. Macerat. 23. n. 88. & 89. qui plures referant, quia conclusio non procedit ÷ quando confessio est coniecturis suffulta: Gabr. conf. 51. num. 5. lib. 2. Gregor. X V. dist. decif. 188. n. 8. & ibi Add. multis citatis dist. decif. 24. num. 5. post Zacch. & alij plures per Fenzon. ad Statut. Urb. cap. 151. fol. mibi 365. in princip. & num. 1. & in confessione per viam recognitionis bonæ fidei ÷ indistinctè docuit Rot. in Romana de 21. sis 10. Ianuarij 1600. coram Sacro, & in alia Romana dotis 23. Februarij 1624. §. Nec in tali declaratione coram R. P. D. meo Ghislerio, cum aliis diligenter congestis per Altograd. consil. 5. à num. 7. ad 14. Reu. Vergell. decif. 98. num. 13.

Adminiculum quidem adest hic magnum nempe Thopasiz nulla dote primo viro nupsisse, à quo habuit bona vsque ad quantitate scutorum 1500. quia mulier ÷ ex dicta dote videtur habere secundo quia nupsit primo, l. date 30. ff. de iur. dot. l. penult. §. Van. ff. solut. matrim. quia ratione vitur S. mem. Greg. supra ad probandum simulationem dotis confessatæ; cum ergo Thopasia nulla dote nupsit primo viro, & ab eo accepit dicta scuta 1500. magna coniectura est nulla alia habuisse bona, & confessionem quoad alia scuta 1500. fuisse simulatum, & ad pompam.

Deinde quia esto actus sit nullus ÷ sufficiens 2 quidem erit ad declarandum voluntatem: fin. ff. de reb. cor. l. 2. Cod. de confirm. tuor. citati per Altograd. conf. 80. num. fin. Rota in Vitebonen. professionis 16. Iunij 1640. coram Reuerendissimo D. meo Carillo Episcopo Salamantino: Seraph. decif. 934. num. 13. Mantie. de consil. lib. 3. tit. 20. num. 6. & in puncto confessionis dotis ad pompam promissæ, ÷ quam mulier fecit sine sollemnitatibus, relati per Altograd. dist. consil. 5. num. 3. eo quod optimè probet promissionem factam fuisse apparetur tantum, & non realiter: Decian. conf. 68. num. 16. lib. 2. Farinac. de fals. & simulat. quest. 162. num. 116. & duob. seqq. & hic non vitur confessione ÷ mulieris ad eam obligandam, nec ad renuntiationem iuris, sed ad probationem rei gestæ: Reu. Vergell. d. decif. 98. num. 13. Maxime vt ex Curt. Menoch. Alban. & aliis idem Altograd. ad conf. 5. n. 4.

Præterea, quia ista confessio est respectiua instrumento dotis, ÷ vt probatur ex ætorem vicinitate: Menoch. de præsumpt. lib. 6. præsumpt. 12. num. 28. & 30. Bellon. de potest. cor. qua incontinenti sunt, cap. 36. num. 3. ex quo nascitur vt videatur ipsimet instrumento inelle, & eius contemplatione facta, & quod pro vno habeantur: Verall. decif. 307. num. 2. Menoch. vbi sup. num. 20. Giurb. conf. crim. 86. num. 18. vbi multis citatis in arbitrio Iudicis possum esse, quæ dicantur incontinenti facta, & ad consuet. Messan. cap. 8. gloss. 5. part. 1. num. 2. Decian. consil. 3. num. 121. lib. 4. Rot. post conf. Farinac. lib. 2. decif. 124. num. 5. & optimè facit pro casu nostro cum triduo non transacto emanauit confessio, text. in l. fin. ibi ex continenti, id est, triduo proximo, Cod. de iudic. Aduoc. & l. fin. s. illico, ibi; illico autem, id est, infra triduum, C. de iud. quod secundum subiectam materiam solet arbitrari: Giurb. dist. num. 18. Gigal. de pens. quest. 100. in fin.

Adstipulatur etiam alia declaratio, seu confessio eiusdem Cæsaris facta in suo testamento in mortis articulo, vbi declaratur recepisse

pisse in dotem Thopasie senta 1600. quæ cum sit à moribundo facta non bene præstat administratum, † quia in illa hora, quilibet præsumitur veritatem profiteri: Faber in *Cod. lib. 4. tit. 3. l. 1. num. 7. & 8. in allegat. Rot. decis. 58. num. 20. & 22. part. 7. recent. ex eo, quia moriens quilibet censetur memor salutis æternæ, l. fin. Cod. ad l. l. l. repetund. cum vulg. per Axiomatistas: Val. l. l. l. l. l. N. Axiomat. 1. 12. & sic censuerunt Domini illa senta 1600. ad hæredes Thopasie pertinere, sed constare de satisfactione ex bonis mobilibus Cæsaris, de quibus in Inventario, per ipsam Thopasiam facta, & ex fructibus bonorum perceptis à die associacionis, quæ non solum ascendunt, sed excedunt dictam quantitatem.*

Nec quicquam facit exceptio, quod Victoria, & Ioanna filie Scipionis non probentur mortuæ, quia licet hæc assertio † videatur exclusiva iuris agentis ad latè tradita per Surd. *conf. 405. num. 9. Thesaur. decis. 4. per tot. Argell. de acquir. poss. quest. 3. n. 161. & melius quest. 3. num. 1. 49. cum seq. non potest opponi ab hæredibus † Thopasie, quia non sunt possessores ad regulam text. in l. fin. C. de rei vendic. eorum enim possessio virtute mandati de associando quesita, est resoluta facta satisfactione debiti pro quo fuerunt associati; nam possessio data ad † tempus post illud dicitur prohibita, l. statu libero, §. Stichum, ff. de leg. 2. l. si vnus 27. §. cum reo, vbi Bald. & l. Epistola, §. fin. vbi Caltr. in *prin. ff. de pact. Surd. conf. 354. num. 18. vol. 2. & decis. 173. num. 12. qui alios congerit: Pacifici de Saluati. in spec. 4. cap. 1. num. 18. & sic Hy-
31 larius, & Clarina sunt reintegrandi † in sua possessione, à qua fuerunt eieci virtute mandati de associando ad tradita per Caltr. d. §. sic cum reo, num. 3. Corbul. de iur. emphyt. de caus. probat. ob lin. finit. in *prin. vnde immittis postquam ex*
32 *fructibus fuerit satisfactus † possessionem restituere denegans dicitur spoliari: Surd. conf. 260. num. 7. lib. 2. Menoch. de recup. remed. 1. n. 148. & gid. decis. ... sic Ruin. conf. 165. num. 5. lib. 5. vers. ad illud, &c. & sic alij per eos; & sic Ver-*
33 *siui tanquam spoliati † veniunt restituendi ad suam possessionem, ex vulg. reg. cap. in litteris de restit. spoliar. Menoch. vbi supra.***

Imò contendebat vnus ex dominis fructus esse restituendos, quia bona de quibus agitur non potuerunt obligari de dote, stante supplicatione ipsius Cæsaris Principis decreto, ne bona possent ex quacumque causa etiam dotis aliena-
34 ti, vt supra est deductum † eo magis cum Auth. *Res que, Cod. comm. de leg. sit iuris communis correctura, vt aliter in Auth. vnde sumitur, videlicet de restit. & ea quæ parit collat. 4. No-*
nell. 39. in fin. præfat. & sic facilius potuit derogari; præcipue cum tot annis ante matrimonium consensus, & decretum emanauerint; adiuncto etiam quod fideicommissum est maternum, & enixa voluntate Panthasile, ne bona alienarentur ex quacumque causa, vt conseruarentur inter suos descendentes, adiectâ poenâ primatio-
35 nis, & quòd isti hæredes † sunt extranei, quia licet hoc non sufficiat ad excludendum remedium, Auth. *vt bene per Rot. in Romana dotis 23. Iunii 1645. & 23. Mai; 1646. coram R. P. D. meo Ottobono, vbi multi laudantur; facit tamen in præsent. cessare, quia illud remedium intrat, vel ex præsumpta mente testantis, & hoc excluditur per expressam prohibitionem, vel ex pu-*

Decis. S. R. R. ad I. P. Metium.

blica utilitate, & virtute legis in ea se fundantis, vt in allegatis decisionibus; & hoc corrigitur Principis decreto maxime ad supplicationem emanato.

Præterea addebat idem D. non intrare dictum remedium, quia est subsidiarium, vt notant omnes in *dist. Auth. & Thopasia habebat bona specialiter obligata, & pro fundo dotali assignata, videlicet Domum quandam Cæsaris, & illa loca Montium, in dotem ei data: † Quare con-*
36 *tra ea prius agere debet, & intrat etiam regula text. in l. 2. Cod. qui pos. in pign. hab. vt in specie docent Rom. conf. 187. in re præsent. num. 2. Aym. conf. 77. mem. 16. Corn. conf. 246. in princ. & aliis multis Ripol. var. cap. 10. a num. 8. ad 12. vbi sic iudicatum, &c.*

Et esto hæc patiantur difficultatem, aiebat tamen confessionem Cæsaris non posse sustineri, nisi in sentis 1500. quia licet ex ea possit præsumi donatio, tamen hoc cessat, quando confessio refertur ad aliud instrumentum, quia referens continetur in relato, & instrumentum ad quod se refert Cæsar, non continet nisi in sentis 1500. quo casu † nec in vim legati valere confes-
37 *sionem dixit Crauet. conf. 956. per tot. Fontanell. de pact. nupr. claus. 14. gloss. unic. part. 1. n. 27. & 28. multis citatis, & facit optimè Rota decis. 77. num. 3. & decis. 40. num. 7. part. 2. dinerf.*

Tandem isti hæredes non poterunt consequi, nisi aut dotem, aut legitimam (iam soluta), quia, vt supra dictum est remedium Auth. est subsidiarium.

Et ita, &c.

DECISIO LX.

R. P. D. VEROSPIO.

Bonon. Bonorum emphyt.

Mercurij 10. Iunii 1648.

SVMMARIVM.

- 1 Immissio datur filio in possessionem emphyteusis in hereditate patris relicta.
- 2 Etiam respectu portionum fratrum prædefunctorum successivè post patrem ex iure non decrescendi, n. 2.
- 3 Inuestitura de emphyteusis nendum expirata non sustinetur.
- 4 Renovatio inuestitura emphyteusis proximioribus fieri debet: quando Ecclesia pro se non vult retinere intra annum est petenda, mon. 5.
- 5 Patiens alium secum inuestiri sibi praeiudicat.
- 6 Deposum canonis à caducitate excusat.
- 7 Assertio Domini suffragatur ad evitandam caducitatem.
- 8 Hondedæus conf. 32. lib. 2. declarat.
- 9 Observantia litigiosa non attenditur.

Pura corpora directo Nonantolanæ Ecclesiæ dominio supposita ab eiusdem Abbate Commendatario, in emphyteusum receperat, sub diversis inuestituris, Eques Constantius Malhasia, pro fe, filiis, ac nepotibus, quarum aliquæ stipulate fuerunt de an. 1540. & 1543. & bona in emphyteusum olim concessa Campagus, &

ab iis in ipsum Constantium distracta continebant: In altera verò de anno 1561. comprehendebantur bona singulari titulo venditionis à Cl. Are Cacionemico in ipsummet Constantium delata. Reliquæ verò emanatæ de anno 1543. & 1564. certa pariter corpora continebant ab Populos, iure emphyteutis antea spectantia, & ab his vendita Constantio. Postquam verò quatuor superfluitibus liberis, ipse decessit, Sigismundus alter ex filiis eadem bona, vti deuoluta ab ipso pariter Commendatario in emphyteutem obtinuit pro se, ac persona quandocumque nominanda, & in Testamento postmodum nominauit Antonium-Iosephum, ex Comite Francisco Maria susceptum, inter quem, ac Neapolionem alterum Constantij filium, lite suborta, mihi quæ delata, dubium proposui, an Neapolioni debeat immisio fieri, ac quod fuit hodie affirmatiue responsum, quia ipsi vti filio Constantij, ac in prima concessione comprehenso debet immisio ex Constitutione D. Adriani in bonis emphyteuticis à patre, de tempore obitus possessis, non solum pro portione sibi tangente, vt notant DD. in cap. 1. §. in super, de probib. feud. alien. per Federic. & ibi inter ceteros Bald. num. 3. Aluarot. num. 4. Iler. num. 60. Afflic. in c. 1. §. 1. num. 19. de feud. Cagn. Rosenthal. de feud. cap. 7. quest. 70. & aliis relatis iuribus respondit Rot. in Bonon. Bonorum 10. Martij 1647. in §. suffragabatur etiam, & 1. Iulij eiusdem anni, in §. & ratio prima partu in fine, coram Eminentiſſimo D. Cardinali Verosio, & in Bonon. bonorum emphyteuticorum 7. Iunij 1647. coram R. P. D. meo Melrio.

Sed aliam etiam respectu portionum per obitum fratrum sine filiis sibi delatarum ex iure accrescendi, † seu non decreſcendi, quod semper locum obtinet in emphyteusi facta, ac pro decedentibus recepta, vt notatur in cap. 1. §. cum verò de iis, qui feudum dare possunt: Bart. in l. si mihi, & Titio, num. 4. & §. ff. de verb. oblig. Alex. ibidem num. 15. Cyt. in l. 1. num. 4. C. quando non peten. paria: Card. Mautic. de iacit. lib. 2. tit. 3. §. 4. num. 19. Iulius Clarus attestans de communi, in §. emphyteusis, quest. 39. num. 2. Rota decif. 415. num. 12. part. 4. tom. 2. & 177. part. 5. recent.

Hanc verò immiſſionem à Neapolione peti- tam impedire non poterit inuestitura, † quam Sigismundus frater, ac filius Constantij pro se, ac Antonio-Iosepho colligante in iisdem bonis obtinuit ab Ecclesia, postquam ab illius Commendatario declarata fuerat nulla præcedens inuestitura Constantio patri concessa de anno 1543. & acceptata bonorum deuolutio ob Canones ab eodem non solutos, ac pacta non seruata. Cum enim adducta nullitas non subsistat, causæ verò deuolutionis vel ex facto corruant, vel ex iuris dispositione tollantur, subſtineri non poterit ſecunda inuestitura in præiudicium Neapolionis, qui in prima adhuc non expirata fuerat inſolus, eaque sine eius præiudicio facta intelligitur, vt notatur in cap. quamuis de reſcript. lib. 6. Bald. in l. 1. num. 3. Cod. quando non peten. part. 5. in conf. 215. num. 4. lib. 2. & aliis relatis iuribus ſignat Caldaſ. de renou. emphyt. quest. 3. num. 7. Rota in Bononiens. bonorum emphyteuticorum 17. Maij 1590. coram Mant. inter eum imprefſus decif. 373. num. 1. conſtituta postmodum coram clar. mem. Card. Pamphilio 18. Aprilis ſequentis anni in §. & tamē

magis, & in decif. 176. num. 38. part. 5. recent. & in Imolen. emphyteusis 21. Aprilis 1636. coram R. P. D. meo Carillo.

Deducatur autem nullitas ex eo quod emphyteusis renouata non fuerat Paulæ Campeggiæ, cui tanquam proximiori † debebatur post finitam Campeggiorum lineam huius possessionem emphyteutis, & postquam Ecclesia eadem bona pro se nolle retinere declarauerat ex dispositione text. in l. 1. §. permittitur, ff. de aq. quor. & est vbi Bart. dec. . . . conf. 91. circa finem: Clar. in §. emphyteusis quest. 43. num. 2. Gabr. de iur. emphyt. concl. 1. n. 16.

Sed hæc nullitas duplici responsione destruitur, tum quia eadem Paula intra annum † à iure sancitum renouationem non postulauit; quo elapſo hoc ius petendi à iure sibi delatam expirauit, vt aduertit Rip. in l. vlt. num. 11. ff. de priuileg. Cleric. in l. 1. 2. num. 22. Cod. de iur. emphyt. & de communi testatur Clar. in adducta quest. 43. num. 4. Corbul. de causa priuata. ob non petiti. inuestit. num. 5. Gabr. adducta concl. 1. num. 10. Card. Mant. de iacit. lib. 2. tit. 3. n. 1. Rota dec. 756. num. 2. part. 4. diuers.

Tum quia ipsa quoque vna cum Constantio vito de eisdem bonis reuincit, † dum in vita non reclamauit per dictam inuestituram censetur acceptasse, vel iuri super illius petitione sibi competenti renunciasse, iuxta text. in §. si quis de fundo defuncti conten. sit inter Dom. & Passall. Agn. Socin. iun. in l. qui Roma, §. duo fratres, num. 142. ff. de verb. oblig. Honded. conf. 36. n. 22. lib. 1. Corbul. de iur. emph. de causa priuata. ex eo quod emphyt. patris. alium emphyteut. inuestit. n. 20. Olalc. dec. 23. n. 29.

Causa quoque incurſæ caducitatis ob Canones non solutos non iustificatur, quia imò excluditur ex ipſo instrumento inuestituræ Sigismundi concessæ, attestante Canones à Constantio fuisse depositos, † cum tale depositum à caducitatis incurſu ſoleat excuſare, vt notat Bald. in l. 2. num. 3. C. de iur. Emphyt. Socin. ſen. conf. 118. in fine, lib. 4. & aliis relatis auctoribus respondit Rota in Romana Domus 27. Maij 1647. coram Reuerendiſſimo D. meo Decano, in §. vlt. ex quo etiam instrumento destruitur altera causa deuolutionis, nec ex aduerso iustificata, & ex mutatione confinium, ac arborum incisione deducta; ibi enim aſſertitur Constantium, vti bonum emphyteutam se geſſiſſe, ac bona in emphyteutem recepta melioraſſe, non autem deterioraſſe, & talis aſſertio † pro excuſanda caducitate debet admitti in conſpectu alterius affectionis eam Canonizantis, vt respondit Rota in Lawetiana bonor. 19. Aprilis 1630. coram bon. mem. Cocc. imprefſ. post Poſſ. de manu. dec. 675. n. 20. & 21. vbi præterea, n. 10. & 11. de hac deuolutionis causa dubitauit; An in iure ſubſiſtat.

Hinc non obſtat pro ſuſtinnenda ſecunda inuestitura, ponderata culpa Constantij primum inuestiti, ob quam Domino directo permittitur bona ſibi deuoluta in emphyteutem alteri concedere, vt probat † Honded. conf. 32. n. 14. lib. 2. Talis enim culpa in ipſo Constantio excluditur ex rationibus ſuprà deductis, quæ tamen per ſententiam canonizata fuerat in conf. Honded. vt patet num. 11. & ex emphyteutæ conſeſſione iustificata. Quinimò ibi à Commendatario Ecclesiæ de conſenſu partium inuestiti, fuerat emphyteusis alteri concessa, vt patet num. 15. verſ. ſecundo ſi bona. Vnde non videtur applicari poſſe

fe prædictam *conf.* Hoded. in casu proposito longè diuerso, quo nec deuolutionis sententia præcessisset, nec causa ex partis confessione probatur, nec inuestitura de consensu partium inuestiti fuit Sigismundo attributa.

Nec demum obstat allegata in contrarium obstantia secunde inuestituræ per spatium 20. annorum & ultra cum illa non subsistat in facto, atque tollatur ex commissione ab eodemmet Neapolione, post obitum Sigismundi statim impetrata pro consequendis omnibus bonis, de quibus Constantinus Pater antea fuerat ab Ecclesia inuestitus, & ex decisionibus eius vigore postmodum editis ab Eminentiſſ. D. Cardinali Verosio, die 19. Decembris 1636. & 10. Martij sequenti anni inter impressas, part. 7. decis. 84. & decis. 204. Hinc enim litigiosa ostenditur obstantia, & nec Antonio Iosepho proinde poterit opitulari, vt respondit Rot. in Valentini iuris sedendi 22. Iunii 1635. coram R. P. D. meo Gbissario impressa, p. 7. rec. decis. 66.

Et ita, &c.

DECIS. LXI.

R. P. D. BICHIO.

Bononien. nullitatis Concordiæ.

Mercurij 1. Iulij 1648.

SVMMARIVM.

- 1 *Hæres premitendo soluere de proprio, an gaudeat beneficio inuentarij.*
- 2 *Erroris allegatio in facto proprio non admittitur.*
- 3 *Lesionis enormis allegatio in volente non admittitur.*
- 4 *Consensu defectum consentiens, aus consentire debens opponere valet.*
- 5 *Contractum respectu diuersarum personarum est diuiduum.*
- 6 *Quietantia vnus inter correos perimis obligationem alterius.*
Vnus parit liberationem quoad alterum, qui possit habere regressum, n. 7.
Vni facta, alij non præiudicat, n. 12.
- 8 *Correos credendi ad constituendum solidali obligationi, expressa, vel tacita requiruntur.*
- 9 *Novatio non inducitur ex contractu confirmante priorem.*
- 10 *Correi dici nequeunt, quando vnus est principalis, alter fideiusor.*
- 11 *Exceptione credendum repellitur molestans fideiussorem indemnitatis post quietantiam principalis.*
- 12 *Transactio super re non dubia nil hinc inde dato est nulla.*
- 14 *Lesionem ob enormissimam contractum etiam maioris rescinditur.*

Sine transactione, de qua agitur causam dedit assertio Comitiss Alemani Isolani ibidem emissâ, quod ipse ad debita Comitiss Rodulphi patris non tenebatur, quia est hæres beneficiatus, & in hæreditate non adfuit bona sufficientia, siue solutio librarum 2100. quas idem Com. Isolani asseruit soluisse officialibus Hospitalis Orfanorum creditoris sensus utroque casu trans-

Decis. S. R. R. ad I. P. Metium.

factio corruit ob falsitatem causæ, & enormissimam lesionem ex allegatis in decisionibus huius causæ editis in secunda instantia coram R. P. D. meo Cerro 12. Iunii 1645. 13. Iunii 1646, & in altera coram me 27. Ianuarij prædicti, cui standum esse hodie responsum fuit causa super eisdem propoſita.

Prima enim assertionis falsitas apparet oculatè ex verbis instrumenti celebrati à Com. Alemanno Aduersario de anno 1614. in quo ipse pecunias à Com. Rodulpho debitas non promissit soluere tanquam illius hæres beneficiatus, sed imò contradistinguendo hoc debitum ab aliis hæreditariis proceſſatibus fuit se pro huiusmodi promissionem non intendere aliquo modo obligare aliis creditoribus, sed cum illis vii velle beneficio inuentarij, & nihilominus in hoc debito obligauit se, hæres, & bona; & Vnde resultat aperta declaratio, quod in hoc noluit gaudere beneficio Inuentarij, sed teneri de proprio, iuncto præteritum, quod infra creditorem penitus sine damno conseruare promissit, vt in terminis ponderat Angel. consil. 31. sub num. 9. verſ. & maxime, Pharanucc. inter traſſ. diuerſ. de inuentar. quæſt. 243. num. 114. & ſeqq. Grat. diſceptat. 264. num. 19. diſceptat. 553. n. 31. Rot. decis. 345. num. 3. & 4. part. 5. recent. quicquid dicendum eſſet in terminis ſimplicis promiſſionis hæredis de ſoluendo debita, ſeu legata relicta à defuncto de qua loquitur Gratian. d. diſcep. 553. per tot. Rot. decis. 392. num. 1. & ſeqq. part. 1. recent.

Solutio pariter librarum 2100. non effiebat, quod Com. Alemannus ad aliquid amplius non teneretur, vt falſo fuit in tranſactione expoſitum, cum imò deberet ultra fortem principale librarum 2000. vt latius in præcedenti decisione, quam in hac parte, nec inſormantes pro Com. Alemanno impugnauerunt, ſed admittendo nullitatem tranſactionis quoad Comitiffam Iulianam Vincentij Baucij hæredem conati fuerunt ſuſtinere tranſactionem quoad Com. Pirrum de Blanchis cum quo pariter fuit tranſactum, quique errorem, ſeu falſitatem tranſactionis in tranſactione allegare non poteſt, quia fuerunt ſecum geſta, & in facto proprio erroris allegationi non admittitur: Bertrando. conf. 109. n. 4. lib. 4. Ciriac. controuerſ. 427. n. 11. & 12. prout nec allegatio enormis læſionis in ſciente, & 3 volente: Dec. conf. 83. num. 1. Bero. conſil. 49. num. 32. lib. 1. Rot. in Signina Caſtrorum 2. Iunii 1623. coram bon. mem. Coccino, neque ob errorem, ſeu læſionem non ex perſona Com. Pirri, qui hodie tacet impugnare tranſactionem valet Comitiffa Iuliana cum ad expiendum de defectu conſenſus & non admittatur, niſi in qui conſenſit, vel conſentire debuit: Rot. dec. 206. num. 7. apud Cenc. de cenſib. decis. 133. num. 10. part. 2. diuerſ. Grat. diſcept. 278. num. 31. Cumque comparabile ſit quod tranſactio correat quoad Com. Iulianam, teneat vero quoad Com. Pirrum eo quod contractus & reſpectu diuerſarum perſonarum eſt diuiduus. Caldas de emphyſeuſ. lib. 3. cap. 10. num. 51. verſ. nec mirum, Cancet. variar. reſol. part. 3. cap. 2. num. 227. Fontanell. decis. 581. num. 14. Rot. in Rom. Saluiani 16. Aprilis 1641. coram Reuerendiſſimo D. meo Decano. Exinde inferre debent idem inſormantes, quod pleniffima liberatio, & quietantia, quam in tranſactione à Com. Pirro reportauit Com. Alemannus ipſi ſuffragatur, etiam contra Com. Iulianam

lianam, vel quia illa, & Com. Pirrus sunt Correi credendi, & inter Correos, † quietantia vnus perimit obligationem etiam respectu alterius l. 2. *vers. idaque, ff. duobus reis, l. si rem, §. duo, ff. no- nat. l. & per insurandum, §. ultimo, in fine, l. si ex pluribus, ff. acceptil. l. si is qui, ff. liberi, legat. cum Concordantibus allegatis à Ronchegali. in d. l. 2. num. 97. Vel quia interest Comitibus Pirri ne Com. Alemannus molestetur à Com. Iuliana propter regressum, quem aliqui contra se haberet idem Com. Alemannus, † quo casu liberatio vnus aliis quoque prodest: Bart. in l. ex duobus, num. 23. ff. duobus reis, Pichard. in §. 1. num. 15. *Instit. eod. Corn. conf. 103. sub num. 1. lib. 3. Gutier. allegat. 2. sub n. 5. & 6. Citiac. contron. 211. n. 15.**

Verum euacuat illatio primo, quia Vincen-
tius Comitisfæ Iulianæ author, & Com. Pirrus
non sunt duo correi credendi attentæ, tum obliga-
tionis facta ad eorum fauorem à Com. Ale-
manno anno 1614. absque clausula in solidum,
vel aliquo verbo distributio idem tacite impor-
tante, † vt requiritur ad constituendos duos,
plurive reos credendi, cum aliquin singuli cen-
seantur creditores pro virili, *l. reos, §. cum tabu-
lis, ff. duobus reis, Oinot. in princ. tit. Instit. eod.
sub num. 7. Pichard. in §. 1. eodem tit. num. 15. &
16. Gomel. variat. resolut. tom. 2. cap. 11. sub
num. 1. tum prædictæ obligationis primordio
procedente ex instrumento impositionis, & ac-
collationis census de anno 1612. in quo Com.
Pirrus est impositor census, Vincentius vero fi-
deiusfor eisdem soli pro sua relaxatione ce-
duntur omnia iura huius crediti contra Rodul-
phum Comitibus Alemanni patrem, & sic solus
Vincentius originaliter est reus credendi, quæ-
que subsequuta fuit promissio ad fauorem vtrius-
que de anno 1614. ad reddendum magis totum
9 ipsam Vincentiæ, † & præcedentis obligationis
ad ipsius dumtaxat, vt supra fauorem contra-
ctæ confirmationem priora iura non nouauit,
Bart. in l. singularia, num. 10. *vers. quandoque, ff. si
cert. pet. Decian. confil. 11. num. 5. lib. 1. Fon-
tanelli. decif. 560. n. 16. Capic. Latro decif. 38.
num. 42. Rot. decif. 471. num. 6. part. 1. recent.*
sed illa extendendo etiam ad Comit. Pirrum pro
eius pariter indemnitate ita vtrumque reum cre-
dendi, seu stipulandi efficit, sicuti vterque in
contractu censuali fuerat constitui rei deben-
10 di, † in quo, tamen correi dici non poterant,
cum vt dicebam vnus esset principalis, alter ve-
ro fideiusfor, Bart. in l. eadem in §. quest. ff. duobus
reis & in l. cum quis, §. si quis pro reo, sub
num. 6. ff. solut. Oinot. loc. supra allegat. num. 8.
Balb. de prescript. 3. part. 6. par. personalis, in 4.
quest. num. 30. Put. decif. 500. num. 1. & 2. lib. 2.
in corr.*

Non obstat quod iuxta hunc intellectum Ale-
manno ex alio capite suffragatur contra Comit.
Iulianam quietantia facta à Pirro, quia nenape
si ille erat personalis impositor census, Vincen-
tius vero Iulianæ author fideiusfor indemnitas
ad illius fauorem promissæ à Ludouico Gozza-
dino, cuius contemplatione census impositus
fuerat, accessit, non poterat amplius stante dicta
quietantia idem Vincentius à Pirro molestari
cum eundem, ex quo cedere amplius non po-
terat iura contra Alemannum per quietantiam
11 extincta, † repellere posset exceptione ceden-
dum, *l. fichen, §. si creditor, il. 2. ff. solut. l. cum
alter, C. fideiusfor. Ronchegali. in l. reos, in princ.*

n. 56. circa fin. ff. duobus reis, Franc. de fideiusfor.
cap. 5. n. 480. in fin. Hecing. eod. tit. cap. 27. p. 3.
n. 13. & 14.

Nam aduertendum est, quod Vincentius, seu
Com. Iuliana in hoc negotio duplex habet inter-
esse alterum ne propter indemnitem Pirro pro-
missam damnum ab illo patiar, & circa id mi-
litar ratio mox adducta, alterum vt per Comit.
Alemannum releuetur à damno, quod passus fuit
extinguendo de propriis pecuniis mediante alte-
rius census creatione super suis bonis, censum
debitum Hospitali Orfanorum, pro quo extin-
guendo Alemannus pecunias soluere tenebatur,
& hoc nihil habet commune cum quietantia
Pirri, † qui non potuit in iuribus Iulianæ ex
propria persona competentibus preiudicare, *l. in
ff. part. l. si cum hermes C. locat. Sord. decif. 166.
num. 11. Rota in Significa Saluani 14. Mar-
tij 1639. coram Reuerendiss. Carillo electo Sala-
mantino, eo minus, quia ipse sibi præferauit
iura contra obligatos, & Alemannum quietauit
intuitu extinctionis census factæ, seu de proximo
faciendæ à Comitissa Iuliana.*

Secundo euacuat illatio, quia etiam respectu
Pirri quietantia, ac transactio 1630. est nulla
saltem ex quo non emanauit super re dubia &
incerta, † nec aliquid hinc inde datum fuit vt
13 in l. 1. ff. transact. l. transactio nullo dato, Cod. eod.
dem tit. cum aliis allegatis in decisione edita sub
die 12. Iulij 1645. §. secundo, pro inefficacia co-
ram R. P. D. meo Cerro, quin vltro Pirrus igno-
rans promissionem Alemannum factam de anno
1614. illum de iure obligare ad res alienum Ro-
dulphi patris absque beneficio inuentarii, credidit
eundem ob insufficienciam bonorum heredi-
tariarum non teneri ad soluendum sortem prin-
cipalem librarum 2000. Vnde emergit enor-
missima læsio † ob quam contractus, siue Mino-
14 rum, siue Maiorum rescinduntur: Bero. confil.
180. num. 38. lib. 2. Sord. confil. 480. num. 12.
& seqq. cum Concordantibus allegatis in d. de-
cif. D. mei Cerri, §. penult.

Est ita decifum vtraque parte informante, &c.

DECISIO XLII.

R. P. D. CORRADO.

Romana Pecuniaria.

Veneris 31. Iulij 1648.

SVMMARIVM.

1. Contrapofitio partitarum inducit compensa-
tionem, & n. 2.
2. Restitutio Cameralis obligatione promissa non
est differenda.
3. Creditum conuerri potest in cambium.
4. Cambia non rectè dicta sortem extenuant.
Quando debeantur, seu interese eorum loco,
num. 6.
5. Rota in Romana pecuniaria 23. Martij 1648.
coram Melio declaratur.
6. Observantia est optima interpret voluntatis
contrahentium.

DECEPERUNT Domini in Relationibus cau-
sularum relaxatione mandati pro restitutione
sortis scutorum duorum millium contra Pagni-
num

num iuxta resolutionem factam sub die 18. Iunij 1645. & confirmatam sub die 7. Iunij 1647. & 5. Iunij huius anni coram me, quia ex Decisionibus emanatis plene iustificatur, & obiecta quæcumque profus tolluntur.

Nec enim releuans visa fuit replicata compensationis exceptio: Nam quatenus deducitur ex partitis descriptis in libro Pagnini signato B, ad eius creditum in rationibus currentibus cum Rosolino; non subsistit, quia summa hæc de qua agitur à die 31. Decembris 1631. qua solidatis ante actis inter eos rationibus apparuit de illa liquidus creditor idem Rosolinus, extracta fuit à dictis rationibus currentibus, atque transfusa in contractum cambij per Apocham primatam ipsa die conscriptam, ac enuntiatam in annotatione facta in d. libro fol. 16. nec deinde vnquam in eis descripta.

Sed aliæ plures ad creditum Rosolini contraposte, & quæ referenda est compensatio, & promissu illius debiti, ac crediti extinctio, iuxta theor. Bart. in l. creditor 102. §. pen. sub num. 1. vers. not. istum §. & c. ff. solut. Alex. consil. 85. Ponderatis narratis in Thematæ sub num. 5. vers. confirmatur predicta, lib. 3. Et notoriam mercatorum consuetudinem, Socin. consil. 65. sub num. 5. vers. Et illud idem, quod dicitur, & c. lib. 4. Rota Gennen. Divers. decis. 1. num. 8. vers. quia solutio, & decis. 16. sub num. 7. vers. nam fuit responsum, ac seq. Rot. penes sanct. mem. Gregor. decis. 366. num. 3. vers. Tunc quia per contrapositionem & c. & in recent. decis. 321. sub num. 1. vers. ex qua contrapositione, part. 3. & dec. 33. n. 5. vers. Vnde, vel de tempore, part. 5.

2 Non autem ad hanc referri potest, & quæ in aliam separatam causam, & contractum translata fuit, vt bene probat Caualean. decis. 1. num. 26. vers. nec potest dici part. 1. & fuit dictum in Roman. pecun. 22. Iunij 1611. coram bon. mem. Card. Cauale. decis. 165. Eoque minus, quia ex eisdem Libris apparet, & coram me fuit concordatum, quod ab eo tempore citra, vsque ad annum 1644. Pagninus soluit, ac respectu retulit ad creditum Rosolini interesse cambiorum, quod manifestè repugnat obiectæ compensationi, ac satisfactioni eiusdem summæ, quam re ipsa, & ex voluntate ipsarum partium constat semper vgnisse illibatam sub eadem obligatione cambiandi ab initio contractæ, vt fuit animaduertsum in d. decis. 18. Iunij 1646. in §. Præterea visa fuerunt Dominis cessare omnes difficultates.

Quatenus verò deducitur ex tribus partitis additis, & contrapostitis annotationi dictæ solidationis sententiarum duorum millium in eodem libro B. d. fol. 16. Altera scilicet scut. 1500. sub die 11. Martij 1636. Altera scut. 300. sub die 22. Ianuarij, & altera scut. 210. So. sub die 14. Februarij 1637. fuit profus confutata in ead. dec. 18. Iunij 1646. in qua ostensum fuit summam illas fuisse in alias causas compensatas, ac proinde ad hanc referri non posse, ac latè comprobatum in decisione seq. 7. Iunij 1647.

Quatenus demum deducitur ex partitis solutis, ac respectu descriptis ad creditum Rosolini ob interesse cambiorum, neque subsistens est, vt iam fuit probatum, & resolutum in vltima Decisione sub dict. die 5. Iunij proximè lapsi. Ideoque non est iniuri conionum dictæ summæ restitutionem Camerali obligatione & promissam, iamque tres circiter annos protractam lon-

gius differre, l. fin. Cod. de compens. Rot. dec. 490. per tot. & decis. 540. sub num. 10. vers. non obstant alia deducta, & c. part. 2. recent. cum aliis relatis in precedentibus Decisionibus in §. fin.

Minus releuat quod ex hoc credito Rosolini non poterit valde iniuri cambij contractus, abfque actuali numeratione pecuniarum.

Quia contrarium est verius in proposito casu, in quo cum Pagninus mercator esset verus, liquidus, ac purus debitor Rosolini dictorum Cutorum duorum millium, sicut eos, vel ex propria mensa, vel ex alijs quasitis folere tenebatur ad libitum creditoris, pari sanè ratione conuenire poterit, vt eisdem in cambiis & exerceret. Quinimò ex huiusmodi conuentione virtualis in effectu resultauit numeratio, perinde ac si ille soluisset creditori pecuniam in extinctionem debiti, & ab eodem creditore ipsi denudò tradita fuisset in cambiis excedenda, iuxta text. in l. singularia, ff. si cert. per. Idèoque ex hoc capite contractus predictus (cessante praxia intentione contrahentium) iure impugnari non potest. Paris. consil. 75. num. 32. vers. non obstat quod pretium non fuerit numeratum, lib. 4. Gabr. consil. 31. per tot. lib. 2. ac alijs relatis comprobatur Moder. Rom. discept. 321. num. 11. vers. Et generale est, cum seqq. & in hac materia Rebelle obligat. Instit. lib. 11. de Camb. quest. 1. num. 7. vers. non tamen opus est ad iustitiam cambij, Filiuc. quest. moral. tom. 2. tract. 35. cap. 11. sub num. 494. vers. In hoc ergo cambio, & c. Ant. Nald. in summa in verb. Cambium, sub num. 6. vers. non obstat igitur, quod primo loco asserbatur, & plur. seqq. ac post alios Modern. Neapol. de Crod. cap. 2. tit. 7. quest. 6. sub num. 2195. vers. Re verò melius considerata, cum seq.

Præterea non obstat, quod cambia non fuerint cum debitis requisitis iustificata, ideoque pecuniarum eo nomine solutæ & cesserint ipso iure in extinctionem sortis, vt fuit bene, ac doctè probatum in Roman. Cambij 17. Februarij 1642. coram R. P. D. meo Bichio.

Quia certum est, quod solutiones illæ non fuerint per Dominos approbatæ, neque approbati poterant ratione cambiorum, quæ hæcenus legitime non iustificantor. Sed quidem ratione interesse debiti per Pagninum, qui cum speciali conuentione suscepit onus illas cambiandi, si non cambianit, nec diligenter æquipollentes ob eam causam fecisse, minisque suscepti oneris renunciationem opportune Rosolino denuntiassè probauit, tenetur vtique illud reficere vsque ad eam summam, quæ pro toto eo tempore secundum communem cursum, continuatæ occasione Nundinarum Bisenzonij iustificatur ex inratis Mercatorum attestacionibus in Processu productis, vt clavis verbis fuit distinctum, atque explicatum in dicta vltima Decisione sub dict. die 5. Iunij proximè lapsi in §. Nec obstat quod Cambia predicta non iustificentur, & seq. Nam eo ipso aperte probatur negligentia, & culpa illius, ac interesse Rosolini, & quod constat eodem tempore semper extitisse occasiones cambiandi, & per alios exercitæ fuisse, licet crumque ex eis perceptum ad tantam quantitatem communiter ascendisse, iuxta Theor. Bart. in l. Tutor qui reperiuntur, §. si post depositum, num. 3. vers. vltimo, ff. de Administr. tut. Hond. d. dist. conf. 39. num. 6. vers. maxime si iustificabitur, lib. 2. Rot. in Rom. multiplici 25. Februarij 1619, in §. Nec demum refragatur coram bon,

ben. mem. Vbaldo, & in aliis pluribus ibi relatis, & specialiter in illa Roman. sen. Ianuen. pecuniar. 1. Iulij 1644. coram cod. R. P. D. meo Bichio, in §. Nec releuat, & seq.

Neque aduertatur prædictis, altera obiecta in *Roman. Cambij 17. Februarij 1642. coram cod.* Nam hæc procedit quando agitur de cambiis eo puro titulo contentis, ac solutis, prout in eo casu, in quo tam ex ipsius Decisionis, quam ex Positionis lectura constat nunquam fuisse in questionem deductam præteritionem huiusmodi interesse, nullumque super ea factum verbum. Illa verò posterior Romana, seu Ianuen. pecuniar. quando agitur de cambiis debitis ratione interesse ob non impletum onus, ac mandatum susceptum cambiandi, qualis erat casus ille, in quo tamen fuerat reprobata alia ratione, quia nempe non iustificabantur ex communi Nundinarum cursu, sed ex sola ipsarum partium assertione, quæ in hac materia non attenditur, vt ibidem bene potatur in §. *Tum etiam quia in materia Cambiorum, & in §. cum igitur non probetur.* Quibus propterea in suis casibus illibatis Domini declararunt, non solum nullatenus repugnare, sed optime continere, quæ dicta fuerunt in prædictis Decisionibus coram me in hac causa, in qua cambia (vt dictum est) debentur ratione interesse aliunde, quam ex partium assertione iustificati, & propterea irreleuans est illorum compensationis, siue imputationis exceptio ad impediendum restitutionem foris.

Hinc pariter constat, nec aduersari dicta in *Roman. pecun. 23. Martij huius anni coram R. P. D. meo Melio, in §. Nec releuat quod Mazzantes assumpserit in se onus, &c.*

Quia non fuerat eo casu iustificata occasio cambiandi, † nec quantitas cambiorum secundum communem cursum Nundinarum pro eo tempore quo pecuniæ in eam causam apparebant solute, iuxta præmissa, quare illiquida profus remanebat prætenso interesse. Ideoque merito visa fuit Dominis vigen exceptio eorum imputationis in forem, donec prædicta iustificarentur, vt ibi legitur, quod in proposito factum fuisse constat ex prædictis Mercatorum attestacionibus.

Postremò non obstat, quod Pagninus non assumpserit in se onus iuendi, sed continuandi cambia dictarum pecuniarum, quod præsupponit præcedentem inchoationem à Rosolino factam.

Quoniam obligatio Pagnini principaliter, ac independentè concepta fuit, comprehenditque tam initium, quam progressum, & finem, sicque totum negotium cambiandi; quia cum idem ipse penes se haberet, ac debitor esset illius quantitatis, quam promiserat in cambiis exercere, non oportebat expectare pro eius obligationis adimplemento, quod ab aliis eam reciperet Rosolus, qui poterat sanè id facere vigore alterius pacti ad eius fauorem contenti, si eam viam eligere maluisset, quam non elegit, vt fuit latè probatum in dicta vltima Decisione 5. Iunij huius anni, tum ex contextu ipsius Apochæ concurrente etiam communi usu loquendi inter Mercatores recepto, tum ex obseruantia † subsecuta à tempore dictæ obligationis contractæ dict. die 31. Decembris 1631. vsque ad annum 1644.

Quam quidem obseruantiam Domini considerarunt, non pro iustificacione Cambiorum,

quæ ex verbis, seu factis, partium non sumitur in hac materia (vt dictum est) sed pro declaratione, ac interpretatione verborum dicti pacti, & obligationis licitè, ac validè initæ per eundem Pagninum; prout iure fieri potest, ac debet in quacunque materia, sed *Iulianus, §. proinde, ibique gloss. in verb. intelligendūque, ff. ad S. C. Maced. l. cum de rem verso, ff. de usur. l. quadam sunt, ff. de reb. dub. Calt. conf. 361. circa primum quasitum, num. 3. vers. super secundo dubio, part. 1. Nar. conf. 406. sub num. 27. vers. quia actus sequens: Bec. conf. 96. num. 1. vers. hæc obseruantia, & conf. 101. sub num. 19. vers. Et obseruantia qua subsequitur ac seq. Menoch. conf. 341. num. 5. vers. Et obseruantia, & num. 23. vers. ita dicimus: Honded. conf. 47. num. 27. vers. quarto, & seq. lib. 1. & conf. 89. num. 46. vers. cum obseruantia subsequuta, lib. 2. Mantica de tacit. lib. 2. tit. 1. sub num. 5. vers. quarto deducitur cum seq. & tit. 7. sub num. 20. vers. sexto etiam receditur: Rot. penes Santè. mem. Gregor. decif. 502. num. 10. vers. obseruantia enim, &c. & Burat. decif. 113. à num. 19. vers. ex actu enim, &c. ac seq. & in recent. decif. 301. mon. 8. vers. concurrunt obseruantia, part. 1. & decif. 365. sub num. 1. vers. certum est enim, &c. part. 2. & decif. 153. à num. 16. vers. tum & quia, & seq. part. 4. tom. 2. cum aliis relatis per Moder. Roman. discip. 825. à num. 14. vers. cui obseruantia, &c. cum seqq. & in dict. decif. sub die 5. Iunij anni currentis, in §. Tum etiam ex obseruantia subsequenta, &c.*

Et ita fuit conclusum auditis quatuor vice informantibus pro vtraque parte in hac Congregatione, &c.

DECISIO LXIII.

R. P. D. PEVTINGERO.

Romana prætenstæ restitutionis dotis.

Veneris 15. Ianuarij 1649.

SVMMARIVM.

- 1 Regressus ad iura renunciata non datur.
- 2 Hæres factum defuncti validum impugnare nequit.
- 3 Cause veritas in contractu mulieris potius attenditur quam veritas.
- 4 Lesionis presumptio, ex quibus excludatur. Amplia, vt n. 5.
- 6 Dotis solutio ex quibus probetur. Materna portio quando in constitutione dotis filia comprehensa censetur, n. 7.
- 8 Dotantis ad testandum aliquid remanere debet.
- 9 Remunerationem bona fide factam ex quibus presumatur, & n. 10.
- 11 Obseruantia argumentum præbet mutue conuentionis.
- 12 Dotes maiores filij constituntur pro honorificatione.
- 13 Testis de facto proprio deponens facit plusquam semiplenam probationem. Amplia, n. 14. n. 15. & n. 16. Ante examen procurator probas, n. 17. Sacerdos quamuis procurator probas, numero 18. Amplia, vt n. 19.

20 *Renunciatio ex causa, & respectiva non cadit sub statu de veris donationibus.*

D Omina Cleria Sannesia de Cavalieri tanquam filia, & hæres Martiæ Virsinæ filiz, & hæres pro medietate quondam Cleriæ Ceulæ in Tribunali A. C. mandatum executionis pro scutis 11. mill. contra bona hæreditaria q. Antimi Virsini filii Aui materni pro restitutione medietatis dotis dictæ Cleriæ obtinuit, à quo mandato interposita appellatione, & commissa mihi causa cum clausula si quid exequendum quoad scuta 4200. Dubitavi ad formam referri, an mandatum Auditoris Camere sit exequendum, & dubio, pluries proposito, tandem hodie DD. responderunt tanquam iniustum non esse exequendum.

Quia dicta Martia cum omnibus solemnitatibus Statuti Urbis lib. 1. cap. 1 § 1. dotem huiusmodi renunciavit ad fauorem Antimi sui Patris, ut apparet ex Instrumento publico sub die 16. Decembris 1619. celebrato. Vnde sicuti talis renunciatio obstatet ipsi renuncianti si ageret quippe quod ad iura semel renunciata non datur amplius regressus, l. *queritur, § si venditor, ff. de edil. edit. l. si quis iniurandum 11. C. de rebus credit.* Decian. conf. 39. num. 4. lib. 2. cum aliis allegatis per Rot. dec. 338. num. 1. part. 4. tom. 2. & dec. 323. n. 7. & seqq. part. 6. recent. Ita etiam obstat debet D. Cleriæ eius hæredi, quæ illius factum validum impugnare nequit, l. *cum à marre, C. de rei vindic.* & in terminis renunciationis latè Surd. conf. 355. num. 39. & seqq. Rota dec. 694. n. 4. part. 4. tom. 3. & dec. 356. n. 22. part. 6. recent.

Quæ renunciatio per dictam Cleriam infringi minime potest quasi sine causa facta fuerit, quoniam contrarium deprehenditur ex lectura ipsius instrumenti renunciationis, ibi, dictaque D. Martia sciat, & cognoscat habita ratione facultatis, & status dicti D. Antimi sui Patris fuisse congruè, & concedenter cum dicto D. Francisco Sannesio nuptam, & respectivè dotatam de dictis scutis 25. mill. cum aliis tamen conditionibus in præcitatis capitulis matrimonialibus, & Instrumento contentis ad quæ, &c. & propterea intendat etiam de consensu dicti D. Francisci sui Viri devenire ad renunciationem, & refutationem, &c. Hinc est, quòd omnia iura competentia super dote q. Cleriæ Ceulæ, suæ matris, &c. cessit, transiit, & renunciavit, &c. ob causas, & rationes supra expressas, & alias omni meliori modo, &c. d. D. Antimo Virsino, suo patri, &c.

Cuius quidem causæ veritas, & honestas, prout requiritur per dictum Statutum lib. 1. cap. 1 § 1. ut respondit Rota in Romana Salviani interdicti 15. Decemb. 1614. coram S. D. N. tunc huius Tribunalis Auditore impressa penes Statil. dec. 227. num. 4. & secuti sunt Gratian. discept. 95. 2. num. 21. & 22. & Fenzon. ad dict. cap. 1 § 1. num. 30. non solum iustificat ex interuentu consanguineorum suum consensum, & auctoritatem præstantiam, atque ex interpositione decreti Iudicis, quod stante omnia fuisse vera, & rationabiliter, ac solemniter gesta præsumuntur, ut in specie renunciationis fi-

liz, Bero. conf. 49. num. 27. lib. 1. Modern. Luccan. conf. 5. num. 82. & in puncto huius statuti Gratian. discept. 95. 2. num. 23. & pluries dixit Rota, & signanter penes Statil. discept. dec. 56. num. 21. & d. dec. 227. num. 1. 2. & 4. apud Cavalier. dec. 479. num. 2. vers. fuit etiam excusatus, & n. 3. & in Romana liberationis 17. Junij 1633. coram bon. mem. Coccino,

Maximè, quia non agebatur quod de præiudicio alterius, quam ipsius mulieris renunciantis, ut respondit Rota in Romana nullitatis obligationis 18. Aprilis 1611. coram bon. mem. Pironano, post 2. vol. conf. Farinac. dec. 321. num. 1. & fuit consideratum in Perusina nullitatis donationis 18. Aprilis 1608. coram Cardinali Lancelotto iunior, apud eundem Farinac. dec. 252. num. 3. vers. tum quia procedit.

Verùm etiam evidentiſſimè probatur ex Instrumento dotali sub die 3. Aprilis d. anni 1619. celebrato in quo Martia fuit à Patre assignata proprietates Censuum valoris scut. 25. mill. ac pars fructuum duplicis multiplici scutor. 8. mill. & vltius proprietates eiusdem multiplici, postquam completum fuerit ad formam Instrumenti venditionis Castri Morlupi factæ ad fauorem clar. mem. Scipionis Card. Burghesij anno 1613.

Vltius ex ipsomet Instrumento dictæ venditionis dato summarum D. Hippolyti num. 1. in quo expresse consentium fuit, quod Martia, & Hieronyma filiæ Antimi in computum dotis maternæ accepto ferrè tenerentur quicquid de dicto pretio illis in dotem assignaretur, quæ veritas corroboratur ex alio Instrumento in eius executionem per ipsam Martiam, & Hieronymam foreores vna cum Dom. Antimo eorum Patre cum interuentu Francisci Sannesij Martiæ mariti, necnon Clementis Socii stipulato die 27. Octobris 1620. eodem Summ. n. 5. ex quibus solutio dotis maternæ Martiæ in supra dictis effectibus facta quæ concludenter probatur, cum de solius renunciantis præiudicio agatur, ut ponderatum fuit in dict. dec. n. 321. sub num. 1. vers. & quoad alimenta, & dec. 252. sub num. 3. vers. tum quia procedit post 2. vol. conf. Farinac.

Non obstat, quòd Antimus Pater de propriis suis bonis Martiam dotare teneatur, l. *fin. C. de dot. promiss.* quia Antimi patrimonium consistens in scutis 96. mill. pretij Terræ Morlupi detractis portionibus duorum fratrum, qui erant condomini scut. 20. mill. defalcatisque suis debitis scut. 25. mill. necnon sciuntia dote Cleriæ suæ vxoris tunc scutorum 15. mill. ut in eo Instrumento narratur ex residuo scutorum 36. mill. debebatur Martiæ portio suæ legitimæ scutorum 6. mill. quæ coniuncta medietatis dictæ dotis maternæ scut. 7500. mill. summam scutorum 13500. constituunt, cum tamen longè maior dos non tantum portionem in bonis paternis, verùm etiam in maternis quæ debitam excedens illi, habita quoque ratione onerum annexorum fuerit assignata necessariam in satisfactioem dotis maternæ cedere debebat, ut bene probat Mendoch. conf. 370. sub n. 20. vers. hic autem cessat, cum seq. licet non fuerit expressum, quia vehementes coniecturæ ad hoc probandum insufficiunt: Bald. conf. 37. sub num. 4. lib. 2. Cardin. Mantica de iacis lib. 1. tit. 19. num. 23.

Quarum quidem coniecturarum maximè est, quæ oritur ex verisimilitudine, quod Antimus Pater, cui vltia dote Martiæ primogenitæ datum

datam nihil ultra scilicet 16. mill. remanserunt cum onere dotandi secundogenitam tunc in saeculo degentem, & quatenus bona materna ascendencia ad scilicet 22. mill. restituere debuisset, sed solum ipse nihil vnquam habuisset, sed etiam filius in notabili summa debitor remansisset, vtique ab ipsa Martia tempore dotationis renunciationem dotis maternae stipulari voluerit ad euitandam querelam inofficiosa dotis, quam alias secundogenita porrigere potuisset, & vt ipsi 8 dotanti aliquid substantiae remaneret ad effectum testandi, vt in puncto considerant Moderni. Lucen. conf. 5. num. 83. & tribus seqq. & conferunt ponderata per Grinel. decif. Dolan. 48. num. 11. in fine, vers. tertio urget coniectura, & num. 12.

Nec minor est altera coniectura deducta ex eo, quod haec renuntiatio fuit facta in Palatio 9 Cardinalis Sannesi, & de consensu viri eiusdem Martiae, interuentu consanguineorum, & decreto Iudicis, ex quo resultat, quod ipsa bona fide renunciauerit: Bero. conf. 49. num. 27. lib. 1. cum pluribus relatis per Modern. Lucen. supra alleg. conf. 5. num. 82. & successit de illa fuit facta mentio in cessione iurum emanata ad fauorem Principis Burghesi praesentibus, & expressis contentientibus Marchionibus Clemente Sannesio, & Francisco Socero, & Marito respectiue eiusdem Martiae, qui certe eam non approbasset in 10 proprium, & posterorum praedictum, nisi ante contractum matrimonium fuisset conuenta, vt in similibus terminis ratiocinatur Grinel. decif. Dolan. 48. n. 5. in fin. vers. primo si ita esset, quoniam tribus seqq.

Vltimus magni ponderis est alia coniectura, quod passim in Vrbe à patribus filias suas dotantibus huiusmodi renunciations in actu dotationis stipulari solent, & quod haec ipsa renuntiatio longissimo tempore ferè triginta annorum fuerit obseruata, nec contra eam à Socero, & Marito Martiae vnquam aliquid fuerit oppositum donec vixerent illi, qui erant de negotio informati, quae obseruantia tunc magnum praebet argumentum motae conuentionis de renunciando, vt per Menoch. praesumpti. 67. per tot. lib. 6. Rota decif. 97. num. 2. & decif. 376. num. 3. par. 1. recent.

Nec refert, quod Martia ex interno postquam dotem pure, & absque vilo onere receperat dotem maternam renunciauerit, quia huiusmodi renuntiatio fuit conuenta in limine capitulorum matrimonialium quamuis ob maiorem 12 honorificentiam matrimonij, tunc (prout fieri solet, vt testatur Valac. consili. 154. sub num. 11. Rota coram Burat. decif. 775. num. 1. & penes Duran. decif. 98. num. 14.) expressa non fuerit, 13 vt deponit Pauonius de facto proprio, tunc quia matrimonij huius fuerat ipse mediator: Caputaq. decif. 267. num. 1. par. 3. Burat. decif. 775. num. 5. & seq.

Nec releuat, quod ob vsum fructum quartae 14 partis hereditatis Antimi sibi relicto, sit interessatus, quia cum pluribus adminiculis superior ponderatis fulcitur plenè probat Sord. decif. 107. num. 7. Farinac. de testibus, quest. 65. num. 1. 41. cum pluribus ibi ab eo allegatis, tanto 15 magis quia tunc est Sacerdos: Capic. latr. decif. 12. num. 14. & 16. bonae famae, & deponit de facto, quod partes noluerunt aliis personis innotescere, 16 tunc vt secretius maneret, ac propterea plenam fidem meretur: Seraphin. decif. 1211. num. 4. post

Butt. Dec. & alios ibi allegat. Rota dec. 391. n. 10. par. 1. recent.

Quod autem fuerit Procurator pariter non refert dum hodie talis tunc amplius non est: Specul. 17 de testib. in princip. num. 13. Farinac. de testib. quest. 60. illat. 4. num. 167. vers. finito autem, cum aliis relatis per Mascari. de prob. concl. 307. n. 4. & fuit dictum in Lauretana praedicti 22. April. 1641. coram R. P. D. meo Bichio, ultra quam quoddam tanquam Sacerdos, tunc vt dictum est, etiam sit 18 Procurator probat Bellam. decif. 605. Farinac. d. quest. 60. num. 242. praesertim quia testatur in materia, tunc in qua difficile est inuicere alios testes: Ant. de Butt. in cap. cum à nobis num. 12. in fine de testib. cum aliis penes Farinac. d. quest. 60. num. 237. 19

Neque dictam renunciationem infringit, quod eius instrumentum non fuerit ab ipsa Martia renunciante, nec à duobus saltem Testibus in instrumento adhibitis subscriptum iuxta dispositionem statuti, eodem lib. 1. cap. 149. quia dicta renuntiatio ex supra firmatis est ex causa, tunc & 20 correfpectiua ad maiorem dotem à patre constitutam, & propterea non subiacet dispositioni dicti statuti, quod loquitur de vetis donationibus: Rota in Romana viridarii 19. Febr. 1590. coram Orano apud Fenzon. decif. 133. §. nam quando vertitur consideratio, & decif. 223. n. 78. vers. quae cum isti alius, & seq. par. 6. recent. & pluribus comprobatur Gratian. discipuli. 706. n. 22. vers. quia sumus in donatione, & seqq.

Et ita DD. concludunt mandatum Auditoris Camerae tanquam iniustum non esse exequendum vtraque parte pluries acerrimè informatum, &c.

DECIS. LXIV.

R. P. D. MELTIO.

Rauennaten. seu Ferrarien.
Decimarum.

Veneris 5. Martij 1649.

SVMMARIVM.

- 1 Sententia validitas ex concursu requisitorum probatur.
- 2 Citatio ad totam causam legitime executae sufficit.
- 3 Ita vt si citatus non comparcat, valide in causa procedatur, n. 3.
- 4 Processus per contradictum non est de necessitate, sed de urbanitate.
- 5 Citationis defectus non attenditur, ubi liquet de non iure citandi.
- 6 Inuestitura facta de decimis ac iure decimandi est nulla, ex n. 29.
- 7 Ita vt neque pro fructibus decimarum sustineatur, n. 10. & n. 24.
- 8 Intelligenda iuxta facultatem concedentis, & recipientis, n. 21.
- 9 Decimandi à iure spiritualitatis segregari non potest.
- 10 Ius aliud est ius decimandi; aliud res quae dantur nomine decimarum, n. 8. & n. 10. & num. 11.
- 11 Facultas percipiendi decimas nomine Ecclesiae ad Laicos spectare potest.
- 12 Secus eorum nomine cum istud prohibeat Concilium

Concilium Lateranense, num. 13. & num. 27.

12 *Vsufuctus venditio non sustinetur, nec etiam respectu commoditatis.*

14 *Res una, eademque diverso iure censi nequit.*

15 *Bonifacianam Constitutionem comprehendere facultatem ius decimandi, & decimas percipiendi Ferrariz credebant, antiquam Paulus V. id correxit.*

16 *Voluntas regulanda à facultate, quam quis opinatur habere.*

17 *Observantia declarata, quid in concessione comprehendatur.*

Interpretativa unico actu contentatur, num. 18.

19 *Intellectum quem quis dedit concessioni nemo potest impugnare ex habentibus causam ab ipso.*

20 *Papali declarationi ex certa scientia standum est.*

22 *Interpretatione in claris opus non est.*

23 *Clausula, omni meliori modo, facit ut actus sustineatur eo modo, quo potest.*

Non sustinet actum revera nullum, n. 25.

26 *Clausula, ad habendum, vsufruendum, &c. tanquam accessoria, principalem dispositionem contractus non alterat.*

28 *Fructus decimarum ratione connexitatis participant de spiritualitate.*

30 *Locatio facta iure principalis affectus, transferri dominium vult.*

31 *Conductor facta in eum transactione vilis dominij, perciperet decimas iure proprio contra ius canonicum.*

32 *Protectio de contrahendo iuxta formam constitutionis, cuius formalitate contractus repugnat, nihil operatur.*

Nisi verbis amplius incipiatur, n. 33.

34 *Concessa ad tempus post illud prohibita censetur.*

35 *Concessio sub conditione, ea non adimpleta corruit.*

36 *Conditione obinendi inuestituram, infra tempus prefixum non impleta concessio corruit.*

37 *Mora est impurgabilis, nec competit restitutio elapso termino implemento prefixo.*

Sententia Rotalis concedens Capitulo, & Canonici Cathedralis Ecclesie Ravennaten. reintegrationem ad quasi possessionem decimarum, & iuris decimandi, eo quia inuestitorum per dictam Capitulum factæ ad favorem DD. de Tassonis, continent ius decimandi, cuius Laici sunt prorsus incapaces, vltima fuit valida, & iusta, ac proinde illam confirmandam esse Domini responderunt.

Validitas autem probatur ex concursu omnium requisitorum, de quibus per Caputaq. dec. 160. p. 2. Neque illa valet impugnari ex defectu citationis, dum non fuerint citati aliqui ex reis in commissione Rotali nominati: Quia respectu Galeatii primi acquirentis, cum de tempore litis introductæ in Curia super nono iudicio reintegrationis ex hac vita migrasset, proculdubio contra ipsum exequi non poterat citatio, minusque citandus erat Nicolaus, qui cum sit nepos primi acquirentis, & inuestitura comprehendat tantum primum inuestitum, cuiusque filios, ut ex tenore dictæ inuestituræ relatae in Decis. S. R. R. ad I. P. Melium.

sum. Capituli; num. 6. nullum interesse potest prætere in hac causa: Et nihilominus cum tam Fornacinus & Cor specialiter deputatus in hac causa ab Elizabetha Elsteni matre, ac tutrice testamentaria dicti Nicolai eodem sum. Capituli, num. 3. quàm alij Procuratores aliorum DD. de Tassonis, qui in iudicio de partibus interduerant, fuerint personaliter citati vigore dictæ commissionis Rotalis ad totam causam sum. n. 4. talis citatio per generalis fufficit ad tollendum nullitatem ex defectu citationis provenientem, l. si Prator de iudic. l. consentaneum, Cod. quomod. & quand. iud. Castr. in l. ad peremptorium, n. 6. ff. de iudic. Rot. coram Seraphin. decif. 455. num. 8. vers. secunda nullitas: Milinger. observat. 71. sub n. 1. cent. 3. Moderni. de citat. tom. 2. cap. 11. n. 437. ex simili enim citatione censetur satisfactum defensionis naturali, ita ut si citatus postea non compareat, possit ad vltiora procedi absque alia vocatione, cap. consuluit, de offic. delegat.

Et licet stiles Curie sit, non comparente citato, procedere per contradictas; & istud tamen respicit quandam potius urbanitatem, quàm necessitatem, & substantiam causæ: Rota divers. decif. 332. num. 3. part. 3. lib. 3. in antiquis dec. 4. de dol. & contumac. in nou. decif. 8. de restit. Pur. decif. 381. circa fin. lib. 2. cum pluribus aliis relatis per eundem Moderni. de citat. dist. cap. 11. num. 440. & Adden. ad Greg. decif. 430. num. 6.

Eoque minus Domini dixerunt esse attendendam hanc præsentiam nullitatem ex defectu citationis, quia nec docetur quod etiam ipsi fuissent citati, & auditi, potuissent impedire huiusmodi reintegratione, vel aliquid adducere quod traheret Rotam in diversam sententiam: Alex. in l. non solum, §. morte, num. 47. ff. de non. oper. remun. ciat. Crauet. conf. 179. num. 6. vers. pro hoc adduco: Sord. conf. 181. num. 27. cum sequent. & consil. 217. n. 17. Vant. de nullit. tit. quib. mod. sent. null. repar. poss. num. 107. cum plur. cumulat per Sord. loco cit.

Iustitia pariter dictæ sententie controuerti non potest ex plenè deductis in binis decisionibus in hac causa emanatis coram R. P. D. meo Cerro, sub diebus 25. Februarii, & 26. Iunii anni 1647. & illa clarè resultat ex nullitate inuestituræ factæ de decimis, & iure decimandi, quæ sub commercio Laicorum esse non possunt propter resistentiam Concilij Lateranensi, de quo in cap. prohibemus, de decimis.

Neque obstat vnicuique fundamentum scilicet pro parte dictæ de Tassonis, quod dicta inuestitura sustineri debeat respectu commoditatis, & emolumenti, quorum Laici sunt capaces: Nam quidquid dicendum esset quando concessio cantaret simpliciter de decimis, quo casu quæri posset an intelligeretur concessum primario ius decimandi, vel mera perceptio commoditatis, quæ temporalis est, & ab ipso iure spirituali seiuncta: In proposito casu quia inuestitura nedum quæ vltimo loco de anno 1608. factæ fuerunt ad favorem Iulij, & Galeatii de Tassonis, sed quæcumque aliz antecedentes relatae in sum. impresso Capituli, num. 2. 3. 4. & 5. continent expressam concessionem decimarum, & iuris decimandi, res vltima fuit extra omnem difficultatem, ut nempe sub dicta concessione veniat non solum commoditas prout est iure temporale, sed ipsa spiritualitas, & quæ à iure decimandi

mandi segregari non potest: gloss. in cap. *quanti-
us verb. concessis. de decim. & in can. perne-
mit. 3. quest. 1. ver. b. laicalibus, & in cap. 2. verb.
statutum de locat. D. Thom. 2. 2. q. 87. art. 3. verb.
8 respondeo, ubi quod alius est ius ꝑ decimandi;
aliud res, quæ dantur nomine decimarum, &
hanc distinctionem sequitur Bald. in l. *usufructu*
67. in l. *leil. antiq. num. 2. verb. noto quod licet*
ius decimarum, ff. de iur. dot. Decian. consil. 2. 2.
*n. 36. & 37. lib. 1.**

Vis enim iuris decimandi consistit in per-
ceptione decimarum propria auctoritate de manu
colentium prædia, quæ tamen secum ius spiritua-
9 le, & valde differt à sola facultate ꝑ percipiendi
fructus decimales nomine Ecclesiæ, quæ sola uti
consistens in mera temporalitate ad Laicos per-
tinere potest: Abb. in cap. *ad hec, num. 4. verb.*
& intelligo hoc de decim. Azor. insit. moral. lib. 7.
cap. 3. 4. quest. 7. som. 1. Suar. de Relig. lib. 1. cap.
2. 5. num. 6. Rebuff. de decim. quest. 10. num. 3. 4. in
fine: Grat. discept. forens. cap. 2. 38. num. 21. cum
segg. licet etiam Peregr. consil. 7. 4. sub num. 12. lib. 1.
ibi de decima, & iure decimandi, & in specie
10 inter concessionem decimæ, ꝑ & iuris deciman-
di post Calcedin. distinguit Barbof. in l. Titia 35.
sub num. 4. 3. verb. quia quando, & sub num. 46.
verb. & idco. ff. solut. matrim. Couar. var. resol.
lib. 1. cap. 17. sub num. 5. ibi: Decimarum fructus
non quidem ius ipsum percipiendi decimas: Gio-
vagn. resp. 27. n. 2. 7. & 28. lib. 2.

Hancque opinionem in præcis terminis con-
cessionis factæ æquè principaliter, ac nominatim
de decimis, & iure decimandi, quod non valeat
restringi ad fructus decimales, sed in totum cor-
ruat firmavit sæpius Rota, & signat dec. 545.
num. 2. part. 4. recen. Mediolanen. *recessionis per-*
mutationis 21. Maij 1597. coram rec. mem.
Card. Hieronymi Pamphili, Albigenen. deci-
marum 25. Junij 1627. coram bon. mem. Card.
Virili, ac in aliis relatis in secunda decisione
addita in hac causa, coram R. P. D. meo Cerro, in
§. obiectum.

Vllus neque Doctor ex allegatis pro parte
dictæ de Tassonis præfatæ conclusioni repugnat,
11 ꝑ vel loquitur in concessione iuris decimandi:
nam Bald. consil. 274. num. 1. lib. 5. & Gioagn.
respons. 27. num. 30. lib. 2. loquuntur, ubi de deci-
mis tantat concessio, vel locatio: Bero. consil.
8. 4. num. 4. 1. cum sequens. loquitur de decima
temporali; & Din. Thom. 2. 2. quest. 87. art. 3.
ad 3. de perceptione decimarum nomine Eccle-
sia: Grat. discept. 238. num. 25. non repugnat,
imò suffragatur huic opinioni, dum firmat aliud
esse ius, aliud fructus, seu vilitatem, quæ ex di-
cto iure percipitur.

Ex exemplum de usufructu alienabili respectu
solius commoditatis, retorquetur: nam quando
12 venditio, ꝑ seu translatio facta fuit expressè de
usufructu (multo magis si de iure usufructus)
dicta translatio non sustinetur, nec etiam respec-
tu commoditatis: Monter. dec. 46. n. 16. Castil.
de usufruct. cap. 69. n. 9.

Quæ eo magis procedere videntur, dum con-
cessio, de qua agitur facta apparet de decimis, &
iure decimandi reservato solum pro Ecclesia di-
recto dominio, ex qua quidem reservatione se-
quitur fuisse in inuestitis de Tassonis translatum
13 vtile dominium includens facultatem ꝑ percipi-
endi fructus decimales nomine proprio; quod
tamen fuit per Concilium Lateranen. prohibi-
tum, ut declarant Abb. in *dist. sup. ad hec 15.*

num. 4. *verb. in effectu volunt de decim. Monet.*
tract. de decim. cap. 5, num. 68. Laym. Theolog.
moral. lib. 4. tract. 6. cap. 6. num. 4. verb. deinde
vero: Barbof. d. l. Titia d. n. 47. verb. sed quando
vil. ff. solut. matr. Grat. discept. forens. cap. 2. 38.
sub num. 22.

Præterea actum fuisse de decimis, prout sunt
quid spirituale arguitur ex eo quoque, quod plu-
res inuestituræ, & præsertim illæ factæ ad fau-
orem DD. de Tassonis, loquuntur de iure deci-
mandi pro duabus partibus pro indiviso cum Re-
ctoribus Ecclesiarum, qui cum percipiant eor-
um tertiam partem nomine proprio, & ratione
administrationis spiritualium, benè exindè infer-
tur, quod etiam concessionarij in partibus sibi
pro indiviso, & coequaliter concessit proprio
nomine percipere valeant, nè alioqui vna, ꝑ &
eadem res diverso iure censeretur contra vulgat.
text. in l. *in hoc iure. ff. de vulgar. & pupill. & ita*
in indiviso dictum fuit in dist. Albigenen. deci-
marum coram Card. Virili, §. quarto quia, & in
Ferrarien. decimarum coram bon. mem. Pironano,
quæ est 68. 4. part. 1. recent. n. 2. & 3.

Accedit etiam, quod ex quo de tempore in-
vestiturarum vigebat communis illa reputatio,
quam postea erroneam declaravit fel. rec. Paulus
V. per suam particularem Constitutionem, ut
in generalitate Bonificianæ ꝑ comprehendere
15 retur facultas concedendi ius spirituale deciman-
di, & decimas percipiendi, prout testatur Rim-
min. inn. consil. 429. num. 25. & expressè declara-
vit statuentes lib. 2. cap. 127. *sum. impress. Capitu-*
l. num. 8. ut exinde sequatur. in dictis con-
cessionibus actum fuisse de decimis spiritualibus
regolando voluntatem ꝑ à potestate, & capaci-
16 tatem quam Ferrasienles opinabantur habere iux-
ta consuetudinem Regionis, & communem in-
tellectum: Abb. in cap. ex parte, num. 3. de cen-
sib. Bart. in l. viros, num. 1. C. de divers. offic. lib. 1. 2.
Ias. in l. 1. num. 11. verb. tertio principaliter, ff. si
quis ius dicebat non obtineret. Gabr. concl. 1. n. 67. de
consuet. lib. 6. Mant. de tacis. & ambig. lib. 3.
tit. 1. 9. n. 22.

Qui communis intellectus comprobatus etiam
fuit ex subsequenta observantia, dum postea in-
vestiti dictum ius decimandi nomine proprio,
nullaque facta mentione Capituli aliis vendide-
runt, *sum. Capituli num. 2. & ad instantiam eo-*
rundem inuestitorum promulgata fuerunt ab
Ordinario edita contra debitores Decimarum,
ne segetes ab agris amovere auderent absque
licentia ipsorum; declaratur namque ab observa-
17 tia ꝑ quid fuerit in concessione compræhen-
sum ex allegatis per Sord. consil. 27. num. 11. Rot.
decis. 261. num. 4. decis. 301. n. 8. part. 1. recent. &
in specie Rota in dist. Albigenen. decimarum
coram Virili, §. tertio quia, ibi, & in executio-
nem Rodini ab ipsis Parochianis exegerunt, &c.
& pro observantia interpretativa ꝑ sufficit vni-
18 cus actus: Decian. respons. 51. num. 56. lib. 2.
Rota decis. 336. num. 6. decis. 419. num. 6. part. 1.
recent. vnde Tassoni modo nequeunt contra-
riam profiteri, & intellectum ꝑ ab ipsismet iam
19 datum convalescere, l. post mortem ff. de
adopt.

Sed prædicta visa fuerunt evidenter compro-
bati ex Bulla Pauli V. nam illa declarat literas
Bonificij non compræhendisse, neque compræ-
hendere ius decimandi, indulgetque ut concessio-
nes fiant de novo, non quoad ius deciman-
di, nec quoad decimas, sed quoad ipsarum deci-
marum

inatum emolumentum tantum, de quo tamen Laici teneantur infra biennium accipere nonam inuestituram, aucto canone, ergo ex huiusmodi declaratione, cui tanquam Papali, & ex certa

- 20 † Scientia standum est: Angel. *conf.* 274. *num.* 1. *post med.* & 2. Bellam. *conf.* 33. *num.* 39. & 41. Dec. *conf.* 114. & *pro tenui num.* 5. remanet sublatam omnis difficultas, quandoquidem apparet, quod pro validitate fieri debet concessio de sola commoditate, & facta de decimis, & iure decimandi non sustineatur.

Non obstat, quod verba illa posita in inuestitutis Decimas, & ius decimandi, intelligenda

- 21 † sint secundum potentiam, ac facultatem Capituli concedentis, & capacitatem Laicorum, & ita de iure percipiendi ex decimis id, quod est temporale, non autem de iure spirituali non concessibili, ad text. in *cap. fin. ne Prelat. vic. suas*, quia obiectum posset procedere quatenus veraretur in casu dubio, tunc enim locus fieret ex præsumpta mente concedentis, & ex capacitate subiecti, licet est quando inuestituræ expressè loquuntur de iure decimandi: Nam tunc clara est mens concedendi, & consequendi decimas
- 22 ipsas, ipsūque ius decimandi, in claris † autem non est opus confugere ad interpretationem aliquam, ex l. ille aut ius 25. §. cum in verbis, de leg. 3. Cyriac. *controu.* 210. m. 12. Rot. *decis.* 135. n. 8. & 9. *part. 7. recent.*

Nec etiam releuat quod concessiones loquantur de decimis, iure decimandi, fructusque decimales percipiendi, & ita quatenus sub iure decimandi veniret ipsa spiritualitas, possint nihilominus dividi, & sustineri respectu perceptionis fructuum ex clausula omni meliori modo, † quæ apposita in inuestituri operatur, ut si illæ non possint sustineri eo modo, quo fuerunt factæ, valcant, & sustineantur omni alio meliori modo, ex notat. per Scriben. in l. 1. §. si quis ita, ff. de verb. oblig. & in *cap. cum super de offic. de legat.* quia vbiunque est concessum ius, mentio fructuum non stat consentiunt ad dicto iure, eundemque admittit spiritualitatem intellectum, unde tota † inuestitura corripitur; prout aliàs dixit Rota in iam allegata *decis.* 545. *num.* 2. *part. 4. recent.* & in *dict. Albinganen. coram Card. Virili*; & in terminis nullitatis concessionis in parte substantiali, ut in totum illa corrumpatur ratione connexitatis, & indivisibilitatis huiusmodi Rota *decis.* 30. n. 3. & 4. *part. 1.* & 176. *num.* 44. *part. 5. recent.* non obstantibus dicta clausula, omni meliori modo, quæ

- 23 † apta de per se non est ad vim addendam, atque effectum tribuendum actui reuerà nulli: Anchutan. *conf.* 358. quem sequitur Menoch. de arbit. *ind. lib. 1. quest.* 17. n. 4. cum seq. Dec. *conf.* 413. n. 9. *vers.* quia clausula: Barbo. de claus. *claus.* 95. n. 60.
- 24 Minusque refragantur clausulæ, ad habendum, usufructuandum, &c. posite in ultima inuestitura dicti anni 1608. relata in *sum. impresso Capituli*, *num.* 6. ex quibus informantibus pro Tailonis prætendente restrictionem concessionis ad solam commoditatem emolumentorum; quia tanquam accessorie † non habent alterare principalem dispositionem contractus: Dec. *conf.* 413. *num.* 9. *vers.* quia clausula: Cur. iun. *conf.* 56. n. 3. *Franch. decis.* 6. n. 6.
- 25 † Propterea cum principaliter fuerit alienatum ius decimandi quod uti spirituale † sub commercio Laicorum esse non potest, ut præter iam allegatos testantur Abb. & Imol. in *cap. cum Decis. S. R. Rad. I. P. Melium.*

Apollonica de ius, quæ sunt † Prelat. Felin. in *cap. causam que*, *num.* 3. de præscrip. Rebuff. de *decim. quest.* 13. *num.* 69. Rota *decis.* 215. *part. 2. diuers.* & in Pampilon. *decimarum* 29. *Octobris* 1599. *coram bon. mem. Card. Hieronymo Pampilio*; dictæ clausulæ respiciunt fructus, † quæ ratione connexionis participant de eadem spiritualitate; prout bene Grat. *discepi. forens.* c. 283. *num.* 61.

Vilum pariter fuit satis leue argumentum deductum ex eo, quod inuestitura factæ fuerint iure perpetuæ affictus, & ita titulo simplicis locationis, quæ conductori aliud ius non tribuit, quam percipiendi fructus ex re conductæ: Nam dum concessio facta fuit Laicis de iure decimandi, quod est spirituale semper est inualida, † siue facta appareat per modum inuestitionis, 29 siue locationis, ut bene firmat Abb. in *dict. cap. ad hac. num.* 4. *vers.* & intelligo hoc de decim. Rodou. de reb. Eccles. *non alien. quest.* 63. *num.* 5. *vers.* nec etiam potest Laico locari, etiam si dicta locatio fieret ad modicum tempus: Abb. d. *cap. ad hac. num.* 7. *vers.* non iam decimandi: Redoan. *quest.* 63. n. 6.

Quod fortius procedit, † quia hic demonstratur, ut facta fuerit iure principalis affictus, per quem fit translatio domini vtilis ad text. in l. 1. §. quod autem ff. de *superfic. Abb. ubi supra. num.* 4. *vers.* sed per concessionem ad modicum tempus: Caste. in l. usufructus § 8. col. ult. in *prin. vers.* unde facit, *num.* 3. ff. *solut. matr. Man. sic. de rati. & ambig. lib. 5. tit. 3. num.* 11. in *fin.* facta autem translatione vtilis domini conductor † efficitur Dominus decimarum antequam † ille sint perceptæ easque colligit nomine proprio contra dispositionem, d. *cap. prohibemus, de decim. Grat. d. c.* 238. m. 22.

Neque vilius est releuantia, quod concessiones factæ fuerint sequendo formam Bonificianæ, in qua san. mem. Paulus V. declaravit non comprehendere decimas, & ius decimandi, sed solum decimarum emolumentum.

Quia dicta Bonificiana non loquitur de decimis, & iure decimandi, neque mentionem aliquam facit de fructibus separatim ab ipso iure, sed generaliter declarat de bonis, & iuribus Ecclesiarum remouendo caducitatem ob non solum canonem, & in hac qualitate verificatur relatio ad Bonificianam, non autem respectu emolumentum de quo illa nominatur, & expressè nihil disponit, imò cum communiter crederetur Bullam Bonificianæ comprehendere etiam ius decimandi, ex mentione *Iurium*, cum dictione illa vniuersali, *quæcumque*, motum retorquent, & relatio ad Bonificianam patefacit intentionem contrahentium fuisse transferendi ius decimandi: prout est quid spirituale iuxta opinatam capacitatem Ferrariensium, licet erroneè, & idcirco ad eueniendum vltiori abusi, & corruptelæ emanant Paulina, declarans Bonificianam non comprehendere decimas, & ius decimandi.

Et cessat difficultas omnis, quia cum inuestitura loquatur in specie de iure decimandi spirituali non potest sustineri in vim simplicis relationis ad Bonificianam, quatenus illa de emolumento temporali disponeret, standum enim potius est expressiōis iuris decimandi, quam relationi, seu simplici protestationi † de contrahendo iuxta formam Bonificianæ cum talis protestatio sit contraria facta: Peregr. de *fideic. ar. 16. num.* 111. *vers.* limitat: Sord. *conf.* 440. n. 54. & sub

n. 55. & *conf.* 524. n. 15. & 16. aliq. relati ab. Adden. ad Buratt. *decis.* 52. num. 13. Rot. in Romana attentatorum 27. Aprilis 1640. coram R. P. D. meo Bichio, & quod contrahens per huiusmodi protestationes non possit efficere, ut ille contractus, qui in sui formalitate directè contrariatur Bonifacianæ illi conveniat, censeturque factus, & celebratus iuxta illius formam egregiè explicat Bocac. de censib. p. 2. num. 138. & *segg.* Surt. *conf.* 318. num. 22. præsertim datur dicta relatio potest operari suum effectum quoad remissionem canonis, & alia privilegia in eadem Bonifaciana expressa. Ponderando etiam quod inuestituræ, de quarum validitate nunc agitur, non sunt relative ad Bonifacianam tantum, sed etiam ad antiquas inuestituras, quæ loquebantur de iure decimandi.

Obeſſe neque videtur simile adductum de patris illicitis appositis in contractu census cum protestatione, contrahendo iuxta formam Bullæ Pianæ. Nam licet huiusmodi protestatio sustineat contractum in aliis non illicitis quando concepta est verbis amplissimis, & itant totum id quod repugnat Constitutioni Pianæ habeatur pro non appposito, & reductur ad illius formam, verumque sensum iuxta quem intendunt velle contrahere, & non alias, aliter, nec alio modo, in quibus terminis loquuntur Gurr. *decis.* 85. num. 8. & 9. Rot. *decis.* 374. n. 18. apud Cenc. de cens. secus est, quando dicta protestatio simpliciter, ut in casu isto, concepta fuit, ut bene distinguendo declarat Cenc. de cens. *quest.* 61. n. 3. & 7.

Non obſtat denique quod vigore dictæ Paulinæ Tassoni prætendunt novam inuestituram quoad solum emolumentum. Quia cum facultas fuerit per dictam Constitutionem restricta ad tempus biennij expiratum vltimè de anno 1621. & sic per longum tempus non videtur quod amplius sit locus renouationi inuestituræ, ex regula, 34 quod concessa ad tempus & post tempus prohibita censetur ad tradita per Surt. *decis.* 75. n. 1. & 2. & *decis.* 291. num. 21.

Quo vero ad prætenſam restitutionem in integrum. Ultra quod illa non petitur in actis, nec cadere videtur sub disputeatione præſentis dubij, Domini tranſierunt cum reſponſionibus iam datis in prima, & ſecunda deciſione in hac cauſa emanatis coram R. P. D. meo Cerro. Quibus addebant etiam, ut cum ſeruemur in inueſtituris ab initio nullis, Taſſoni dicantur deſtituti omni titulo, unde non poſſunt applicari termini reſtitutionis in integrum quæ ſupponit aliquod ius ſemper radicatum in iſtis petentibus ab initio.

Sumus enim in ſimplici beneficio Principis 35 conſeſſo & ex cauſa lucratiua, & ſub conditione accipiendi novam inueſtituram infra biennium cum augmento canonis, quæ conditione non adimpleta beneficium reſoluitur, & habetur perinde ac ſi conſeſſum non fuiſſet ex plenè deductis per Gabr. *conf.* 162. per tot. lib. 1. Cyriac. controu. 240. num. 14. Corbul. de iur. emphyteut. rit. de cauſ. priuat. ob non ſolu. canon. ampliatur. 28. num. 40. ubi in terminis de non adimpleta conditione petendi inueſtituram & intra tempus præfixum. Rota *decis.* 572. num. 3. p. 1. & *decis.* 869. in fin. verſic. nec ſumma, part. 1. diuerſor. & *decis.* 282. num. 1. apud Pacif. de Saluian. Gregor. X V. *decis.* 59. num. 6. & ibi Adden. n. 10. limit. 3. & *decis.* 203. num. 20. part. 6. recens. in Toletana de Saidon 13. Iunij 1590. coram Pe-

nia inter ſinu impreſſas, *decis.* 93. num. 8. & in terminis conſeſſionis ſub conditione aliquid adimplendi infra certum tempus, quod eo elapſo mora & ſit impurgabilis, nec competat reſtitutio 37 Stairbau. iuxta. *reſol. forenſ.* 36. num. 12. & *reſol.* 17. num. 11.

Et ita vtraque parte informante fuit reſolutum, &c.

DECISIO LXV.

R. P. D. PEYTINGERO.

Cæſenaten. Bonorum.

Mercurij 10. Martij 1649.

SVMMARIVM.

- 1 Legitima ipſo iure à fideicommiſſo excipitur.
Ex non conſeſſione Inuentarij non amittitur, num. 2.
- 3 Legitima detractionem non impediunt alienationes modice.
- 4 Conſeſſio probat contra conſentientis ſucceſſores.
- 5 Statutum Cæſena ex lapſu decennij ſolutionis præſumptionem inducit.
- 6 Renunciatio comprehendit fideicommiſſum in ea expreſſum, & n. 7.

Non acquieſcentibus hæreditibus Cinthiæ filiæ Amilcaris Lancetti fideicommiſſariis reiteratæ denegationi immiſſionis, quam ſub die 27. Martij 1648. petierant in prædium, de quo agitur, cauſa hodie repropoſita, Domini ſteterunt in deciſis, quia aliis de Lancettis huius prædij emptoribus ex perſona Franciſci venditoris, ratione legitimæ in bonis paternis debitz, competit detractio, & hæc enim ipſo iure à fideicommiſſo excepta cenſetur, *quoniam in prioribus* 32. & *l. omni modo* 30. *Cade inoff. teſtam.* Decian. *conf.* 85. n. 1. & *ſeq. lib.* 2. Rota *dec.* 399. n. 22. verſic. etiam detractenda legitima, part. 5. recens. Boratt. *decis.* 394. n. 8. verſic. & in omnem euentum, Gregor. X V. *decis.* 266. n. 3. & iuſtam emptori parat deſenſionem, Cephal. *conſil.* 624. n. 6. & 7. in fin. lib. 5. Coru. *conf.* 146. ſub n. 24. verſic. & concluden. eſt. Surt. *conf.* 576. n. 40. & 41. verſic. & hoc ius tranſit, lib. 4. Roland. *conſil.* 78. n. 19. & 20. Peregr. de fideicommiſſ. plures cumulant, art. 39. n. 4. Rota coram Greg. X V. *decis.* 580. n. 2. ibique Adden. num. 7. & 8. verſic. præterea ſubſtituuntur alienationes, & ſuis dictum in Romana Vineæ 29. Febr. 1616. coram Andrea *decis.* 80. n. 1. verſicatio deciſionis ſuæ, & ſeq. licet Franciſcus inuentarium & non conſecreri, nam filius non ideo legitima primatru, iuxta Gloſ. in authen. de hered. & ſalcid. ſi verò non fecerit, aut ſed cum reſtator verbo ceſſat. C. ad l. ſalcid. & in auth. hoc amplius verbo naturale. C. de fideicom. Surt. *decis.* 316. n. 8. Dec. *conf.* 236. ſub n. 11. verſic. quia ſic ſilium, lib. 2. Rot. *dec.* 399. n. 26. & 30. p. 5. recens. citi neque duæ modice alienationes & altera tornaturum ſex pro pretio ſcutor. 210. ann. 1606. altera vero tornaturum quatuor pretio ſcutor. 112. anno 1610. vltiorum legitimam longè maioris quantitatiz auferunt Greg. X V. *decis.* 185. n. 1. & ſeq. Boratt. *decis.* 650. n. 15. verſic. ſim quia, Canalex. *decis.* 459. ſub

sub n. 3. vers. nam responsum fuit, & dixit Rota in Persina fideicommissi 5. Martij 1646. coram R. P. D. meo Celso.

Competit etiam iisdem detractio rationis dotis Lucretie matris Francisci, quæ in somma scutorum 500. anni soluta probatur ex instrumento anni 1576. 24. Maij relato in summario Lancessorum positionis 16. Decembris 1647. num. 2. quod contra contentis + successores probat Ruo. conf. 3. 2. num. 6. vers. quia confessio auctoris, lib. 1. Surd. conf. 151. n. 38. & seq. lib. 2. Rot. decis. 207. sub num. 2. vers. quia confessio, part. 4. recent. tom. 1.

Et probationem quoad alia scuta 300. anni confirmat dispositio Statuti Cæsenaten. lib. 1. Rubric. de usu instrumentorum per lapsum decennij præfumptionem solutionis inducens, + et instrumenta, etiam dotalia comprehendens ad text. in Lin fraudem 16. §. si quis se scribat in fine; & ibi Bald. num. 1. & 2. ff. de milite. testam. Rip. in l. 1. sub num. 15. vers. sed in dicas, ff. solus. matrim. Dec. consil. 496. sub num. 10. vers. quia respondetur, & conf. 336. sub num. 8. an fine, vers. sed ad hoc breviter, & seq. quem refert, & sequitur Rimin. in. conf. 302. num. 17. vers. si verè non reperitur, & n. 48. & 49. vers. ergo sub hoc statu. 10. lib. 7.

Et præ omnibus Cinthie obstat proptia eius in instrumento dotali die 25. Februarij anni 1609. facta rennatio, ex cuius lectura apparet illam plenissimè informatam, & instructam iuramento actualiter præstito, specialiter cuicumque legato fideicommissio purificato, seu potestificando, ac cuius institutioni, ac substitutioni, & quibuscunque aliis iuribus, ipsi tam vigore, & iuxta formam testamenti paterni rogati per Andr. Capellum publicum Cæsenze Notarium, quam aliter quomodocumque competentibus rennatio, + vt latius in dicto instrumento nunc primum in integrè exhibito; cuius quidem verba amplissima non solum generalia, sed specialia, prædictam substitutionem fideicommissariam in dicto testamento sui patris ordinatam comprehendant; in quo nullum aliud præter hoc ad eius favorem fideicommissum fuit institutum iuxta Theoricam: Bart. in l. qui Rome 122. §. duo fratres sub n. 17. vers. sed puto hoc sufficere, ff. de verb. oblig. Rip. respons. 23. num. 36. vers. respondeo, in vir. de iur. emphyt. lib. 2. Deciau. respons. 83. num. 62. vers. non enim obstat, lib. 5. Patif. consil. 15. num. 77. vers. & cum inter ipsos, lib. 2. Becc. consil. 108. num. 28. vers. sed sufficit; & fuit resolutum in Viterbien. bonorum 20. Iunij 1614. coram bon. mem. Patriarcha Manzanedo, quæ est decisio 98. num. 1. & 2. part. 3. recent. & in Romana fideicommissi de Cosciaris 16. Martij 1648. coram R. P. D. meo Corrado, cum pluribus ibi decisionibus cumulatè, cuius rennatio tenor hodie facit cessare adducta in decisione 3. Iunij 1647. §. obiecto vero in hac causa coram me; quæ non intrans facta speciali mentione fideicommissi, + vt distinguit Bart. in d. l. qui Rome, §. duo fratres, sub num. 18. vers. sed si esset, ff. de verb. obligat. & notat Bald. in l. 1. col. 2. in fine, vers. secundo queritur, Cod. commod. quas: Rip. in d. l. qui Rome, d. §. duo fratres sub num. 71. vers. contrarium verius, cum seq. & alij communiter sequantur, vt per Peregr. de fideicom. art. 5. 2. num. 49. ferè circa med. vers. vt autem iuramentum, & in fine, vers. prior opinio receptor est; & Fulat. de fideicom. subst. quest. 94. num. 16. & 17.

Rot. dict. decis. 98. num. 1. part. 3. recent. Quare nunc Domini, tam ex hoc fundamento rennatio Cinthie, quam ex illo detractio Francisci venditori competentium, steterunt in decis. utraque parte informante, &c.

DECISIO LXVI.

R. P. D. CELSO.

Faucentina Bonorum.

Luna 5. Iulij 1649.

SUMMARIVM.

- 1 Mulier transendo ad secundas nuptias cadit ad successionem filiorum quoad proprietatem.
Declara, vt num. 4. & num. 16. & num. 17. & num. 18. & num. 19. & num. 20. & num. 21.
- 2 Marius legando uxori aliquod usufructuandum, vbi secundo nuptijs non censeretur consentire.
- 3 Uxor secundo nubens habet usufructum in bonis mariti.
- 5 Consensus filiorum circa transiitum matris ad secundas nuptias debet esse expressus, nec sufficit tacitus, n. 6.
Non nisi ex actu positio elicitor, num. 7. & num. 8. & n. 9.
In filio ad secundas matris non præsumitur, sed potius metus reuerentialis, n. 10.
In secundas matris nuptias non importat rennatiorem pane, n. 11.
Et approbatio non inducitur sine scientia, num. 13.
Ex protestatione excluditur, n. 14.
- 12 Filij non consentientes matrimonia matris non impediunt.
- 15 Andr. decis. 74. declaratur.
- 21 Pane secundo nubentium favore totius posteritatis emanatur.
- 23 Filia primi matrimonij heres matris beneficiata potest opponere de transiit matris ad secundas nuptias.
Amplia, vt n. 24.

Dixerunt DD. non constare de causis restitutionis in integrum aduersus tres sententias conformes latas contra Carolum Vincenium, & alios à Pane: Nam tantum abest, quod per parte ipsorum doceatur de læsione, quæ est fundamentum restitutionis, quod imò Maria, & alij de Baldinis, ad quorum favorem sententia fuerit lata, ostendant illarum iustitiam per decisione in causa factas, dum in eisdem firmatur Isabellam per transiitum ad secundas nuptias remansisse simplicem usufructuariam in bonis sibi obuentis ex hereditate Ioannis filij; illaque quoad proprietatem spectare ad fratres, & soceros eiusdem Ioannis iuxta text. expressum, in l. famina, §. illud, C. de sec. nupt. vbi Ang. circa med. vers. si verò filij, idem Ang. in Auth. ex test. vers. hodie verò, Cod. eod. Sacrament. qui reddit bonam, & concludentem rationem Select. Interpre. lib. 1. cap. 4. num. 3. Crass. in §. successio ab intestato, quest. 17. num. 4. Gail. præf. obs. lib. 2. cap. 98. num. 1. Gomez. ad l. 15. Tauri, num. 3. vers. Item adde, Comar. de matrim. 2. p. cap. 3. §. 9. n. 7. Cyriac. controu. 367. p. 3. num. 42.

num. 42. *Cancer. var. lib. 1. cap. 5. de success. ab intest. num. 25. & segg. Rot. coram Burat. decif. 82. num. 1. repet. in rbe. decif. 638. eod. num. & per tot. part. 1. decif. 80. num. 3. & segg. part. 6. decif. 15. a. num. 2. & segg. part. 7. & dictum fuit in Auscul. hereditatis 19. Junij, 1648. coram me.*

1 Consensus verò, qui dictis et secundis nuptiis præstenditur præstitus, tam per maritum, quam per filios Isabellæ, nullo modo subsistit in facto, non quidem respectu viri: Nam licet ipse reliquerit uxori in casu transitus ad secunda vota lib. 400. de Bononensis, disposuit tamen per hæc verba, easdem lib. gaudendas, & usufructuandas esse, donec viveret, & post eius mortem redire, & restitui debere hereditati ipsius testatoris.

2 Ex quibus videtur potius et se voluisse conformare cum dispositione d. l. *fæmina*, quam illius pœnas villo modo remittere, ut bene in his terminis aduertit Peregr. conf. 78. num. 20. lib. 1. & faciunt notata per Rot. decif. 16. num. 9. part. 4. tom. 2. recent.

Et in omnem casum dictus consensus poterit operari tantummodo quoad usumfructum a marito legatum, et in bonis ipsius mariti, iuxta text. in §. si vero solus, ibique gloss. verbo remanere, *Auth. de nupr. lal. in l. filium quem habentem num. 13. Cod. famil. herisc. Guilielm. de Benedit. in cap. Raymuntius part. 3. verbo, qui cum alia, num. 107. & segg. de test. l. de Garçon. in Auth. ex test. num. 25. vers. quia respondendo, Cod. de sec. nupr. Viu. com. opin. verbo mulier, num. 7. Gail. præf. obs. lib. 2. cap. 98. num. 24. & segg. cum aliis per Nat. conf. 466. m. 2. & 3.*

4 Scelus verò quoad bona, et hæreditatem filiorum, ut probat Valentin. Forster. de success. ab intest. tit. quibus casibus parentes a liberorum successione arcentur, casu 1. sublimit. 3. fol. mihi 298. & segg. Bertrand. conf. 280. num. 9. lib. 2. vbi quod pater non potest in præiudicium filiorum renunciare beneficio inducto favore filiorum vigore l. *fæmina*: Decian. conf. 35. num. 27. & segg. lib. 1. Grat. conf. 83. m. 17. lib. 2. Tell. quest. forens. lib. 1. quest. 36. n. 4.

Minus etiam deduci potest consensus aliquis ex parte filiorum, siquidem expressus nullo modo probat, et prout probari deberet: Gutierrez de matr. cap. 109. num. 51. Fachin. controu. iuris, lib. 3. c. 65. vers. quinta concl. *Cancer. var. lib. 1. cap. 5. de success. ab intest. num. 29. Rot. decif. 80. n. 20. & segg. par. 6. rec.*

6 Tacitum verò et non sufficere tradit Parlador. rerum quotid. diffin. 121. quest. 7. Tacitus autem Modern. Vrbinate. de fratribus p. 3. cap. 13. num. 69. & segg. siue ille deducatur ex præsentia, et taciturnitate, et vi late per Menoch. conf. 237. num. 25. & segg. Sanchez de matrim. lib. 7. disp. 89. num. 44. Noal. de transmiss. casu 13. sub num. 1. vers. & moueor: Rot. coram Burat. decif. 82. num. 9. ibique Add. lit. E. siue ex cohabitatione cum matre, & Viatico: Rot. coram Martin. Add. decif. 51. num. 10. & segg. & in rec. decif. 197. n. 4. & 242. n. 14. part. 6.

Siue ex aliis actibus deductis per informantes, et consensum denotantes, Giurb. qui exemplificat, etiam si filius fuerit Author matrimonij, et secundarum nuptiarum, decif. 47. num. 13. & per tot. vi latissime materiam tractat Tell. quest. forens. lib. 1. quest. 30. num. 5. Rota dec. 80. n. 13. & plurib. segg. part. 6. in rec.

Quando enim agitur de præiudicio notabilis, & de renunciatione beneficii certi, & in iure scripti taciturnitas non sufficit, et sed consensus expressus est necessarius: Batt. in l. qua doctus 34. num. 24. vers. Tunc siquid. ff. sol. matr. Fel. in cap. nonne, num. 5. de presump. Modern. Vrbinate. de fratrib. dist. part. 3. cap. 13. mon. 73. & segg. Rot. in supradicta decif. 24. 2. n. 14. & 15. part. 6. recent.

Præsertim in filio, qui præsumitur id fecisse, potius ob metum reuerentiam, et quam quod verè secundis nuptiis consensum præstare voluerit: Barbos. in l. 2. §. fin. num. 8. & in d. l. qua doctus, num. 169. vers. limitat. tamen. ff. sol. matr. Fontanell. de pact. nupr. clausula 5. gloss. 8. part. 11. n. 36. *Cancer. var. lib. 1. cap. 5. m. 29. Riminali. conf. 295. m. 73. & segg. lib. 3.*

Et tamen est, quod dictus consensus posset importare approbationem nuptiarum, et non tamen importare potest renunciationem iuris, & remissionem pœnæ: de qua in d. l. *fæmina*: Sarmient. select. interpret. lib. 1. cap. 4. num. 1. & segg. vbi, quod, etiam si filij non consentirent, adhuc non possent matrimonium et impedire: Fachin. controuers. iuris, lib. 3. cap. 65. vers. quid mihi videatur: Surt. decif. 100. num. 6. vers. non omitto, & num. segg. Giurb. d. dec. 47. a. num. 12.

Imò quod ad effectum prædictum requiratur, non solum renuntiatio expressa, sed etiam scientia, et et certioratio iuris quaestii ex dispositione d. l. *fæmina* notat Ial. in conf. 3. num. 3. vers. hoc non obstante, lib. 1. Cyriac. controu. 139. n. 39. Rot. coram Burat. decif. 82. num. 11. & in recent. decif. 177. num. 7. part. 4. tom. 2. & decif. 197. num. 4. part. 6.

Et cessat difficultas ex instrumento publico, in quo Maria, & nepotes ex altero filio protestati fuerunt, et quod mater ad secundas nuptias conuolabat contra eorum voluntatem, et vi bene in proposito consuluit Peregr. conf. 78. num. 9. vers. & intelligunt etiam lib. 1. Cyriac. dist. controu. 139. sub num. 43. vers. prædicta autem. Quæ protestatio non solum excludit consensum, quinimò dissensum expressum importat per text. in l. si mihi, & tibi §. vbi ff. de leg. P. Batt. in l. non solus, §. morte. n. 16. ff. de non. op. nunc. Surt. decif. 154. num. 18. & segg.

Nec in contrarium facit dec. 74. coram And. repet. in rec. decif. 171. part. 3. quia illa loquitur et in diuersis terminis, nempe in successione meditata, & in bonis paternis, quæ de vno in alterum filium in matrem perueniunt: Bona enim paterna sunt in duplici differentia, & dupliciter considerari possunt; alia quæ immediatè ad filios, & ab eis ad matrem perueniunt, et in his mater solum usumfructum consequitur, reuera proprietate iisdem filiis, ut disponit text. in Auth. ex testamento, C. de sec. nupr. ibi: Sed ab intestato eorum solum usumfructum percipit, quæ ex paterna substantia ad filium perueniunt, et in Auth. de nupr. §. hinc not, ibi: Sed contra quidem, quæ ex paterna substantia ad filium perueniunt eorum solum habeat usum ad secundas omnino, siue prius, siue postea veniens nuptias: Salicet. in dist. Auth. ex test. num. 1. vers. quæro 2. Petr. Gregor. Syntagm. iuris lib. 9. cap. 26. num. 47. Vincen. de Franchi. decif. 18. per tot. præsertim num. 1.

Alia verò sunt bona paterna, quæ obveniunt matri ex successione filiorum, qui prius suis

lais fratribus succederant, & in his non habere locum dispositionem, d.l. *femina loqu.* d. dec. 74. coram Andr. vt patet, in princ. eiusd. & n. 2. 2. 4. & seqq. vsque ad fin. Ioan. de Garçon. in *Auth. ex testam.* num. 40. & seqq. vers. nota *seprimo*, C. de *secund. nupt.* vbi quod plures Doctores Auenionen. adhaerent huic opinioni; Boërius decif. 192. num. 3. Vincent. de Franch. decif. 666. n. 5. in fin. *vers. quid si mater*, & num. seq. Rot. in rec. decif. 171. n. 1. 4. pars. 6. cum aliis per Merlin. de *legitima*, lib. 4. tit. 2. q. 2. n. 6.

18 Quam distinctionem ¶ ex sententia Imol. & Florian. de sancto Petro sequitur Corn. conf. 286. num. 3. *vers. subf. autem*, lib. 1. Petegr. confil. 78. num. 2. & seqq. & praesertim num. 16. lib. 1. Castill. de *usufr.* lib. 1. cap. 2. num. 60. & seqq. Barbos. in fin. *post dotem*, sub num. 76. *vers. quod confirmo*, & num. antec. & subsequentib. ff. *solut. matrim.* Cytiac. *contr. m.* 362. num. 50. & 51. Mungill. de *imput. quest.* 7. num. 15. & seq. Rot. decif. 27. num. 9. & seqq. part. 4. tom. 3. recent. & decif. 242. num. 6. & seqq. part. 6. & in Romana successione de Comitib. 15. Ianuar. 1642. coram R. D. meo Decano.

Et ratio est, quia mulier per transitum ad secundam vota non amittit proprietatem illorum bonorum, ¶ quæ extrinsecus ad filium perueniunt, & aliunde, quam ex substantia paterna, vt disponitur in *Imauer*, C. ad Tertull. ibi: Extrinsecus quidem quæstia filio, filiaque simili firmitate possident, ibique Cast. num. 1. & seqq. & conciliando contrarias Constitutiones disposuit Iustin. in §. *Hinc nos Auth. de nupt.* Odofort. in *Auth. ex testam. vers. secundo*, dicitur ibique etiam B.ild. *post princip. vers. sed in bonis aliunde promittit*, C. de *secund. nupt.* Roman. confil. 405. sub num. 1. *vers. his tamen non refragantibus*, & num. seqq. quem sequitur Iacon. de Garçon. in d. *Auth. ex testam.* num. 45. C. eodem, Ioan. de Amand. conf. 73. num. 2. *vers. si verò*, ibique Bolognin. in addit. *vers. nihil*, Aym. conf. 37. num. 2. Rip. in d. l. *femina*, num. 52. Crall. in §. *successio ab intestat*, q. 25. num. 4. Thefaur. *quest. forens.* 29. num. 10. Castill. de *usufr.* lib. 1. cap. 2. n. 37. Boët. dec. 185. num. 6. Afflic. decif. 75. n. 4.

Bona autem quæ filius habet per obitum alterius fratris non considerantur amplius ¶ vt bona paterna, sed vt fraterna, & extrinsecus illi obuenta, & ideo in his non habere locum dispositionem text. in d. l. *femina*, probat Molphef. ad *consuetud. Neap. part. 3. quest. 22. n. 7.* & seqq. praesertim num. 10. *vers. sed prior opinio*, Castill. de *usufr.* lib. 1. cap. 2. num. 6. & seqq. Vincent. de Franch. d. decif. 666. n. 6. & 7. Rot. coram Andr. d. decif. 74. num. 3. 1. & seqq. & in rec. decif. 177. n. 8. part. 4. tom. 2. & decif. 142. eod. n. p. 6.

Non obstat quod Ioannes Maria, & Magdalena filij Ilibellæ decesserint; nam cum ex illo supersit Margarita filia; & Magdalena verò Inuocent. in eorum etiam personis habet locum dicta dispositio, iuxta text. in l. in quib. C. de *secund. nupt.* Rip. in d. l. *femina*, *quest. 6.* num. 8. Dec. confil. 87. num. 3. in fin. Rot. coram Andr. decif. 51. num. 4.

Pænz enim secundò nubentium non solum favore filiorum, sed totius posteritatis ¶ fuerit inducæ: Crall. §. *successio ab intest.* q. 17. num. 8. Castill. de *usufr.* lib. 1. cap. 2. num. 12. & plures cumulat Addent. ad Durat. decif. 82. n. 15. & 16.

Demum non obstat, quod Maria vna ex filiis

primi matrimonij, quæ hodie agit, fuerit hæres instituta ¶ ab Ilibella matre, & ideo non potuit opponere de transitu illius ad secundas nuptias; nam cum hereditatem adiecit, cum B. L. & I. præseruata fuit eadem omnis actio, perinde ac si nunquam hereditatem prædictam adieisset: Rot. in *his terminis*, decif. 80. n. 25. & 26. par. 6. recent. Imò quod possit impugnare ¶ factum matris tanquam nullum, & contra legis prohibitionem, Surd. conf. 196. num. 54. & seqq. cum aliis per Gratian. *disceptat. forens.* cap. 862. num. 16. & 17.

Cætera remanent abundè sublata per decif. in *causa fallas*, cum quibus DD. transierunt.

Et vtraque, &c.

DECISIO LXVII.

R. P. D. ARGVELLES.

Romana Vineæ.

Lune 21. Februarij 1650.

SUMMARIVM.

- 1 Clausula, constitui, *transfere possessionem ad effectum manutentionis.*
- 2 Beneplacitum Apostolicum non requiritur in concessione rei in emphyteusim concedi solite, & num. 7.
Ex lapsu 40. annorum, & obseruantia presumitur, num. 6.
- 3 Rota semper sequitur, & reuertitur decretà Sacra Congregationis.
- 4 Res Ecclesie dicitur solita locari ex vnicā solemnī concessione.
- 5 Vt duabus vniuersis sollempnibus per 40. annos obseruatur, n. 5.
Ecclesie potest reuocari per eodem canone, dum plus non reuertitur, n. 8.
- 6 Caducitatem ad excusandam etiam causa iniusta suffragatur.
- 7 Mora non contrahitur, nec pæna caducitatis incurritur sine interpellatione.
- 8 Melioramenta licet pendente fieri prohibentur.
- 9 Caducitas ex receptione fructuum rei emphyteuticæ censetur remissa.
- 10 Mandatum de associando nullum non priuæ possessione.
- 11 Emphyteutica obligari prohibita etiam ex causa dotis non veniunt in generali obligatione pro dote contrahita.

Ecclesia sanctæ Mariæ in via lata ann. 1605. concessit vineam, de qua agitur in emphyteusim Dominico Critio pro se, hæredibus, & successoribus pro annuo canone scutor. 50. cum dimidio, cum pacto inter alia caducitatis, quatenus emphyteuta per biennium non solueret, aut deterioraret, de sancto Dominico, cum hæres non soluisset, & deteriorasset, sicque ab investitura eeciderit anno 1633: Ecclesia recuperavit possessionem, & de consensu Antonij fratris, & hæredis dicti Dominici primi acquirentis eandem vineam dedit in emphyteusim perpetuum Antonio Giano, ex eo quia Giano soluit DD. Canonis scuta 146. debita à dicto Hærede. Demum quia Vincentia vxor relicta Vincentij Critij pro suis iuribus dotalibus molestabat Gianum, & Giano

Gianus releuationem postulabat à Canonici, isti ad se ipsos eximendos à releuatione, & sub prætextu, quod Gianus omiserit solvere, & colere, & sic ceciderit anno 1639. inuestiunt eandem Viuentiam, & filios de Critiis, inter quos, & Gianum orta controuersia; & Rota delata coram R. P. D. *meo Royas*, sub diebus 28. Aprilis, 1645. 14. Marij, & 4. Iulij 1646. tres emanarunt decisiones, concedentes Giano manutentionem in possessione eiusdem vineæ, sed causa appellationis mihi commissâ voluerunt Domini gustare de bono iure, & dato desuper particulari dubio bonum ius Gianij præuolare, siquæ manutentionem ei deberi censuerunt.

Ratio resolutionis fuit, quia Gianus nitor solemni instrumento inuestituræ, ex quo manifestè remanet probata eius possessio in vim constituti in eo appositi, *l. quod meo ibique DD. ff. de acquir. poss. l. legatum ita, ff. de legat. 2. leg. à Titio, ff. de furti.* Rota post *Modern.* Perus. *de manu. decis. 89. n. 6. & decis. 131. num. 2. decis. 288. num. 3. coram Buratto*, & fuit dictum in principio omnium prædictarum decisionum huiusmodi causæ coram R. P. D. *meo Royas*.

Non obstat, quod inuestitura Gianij careat beneplacito Apostolico, quia tamen vinea esset solita locari, non erat necessarium beneplacitum Apostolicum, vt expresse sancitur in ipsa *extranag. ambrosiæ*, ibi: *Præterquam de bonis ab antiquo in emphyteusi concedi solitis de reb. Eccles. non alien. cap. ex parte prope fin. ibi: Fend. de decedentis libere si videris expedire concedas de fendo. Bart. & alij, in l. si vacante, Cod. de ben. vacant. lib. 10. Conar. var. resol. lib. 2. cap. 17. num. 4. cum pluribus per Redoan. de reb. Eccles. non alien. tit. de infend. Eccles. per Pralat. num. 6. & facit optimè Dec. conf. 142. sub num. 1. vers. & prædicta maxime, &c.* Quam opinionem etiam vti communem probat *Clar. in prax. lib. 4. §. emphyteusis, quest. 28. num. 5. vers. autem erat solita concedi, &c. & in §. feudum, quest. 13. num. 1. ibique Baiard. littera B. vers. solita infendari, &c. Mantie de iacis. & ambig. lib. 2. tit. 2. n. 17. vers. præterea admonendi, &c. Rimin. Imol. Corn. Iaf. Bero. Nat. Socii. & alij pleno calamo congesti per *Modern. Fulginatens. de emphyt. tit. de contrait. emphyt. quest. 9. num. 1. & sequitur etiam Rota decis. 134. alias 3. num. 4. vers. erant solita locari, & decis. 135. alias 40. num. 17. & seqq. penes Cæsarem de Grassis de reb. Eccles. non alien. decis. 54. n. 8. part. 1. diuers. decis. 16. n. 17. vers. cum agatur de Domo solita locari, part. 5. recent. decis. 27. num. 1. penes Ricc. in prax. tit. de alien. rerum Ecclesia, & in *Mutinen. Bonorum* 22. Iunij 1639. §. non obstat quod huiusmodi, &c. coram bon. mem. *Pironano*; & declarauit etiam**

3 Sacra Congregatio Cardinalium Concilij interpretum 12. Februarij 1628. cuius oraculum semper sequitur, & reueretur, vt fuit dictum in *d. Calagurritana Beneficij de Econ. 15. Decembris 1649. coram me.*

Solium autem probatur ex eo quod præcesserint.

Ant vnica solemnis concessio, & valida, ex qua illic res tunc dicitur solita locari absque alio lapsu temporis: *Ruin. consil. 135. num. 30. lib. 1. Iaf. consil. 15. col. 3. in princ. vers. dicitur autem, &c. lib. 3. Mantie de iacis. diff. lib. 2. tit. 2. n. 16. Clar. d. §. feudum, quest. 13. sub num. 3. vers. multi*

etiam: Card. Seraph. decis. 434. num. 1. & decis. 1174. num. 1. Rota decis. 160. num. 5. vers. probatur autem solitum, part. 2. recent. diff. dec. 361. num. 18. part. 5. & decis. 467. num. 7. & 8. part. 4. tom. 3. Duran. decis. 350. num. 18. & seq. Ricc. d. decis. 27. n. 30. vers. ad hoc tamen.

Aut duæ concessiones minus solemnes effectum fortitæ t per spaium 40. annorum: *Præpos. in d. c. 2. num. 23. & seq. de feud. Clar. diff. §. feud. quest. 13. num. 3. vers. nunc pro intelligentia, &c. Seraph. diff. decis. 434. num. 1. & per tot. & decis. 145. num. 2. vbi quod Rota pluries amplexa est hanc sententiam, diff. decis. 367. num. 19. part. 5. recent. in diff. *Mutinen. Bonorum* 22. Iunij 1639. §. Quia verè est, coram *Pironano*.*

Quorum vtrumque in casu nostro concurrat, licet eorum alterum sat esset, siquidem beneplacitum Apostolicum t vltra quod ex lapsu 40. annorum, & obseruantia præsumitur: *Gabr. conf. 82. num. 30. lib. 2. Seraph. decis. 1042. n. 1. san. mem. Greg. X V. decis. 344. num. 1. Rota in recent. part. 7. decis. 121. num. 10.*

Datum etiam fuit per Gianum Breue Pauli V. emanatum in prima inuestitura, & sic conclusiones superius dictæ procedunt absque alia hesitatione signanter, quia vinea hæc à DD. Canonici recuperata fuit ad effectum non incorporatæ mensuræ, sed concedendi alteri; prout concessa fuit Giano in emphyteusim perpetuam, & concedi potuit absque alia licentia t Sedis Apostolicæ, aliisque solemnitatibus, vt præter super allegatos probant *Naui. in Sim. Bullar. tit. alienat. regul. prohib. num. 10. vers. declaratur primò, & plures cumulat per diff. Modern. Fulginatens. de emphyt. tit. de contrait. emphyt. diff. quest. 9. sub num. 1. vers. autem constat quod Pralatus, &c. vbi respondet contrariis, & addit quod res nunquam dicatur incorporata, dum ab Officialibus Ecclesiæ recuperata fuit ad effectum alteri non inuestiendi, fuit breui tempore possessa, & non fuit descripta in solitis libris insumul, cum aliis bonis eiusdem Ecclesiæ, & fuit exornat.*

Non obstat secundò defectus vtilitatis Ecclesiæ, ex eo quod inuestitura Giano facta nuper fuerit pro eodem Canone, quo antiquitus anno 1605. facta fuerit Dominico, quia res solite locari, possunt locari t pro eodem Canone, dum plus non reperitur: *Abb. in cap. 1. num. 4. de Cleric. qui inuest. fac. Bero. conf. 86. in princ. Cæsar de Grass. d. decis. 135. alias 4. n. 18. de reb. Eccles. non alien.*

Non obstat terriò, quod Giamus ceciderit ab emphyteusi ob non solutos Canones per biennium, quia imò nec integri vnus anni Giamum fuisse debitorem plenè firmanet decisiones R. P. D. *mei Royas*, nempe prima, in §. *deueniendo*, ad solutionem secundam, in §. *prout paruerit, &c. & 30. in §. remansit etiam, &c.*

Quæ resolutiones etiam hodie DD. placuerunt, cum partiæ descriptæ in Libris Capituli, vel cedere debeant in solutione Canonis vti diuorem, prout in decisione firmatur, vel saltem ex collectione fructuum vineæ facta per Capitulum elici debeat in Giano iusta causa credendi, quod Capitulum potuisset abundè ex prædictis fructibus satisfieri, & fuerit satisfactum; certum autem est, quod causa qualibet etiam minus iusta ad excusandam caducitatem t suffragatur, iuxta text. in *c. iur. 12. §. potest, ff. de liber. caus. Corbul. de iur. emphyt. tit. de caus. prinat. ob non solut.*

canon. limit. 17. num. 2. cum aliis relatis in Romana fideicommissi de Alberinis 8. Aprilis 1641. §. & certe coram R. P. D. meo Ottobono.

Non obstat quod, quod idem Gianus incidit caducitatem ob non perfectam meliorationem, & non adimpleta alia pacta instrumenti, tum quia non probatur conventio caducitatis in casu non implementi; tum etiam quia probata non sufficeret, nisi ulterius probaretur prævia interpellatio ꝛ ad adimplendum, sine qua, nec contrahitur mora, nec incurritur poena caducitatis, vt in decis. 13. num. 3. & dec. 528. num. 4. part. 2. recent. Jan. mem. Greg. X. V. decis. 8. num. 7. Bononien. legati 8. Iunii 1643. coram R. P. D. meo Bichio, & in d. prima decis. huius causæ 28. Aprilis 1645. §. inuistiua, &c. in 2. sub die 14. Martij 1646. §. Nam dicebatur, &c. & in 3. die 4. Iulij 1646. §. quapropter coram R. P. D. meo Royas.

Utrā quod dum Gianus super eadem vinea plures passus fuit molestias ob prætensiones Vincentiæ, vt patet ex decisione Romana spoliij vineæ 14. Aprilis 1636. coram Reuerendissimo D. meo Dunozeo Decano; propter probabilem timorem amittendi vineam est excusand. si illam non meliorauit; amissa enim vinea etiam melioramenta ꝛ amississet, quia lite pendente fieri prohibentur: Rot. decis. 130. num. 18. part. 7. recent. in Romana melioramentorum 5. Iunii 1632. coram Reuerendiss. D. meo Decano, & in prædictis decisionibus huius causæ.

Et ad omne peius dum Canonici receperunt vindemiam ꝛ vineæ anni 1634. procul dubio caducitatem si quam Gianus inciderat remisissent, l. post diem. ff. de leg. com. l. commissoria, C. de pact. inter emptorem, & venditorem, c. constitutus, circa fin. de Relig. domib. Corbul. de emphyt. dict. iur. de priuat. ob non solum Canonem, limit. 21. num. 1. Mantic. decis. 200. num. 1. Burat. decis. 624. n. 1.

Non quintò pactum resolutum, in casu, quo alius census impositus fuisset à Dominico primo inuestito; prout impositus dicitur, quia hoc obiectum tollitur ex facto in 2. decis. R. P. D. mei Royas 14. Martij 1646. §. nec etiam obstat, &c.

Nec sextò quicquam obest Giano inuestitura per Canonicos anno 1639. facta Critiis prævio mandato de associando ꝛ per ipsos Canonicos ab A. C. obtento; quia dictum mandatum ostenditur nullum, & iniustum, in dict. 1. decis. R. P. D. mei Royas; §. nullitas verò mandati; idèd non priuauit possessionem eiusdem vineæ Gianum, qui nunquam habuit se pro spoliato. Put. decis. 409. in fine lib. 2. in correct. Seraph. decis. 1041. Burat. dec. 91. n. 1. & in Squillacen. dismembrationis 3. Iunii 1644. coram R. P. D. meo Ottobono.

Minus denique prætensio iurium dotalium Vincentiæ, quia cum in inuestitura facta Dominico, de anno 1605. expressè prohibitum fuerit vineam hypothecari, etiam ex causa dotis ꝛ Vincentia gratis prætendit ius habere super vinea ex generali dumtaxat obligatione: Bart. in l. Codicillarius, §. institutio, num. 50. ff. de legat. 2. Gabr. de reg. iur. concl. 22. n. 12. Mantic. de iact. lib. 1. iur. 4. n. 12. Rot. diuers. decis. 426. part. 1. & fuit in hac eadem causa decisum inter easdem partes, dict. die 14. Aprilis 1536. §. Quod autem dicta vinea non esset obligata; vbi concordantes cumulantur, coram Reuerendiss. S. R. R. ad I. P. Melium.

reuerendissimo D. meo Dunozeo Decano.
Et ita decisum fuit vtraque parte, &c.

DECIS. LXVIII.

R. D. DVNOZET DECANO.

Romana Domorum de Incononatis.

Veneris 18. Martij 1650.

SVMMARIVM.

- 1 Instrumentum Camerali obligatione munitum paratum habet executionem. Extraktum ab Archibio per deputatum probat, num. 6.
- 2 Executiue contra tertium non proceditur. Declara, vt num. 3.
- 3 Subrogatio intelligitur facta cum pactis conditionibus, &c. de quibus in suffragato.
- 4 Relatio importat repetitionem relati.
- 5 Iudicium ordinarium, qui proposuit non potest redire ad executionem. Declara, vt n. 8.
- 6 Alius vt dicatur factum in executionem præcedenti obligationis necesse est, vt concordet.
- 7 Clausula, aut plus, vel minus, non causas differentiam considerabilem.
- 8 Testium dicta administrantur ex partis solutionem.
- 9 Substantia rei standum donec aliud circa quantitatem probetur.
- 10 Debitum soluisse non presumitur, qui illud negauit.

Relaxandum esse mandatum executionum ad fauorem Marci-Antonij de Incononatis, contra Archiconfraternitatem Spiritus Sancti nationis Neapolitanæ pro annua præstatione scutorum 19. circiter decuria, & non soluta occasione domorum, de quibus agitur, ab eadem Archiconfraternitate possessionem, Domini responderunt, ea ratione moti, quia cum Hospitale Pietatis, & Incurabiliu Ciuitatis Venetiarum vendiderit istas domos quondam Dominio Hattono sub expressa conventionem, quod ipse emptor teneretur soluere dictam annuam præstationem auctoribus dicti Marci-Antonij; prout constat per publicum instrumentum ꝛ obligationem Camerali munitum, istud vtique instrumentum habet paratam executionem: Rot. in recent. decis. 545. num. 2. & decis. 620. n. 1. part. 1. & decis. 686. num. 1. part. 2. & decisum fuit in Romana censu, seu depositi 21. Iunii 1641. coram me, & aliis sæpissimè.

Non obstat, quod in celebratione prædicti instrumenti non interuenerint auctores dicti Marci-Antonij, minùque le obligauerit dicta Archiconfraternitas, ꝛ contra quam proinde vti tertiam non potest procedi executiue: Rot. coram bon. mem. Burat. decis. 574. num. 2. vers. & in specie: Duran. dec. 364. n. 51.

Nam quod attinet ad auctores Marci-Antonij, illorum respectu sufficit stipulatio Notarij pro absentibus, & interesse habentibus, ac clausula quorum interest in obligatione Camerali contenta, quæ propterea suffragatur, & extenditur ꝛ ad omnes tunc temporis interesse habentes, ꝛ

vt dixit Rot. *decif. 272. num. 12. impress. post Zaccb. de obligat. camer. secund. ult. impress. & in Romana Saluiani de Casalibus 21. Iunij 1641. in Romana fructuum censu 11. Decembr. 1645. in §. dupliciter enim. & 7. Maij 1646. §. quia prædicta, & in Romana quarti dotalis 27. Aprilis eiusdem anni, & idque etiam coram R. P. D. meo Cerro.*

Quo verò ad Archiconfraternitatem, dum ipsa, habita noticia emptionis harum domorum factæ per dictum Dominicum voluit præferri vigore Constitutionis Gregorianæ, & super prælatione sententiam fauorabilem à D. Cardinale Camerario, & Magistris Viarum obtinuit, in qua declaratum fuit instrumentum venditionis factæ dicto Dominico censi in omnibus, & per omnia factum ad fauorem Archiconfraternitatis, & in illius executionem possessionem apprehendit earundem domorum, procul dubio ingressa fuit in locum dicti Domini emptoris, & subiit omnes obligationes, pacta, & conventiones in dicto instrumento contentas, perinde ac si cum ipsa principaliter, & immediate stipulatum fuisset, tum ex generali natura subrogationis, † quæ facta intelligitur cum eisdem oneribus, conditionibus, pactis, & obligationibus adeo, vt eius vigore transcant in subrogatum omnia iura actiua, & passiva illius, in cuius locum subrogatur, vt animaduertit Innocent. in *cap. Abbate, ad fin. ibique Butr. num. 22. & Abb. num. 16. de verb. signif. Gemin. conf. 125. n. 12. Rot. in recent. decif. 279. num. 5. part. 7. tum etiam ex particulari præscripto dictæ Constitutionis Gregorianæ sub §. 8. & 9. quia in Bullar. est 22. part. 2. & comprobatur Gratian. *discept. 876. sub num. 29. vers. si enim perueniat, cum seq. tum denique ex tenore prædictæ sententiæ Cardinalis Camerarij, & Magistrorum viarum, mandantis dictum instrumentum censi factum ad fauorem Archiconfraternitatis pro eodem prorursus pretio, cum eisdem pactis, & conditionibus in ipso contentis respectu Domini, cuius relationis † vigore obligatio Cameralis contracta per Dominicum censetur repetita ab eadem Archiconfraternitate ad text. in *l. affe 100. ff. de hered. inst. Surd. decif. 291. num. 18. Rot. decif. 35. n. 6. part. 1. recent. & in Anconitana pecuniaria 27. Martij 1623. coram bon. mem. Manzanedo, & ferè in terminis dictum fuit in Romana Societatis lignorum 20. Februarij 1641. coram R. P. D. meo Penzingerio.***

Non obstat quod dicatur, dictum instrumentum non esse in forma probanti: Quia cum il-
6 lud fuerit extractum ex publico Archiuo † per Notarium ad hoc specialiter deputatum, de cuius legalitate testatur Nuncius Apostolicus Venetiæ, satis probat *Auth. ad hac, & ibi gloss. verb. testimonium publicum, C. de fid. instr. Barth. in Auth. si quis in aliquo in 2. opposit. ibique Ias. num. 3. & Dec. num. 15. C. de eden. Rot. decif. 1. de fid. instr. in nou. & decif. 147. n. 5. & dec. 551. n. 1. p. 4. tom. 3. recent.*

Neque releuat quod stante pendencia litis in
7 iudicio ordinario introducta, † primò in tribu-
nali Eminentiſſ. Card. Vicarij, & deinde per ap-
pellationem in Rota coram Reuerendiss. Terra-
cinen. Marc. Antonius non possit modo fe con-
uertere ad hoc iudicium executionum *Auth. qui
semel, Cod. quomodo. & quando. ind. Roman. con-
f. 113. post n. 1. Rot. coram Buratt. decif. 208.
n. 1. & 2.*

Quia iudicium illud ordinarium verè fuit in-
stitutum super caducitate, quam incurſſe Ar-
chiconfraternitatem prætenderat Angelus Mar-
ci Antonij auctor, ideoque Marcus Antonius
non prohibetur illo iudicio pendente execu-
tionem dicti instrumenti petere † pro præstationi-
bus decussis, & non solutis, cum ex pluribus
partitis librorum, & ordinibus officialium eius-
dem Archiconfraternitatis, nec non etiam de-
positionibus testium pro parte dicti Angeli exa-
minatorum appareat illas iam per plures ante-
actos annos ab eadem Archiconfraternitate so-
lutas fuisse, nec inri consonum est, quod ipse in-
terea hoc iure priuetur, iuxta text. in *cap. 1. vt
lit. pend. Bertrand. conf. 51. num. 3. vers. & etiam
quia lite pendente, lib. 2. Ruginell. præf. quæſt.
cap. 19. sub num. 7. vers. utraque tamen. Franch.
decif. 373. per tot. Maltrill. decif. 160. à num. 18.
vers. & pendente lite, cum seq. vsque ad fin. Giurb.
decif. 100. sub num. 3. 2. vers. quid dicendum, &
seq. Rot. coram Seraph. decif. 958. sub num. 2.
vers. vt in simili dicitur. Quod equidem facilius
procedit in præſenti casu, in quo emanauit ſpe-
cialis commissio Signaturæ Rotæ directæ, in qua
expressa mentio facta fuit supradictæ litis pen-
dencie.*

Neque refragatur quod summa ſcutorum 18.
& b. 88. quæ in dictis, partitis legitur annuatim
exacta per auctores Marci Antonij, differtat à
summa ſcutor. 19. in supradicto instrumento
enunciata, & ex hac summamur diuerſitate in-
feratur Archiconfraternitatem non soluiffe dictas
annuas præstationes † in vim obligationis Cam-
eralis in eodem instrumento contentæ, Rot.
diuers. decif. 262. num. 1. vers. quia vt actus, p. 2.
quia cum in eo non fuerit enunciata præſiſ-
summa ſcutor. 19. sed cum clausula, seu plus, &
minus † non est utique considerabilis differen-
10 tia 12. bb. quæ concordatur ex verbis illis deno-
tantibus parum plus, vel parum minus, l. publica,
§. fin. ibi auri pondo plus, minus decem, vbi gloss.
in verb. minus, ff. de deposit. Petrus Rebuff. in l. pro-
prie bona 83. §. notanda est phraſis, in fin. vers.
plus, minusve, ff. de verb. signif.

Minus obstat quod testes prædicti non depo-
nant de exactiōe dictæ integre summæ ſcuto-
rum 18. & b. 88. sed mediocritatis videlicet ſcuto-
rum 9. & b. 44. nam remouetur obiectum ex
partitis, & ordinibus prædictis, ex quibus con-
stat de integra solutione dictæ summæ, quæ ideo
in duas partitas fuit distributa, quia duabus per-
sonis eiusdem familiæ de Inconatatis, quibus
Marcus Antonius successit, soluebantur vt in eis
legitur, quæ licet non essent in forma probanti,
tamen deseruiunt † ad adminiculandum deposi-
11 tiones dictorum testium, ex tradit. per Bart. in l.
admonendi, num. 41. ff. de iur. iur. Ruin. conf. 46.
num. 10. lib. 4. Crauet. conf. 198. num. 11. Rot.
coram Buratt. decif. 648. n. 6. & in rec. dec. 160.
n. 12. circa med. p. 1. & in terminis fuit dictum
in Assisien. Statutorum 11. Decemb. 1620. coram
Sanctiss. D. N. apud Modern. de manut. de-
cif. 158. n. 2. vers. quia paritate.

Minus releuat quod pro parte Archiconfrat-
ternitatis controvertatur identitas, & quantitas
harum domorum, quia cum ex sententia, & alijs
prædictis constet domos, de quibus in dicto in-
strumento fit mentio, peruenisse in substantia † ad
12 ipsam Archiconfraternitatem, satis fundata
remanet ad effectum, de quo agitur, intentio
Marci Antonij, donec aliud super earum quan-
titate

tate fuerit concludenter probatum, ac definitum, fuit dictum in *Civitatibus Castellorum* 28. *Januarij* 1605. coram Ottembergo apud Modern. de manu. decis. 93. sub num. 5. vers. quod autem attinet, & seq. & in *Regien. bonorum* 15. *Marij* 1630. coram bon. mem. Coccino, apud eundem Modern. de manu. decis. 293. num. 40. vers. ex quibus negari non potest, & seq. cum alibi adductis in decisione emanata coram Reucendif. Terracinen. sub die 13. *Marij* 1643. in §. neque subsistit.

Denique non obstat præscriptio, seu præsumpta solutio deducta ex lapsu temporis decem annorum iuxta dispositionem Statuti Urbis lib. 1. cap. 159. Illa enim suffragari non potest Archiconfraternitati, non solum ob litem contra eam medio tempore institutam, sed etiam ex quo pro eius parte semper negatum fuit debitum harum annuarum præstationum, ut patet ex processibus in tribunali Eminentissimi Vicarij, & Rotæ fabricatis, quia præsumi non potest solum debitum, quod debitor necdum ignoravit, sed credidit se non habere, ut fuit dictum in *Rauennaten. censu* 27. *Iunij* 1639. coram me, §. minus obstat, & in aliis relatis in *Anconitana Manne* sub die 13. *Maij* 1644. coram R. P. D. meo Corrado, §. fin.

Et ita, &c.

DECISIO LXIX.

R. P. D. CERRO.

Auriacen. Laudemij.

Veneris 29. Aprilis 1650.

SVMMARIVM.

- 1 *Allodialia in dubio, & non feudalialia bona presumuntur.*
- 2 *Prædia rustica difficiliter presumuntur feudalialia, quam Castra, & Principatus.*
- 3 *Rustica ut probentur feudalialia clariora requirunt probationem, n. 3.*
- 4 *Libertatis bonorum probatio desumitur ex longana quasi possessione libertatis.*
- 5 *Libertatem bonorum facit, qui super illis contrahit tanquam liberis.*
- 6 *Feudalitate excludit denominationem bonorum liberorum.*
- 7 *Bona intra fines fendi existentia dicuntur de iurisdictione.*
- 8 *Non autem sub dominio directo, & de ratione, n. 8. & 9.*
- 10 *Assensus petiti quoad aliqua bona, non probat directum quoad cetera.*

Non constare de dominio directo vniuersali ad effectum, ut Claudio de Pazzis debeatur Laudemium omnium bonorum Castri Albignani Domini resolverent, quia non solum contra ipsum viget generalis præsumptio, & quoddam in dubio omnia bona præsumuntur allodialia, & libera non autem feudalialia cap. 1. §. defuncto, si de feud. desunt. contr. sit inter Domin. & agnat. Hostiens. in cap. nimis de iur. iuran. Alexand. consil. 129. n. 1. lib. 1. Socini. iun. consil. 115. n. 3. vol. 2. Surd. plures referens consil. 151. num. 23. & consil. 311. num. 6. Clar. in §. feud. in part. 18. sub num. 1. cum aliis per Rot. in *Romana censu* 3.

Decis. S. R. R. ad I. P. Melium.

Iulij 1580. coram Orano penes Cenc. de censib. decis. 72. num. 11. & in recent. decis. 93. num. 29. & 31. part. 5. Præsertim ubi agitur, proat hic, de prædiis rusticis, & quæ facilius, quam allodialia Castra, & Principatus censentur feudalialia: Roland. à Valle consil. 50. num. 38. vers. & tamò magis lib. 3. Menoch. consil. 395. num. 5. Ita ut provide clariore probationes & videantur necessariz pro eo, qui in ipsis feudalialitatem allegat *Ruin. consil.* 111. n. 4. lib. 2. Surd. d. consil. 317. n. 6. vers. & multò magis procedere.

Sed etiam, quia plena desumitur probatio libertatis ex quasi possessione continuata per spatium duorum fere seculorum vendendi, & alienandi bona, de quibus agitur, in francum, & liberum allodium absque vlla solutione Landemij, petitione inestitutæ, aut alia quolibet recognitione erga Dominos Castri, Sum. Communitalitatis num. 6. ex qua propterea & magis excluditur præsentum vniuersale dominium, & clarius resultat demonstratio libertatis, & allodialitatis, ut probant Roland. à Valle dict. consil. 50. num. 38. vers. & tamò magis lib. 3. Alber. Bruin. inter confend. consil. 127. sub vers. quod si quartam, & vers. item prædicta: Surd. d. consil. 151. ante num. 33. vers. sexto constat, & consil. 311. num. 11. Menoch. d. consil. 395. sub num. 12. vers. quanto confert: Rota decis. 696. num. 4. part. 4. diuers.

Idque ed certius hoc casu, quo Authores Claudij antiqui Domini eiusdem Castri diuersis temporibus emerunt nonnulla bona comprehensa sub Tenimento illius ab aliquibus particularibus personis cum expressa assertione, quod essent franca, libera, & quæta ab omni iuramento, onere, & censu, dicto Summar. num. 70. sic enim contrahendo & illorum libertatem explicitè & fassu fuisse videntur ad tradita per Crauet. consil. 157. num. 2. & per Rot. coram Cardinali Canaler. decis. 171. n. 2.

Quod penitus tollit assertam vniuersalis domini prætensionem, cum denominatione bonorum liberorum feudalialitatem, & aliamque similem seruitutem excludat, ut responsum fuit in *Romana censu* prima *Iulij* 1641. coram R. P. D. meo Bichio, & amplius.

Non obstat, quòd huiusmodi bona sint sita intra fines dicti Castri, quod ex publico instrumento acquisitionis probatur feudale cum prædiis, pratis, pascuis, nemoribus, & aliis pertinentiis.

Quia cum possessa fuerint, & possideantur à tertijs, tanquam allodialia, & libera per existentiam intra fines illius desum quidem poterunt, quòd subiaccnt eius iurisdictioni, & non autem, quòd comprehendantur sub directo dominio eiusdem fendi, nisi per ipsum dominium concludenter probetur, ea esse de pertinentiis ipsius, ut tradunt Host. lo. Andr. & alij in d. cap. nimis extr. de iur. iur. Bellon. sen. consil. 10. num. 10. & 11. vers. nam primo deducitur, cum seqq. Decian. consil. 33. num. 50. cum tribus seqq. lib. 1. Natt. consil. 313. num. 2. Menoch. dict. consil. 395. num. 23. Surd. d. consil. 351. num. 84. Cancr. var. resolut. part. 1. cap. 11. num. 36. Clar. in dict. §. feudum, quest. 18. num. 2. & per tot. cum aliis in supra allegata *Romana censu* coram Orano penes Cenc. de censib. decis. 72. num. 2. & per Addent. ad Buraat. decis. 426. num. 16. ac melius sic distinguendo firmavit Rota coram Durano decis. 128. num. 23. vsque ad 27. non enim omne id, quod 8

continetur infra fines feudi feudale dicitur, vt respondet Rota *decis. 409. num. 4. part. 1. recent.* nec rectè inferri potest ad feudalitatem ꝑ bonorum ex eo solum, quod ipsum Castrum sit feudale, vt dixit Rota coram bon. mem. Buratt. *decis. 426. num. 6. & in Romana Saluiani 24. Ianuarij prateriti coram R. P. D. meo Pentingerio, vers. Præterea accedit.*

Nec refragatur, quòd in alijs alienationibus aliquorum bonorum petitis, & obtentus fuerit consensu Domini præmia solutione laudemij *Summ. Claudij, num. 2.* licet enim ex hoc probari possit eius Dominium directum, quod illa bona ꝑ particularia, valida tamen induci non potest probatio dominij vniuersalis etiam quoad omnia alia, in quibus constat de contrario ex superius deductis. Præsertim contra Tertios, qui in præfatis contradicibus non interueniunt, nec a contrahentibus causam habent, vt in puncto rationatur Albert. Brun. *d. conf. 127. vers. Et sic ex ipsius instrumentis.*

Et ita, &c.

DECISIO LXX.

R. D. DVNOZET.

Grossetana Pensionis.

Luna 20. Iulij 1650.

SVMMARIVM.

- 1 *Littera Apostolica iustificata habent paratam executionem, & n. 10.*
  - 2 *Clericatus probatur ex litteris Episcopi.*
  - 3 *Equus sancti Stephani coniugatus retinetur pensiones.*
  - 4 *Possessio præsumitur continuata.*
  - 5 *Fides extraiudicialis inuictu adminiculis probatur.*
  - 6 *Pensionis ex continuata solutione valor præsumitur expressus.*
  - 7 *Solutio pensionis sibi ipsi facta dicitur dum pensionarius heres fuit titularis.*
  - 8 *Confessio non suffragatur ubi vera solutio requiritur.*
- Fallit, vt num. 9.*

FVit à sanctæ mem. Gregorio X V. de mense Iulij 1623. reſeruata annua pensio ſcutor. 80. monetæ Florentinæ ad fauorem Equitis Bonauenturæ Alberti ſuper redditibus Præpoſituræ Grosſetanæ de conſenſu Aurelij Alberti illius poſſeſſoris, qui quandiu vixit iſtam penſionem ſoluit: Verum quia mortuo dicto Aurelio, Perinthius Manecius eius ſucceſſor (quamuis eandem penſionem iam per annos 16. integrè ſoluiſſet) illam deinceps ſoluere reſuſcit, dictus Penſionarius inſtituit coram Vicario Senen. pro executione ſuarum litterarum Apoſtolicarum, & ab eo ſententiam fauorabilem reportauit; à qua cum Perinthius appellauerit, mihiſque cauſa commiſa fuerit cum clauſula, parito litteris arbitrio Rotæ, hodie ad inſtantiam Angeli Mareſcotti dicti Perinthij ſucceſſoris dubitauit; An intret arbitrium pro retardatione executionis litterarum Apoſtolicarum, & ſit negatiue reſponſum.

Nam licet vigore dictæ clauſulæ arbitrio in commiſſione appoſitæ, poſſit Rota cognoscere de validitate penſionis, ꝑ non tamen eſt impe-

dienda via executiua, competens Penſionario quando litteræ Apoſtolice ſunt iuſtificate, vel non indigent iuſtificatione, nec conſtat euidenter de nullitate, vel extinctione penſionis: Ror. coram Duran. *decis. 60. num. 7. vers. & quamuis arbitrium, & in recent. decis. 346. n. 4. p. 3.*

Iuſtificationes autem allatæ pro parte Equitis Bonauenturæ ad effectum de quo agitur, viſæ fuerunt ſufficientes.

Clericatus enim illius oſtenditur ex litteris patentibus Archiepiſcopi Senen. ꝑ datis in eius 2 *Summ. num. 3.* quæ bene probant Ror. *penus ſan. mem. Greg. X V. decis. 490. num. 6.* Buratt. *decis. 255. num. 26. & dec. 708. num. 7.* Neque per ſubſequeus matrimonium effectus fuit incapax huius penſionis, quia cum ipſe ſit Eques ſancti Stephani, ꝑ prout probatur ex attestatione 3 *in ſum. Angeli, num. 3.* illam retinere valet vigore Indultorum Apoſtolicorum iſtis Equitibus conceſſorum, & renouatorum per ſancitſ. mem. Paulum V. *in eius Conſtit. incipien. dum generosa, &c. ſub dat. 18. Iunij 1608. in ordine 46. Bullar. part. 3.*

Poſſeſſionem verò dictæ Præpoſituræ de tempore reſeruata penſionis extitit penes dictum Aurelium titularem per triennium, & vltra, probatur ex inſtrumento illius apprehenſionis die 5. Februarij anni 1609. dato in *ſum. d. Equitis, ſub num. 4.* à quo tempore ꝑ citra præſumitur 4 continuata, Ror. penes ſanct. mem. Gregor. X V. *decis. 166. num. 9. vers. licet ſufficeret, &c.* Buratt. *decis. 823. ſub num. 3. vers. quæ præſumitur continuata.*

Valor quoque expreſſus per alcenſum in ſumma ducatorum 350. monetæ Florentinæ ſatis ad effectum de quo agitur, iuſtificatur non ſolum ex narratiua litterarum prouiſionis prædicti Angeli, & Perinthij eius antecceſſoris per non exceſſum de ducatis auri de Camera 300. ſed etiam ex attestatione ꝑ iurata ſex teſtium de ducatis 5 ſimilibus ſexcentis conſtantium, de qua in *ſum. euſdem Equitis, ſub num. 6.* quæ licet ſit extraiudicialis, attamen cum corroboretur ex dictis narratiuis, & ex actuali ſolutione penſionis facta à dicto Aurelio toto tempore eius vitæ, & per ſexdecim annos à dicto Perinthio eius ſucceſſore meretur fidem, vt fuit dictum in *Leodiens. Beneficij 3. Iul. 1628. coram bon. mem. Card. Vbaldo, & ratio eſt, ꝑ quia non eſt veriſimile quod 6 d. titulares tanto tempore penſionem ſoluiſſent, niſi verus valor fuiſſet expreſſus, Ror. decis. 293. ſub num. 2. part. 1. diuerſ. coram ſanct. mem. Gregor. X V. decis. 245. num. 6. vers. quod maxime dicendum, &c. & decis. 273. ſub num. 3. vers. & nititur maxima veriſimilitudini, &c.*

Solutio denique euſdem penſionis verè, realiter, & cum effecta per d. Aurelium donec vixit continuata iuxta formam decreti in d. litteris illius reſervationis appoſiti, probatur, ex publicis inſtrumentis, incipiendo à termino maturato in feſto Natiuitatis Domini Noſtri Ieſu Chriſti anni 1624. per totum feſtum S. Ioannis Baptiſtæ anni 1628. relatis in 1. *ſum. dicti Equitis, ſub num. 5. & in ſecundo, ſub num. 1. & 2.* Et quamuis deficiat formalis probatio ſolutionis ultimi termini maturati in feſto Sanctiſſimæ Natiuitatis euſdem anni 1628. viuente adhuc Aurelio qui obiit die 5. Februarij 1629. hæc tamen ſubſtantialiter, & in effecta facta fuit ab eodem Penſionario ſibiipſi, ꝑ cum fuerit ſucceſſor in vniuerſa hæreditate d. Aurelij titularis, & ideo nec

nec alter ei poterat amplius solvere, l. si ei cui §. 1. ibi tanquam ipsa hereditas heredi soluenti, &c. ff. de iust. Rot. penes san. me. Greg. X. v. dec. 67. num. 10. vers. accedit.

Non obstat quod primus terminus solutionis dictæ pensionis cesserit in die festo Natalitio anni 1623. cum illa fuerit reservata sub die 4. Iulij eiusdem anni, quia reservatio non fuit simpliciter facta, sed accedente consensu titularis, qui non fuit præstitus nisi de mense Augusti anni 1624. quo tempore fuerunt expeditæ litteræ Apostolicæ, ac ideo non antea cessit illius solutionis terminus, quam in dicto sequenti festo Nativitatis anni 1624.

Minus obstat quod solutio quatuor ex dictis terminis à festo Nativitatis anni 1625. vique ad festum Nativitatis anno 1627. iustificetur ex 8 instrumento confessionario, † quod in hac materia non admittitur, cum vigore prædicti decreti vera, & realis solutio probari debeat: Rot. in *Parment. Pensionis* 25. Iunij 1627. coram bon. mem. *Manzanedo*, §. & licet, &c. Quia obiectum procedit quando confessio sola producitur alioquin de non adminiculata, † secus autem ubi aliis adminiculis roboratur, veluti in casu nostro ex præcedentibus, & sequentibus solutionibus etiam continuatis per annos sexdecim à dicto successore Aurelij, tunc enim sufficit pro iustificatione vera solutionis: Rot. in *Regien. Pensionis* 31. Ianuarij 1624. coram *Burat. decif.* 79. sub n. 6. vers. in quo etiam instrumento, &c. cum seq. & in *Aversana Pensionis* 30. Martij 1626. coram bon. mem. *Merlino apud Moder. Perns. de manus. dec.* 304. sub n. 3. vers. quoniam Domini animadveruerunt, &c.

Et in hanc sententiam eo libentius ierunt Domini, quia Eques Bouaventura reperitur in quasi possessione exigendi pensionem à tanto tempore citra, in qua etiam obtinuit manuteneri, vnde resultat sufficiens iustificationis præsumptio ad affectum ut litterarum executio retardari non valeat, † donec ordinatum petitionum indicium terminetur, in quo prædicta omnia plenius probari, & exactius dissentiri debent, ut dixit Rot. coram *Burat. d. decif.* 759. sub n. 9. vers. nec obstat alia clausula, &c. & seq. & in *Cremonen. Pensionis* 25. Februarij 1622. coram bon. mem. *Vbaldo apud Moder. de manus. decif.* 163. a. num. 1. vers. super quo dubio, &c. cum seq.

Et ita vtraque, &c.

DECISIO LXXI.

R. P. D. MELTIO.

Romana Saluiani.

Luna 27. Ianuarij 1650.

SVMMARIVM.

- 1 Instrumentum facit probationem probatam.
- 2 Productio instrumentorum est necessaria.
- 3 Clausula, constituit, probat possessionem inter constituentem, & constitutarium.
- 4 Litis substantio probat possessionem.
- 5 Saluiani remedium est personale in rem scriptum.
- 6 Creditori anteriori prius satisfaciendum, & num. 11.

7 Creditor immixtus ex Saluiano satisfactus debet restituere.

8 Cessionarius concurret cum cedente contra debitorem etiam si conuenieris de non vrendo cessione contra cedentem, & de ratione, n. 9.

Declarat, vt n. 10.

12 Iura sunt intelligenda ex mente, & ratione, non ex verbis.

13 Interpretatio omnis desiderat æquiditatem.

Ille capiendus est, quæ apparet secundum mentem contrahentium, n. 14.

15 Cessio crediti confessionarij non suffragatur.

Amplia, vt n. 16.

17 Alienabilia cadunt in hypothecam creditorum.

18 Immissio super commoditate percipiendi fructus conceditur super re alienari prohibita.

DVm agitur inter creditores diuersos Papirij Capizucchi, nempe D. Iuniperam Palagiam de Manfronis, ac D. Aroliam Plattum, atque Ioannem, Antonium Pistentem, ad effectum consequendi immisionem ex remedio Saluiani interdicti super quodam Plateatico contra Dominos de Palutis, qui illud nunc possident, nulla cadit controuersia super eorum creditis particularibus cum hypotheca; nam iustificatur ex publicis instrumentis, quæ sufficiunt, † vt de illis constare dicatur: Huismodi namque instrumenta faciunt rem notoriam, atque manifestam, & dicitur probatio probata: Bald. in l. Imperator num. 1. circa med. & l. qui semel, n. 25. C. quomodo, & quando Index: Dec. consil. 423. num. 10. Socin. iun. consil. 127. num. 3. lib. 3. Maxime cum fuerint etiam producta, quæ productio † est necessaria iuxta doctrinam Felin. in cap. 2 quoniam contra num. 39. de probat. Rot. dec. 162. num. 2. §. & 6. inter impress. apud Modern. de Saluiani. interdict.

Possessio verò Papirij Capizucchi debitoris probatur † ex clausula constituit, per eum appo- sita in instrumento venditionis factæ de dicto Plateatico Domino Marchione Palutio, quæ probat possessionem, nedum inter contrahentes ipsos, verum etiam contra R. P. D. Palutium habentem posteriorem causam ab eodem Marchione mediante donatione per ipsum ei facta. cum simili clausula constituit, ad text. in l. quod meo, ff. de acquir. possess. Socin. consil. 11. num. 1. vers. & pro prædictorum lib. 3. Tiraquel. de consil. possess. part. 3. limit. 11. num. 23. Rot. decif. 766. num. 11. part. 1. diuersif.

Et sic resultat etiam probatio possessionis eiusdem Palucij rei contenti, maxime dum per eam substatinetur lis, quæ litis substantio sufficit † pro possessionis probatione: Caputq. decif. 369. num. 2. part. 2. Rot. in recent. decif. 58. num. 5. part. 4. & decif. 135. num. 4. part. 6. Gregor. X. v. decif. 491. num. 11. cum vulgar. & in propriis terminis donationis fuit resolutum in Romana census, seu Saluiani 26. Iunij 1647. coram R. P. D. meo Bichio; vnde concurrentibus requisitis necessariis Saluiani, illud optime dirigitur contra R. P. D. Palucium, licet tertium possessorem, vti remedium personale † in rem scriptam: Signorol. consil. 4. sub num. 7. Roland. consil. 14. in princip. lib. 1. latè Menoch. de adipisc. remed. 3. quæst. 7. num. 55. & seqq. Greg.

Gregor. X V. *decif. 491. n. 4.* & ita paffim Rota feruat.

Maiores difficultates reducuntur ad anterioritatem eorumdem creditorum, cum anteriori, & priori prius satisfaciendum fit, quam posteriori ad text. in l. 1. *§. l. i. Cod. qui potior. in pignor. habeant.* Federic. de Sen. *confil. 45. in fin.* Rot. *decif. 479. n. 4. par. 4. recent.* At omnibus perpensis instrumentis in summariis partium datis, censuerunt Domini immiffionem concedendam esse Platto, & Pisenti, & sic sententiam A. C. esse infirmam, qui verè, & realiter docuerunt de eorum anterioritate, & eo ipso, quod fuerint de eorum credito integrè satisfacti restituere & tenebantur dictum Plateaticum ei, qui alia anteriora iura habebit, vel Reuerend. P. D. Palutius illius Domino: Ruin. *confil. 256. num. 5. lib. 1.* Roland. *confil. 6. num. 37.* Sord. *confil. 160. n. 7.* Menoch. de recuper. *possess. remed. 1. n. 148.* Modern. de Saluina. *interdict. inspect. 4. cap. 2. num. 220.* Rota eorum bon. mem. Gregor. X V. *decif. 254. num. 1.*

Non obstat, quod Imperia Palagia de Manfronis licet sit creditrix posterior, quia Cambium fecit. 2000. fuit ab ea factum cum Domino Papirio Capizzuccho Solani sub die 1. Martij 1637. vt in eius *sum. num. 1.* nihilominus vigore cessionis ei factæ sub die 16. Martij eiusdem anni 1637. ad Platto, & Pisente pro summa scutorum 500. quæ illis soluta fuerunt ex pecuniis datis ad Cambium ab ipsa Imperia dicto Papirio Capizzuccho in extinctionem Societatis officij factæ vsque sub die 6. Iulij 1635. ad fauorem dictorum Platti, & Pisentis cum obligatione dicti Capizzucchi in dicta summa scut. 500. vt in *cod. fin.* Domine Imperia *n. 2.* prætendunt nunc iura anterioritatis, & posterioritatis etiam quod dicta cessione habeat in venturæ restrictionem, vt cessionaria & nullo vniquam tempore contra cedentes iura cessa directè, vel indirectè retorquere possit, cum ista non operetur, quod eadem cessionaria pro rata crediti cessi, quod ex eius pecuniis solum remanuit concurrere non possit cum ipsis cedentibus agendo contra bona communis debitoris ab alio possessa, iuxta text. in l. si debitor 10. *ff. de pignor.* Vincent. de Franch. *decif. 260. sub num. 4. & 8.* qui loquitur in puncto cessionis factæ cum dicta restrictione, optimèque huius opinionis & rationem affert Ioan. Franch. à Ponte *decif. 34. num. 23.* quæ est, vt ex huiusmodi conceffu aliquo damno non afficiantur cedentes, cum habuerint à cessionaria pecuniam pro satisfactione eorum crediti, pro quo cessionem fecerunt, & si non cessissent plus nihilominus consequi non potuissent, vt bene declarat Modern. Neapolit. qui alios refert in suo *tract. de credit. cap. 4. §. 1. n. 835. & seq. & num. 1249.*

Quia obiectum huiusmodi procedere possit, si dicti Platto, & Pisentes cedentes agerent ex credito prædictæ Societatis officij, & cuius maior pars extincta fuit ex pecuniis datis ad Cambium per D. Imperiam Capizzuccho, nam tunc cedentes, & cessionaria agerent ex eodem iure contemporaneo, iuxta text. in l. idemque si 7. *ff. qui prior. in pignor. habeant.* & hic animaduertendum est, quod cedentes agunt ex creditis anterioribus acquisitis vsque de anno 1634. quorum vnum est scutor. 400. quæ ab ipsis data fuerunt ad Cambium dicto Capizzuccho, alterum scutorum 250. pro pretio cuiusdam Horologii,

vt patet ex instrumentis celebratis de dicto anno 1634. sub die 82. Septembris, relatis in *Sum. dictorum Platti, & Pisentis, num. 1. & 2.* stantibus igitur his creditis anterioribus, pro quibus dicti Platto, & Pisentes nihil receperant, vtique sibi ipsis non præiudicarunt per cessionem factam Domine Imperia de anno 1635. de credito Societatis officij, & tanto magis, quia prædicta cessione reportata fuit ad effectum, vt cessionaria se facilius consecraret posset in exactione Cambij, & excludere valeret creditores posteriores dicti Capizzucchi, vt legitur in eadem cessione data in *Sum. Domine Imperia num. 7.* & sic cum ex his melius, & clarius ius suum inflicent dicti Platto, & Pisentes respectu eorum anterioritatis, & præferendi sunt in præsentia immiffione, ad tradita per Bart. in l. fin. *mem. 21. C. de edict. Din. Adrian. tollent.* Rot. *decif. 184. n. 1. par. 5. rec.*

Addito maxime, quod cum ipsi voluerunt in eadem cessione, vt intra certa contra se ipsos nunquam possent retorqueri, euidentissimè in eorum damnum retorquerentur, si ex eo, quod receperunt pecunias pro eorum credito posteriori diminuta remanent iura, quæ eis competeabant pro credito anteriori, pro quo nihil profusus fuit receptum, vt iam dictum est; quocienscumque enim agitur de iuribus, & illa veniunt intelligenda ex mente, & ratione, & non ex verbis, iuxta gloss. in l. damni infecti la prima, §. si is, qui vicinas, *ff. de damni infecti.* Bald. in l. commissorie, *Cod. de pact. inter empt.*

Et semper debet fieri interpretatio de bono, & æquo, & quia omnis interpretatio desiderat æquitatem, in iis, *ff. de condit. & demonstr. 13* & illa capienda est, quæ verisimiliter apparet & secundum intentionem, & mentem contrahentium: Put. *decif. 21. in fin. lib. 3.* Crauet. *conf. 748. num. 17. vers. sexto respondetur:* Rot. in *Outen. Canceria 13. Maj 1619. coram Canaliario.*

Minusque habita fuerunt in consideratione instrumenta data per R. P. D. Palutium ad effectum offendendi suam anterioritatem, cum illorum iura se acquisiuisse præsupponat; quicquid sit de releuantia eorum dum non sunt legitimitate personæ, nec recognita iura, ac subiacent exceptionibus allegatis per informantes pro Domina Imperia.

Vnum visum fuit indubitatum quod asserta cessione & crediti confessionati non suffragetur l. 15 per diuersas, & ibi Bart. & DD. *Cod. mandati:* Put. *decif. 22. lib. 3.* maxime cum sit facta & ex intervallo, l. modifimus de solution.

Imò dum R. P. D. Palutius durante lite percepit fructus Plateatici, fuit in mala fide, & tenetur imputare in causâ præteritis crediti, pro quo allegat retentionem.

Quod autem Plateaticum, de quo agitur posset esse feudale, & per consequens sit incapax hypothecæ; contrarium verius existimatum fuit, ex quo istud transit in commercio priuatorum, nec est vacabile, sed continud emitur, venditur, donatur, & alienatur tanquam res propria absque villo Principis consensu; ea autem omnia, quæ sunt alienabilia, vt cadant sub hypothecâ ad fauorem creditorum declarat Modern. Foroluien. de pignor. lib. 2. tit. 1. *quest. 14. num. 20.* sed circa tale obiectum reinouetur quæcumque difficultas, ex quo hodie petitur immiffio tantum super commoditate percipiendi fructus, & respectu cuius semper illa conceditur, quamvis agatur,

tur, siue de feudo, siue de aliis rebus alienari prohibitis, iuxta firmata per Rotam, in Romana Saluiani coram R.P. D. meo Cerro, qua est decisio 238. inter nouiter impressas apud Zacch. de obligat. Camer. sub num. 4.6. & 7. Romana Vinca 4. Maij 1643. coram R.P.D. meo Peutingerio, & in Romana nullitatis deliberationis coram Reuerendiss. Terracinen.

DECISIO LXXII.

R. P. D. MELTIO.

Nucerina fideicommissi.

Veneris 1. Iulij 1650.

SVMMARIVM.

- 1 Verba vocationis clara voluntatis questionem non admittunt.
- 2 Masculorum descendendum appellatione veniunt masculi descendentes ex femina.
- Amplia, ut n.3.
- 4 Substitutio expressa excludit ius accrescendi.
- 5 Actio competens ex testamento pro consecutione fideicommissi transmittitur, & num.6.
- 7 Transmissio fideicommissi ex coniectura inducitur.
- 8 Fideicommissum a matre procedens iure sanguinis transmittitur.
- 9 Interpretationis in clavis non est locus.
- 10 Hereditas non prescribitur, nisi per triginta annos.
- 11 Prescriptio ex mala fide interruptitur.
- 12 Fides mala insurgit ex commissione super iurationibus.

IN testamento sub quo decessit Hieronyma instituti fuerunt æqualiter hæredes Cecchus, & Ceccolinus eius filij legitimi, & naturales, & Ceccho quodcumque decedenti substituit Testatrix Ceccolinum, & eius filios descendentes masculos in stirpem, & in defectum masculorum legitimorum, ac posteriorum substituit filias feminas; casu autem quo vterque ex dictis filiis decederet sine prole ac descenditibus tam masculis, quam feminis vocauit proprias Testatrix filias, ac eorum descendentes; prout ex testamento relato in Sum. illorum de Pisonibus num. 1. similiter Cecchus, & ipse testando instituit sibi hæredem matrem, & post eam Ceccolinum eius fratrem si viveret, sin minus eius descendentes eo, quia volebat bona sua perpetuò in familia, & agnatione conseruari, completa autem agnatione vocauit filias feminas, & illis deficientibus eorum descendentes masculos.

Defuncta primo loco Hieronyma, & postmodum Ceccho filio, vtriusque hereditas consolidata fuit in persona Ceccolini fratris qui cum obierit superstitibus duobus filiabus feminis, nempe Hieronyma à qua natus fuit Bartholomæus Albericus, & qui de presenti omnia bona occupat tanquam hæres ex testamento Ceccolini, & Catharina à qua ortum habuerunt Marcus, Ioan. Felix, & alij de Pisonibus Actores in presenti iudicio, isti cum prætererent sibi deberi immissionem in medietatem tam hereditatis Hieronymæ eorum Proauæ maternæ, quam Cecchi Patruelis vigore fideicommissorum ab eis relictorum dubitauit, an constaret de dictis fideicommissis ad fauorem illorum de Pisonibus, & sub hac die fuit per DD. affirmatiuè resolutum.

Existencia namque fideicommissi ad fauorem descendentiū masculorum ex filiabus feminis Ceccolini litteralis visa fuit in testamento præfatæ Hieronymæ, ibi: *Substitui eidem Ceccolino filias feminas ex eo per legitimum matrimonium descendentes; & si dictus Ceccolinus decederet superstitibus ex eo descenditibus masculis dictos descendentes masculos legitimos, & naturales vulgariter, & pupillariter substitui.* Vnde cum non controuertatur quin dicti de Pisonibus sint masculi descendentes ex Ceccolino eorum Auo materno, verba tamen eorum vocationis sunt clara, nullamque proinde voluntatis questionem admittunt, l. *ille aut ille*, & l. *non aliter*, ff. de leg. 3. l. *continuis*, §. *cum ita*, ff. de verb. obligat. l. *periculis*, §. *argento*, ff. de aur. & argent. legat.

Neque visum fuit refragari quod quamuis præfati Marcus, & Ioannes-Felix sint masculi, ex quo nihilominus descendunt ex femina non veniant sub appellatione descendentiū masculorum: Nam cum vocatæ sint femine, & sicque non contemplata fuerit agnatio nomine descendentiū masculorum veniant etiam masculi ex femina ad l. *cognoscere*, & ibi gloss. ff. de ver. b. significat. Paril. conf. 88. num. 12. lib. 2. Falar. de substit. quest. 325. num. 3. Rot. dec. 89. num. 16. part. 6. recent. idque procedit, non solum quando primordialiter t sunt vocatæ femine, & postea in conditione, vel dispositione positi sunt filij, sed etiam quando excluda femina primordialiter vocati sunt eius filij, & descendentes masculi: Bellon. iun. conf. 73. num. 10. vers. primo quia cum testator: Mantica de coniect. ult. volunt. lib. 8. tit. 1. num. 8. vers. similiter: Ant. Faber tit. de verbor. signif. definit. 1. Rot. in recent. dec. 463. num. 4. cum seqq. part. 1. decis. 226. sub num. 3. part. 3. coram san. mem. Gregor. X V. decis. 38. num. 3. & coram bon. mem. Duran. decis. 254. num. 3.

Minusque refert, quod cum Catharina mater ad cuius fauorem ipsa viuente purificatum fuit fideicommissum per prædecessum Ceccolini sine filiis masculis, eo non agnito decesserit, exinde prætendatur illius portionem accrescisse Hieronymæ eius sorori, ac matri Bartholomæi, qui proinde illos de Pisonibus excludere valeat: Nam omisso quod ex verbis testamenti constat descendentes masculos fuisse expressè vocatos; quo casu negligentia matris in agnoscendo fideicommissio non potuit præiudicare filiis in iure eis quæsitio ex propria, & explicita eorum vocatione, & expressa substitutio facta de descenditibus t masculis tanquam potentior excludit illi accrescendi, quod deducitur ex tacito Testatoris iudicio, l. 2. §. *si duo*, ff. de bonor. poss. secund. tabul. Authent. hoc complius de fideicom. l. uno, §. in primo, & §. pro secundo, & §. *sin autem sub conditione*, vers. quod in medio, Cod. de caduc. tollen. l. ult. in princip. cum gloss. de vulg. & pupill. substit. adhuc quatenus opus esset, haberet locum transmissio: nam actio illa ex testamento quæ purificata substitutione t competeat Catharinæ pro consecutione bonorum in fideicommissio comprehensorum transmissi potuit in eius filios,

filios, l. in Testatore, ff. de condit. & demonstrat. l. apud Iulianum, §. virum, & l. cogi, §. Metianus, ff. ad Trebell. vbi late Iaf. Rip. in l. heredes mei, §. cum ita, ff. cod. tit. Rota in Bononien. fideicommissi de Boateriis 17. Febr. 1642. coram bon. mem. Merlino: Peregr. de fideicom. art. 31. num. 3. & 4. vbi quod fideicommissum facilius transmittitur quam hereditas ex ea ratione quod hæres ante aditam hereditatem nullum ius quæsitum habet transmissibile in alium: † fideicommissario autem statim ac fuit purificatum fideicommissum competit officium Iudicis nobile quo hæres adire compellitur, & actio ex testamento qua eandem hereditatem compellitur restituere, quæ actiones de eorum natura sunt ad hæres deducibiles, vt bene etiam firmauit Rot. diuers. decis. 282. num. 20. part. 1. Fufar. de substit. quest. 487. num. 1. cum seqq. Cephal. consil. 132. num. 7. & 8. lib. 1. vers. ipsi enim; qui de magis communi testatur, tam in fideicommissum puro quam in purificato per euentum conditionis, quod facilius procedit, non solum quando prout hic concurrunt † pro transmissione plures coniecturæ, quæ solæ etiam ad illam inducendam sufficiunt: Rot. coram Gregor. X V. decis. 551. num. 6. & 7. & in Bononien. fideicommissi de Fornazaris. Aprilis præterit coram R. P. D. meo Verosio.

Veni etiam quando vt in proposito casu agitur de fideicommissio ascendentis, quod transmittitur si non iure suitatis † ex quo malier non dicitur habere sues hæres ex defectu patris potestatis saltem ex iure, & potentia sanguinis, ad text. in l. unic. C. de his qui ante apert. tabul. Cyn. in l. 2. num. 3. Cod. ad S. Consult. Orsician. Nat. consil. 656. num. 4. Negulant. quest. 480. n. 4. & 5. Cancr. var. resol. lib. 3. cap. 21. n. 6. & 7. Magon. decis. Florent. 604. n. 6.

Quo vero ad testamentum Cecchi clatior in eo legitur vocatio masculorum ex foeminis, ibi: Completa agnatione substituit eidem Ceccolino filius foeminas legitimas, & naturales, & post eorum mortem masculos ex eis descendentes ex quibus cum clarè constet de expellâ Testatoris voluntate cessare † debent omnes interpretationes, quæ tantum locum habent in dubia dispositione: Bald. consil. 174. in fin. lib. 2. Socin. iun. consil. 96. n. 34. in fin. vers. nouissimè lib. 1. Rot. coram Butar. dec. 101. n. 8.

Non obstat objecta præscriptio: Nam illa incipere non potuit nisi à die mortis Ceccolini secutæ de anno 1623. per quam apertum fuit fideicommissum ad fauorem eius filiorum, scilicet Hieronymæ, & Catharinæ; à dicto † autem tempore non effluxerunt 30. anni, prout requiritur in præscriptione hereditatis: Menoch. consil. 47. num. 12. & seqq. Peregr. de fideicom. art. 1. num. 14. Fufar. de substit. quest. 528. num. 9.

Præterea dictam præscriptionem ipsemet Bartholomæus sibi interrupit dum impetrauit commissionem in remedio leg. diffamari; ex dicta namque commissione apparet eius animum fluctuasse circa titulum possidendi cum fortasse dubitare poterit quod pro iniusto haberetur; & hoc sufficit, vt ex tali timore vulnerata dicatur eius conscientia, ac ipse constitutus fuerit in mala fide, † quæ præscriptionem non cæptam impedit currere, & iam cæptam interrompit: ad text. in cap. final. de præscrip. Bald. in l. 2. num. 7. Cod. de seru. & aqu. Rimin. al. iun. consil. 205.

num. 26. Put. decis. 385. num. 1. part. 3. & in terminis quod mala fides iurgat ex sollicitudine conscientie † in committendo, nempe causam 12 super iactationibus fuit resolutum per Rotam decis. 57. num. 25. vers. sed plura vsque ad 29. & decis. 94. sub num. 19. cum sequentib. part. 7. recent.

Et ita informantibus illis de Pisonibus tantum altera tamen Parte sapius citata, & expectata; sed semper informare recusante, &c.

DECIS. LXXIII.

R. D. CELSO.

Romana Domus.

Veneris 9. Decembris 1650.

S V M M A R I V M.

- 1 Indicium à matre intentatum transiit in filiam eius heredem.
- 2 Manuentionem defuncto debitam hæres obtinere potest.
- Qui possessionem probat, consequitur, n. 8. Dummodo non sit infecta, n. 18.
- 3 Filiatio probatur fide Baptismi, & dicto vnus testis.
- 4 Filia agens vis hæres matris hæres efficitur.
- 5 Locationes binæ effectum sortitæ possessionem probant.
- 6 Possessio probatur ex mandato de manutenendo.
- Probatur ex confessione Domini directi, num. 7.
- Posterior clandest. præsumitur, & non manutenibilis, num. 9.
- Temporis considerabilis operatur, vt possessor citari debeat, n. 14.
- 10 Dominus ob lineam finitum, & canones non solutos propria auctoritate possessionem rei obnoxia apprehendere potest.
- Declarat, vt num. 11.
- 12 Clausula, pro heredibus quibuscumque, ad habendum, & in perpetuum, emphyteusim transitorium ad extraneos efficitur.
- 13 Protocollo est standum non instrumento extincti de sumpto.
- 15 Caducitatem ob non solutos canones minor atas excusatur, & absentia, n. 16.
- Et credulitas falsarum solutionum, n. 17.

Concessa noua audientia Reçtori aduersus resolutionem captam sub die 25. Feb. 1647. In qua firmatum fuit; dandum esse Francicæ Felici mandatum de manutenendo; Et interim, ipsa mortua reproposui causam super eisdem, & DD. in decisis persisterunt etiam ad fauorem Linæ, filie eiusdem Francicæ Felicis: Nam licet ipsa nunquam possederit, nihilominus iudicium, à matre intentatum, transiit ad filiam eius heredem, l. si is, qui Roma, ff. de iud. l. si eum hominem, 34. ibique Bart. num. 1. & per tot. ff. de fideiusor. idem Bart. in l. 1. Cod. si appell. pend. Socin. consil. 31. num. 8. lib. 1. Rota coram decis. 431. num. 1. & seqq. Potest igitur eadem Linia prædictum iudicium prosequi, & obtinere manuentionem, † debitam defunctæ, si viueret: Martescott. var. resol. lib. 2. cap. 1. 6. num. 9.

Rot.

Rot. post Pacif. de Salian. *decis.* 141. *num.* 3. & 2. & penes Posth. *de manut.* *decis.* 644. *n. 5.* in *recent. decis.* 547. *n. 12.* *part.* 4. *tom.* 2. & in *Sénogallien. Prædy* 27 *Iun.* 1644. & 28 *Iun.* 1645. *coram R. P. D. meo Felio.*

Nec quod ipsa sit filia, & hæres prædictæ. Franciscæ Felcis in dubium reuocari potest. Siquidem filiatione probatur ex fide Baptismatis innotata depositione vnius testis diuersissimè id deponentis. Rota *coram Merlin.* *dec.* 10 *num.* 3. & *coram Cauat.* *dec.* 128. *n. 2.* & in *rec. decis.* 111. *n. 1. p. 5.* & *decis.* 93. *num.* 3. *part.* 7. Et dum agit vti hæres materis, hoc ipso efficitur hæres, *l. pro hærede 20. de acquir. hæred.* Bart. in *l. gerit.* *num.* 1. 4. *ff. eod. Mantue. de comit. lib.* 1. 2. *tit.* 10. *num.* 3. Rota *decis.* 106. *num.* 16. *p. 7. recent.*

Possessio verò matris sufficienter iustificatur; Tam ex duabus locationibus quæ eius nomine factis. Altera nempe de anno 1635. Antonio Bizzozzo, & altera de anno 1642. Margaritæ Confalonerie, effectum sortitis mediante solutione pensionum, *l. quamuis* 32. §. si condultor, *ff. de acquir. possess.* Alex. *conf.* 10. *n. 3. vers. licet ubi probaretur lib. 4. sanctæ mem. Greg.* *dec.* 500. *num.* 2. *Cauat. decis.* 5. *n. 1.* & in *rec. decis.* 555. *cod. num.* 1.

Tum ex mandato quod de manutenendo reportato à Reuerendissimo Vicegerente dato in memoriali replicationis: Mantie. *decis.* 252. *num.* 2. *Cauat. dec.* 217. *n. 1.* & *seq. Burat. decis.* 221. *n. 2.* & fuit dictum in *Vicen. Canoniatu* 28. *Iunij* 1647. *coram Reuerendissimo Terracinen.*

Tum demum ex propria confessione quæ Recloris emissâ in instrumento publico quietantiæ, & in aliis actibus etiam iudicialibus: Dec. *conf.* 125. *sub num.* 1. *vers. de possessione* Menoch. *de recuper. remed.* 3. *num.* 590. Rota in *Bononiën. Manutentionis* 26. *Februari.* 1649. *coram R. P. D. meo Pentingerio.*

Quibus stantibus, manutentio quæ non potest eidem denegari, *vult. §. Retinenda inst. de interd.* non obstante possessione apprehensa per Rectorem, quia hæc vti posterior quæ præsumitur clandestina, vitiosa, & non manutenibilis, *cap. licet causam*, ibique DD. *de probat.* Bart. in *l. si duo, sub num.* 4. *ff. vti possid.* Rota *decis.* 110. *n. 2. part. 5. recent.*

Nec refert quod Reclor vti Dominus directus potuerit ob lineam finitam, & Canones non solutos de facto possessionem apprehendere, quæ ratione solius ciuilis ipsi sit debita manutentio ad effectum recuperandi naturalem ex not. per Bart. in *l. 1. ait Prator. ff. vti possid.* Rota *coram sanct.* *Mem. Greg.* *decis.* 203. *num.* 3. quia obiectum bene procederet, si deuolutio esset vndique clara, quæ nec vllam reciperet controntrariam; secus verò quando prius excluditur, vel aliquo modo redditur dubia: Tunc enim donec articulis deuolutionis discutatur, & terminetur in petitorio, non debet possessor sua possessione priuari, vti dixit Rota in *rec. decis.* 359. *num.* 4. *part. 5.* & penes Posth. *de manut. dec.* 499. *n. 10.* in *Romana Domorum* 15. *Decembris* 1649. *coram R. P. D. meo Bichio*, cum aliis per Modern. Fulginat. *de iur. emphyt. tit. de diuers. quest.* 9. *per tot.*

Clara autem non potest dici in præsentis casu ob deficientiam lineæ Vincentij de Ferrariis primi inuestiti, quia concessio facta fuit Vincentio, & eius heredibus, & successoribus quibuscumque in perpetuum, cum clausula, *ad hæredes. §. R. R. ad l. P. Melium.*

dum, & quicquid placuerit faciendum; quæ propterea comprehendit hæres etiam extraneos: Socin. *conf.* 266. *num.* 36. & 37. *vol.* 2. *Patil. conf.* 84. *num.* 5. & 6. *lib.* 4. *Crot. conf.* 18. *num.* 5. *lib.* 3. *Cald. de iur. emphyt. lib.* 2. *quest.* 23. *num.* 52. & *seq. Couat. resol. lib.* 2. *cap.* 17. *num.* 5. *vers. quin & si emphyteusis*: Rota in *Mediolanen. bonorum de Bufalora* 7. *Iun.* 1585. *coram Bubalo*: Mantie. *decis.* 18. *num.* 5. *Millin. decis.* 245. *num.* 2. & *coram Mart. And. decis.* 105. *num.* 12.

Et licet verba prædicta non legantur in matrice, & Protocollo, quæ potius est standum, quam instrumento exinde desumpto: Gloss. in §. illud. *quoque. verb. Protocollo. Auth. de Tabellion. Bald. in l. nostram num.* 4. *Cod. de testam. Bart. conf.* 208. *num.* 6. *vers. nam ex illa lib.* 1. *Surd. conf.* 141. *num.* 8. & *seqq.* Rota in *rec. decis.* 544. *num.* 7. *part.* 4. *tom.* 3.

Attamen, quia per spatium circiter 30. annor. huiusmodi Domus fuit possessa à Martinis, & ab illis Rectores pro tempore Domini directi canones exegerunt; hoc solum videtur sufficiens ne deuolutio dicatur clara, ita vt liceret possessionem capere auctoritate propria: Possessio enim temporis considerabilis quæ operatur saltem vt debeat possessor citari; imò, & manuteneri donec discutiantur super deuolutione, etiam iniuncturæ verba, & iuris dispositio viderentur resistere, vt adherit Valq. *controner. illustr.* *cap.* 86. *num.* 9. *Marescot. var. resol. lib.* 1. *c. 11. num.* 5. & *seqq. Cancr. var. tom.* 3. *cap.* 14. *num.* 45. Rota in *Mediolanen. nominis Capituli* 10. *Martij* 1649. *coram R. P. D. meo Melio*, & in *Beneuentana emphyteusis* 1. *Iulij* *preteriti coram R. P. D. meo Bichio.*

Minus deuolutio potest dici clara ex capite non soluti Canonis, quia tam ratione minoris ætatis, quam absentie ab vrbe, necnon etiam assignationis Pensionum à Franciscâ Felice factæ in causam Canonum, acceptatæ ab eodem Rectore, quæ intrat saltem excusatio à cæcitate; sicut in terminis de minore firmat Ias. in *l. 2. num.* 47. *C. de iur. emphyt. Odd. de rest. in integrum part.* 2. *quest.* 89. *art.* 9. *num.* 68. *Petro. conf.* 49. *num.* 10. *lib.* 3. *Ioan. Lindow. decis.* *Perus.* 54. *num.* 6. De quæ absente not. *Dec. conf.* 38. *num.* 7. *ad fin. vers. postremo considerandum*: Corbol. *de causis priuati. ob non soluti. canon. limit.* 10. *num.* 5. Rota in *Romana deuolutionis Damus* 25. *Iunij* 1621. *coram Mazanedo*, & in *rec. decis.* 509. *num.* 3. *part.* 4. *tom.* 3. Et de eo, qui iussu potuit credere proprietarium quæ esset satisfactum: idem Corbol. *ampl.* 8. *num.* 22. *Gratian. discip. forens. lib.* 4. *cap.* 675. *num.* 35. Rota *coram Biraat. decis.* 628. *num.* 7. in *Romana preteritis deuolutionis* 22. *Iunij* 1624. *coram Remboldo.*

Quibus stantibus sicuti manutentio non potest concedi Rectori in vim possessionis per eum capte auctoritate propria: Ita nec etiam vigore alterius adeptæ in executionem mandati de manutenendo obtenti à Iudice, quia illa innititur radici infectæ, nempe possessioni de facto, & nullius apprehensæ: Rota in *Colimbrien. Præstimoniorum* 18. *Iunij* 1632. *coram Reuerend. diff. D. meo Decano.*

Et ita, &c.

men prescribat certas solemnitates, quibus servatis vult obligationem valere, denegando etiam minoribus beneficium restitutionis in integrum, sequitur quod l. constitutio, § & statutum se ad invicem non compatiuntur, ac propterea huius sufficit observantia: Gratian. discept. 474. num. 3. & 4. Seraph. decis. 343. & in specie respondendo decisionibus in Persuasa fideiussoris coram Sanctiss. D. N. ex aducto adductis late firmavit Rot. coram bon. mem. Burat. decis. 333. ibi relati per Add. littera C.

At omnis cessare vix est difficultas, quia Co. Philippus, & Alorgius eius filius, per spatium 50. annorum, § & ultra, nunquam reclamant petendo restitutionem in integrum, l. fin. C. si maior. fact. Menoch. conf. 242. num. 32. Rot. decis. 81. num. 7. part. 6. decis. 306. num. 53. par. 7. recent. & in Romana fidei commissi de Alberinis 8. Aprilis 1647. coram R. P. D. meo Otobono.

Quoniam iste pollatus in iudicio litem in se assumpsit, & instrumentum huiusmodi obligationis contra Maluetios produxit, § ex quo in eo contentorum scientia arguitur, l. non est ferendus. ff. de transact. Aymo conf. 26. n. 3. vers. que etiam scientia: Rota decis. 461. n. 1. part. 4. divers. Illoquinque omnium habita censetur ratificatio: Alex. conf. 127. num. 2. lib. 5. Crescent. decis. 1. de procur. Rot. in Romana pecuniaria de Picinardis 18. Aprilis 1618. coram Manzando, & in Romana fructuum census 11. Decembris 1645. § quo vero ad iustitiam, coram R. P. D. meo Cerro.

Demum non obstat, quod Co. Philippus effect fideiussor indemnitatis, idcirco non licuerit Co. Augustino contra eum, § seu illius heredem iura retorquere, nisi prius excussis Maluetiis principalibus debitoribus, iuxta not. per Bart. in l. quare, ff. locat. Cyriac. contr. 490. n. 22.

Placuit enim DD. responsio, quod huiusmodi conclusio non procedat quando amplissimis clausulis, & verbis admodum pregnantibus concepta fuit, prout hic, indemnitate promissio, ibi: Promisit, & solemniter se obligavit fideiussores indemnitate, ac penitus sine damno eximere, & conservare ad predicta fideiussione, ac ab omnibus ab ea dependentibus, coherentibus, annexis, & connexis, &c. Hoc enim casu egressi dicuntur limites simplicis fideiussionis de § indemnitate, & illius promissor stipulantiem ab omnibus profusus molestiis, etiam si damnum nondum passus fuerit, liberare tenetur: Paris. conf. 109. num. 37. lib. 1. Socin. iun. confil. 42. num. 1. lib. 4. Caroc. de excuss. part. 2. quest. 14. n. 7. & firmavit Rot. coram bon. mem. Card. Mellino decis. 275. num. 2.

Et ita utraque parte informante, &c.

DECISIO LXXV.

R. P. D. MELTIO.

Meleuitana bonorum.

Veneris 10. Februarii 1651.

SVMMARIVM.

- 1 Transactio liti finem imponit.
- Super re dubia & incerta fieri debet, ut valeat, num. 2.
- Decis. S. R. R. ad I. P. Melium.

Et quod hinc inde deur, n. 3.

Vi valeat a lite recessus sufficit, n. 4.

5 Observantia tollit omnem dubietatem.

6 Probatio plena excluditur ex possibilitate in contrarium.

7 Hospitale administratum a Laicis, censetur laicale.

De iure presumitur laicale, n. 8.

Laicale contrahit sine solemnitatibus, n. 9.

Vt dicatur Ecclesiasticum requiritur, v. auctoritate Episcopi sit cretum, n. 10.

11 Episcopum vti Sedis Apostolica delegatus habet ius visitandi Hospitale laicale.

12 Episcopo reddenda est ratio per administratores, Hospitalium etiam Laicorum.

Item aliis de anno 1580. ad instantiam Venerabilis Hospitalis Sancti Spiritus Civitatis Melis, introducam super immisione in possessionem bonorum Antonellæ matris Mariæ, & Angelicæ vigore substitutionis pupillaris in Testamento Nicolai Antonij Xerri earum patris ordinate ad favorem præfati Hospitalis, & quam post diu agitarum in partibus, & deinde in hoc sacro Tribunali iudicium cum diversis sententiis hinc inde desuper latis, tandem transactio composuerat, cum idem Hospitale hodie instaurare prætenderet, dubitavi, an dicta transactio obstatet, & Domini affirmatiue responderant.

Quia hæc semper litibus, controuersis, & ac prætensionibus finem imponit, cap. 1. de lit. contest. in 6. l. causas, l. actione, l. fraterius, l. sub preterito instrumenti, l. r. ansuacione, C. de transact. Alex. confil. 42. super præmissis themase num. 17. vers. nec obstat lib. 1. & in terminis transactionis iniitæ super remedio l. fin. C. de edit. Diu. Adr. toll. Surd. qui plures alios allegat, confil. 451. num. 16. & 17. lib. 3. Rot. coram sanct. mem. Gregor. X. V. decis. 286. num. 6. vers. & iam a lite futura, prohibetque illas instaurari, & ad iudiciale trinitam reduci, l. cum mota d. l. causas, l. si maioris, Cod. de transact. Cautel. decis. 550. num. 2. vers. quia obstat; quoniam ipsi litis ingressui resistit adinstar rei iudicatæ, cuius virtutem præ se fert, d. l. causas, l. non minorem, Cod. de transact. Roland. confil. 28. num. 17. lib. 4. Surd. confil. 451. num. 16. Rota coram Card. Cautel. decis. 276. num. 1. vers. que propterea, part. 1. & decis. 414. part. 2. cum pluribus aliis allegatis in Romana refectionis concordia 15. Iunii 1648. coram R. P. D. meo Corrado, §. Hæc enim libit.

Idque fortius dum transactio, de qua hic agitur facta fuit occasione litis diu agitate cum anticipi discrimine vtriusque partis, & ex causa eiusdem transactionis Hospitale consequutum fuit liberationem omnium locualium, pecuniarum, nominum debitorum Antonellæ, quæ aliis restituere tenebatur illis de Cassar in vim pacti in instrumento dotali dictæ Antonellæ appositi, quod ipsa siue eius filius siue liberis decedentibus, qui casus euenit, dos reuocaretur ad dotantes, prout etiam eidem Hospitali remissi fuerant fructus dotis eiusdem Antonellæ, qui consistebant etiam in bonis stabilibus, necnon scuta 120. auri de Camera pro expensis in iudicio reintegrationis factis, & in dicta summa per sententias Rotales liquidatis: atque ita apparet, quod duo substantialia § requisita transactionis, quæ 2 sunt,

sunt, vt illa fiat super re dubia, & incerta, super qua addit lis; l. 1. ff. de transact. vbi DD. Faber. in eius Cod. lib. 2. tit. 4. de transact. definit. §. n. 3. & cum mutua transactio habeat compensationem, leg. transactioe nullo dato, C. de transact. lal. conf. 18. sub num. 4. lib. 1. Peregrin. conf. 37. sub n. 28. lib. 1. Rot. in recent. decis. 447. n. 3. part. 2. in isto casu illo interuenient, siquidem de validitate transactionis dubitari non possit.

Neque obstat visa fuit praetensa ab Hospitali laesio enormissima ex eo deducta, quia cum illud duplicem habeat substitutionem ad sui fauorem facta in testamento Nicolai Antonij Xerri; vnam scilicet in bonis eiusdem Nicolai Antonij, quae vt purificata fuerit per obitum Mariettae, & Angelicae sine filius nulla cadit difficultas. Alteram vero in bonis Antonellae, quae pariter respectu legitimae sustinetur, tenuis valde fuerit compensatio facta in transactione pro remissione tot iurium, quia DD. pro responsione animaduertebant, quia transactio inita cum illis de Cassar non fuit facta super Iuribus, quae Hospitali competeant in bonis dicti Nicolai Antonij, hoc enim erat Iudicium propterea diuersum intentatum contra illos de Xerri, cum quibus praetenditur etiam, quia diuersa facta fuerit transactio, sed ista, de qua nunc agitur respicit tantum alteram praetensionem, quam habuit Hospitali super immisione in possessionem bonorum Antonellae vigore substitutionis populariter factae Mariettae, & Angelicae, quae cum sustineri non possit, nisi respectu legitimae dictae Antonellae matris, attento pacto reuocatio Dotis in Instrumento Dotali appposito, & dicta legitima à Magistro liquidata fuerit in scutis 350. vtique transactio laesa dici non potest. Tantoque minus visum fuit aliquod fundamentum fieri posse in hac praetensa laesione, quia non solum ex diuturnitate litis, sed etiam ex diuersitate sententiarum hinc inde emanatarum apparet iura substitutionum, quae Hospitali ad sui fauorem allegat, non fuisse valde certa, & clara, cum non fuerint sufficientia ad victoriam, sed potius adfuerit probabilis dubietas, & ac incertus litis exitus remanserit, qui regulariter sufficit ad consulendam transactionem, l. in summa, in princ. vers. & quidem, ibique gloss. in verb. nulla, & segg. ff. de cond. indeb. Parif. conf. 32. sub num. 17. vers. ad id dicendum, & segg. lib. 1. Decian. conf. 56. mon. 29. versum sufficit, & segg. lib. 4. Rota in Bononien. transactionis 25. Februarij 1639. coram bon. mem. Melchiorio, cum pluribus aliis cumulatis in Romana rescissionis concordiae 15. Iunij 1648. coram R. P. D. meo Corrado, §. quia contrarium conuincitur.

Pro praedictorum comprobatione accedit etiam obseruantia dictae transactionis spatio 50. annorum subsequente, & quae operatur, vt illa difficultas rescindi possit: Ista enim tollit omnem dubietatem, l. si de interpretatione, & l. sed ea, ff. de legibus, cap. cum contingat de transact. Rota diuers. decis. 303. num. 2. & decis. 374. num. 3. p. 1. Seraphin. decis. 1410. num. 3. & 16. Cauallet. decis. 407. num. 9. in recent. decis. 715. in fin. part. 2. & efficit, vt laesio fit concludentissime probanda, cum sola possibilitas contraria & refulcens ex aliquo iure in hoc casu sufficiat ad excludendam plenam probationem cap. in praetrium, de probat. Suid. conf. 505. num. 6. Rota decis. 332. num. 3. part. 4. recent. eoque magis dum illa auctorizata fuit à Magno Magistro, & à Consilio

Notabilis Civitatis Melitae, quod facit cessare omnem laesionis suspensionem, Hond. conf. 34. n. 59. & segg. lib. 2. Menoch. conf. 1164. n. 14. & segg. lib. 12. Rota decis. 337. n. 17. p. 5. rec.

Non obstat praetensa nullitas transactionis ex defectu beneplaciti Apostolici, quia cum Hospitali, de quo hic agitur, à laicis regulatur, & administratur, censetur laicale, & priuatum, non autem Ecclesiasticum, iuxta distinctionem Calder. conf. 4. vers. Item institutio, & restitutio de Relig. Dom. Felin. in cap. de quarta. n. 11. vers. & commissio de prescript. Bald. in auth. hoc ius porrellum. n. 1. vers. sed huic quaro, C. de sacros. Eccles. Rom. conf. 477. num. 8. & sequuta est Rota decis. 725. num. 1. part. 1. diuers. & decis. 268. n. 2. part. 3. recent. vbi dictum fuit ad praedictandum qualitatem laicalitatis multum conferre denominationem Hospitalitatis, & talem etiam de iure praesumi dixit Rota coram Put. decis. 255. n. 1. & 2. Gonzal. gloss. §. 4. num. 24. Mohedam. decis. 18. de caus. poss. & propr. Rota decis. 106. n. 6. part. 2. diuers. indeque potuit illud contrahere, & ac transigere absque beneplacito Apostolico, cum aliis solemnitatibus in Extraneis ambiosis, de Eccles. bon. non alien. requisitis, quia in his non intrat materia dictae Extraneae, vt tradunt Bald. in auth. hoc ius porrellum. num. 11. Cod. de sacros. Eccles. Rebuff. in tract. de alien. rer. Eccles. num. 57. Parif. conf. 34. num. 19. & 25. lib. 4. Barbol. de potest. Episcop. alleg. 75. n. 33. Martin. Andr. decis. 6. num. 3. Gabr. de pia caus. concl. 1. num. 1.7. & 12.

Neque praesumpta qualitas laicalitatis excluditur ex eo, quod probetur in eo exerceri opera pietatis, ac illud habere locum promissa celebranda. Quia ad hunc effectum, probandum esset, fuisse illud erectum auctoritate ordinarij, Abb. in cap. ad hac. num. 2. de relig. dom. Bald. in d. auth. hoc ius porrellum. num. 11. C. de sacros. Eccles. Zabarell. conf. 13. num. 2. vers. contrarium est, & vers. 2. ad hoc, Gabr. de pia caus. conclus. 2. n. 1. cum segg. Barbol. de Iur. Eccles. lib. 2. cap. 11. sub num. 38. & num. 30. & segg. Castill. decis. 2. num. 1. 2. lib. 1. Rota in Mediolanen. bonorum 18. Martij 1648. §. Tandem non obstat coram R. P. D. meo Bichio, & in Leopoliens. censurarum 27. Ian. 1645. coram R. P. D. meo Cervo.

Minusque praenotare faciunt illud Ecclesiasticum Decreta Sacrae Congregationis Concilii Trid. Interpretum, ex quibus declaratur Episcopum habere ius visitandi huiusmodi Hospitali, & ab eius Administratoribus rationem administrationis exigendi: Nam Episcopus quamvis ordinaria auctoritate visitare non possit Hospitalia laicalia, potest tamen id facere tanquam Sedis Apostolicae delegatus ita disponente Sacro Concilio Tridentino sess. 22. cap. 8. idemque tradit Cochier. de iurij. in exemplis. part. 2. q. 45. n. 77. & firmavit Rota decis. 30. num. 8. part. 2. rec. & propterea etiam ex forma eiusdem Concilij ratio praedictionis reddi debet ipsi ordinario etiam de locis non Ecclesiasticis, sed tamen pijs, & opera pietatis exercentibus Grat. discept. forens. cap. 395. per tot. & magis in terminis Federic. de Sen. conf. 111. n. 3. Rota in Leopoliens. administrat. Hospitalis 15. Maij 1645. coram R. P. D. meo Cervo, & in rec. dec. 33. n. 2. & 2. p. 2. rec. Quare ex huiusmodi actis qui bene se compatiuntur cum Hospitali laicali non valet inferri ad qualitatem Ecclesiasticam.

Et ita vtraque parte, &c.

DECISIO LXXVI.

R. P. D. PEYTINGERO.

Romana Censuum.

Luna 13. Martij 1651.

SUMMARIVM.

1. *Conventio licita exequenda est.*
2. *Domum possidens vigore Saluian. pensionis, quam sua culpa non exegit in sortem computat.*
3. *Exceptio illiquida executionem instrumenti Cameralis non impedit.*
4. *Census compensatio ad extinctionem sortis non admittitur, nisi precefferit protestatio.*

Cleria Iustina filia Hieronymi Iustini, & vxor Camilli Bonaueri, filij Iulij eiusdem cognominis cum super quadam Domo magna in Vrbe sita in via dicta Parione, & super Tenuta Mareni sub die 26. Augusti 1633. imposuisset annuum censum scut. 420. monetæ, illumque vendidisset pretio scut. 6000. Clericis Regularibus ministrantibus Infimis ad effectum de illis acquirendi integram partem dictæ Domus, super qua ius tantum pro medietate ex cessione Hieronymi patris ratione dotis prius habebat, prout illum acquisiuit à R. P. D. Alexandro Mileto, sine eius heredibus præuia solutione scut. 12500. per speciale pactum promissit præstare cedulam bancariam in euentum, in quem fructus dicti census de semestre in semestre per duos annos post lapsum cuiuslibet semestris non persolueret, & amplius præstare; prout præstitit in fideiussores dictorum Iulium locerum, & Camillum maritum, & de æquæ idoneis fideiussoribus renouandis in casum mortis, vel deteriorationis, *Summ. Clericorum, num. 11.*

Successit die 10. Ianuarij 1625. super dicta Domo alium censum in annuo redditu scut. 140. pretio scut. 2000. ad fauorem eorundem Religiosorum imposuit cum pacto pariter in casu mortis, absentie ab Vrbe, & deteriorationis conditionis dictorum Iulij, & Camilli novos fideiussores præstandi, vt in *d. Sum. n. 2.*

Verum quia postmodum morosa exitit tam in soluendis fructibus illorum, quam in adimplemento promissorum iuxta formam suæ obligationis, prosequendo disputationem super bono iure propoli dubium, an sit relaxandum mandatum exequutium pro præstatione cedulæ, & renouatione fideiussorum, & pro fructibus dictorum censuum, & pro qua summa, & sub hodierna die fuit resolutum, pro nunc relaxandum esse tam pro præstatione cedulæ, attendita mora solutionis fructuum incurfa etiam ante associationem Clericorum ad possessionem dictæ Domus, quam etiam pro renouatione fideiussorum, atteuta morte Iulij *Sum. num. 6.* & deterioratione Camilli probata ex petitione affectuationis dotis ipsius Clericæ, ob eisdem Camilli mariti vergentiam ad inopiam *Sum. num. 5.* ex eo potissimum fundamento, quia præfata ¹conuentio tanquam de iure licita executioni mandari debet, vt in simili tradit Modern. Perus. in *tract. de cens. impress. Taurin. quest. 52. num. 30.*

& seq. Rota apud eundem *decis. 452. num. 5. decis. 542. num. 9. coram Greg. X. V. decis. 88. sub n. 1. in fin. cum seq.*

Non obstat, quod dicti Clerici Regulares tempore, quo fuerunt in possessione dictæ Domus cum eius annexis notabilem pecuniarum summam ultra census annuos eis debitos exegerint, quæ pro concurrente quantitate censum extinguere, vel saltem loco cautionis succedere debet, quia hoc ex calculo Clericæ nullatenus iustificatur, idè iure merito à patribus impugnatur.

Tum quia in eo referuntur duo de viginti annorum pensiones ad rationem scut. 681. in singulos annos, & tamen ex instrumento, ac alijs relatis in *dict. Sum. num. 3.* & in *Additionali num. 2.* expressè constat, locationes illas non continuasse, sed interdum prorsus cessasse, interdum verò pro minori pensione, occasione locandi non existente, renouatas fuisse.

Tum etiam, quia in dicto calculo Clericæ nulla prorsus fit mentio expensarum, quas in ædificio huiusmodi fieri necesse fuit, vt factum tectum æternaretur, factaque in hac Domo fuisse patet ex relatis in *d. Sum. n. 3.*

Minus ibi leguntur appositæ diuersæ pecuniarum summæ, quas iidem Religiosi alijs diuersis creditoribus anterioribus Camilli viri eiusdem Clericæ ex Iudicis decreto, eo tempore, quo ipsi dictam domum possidebant, solvere coacti sunt, vt ex *d. n. 3. in d. eorundem Sum. n. 14. & 20.* quorum tamen omnium congrua ratio haberi debebat, cum isti Patres Iudicis autoritate in dictam domum immissi, non teneantur in ipsorum crediti satisfactionem accepto fute, nisi quod verè ab eis exactum fuit de tempore quo dictam Domum vna cum annexis possiderant, & vel ²quod per culpam eorundem factum est, quominus exigetur, iuxta l. *Prætor ait 9. ff. de bon. aut. ind. poss. & l. 2. vbi gloss. & Doct. Cod. de pignor. act. & tradit Negaf. de pignor. part. 5. princip. membr. 5. num. 6.* cum alijs relatis per Staill. de Saluian. interdict. infest. 4. cap. 1. num. 151. & seq.

Ideoque exceptio illiquida Clericæ executionem dicti pacti in instrumento & Camerali obligatione munito contenti impedire nequam potest ad l. *fin. Cod. de compensat. Sued. decis. 46. sub num. 16.* & fuit dictum in Romana pecuniaria 26. Iunij 1648. §. final. coram R. P. D. meo Corrado, & nup. in Recanaten. hereditaria 16. Ianuarij proximè præteriti, in §. *minus Maria coram me,* vbi Concordantes referuntur.

Deinde Clericæ dicti census extinctionem allegare minime potest, quia nulla vnquam ab ipsa facta fuit protestatio, & declaratio, se velle huiusmodi compensatione mediante dictum censum extinguere, & prout necessarium fuisse ex sententia huius Sacri Tribunalis, vt in Romana census 10. Iunij 1641. in §. *minus contra versum* fuit coram R. P. D. meo Cerro, quam latè comprobatur dict. Modern. Perus. de cens. impress. Taurin. q. 88. num. 6. vers. *contrarium tamen*: Rota post eundem *decis. 173. n. 4. & decis. 374. n. 101 cum seq. part. 5. recent.*

De alio verò præfato censu in sorte scut. 2000. necnon de fructibus vtriusque voluerunt Domini, vt separatim videretur, referendo extraiudicalem peritum eligi super iustificatione calculi distincti.

Et ito, &c.

DECIS. LXXVII.

R. P. D. CERRO.

Romana Vineæ.

Veneris 24. Martij 1651.

SVMMARIVM.

- 1 Instrumentum inuestitura facit probationem probatam.
- 2 Pactum resolutionis concessionis in emphyteusim inducit resolutionem ipso iure. Inductum fuit alicuius, eo tantum volente militat, num. 5.
- Contra, num. 6.
- Instrumento ex obligatione Camerali vallatum omnino servari debet, n. 10.
- 3 Censui presumitur validus, maxime si executioni fuit demandatus, n. 4.
- 7 Canonum pro satisfactioe retineri potest consequuntur ex alia causa.
- 8 Caducitatis acceptio facta censetur ex qualibet causa.
- 9 Caducitati est locus ob non solutionem Canonis biennalem, iam incursum non impugnat receptio Canonum pro precedenti tempore, num. 12.
- 13 Camerarius Capituli recipiendo Canones ad propriam utilitatem non liberat debitorem.
- 14 Referentia non probant, cessante relata inscriptione.
- 15 Fructus non dicuntur, nisi deductis expensis.
- 16 Actione omni destituitur cedens bonis.

Capitulam, & Canonicis S. Mariz in via facta proprietarij Vineæ contronerse adepti illius possessione per associationem ser. ser. eis concessam ab A. C. adversus Anton. Gianum, die 24. Septembris 1639, illam concesserunt in emphyteusim perpetuam Vincentiz, & aliis de Critis, qui per plures annos in eius possessionem pacifice continuaverunt, donec Gians (relictus tamen prius ab eodem A. C.) causam introduxit in Rota, ubi coram R. P. D. meo Royas, & deinde coram bon. mem. Arguelles obtinuit mandatum de manutenendo, sed causa mihi commissa cum facultate manutenendi quem de iure, in propositione habita super manutentione 24. Januarij præteriti, Domini ordinarunt, vt videretur de bono iure super quo suscepta disputatione ad fauorem eorundem de Critis responderant, quia bonum ius ipsorum clarè deiegitur ex instrumento præfatæ concessionis faciente probationem probatam, iuxta vulg. doctrin. Bald. in leg. interest, num. 2. Cod. de solutione.

Idque etiam si dictus Gians præcedentem habebat inuestituram ab iisdem Canonicis sibi factam 2. Januarij 1633, quia vel fuit resoluta, vel extincta, & terminata remansit ob caducitatem ab ipso deinde incursum, & ab illis acceptatam.

Resoluta siquidem fuit ob pactum in ea stipulatum, quod quatenus, ultra censum in sorte principali scilicet 182. impositum super dicta vinea de anno 1611, ad fauorem Iohan. Baptistæ Giani, alius census super ea pariter reperiatur im-

positus vigore facultatis concessæ ab iisdem proprietariis 9. Decembris 1605. dicta inuestitura haberetur pro resoluta, & non facta. Vnde cum ex instrumento celebrato 18. Septembris 1607. doctum fuerit de impositione alterius census sortis principalis scilicet 200. facta super eadem vinea vigore eiusdem facultatis ad fauorem Marcelli, & Ioanni. Baptistæ de Mutis, euidenter profecto iustificatur illius resolutio, & quæ ob dictum pactum ipso iure absque alia declaratione inducta fuit Caste. in l. qui absentis, §. 1. ff. de acquir. possess. l. 1. confil. 128. num. 16. lib. 4. Rota decis. 1. num. 5. part. 2. decis. 378. num. 3. part. 3. & decis. 199. num. 11. & 12. part. 6. recent. cum aliis plenè allegatis in Pampilonen. Iurifromandi Vicarium 14. Decemb. 1648. coram R. P. D. meo Orthobono, §. penult.

Non obstat, quod huiusmodi pactum conceptum fuerit in casu, quo alius census per Iudicem vt legitime impositus declaratus fuerit tenere, & valere, ideoque hac declaratione non secuta excludatur pœnitus allegatæ resolutionis fundamentum, vt responsum fuit in secunda decisione R. P. D. meo Royas 14. Martij 1646. §. nec etiam obstat.

Quia præter iuris præsumptionem, & quæ regulariter viget pro illius validitate Bald. in l. rogasti, §. si tibi, num. 19. ff. si cert. petat. Alexan. confil. 200. num. 4. lib. 2. Soc. iun. confil. 83. n. 3. lib. 2. Rota decis. 117. num. 1. & 2. penes Cens. de Censib. Cum dictum instrumentum in iudicio coram A. C. productum fuerit, & citato, ac non reclamante eodemmet Giano pluries ser. ser. executioni demandatum, vtique exinde resultat illius approbatio, ac implicita eius validitatis declaratio, nam si nulliter impositus esset & ipse non tacuisset, nec concessa, sed denegata fuisset illius executio per ea, quæ tradunt Aym. confil. 79. num. 4. Gratian. disceptat. forens. c. 40. num. 15. Et hæc sanè priorius sufficere videntur, dum ex illius lectione oculariter patet impositum esse de consensu, & licentia Proprietariorum, ac in eo seruata fuisse omnia requisita per Constitutionem fan. mem. Pij Y. super forma creandi Censui, nec contra ipsum aliquid vnquam oppositum fuit, quod illius validitatem infringeret.

Nec subsistit quod dictum pactum & respiciat fauorem solius Giani, & ideo Canonici ipso nolente eo vti non poterint Cardin. Caualler. decis. 70. num. 4. Barut. decis. 110. n. 13.

Quia Capitulum ex eo conuenire voluit, quod reperto alio Censu antecedenter imposito vigore dictæ facultatis concessio haberetur pro non facta, & vinea ad ipsum reuerteretur, ex quo tali casu dictus Censui Giani vt pote impositus sine licentia reddebatur invalidus, & sic ex illius extinctione per eum oblata ipsum nullam utilitatem consequeretur cum vinea in eius præiudicium adhuc remaneret grauata; vnde exinde satis apertè dignoscitur dictum pactum & resolutionem ad eius dumtaxat fauorem, non autem Giani emphyteutæ appositum fuisse, & consequenter Canonici validè profus eo vti poterant ad text. in leg. 2. Cod. de leg. commiss. for.

Minusve obstat, quod in casu resolutionis ipsi tenerentur restituere eodem Giano scilicet 146. ab eo tunc persoluta: Tum quia non ideo impediatur resolutio contractus, sed Gians pro illorum consecutione agere debebat: Tum etiam, quia

7 quia legitime illa retinere + potuerunt pro integra satisfactioe Canonum decursum iuxta tradita per Rot. dec. 111. n. 4. part. 1. diuers. coram Card. Seraph. dec. 922. n. 8. & in recent. dec. 539. sub n. 6. part. 1.

Quod autem Capitulum acceptauerit caducitatem solummodo ob Canones non solutos tollitur ex ipso declarationis, & acceptationis instrumento, ibi: *Quam reuersionem, seu deuolutionem acceptauerunt, & acceptant, non solum ex ipso capite, sed etiam ex alio quocumque capite, & ratione dictæ Ecclesiæ magis proficua, &c.* Ex quo propterea conuincitur acceptationem, non fuisse restrictam + ad causam omnis solutionis Canonum in verbis expressam, sed omnem, & quamcumque aliam Capitulo profuturam completi, vt firmavit Rota dec. 107. num. 5. part. 1. diuers. & pluribus auctoritatibus comprobatur in *Fesulana beneficii, seu oratorij* 14. Martij 1650. coram R. P. D. meo Corrado, sub §. nam præter quod.

Extincta pariter, & terminata fuit ob Canones non solutos per integrum biennium ex calculis enim vtriusque partis, & ex partitis librorum Capituli constat, quod de tempore acceptatæ caducitatis erat debitor scut. 129. bon. 68. & computata etiam ad eius creditum vltima partita scut. 27. bon. 30. occasione certæ quantitatis vini traditi anno 1639. Sancti Battaglino Fabrilignario de mandato Canonici Camerarij, remanebat debitor in scut. 102. bon. 38. quæ excedunt quantitatem Canonum debitam per biennium + iam elapsam cum illi ad rationem scut. 50. bon. 50. pro quolibet anno non excedant summam scut. 101.

Atque ideo fuit factus locus caducitati non solum attenta iuris dispositione iuxta text. in cap. porris, §. emphyteuta quoque de locat. Auth. qui rem. C. de sacros. Eccles. Rota dec. 400. num. 11. part. 1. rec. sed etiam ex pacto + expresse adiecto in iurisdicito instrumentum concessionis, quod ipso d.iciente in duobus continuis terminis eadem vinea vna cum omnibus melioramentis ad Capitulum deuolueretur, quod tanquam obligatione Camerali munitum, & iuramento firmatum punctualiter seruari debet l. 2. C. de iur. emphyt. Card. Mantice de tacit. lib. 2. tit. 26. sub num. 2. & per tot. cum aliis ad propositum congestis per Surd. dec. 180. n. 1.

Nec subsistit, quod præfata caducitas remissa fuerit ex dicta vltima receptione præfatorum scutorum 17. & bon. 30.

11 Quia non repugnat caducitati iam + incurse receptio Canonum pro antecedenti tempore decursum, vt pluribus adductis probat Surd. dec. 317. num. 18. cum seq. & firmavit Rota dec. 808. num. 2. part. 4. diuers. cum concordantibus allegatis in *Tiburina afflictum* 19. Iunii 1618. coram R. P. D. meo Corrado, §. neque subsistit; idque certum in proposito stante expressa + protestatione, ibi: *Senza pregiudizio delli atti fatti, &c. & senza innoatione alcuna, &c.*

Vbi cumque enim (propt. hic) Dominus directus recipit Canones temporis præteriti huiusmodi protestatio ipsi omnino suffragatur, vt non censetur remississe incursum caducitatem, licet secus esset, si reciperet Canones etiam pro tempore futuro, vt distinguendo probant Ias. in l. si post mortem sub num. 4. ff. de eo, quod cert. loc. Corbul. de caus. priuas. ob non solut. canon. limit.

21. num. 2. & 3. Clar. in §. emphyteusis quest. 100. num. 1. Folgin. de iur. emphyt. tit. de var. caducit. quest. 14. num. 9. Surd. dist. dec. 317. num. 25. alique relati per Add. ad Burat. dec. 617. sub num. 8. firmantes hoc indubitanter procedere, quando (propt. hic) adhuc emphyteuta remanet debitor Canonum decursum pro integro biennio.

Neque calculari debet ad creditum Giani ass. partita cadorum viginti vnus vini, vt prætenditur traditorum Reuerendiss. Episcopo Macerata. tunc Canonico eiusdem Ecclesiæ pro scutis 34. bon. 61. vt deducitur in vltima decisione R. P. D. mei Royas sub die 4. Iunii 1646. §. prædictis accedit.

Quia præter quod enunciatus vsus soluendi singulis Canonis absque ordine Capitali, vel eius Camerarij nullibi videbatur iustificatus, & sic ille non habebat facultatem + exigendi Canones ad propriam utilitatem, & liberandi debitorem, vt in fortioribus terminis probat Corb. dist. limit. 21. num. 5. cum eius attestatio explicitam habeat relationem ad libros Capitali, ibi: *Come costa nella mia partita del dare, & hauere delli Signori Canonici, &c.* quibus compulsa sit nihil penitus pro illius verificatione in eis receptum fuit, vtique cessante relata + iustificatio- 14 ne allegatam traditionem non probat Felin. in cap. quoniam Abbas num. 11. de offic. delegat. Dec. in l. edita num. 16. C. de eden. & conf. 118. num. 5. Ay. consil. 120. n. 15. Cephal. consil. 156. num. 42. lib. 2. Burat. dec. 282. num. 4. Duran. dec. 285. n. 118.

Denique non obstat, quod Capitulum anno 1634. vindemiari fecerit vineam controuerfam, & vinum tunc recolectum perceperit, atque ideo integrum pretium illius recipere teneretur in computum Canonum decursum tanquam causam duriorem, nec potuerit eius partem pro expensis deducere, vt firmatur in omnibus præcedentibus decisionibus; quia cum regulariter fructus + non dicantur, nisi deductis expensis, l. 15 fructus ff. solut. matrim. l. fundus in fine, C. famul. heretic. Surd. dec. 282. num. 31. Rota post 2. vol. cons. Farin. dec. 227. num. 4. Vtique propriis sumptibus vindemiando dictam vineam vt sibi satisfaceret de Canonibus decursis, & non solutis, licet potuit primo loco omnem impensam deducere, & deinde apponere ad creditum Giani in computum dictorum Canonum (propt. ingenuè fecit) illam quantitatem, quæ ex recolecto vino supererat detractis expensis.

Cæterum Domini pro faciliiori resolutione ponderarunt, quod cum Gianas 7. Augusti 1634. omnia eius bona, iura, & actiones, ac signanter vineam controuerfam solemniter cederet + eius creditoribus, non est amplius audiendus tanquam destitutus omni actione, l. item si vnus, in princip. ff. de arbit. Strac. in tract. de Decort. part. 3. n. 14. Et ita, &c.

DECIS. LXXVIII.

REVERENDISSIMO CERRÒ.

Romana Vineæ.

Luna 77. Nouembris 1651.

SUMMARIVM.

1 Pactum resolutionum rescindis inuictissimum in

- in casu contraventionis, ac si facta non esset.*
- 2 *Inuestitura resoluta, fructum emphyteusis ad Dominum spectant.*
- 5 *Compenfatio indirecte aliquando admittitur per viam retentionis.*
- 4 *Caducitas incurritur ab emphyteuta Ecclesiæ ob non solutionem Canonum biennalem.*
- Ex qualibet causa etiam iniusta excusatur, num. 5.*
- Declara, vt n. 6.*
- 7 *Aliatione omnimoda destituitur cedens bonis.*

ITerum censuerunt DD. constare de bono iure illorum de Critiis, & sic steterunt in resolutis coram me, sub die 24. Martij præteriti.

Certum siquidem, & indubitatum esse dixerunt, quod stante censu per Dominicum de Critiis imposito super vinea controuersa, ac vendito Marcello, & Io. Baptistæ de Mutis 18. Septembris 1607. vigore facultatis illi antea concessæ à Capitulo, & Canonicis S. Mariæ in via lata Proprietariis 9. Decembris 1605. resoluta penitus fuit ipso iure absque alia ulteriori declaratione inuestitura eiusdem vineæ per eosdem proprietarios concessa Antonio Giano 2. Ianuarij 1633. vigore pacti resolutiui ¶ in hoc casu specialiter contenti, quod de sui natura reducit rem ad pristinum, perinde ac si facta non esset, vt præter relatos in *decisione §. resoluta*, siquidem tradunt Bald. in l. ea lege num. 13. C. de condit. ob caus. Tiraquel. de retract. com. §. 1. gloss. 7. n. 30. Corbul. de iur. emphyt. tit. de caus. priuat. ob non sol. can. ampl. S. num. 18. Rota coram Pania decis. 214. num. 2. Atque ideo licitum omnino fuit, & à iure permillum subsequenter concedere inuestituram Vincentiæ, & aliis de Critiis.

Neque illam impedire valuit obiecta promissio restituendi eidem Giano scuta 146. per ipsum dictis Capitulo, & Canonicis persoluta, quia vltra responsiones relatas in *decisione §. Minus* obstat in suo robore vigentes, obiectum prorsus corruit, aduertendo quod resoluta ipso iure dicta inuestitura ¶ illi concessa, omnes fructus ex eadem vinea perceptos ipse restituere tenebatur: Imol. in cap. illo num. 14. de pignor. Pinell. in l. 2. part. 3. num. 63. Cod. de rescind. vend. Beto. consil. 165. num. 22. lib. 1. Tiraquel. in l. si vnuquam, verb. reuertitur num. 282. C. de reuoc. donat. Rot. decis. 1. num. 8. part. 2. recent. Cum quibus propterea compenlanda ¶ erant dicta scuta 146. per ea quæ dixit Rot. coram bon. mem. Buratto, decis. 277. num. 1. cum seqq. vbi num. 4. firmat aliquando admitti compensationem indirecte per viam retentionis.

Firmum pariter, & irrefragabile existimantur fundamentum caducitatis ob non solutos ¶ canones per integrum biennium, quæ perinde inuitabilis redditur, tam attenta iuris dispositione, in cap. potuit, vers. emphyteuta quoque de locat. & in accoll. qui rem, Cod. de Sacros. Eccles. quam ex speciali conuentione eidem inuestituræ adiecta, quod ipso deficiente in duobus continuis terminis dicta vinea vna cum omnibus melioramentis ad Capitulum deuolueretur, vt comprobatur in d. decis. §. extinguita pariter.

Nec refragatur quod ob viudemias factas de anno 1634. de mandato eiusdem Capituli Gians credere poterit, ipsum remansisse integrè

satisfactum de omnibus canonibus decursis, sed etiam aliquam considerabilem quantitatem percepisse pro futuris, & proinde excusari debet à præfata caducitate, à qua quolibet credulitas, ¶ & causa etiam minus iusta, erronea, & irreuocabilis excusare solet, vt responsum fuit in hac eadem causa 28. Aprilis 1645. sub §. nil obstat, & 14. Martij 1646. §. prout pariter, circa fin. coram R. P. D. meo Royau, & 21. Februarij 1650. §. non obstat quod Gians, coram bon. mem. Arguelles.

Tum quia hæc credulitas prorsus cessauit statim, atque Capitulum acceptata deuolutione, signanter ob non solutos canones medio iuramento in actis specificauit illos ascendere ad quantitatem, integrum biennium, ac duos terminos excedentem ex tractat. fol. 47. Hinc enim, quia ob huiusmodi irindicam specificationem ipse certiorari potuit, ac debuit de summa per eum debita, præsentem eius imaginatam satisfactionem sollicitè inquirere tenebatur; aliis autem allegata credulitas redditur minus crassa ¶ & supina, quæ propterea cum excusare non valet, vt in terminis animaduertit Corbul. vbi supra, tit. de caus. priuat. ob mendac. sub num. 12. vers. & suprad. limit. intellige veram, ac admisit Rot. decis. 896. num. 1. part. 4. diuers. decis. 92. sub num. 5. vers. defestus autem, part. 3. recent. & coram bon. mem. Buratto decis. 624. num. 9. Tum etiam, & melius, quia ex partitis librorum Capituli ab eodemmet Giano productis ostensum fuit, ipsum anno 1635. manualiter persoluisse eidem Capitulo scuta 50. & obol. 50. Existente enim manifesta elicitur eiusdem Giani confessio, quod quantitas ex præcedentibus viudemis percepta, non fuit sufficiens pro satisfactione Canonum antea decursorum, & consequenter corruit penitus allegata credulitas anterioris satisfactionis cum non sit verisimile quod ipse persolvere voluisset illarum pecuniarum quantitatem si verè cognouisset Canones fuisse persolutos ex fructibus recollectis in præfatis antecedentibus viudemis.

Cessionem denique omnium eius bonorum quam ipse fecit ¶ 7. Augusti 1634. ad fauorem ipsius creditorum Domini pariter existimantur cum excludere à præfati iudicio, cum exinde omni prorsus actione remanserit destitutus, vt præter adductos in d. decis. §. fin. Capel. Tholof. decis. 136. num. 1. cum seqq. & decis. 250. pariter num. 1.

Et ita, &c.

DECISIO LXXIX.

R. P. D. ALBERGATO.

Bononien. Indemnitas.

Luna 22. Maij 1651.

SVMMARIVM.

- 1 *Minor fideiubens cum solemnitatibus obligatur.*
  - 2 *Validè obligatur pro restituenda dote eius sorori, n. 13.*
  - 2 *Decretum Iudicis vbi interuenit, presumuntur omni a rite gesta.*
  - 4 *Causa alienandi rem minoris à Iudice admissa presumitur verificata.*
- § Infamatio

- 9 Instruatio à statuto non requisita non requiritur.
- 10 Spatio tringinta annorum presumitur, n. 6.
- 7 Burat. decis. 120. sub num. 4. declaratur.
- 8 Clausula, iuravit, &c. iuramenti substantiam impositam.
- Iuravit, &c. iuxta formam statuti est extendenda, n. 9.
- 10 Relata dicuntur esse in referentia.
- 11 Instrumentum producens dicitur illud ratificare.
- 12 Indemnitas promissa cum amplissimis clausulis conuenitur, etiam principali non exclusio.

S Teterunt Domini in decis. coram me sub die 30. Ianuar. proximi præteriti, ex illis propositis fundamentis: De validitate enim obligationis 1. Co. Philippi non fuit dubitatum, quia facta fuit omnibus adhibitis solemnitatibus statutariis Cyriac. contron. 216. num. 8. Rot. decis. 582. num. 5. part. 4. tom. 3. recent. ac ipsius iuramento, & Iudicis decreto firmata; et ex quibus omnia erit & solemniter acta presumuntur, l. manu-misso, ff. de manu-miss. v. ind. Sord. dec. 231. n. 20. Rot. post Pacific. de Saluian. decis. 26. num. 21. in Romana saluiani 23. Ianuarij 1643. §. & visa fuit coram Reuerendiss. D. meo Decano, & in Anconitana redditionis rationis 2. Decembrij 1647. §. est enim coram Reuerendiss. Terracinen.

Non obstat præteritus causæ defectus, qui præterquam quod de causâ nulla fit mentio per Statutum, ut fuit in altera decisione ponderatum; obiectum cessat ex lectura instrumenti, in quo apparet, obligationem Philippum emanasse ad effectum, ut mediante census impositione dos restitueretur Dorotheæ eius forori ad secundas 3 nuptias transeunti, hæc autem causa est à iure approbata: Carpan. ad Statut. Mediol. part. 1. cap. 278. n. 178. Rot. in Assisen. repetitionis dotis 21. Iunij 1632. coram bon. mem. Pirmano: & cum fuerit à Iudice, qui decretum interposuit, admissa, et præsumitur talis, qualis per Statutum requiritur: Rot. post Pacific. de Saluian. dec. 227. num. 3. coram Burat. decis. 781. n. 1. in fine, in recent. decis. 245. n. 5. part. 2. decis. 345. num. 9. part. 4. decis. 11. n. 2. par. 5. & fuit dictum in Romana saluiani interdicti 15. Decembrij 1614. coram Sanctiss. D. N. nunc huius Sac. Tribunalis Audiore, in Romana præterita restitutionis dotis 15. Ianuarij §. cuius quidem. & 21. Iunij 1649. §. Sed etiam, coram R. P. D. meo Penzingerio, cum aliis congestis in Romana renunciationis 23. Martij 1650. §. ex his itaque, coram R. P. D. meo Cerro.

Minus releuant ea, quæ repetuntur de insinuatione, quæ in huiusmodi contractibus minorum assensu necessaria ex dispositione constitutionis Egidianæ.

Placuit enim Dominis responsio præcedentis decisionis, quod videlicet cum Bononiæ vigeat patriculari Statutum certas solemnitates præscribens, earum sufficiat observantia absque eo quod aliqua sit opus insinuatione et à præfato Statuto minimè requisita, ex allegat. per Gratian. discept. 472. num. 2. & 4. Rot. coram Seraph. decis. 343. coram Burat. decis. 333. ibique adden. lit. C. Et cessat in præteriti difficultas ob lapsum tringinta, & amplius annorum, quo illa, 6 tanquam tolerancia extrinseca et præterita in-

Decis. S. R. K. ad I. P. Melium.

teruenisse; cum diuerso tempore, & ab alio etiam Notario fieri possit: Gabr. de presump. conclus. 1. num. 56. Rota coram Cavalier. dec. 575. num. 11. in recent. decis. 682. num. 18. & segg. part. 4. tom. 3. in Romana fideicommissi de Cossiaris 16. Martij 1648. §. Præter quod, coram R. P. D. meo Corrado, & in Beneuentana manutentionis 9. Iunij 1648. §. Nec refert, coram R. P. D. meo Penzinger.

Habita verò non fuerunt in consideratione, quæ inculcabantur de iuramento agnati, quod sub clausulis cæteratis, et verbis relaxatis non comprehenderetur, et ex decis. Buratti 120. sub 7 num. 4. Illius enim fundamenta procedunt, quia ibidem nulla aderat enunciatio iuramenti, idem meritò dictum fuit non sufficere verba generalia; sed in casu nostro iuramentum verbis expressis præstitum legitur, ibi: *Iuramus, &c. in omnibus, & per omnia iuxta formam Statuti Bononiæ*: Ex quibus de illius et substantia 8 constare dicitur: Bald. in l. ex his verbis num. 2. versum oppono, C. de testam. milit. vbi distinguit inter iuramentum enunciatum, & non enunciatum: Seraphim: de iuram. priuileg. 22. num. 119. ac propterea extendi debet iuxta formam à Statuto præscriptam, et ut in puncto de 9 clausula, iuravit, cæterata, tradit Prob. in addit. ad Monach. in c. licet num. 2. de iureiur. in 6. Imol. cons. 86. num. 3. Rot. Bonon. inter Statut. decis. 140. num. 15. Attenta præsertim relatione 10 et ad idem Statutum habita, quæ operatur perinde, ac si omnia in eo contenta essent expressa. Rota coram Penia decis. 288. num. 3. dec. 380. num. 14.

Et eò facilius DD. in hanc sententiam inclinarunt, quia Co. Astorgius eundem contractum approbanit, nedum per diuturnum silentium, sed per præcisam illius ratificationem, instrumentum contra Maluetios principales census debitores producendo, et ita ut amplius de 12 eius nullitate dare non possit: Abb. consil. 11. n. 19. & 20. Rot. Bonon. inter Statut. decis. 64. num. 3. nec fe interim eximere valeat ab ibidem promissis sub prætextu excussionis prius faciende contra eodem Maluetios; et tali enim be- 13 neficio gaudere non potest ob clausulas amplissimas, quibus per Philippum Hercoli fideiussori indemnitas fuit promissa. Rot. coram bon. mem. Card. Mellin. decis. 275. n. 2. cum aliis in præcitata allegatis.

Et ita utraque, &c.

DECISIO LXXX.

R. P. D. ZARATE.

Romana Fideicommissi.

Veneris 14. Iunij 1652.

SVMMARIVM.

- 1 Immissio fideicommissario ex quibus concedatur.
- 2 Masculus excludit matrem, & materteram.
- Quod matrem excludat non est inconueniens, num. 3.
- Vnum linea quando seminat alterum excludat, n. 8. & n. 9.
- 4 Dicitio, semper, operatur, ut masculi remotiores

- motiores feminis proximioribus præferantur.
- Semper tractum in futurum habet absque temporis præfinitione, n. 5.
- Semper operatur fideicommissum censeretur perpetuum, n. 6.
- 7 Sententia inter alios secuta contra non citatum non operatur.
- 10 Voluntas testatoris in fideicommissis totum facit.
- 11 Agnationis testatoris non dicitur contempsisse, quando vocavit feminas.
- 12 Agnationis ratio habita non dicitur, quando testatur eam non expressit.
- 13 Femina in dubio non censetur agnationem velle conservare, nec odio habere proprium sexum.

Fideicommissum Panthasileæ de Mattheis, ad quod vocati fuerunt Iacobus, Antonius, Curtius, Scipio, Dominicus, & Fabius eius filij, purificatum fuisse ad fauorem Hilarij ex Fabio, & Claricis ex Curtio descendendum, fuit resolutum; & propterea illis immisso super omnibus bonis à dicta Panthasileæ reliquis fuit decreta, vt in decisionibus sub diebus 8. Iunij 1648. & 23. Iannarij 1649. coram bon. mem. Arguelles editis.

Notissimè ab humanis migravit Hilarius absque filiis, & successit Clarix relicta post se Cletia, & Virginia filiabus, & ex ista ortum habuit Ioannes Felix, qui hodie exclusis matre, & matertera, in bonis Panthasileæ ad dictos Hilarium, & Claricem promouens, immisionem præterdixit. Vnde dubitauit, an, & cui danda sit immissio, & super quibus bonis, & Ioanni Felici super omnibus bonis Panthasileæ dandam esse Domini autumant.

Ratio resolutionis fuit, quia probata fideicommissi existentia, bonorumque identitate, & purificatione; immissio ꝑ concedenda venit fideicommissario, ex dispositione text. in l. fin. C. de edict. D. Adrian. tollen. Menoch. de adipsen. remed. 4. n. 65. 3. Rota decif. 35. n. 20. & segg. part. 1. recen. in decif. 23. Iannarij 1649. in princip. coram bon. mem. Arguelles, in Bononiens. fideicommissi de Amorinis 18. Martij 1648. §. concurrunt enim, coram R.P. D. meo Melio, & in Meleuitana fideicommissi 13. Martij 1651. §. his non obstantibus, coram R.P. D. meo Bichio.

Existencia fideicommissi, & bonorum identitatis, in dubium non fuerunt reuocate, & desumuntur ex d. decif. 8. Iunij 1648. §. & de existentia, & §. nec etiam.

Purificatio fideicommissi ad fauorem Ioannis Felicis, circa quam tota difficultas inuoluitur, ex verbis substitutionis facit dicto Iacobo Antonio, aliisque filiis hæredibus institutis depromittit, ibi: Di modo che fra di loro li maschi siano sempre preferiti alle femine. Idcirco cum hodie nullus extet masculus, nisi Ioannes Felix descendens à Virginia, præferendus venit, ꝑ matrem, & materteræ vineutibus: Peregrin. de fideicommiss. art. 27. num. 5. ad med. & segg. Fufar. de substitut. quest. 379. n. 31. & 34. Mantic. de coniect. ult. volum. lib. 8. tit. 18. n. 1. & 2. Cafanat. consil. 47. n. 67. Nec esse inconueniens, quod filius masculus ꝑ matrem excludat, pluribus relatis dixit Rota in Bononiens. successione 17. Iunij 1647. §. idque facilius, coram R.P. D. meo Bichio.

Quod eo magis affirmandum venit, attenta illa dictione, *semper*, quæ operatur, ꝑ vt masculis, licet in gradu remotior, præferatur feminis proximioribus, vt vltra Peregrin. Mantic. Fufar. Cafanat. modo allegatos firmat Gratian. discept. forens. cap. 62. n. 14. & segg. Rota dec. 9. n. 9. part. 1. diuers. Et denotat perpetuitatem l. 1. ff. solut. matrim. l. semper in Civitate ff. de iur. immunit. l. Caio, §. Imperator ff. de alim. & cib. leg. Castill. lib. 2. contr. cap. 22. n. 90. Barbol. cum ibi citatis distion. 361. n. 4. Rota in Romana bonorum, seu fructuum 4. Maij 1646. §. sed quidquid, coram bon. mem. Arguelles.

Habétque tractum in futurum, ꝑ sine temporis præfinitione: Barbola ubi proxime num. 5. Caputaq. decif. 73. n. 9. part. 2. Mantic. decif. 39. num. 27. vers. quartum administrum. Et in fideicommissis operatur, vt fideicommissum ꝑ sit absolutum: idem Barbola ibid. num. 7. Curt. ibi. consil. 22. num. 23. & consil. 161. num. 12. Boër. decif. 158. n. 1.

Nec huic resolutioni quidquam resistit, quod in dictis decisionibus bon. mem. Arguelles, prius fuerit resolutum fideicommissum purificationem fuisse ad fauorem Hilarij, & Claricis, & sic dum feminæ vna cum masculis scelus admixtæ fuerunt, hoc semper veniat obseruandum.

Tum quia in prædictis decisionibus, non fuit discussus articulus prælationis, à cuius resolutione pendet purificatio fideicommissi, & decisiones, & sententiæ ꝑ à Clarice, & Hilario obtentæ tanquam inter alios late, Ioan. Feheli, qui eo tempore in causa non aderat nocere non possunt, ex vulgari regula text. in l. sepz 63. ff. de re iud. cap. inter dilectos, §. in omnibus autem, vers. nec attestations, de fide instr. & in tot sit in rubro, & nigro, C. res inter alios, & c. Rota in Cefenaten. Iurispatron. 26. Iunij 1648. sed esto, & in Fanen. Præcedentia 1. Iulij eiusdem anni, §. accedit regula, coram bon. mem. Arguelles.

Tum etiam in iis decisionibus Clarix, & Hilarius fuerunt admissi, quia non ab vna eademque linea proveniebant, sed à diuersa; nam (vt fuit dictum in principio) Clarix à Curtio promouit, & Hilarius à Fabio: quo stante masculus vnus ꝑ lineæ non excludit feminam alterius lineæ, ad text. in cap. 1. sub tit. de natur. success. feud. & late firmat Peregrin. de fideicommiss. d. art. 27. num. 13. & consil. 37. eodem numero lib. 3. Menoch. consil. 926. num. 34. Fufar. d. quest. 379. num. 45.

Secus autem, quando (prout in præfenti) masculus, & femina sunt eiusdem lineæ, quia tunc præferuntur masculi ꝑ quamvis remotiores feminis eiusdem lineæ: Alexand. consil. 167. lib. 5. Rouit. consil. 57. num. 15. lib. 1. Peregr. d. consil. 37. num. 7. Barbat. de fideicommiss. par. 1. cap. 9. n. 43. Fufar. cum ibi congestis ubi proxime, n. 51. vers. ampliatur autem.

Quæ conclusio hic absque scrupulo procedit, cum ex supra adductis constet de voluntate Testatricis ꝑ præferendi omnes masculos, feminis: Hæc enim voluntas venit attendenda, cum in fideicommissis, ac dispositionibus totum faciat; l. in conditionibus, ff. de condit. & demonstr. l. penult. ff. de legat. 1. l. 1. Cod. de Sacr. Eccles. Rota in Firmana fideicommissi 18. Novembris 1646. §. attamen, coram Eminentijs. Cardinali Ottobono.

Minus subsistit, quod eadem Testatrix contempnauit agnationem, & proinde nomine masculorum

- maſculorum non veniant maſculi ex fœminis, qualis eſt Ioannes Felix, & ſic fideicommiſſum ſit terminatum: Quoniam fuit reſponſum, quod
- 11 Teſtatrix non conſideravit agnationem ꝓ dum fœminas poſt maſculos vocavit: Bellon. imm. conſil. 1.2. num. 29. Rota coram Canaler. decif. 125. n. 10. coram Gregor. X V. dec. 433. n. 11.
- 12 Nec præſumitur habitatio agnationis, quando Teſtator illam non expreſſit Rota decif. 282. n. 4. part. 2. recent. Romana locationis 7. Maij 1635. coram Reuerendiſſimo Terracinen. & prius Montis Falici 5. Iunij 1617. coram. bon. mem. Coccino.

- Maximè, quando teſtamentum eſt conditum
- 13 à fœmina, ꝓ vt eſt caſus noſter, quæ in dubio non cenſetur velle agnationem conſeruare, & odio proſequi ſuum ſexum: Roland. conſil. 76. num. 9. lib. 3. Molin. de primogen. lib. 3. cap. 5. num. 37. vbi Adden. Caſtill. contr. lib. 2. cap. 4. n. 143. Rota in Romana fideicommiſſi de Togninis 14. Maij 1646. §. quia licet, coram bon. mem. Arnettel.

Aque ita, &c.

DECIS. LXXXI.

R. P. D. BICHIO.

Meleuitana Feudi.

Mercurij 11. Decembris 1652.

SVMMARIVM.

- 1 Laſo excluditur ex ſententiarum validitate, & iſtituta.
- 2 Sententia validitas proceſſus ex reuolutione reſultat.
- 3 Feudalitas ex coniecturis probatur. Declara. vt n. 5. & n. 6.
- 4 Coniectura non diſtinguit, ſed ſimul conſideranda ad probandam feudalitatem.
- 7 Verba ſimul coniuncta in eodem ſenſu accipi debent.
- Gratior concedimus, & donamus, non ſolum feudalitatem, n. 8.
- 9 Diſtictio, tamen, eſt modiſcitiua præcedentium verborum.
- 10 Clauſula, dictum feudum, facultatem alienandi reſtringit.

Sine præiudicio trium conformium commiſſa mihi cauſa reſtitutionis in integrum, prout de iure dubitatum hodie fuit, an conſtet de cauſis reſtitutionis in integrum, & negatiue reſponſum, quia ſententiarum ꝓ validitas, & iſtituta excludit læſionem omnino neceſſariam, vt reſtitiutioni locus: cap. 1. & ibi Abb. num. 1. de reſt. in integr. Rot. decif. 1. cod. tit. in non. decif. 87. num. 1. part. 6. recent. & in Romana reuolutionis Donau 17. Iunij 1615. coram clar. mem. Cardin. Fabr. Veroffio.

Validitas apparet ex reuolutione proceſſus contententis omnia ad hunc effectum requiſita enunciatia ꝓ in paſſum alleg. decif. 260. Caputaq. part. 3.

Iſtituta, quia conſeſſione Territorij de Budach, de anno 1397. pro tunc Reg. Siciliæ factam ad fauorem Ioannis de Oleſia fuiſſe, & eſſe feudalem, prout ſententiæ declarant, conſueſcit ex multis coniecturis ꝓ additis in deciſ.

Deciſ. S. R. R. ad J. P. Aſtlinum.

ſione huius cauſe, ſub die 26. Maij 1651. edita coram R. P. D. meo Royas, in ſecunda Inſtantiâ, necnon in alia ſub die 21 Iunij 1652. coram R. P. D. meo Veroffio Iudice tercia Inſtantiâ; nempe, ex quo conſeſſio facta fuit tanquam de deuoluto ob rebellionem priores feudatarij, cantat in feudum, & tale prioris in Inueſtitura denominatur, concepta eſt pro Ioanne primo acquirente, & eius hæredibus de ſuo corpore legitime deſcendentibus imponit onus annuæ præſtationis ſoluendæ Regiæ Cameræ, vna cum Seruitio perſonali, ac iuramenti fidelitatis: Reſeruat Regiæ Cameræ minerias, ſalinas, aliæque hæuiſmodi, ac tandem ex quo ſemper à ſucceſſoribus Territorium hoc tanquam feudale fuit recognitum.

Quæ coniecturæ approbantur à Doctõribus in dictis allegatis, quibus addi poteſt Ioseph Ramon. plerique enumerans conſil. 38. num. 82. & ſeqq. Ronit. deciſ. 72. num. 6. & ſeqq. nec ſunt diuiſim accipiendæ, ſed coaceruatim: ꝓ Ita vt vna alteram coadiuuet, & viciffim ſuſciantur, iuxta gloſſ. in l. 3. §. euſdem. ff. de reſt. l. b. Roman. Crauet. Scradet. de feud. & alios quos in puncto reſert, & ſequitur Rota deciſ. 310. n. 48. & duob. ſeqq. vbi hoc ampliatur, quando vt in caſu noſtro verſamur in antiquis part. 6. recent. Ronit. deciſ. 71. ſub n. 8.

Non obſtat, quodd in conſeſſione adſint clauſulæ, quocumque iure, titulo, ſine cauſa nobis pertineat, & cum omnibus ſuis iuribus, rationibus, proprietatibusque, &c. quia prima reſertur ad concedentem, ꝓ ne conſeſſio ad aliquem ex pluribus titulis ei competentibus reſtricta ob inſubſiſtentiam rituli expreſſi poſſet impugnari, vltimari, vt alioquin ſcuiſſet: Iſtern. in c. moribus num. 2. ſi de feud. deſunſt. milit. Camer. in l. Imp. fol. 56. colum. 3. verſ. 11. concl. . . . lit. O, & fol. 90. col. 2. verſ. nam videmus: lo. Franc. à Ponte conſil. 16. num. 11. & ſeqq. conſil. 131. ſub num. 119. lib. 2. Camil. de Latrat conſil. 50. num. 134. aliique plures allegati à Moder. Neapol. contr. iur. lib. 2. contr. 23. num. 33. & 34. & contr. 29. num. 45. & 46.

In ſecunda, verbum, proprietatibus, non importat tranſlationem directi dominiꝓ per alia verba, & coniecturas ſupra ponderatas retenti à concedente, ꝓ ſed ſignificat res ipſas conſeſſiſſe comprehenſas, & quicquid aliarum proprium eſt, quod formaliter diſſert ab ipſo dominio, vt probat text. in l. proprietatis. Cod. probat. aliique allegati in 1. deciſione. §. pen. & in 2. §. hanc quoque, addique poteſt; id fuſe explicans Caſtill. de uſufruct. c. 75. num. 37. & ſeqq. vbi ſignanter mem. 42. ponderat verbum hoc declarandum eſſe ſecundum ſubiectam materiam, quæ in caſu noſtro ex aliis pluribus feudalibus dignoſcitur cõfaciliùs, quia poſt verbum proprietatibus, ſubditur, redditibus, proventibus, edificiis, aqueductibus, molendinis, &c.

Hæc enim verba, ꝓ quæ ſingulas res non eorum dominium directum perneceſſe ſignificant, ſatis aperiunt in eodem ſenſu accipiendum eſſe verbum proprietatibus contextualiter, & in eodem caſu ablatiuo adiecto: Ronit. d. deciſ. 72. ſub num. 10. verſ. ſanto magis: Sanſelic. deciſ. 189. num. 24. Capic. Latrat. deciſ. 70. num. 16. & 17. Et ſanè ſi partes intellexiſſent de proprietate expreſſa dominiꝓ, prout eſt ius liberè de rebus diſponendi, non appoſuiſſent alia verba in caſu ablatiuo, ſed in genitiuo, dicendo videlicet de proprietati

prietatibus reddituum, ædificiorum, molendinorum, &c. vt ad sensum patet

Minus obstat alia subsequens clausula, *gratiosè concedimus, & donamus*, quia bene respondet prima decisio in §. *nec afficit*, & 2. in §. *hinc ad excludendum*; quod etiam feudum dicitur donatio, & non quidem vberima qualis esset si concedens per viam alodij transulisset tam vile quàm directum dominium, sed temperantior, dum solum vile transferatur, vt per hæc verba respondit in puncto Rot. decis. 310. num. 56. vers. *demum*, & num. 57. ac duobus seqq. vbi ponderatur quod Oldrad. consil. 159. qui contrarium consuluisset videtur, non in hoc solum figit pedes, neque ibi vergebant verba, & coniecturæ pro feudalitate, decis. 344. num. 10. & quatuor seqq. pa. 1. 6. recent.

Sic etiam Ioseph Ramon. cons. 38. num. 85. præterit, quia statim subsequitur reservatio feudalitatis, & seruitii personalis, ibi: *Tamen quod dictus Ioannes, &c. dictum feudum, &c. ab eadem nostra Curia recognoscas, & exinde seruire eidem nostre Camera militari seruitio teneantur*; ponderando, tum dictionem, *tamen*, & modificationem, *antecedentium verborum* ad terminos subsequentes, *ita tamen*, ff. ad Trebell. l. vbi adhuc, §. *ita tamen*, Cod. de iur. dor. Barbof. dist. 400. n. 1. Buratt. decis. 161. n. 3. tum verbum illud, *dictum feudum*, & quod pariter amplitudinem clausulæ præcedentis, & si regulariter liberam disponendi potestatem faceret, restringit, vt probat text. in c. unico de feud. non habentibus propriet. feud. vbi initio disponitur esse transitoriam ad extraneos concessionem conceptam vt ipsi, & sui hæredes, & cui ipsi dederint, habeant, in fine verò id limitatur, si in vltima clausula sit facta mentio feudi: Io. Franc. à Ponte conf. 2. num. 5. consil. 81. num. 57. lib. 1. cons. 42. num. 5. lib. 2. Bellon. ian. consil. 30. num. 70. vers. *secundus casus*; semperque prævalent coniecturæ vrgentes feudalitatis: Rot. d. decis. 310. n. 50. part. 6. recent.

Et ita decem informante tantum Eminentiſſimo magno Magistro, sed Aduersario pluries citato.

DECISIO LXXXII.

R. P. D. ALBERGATO.

Romana Societatis Officij.

Luna 27. Ianuarij 1653.

SVMMARIVM.

- 1 Filius familias ex statu Urbis obligari nequit.
Fallit, vt mem. 2.
Non obstante statu potest se obligare in casibus à Macedoniano exceptis, n. 3.
Ex quibus pro patre familias reputetur, num. 4.
Amplia, vt n. 5.
Si post obitum patris ratificat, eius obligationes reuincunt, n. 6.
- 7 Status annullantia contractus filiorum familias, resistunt ciuili obligationi, non autem naturali.
- 8 Singularitas reſtium adminiculatua ipsiſſimam non admiſſit.

9 Ratificatio est de his, quæ in animo consistunt.

Per testes singulares probatur, n. 10.

11 Confessio extraiudicialis parte absente emissâ probat.

Relaxatis ad instantiam diuersorum creditorum ab A. C. pluribus mandatis contra hæreditatem iacentem Ioannis-Baptistæ Cataloni, & in specie ad fauorem Horarij Benigni eiusdem creditoris pro duabus Societ. Offic. cum illo sub die 15. Iunii 1647. & 31. Maij 1628. initis, per interpositas personas Margaritæ videlicet Capriatæ, & Marci Santucci ad his omnibus ad hoc sacrum tribunal intercepta fuit à Curatore eiusdem hæreditatis appellatio, & causam hodie coram me dumtaxat prosequente, dubitavi, an mandatum ab ipso obtentum esset confirmandum, vel infirmandum, & DD. pro illius confirmatione responderunt.

Ratio resolutionis fuit, quia licet huiusmodi obligationes per filios familias factæ regulariter nullius sint roboris, & momenti, ex dispositione stat. urb. cap. 152. lib. 1. & vt latè firmatum fuit in Romana Societatis Officij 1. Iulij 1644. coram Eminentiſſimo D. Card. Ottobono.

Nihilominus cum Ioannes-Baptista de eo tempore maior 25. annis, & I. V. D. se palam gereret pro patrefamilias administrando publica Officia diuersos contractus, & alias Officij societates tam actiuas, quàm passiuas celebrando, ac alia agendo cum pro patrefamilias arguentia, iuxta doctrinam Baldi in l. 2. num. 6. vers. *respondeo*, C. si aduers. rem iudic. vtil. ad Affil. & decis. 308. n. 18.

Clara prouide intrat exceptio & in fine eiusdem Statuti posita omnes calnis reservando, in quibus filij familias de iure communi efficaciter, non obstante Macedonian. obligantur, vt est is, de quo agitur per text. in l. 3. ibi: *Si quis paterfamilias ex. crediderit non vana simplicitate deceptus, nec iuris ignorantia*: sed quia paterfamilias plerisque videbatur, ff. ad S. C. Maced. l. 1. & 6. Leo At. in §. item si, num. 16. inst. de excep. & firmavit Rota in Romana Societatis Officij 21. Februarij 1639. coram Reuerentiſſimo Terracinen. & in alia Romana Societatis Officij 10. Nouembriſ 1641. coram R. P. D. meo Penning.

Plerisque autem Ioannes-Baptista videbatur paterfamilias, vt præter depositionem vnius testis id expresse affirmantis, probat iurata eius attestaciones, & conuincunt tot actus superius recensiti; adeò vt vana simplicitate dici non possit deceptus, qui ipsum haberet pro paterfamilias, & ei paucos crediderit, & eò fortius, quia Petrus-Antonius eiusdem pater alia debita per ipsum contracta persoluit, ex quo propterea cum censetur filio consensum dedisse, vt similes initer contractus, iuxta gloss. in l. Zenodorum, verb. *voluntariè*, C. ad Maced. Gomez. var. resol. lib. 2. cap. 6. num. 2. vers. 11. Limita ex his ipsæ efficaciz obligatus remansit, l. si tamen 14. l. si filiusfamil. 18. ff. ad S. C. Maced. l. fin. C. cod. Gratian. dispense. 667. n. 9. Malthic. de tacit. lib. 8. tit. 7. num. 30. Buratt. decis. 34. num. 7. vers. *secundo quia*; ad hanc enim effectum & factis etiam esset patris scientia absque contradictione, l. sed Iulianus, §. *quamquam*, l. 1. C. de filius pro patre, ff. ad Maced. gloss. in d. l. si tamen: ff. eo: Gratian. d. dispense. 667. n. 10.

Concurrat

Concurrebat præterea ratificatio ipsius Ioannis Baptistæ, qui defuncto patre sui iuris effectus huiusmodi debitum agnouit, expressè declarando propriis se velle creditoribus satisfacere; exinde ¶ enim omnes per eum initæ obligationes conualescunt: dict. l. sed Iulianus in fin. ff. ad Maced. si Zenodorus, Cod. eo: Gomez. dict. l. 2. cap. 6. num. 2. vers. 2. limita: Mant. d. lib. 8. tit. 7. num. 25. Surd. decis. 317. num. 4. & 5. Rot. decis. 527. num. 11. part. 1. recent. coram Seraph. decis. 1350. n. 3. coram Burat. decis. 584. n. 10. & quidem prout ex tunc, quia cum similia statuta contractus filiorumfamil. annullantia ¶ resistunt duntaxat ciuili non aut. vniuersali obligatione ad text. in l. natural. 13. ff. de cau. in dub. & in terminis firmat Feutou. d. cap. 15. 2. num. 25. cum seqq. & num. 52. Rota decis. 527. num. 11. part. 1. recent. & coram Seraph. decis. 1351. n. 6. ratificatio superueniens ad diem initæ contractus debet retrotrahi, l. fin. C. ad Maced. l. licet 56 ff. de iud. Alexand. consil. 78. num. 24. vol. 5. Nat. consil. 262. num. 1. decis. 245. num. 2. Seraph. decis. 1350. num. 5. Rota dec. 82. n. 12. part. 6. recent.

Et quia non obstat absolutio à iuramento per eum petita, quia illa usus non fuit, nec vti voluisse patet ex sublequuta debita agnatione de qua deponent testes, etisq. obiecta singularitas obesse ¶ non poterit, cum sit aduinculatus; quæ etiam dictis fidem non adimit: gloss. & DD. in l. ob carmen, §. 1. o. testes ff. de testibus, cum aliis ad l. ius in l. Anconitana d. ius 4. Iulij 1641. §. primum enim, coram R. P. D. meo Cerro, & in Romana Pecuniaria seu legati 11. Martij 1650. §. fin. coram me; & cœque magis, quia cum ratificatio ¶ sit de his, quæ pendunt ab animo: Bald. in l. municipi, C. de reb. alien. non alien. Gratian. 10. discept. 565. num. 50. per testes ¶ singulares probari potest: Aym. consil. 73. num. 33. Surd. consil. 92. num. 45. consil. 414. num. 57. Rota coram Mart. decis. 313. num. 5. & consentiens præiudicat, si parte absente ¶ emissã fuerit: l. Pomponius, gloss. in parop. la prima, §. de neg. gest. Alex. in l. idem in duob. num. 4. in fin. vers. illud procedit, ff. de pact. Bart. in aurb. Sacramenti, num. 1. C. si aduersus vend. Ang. in aurb. de hered. & filie, §. si verò expressim num. 15. Abb. in c. fin. num. 15. de confess. cum aliis per Add. ad Capel. Tholof. decis. 350. num. 1. Afflic. decis. 375. num. 4.

Et ita vtraque, &c.

DECISIO LXXXIII.

R. P. D. PEYTINGERO.

Interamen. Hæreditatis.

Luna 17. Martij 1653.

SVMMARIVM.

- 1 Legitima per matrem prohiberi nequit. Debetur integrè masculis propter exclusiōnem feminarum, n. 2.
- Ob perceptionem fructuum redditur illiquida, n. 8.
- 3 Soror exclusã propter masculos non facit partem in legitima nisi fauore masculi.
- 4 Dos quando succedat loco legitime si filia instituantur hæredes.

- 5 Filia à statuto exclusã, si à parentibus instituantur hæredes, reintegratur, an censentur etiam ad legitimam.
- 6 Voluntas etiam ex alio nullo colligitur.
- 7 Obligationis Cameralis executio ex illiquiditate non impeditur.

PER appellacionem à sententia A. C. locotenentis Meltij, pro executione mandati relaxati pro duabus partibus dotis Fabiæ, causa mihi commissã; dubio hodie proposito, an, & pro qua summa residui dotis sit relaxandum mandatum DD. responderent pro integro residuo eisdem dotis Fabiæ, contra Io. Alexandrum Mizzetellum, vti hæredem Ioannis Valentini pro residuo restitutionis dotis eidem à Fabia eius vxore perfolutæ.

Quamvis enim informantes pro Io. Alexandro prætendant legitimam ipsi à matre debitam in ¶ suis bonis, suæ eius supplementum eandem ¶ prohibere minimè potuisse ex Modern. Forlunien. de legi. lib. 3. tit. 3. quæst. 5. num. 1. & 2. atque inter has partes lenit Rota in Interamen. hereditatis 21. Iunii 1638. §. Iustitia, coram bon. mem. Merlino.

Atque vigore Statuti Interamen. exclusiui feminarum ¶ non propter dotem, sed propter masculos Io. Alexandro videatur deberi, vt §. 1. aurb. de trien. & semiss. integra tertia pars hereditatis Fabiæ ob Claram sororem exclusam, vt fuit decisum in Interamen. vj. fructus 18. Iunii 1649. & 24. Martij 1650. coram R. P. D. meo Cerro; quod soror ¶ non faciat partem nisi fauore masculi, & prout illi magis expedit: Honded. consil. 1. num. 105. lib. 2. Martelcot. variar. resol. lib. 1. cap. 28. num. 9. cum aliis allegatis in Romana de Marscottis 18. Iunii 1646. §. hoc enim, coram R. P. D. Heraspio.

Ita quod tota legitima competat Io. Alexandro stante dicto Statuto habente sororem pro extranea, etiam si sit hæres vniuersalis à matre instituta, & facta expressa mentio legitime, vt in ¶ puncto testamenti, in quo filia instituta erat hæres vniuersalis, & filio masculo quod certum relictum: Rota decis. 74. num. 9. & 10. apud D. Modern. de legitima; idemque videtur Rota sensisse in prælegata Romana de Marscottis, §. neque urget in fine.

Licet enim ardua hæc sit quæstio, atque aliàs sæpe Rota dixerit quod pater, ¶ seu mater feminas instituendo hæredes vniuersales à dispositione Statuti recessisse videantur, easdemque filias ad successionem de iure communis per voluntatem suam reintegrasse, vt dicitur in decis. 565. num. 5. coram Greg. X. V. decis. 32. n. 3. & 4. apud D. Modern. de legitima, etiam in Romana hereditatis de Fabijs 19. Iunii 1643. §. his possis, & seq. coram R. P. D. meo Bichio; in quibus decisionibus respondetur omnibus contrariis, aliisque refert, & sequitur Cyriac. controu. 284. num. 54. & duob. segg. vbi concord. allegat.

Nihilominus tamen omnes decisiones, & Doctores volunt tantum feminam, si hæres condito à parentibus testamento instituta fuerit, & aliquæ alix concurrant coniecturæ talis voluntatis testatoris censeri reintegratam, etiam ad legitimam, vt tradit Brun. super Statuto, quod sanctibus masculis. art. 13. quæst. 3. mun. 38. Socin. consil. 75. num. 2. & segg. lib. 3. Castren. consil. 52. lib. 1. Add. ad decis. 32. littera A, vers. à qua

quidem, & ad decif. 36. in princ. inter apud Modern. de legit. aliique relati ab eodem lib. 1. tit. 4. quest. 6. num. 17. qui est casus noster, cum Fabia testatrix nedum Claram filiam vniuersalem suam hæredem instituit, sed vterius filium masculum exheredauit, & sic cogitauit quod eidem legitimæ in præiudicium filiz suæ vniuersalis hæredis institutz præstantia non sit, vt idem Modern. de legit. eruditè tradit pluribus allegatis lib. 1. cap. 4. quest. 4. num. 3. & 4. Rota decif. 64. n. 4. part. 1. recent. Ponderando præsertim, quod ipsa testatrix expressè prohibuit masculo ne aliquid occasione legitimæ peteret, & licet prohibere hoc minimè potuerit, tamen eius voluntas ꝑ hoc actu nullo colligi potest: Rip. in l. re conuicti num. 1. 36. ff. de legat. 3. Surd. d. decif. 352. n. 3. Rota decif. 281. n. 7. part. 1. recent.

Remanet igitur pro Io. Alexandro pro legitima sua dimidium trientis vncie vna cum dimidia, quam petere potest, non tamen huius rationem executionem Cameralis obligationis suæ impedire, qua tanquam hæres patris tenetur dotem à suo patre habitam restituere, non impedire, cum hoc creditum Io. Alexandri illiquidum sit, tam ratione quia ignoratur ꝑ ad quam summam priusquam statum hæreditatis firmetur ascendat, vt in puncto Rota respondet in dict. Interamnen. hæreditatis decif. 778. num. 9. vers. non obstat, & num. 10. quam etiam ratione fructuum hæreditatis ab eodem Io. Alexandro perceptorum, ꝑ qui vltra quantitatem legitimæ ei debite imputandi illam illiquidam reddunt: Caus. decif. 439. num. 5. Duran. decif. 113. n. 7. Rota decif. 81. num. 20. apud D. Modern. de pignor. decif. 411. num. 24. & 27. part. 5. recent. atque in Romana fideicommissi de Campagnolis 26. Iunii coram me.

Et ita vtique parte informante resolutum fuit

DECISIO LXXXIV.

R. P. D. CORRADO.

Romana deuolutionis Domus.

Luna 26. Iunii 1651.

SVMMARIVM.

- 1 Dominium Ecclesie in emphyteusi, ex quibus probetur.
- 2 Etiam contra tertios, n. 2.
- 3 Patium caducitatis ob non solum anagrem omnino obseruandum.
- 4 Caducitas incurritur ob non solum biennio canonis.
- 5 Amplia etiam si super emphyteusi lis pendet, n. 5.
- 6 Interpellatio non requiritur ad solvendum canones, vt caducitas incurritur.
- 7 Solutio canonis non presumitur, sed ab allegante probanda.

DOmniū cum Apothecis anno 1589. in emphyteusim ad tertiam generationem, ac in defectum generationis ad tertiam nominationem à R. P. Abbate, & Monialibus Sanctæ Cecilie concessam Iulio Zoccolo, & Matthæ illius vxori, pro annuo Canone scut. 12. monetz; ac deinde per eundem Iulium anno 1596.

venditam Simoni & Ioanni coniugibus de Bubalis, pro eis, earumque hæredibus, & successoribus quibuscumque, reuocato consensu eandem Monialium, à quibus successuè præstitus fuit consensus; cœnuerat Domini deuolutam ob non factam, non solum per biennium, sed per plures annos solutionem.

Siquidem defunxit directam Monasterij dominium, & bonorum identitas plenè probatur prout in hoc iudicio requiritur, ex publicis instrumentis, tam inuestituræ concessæ præfatis de Zoccolis, & effectuatæ, quam venditionis à D. Iulio successuè factæ illis de Bubalis, cum expressa illius mentione, ac restoratione consensus dictarum Monialium, & ex alio instrumento approbationis, & consensus dictarum Monialium, & ex alio instrumento approbationis, & consensus earum, cum promissione annui Canonis, & actuali eorundem per plures annos, ac etiam laudemij solutionem à dicto Simone factam, vt in eo legitur celebrato 19. Septembris eiusdem anni 1596. & præfata Ioanna eius vxore, ratificato die .... Quæ omnia ꝑ corroborant instrumentum dictæ concessionis, ac plenam constituunt probationem dominij præfati Monasterij: Bart. in l. ad probationem, in princip. ibi, sed cum alij sic, C. locat. Rota decif. 591. num. 1. part. 4. diuers. & penes Gomitol. dec. 1. num. 1. vers. de iustitia verò sententia, & seq. Cardinalis Millinus decif. 110. sub num. 1. vers. moti fuerunt: Cardin. Causler. decif. 105. num. 2. vers. tamen quod concurrant, & seq. ac decif. 269. num. 3. vers. tamen falsè instrumentum, & decif. 291. num. 1. vers. Dominium namque probatur, cum sequentibus; & ibi Addent. sub n. 16. vers. tamen secus est & in recentioribus dec. 290. sub num. 1. & seq. & decif. 400. sub num. 7. vers. & quæ alius dicuntur, cum seq. part. 1. ac decif. 325. sub num. 1. vers. regulariter autem; ubi sub num. 4. vers. non obstat, decif. 5. contraria declaratur, part. 3. & decif. 597. num. 3. vers. & nihil cum seq. part. 4. tom. 3. ac decif. 79. num. 7. vers. atamen concurrentibus adminiculis, cum seq. part. 6. & in Regiens. Bonorum 15. Marij 1630. coram bon. mem. Coccino, apud Posth. de manutatione decif. 293. num. 4. vers. unde licet, cum seq. ac in Romana Domorum 15. Decembris 1649. in §. Dominium directum Ecclesie coram R. P. D. meo Bichio; etiam contra tertios ꝑ possessores, præsertim verò ab inuestitis causam habentes: Rip. in l. si rem aliquam, num. 42. vers. intellige vt non probetur, ff. de acq. possess. Patil. conf. 104. sub num. 81. vers. & licet, cum seq. lib. 6. p. 6. Rota penes Cæsar de Grassi. dec. 10. sub num. 7. vers. & quia locatio, de causis possessoris & propriet. & decif. 91. & decif. 521. part. 4. diuers. Card. Causler. d. decif. 105. num. 4. vers. quæ confessio penes decif. 105. Butar. dict. decif. 602. num. 2. vers. præsertim ubi addentes, sub num. 16. vers. quo casu resultat probatio, cum seq. & in recentioribus d. decif. 290. sub num. 1. & seq. part. 1. ac decif. 325. sub num. 1. part. 3. & d. decif. 79. sub n. 7. part. 5.

Causa verò deuolutionis æquè iustificatur, tam ex pacto ꝑ in vtroque instrumento, tum inuestituræ, tum ex consensu Monialium specialiter conuento, quo casu si præfati Canonis solutio biennio prætermittatur, quod maximè feruari debet, l. iuris gentium, §. Prætor ait, ff. de pact. l. 2. in princip. C. iuris emphy. Rota penes Crescent. dec. 5. de locat. & S. M. Greg. dec. 529. num. 6.

num. 16. vers. imo fuerat pacto commentum, & seq. ac in recentioribus decis. 347. sub num. 10. par. 4. Quam ex ipsa iuris communis dispositione, cap. potuit, §. emphyteuta quoque de locatione, auth. qui rem, Cod. de sacrosanct. Eccles. ex auth. de non alienando, §. scire autem, &c. & auctoritate, de alien. & emphyteus. §. si vero qui clarus in §. emphyteus, quast. 8. sub num. 1. vers. si vero sit emphyteuta Ecclesia, &c. Corbul. de causis priuation. ob non solut. Canon. sub num. 1. vers. & emphyteuta Ecclesia: Mantica de tacitis lib. 6. tit. 27. sub num. 1. vers. si verò emphyteus sit Ecclesiasticus. Rota decis. 572. num. 1. vers. Ecclesia enim. part. 1. & decis. 803. num. 1. vers. & finit per omnes Dominos resolutum, &c. & decis. 808. ac decis. 809. part. 4. diuers. & in recent. dict. decis. 400. num. 11. vers. quod non solutionem Canonis, part. 1. & decis. 509. num. 2. vers. quo enim ad primum, ac decis. 719. num. 1. vers. quia quando versamur in emphyteusi Ecclesiastica, part. 4. tem. 3. & penes Duran. dec. 402. n. 5. vers. tertium & ultimum.

Quæ sanè conclusio locum habet, etiam si lite super deuolutionem ¶ pendente mora commissa fuit ad text. in l. si rem alienam la prima, §. fin. ff. de pignor. act. Capic. decis. 16. sub num. 6. vers. primo quia: Corbul. d. tit. de causis priuationum ob non solutionem Canonum, ampliat. 16. num. 5. vers. & illud quia certum est: Mantica de tacitis lib. 2. 2. dict. tit. 27. sub num. 2. vers. 3. quod dictum est: Rota penes Putem dec. 426. lib. 3. & in correct. A. bill. decis. 1. de locatione: Veralli. decis. 299. part. 1. Card. Seraph. dec. 958. num. 2. vers. ut in simili dicitur, & sæpe in aliis.

Atque etiam cessante huiusmodi interpellatione, ¶ quia suppletur tam ex legis præcepto, quam ex die solutionis ab ipsis partibus in præfatis instrumentis præscripta, iuxta l. magnam, Cod. de contrahen. & committen. stipulat. l. 2. §. fin. autem, C. de iure emphy. dict. cap. potuit, in fine, vers. nec obstante, ibi: gloss. in verbo statuta de locatione: Corbul. d. tit. de caus. priuat. ob non solutionem Can. ampliat. 3. Mantica de tacitis, lib. 2. tit. 4. num. 15. vers. 7. est differentia: Rota penes Put. d. decis. 436. num. 1. vers. de cuius natura est, lib. 3. in correct.

Nec obstat quod negatiua solutionis non facta probata non fuerit.

Nam ubi contentio est inter debitorem, vel causam ab eo habentes, & creditorem eius intentionem super publico instrumento ¶ fundantem, eo ipso etiam iustificatur prædicta negatiua, si ipse debitor siue illius successoris conuenti non probant solutionem, quæ non præsumitur, l. quingenta, vers. nam si creditum, ff. de probationibus, l. 1. C. eodem tit. & in spe Notarij: Gloss. in dict. l. 2. in verbo repellere, vers. item quis probabit, Cod. de iur. emphyteutico: Natt. conf. 569. num. 1. vers. nam licet cum seqq. Gabr. com. concl. lib. 1. tit. de probas. concl. 6. sub n. 15. vers. primo limita cum seqq. Franciscus Herculanus de proban. negat sub num. 35. vers. 2. principaliter requiritur vestram limitat. Becc. conf. 109. num. 12. vers. nam respondeo: Sard. decis. 64. sub num. 29. vers. & facit regula cum seqq. & consil. 82. num. 18. vers. quod autem: Corbul. post tit. de caus. priuat. ob non solut. Canon. quast. 4. Rot. penes Comit. decis. 32. num. 2. vers. nec obstat quod dicitur de negatiua, quast. 1. dec. 433. sub num. 3. vers. creditum autem Reclitoris,

part. 1. ac decis. 296. sub num. 4. vers. nec facit quod non probetur, & dec. 7. n. 16. sub num. 2. vers. quod autem part. 1. ac decis. 725. num. 7. vers. astamen, regula semper limitatur, cum seqq. part. 4. som. 3.

Et ita fuit conclusum informantibus tantum Monialibus; altera tamen parte sæpius citata & monita, diuque expectata.

DECISIO LXXXV.

R. P. D. CERRO.

Romana Censur.

Luna 28. Aprilis 1653.

SUMMARIVM.

- 1 Instrumentum facit probationem probatam.
- Munitum obligatione Camerali proratum habet executionem, n. 2.
- Etiā quoad hereda, n. 3.
- Et etiam creditor, n. 4.
- 5 Apocha manu debitoris suscripta, ac eius sigillo munita crediti veritatem probat.
- 7 Solutio cadit in dissolutionem proprie non aliena obligationis.
- Ab allegante est concludenter probanda, num. 7.
- 8 Rota supponit decisiones in eadem causa emanatas.

Comes Bernardinus à Porta vti hæres Comitiss Hypoliti, olim mariti, & hæredis Vincentiæ Thienæ creditricis Isabellæ Gonzagæ, ex causa dotis eiusdem Vincentiæ in certis bonis assignatæ, & postea emittæ, egit contra bona hæreditaria Io. Georgij Ceparini debitoris eiusdem Isabellæ pro fructibus censu scutorum anni 2000. per illam impositi, & venditi dictæ Isabellæ 21. Ianuarij 1570. & ab A. C. impetrauit mandatum executionum pro fructibus dicti census, ad effectum, vt ibi satisficeret de medietate dictæ dotis, ac de fructibus, & damnis passis in totum ascendentibus ad scuta 8950. sed deuoluta mihi causa appellationis dubitauit, an, & pro qua summa sit relaxandum mandatum, & relaxandum esse pro summa inferius expetenda Domini responderunt.

Creditum enim Bernardini aduersus Isabellam non controuertitur, illud vero ipsius Isabellæ contra Ducem reum commentum iustificatur ex publico instrumento impositionis dicti census, quod facit ¶ probationem probatam, cap. cum dilecti, vbi Abb. num. 3. de donat. Bart. in l. 1. num. 8. ff. de non. oper. nunc. Bald. in l. inter est, num. 2. C. de solut. & tanquam Camerali obligatione manitum ¶ paratam habet executionem: Castr. in l. post rem iudicatam in fin. ff. de re iudic. Gall. de oblig. Camer. part. 1. quast. 2. n. 12. & 18. vbi Zacc. num. 5. cum seqq. Rota coram Card. Seraphin. decis. 736. n. 1. & 2. & in Camerinen. Donationis 4. Maij 1640. coram bon. mem. Pironano, §. quia D. Victoria; tam fauore ipsius Isabellæ, ¶ cuiusque hæredum: Rota in Bononiens. obligationis Cameralis de Capuegii 12. Maij 1594. coram Robuferio, & in Romana Censur. 10. Februarij 1645. coram R. P. D. meo Melitio apud Zacc. de oblig. Camer. decis. 93. num. 23.

n. 2. 3. & dec. 2. 5. 3. n. 2. quam fauore Bernardini, 4
 † eius creditoris, qui propterea exercere potest
 omnes actiones eidem Isabellæ debitrice com-
 petentes: *l. nomen ibique communiter DD. C. que
 res pign. oblig. poss. Bart. in l. cum grege, §. cum pi-
 gnori num. 3. ibique Salyc. pariter num. 3. ff. de
 pignor. Surd. conf. 4. num. 3. Thomat. decif. Ma-
 cerat. 44. num. 11. & 12. cum aliis allegatis in
 Romana Saluiani de Casalibus 21. Iunij 1641.
 coram me, & penes Zacch. vbi supra, decif. 189.
 num. 37. & 30.*

Non obstat, quod dictus census impositus
 fuerit non præsentē pecunia, sed ex credito con-
 tra expressam formam Pianæ Constitutionis,
 quia S. D. N. in plena signatura huiusmodi nulli-
 tatem sanauit cum clausula, *Constitio de vero
 credito, quæ verificatur ex apocha promissionis
 scutorum auri 4000. factæ ad fauorem dictæ
 Isabellæ pro supplemento suæ dotis per Iulianum
 Ceparinum Authorem dicti Io. Georgij illius
 propria manu subscripta, & proprio sigillo mu-
 nita, summi Bernardini num. 8. quæ proinde
 5 crediti veritatem, & realitatem ostendit, vt in
 puncto huiusmet census latè firmatum fuit, in
 alia Romana censui inter ipsum Ducem Casari-
 num, & Franciscam Isabellam Malatestam, 24.
 Ianuarij, & 13. Iunij 1646. coram R. P. D.
 meo Penning, & 14. Iunij 1652. coram R. P. D.
 meo Melzio.*

Nec refert, quod Maximilianus Gonzaga pa-
 ter dictæ Isabellæ perfoluerit Theodoro Thieno
 illius viro, ex causa d. dotis consimilem summam
 scutorum auri 4000. in tot gemmis, & pecunia
 numerata; quia, vt optimè respondetur in præ-
 dictis decisionibus, huiusmodi solutio non est re-
 ferenda in causam promissionis factæ à Iuliano
 Cæsarino, sed in causam propriæ obligationis
 ipsius Maximiliani soluentis, dum ipsa solutio
 de Iuliani promissione non loquitur; regulariter
 6 enim † solutio cadit in dissolutionem propriæ,
 non autem alienæ obligationis: *l. & magis 4. &
 l. cum ex pluribus 97. ff. de solut. Bald. in l. i. circa
 finem, ff. eodem: Menoch. lib. 3. presump. 136.
 n. 8. & 9. Grat. disceptat. 2. 24. & 27. & discept.
 962. num. 40. cum seqq.*

Ideoquæ stant simul, quod Theodorus an-
 no 1565. receperit à Maximiliano supradictam
 pecuniarum, & gemmarum quantitatem, illam-
 quæ penes se retinuerit, ac de ea dissoluerit pro-
 priam obligationem: & nihilominus in suo ro-
 bore permanferit obligatio Iuliani, saltem pro
 dicta rata scutorum auri bis mille, pro qua fuit
 impositus census, dum concludenter non iustifi-
 catur, quod Maximilianus perfoluerit, & Theo-
 dorus receperit ad effectum illum liberandi à
 propria ipsius obligatione, satique est, vt de
 hoc possit dubitari, ne dicta solutio illi, eiusque
 hæredibus suffragari valeat: nam regulariter ab
 allegante † plene, & concludenter iustificari
 7 debet: *Salyc. in l. 2. num. 1. C. de iur. emphyt.
 Natt. consil. 126. num. 3. Surd. decif. 105. num. 9.
 Jan. mem. Gregor. decif. 139. num. 1. & 2. Rota in
 Romana censui 14. Decembris 1648. coram R. P.
 D. meo Bichio, §. 3. accedit.*

Cumque habeamus punctuales decisiones su-
 per hoc ipso censu emanatas, cum responsionibus
 ad allegatum solutionis obiectum, incidenter
 ab eis non est recedendum, sed ipsis inhæ-
 8 rendum, † quia iuxta laudabilem stylium huius
 Sacri Tribunalis veniunt supponendæ, vt re-
 sponsum fuit coram Burat. decif. 596. num. 1. &

decif. 857. num. 4. ac in Bituntina censui 5. Iulij
 1649. coram bon. mem. Arguelles, §. 1. vers. tum
 quia Rota.

Fuit itaque resolutum relaxandum esse man-
 datum pro fructibus dicti census ad effectum,
 vt Comes Bernardinus ex eis pro nunc sibi so-
 lum satisfiat de concurrenti quantitate scuto-
 rum 8000. pro quibus bona stabilia assignata
 fuerant, & deinde euicta, non autem de præsen-
 tibus fructibus, & damnis passis, occasione dictæ
 euictionis, cum ex hæcenus deductis adhuc ipsa
 iustificata non fuerint.

Et ita vtraque, &c.

DECIS. LXXXVI.

R. P. D. ZARATE.

Placentina bonorum.

Luna 16. Iunij 1643.

SVWWARIVM.

- 1 Immissio conceditur fideicommissario coistito
 de exsistentia, purificatione, & iden-
 titate.
 Ex Saluiano datur fideicommissario etiam
 contra tertios possessores, n. 2.
- 3 Primogenitura qualiter dicatur ordinata.
- 4 Obitus sine filijs præsumitur.
- 5 Descendentia probatur ex testamentis.
 Probatur ex fide Baptismi adminiculata,
 num. 6.
 Probatur ex positionibus pronuntiatis pro
 confessis, n. 7.
 Vt probetur adminicula iunguntur, n. 8.
 Leniori probatione contentatur, n. 9.
 Per gradum distinctus est deducenda, n. 10.
- 11 Proximitas dicitur probata dum non constat
 de proximiori.
- 12 Primogenitus dicitur filius primogeniti ma-
 ior natu.
- 13 Identitas probatur ex instrumentis.
 Ex inuentario probatur, n. 20.
- 14 Identitatis ad probationem dua sufficiens
 demonstrationes.
 Ad probationem sufficit locus cum vno con-
 fine, n. 15. & 16.
- 17 Fideicommissum probatur ex testamento.
- 18 Dictio, inuicem, expressam operatur reci-
 procam.
- 19 Reciproca substitutio inducitur vbi est facta
 pluribus in tota & vltima.
- 21 Hypotheca in bonis granarij pro reintegra-
 tione fideicommissi an competat.

Cum Ioseph de Ferrariis anno 1557. in suo
 vltimo testamento hæredem instituisset
 Bartholomæum ex fratre nepotem, cui quando-
 cumque decedenti substituisset eius Primogeni-
 tum, & ipsi quandocumque morienti Clemen-
 tem suum consubrinum, & post eum primoge-
 nitum ciuidem Clementis, eique sine filijs dece-
 denti secundumgenitum, & sic deinceps de pri-
 mogenito in primogenitum, illique deficientibus
 vocasset proximorem de Domo, & familia de
 Ferrariis eodem ordine primogenituræ, etiam
 cum expressa, & perpetua prohibitione alie-
 nationis, vt in Summ. illorum de Ferrariis,
 num. 1.

Ac similiter anno 1606. Nicolaus etiam de Ferratis Alphonsum fratrem, & Paulum nepotem ex alio fratre hæredes instituit, illisque substituit vulgariter, pupillariter, & per filium ipsorum filios respectu, eo quod pari modo in unum substituit; Paulo autem sine filiis decedente vocasset Alphonsum, & eius descendentes masculos cum onere eiusdem fideicommissi, ut bona perpetuo conferrentur in dictis hæredibus & substitutis, in infinitum prohibens alienationem sub pœna privationis.

Et insuper dictus Nicolaus pro maiori decore, & sustentatione suæ familiæ constituit duas primogenituras: Alteram super omnibus domibus, ædificiis, ac possessione, quam pro iniuncto tenebat cum dicto Paulo, ad quam vocavit omnes descendentes primogenitos, & in eorum defectum proximiores ex dictis suis hæredibus, & post eum eiusdem filium primogenitum: Alteram super domo in loco Roneti, & possessione della Casa delli Gobbi detti Alphonso, in qua post eundem Alphonsum nominatum voluit succedere Antoninum eius filium, & deinde illius primogenitum, ut in dict. Sum. n. 4. & post hæc defuncto ab intestato Alphonso, Paulus quædam bona alienasset, dict. Sum. num. 6. & 12. & reliqua locasset alteri Paulo, & Antonino de Ferratis, dict. Sum. num. 7. controversia fuit orta in partibus inter Bartholomæum Falconium successorem locatoris, & dict. Antoninum, & Paulum iuniorum, Falconius affectus dictæ locationis petebat: Antoninus & Paulus de fideicommissio dicti Nicolai super dictis bonis excipiebant; sed causa postmodum ad Rotam devoluta, ad eam fuerunt admitti Nicolaus, Hieronymus, & Carolus de Ferratis, qui immisionem in prædictis bonis prætendunt, videlicet quoad prædium suppositum primogenituræ Iosephi, & quoad alia bona pariter supposita primogenituris dicti Nicolai, solus Nicolaus-Hieronymus tanquam primogenitus, & vnicus successior in dictis primogenituris; quoad alia verò subiecta fideicommissio eiusdem Nicolai, immissio pro vtroque, scilicet Nicolao-Hieronymo, & Carolo præcedunt in medietate, uti representantibus Antoninum communem patrem, cum altera medietas debeat Paulo, & Antonino filiis Francisci Fratris Antonini prædicti.

Et vltius dictus Nicolaus Hieronymus, & Carolus immisionem expostulant in bonis acquisitis per dictum Paulum pro reintegratione illorum quæ alienavit ex fideicommissio, super quibus hodie emanato dubio Domini sub distinctione immisionem concesserunt.

Quoad prædium enim nuncupatum della Gobbi subiectum primogenituræ Iosephi senioris immisionem absque ulla hesitatione decernere, & quia iustificari extrema omnia pro eius concessione videlicet existentia, purificatione, & identitas primogenituræ, quibus concurrentibus non solet denegari immissio, vel ex remed. l. fin. Cod. de edit. Div. Adr. sol. vel visus Saluiani: Rot. decif. 33 d. n. 1. & 2. par. 5. decif. 298. par. 6. decif. 88. n. 1. par. 7. recent. in Bonon fideicommissi de Pancalzo 11. Martij 1645. coram Cardinali Panzirolo, & in Bonorum fideicommissi 5. Decembris 1650. in principio, coram R. P. D. meo Celfo, quatenus agatur contra tertium possessorem, ut firmavit Rota decif. 736. n. 1. coram Merlino, & in Romana fideicommissi de Alicornis 3. Iunij 1650. coram Reuerendissimo Decif. S. R. R. ad I. P. Melium,

D. meo Decano; & in terminis primogenituræ, Molin. de primog. lib. 3. cap. 13. per tot. vbi Adden.

Existencia autem primogenituræ à Iosepho etiam patet ex eius testamento dict. Sum. n. 1. vbi hærede instituto Bartholomæo, eique substituto Clemente ordinavit bona deferri de primogenito in primogenitum, & in illius descendentes cum perpetua prohibitione alienationis; atque in eorum defectum ad proximiores de domo, cum eadem primogenituræ ordinatione, ex qua testatoris dispositione primogenituram ordinatam colligi dixit Peregr. consil. 34. num. 11. vers. 3. deficiente lib. 3. Rot. in Tiburtina fideicommissi 14. Ianuarij 1647. §. nec videtur deficiam coram bon mem. Arguell.

Purificatio autem huius primogenituræ ad favorem Nicolai-Hieronymi apparet ex eo quod Bartholomæo sine filiis masculis defuncto, successit Clemens, ut patet ex instrumento inestitutæ per eundem Clementem suscepæ, dict. Sum. num. 2. & Clementi successisse Iosephum eius nepotem ex Iulio-Cesare filio, desumitur ex instrumento quietantiæ ipsius Iosephi Sum. num. 3. de cuius descendencia non constat, nec præsumitur, cum quis sine liberis et decessisse existimatur: Molin. de primog. lib. 3. cap. 9. n. 22. Rota decif. 30. n. 3. par. 6. in Fanen. fideicommissi 19. Februarij 1646. coram R. P. D. meo Cello, & in Interamnen. fideicommissi 28. Martij proxime præteriti coram me §. legitimatio.

Constat autem Alphonsum fuisse filium Antonini ex quodam instrumento iustificationis testamenti Sum. num. 8. & ex testamento Nicolai sen. patris eiusdem Clementis, & respectu fratris Antonini num. 9. & vltius liquet dictum Nicolaum-Hieronymum esse filium Antonini iun. primogeniti Alphonso ex testamento Nicolai iun. Sum. num. 4. iuncto testamento huius Antonini patris num. 10. & in simul ex fide Baptismi num. 11. & positionibus pro confessatis habitis, num. 13.

Ex testamentis namque proculdubio consanguinitas, & descendencia probatur ex traditis per Surd. decif. 149. n. 4. Tob. de An. consil. 88. num. 38. Rot. decif. 88. n. 6. coram Comitolo Pedenase. consil. 62. num. 36. qui etiam num. 9. & 10. antecedentibus tradit in antiquis probari ex enunciationis plurium instrumentorum, præsertim si emanaverint ab iis qui præsumunt scire intra sanguinis, ex eo quod consanguinitas, & parentela sint res difficilis probationis; fides autem et Baptismi etiam ad probandum filiationem, & descendenciam iunctis adimiculis prodest, c. maiores, vbi gloss. de Baptismo, coram Casal. decif. 128. n. 2. decif. 132. n. 16. coram Penia in Mutinen. beneficij 27. Martij 1648. §. quod autem Franc. coram bon mem. Arguell.

Nec minus conferunt prædictæ et positiones 7 pro confessatis habitæ iuxta tradita in cap. 2. de confess. per Modern. Vrbina ren. tract. de positio. cap. 32. n. 13. cum seqq. Quæ omnia etiam singula de se per se non sufficerent, viuta tamen, et si simul iuncta probant: Rota. consil. 83. num. 10. Menoch. conf. 816. n. 9. & alij allegati per Tedenase. dict. cons. 62. num. 30. Eoque magis, cum ad hunc effectum etiam leniores probationes pro idoneis et habeantur, ut pluribus relatis firmant 9 Rota in Reatinen. fideicommissi 28. Iunij 1652. §. vltius, coram me: vbi etiam notatur relictis procedere in indicio possessorio immisionis

nis ex remedio l. fin. Cod. de edict. Din. Adr. toll.

Ex quibus constituta dependentia non videtur in dubium reuocanda † maximè cum per gradus distinctos fiant deducta : Pail. conf. § 1. num. 6. & segg. lib. 2. Cyriac. controu. 281. num. 1. Rota dec. 333. n. 3. & 4. coram Penia dec. 8. n. 4. penès Duran. & in d. Reatina fideicommissi, §. de dependentia coram me.

Proximioritas autem dicti Nicolai Hieronymi probatur ex dicto testamento Nicolai senioris Sum. num. 4. ex quo apparet quod Antoninus senior pater Alphonsi fuit patruus Clementis, ob cuius defectum fuit vocatus proximior; vnde probata consanguinitate in certo gradu facilius 11 admittitur præsumptio proximitatis, † dum non concurrat alius qui contendat se esse proximior in gradu : Tiraq. de retract. §. 11. gloss. 1. num. 26. Molin. de primog. dist. lib. 2. cap. 9. n. 21. vbi Addent. Rota coram Seraph. decif. 1219. num. 1. decif. 1265. in fine vers. quod dicitur de legitimatione, penès Causal. decif. 575. n. 7. & Bononiens. fideicommissi de Pancaldus 27. Januarii eiusdem anni in principio, coram R. P. D. meo Peutingerio.

Ex quo etiam constat dictum Nicolaum Hieronymum esse primogenitum, † cum ipse pater Antoninus pariter fuerit primogenitus Alphonsi, & ipse primogenitus dicti Antonini, cum maiorem natum Carolo eius fratre se ostendat, secundum Tiraq. de iur. primog. quaest. 31. num. 21. Molin. de primog. lib. 3. cap. 1. num. 1. cum sequentibus.

Identitas verò dicti prædij probatur ex instrumento inuestituræ suscepit per Clementem dict. Sum. num. 1. ex quo dicitur fuisse in bonis Iosephi senioris, & ex partitis librorum æstimi Sum. num. 12. & instrumentum venditionis factæ per Iosephum iuniorum nepotem, & heredem Clementis Paulo iun. Sum. num. 14. & inuestitura ipsius Pauli Sum. num. 13. & instrumento locationis per Paulum factæ alteri Paulo, & Antonino Adnerfariis dict. Sum. num. 7. ex enumerationis namque diversorum Notariorum, ac plurimum instrumentorum indentatis † rei probatur, quomodo inter diuersas personas enauauerint, vt per Marefc. lib. 1. var. cap. 10. n. 41. cum segg. & in specie in instrumento inuestituræ: Rota in vna Fulginatenf. emphyteusf. 20. Iunii 1622. coram Vbaldo n. 4. relata per Modern. Fulginatenf. de iur. emphyt. sub. sit. de alienat. quaest. 10. & de libro æstimi Redenasc. confil. 31. n. 4. Marefc. vbi supra n. 46. de instrumento venditionis: Rota in dict. Fulginatenf. emphyt. d. n. 4. de locationibus: idem Marefcot. vbi supra, num. 47. & sequent.

In dictis autem instrumentis apparet dictum prædium descriptum vt acquisitum à Clemente, & cum qualitate quod est subiectum Plebano Momiliani, & quod ei respondet quot annis de Canone, ex quibus deducitur conuenientia plurimum qualitatum, cum tamen ad identitatis probationem † duæ demonstrationes sufficiant iuxta theor. Bart. in l. demonstratio 14. ff. de cond. & demonstr. Redenasc. dict. confil. 31. n. 3. Rota decif. 59. n. 5. part. 6. recent. in Pernina bonorum 14. Iunii 1647. coram R. P. D. meo Cerro, & in dict. Bonon. fideicommissi de Pancaldus 27. Ian. 1648. coram R. P. D. meo Peutingerio.

Non obstat, quod in aliquibus instrumentis non denominetur expressè prædium delli Gobbi,

sed Territorium Momiliani, & Roneti sub quo testatorem possedisse prædium delli Gobbi prætenditur, nam in aliis instrumentis expressè legitur istud prædium Iosephum seniore in bonis habuisse, & quamvis sit controuersia, an sufficiat verificari locus, in quo res exiit, vt indicat identitas probata, in antiquis, † tamen sufficit quod locus verificetur cum vno confine, vt pluribus relatis etiam de mente Rota tradit Marefc. vbi supra dist. confil. 12. n. 45. Rot. decif. 294. n. 10. coram Merlino.

Sicut etiam sufficit, quod constet de possessione bonorum in loco, † in quo defunctus possidebat concurrentibus aliis demonstrationibus, coniecturis, & adminiculis, vt reprobat Peregr. de fideic. & pluribus allegatis DD. & Rota decisionibus testatur Redenasc. dict. confil. 31. per tot. & præcipue à n. 3. Rota cum ibi congestis dec. 776. n. 8. coram Merlino.

Quoad bona verò subiecta primogenituræ dicti Nicolai pariter concedendum esse immisionem dicto Nicolao Hieronymo, Domini decreuerunt, cum ad eius fauorem tanquam primogeniti proximioris fuerit purificata vtraque primogenitura, tam ea relicta Paulo in defectum eius lineæ, quam altera relicta Alphonso, vt in testamento Sum. num. 4. vbi etiam constat de dependentia, & proximitate, & quod ab Alphonso natus fuit Antoninus primogenitus: sicut etiam ex testamento Antonini de filiatione Nicolai Hieronymi, & de eius primogenitura apparet, vt ex fide Baptismi Sum. num. 10. & 11. quapropter immissio denegari non debet, vt in superioribus fuit comprobatum.

Respectu autem bonorum quæ supposita fuerunt fideicommissio dicti Nicolai vilius fuit immisionem dandam esse pro medietate dicto Nicolao Hieronymo, & Carolo eius fratri, tanquam filiis Antonini communis patris cum alia dimidia videatur pectare ad Paulum, & Antoninum vt filios Francisci fratris dicti Antonini patris Nicolai Hieronymi, & Caroli, & de proinde existentes in eodem gradu.

De existentia autem dicti fideicommissi non potest dubitari, cum constet ex dicto † testamento Nicolai, vt præter superius allegata probat text. in l. ille à quo 13. §. 1. ff. ad Sen. Conf. Trebell. l. fin. Cod. de edict. Din. Adr. toll. Rota in Romana fideicommissi 8. Iunii 1648. §. de existentia coram bon. mem. Arguel. & 14. Iunii 1652. §. siquidem existentia coram me.

Purificatio etiam deducitur ex dicto testamento in quo fuit institutus Alphonsus coheres Pauli, iisque substituti filii, & descendentes masculi in infinitum cum expressa reciproca ibi, eoque inuicem substituto, & Alphonso natus fuit Antoninus primogenitus, & Franciscus Sum. num. 4. ex Antonino Nicolaus Hieronymus, & Carolus num. 10. & 11. quibus existentibus iuribus resolutio rectè procedit ex superius allegatis, maxime cum in dicto fideicommissio inueniatur dicta reciproca expressa † per verba inuicem substituto extra dictis per Alex. conf. 22. num. 11. lib. 5. Gabr. num. 10. n. 7. & 17. lib. 2. Redenasc. conf. 60. num. 2. Rota in Romana fideicommissi de Maximis 28. Ianuar. 1647. §. nec obf. coram Emmerisimo Ottobono; & quatenus expressè non inueniatur, concurrunt illa tria requisita necessaria ad inducendam tacitam; de quibus egregie Rota in Romana fideicommissi de Zephirus 5. Iunii 1646. & 8. Febr. 1648. coram

coram R.P.D. Bichio, & postremò in d. A. sine fideicommissi 28. Iunij 1652. coram me.

De identitate bonorum utriusque primogenituræ Nicolai, & fideicommissi docetur ex inventario factò à Paulo, & Alphonso primis hæredibus Nicolai dist. Sum. num. 5. & dictis portionibus pro confectis habitis num. 12. & ex dicto instrumento locationis num. 7. quæ duo vltima documenta ad hunc effectum probare
20 superius fuit confirmatum, & ex t. inventario identitatem argui tradit Marefc. dist. lib. 1. var. d. cap. 12. n. 48. Roc. dec. 736. n. 2. coram Merlino apud san. mem. Greg. X. V. dec. 575. n. 2. & 3. penes Caus. dec. 357. n. 2. & in Perusina bonor. 30. Maij 1650. §. accedente coram R.P.D. meo Cerro; præcipue cum illi qui inventarium confecerunt sint auctores utriusque partis litigantis: Cancr. var. resol. part. 3. cap. 2. num. 4. cum seqq.

Vt utrumquid in bonis propriis eiusdem Pauli vltimò Dominis immisionem non esse concedendam pro reintegracione dicti fideicommissi, tum quia non apparet concludenter iustificatum, quòd Dominus in vicinia Sancti Iuliani per Paulum alienata ex instrumento relato num. 6. sub dicto fideicommissio comprehendatur: Tum quia non adeò explorati iuris est, quod pro bonis fideicommissi alienatis detur hypotheca contra bona alienantis, licet hanc partem
21 t tuncat Theaur. iun. quest. 84. num. 5. lib. 2. Cyriac. contr. 282. num. 19. cum seqq. cum hæc opinio non admodum tuta sit, ex traditis per Merlin. de pign. lib. 3. tit. 1. quest. 3. per tot. Eaque per Rotam fuerit admissa; eo tamen casu quo concurrat mala, & dolosa administratio, vt declarando antecessor em decisionem in Romana Saluiani 28. Iunij 1641. coram R.P.D. meo Decano, fuit responsum in Romana fideicommissi seu Saluiani 26. Novembris coram eodem R.D. meo Decano, §. nihilque facit.

Arque ita, &c.

DECIS. LXXXVII.

R. P. D. VEROSPIO.

Romana deuolutionis Domus.

Veneris 20. Iunij 1653.

S V M M A R I V M.

- 1 Sententia validitas ex resolutione Actorum dignoscitur.
- 2 Emphyteusis Ecclesiastica in aliam Ecclesiam non transit.
- 3 Clausula pro heredibus quibuscumque efficit emphyteusim Ecclesiasticam ad extraneos transiitorem.
- 4 Inuestitura emphyteusis, ex quibus concessio noua arguitur.
- 5 Hæredum, & successorum appellacione in emphyteusis Ecclesiastica veniunt tantum hæredes sanguinis.
- 6 Bona Ecclesie in manus mortuas hoc est alias Ecclesias & loca pia prohibentur peruenire.
- 7 Alienationis prohibitio virtutem clausula ad habendum in inuestitura adiecta adimit.

Et clausulam, in perpetuum, restringit Decis. S.R.R. ad I.P. Melium.

ad personas in inuestitura comprehensas num. 8.

- 9 Clausula, ad habendum, & in perpetuum, concessione emphyteusis non protrahitur, dum non constat de solemnibus.
- 10 Pensio fructibus correspondens arguit potius locationem, quam emphyteusim. Fallit, vt n. 12.
- 11 Inuestitura posterioris, & non prima quando attendatur, & n. 15.
- Postiores diuersificantur à prima in expressis tantum, n. 14.
- 13 Laudemij solutio emphyteusis, & non locationis conuenit.

Sententiam immisionis, Moniales, ac Monasterium S. Lucie in Silice de Vrbe in hoc Sacro Auditorio obtinuerant contra Hospitale Beatæ Virginis de Cataugio Mediolani, situm super Domo directò eiusdem Monasterij Dominio supposita, ac deuoluta ob lineam Angelæ vltimo loco inuestitura terminatam; quam sanè sententiam ex utroque validitatis, ac iustitiæ fundamento in gradu appellacionis coram me hodie confirmandam esse Rota decreuit: Ipsius namque validitas t non renouatur in dubium, & benè ex actorum resolutione dignoscitur, iuxta decisionem Verall. 260. part. 3. nunquam in hoc Sacro Tribunali reiectam.

Iustitiam verò concludit linea inuestitæ vltimo loco expirata, qua deficiente ad Monasterium, vti Dominum directum reueri debuerat emphyteusis hæc Ecclesiastica, t non autem poterat ad extraneos hæredes, siue ad manus mortuas, videlicet Ecclesias, seu loca pia transire, §. emphyteusim, auth. de non alienan. gloss. in l. eiam. ff. solut. matrim. Clar. in §. emphyteusim, quest. 28. vers. que quidem concl. & vers. tertium casus: Card. Mantica: de tacit. lib. 14. tit. 19. n. 6. Caldas de nominat. emphyt. lib. 2. quest. 33. n. 23. Rota in vna Bononiæ bonorum emphyteuticorum 7. Iunij 1647. in vlt. §. coram R.P.D. meo Melio, successiue confirmata coram me sub die 23. Martij anni sequentis 1648.

Et licet in primo concessione instrumento inuestitura concepta fuerit sub clausula pro se ceterata, extendi consueta pro se, successoribus, & hæredibus quibuscumque, t ac in hæredes proinde extraneos eandem concessione apta transerre, iuxta dec. Seraph. 103. num. 2. huius tamen primæ concessione virtute intentata non fuit præfatæ Domus deuolutio, sed ex vi posteriorum hæredes dumtaxat, ac successores includentiam, quæ tanquam nouæ iuxta formam antiquæ regulari non debent, vt responsum fuit in hac eadem causa sub die 25. Iunij 1652. in §. elaborandum ergo non est. coram R.P.D. meo Bichio.

Nouam verò præ se ferre concessione successibus t inuestituræ plura argumenta in antecedentibus decisionibus ponderata, necnon noua pacta in prima concessione non adiecta suadent; quippe quæ ob deuolutam ex culpa emphyteutæ alienantis Domum, ac in Canonum solutione cessantis aptam emphyteusim, non autem ob finitam lineam emanarunt; quinimò post subsequitam præfatæ Domus incorporationem, atque apprehensionem à Monialibus ipsius possessionem successiue Iudicis decreto, ac prævia pensionum receptione confirmatam.

Continent præterea caducitatis incursum ob non solum canonem intra biennium, ac facultatem capiendi auctoritate propria possessionem Domus, vna cum melioramentis in casu contrauentionis Monasterio attributam, solutionem laudemii, resolutionem contractus, quoties Augela inuestita Monasticam vitam assumeret, stipulationem pro se, hæredibus, ac successoribus sine clausula cæterata, canonis denique argumentum, quæ omnia deficiebant in prima inuestitura sub affanctationis tamen pacto concepta in sequentibus non apposito: Ex quibus inuestituram nouam omnino constitui not. Bal. in l.4. in princ. ibique Alex. num. 9. ff. de damn. infest. Ang. in l. quod dicitur, ff. de milit. testam. Dec. in l. leita, num. 12. ff. de reb. cred. Burfat. conf. 151. num. 3. lib. 3. Modern. Rom. discept. forens. cap. 713. num. 19. & plures alij relati per Modern. Fulginat. de iur. emphyt. in tit. de contract. emphyt. quest. 9. n. 12. Rota decif. 160. n. 9. part. 2. diuers. & coram Seraph. decif. 1262. num. 3.

Hinc verò sequitur, vt Angela inuestita emphyteusim hanc Ecclesiasticam non potuerit ad Hospitalē reddere licitum natura contractus locationi potius conueniens quam emphyteusi, ex quo pensio in primo concessionis instrumento decreta fructibus videtur respondere, ex trad. per DD. in l. 1. Cod. de iur. emphyt. ibique Bart. num. 45. Bald. in 2. leff. num. 27. Card. Mantie. de tacit. lib. 2. tit. 2. num. 9. cæterique relati per Buratt. decif. 334. num. 1. quoniam ad hunc effectum canonis coequalis, non quidem prima concessio, sed posteriores inuestituras traditæ Domus inspicere debent, quoties ex qualitatibus, & pactis omnino nouis, vt in casu proposito, posteriores inuestituras nouæ esse noscuntur, ex not. in Extraneag. Ambrosiæ de reb. Eccl. non alienan. Rota coram Casar. de Grassi. decif. 4. num. 1. cum seqq. cod. tit. & in Bononiens. deuolutionis 15. Decembris 1621. coram bon. mem. Coccino, & in Gerunden. Scribanie 1. Iulij 1637. coram bon. memor. Merlino, inter impressas decif. 256. num. 15.

Adcoque ex facto corruit obiectio; posterioribus enim perspectis inuestituris pro annuo dumtaxat canone scutorum octo, Domus annui redditus scutorum centum, & vltra concessa dignoscitur: Præterea nec correspondentia in Canonis fructibus traditæ rei, locationis probat esse contractum, quoties alia coniectura concurrant locationi non congruentes, sed emphyteusi, vt notat Gabr. confil. 84. lib. 2. num. 12. Sord. decif. 198. num. 23. & 24. Card. Mantie. de tacit. lib. 2. tit. 6. num. 24. Vinc. de Franc. decif. 191. num. 10. inter quos potissima reputatur conuenta landemij solutio in iuxta magis receptam DD. sententiam emphyteusi dumtaxat alienanti conueniens secundum Mantie. de tacit. lib. 2. tit. 3. num. 15. Capic. Latr. decif. 18. n. 12. Rota coram Burat. decif. 601. n. 5. & decif. 128. num. 2. part. 6. recent. & in aliis relatis iuribus in Romana deuolutionis Vineæ 14. Maij 1646. in qua sanè effectum coram me.

Denique non vrget, quod in nouis licet inuestituris sub nouis pactionibus stipulatis, à prima inuestitura recessum solummodo censatur, quatenus aliquid additum fuerit, vel in contrarium dispositum, vt responsum fuit in Bonon. bonorum emphyteuticorum 18. Aprilis 1597. coram clar. mem. Hieronymo Pamphilio, & penes Merlin. decif. 150. num. 4. & decif. 872. num. 1. cum sequentibus. Quoniam in posterioribus alterata quoque legitur formula concessionis in his de hæredibus, & successoribus absque clausula, cæterata fit mentio, & Domus constructa conceditur, ac magni redditus pro modico tamen canone scutorum octo; vnde iuxta prædictam decisionem tenorem à prima inuestitura censetur in proposito casu recessum, ac in sequentibus proinde hæres dumtaxat sanguinis admissi, exclusiue extranei, ad quos deficientē beneplacito, cæterisque solemnitatibus transferri non potuit, vt præter superius deducta

stylo à Notariis appositæ, deficientibus præsertim solemnibus, nec inpetrato, seu reservato beneplacito Apostolicis; quibus destituta eadem clausulæ concessionem non protrahunt vltra propriam emphyteusim naturam ex trad. per DD. in cap. emphyteusim, auth. de non alien. & in l. etiam, ff. solut. matr. & in c. in presentia de probat. vbi inter cæteros Dec. num. 153. Felin. n. 27. Abb. n. 29. Aldobran. conf. 42. n. 3. Conar. var. res. lib. 2. c. 17. n. 5.

Neque poterit Domus præfatæ transitum in Hospitalē reddere licitum natura contractus locationi potius conueniens quam emphyteusi, ex quo pensio in primo concessionis instrumento decreta fructibus videtur respondere, ex trad. per DD. in l. 1. Cod. de iur. emphyt. ibique Bart. num. 45. Bald. in 2. leff. num. 27. Card. Mantie. de tacit. lib. 2. tit. 2. num. 9. cæterique relati per Buratt. decif. 334. num. 1. quoniam ad hunc effectum canonis coequalis, non quidem prima concessio, sed posteriores inuestituras traditæ Domus inspicere debent, quoties ex qualitatibus, & pactis omnino nouis, vt in casu proposito, posteriores inuestituras nouæ esse noscuntur, ex not. in Extraneag. Ambrosiæ de reb. Eccl. non alienan. Rota coram Casar. de Grassi. decif. 4. num. 1. cum seqq. cod. tit. & in Bononiens. deuolutionis 15. Decembris 1621. coram bon. mem. Coccino, & in Gerunden. Scribanie 1. Iulij 1637. coram bon. memor. Merlino, inter impressas decif. 256. num. 15.

Adcoque ex facto corruit obiectio; posterioribus enim perspectis inuestituris pro annuo dumtaxat canone scutorum octo, Domus annui redditus scutorum centum, & vltra concessa dignoscitur: Præterea nec correspondentia in Canonis fructibus traditæ rei, locationis probat esse contractum, quoties alia coniectura concurrant locationi non congruentes, sed emphyteusi, vt notat Gabr. confil. 84. lib. 2. num. 12. Sord. decif. 198. num. 23. & 24. Card. Mantie. de tacit. lib. 2. tit. 6. num. 24. Vinc. de Franc. decif. 191. num. 10. inter quos potissima reputatur conuenta landemij solutio in iuxta magis receptam DD. sententiam emphyteusi dumtaxat alienanti conueniens secundum Mantie. de tacit. lib. 2. tit. 3. num. 15. Capic. Latr. decif. 18. n. 12. Rota coram Burat. decif. 601. n. 5. & decif. 128. num. 2. part. 6. recent. & in aliis relatis iuribus in Romana deuolutionis Vineæ 14. Maij 1646. in qua sanè effectum coram me.

Denique non vrget, quod in nouis licet inuestituris sub nouis pactionibus stipulatis, à prima inuestitura recessum solummodo censatur, quatenus aliquid additum fuerit, vel in contrarium dispositum, vt responsum fuit in Bonon. bonorum emphyteuticorum 18. Aprilis 1597. coram clar. mem. Hieronymo Pamphilio, & penes Merlin. decif. 150. num. 4. & decif. 872. num. 1. cum sequentibus. Quoniam in posterioribus alterata quoque legitur formula concessionis in his de hæredibus, & successoribus absque clausula, cæterata fit mentio, & Domus constructa conceditur, ac magni redditus pro modico tamen canone scutorum octo; vnde iuxta prædictam decisionem tenorem à prima inuestitura censetur in proposito casu recessum, ac in sequentibus proinde hæres dumtaxat sanguinis admissi, exclusiue extranei, ad quos deficientē beneplacito, cæterisque solemnitatibus transferri non potuit, vt præter superius deducta

notat Afflic. decis. 112. num. 54. Rota in Portuen. Sragno 16. Decembris 1641. coram Cardinali Pancirole in §. nec visum.

Et ita vtraque, &c.

DECISIO LXXXVIII.

R. P. D. CERRO.

Rauennaten. Bonorum Emphyteuticorum.

Veneris 27. Iunii 1653.

SVMMARIVM.

- 1 Identitas duabus demonstrationibus probatur.
- Partis confessione probatur, n. 2.
- Ex uno confine particulari, & altero generali in antiquis probatur, etiam si cetera non conveniant, n. 3.
- 4 Immissio vigore inuestiturarum in emphyteuticis conceditur adinstar l. fin. C. de edict. Diu. Adt. tollen.

PRO adiudicatione trium corporum bonorum emphyteuticorum, quæ olim possidebantur per Franciscum Donatum ad fauorem Io. Baptistæ Gordij, responsum fuit sub die 27. Martij 1651. coram me, cui resolutioni acquiescebat informantes pro Antonio Donato: controuertebant tamen illorum identitatem vltro prætendentes ibidem comprehendere etiam acquisitiones bonorum liberorum: Idem proposito à me dubio, super quibus bonis sit danda immissio, & & concedendam esse super dictis tribus corporibus emphyteuticis inferius exprimendis responsum fuit, quia ex sequentibus probatur illorum identitas.

Quo enim ad partem Domus posteriorem in petitione contentam probatur esse eadem, de qua dictus Franciscus inuestitus fuerat: ex quo non solum concordat locus ubi est posita, nempe in Guadæ S. Petri Maioris, sed etiam conveniunt tria confinia, seu demonstrationes, scilicet via publica à parte anteriori, bona eiusdem Francisci à posteriori, & iura Ecclesiæ de Domo Ferrata Summario Informationis num. 2. Cum tamen duæ demonstrationes sufficiant ad probandam identitatem iuxta theor. Bart. in l. demonstratio falsa 17. num. 14. ff. de condit. & demonstr. cum aliis allegatis in Ariminen. fideicommissi 14. Martij 1640. §. quæ probationes, & in Pernisina Bonorum 14. Iunii 1641. §. idque efficacius coram me.

Quinimò apertissime convincitur ex propria confessione ipsiusmet Antonij colligantis, qui prætendens succedere vti proximior masculus dicti Francisci, non solum in eius bonis liberis, sed etiam in emphyteuticis Ecclesiasticis aditio manifestarios Ecclesiæ Proprietariæ, & ab eis reportavit inuestituram dictæ partis Domus, sub expressione eorumdem confinium, & sub narratione quod esset eadem de qua aliàs inuestitus fuerat dictus Franciscus eod. Sum. n. m. 3. Identitas tunc conclusiuentis iustificari non potest, quam per partis confessionem, vt in his terminis aliis relatis respondit Rota in Bononien. fideicommissi de desiderij 24. Martij 1626. coram bon. mem. Merlino, decis. 341. n. 3.

Petium terræ sub proprietate Abbatis S. Petri in vinculis positæ in Villa Hostiani tornaturarum 20. circiter contentum in inuestitura facta Francisco 4. Iunii 1621. iustificatur pariter quoad ipsius identitatem: ex quo licet in dicta inuestitura non exprimentur certa confinia, nisi delatiuè ad aliam renouationem anni 1592. & hæc pariter sit relatiua à diuisione anni 1587, dist. Sum. n. 4. 5. & 6.

Adfunt tamen in dicta diuisione pro confiniibus via publica, bona Viandoli, & Villa S. Petri in Vinculis, concordatque numerus tornaturarum, nempe 20. circiter, quæ adamussim sunt expressa in petitione relata in dist. Sum. num. 1. quæ videntur sufficere quomais vnum tunc confine sit particulare, alterum verò generale, & alia non conueniant maximè in antiquis, vt responsum fuit in Ferrarien. seu Comacen. bonorum de Nasellis 7. Iunii 1627. coram bon. mem. Coccing in recent. decis. 81. n. 17. part. 5.

Iuncta insuper possessione per eundem Antonium adepta post obitum dicti Francisci de eodem petio terræ, in cuius instrumento eadem confinia leguntur descripta d. Sum. n. 7.

Identitas denique vnus spatij terreni olim Hortiui: hodie verò Casamentiui probatur ex conuenientia duorum confinium expressorum in eius inuestitura, videlicet bona Nicolai Mercati, & à tribus lateribus bona dicti Francisci Donati Sum. num. 8. quæ ad vnguem concordant, cum confiniibus expressis in dicta petitione.

Probata itaque identitate competit immissio, tunc vigore inuestiturarum concedi solet in emphyteuticis adinstar l. fin. Cod. de edict. Diu. Adt. tollen. iuxta tradita in recentior. decis. 585. n. 22. part. 5. dec. 204. n. 6. decis. 214. & dec. 242. num. 3. part. 7.

Et ita vnica tantum, &c.

DECISIO LXXXIX.

R. P. D. CERRO.

Licien. Administrationis,

Luna 23. Iunii 1653.

SVMMARIVM.

- 1 Commissio vltima est attendenda.
- 2 Arbitrium regulatur à iure remittendo de illius rigore.
- Amplia, vt n. 3.
- 4 Iuramento in licem declaratur interesse aduersus administratorem ob non confessionem libri.
- 5 Ratio reddi potest sine libro, & tunc enitatur iuramentum in licem.

PRæcedentibus duabus decisionibus editis 25. Februarij 1647. coram Eminentiſſimo D. Cardinali Ottobono, & 18. Martij 1652. coram R. P. D. meo Cello pronunciatum fuit Nicolaum Natalem non reddidisse sufficientem rationem hereditatis bonorum, & fructuum spectan. ad Mathæum eius nepotem, sententiaque lata super non sufficienti redditione rationis esse confirmandas decernendo mandatum ad factum pro noua redditione rationis, & declarando eundem Nicolaum teneri soluere duc. 523.

& tradere sextam partem certorum bonorum.

Appellavit Nicolaus, & signatura primo loco rescipit quoad dictas duas ultimas partitas simpliciter, quo verò ad novam redditionem rationis sine præiudicio trium conformium, sed deinde idem Nicolaus aliam impetravit commissionem mihi directam cum facultate, & potestate etiam quoad dictum mandatum ad factum simpliciter, vel alias, prout iuris fuit arbitrio Rotæ superfedens.

- Vnde ad formam ꝑ huius postremæ commissionis, quæ venit attendenda, cap. ceterum, ubi gloss. & DD. de rescript. hodie dubitavi, an iniret arbitrium, & Domini affirmativè responderunt ad effectum superfedendi in executione dicti mandati pro tempore Rotæ bene visò: Arbitrium ꝑ enim licet reguletur à iur.; multum tamen remittit de iuris rigore, vt in proximis terminis ad effectum superfedendi in executione respondit Rota decif. 435. num. 2. & 15. part. 8. recent. Astenta præsertim ꝑ insta, & rationabili causa: Burat. decif. 442. num. 1. quæ in casu nostro concurret: Nam cum Nicolaus non recuset reddere rationem suæ administrationis, & eam reddat eo modo, quo potest, quamvis non sit sufficiens neque legitima, vt firmant decisiones, non est cogendus ad factum melioris redditionis si sibi sit impossibile, sed loco facti succedit eius obligatio ad interesse prudentis iudicantis arbitrio taxandum, & contra ipsum iurati potest in litem ꝑ si actor proprium interesse probare nequiverit, l. 3. §. præterea ff. ad exhib. Gloss. in l. 1. §. offic. verb. tenebunt, ibique Accurs. ff. de intel. & ration. distrah. Rip. in l. admonens num. 115. ff. de iur. iur. Plot. in tract. de lit. iuran. seu in l. si quando num. 237. 243. 246. Cod. unde vi: Socin. sen. conf. 46. num. 4. vol. 1. Rolan. consil. 49. n. 24. vol. 1. Ruin. consil. 29. num. 1. in fin. & in vol. 5. Escobar de ratiocin. c. 9. n. 17. & 68. Guttier. de iur. & iur. part. 2. cap. 1. sub num. 19. vers. idem probat, ac tenet, & num. 27. Salust. in prax. lib. 2. cap. 1. 8. n. 9. cum tribus seqq. Caputaq. decif. 157. n. 5. & 6. part. 2.

Edo facilius, quia de recenti dictus Nicolaus pro pleniori redditione rationis diversas alias scripturas exhibuit prius non productas, cum enim tutor etiam si non confecerit librum rationum; nihilominus evitare possit iuramentum ꝑ in litem, si aliunde, quàm ex libro paratus est reddere rationem iuxta conf. Calcan. 93. circa med. vers. ergo debet; quoad secunda fuit Rota in Romana tutela de Astalis 16. Decemb. 1585. coram Gyppo, & in Romana tutela de Alaffo 27. Ianuarij 1586. & 23. Ianuarij 1587. coram eodem, apud Farinac. conf. 96. num. 52. & 53. lib. 1. utique omnis æquitas expolcit, vt donec dictæ scripturæ discutiantur, superfedeat in executione dicti mandati ad factum; ex illarum enim discussione forsan haberi poterit effectus dictæ redditionis rationis, & sic cessaret remedium dicti mandati; aliàs autem si ipse non sufficeret, tunc saltem intraret obligatio Nicolai ad interesse à Iudice liquidandum prævio iuramento actoris, si ille meliorem redditionem rationis facere non poterit ex iuribus suprà allegatis.

Et ita vtraque, &c.

DECISIO XC.

R. P. D. CERRO.

Meleuitana Territorij.

Mercurij 10. Decembris 1653.

SVMMARIVM.

- 1 Reintegratio non datur ei, qui nunquam possedit.
- 2 Continuatio possessionis in heredem ex statuto, datur etiam in bonis fideicommissio subiectis, ubi clarè de fideicommissio constat.
- 3 Fideicommissarius quando dicatur contraditor legitimus ad impediendam immisionem heredem.
Non citato heredem potest possessionem capere, ubi non supersunt detractiones faciente, n. 4. & n. 6.
- 5 Clausula, constituti, tacite dat facultatem capiendi possessionem propria auctoritate.
- 7 Legitima per filium acceptata in aliquibus bonis non potest variare.
Nec illius heres, n. 8.
- 9 Trebellianica censetur prohibita, ubi testator mandat totum restituere.
A donatario non detrahatur, n. 10.
- 11 Fideicommissio ex particulari as alienum non detrahatur.
- 12 Hæres presumitur reimpensatus arii alieni per eum solui ex aliis effectibus hereditatis.
Potest restituere rem liberatam ab are alieno, n. 13.
- Declara, vt n. 14.
Etiam beneficiarius factum defuncti servare tenetur, n. 16.
- 13 Emisione de, quem tenet actio, agentem repellit exceptio.

Cumulus Charitatis Melitæ obtinuit de integrationem à Rota ad possessionem medietatis Territorij controversi, eò quia tunc renovatum extitit in dubium, an illa comprehenderetur sub fideicommissio in contractu donationis constituto per Franciscum Ferrum an. 1579. præsertim ex quo acquisita dicebatur per Gregorium iuniorem ipsius filium nomine proprio: Terminato autem dicto iudicio in possessore quoad istam medietatem idem Cumulus petebat similiter reintegrari, seu potius immitti in possessionem alterius medietatis ad dictum Franciscum, dum vivebat spectantis, & sub dicto eius fideicommissio contentæ; verum Cumulo nec reintegrationem, nec immisionem competere fuit resolutum.

Non competit siquidem reintegratio, quia ipse nunquam possedit ꝑ controversiam medietatem: Rota decif. 556. num. 1. part. 4. recent. Nec possessionem educere potest ex constitutione Regni Siciliæ continuata possessionis defuncti in heredem, quia cessat huiusmodi constitutionis effectus in bonis fideicommissis, quando, prout hic, ꝑ fideicommissum est clarum, vt firmatum fuit in decisione huius causæ super altera medietate 3. Decembris 1649. coram Eminentiissimo D. Cardin. Ottobono, §. nec releuat, & prius

in Terracinen. fideicommissi 14. Decembris 1643. coram eodem D. N. Isaacitum, vbi allegantur concordantes, nec in terminis huius constitutionis Milanen. decis. 3. n. 245.

Nec debetur immisso, quia Fabritius Testa-
ferrata, & litis confortes rei conuenti, ad quo-
rum fuorem fideicommissum purificatum fuit,
3 iuxta legitimi contradictores, & cum in conti-
nenti doceant de iure suo, possideant sine vitio,
& nihil sit detrahendum ex doctrina Bart. in l.
final. num. 22. & seqq. C. de edit. Diu. Adr. voll.
laxissimè per Rotam comprobata, & signanter
in Amerina Castris Guardia 10. Martij 1611.
coram Reuerend. Terracenen. §. 1.

Quod in continenti doceant de iure suo cui-
demus patet, quia fideicommissum cuius vigore
fuit capta possessio, est clarum literale, eiusq; pa-
riter purificatio clara est ad fuorem reorum, nec
de identitate bonorum dubitatur, quod respectu
huius medietatis ab agentibus pro Cumulo nan-
quam fuit reuocatum in dubium, & de presenti
absolutè admittitur.

Indèque cum nullæ competant detractiões,
vt inferius probabitur, poterunt Fabritius, &
confortes sine vitio spolijs illius possessionem ap-
prehendere, & etiam non citato hærede grauati,
4 vt dicit Rota in Senogallien. fideicommissi 22.
Maij 1606. coram Card. Sacro, in Romana de
Capit. necbiis 1. Iunij eiusdem anni, coram Lan-
cellotto, & in alijs allegatis in Bononiens. fidei-
commissi de Blanchis, 28. Iunij 1647. coram Re-
uerendissimo Terracenen. §. nil obstat, vers. ulte-
rior, quia præsertim cum in dicto contractu
donationis, & fideicommissi adsit clausula Con-
sistenti Summario Fabritij, & Consortum, num. 3.
5 ex quo tacite videtur data facultas & capiendi
possessionem propria autoritate: Alex. in addit.
ad B. vlt. in l. 1. ff. quor. legator. Cuman. consil. 61.
in fin. Odd. consil. 78. n. 22. & seqq. lib. 2. Menoch.
de adipisc. remed. 2. num. 77. Argel. de legitim.
constradict. quest. 10. n. 22. & seqq.

Et sic licet fideicommissario absque alia cita-
tione, & vel decreto Iudicis ingredi possessionem,
vt admittitur in alia decisione huius causæ
coram me 3. Iunij 1650. §. nec huiusmodi, &
præter autoritates ibi allegatas tenuit Rota in
Reatina successione 27. Maij 1641. coram R. P.
D. meo Peutingerio, §. non obstat, vers. quia con-
clusio, & in d. Amerina Castris Guardia coram
Reuerendissimo Terracenen. §. iun. & c. vers. statu-
te itaque.

Non competunt detractiões: nam legitima,
& Trebellianica ab Actoribus non prætendun-
tur, & ex abundantia legitima iam fuit assignata
7 in alijs bonis, & assignatio per Gregorium
filium acceptata dist. Sum. num. 4. Cuius accep-
tationis vigore sicut ipse filius non posset va-
riare: Pic. in l. in quartam num. 183. ff. ad l.
Falcid. Surd. de alim. tit. 9. quest. 24. n. 18. & 19.
Card. Seraph. decis. 1365. num. 6. & 20. in mem.
8 Greg. decis. 186. num. 4. Ita nec Cumulus & eius
hæres, l. cum a matre, C. de rei vindic. Trebel-
lianica verò ob præceptum fideicommissi de
restituendo Territorium totum, integrum, &
9 non diminutum & d. Sum. num. 3. respectu medietatis
tantum, de qua in præsentī agitur, censetur
prohibita: Rip. in l. Centurio num. 130. vers.
contrarium, ff. de vulg. & pupil. Menoch. consil.
1084. num. 20. & 21. & consil. 1145. sub n. 18.
Card. Seraph. decis. 1023. num. 7. Rota in rec.
decis. 453. sub num. 3. part. 1. & in Bononiens. suc-

cessionis 27. Iunij 1647. coram R. P. D. meo Bi-
chio, §. his positis, vers. & gratis; vt potuit etiam
filijs primi gradus: laf. consil. 89. num. 5. lib. 1.
Dec. consil. 495. num. 22. & seqq. Alex. consil. 29.
num. 2. lib. 5. Rota decis. 318. num. 3. part. 1. de-
cis. 185. num. 13. decis. 126. num. 14. & dec. 330.
num. 24. part. 5. recent. Nedum expresse, sed
etiam tacite, vt articulo plenè discussio respon-
dit Rota in Perusina de Alfanis 27. Martij
1626. coram clar. mem. Coccone in rec. decis. 651.
num. 3. cum seqq. part. 8.

Ultra quod Trebellianica non detrahitur
cessante qualitate hæreditaria & cum adinuenta
fuerit fauore vltimæ voluntatis, & sic non com-
petit ei, qui prout hic, grauatus fuit restituere
per fideicommissum non vt hæres, sed vt dona-
tarius: l. mulier §. vt Trebelliano, ff. ad S. C.
Trebell. cum cæteris in puncto allegatis in Pe-
rusina Bonorum 14. Iunij 1647. coram me, §.
final.

Æs autem alienum, vt asseritur, solum
creditoribus, siue Gregorij senioris, siue Fran-
cisci fideicommissitibus non est detrahendum ex
hac medietate particulari fideicommissio subie-
cta, dum appareat ex inventario bonorum hære-
ditariorum eiusdem Francisci relato in dist. Sum.
num. 6. ipsum reliquissæ quamplura bona libera-
ta, & tam stabilia, quam mobilia, & ingentem
pecuniarum quantitatē: l. cum pater, §. liber-
tus, ibique gloss. verb. ne id alienarent, ff. de le-
gat. 2. Petregr. de fid. art. 40. num. 22. Molin.
de prinog. Hispan. lib. 1. cap. 10. num. 4. & sub n. 10.
vers. non autem; vbi Falar. de substit. quest. 5. & 1.
num. 19. & seqq. Rota in Romana fideicommissi
de Zuccaris 4. Februarij 1650. coram Reueren-
dissimo D. meo Decano §. detracta igitur, vers. &
& præterea; & in Melenitana Censui §. De-
cembris eiusdem anni, §. solitior 3. & 19. Ianua-
rij 1652. §. vltimo, coram R. P. D. meo Pen-
tingerio.

Cumque Gregorius iunior donatarius graua-
tus pro maiori parte dicta bona libera aliena-
uerit dist. Sum. num. 5. ac reliqua penes se retine-
rit ex eis vtique integrè & reimpensatus præsu-
mitur, donec melius contrarium probetur, de
præsenso ære alieno per ipsum solum ad sent. in
l. Marcellus, vbi commentiter DD. ff. ad Trebel.
Alex. consil. 3. mem. 4. & seq. lib. 3. Petregr. de fidei-
commissi. art. 39. num. 2. in fine: Rota dec. 680.
n. 7. part. 1. diuers. coram Card. Canal. decis. 130.
n. 4. in rec. decis. 449. n. 6. part. 1. & coram bon.
mem. Merlino decis. 707. n. 4.

Nec refert, quod solumum fuerit æs alienum
contractum sup. hac ipsa territorij medietate,
quo casu grauatus & super illud potest deducere, 13
vel eandem rem simili onere denudè grauare, ex
Molin. d. cap. 10. n. 25.

Hoc enim est intelligendum, nisi adsint alia
bona, ex quibus soluere poterit, aut & debuerit, 14
& nisi ex illis fuerit, vel præsumatur reimpensa-
tus, vt præsumitur ex supra firmatis: nulla enim
æquitas patitur, vt petere valeat quod intus ha-
bet; & insuper enim Franciscus donator promi-
serit euictionem dist. Sum. dist. num. 3. Gregorius
illius hæres, & seu Cumulus eius successor repel-
litur exceptione, l. de vindicantem, ff. de euict.
quamuis fuerit beneficiatus cum adhuc teneatur
seruare illius factum & quoniam suppetunt vires
hæreditariæ: Menoch. consil. 84. n. 4. Jan. mem.
Greg. d. cis. 418. n. 6. ibique Adden. n. 5. Asseritur
autem quod satisfacta imperia fideicommissitibus
vixore

vixore de sua dote ex dictis pecuniis in illius hæreditate repertis, cætera bona libera, vel essent propria filiorum, vel non sufficerent pro integra satisfactione dicti æris alieni, meliorem iustificationem exposcit.

Et ita vtraque, &c.

DECISIO XCI.

R. P. D. PEVTINGER.

Bonon. Fideicommissi.

Veneris 16. Ianuarij 1654.

SVMMARIVM.

- 1 *Matri non debetur legitima filii defuncti superfluis.*
Amplia, vt n. 2.
Vfusfructus imputatur in legitimam, n. 3.
Amplia, vt n. 4.
- 5 *Mater promittens restituere hereditatem censetur acceptare legitimam in fructibus sibi restitutam.*
- 6 *Hereditas appellatione venit etiam institutus in re certa, & n. 7.*
- 8 *Verba, de iure faciendis, qualificant etiam legitimam.*
- 9 *Transfatio inita in euersionem fideicommissi non sustinetur.*
- 10 *Scientia prohibita alienationis an requiratur.*
Fideicommissi ex coniectura resultat, n. 11.
- 12 *Detractionem facienda in quantitate, & non in quota, non requiritur fieri statum hæreditatis.*
- 13 *Confessio quancumque probationem superat.*
- 14 *Identitas bonorum probatur ex Inventario contra conscientem, & habentes causam ab eo.*

SENTENTIA ROTALIS coram R. P. D. meo Celfo, canonizans fideicommissum Prosperi, de quo agitur, purificatum ad fauorem Pompeij Bolognetti fuit confirmata sub die 23. Iunij 1653. coram me, sed per Annibalem de Sarts, & Consortes oborta noua Audientia, Domini cum rationibus in decisione deductis in decisio permanerunt; non obstantibus motibus ab informantibus pro recessu deductis, quia detractionibus, quibus ad hunc effectum adhuc insistebant satisfecerunt decisiones Mercurij 28. Iunij 1651. & Lunæ 17. Iunij 1652. emanata coram R. P. D. meo Celfo.

- Signanter ad detractionem legitimæ prætenfam ex persona Elizabeth matris Prosperi fideicommissitens substituit responsiones datæ in dictis decisionibus, quod nimirum Elizabeth matri cum superesset Vincentius filius eiusdem Prosperi non debebatur: Crass. in §. *legitim. quest. 4. num. 1.* non obstante quod dictus Vincentius esset illegitimus, dum fuit legitimatus in amplissima forma et absque clausula, *sine preiudicio venientium ab intestato*, & sic habitatus ad succedendum, non secus, ac si fuisset ex legitimo matrimonio natus: Buccaf. conf. 5 §. n. 13. Vel ex præcepto eiusdem testatoris Elizabeth tanquam hæres in usufructu teneatur imputare fructus ea hereditate perceptos, & percipientes, qui licet semper, vt ex aduerso pretenditur

non fuerint percepti, donec liquidentur, remanet saltem illiquidum creditum legitimæ, & propterea inefficax ad immisionem Pompeio competentem retardandam tanquam fideicommissario, ex allegatis in prædictis decisionibus.

Non obstat, quod legitima relinqui in fructibus non poterit, quia præter quod hic agitur de usufructu, et quem præsertim dum versamur in matre in legitimam impuati, dixit Rota coram Seraphino dec. 1365. n. 2. & 7. Hoc forsitan procedere posset, si mater testamentum Prosperi non acceptasset, vt in his terminis respondit Rota decis. 186. num. 3. & 4. coram san. mem. Greg. X V. vbi Addent. num. 6. & in decis. 290. num. 6. part. 7. recent. Attamen acceptatio in casu isto semper pro constanti habita fuit, ac resulat, etiam ex eo quod eadem Elizabeth promisit omnia bona finito usufructu et restituere, sub qua promissione vniuersali, aut acceptatio imputationis includitur, aut renunciatio detractionis legitimæ, vt in simili tradit Alex. conf. 133. num. 4. lib. 5. Rota in Bonon. decis. 7. Febr. 1620. coram bon. mem. Manzanedo.

Minus obstat, quod præceptum testatoris de imputando fructus in legitimam directum sit ad hæres institutos, qualis negatur fuisse mater, cum solum in usufructu fuerit instituta, quia & ipsa fuit in usufructu hæres vniuersalis, & quatenus dici posset hæres et in re certa, adhuc venit appellatione hæredis: Alex. conf. 22. n. 5. & seqq. lib. 5. Castren. conf. 9. n. 9. & seqq. lib. 1. Honded. conf. 54. num. 21. lib. 1. maxime ponderata dictione in præcepto apposita, *ibi dictus hæredibus institutus*, quæ repetit hæres superius institutos, et qualis est in verbis mater respectu usufructus: l. qui liberis, §. hæc verba ff. vulg. l. fin. C. instit. & substit. Rota in proximo terminis decis. 495. num. 5. coram san. mem. Gregor. X V. & in fortioribus terminis fuit decum in Fulginaten. Alimentorum 24. Ianuarij 1644. §. Quia in decisione coram bon. mem. Pirouano.

Neque transactio, quæ inter Vincenium, & Angelam facta fuit, & concedit ipsi ex persona matris, etiam detractionem legitimæ obstat immisioni Pompeio debita, quia etiam in hoc capite bene respondent supradictæ decisiones, quod nimirum venit casus resolutionis transactionis iuxta pactum resolutionum in ea appositum; in quem casum licet in fine transactionis partes conuenerint quod bona reuertantur ad Vincenium detracta tertia parte bonorum legitimæ pro Elizabeth, id tamen non conuenerunt simpliciter, sed additis verbis *de iure faciendis*, et quæ cum sint posita in eadem oratione qualificant, nedum alias detractiones, sed etiam legitimam, iuxta regulam text. in l. iam hoc iure, ff. vulg. pupill. substit. cum aliis allegatis in Romana electionis Puellarum 17. Novembr. 1624. coram bon. mem. Pirouano.

Maximè, quia eadem ratio militat in legitima, quam in aliis detractionibus: Rot. dec. 350. num. 7. part. 1. recent. Et in omnem casum transactio Vincentij in hac parte erronea, cum vt dictum fuit supra; legitima non debebatur, non noceret Pompeio vocato ad fideicommissum ex propria persona, ex allegatis in l. decisione in §. nec alienario, coram R. P. D. meo Celfo. Et gratissimum allegatur, quod eadem transactio et fuerit facta bona fide cum appareat inita in totalem euersionem fideicommissi ad commodum transigentium; ita ut bene procedant deducta in Bonon.

Bonon. fideicommissi de Blanchis 10. Aprilis, & 14. Decembris 1646. coram Reverendissimo Tarvaconen. allegat. in decisionibus R. P. D. mei Celsi.

Nihil releuante quod Pompeius reportauerit cessionem iurium à Vincentio, quia nedum vitur dicta cessione cumulatue, & citra præiudicium propriorum iurium eidem facta, sed etiam nititur propriæ vocationi purificatæ ob alienationes factas à Vincentio, vt ponderarunt omnes decisiones in hac causa factæ, & scientia eiusdem Vincentij quoad prohibitionem alienandi inunctam à testatore quatenus requireretur; † prout negatiue videtur, dum agitur à fideicommissario contra extraneos, in quos bona fuerunt alienata: Rota decis. 268. num. 1. part. 2. recent. apertissima est ex tota serie testamenti narrata in ipsamet translatione; & tamen satis esset scientia † elicit ex coniecturis, & præsumptionibus: Rota in Bonon. fideicommissi de Vicar. 15. Iunij 1643. & 15. Ianuarij 1644. coram R. P. D. meo Bichio.

Quo verò ad alias detractiones in quantitate, esto etiam quod ascendant ad libr. 16000. tamen consumptæ apparent in præcedentibus alienationib. & exactionibus firmatis coram R. P. D. meo Celfo, in summa libr. 8024. & in alijs libr. 5000. perceptis ex retroenditione census, vt in decis. præterita coram me, §. alia denique; quamuis addendæ sint aliæ libr. 3000. quas de anno 1627. ex censu hereditario exegit Angela, vt ostenditur ex hodierno Sum. Pompeij num. 2. quæ in totum excedunt libras 16000. præteritas iunctis, præterea pecunijs in hereditate repertis, mobilibus argenteis, & alijs pretiosis in Inuentario descriptis, & æstimatis; ac etiam creditis peruentis ad manus Elizabethæ, & Angelæ, vt in 2. decisione R. P. D. mei Celsi, §. Pro reliqua verò summa: Adhuc quod neque amplius opus sit firmare statum † hereditatis, dum non agitur de detractionibus in quota, sed in quantitate; prout fuit decisum in Perusina Bonorum 30. Maij 1640. coram R. P. D. meo Cerro; & satis est probare quod per alienationes, & exactiones factas ab hærede grano, siue à præcedentibus detractionibus, ac ex alijs bonis supradictis fuerit ex hereditate percepta eadem quantitas, quæ ex causa detractionum prætendi potest.

Et quoad difficultatem præsentam circa mobilia, quæ negari peruenisse ad manus Angelæ id negari non potest, dum Elizabeth eius mater, & nutrix vti hæres vltimofructuaria præsens fuit Inuentario, atque mobilia finito vltimofructu restituerit promissit vna cum ipsa Angelica fideiubente, atque vltimus in instrumento transactionis facta fuit † eadem Angela habuisse vniuersam hereditatem; quæ propter confessio superat quamcumque probationem, l. generaliter, C. de non numer. pecun. cum vulg. iurib. vnde cum identitas bonorum ex ipso Inuentario de ordinatione testatoris confecto † iustificata remaneat, & probet contra conscienties Inuentarium, & alios ab eis causam habentes, ad text. in l. final. C. arbit. tutel. Rota in Bonon. fideicommissi 16. Maij 1640. coram R. P. D. meo Bichio: aliaque omnia ad immisionem requisita fuerint satis probata, Domini in decis. permanserunt, vtrique parte informante.

Decis. S. R. R. ad I. P. Melium.

D E C I S I O · X C I I .

R. P. D. BEVILAQUA,

Romana hæreditatis.

Veneris 30. Ianuarij 1654.

S V M M A R I V M .

- 1 *Laudum à partibus solemniter omologatum transiit in transactionem.*
- 2 *Transactio exinguit licem, & parit effectum rei indicatæ, & n. 6.*
Super re clara non sustinetur, n. 3. & n. 4. & num. 5.
Falsa à minore requirit causam, n. 7.
Requirit in minore causam veram, & non damnosam, n. 8.
Vt valeat lū requiritur, & quod vtrinquæ deur, aut remittatur, n. 10. & n. 11.
- 9 *Filij aequaliter patri succedunt.*
- 12 *Testamentum patris valet, si filio aliquid relinquit iure institutionis, & n. 21.*
Patris est nullum ob præteritionem filij, n. 13. & n. 17. & 18. & n. 19. & n. 24.
Patri ex defectu voluntatis rumpitur, num. 14.
Patri vt valeat filium in aliqua parte institutum intelligitur in legitima, n. 15.
Amplia, vt n. 16.
- 20 *Correspondit vno sublato, & alterum cadit.*
- 22 *Sanch. in præcept. Decalog. lib. 7. cap. 32. num. 33. declaratur.*
- 23 *Sententia non tribuit ius, sed antea competens declarat.*

Dominicus Maria Religionem Sanctorum Ioannis, & Pauli, ingressus bonis paternis, matris, aliisque iuribus, & successione sibi quomodolibet deuoluendis in fauorem Claudij patris renunciauerat, qui viceversa in huiusmodi renunciationis recompensam quolibet anno donec vixerit (scuta 30. ei solvere promissit, & in casu prædecessus hanc annuam præstationem ad scuta 80. augeri iussit; prout illine ad paucos menses decedens, declararo vniuersali hærede Paulo altero filio eundem Dominicum Mariam tunc professum in prædicta quantitate hæredem instituit, sed cum postmodum idem Dominicus Maria obtinisset declarari nullam; & inuallidam eius professionem tanquam vi, & iussu patris emissam, & successine renunciationem præfatæ violentæ Professionis consequentiam, Religionem deseruit.

Et hinc orta controersia inter ipsum, & Paulum circa paternam successionem fuit desuper factum compromissum, & ab arbitro latum laudum, quo pleno iure Dominico Mariæ medietas totius hereditatis conceditur, vt in eius Sum. num. 6. laudo verò prædicto approbatione, & illius effectuali executione, non obstantibus concordiam inierunt, qua mediante Dominicus Maria receptis Bibliothecæ ækimata pro scutis 2599. duobus locis montium, ac scutis 200. infra certum tempus persoluend. Paulo fratri suo; cætera alia bona ex eadem hereditate paterna sibi prouenientia, cessit, & dimisit: Huius autem concordie cognita tandem per Dominicum Mariam deceptione, iudicium in Tribunali

Tribunali Eminentissimi Vrbis Vicarij super illius reſciſſione inſtituit, vbi pro euſdem tranſactionis obſervantia in fauorem Pauli ſententia emanauit: Sed Rota ad quam cauſa per appellationem fuit demouſta hodie contrarium cenſuit, illam ſcilicet non obſtare, ex defectu litis, & cauſæ tranſgigendi motæ.

Defectus ſiquidem litis patet, ex ipſa facti ſerie, dum poſt annullatam profeſſionem Dominicus Maria, & Paulus diſſidentes ſuper hereditate paterna, ac volentes ad litibus, & cauſis recedere, eas compromiſerunt in arbitrium communiter electum; & is laudum tulit, determinans bona per Claudium reſicta ad Dominicum prædictum pro medietate ſpectare, ꝛ ꝛ quod laudum poſtea à Paulo cum ſolemnitatibus approbatum tranſiuit in vim pacti, & tranſactionis: imò dicitur, & eſt vera tranſactio, iuxta tradita per Gloſſ. & DD. in l. 2. C. com. vtriuſque iud. & in auct. ſi verò contigerit, C. de iud. Socin. ſen. conf. 85. num. 1. & 2. lib. 1. Dec. conſil. 60. n. 3. circa med. verſ. tamen: Bald. conſil. 415. num. 2. lib. 1. Rota decif. 588. num. 1. part. 2. decif. 516. num. 1. & decif. 574. num. 2. part. 3. recent. & in Bonon. tranſact. 25. Februarij 1639. coram bon. mem. Merlino inter eum impreſſ. dec. 799. n. 12. & 13.

Et conſequenter talis tranſactio inita, præuio arbitratoris laudo, Iudicis decreto, & cauſæ cognitione adhibita ſuper iuribus in controuerſiam deductis non eſt ambigendum, quin extinxeatur omnem litem, & adinita rei indicatæ habeatur, vt ab ea recedi non poſſit: c. ſinem litibus 5. de dol. & contum. l. ſi uis 10. & l. quannus 39. Cod. de tranſact. l. properandum 12. C. de iudic. Mantie. de tacit. & ambig. lib. 1. tit. 8. n. 38. Rota coram ſan. mem. Gregor. X V. decif. 354. & n. m. 1. & apud bon. mem. Merlin. decif. 480. n. 1. & trib. ſeqq. & decif. 799. n. 14. & d. dec. 516. num. 1. part. 3. rec.

Vnde inſertur, quod attendi non debeat hæc poſterior tranſactio, quia nulla lis aut quæſtio aderat inter Dominicum, & Paulum, ſuper qua eſſet ad concordiam denegandum, ſed quæcumque controuerſia ex antecedenti laudo fuerat compoſita; quapropter deficiente lito, vel probabili litis timore, ac ſtante clara, & aperta præcedentis landi diſpoſitione, quæ nullam recipiebatur dubitationem; tranſactio ꝛ vti ſuper re clara, & omni dubio carente emanata non ualuit: l. 1. ff. de tranſact. l. præſes, l. 1. 2. & l. ſi cauſa cognita 32. C. eodem l. paltum Curatoris 22. de pact. Mantie. de tacit. lib. 26. tit. 1. num. 14. verſ. accedit Modern. Maut. contr. 3. num. 2. & contr. 237. num. 5. & in illis terminis dixit Rota in Alexandrina funeralium coram bon. mem. Merlino decif. 490. n. 2. repetita in 5. parte recent. dec. 410. & decif. 809. n. 13. coram eodem.

Videntur enim per dolum, & calumniam extorta huiusmodi tranſactio, dum ex antea promulgati laudi, & illius acceptationis publico inſtrumento apparebat de iuribus Dominico Mariæ ſuper paterna ſucceſſione: quo fit, vt tranſactio ꝛ reddatur ipſo iure nulla: l. in ſumma 65. ff. de condit. in deb. Alexand. in l. ſi quis cum aliter 36. num. 11. ff. de verb. oblig. Natta conf. 543. n. 35. Cauter. var. reſol. part. 1. cap. 13. de emp. & vendit. n. 39. Rota decif. 271. n. 19. part. 6. recent. Merlin. diſt. decif. 490. num. 3. Mantie. vbi ſuprà num. 15.

Nec calumniæ nota cuitari poteſt ex aſſertio-

ne facta in tranſactione quod extabat lis, idcirco ad eam ſedandam denegiebatur ad concordiam, quia laudum promulgatum, & omologatum inſubſiſtenter reddit huiusmodi expreſſionem. Ad hunc namque effectum partes fingendo litem, quæ verè non extat, non faciunt quod ſuſtineatur tranſactio, ꝛ fed potiùs vtrius temeraria, & calumnioſa lite fundata, ac ſuppoſitis difficultatibus conſicta, eandem inſiſtenciam reddit: l. cum hi 8. §. ſi cum lis: vbi Ang. ff. de tranſact. Dec. conſil. 351. num. 3. Surd. conſil. 501. num. 9. & decif. 185. num. 10. & 11. Cyriac. contron. 350. num. 15. Cauter. loco ſuperius citato, n. 38. Mantie. de tacit. d. lib. 26. tit. 1. n. 14. Rota diſt. decif. 271. num. 22. part. 6. Merlin. in diſt. decif. 490. num. 4. & ſeq. 799. num. 11. & 809. num. 10.

Si enim permiſſum eſſet per ſecundam tranſactionem recedere à prima, ſine noua cauſa, poſſet etiam ab hac poſteriori, & quibuſcumque ſubſequentibus recedi, & ſic facile lex eluderetur, & nunquam lites terminarentur, nec tranſactio ꝛ ſuum fortiretur effectum, qui ſolus eſt, vt litem 6 tollat: c. 1. de lit. cont. in 6. Scraph. decif. 1157. n. 1. Caut. decif. 550. n. 2. & in d. dec. 799. n. 15. coram Merlino.

Ex defectu cauſæ (& hoc eſt alterum reſolutionis fundamentum) vilum quoque fuit tranſactionem corrumpere: nam cum inita fuisset à Dominico Mariæ tunc in minori etate conſtituto ex forma ſtatuti Vrbis lib. 1. cap. 1 §. 1. requirebatur vt Iudici in ſcriptis vltimus in ipſo inſtrumento cauſa exprimeretur, ꝛ ꝛ plene diſcuteretur: Rota decif. 370. num. 12. & 13. part. 4. tom. 2. rec. & coram Birratto decif. 410. ſub n. 6. Illamque non ſolùm oportebat eſſe ꝛ veram, & fed vltro ipſi minori, non damnoſam, vt fuit dictum in Romana Domumum 11. Decembris 1645. §. que autem, coram R. P. D. meo Bichio, & in Romana Domumularum 10. Februarij 1645. §. ſubſiſtit pariter, coram Reuerendiſſimo D. meo Decano.

Neque pro cauſa tranſigendi ſuffragari poteſt id, quod dicitur in inſtrumento tranſactionis, quod propter difficultates in contingenda facti exiſtentes de iuribus Dominici Mariæ adeò dubitabatur, vt potiùs ipſi expediret tranſigere, quam iura experiendo ſuccumbere: Titulus enim iſto, ſtudioſè ad colorandam concordiam depræhenditur adhibitus damnum, & leſionem Dominici tranſigentis præ ſe ferentis: Quoniam de eo tempore obitus Claudij patris erat certus, & de invaliditate profeſſionis, & renunciationis dubitari non poterat ex ſententiis in iudicatum tranſactis; indeque ſatis liquebat Dominicum Mariam conſequi debere medietatem bonorum relictorum in hereditate patris, cum duo tantum eſſent filij, qui æqualiter ſuccedere deberent ꝛ de iure communis iuxta formam ꝛ dicti landi ab vtraque parte cum ſpecifica mentione, & approbatione ſententiarum ſolemniter approbati: l. maximum vinum 4. Cod. de lib. præter. auth. in ſucceſſ. C. de ſuis & legit. hered. §. in teſtator. inſtit. de hered. qui ab inteſt. deſer. Auth. deſuncto Cod. ad Terul. Hond. conſil. 65. num. 58. lib. 1. Rota decif. 175. num. 16. part. 7. recent.

Minùs pro cauſa deſeruire poteſt recompenſa, quam Dominicus Mariæ habuit in Apotheca, locis montium, pecunia, & aliis in concordia expreſſis, quia huiusmodi recompenſa non fuit

fuit causa finalis transactionis, sed effectus, & emolumentum, quod ex ea Dominicus reportavit: Nam ad sustinendam transactionem, duo copulatim requiruntur, existentia litis, vel illius probabilis timor, ex iam deductis; & quod pars, quæ aliquid remittit, in recompensationem aliud, l. 1. ff. de transact. l. transactio 38. C. eodem: Greg. decis. 3. 1. num. 14. Rot. in dict. decis. 27. 1. num. 21. part. 6. & hoc secundum requisitum respicit effectum, & emolumentum proveniens ex transactione, ne detur claudicatio, & altera pars lædatur.

Invenit simile quidem propterea est, imò hebetis ingenij fuisse Dominicus Maria, si pro consequendo exiguum quantitatem bonorum duas vncias non excedentem tanquam pro causa finali hanc concordiam inire voluisset, dum absque illa semissem totius hereditatis iam affectuæ poterat retinere, & maiorem recompensam recipere, ut in istis terminis arguit Rot. in dict. Bonorum transactionis decis. 799. sub num. 9. & 10. & decis. 809. n. 14. & aub. seqq. coram bon. mem. Merlino.

Cui resolutioni nec obstat dicebatur testamentum paternum, ubi Dominico Mariz fuit relictum legatum annuum scutorum 50. titulo institutionis, quod sufficit ad illius validitatem secundum Clar. in §. testamentum, quest. 38. n. 8. vers. nunquid etiam, quia testamentum fuit ipso iure nullum, quod cum in eo fuerit ignoranter præteritis dictus Dominicus Maria, & propterea ibi disposita concurrunt: insit. de exhered. lib. in princ. 8. hæc autem, ut cum de appell. cognosc. l. inter cetera 70. ff. de lib. & posthum. filio 17. ff. de iniust. & iniur. testam. Marec. var. resol. lib. 2. cap. 105. num. 40. & 47. Rot. decis. 526. num. 2. part. 1. decis. 74. n. 10. part. 5. & decis. 205. n. 1. part. 7. rec.

Præteritio autem satis resultat ex ipsomet testamento, in quo idem Claudius Paulum filium heredem universalem instituit, non verò Dominicum Mariam, quia hunc in Religione professum nunquam ad sacculum rectorum potabat; quo casu non tantum dicitur ignoranter præteritis, sed testamentum rumpitur ex defectu substantiæ, quod hoc est voluntatis disponentis, quippe, qui præsumptio est quod non sic disposuisset, si filium verum Religiosum non credidisset: Bald. in l. si cum vel in vitro 10. num. 1. Cod. de testam. milit. Gaill. pract. obs. lib. 2. obs. 113. num. 2. Causar. var. resol. part. 1. c. 4. de testam. num. 42. Rota in Romana fideicommissi de Agallariis 12. Decembris 1644. §. at quando, & §. attamen, coram R. P. D. meo Penning.

Nec ex eo quod legatum fuerit Dominico Mariz factum titulo institutionis desumi potest argumentum validitatis testamenti, quasi quod si filius in aliqua parte hæres instituitur, benignius interpretetur institutio, quod ita ipso iure intelligatur institutus in legitima, ut valeat testamentum: §. aliud quoque capitulum, & §. ceterum, in aub. ut cum de appell. l. finis 36. C. de inoff. testam.

Quod ad hoc longius producit, ut procedat quævis adeo filius in aliqua portione etiam minori quam sit legitima sibi de iure debita, institutus fuerit, ut hic, a testatore prohibitus plus petere, nam adhuc valet institutio, & competit legitima supplementum: l. omnimodo 30. C. de inoff. testam. Bald. in l. si quando 35. §. & generaliter, n. 1. cod. de. Manuic. de comest. ult. volunt. lib. 4. Decis. S. R. R. ad R. P. Meium.

iii. 3. num. 26. & 27. Gomez var. resol. cap. 11. num. 23. lib. 1. Rot. decis. 367. num. 1. & 2. part. 7. recent.

Quia præteritio non tantum oritur, quando nulla fuit facta mentio in testamento illius, qui de iuris necessitate debuerat institui, sed etiam ubi nominatus filius instituitur in re, quam non accipit vigore institutionis, & realiter inutilis est ipsi institutio: Bertram. consil. 250. num. 1. tom. 2. Rot. decis. 370. num. 1. & 8. part. 4. tom. 2. & decis. 74. num. 10. part. 5. recent. Cum veroque casu dicatur privatus quod hereditate, & legitima paterna, l. quamvis 8. §. si convenit, ff. ad Senat. Conf. Vell. Bald. consil. 93. num. 7. lib. 3. cum aliis allegatis in Romana de Marscottis 21. Decembris 1615. quæ est decis. 770. part. 2. rec. confirmata 18. Maij 1646. coram Reuerendissimo Terracinen. §. contra supradictam.

Et proinde semper intrat nullitas quod testamenti ex causa præteritionis: Gloss. in l. 3. §. sed utrum in verb. Patrimonium in fin. ff. de min. & alij adducti in dict. Romana de Marscottis coram Reuerendissimo Terracinen. & in dict. fideicommissi de Agallariis 12. Maij 1644. §. quia Camilla, & in ead. 19. Iunij 1647. in princ. coram R. P. D. meo Penning.

Quod autem Dominicus Maria fuerit inutiliter institutus in prædictis summis colligitur ex eo quod illæ non leguntur simpliciter, & absolute relicte, sed testator habuit expressam relationem ad instrumentum renunciationis, in quo fuerunt eidem Dominico Mariz assignate introitu professionis, quibus de medio sublati, quod & invalidis declaratis consequitur, quod nulla, & irrita remansit eadem promissio, & ut illi respectiva deficit: l. alimne 30. §. Scia, & l. filio 31. §. mari. ff. de adm. legat. Cyriac. contr. 535. num. 3. & seq. Giurb. decis. 35. num. 20. vers. vide: Rota decis. 428. n. 7. part. 1. recent.

Ad evitandam igitur præteritionem Dominici Mariz, & nullitatem testamenti ultra annum præstationem ex alia causa obvenientem, erat aliquid novi in illo eidem relinquendum, quia tunc illud ex testamento consequeretur, & sufficeret ad effectum, ut non diceretur præteritus; prout in istis terminis loquitur Rot. in dec. 367. n. 2. vers. unde part. 2. recent.

Quibus non contradicit Sanchez in præcept. Decalogi quod lib. 7. cap. 32. num. 33. ubi post Fulgos. in l. fin. num. 5. C. de Episc. & Cleric. distinguit, & vim facit, quod si Frater Minor professus non instituitur a parentibus, factus postea Episcopus, vel ad aliud Monasterium capax translati non rumpit testamentum, quod capacitas illa sequatur post parentis mortem, secus si ea parentis mortem præcedat: Quoniam habilitas ad succedendum in Dominico Maria non supervenit post mortem patris, quamvis post eam emanaverit sententia super nullitatem suæ professionis, per quam sententiam quod aliquid novum ius successionis non fuit Dominico Mariz tributum, sed solummodo declaratum, & apertum semper fuisse succedendi capacem; quia nunquam fuit verus Religiosus, sed nullitatem dictæ professionis: l. ficti 7. §. sed si queratur, ubi gloss. in verb. declarari: & ibi Alberic. n. 4. ff. si servit. vendit. Gratian. discept. forens. cap. 464. num. 18.

Atque idem versamur in posteriori parte distinctionis traditæ per Sanchez, quod si tempore mortis, quo succedendum est, filius sit successus

sionis capax, si præteratur, habet ins rumpendi testamentum ex auctoritatibus suprâ allegatis, & trañit Post. Insol. conf. 3. 1. num. 1. 1. 179. n. 1. 4. & 207. num. 8.
Et ita vtraque, &c.

DECISIO XCIII.

R. P. D. CELSO.

Cæsenaten. fideicommissi.

Veneris 30. Ianuarij 1654.

SVMMARIVM.

- 1 Transmissio fit ex coniecturis fideicommissi conditionalis.
Facilius inducitur, quam vocatio, n. 2.
Non cessat, licet testator aliquos proprio nomine vocaverit, n. 23.
- 3 Coniectura etiam levis in descendentibus operatur transmissiõnem.
Simul vñta pro transmissiõne sunt consideranda, n. 12.
- 4 Fideicommissum transmittitur ex positione filiorum in conditione.
Amplia, vt n. 5.
Ex substitutione proximior transmittitur, num. 9.
Ex vocacione expressa in alia parte testamenti transmittitur, n. 16. & n. 17.
Causa seruanda aequalitatis transmittitur, num. 18.
- 6 Legitimitatis qualitas expressa in substitutionibus, censetur in alijs repetita.
- 7 Coniectura transmissiõnis resultat ex positione filiorum, in conditione cum qualitate legitimitatis.
- 8 Manic. decif. 125. & Seraphin. decif. 1014. in quibus terminis procedant.
- 10 Transuersalis melioris conditionis esse non debet, quam descendens, & n. 12.
- 11 Extraneis possibilibus admissiõis operatur transmissiõnem in descendentes.
- 13 Digressio ad plures substitutionum gradus transmissiõnem inducit.
- 14 Ins accrescendi vñtum cum substitutione inducit transmissiõnem.
Et de ratione, n. 15.
- 19 Testatricem voluisse se conformare dispositioni iuris presumitur, & n. 20.
- 21 Dubitationi in claris non est locus.
- 24 Testator vocando filios, ex Titio, hæc verba sunt demonstrativa.
- 25 Dilio, ex, aliquando causam mediatam significat.
- 26 Proximior in successione præfertur.
- 27 Representationis iure nepos est in eodem gradu cum patre, & n. 28. & n. 29.
Ins non excluditur ex vocacione proximiorum num. 31.
Amplia, vt n. 32. & 33.
- 30 Textus in l. cum ita, & l. peto, ff. de leg. 2. qualiter procedant.

FVit hodie renonata disputatio, an constet de fideicommissio ad fauorem Pauli. Antoni, & aliorum de Ramponibus pro rata ad Isabellam spectante, & confirmata fuit decisio alijs coram me emanata sub die 4. Aprilis 1650. quia ex

coniecturis, totoque testamenti contextu appareret, Lucretiam testatricem voluisse, quod fideicommissum conditionale per transmitteretur: Quo casu, locum esse transmissiõni, & esse recedendum à regula contraria tradit Bero. in cap. Raynuius num. 365. de testamen. Socin. in l. in conditionibus, §. 1. num. 4. ff. de cond. & demonstr. Mantica de coniectur. lib. 1. tit. 20. num. 8. vers. quin etiam, & num. seq. Gabr. qui plures cumulat de hered. instit. concl. 2. num. 15. Iol. Ludou. decif. Perus. 102. num. 1. 6. & seqq. Vinu. dec. vltim. in fin. Rota coram san. mem. Gregor. decif. 56. n. 1. & 2. & decif. 551. num. 3. & seqq. vbi quod ex voluntate testatoris fit transmissibile, quod sui natura non est tale: Inf. in l. nemo potest n. 33. vers. item adde. ff. de leg. 1. Socin. in l. heredes mei §. cum ita sub num. 9. vers. secundo quia. ff. ad Trebell. Decian. consil. 88. num. 65. lib. 2. Gionagn. quod. 79. num. 60. vers. quamobrem, lib. 1. vbi quod ista tacita voluntas colligitur ex iisdem coniecturis, ex quibus elicitur vocatio.

Imò ex lenioribus, vt num. 42. & tradit Aym. consil. 62. num. 16. consil. 663. sub num. 6. vers. tertia coniectura, & consil. 776. num. 12. & 13. Nam ea, quæ non sufficiunt ad effectum vocatiõis, exuberant ad effectum transmissiõis, vt tradit Fontanel. de pact. nupr. claus. §. gloff. 10. part. 2. num. 42. Noal. de transmiss. cas. 1. num. 117. & seq. & firmavit Rota coram Buratto decif. 568. num. 11. & 12. Ea ratione, quia transmissio, & vocatio, quàm vocatio: Mart. de success. legal. part. 1. quest. 24. art. 5. num. 3. Cancr. var. resol. lib. 2. cap. 21. num. 268. Rota coram Gregor. dist. decif. 531. num. 9. & dictum fuit in Bonon. fideicommissi de Fornasariis, 1. Aprilis 1650. coram R. P. D. meo Verosio.

In præsentem verò casum plures concurrunt coniecturæ, & quidem vrgentes ad effectum inducendi transmissiõnem, cum tamen leuioribus sufficerent, ex quo etiam versamur in descendentibus: 3 Aym. in l. cum filio num. 356. vers. licet facilius, ff. de leg. 1. & de veriori, & receptiori testatore Indon. Bell. consil. 167. n. 12. & seqq. & consil. 188. num. 8. & 9. Ramon. consil. 74. num. 28. Rota coram san. mem. Gregor. dist. decif. 56. num. 10. & coram Buratto decif. 568. num. 5. & in Nucerna fideicommissi 1. Iulij 1650. coram R. P. D. meo Melio.

Prima autem coniectura ex eo desumitur, quod isti de Ramponibus fuerunt positi in conditione, vt patet ex illis verbis: E morendo li figlioli di d. mi Fabrizio senza figlioli, e descendenti sostituisse li più prossimi, &c. Vide cõto quod non dicentur vocati, sed adhuc ad eos est facienda transmissio ex doctrina Bald. in l. si pater in quest. 4. num. 26. C. de instit. & substit. & in l. unic. num. 10. C. de his qui ante apert. tab. Socin. in dist. l. heredes mei, §. cum ita sub num. 10. & 11. ad Trebell. Odd. qui dicit hanc opinionem esse communem, & ab omnibus approbatam in tract. de compend. part. 6. num. 13. limit. 6. Crass. in §. fideicommissum quest. 68. n. 3. vbi de communi & consilio responderunt Socin. iun. consil. 141. num. 25. & seqq. lib. 2. Cephal. consil. 16. num. 42. vbi præcipiam hanc coniecturam dicit Fab. de Anna consil. 10. num. 13. Bellon. iun. consil. 6. num. 18. & consil. 86. num. 20. Fufat. consil. 31. num. 7. consil. 54. n. 39. & consil. 104. num. 12. vbi reprobatus contrariis firmat hanc opinionem esse magis receptam, optimâque ratione fultam: Et hanc coniecturam concordantibus

rentibus aliis amplexa fuit Rota in dict. Bonon. fideicommissi de Fornasariis 1. Aprilis 1650. coram R. P. D. meo Versoſio, & in Bituntina fideicommissi 21 Martij 1651. coram R. P. D. meo Albergo.

Maximè cum non semel tantum, sed bis dicti nepotes fuerint positi in conditione, quæ germinatio ꝑ magis enixam testatricis voluntatem demonstrat ex notatis per Ias. consil. 52. num. 22. vers. & est aduertendum lib. 3. & in fortioribus terminis Corn. consil. 74. num. 5. lib. 2. cum aliis per Rot. coram Burat. d. dec. 568. n. 8.

Quinimò fuerunt positi in conditione cum qualitate, quod sint legitimi, & naturales: Nam cum eadem qualitas fuerit expressa, tam in præcedentibus, quam in subsequenſibus substitutionibus censetur etiam in hac parte repetita, iuxta text. in l. qui filius 17. ff. de leg. 1. & latè probat Rum. cons. 92. num. 14. lib. 3. Alex. consil. 94. num. 1. lib. 1. vt bene firmavit Rota in Bonon. fideicommissi Bartholemai, & Io. Maria de Bolognini 8. Iunij 1648. coram Reuerendissimo Terracinen.

7 Et propterea ex illa risultare ꝑ coniectura transmissionis dixerunt Gionagn. cons. 79. n. 60. lib. 1. Fular. qui plures cumulat quest. 490. num. 162. & firmavit Rota in dict. Bituntina fideicommissi 20. Martij 1561. coram R. P. D. meo Albergo.

Nec resistunt authorites in contrarium adductæ, & præsertim decisio 125. coram Mantica, & decisio 1014. ꝑ coram Scraphino, quia loquimur quando coniectura huiusmodi est sola, vel alix leues concurrunt, vt notat Mart. de success. legal. part. 1. quest. 24. art. 5. num. 28. & declarat Rota coram eodem Mantica. decis. 120. n. 9. & in rec. decis. 142. n. 4. in fin. part. 4.

Hic autem adſunt alix quidam vrgentes: Et enim concurret secunda desumpta ex substitutione proximiorum deficientibus ꝑ istis filiis, quam ad effectum transmissionis ponderauit Alexand. in l. si pater num. 3. ff. de vulg. & pupill. Ne melioris conditionis sit transiuntialis, ꝑ & extraneis, quam finit descendentes: Intringiol. de substit. quest. 47. num. 21. Trentacing. eodem tract. part. 4. cap. 14. num. 7. Pagner. decis. 100. n. 11. Rot. decis. 782. n. 15. part. 1. diuers. & coram Burat. decis. 568. n. 6.

Quæ coniectura non cessat ex eo quòd hodie non agunt de admissione extranei, ꝑ quia sufficit sola possibilitas, vt probat Ramon. consil. 74. num. 15. & seqq. cons. 76. num. 24. & per totum, & cons. 77. n. 12. Et dum testatrix de transiuntialibus cogitauit, ꝑ multò magis descendentes censetur voluisse adducere: Bart. in l. heredes mei, §. cum ita in fin. ad Trebell. Paril. consil. 77. n. 2. & seqq. lib. 2. & plures cumulat Fular. de substit. quest. 490. n. 100.

Tertia, ex digressu ad plures substitutionum gradus: nam testatrix primo loco vocauit Ludovicam, cui substituit Fabricium, & alios filios nascituros: Istis verò substituit nepotes, quibus deficientibus sine filiis substituit proximiores æqualiter, & æquis portionibus, quam coniecturam esse ꝑ valde vrgentem pro inducenda transmissione tradit Paril. cons. 73. num. 5. lib. 2. Grat. consil. 101. num. 4. cod. lib. Fular. consil. 54. n. 34. & firmavit Rota decis. 142. num. 4. part. 4. recent.

Quarta, quia substitutio coniuncta fuit cum iure accrescendi: nam filij Fabricij æqualiter, &

æquis portionibus fuerunt inuicem substitui uti, & re, & verbis coniuncti; quando autem ius accrescendi ꝑ est vnicum cum fideicommissaria substitutione semper fit transmissio, licet aliàs non deberet fieri, vt probant text. in l. qui patri 59. ff. de acquir. hered. & in l. si ex pluribus 9. ff. de ius & legit. & notat Ias. in l. huius §. fin. n. 12. ff. de vulg. & pupill. & in consil. 154. n. 13. vers. 4. principaliter lib. 4. Menoch. consil. 95. n. 111. Fular. d. consil. 54. num. 32. & in tract. de substit. vbi innumeros cumulat, & testatur de magis communi quest. 490. n. 95. & seqq.

Nam sicuti transmittitur ius accrescendi, ꝑ ita etiam substitutio fideicommissaria vt eadem determinatio æqualiter omnia determinet, ex notatis per Alex. consil. 20. num. 7. lib. 1. Gionagn. cons. 79. num. 53. & seqq. cod. lib. Grat. in §. fideicommissum quest. 68. num. 4. dicens ab hac communi non esse recedendum: Vnu. decis. 398. num. 15. 21. & 22. & sequitur Rota decis. 319. num. 9. & 10. coram Mantica. san. mem. Gregor. decis. 551. n. 8. Pen. decis. 1000. n. 6.

Accedit quinta, quòd Ramponi Isabella filij vocati fuerunt in legato prædij, quam coniecturam ꝑ pro transmissione fideicommissi ad iucit Bald. in l. si pater num. 26. C. de instir. & substit. Peregr. de fideic. art. 31. num. 10. & probat Mart. var. 85. num. 15. cum rectè arguatur de vna substitutione ad aliam, vt notat Ruin. consil. 156. num. 5. vers. atque ex alia lib. 2. Odd. consil. 37. num. 9. Gabr. de hered. instir. concl. 2. n. 34. & in fortioribus ad effectum vocationis quod huiusmodi coniectura sit valde potens ꝑ quando iidem filij in alia parte testamenti reperiuntur vocati, firmavit Rota coram san. mem. Gregor. decis. 315. num. 3. in recent. decis. 133. n. 2. & decis. 146. num. 3. & 4. part. 1. & coram Merlino decis. 83. num. 9.

Concurret sexta, quod testatrix voluit seruari æqualitatem inter substitutos, quæ vtiq; non seruaretur, ꝑ si portio Isabellæ esset descendenda 18 Camillo, vt tenet Zanch. in l. heredes mei §. cum ita, num. 344. ff. ad Trebell. Peregrin. de fideic. art. 31. num. 9. vers. citata autem voluntas: Bllon. iun. cons. 6. num. 22. & 23. & cons. 95. num. 4. Et hanc coniecturam amplexa fuit Rota in dict. Bonon. fideicommissi de Fornasariis 1. Aprilis 1650. coram R. P. D. meo Versoſio.

Septima demum, quod Ramponi successissent ab intestato Londonicæ Auiæ, quæ vltimo loco decessit, ꝑ & Lneretie Proauæ, quæ fecit fideicommissum, & sic est verisimile, quod testatrix voluerit se conformare cum dispositione iuris communis per text. in l. Gallus, §. quidam rectè ff. de liber. & posth. Quia coniecturam ꝑ ad transmissionem inducendam ponderat Honded. cons. 70. num. 20. & seqq. lib. 1. Pedroch. cons. 40. num. 350. & seqq. Gionagn. cons. 79. n. 47. lib. 1. Noal. de transmiss. cas. 1. n. 184. Rota coram san. mem. Greg. d. decis. 56. n. 4. & 5.

Et ex his cessat obiectum, quod in dubio sit iudicand. non esse locum transmissioni, quia stantibus coniecturis ꝑ prædictis res videtur clara, nec est locus dubitationi, vt inquit Fular. cons. 54. num. 45. vers. 2. respondetur. Et licet singulæ de per se possent pati difficultatem, tamen ꝑ simul iunctæ ponunt rem in tuto ad text. in l. si seruus plurium §. vlt. ff. de leg. 1. Rota coram R. P. D. meo Versoſio, & in Bitunt. fideicommissi.

commissi 20. Martij 1651. coram R. P. D. meo Albergato.

- Coniecturæ verò deductæ in contrarium parum virgere videntur. Nam quod filij Fabritij, & filij filiorum vocati fuerint nomine proprio, 23 & sic non sit agendum de transmissione, † quæ non habet locum, vbi adest expressa vocatio, cessat ex factò, & ex lectura testamenti, in quo vocatio apparet facta per nomen appellativum, non autem proprium; cum tamen etiam in dictum casum attentis coniecturis, habeat locum transmissio, iuxta not. Alexand. in d. l. qui patri, n. 13. & 14. ff. de acq. hered. Menoch. conf. 209. num. 27. & seqq. Cyriac. qui latè materiam tractat, contr. 302. à num. 31. & probant quamplures relati per Fular. de substit. quest. 490. num. 56. & per Altograd. conf. 65. num. 34. & dixit Rota decif. 56. n. 6. in fin. & num. seqq. coram san. mem. Gregor.

- Quodd testatrix vocaverit filios natos, & nascituros ex Fabritio, & Ludonico non excludit nepotes, nec restringit vocationem ad filios 24 primi gradus, cum illa verba † stent demonstratiue ad indicandas personas parentum, vt aduertit Bart. in l. Gallus, §. insituenti sub num. 2. & 3. ff. de liber. & posth. Rot. in recent. decif. 6. num. 34. & 35. part. 5. & in Bonon. successionis 4. Martij 1646. coram R. P. D. meo Bichio.

- Hinc quoque cessat obiectum ex §. deductum, quodd si vivente Fabritio extitisset nepos ex altero filio Ludouicæ præmortuo, iste non potuisset prætereendere transmissionem, & concurrere cum eodem Fabritio, ex quo prima substitutio restricta fuit ad filios primi gradus, attentis verbis ab ipsa, & ex ipsa totaliter personalissimis: Nam dicta verba non semper denotant 25 causam proximam, † & immediatam, sed etiam mediatam, & remotam secundum subiectam materiam, text. in l. 1. §. ex incendio, ff. de incendio, ruin. & naufr. Mantica. de coniect. lib. 8. tit. 18. n. 62. Cefal. conf. 49. n. 45. & dixit Rot. in Interamnen. fideicommissi 11. Febr. 1642. coram R. D. meo Decano.

- Demum non obstat, quodd de tempore obitus Ludonice solus Camillus existeret in rerum natura, qui tanquam proximior † debebat omnino præferri per text. in l. cum ita, §. in fideicommissis, & in l. peto §. fraire, ff. de leg. 2. Quia dom Ramponi subiungenti fuerant † in locum matris ob priuilegium representationis non dicuntur remotiores, sed in eodem gradu cum Camillo patruo, §. cum filius insit. de hered. qua ab intest. deferunt; & firmatum fuit in decif. quæ reuocatur: §. fin. et not. Fular. de substit. quest. 485. num. 8. vers. respondit tamen; vbi quod quando filius succedit in locum patris, tunc succedit 28 tanquam pater, † non tanquam filius, licet semper ex persona propria, non autem ex persona patris: Bart. in l. 1. §. si sit nepos à princ. ff. de colut. dotis, & in l. 2. C. de lib. præter. laf. confil. 159. num. 4. vers. & est aduertendum lib. 4. Roland. confil. 68. num. 23. lib. 1. Et tali casu gradus re 29 præteritatus † non corrumpitur: Fular. vbi supra num. 3. vers. unde dicatur: Honded. confil. 70. num. 49. l. b. 1. Gabr. confil. 130. n. 32. lib. 2. Benintend. decif. 88. n. 1. ad med. & firmavit Rota decif. 426. n. 5. part. 4. diuers.

- Text. verò in d. l. cum ita, & in l. peto, procedunt, † quando quis est proximior, non solum respectu sanguinis, sed etiam ratione ordinis succedendi, quæ prerogativa successionis præ-

sertim attendi debet, vt declarat Fular. diff. quest. 485. num. 3. vers. & respondetur: Peregr. de fideic. art. 21. n. 9. & 16. in fin. Alex. conf. 26. num. 13. lib. 3. alique plures relati per Altograd. conf. 65. n. 37. & seqq.

Nec valet replicatio, quodd ex vocatione proximiorum excludatur ius representationis, † quia 31 contrarium esse verius firmant adducti per eundem Altograd. d. conf. 65. num. 25. Peregr. de fideic. art. 21. & 17. & probat Fular. de substit. quest. 485. sub num. 3. vers. Respondetur quod nepos.

Vnde cum prædictæ coniecturæ, & aliæ ex aduerso adductæ, vel non subsistant in factò, vel sint leues, non veniunt attendendæ, præsertim quia hodie non agitur † de excludendo Camillo à sua portione, in quibus terminis procedit decifio 100. part. 1. recent. sed à portione slabelle matris Pauli Antonij, & aliorum de Ramponibus, † prout benè per Honded. conf. 70. n. 26. 32 & 27. lib. 1. & dixit Rota in d. Bonon. fideicommissi de Fornasariis 1. Aprilis 1630. coram R. P. D. meo Verosio.

Et ita decimam partibus hinc indè acerrimè informantibus.

DECISIO XCIV.

R. P. D. BICHIO.

Vrbuetana Censur.

Luna 23. Februarij 1654.

SVMMARIVM.

- 1 Soluens notabilem summam pro aliquo præsumitur soluere de illius mandato, & pecuniis.
- 2 Quasi possessio ex unica exactione acquiritur.
- 3 Cessio in incorporalibus habet vim iradiationis.
- 4 Consentiens cessionis sui iuris censetur cedere.
- 5 Principali etiam consequuino consensisse censetur, n. 5.
- 6 Possessio in incorporibus semel acquisita semper censetur animo retenta, nisi fuerit impedita.
- 7 Censu in vita alienatus in hereditate non cadit.
- 8 Iudicis factum partis factum reputatur.
- 9 Citationes in extrajudicialibus, in actum non rediguntur.
- 10 Citandus non est, cui nulla defensio competit.
- 11 Reservatarius bonorum soluendo constituit creditorem in quasi possessione.
- 12 Manutentio est concedenda, dum dispensatur super decreto irritanti.

ETiam in gradu appellationis per Comitern Marcianum interpositæ à Decreto Rotali manutentionis ad fauorem Camilli Bonauenturæ; Rota hodie censuit eidem Camillo dandum esse mandatum de manutendo in quasi possessione exigendi fructus census, cuius alias Comes Ludouicus de Marciano moderni Comitibus author fideiusor accessit.

~ Suffragatur enim Camillo quasi possessio Lauinæ

Laninæ matris, & propterea illius, quia ex datis in *Sum. num.* 2. apparet de anno 1599. & 1604. solutus fuisse Iulio vii marito, & procuratori Laninæ fructus census à Ioanne-Francisco Monaldensi de Certaria principali debitor procreatore, qui tante precedenti obligatione 1 Monaldensis, † & quod quantitas soluta est confiderabilis præsumitur habuisse sufficiens mandatum: Mant. de tacit. lib. 7. tit. 6. num. 3. Gratian. disceptat. 296. num. 21. Rot. decis. 275. num. 3. coram san. mem. Gregor. X V. decis. 261. n. 5. coram bon. mem. Buratt. dec. 509. n. 2. & seqq. inter impress. apud Modern. Perus. de manu.

Eadē quoque solutio cum licet vivica constituerit 2 Laniniam in quasi possessione † exigendi: Rip. in c. cum Ecclesia Sutrina n. 91. de caus. poss. & propriet. Romani. conf. 311. num. 7. Seraphin. decis. 436. num. 1. decis. 1411. num. 2. Buratt. decis. 542. num. 1. potest Camillo, in quem translata fuit quasi possessio Laninæ vigore cessionis ab ea reportatæ, quasi cessio † in corporalibus vni habet traditionis ex allegat. in decisione huius causæ edita in prima Instancia sub die 26. Iunii 1653. coram R. P. D. meo Albergato, quibus addit Gratian. disceptat. 310. num. 2. & 3. Molin. decis. 309. num. 2. Rota recent. in terminis maumentionis decis. 241. num. 2. part. 1.

Probatum autem huiusmodi cessio ex publico instrumento primogenituræ, favore Camilli constituta à Iulio Bonaventura super bonis stabilibus, & censibus annuis redditibus seu totum mille cum expressione, quod talia bona, & census intelliguntur ex tunc dismembrata è corpore hereditatis paternæ & maternæ; cui instrumentum omnibusque in ea contentis † cum Laninia mater consenserit perinde est, ac si ipsamet 4 centum ex propria substantia dismembrasset, & Camillo primogenito cessisset: Menoch. conf. 58. num. 24. & seqq. conf. 1095. n. 23. Mantica de tacit. lib. 1. tit. 6. n. 28. Gratian. disceptat. 730. num. 10. Gabr. conf. 72. num. 1. Decian. conf. 105. num. 2. lib. 3. Eugen. conf. 76. num. 101. & seqq. lib. 2. Rota decis. 463. num. 1. part. 2. recent.

Neque obstat, quod in dicto instrumento primogenituræ nulla sit facta specificatio censuum illi assignandorum, quia satis est fuisse postea in executione eiusdem instrumenti, hunc censum specificè assignatum à Iulio, ut potuit 5 absque alio nouo consensu Laninæ: † nam consensus ab ea, ut supra præstans, quod census ex propria substantia dismembraretur, ut porrigitur ad dismembrationem, & assignationem primogenito consentientem factam, ut per Camet. in repet. cap. Imperialem lit. P, fol. 11. de prohib. alienat. per Federic. lo. Franc. à Ponte confil. 76. num. 6. & seqq. conf. 77. num. 2. lib. 1. confil. 72. num. 10. conf. 157. n. 30. lib. 2. Dutan. decis. 156. num. 15. Rota in Aueri Vicarij 1. Iulij 1652. §. presumptio verò coram me; iuncto præsertim, quod Laninia nolumus imponere fructus census exegit; sed imò illi, ut infra dicitur, fuerunt exacti de anno 1634. ab ipso Camillo.

Ratius non obicit, quod possessio Laninæ fuit amissa per lapsum plurius annuorum, in quibus fructibus non probantur exacti, quia in incorporabilis possessio semel quesita censetur 6 semper animo retenta, † & nunquam amissa nisi ex aduerso probetur fuisse terminos fructuum successivè decursos à creditore petitos, &

à debitore negatos, creditoremque denegationi acquiescisse, ut notat Innoc. in c. querelam n. 3. de elect. Abbat. ibidem n. 2. Gratian. d. septe. 113. num. 21. & seqq. Mantica. decis. 172. num. 5. Rota decis. 36. num. 8. impressa apud Molien. Perus. de manu, & in aliis relatis in Sponsura Pensionis 8. Aprilis 1647. §. non obstat coram R. P. D. meo Pentingerio; contentente maxime exactione fructuum à Camillo Laninice cessionario facta de anno 1634. de qua infra dicitur.

Tandem non obicit, quod Laninæ tres fuerint hæredes, ideoque Camillus petere non possit manutentionem in totum, quia Camillus non agit vii hæres, sed vii cessionarius, & hic census per contractum inter viros è substantia Laninæ extractus † sub eius hereditate non 7 cadit: Iserno elect. §. final. ff. legat. 1. Cephal. conf. 516. num. 22. Sud. confil. 113. num. 14. & decis. 11. num. 10. Rota decis. 375. sub n. 2. part. 1. recent. eundemque Camillum vii cessionarium agnouerunt alij fratres, curando sibi tanquam illius creditoribus consignari pecunias ad eum ex causa fructuum huius census spectantes.

Suffragatur patet, ut dicebam Camillo possessio propria, quia de anno 1634. de mandato Domini D. Benivisi tunc Cameræ Apostolicæ Clerici, & à Congregatione Baronum in causa deputati exegit pro fructibus census decursis, & non solutis scilicet. 1472. potuerunt ex pretio Castorum Monaldensis principalis debitoris à dicta Congregatione venditorum, ad instantiam Montistarum, & aliorum creditorum ipsius Monaldensis; exinde enim Camillus constitutus fuit in quasi possessione exigendi; non secus, ac si ipse debitor solvisset, quia factum † Iudicis 8 reputatur factum partis ea non proestante: Rota decis. 196. num. 3. part. 1. divers. decis. 241. n. 16. part. 1. recent. decis. 319. sub num. 3. coram Civili. & in decisione huius causæ coram R. P. D. meo Albergato §. 1. in fine.

Nec obicit nullitas dicti mandati Congregationis, eo quod non fuerit tunc citatus Monaldensis debitor: quia citationis huiusmodi defectus stantibus facultatibus, in Bulla sel. recor. Clem. VII. inter eius impress. 41. §. 3. §. 8. & seq. dictæ Congregationi concessis ad satisfactionem creditorum ex pretio à bonis venditis retracto procedendi, capta etiam extrajudiciali informatione non probatur aut probari potest, cum in extrajudicialibus citationes † in actis non 9 redigantur: Sarmient. select. interpr. lib. 1. c. 8. num. 3. Rot. decis. 210. num. 2. part. 1. recent. Imò in extrajudicialibus non requiritur citatio Felin. in c. cum olim, num. 1. & 6. de re iudic. Socin. sen. in l. si quis arbitrat. num. 29. vers. sed Gulielmus, ff. verb. oblig. & ibidem lat. num. 21. vers. contrarium: Ferrer. conf. 82. n. 1. Rot. d. decis. 210. n. 3. part. 1. recent.

Eo minus, quia eadem Bulla in §. 9. tollit debitoribus omnem defensionem, & potestatem impugnandi, vel retardandi venditionem bonorum; & consignationes pretij creditoribus faciendas, ibi: Domiellor, &c. subhastationem, deliberationem, venditionem, & adiunctionem, & alia prædicta impugnare, impedire, vel retardare non posse, nec aduersus ea, aliquo modo se tueri.

Tritissima namque est conclusio, quod citari non debet à cui nulla competere potest de 10 fensio: Felin. in d. cum olim n. 10. vers. non est citandus de re iudic. Iaf. in d. l. si quis arbitratu, num. 23.

DECISIO XCVI.

R. P. D. VEROSPIO.

Romana Pecuniaria.

Mercurij 4. Februarij 1654.

SUMMARIVM.

- 1 *Vsurae dotialis soluto matrimonio per uxorem vitiosae coniugis exigi amplius non possunt.*
- 2 *Dotio, super, importat hypothecam, & num. 3.*
- 4 *Datio in solutum pro dote soluto matrimonio resolvitur.*
- 5 *Alendi necessitas patri, & ascendentibus, non autem fratri incumbit.*
- 6 *Census reservatus requisita, quae.*
- 7 *Aequitas, i. curabit, C. de act. empt. creditorum non suffragatur.*
Venditoris suae, n. 8.
Militat solum quoad fructus exactos, num. 9.
- 10 *Pensiones domorum debentur quatenus fuerint locatae, aut inhabitatae.*
- 11 *Fructus fluvialium ad rationem quinque pro centenario taxantur.*

Constantia filia, & haeres Elizabethae ma-
nutentionis indicium instituerat super pen-
sionibus Domus per eandem vna cum Gratiosa
matre, ac Faustina sorore distractae in censu an-
nuis triginta exigendis, pro cuius se solutione
astinxerant Guicciardi mediatii Domus empto-
res, donec scuta quatuor centum in partem pre-
tij accollata eidem Elizabethae numerassent, in quo
sancti iudicio super manutentionis articulo per me
proposito dubio cum Domini mandassent, vt de
bono iure Constantiae consulerem per duas suc-
cessivae decis. in negativam partem inclinarent;
quia annuus ille redditus post dissolutum per
obitum Elizabethae matris, et eiusque viri matri-
monium, absque vlturarum labe ex titulo dotis
amplius exigi non poterat à Constantia ad text.
in cap. salubriter de usur. vbi not. lun. num. 1.
& 2. Hostien. num. 5. & 6. Abb. & Ioan. Andr.
num. 4. ceterique communiter.

Ea quippe assignatio non insolutum credidi
dotalis, sed pro fructuum dotialium assecuratione
à Hieronymo fratre super pensionibus Domus
facta dignoscitur Elizabethae sorori, ac matri
respectu Constantiae, ex dictione illa *et super,*
designante hypothecam, vt notat Rip. in rubr.
de pignor. n. 5. Rot. decis. 159. n. 1. & decis. 260.
num. 2. cum aliis per Modern. Rom. discept. fo-
rens. cap. 68. n. 5. adeoque assecurationem dum-
taxat, et seu simplicem hypothecam importans,
secundum Imol. in l. factas si haeres n. 12. ff. ad
Trebell. Socin. conf. 37. n. 3. lib. 4. Dec. conf. 99.
num. 4. Sard. conf. 145. num. 29. & conf. 45. n. 14.
Bec. conf. 109. num. 3. Rot. Ianu. decis. 2. n. 26.
cum aliis relatis à Mod. Rom. discept. for. cap.
264. num. 31. & 527. num. 13. vna cum credito
fructuum per obitum vtriusque coniugis dis-
soluta expirat, et vt in terminis assignationis
factae pro dote, non autem insolutum respondit
Rota in Romana Saluiani 31. Ianuarij 1628. in
5. nec releuat, coram Reuerendissimo D. meo De-
cano.

Neque poterit exactio sustineri ex titulo ali-
menti, vti spectantis ad Constantiam ex eodem
matrimonio superstitem, dum haec alendi ne-
cessitas et patri dumtaxat, ac ascendentibus de-
feratur à iure, non autem fratri germano, ac
proinde extraneo: *l. si quis à liberis, ff. de liber.*
agnoscend. l. qui liberos, §. ult. ff. de rit. nupt. l. fin.
§. ipsam autem, C. de bonis quae liber. aliiisque rela-
tis iuribus respondit Rota in Romana Saluiani
4. Decembrij 1645. in §. hac verò alimentorum
ratio, coram me. Sine etiam pro fructibus
census reservatiui, et seu rentarii deficientibus
in casu proposito requisitis ad hunc effectum
necessariis, relatis per Cenc. *de censib. part. 1.*
cap. 1. quest. 1. art. 1. num. 5. & 6. tunc deni-
que compensatorum et vice fructuum ex aequi-
tate *l. curabit, Cod. de act. empt. competentium,*
dum eiusdem legis auxilium Domino rei vendi-
tae dumtaxat opitulatur, nec poterit proinde sus-
fragari Constantiae, seu Elizabethae matri, quae
se creditricem dumtaxat Hieronymi pro dote
probauerat, vt responsum fuit in *Perusina spolijs*
5. Maij 1603. coram Cardinali Mellino inter
impress. decis. 378. n. 3.

Cum verò decisionis vtriusque fundamenta im-
pugnarentur ex diverso repropósito per me debito
animaduertent Domini prioribus in suo robo-
re permanentibus vltimum in facto corruere, ex
quo à decis. proinde recessit: Siquidem et
instrumento venditae Domus nuper exhibitio
eandem ad Petrum Blondum olim pleno iure
spectasse coniungitur ad Elizabetham ipsius fi-
liam, atque heredem, vna cum Faustina sorore,
ac Gratiosa matre destruxisse tanquam Domi-
nam: quae propterea vti poterit aequitate et legi
curabit, ad fauorem Dominae rei venditae mili-
tantis, ac ipsius haeredem quoties emptor pre-
tium consentium cum iactura creditoris in totum
vel partem; prout in casu proposito retinet, vt
expressa eiusdem legis verba testantur, & probat
text. in l. fructus, C. cod. tit. not. Gloss. in l. Iulian-
num, §. ex venditione, ff. de act. empt. Bal. in l. 2.
num. 7. Caltren. num. 1. C. de usur. Surd. conf. 101.
num. 23. & 28. Cephal. conf. 609. num. 4. lib. 4.
Rota coram Gregor. decis. 347. num. 3. & coram
bon. mem. Coccin. decis. 320. n. 3.

Hos tamen fructus compensatorios eidem
Constantiae Domini decreuerant pro tempore
dumtaxat Domus et locatae, seu ab ipsis emptori-
bus inhabitatae, à quo praedia vrbana fructus
reddidisse dicuntur ad text. in *l. Iulian. §. ex ven-*
ditio, ff. de act. empt. Natt. conf. 384. num. 2. Rot.
decis. 304. num. 15. part. 5. recent. & in Romana
reintegrations 17. Maij 1645. coram Reueren-
dissimo Peutingerio, & in Baren. seu nullius Pe-
cuniaria 24. Ianuarij 1646. in §. quia eion ad in-
dicatui coram R. P. D. meo Cerro, cum praefatae
legis aequitas emptorem pro eorundem et so-
lummmodo exactorum restitutione compellat, vt
not. Cyr. in l. minor. num. 3. C. in quibus causis
restit. in integ. Cagnolin. d. l. curabit num. 29. C. de
act. empt. Socin. conf. 159. num. 3. lib. 1. Rot. de-
cis. 315. num. 5. 8. part. 4. tom. 2. recent. & coram
Gregor. decis. 290. num. 11. & 347. num. 5. ibique
Add. num. 11.

Eos praeterea fructus ad rationem et quinque
pro centenario in singulos annos vti consorui-
iuris dispositioni taxamur relatae per Gloss. in
Audent. perpetua, C. de sacrosan. Eccles. & per
Iason. in l. si fundum per fideicommissum, ff. de
legat. 1. num. 5. Patif. conf. 61. comm. 29. aliiisque
relatis

relatis authoritatibus respondit in *Bononiens. Prædij* 21. Maij 1640. coram Reuerendissimo Terracinen.

Neque virget exceptio possessionis non instituat ex hoc recompensatiuorum fructuum titulo pro parte Constantie, quæ ex eadem proinde causa manutentionem nequeat obtinere, quia de manutentione non agitur in proposito dubio, sed de bonis ipsius iure ex Doctorum recepto simpliciter inspiciend. de quo constare ex supra deductis à decisis recedendo Domini responderunt.

Et ita vtraque, &c.

DECISIO XC VII.

R. P. D. MELTIO.

Romana fideicommissi de Cuppis.

Luna 2. Martij 1654.

SVM MARIVM.

- 1 Possidenti de tempore litis morte datur manutentio.
- 2 Possident cum fratre pro indiuiso, eo mortuo, totum possidet absque viro.
Partem rei indiuisibilis totum possidere dicitur, num. 3.
- 4 Possessionis concludens probatio ex locacione cum exactione pensionis resultat, & num. 5.
- 6 Confessio omne genus probationis superat, & num. 23.
- 7 Possessio probatur per confessionem partis.
Instrumentalis alio non existente in possessione suffragatur pro manutentione, n. 3.
Capit debet per fideicommissarium de manu heredis, n. 9. & 10.
In iur. clandestina presumitur, n. 12.
Non citato possessor non suffragatur, n. 15.
Posterior non est manutentibilis, n. 16.
- 11 Fideicommissarius potest propria auctoritate possessionem capere, si non adsit heres.
- 13 Possessio pro semper presumitur.
- 14 Possessor posterior antiquiori possessionem impetire nequit.
- 17 Manutentio datur anteriori possessori.
- 18 Clausula, sine præiudicio, præseruat alterius possessionem.
- 19 Manutentionis in iudicio nulla admittitur exceptio.
Saltem turbida, n. 20. & 21.
In iudicio sola de iur. sufficit, n. 22.
- 24 Testatoris dispositione inuiri nequit non habens requisita.

Consueverunt Domini mandatum de manutentione esse concedendum Patri Andreæ de Cuppis in possessione portionis bonorum relictorum per quondam Ioseph. de Cuppis eius germanum fratrem, quia constat de illius possessione 1 de tempore mortis litis, quia subsistenti manutentione non solet denegari: l. 1. in §. interdictum autem ff. vii possideris, §. retinenda insit. de interd. l. K. de dec. 160. n. 1. & dec. 458. n. 1. coram Greg. X V.

Possessio autem dicti Patris Andreæ satis concludenter probata visa fuit, quia ipse pro indi-

niso possedit cum eodem Iosepho fratre medietatem Palatii, & aliorum bonorum fideicommissorum Cardinalis de Trano; vnde secuto obitu dicti Iosephi bene potuit continuare possidere totum ab absque alia apprehensione, & non dicitur vitiosus possessor respectu totius, iuxta doctrinam Patris. conf. 153. num. 110. vers. nam ipse, lib. 3. Lancell. de attem. part. 2. cap. 4. limit. 1. num. 8. & seqq. cum aliis relatis per Ad. den. ad Greg. X V. dec. 106. sub num. 10. & in rebus omnibus indiuisibilibus continuis, ac connexis, is qui nactus est possessionem per partes videatur totum possidere, si illud de iure communi tenere, & possidere potest, declarat Cuman. in l. locum, num. 1. ff. de acq. poss. Socin. in l. si quis cum totum num. 2. ff. de except. rei iudic. Cai. Marefc. var. resol. lib. 2. c. 140. num. 34. cum seq. Ponte de spol. lib. 2. cap. 14. num. 121. Pacian. de probat. lib. 1. cap. 26. sub n. 60. Scacc. de indic. cap. 9. n. 247. & seq. Grat. discept. forens. cap. 126. num. 22. Giouagn. conf. 8. num. 129. Rota dec. 14. aliis 277. num. 1. 2. de restit. spol. in non. Causal. dec. 641. n. 11. & 12.

Quod autem pro indiuiso idem Pater Andreas possederit cum Iosepho Palatium, super quo præsertim cadit controuersia, apparet ex locationis instrumentum de illo facto cum Eminentissimo Cardinali Homodeo sub die 27. Septembris 1652. in quo tam D. Ioan. Dominicus de Cuppis, quam idem Pater Andreas ac Ioseph propriis nominibus tanquam successores in fideicommissu Cardinalis de Trano, illud locauit Sum. dicti Patris Andreæ num. 1. & successores affectus receperunt: † concurrentibus enim istis 4 duobus requisitis locationis, & exactionis pensionis, vt ex his reddatur circa possessionem perfecta, ac concludens probatio, firmat Rota post Pacific. de Salu. dec. 133. n. 7. & dec. 291. n. 2. & dec. 214. n. 3. inter impress. apud Moder. Pers. de manut. Licet enim ista locatio esset vnica † nihilominus sufficeret cum effectu 5 sortita fuit mediante solutione affectus: Roman. consil. 70. num. 11. cum relatis per eundem Mod. Pers. de manut. obseru. 18. n. 7.

Tamen dantur aliæ etiam locationes, & signanter vna facta ab eodem Ioan. Dominico de Cuppis, qui partem dicti Palatii locauit Reuerendiss. D. Archiepiscopo Capmano sub die 20. Decembris 1652. & asseruit illud locare, tam nomine suo proprio Patris Andreæ, ac Iosephi, pro quibus promissit de rato, vt in eodem Sum. num. 3.

Hæc enim partis confessio † tollit quancumque 6 que difficultatem, ac superat omne probationis genus, vulg. l. cum precum, C. de lber. caus. l. finali. Cod. de numer. pecun. Crauet. conf. 217. num. 9. Verall. dec. 107. n. 2. part. 3. neque est dubium, quin possessio † probari possit per confessionem 7 partis: Dec. conf. 101. num. 1. Angel. in l. ab emptione, num. 4. ff. de pact. Titac. in tract. de conf. part. 1. ampl. 1.

Facilius prædicta procedunt, dum idem Pater Andreas ad cautelam & intra iuribus addendo sub die 3. Octobris 1653. de nouo dicti Palatii possessionem accepit, vt in d. eum Sum. num. 5. quæ licet instrumentalis † tamen ad effectum 8 manutentionis optimè illi suffragatur, ex quo de eo tempore illa vacans repetebatur, iuxta text. in l. prædia, vbi Bart. & DD. ff. de acquir. poss. l. non idcirco, & ibi Bald. Cod. de fide instrum. Rota dec. 183. num. 1. & dec. 2401. num. 1. part. 7.

part. 7. recent. vt fuit dictum in *Sarfenaten. Parrochialis* 17. Aprilis 1621. coram Vbaldo seniori, & in *Fauent. Iuris. de Valle* 26. Iunii 1624. coram Remboldo: Menoch. de adipisc. remed. ult. num. 4. cum pluribus aliis relatis per eundem Modern. Perus. de manu. observat. 21. num. 25.

Nihilque refert, quod Pater Andreas possessionem accepit dicti Palatii tanquam fideicommissarii dicti Cardinalis de Trano, quod facere non potuit, cum illam accipere teneretur de manu hæredis gratiati, vel ipso citato fer. ser. ex decreto Iudicis ad text. in l. coheredi. ff. de vulg. & l. restituta. ff. ad Trebell. Seraph. dec. 371. num. 2. & possessio aliter capta reddatur viciofa, vt ac minime manutentibilis: Rota in *Melutiana Territorij* 2. Maij 1649. coram Eminen. tissimo D. Cardinali Ottobono, §. verum his omis. sis. decis. 115. num. 3. part. 1. recent. & decis. 320. num. 1. cum seq. part. 1. diuers. quia prædicta conclusio locum habet si hæres adit: illo autem non existenti, vt isto casu fideicommissarius potest propria auctoritate possessionem apprehendere, vt bene distinguendo docet Bald. in l. extraneus n. 3. & 4. & l. al. num. 5. ff. de hered. instit. Peregr. de fideicommissio art. 47. num. 11. Addent. ad Gregor. X. V. decis. 206. num. 10. vers. possit etiam: Mantica. decis. 211. num. 2. Pen. decis. 80. num. 2.

Non obstat quod idem D. Ioan. Dominicus accesserit, & ipse possessionem huius controversi Palatii sub die 17. Octobris 1653. cum mandato secundi Collat. vt in eius *Sum. num.* 2. quia cum Pater Andreas sit antiquior respectu possessionis dicti Ioan. Dominici tanquam iunior vt præsumitur turbativa, clandestina, & vitiata, c. licet causam de probat. Menoch. de retinend. remed. 3. num. 171. Mohed. decis. 12. de restit. spol. Rota decis. 15. num. 2. & 3. & decis. 103. num. 5. & decis. 116. num. 1. & 2. post dict. Modern. Perus. de manu. qui propterea non potuit antiquiorem vt possessionem priuata sua possessionem, maxime cum pro ea semper præsumatur: Palatr. conf. 5. num. 5. & seq. & conf. 16. num. 10. & quod actus possessorij turbatiui non sint habendi in aliqua consideratione declarauit Rota coram Canal. decis. 181. sub num. 1. præsertim ad impediendum mandatum de manutentendo ad sanorem habentis anteriorem, si habens anteriorem prosequatur iudicium, & sic suam possessionem, vel quasi teneatur, vt in hoc casu fecit Pater Andreas: Mantica. decis. 172. in fin. vbi in terminis, quod possessor posterior prætendebat prohibere exactionem anteriori possessori.

Accedit, quod neque Index rectè processit in concedendo immisionem D. Ioan. Dominico super toto Palatio, dum non fuit citatus Pater Andreas, qui iam in illius possessione respectu medietatis reperiebatur: vnde talis possessio tunc illi iustagatur iuxta gloss. in c. licet Episcopus, verb. te non vocato, vers. fuit est. de prebend. in 6. C. relet. decis. 7. de restit. spol. Rot. in rec. decis. 426. num. 3. part. 1. & explorati iuris est, vt possessio posterior primo possessore non citato dicatur clandestina, & per coniequens non manutentibilis: Put. dec. 372. num. 1. & 2. part. 1. recent. etiam si capta fuit de mandato Iudicis, cum hoc nihil opemur: fat enim est, quod Pater Andreas possideret vt citandus esset tamen, & quod nunquam te pro spoliato vt hæ. Decis. S. R. R. ad I. P. Melium.

buerit, vt ipse, non autem D. Ioan. Dominico sit danda manutentio: Put. decis. 419. in fin. lib. 2. Rota coram Seraph. decis. 1041. num. 3. & alibi passim.

Præterea ponderatum fuit etiam per Dominicos dictum mandatum Iudicis continere classificas sine præiudicio habentium meliores, & potiora iura, & dammodo possessio sit vacans; existente autem in possessione dicto Patre Andrea non potuit tale mandatum aliquod operari: Rota coram Durano decis. 84. num. 10. Addent. ad Gregor. X. V. decis. 332. num. 6. vers. & in his, & decis. 14. num. 1. 5. & seq. inter impress. post eundem Perus. de manu.

Ad impediendam huiusmodi manutentionem pro ineluctanti habita fuit incapacitas obiecta Patri Andree, quæ resultare præsupponitur ex fideicommissio Cardinalis de Trano; quia in iudiciis possessorij, & præsertim in summarijs, summo manutentionis nulla admittitur exceptio: Cassad. decis. 1. num. 1. de restit. spolias. Put. decis. 197. num. 3. lib. 3. Rota decis. 510. num. 5. part. 3. diuers. & dec. 215. num. 16. post Modern. Perusin. de manu. saltem quæ sit turbida, & egeat discussione, seu requiratur altiore indaginem, vt requirit ista appositæ eidem Patri Andree: Bart. in l. 3. §. ibidem, ff. de re iudic. Roman. conf. 323. num. 5. Rota decis. 103. num. 5. part. 1. diuers. decis. 583. num. 2. & decis. 614. in fine, part. 1. recent. cum aliis diffusissimè relatis per eundem Modern. Perus. de manu. observ. 42. num. 67. & seq. cum respiciant merita causæ, nec fuerint in continenti probata, dicitur aliena ab hoc iudicio, vt firmavit Rota in *Romana fideicommissi de Ep.* 4. Aprilis 1653. coram bon. mem. Cardinali Hieron. Verosio, quæ est decisio 295. post Polth. de manu. sub num. 4. & reicienda venit ad petitorium, & ad iudicium plenarium: Rot. decis. 307. in fine, part. 1. diuers. ac sapissimè fuit decisum; & ratio est, quia possidens in hoc summarissimo iudicio manutentionis non tenetur docere, quo titulo rem possideat, cum sufficiat sola detentatio: Castren. in l. Altil. num. 5. vers. habet iamen ff. de donat. Neutizan. conf. 80. num. 3. Couar. pract. qq. cap. 17. n. 5. vers. sic sanè, cum aliis congestis per Menoch. de retinen. rem. ult. n. 18.

Eoque minus huiusmodi incapacitatis exceptio allegari potest ab eodem D. Ioanne Dominico, dum ab ipso Pater Andreas fuit agnitus pro successore & ad assumptum fideicommissum, necnon in Condominium, atque possessor admissus, vt constat ex prædictis locationibus, ac confessionibus, factis per eundem Ioannem Dominicum, quæ contra illum bene probant: Rota diuers. decis. 101. num. 2. part. 1. diuers. decis. 237. n. 4. part. 6. rec. & coram Greg. X. V. decis. 357. num. 3.

Deum non afficit eundem Patrem Andream quod idem Cardinalis in suo testamento commiserit facultatem administrandi suam hereditatem maiori natu laico filios habenti cum onere distribuendi fructus inter alios coheredes, quia cum Dominus Ioannes Dominicus vsque adhuc filios non habeat; imò nec etiam uxorem duxerit ex defectu requisitorum vt iuari minime potest in hac dispositione: Ist. in §. actionum n. 88. inst. de action. Sord. conf. 248. num. 19. Rota in *Ferrariensi manutent.* 14. Iun. 1641. coram bo. mem. Pirouano, vers. præterea idem onus.

Et ita vtraque parte informante, &c.

DECIS. XCVIII.

R. P. D. MELTIO.

Melcuitana Pecuniaria.

Veneris 6. Martij 1654.

SUMMARIVM.

- 1 Creditum cum hypotheca verificatur ex subsecuta euictione.
- 2 Hypotheca afficit bona presentia; & futura, non autem præterita.
- Expressa posterior tacite anteriori præferuntur, num. 4.
- Dotis non præferuntur alteri privilegiata, n. 5.
- 3 Cessionarius anterioritate cessionis utitur.
- 6 Privilegium dotis quoad prælationem in hypotheca tranfit in filios tantum.
- 7 Dotandi filios omnia ad patrem spectant.
- 8 Dotis promissio facta à matre intelligitur in subsidium.
- Amplia, ut num. 9. & 14.
- 10 Decollio ex quibus excludatur.
- 11 Bona subiecta fideicommissio non veniunt in generali bonorum obligatione.
- Fideicommissi pro dote constituenda alienantur, n. 12.
- Remanent libera restituta dote, n. 16.
- 13 Auth. res quæ, C. com. de legat. an habeat locum in gratuitis ex contractu.
- 15 Dispositio generalis ubi non domino concessa est facit ad disponendi.
- 17 In latere suum nemo præsumitur.

FVerat sub die 10. Feb. 1653. resolutum dandum esse immisionem cumulo in possessione contronerarij terrarum Talcattara nuncupatarum, cui resolutioni non acquiescente Vincentia dd. terrarum posseditrice, ac impetrata per eam de novo accidentia, hodie ad ipsius instantiam dubitavit, an esset standum, vel recedendum à decisio, & DD. in decisio persistendum esse censuerunt; quia adhuc solita requisita pro obtinenda immissione ex remedio Saluiani visa fuerunt abunde, in proposito casu concurrere.

Creditum cum hypotheca patet ex promissione euictionis ab Ambrosio Surdo & Ioannella Ingalibus ad favorem cumuli in instrumento dationis in solum terrarum Tabbsiada & purificata mediante euictione ꝑ earundem terrarum secuta ad instantiam Claudie tanquam heredis fideicommissarie prædictæ Ioannellæ; l. 1. ff. qui potior. in pignor. habean. l. pignori, ff. que res pignor. oblig. poss. cum aliis alleg. in decis. quæ revidetur, sub §. creditum.

Possessio antiqua Ambrosij principalis debitoris, & moderna Vincentiæ Tez conuenit probatur ex dictis Testim, aliisque iuribus ponderatis in eadem decisione, §. quod Ambrosium.

Non obstat quod prædicti Ambrosius, & & Ioannella coniges de anno 1589. & ita longè ante dictam promissionem euictionis, que solum sequuta fuit de anno 1599. assignauerint pro dote Hieronymæ communis filij terrarum Talcattara, vnde non potuerit super istis dari immissio cumulo ex remedio Saluiani, tui ex defectu hypothecæ ꝑ quæ capit tantum bona presentia & futura, non autem præterita, & in

alios translata, iuxta text. in l. qui balneum, §. Titia, ff. qui potior. in pignor. habean. Bald. in l. fin. §. & si præfatam, num. 4. C. de iur. deliber. Negulan. de pignor. in 3. memb. 2. part. num. 52. tum quia stante præcedenti assignatione controuersij prædij in causam dotis Hieronymæ illud non erat amplius in bonis Ambrosij; sicque deficit cumulo vnum ex extremis necessariis ad Saluianum, quod est possessio debitoris de tempore obligationis, vel postea.

Pro sufficienti enim responsione fuit per Dominos ponderatum quod licet datio in solum facta fuerat, solum de anno 1599. attamen illa cessit in extinctionem debiti anterioris, quod Ambrosius contraxerat favore cumuli tam ex causa administrationis bonorum per dictum Ambrosium susceptæ vsque de anno 1588. quam ex impositionibus censuum de anno 1578. ad favorem diuersarum personarum, à quibus cum deinde cumulus reportauerit cessionem, ꝑ inde fit vt eadem authoritate, qua vt possent creditores censuum fieri possit etiam censuum illorum cessionarius; l. venditor actionis, ff. de hered. & act. vendit. l. si Prior, §. à Titio, & §. si Tertius, ff. qui potior. in pignor. habean. Bald. in l. quo stipendia, in princip. ff. de Procurator. Gratian. disceptat. forens. cap. 459. num. 24. & 25. Rota coram Duran. decis. 60. num. 5. in recent. decis. 189. num. 4. part. 6. & in Romana depositi 24. Aprilis 1648. coram R. D. Cardinali Ottobono, §. nam cum ex tenore.

Neque refragatur quod hypotheca dotis Hieronymæ vt expressa; licet posterior ꝑ præferenda tamen sit anteriori tacite resultanti ex administratione Ambrosij, iuxta text. in l. qui assignatus, Cod. qui potior. in pignor. habean. Gratian. disceptat. forens. cap. 935. num. 38. vers. eo quod dicitur: nam omisso quod hic agitur de debito occasione administrationis bonorum loci Pij; & ita de causa privilegiata: Vnde huiusmodi hypotheca dotis ꝑ præferuntur alteri privilegiatæ secundum viorem ac magis receptam ab omnibus opinionem, vt bene per Mantie, de tacit. & ambiguit. lib. 11. tit. 11. num. 6. & 7. Gratian. disceptat. forens. dist. cap. 935. num. 39. & 40. adhuc cum Vincentia non veniat ex persona propria; sed ex persona Hieronymæ eius Auiæ, vtique non valet ex illius dote privilegium prælationis prætereendere; ꝑ quia huiusmodi privilegium est personale, nec personas filiorum egreditur, ad text. express. in dist. l. qui assignatus, C. qui potior. in pignor. habean. ibi: Non enim aliis dedimus, & damus hoc privilegium, aut heredibus aut creditoribus, sed solum filiis. Mantie. de tacit. lib. 11. tit. 26. num. 5. Gait. de credit. cap. 4. num. 1589. Rota coram Buratt. decis. 639. num. 21.

Non etiam controuerti potest existentia censuum quorum cessionem reportauit cumulus; quia satis illa comprobata remanet ex instrumentis impositionum eorumdem censuum in actis productis, vt firmatum fuit in præced. decis. sub §. denegari.

Pariter subsistere minime visa fuit alia prætentio metiendi ad affectum anterioritatis hypothecam, non à die constitutionis dotis Hieronymæ, sed à die dotis Ioannellæ, ex quo & ipsa in dote promissa eidem Hieronymæ communi filie accessit sub obligatione omnium suorum bonorum: nam placuit responsio iam data in decisione quæ reuidetur sub §. nec habita fuit; quod

quod scilicet cum Ioannella promiserit dotem
7 una cum † Ambrosio viro ad quem onus do-
tandi filiam particulariter spectabat: *l. neque ma-*
ter 13. Cod. de iur. dot. l. fin. C. de dot. promiss. l. qui
liberos. ff. de iur. nupt. Dec. in anst. praterea,
num. 17. & 161. Curt. iun. num. 19. Cod. unde vir
& vxor. Rota decis. 28. num. 1. & 3. & decis. 58.
num. 1. part. 5. rec. talis promissio intelligitur
8 facta † in subsidium quamvis bona patris non
adstent, *in l. complures § penult. in verbo, alio*
pater ff. de admin. tutor. Sord. conf. 88. num. 21.
Corn. conf. 316. num. 3. lib. 4. Faber in C. lib. 5.
rit. 6. diffinit. 7. vbi ampliat id procedere quamvis
9 mulier specialiter † & in solidum obligasset,
cum aliis adductis *in prima decisione, §. neque*
habita.

Necque valet dicere vt Ambrosius pater tunc
temporis ad eò debitis innotulus fuerit vt pro de-
fecto reputaretur, quia ultra quod ad hunc effe-
10 ctū probāda esset actualis illius latitatio, † & for-
cessio de tempore promissionis dotis, vt pluribus
allegatis firmatum fuit *in decisione in hac causa*
emanata super remissoria sub die 4. Julij 1653.
adhuc omnis prætenfa inopia excluditur, ex quo
de an. 1599. & sic post decennium à die promif-
sionis dotis dedit in solutum cumulo Terras pro
pretio scutorum 800. & aliorum Terras dotavit
Leonardo filio de anno 1589.

Præterea prætenfio anterioris hypothecæ ex
inribus Antonellæ, tanto magis irrelevans dete-
gitur, quia cum de eiusdem Ioannellæ consensu
finit per Angustin. patrem illius bona subie-
cta fideicommissio favore descendendum vtique
11 non poterant † deinde illa venire generali
obligatione omnium bonorum facta ad favorem
Hieronymæ filiz in prædictum vocatorum &
fideicommissum, iuxta text. *in l. qui assiduis, C.*
qui par. in pign. hab. Oldrad. conf. 114. in fin. Ri-
minald. sen. conf. 115. num. 12. Peregr. de fideicom.
art. 42. n. 88. Rota decis. 449. n. 3. part. 1. diuers.
& in priori decis. §. fin.

Nihil obstat, quod etiam bonorum fidei-
12 commissariorum licita sit † alienatio pro dote
constituenda, *ex auth. res que, C. communia, de*
legat. quia quid sit, an dist. anth. inter, quan-
do prout hic pater alienationem prohibuit, & ad
13 restituendum † provocavit, non in testamento,
sed per viam contractus ad tradita per Socin.
conf. 7. §. n. 9. versic. contrarium tamen lib. 1.
Peregr. de fideicom. dist. art. 42. num. 58. certum
est, quod illi non habet locum nisi in substi-
14 dium, † & ita cum de tempore dotationis ipsius
Hieronymæ adessent bona patris non poterunt
pro illius dote obligari bona fideicommissaria
matris, *l. neque mater. Cod. de iur. dot. Gabr.*
conf. 119. num. 2. & seqq. lib. 2. Rota decis. 457.
num. 1. part. 4. diuers. & fuit dictum in Auenio-
nen. Vrbentana legatis 4. Maij 1648. coram R.
P. D. meo Bichio, & in Romana Lucridotis 1.
Apr. lis 1650. coram R. P. D. meo Albergato, §.
& omnis.

* Non etiam obstat, quod Augustinus Cambo
dum dotavit Ioannellam filiam de anno 1564.
ac ordinavit fideicommissum favore descendenti-
um eidem Ioannellæ factionem dederit dispo-
nendi de vnc. 400. in dotem illi assignatis ad
favorem vnus ex filiis, in quo inferitur quod
dicta Ioannella obligando se pro dote Hierony-
mæ filiz voluerit vri dicta facultate, ac ad illius
favorem de dictis vnc. 400. disponere, quia ultra
quod huiusmodi generica obligatio non videtur

impetrate dispositionem, iuxta facultatem sibi
attributam, † cum ad hunc effectum specifica
15 potius quam generica requireretur dispositio
ad tradita in his terminis per Fontanell. *de pass.*
nupt. claus. §. gloss. v. o. num. 68. quod nec etiam
intentionem habuerit vtendi huiusmodi faculta-
te clarè ex eo elicitur, quia dos fuit constituta
à sola Ioannella, sed infimul cum Ambrosio eius
marito, & super illius propriis bonis, atque ita
semper apparet, quod obligatio Ioannellæ fuit
potius facta in subsidium, & fideiussorio nomi-
ne relinqui tenebatur dotare filiam, quam animo
vtendi d. facultate sibi concessa.

Vtteriùs quod removere videtur omnem dif-
ficultatem, * est, quia dos Ioannellæ fuit iam
restituta Claudiæ nepti, atque illius fideicom-
missariæ, & ita si Vincentia vllum ius super ea
præterdixit, tenetur ius suum experiri, atque
actionem dirigere contra dictam Claudiam, non
autem sub hoc prætextu impedire valet immif-
sionem Camulo super bonis propriis Ambrosij
sui debitoris † quæ libera ab hoc debito reman-
ferant mediane dotis restitutione: *l. nomen, Cod.*
que res pign. oblig. poss. cum aliis in dist. decis.
super remissa, §. neque obstat, & facta dotis se-
mel restitutione quis non præsumitur, nec debet
iterum eam solvere, quia hoc esset iactare sum-
contra † vulgares regulas: *Rota decis. 690. n. 2. 17.*
& 3. part. 4. recens. tom. 3.

Non obstat denique prætenfa iniustitia eni-
stationis ex eo deducta, quod donatio cuius causa
præterdixit bona fuisse per Claudiam euicta
non fuerit valida in præiudicium Hieronymæ
primo loco ad fideicommissum vocatæ, & cui
dicta bona antea hypothecata reperiebantur per
obligationem à Ioannella factam in actu consti-
tutionis dotis: nam omnis alii obiectum de
facili remonetur ex facto animadvertendo quod
Hieronyma decessit prim. Ian. 1609. scque ea
defuncta bene fieri potuit Claudiæ nepoti ex fa-
cultate concessa Ioannellæ in dicto fideicom-
missio restituendi viro ex descendentibus vo-
catis.

Et ita vtraque, &c.

DECISIO XCIX.

R. P. D. PEYTING.

Beneuentana, seu nullius
iurisdictionis.

Mercurij 11. Martij 1634.

SUMMARIVM.

- 1 Remissoria in prophanis ex releuantia aris-
tolorum conceditur.
In dubio est concedenda, n. 6.
Contra scripturas non conceditur, n. 9.
- 2 Immemorabilis habet vim iuruli.
Debet esse canonizata per tres conformes,
num. 3.
- 3 Declara, vt n. 4.
Requirat vt nil enquam in contrarium fuerit
actum, n. 7.
- 4 Verbum, habet, etiam ad præteritum re-
fertur.
- 5 Probatio probationem non excludit.
- 6 Visitationes facta ab Episcopo post Con-
cilio Tridentinum non constituunt in

quasi possessione iurisdictionis ordinaria.

12 Enunciative innicem contracta conquassantur.

Amplia, ut n. 12.

13 Forum in loco commissi delicti quis sortiatur.

Commisita mihi hac causa per appellationem a sententia R. P. D. mei Zarate, probata super iurisdictione locorum controuersorum inter Reuerendissimum D. Archiepiscopum Beneuentanum, & D. Archidiaconum eiusdem Metropolitane vigore duarum decisionum: Prima decisio huius cause Lunæ 13. Maij 1652. & altera 27. Ianuarij 1653. Qui Archidiaconus immemorabilem consuetudinem exercendi iurisdictionem in dictis locis in gradu appellationis articulat coram me, petita super hoc remissoria in paritibus quam Domini concedendam esse dixerunt ex tritis satis regulis, quando versatur in materia prophana, & articuli sunt releuantes prout in casu l. Iudices, & Auth. apud eloquentissimum, Cod. de fid. instr. quibus etiam concurrentibus semper Rota remissoriam concessit coram M. Greg. X V. tunc Rota Audiore, inter impress. decis. 483. num. 2. & 3. etiam ex releuantia vnius articuli: Rot. dec. 677. num. 1. part. 1. recent. & in Vercellen. aquarum. 10. Martij 1653. §. fin. coram R. P. D. meo Zarate, & passim in alijs pluribus.

Quod verò articuli Archidiaconi dati sint releuantissimi, probatur ex antiquissimis Constitutionibus anno 1353. Sum. num. 1. ex attestationibus Archiepiscopi Palumbatiz, cum sex Vicariis Sum. num. 2. ex Pacentibus Ordinum, & inter alias 21. Maij 1644. enunciatiuis Moderni Archiepiscopi Sum. num. 3. ex testimonijs alias per Archidiaconum datis, in quibus preteritur ipsum in dictis Castris; prout eius antecessores exercuisse iurisdictionem, & idem immemorabilis probata cum suis requisitis, prout fuit articulata habet vim tituli: Rot. dec. 150. num. 5. & 6. part. 5. recent. quæ veritas probatur etiam ex verbis statuti ibi: Item habet Archidiaconus Diocesam distinctam à Diocesi Archiepiscopali.

Non obstat requiri, quod immemorabilis sit canonizata per tres conformes, ut dicitur in §. immemorabilis decis. 2. coram R. P. D. meo Zarate, quia in §. seq. praterit. subdit, & intelligendum est iuxta declarationes Sacre Congregationis per Concilij ibi enunciatas, nec refert quòd his alijs fuerit ccepta de anno 1601. atque ita requirantur testes centuarij, quia erat restricta super bono iure visitandi, ut legitur in Summario Archiepiscopi num. 7. ibi visitare voluit, & de facto visitauit, & infra ibi, ut in præmissis, &c.

Neque concessionis remissoriae repugnat, quod constat de initio iurisdictionis Archidiaconi ex constitutionibus ut supra per Archiepiscopum Pirum editis de anno 1355. de quibus agitur, quia negari saltem non potest, quin verbum, quod habet, referri etiam possit ad tempus præteritum, ex allegatis in 2. decis. R. P. D. mei Zarate, in §. nec magis, & sufficit ut de hoc possit dubitari, si ne ex hoc capite denegat, remiss. Cocc. decis. 20. num. 4. Rota in Toletana decembris 16. Maij 1648. coram R. P. D. meo Celso in Interamen. fideicommissi 20. Iunij 1652. coram R. P. D. meo Bichio, & in Regien. Beneficij 19. Ianuarij 1664. coram R. P. D. meo Be-

nificat. Et difficultas restringitur ad actus iurisdictionales in his Castris ab Archiepiscopis Beneuentanis pro tempore exercitos, per quos excluditur, quod nunquam contrarium fuerit seruatum, & sic alterum ex necessariis ad impediendum immemorabile requisitis; idem dicitur rectè eueri, quod nihil inquam fuerit factum in contrarium, ut fuit dictum in dist. §. immemorabilis coram R. P. D. meo Zarate, & in Mariscen. Iurisdictionis 18. Februarij 1647. §. tandem, in fin. & 17. Iunij eiusdem. anni, §. his aliisque, coram R. P. D. meo Bichio; quia cum pro parte Archidiaconi dentur plures responsiones ad singulos actus, quod sufficit ad effectum ne impediatur remiss. probata enim fua intentione videbitur, quæ probatio magis releuet, ut dixit Rota coram Greg. X V. decis. 163. num. 9. ibi not. Addent. littera C, atque fuit dictum in Brixinen. iurisdictionis 19. Novembris 1638. coram Reuerendissimo Salam. & in Hispalen. decembris 16. Iunij 1647. coram Eminentijs. D. Card. Corrado.

Alij verò actus probari per scripturas, contra quas non conceditur per remiss. Stephan. decis. 1460. num. 3. quatenus respiciunt iustificaciones factas ab Archiepiscopis, quia omnes emanarunt ab anno 1573. & sic post publicationem Concilij Tridentini concedentis Ordinariis tanquam delegatis Apostolicis ius visitandi, non augent quod neque constitunt Archiepiscopos in quasi possessione centenaria, quæ est intentio Archidiaconi: Rot. decis. 578. inter impressas apud Modern. Perusin. & in Aquilan. iurisdictionis coram Sanctissimo D. nostro impress. apud Marches. de commiss. part. 1. fol. 39. sub num. 4. & in Barchinonen. iurisdictionis 4. Iulij 1646. §. tandem, & 8. Aprilis 1647. §. ommissi, coram R. P. D. meo Bichio.

Verù quidè est, quod ultra visitationes dentur pro Archiepiscopo conatus ad Patrochiales horum Castrorum: sed id euenit, quia Archidiaconus non habet examinatores Synodales, dantur etiam dispensationes matrimoniales in vim litterarum Apostolicarum: sed hæc quoque fieri poterunt iure delegato in eisdem litteris, dantur etiam enunciatiue plurius, quod Castra sint Diocesana ciuitatis Beneuentane, sed è contra dantur plurimæ enunciatiue ipsorummet Archiepiscoporum, quod eadem Castra sint Archidiaconal. Vnde neutre ex dictis enunciatiuis sunt attendendæ: Rota decis. 160. num. 12. part. 1. recent. Eò minus dum principaliter probatur de enunciato: Rota decis. 405. num. 5. eadem par. 1. recent. cum pluribus alijs allegatis in Gerunden. Prioratu 14. Iunij 1645. coram R. P. D. meo Bichio, & in his terminis in supradicta Brixinen. Iurisdictionis, coram Reuerendis. Salamantino, §. penult.

Solutiones factæ pro Seminario referri possunt ad dispositionem Concil. Trident. de reform. cap. 18. sess. 23.

Fabricatus processus contra Thomam Grallardum ratione delicti commissi in carteribus Archiepiscopi non viget, quia etiam si reus sit subditus Archidiaconi; potuit subijci foro Archiepiscopali ratione loci delicti, iuxta allegata in decis. 324. num. 5. par. 5. rec. Idemque respondetur ad querelam portectam contra Andream del Tocco Teszè Cercelli, cuius delictum non constat, ubi fuerit consummum, & sufficit dubitari posse de loco delicti, ne denegetur remissoria, ad

ad quam concedendam satis est articulus relevant. ex *supra* allegatis.

Et ita utraque parte informante resolutum fuit, &c.

DECISIO C.

R. P. D. CERRO.

Comen. Funeralium.

Luna 16. Martij 1654.

SYMMARIVM.

- 1 Ecclesia ex quibus dicatur Collegiata.
- 2 Cura animarum in Cathedrali spectat ad Archipresbyterum.
In Collegiata ad Capitulum habitu. n. 3.
Animarum habitualis ex quibus probeatur, num. 6. & 7.
- 4 Funeralia spectant ad Capitulum in Collegiata.
- 5 Partitio extractis de libris. Capitali contra Capitulares creditur.
- 8 Præpositus nominatus cum ceteris de capitulo ad divisionem emolumentorum Parochialium non consequitur dimidiam, sed virilem, & n. 11.
- 9 Referens non probat non exhibito relato.
- 10 Cura exercitium simplex habens curam animarum habere dicitur.
- 12 Concursus omnium Canonico-rum in actu præiudiciali requiritur.
Nec sufficit maior pars, & n. 13.
- 13 Contemptus a non vocato ad electionem & eius successoribus dumtaxat allegari potest.
- 14 Beneficentium Sedis Apostolicæ, vel Episcopii requiritur in transi-tione ini-ta inter personas eiusdem Ecclesiæ.
Ad præiudicium requiritur observantia anteriorum triginta, n. 15.

Diffidebant inter se Capitulum, & Præpositus Ecclesiæ Sancti Fidelis Comen. circa perceptionem emolumentorum funeralium, illorum scilicet, quæ debentur Rectori ratione sepulchri, & similia tanquam fructus Curæ, non tamen Ruralium nempe functum extra Civitatem, quæ integra debet Præposito ratione sui à Capitulo non contemtebatur, disputato itaque dubio eni, & pro qua rata debeantur prædicta emolumenta funeralium Domini responderent debet Præposito, & singulis Canonicis pro virili.

Præmissis enim quod dicta Ecclesia sit Collegiata, vt partes conveniunt, atque convincitur ex longo exercitio actum qualitatem Collegialitatis necessariò præferentium; nempe communis sigilli, communis Archæ, communis Massæ, & Syndici, ac communis festivit, & similia, quæ recententur per Hostien. in cap. nobis. col. 2. vers. & notandum de Iurepatr. quem aliis plenè allegatis sequuta fuit Rota in *Massanen. Archiep. 3. Januarij 1648. coram Eminentiis. D. Cardinale Corrado*, §. quod autem Ecclesia sit Collegiata. vers. vel ex longo.

Inde sequitur, quod de iure communi, licet secus sit in Cathedrali quæ in quibus terminis loquitur Decisio Alexandrina funeralium 1. Iulij

1630. coram bon. mem. Merlino inter eius impress. 480. n. 5. cum seqq. Cura Animarum spectet habitu ad Capitulum, vt firmant Calderin. 3. conf. 18. post med. & per tot. de præbend. Oldrad. conf. 67. sub num. 1. vers. Ergo dicam: Roman. conf. 325. num. 3. Gabr. conf. 190. num. 7. lib. 2. Lap. alleg. 5. num. 7. vers. Et solum in Collegiata. Put. decif. 280. per tot. lib. 1. in corr. & Rot. in rec. decif. 340. n. 1. vers. In Ecclesia autem, p. 21. & in Romana Vicaria, 8. Novembris 1621. coram bon. mem. Coccino part. in recent. decif. 316. n. 1. & 3. part. 8.

Atque idem ex eadem iuris communis dispositione non soli Præposito, sed ad Capitulum spectant funeralia, cap. ex parte, & cap. cum super de sepult. in punct. Gabr. dist. confil. 190. n. 8. lib. 2. quem admittit Rota in Romana funeralium 14. Decembris 1620. coram bon. mem. Coccino; & in individualibus terminis sequuta fuit in Romana Iurium Parochialium 4. Decembris 1651. coram R. P. D. meo Celso, §. hoc posito.

Comprobantur præfata ex partitis extractis de libris Capituli, quibus contra Capitulares, prout est Præpositus plena fides adhibetur, licet secus contra extraneum, vt notat Anchar. confil. 44. num. 6. Menoch. confil. 512. num. 1. Rota coram Buratt. decif. 539. num. 3. & decif. 593. sub num. 16. in rec. decif. 491. in fin. part. 8. & in dist. Romana Iurium Parochialium, §. maxime cum illorum.

Ex illis enim apparet, quod ab antiquissimo tempore controverti emolumenta percepta fuerunt à Ministro Capituli, & repartita inter Præpositum, & Canonicos pro virili Sum. Capituli num. 9. & 10. ex qua quidem perceptione, & coequali repartitione eò magis fundata remanet intentio Capituli, tam respectu curæ habitualis, quàm de consequenti respectu pertinentiæ eorumdem emolumentorum, vt in terminis ponderavit Rota coram Cardin. Seraph. dec. 839. sub num. 4. vers. ex quibus omnibus in dicta Romana Iurium Parochialium, §. constat autem, & §. prout etiam.

Et tanto certius dictas partitas Loccorum Capituli in proposito attendendas, esse dixerunt Domini, quia corroborantur adminiculo testimonio eandem perceptionem factam à Ministro Capituli, & virilem repartitionem affirmantium, dist. Sum. num. 11. visitationum: In quibus ipsi Capitulo iniunctæ fuerunt expensæ curam animarum respiciens. eod. Sum. num. 1. prout ab ipso actualiter factæ fuerunt num. 8. quarum expensarum quæ onus optimè arguit ad fauorem illius pertinentiam curæ habitualis, iuxta prædictam decisionem Card. Seraph. 834. num. 1. & 2. Ac demum aliorum instrumentorum, in quibus explicitè enunciatur funeralia, de quibus agitur spectare ad Capitulum eod. Sum. n. 2. & 3.

Et quamvis in dictis instrumentis prius nominatus fuerit Præpositus, & deinde Canonici, attamen cum id cernerit ob pertinen-tiam personæ, non arguit in Præposito medietatē iuris, sed ipsum quæ tanquam vnum de Capitolo fuisse contemplatum, iuxta theor. Bart. in si servus communis 167. sub n. 4. vers. nam ille unus ff. de stipul. serv. quam in proximis terminis sequuta fuit Rota in *Mantis Alti Beneficij* 28. Iunii 1645. coram R. P. D. meo Bichio, §. verum.

Non obstat, quod de anno 1569. Canonici facti fuerint curam animarum, tam in præsentia Præpositi, quàm in absentia ad ipsum spectare.

Quia

Quia præter quod tam dicta confessio, quam d. sententia desuper emanata, ut potest relaxatiue ad certum instrumentum inuestiturae anni 1498. non videntur attendendæ, nisi exhibitio relato ad notata in *Auth. si quis in aliquo, Cod. de eden. Burat. decis. 1. num. 10. & decis. 754. num. 3.* Dum ex tot aliis apparet, curam habitalem esse penes Capitulum eadem confessio, & sententia intelligendæ sunt de cura actuali, et ut bene ad propositum respondit Rota coram eodem Burat. decis. 214. num. 6. in dict. Romana Vicaria coram bon. mem. Coccino in rec. decis. 346. num. 9. & 10. part. 8. & in Barchinon. Vicaria 17. Maij 1624. coram bon. mem. Merlino inter eius impress. decis. 115. num. 10.

Exinde tamen quod cura actualis sit penes ipsum, & ab eo dumtaxat actu exerceatur prætere tendere non potest integra emolumenta, et sed repartienda sunt in capita inter ipsum, & Canonicos, cum isti cætera munera exequantur, recitando Horas Diuinas, celebrando Missas, & canendo, in quorum recompensationem dicta emolumenta ipsis debentur, ut optime probat Gabr. d. conf. 190. num. 8. cum seqq. lib. 2. Rota in d. Romana Iurium Parochialium coram R. P. D. meo Celso, d. §. hoc posito.

Non obstat transactio anni 1629. quæ dimissionem Præposito tribuit.

Quia non afficit successores, tum ex defectu consensu omnium Canonicoꝝ, tum omnino necessarij in actibus voluntariis, quando (ut in casu nostro) viles non sunt, licet secus sit concurrente vilitate, ut tradunt Abb. Butr. & alij allegati in decisione huius causæ; edita super mantutione coram R. P. D. meo Melio 7. Iulij 1651. §. prima autem, præsertim cum non appareat, omnes et Canonicos fuisse conuocatos, vt debuit ex allegatis in Canalicen. Canonicius 4. Martij 1616. coram Cardinali Sacrat. sub §. 1. qui propterea siue eius successores bene dare possint de contemptu: Innoc. in c. inhaerenti §. 5. num. 8. vers. illi computati; ibique Abb. num. 10. de elect. Calder. cor. fil. 11. de iure patr. per tot. Lambertin. de iure patr. lib. 2. par. 2. art. 19. n. 15. & 16. Gonzal. super reg. 8. gloss. 56. num. 79. Rota coram Burat. decis. 351. num. 4. & in Sulmon. beneficij 25. Iunij 1646. coram R. P. D. meo Peuting. §. penultimo.

Tum etiam, quia confirmata fuit à solo Vicario, quod non sufficit, sed requiritur auctoritas Sedis Apostolicæ, et vel Episcopi, licet non agatur de alienatione extra Ecclesiam, ut in his præcis terminis respondit Rota in dicta Alexandrina fœderatum 29. Novembris 1630. coram bon. mem. Merlino inter eius impress. decis. 490. num. 3. & repetita in rec. decis. 410. iisdem numeris part. 5.

Non attentis auctoritatibus allegatis in dicta decis. Domini mei Melij §. fin. quia ibi conclusio non firmatur, & cautè: cumque ageretur in iudicio mantentionis subditur sufficere posse de hoc dubitari, ne iuterim retardari possit mantuentio Præposito; cumque dicta concordia celebrata fuerit de anno 1629. non adest obseruantia tanti temporis, quæ sufficiat ad præsumendum. Beneficium Apostolicum, nempe 30. annorum, ex allegatis per Add. ad Greg. dec. 354. sub n. 15. vers. minui, quam sequuta fuit Rota in Romana deuolutione Domus 4. Decembris 1651. coram R. P. D. meo Bichio §. ult. in fine.

Et ita vtraque, &c.

DECISIO CI.

R. P. D. CELSO.

Eugubina Emphyteusis.

Luna 20. Aprilis 1654.

SUMMARIVM.

1. Papa narratiua motu proprio facta probat.
2. Pars una scriptura alicui declaratur.
3. Emphyteusica status Urbini adinstar allodialium fuit redacta, ideoque in extraneos alienatur.
4. Renouationem inuestiturae petendi ius est hereditarium. Inuestitura petendi ius durat triginta annos, quando fuit inuestitum extraneum, num. 8.
5. Bart. in l. x. §. permittitur, ff. de aq. quot. & ult. declaratur.
6. Scientiam emphyteusis finita, qui allegat alium habere probare tenetur.
7. Annus renouationis petendi non incipit, nisi à die scientie.

Cum per obitum Isabellæ, & Latiniz filiarum Ioannis Francisci de Bonieronymis prædium controuersum deuolutum fuerit ad Monasterium, & Monachos Sancti Paterniani Ciuitatis Fani, ipsique de anno 1628. renouauerunt inuestituram in personam Catharinæ, pariter dicti Ioannis Francisci filiz, stipulantis pro se, eiusque filiis, & nepotibus masculis, & feminis, & cum clausula, ad habendum, &c. Idem defuncta eadem Catharina sine filiis, & nepotibus, instituto sibi hærede Dominico Ballesconi dubitauit, an Ecclesia, quæ Andream Mariotum iam inuestiuerat, teneatur eidem Ballesconi dictam emphyteusim renouare, & tenei, responsum fuit.

Siquidem in statu Urbini omnia ferè bona sunt emphyteotica: non quidem concessa Laicis per Ecclesiasticos, sed quæ ipsi Laici submisserunt dominio Ecclesiæ ad euitandam illorum deuastationem, & confiscationem, propter inimicitias, & bella tunc vigentia; & si quæ fuerunt ab initio per Ecclesiasticos Laicis prædictis concessa, illa tunc erant sterilia, & inutilia, & infructuosa, & propriis expensis per eos ad culturam redacta: Ad eò ut inoleuerit consuetudo faciendi huiusmodi renouationes ad futurum proximiorum, huc hæredum emphyteotæ, ut habetur in Breui san. mem. Urbani VII. cuius narratiua et tanquam emanata motu proprio optime probatur, ut dixit Rota coram Seraph. decis. 388. n. 1. ubi etiam si illa facta fuerit cum clausula (sicut asseritur) Duran. dec. 154. n. 4. in recent. decis. 656. n. 3. part. 2. & firmatum fuit in Oriolen. Beneficiorum 15. Decembris 1645. coram R. P. D. meo Decano.

Vnde cum dictum Breue expressè percipiat, quod quicumque Domini directi, ad quos bona emphyteotica status Urbini deuolui contigerit, non possint illa pro se retinere, sed teneantur iuxta antecedentes concessionis renouationem concedere illi, vel illis, siue masculis, siue feminis, qui de iure, vel æquitate à Insuperdientibus considerata in renouatione præferendi sunt, huiusmodi verba intelligi debent de proximioribus, vel de

de hereditibus, ut *supra* dictum fuit, cum vna
 † pars scriptorū aliam declarat: l. qui filiius,
 ff. de legat. 1. Menoch. *confil.* 1. num. 186. Rota
 divers. *decis.* 327. num. 1. part. 4. & in recent. *de-*
cis. 587. num. 12. part. 4. tom. 3. Et verba anteceden-
 tia recipiant interpretationem ex subsequen-
 tibus: Rota coram Baratto *decis.* 872. sub n. 4. &
decis. 910. num. 6. & in recent. *decis.* 323. num. 74.
 part. 6. & *decis.* 120. num. 14.

Malè igitur per Abbatem, & Monachos fa-
 cta fuit concessio ad favorem Mariotti: Nam
 cum adesset Balleonus hæres Catharinæ, ille
 omnino debebat præferri; Tum vigore dicti
 Brevis, in quo expresse disponitur, quod possit
 emphyteuta tam primus, quam secundus, vel
 etiam ultimus ex comprehensis bona emphyteo-
 tica de consensu aliorum vocatorum, vel sine
 eorum præiudicio alienare, tam inter vivos,
 quam in ultima voluntate, & aliàs quomodolibet
 disponere in favorem cuiuscunque, † &
 quod Domini directus satis. ei de Cano-
 nibus, & Landemio alienationi, & dispositioni
 huiusmodi consentire, vel aliàs quomodolibet
 acquiescenti inestituturam facere teneatur, à qui-
 bus verbis bona prædicta dicuntur redacta ad
 instar Allodialium, & in terminis bullæ Bonifa-
 cianæ, adinstar cuius Papa reduxit Bona status
 Vbini, firmat Mircobrun ab Anguill. *conf.* 26.
 num. 256. Laderch. *conf.* 19. num. 10. *vers.* ult.
 in terminis Rota coram Duran. *decis.* 254. num. 5.
 & in recent. *decis.* 319. n. 1. & 2. p. 5.

Tum etiam de iure, cum ins petendi renoua-
 tionem † sit quid hæreditarium, vel dicat Gloss.
 in l. 1. §. permittitur, verb. Impetrabile, ff. de aqu.
 & quot. & ass. Anchar. *conf.* 134. num. 3. *vers.* &
 istud, l. 1. Parif. *conf.* 22. num. 36. circa med. vbi
 firmat Dominum directum teneri concedere re-
 novationem filie defuncti, vel hæredi ipsius, &
 illi potius gratificare, quam alteri: & *conf.* 28.
 num. 5. lib. 1. Aldobr. *conf.* 11. num. 5. & ibi: vbi
 ait nulli dubium esse, quod extraneus præfere-
 ndus sit extraneo non hæredi: & num. 19. lib. 2.
 cum aliis per Caldas de renovat. emphyteut. lib. 1.
 quest. 9. num. 24.

Nec viget Doctrina Bart. in d. l. 1. §. premittitur:
 Quia procedit quando adsunt descendentes,
 qui petant præferri, secus verò eis deficientibus,
 ut bene declarat Aldobr. d. *conf.* 21. n. 5.
vers. Aliquando, & num. seq. & n. 10. & 37. vbi
 reddit rationem lib. 2. Bero. *conf.* 98. n. 16. *vers.* sic.
 non obstat, lib. 1.

Minus facit, quod idem Balleonus inestitu-
 ram intra annum non petierit: Nam cum ipse
 non habuerit notitiam, † quod emphyteutis ef-
 fect finita, prout ex aduerso probari deberet:
 Bald. in cap. Ex parte, l. 2. num. 38. de appellat.
 Corbulla. de caus. primat. ob non petit. inestitur.
 num. 10. cum pluribus relatis per Gratian. c. 758.
 num. 9. Non impeditur quo minus illam etiam
 post annum petere possit, cum annus † non in-
 cipiat, nisi à die scientie, ut habetur in cap. 1.
 ibi. que Gloss. *verb.* per annum si de feud. def. cont.
 sit inter Dom. & Agnat. Vassal. gloss. in cap. 1.
verb. ultra annum. Quo tempore miles inestitur.
 deb. Alexand. *conf.* 79. sub num. 11. *vers.* item
 dictum tempus, lib. 1. Ist. in l. 2. num. 23. C. de
 iur. emphyt. Tiraquell. de retract. lignag. 6. 35.
 gloss. 4. num. 12. Rota coram Seraph. *decis.* 610.
 num. 7. & 8. & *decis.* 610. num. 1. & plures con-
 munit Gabr. de iur. emphyt. conclus. 1. num. 11. qui
 § num. seq. subdit, quod à quando extraneus † est
 Decis. S. R. R. ad l. P. Melius.

inestitus, talis facultas durat (patio 30. anno-
 rum: Dec. *conf.* 395. in fin. *vers.* & hoc procedit:
 Mantie. de iacit. lib. 22. tit. 32. num. 8. *vers.* diuer-
 sum est, Marefc. *variar. lib.* 1. cap. 3. n. 18. & 19.
 Gratian. cap. 88. num. 33. & cap. 75. num. 6. Val-
 lase. *consult.* 101. num. 30. & *consult.* 123. num. 5.
 Rota in Ferrarien. bonorum de Schianchi im-
 press. post Cinac. contron. 205. num. 7. & 8. & in
 Imolen. bonorum coram Coccino, post Fenslon. ad
 statum. *Verb.* *decis.* 66. §. neque obstat, coram Du-
 rano *decis.* 431. num. 3. & late firmatum fuit in
 Callien. bonorum 8. Aprilis 1647. coram R. P. D.
 meo Melio.

Et ita, &c.

DECISIO CII.

R. P. D. MELIO.

Romana Societatum Officiorum.

Mercurij 29. Aprilis 1654.

S V M M A R I V M.

- 1 Sententia validitas ex actis colligitur.
- 2 Filiisfamilias pro patribus quando habeantur.
Ex quibus probentur patresfamilias, n. 3.
Dicuntur renunciantes eorum privilegio, n. 4.
Declara, ut n. 5.
Non dicuntur habitare cum patre dum separati etiam in eadem domo commorantur, n. 6.
Mandatum iacitum à patre quando habere presumantur, n. 7.
Effetti sui iuris consolidant obligationes.
Declarant illas se velle observare, n. 10.
- 3 Consensus tacitus patris ex sola scientia sine contradictione inducitur. Patrie ex præsente presumitur in futurum, n. 9.
- 11 Testes singulares probant voluntatem.

Mandatum executionum ab Auditore Ca-
 meræ relaxatum ad favorem Venantij Be-
 nigni contra hæreditatem iacentem quondam
 Ioannis Baptistæ Cataloni pro duabus societati-
 bus officij, fuit per sententiam Roxalem confir-
 matum præiis duabus decisionibus emanatis.
 Vna sub 27. Ianuarij, & altera sub die 12. Maij
 1653. coram R. P. D. meo Albergato: ab hac
 sententia interposita appellatione, & commissi
 mihi causa hodie dubitavi, an dicta sententia
 esset confirmanda, vel infirmanda, & DD. confir-
 mandam esse responderunt. Quia illius validitas
 † non controuertitur, cum ea resolutione Acto-
 rum appareat de commissiois causæ, mandatis
 procuræ, citationibus, ac aliis necessariis pro se-
 quentiarum validitate, de quibus per Caputaq. *de-*
cis. 260. part. 2. Institia etiam satis manifeste de-
 tegitur ex dictis decisionibus, in quibus rectè
 firmatum fuit d. d. societates officij, quamvis ini-
 tias à præfato Ioan. Baptista tempore, quo filius-
 familias existebat nihilominus sustineri, non ob-
 stante statuto Vrbis: lib. 1. c. 152. quia ibi post-
 quam dispositum est obligationes initas per fi-
 liosfamilias nullius roboris, ac momenti esse ex-
 cipitur casus, in quibus filiusfamilias de iure va-
 lide obligatur non obstante Meccenoniano. † De
 iure autem communi illi efficaciter pro patribus-
 familias habeantur, si accedente consensu Patris
 y contra

contraxerint, vel sui iuris facti debitum agnouerint: at text. in cap. 2. C. ad Maced. & omnes isti tres casus, seu limitationes vice fuerint optime proposito huic casui applicari.

Nam quod dictus Ioannes-Baptista publicè pro patrefamilias haberetur, elicitur ex pluribus actibus ponderatis in 1. *decisione coram R. P. D. Albergato, sub §. 1.* & signanter ex administratione publicorum officiorum diuersis contractis societatum officij, tam actiuis, quam passiuis per eum initis, iunctis iuratis illius assertionibus, quod esset paterfamilias in pluribus instrumentis repetitis, ac depositione vnius testis idem attestantis, quæ ad hunc effectum superabundant iuxta doctrinam Bald. in l. 2. num. 6. *vers. Respondet, Cod. si aduersus rem iudicetam*, cum aliis allegatis in 4. *decis. emanata coram R. P. D. meo Albergato, §. 1.*

Neque obstat, quod stante renunciatione facta per dictum Ioannem-Baptistam, et nedum beneficio, l. 1. C. 2. *quod cum eo*; sed omnibus statutis, & privilegiis ad favorem filiorumfamilias competentibus, inde deducatur, Venantium scivisse dictum Ioannem-Baptistam tunc temporis fuisse sub patria potestate, iuxta firmam in *Romana Societatis officij 1. Julij 1644. coram Eminentissimo D. Cardinali Orrobono*; quia admissio quod ex tali renunciatione elici possit scientia Venantij, ut Ioannes-Baptista esset filiosfamilias, non inde tamen excluditur, quod ille haberi pro patrefamilias, et ut talis publicè negotiari, ac contrahere valeret, & hoc ad validitatem obligationis sufficit, cum credulitas, quæ in l. 1. *Cod. ad Macedon. desideratur* patrefamilias, quam quod habeatur pro tali, & pro persona solita publicè negotiari, & apta se obligare, quia in utroque casu militat eadem ratio saluandi publicum commercium, & bonam fidem, ut etiam aduertit 2. *decis. R. P. D. mei Albergati, sub §. non obstat.*

Minus virget, quod vltra dictam credulitatem, & publicam reputationem copulatiuè etiam requiratur habitatio eorundem à patre, quia huiusmodi etiam requisitum hic non deficit, dum ex depositionibus testium habetur Ioannem-Baptistam, quamvis in eadem domo patris habitaret mansionem tamen, seu appartementum separatum et habuisse, ac separatim ab eo vixisse: Tali namque casu, ut filiusfamilias non dicatur cohabitare cum patre, firmat Bald. in l. 1. num. 10. *Cod. de legatis*; quem in his terminis sequuta est Rota in *Recent. decis. §. 27. sub num. 6. vers. nam quoad primum, parti. 1.* cum aliis per Adden, ad *San. nem. Gregor. X. V. decis. 182. n. 2. vers. è conuerso autem*, & dictum fuit etiam in *decis. in hac causa emissa sub die 12. Maij 1653. §. ne virget, coram R. P. D. Albergato.*

Subsistit etiam secundò, limitatio statuti deducta ex tacito patris consensu: Etenim cum Petrus-Antonius pater persoluisse alia debita filij, et signanter societatem officij contractam ad favorem eiusdem Benigni sub nomine Margaritæ Cuspiatz, vique de tali solutione orta fuit iuxta credulitas quod huiusmodi societates officij inirentur tacito patris consensu: Bald. in l. *Julianus ait. ff. qui scribunt. cog. Affl. decis. 308. n. 5. cum seqq.*

Neque obstat, quod ex dicta solutione deduci non possit consensus paternus ad societates officij, ac alia debita, quæ ex post contracta fuerunt, ex regula, quod consensus non trahitur

vltra id quod ex ipso actu de necessitate inferitur: Tum quia regulariter tacitus patris consensus et ex sola scientia absque contradictione inducitur, l. *sed Iulianus. §. interdum tamen, ff. ad Maced. Affl. decis. 308. n. 5.* Tum stante expressa approbatione præceditis contractus societatis officij per actuale illius solutionem Venantius habuit iuxta causam sequenti fidem semel à patre approbatam, et per consequens præsumendi illius consensum etiam in futuris contractibus, l. *si tamen, C. l. si filiusfamilias. ff. ad Macedon.*

Neque in facto subsistit, quod dicta solutio facta fuerit ad satisfaciendum magnatibus, qui se interposuerant ad hoc ut filius, qui latitabat à creditorem molestiis liberaretur, ac rediret ad bonam frugem, quia nullæ molestiæ illatæ fuerunt pro dicta societate officij, & solutio fuit vndique libera ac spontanea.

Præterea concurrit etiam tertia limitatio statuti posita in agnitione debitorum facta per ipsosmet Ioannem-Baptistam, postquam sui iuris effectus et fuit: nam defuncto patre expressè declarauit velle suis creditoribus satisfacere, qua declaratione & noua agnitione sequuta, tollitur omnis exceptio præsentis inuvaliditatis obligationis: ad l. *sed Iulianus in fin. ff. ad Maced. Mant. de tacit. lib. 8. tit. 7. num. 25. Sord. decis. 317. n. 4. & seqq. Rota coram Scrip. decis. 3350. n. 2. & 3.*

Non obstat demum absolutio à iuramento obtenta per dictum Ioannem-Baptistam pro impugnandis dictis contractibus, quia dicta absolutio vsus non fuit, nisi contra illos creditores, qui illam iudicialiter molestarunt, contra illos autem, qui vrbanner cum eo se gesserant, inter quos connumerantur dicti Venantij, nedum non mouit iudicium super inuvaliditate obligationis, ut potius morti proximus, publicè professus fuerit velle illis satisfacere, ut deponunt testes, qui quamvis singulares et possunt probare eius voluntatem: Aym. *conf. 83. num. 3. vers. in causa*: Sord. *conf. 94. num. 47. Socin. iun. conf. 178. num. 6. vel. 2.* Aldobrandin. *conf. 32. num. 31. & seqq. lib. 1.* Gabr. de testib. *conclus. 2. num. 54. Rox. post 2. vol. conf. Farinac. decis. 299. num. 3.*

Atque ita, &c.

DECISIO CIII.

R. P. D. CERRO.

Mantuana Bonorum.

Luna 16. Maij 1654.

SVMMARIVM.

- 1 Denotio fendi dicitur clara, mortuo vassallo sine filijs.
- 2 Feudalitas, et Dominium Ecclesie ex inuestituris per octuaginta annos continuacis probatur.
- 3 Libertas bonorum, seu allodialitas per triginta annos prescribitur.
- 4 Proscriptio impugnetur non suffragatur.
- 5 Errorrem tollit solli veritas.
- 6 Feudalium valor in certis parte diminuitur.

7 Exequens oris

- 7 Exequutoria assertio circa utilitatem Ecclesie non attenditur, quando constat de contrario.
- 9 Feudalia ex consuetudine Mantuana sum alienabilia.
Veniunt in generali hypotheca, n. 10.
- 11 Fraus ex quibus excludatur.
- 12 Instrumenta dictis testium preferuntur.
- 13 Confessio feudalitatem probat, etiam contra habentem causam a consensu.
- 14 Annotationis omisso investitura non praedat, quando instrumentum producit.

Constare de bono iure Mensae Episcopalis Mantuae Domini responderunt, quia cum Comes Vincentius Castinus, cui anno 1647. à Reuerendiss. Domino Episcopo Mantuano ad feudum per viam renouationis concessa fuerunt pro se, suisque heredibus ex eo legitime descendendis vniuersae sextus terrae, de quibus agitur, sitae in loco dicti Angelo, Bubulcarum 230. circiter, sine filiis decederit, et sic defecerint omnes in investitura comprehensi, clara vtiq; remanet deuotio eorundem terrarum ad fauorem Mensae Episcopalis Dominae directae: §. *emphyteusim. Auent. de non alien. reb. Eccles. Caltreus. conf. 68. num. 1. lib. 2. Clar. in §. emphyteusis, quest. 42. sub num. 1. vers. tertio modo finitur*: Card. Casal. *decis. 64. num. 1. Rota in recent. decis. 390. num. 2. Fabri decis. 36. n. 1. & decis. 121. num. 18. part. 8. in Rauennaten. Domus 14. Junij 1649. & 17. Martij 1651. coram Reuerendissimo Domino Tarraconen. & in Romana Casale veteris 5. Maij 1653. coram R. P. D. meo Alberгато.*

Non obstat quod anno 1555. praenotato beneficio Apostolico, & sententia illius Executoris dictae Terrae, vna cum aliis in totum bubulcarum 1300. à vinculo feudalitatis liberatae fuerint, solutis Mensae Episcopali ducatis 433. in bubulis 29. terrarum *Sum. Comitissa, num. 1. & 2.*

Quoniam dictam liberationem non habuisse effectum ostendunt successiva investiturarum instrumenta ab anno 1569. citra, in quibus terrae controuerse tanquam feudales à Mensa concessae fuerunt prius filiis Hieronymi Piperarij, qui dictam liberationem obtinuerat, ac deinde aliis, & signatur Domino Comiti Vincentio Anthori Dominae Comitissae Castrobarchae collicigantis, *Sum. Mensae n. 1. & 2.*

- 2 Huiusmodi enim investiturae et saepius iteratae, & recognitionibus investiturarum iussu spatio circiter triginta annorum praetensum libertatis statum excludunt, ac dominium Mensae, ac feudalitatem ad omnem effectum iustificanc, iuxta doctrinam Bart. committere receptam, in l. ad probationem, Cod. locati & Ripa in l. si rem aliquam, num. 39. ff. de acquir. possess. Dec. conf. 146. num. 14. Rota *decis. 91. num. 1. & per totam, & decis. 591. num. 1. & 2. part. 4. diuers. in recent. decis. 290. num. 1. & 4. part. 1. decis. 79. num. 4. cum quatuor seqq. & decis. 359. num. 7. part. 5. & decis. 164. num. 4. & 5. cum seqq. part. 6. Card. Casal. decis. 269. num. 3. vsque in fin. Burat. decis. 602. num. 2. ibique Addent. num. 25. cum seqq. in Portuen. Stagni 10. Junij 1637. coram Cardin. Pancirola, §. quanta ex successibus, cum seq. & in Auximana praedij 15. Maij 1645. coram R. D. meo Decano, §. Dominium verò,*

Decis. S. R. R. ad R. P. Melium.

Illamque legitime praescriptam ostendunt, ad quem et effectum sufficit solus cursus triginta annorum cum bona fide, l. si qui emptio, Cod. de praescript. 30. annor. & in puncto Aluar. *int. c. si quis per triginta, num. 2. cum seqq. si de feud. fuerit controu. Rolental. de feud. tom. 1. cap. 6. conclus. 77. num. 9. & conclus. 81. num. 1. Rota in Regien. bonorum 15. Martij 1630. coram bon. mem. Cocino, apud Modern. Persusin. de manua. decis. 393. n. 9. coque magis contra Comitissam habentem causam ab investito, qui in ultimo statu bona controuersa tanquam feudalia acquisiuit, vnde qualitatem istam feudalem quam eius Author agnouit, & facto ipso approbavit, negare non potest: Odd. *conf. 6. n. 30. Decian. conf. 78. num. 41. lib. 3. Valasc. de emphyt. quest. 9. n. 15. cum aliis allegatis in Auenion. Saluina 10. Februar. 1651. coram R. P. D. meo Bichio, §. eo magis, in fine.**

Et licet protestatus fuerit dictam investituram recipere citra praedictum iurium quoruncumque suorum, praeteritum dictae liberationis, similis tamen protestatio per Episcopum in feudandam admissa non fuit, sed expresse reiecta, dictusque Vincentius ab eo facto ipso recessit, eum dictae reiectioni acquiescit, investituram recepit ad formam antiquarum, & subsequenter annis canones persoluerit, tanquam de bonis feudalibus nulla amplius adhibita protestatione; ideoque quiddam in verbis dictum fuit factum praevalet, & attenditur, vt post Bald. & alios respondit Rota apud Modern. Persus. *de manut. dec. 275. n. 16. cum duob. seqq.*

Nec turbat, quod stante dicta liberatione subsequentes investiturae, & recognitiones fuerint erroneae: error enim excluditur in inaduertendo, quod investiturae non emanantur ob ignorantiā dictae liberationis, quo casu posset error allegari: sed ob illius nullitatem, tam in supplici libello pro obtinenda prima investitura à filiis dicti Piperarij porrecto, ibi: *Attero che la liberatione fatta è nulla. Et ibi: Non essendo la corte predetta liberata legitimamente, Sum. Comitissa num. 8. & 9. quā in alia subsequenti, quae Erasmo Abduce illius creditori anno 1570. concessa fuit narrata in ventre dictae liberatione, & inherendo illius nullitati in prima expresse eodem Sum. num. 10. facti et enim §. veritas tollit omnem errorem: l. si seruus §. fin. ff. de legat. 1. Dec. conf. 116. n. 4. Rota dec. 548. num. 3. part. 5. rec.*

Nullitas autem enunciata prohibere possit ex modicitate pretij, seu recompensae datae pro ea obtinenda: nam pro teretis ascendentibus ad bubulcas 1300. solam datae fuerunt bubulcae 29. & tamen dari debuissent saltem 260. et valutata feudalitate ad rationem quintae partis, iuxta stylum statum Mantuani, de quo testatur Cyriac. controu. 162. num. 20. Non obstat sententia executoris declarante dictam liberationem esse vtilem Ecclesiae, dum re ipsa iniusta apparet, l. 4. §. condemnatum, ff. de re iudic. Card. Casal. *decis. 467. num. 2.*

Sufficitque de hoc posse dubitari ad excludendum assertum errorem; quippe qui requirit et concludentes, & necessarias probationes, vt 7 notatur coniungenter Scribentes, in c. ultimo, de confess. & in l. si per errorem, ff. de iurisdic. omn. indic. Rota *decis. 128. n. 13. part. 6. recent. Burat. decis. 200. n. 3.*

Neque etiam obstat quod investitura impe-

trata fuerit in fraudem creditorum dicti Piperarii qui decesserat non soluendo.

Quia omittis exceptionibus, quæ dantur iuribus ad hunc effectum per Comitiſſam adductis cessat, ſtante nullitate antecedentis liberationis, ꝛ quæ dedit causam nonæ conuersioni, & vltieris ex quo in ſtatu Mantuano bona ꝛ feudalialia ex antiqua conſuetudine ſunt reducta adinſtar allodialium, vt reſert Dec. conſil. 586. num. 2. Paril. conſil. 3. num. 27. part. 1. Burlat. conſil. 3. num. 47. Modern. Mar. 192. num. 14. reſertens Manent. conſil. 106. M. J. Mantuan. controuerſ. 3. 24. num. 1. cum ſeqq. & ſic alienabilia in extraneos, quæ propterea veniunt ſub generali hypotheca, & ꝛ obligatione bonorum, vt aliis relatis dictum fuit, in diſta Auerionen. Saluiani 20. Martij 1650. coram R. P. D. meo Bichio, §. certus hypotheca. Ideoque cum ſciuiſſet, creditoribus dicti Piperarii ex ipliſus bonis, ſatiſfacti, quauis feudalibus, vt ſignanter obtinuit dictus

11 Erasmus Abba vnus ꝛ ex creditoribus neceſſaria excluditur ſans per ea, quæ in ſimilibus terminis traduntur per Aym. conſil. 319. ante n. 10. verſ. Ideo in actu. Surd. decif. 30. num. 37. & 38. Gregor. decif. 195. num. 10. & 11. & decif. 459. num. 8. & 9. Rota decif. 41. num. 2. part. 2. recent. & in Tuderina donationis 17. Iunij 1652. coram me, §. vltimo.

Nec obſtant teſtes vltimo loco examinati deponentes de libertate bonorum quoad terras ſitas in locis nuncupatis *boſco dell' inferno*, & *boſco della Caccia*, comprehenſus in eodem ſtrumento liberationis, ex quo inferebatur libertas etiam quoad controuerſas.

Quia vltiꝛ quoad acta remiſſionis non fuerunt integrè transportata; contrarium deprehenditur ex prædictis publicis inueſtituratum inſtrumentis de iſdemmet terris dicto *Summ. Menſe*,

12 num. 2. dictorum teſtium ꝛ de poſitionibus præſentibus: l. cenſus, ff. de probat. Card. Caual. decif. 274. num. 1. bon. mem. Coccino, decif. 235. num. 17. & in terminis Rota decif. 310. num. 61. part. 6. recent. & in Melu. ſtudi 26. Martij 1651. coram Reuerendiſſimo Domino Terraconen. in ſin. & quauis dictæ inueſtituræ factæ fuerint à Marchione Gonzaga poſſeſſore Curie Podij: Ipſe tamen ibidem aſſeruit, illas facere auctoritate renouatæ conſeſſionis in feudum ſibi factæ à Menſa Episcopali cum facultate ſubinfeudandi relata in dicto *Summ. num.* 25. & ſic ex ipſamet ſubinfeudantis conſeſſione iuſtificatur originale dominium Eccleſiæ inſeudantis, quæ quia

13 dem conſeſſio ꝛ contrahentibus aliis ab eis cauſam habentibus præiudicat, & contra ipſos plenam facit probationem, Rota. corſ. 50. num. 1. & ſeqq. lib. 1. Surd. conſ. 449. num. 38. cum aliis in ſuis terminis allegatis in diſta Portuan. ſtagni coram Cardinali Pinzerolo, §. ſecunda ex quo, cum ſeqq.

Nihilque reſert, quod ex diligentiſſis factis in libris Menſæ Episcopalis inueſtituræ non reperiantur adnotatæ: quia omiſſio adnotantis ꝛ illas non vitiat, dum exhibentur publica, & clara inſtrumenta, ad text. in l. ſi librarius, ff. de reg. iur. Rot. decif. 502. num. 10. part. 1. recent. Boratti. decif. 10. ſub num. 10. & decif. 932. num. 2.

Et ita vtraque, &c.

DECISIO CIV.

R. P. D. ZARATE.

Tusculana Saluiani.

Veneris 22. Martij 1654.

SUMMARIVM.

- 1 Appellatio in poſſeſſorio ſuper re profana inſer laicos vigore conſtitutionis *Ægidiana* excluditur.
Fallit ſi iniuſtitia ſit notoria, n. 3.
- 2 Conſtitutio *Ægidiana* ligat in toto ſtatu Eccleſiaſtico.
- 4 Summa certa in iudicio Saluiani exprimi debet.
Certa dicitur, ſi ex inſtrumento crediti conſtet, num. 5.
- 6 Cenſus impoſitus ſuper emphyteuſi prohibita alienari ſuſtinetur ratione melioramentorum.
- 7 Melioramenta inſeparabilia à terreno aſſumunt eum naturam. Diſtingue, vt n. 8.
- 9 Dictio, cum, copulat acceſſorie.
- 10 Commoditas fruſtuum emphyteuſis prohibita alienari in hypothecam cadit.
Fructuum Emphyteuſis hereditaria obligatur per primum acquirentem etiam in præiudicium ſuſceſſorum, n. 11. & 12.
- 13 Emphyteuſis alienata cum aſſenſu tranſiit cum ſuo onere.

Impoſito cenſu per Ioannem Baptiſtam Leonardum de anno 1635. in forte perſonali ſcutorum 92. ſuper eius domo, ad ſuorem Marci Antonij Fuclli, & Hieronymæ coniugum eadem domus poſtea à dicto Leonardo fuit in ſolutum data Antonio de Alexandris contra quam cum Leonardus in ſolutione fruſtuum deſiceret, actum fuit interdicto Saluiani, & conceſſa immiſſio Marco Antonio Fuclli ab A. C. pro dimidia portione: Vnde appellations cauſa mihi commiſſa cum clauſula, *Conſiſio quod ſi locus Ægidiana*, & ad normam communis propoſito dubio an eſſet locus Ægidianæ ꝛ DD. aſſimilatiue reſponderunt ea ratione quod iudicium ꝛ intentatum ſit merè poſſeſſorium, & agatur de re profana ac inter perſonas laicas, quo cauſa appellatio ſuſpenſiua cui tute Ægidianæ conſtitutionis excluditur; vt pluries reſoluit Rota coram Ver. al. decif. 143. part. 3. apud Scraph. decif. 1415. num. 1. in Rom. Saluiani 14. Iunij 1641. coram Cardin. Pancirolo, & in Romana Fideic. de Spiritibus 14. Iunij 1645. coram R. P. D. meo Cervo, quæ ꝛ locum habet in toto ſtatu Eccleſiaſtico, ex diſpoſitione ſel. rec. Pauli I. I. vt animaduertit Rota decif. 278. num. 16. & decif. 260. n. 4. part. 6. recent. cum aliis adductis per Modernum Cortonen. in præiud. p. 2. c. 6. n. 139.

Cuius conſtitutionis vigor elundi non poteſt niſi nullitate, aut iniuſtitia tali quæ ſit notoria, ꝛ nec vilo velamine valeat offuſcari, iuxta Coru. 3 conſ. 10. num. 3. lib. 4. Rota decif. 80. num. 2. & 21. part. 4. tom. 2. recent. In Romana Saluiani ſui attentatorum 19. Iunij 1647. §. 2. erat appellabilis, coram bon. mem. Arguello, qualis non fuit habita nullitas oppoſita ſcilicet, quod ſententia lata fuiſſet abique ſummæ ꝛ alienius ſpecificatioue, quæ in Iud. Saluiani exprimi de-

ber, vt per Grat. *discept. for. cap. 2.2. num. 1.* Pacif. de Salu. *insp. 1. cap. 5. num. 2.* Nam ex instructo census contabatur de quantitate ꝑ fructuum annuorum solvenda; quo casu nulla alia specificatione requiritur, cum in Saluano tunc desideretur, cum ignoratur pro qua quantitate bona, quæ vocantur sine hypothecata quomodo loquuntur Rolind. *consil. 14. num. 13. lib. 1.* Grat. *discept. forens. d. cap. 2.2. n. 1.* Rota *dec. 328. coram Card. Merlino.*

Nec magis vido inusititæ oppugnari valet ex defectu, nimirum hypothecæ, super qua census ꝑ consisteret, cum impositus fuisset super emphyteusi prohibita alienari: nam alienatio solum prohibita fuit de situ, & terreno, vnde sub tali prohibitione superspecies, & melioramenta non censentur comprehensa, & consequenter in eis tectæ census sustinetur: Modern. *Forolani. de pignor. lib. 2.2. quest. 3. num. 40. & seqq. & quest. 11. num. 46.* Modern. *Fulg. in de iure emphyt. de meliorat. quest. 8. num. 2.* Modern. *Hipan. labyrinth. cred. part. 3. cap. 3. num. 35. cum seqq.* Rota in terminis *decis. 349. num. 4. part. 4. rec. A. Had. S. M. Greg. X V. decis. 225. num. 16. versum si nullam absque eo;* quod re-
pugnet melioramenta ꝑ tanquam inseparabilia à Terreno censeri, cuius etiam naturam assumunt prohibita alienari, vt tradit Gabr. *consil. 168. num. 88. lib. 1.* quia illorum æstimatio ꝑ est separabilis, ratione vtilis dominij, & vt propria meliorantis habetur, ac tanquam talis obligari, & hypothecari potest, vt in specie respond. Gabr. vbi proxime tradit Rota *decis. 349. num. 5. part. 2. rec. & optime distinguendo apud Merlin. decis. 546. n. 20. cum seqq.*

Vnde nihil refert, quod pœna deuolutionis fuisset adiecta casu, quo Terrenum cum melioramentis alienari contingeret: nam prædicta pœna non comprehendit alienationem tantum melioramentorum, remanente situ penes inuestitum, cum Dominus alienationem Terreni, & melioramentorum de per se, vt colligitur ex distinctione, ꝑ Cum, quæ copulat accessorie, l. 1. & 2. ff. de pecul. Bald. in l. quoniam, *num. 5. Cod. de suis & legit. Patii. consil. 12. n. 17. lib. 5.* Rota *dec. 8. num. 8. & seqq.*

Sed & respectu commoditatis percipiendi fructus dubitatum non fuit, quin sustinetur hypotheca cum ipsa commoditas, ꝑ & sine licentia D. directi sit hypothecabilis: nam licet per huiusmodi obligationem, & hypothecam non constituitur aliquod ius in ipsa emphyteusi, in præiudicium Domini directi; constituitur tamen ius quoddam illam commoditatem afficiens, & ius percipiendi fructus distinctum, & separatum ab ipsa re, quod tanquam proprietas, & fundus est hypothecabile, & venit sub generali obligatione bonorum, ac spero eo hypotheca est exercibilis etiam ad effectum Saluiani, absque eo quoddam contrarietatem prohibitioni alienationis, vt per Bart. in l. Codicillus, §. institutio *num. 4. ff. de leg. 2.* Modern. *Fulg. in de emphyt. tit. de alienat. quest. 1. num. 309. & seqq.* Pacif. de Salu. *insp. 1. cap. 5. n. 1.2. cum seqq.* Modern. *Hipan. labyrinth. Cred. diss. p. 3. cap. 3. num. 47. cum seqq.* Cauer. in resp. & l. Imperialem, fol. 19. littera C, de probib. feud. alien. vbi etiam Montan. in princip. *Specul. de primo decreto §. 3. num. 8. & pl. c. de iussu articulo;* Rota post Zacchi. de oblig. *Com. decis. 228. & apud Modern. de pignor. decis. 57. comprobata*

in Romana Vineæ 4. Maij 1643. coram R. P. D. meo Pentingerio in Romana nullitatis deliberationis 27. Aprilis 1644. coram Reuerendissimo Terracinen. §. demum, *versat. quia, & in Romana Saluiani 27. Iunii 1650. coram R. P. D. meo Meltio, §. fin. vers. circa tale obiectum.*

Nec obstat, quod obligatio, & hypotheca dictæ commoditatis tandiu duret, quando durat vita hypothecantis, & quod eo defuncto expiret, & res libera ad alios deferatur, quia obiectum procedit in emphyteusi ex pacto & prouidentia, non autem in emphyteusi hereditaria, qualis est de qua agitur acquisita à laicis pro se & heredibus, titulo oneroso: in ista enim prius acquirens, ꝑ seu eius cessionarius qui in eius locum succedit, potest illius fructus nedum eius vita durante, sed perpetuo obligare, & hypothecare in præiudicium quorumcumque ab eo causam habentium, vt consulerunt Ias. *consil. 123. num. 3. vers. sed præmissi non obstantibus, & num. seq. Monach. de præsumpt. lib. 4. tit. 8. num. 9. cum duobus seqq.* & alij allegati in dict. *decis. Romana Saluiani 9. Decembris 1644. §. quia iterum, coram R. P. D. meo Cerro;* quæ quidem facultas non solum procedit in hærede, etiam in successore singulari ꝑ causam immediate habente ab emphyteuta, cum ipse causatiue actetur ad debita sui authoris, vt propterea super ipso iure, & commoditate contra cum deure immisio, ex traditis per Rota *decis. 102. num. 14. Rota in allegata Romana Saluiani, sub §. placuit enim, vers. cum itaque, coram R. P. D. meo Cerro.*

Minus autem refragatur, quod per census impositionem, & alienationem absque consensu Domini directi res dicatur ad Dominum reuerfa, & per ipsum denud concessa ob consensum ab eo præstitum dationi insolutum factæ ad fauorem Antonij de Alexandris, quia huiusmodi non importat nouam concessionem, nec immutat naturam ipsius emphyteusis antiquæ, quæ transiit in Antonium cum suo onere, ꝑ vt tradunt Guidop. *decis. 585. Boët. decis. 181. num. 6. & 7. Ofac. decis. 156. num. 14. & alij quamplures allegati per Cenc. de censib. quest. 22. num. 9. & in terminis Rota in rec. decis. 294. num. 11. part. 7.*

Et ita vtraque, &c.

DECISIO CV.

R. P. D. PEYTING.

Melcuitana Viridarij.

Luna 8. Iunii 1654.

SVMMARIVM.

- 1 Legitima non recipit aliquod granatum.
- 2 Legitimam filius consequitur, non ex iudicio testatoris, sed ex legis prouidentia.
- 3 Legitima vt dicatur renunciata, requiritur specialis expressio.
- 4 Vt dicatur renunciata cautela, n. 5.
- 4 Granatum à legitima ipso iure reuocatur, & num. 6.
- 7 Hypotheca competit in solidum.
- 8 Immissionem in Saluiano non retardat exceptio requirens altiore indaginem.

- 9 *Tutrix alienando non præiudicat pupillis.*
 10 *Assignatarius facit fructus suos in totum.*

Domini in hac causa etiam hodie transierunt cum fundamentis decisionis in eadem die 2. Maij 1653. coram me deductis, dicendo non intrare compensationem. ad fauorem Mariz, immisionem cumulo hæredi Petri Pauli pro legato vnciarum 400. ei relicto à Ioan. Paulo patre pro legitima, † vt firmat Decisio: nam legitima libere debetur, neque recipit aliquid onus, vel grauamen omnimodo: *l. si quoniam in prioribus, Cod. de inoffic. testam. Rota decis. 21. num. 8. decis. 342. num. 4. & 6. part. 5. & decis. 87. num. 8. part. 4. tom. 2. rec.* ac fuit dictum in Romana successione 18. Maij 1646. coram Eminentiſſimo Cardinali Corrado; & filius † conſequitur legitimam non ex iudicio testatoris, sed ex legis prouidentia: *l. si arrogati, ff. de adop. & prohibemus in fine de trient. & semiss. §. aliud quoque, aurb. vt cum de appell. cognosc. Rota in Romana fideicommissi de Palarrellis 1. Septembr. 1617. coram bon. mem. Manzanedo.*

Nec refert acceptatio, quòd filius egerit vigore dicti legati, cum illa acceptatio fuerit generica, non autem specifica: idè ipsi non præiudicat in petitione legitimæ, † ex quo de illa specialis mentio fieri debet: *l. si quando, §. & generaliter, Cod. de inoffic. testam. Gabr. de legit. conſol. 8. num. 1. Petr. gr. var. tract. lib. 6. num. 46. ad fin. Rota coram Greg. X. V. decis. 489. n. 21. ibique Adden. num. 27. Caus. decis. 316. num. 7.*

4 Et enim grauamen † ipso iure reicitur à legitima ministerio legis, *diſ. l. quoniam in prioribus, & l. finis 36. Cod. de inoffic. testam. Rota diſ. dec. 342. n. 4. part. 4. rec.* proindeque agendo filius, seu illius hæres pro consecutione dicti legati sibi non præiudicat circa imputationem, & alia onera, & si non declarat, cum omnia onera iam sint legis ministerio sublata: *Anch. conſ. 152. num. 8. Metlin. de legit. l. 3. tit. 2. quæſt. 13. n. 8. cum ſeqq. Rota decis. 111. n. 8. p. 4. recent.*

Vnde cum testator non diſpoſuerit quod nolente filio huic oneri imputationis ſupradictæ conſentire, tali caſu illum in ſola legitima inſtituebat, † quo acceptando ſimpliciter ſibi præiudicaſſet, vt notant Adden. ad Gregor. X. V. decis. 486. num. 27. verſ. & vs filius: Gratian. cap. 983. num. 2. Rota in Romana fideicommissi de Cenſu 16. Maij 1642. coram Reuerendiſſimo Salamantino, & in Bononien. legitima 8. Februarij 1647. coram Eminentiſſimo D. Cardinali Otobono; ex quo ſequitur, vt cunſulus agat vigore † hypothecæ ſibi competentis, ex dicto legato reiecto omni onere, ex allegatis per Gratian. cap. 731. n. 5. & ſeqq. Rota coram Buratto decis. 115. n. 5.

Non obſtat, quod pro legato quantitatis non competat hypotheca inſolidum contra plures heredes, quia id non procedit, quando agitur in Saluiano ad vnam rem hereditariam contra vnum ex hæredibus, qui illam poſſidet; non enim poteſt excipere, † quod pro parte cohæredum agatur contra alias res, quia hypotheca competit inſolidum: *Caſtr. in l. 1. num. 1. verſ. & hoc vult, Cod. commun. de legat. Surd. conſil. 209. num. 8. & ſeqq. Rota decis. 541. num. 4. & 11. & ſeqq. part. 5. t. 2. rec. & in Romana legati 11. April. 1622. coram bo. me. Pbaldo, & in Viterbien. caſtror. 10. Maij 1624. coram b. m. Coccino.*

Minus releuat, quod P. Paulus tanquam hæ-

res vna cum cohæredibus impoſuerit cenſus, & diuerſas fecerit alienationes, ac etiam cumulus, vt illius hæres exegerit fructus dictarum domorum, longo tempore, & ſic ante redditam rationem † non poſſit agere pro dicto legato; tum ſ quia illa exceptio requirit altiore indaginem, & ſic non poteſt retardare immiſſionem, vt in 10. decis. §. ſuis reſponſum; tum quia Catharina mater, quæ erat tutrix, † & vſufructuaria fecit dictas alienationes, & impoſitiones, quæ propterea filiis imputari non debet: Rota in Romana fideicommissi de Epus, 22. Iuni 1648. coram R. P. D. meo Verſolio; etiam dictas pecunias in ſatisfactionem æris alieni teſtibus erogatas fuiſſe, quocum ad DD. placuit, reſponſio data in 1. decis. §. non obſtante; quod ſcilicet cumulus, imò Domini vigore assignationis, & rei iudicatæ fecit fructus ſuos, non pro rata, ſed integrè, & in totum, quia assignatio loquitur de domibus, † non de rata cum alijs ſtates Petri Pauli eorum partem bonorum acquiſitorum conſtanti matrimonio plenè conſecuti fuerint, vt fuit reſolutum in Meſenitana Saluiani coram me die 4. Februarij præteritii.

Et ita vtraque, &c.

DECISIO CVI.

R. P. D. Bichio.

Romana Læſionis.

Veneris 12. Iuni 1654.

SVMMARIVM.

- 1 *Sententia tranſiit in iudicatum ſi cauſa appellationis non committitur intra biennium.*
- 2 *L. 2. C. de reſcind. vendit. diſpoſitio habet locum etiam in delatione iudiciali.*
- 3 *Statutum vrbis cap. 154. non ligat Eccleſiaſticos.*
- 4 *Læſio in ſexta parte ſufficit in iudicio. Secus in contractibus, & de ratione, n. 5.*
- 5 *Valor ſtabulium per biennium non præſumitur mutatus.*
- 6 *Rei non minuitur ex implicatione pretij pro ſecuritate, num. 11.*
- 7 *Per peritos probatur, n. 13.*
- 8 *Deliberatorio ſatis cautum dicitur ex promiſſione euſionis, & num. 9.*
- 9 *Fideicommiſſi ſub onere non cadunt dos materna, nec legitima.*
- 10 *Venditor de euſione etiam non promiſſa tenetur.*
- 11 *Pretium diminuitur, quando res ſubſtaſtatur abſque promiſſione euſionis, & debitor eſt alius debitis impliciua.*
- 12 *Periti non debent eſtimare cemerata: ſed quanti res vendi poſſet.*
- 13 *Relationem periti à ſe electi, qui acceptant illam impugnare nequit.*
- 14 *Emptor ob læſionem condemnatur ad ſupplendum pretium, aut rem dimittendam, quæ electione emiſſo ſubintelligitur, n. 7.*
- 15 *Clauſula, omni meliori modo, facit, vt ſententia ſi ſibi cauſor co meliori modo, quæ poteſt.*

Sibi de anno 1640. deliberatam domum Thadæi Maſſæ pro pretio ſcutorum 1165. R. R. Moniales

Moniales Sanctæ Lucie in Sylice, & Pomponio Fulco anno 1642. vendiderunt Archiconfraternitati Sancti Hieronymi inuicemupati de Chari, pro pretio scutorum 3427. vnde præfatus Thadæus agnita enormi læsione deliberationis, intentavit de anno 1644. indicium ex remedio, l. 2. *Cod. de rescind. vendit.* & obtinuit sententiam; qua deliberatio vti læsiva rescinditur, & ipse ad possessionem domus, siue pretij, in locis montium inuestiti inmittendus pronunciat solutus scut. 1166. Monialibus, & prædicto Fulco; idque ipsam decrevit R. P. Oddus per sententiam diffinitivam in secunda Instantia lata de anno 1652. aduersus quam, cum nunquam fuerit commissa causa appellationis, sed tantum superflua causa restitutionis in integrum mihi vti Pizelato, propositi hodie iuxta præscriptum Reformationis sanctæ memoriæ Pauli V. *sub rubr. de Audit. Rot. §. 7.* feruari solitum, etiam in causis extra Rotam alicui Auditori commissis: An constet de re iudicata, vel potius de causis restitutionis in integrum, & affirmatiue prima pars, negatiue secunda decisa fuit.

Nam pro re iudicata sufficit causam appellationis non fuisse commissam ¶ infra biennium: *Amb. ci. qui, & l. fin. §. illud, Cod. temp. appell. Vestr. in praxi lib. 7. cap. ult. num. 9.* Cassad. *decis. 6. num. 8. de appellat. Cretcen. decis. 8. num. 8. eod. tit. Put. decis. 3. lib. 1. lib. 2. Rota inter recent. decis. 156. num. 1. part. 2.* dum de cætero sententiæ validitas non impugnatur, & iustitia coniungitur ¶ ex dispositione text. in *dist. l. 2. Cod. rescind. vendit.* quem habere locum etiam in deliberatione iudicialiter facta si læsiva sit tradit *Alex. consil. 117. sub num. 41. vers. & quamvis nonnulli, lib. 7.* Aym. *consil. 29. sub num. 4.* *Surd. conf. 39. num. 3.* Arrins Pinellus in *dist. l. 2. par. 2. cap. 2. num. 25.* ac de veriori, & receptiori sententia *Canaler. decis. 187. n. 1. decis. 358. num. 3.* *Brat. decis. 675. n. 8.*

Læsiõ autem, quam circumscripto statuto vbi *lib. 1. cap. 15. 4.* non comprehendente ¶ Ecclesiasticas personas, vt in puncto respondit *Rota decis. 69. col. 3. vers. non obstat,* quod statutum inter impressas apud Modern. *ad statum vrb.* sufficere in sexta parte pretij, quando agitur de rescindenda deliberatione, seu venditione facta ¶ a Iudice; licet in dimidia ¶ requiratur, quando venditio fuit facta ab ipsomet Domino videtur sentisse Bart. in *l. societatem 77. §. arbitratorum, num. 25. vers. quod est notandum, ff. contr. alien. empr.* quem sequitur *Valasc. in prax. parit. cap. 39. num. 9. & 10. Cyriac. contr. 325. num. 28.* *Morot de iur. esser. num. 25.* Ioan. Franc. *de Ponte de potest. Prærog. tit. 4. §. 5. num. 6. & seqq.* vbi dicit rationem diuersitatis, quia in venditione voluntaria maior læsiõ requiritur; ex quo venditor sibi met imputare debet, ¶ si rem maioris valoris viliori pretio distrahax, quod non limitat in venditione necessaria facta mediante subhastatione, cum in ea non concurrat consensus Domini; imò ipso relucante res distrahatur, & Iudex non habet tam absolutam dispositionem rei, quam habet ipse Dominus. *Anell. de Amat. conf. 87. num. 3.* *Lucas Pet. in prax. lib. 8. cap. 2. num. 46.* *Mattreill. decis. 84. num. 6. lib. 1.* Vincent. de Franc. *decis. 120. num. 7. & ibi Fl. Amond. num. 15. & decis. 224. num. 20.* *Noguer. all. 18. num. 61.* aliquæ quos refert, & sequitur *Modern. Pisanet. de subhast. quest. 18. num. 20.* *Modern. Petrol. eod. tract. quest. 51. num. 21.* *Anton. de*

Amat. resol. tom. 1. resol. 38. num. 21. vbi quod est magis probata opinio.

Evidens in casu nostro est vltra dimidiam, cum domus deliberata fuerit Monialibus, & Fulco pro scutis 1166. & ab ipsis Monialibus, & Fulco præmia Peritorum æstimatiõne, deinde vendita pro scutis 3427. biennio post, ¶ qui valor præsumitur fuisse initus etiam de tempore deliberationis, quia in stabilibus per biennium: nam præsumitur mutatus, nisi doceatur de aliqua causa extrinseca mutationis: *Surd. conf. 151. sub num. 7.* *Adden. ad san. mem. Gregor. X V. decis. 553. num. 15.* & in puncto ad effectum rescindendi venditionem: *Cagnol. in dist. l. 2. num. 238. in fin. C. rescind. vendit. Rota apud Casal. decis. 338. n. 4.*

Non obstant quæ ad minuendum rei valorem ex aduerso adducuntur: nam aucta melioramenta iuxta sensum partis aduersæ non excedunt summam scut. 55. census scut. 1300. quod domus grauata reperiebatur aderat, tam de tempore deliberationis, quàm secundæ venditionis, & satis erat cautum Monialibus deliberatoriis per promissionem de euicitione ¶ cum obligatiõne omnium bonorum Thadæi facta a Iudice in actu deliberationis, vt per *Olasc. decis. 24. n. 1.* *Scraphin. decis. 321. sub num. 2.* his quæ ante deliberationem pendebat super retractu domus vigore Bullæ Gregorianæ ad instantiam eiusdem Archiconfraternitatis Sancti Hieronymi non detrahebat de valore rei, quia iuxta formam Bullæ retrahens idem pretium solvere tenebatur, & experientia docuit fuisse occasione dictæ litis auctum pretium vltra medietatem cum retrahens soluerit Monialibus, & Fulco scut. 3427.

Prætersum fideicommissum non probatur, & probatum non releuat, tum quia excluditur ob æs alienum dotis maternæ, & legitimam in bonis fideicommissantis debitam Thadæo, ¶ quæ subli onere fideicommissi non cadit: *l. quoniam in prioribus, Cod. in offic. testam. Rot. decis. 449. num. 2. & 4. part. 1. recent.* Tum etiam, quia eo uon obstante Moniales, & Fuscus domum vendiderunt dimidio plus quam emerant, & promissio de euicitione facta vt supra a Iudice nomine ¶ Thadæi vtrumque emptorẽ de fideicom. misso dubio tutum egdebat: *Bald. in l. ex his prædictis num. 2. Cod. enit. Olasc. decis. 24. n. 13.* *Afflic. decis. 241. num. 5.* ibique *Vrsill. num. 1.* *Rota decis. 15. sub n. 2.* apud *Modern. Pisanet. de subhastat.*

Nihil tandem officit, quod Moniales, & Fuscus pretium inuestierunt in locis montium sub vinculo euicitionis domus, & loca vinculata minùs valere dicantur.

Primò, quia obiectum bene procederet, si loca montium habuissent aliud vinculum, sed in casu nostro non aliud habebant, quàm illud postea adiectum pro securitate emptoris, & euicitione, quæ concurrere posset, ad quam ¶ Moniales, & Fuscus etiam de iure tenebantur: *l. dubitatur, & ibi Bald. Cod. enit. Bart. in l. exempli pro num. 3. ff. de empt. Dcc. consil. 483. num. 15.* *Rota coram san. mem. Gregor. X V. decis. 25. num. 3.* Cumque in solutum non receperit loca montium fed pecunias, & ex forma Bullæ Gregorianæ non tenerentur illas inuestire, sed solum cauere de euicitione, vt legitur in §. 15. *Bull. impress. in Bullar. tom. 2. fol. 390.* Eò minus exinde domus valor ¶ minui potest, vt in simili respondit *Rota in Romana rescissionis transfectionis 16.*

Iunij 1651. §. quia cum ille coram Eminentiſſimo Cardinali Corrado. Nec videt quod ſimilem cautionem Moniales, & Fulcos non reportauerint à Thadæo, quia reportarunt promiſſionem de euictione, ꝓ qua ſtante, dum non probatur Thadæus tunc debitis obrutus, ob non reportatam cautionem de euictione, non dicuntur carius emiſſe: Burat. decif. 675. n. 10. & 12.

Secundò, quia valor domus nedum probatur ex pretio conuento in actu ſecundæ venditionis, ſed etiam ex præcedenti ſecundatione facta à Peritiis ꝓ hinc inde electis, qui domum æſtimarunt abſque vilo onere inueſtendi, & vinculandi pretium, & plene valorem probant Bald. in diſt. l. 2. num. 25. Cod. reſcind. vendit. Cagnol. ibidem num. 2. 38. Honded. conf. 35. num. 45. lib. 1. Gratian. diſcepi. decif. 600. n. 21. Rota apud Seraph. decif. 665. num. 2. & 7. apud Caua. decif. 358. num. 1. Nec obſtat, quod Periti æſtimauerint cimenta, non ꝓ antem quanti domus vendi poſſet, vt requirit dictum fuit in Romana domus 24. Nouembris 1642. coram Reuerendiſſimo D. meo Decano; quia cum fuerint electi ad effectum videndi quanti res vendi poſſet, idem implicite reſuliſſe videntur & Moniales, quæ pro pretio æſtimato venderunt, ac relatione Periti à ſe electi acceptarunt, ꝓ eam hodie impugnare non poſſunt: Rim. iun. conſil. 562. num. 34. Decian. conf. 78. num. 4. lib. 13. Menoch. conf. 347. n. 39. Rota decif. 384. n. 2. part. 2. recent.

Ultimum obiectum contra ſententias eo quod Thadæo primo venditori inmiſſionem concedunt in poſſeſſionem rei, ꝓ ſue pretij reſtitutione, nec dant electionem emptori ſupplendi iſtum pretium, vt competere probat text. in cap. cum cauſa de empt. & vendit. & tradit Pinell. in diſt. l. 2. p. 3. cap. 3. num. 34. & num. 36. contrit, quia cum hæc facultas competat emptori ex beneficio legis, non cenſetur à Iudice ꝓ ſublata, quamuis de ea non fiat mentio in ſententia, vt ex textu noxabili in l. 4. §. ſi quis condemnatus, ibi: repletur ergo ex lege, quod ſententia deſſet, ſi rei indic. tradit in puncto Cagnol. in diſt. l. 2. ſub num. 229. verſ. quiniſmo, Cod. reſcin. vendit. Præſertim, quia in ſententia adeſt litteralis præſeruatua iurium competentium emptori, nec non clauſula, ꝓ & omni meliori modo, qua ſuſtinetur ſententia eo modo meliori, quod de iure valeat poſſeſſe: Hyon. ed. conſ. 44. num. 25. & ſequent. lib. 2. Cytiac. controuer. 105. num. 217. & ſequent.

Et ita dictum vtrique parte informante reſolutionum fuit.

DECISIO CVII.

R. P. D. CERRO.

Romana Vineæ.

Luna 22. Iunij 1654.

SVMMARIVM.

1. Dominium coniecturis probatur, quando de eo incidenter agitur ad effectum ſolutionis canonum, & recognitionis ab Eccleſia ex ſolutionibus canonum per triginta annos etiam ad effectum deuolutionis probatur, num. 6.
2. Additio hereditatis ex poſſeſſione bono-

rum deſuncti reſultat.

3. Terminis ſuſceprio ad ſoluendum canones facit adminiculum pro probatione dominij.
4. Enunciatiua, & promiſſiones canonum deſeruiunt pro adminiculo ad probandum dominium. Etiam contra ſucceſſores, n. 5.
7. Solutiones canonum per plures annos conductæ ad probationem dominij Eccleſia ad effectum obligationis inducende in poſterum.
8. Sententia iniuſta non tranſit in iudicium.
9. Preſcriptio per citationem ad ſoluendum canones interruptitur. Durante pupillari ætate non incipit, n. 10. Et capta dormit, n. 11.
12. Ignorantia in hære deſeruiunt.
13. Reſtitutio in integrum aduerſus vicennariam preſcriptionem hæredi propter ignorantiam datur.

PRætendentes DD. Felix, & Chriſtophorus fratres de Cincis, ipſorum Anthores indebitè fuiſſe ſpoliatos canonibus Vineæ, de qua agitur, Iudicium reintegrationis introduxerunt coram A. C. Caballete, à quo ſauorabilem ſententiam reportarunt, vnde in gradu appellacionis dubitata 10. Iunij 1652. An ipſi eſſent reintegrandi ad Canones decurſos, & non ſolutos, & Domini ad rei veritatem melius indagandam mandarunt, videri de bono iure, ſuper quo aſſumpta hodie diſputatione reſolutum fuit conſtare de eorum bono iure.

Premiſſo enim, quod vbiſcumque non agitur de dominio, ꝓ prout hic ad effectum illius canonizationis, & deuolutionis, ſed tantum incidenter ad ſolum effectum recognitionis, & perceptionis canonum, exactæ non requiruntur, ſed leuiiores probationes ſufficiunt ex notatis per Bart. in l. quidam in ſuo n. 4. verſ. 2. caſu, ff. de cond. indeb. DD. communiter in l. indicia, Cod. de rei vindic. Socin. ſen. conſ. 112. num. 23. lib. 4. Gratian. diſcepi. 912. num. 3. Rota in Romana præſentia deuolutionis 28. Iunij 1610. coram Patriarcha Manzanedo in recent. decif. 249. num. 2. part. 1. coram Burato decif. 788. ſub num. 3. coram bon. mem. Merlino decif. 253. num. 4. in Portuen. Siagnè 19. Iunij 1637. coram Cardinali Pancirolo, §. cum autem, in Romana Vinearum 10. Iunij 1639. §. nam ſi fundarunt, & in Romana Saluiani, ſeu Attentiorum 29. Maij 1641. §. Vineam vero, verſ. maxime cum non agatur, coram Reuerendiſſimo Salamantino, & in Romana domorum 13. Martij 1643. coram Reuerendiſſimo Terracinen. §. 1.

Sufficientes viſæ fuerunt ab Actotibus ad hunc effectum exhibitæ; Celſus enim de ſentis olim poſſeſſor vineæ controuerſæ anno 1526. recognouit ſe debitorem Authorum de Cincis occaſione canonis iam decurſi, aſſeruitque illam eſſe ſub ipſorum proprietate, & futuros canones ſolvere promiſit Sum. Altorum num. 12. cumque de anno 1543. conuentus fuiſſet pro ſolutione decurſorum decurſi ad tranſactionem, in qua præmiſſa enunciatiua eiſdem proprietatis Canonibus hæctenus decurſos ſolvere ſe obligauit infra certum tempus remiſſa quadam portione d. Sum. n. 13. Ac ſucceſſiue 1548. vineam vendidit Lucæ Centofanti ſub eadem enunciatiua dictæ præſentatis.

prietatis, & sub expresso onere respondendi Cincius annum Canoniem, quem actualiter Cincius emptor solvere promissit eodem Sum. num. 1. 4.

Prædicto Lucæ successit Antonius nepos, qui ab eo institutus hæres vniuersalis Sum. num. 1. 6. ex subsequuta eius bonorum possessione, † de qua in eodem Sum. num. 2. illius hæreditatem admississe præsumitur, §. pro hærede instit. de hæred. qualis. & differens. Bald. conf. 272. sub num. 2. vers. tertia ratio est lib. 5. Aym. conf. 33. num. 1. 4. san. mem. Gregor. decis. 7. n. 5. Iste vero anno 1565. imponendo super dicta Vineam annum centium scutorum decem venditum Francisco Nardo illam asseruit sub dicta proprietate existere dict. num. 20. ac reliquit Margaritam vnicam filiam, quæ nuptias contrahendo cum Bernardino Lucatello de anno 1591. illi in dotem tradidit eandem vineam præmissa eademmet enunciativa dictæ Proprietatis Sum. num. 2. Bernardino vero maritus anno 1596. super illa aliam inposuit censum fecit. 22. cum dimidio; idemque asseruit num. 21. & postea eodem anno à Luina Cincia cessionaria Francisci Cincij, pro solutione canonum decursum ad illos solvendum terminum fuscipit n. 22.

Similes enim nunc enunciativæ domini, & proprietatis, sed actuales promissiones soluendi canones per publica instrumenta inreirando celebrata, & suscepio termini agnitionem, & confessionem debiti præ se ferunt, quæ votum ad hunc effectum optime probant, vt de suscepioe † termini est textus in l. ad solutionem, ibique Bald. ac Salyc. C. de re iudic. Buratt. decis. 1. 44. num. 6. & decis. 887. eodem num. 6. Ac de enunciativis, † & promissionibus in his terminis probat Bart. in l. cum falsa num. 7. vers. prodest tamen, Cod. de iur. & fact. ignor. Ruin. conf. 31. num. 1. lib. 4. Aym. conf. 20. num. 11. & conf. 157. num. 6. cum seqq. Menoch. conf. 226. num. 1. 86. in fin. & seq. Card. Seraph. dec. 1387. num. 4. & 5. & decis. 1424. num. 3. tam contra enunciantes, † & promittentes, quam contra illorum successores: Ruin. conf. 50. num. 13. lib. 1. & conf. 128. num. 1. 6. lib. 2. Rota decis. 200. num. 2. part. 1. decis. 193. num. 2. part. 2. & decis. 261. num. 1. part. 5. in dicta Romana Saluiani, seu Attentatorum coram Reuerendissimo Salamano, dict. §. vineam vero, etiam singulari. Rota decis. 776. n. 1. part. 1. diuers. & dec. 249. num. 3. part. 1. recent. Et sic tantò magis contra Andreani, & alios de Boanis reos conuentos, qui ex persona Lucretiæ ipsorum matris, & Philippi Lucatelli patris titulo vniuersali successerunt dictis Margaritæ, & Bernardino coniugibus eod. Sum. n. 17. 18. & 19.

Accedentibus præcipue solutionibus canonum per viginti saltem annos † d. Sum. num. 1. Quamvis enim ad effectum deuolutionis necessaria videatur iustificatio integri lapsus triginta annorum per text. in l. si quis emptor, C. de præscript. 30. annor. quem in his terminis comprobauit Rota in recent. decis. 290. num. 4. part. 1. & decis. 359. num. 11. part. 5. Ad effectum tamen solutionis † canonum sufficiunt breuioris temporis, vt respondit Rota in Neapolitana Domus 16. Decembris, 1616. coram Ottombergio.

Non obstat, tum sententia Capitulina ablatoria à dicta solutione, quæ tanquam lata de anno 1597. asseritur in indicatum transacta, Decis. S. R. R. ad I. P. Melium.

tum præscriptio ex lapsu temporis ab iude citra decursu desumpta.

Sententia enim cum ex prædictis detegatur iniusta in rem † iudicatum transire non potuit; DD. in l. 4. §. condemnatum, ff. de re iudic. Card. Seraph. decis. 1123. num. 6. Rota in Terracinen. fideicommissi 21. Iunij 1649. coram me, §. tertiò quia ad alios: Præscriptio vero cum interrupta fuerit † de anno 1642. per citationem ad soluendum canones, l. cum notissimi in principio, & §. imò, Cod. de præscript. 30. annorum: Rota decis. 208. num. 4. part. 1. recent. cum cæteris allegatis in Auenionen. Saluiani 8. Iunij 1648. coram R. P. D. meo Bichio, §. non adest.

Non est completa per lapsum 30. annorum; nam sunt subducendi duo circiter anni, quibus scilicet bona Francisci possidet, necnon subducendum est tempus minoris † ætatis Aduorum, contra quos, cum tunc essent pupilli durante pupillari ætate, præscriptio incipere non potuit, l. sicuti vers. sed pupillari ætate, Cod. ubi proximè: Gloss. in l. final. in vers. final. Cod. in quib. cas. in integr. restit. cum aliis relatis per Rotam coram Buratto decis. 774. num. 3. & in dicta Auenionen. Saluiani, §. neque sublata vers. subducto etiam; Et cepta † obdormiuit: Bald. de præscript. part. 6. part. princip. num. 33. vers. fallit in præscriptione, & num. 34. Tob. Non. conf. 2. n. 22. Marefco. var. resolut. cap. 67. num. 24. vers. sed quamuis lib. 2. Rota decis. 298. n. 1. & 2. part. 4. diuers. coram Buratto decis. 410. num. 12. & 17. ac in Romana, seu Veliterna Pecuniaria 1. Februarij 1649. coram me, §. nec obesse poterit, vers. huiusmodi enim. Ac in omnem casum propter probabilem ignorantiam, † quæ semper in hæ. 12. re de præsumitur: Bart. in l. A milius 39. num. 5. ff. de maior. Sord. conf. 226. num. 10. & seqq. Eugen. conf. 95. num. 23. lib. 1. Duran. decis. 426. num. 9. Aduerlus dictam tricennariam præscriptionem competet restitutio † in integrum, vt latè probat Tob. Non. dict. conf. 2. num. 2. 3. Rota decis. 387. num. 1. part. 1. diuers. coram Duran. dict. decis. 426. num. 12. in Bononiens. fideicommissi 22. Iunij 1639. coram R. P. D. meo Bichio, §. finali, & in Beneuentana Demus 13. Novembris 1648. coram Eminenti. D. Card. Ottobono, §. neque releuat.

Et ita vtraque, &c.

DECISIO CVIII.

R. P. D. CERRO.

Bonon. fideicommissi Ioannis-Mariæ de Bologninis.

Veneris 26. Iunij 1654.

SVMMARIVM.

1. Attentata cessant, quando non adest contemptus Iudicis.
2. Sine dolo non committuntur, n. 6.
3. Restauratio comprehenditur aliquando sub verbo fieri.
4. Testatoris dispositio relatiua ad aliud testamentum operatur, vt omnia disposita in testamento relato censeantur disposita in referente.
5. Trebellianica prohiberi potest etiam filius primi gradus.
6. Confessio

Iunij 1651. §. quia cum ille coram Eminentiſſimo Cardinali Corrado. Nec vrget quod ſimilem cautionem Moniales, & Fulcos non reportauerint à Thadæo, quia reportarunt promiſſionem de euictione, & quia ſtante, dum non probatur Thadæus tunc debitis obrutus, ob non reportatam cautionem de euictione, non dicuntur carius emiſſe: Burat. decif. 675. n. 10. & 12.

Secundò, quia valor domus nedum probatur ex pretio conuenio in actu ſecundæ venditionis, ſed etiam ex præcedenti æſtimatione facta à Peritis & hinc inde electis, qui domum æſtimarunt abſque vilo onere inueſtendi, & vinculiandi pretium, & plenè valorem probant Bald. in diſt. l. 2. num. 25. Cod. reſcind. vendit. Cagnol. ibidem num. 238. Honded. conf. 35. num. 45. lib. 1. Gratian. diſcept. decif. 600. n. 21. Rota apud Seraph. decif. 665. num. 2. & 7. apud Caua. decif. 358. num. 1. Nec obſtat, quod Periti æſtimauerint cementia, non & autem quanti domus vendi poſſet, vt requirit dictum fui in Romana domus 24. Nouembriſ 1642. coram Reuerendiſſimo D. meo Decano; quia cum fuerint electi ad effectum videndi quanti res vendi poſſet, idem implicite retuliſſe videntur & Moniales, quæ pro pretio æſtimato venderunt, ac relatione Periti à ſe electi acceptarunt, & eam hodie impugnare non poſſunt: Rim. inn. conſil. 562. num. 34. Decian. conſ. 78. num. 4. lib. 13. Menoch. conſ. 347. n. 39. Rota decif. 384. n. 2. part. 2. recent.

Vltimum obiectum contra ſententias eo quod Thadæo primo venditori immiſſionem concedant in poſſeſſionem rei, & ſue pretij reſtitutione, nec dant electionem emptori ſupplendi iuſtum pretium, vt competere probat text. in cap. cum cauſa de empt. & vendit. & tradit Pinell. in diſt. l. 2. p. 3. cap. 3. num. 34. & num. 36. corruit, quia cum hæc facultas competat emptori ex beneficio legis, non cenſetur à Iudice & ſublata, quæuis de ea non fiat mentio in ſententia, vt ex textu notabili in l. 4. §. ſiquis condemnatus, ibi; repletur ergo ex lege, quod ſententia decif. ff. rei indic. tradit in puncto Cagnol. in diſt. l. 2. ſub num. 229. verſ. quinimò, Cod. reſcind. vendit. Præſertim, quia in ſententia adeſt literalis præſeruatua iurium competentium emptori, necnon clauſula, & omni meliori modo, qua ſuſtinetur ſententia eo modo meliori, quo de iure valere poſſet: Hon. ed. conſ. 44. num. 25. & ſequenti. lib. 2. Cytac. controuer. 105. num. 217. & ſequenti.

Et ita decifum vtraque parte informante reſolutum fuit.

DECISIO CVII.

R. P. D. CERRO.

Romana Vineæ.

Luna 22. Iunij 1654.

SVMMARIVM.

1. Dominium coniecluris probatur, quando de eo incidenter agitur ad effectum ſolutionis canonum, & recognitionis ab Eccleſia ex ſolutionibus canonum per triginta annos etiam ad effectum deuolutionis probatur, num. 6.
2. Additio hereditatis ex poſſeſſione bono-

rum deſuncti reſultat.

3. Terminis ſuſcepſio ad ſoluendum canones facit adminiculum pro probatione domini.
4. Enunciatiue, & promiſſiones canonum deſeruiunt pro adminiculo ad probandum dominium.
- Etiam contra ſucceſſores. n. 5.
7. Solutiones canonum per plures annos conducent ad probationem domini Eccleſie ad effectum obligationis inducenda in poſterum.
8. Sententia iniuſta non tranſiit in iudicium.
9. Preſcriptio per citationem ad ſoluendum canones interruptitur.
- Durante pupillari aetate non incipit, n. 10.
- Et capta dormit, n. 11.
12. Ignorantia in herede præſumitur.
13. Reſtitutio in integrum aduerſus tricennariam præſcriptionem heredi propter ignorantiam datur.

Pætendentes DD. Felix, & Chriſtophorus fratres de Cineis, ipſorum Authores indebitè fuiſſe ſpoliatis canonibus Vineæ, de qua agitur, Iudicium reintegrationis introduxerunt coram A. C. Caballero, à quo ſauorabilem ſententiam reportarunt, vnde in gradu appellations dubitata 10. Iunij 1652. An ipſi eſſent reintegrandi ad Canones decurſos, & non ſolutos, & Domini ad rei veritatem melius indagandam mandarunt, videri de bono iure, ſuper quo aſſumpta hodie diſputatione reſolutum fuit conſtare de eorum bono iure.

Præmiſſo enim, quod vbiſcumque non agitur de dominio, & prout hic ad effectum illius canonizationis, & deuolutionis, ſed tantùm incidenter ad ſolum effectum recognitionis, & perceptionis canonum, exactæ non requiſuntur, ſed leuiiores probationes ſufficiunt ex notatis per Bart. in l. quidam in ſuo n. 4. verſ. 2. caſu. ff. de cond. indeb. DD. communiter in l. indicia. Cod. de rei vindic. Socin. ſen. conſ. 112. num. 23. lib. 4. Gratian. diſcept. 912. num. 3. Rota in Romana præſent. deuolutionis 28. Iunij 1610. coram Patriarcha Manzanedo in recent. decif. 249. num. 2. part. 1. coram Buratto decif. 788. ſub num. 3. coram bon. mem. Merlino decif. 253. num. 4. in Portuen. Sagni 19. Iunij 1637. coram Cardinali Pancirolo, §. cum autem in Romana Vincarum 10. Iunij 1639. §. nam ſe fundarunt, & in Romana Saluiani, ſeu Autentatorum 29. Maij 1641. §. Vincam verò, verſ. maxime cum non agatur, coram Reuerendiſſimo Salamantino, & in Romana domorum 13. Martij 1643. coram Reuerendiſſimo Terracenen. §. 1.

Sufficientes viſæ fuerunt ab Aſtoribus ad hunc effectum exhibitæ; Ceſſus enim de ſentis olim poſſeſſor vineæ controuerſæ anno 1526. recognouit ſe debitorem Authorem de Cineis occaſione canonis iam decurſi, aſſeruitque illam eſſe ſub ipſorum proprietate, & futuros canones ſoluere promiſit Sum. Aſtorum num. 12. cumque de anno 1543. conuentus fuiſſet pro ſolutione decurſorum deuenit ad tranſactionem, in qua præmiſſa enunciatiua eiufdem proprietatis Canones hæcenus decurſos ſoluere ſe obligauit in ſita certum tempus remiſſa quadam portione d. Sum. n. 13. Ac ſucceſſiue 1548. vineam vendidit Lucæ Centofanti ſub eadem enunciatiua dictæ proprietatis.

pretatis, & sub expresso onere respondendi Cincius annum Canonem, quem actualiter Lucas emptor solvere promissit eodem Sum. num. 14.

Prædicto Luceæ successit Antonius nepos, qui ab eo institutus hæres vniuersalis Sum. num. 16. ex subsequenta eius bonorum possessione, & de qua in eodem Sum. num. 20. illius hereditatem adiuvare præsumitur, §. pro hærede instit. de hæred. qualit. & differen. Bald. conf. 272. sub num. 2. vers. tertia ratio est lib. 5. Aym. conf. 33. num. 14. san. mem. Gregor. decis. 7. n. 5. Ille vero anno 1565, imponendo super dicta Vineæ annum centium scutorum decem venditum Francisco Nardo illam asseruit sub dicta proprietate existere dist. num. 20. ac reliquit Margaritam vineam filiam, quæ nuptias contrahendo cum Bernardino Lucatello de anno 1591. illi in dotem tradidit eandem vineam præmissa eademmet enunciativa dictæ Proprietatis Sum. num. 2. Bernardino vero maritus anno 1596. super illa aliam inposuit censum scut. 22. cum dimidio; idemque assensit Sum. 21. & pollatus eodem anno à Launina Cincia cessionaria Francisci Cincij, pro solutione canonum decursum ad illos solvendum terminum suscepit n. 22.

Similes enim nedum enunciativæ domini, & proprietatis, sed actuales promissiones solvendi canones per publica instrumenta intercurando celebrata, & susceptio termini agnitionem, & confessionem debiti præ se ferunt, quæ dominium ad hunc effectum optimè probant, vt de susceptione & termini est textus in l. ad solutionem, ibique Bald. ac Salyc. C. de re iudic. Buratt. decis. 144. num. 6. & decis. 887. eodem num. 6. Ac de enunciativa, & promissionibus in his terminis probat Barr. in l. cum falsa num. 7. vers. prodest tamen, Cod. de iur. & fact. ignor. Ruin. conf. 31. num. 1. lib. 4. Aym. conf. 20. num. 11. & conf. 157. num. 6. cum seqq. Menoch. conf. 226. num. 186. in fin. & seq. Card. Seraph. dec. 1387. num. 4. & 5. & decis. 1424. num. 3. tam contra enunciantes, & promittentes, quam contra illorum successores: Ruin. conf. 50. num. 13. lib. 1. & Conf. 128. num. 16. lib. 2. Rota decis. 200. num. 2. part. 1. decis. 193. num. 2. part. 2. & decis. 261. num. 1. part. 5. in dicta Romana Saluiani, seu Attentatorum coram Reuerendissimo Salamantino, dist. 5. vineam verò, etiam singular. Rota decis. 776. n. 1. part. 1. diuers. & dec. 249. num. 3. part. 1. recent. Et sic tantò magis contra Andream, & alios de Boanis reos conuentos, qui ex persona Lucretiæ ipsorum matris, & Philippi Lucatelli patris titulo vniuersali successerunt dictis Margaritæ, & Bernardino coniugibus eod. Sum. n. 17. 18. & 19.

Accedentibus præcipue solutionibus canonum per viginti saltem annos t. d. Sum. num. 1. Quamvis enim ad effectum deuolutionis necessaria videatur iustificatio integri lapsus triginta annorum per text. in l. si quis emptor, C. de præscript. 30. annor. quem in his terminis comprobauit Rota in recent. decis. 290. num. 4. part. 1. & decis. 359. num. 11. part. 5. Ad effectum tamen solutionis & canonum sufficiunt breuioris temporis, vt respondit Rota in Neapolitana Domus 16. Decembris, 1616. coram Ortemberg.

Non obstat, tm sententia Capitulina absolutoria à dicta solutione, quæ tanquam lata de anno 1597. assensit in indicatum transacta, Decis. S. R. R. ad I. P. Melium.

tum præscriptio ex lapsu temporis abinde citra decurrit desumpta.

Sententia enim cum ex prædictis delegatur iniuncta in rem t. iudicatum transire non potuit; DD in l. 4. §. condemnatum, ff. de re iudic. Card. Seraph. decis. 1123. num. 6. Rota in Terracinen. fideicommissi 21. Iunij 1649. coram me, §. tertiò quia ad alios: Præscriptio verò cum interrupta fuerit t. de anno 1642. per citationem ad solvendum canones, l. cum notissim in principio, & §. imò, Cod. de præscript. 30. annorum: Rota decis. 208. num. 4. part. 4. recent. cum cæteris allegatis in Auenionen. Saluiani 8. Iunij 1648. coram R. P. D. meo Bichio, §. non adest.

Non est completa per lapsum 30. annorum; nam sunt subducendi duo circiter anni, quibus fidei quæ Francisci possedit, necnon subducendum est tempus minoris t. ætatis Actorum, contra quos, cum tunc effectus pupilli durante pupillari ætate, præscriptio incipere non potuit, l. sicuti vers. sed pupillari ætate, Cod. ubi proximè: Gloss. in l. final. in vers. final. Cod. in quib. cas. integr. restit. cum aliis relatis per Rotam coram Buratto decis. 774. num. 3. & in dicta Auenionen. Saluiani, §. neque sublata vers. subducto etiam; Et cepta t. obdormit: Bald. de præscript. part. 6. part. princip. num. 33. vers. fallit in præscriptione, & num. 34. Tob. Non. conf. 2. n. 22. Marefco. var. resolut. cap. 67. num. 24. vers. sed quamvis lib. 2. Rota decis. 298. n. 1. & 2. part. 4. diuers. coram Buratto decis. 410. num. 12. & 17. ac in Romana, seu Veliterna Pecuniaria 1. Feb. uarij 1649. coram me, §. nec obesse poteris, vers. huiusmodi enim. Ac in omnem casum propter probabilem ignorantiam, & quæ semper in hærede præsumitur: Barr. in l. 1. milium 39. num. 5. ff. de maior. Sord. conf. 226. num. 10. & seqq. Eugen. conf. 95. num. 23. lib. 1. Duran. decis. 426. num. 9. Adversus dictam tricenariam præscriptionem competet restitutio t. in integrum, vt latè probat Tob. Non. dist. conf. 2. num. 23. Rota decis. 387. num. 1. part. 1. diuers. coram Duran. dist. decis. 426. num. 12. in Bononien fideicommissi 22. Iunij 1639. coram R. P. D. meo Bichio, §. finali, & in Benecentana Domus 13. Nouembris 1648. coram Eminentiss. D. Card. Orsobono, §. neque releuat.

Et ita utraque, &c.

DECISIO CVIII.

R. P. D. CERRO.

Bonon. fideicommissi Ioannis-Mariæ de Bologninis.

Veneris 26. Iunij 1654.

SVMMARIVM.

1. Attentata cessant, quando non adest contemptus Iudicis.
2. Sine dolo non committuntur, n. 6.
3. Restitutio comprehenditur aliquando sub verbo fieri.
4. Testatoris dispositio relatiua ad aliud testamentum operatur, vt omnia disposita in testamento relato censeantur disposita in referente.
5. Trebellianica prohiberi potest etiam filijs primi gradus.
6. Confessio

- 5 *Confessio plenè probat contra consentientem, & habentem causam ab eo.*
 7 *Claufula, deductis deducendis, executionem suspendit.*

Decisionem coram me editam 4. Februarij præteriti, hodie Domini confirmarunt, quia siue in causis Ecclesiasticis, siue in profanis attentata cessant, † quando non adest prout hic, contemptus Iudicis, ut præter auctoritates ibi allegatas in terminis causæ prophanz respondit Rot. coram Card. Causalerio *dec. 499. num. 6. vers. & ubi, & in recent. decif. 500. sub num. 5. vers. ultra quod, part. 1. & decif. 768. num. 13. part. 3. & in Meleuitana Attentatorum 14. Martij coram Reuerendiss. Dom. meo Decano, sub §. similèmq; declarationem, vers. & in specie.*

Contemptus siquidem iudicis cessat ex deductis in decisione, & partis præiudicium, super quo consistit totum huius causæ momentum, in proposito non adest latè etiam probatur in eadem decisione, quia Palmeriis, & consortibus præterita attentata passis nullæ competunt detractiones, & sic evanescit ipsorum interesse: Supponebatur enim consistere assertas detractiones in bonis Francisci Patris Ioannis Mariæ fideicommitentis in debitis per grauatos perfolutis, atque in legitima, & Trebellianica.

Sed Bona Francisci cùm proveniant ex alio antiquiori fideicommissio quondam Ioannis Senioris illius Patris ad fauorem ipsiusmet Thadæi de Bolognini purificato ex vice illius ad ipsum spectant, & licet replicetur quod præter Bona paterna Franciscus reliquerit aliqua propria, & signanter Palatium habens inscriptionem, *Franciscus fieri fecit: Attamen præter quod istud iam antea exabat in Bonis Ioannis, & sic dicta*
 2 *Inscriptio † ad restaurationem per necesse refertur, quæ aliquando venit sub verbo fieri, ut probat text. in l. prima, ff. de mort. infern. & sepulcr. adifican. ibi: adificare autem non solum; qui novum opus molitur intelligendus est, verum etiam is quoque qui vult reficere, cum Franciscus relationum in omnibus, & per omnia fecerit fideicommissum ad illud Ioannis Patris hodierno Summ. Thadæi, num. 3. huius relationis vigore omnes substitutiones in paterno fideicommissio*
 3 *comprehensæ † perinde habentur, ac si ad fauorem eorundem vocatorum de verbo ad verbum in referente scriptæ, & repetitæ fuissent: leg. Posthumis, §. Si Paganus, ff. de iniust. sup. & in testam. l. prima, Cod. de Codicillis, Nat. consil. 483. num. 2. Rot. decif. 386. num. 2. part. 4. diuers. & decif. 470. num. 1. part. 3. recent. ac in Romana fideicommissi de Maximis 15. April. 1644. & 17. Maij 1645. coram R. P. D. meo Penning. & 26. Ianuarij 1647. coram Eminentiiss. D. Cardin. Ottobono.*

Debita autem perfoluta licet in decisione suppositum fuerit ascendere ad libras 51337. hodie tamen clarè liquet non excedere libras 14586. quia secunda partita continens pactum francandi librarum 2000. non est accepto serenda, ex quo non constat de solutione: sexta verò, nona, decima, & vndecima constituentes libras 35751. præter quod pari modo nonnullæ non probantur solutæ, non spectant ad hæreditatem Ioannis Mariæ, de qua agitur, cum non doceatur dictas summas ad eius manus peruenisse. Detractis autem à dictis libris 14586.

tribus partibus Camilli, Fuluij, & Pitri, pars Æmilij communis fratris, & auctoris illorum de Palmeriis non excedit libras 3646. 10. Cui contrapositis alienationibus factis per eundem Æmilium, & Ioannem Ludouicum eius nepotem ascendentibus us ad libras 13230. d. *sum. n. 1. littera D.* alienationes superant dictam portionem debitorem in libris 29584.

Indèque penitus consumptæ remanent legitima, & Trebel. Portio enim legitime æst quarta pars trientis totius hæreditatis ascendens ad libras 26984. Nam valor integre hæreditatis fuit librarum 323812. 15. iuxta notulam relatum in dicto Summ. num. 1. & sic triens est librarum 107937. quo diuiso in quatuor partes, quot erant filij Masculi Ioannis Mariæ, nempe prædicti Camillus, Fuluius, Pitrus, & Æmilius, cum foemina ex municipali dispositione Statutorum Bononiz, lib. 4. r. vrb. de success. lib. par. vel matr. vel aliis ascend. morient. ab intestat. §. declarantes insuper: non computentur in numero liberorum ad augendâ legitimam, quando, prout hic, ab intestato, vel ex Testamento, à successione repelluntur; Quarta pars Æmilij constituit dictas libras 25984. à quibus detractis libris 8994. pro tertia parte à Ioanne Ludouico relicta Claræ matri d. *sum. num. 7.* quam cecit ad fauorem Thadæi, num. 8. residuum dictæ portionis legitime reducitur ad libras 17986. & sic remanentes alienationes illud transcendunt in libris 11598.

Trebellianica verò est tertia pars bonorum fideicommissi vniuersalis, quia ex particula restator expressè illam prohibuit † dicto *sum. num. 9.* quod à iure permixtum etiam in præiudicium filiorum primi gradus iuxta opinionem quam statuat Rota comprobatur coram Card. Seraphino *decif. 570. num. 11. coram S. M. Greg. decif. 421. num. 10. ibique Adden. littera D, in recent. decif. 330. num. 24. part. 5. & in Reatina success. 21. Maij 1642. coram R. P. D. meo Penning. §. Nam quoad Trebellianicam, valor autem bonorum fideicommissi vniuersalis est librarum 182107. 13. 4. eod. *sum. num. 1. litt. F.* quarum quarta pars ascendit ad libras 45526. 18. ex quibus demptis tribus portionibus dictorum Camilli, Fuluij, & Pitri, portio Æmilij remanet librarum 11381. ex quibus deducta tertia parte relicta eidem Claræ, & cessa Thadæo, reliqua non excedit libras 7587. 6. 10. & sic adhuc supersunt alienationes in libris 4011. circiter.*

Quod autem ad Palmerios non pertineat nisi quarta pars dictarum detractionum, in dubium reuocari non potest, quia non habent causam nisi mediatam à dicto Æmilio ex persona dicti Ioannis Ludouici illius Nepotis ex Lelio filio legitimo per rescriptum. Reliquæ verò tres partes aliorum fratrum spectant ad Thadeum, iuxta ipsorum testamentarias dispositiones relatas in eisd. *Sum. addit. num. 1.*

Nec subsistit quod Bona per Æmilium, & Ioannem Ludouicum alienata non probentur fideicommissaria Ioannis Mariæ.

Quoniam Apothea in via Aurificum librarum 1600. medietatis possessionis Grauaroli librarum 200. & melioramenta super bonis emphyteoticis aliarum librarum 6000. non controuertuntur fuisse propria Ioannis Mariæ; creditum verò cum hæreditate Bartholomæi, quod dempta portione Æmilij ascendit ad libras 4180.

ab illis exactum fuit iuxta ipsorum confessionem, † quæ contra Palmerios ab eis causam habentes plenè probat, vulg. l. cum à maire, C. de rei vindic. cum cæteris in decis. allegatis, sub §. quoniam illa tria in fine; Domus denique in Via Hierusalem librarum mille, & Creditum Morellon. librarum 450. si demantur ab alienationibus, adhuc istæ superant assertas detractiones debitorum legitimæ, & Trebellianicæ in libris 2561. quod exuberat; præsertim quia respectu legitimæ, & Trebellianicæ non est opus integram satisfactionem ostendere, sed sufficit aliqua alienatio, ut iuncta omissione Inventarij integrè consumptæ censeantur, ut latè firmatum fuit in *Perusina Bonorum* 30. Maij 1650. coram me relata, in decisione §. cum itaque; còque magis additis fructibus annuorum 30. à die mortis litis per reos conventos perceptis, & considerato valore mobilium solide materiæ, qui verisimiliter aderant in hæreditate fideicommissitæ familiæ Nobilis, quæ magis illiquidum reddant, præsentium creditum detractionum.

Nec refert, quod Fulvio alter ex dictis quatuor fratribus, nil prorsus alienaverit, quia Thadæo satis est iustificare quod alienaverit Amilius, & Ioannes Ludovicus eius nepos, auctoritates colligantur; ex quorum persona prærendunt detractiones; alia autem debita, tam Fulvio, quam Camillo, & Pietro, aliis fratribus ad ipsum Thadæum pertinent, uti illorum hæredem fideicommissarium, ex supra probatis.

Denique executio non potest dici attentata sub prætextu difformitatis sententiarum, & commissiois nili dicitur, cum clausula, sine præiudicio trium conformium in eo, in quo sunt conformes, quæ cum sententiæ de partibus non referantur simpliciter detractiones, sed addidentur detractis detractionibus deducendis, quod intelligitur quatenus competant de iure, cò ipso quod coram R. P. D. meo Celfo, ex processu diffusum, decisum, ac sententiarum fuit nullas competere detractiones, ultima sententia non discedat, sed concordat cum primis, quia istæ censentur denegare detractiones, † si de iure non competant; atque idè cessat dolus Victoris in exequendo, qui attentatis in esse solet, ut per Lancellos. de attent. part. 2. cap. 4. limit. 27. num. 1. & 5. Rota coram Buratt. decis. 59. num. 14.

Nec obstant decisiones in hac causa emanatæ coram Reverendissimo Salamansino, & bon. mem. Merli-o. firmantes, quod stante dicta clausula deductis deducendis, † non poterit procedi ad executionem, nisi prius consisterit nil esse detrahendum, quia non propterea negant posse ad eam decerni facta discussiones, unde cum in præsentī casu discussio iam facta fuerit, & capta resolutio negativa, dictæ decisiones non repugnant, sed fauent: Nec fuit opus tribus sententiis conformibus declarantibus detractiones non deberi; quia sufficit, quod hoc implicite contineant, quodque de eo fuerit cognitum ante executionem: etiamsi deinde coram me non præcesserit disputatio dubij particularis cum ex forma dicti rescripti sine præiudicio trium conformium in eo, in quo sint conformes, satis iustificata remaneat libertas partis exequendi pro illa parte bonorum, in qua sententiæ conveniunt, ut factum fuit, iuxta decisiones factas coram D. meo Celfo. Et ita, &c.

Decis. S. R. R. ad I. P. Melium.

DECISIO CIX.

R. P. D. MELTIO.

Salisburgen. Iurisdictionis.

Veneris 26. Iunij 1654.

SUMMARIVM.

- 1 Remissoria non conceditur ad probandum contrarium etiam, quod in scripturis continetur.
- Et de ratione, n. 2. & n. 15.
- 3 Observantia tribuit robur scripturæ etiam informi.
- Amplia, ut n. 4.
- Ex quibus probetur, n. 5.
- Remota non suffragatur, n. 7.
- Limita, ut n. 8.
- Remota, ut dicatur, lapsus 40. annorum requiritur, n. 9.
- 6 Approbatio scripturæ ex illius productione resultat.
- 10 Comparatio litterarum non admittitur, nisi in subsidium.
- 11 Recognitio formalis scripturæ in antiquis non requiritur.
- 12 Antiquitatem scripturæ data non probat.
- Fallit, ut n. 13.
- 14 Enunciative quando probent.
- 16 Episcopus in ira fines sue Diocesis ordinariam exercet iurisdictionem.
- 19 Visitandi ius pendet à iurisdictione Episcopi.

EX eisdem rationibus, & fundamentis quibus alia Rota sub die 1. Iulij 1643. & 22. Maij 1645. coram Reverendissimo Tarraconen. & ultimo loco sub die 16. Iunij 1653. coram R. P. D. meo Veraspio, denegata fuit remissoria D. Abbatis S. Lamberti, vili fuit etiam hodie deneganda scilicet ob resistantiam transactionum inter Reverendissimum Archiepiscopum Salisburgen. & Dominum Abbatem initarum de anno 1420. & 1493. cum subsecuta confirmatione Alexandri V I. de anno 1512. in iis namque firmata legitur existentia Monasterij S. Lamberti intra limites Diocesis Salisburgen. & cum hodie contrarium articuletur ab eo, quod in dictis transactionibus continetur, non est concedenda irremissoria, † frustra namque illa petitur ad probandum id cuius contrarium per scripturas eliditur: Felin. in cap. 1. sub num. 7. de appell. Seraph. decis. 1460. num. 3. vers. præterea: Casal. decis. 67. num. 1. Rota coram Duran. decis. 196. num. 4. vers. & in omnem casum in recent. decis. 589. num. 1. vers. unde cum per dictas scripturas: Et ratio est evidens, ac manifesta, quia authentica monumenta prævalent dictis testimoniis, † atque ita futura probatio redderetur penitus irrelevans, & inefficax: l. in excedendo, Cod. de fid. instr. Rota coram Mant. decis. 24. num. 5. recent. dist. decis. 589. num. 2. part. 1. & fuit dictum in firmata pensionis 22. Maij 1643. §. 3. coram R. P. D. meo Bichio.

Neque dictæ transactiones vili fuerunt impugnari amplius posse prætextu quod illæ non sint in forma probanti, sub quo fundamento Rota receden. à prioribus resolutionibus sumaverat coram R. P. D. Tarraconen. sub diebus 26.

2. & 3. Iunij

Iunij & 16. *Octobris* 1652. dandum esse prætenlam ab Abbate remissioriam, quia ex iuribus postea ad instantiam Reuerendissimi Archiepiscopi compellatis, & in actis productis visa fuit abunde iustificata dictarum transactionum ob-
 3 servantia, quæ perinde, & quatenus opus esset robur illis daret, & scripturarum etiam in-
 formum defectum suppleret: Aym. *confil.* 101.
num. 4. *versus tota confil.* 158. *num.* 1. breuiter puto, & *conf.* 274. *num.* 7. *vers.* 4. videndus idem de antiquitate temporum *part.* 1. §. 4. *limitat.*
num. 14. *cum seqq.* Felin. in *cap. sicut nobis*, n. 29. *vers.* *fallit* 3. de *sentent.* & *re iudic.* *Grammat.*
decif. 106. *num.* 9. Rota *coram* Seraph. *dec.* 928.
num. 2. *vers.* *observantia vero*, *decif.* 980. *num.* 13.
vers. *cum ea de cis.* 1232. *num.* 3. & in *rec. part.* 1.
decif. 349. *num.* 5. & *coram* Penia *decif.* 837.
num. 7.

Idque etiam procedit, quomnis dictæ trans-
 actiones in omnibus effectuatæ minimè appare-
 4 rent, nam & tali casu observantia & robur
 transactioni tribuit, ex quo in similibus magis
 vniuersalibus causa actus quam ipsius actus
 exercitum attendi solet: Rota *decif.* 569. *num.* 2.
in fine, *part.* 4. *diferf.* & *coram* Gregor. *X V.*
decif. 469. *num.* 7. & *decif.* 557. ibique Adden.
num. 1.

Talis autem observantia incontrouertibilis
 redditur ex pluribus actibus in ultima *decisione*
R. P. D. mei Verofpicio ponderatis, & signanter ex
 sæpius petita facultate per Abbates pro tempore
 Sancti Lamberti à Reuerendissimis Archiepi-
 scopis Salisburgensibus. absolvent. à casibus rele-
 uatis, curamque animarum exercend. Istæ nam-
 que facultates ex quo apparent ab Abbatis
 pro tempore petitz, vtique ab Archiepiscopis
 respectiue concessa ad formam, & in execu-
 tionem præcedentium transactionum, ac illæ sunt
 plures, & continuatæ ab an. scilicet 1495. vsque
 5 ad annum 1623. vtique observantiam & trans-
 actionum plenè & concludenter probant: Con-
 cord. de moment. possess. in notabili *num.* 18. Rota
decif. 375. *num.* 4. *part.* 1. *diferf.* *coram* Buratt.
decif. 478. *num.* 10. in *recent. decif.* 175. *num.* 11.
part. 5.

Eoque magis contra ipsos Abbates, qui dictæ
 transactiones expresse approbarunt: Peregr. *con-*
fil. 64. *num.* 19. *vers.* 4. *lib.* 1. Approbatio autem
 clara apparet, dum à Moderno Abbate Breuia
 producta fuerunt à suis antecessoribus obtem-
 perant, in quibus adfuit plures enunciativæ, & con-
 fessiones dictorum Abbatum, quod eorum Mo-
 nasterium, ac Ecclesiæ illi annexæ sint Diocesis
 6 Salisburgens. ex productione & enim, & vsu
 assertorum Breuium deducitur illorum approba-
 tio, & ratificatio, c. cum venerabiles de excep-
 tionibus: vbi Abb. *num.* 8. *vers.* nota quod: Alex.
confil. 112. *num.* 5. in *fine* *lib.* 5. Bald. *confil.* 14.
num. 8. *lib.* 5.

Nihil refutatur prætenso illa, quod dicta
 observantia tanquam iuris à tempore initæ
 7 concordatæ remota & non fit magni faciendæ ex
 firmatis per Rotam *coram* Greg. *X V.* *dec.* 325.
num. 1. & ibi Adden. *num.* 26. quia ultra quod
 etiam observantia remota suffragatur, & quando
 8 prout illa ex concursu aliorum adminiculorum
 imatur: Rota *coram* Gregor. *X V.* *decif.* 325.
 & ibi Adden. *num.* 26. in *fine*, *coram* Buratto *de-*
cif. 10. *num.* 35. *vers.* hac tamen limitatio, in *re-*
cent. decif. 482. *num.* 10. *part.* 1.

Cessat etiam obiectum ex facto dum prima

facultas exercendi curâ animarum, & absoluen-
 di à casibus releuatis petita per Abbatem ad
 formam concordatæ, non distat à tempore dictæ
 concordatæ quam per biennium quod tempus
 non sufficit, vt obseruantia & remota dici possit,
 cum ad hunc effectum lapsus 40. & amplius
 annorum requiritur, vt firmat aliàs Rota in
recent. decif. 105. *num.* 12. *part.* 7. & resolutum
 fuit in hac eadem causa sub die 36. *Iunij* 1653.
coram R. P. D. meo Verofpicio §. fin.

Minus impugnari potest eadem obseruantia
 præterea defectus recognitionis iurium com-
 pulsatorum, ex quibus probatio obseruantie de-
 ducitur, quia de tali recognitione satis constat
 per testes deponentes habere notam, vel ma-
 num, vel sigillum in scriptura recognita appo-
 situm; & licet nonnulli deponent per compara-
 tionem de vno ad aliud, qui modus recognos-
 cendi tanquam subsidarius & non admittitur, ni-
 si vbi alius melior modus non suppetit, & quan-
 do constat de certitudine scripturæ cum qua fie-
 ri debet comparatio: Rot. *decif.* 199. *num.* 29. &
 30. *part.* 5. *recent.* tamen ex quo hic agitur de
 scripturis antiquis metam centum annorum ex-
 cedentibus formalis recognitio & non requiritur,
 sed proceditur leuiore probatione: Rota *coram* 11
Seraph. decif. 1481. *num.* 2. qui loquitur in instru-
 mento 60. annor. tantopi Adden. ad Greg. *X V.*
decif. 3. sub *num.* 8. & fuit latè firmatum in Ti-
 burina Castri Sancti Angeli 26. *Iunij* 1641.
 & 7. *Februarii* 1642. *coram* R. P. D. meo Penin-
 gerio, & ultimo loco in hac causa *coram* R. P. D.
 meo Verofpicio, §. præterea in fin.

Neque antiquitas scripturæ excluditur ea ra-
 tione, quod de ea non constat aliunde quam
 ex sola data, & quæ regulariter illam non pro-
 12 bat Rot. *decif.* 439. *lib.* 1. & *decif.* 86. *lib.* 3.
 Quia fallit conclusio concurrentibus prout hic,
 pluribus & aliarum scripturarum obseruantia, &
 13 antiquarum enunciatuarum adminiculis: Rot.
coram Canal. *decif.* 518. *num.* 2. *vers.* & quomnis
 antiquitas, & in *recent. decif.* 1114. *num.* 4. in fin.
part. 4.

Ceterum tanto magis visa fuit deneganda
 petita ab Abbate remissioria, quia fecissis etiam
 dictis transactionibus adhuc prætenfa futura
 probatio inefficax redderetur ex pluribus enun-
 ciatinis ponderatis tam in *decif. enissa* sub die 1.
Iulij 1643. *coram* Reuerendissim. Tarracoen. in
 principio quam ultimo: Rota in *decif.* R. P. D.
 Verofpicio sub §. 1. ad medium. Dictæ enim enun-
 ciatiuæ & cum sint numero plures emanatæ in
 14 dinerfis scripturis, & à dinerfis personis imò ab
 ipsismet Abbatibus, & amplius antiquissimam
 omnium memoriam excedant vtique vim famæ
 obtinent, & situationem tam Monasterij, quam
 Ecclesiæ illi annexarum intra limites Diocesis
 Salisburgens. optime concludunt: Rota in
 Beneuentana Iurisdictionis 13. *Maij* 1652. *cor-*
am R. P. D. meo Zarate.

Vbi de more plures cumulantur doctrinæ,
 adeo ut mediante petita remissioria non possit
 haberi æqualis, aut æquè potens probatio per
 testes & cum semper illis præalere debeant
 15 publica, & authentica documenta: Cæsar de
 Grass. *decif.* 1. *num.* 6. de *dilat.* Rota *decif.*
 714. *num.* 1. *part.* 1. *recent.* & *coram* Penia
decif. 1281. *num.* 1. & dictum fuit in Cala-
 guriana Beneficij de Cornado 31. *Maij* 1647.
coram Eminentiſſimo Ottobono.

Denique nulli ius releuantie habitum fuit,
 quod

quod ab informantibus pro Abbate particulariter in præsentis disputatione ponderabatur ad effectum obtinendi petitam remissionem, scilicet datos esse articulos additionales, in quibus articulata fuit omnimodæ Abbatis exemptio à iurisdictione Archiepiscopi Salisburgensis, in concernentibus regularitatem, & huius respectu, cum nullus actus contrarius datur, nec minus quidquam contrarium in transactionibus conuenientur legaturideo ex huius articuli relevancia concedenda sit remissoria super omnibus aliis: Domini enim pro responsione ponderant, quod vel Abbas, & Monasterium intendunt probare illorum exemptionem circa ea quæ concernunt vitam claustralem, & personas Monachorum, & superflua visa fuit talis probatio, quia non controuertitur hæc exemptio, imò illa expressè referata legitur in ipsamet transactione, vel prætendunt omnimodam exemptionem à iure visitandi aliisque actibus iurisdictionalibus, quos Archiepiscopus ꝑ secundum suam ordinariam iurisdictionem habet, & exercere potest in Ecclesiis positis intra limites suæ Diocesis ad text. in cap. conuenerunt, de Officio ordinarij, & hinc prætenitiones obstant transactiones, aliæque omnia superius ponderata pro exclusionem petite remissionis.

Nihil obstante, quod de huiusmodi iure visitandi transactio specialiter non meminerit. Quia adhuc & dictum insub ea ꝑ comprehenditur virtualiter cum sit effectus resultans ex iurisdictione, quam tenet Felin. in cap. super litteris, num. 20. de rescript. Mandell. consil. 122. num. 24. & segg. Lothar. de re beneficiat. lib. 1. quest. 25. num. 26. & 27. & hoc idem firmat prima decisio huius causæ emissâ coram Reuerendiss. Taracoen. sub 1. Julij 1643. ubi quod ex præsentatione autoritatis circa Curam animarum factâ in transactione intelligatur præseruatum etiam ius visitandi tanquam ius necessariò annexum illi parti iurisdictionis, cui dicta cura Animarum subiacet.

Et ita utraque parte, &c.

DECISIO CX.

R. P. D. BICHIO.

Veliterna Tenutæ Schiti.

Merc. 1. Julij 1654.

SVMMARIVM.

- 1 Fructus percipere spectat ad usum rei.
- 2 Pæne sunt fructus iurisdictionis.
- 3 Testium numerus supplet eorum defectum.
- 4 Edicta, & banna prohibentis probant possessionem.
- Amplia, vt num. 5.
- 6 Sententia acceptatio resultat ex non appellatione.
- Præiudicat Communitati, num. 10.
- 7 Iurisdictionis quasi possessio probatur ex graui effectum sortitis.
- 8 Communitas allegare non potest ignorantiam sententia contra ipsius Consules lata.
- Representatur in personis eius Officialium, num. 9.
- Permittens animalia eius baronis in pascuis,

- ex beneuolentia id facere censetur, n. 12.
- Declarata, vt n. 13. & 14.
- 11 Possessio ex quibus probetur.
  - 15 Exceptio recipiens petitorum in possessione non admittitur.
  - 16 Vnus unus est compendibilis cum possessione plenaria alterius.
  - 17 Statutum communitatis cum auctoritate Ducis factum, ipsius Ducis dicitur, & n. 18.
  - 19 Licentia pascendi, & colligendi ligna per Communitatem concessa iam non tribuitur.
  - 20 Quasi possessio in corporalibus requirit scientiam, & patientiam aduersarij.
  - Prohibendi acquiruntur ex non contradictione prohibiti, n. 21.
  - Ex alibi acquiuit non acquirunt, n. 22.
  - 23 Testes Vniuersitatis pro ea non probant.
  - Número plures præferuntur paucioribus, num. 24.

Saluo iure pascendi in tenuta Schiti competente Communitate Sermonetæ ex Statuto loci lib. 4. cap. 22. & lib. 5. cap. 10. decreuit A. C. manutenendum esse Excellentiss. Dominum Ducem Sermonetæ in possessione eiusdæ Tenutæ & hodie in gradu appellationis ad ipsum respondit Rota particulari dubio supra proposito.

Probatum enim D. Dux primo per tredecim testes sc. ac Duces Antecessores pascui tenutæ pro Animalibus propriis fuisse viros, ꝑ ligna cuiusque generis ibidem incidi fecisse, venationemque Palumbarum vèdidisse, ac aliis prohibuisse, circa quæ cum venentur fructus Tenutæ eiusdem possessores DD. Duces esse conuincitur, non secus, ac ex fructuum perceptione: Intrigiol. decis. 6. num. 7. Rota decis. 156. sub num. 1. decis. 498. num. 3. inter impress. apud Modern. Perul. de manu. & in aliis allegatis ab eodem Modern. obser. 13. n. 24. & segg. eo magis, quia signanter Octauus Testis deponit vterius DD. Duces prohibuisse aliis ne ligna incidant, & pœnas contra demãdantes exegisse etiâ à Sermonetanis, quod etiam deponit quartus Testis de visu, & certa scientia: Imò de facto proprio, cum esset Baroncellus loci, & contrauenientes mancipauerit carcèribus, ꝑ nec duodecim Testis Summ. D. Ducis, num. 7. & ex actibus huiusmodi probati possessionem prohibentis, quia ad possessorem pertinet: tradit Pontan. de spol. lib. 2. cap. 16. sub num. 154. Rota decis. 300. n. 1. post 2. vol. conf. Farinac. decis. 26. num. 2. apud Cocin. nec obstat quod quatuor ex dictis Testibus sint subditi Ducis; quia quatenus opus sit hæc qualitas suppletur ꝑ ex numero aliorum noem Testium, vt infra dicendum alius probationibus: Alexand. conf. 5. num. 7. lib. 1. Cæf. de Grass. decis. 5. num. 80. & de spofal. Rota decis. 351. num. 4. & 5. coram Jan. mcm. Gregor. X V.

Secunda probauit plurima bannimenta contra ligna incidentes, & deferentes illuc animalia, vel glandes, aliisque fructus colligentes ꝑ sine licentia edidisse, quod est argumentum possessionis: Burat. decis. 427. num. 3. Rota decis. 215. n. 3. apud Modern. de manu. aliisque refert idem Modern. obser. 28. num. 1. in quâ præsertim exactione pœnarum ꝑ per plurimos annos probata Summ. D. Ducis, num. 10. quia magis fecit Rota penes Burat. decis. 739. n. 2.

Et licet hic ponderanda valde est sententia contra ipsosmet Priores Communitatis Sermonetæ

te lata de anno 1633. ex quo possessionem Domini Ducis turbare tentauerunt impediendo eius Affiduariis, ne hac sylva vrentur *Sum. Decis. num. 11.* quam iidem Priores successiue accēptant, † tam non appellando: Menoch. *presumpt. 94. num. 5. lib. 2.* Mantic. *decis. 95. num. 5.* cum aliis allegatis in *Anconitana hereditatis 11. Marij 1616. coram bon. mem. Vbaldo senior.* quam applicando pro habilitatione, & emancipatione *dict. Sum. num. 12.* per cuius habilitationis gratiam † ad Duce concessam clarius elucet, quod ipse Sylvam possidebat, vt per *Gio. uagn. conf. 10. in princ. lib. 1. Malcard. de probat. conclus. 947. num. 15. & 16. Burat. decis. 427. num. 4.* cum aliis allegatis ad Modern. *Peruf. de manut. obseruat. 3. 1. num. 8. & 9.*

8 Neque communitas † allegare potest sententiam ignorantiam: *Dec. conf. 356. num. 4. vers. 2. responderi:* Grammat. *decis. 36. num. 3. vers. quod quando:* Rota in *Romana Spolij 22. Februarij 1603. coram Ortemberg. & in Marsicen. iurisdictionis 17. Iunij 1647. coram me;* & afficiunt † ipsam vitantem in personis Priorum representantem, vt fuit dictum in *Firmana Pecuniaria 4. Decembrij 1651. sub §. final. coram me;* & prius in *decis. 331. num. 25. apud Modern. Peruf. de manu.* Itaut hæc sola acquiescentia, & partito sententia sit pro victoria contra Communitatem, † quia nedum includit illius scientiam, & patientiam, sed vltro importat agnitionem possessionis penes Ducem existentis: c. ex ore *vers. pro hoc de his, qua sunt a maior. par. Capit. Dec. conf. 106. num. 7. vers. ubi exhibens, in Treueren. Archidiaconatus 13. Iunij 1644. coram R. P. D. meo Cero, & in Cracouien. iuris respondendi 28. Iunij 1651. §. neque in fine, coram me.*

Tertiò, D. Dux, tam per testes, quam per publicum instrumentum dedocit se vendidisse ligna sylvæ, & pretium ab emptoribus exegisse: † nec refert, quòd instrumentum emanauit de anno 1650. quia nondum hæc lis mora fuerat, & testes deponunt de antecedentibus venditionibus, quæ possessionem probant: Menoch. *de res. iur. c. 3. num. 563. & seqq.* Rota post Modern. *de manu. decis. 20. num. 3. de c. 32. num. 1.*

Gratis verò dicitur tot actus possessorios supra recensitos præsumendos esse iure familiaritatis, & ex beneuolentia Communitatis erga suum

12 Domiciliu † per ea, quæ tradunt alleg. ad Modern. *Lucan. de granam. Vassal. tom. 1. granam. 27. num. 13. & tom. 2. præiud. 3. n. 3. & seqq.* Tum quia id excludit † multipliciter

13 † actum: Adden. ad Gregor. X. V. *decis. 573. num. 8.* Rota apud Modern. *de manu. decis. 32. num. 9. decis. 419. num. 5.* & supra memoratæ coërcitiones contra turbantes possessionem emanatæ etiam contra Priores Communitatis: Rip. in *cap. cum Ecclesia Sutrina num. 55. de caus. poss. & propri. Menoch. presumpt. 67. num. 1. & seqq. lib. 6.* Add. ad Gregor. X. V. *decis. 162. lit. C. num. 1. Pæn. decis. 135. num. 9.* Rota in *Panipilone. iur. iur. inaudi Vicarium 15. Maij 1644. §. quia hoc coram R. P. D. meo Peusing.*

Tum etiam, quia in contrarium allegat. & Burat. *decis. 312. num. 2.* loquuntur, in casu quòd constaret rem super qua Baro actus possessorios exercuit, esse in Dominio Communitatis, quod vt infra dicam nullatenus constat in casu

14 nostro, & sufficit de hoc posse dubitari, † ne

actus possessorij referantur ad titulum familiaritatis, timoris, vel beneuolentiæ, vtque pro manu- tentione suffragentur: Adden. ad Greg. X. V. *diff. decis. 162. num. 15. in fine:* Rota Bonon. *diuers. decis. 138. num. 58. & 59. Seraphin. decis. 323. num. 3.* & fuit dictum in *Maioricens. celebrationis Missarum 28. Iunij 1652. §. verum coram me.*

Non inquam Communitas probauit huius tenoræ ad se spectare, cuius exceptio † cum respiciat petitoriū in hoc possessione dissentiente non est: Bart. in *l. naturaliter §. nihil communc. n. 3. ff. acquir. poss. Nat. conf. 419. num. 5.* Menoch. *de res. iur. remed. 3. num. 675.* Rota apud Modern. *de manu. decis. 41. num. 12.* Imò nec probauit se hanc sylvam possidere, nisi quoad vsum pascui singulorum ciuium pro certo numero Belluarum præfinito † statuti initio allegatis, qui vltus compatibilis est † cum possessione plenaria Ducis 16 quoad cætera omnia: Rota *decis. 382. sub n. 2. vers. siquidem, & n. 3. part. 4. diuers. decis. 632. n. 2. vers. sicut part. 3. recent.*

Nihil suffragantibus actibus pro ea adductis: nam statutum *lib. 4. cap. 22.* quod † a Populo Sermonetæ conditum enunciat in preceio, ibi: *Vsum est populo, &c.* quia paulò infra apparet factum de voluntate Ducis, † tantum abest 17 quod probet Communitatis dominium, quod imò illud excludit, quia Ducis auctoritate Populus non eguisset, si sylva ad Communitatem spectaret: Bart. in *l. omnes Populi num. 26. vers. prædicta verò, §. in fin. & iur. Sord. conf. 65. n. 2. & in puncto:* Burat. *decis. 312. & auctoritas interposita Ducis efficit, † vt ab ipso conditum 18 statutum censetur. Roman. confil. 98. num. 1. Honded. conf. 5. num. 43. lib. 2. Rota decis. 452. num. 10. part. 1. diuers. decis. 249. num. 10.* apud Pacific. de Saluain. Maxime, cum aliud subsequens statutum *lib. 5. cap. 10.* prohibens Sermone- tanis retentionem animalium in teneta præter tres vacchas emanauerit † solo Duce *Sum. Ducis num. 18.* itaut consensus Populi adhibitus in primo statuto præsumatur ob interesse pascuorum Populo competentium.

Licentiæ † a Communitate concessæ diuersis personis colligendi sylvæ fructus, & incidenti arbores non fructiferos relatæ in *Sum. Communitatis num. 7.* non merentur attendi: Primò, quia † non probantur effectuatæ, vt oportet: 19 Rota *decis. 165. num. 5. part. 4. diuers. decis. 667. num. 15.* apud Modern. *de manu.* Secundò, quia incipiunt ab anno 1622. & sic posteriores sunt actibus possessorij Ducis longè antè ceptis, & semper continuatis, quibus Communitas per supradictas licentias † præiudicare non 20 potuit absque Ducis licentia, & acquiescentia ad id necessaria, vt notant omnes in c. cum Ecclesia Sutrina *de caus. poss. & propri. Mantic. decis. 40. num. 9.* Seraphin. *decis. 1463. num. 5.* Burat. *decis. 691. n. 6. Rot. diuers. diff. decis. 165. num. 5. part. 4.* omniumque licentiarum huiusmodi virtus euacuat successiva licentia anni 1633. præcente, vt supra Priores Communitatis, qui possessionem Ducis turbare præsumps- rant, & executioni demandata per carcerationem Priorum, eorundemque ex gratia habilita- tione ipsis supplicantibus, † & acquiescentibus 21 quod sufficeret Domino ad acquirendam pos- sessionem contra Communitatem: dixit Rota apud Burat. *decis. 312. num. 9.* Vbi Adden. *lit. S. alleg. concordantes.*

. Rescriptum

Rescriptum bonæ memoriæ Patriarchæ Alexandrini Sum. *Communitatis* num. 6. faveat Duci, quia infligit penam ei, cuius autilia in sylva fuerant depulsa; & quatenus subdit quod orator circa damnum agat cum Prioribus intelligendum, id est respectu interesse pascuorum Communitati, ex præcitis statutis competentium, & sufficit de hoc posse dubitari ne actus
 22 t huiusmodi tanquam æquiuocus noceat Duci: *Cyriac. contron.* 10. n. 61. Gonzal. *super regul.* 8. Cancell. gloss. 45. §. 1. n. 39. Gratian. *discept. forens.* 450. n. 41.

Testes tandem pro Communitate firmiter examinati vno excepto sunt eiusdem membra, & aliqui internerunt mandato Procurei ad Communitate dato ad hanc litem, vnde fidem
 23 non t merentur: Rota *decif.* 204. num. 9. & *decif.* 210. num. 1. & 7. post 2. vol. *conf. Farin. decif.* 312. num. 13. apud Modern. *de manu.* Præterea tertius & quartus ex dictis testibus relatus Sum. *Ducis* n. 14. & quintus Sum. *ibidem* n. 15. deponit Duces fecisse incidere ligna sylvæ carcerari, qui ibi sine licentia an malia retinebant condemnasse illic venas, quodque si quis reperiretur lignorum incisor plecteretur ad Duce: Et in omnem euentum, quia testes Ducis sunt
 24 numero plures, t & adminiculantur bannimentis, & sententia superius recensitis prævalent Adversariis: Buratt. *decif.* 317. num. 3. & 14. Gregor. X V. *decif.* 100. num. 3. & in aliis allegatis in *Romana Consus* 28. Aprilis 1653. coram Reuerendiss. D. meo Dec.

Et ita, &c.

DECISIO CXI.

R. P. D. Bichio.

Romana, seu Veliterna affectus.

Lune 15. Martij 1652.

SUMMARIVM.

- 1 *Locator habet specialem hypothecam super fructibus rei locatæ.*
- 2 *Descriptio in Banco denotat translationem Domini.*
- 3 *Hypotheca etiam specialis non importat Domini translationem.*
- 4 *Dominium rei sue amittere absque facto proprio graue est.*
- 5 *Impleuisse non dicitur, qui consensit cum clausulis impertinentibus.*
Non dicitur qui tradidit vni, quod alteri tradere tenebatur, n. 13.
- 6 *Fides de auditu nihil probat.*
- 7 *Factum quando habetur reipellus ad effectum iuris non attenditur, nisi sequatur effectum à paribus contemplatum.*
- 8 *Restitutio fieri nequit de eo, quod quis distinxit.*
- 9 *Clauium traditio à non Domino nihil operatur, & n. 10.*
- 11 *Continuatio in possessione præcedentem præsupponit.*
- 12 *Confessio præponderat testibus.*
- 14 *Implementi ex defectu à translatione non receditur.*
- 15 *Translatio fuit adinuenta ad dirimendas lites.*

- Rescinditur quando nequis adimpleri, n. 18.*
Et quando est nulla, n. 19.
- 16 *Promissio vniui habet tacitam conditionem, si alter promissa adimpleat.*
  - 17 *Factum nudum de iure canonico ponit obligationem.*
  - 20 *Mandatum speciale requiritur ad transigendum.*
Fallit, vt n. 21.
Cum libera sufficit ad transigendum, n. 24.
Declara, vt n. 25. & n. 26.
Ex societate non refutat, nisi ad utilia, num. 27.
  - 22 *Reintegratio in spolio debetur vsque ad vltimum quadrantem.*
  - 23 *Onus graue est vendere non posse, cuique emere volenti.*
  - 28 *Ratificatio speciale mandatum in Procuratore requirit. Scientiam in ratificante requirit, n. 29.*
Non refutat ex actu, qui fieri potuit alio nomine, quam ratificationis, n. 31.
  - 30 *Rem ad se spectantem ab alio occupatam Dominus hypotecare potest.*
  - 32 *Ratificare non dicitur qui recipit, quod omnino erat recepturum.*
Amplia, vt n. 33.
  - 34 *Scientia in ratificante requiritur.*
Declara, vt n. 35.
  - 36 *Supplicatio an presumatur porrecta ab eo, vel de mandato illius, qui orator nominatur.*
  - 37 *Narrativa concordia intelligitur de facto, non vt valida.*
  - 38 *Precum conclusio attenditur potius, quam narrativa.*

Pessumdata spe Transactionis, hortante Rota, dia, seduloque tentatæ, rediit examen antiquæ, ac Iunij 1647. Iunij 1647. desuper editæ decisionis, quam hodie reuocandam esse Domini censuerunt, ob defectum implementi ex parte Capituli, ac potestatis ex parte Martellij, qui procuratorio nomine Affiduariorum transigisse asseritur.

Implementum Capituli deficit: Primò, quia reuocationem sequestrorum, ac inhibitionum ad eius instantiam contra debitores DD. de Sannes, Artigiis, & Venturinis exequutarum, non consensit simpliciter ad effectum pecunias exigendas deponendi in Banco S. Spiritus, exinde non amonendas, nisi Capitulo integrè satisfacto, vt in asserta concordia conuentum fuerat *Summario impress.* Cap. num. 4. Sed adiecit conditionem, quod debitores sequestratarij soluant in dicto Banco ad creditum Capituli, & non aliàs, aliter, nec alio modo, *Summario impress.* *Affiduar.* num. 8. quod longè differt à conuentis: Nam primo casu pecunie à sequestratariis exactæ manebant in dominio Affiduariorum ad depositum t præ se ferebat solum quandam securitatem locatoris vigore specialis hypothecæ de iure competentem: Vald. in l. *Adem* num. 3. vers. in Colono puro, C. locat. Menoch. *de adips.* remed. 3. num. 116. Mantica *de tacit.* lib. 5. tit. 6. num. 13. ad fin. Thesaur. iur. *quæst.* 29. num. 5. lib. 2.

Altero verò casu dominium recuniarum, nec momento temporis est penès Affiduarios, t sed statim ac immediatè de manibus sequestratariorum euolat ad Capitulum, cum hoc importet descriptio

descriptio in Banco ad eius creditum: Rota decis. 1. 9. in princ. apud Modern. Perus. de manut. decis. 377. num. 5. part. 1. rec. & in Romana Spolia 4. Julij 1641. coram Reuerendiss. Teracinens.

- 3 Id quod hypotheca, quantumvis ↑ specialis non præstat, l. rescriptum 41. ibi, quia in denario manet debitoris, ff. distrahit. pign. Auth. hoc ita Cod. pignor. & in corpore vnde sumitur Auth. de litig. Rota decis. 739. num. 3. part. 2. recent. decis. 109. num. 1. coram Durano: Et valde nocet
- 4 Affiduaris, tum quia graue ↑ tunc sui abique facto proprio dominium amittere, l. id quod nostrum, ff. de reg. iur. & pati quod locator illud sibi met privata auctoritate adindicer, contra dispositionem text. in l. Creditores in fin. Cod. pign. l. 1. & 3. l. iur. domin. imperan. Gloss. in l. Creditoria 2. verb. Testator, C. distrahit. pignor. Cynus ibid. circa med. vers. 1. casu: Caste. in l. si commeneris num. 3. ff. pignor. act. Tum etiam quia ipsis auctoris facultas alio modo solvendi, non sublatam in prima concordia, ac disponendi de pecuniis abique novo consensu Capituli, ↑ qui primo casu necessarius non fuisse, sed satis erat ostendere Capitulum aliunde esse satisfactum, & è converso Capitulum potest de pecuniis ad libitum disponere, etiam iniunctis vel incisiis conducto-ribus, quod iuxta terminos concordie permissum non est, vnde respectu eiusdem concordie perinde est, ac si Capitulum renouationi sequentiorum non consensisset, l. si quis stipulatus §. si quis ita, ff. verb. oblig. l. Constitutionibus in fin. ff. ad munic. Surd. consil. 3. num. 25. Minfing. obseru. 91. num. 2. cent. 1. & magis in term. quod non dicatur impleuisse, qui consensit cum clausulis non pertinentibus: Rota decis. 162. sub n. 3. p. 1. recent.

Secundo, conventionem, ibi: Che il detto Reuerendiss. Capitolo dia a detti Sig. Venturini il conto dell' affetti di d. Casale distratti dal giorno della vendita fatta da esso, non adimpleuit Capitulum, exhibendo notulam non exarctam a se, vel à Francisco-Antonio de Comitibus, in quem eodem effectus distraxerat, sed à quodam Ministri, assentente fecisse diligentiam pro habenda distractionum à Francisco Antonio factarum notitia, Summ. impress. Affict. num. 7.

6 quia notula huiusmodi ↑ resoluitur in simplicem dicti Ministri fidem de auditu, quæ nil probat, eas licet ex quodam, cap. super litteris, de testib. l. testium, C. eod. Caputaq. dec. 279. p. 1.

Eo minus, quia idem Ministri protestatus fuit id facere abique consensu Franc. Antonij, & quod illi præiudicium inferre non valeat, & cum facultate augendi, minuendi, & variandi partitas, vt Francisco-Antonio visum fuerit, & sic vaga alterius, incerta & imperfecta est, cumque non præstet effectum à partibus contemplatum,

7 ↑ liquidationem videlicet integram quantitatis ac valoris rerum à Francisco-Antonio distractarum, & è credito Capituli proportionabiliter demendaram, vt conductores reliquatam sciant, & solvant, non efficit vt conventio de tradendo notulam dicatur impleta: Bart. in l. quid ergo, §. cum autem, in prima solutione, ff. huius qui not. infem. Romau. consil. 199. num. 2. & 3. Surd. consil. 3. num. 20.

- Defecti pariter Capitulum in restitutione promissa, & signanter finimenti existentis in horreis & area Calalis Campi mortui, quod imò nec
- 8 restituere poterat, ↑ quia illud vna cum aliis omnibus effectibus vendiderat, tradideratque

Francisco-Antonio de Comitibus successori in affectu, vt ad propositum ponderant Rota in Auenionen. Saluiani 28. Martij 1650. coram me §. 1. in fin.

Nec releuat, quod Benedictus de Benedictis vice & nomine Francisci-Antonij clauis dictorum horreorum Calalis consignauerit Horatio Santorio Capituli ministro, & hic Francisco Sfortie institori conductorum Sum. impress. Capit. n. 16. quia stante præcedenti translatione dominij & possessionis in Francisc. Antonium, vt dominium & possessio conducto-ribus redderetur, ↑ satis non est consignatio clauium facta à Capitulo, qui possessor aut dominus non erat, l. clauibus 74. & ibi Gloss. fin. ff. contrah. empr. Gloss. in l. qua ratione §. Item si quis merces, verb. proprietatem, ff. acquir. rer. domin. Ioan. Harprecht. in §. Item si quis, sub num. 3. vers. si modo instituit, de rerum diuis. vel à Francisci-Antonij ↑ famulo, quem non constat habuisse mandatum speciale ad consignan. Capitulo clauem, animo dimittendi dominium ac possessionem frumenti ibi existentis, vt requiritur: Gloss. in l. Procurator cui, in fin. Bart. in princ. ff. procur. Abbat. in cap. petitis, mem. 1. in fin. cod. tit. Feder. de Senis consil. 77. num. 1. & 4. Dec. consil. 402. n. 9. Rota d. 377. n. 5. in fin. p. 3. rec.

Quin è converso constat Franciscum-Antonium nunquam voluisse dominium ac possessionem dimittere: nam paulo post certioratus de clauibus traditis Institori conductorum, quodque Institor eum in libera frustione frumenti turbabat, protestatus de hoc fuit, tam contra Capitulum, quam contra conductores, petendo hos à turbatione desistere, & ab illo impedimenta remoueri, Sum. impress. Affict. n. 1.

Et reuera dominium frumenti nec possessionem fuisse aliquando à Francisco Antonio dimissam, probat apertissima confessio Capituli in memoriali portecto sub die 4. Maij ann. 1646. Sum. impress. Affict. n. 1. 2. refulans ex assertione, quod Franciscus-Antonius post lapsos 20. dies conducto-ribus ad solven. in concordia præfixos, continuauit in possessione effectuum Calalis, continuatio ↑ namque supponit in necessarium antecedens præcedentem, ac nunquam interruptam eiusdem Francisci-Antonij possessionem: Alex. consil. 99. num. 5. lib. 5. Dec. consil. 103. num. 2. Lancellor. de Attent. p. 2. cap. 4. lim. 1. num. 79. 81. & seqq. Rota decis. 196. num. 4. apud Modern. Perus. de Mann.

Vt proinde protestationes Francisci-Antonij de turbatione, impedimentis, ac molestiis sibi illatis à conducto-ribus, quas prima decilio ponderat ad eliciendam conductorum possessionem, illam non probent, maxime quia molestia huiusmodi reſſerri possunt ad prætenſiones conductorum occasione spoliij adhuc non purgati, & originalis locationis; fidemque aliquam non mereantur testes deponentes ↑ de restitutione effectuum calalis facta Institori conductorum Sum. impress. Capituli num. 15. quia præuolat contraria confessio Capituli: Aym. consil. 61. num. 3. Gabriel. de Testib. conclus. 4. non. 77. Burat. decis. 317. num. 8. & 377. n. 4. Præter quod testes ad iniciem contrariarum in substantiabilibus, nempe in persona, cui factam auit restitutionem, quæ in omnem euentum, ↑ quia effectus adhuc remanebant sub dominio & possessione Francisci-Antonij, promissæ à Capitulo restitutionis implementum non præstat: Rota decis. 162.

decis. 162. num. 3. vers. non implementum, decis. 242. sub num. 4. pars. 1. recent. ubi alleg. concord.

Non obstat, quod ex capite non implementi
14 non possit agere ad transactionem recedi, et ac agi
primæ actione, quam transactio extulit, sed
agendum sit ad implementum transactionis, l.
actioe 4. l. si pro fundo 33. l. quamvis 39. l. ubi
pallium 40. C. transact. ubi Carr. iun. notat, specia-
le esse in hoc contractu, quia fuit adinven-
15 tus et ad dirimendas lites: Suar. alleg. 19. n. 22.
Cyrac. contr. 130. num. 4. & seq. Nat. conf. 333.
num. 88. Snd. conf. 447. num. 39. & conf. 480.
num. 18. & conf. 266. num. 12. Rota decis. 131.
num. 4. in fin. pars. 3. recent. decis. 136. num. 1.
& 2. pars. 5.

Hec enim conclusio tres recipit declaratio-
nes: Alteram ut procedat quando transactio
fuit inita mediante stipulatione vel acceptatione,
vel monita iuramento, secus si (ut in casu
nostro) pacto nudo, & absque iuramento: Ratio
diversitatis est, quia primo casu transactio parit
actionem, at secundo non nisi exceptionem, &
reoeipienti de transactione replicatur de dolo,
ob non impletam transactionem, nec fides
semanda est eam non servanti, habetque vnus
16 promissio et tacitam conditionem, quatenus al-
tera pars promissa adimpleat, et text. sunt expressi
ista distinguentes in l. ut responsum 15. l. non pro-
ponas la secunda. Ibi si ubi stipulatione non pro-
pexisti, l. siue apud alia 28. Cod. transact. ubi
Bart. num. 14. & 15. dicit rationem diversitatis,
quia primo casu transactio est vestita; at secun-
do oportet vestituri interueniri rei, id est imple-
mento, & soluit iura in contrarium allegata:
ibidem Alex. num. 6. vers. & quomodo: Iaf. n. 8.
& 13. Fulgos. num. 2. Barbof. num. 6. idem Bart.
in l. si pro fundo num. 1. ibique Ang. num. 2. circa
eod. vers. ubi vero non adimpleuisset, Cod. eod. tit.
Canti. plenè, consil. 412. num. 1. lib. 1. Cuman.
consil. 179. num. 1. ad fin. vers. sed procedens: Ri-
mus. n. conf. 102. num. 26. Burlat. consil. 101. n. 13.
& rr. b. segg. Snd. conf. 359. num. 9. Mant. de ta-
cis. lib. 26. tit. 7. sub num. 14. vers. rem autem, &
man. 15. Cane. var. resol. tom. 1. c. p. 18. sub n. 44.
vers. & idem: Ambrosin. decis. Perns. 3. num. 37.
ante fin. Latrea remissive, alleg. fiscal. 26. n. 45.
& hanc opinionem videtur amplexa Rota pe-
nès Mohed. decis. 3. col. 1. ibi, si concordia est
valida & impleta per allegantem, de transact.
decis. 393. n. 3. & 7. apud Peniam.

Causa declarationis, seu limitationis veritas
inconcessa est de iure civili, non ita forsan de in-
17 re canonico, et quia ex dispositione text. in c. 1.
& cap. qualiter, ubi notant omnes, de pact. etiam
pactum nudum absque stipulatione vel alio ve-
stimento parit actionem, ut notat Aug. in §. al-
teri vers. sed an de iure Can. inst. in stipul. Co-
uar. in cap. quamvis p. 2. §. 4. num. 9. vers. 10. de
pact. in 6. Gutier. de iuram. confirmat. p. 1. cap.
36. num. 3. Rota decis. 476. num. 14. coram bon.
mem. Buratto decis. 58. num. 4. & 5. pars. 6. rec.
ubi signanter num. 27. & seq. ad statum. Provis 42.
lib. 1. mandans in verbo Rota ictuari Ins Civile,
ubi statum aliqui non determinat. respondet
illud non habere locum in promissore
Ecclesiastico, quale est Capitulum.

Sed quicquid sit de hoc, subest altera decla-
ratio, seu verius obiecta conclusionis limitatio,
18 quando scilicet transactio non potest et impleri,
tunc enim superflue ac inane est agere ad imple-
mentum, & deficiente causa finali transactionis
illæsa manent primæ iura, ne præsertim actor,
ex defectu implementi a reo promissi, damnum
patiat: sic Suar. in ex. citata allegatione 19.
sub num. 22. vers. Ad limitationem: Mant. de
tacit. lib. 26. tit. 7. num. 15. inf. med. vers. diuer-
sum est: Latrea alleg. fiscal. 26. per tot. & signan-
ter num. 24. num. 32. & seq. ubi id ampliat,
quamvis aliquid fuerit impletum, si maior pars
impleri non possit: Rota decis. 676. num. 7. p. 2.
rec. qui est casus noster, quia ob distractionem,
& consumptionem effectuum Casalæ Capitula-
restitui promissorum, impossibile est, quod
Capitulum ex parte sua assertam concordiam
adimpleat.

Tertia est limitatio, quoties transactio et est 19
nulla, l. interpositas, C. transact. Cane. var. re-
sol. tom. 1. cap. 18. num. 44. Nullitas in casu nostro
est evidens ex defectu potestatis Benedicti Mar-
telli, cum quo procur. nomine conductorum
fuit transactum et (quod est alterum decisionis 20
fundamentum:) Habebat enim ille mandatum
ad lites, quod non sufficit, l. transactio, Cod.
transact. prout nec generale ad neg. sed speciale
requiritur, l. mandatu generali, ff. proc. Rota de-
cis. 414. num. 2. p. 2. & decis. 529. num. 1. pars. 4.
recent. decis. 54. num. 4. coram Buratto, ubi Add.
littera B, alleg. concord. Et quidem ab omni-
bus conductoibus, l. 1. §. cum iugur, Cod.
transact.

Utilitas autem transactionis ponderata in pri-
ma decisione, ad evitandum specialis et mandati 21
necessitatem, cum supposito quod transactio
tantum dederit conductoibus, quantum senten-
tia ipsa Iudicis dare potuisset, ex doctrina An-
char. in cap. qui ad agendum num. 3. de procur. &
aliorum ibi alleg. visa est ex nouiter deductis
euenescere penitus, quia per sententiam in iudicio
spoli per eos moto ferendam, consecuturi
conductores fuissent integram, & liberam omni-
um effectuum Casalæ possessionem, et absque 22
aliquo vinculo aut conditione in instrumento
locationis non expressa, & in eo statu, quo erant
tempore commissi spoli. cap. conquirente, ubi
DD. omn. de restit. spoliat. Lancellot. de atten-
tate. par. 2. cap. 2. ampl. 1. num. 9. & cap. 1. n. 178.
Rota decis. 539. num. 1. coram Card. Camil. de-
cis. 54. num. 1. & duob. segg. apud Modern. Pi-
sauren. de Subhastat. vique ad vicinum qua-
drantem: Carr. iun. conf. 41. sub num. 16. Rota
decis. 15. de restit. spoliat. in nou. decis. 100. num. 1.
apud Modern. Perns. de subhastat. ac etiam
expensas, & damna passa, cap. gravis, de restit.
spoli. Bald. in d. cap. conquirente, n. 1. cum aliis al-
leg. dec. 693. n. 6. coram Penia.

At in transactione nec verbum quidem de
expensis ac damnis huiusmodi, & effectus Cas-
alæ quoad animalia non fuit conuenient quod
restituere conductoibus, sed quod manerent
in manibus eorum, penes quos reperiebantur,
hoc est Franciscum Antonium novum condu-
ctorem, eiusque ministros; quo verò ad fru-
mentum adiecta fuerunt vincula libertæ eius dis-
positioni, et prius competenti, omnino repu-
23 gnantia, quod minimè horrea frumentaria dua-
bus clauderentur clauibus, quarum altera penès
Capitulum maneret, quod frumentum vendi, &
ab horreis extrahi non valeat, nisi per empro-
tem depositum pretio in Banco S. Spiritus, non
exinde amouendo ante satisfactum Capitulum,
quod in emptione siue frumenti, siue cuiusvis

alterius effectus Capitulum pro eodem pretio habeat praefationem, quae efficit, ut difficilius reperiantur emptores, & cum auferat potestatem vendendi personis bene visis à iure concessam, l. *Dudum, C. contr. empr. cap. constitutus de Relig. domib. redditus onus nimis grane & odiosum: Tiraq. de viroq. retract. in praes. n. 60. & seqq. Rolan. conf. 22. n. 12. lib. 2. Salon. de Pac. conf. 30. num. 13. Rota decif. 184. sub num. 11. part. 1. rec. nec de iure locator super fructibus rei locatae à solo separatis habet praefationem in emptione auct. dominio, sed solum in hypotheca aduersus alios creditores, vt bene explicat Peteg. conf. 80. n. 2. & 3. lib. 3.*

Ex quibus inanitas est utilitas, quam asserere solet recessus à lite, dum ille tanti emittit, & quod plus est faciliem in ea lite Victoriam per se ferebat emens bonum in conductorem, vt patet ex duabus decisionibus desuper antea editis, & iuxta stylum sponnendis.

Hinc etiam pro Capitulo gratis expenduntur clausulae mandati procuratorum in personam Martellij: Ibi, & generaliter, &c. promittenti, &c. *Suan. 24. impress. Capit. n. 18. in fine*, importantes & mandatum cum libera: Rota decif. 374. num. 33. & 36. part. 5. recent. quod sufficit ad transigendum: Gloss. in l. transactiois verb. derogat. Cod. transact. & in cap. qui ad agendum, verb. concessa, de procur. in 6. Decian. conf. 103. num. 10. lib. 3. Alexand. conf. 4. n. 10. lib. 5. Rota decif. 414. sub n. 3. p. 2. recent.

Quia intelligendum hoc est de transactione utili ac super iure dubio, non autem quando ius est clarum, & grane praedictum transigendo infertur: Cyriac. controu. 278. sub n. 59. & 60. Alexand. confil. 22. num. 8. & seqq. lib. 1. Surd. conf. 431. sub num. 37. & 38. Rota in punct. mand. specialiu ad transigendum, decif. 696. sub num. 4. part. 2. rec.

Estque vltimus aduertendum primò, quod clausulae ex aduerso ponderatae non cadunt super mandato ad negotia, & administrationem bonorum, sed ad lites, ad quas mandatum cum libera & non praebet transigendi facultatem, nisi simul demandata fuerit libera administratio omnium bonorum, & totius causae, vt egregie in l. mandato 60. ff. de procur. declarat Bart. sub n. 1. Castr. in l. Procurator § 8. num. 6. ff. eod. Card. Zabarel. conf. 59. num. 1. facit Cyriac. contr. 278. num. 57. & 58.

Secundò, quod Martellius non fuit constitutus procurator ab omnibus conductores, qui etiam & conduxerunt in solidum, & hoc modo locij videantur ex societate tamen non resolutum mandatum, nisi ad gerenda vtilia: In sin. l. stipulat. non diuid. sub num. 9. vers. 2. ff. verbor. obligat. Surd. conf. 43. num. 9. Monac. decif. Bononiensis. 45. num. 7.

Asserta verò omnium conductorum ratificatio, quam prima decisio cruit ex traditionibus clauium horreorum, aliisque actibus gestis cum ipso Martellio, aut aliis conductorum ministris, laborat eodem defectu potestatis, & quae sicut specialis requireretur ad transigendum, ita ad transactionem absque speciali mandato factam ratificandum: Gloss. in cap. nonnulli verb. sine speciali, de rescip. Inac. in l. licet, numero 10. limit. 4. Cod. procur. Gabriel. confil. 194. num. 6. lib. 1. Ceph. conf. 442. num. 82. Honded. conf. 28. num. 27. lib. 1. Vltra quod 29 alios ministros scientiam & transactionis ha-

buisse non probatur, vt debet: Rota decif. 265. n. 8. p. 1. recent.

Quaeque ratificatio de nouo assertur ex gestis ab ipsismet conductores, videlicet quia in instrumento matris celebrato cum Excellentissimo Principe Principe Sulmonis ei hypothecauerunt nominatim frumentum de an. 1645. (qui est annus spolijs ac transactionis) recolletur in Casali Campi mortui, & reconditur in eiusdem Casalis horreis, ac falsi fuerint clauium illorum alteram penes se, alteram penes Dominos Canonicos reperiti, quod fuit in transactione dispositum *Sum. impress. Capit. num. 14. in fin.* Necnon quia in memoriali porrecto Pontifici D. nostro narrauerunt tenorem transactionis *Summ. ibid. num. 22.*

Caret fundamento, nam citra ratificationem transactionis, conductores potuerunt frumentum, cum vigore locationis ad ipsos & spectaret, quamuis ab alijs occuparetur, sub spe illius recuperationis, hypothecate Domino Principi ex alleg. per Modern. Forlouiensem. de pignor. lib. 2. quest. 65. & lib. 4. quest. 156. per tot. Est confessio existentiae clauium vt supra, quia etiam ante concordiam claus eodem modo & retinebantur, vt probant testes dati in calce testis responsionis facti pro Venturinis, approbationem concordiae non concludit per necessè & vniocè, vt oportet: Surd. conf. 28 num. 18. Cancr. var. resolut. part. 2. cap. 6. num. 104. Cyriac. contr. 139. n. 35. Rota dec. 535. n. 1. 3. p. 1. rec.

Eo minus, quia mentionem concordiae non facit, & esto quod post illam conductores clauem aliquam horreorum recepissent à Capitulo, quia potuerunt recipere, & non in acceptance concordiae, sed vt minus perderent, haud exinde resularet acceptatio concordiae, vt ex Innoc. Ant. de Futr. Zabart. Bart. & alijs, distinguendo inter sponte aliquid solentem, ac recipientem tradunt Lanar. conf. 33. num. 11. Vinc. de Franch. d. 200. num. 21. & 22. Reg. Galcott. controuerf. iur. lib. 2. controu. 47. num. 52. & 53. Vbi subdit, quod non dicitur ratificare, qui percipit, quod in omnem casum, & euentum erat percepturus: Rota coram san. mem. Gregor. XV. decif. 311. num. 17. praesertim non probata in & recipientem omnium qualitatum concordiae indiuidua scientia ad id requisita: Decian. confil. 5. num. 26. lib. 5. Rota decif. 95. num. 4. part. 1. recent. d. decif. 311. num. 16. coram san. mem. Gregor. ibique Add. num. 21.

Nihil suffragante praesumptione quod Martellius Proc. conductores de qualitatibus concordiae certiorauerit, vt ponderat prima decisio, quia ea praesumptio restituitur ad personas, quarum Martellius erat procurator, & ob notabile praedictum, quod concordia parit, scientia praesumpta & non sufficit: Cyriac. controu. 278. num. 62. contr. 89. num. 3. Lacellot. de attestat. part. 1. cap. 1. num. 84. & seqq. Rota decif. 301. num. 2. part. 1. rec. & in puncto decif. 430. num. 4. in fin. part. 4. Licet secus sit in praedictis alijs & in quibus terminis loquitur decif. 197. 35 num. 9. & 10. part. 4. tom. 2. recent. alleg. in prima decif.

Memoriale Sanctissimo quis porrexerit, non apparet, cumque phres ibi nominentur Oratores, & non omnium mandatum praefatur: 36 Add. ad Gregor. decif. 331. num. 19. Rota decif. 120. num. 8. coram Penia, & in Firmana Domini 22. Ad ay 1631. coram clar. mt. Coccine: Sed

Sed præterea ex quo conductores narraverint Sanctissimo tenorem concordie, non sequitur quod illi consenserint, quia narrativa intelligi potest de concordia, vt facta à non legitimo procuratore, † non vt valida & iuris effectum habente, vt in puncto de eo, qui in supplicatione narravit pensionem reservatam, quod ei consentire non ideo censetur, comprobatur Rota decis. 341. num. 4. & seqq. coram bon. mem. Merlino inter eius impress. & in Meliten. Pensionis 7. Iunij 1630. §. 1. coram bon. mem. Coccino, in Conchen. Pensionis 21. Maij 1649. §. 2. quia, coram Emin. D. Cardinali Corrado; & in fortioribus terminis Cytaci. comren. 278. n. 63.

Facilius in casu nostro, quo non fuit supplicatum Papæ vt concordiam factam servati mandet, sed imò allegando dictæ concordie ex parte Capituli inobseruantiam, petitur vt mandet terminari negotium per aliam concordiam, vel per Iudicem delegandum, & sic † narrativa manavit ad effectum prorsus alienum à ratificatione prius concordie, quod ponderavit Rota in dist. Conchen. Pensionis, §. 1. quia, coram Eminissimo Cardinali Corrado; eamque prorsus excludit memorialis conclusio, quæ potius quam narrativa debet attendi: Bald. in l. Dommum, sub num. 1. Cod. reinind. Ang. conf. 36. num. 3. Nat. confil. 120. n. 22. Giouagnon. refp. 22. n. 19. lib. 1. Menoch. de recup. remed. 15. n. 248.

Et ita decisum, utraque parte læpius & acerrimè informante, omisso an post concordiam nomen spoliæ fuerit commissum, cum satis sit, non fuisse sublatum primum per assertam concordiam à Capitulo non adimpletam, & à conductoriis nec demandatam, nec ratificatam.

DECISIO CXII.

R. P. D. BICHIO.

Romana, seu Veliterna affictus.

Veneris 30. Aprilis 1655.

SUMMARIVM.

- 1 Mutans pro alio tenetur pro non exacto à mutuatariis.
- 2 Paria sunt frumentum consequi, vel eius pretium.
- 3 Spoliatus est restituendus ad rem, vel ad pretium, & n. 4.
- 5 Nomina debitorum distracta, & successinè recuperata non dicuntur esse penes spoliatorem eo iure, quo prius erant.
- 6 Expense recollectæ sunt sciende à percipiente fructui.
- 7 Fructuum quantitas probatur iuramento.
- 8 Retentio datur spoliatori pro credito eius liquido.
- Amplia, vt n. 9.
- 10 Facultas ingrediendi possessionem propria auctoritate tribus retentionem, etiam si possessio esset nulla.
- 11 Libro magis standum est, quam testibus.
- 12 Testis dictum debet reduci ad terminos libri reiecto excessu.

Fides diminuta circa unum, diminuitur etiam circa aliud, n. 13.

Deposito super interrogatorio magis attenditur, quam super capitulis, n. 14.

Decis. S. R. R. ad I. P. Mediam.

Decisa sub die 24. Novembris 1653. coram me, rursus hodie disputationi exposita Domini confirmantur, excepta quantitate frumenti recollecti de anno 1645. quam pro nunc liquidarunt in rubris 2221. à Francisco Antonio de Comitibus in notula exhibita, necnon ab Informantibus pro Capitulo confessatis.

Frumentum etiam vetus de tempore spoliæ à DD. Canonicis commissi ascendisse ad rubra 421. cum dimidio, ipsi etiam hodie fateantur, sed detrahenda ex hac summa præterdunt rubra 63. à Venturinis mutata diversis personis, negantes † illa exegisse à mutuatariis, & teneri ultra id quod exegerunt, & ad eorum manus peruenit iuxta textum in l. sed si lege 28. §. quod autem ait Senatus, ff. de petis. hered. Rot. dec. 424. n. 4. part. 4. tom. 2. recent.

Verum dicta quoque rubra 63. peruenisse ad manus Capituli probatur ex quo illa vna cum aliis effectibus vendidit Francisco Antonio de Comitibus ab eo pretium † exegit, paria enim sunt habuisse frumentum, vel eius pretium, l. cum fundo, §. si fundus ff. iur. dotium: Gloss. in l. Labeo v. pretium ff. de verb. signif. Bart. in rubr. ff. solut. matrim. num. 20. Alex. confil. 124. n. 10. lib. 4. Castil. decis. 133. n. 6.

Et ob eandem rationem tenetur Capitulum ad restitutionem fructuum 688. quot importat nomina debitorum, quæ pariter vendiderunt dicto Francisco Antonio de Comitibus pretio ab eo recepto, † quia perinde est, ac si exegisset ab ipsis debitoribus, cumque pro hac summa à Francisco Antonio soluta effecti fuerint locupletiores ex dictis nominibus occasione spoliæ contra Venturinos commissi, eodem debent ipsis restituere: Bald. in cap. conquirente, num. 1. de restit. spol. Socin. sen. confil. 12. & 13. vers. 3. pradiſta, & num. 15. lib. 1. Roland. confil. 53. num. 25. lib. 1. Menoch. confil. 758. num. 15. & 16.

Estque in potestate spoliati † agere, vel contra nomina debitorum per Capitulum distracta, quatenus etiam hodie extent vel ad pretium à Capitulo receptum: Peregr. de fideicom. art. 45. num. 15. art. 46. n. 16. Folat. de substit. quest. 576. num. 22. quest. 558. num. 1. Merlino. decis. 331. n. 2. Rota in Bononiens. successionis 4. Maij 1646. §. nam prorata, coram me.

Etiam si eadem nomina per retrocessionem Francisci Antonij rediissent ad Capitulum, quoniam non ideo extincta fuisset actio ex acta distractionis, & receptionis pretij quæ sita spoliato contra spoliatorem ad solutionem pretij recepti, nec nomina huiusmodi † dicuntur esse apud spoliatorem eo iure quo prius erant: l. à me, ff. ad Falcid. l. Menius 68. §. fundo ff. leg. 2. l. rogo ff. fideicom. libert. l. 1. §. si rem deposui ff. de possit. Rot. Iannens. decis. 101. n. 2.

Valor pariter frumenti visus fuit bene taxatus in 1. decis. distributivè in singulos menses incipiendos à recollecta anni 1645. vique ad totum mensem Iunij 1646. recollectæ autem tempus dixerunt intelligi debere completo mense Septembris, quo testes mensuram in arca fuisset absolutam, deponunt ex rationibus in 1. decis. deductis.

Nihil obstante quod Venturini premerentur ære alieno, quia vt fuit alias responsum pro eo soluendo alios effectus poterant distrahere, ac nomina debitorum exigere, & maluerunt recipere sub cambiis scut. 11000. quam frumentum

ad 2 vendere,

vendere, quæque modica pars vendita fuit sub-
 haſta ad inſtantiam operatoriũ non eonvincit
 Venturiorum ægẽtatem, quam tunc illi non
 poſſidebant, ſed omnes fructus percipiebantur à
 Capitulo ſpoliatore : vnde non mirum ſi paſſi
 fuerunt tam modicam frumenti quantitatem,
 quæ nec apud illos erat, ſubhaſtari pro expenſis
 6 † recollectæ faciendis, ab eo qui fructus perci-
 pibat; ad text. in l. 1. Cod. fruct. & litis expenſ.
 l. fruct. l. diuorſio, §. impendi, ff. ſolut. matrim. l. ſi
 à Patre, vel Domino fructus, ff. petit. hered.
 Oſalc. decif. 82. n. 10. infra med. Burat. decif. 618.
 num. 1.

Ciceris, & aliorum fructuum in prima deci-
 ſione, §. item fabarum, enumeratorum valor pro-
 batur ex compo exhibito à DD. Canonicis, &
 relato in Summ. Venturiorum, num. 14. circa ſcẽ-
 ni verò valorem poterit quatenus opus ſit defer-
 7 ri iuramentum † in ſupplementum plenæ pro-
 bationis : Bald. conf. 223. num. 4. verſe. ſed ſuper
 fructibus non liquidatis, lib. 2. in l. ſi fundus, in fin.
 eodem rei vendit. Roman. in l. admonendi, n. 53.
 verſe. item probatur quantitas fructuum, ff. de iure
 iur. Buratt. decif. 173. num. 8.

Placuit etiam plerique ex Dominis, quod ea-
 pitulo competat retentio pro coneuertenti quan-
 8 titate ſui crediti † ſentorum 16500. quod non
 redditur illiquidum per fructuum perceptionem,
 eorum quantitas probata à Venturinis præ-
 tenditur, & repetitur, vt per Scapæ. de Saluiano
 lib. 3. queſt. 13. in fin. Rota decif. 220. num. 2.
 coram ſan. mem. Gregor. X V. decifion. 161.
 num. 28. & 29. part. 6. recent. & etiam in ſpolio
 iudiciali dari retentionem pro eo credito pro quo
 9 fuit ſpoliatiue conceſſa immiſſio, † quando vt
 in caſu noſtro fuit proceſſum parte citata : dixit
 Rota coram bon. mem. Canall. decif. 539. num. 8.
 & 10. decif. 453. num. 4. & in Senogallien. Sal-
 uiani 7. February 1653. §. denique coram me, &
 tradit Grat. diſcept. 706. num. 11. & ſeqq. Ciria-
 cus controu. 180. num. 20. & ſeqq. Surd. decif. 46.
 num. 7. & per tot. Quo magis attenda facultate
 10 competentis capitulo ingrediendi † poſſeſſionem
 propria auctoritate, vt ponderant Rota decif.
 157. num. 7. inter impreſſ. poſt Pacific. de Sal-
 uiano.

Quo verò ad quantitatem frumenti noni vl-
 tra rubra 2221. Domini nihil firmarunt, quia
 depoſito ſecundi teſtis nuncupati Ioann. Maria
 11, cui præcipue innititur prima decifio debili-
 tatur ex liberulo, † quem eius manu fuiſſe con-
 ſcriptum probant plures teſtes nuper examinati
 ad inſtantiam capituli; aſſerentes inſuper ipſum
 non interfuiffe vbi frumentum menſurabatur,
 ſed Caſali, cuius erat Cuſtos ſumm. Capituli, n. 2.
 & 3. Vnde vel magis ſtandum eſt dicto liber-
 culo : l. cenſ. ff. probat. Duran. decif. 206. n. 19.
 12 vel eius dictum † reduci debet ad terminos li-
 berculi reſecto exceſſu : Bald. conf. 270. prope fi-
 nem, lib. 1. Rota decif. 24. num. 9. part. 4. recent.
 Præter quod etiam de varietate, & mendaio
 idem teſtis redarguitur.

Quod efficit vt eius fides minor ſit etiam cir-
 13 ea augmentum † menſuræ, Grat. diſceptat. 171.
 num. 11. ſan. mem. Gregor. X V. decif. 61. num. 2.
 maxime quia licet ſuper articulis dixerit ſe ſe-
 ciſſe experimentum, tamen de auditu tantum
 14 deponit ſuper interrogatoriis, † quæ potius de-
 bent attendi, cum in articulis præſumatur voluiſ-
 ſe fuere inducenti, Rot. decif. 774. num. 3. par. 3.
 recent. & in Bonenien. Pecuniaria 19. Ianuarij

1646. §. minis urgent coram me, neccon quia
 prædictus teſtis deponit frumentum in Aream
 fuiſſe menſuratam menſura leui, vulgo dicitur ra-
 fa Summ. Capituli, num. 6.

Et ita, &c.

DECISIO CXIII.

R. D. DVNOZET DECANO.

In cauſa Romana cenſus.

Veneris 30. Aprilis 1655.

SUMMARIVM.

- 1 Deliberatio exceſſiua nullum tribuit ius de-
 liberatio.
- 2 Solutio in præteritis præſumitur ex vltima
 ſolutione triennali.
 Præſumitur ex coniecturis, n. 3.
- 4 Inuenſes in exigendo ſolliciti præſumun-
 tur.
- 5 Cambia non debentur, niſi pro terminis de-
 curſis.
- Non debentur, niſi purificata conditione,
 num. 6.
- Sine interpellatione non debentur, n. 7.
- Amplia, vt num. 8.
- Vt debeantur, tranſmiſſio litterarum ad
 mundinas requiritur, num. 9.
- 10 Pactum quod cambiis ſteur aſſertioni credi-
 toris, intelligitur quatenus ſint realia.
- 11 Simulatio arguitur ex qualitate perſonarum.
- 12 Exceptio exceſſiuitatis deliberationis etiam à
 creditore debitoria paſſi deliberationem
 opponi poteſt.
- Nullitatis poteſt opponi etiam ab herede cre-
 ditoris, num. 13.
- Excluſiua intentionis agens poteſt opponi
 etiam à tertio, num. 14.

Receptiſſima eſt inris concluſio deliberatio-
 nem exceſſiuam nullum tribuere ius † deli-
 beratio ſuper re deliberata, neque quoad poſ-
 ſeſſionem, neque quoad dominium, l. 4. §. con-
 demnatum, ff. de re iudic. Bart. in l. ſi in ſortem,
 §. ſi centum, num. 7. ff. de cond. indeb. Crauett. con-
 ſil. 819. ſub num. 22. verſ. ex Fulgoſ. id ſignifi-
 cantius Hier. Leo decif. Valent. 109. num. 7. Rota
 decif. 411. num. 26. part. 5. recent. decif. 112. n. 17.
 & ſeqq. penes Poſth. de ſubhaſt. Gregor. decif.
 198. num. 1. vbi Addent. & decif. 373. num. 2.
 & in terminis Cenſus decif. 153. num. 7. poſt
 Cenc. de Cenſ. & in Romaria Cenſum 16.
 Martij 1646. coram Reuerendiſſ. Terraconen.
 Hinc Comini reſoluerunt non eſſe exequendum
 mandatum A. C. ad fauorem Saſlij, & Bezzij
 deliberationum ratæ ſentorum quindecim mil.
 cenſus in maiori ſumma ſentorum 50. mil. vt à
 prædictis prætenditur, debiti per DD. Dncem, &
 Fratres de Sfortiis Alexandro Pallauicino, quia
 diſta deliberatio ab exceſſiuitatis labe ſaluari
 non poteſt, dum fuit obrepta pro ſcatis 8645. &
 tamen ex calculo dato pro parte D. Ducis appa-
 ret ereditum dd. Saſlij, & Bezzij cum bon.
 mem. Ducifſa Sforzia occasione Cambij ſen-
 torum 10. mil. in quo erat obligatus dictus Palla-
 uicinus pro ſolutione annuorum ſentorum 1200.
 tunc aſcendiſſe tantummodo ad ſcuta 3966.
 quamvis, & hæc etiam poſt deliberationem à
 DD.

DD. de Sfortiis soluta prætendantur.

Nec ex dicto calculo sunt expungendæ tres primæ paghæ sub diebus 10. Maij, & 10. Novembris 1629. ac 10. Maij 1630. in totum constituentes summam scutorum 1800. de quibus non exhibentur quietantiæ, quia cum datur quatuordecim subsequente solutiones continuatæ de semestri in semestrem scutorum 600. pro qualibet, intrat ꝑ legalis præsumptione solutionis paghatum antecedentium deprompta ex l. quicumque C. de Apoch. public. lib. 10. & notat Bald. ibi num. 9. vers. item quæro: Socin. conf. 118. n. 3. lib. 4. Menoch. præsumpt. 139. num. 13. lib. 3. Grat. qui alios cumulat cap. 716. num. 12. & segg. Carol. de Grassat. excepti. 25. num. 13. Gabriel. de præsumpt. concl. 11. num. 14. vers. contrarium: Rota decis. 3. de locat. in nouis. Et in Maceraten. Censuræ 22. Iunij 1646. §. secundo deducebatur coram bon. mem. Argueller; quæ procedit etiam in contracta censuali: Bald. in cap. litteris num. 10. de dilatione. Rota decis. 92. num. 2. part. 1. divers. & in Bononien. de Carnalibus impress. post Marches. de commiss. par. 2. n. 8. fol. 545.

Et admittitur ad impediendam executionem obligationis Cameralis: Matthæus Coler. de process. execut. part. 4. cap. 1. num. 129. & 130. Gratian. decis. March. 152. in addit. num. 5. & segg. imò dicta præsumptio dicitur liquidissima probatio, vt in terminis per Gratian. d. decis. Marches. 152. num. 3. Et habet locum etiam si statutum, vel lex requirit probationem instrumentalem: Bald. in d. l. quicumque num. 1. Gulielm. de Benedict. in cap. Raynuitius vers. si absque liberis moreretur, et secundo num. 86. de testam. Sadel. in l. 1. num. 10. Cod. de fideiuss. cum aliis per Menoch. dist. præsumpt. 139. n. 23. Caroe. de locat. part. 4. fol. 223. ampl. 8. n. 25.

Administratur efficacia dictæ præsumptionis attenta taciturnitate tot annorum, & receptione multarum pagharum absque vlla ꝑ testatione, seu reclamatio; non enim est verisimile, quod Saulius, qui pecuniis egibat, tanto tempore distulisset petitionem prædictæ crediti ad not. per Paris. conf. 83. 37. lib. 1. & conf. 137. num. 12. lib. 4. Menoch. conf. 715. num. 4. lib. 7. Rota decis. 224. num. 8. part. 6. recent. & in Romana Dotus 5. Iunij 1748. coram R. P. D. meo Celso.

Et fortior redditur eadem præsumptio, ex quo Thomas Saulius frater creditoris, illiusque procurator ad exigendum morabatur domi Ducissæ Eleonoræ principalis debitoris sua negotia gerendo, & in actu solutionis, quæ de semestre in semestrem in maiori summa fiebat ab Alexandro Pallaucino debitore eiusdem Ducissæ Eleonoræ dictus Thomas erat solitus detrahere summam suo fratri, & Bezzo debitam ex ea dicti cambij; prout etiam defuncta d. Ducissa ipsi Saulius, & Bezzos per quatuor annos subsequentes semper eandem summam adamussim exegerunt vigore mandatorum executionum, quæ certè obtemperassent pro tota quantitate si in maiori summa creditores extitissent; mores ꝑ enim patriæ Ianuensis summam diligentiam in exigendo fuisse: Rota Ianuen. decis. 139. num. 9. Merlin. decis. 714. num. 2. Quare in hoc fuisse sopinos non est præsumendum: Afflict. decis. 13. n. 29. Sord. decis. 105. num. 2. Cyriacus controu. 316. num. 14. Et ex abundanti, quando etiam mora respectu alicuius termini potuisset considerari (cum tamen nulla prorsus concurrat) vtique quantitas illius termini potuisset sub ꝑ cambiis

rigorosis transmitti, non autem tota summa cambij, comprehensibilis etiam terminis quorum dies solutionis non cesserat, vt est text. clarus in l. Seia 12. ff. de usur.

Insuper dictas calculos inutiliter impugnatur, ex quo debuissent poni cambia rigorosa, stante expressa conventionem contenta in instramento cambij scutor. 10. mil. cum Ducissa celebrato sumendi summam debitam per D. Ducissam ad cambia currentia in casum morositatis Pallaucini delegati in soluendis annuis scutis 1200. Quia cum dicta facultas cambiandi non sit pura, sed conditionalis ꝑ in casu moræ, & hæc non probatur contracta ob non purificatam conditionem, sub qua fuit concessa, evanescit, nec cambia rigorosa debentur: Burat. dec. 151. num. 1. & 2. & in Cremen. seu Ianuen. pecuniaria 1. Iulij 1648. §. nec dicatur, coram Renerendijs. Tarraconen. imò mora prorsus excluditur ob dictas solutiones, vt supra probatas, & cum D. Ducissa non cessaret in solutione conventionis scutorum 1200. annuorum, non poterat gravari in cambiis, & recambiis, ꝑ quæ in omni nem casum requirebant interpellationem ad hoc vt D. Ducissa sciret debitum esse sub visuris rigorosis, & mediante solutione posset se ab illis liberare: Rota decis. 52. per totam part. 2. rec. & decis. 60. n. 6. penes Salgad.

Non obstat, quod esset data facultas sumendi ad cambium absque vlla intimatione: Nam licet non requireretur intimatio, vt pecunia debita poni posset sub cambiis ob renunciationem, intimationis (quatenus in instramento fuerit apposita) attamen postquam pecunia fuerat girata sub cambiis rigorosis, vt debitor certò sciret suum ꝑ debitum esse sub visuris grauioribus, & ab illis se posset eximere essentialiter requirebatur intimatio non obstante illius renunciatione, vt firmat Rota in Romana cambior. 24. Iunij 1618. coram bon. mem. Manzanedo, & in Anconitana cambiorum 10. Martij, & 2. Apr. 1649. coram R. P. D. meo Peusingerio.

Præterea cessant prætensa cambia cum non constet legitime de transmissione litterarum ad nudinas, ꝑ quo casu illa non debentur: Rota 9 decis. 775. num. 1. par. 4. divers. & coram Mellin. decis. 12. per totam, cum aliis adductis per Adden. ad Burat. decis. 532. num. 8. Nihil refragante pacto, quod de cambiis stetur assertioni, & partitis creditorum, quia pactum ꝑ huiusmodi habet tacitam conditionem, quatenus cambia sint realia: Decius conf. 216. num. 96. vers. secundo respondetur: Rota decis. 559. in fine part. 1. recent. Capic. Laur. decis. 106. num. 46. cum aliis, quos in puncto refert, & sequitur decisio in Romana cambij 17. Februarij 1652. §. ad secundum coram R. P. D. meo Bichio.

Et assertæ litteræ exhibite laborant suspitione fraudis ex fidibus plurimum personarum affirmantium nunquam adfuisse in ciuitate Logudunensi mercatorem nuncupatum Iosephum Oluerium, ad quem litteræ cambij transmissæ figurantur, & augetur suspicio ꝑ ex qualitate personarum, quas fecisse alios contractus simulatos constat ex decis. Merlin. 714. per totam.

Nec hæsitandum est prædictam exceptionem excessiuitatis, & nullitatis ꝑ deliberationis posse opponi per DD. Ducem, & fratres de Sfortiis, quia sicut posset opponi a Pallaucino, qui passus fuerat deliberationem, ita potest dari

ab eisdem, qui vti hæredes Ducissæ matris habent hypothecata omnia iura Pallauiciorum occasione alterius census scutorum 50. mil. & propterea omnia iura, & exceptiones competentes Pallauicino vtiliter exercere possunt, non secus ac ipse Pallauicinus posset directo, l. *scut l. penult. Cod. de non. numer. pecunia. Barbola in l. 1. pars. 6. num. 37. ff. solut. matrimon. Cæsar Marent. conf. 124. num. 34. alique allegati à Moderno Neapolitano de credito cap. 4. quæst. 11. n. 1770. & segg. & per Salgad. in labyrinth. credit. part. 1. cap. 40. n. 10. & segg.*

Tum quia eorum interest dare de iniusticia
13 deliberationis vti emanatæ ꝑ pro debito matris, cuius fuit hæredes, ne alias encruct censum maternum integre ad illos vti hæredes spectantem: Gratian. discept. 691. num. 18. Rota decif. 175. num. 11. part. 1. recent. & decif. 189. num. 37. post Zacchiam de oblig. Cameral. & in Romana Domus 25. February 1641. coram R. P. D. meo Cero.

Eoque facilius cum exceptio sit exclusiua
14 ipso iure intentionis agentis ꝑ propter excessum, & usurariam prauitatem, & alias rationes superius firmatas, & propterea bene etiam per tertium opponi potuisset: Surd. conf. 415. num. 16. à vers. 2. respondeo, & n. 17. Menoch. confil. 395. nom. 66. & 91. lib. 4. & conf. 665. num. 11. Muta decif. 20. n. 17. in fin. & dixit Rota coram me in Romana Saluiani 4. Iulij 1640.

Et ita fuit decifum mandatum A. C. non esse exequendum vtrique parte informante, &c.

DECISIO CXIV.

R. P. D. ZARATE.

Bonon. fideicommissi de Victoriis.

Merc. 5. Maij 1655.

SVMMARIVM.

1 Filiatio ad effectum succedendi in fideicommissio est concludenter probanda.

Amplia, vt n. 2.

Ex irratu patris probatur, n. 3.

Declarat, vt n. 4.

Et de ratione, n. 5.

Contra tertium ex illius admissione probatur, num. 6.

Contra unum probata non probat contra alium venientem ex propria persona, num. 7.

Legitimatione ex productione probata non dicitur, n. 9.

Adulter non probatur ex accessu ad mulierem, sed presumitur ex parte viri, num. 24. & 25.

8 Reservatio iuris novationem impedit.

10 Productio quoad unum effectum non nocet quoad alium.

11 Sententia super statu obtesta faciunt ius quoad omnes.

Fallit, non citato habente ius coequale, num. 12.

13 Testis examinatus ad perpetuam memoriam non probatur.

Non bene informati nullam fidem merentur, num. 14.

Inimici reiciuntur, n. 15.

De audiis à principali non probant, n. 16.

De fama ante litem motam deponere debent, num. 17.

De fama deponere debent, à quibus oriens habuerit, n. 18.

De fama non probant in materia adulterij obiectiua, n. 19.

20 Testis dubitativè deponens non probat, de credulitate non probat, n. 21.

21 Presumptionem habens contra se gravatur maiori probatione.

23 Coniectura imperfecta non iunguntur, vt probetur.

26 Presumptio legitimatis ex matrimonio oriens est iuris.

27 Impotentia, aut absentia mariti tollit presumptionem, quod filius interim natus sit ipsum.

28 Filium susceptum ab uxore habitante cum adultero esse mariti, qui assertis accessum mariti probare tenetur.

29 Contrarij unius ingressus, alterum contrarij probat egressum.

30 Tempus probari debet ab eo, qui se fundat in tempore.

31 Epistola contra scribentem probat.

Per comparationem diciiur recognita, num. 33.

32 Falsitas ex re indicata pro veritate tollitur.

34 Subraçtio scriptura presumitur falsa ab habente interesse.

35 Iuramentum post examini susceptum non attenditur stante iuramento in examine præstito.

36 Confessiones patris in ultimo vita spiritum emissa circa illegitimitatem filij plurimi sunt.

37 Testamenti existentia probatur contra allegantem erroneè consensum fuisse.

38 Descendenda probatur ex pluribus enunciatiis in pluribus instrumentis emissis.

Amplia, vt n. 39.

Probatur ex testibus, qui cognoverunt parentes, & habent noticiam matrimoniorum, n. 40.

Est probanda per gradus distinctos, n. 41.

IN ultimis tabulis Leonellus senior de Victoriis proximiores masculos de illius agnatione, casata, & familia vocavit, quando eius filij hæredes instituti, & descendentes substituti sine filiis decederent.

Ultimus ex descendentes masculis, qui sine filiis à vita migraverit, Andreas fuit, ob cuius obitum Domius Eq. Horatius de Victoriis, tanquam proximior de agnatione, casata, & familia testatoris, prætendens fideicommissum ad sui favorem purificatum, petebat immitti in possessionem bonorum per dictum Andream relictorum, & à Domino Benedicto de Victoriis vti proximior agnato possessorum, sed Auditor Generalis, & deinde Rota Bonon. coram quibus causa agitabatur pronunciavit D. Equitem non esse immittendum: Hinc per eundem appellatione interposita, causa ad hoc facrum Rotæ Auditorium devoluta, & dato dubio, an Equiti Horatio danda sit immissio: Domini negatione responderunt, ea ratione, quia d. Eq. qui tanquam proximior immisionem consequi contendit,

tendit, per imperfectas, & irrelevantes coniecturas deducit, Galeatium, à quo ipse descendit, fuisse filium Dionysij de Victoris, & tamen hanc præsentiam filiationem iustificare debuisset per concludentissimas probationes, dum eam assertit ad effectum succedendi in fideicommissio, l. 3. Cod. de alien. lib. Burfat. conf. 38. sub n. 5. circa med. lib. 1. Rot. coram san. mem. Greg. X. V. dec. 223. num. 2. vers. & filiatione, in Romana filiationis 1. Iulij 1639. coram Reuerendiss. Compotellano, §. ea moti rationes, & c. in Romana fideicommissi de Annis 23. Iulij 1642. coram R. P. D. meo Bichio, §. casus nostro vers. præsertim, & c. & in Farfen. Bonorum 23. Ianuarij 1647. §. hac tamen, & c. coram Eminentijs. Corrado. Et priuand. & bonis tertium possessorem: Corn. consil. 78. num. 5. & 6. lib. 3. Socin. iun. consil. 86. num. 43. lib. 2. Decian. conf. 40. sub num. 1. circa med. vers. & præcipue cum agatur, & c. vol. 5. Malfard. de prob. concl. 787. num. 17. Rota dec. 164. num. 9. vers. argue hac, & c. part. 3. recent.

Quod autem hæc coniecturæ sint imperfectæ, & irrelevantes, patet, singulas examinando: Si quidem admodum levis videtur ea, quod Dionysius Galeatium vti filium tractauerit, eundem legitimauevit, & heredem instituerit: † Quoniam licet filiatione per hoc factus tractatus probetur: Gloss. in cap. transmissio verbo nota, qui filij sint legitimi: Costr. in l. non nudis in fine C. de probat. Aldobr. conf. 56. num. 6. & consil. 80. numero etiam 6. lib. 1. Rota dec. 283. num. 6. part. 1. rec. Id intelligendum quoad præiudicium patris humilmodi actus gerentis, † non autem tertij: Malfard. conf. 13. n. 98. Malfard. de prob. concl. 789. num. 36. Rota dec. 409. num. 30. dec. 597. n. 8. part. 3. recent. & in allegata Farfen. Bonorum. §. cetera coram Eminentijs. Corrado.

Ea optima ratione, † quod non debet esse in potestate vnius facere aliquid sibi filium, & sic per nominationem, & tractatum mutare veritatem facti, l. neque professio, Cod. de testam. Parif. consil. 11. n. 20. & seqq. vol. 2. Barz. conf. unico post suas decisiones Bononis num. 56. Malfard. de prob. concl. 788. num. 15. Lotth. de re benef. lib. 2. quaest. 88. num. 6. & seq. vbi quod educatio, nominatio, & tractatus sunt à remotis, cum vel à falsa causa, vel etiam à credulitate originem habere possint: Reuerendiss. Eugub. dec. 177. num. 107.

Nihil faciendi est altera coniectura, quod Leonellus iun. Constantius, & Andreas, à quo Dominus Benedictus causam habet mediante donatione admiserint Galeatium vti filium Dionysij in pluribus Epistolis ad Alexandrum de Victoris conscripsit: Quoniam prædictæ Epistolæ Leonelli iun. Constantij, & Andree nihil operantur, cum ortum habuerint à principio infecto, scilicet à patris nominatione, & tractatione, propter quam ipse facile poterunt hallucinari in hoc deferentes iudicio paterno: † vnde non elicitur deliberata filiationis Galeatij admissio in tertij præiudicium: Parif. consil. 12. num. 107. vol. 2. Pacian. co. f. 1. num. 38. Menoch. de arbit. iud. cas. 89. num. 72. & præsumpt. 53. num. 23. lib. 6. Rota d. dec. 597. num. 12. cum seq. part. 5. recent. Præterquam quod ex admissiones præiudicare non possunt D. Benedicto, qui non tam ex dictorum Leonelli iun. Constantij, & Andree donatoris, quam ex proprio iure 7 tanquam proximior agnatus venit; ideo eorum

confessiones impugnare potest: Natt. conf. 470. num. 13. Crauet. conf. 200. num. 7. cum aliis per Fular. de subst. quest. 57. num. 8. & in adducta dec. 597. n. 15. & 16. part. 5. rec.

Eoque facilius, cum circa nouationem, & præiudicium antiquorum iurium sibi competentium ex maiorum fideicommissis, imò cumulatim non extinctiue ad primæua iura donationem acceptauerit, † adeo ut omne ius ipsi competens tutum sibi reddidisse censetur: Cyriac. controu. 46. num. 10. & controu. 211. num. 14. Surd. dec. 163. num. 17. Rota in Bonon. fideicommissi de Guidottis 23. Ianuarij 1649. §. præterquam coram bononem. Arguelles.

Nec ex eo quod ex parte Benedicti fuerit producta legitimatio in qua Galeatus filius Dionysij asserbatur, † dici potest eundem Benedictum vti talem approbasse: Doctores in cap. cum venerabilis de excep. & in l. 1. §. editiones, ff. de eden. Ista enim legitimatio producta fuit pro Eq. Horatio, nec reperiebatur filius tenor referens Galeatium filium adulterinum, & ad probandam hanc qualitatem per procuratorem eiusdem Benedicti fuit exhibita in parte tamen, & partibus, † & non animo admittendi quicquam, quo pars coadiuuari posset, ac proinde productio non est apta præiudicare Benedicto: Rota dec. 29. num. 49. & dec. 56. num. 23. part. 7. recent.

Sententiæ verò ab Eq. Horatio contra creditores Fabij de Victoris obtentæ, & pro tertia coniectura adductæ, † licet super statu probat. 1. re, & ius quoad omnes facere videantur, l. in genium ff. de stat. hom. Rota coram Comitolo dec. 102. num. 2. & in A. sine fideicommissi 28. Iulij 1652. §. vltimum coram me: Attamen nullum asserte valent præiudicium Benedicto, & quia in compromisso fuit expresse conuentum, quod ex aduerso gerenda contra creditores eadem Benedicti non noceret, † & quia coe. 1. 1. quæ ius habens non fuit citatus: Abb. in cap. quamuis num. 19. de re iud. Alexand. in l. sap. num. 16. & seqq. eod. Bald. in l. 2. num. 4. C. quib. res iud. non noc. Rot. in Britinorien. fideicommissi 24. Martij 1642. §. & quamuis coram R. P. D. meo Bichio.

Parui quoque momenti est quarta coniectura elicitæ ex dispositionibus testium, quibus Alexander Eq. Horatij pater vsus fuit, vt in Equestri ordinatione Sancti Stephani adscriberetur, quia eorum depositiones receptæ fuerunt ad perpetuam rei memoriam, † parte non citata, & 13 lite pendente, cap. 2. vbi DD. de testib. l. si quando, Cod. eod. Rota in Sancti Severini fideicommissi 18. Iulij 1649. in fine, coram bononem. Arguelles, & in Interam. fideicommissi 27. Novembris 1652. §. oculariter coram R. P. D. meo Bichio.

Et ij non informati deteguntur, naturalem enim referunt Galeatium, † quem tamen adulterinum Dionysij præsentis pater in legitimatione exprellerat: Rota dec. 20. n. 3. dec. 571. num. 6. part. 2. recent. penes san. mem. Greg. X. V. dec. 578. num. 11. & coram Buratt. dec. 42. n. 6. Et ceteri testes, qui fuerunt formaliter inducti reiciuntur, † vel tanquam inimici: Rota 15 coram Merlino dec. 54. num. 5. penes Buratt. dec. 726. num. 7. dec. 261. num. 16. part. 4. tom. 2. recent. Vel tanquam de auditu ab ipso Dionysio, & Galeatio; vnde non plus † probationis, 10 quam illi constituunt, d. cap. licet ex quadam de Testib.

Testib. Surd. conf. 135. num. 96. lib. 1. latè Farin. de Testib. quest. 69. numer. 85. Rota in Romana nullitatis matrimonij 19. January 1646. §. nec aliquid versum cum sint de auditu coram bon. me. Arguelles.

- Vel quia allegatum famam super contronensa
17 Galeatii filiatione non probant, † cum minime deponant, talem famam ante motam litem extitisse, d. cap. ex quodam de Testib. Rota coram Verall. decif. 9. part. 2. & decif. 170. n. 17. part. 6. rec.
18 Eamque ab interesse † non habentibus originem fumpisse, Grat. discip. for. cap. 78. num. 39. Mascard. de pro. com. l. 349. num. 14. Rota decif. 739. num. 35. part. 4. tom. 3. recent. Præterea cum versetur in materia obiecta, nempe de probando
19 adulterio, † non est satis depositio Testium de fama affirmantium. Bald. in cap. iam literis num. 1. de Testib. Reuerendiss. Eugub. decif. 173. num. 45. Rota coram Cas. de Grassi. decif. 184. alias 2. n. 2. de Accusat. & coram san. mem. Gregor. X. V. decif. 322. num. 2.

- Nullaque vis fieri potest in quinta coniectura
20 ra, quoad Testes à Benedicito inductos, † minimus dubitativè deponat, ibi, *En figl'olo si ben mi ricordo Galeatio di Dionysio, &c.* Lancel. Gall. conf. 32. n. 24. Menoch. conf. 111. n. 13. lib. 2. Farin. de Testib. quest. 68. num. 8. Rota coram Buratt. decif. 538. num. 10. & 12. Secundus
21 † verò solum mouetur ex propria credulitate; & opinione, quod Galeatius esset filius Dionisij, ibi, *Al mio credere di me, io credo di si, l'as. in rubr. ff. de iur. iur. n. 2.* Socin. iun. conf. 86. n. 36. vol. 2. Decian. conf. 40. sub. num. 12. vers. similiter
vol. 5. Aldobr. conf. 125. num. 33. lib. 2. Rota coram Comitolo decif. 7. num. 4. & decif. 71. n. 12.

- Minus attendenda sexta coniectura ex publicis documentis, & aliis, in quibus Galeatius enunciat
22 tur filius Dionisij: † Cum enim illi resistat præsumptio, l. miles §. defuncto. ff. ad leg. Jul. de adul. de qua inferius, insufficientis reputatur, & ad probandam tali casu filiationem apertissimæ probationes desiderantur, l.ultima vbi gloss. ff. quod met. caus. Galian. in l. centurion. 307. ff. de vulg. & pupill. Menoch. lib. 1. præsumpt. 31. n. 5. Reuerendiss. Eugub. d. decif. 174. num. 59.

- Quapropter cum (singule ex coniecturis allatis sunt imperfectissimæ, non possunt coniungi,
23 † ita vt si non diuisæ, saltem vnitæ probent. Alex. conf. 11. num. 3. & 5. lib. 4. Gabr. de prob. concl. 1. num. 33. Rota coram Mant. decif. 307. n. 11. & in Florentina, seu Bononiæ, de Barbadoris 25. Iunij 1640. §. tandem coram Coccino. Eo minus, cum plures in contrarium longe vrgentes probationes exclusionis filiationis Galeatii à Dionisio certant concurrant. Quarum prima, & quidem potissima est, quod de tempore conceptionis, † & natiuitatis Galeatii adhuc vivebat Aloysius Anguillaria Catharinæ matris maritus, & ideo intrat certissima iuris præsumptio in d. l. miles §. defuncto, ff. ad leg. Jul. de adul. & l. filium, ff. de his qui sunt sui vel alien. iur. quod scilicet Galeatius censeretur potius debeat filius Aloysij mariti quam Dionisij adulteri. Bero. conf. 161. num. 7. lib. 2. Natt. conf. 205. num. 1. Eugen. conf. 52. n. 5. lib. 1. Rota coram Achil. de Grassi. decif. 1. num. 1. qui fil. legit. decif. 138. num. 1. coram Merlino, decif. 488. n. 15. & decif. 797. num. etiam 15. coram Merlino. Etiam si dicta Catharina eodem
25 tempore † commercium carnale cum Adultero habuisset, vt ex d. l. miles §. defuncto, Paris. conf. 10. num. 83. & conf. 29. num. 97. 98. & seqq. lib. 2.

Pereg. decif. Patav. 9. num. 2. Mart. vot. Pisan. 26. per tot. Reuerendiss. Eugub. d. decif. 174. num. 48. Rota decif. 164. num. 1. part. 3. recent.

Et quamvis prædicta præsumptio, quæ ex matrimonio exoritur secundum communione DD. sententiam sit iuris præsumptio † admittens probationes in contrarium Gozad. conf. 13. num. 62. Decian. conf. 1. num. 127. Menoch. de arbit. iud. cas. 89. num. 24. Reuerendiss. Eugub. d. decif. 174. num. 40. Rota coram Achil. de Grassi. d. decif. 1. num. 4. d. decif. 164. num. 2. part. 3. recent. & post 2. vol. conf. Farin. decif. 171. num. etiam 2. Attamen est adeo efficax, vt semper inconcussa permaneat, quoties evidenter non probetur, de tempore conceptionis Aloysium maritum ob grauem infirmitatem Catharinam † uxorem cognoscere non potuisse, vel fuisse abscentem, vel liberum ad eam accessum non habuisse. dist. l. filium, ff. de his qui sunt sui vel alien. iur. Socin. iun. conf. 86. num. 44. & seqq. lib. 2. Reuerendiss. Eugub. d. decif. 174. n. 42. Kotocorum Coccino decif. 7. n. 3. & d. decif. 597. num. 2. & 9. part. 5. recent. Quæ tali calu centè forent probanda per Equit. Horatium, † qui asserit Galeatium fuisse
28 filium adulterinum: Paris. conf. 64. num. 5. & 6. vol. 3. Brun. conf. 115. num. 2. Petra de fideicom. quest. 11. num. 361. Reuerendiss. Eugub. dist. decif. 174. num. 14.

Nec vrget asserta probatio absentia Aloysij deprompta ex depositione Laurentie eius secundæ uxoris affirmantis illum viuentem Catharina altera uxore Patavij moratum: quinimo depositio hæc retorquetur contra Equit. Horatium, dum ista mulier per hæc verba deponit, *Messer Luigi mio marito mi disse, che egli, e detta Caterina sua moglie habbiano nella Città di Padua, &c.* Ex quibus absentia Aloysij à Catharina non verificatur, sed ex opposito remanet probata cohabitatio in Ciuitate Patavij, & exclusio accessus Dionisij ex vulgari regula contrarij † vnus ingressus, alterius contrarij operatur egressum: cap. cum renunciat. r. 32. quest. 1. Reuerendiss. Eugub. dec. 69. num. 11. Præterquam, quod nec prædicta mulier, nec etiam Testes à Benedicito inducti, qui affirmant, Aloysium consueuisse per mundum vagari, dnm deponunt de absentia, non percutiunt præcisè tempus conceptionis, cum tamen huiusmodi tempus in primis inspiciendum sit ad agnosendum, an quis sit ex legitimo matrimonio natus, † & proinde idem tempus in quo tota
29 vis consistit individualiter esset probandum ex traditis per Castr. in l. Maria, §. fundus, num. 4. ff. solut. matrim. Rota decif. 141. num. 7. coram Durano, & in Romana Domus 29. May 1645. §. præterea coram Reuerendiss. D. meo Decano, Cum aliis insufficientibus probatio exoriatur ad not. in l. mater. C. de prob. Surd. conf. 407. n. 14. Rota in Bonon. Censui 28. Martij 1639. in fin. coram Coccino.

Alia coniectura excludens prædictam ex Dionisio filiationem resultat ex Epistolis Galeatii ad Aloysium Anguillarium scriptis, ibi, *Postro figliolo Galeatio Vittorio* †. Hinc enim destruitur
31 præsentia filio, & descendit à Dionysio, quia istæ Epistolæ contra scribentem probant. l. Publica 26. §. fix. ff. Depos. l. cum indebito 25. §. fin. C. de prob. Menoch. de arbit. iud. cas. 94. num. 9. & seqq. Rota post Modern. Perus. in addit. ad tract. de subast. decif. 179. num. 3. Et quamuis eadem Epistolæ vique ab anno 1581. tanquam

- tanquam falsè impugnata fuerint, nihilominus cum statim Leonellus Iun. obtinuerit duas sententias conformes tunc imponentes perpetuū silentium, perpetram deducitur asserta falsitas, ex traditis in lsi cui 7. §. si silem, ff. de accus. cap. de his, 6. cod. tit. l. licet 6. §. fin. ff. nam. camp. stab.
- 32 Prout nec ex defectu recognitionis redargui possunt, cum confecti, tunc eisdem à Peritis electis fuisset per comparationem recognitas, l. comparationes, Cod. de fid. Instr. Ruin. consil. 70. num. 4. vol. 4. Rota coram Buratt. decif. 143. num. 28. Nec quidquam officit, quod ipsius recognitionis
- 34 nis relatio non reperitur, tunc cum subrepta fuerit, & subreptio præsuntit ex causa interesse habentis, Bald. in l. ultim. post num. 5. vers. item quod illa res subrepta, ff. de quest. Mascard. de prob. concl. 831. num. 12. Farin. de fals. & simul. q. 153. n. 209.
- 35 Istis accedit attestatio dictæ Laurentie secundæ vxoris dicti Aloyisii assensit audivisse ab eius viro, quod Dionysij adoptaverat Galeatium in filium, & hoc idem vltieris audivisse ab eodem Galeatio: cuius assertiois robur non eliditur ex eo, quod completo examine prædicta mulier dixerit se iurasse in animam Locumtencensis, & Notarij, tunc quia cum ante examen congruè iurasset tale iuramentum post depositionem, etiam si incontinenti fuisset præstitum, nunquam attenditur, iuxta veciorem sententiam, quam tenet Salyc. in l. infurandi num. 3. vers. ego puto, Cod. de Testib. Ballam. in cap. de Testib. num. 11. §. & segg. Abh. num. 8. Aret. post. num. 5. de Testib. Farin. de Testib. quest. 74. n. 39. & seg.

Postrema coniectura pronitit ex Testamento Dionysij anno 1552. condito, in quo ipse expressè pro exoneratione eius conscientie fatetur, Gileartium non esse suum filium, seque ex falsis Catharinæ matris suggestionibus coactum quodammodo fuisse ad illum legitimandum, & hæc idem institutur, quæ declaratio in eo supremo vitæ acta cum tunc emanaverit, contra assertam filiationem plurimi est facienda, l. §. C. Famil. herif. Ayro. conf. 6. num. 51. Decian. dist. conf. 40. num. 16. vol. 5. Farin. in prax. crimin. de indic. & tortur. quest. 46. n. 4. §. 6. Rota enim ibi cog. lris decif. 684. num. 20. & 21. coram Merlino.

- Nec ab Eq. Horatio in dubium revocari preest d. testamenti existentia: Huc enim ipse
- 37 tacitè est confessus, tunc dum articulavit illud fuisse erroneè confectum; allegando ex eadem ratione erroris à dicto Dionysio revocatum, atque ita ostenditur illius existentia ad text. in l. decem 117. ff. de verb. oblig. l. 4. §. condemnatum 6. ff. de re iud. l. nec vitalem 20. ff. ex quib. caus. maior. cum similibus. Cum igitur Eq. Horatio descendentiā à Dionysio non probaverit, omnia est discussio aliarum exceptionum, quas Benedictus propulerat.

Ceterum Benedicto possessori iure proximitatis gratis obicitur eam deficere in probatione eius descendentiæ ab Andrea de Victoris communi stipite: Ostenditur enim Antonium dicti Benedicti abavum fuisse filium Andree ex instrumento emptionis factæ anno 1497. per Thomam filium quondam Andree de Victoris ementem pro se, ac Leonello, Antonio, ac Dionysio fratribus, ac filius dicti quondam Andree de Victoris.

Item ex instrumento emptionis alterius domus Decif. S. R. R. ad l. P. Melinum.

factæ anno 1493. per Leonellum, & Thomam fratres, & filios olim Andree de Victoris ementes tam suo nomine, quam etiam vice, & nomine Antonij, & Dionysij suorum fratrum: rursus ex instrumento depositi facti anno 1497. per Leonellum quondam Andree de Victoris, occasione emptionis domus aliās factæ per Thomam nomine proprio Leonelli, Antonij, & Dionysij suorum fratrum.

Ab Antonio ortum fuisse Benedictum proavum apparet ex instrumento emptionis petiolæ tertæ factæ anno 1546. per Benedictum quondam Antonij de Victoris: Insuper ex instrumento absolutionis factæ anno 1523. per Andream quondam Dionysij de Victoris occasione depositi librarum 480. facti ad favorem Benedicti quondam Antonij de Victoris: Certum est enim, tunc quod enunciatur plures emanate in diversis instrumentis, & antiquæ descendentiæ probant: Noguet. alleg. 25. n. 258. Rota coram Buratt. decif. 709. num. 3. decif. 405. in fine part. 1. rec. & in Bonon. fideicom. de Pancaldus 16. Februarij 1640. coram Card. Pancirolo, §. quod autem; præsertim vbi, tunc vt hic, emanaverunt ab iis, qui præsumuntur scire iura sanguinis: Mascard. de prob. concl. 812. n. 17. Moderin. Cremonen. conf. 62. num. 6. Rota in Placentina Bonorum 19. Iunij 1653. §. ex testamentis coram me.

Et tandem à dicto Benedicto descendisse Andream avum, & ab isto Vincentium patrem Benedicti, tunc qui hodie possidet, constat ex depositionibus Testium in præsentī causa formiter, & cum interrogatoriis partis examinatore: Rota coram Causal. dec. 46. n. 4. & in dist. A. sine fideicommissi 128. Iunij 1652. §. descendenti coram me.

Atque ideò hic vbi nulla concurrir iuris resistētia remanet probata descendētia cum scilicet ex prædictis instrumentis, & Testium depositionibus, & quidem per gradus tunc distinctos evidētissime deducatur, dist. cap. licet ex quodam 47. de Testib. Rota decif. 18. num. 4. par. 1. diuers. coram Duran. decif. 8. num. 5. penes Peninam decif. 1559. num. 2. apud Buratt. decif. 147. num. 2. coram Comisolo decif. 141. num. 3. & in præciata Placentina Bonorum, §. ex quibus coram me.

Et ita vtraque parte, &c.

DECISIO CXV.

R. P. D. CERRO.

Bonon. fideicommissi.

Ven. 14. Maij 1655.

SVMMARIVM.

- 1 Reservatio fideicommissi in translatiōe illius remissionem impedit.
- 2 Dictio, ultra, extendit.
- 3 Capitulis in contenta partas in instrumento alterare possunt.
- 4 Capitula, & non instrumentum, quando attendantur.
- 5 Coniectura in clavis non attenduntur.
- 6 Virilis præsens cum futuro periculo compensanda.

bb

7 Intensio

7 *Intentio contrahentium in transactione magis attenditur, quam veritas.*

Sententiam Rotalem latam à Reuerendiss. D. meo Decano confirmatoriam alterius R. P. D. Celsi super immisione Com. Ioan. de Pepulis in possessionem bonorum subiectionum fideicommissio conuentionali tanquam validam, & iustam censuerunt Domini confirmandam: validitas enim est actorum reuolutione comprobata ab informantibus pro hæredibus Com. Francisci in dubium reuocata non fuit. Iustitia verò liquet ex lex decisionibus præcedenter editis luculenter comprobantibus dictum conuentionale fideicommissum, eiusque purificationem & bonorum identitatem, atque optimè occurrentibus repetitæ exceptioni transactionis & deductionum.

Transactione siquidem non obstat, quia in ea expressis verbis dictum fideicommissum eiusque iura præseruata fuerunt altero decedente sine filiiis capacibus: ideoque sequuto obitu Francisci nullis relictiis liberis potest Ioannes bona fideicommissaria in dicta transactione eidem Francisco obuenta ex prædicto fideicommissio recuperare cum illius explicita reseruatione quamcumque præsentem remissionem ꝓ & renunciationem excludat præfatus casus eueniente, vt in terminis respondet Rot. in rec. decif. 116. n. 24. part. 5. in Bonon. fideicommissi 22. Iunij 1639. coram R. P. D. meo Bichio sub §. Renunciationem, vers. Tum denique in Romana Casalis Aguzzani 27. Aprilis 1644. coram Reuerendissimo D. Terracinen. §. vltimo & 26. Nouembris 1649. coram Reuerendiss. D. meo Decano §. Ac demum: cum cæteris allegatis in decisionibus huius causæ. 16. Aprilis 1649. §. 1. & 26. Martij 1650. §. Tum etiam cum seq. coram R. P. D. meo Celsi.

Non obstat quod in Capitulis à Transigentibus firmatis dicta fideicommissi reseruatione restricta fuit solum ad tertios, cum expressione quoddam nunquam operari possit ad præiudicium Francisci eiusque hæredum, & successorum, ibi: *Che nella presente Capitulatione s'intenda, e s'habbi per expressa ogni preferua delle sue ragioni delli fideicommissi. &c. e questo però solamente contro à Terzi, e non mai contro al S. Conte Francisco, ò suoi heredi, ò successori.* Siquidem omnis responsionibus alias datis & subsistentibus ex lectura instrumenti desuper confecti, apparet transigentes voluisse fideicommissi reseruare etiam inter se ipsos, casu quo alter decederet sine filiiis capacibus: sic enim conueniunt verba instrumenti. ibi: *quam Capitulorum scripturam & contenta in dictis Capitulis, dicta, & infra scripta partes cupientes, & omnino volentes obseruare, & ad alia infra scripta deuenerit, ibi: Et cum protestationibus, & declarationibus, & præseruationibus, de quibus in dictis Capitulis, & infra dicendis, & ibi: Et cum expressa declaratione ultra prædicta quod per transactionem, & diuisionem qua fit, rebus sit stantibus, salua sint iura fortasse purificanda ad fauorem alterius dd. DD. Transigentium, altero decedente sine filiiis capacibus fideicommissor. &c.* dicta enim verba, & ad alia infra scripta deuenerit, & infradicendis, atque ultra prædicta toties geminata, & repetita ænix amperient contrahentium voluntatem, nequa exequendi contenta in Capitulis, sed etiam ad alia denendi, amplio remque reseruationem in Capitulis non contentam addendi. Id enim præ cæteris demonstrat dictio, vlti-

tra, ꝓ vltimis verbis adiecta, quæ de sui natura ampliatiua est, atque dispositionem extendit ad casus antea non expressos. Ioanne - Bapista Colt. conf. 66. n. 4. Peregr. conf. 77. num. 19. lib. 5. Grat. discip. 116. num. 41. Rota in Mutinen. Dotis 16. Ianuarij 1641. coram Cardinali Pancirolo, sub §. Præterea, vbi subditur quoddam separatim vnum Capitulum ab alio in eadem dispositione contento: & in Bononien. Legati 3. Iulij 1645. §. Verum Domini, & 18. Maij 1646. §. Iterum enim, coram me, quæ loquitur de simili dictione, Vltimus.

Potuerunt autem contenta in Capitulis ampliare, & ultra ea disponere, vtriusque partis tacente consensu ad Text. in l. pacta nouissima, C. de pact. & in l. nihil tam naturale 76. ff. de reg. iur. Idque in his terminis admissum fuit in Romana Vineæ 26. Iunij 1645. coram R. P. D. meo Bichio, sub §. 1. vers. quibus in instrumento, licet enim regulariter instrumentum confectum in executionem Capitulorum non debeat angere, nec ampliare ea, ꝓ quæ in ipsiis Capitulis inter partes conuenta fuerunt, vt dixit Rota dec. 114. num. 4. part. 1. recent. repetita in par. 3. decif. 108. sub num. 2. Regula tamen procedit quando partes restrictiue voluerunt instrumentum conficere ad formam eorundem Capitulorum, nihil addito, vel diminuto: secus autem vbi quidem, prout hic explicitè declarant velle quidem obseruare in Capitulis contenta, sed alia noua addere, diuersasque facere dispositionem: hoc enim casu dubitari nequit, quin instrumentum, possit angere, & ampliare formam Capitulorum, illudque est attendendum quemadmodum dicitur de instrumento referente: quod licet regulariter, & restringatur ad terminos dispositionis, & scripturæ relatæ, fallit tamen, quando expressè apparet, disponentes aliter in illo disponente voluisse, vt tradunt Peregr. de fideicommissi. art. 16. sub num. 111. vers. limita nisi: Adde, ad Binnat. decif. 52. num. 13. facilius autem ex quo iidem transigentes in Capitulis conueniunt quod super istis quantò citius celebraretur instrumentum ex deductis in Romana quarri dotalis 17. Aprilis 1646. §. nec Comiti Fabio coram me.

Neque ad eliciendam diuersam transigentium voluntatem recurri potest ad coniecturam educationem ab inæqualitate partium, ex quo Comes Franciscus adscripsit Com. Ioanni bona propria libera receptis & conuerso bonis fideicommissariis.

Quoniam coniecturæ cessant vbi voluntas, & verba ꝓ sunt clara: l. fin. §. fin. autem, ff. de bon. quæ liber. Rota decif. 130. num. 3. part. 1. recent. & coram bon. mem. Buratt. decif. 73. num. 9. imò in casu nostro coniectura desumpta ab inæqualitate partium contra reos conuentos retroqueretur: Nam Comes Ioannes recepta medietate bonorum liberorum valoris lib. 123000. tradidit Com. Francisco medietatem bonorum fideicommissi subiectionum valoris 219000. 477. ad quod ipse tanquam legitimarius aspirare non poterat, & vltimus illi remisit nedum fructus ex dictis bonis fideicommissariis per plures annos ab ipso receptos: sed etiam legitimam sibi debitam in bonis Com. Iacobi Aui, & Commisæ Gentilis Auiæ, & sic portio obuenta Francisco, ultra præfatos fructus, & prædictas legitimas longè excedit portionem obuentam Ioanni.

Vnde si in transactione remissum fuisset, ut præterduntur fideicommissum, evidens esset excessus respectu Com. Ioannis, ad quem evitandum censeatur transigentes voluisse præservare iura fideicommissi, iuxta casum in transactionis instrumento expressum, & illam maiorem quantitatem † Francisco obventā tradere ad compensandum periculum futuri eventus, ut ponderatum fuit in decis. edita coram Reverendissimo D. meo Decano 13. Junij 1652. sub §. ultimo; & præter auctoritates ibi allegatas tradunt Alciati. in l. qui Roma 122. §. duo fratres num. 34. & sub n. 36. vers. mihi placet, ff. de verb. obligat. Barlaam. conf. 173. num. 37. Becc. conf. 24. num. 30. Menoch. conf. 87. num. 94. Fachin. contr. iur. lib. 6. cap. 68. in 6. conclus. vers. dum tamen: Gratian. discept. forens. cap. 23. 4. num. 8. cum aliis relatis in Romana divisionis 28. Novembris 1653. coram R. P. D. meo Benilacqua, §. ipse enim, & §. fin.

Er in proposito ponderandum quoque videbatur, quod si Comes Franciscus suscepisset filios legitimos; potuissent isti, non solum impedire reversionem portionis ad Comitem Ioannem; sed casu quo Comes Ioannes decessisset sine filii capacibus, potuissent præterdere illius portionem, quia cum ipse † admiserit Comitem Franciscum illegitimum pro medietate ad dictum fideicommissum, fultulisse videtur omnem maculam illegitimationis, & sic filios illius fuisse capaces, quod clarius indicat reservatio conventa non solum in casu, quo Comes Ioannes decesseret sine filii capacibus, sed casu etiam, quo uterque, nempe ipse, & Franciscus obirent, siue alter ipsorum obiret sine talibus filijs, & sic admiserunt, quod Franciscus posset habere filios capaces, nempe natos, vel nascituros ex legitimo præcedenti matrimonio.

7 In ista enim materia † magis attenditur contrahentium intentio quam ipsa veritas, ut ex Bald. in l. quo loco, num. 1. vers. nota, ff. de hered. instit. aliiq. adductis bene concluditur in prædictis decisionibus R. P. D. mei Celsi 16. Aprilis 1649. §. nec dicatur, & 28. Marij 1650. §. nec potest revocari: Vnde tantò minus illius hæredes conqueri possunt quod tradiderit bona libera, & receperit fideicommissaria.

Quò verò ad exceptionem detractionum placuerunt Dominis responsiones traditæ in decisionibus dictis R. P. D. mei Celsi 5. Decembris 1650. §. non obstant prætense vsque ad finem, & 16. Junij 1651. §. etenim prima cum seqq. & signanter ex quo in transactione adest explicitum pactum prohibens quascunque detractiones, ultra summam librarum 7000. iam consignatam, & satis consumptam; gratissime dicitur pactum huiusmodi esse restrictum; cum imò generale sit, & indefinitum, ibi: Dichiarando ancora che si debba cavare dalla massa de beni stabili del d. già Signore Con. Giacomo à favore del d. S. Conte Francisco la somma de lire 7000: e questo per tutto quello che havesse pointo pretendere ih. Si Con. Francisco per debiti, & legati pagati, non essente che ascendessero à maggior somma delle d. lire 7000. & il Conte Francisco non possa pretendere altra detractione per qualsivoglia capo, o caso.

Huiusmodi enim verba ita generaliter concepta † capiunt omnem & quicumque titulum detractionum, etiam si summa non esset æquivalens, & proportionata; sed longè inferior, cum

Decis. S. R. R. ad I. P. Melitum.

reliquum censeatur remissum ad text. in cap. 1. de transact. cum cæteris adductis in dist. decis. die 16. Junij 1651. §. etiam ultra prædicta. Et ita, &c.

DECISIO CXVI.

R. P. D. Celsio.

Melphiten. literarum Cambij.

Veneris 24. Maij 1655.

SUMMARIVM.

- 1 Debitore non solvente contra ipsum laxatur executio.
- 2 Exceptio non numerata pecunia non admittitur confitio de numeratione.
- 3 Verba, per altri, e tanti riceuti in contanti, important numerationem.
- Pro totidem cambiatis numerationem non important, n. 4.
- 5 Revelaciones non probant.
- Amplia, ut n. 6.
- 7 Simulatio non presumitur.
- Per plenas, & concludentes probationes est probanda, n. 8.
- Sine causa non inducitur, n. 9.
- Excluditur confitio de reali numeratione, num. 10.

Mandatum pro scatis 2500. contra Dionysium, & alios de Boctinis ab A. C. relaxatum ad instantiam hæredum Ioannis Baptistæ de Alexandris, cenvenerunt Domini esse insum, & iustitiam referantur ex eo, quia in Apocha, seu litteris Cambij pet eos subscriptis, & sibi met ipsis directis promiserunt per totam diem primam Maij 1652. solvere præstatam summam: Vnde cum illam huculque non soluerint, rectè † propterea fuerunt condemnati, iuxta text. in l. quories 59. ff. de verb. obligat. & dixit Rota decis. 472. in princip. part. 4. tom. 2. recent. & in Romana Cambij 8. Marij 1652. coram R. P. D. meo Cerro.

Non obstat exceptio non numeratæ pecuniæ: nam illa non admittitur, † quando constat de vera, & reali numeratione, ut notat Cyn. in l. generaliter num. 1. Cod. de non numer. pecun. Fontanell. de pact. nupt. claus. 14. gloss. 8. n. 6. & ultra plures cumulatos per Gratian. forens. discept. cap. 8. num. 22. & seqq. firmat Ricc. dec. 55. num. 13.

Numeratio verò concludenter probatur ex illis verbis, per altri, e tanti † riceuti in contanti, quæ veram, & effectivalem solutionem important, ut probat Paschal. de virib. parv. potest. part. 1. cap. 8. num. 76. ubi locus † si fuisset dictum pro totidem Cambiatis: idem Gratian. loco proximè citato num. 1. & 23. Rota Genue. decis. 44. per tot. & firmatur fuit coram Boratti. decis. 199. num. 1. & coram Coccino decis. 302. num. 5.

Nec obstant assertæ revelaciones, nam ultra quod fuit extraiudicialis, & non citata parte, quæ idem nullum † gradum probationis faciunt: Rota coram Duran. decis. 212. num. 15. & decis. 329. num. 1. & in rec. decis. 154. num. 13. vers. nec etiam part. 4. tom. 2. adhuc cum non fuerint in actis productæ, † non sunt habendæ in con-

b b 2. siderat.

fiderat. Rota coram eodem Duran. decif. 409. num. 7. & penes san. mem. Greg. decif. 224. n. 5. & ibi Add. n. 6.

Minus facit exceptio simulationis, quia illa non præfumat, nisi probetur ad text. in l. quamvis: ubi Bald. Cod. si quis alteri, vel sibi: in l. si post divisionem, sub num. 2. vers. & dicit, Cod. de iur. & fact. ignor. Abb. conf. 9. num. 5. & seqq. Rom. conf. 227. num. 2. & dixit Rota decif. 413. num. 1. part. 2. rec. Et quidem per plenam, & concidentem probatorem: l. sed si maritus 1. ff. qui & quib. Caltr. conf. 74. num. 2. vers. nam tales simulationes lib. 2. Aymon. conf. 145. sub num. 2. vers. & ibidem: Caput. decif. 163. n. 5. & seqq. part. 3. cum aliis in dec. 151. num. 1. part. 2. rec.

Hinc autem nec constat de causa simulandi, sine qua etiam cum coniecturis simulatio non inducitur, iuxta consilium Bart. 65. num. 3. vers. sed ad hoc lib. 1. Pen. decif. 125. num. 16. decif. 168. num. 2. & decif. 415. num. 1. Coccin. decif. 408. num. 2. & 3. Burat. decif. 365. num. 3. cum pluribus per Add. ad Gregor. decif. 157. num. 27.

Imò illa expressè excluditur, dum constat de vera reali, & effectiva numeratione, & etiam per partis confessionem, ut notat Aymon. conf. 145. num. 7. & dixit Rota decif. 792. num. 1. part. 4. diversim. recent. decif. 555. num. 4. & 5. part. 5. coram Gregor. decif. 195. sub num. 3. vers. hinc etiam, & coram Merlin. decif. 609. n. 4. & 5.

Ex quibus pro iustitia mandati resolutum fuit utraque parte informante.

DECISIO CXVII.

R. P. D. BEVILACQUA.

Spoleterna fideicommissi.

Lune 24. Maij 1655.

SVMMARIVM.

- 1 Filius per vulgarem anomalam succedit in locum matris.
- 2 Testamentum patris ex præteritione filij rompiuntur.
- 3 Filij & nepotes instituti vocati censentur ordine successivo.
- 4 Substitutio vulgaris per aditionem expirat, & num. 5.
- 5 Facta alicui, & eius filius, est vulgaris, num. 7.
- 6 Verbum, instituit, est directum, nec potest obliquari.
- 7 Substitutio vulgaris ulterius non censetur gravatus, & n. 9.
- 8 Agnationis conservanda ratio restricta ad casum delicti non extendit fideicommissum ad alios casus, & n. 11.
- 9 Clausula, codicillaris, fideicommissum non extendit.
- 10 Confirmatio ad limites confirmari restringitur.

Q Via Comes Hieronymus Petronius prætendebat ad eius fauorem evenisse casum fideicommissarie substitutionis ordinate in testamento Iuliani, Vincentius verò, & Nicolaus de Plancianis opponebant de antiquiori fidei-

commissio Francisci eiusdem Iuliani patris; idè in gradu appellationis causa mihi commissa dedubium, an constet de fideicommissis.

Et quod attinet ad fideicommissum Iuliani, clarum & literale adeste Dominis visum fuit nam ille condito testamento post multa legata diversis personis relicta, vniuersalem sibi hæredem instituit Ioannem-Baptistam filium suum, cui si in pupillari ætate, vel postea quandocumque sine filiis decederet vulgariter, pupillariter, & per fideicommissum substituit Athalantam ipsius Testatoris filiam, & filios ab ea nascituros, sine quibus eidem similiter præmoriendi substituit dictum Ioannem-Baptistam, & eius liberos; prædictis verò omnibus pariter quandocumque obuentibus cum dicta clausula vulgariter, pupillariter, & per fideicommissum, pro æquali portione substituit Triumphantem, Iuniperam, & Veronicam suas sorores, & successores eorum filios in stirpe, & non in capita; cumque præmoriens Athalanta, Triumphantem, & Iuniperam, & vltimo loco sine filiis decessisset dictus Ioannes-Baptista hæres institutus, ut constat ex fide obitus & probant testes dati in Sum. num. 3. superstite Comite Hieronymo Veronice filio, proculdubio ad eius fauorem apertum est fideicommissum, ex quo & per vulgarem anomalam successit in locum matris per ea quæ tradit Peregr. conf. 52. num. 3. lib. 1. Magon. decif. Florentina 134. num. 9.

At non censuerunt constare de fideicommissio Francisci fauore fratrum de Plancianis hæredum præfati Ioannis-Baptiste; quandoquidem in testamento quo decessit, & dato in Sum. num. 1. ita disposuit, sum hæredem vniuersalem instituit, esse voluit, & ore proprio nominauit supradictum eius filium legitimum, & naturalem, & dicti Iuliani filios mafculos, & naturales natos, & nascituros ex legitimo matrimonio, &c.

In qua dispositione cum concurrat nedum ordo charitatis, & affectionis, sed etiam necessitatis, ex quo pater saltem necessitate causatua teneatur eas natos, & nepotes instituere, ne alioquin & vitio præteritionis rumpatur testamentum: l. inter cetera 70. ff. de liber. & posth. l. posthumerum 13. ff. de inius. rupt. testam. per talem institutionem filij & nepotes censentur vocati ordine successiuo, ut primò admittatur filius, & deinde si ipse quacumque ratione non sit hæres, dicantur instituti illius filij, & testatoris nepotes, ex conf. Galli Aquilij in l. Gallus 29. §. quidem rectè; & ibi Gloss. in verb. non exprimas ff. de liber. & posth. Corn. conf. 137. num. 1. & conf. 159. num. 5. lib. 4. Rebuff. conf. 175. vers. terreus casus: Craet. conf. 22. num. 2. Menoch. conf. 85. num. 77. Honded. conf. 65. num. 1. & 2. lib. 1. Mantie. de coact. ult. volunt. lib. 4. tit. 9. num. 1. Cancr. var. resolut. part. 1. cap. 1. de substit. num. 103. & duob. seqq. ubi quod hæc est vera, & communis opinio: Fufar. de substit. quest. 476. à num. 1. usque ad 5. ubi quod ab hac sententia non est in indicandum, nec consulendum recedendum.

Ex qua præmissa conclusione iustificatur alia conclusio, quod Iuliani filij intelligantur vocati, & admitti debent per vulgarem substitutionem, id est in defectum ipsius Iuliani patris casu, quo ipse non potuisset, vel noluisse succedere, tunc eius liberi admitterentur, vel essent directi hæredes, sed dum ille hæreditatè adijt institutio

tio Ioann. Baptista eius filij, & Auctoris colligantur extincta remanet: l. post aditam 5. C. de impuber. & aliis substitut. Dec. conf. 205. n. 5. Aym. d. conf. 22. num. 3. Menoch. conf. 85. num. 79. & 80. Riminali. in conf. 162. num. 7. Malcambre. ad Angul. conf. 61. num. 2. Cancer. loc. supra cit. num. 117. & 118. ubi quod ista vti communis opinio vbiq; seruat: Modern. Mantuan. in contr. 522. n. 93. Thesaur. decis. 127. num. 8. Magon. decis. floren. 71. num. 13. & d. 137. num. 6. eademque in terminis substitutionis fidei de Patre, & Filiis amplexa fuit Rot. coram Cardin. Canaler. decis. 469. num. 1. & seq. & in Romana fideicommissi. de Drusolinis 12. Iunij anni prateriti §. non obstat coram R. P. D. meo Cerro: atque ideo dictus Iulianus Pater

† non dicitur granatus per fideicommissum restituere filiis, sed potuit de Bonis ex paterna dispositione obueniatis ad libitum disponere Batt. in d. §. quidem, recte Dec. in d. conf. 205. num. 5. Aymon. conf. 131. num. 4. Honded. d. conf. 65. num. 4. Cancer. in dist. part. 1. cap. 1. num. 47.

Rursus inductam esse vulgarem tantum substitutionem suaderi dicebatur eo, quia testator vltus fuit verbo Instituit; † quod vti directum obliquari non potest, nec ad fideicommissarium trahi: Dec. in spe citato conf. 205. num. 5. & conf. 253. num. 3. Peregr. conf. 69. num. 7. lib. 5. vers. sed contra, Mantie. de consuet. vltim. volunt. lib. 4. tit. 9. num. 3. Cancer. pariter d. cap. 1. de substit. p. 1. fol. 122. Rot. coram san. mem. Gregor. X. V. decis. 207. num. 1. Nullaque alia verba vltim fuit adesse quæ ex eiusdem disponentis mente tractum temporis successum habeant, quo casu etiam si vocatio facta fuisset per nomen collectiuium, † & filij non essent nati tempore conditi testamenti, adhuc intelliguntur vocati per salâ vulgarem non autem fideicommissariam ex consensu per Cancer. ibid. num. 122. Rota coram Cardinal. Canal. d. decis. 496. num. 4. & 5. & decis. 357. num. 2. 3. & 4. part. 1. recent.

Nec fideicommissum huiusmodi desumi potest ex subsequenti substitutione reciproca ordinata inter filios filiorum: quia debet intelligi facta in casu quo supra fuerint substituti, † & sic in casu mere vulgaris, si filij nempe noluisse, vel non potuissent adire, non autem in casu quo Parentes & filij testatoris hereditatem adiuvissent, prout adierunt, vt tradunt Cuman. conf. 119. num. 1. vers. verum tamen arbitror. Alex. conf. 24. n. 5. vers. modo redeundi, cum seq. lib. 3. Dec. d. conf. 205. num. 8. Ruin. conf. 96. num. 8. lib. 2. Petr. Augult. conf. 72. num. 3. ad med. & seq. lib. 6. Decian. conf. 26. num. 39. vers. primo, quia lib. 2. Peregr. conf. 29. num. 12. lib. 2. Olasc. conf. 74. num. 35. lib. 1.

Minus est facienda vis quod testator habuerit rationem conservandæ agnationem, ex quo propterea desumi debet argumentum illum ad omnes repressisse, & sic inter eosdem voluisse inducere † per fideicommissum: præter quod enim † in istis terminis rationem prædictam non deseruire firmat Olasc. dist. conf. 74. num. 43. in fin. vers. minus obstat, & seq. Peregr. d. conf. 29. n. 15. 16. & 20. fuit etiam pro responsione animaduersum, quodd ratio conservandæ agnationis deprehenditur restricta ad casum delicti, † & ideo non operatur, vt extra eum casum inducatur fideicommissi, nec præcedentem dispositionem illius exclusivam restringit, vt pluries dixit Rota & signanter in decis. 368. num. 7. & 8. part. 5. recent.

in Romana Censui 12. Iunij 1651. §. fin. coram Eminentiſſ. D. Cardin. Ottobono, in eadem 11. Martij 1652. §. vlt. 14. Februarij 1653. §. non obstat, in fin. & 30. Ianuarij 1654. §. ratio autem coram R. P. D. meo Cerro: præsertim quia non continet noqas personas, sed est restricta ad specificatas in institutione & substitutione, quo casu indubitanter † non extenditur fideicommissum vltra illos ex plene deductis in Romana fideicommissi de Ceronis 28. Ianuarij, & 12. Iunij 1651. coram eodem R. P. D. meo Cerro.

Non obstat clausula Codicillaris apposita in testamento Francisci per quam vulgaris substitutio ad fideicommissariam trahitur; quia dicta clausula solummodo confirmat voluntatem testatoris, non autem alterat, nec extendit prout extendere in proposito casu, si filij Iuliani inuitati per vulgarem † præsentis admitterentur etiam † per fideicommissi. contra intentionem dicti fideicommissitantis qui noluit d. filiis aliquid relinquere: Dec. in alleg. conf. 205. n. 9. & conf. 286. & 290. vbiq; num. 3. Sord. conf. 211. num. 20. Fular. de substitut. quest. 382. num. final. Cyriac. in dicta controu. 522. num. 93. in fin. Gratian. discept. 536. nom. 42. Rota decis. 357. num. 9. 10. & 11. & decis. 519. num. 6. part. 1. & decis. 97. num. 14. part. 4. recent.

Vltimò non obstat, quod Iulianus in eius testamento confirmaverit & approbaverit in omnibus, & per omnia paternum fideicommissum, quia confirmatio non est † apta ampliare dispositionem confirmatam, sed quod iam tributum est roborare & ad eius limites restringitur: l. Aurelius 29. §. testam. ff. de liberat. legat. Bald. in l. aduersus 3. in fin. C. si aduer. rem iudic. Rota coram Conitrol. decis. 136. n. 14. apud Buratt. decis. 170. num. 15. & 16. & in rec. decis. 597. n. 2. p. 3. & decis. 177. num. 53. part. 5.

Ex quibus DD. concludetur constare de fideicommissio Iuliani non autem Francisci informante Comite Hieronymo Plancianis sapius, citatis, &c.

DECISIO CXVIII.

R. P. D. PRIOLO.

Beneuentrana Saluiani.

Luna 20. Maij 1655.

SVMMARIUM.

- 1 Restitutio in integrum competis ex iniusta causante lesionem.
- 2 Reintegratio competis spoliato.
- 3 Saluianum non datur sine hypotheca.
- 4 Hypotheca contracta ab emptore resoluta emptione extinguitur.
- 5 Iure datoris resoluta, ius quoque acceptoris resoluitur.
- 6 Emittio amplissime promissa debetur, etiamsi molestia non esset iusta.
- 7 Fructus census extincti propter emittionem fundi debentur ratione damnorum, & intereſſe.
- 8 Venditio resoluta perinde est, ac si retrofacta non fuisset.
- 9 Spoliatus non tenetur respondere in petitorio ante sibi factam possessionis restitutionem.

Confuerunt DD. constare de causis restitutionis in integrum, & Paulo dandam esse reintegrationem. Quia sententiæ concedentes immisionem Cosmo super Massaria controuersa ad effectum sibi satisfaciendi de fructibus census super ea impositi à Vito Colle, manifestam continent iniusticiam, qua stante locus est in integrum restitutioni ꝑ ob lesionem ex ea resultantem, vt dicit Roat. coram Card. Seraph. dec. 25 i. num. 2. coram Burat. dec. 452. num. 7. & dec. 604. n. 17. ac in recent. dec. 50. num. 1.

² *part. 7. & integr. competit spoliato docenti ꝑ de sua possessione ex petitione eiusdem immisionis, iuxta dec. Caputaq. 186. part. 3. lan. mem. Gregor. dec. 43. num. 2. dec. 105. num. 5. & dec. 336. num. 2. & seg. Duran. dec. 113. num. 5. ac saepe in aliis.*

Iniustitia resultat, quia immisio fuit concessa post extinctam hypothecam super fundo censuali à Vito contractam, sine qua ꝑ non datur Saluanum ex adductis per Pacif. de Salu. inf. p. 1. cap. 5. num. 75. Rota coram Burat. dec. 252. num. 14. dec. 286. num. 13. & dec. 774. num. 7. siquidem constat quod annis 1593. & 1594. Massaria fuit euicta per Iulium, & constantiam Colle, & Camillam Gyptiam ex causa necessaria habente originem autem obligationem.

Quapropter resoluta remanet hypotheca in ⁴ terminia per Vitum emptorem ꝑ super ea contracta, iuxta Gloss. in l. Bonem, §. pignus, ff. de edict. edict. Bartol. in l. 2. num. 43. C. de rescind. vend. Negulant. de pignor. par. 5. membr. 1. n. 43. Card. Mantica de iacit. lib. 1. tit. 3. n. 68. & seg. Dalm. tit. 9. quæst. 42. sub num. 16. versic. non obstat, cum seg. & dec. 286. n. 10. & seg. Ciriac. contr. 55. num. 17. & 18. & contr. 425. num. 73. Merlin. de pignor. lib. 5. quæst. 13. n. 1. cum plur. seg. Rota coram lau. mem. Gregor. dec. 227. num. 9. vers. tertio. & seg.

Sicque census remanet extinctus per resolutionem iuris impositoris ꝑ hypothecantis ad text. in l. lex veltigal. ff. de pignor. l. si res ff. quibus mod. pign. vel hypoth. l. si ex duobus §. sed & marcellus, ff. de in diem adiect. Cenc. de cens. q. 116. num. 1. & seg. Rota apud eum dec. 548. & 549. vtrouque n. 2. & coram bon. mem. Merlino dec. 639. num. 1. ac dec. 748. num. 2.

Nec dubitari posse visum fuit de iusticia enictionis dum Vitus pretium rehauiit, illudque acceptauit postquam venditoribus fuerunt intimatæ molestiæ d. sum. num. 2. & 3. præsertim cum pactum fuerit conceptum in casu molestiarum quomodocumque, & qualitercumque ꝑ cod. sum. n. 1. quod non exigit illas esse iustas ex tradit. per Couar. var. resol. lib. 3. cap. 17. n. 7. Olasc. dec. 48. sub num. 8. Mangil. de euict. q. 180. num. 14. & seg. Rota dec. 118. num. 22. part. 4. tom. 2. rec.

⁷ Non obstat quod impositor teneatur nihilominus ad fructus dicti census ꝑ loco damnorum, & interesse, vt fuit dictum in Romana censu 10. Iunij 1641. coram R. P. D. meo Cerro & in Romana saluiani 20. Maij 1651. coram R. P. D. meo Verosio.

Quia non inde sequitur quod Cosmus agere poterit ex remedio Saluiani ꝑ super dicta Massaria quæ transit ad euincentem libera ab omni onere hypothecæ per dictum Vitum impositæ perinde ac si illam nunquam possederet ad text. in l. si hominem, ff. de v. sup. Tabien. d. Monte de empt. & vend. q. 8. principaliter n. 3.

Franc. dec. 64. num. 11. & seg. Ciriac. d. contron. 55. n. 32. cum seg. Rot. dec. 92. num. 6. & seg. part. 7. recent.

Nec subsistit quod Paulus habeat causam à dicto Vito impositore, quia contrarium conuincitur ex instrumento acquisitionis ab eo factæ, ex quo apparet illum habere causam à Mascamburno, vti hærede Felicianæ sororis d. Summ. num. 6.

Demum non releuat, quod Paulus receperit scuta 150. à Galleria, idoque censetur elegisse actionem contra eum.

Quia huiusmodi exceptio tanquam de non iure agentis non potest opponi ꝑ ad retardandam spoliato restitutionem, iuxta text. in cap. in litteris, de restit. spol. Bellamer. dec. 36. sub n. 1. vers. circa hoc, Gabr. de restit. spol. concl. 1. n. 144. sed ad petitorium est reiicienda: Rot. dec. 365. num. 10. part. 1. recent. coram lau. mem. Greg. dec. 105. num. 26. & coram bon. mem. Burat. dec. 731. num. 6.

Et ita vtraque, &c.

DECISIO CXIX.

R. P. D. BEVILAQUA.

Romana Domus.

Luna 31. Maij 1655.

SVMMARIVM.

- 1 Mulier nulliter contrahit sine solemnitatibus à statuto requisitis, & n. 2.
- Ex statuto in contractu adhibere tenetur proximiores ne deiciatur, n. 6.
- Impugnans contractum ab non interuentum proximiorum quid probare debeat, n. 7.
- 3 Citatione de forma non adhibita, actus corruit & n. 4. & 5.
- Proximiorum indicas illorum existentiam, & facultatem intereundi, n. 8.
- 9 Causa vitiosa, aut necessaria in contractu mulieris prohibita à statuto contrahere requiritur: si falsa est corruit, contractus, num. 10.
- In parte falsa in totum vitiat contractum num. 12.
- 11 Vxor non tenetur pro viro.
- 13 Pecunia si stare debet pro fundo dotali necessario est inuestiendi.
- 14 Venditio damnosa mulieri non est permittenda.
- 15 Contractus nullus ex obseruantia non sustinetur non concurrent scientia nullitatis.

EX capite nullitatis, & ex defectu causæ visum fuit DD. non sustineri venditionem domus à Clerico pretio cent. 4200. Balduccio factam per personam ab ipso nominandam. Inualiditas deducitur, quia Clerici contraxit non adhibitis solemnitatibus statuti Urbis lib. 1. cap. 5. §. 1. quo cautum est mulieres non posse se obligare, nec aliquem contractum, nec distractum facere sine solemnitatibus ab eo requisitis, quo casu absque difficultate ꝑ contractus extitit nullus ex dispositione statuti: Bart. in l. si quis pro eo §. 8. sub num. 1. vers. si vero prohibitio, ff. de fideiuss. & in l. 2. in fine, C. ne fideiussores dent, Menoch. conf. 819. num. 4. Acta coram Burat. dec. 410. num. 1.

num. 1. & 2. decis. 924. num. 1. & in recent. decis. 594. num. 32. & 33. part. 5.

Non fuisse adhibitis necessarias solemnitates patet ex eo, quia instrumentum venditionis celebratum fuit cum interuentu solummodo Oñatuij, & tamen ultra illum Cleria duos alios consanguineos habebat, quorum alter erat saltem adhibendus cum ex forma statuti interuen. duorum concurrere debebat, & ea non seruata dicatur ipso iure inducitur nullitas contractus, vt tradunt Gabr. conf. 1. num. 6. vers. necessitat. Picard. ad d. Statut. Gloss. 17. num. 1. Fenzon. ibid. num. 13. Verall. decis. 205. in princip. part. 3. Borgin. decis. 20. num. 33. 34. & 62. part. 3. Roc. in recent. decis. 203. num. 1. & decis. 370. num. 12. part. 4. tom. 2. & in Romana successione de Comitibus 23. Iunij 1642. §. de defectu, coram R. D. meo Decano.

Nec fuit satisfactum statuto per deputatorem curatoris factum loco alterius coniuncti ad interessendum citationi, & non comparentis, siquidem in citatione expressè continetur, quod contractus erat stipulandus coram Reuerendissimo Bichio; Tunc A. C. locumtenente, & in eius propriis ædibus, & nihilominus legitur postea confectus coram diuerso Iudice, & in alio loco, quam expresso in citatione, nempe domi ipsius Clerie venditoris: quapropter deputatio curatoris, & contractus ipse nullus, & inefficax remansit.

Citato enim tali casu t debet esse præcisè respectu Iudicis, loci, & temporis, vt de forma substantiali dante modum adhibendi solemnitates consanguineorum, adeò vt illa non adimpleta contractus censetur sine citatione celebratus, & proinde non valeat sustineri: Alex. consil. 50. num. 5. lib. 5. Idem, in cap. consilium num. 3. ff. de offic. delegat. & in c. 1. num. 22. de iudic. Picard. ad d. statut. gloss. 1. n. 2. & seq. Olasc. d. Ped. 165. num. 16. & 17. & in puncto aliis allegatis dixit Rota in diñ. decis. 203. vers. 11. & seq. part. 4. tom. 2. rec.

Quæ quidem forma attendi debet, non obstat quod possit stipulari contractus coram diuerso Iudice ab illo, coram quo fuit executio citationis, ac pariter in loco non intimato; quia id procedit retentis iisdem terminis, vt scilicet postquam electus fuit Iudex, & locus, si velit recedi huiusmodi voluntatis mutatio est consanguineis

interueniendis notificanda, t ad hoc vt sciant ad quem locum debeant accedere, ad text. in cap. fin. de rescript. Alex. consil. 71. num. 5. lib. 7. Roland. à Valle conf. 94. num. 26. & 27. lib. 2. Pic. ad stat. gloss. 19. num. 25. Mirant. in prax. tit. de citat. num. 64. & ibi Adal. alt. num. 11. tali casu non declaratur; & iterum notificetur locus in quo index reperitur, t & velit confici instrumentum non dicentem moniti consanguinei ad comparendum: l. aut qui alit. 5. & §. 1. ff. quod vi aut clam: Ruin. in consil. 50. num. 5. & 6. & 7. lib. 5. Roland. in diñ. conf. 94. num. 26. & de facili elideretur mens statuentium, & dispositio statuti præsentium proximiorum t reuerentis pro indemnitate mulieris, ne detrimentum patiatur: Contar. decis. 46. m. 9. Buratt. decis. 724. num. 12.

Hincque etiam cessat, quod dicebatur non fuisse à Cleria contractum impugnante probatum, t quod habere consanguineos, tempore celebrationis contractus habiles, ad præstandum consensum, & qui vterius commodè interueni-

re potuissent prout necessarium, etiam ait Alex. ad Bart. in l. si tertius in princ. ff. de aqua plu. arcend. Grat. decis. Marchia 9. num. 7. & dec. 38. num. 2. Gregor. decis. 459. num. 10. & 161. Add. num. 12. quia satisfacit eadem responso superius data, quod dum electa fuit via citandi, proximiores inferendi t citationem illis transmissam in instrumento vtique ex huiusmodi citatione remanet probata existentia proximiorum, & habilitas ad interessendum, & cessat omnis alia præsumptio, quæ stat pro Iudice, eo ipso quod inefficax, & minus legitima detegitur dicta citatio, vt in puncto huic obiecto occurrunt in citata decis. 203. num. 19. part. 4. tom. 2. rec. & in Romana successione de Comitibus §. 1. & seq. coram R. D. meo Decano.

Ex defectu causæ, & hæc est alia resolutionis ratio; dictum fuit alienationem conuere, quia statutum in dicto Capitulo 151. copulatiue requirit solemnitates, & causam, t quæ Iudici in scriptis exprimat, in iudicetur, & plenè discutatur: Roc. apud Buratt. decis. 410. sub num. 6. & 924. n. 11. coram bon. me. Merlino, decis. 540. num. 1. & in decis. 370. num. 13. & seq. part. 4. tom. 2. & decis. 594. num. 34. & seq. part. 1. recent.

Causa autem, quæ hic fuit Iudici narrata, & in instrumento expressa, ea est, quod Cleria remanebat debitor residui dotis viro promissæ ad effectum igitur illud soluendi, domum de qua agitur, vendebat, & tamen ex lectura apochæ matrimonialis, de qua in Sum. 4. deprehenditur dotem non esse liberè soluendam, & tunc reuocandam in tot locis montium, censibus, vel stabilibus, quæ stare debent pro fundo dotali: quod si fuisset Iudici specificatum, & absque dubio licentiam vendendi non dedisset t; & sic liquet ex iis causam soluendæ dotis fuisse omnino falsam, quæ propterea reddit alienationem, & Iudicis decretum, deluser interpositum, ipso iure nullum: l. magis puto, §. de alienen. ff. de reb. cor. l. 1. §. hac verba, ff. ne ius fiat ei: Roc. coram bon. me. Merlino d. decis. 540. num. 3. & 575. num. 1. in eadem decis. 594. num. 43. part. 5. & post Pacific. de Saluian. decis. 56. sub num. 11. in Romana domunculorum 26. Iunij 1648: §. in fin. & tribus sequentib. coram Reuerendissimo D. meo Decano, & in Romana locorum montium 19. Iunij 1651. falsitas autem coram R. P. D. meo Merlino.

Quatenus verò sub iungitur in dicto venditionis instrumento Cleriapro posuisse solvere scuta 3000. quibus vir vi posset pro soluendis debitis, & ex pignorandis nonnullis bonis, nec minus causa iusta fuit sufficiens, vt domus venderetur, quia præterquam ad ipsam huiusmodi expignoratino non pertinebat, cum vxor t non teneatur pro marito: Socin. in consil. 31. num. 19. lib. 1. Grat. discept. forens. cap. 660. per tot. Rota decis. 123. num. 15. part. 2. diuers. satis eo responsum fuit causam fuisse falsam, t saltem quoad primam expressionem soluendæ dotis, vt in totum obligatio mulieris reddatur nulla, propter decreti Iudicis indiuiduitatem: Bald. in l. si non autem, §. si censum, in princip. de cond. indebit. Rota in diñ. decis. 540. num. 15. & 575. eodem num. coram Merlino.

Non subsistit, post scuta 10000. ex causa d. dotis soluendæ, quod obicit Dominici Cleriæ patris in pecunia numerata, seu bonis stabilibus, vel censibus, non essent reuocandæ. quamquam

quam contrarium legitur in dicta apocha, seu capitulis matrimonialibus, ibi: *Quali scilicet 10000. da pagarsi per parte di detta settimina doppo la morte dieto Dominico, &c. quali sian similmente per partita rata fondo dotale, &c.* Si enim; ex iusta conventionione hæc pecuniarum
 13 quantitas ¶ stare debebat per fundo dotali ex necessario antecedenti erat reinuestienda, ex traditis per Grat. in *disf. 435. num. 25. & trib. seqq. Rot. coram Card. Causal. decis. 37. per tot. & in rec. decis. 287. part. . . per tot. & 297. à num. 3. usque ad 7. part. 3.*

Nec refert, quod in causa pretij donus venditæ, emptor accollauerit in se censum fortis principalis scutorum 1200. quia non inde deueniendum erat ad alienationem domus valde maioris æstimationis, ex cuius pensionibus fructus dicti census plusquam commodè venditæ sol
 14 uere poterat: Idcirco uti damnofa talis ¶ venditio non erat permissa: Grat. in *max citato cap. 435. num. 29. & seqq.*

Denique non obstat ratificatio dictæ alienationis deducta ex petitione pretij, tum quia huiusmodi petitio non suffragatur, cum ex prædictis
 15 constet de contractus, & obligationis ¶ nullitate, & sic de veritate principij infecti, ut fuit dictum in *allegata decis. 540. num. 18. Merlin.* Tum quia nullibi constat instantiam fuisse factam per ipsam Clericam, vel procuratorem legitimum, qui haberet certam nullitatis scientiam; prout opus est ad approbationem inducendam, ut dixit Rota in *sepe citata decis. 540. sub dict. num. 18. & 575. num. 10. & seq. coram Merlin.* Iuratur in *ead. decis. 410. num. 10. & 11. & ibi Add. n. 15. & in d. Romana de muncliarum 26. Junij 1648. §. fin. coram Reuerendissimo D. meo Decano.*

Et ita decisum utraque parte informante.

DECISIO CXX.

R. P. D. ZARATE.

Romana dotis de Lancellottis.

Luna 14. Junij 1655.

SVMMARIVM.

- 1 Dos detrahatur de fideicommissio contra expressam prohibitionem testatoris.
Declarata, ut n. 2.
- 3 Bona libera adesse fideicommissarius probare tenetur
Intricata non impediunt regressum ad fideicommissaria, n. 4.
- 5 Obligatio Cameralis paratam habet executionem.
- 6 Sententia vulnerat obligationem Cameralem.
Fallit, ut num. 7.
- 8 Attentatum non purgatur per subsequentem remissionem.
- 9 Dotis excessus est probanda à fideicommissario.
- 10 Scriptura producta contra producentem probat.
- 11 Dote in constituenda attenditur consuetudo.
Etiam familia, n. 12.
- 13 Dotes quotidiè augentur;

Ex diuersitate circumstantiarum diuersa constituntur, n. 14.

- 15 Fratres non tenentur ad dotes erga sorores, nisi in subsidium.
- 16 Cautela nocere non debet, & n. 17.

N Vpsit mense Ianuario 1631. Marchionissa Claudia Torres, Marchioni Scipioni Lancellotto: Causa dotis in solidum bon. item. Cardinalis Torres, Marchio Gaspar Ludouicus, & R. P. D. Ioannes de Torres polliciti fuerunt scuta 14000. monetæ intra duodecim annos à die spon'alium persoluenda, & interim fructus ad rationem quinque pro centenario, cum obligatione omnium bonorum; & peculiariter hypothecarunt Palatium in Platea Agonis, singulæque bona stabilia, & iura in Vrbe, vel statu Ecclesiastico vigore cuiusvis fideicommissi, vel primogenituræ ad eisdem spectantia, & oppida Pizzoli, Cagnani, & Barcti in regno Neapolitano, aliæque bona stabilia, & iura eorundem oppidorum, ac Territorij, & ad Primogenituram pertinentia, & promiserunt impetratores derogationem Apostolicam, & assensum Regium, quemadmodum obtinentur.

Hinc pro sorte, & fructibus à R. P. D. Melch. A. C. locumtenente anno 1651. relaxato mandato, citato D. Marchione Ferdinando iuniore prædicti Gasparis filio, & hæredes fideicommissario, à quo obtenta oris apertione aduersus derogationem Apostolicam à Sanctissimo, & deinde à dicto R. P. D. Melch. sententia absolutoria, causæque in hoc Sac. Rotæ Auditorio commissa, datoque dubio, an, & quæ actio, contra quos, & super quibus bonis competat: Domini censuerunt actionem executionum competere contra D. Marchionem Ferdinandum iuniorem super bonis fideicommissi ascendendum scitis in vibe.

Ratio resolutionis fuit, quia D. Marchionissæ Claudie descendenti pro consecutione suæ dotis benè competit actio contra bona fideicommissaria ¶ Ferdinandi Torres proauis, ex dispositione *Auth. res qua, Cod. com. de leg.* Admodum contentauea patri, vel etiam aui voto, & congrua mulieris pudicitie, ut in *l. mulier, §. cum proponetur, ff. ad Trebell.* ibi: Dixi non posse dici in euerfionem fideicommissi factum, & mulieri pudicitie, & patris voto congruebat: Publicæque utilitati proficua ad liberorum vbertatem propagandam, ut propterea iure optimo primaria sit habenda dotis causa, & anteposenda priuatis placitis hominum, qui adeo per ingeniosas legum ambages fideicommissio bona tueri, & quasi eternitati commendare studuerunt, ut in dict. *Auth. res qua, in fin. Cod. com. de leg. & in Auth. restit. & ea que patet in 11. mens. §. sanctimus: Modern. Cremonen. conf. 72. num. 7. Rot. coram Merlino decis. 657. num. 1. & 884. n. 4. & 5. in Romana donationis propter nuptias 27. Ianuarij 1646. §. subsistere coram R. P. D. meo Penfingerio.*

Et profructibus tanti ponderis est huiusmodi publica utilitas, ut nihil facienda sit dispositio testatoris, vel etiam expresse alienationem prohibentis in casu dotis constituendæ; ex allegatis per Modern. Cremonen. *dict. conf. 72. à n. 29. Peregr. de fideic. arr. 42. num. 6. & seq. Modern. Vrbinat. de fratribus part. 3. cap. 33. num. 11. Rota coram Mantico decis. 152. num. 1. in Romana dotis 23. Junij 1645. §. Tum etiam quia, coram Eminentijsso o*

Eminentissimo Ottobono in Anconitana Dotis 5. Iunii 1651. §. non obstat. & §. seq. coram R.D. meo Decano.

Nec iustigatur obiectionem, quod dispositioni
 2. *d. Auth. res que*, tanquam subsidariæ † locus sit
 dumtaxat, bonis liberis non extantibus, vt per
 scribentes in *d. Auth. res que*, C. comm. de leg.
 Rota decis. 478. num. 1. part. 1. recent. *Æsina fideicommissi*, 28. Iunii 1652. sub §. *dotis* tamen
 3. *solutioni, coram me*. Quoniam existentiam bo-
 norum liberorum † Ludouici Patris Marchio-
 nissæ Claudie, ex quibus ipsa filia dotari posset
 non docuit d. Marchio Ferdinandus Iunior, & ta-
 men ipsi tanquam hæredi fideicommissario hoc
 probationis onus incumbit. Peregr. de fideicom-
 missi. d. art. 42. num. 23. Modern. Vrbinate, de
 fratribus loco supra citato, num. 16. Rota decis.
 66. num. 4. part. 1. recentior. & in Roman. here-
 ditatis 14. Decembris 1646. §. Et licet coram bon.
 mem. Arguelles. Præteritum in dote iam consti-
 tuta † Rota in Bonon. fideicommissi de Rubis 15.
 Ianuarij 1620. coram Vbaldo Seniore in Rom.
 Casalis Aguzani 27. Iunii 1640. §. Desratio,
 coram Reuer. Terracoen. in citata *Æsina fidei-*
 com. sub d. §. *dotis* tamen, & in Fanen. bonorum 4.
 Decembris 1654. §. nec valet responsio, coram
 me. Et probatio illa desumpta ex inuentariis
 Marchionis Ludouici Patris, & Cardinalis Tor-
 res, & Gasparis Patruorum redditur insufficiens,
 cum boni dd. Cardinalis & Ludouici consistant
 in mobilibus, & suppellectilibus, quæ abso-
 rptæ fuerunt ab ære alieno. Bona verò Gasparis exi-
 stunt penes D. Marchionem Ferdinandum Iu-
 nio-
 4. *riorem eius hæredem*, qui licet illa exhibere te-
 neatur, nihilominus assignauit d. Marchionissæ
 Mariæ Sclupis eius matri in computum dotis
 suæ. Cúmque etiam ista, aliæque bona prædicta
 sint implicata, † remedium *d. Auth. res que*, ex-
 clute minime possunt: Rota penes Mautic.
 decis. 152. num. 5. coram Durano decis. 145. in
 fine, in dicta Romana Dotis 23. Iunii 1645.
 5. *¶ Demum coram Eminentissimo Ottobono*, cum
 aliis congettis in prædicta *Æsina fideicommissi*,
 §. nec valet, coram me.

Quapropter in dubium renocari non potest,
 quin dd. Coniugibus hæc competat actio, & qui-
 de in executione contra d. bona fideicommissaria
 Ferdinandij Proauj respiciendo instrumentum
 promissionis dotis, cum præcipua hypotheca
 5. omnium bonorum sub obligatione † Camerali
 paratum executionem habente etiam contra suc-
 cessores in fideicommissio, dum vt in proposito
 bona fuerint obligata: Rota coram Merlino
 decis. 657. num. 9. & post Zach. de obligat. Ca-
 mer. 232. num. 17. cum aliis enumeratis in An-
 conitana dotis 10. Decembris 1653. in princip.
 coram R. P. D. meo Vrsolio.

Nec dicatur per sententiam R. P. D. Melchio-
 nij, viam executionis vulneratam † fuisse: Rota
 decis. 611. n. 2. coram Cauai. in Vercellen. Aqua-
 rum 10. Martij 1651. sub §. 3. quod stante coram
 me, quia cum prædicta sententia emanauerit post
 7. concessam, inperfeccionem † ab Eminentissimo
 Sign. Prefecto remansit nulla, & attentata:
 Vaut. de nullit. de nullit. & defect. in ord.
 num. 128. & 157. Marchef. de Commiss. part. 1.
 cap. 1. num. 59. fol. mibi 9. Rota in Perusina bo-
 norum 4. Iunii 1642. §. nulla autem fuit coram
 R. P. D. meo Cerro, & proinde huiusmodi vul-
 nerationem inducere non potuit: Rota dec. 302.
 num. 6. part. 6. recent. post Zach. de obligat. Ca-
 mer. Decis. S. R. R. ad I. P. Melium.

mer. decis. 4. num. 8. & decis. 95. num. 2. Et nul-
 litas, & attentatum, † non fuerint sublatæ per
 remissionem causæ ad eundem R. P. D. Melch.
 subsequens enim remissio præteritum attentati
 vitium non abrogat: Lancellot. de assenat. p. 2.
 cap. 20. limit. 3. num. 26.

Ceterum non excellit dotis probatio in ca-
 su, de quo res agitur distrahendæ dotis † fidei-
 commissio spectat † ad Marchionissam Claud. 9.
 Rota in d. Romana hereditatis 14. Decem. 1646.
 §. Et licet, versic. qualitas autem illa, coram bon.
 mem. Arguelles, bene elicitur. Primò ex dicti
 Proauj fideicommissitatis patrimonio in scator.
 12000. quemadmodum in narratua Ferdi-
 nandi Patruj Marchionis Iunioris, dum pro
 imponendo censu fideicommissi derogationem
 obinuit, & hodie per eundem D. Marchionem
 Iunio-
 10. *riorem productam*, † vt proinde, contra ipsam
 prodicentem quoad dictam summam indobita-
 tam probationem constituit: Cyriac. contr. 178.
 num. 49. tom. 1. Modern. Perul. de manut. obseru.
 97. n. 38. vers. alias nunquam: Rota decis. 219.
 num. 6. part. 4. recent.

Deinde ex Regionis consuetudine. Etenim in
 more positum est in Vrbe similes dotes con-
 stitui inter nobiles, † in quorum numerum me-
 11. *ritò adscribi possunt* dd. Marchionissæ Claudia
 Torres, & Marchio Scipio Lancellotus Con-
 iuges: quæ consuetudo, nonobstante consti-
 tutione sel. rec. Sixti V. quoad præscriptam de-
 tem in scutis 5500. cui passim derogatur, bene
 ostenditur in pluribus sacre Rotæ resolutioni-
 bus, vt in decis. 433. in fin. coram Melino: vbi
 pro puella familiæ de Cincius fuit reputata con-
 grua dos scut. 12000. in decis. 63. coram san. me.
 Gregor. X. V. in prædicta quantitate scut. 12000.
 assignata fuit puellæ familiæ de maximis, & in
 decis. Romana dotis 29. Ianuar. 1652. confirmata
 10. Martij 1653. coram R. P. D. meo Vrsolio,
 dictum fuit, dotem alteri puellæ de maximis ta-
 xatam in scut. 13000. esse congruam, & non ex-
 cessiuam, & tandem in decis. 49. num. 2. part. 6.
 recent. similis dos scut. 14000. tanquam solita
 in Vrbe data fuit in familia Palmita.

Tertiò, ex consuetudine earumdem familia-
 rum de Torres, & de Lancellotis, quia Marchio
 Gaspar Marchionis Ferdinandij iunioris Pater
 Marchionissam Mariam Sclupiam in
 vxorem duxit cum dote scut. 35000. Marchio
 verò Tiberius Pater Marchionis Scipionis hodie
 in causâ contraxit matrimonium cum D. Lau-
 ra Marcellana habita dote scut. 14000. Ex hu-
 iusmodi enim consuetudine † comprobatur, con-
 12. *gruam esse dotem istam*: Modern. Cremonen.
 conf. 29. num. 115. vers. ceterum. Rot. decis. 249.
 num. 17. & decis. 293. sub num. 1. coram Merlino
 in Auximana dotium 24. Ianuarij 1653. §. eoque
 magis, coram R. P. D. meo Albergato, in Romana
 bonorum, seu vsusfructus 5. Martij eiusdem an-
 ni, §. Insuper, & c. coram me. Maximè
 cum dotes † in dies potius augeantur, quàm di-
 13. *minuantur*: Grat. decis. March. decis. 9. n. 37.
 in fin. Rota in max allegatis decisionibus Modern.
 Vrbinate, de fratribus, part. 3. cap. 3. num. 19. vbi
 reddit rationem; quia humani generis, & præ-
 cipuè mlierum luxus in dies incrementum su-
 mit ab eodem tempore, quod cò longius procedi-
 dit, ille se latius protendit.

Nihil releuante, quod D. Laura soror dictæ
 Marchionissæ Claudie data fuerit in matrimo-
 nium cum dote scut. 5000. Id enim euenit,
 60 quia

quia ipsa admodum iuuenis, nobilis, venustissima, tradita fuit viro septuagenario extra Urbem commoranti, & hac dote contento; Marchionissa verò Claudia data fuit viro iuueni, nobili, ditissimo, & in Urbe, quapropter nil mirum si ex diuersitate circumstantiarum † diuersæ quoque doctæ constituantur, satius est eundem fortiori effectum, quod omnes sint æqualiter bonæ nuptæ, attenta consuetudine Regionum, & Familiarum, & qualitate Virorum, vt egregie in his terminis, quod non attendatur diuersitas dotis datæ alteri fortiori: Dec. conf. 26. n. 4. post med. vers. non obstat, quod alius filium vsque ad finem numeri, & latè prosequitur Ruin. conf. 56. n. 16. cum seq. lib. 3. Rota coram san. meo. Greg. X. V. decif. 63. num. 23. & in dicta Romana Casalis Aguzzani 27. Iunii 1640. §. minus obstat, quod alteri forori coram Reuered. Tarraconen.

Nec considerabilis fuit vifa obiectio, quod executioni contra Marchionem Ferdinandum locus factus non sit, dum extant fratres † coobligati; contra quos hæc executio prius esset dirigenda, quia isti fratres tanquam tranſuerſales dumtaxat in subsidium teneantur, & fideicommissario nomine promississe censentur: Faber in suo C. lib. 5. tit. 6. defin. 3. Gomez. ad ll. Taur. 40. num. 75. Molin. de primog. Hispan. lib. 2. cap. 1. §. num. 68. Rota in Meleui. Pecuniaria 10. Februarij 1653. §. neque habita, & 6. Martij 1654. §. pariter coram R. P. D. meo Melio. Præterquam quod ex eiusdemmet D. Marchionis Ferdinandi confessione elicitur prædictos fratres non possidere bona vilius valoris, vt super eis fieri possit executio.

Exceptiones verò nullitatis, & subreptionis contra Breue derogatorium fideicommissi ad retardandam dotis deductionem adductæ non fuerunt habitæ in consideratione, quia cum de iure dos non extantibus bonis liberis capi possit ex bonis fideicommissariis ascendentium absque alia derogatione ex supradictis, eaq̃ue petita fuerit ad cautelam nullitatis, aut subreptionis, vitium non esse considerabile, † ne aliàs sint detrimendi ea, quæ ad solam cautelam parata sunt: Testamentum, C. de testam. l. solent. ff. de reg. iur. Rot. in Anconitana Pecuniaria 15. Maij 1654. §. iniustitia in fin. coram me.

Minusque vigeret responsio, quod vitium nullitatis, vel subreptionis considerabile sit ex eo, quod Breue, licet non necessarium, cum fuerit ex communi consensu inpetratum redditur quodammodò necessarium, quia cum ad eandem cautelam † fuerit obtentum, inferri minime potest huiusmodi necessitas. Rota in Ferrarum. Personia 2. Martij 1646. §. sicut pariter coram Reuerendissimo D. meo Decano.

Et ita vtraque parte audita, &c.

DECISIO CXXI.

R. P. D. ZARATE.

Bonon. hæreditatis de Pepulis.

Veneris 18. Iunii 1655.

SVMMARIVM.

1. Hæres institutus in testamento non abſoluitur, immittitur in possessionem.

2. Appellatio suspendit effectum sententiæ.

3. Exceptio spuriætat̃ illiquida impedit immiſſionem.

4. Infans nonniſi cum tutore legitime citatur.

5. Infantem citandi præctica.

6. Tutor non datur matre non citata.

7. Testes veriſſimiliora deponentes præferuntur.

8. Debent præcisè deponere circa tempus, quando agitur de reprobando alios testes, num. 3.

9. Affinitas oritur ex copula cum muliere.

10. Mulier prius cognita, tardius, quam altera concipere solet.

11. Testis unicus de auditu non probat.

Vili, ac pauperrimus nihil probat, n. 12.

Singularis non facit fidem, n. 13.

Qui ex sua depositione commodum attendit, non probat, n. 15.

14. Probatio concludens requiritur in iis, quæ sapiunt delictum, & tendunt ad penam.

16. Copula carnalis probatur ex assertione parium in carum odium.

17. Possibilitas in contrarium excludit concludentem probationem.

18. Filiatio non præſumitur quando assertum pater non curat assertum filium educari.

19. Masculus à patre plus diligitur, quam femina.

20. Talis unusquisque præſumitur, quales sunt illi, cum quibus conuerſatur.

Commiffa fuit hæc causa R. P. D. meo Peutingerio, apud quem pluries propoſita, fed nondum decisa, tandem coram me in eius loco propter ipsius aduersam valetudinem sufficere fuit reſolutum dd. Antoniz & Margaritz fororibus de Pepulis dandam esse immiſſionem, quæ quidem dd. fororibus competere viſa fuit; quia cum fuissent à Comite Alexandro Maria eorum patre hæredes vniuerſales inſtitutz in ultimo testamento, † quod exhibetur non abſoluto, nec cancellatum vtiq̃ue illis suffragatur huiusmodi institutio, vt in possessionem bonorum hæreditatis immitti debeant, iuxta l. final. C. de edit. Din. Adrian. tollen. Rota coram Mant. decif. 295. num. 1. part. 5. decif. 524. etiam num. 1. part. 4. tom. 3. & dec. 408. pariter num. 1. part. 5. recent. Et passim in aliis, adeunt prædictam immiſſionem impedire non valeant sententiæ in præcedentibus instantiis prolatz super petitorio: Nam cum adhuc pendeat iudicium appellationis † ab eis interpoſitz, cuius vigore ſuſpenſus fuit earum effectus: l. 1. §. final. ff. ad Senat. Conſult. Turpill. l. furti 6. §. 1. ff. de his qui nos. infam. Rota decif. 1309. num. 7. coram Penia in Romana legati 29. Ianuarij 1652. in fine coram me: non possunt intereā impedire immiſſionem, vt benè probat Menoch. de retinen. poſſeſſ. remed. 3. sub num. 849. versic. ſecundus est casus, cum ſeqq. Mareſcot. variar. reſol. lib. 1. cap. 36. n. 2. & 3. cum ſeqq. & sub num. 16. versic. ſecum ſi ſententia, & ſeqq. Rota decif. 55. n. 16. vers. præſertim cum ſeqq. coram Penia.

Nec magis nocere debet exceptio spuriætat̃ à Comite Roderico dd. Antoniz & Margaritz obiecta, cum ex depositionibus testium non fuerit legitime probata, vel ſaltim ex contrariis probationibus illiquida † remanserit: 3 quo casu retardare non debet immiſſio hæredis ſcripti, vt per text. in l. 2. Ad edict. Din. Adrian. tollen.

tolten. Bero. conf. 57. sub num. 6. vers. & si dicatur, cum seqq. per tot. lib. 2. Argel. de leg. contrad. quest. 2. art. 2. num. 56. & 57. & de acq. poss. quest. 3. num. 511. & 545. Modern. Avenionen. quest. civil. cap. 53. num. 4. & 5. Bart. decis. 46. num. 28. vers. non obstat exceptiones cum seqq. Rota in Bononien. de Populis coram Oradino, recitata per Contard ad l. unicam, limit. 12. num. 19. vers. & hac limita, cum seqq. C. si de momen. poss. decis. 387 num. 4. vers. nec obstat cum seqq. part. 1. decis. 24. num. 7. vers. autamen certum est, part. 4. tom. 2. recent. & in Bononien. fidei commissi Bartholomaei de Bolognini 12. Maij 1645. in §. fin. coram Reuerendissimo Terracinen.

Testes namque deponentes Dominicam sororem Dianæ matris puellarum prius cognitam fuisse per Comitem Alexandrum eorum patrem nulliter constat examinatos fuisse, cum examen processerit contra infantes, ↑ curatore tantum ad item adhibito, dum cum tutore legitimo procedi debuisset, eoque citato: ad tradita per Afflicti. decis. 262. num. 2. vers. secundo dicitur: Olsch. decis. 89. num. 1. cum seqq. Mastril. decis. 73. num. 1. & deputato prædicto curatore non citata matre ↑ vel auo materno, ut de stylo servau. esse tradunt Neuzian. consil. 17. num. 29. Gail. obseru. 107. num. 7. vers. 2. casu: Scacc. lib. 1. cap. 50. num. 23. vers. & ita seruat de indic. Quinimò dum mater extabat, tutor alius dari non poterat nisi ea citata, ↑ & audita etiam post quadrimestre pariter elapsum: ad tradita per Alexand. consil. 160. num. 4. & seq. Cottier. de iur. part. 1. cap. 16. num. 2. vers. nihilominus: Surd. decis. 48. num. 11. vers. 2. respondetur.

Maximè, cum ex prædicto examine maximum præiudicium pupillis fuerit irrogatum ex omissione interrogatorij necessarij ad distinguendum præteritum concubitum, & iustificandam copulam, & conceptum ex quodam Ioanne Tubertino cubiculario Comitis Alexandri Matris, ut aliqui testes deposuerant, quos repetere neglexit curator ad causam datus.

Et quomòdò alias validum esset examen; nihilominus nulla clara ex dd. depositionibus probatio desumi valet; quia prædicti testes plures patiuntur exceptiones, tam in personis, quàm in dictis; ac propterea inuicem omniò redidit, atque etiam eliduntur eorum depositiones ex aliis testibus pro iisdem Antonia, & Margarita inductis, qui tanquam honestiores, ac longe verisimiliora deponentes, ac pro exclusione impudicitiae, atque delicti ↑ sunt præferendae: iuxta tit. in cap. nostr. de testib. Farinac. cum ibi citat. de testib. quest. 57. sub num. 36. & seqq. quest. 65. sub num. 150. cum pluribus seqq. C. 193. Rotacoram Jan. mem. Gregor. X V. decis. 239. n. 2. decis. 52. n. 26. part. 5. tom. 2. recent. in Romana bareditatis, de Gratian. 7. Februarij 1642. in §. minus obstat, quod probatio filiationis coram Reuerendiss. Terracenen. & in Romana executionis laud. 14. Iunij 1647. §. non obstat, coram bon. mem. Arguelles.

Præterea iidem testes præcisè non excludunt Com. Alexandrum Mariam rem habuisse cum 8 Dominica sorore Dianæ ↑ antequam ipse Comes istam cognouisset, itaut eo tempore præcedentis affinitatis eo pacto contractæ interfuisset Decis. S. R. R. ad I. P. Melinum.

impedimentum, ut necessarium esset: iuxta leg. eum altum 17. ff. de negot. gest. l. sed & §. 7. §. Publicana tempus 14. ff. de pub. ed. l. matrem 17. C. de probat. cap. super eo, de eo qui cognovit consanguin. vxor. sue: Ruin. conf. 67. num. 5. vers. & est regula, vol. 1. Negusant. de pignar. part. 5. membr. 2. num. 44. ubi quod non sufficit quelibet temporis probatio, sed oportet, ut sit præcisæ, & limitata ad illud tempus quod fuit in iudicium deductum: Rota penes Jan. mem. Gregor. X V. decis. 290. num. 5. & decis. 264. sub n. 47. vers. & præterea, part. 5. recent. siquidem in præsentem tres tantum testes sunt pro huiusmodi antecedenti copula probanda. Primus scilicet, tertius, & septimus à Domino Comite Roderico producuntur.

Primus est quædam mulier nuncupata Tadea, quæ non aliud in substantia deponit, quàm actus honestati non contentancos eum Dominicæ, præcedentes, atque illam peperisse priusquam Diana prægnans visa fuerit, ↑ quæ sane non conuincunt per necesse præcedisse, ut requiritur, copulam, atque cognitionem carnalem, ex qua orta fuerit affinitas cum Dominica: Gemin. consil. 33. num. 7. vers. tacuit, & Sac. Concil. Trid. sess. 24. de reformat. cap. 4. ubi Barbof. Cum mulier prius cognita tardius concipere ac parere, quam altera postea cognita possit, ↑ & solet 10 Ideoque nulla inferitur concludens copula antecedentis probatio: Socin. Iun. conf. 86. sub n. 14. vers. quinimo, lib. 5. Noguero. alleg. 23. n. 90. & aliis relatis Rota coram Seraph. decis. 893. sub num. 13. vers. ex quibus apparet, cum seqq. Et nihil refragatur dictum istius mulieris circa assertum partum etiam ex alio, videlicet, quia est vnica ↑ de auditu ab ipsa Dominica, & sine conteste: Alex. conf. 20. num. 3. vers. & sic huc vsque, lib. 4. Rota decis. 830. num. 5. coram Penia. Præterquam quod huic feminae omnis fides abrogatur ex eo quia est simul vilis, ↑ ac pauperima, ut deponit testes à fororibus dati: Marc. Anton. var. resolut. lib. 1. resol. 8. num. 8. Barbof. in var. decis. lib. 3. var. 93. num. 11. Rota coram Seraphin. decis. 1330. n. 3. penes Peniam decis. 671. in fin.

Pari ratione nihili facienda est depositio tertij testis, cum & ipse deponat solummodo de actibus ab honestate alienis & copulam non concludentibus, idemque vilis sit & pauper, ac proinde militans eadem quæ de Tadea altera teste exceptiones præpositæ sunt.

Quemadmodum, & depositio septimi testis nomine Iulie de Sanctis non est habenda in vlla consideratione; quia, & eadem vilis est & pauperima, & deponit quidem Dominicam prius peperisse, sed de auditu ab ipsa Tadea, in quo singularis ↑ redditur: cap. causæ, de probat. cap. 13 cum dilectus, de accusat. Noguero. dicta alleg. 23. num. 88. Rota in Romana nullitatis matrimonij 19. Ianuarij 1646. §. Insuper coram bon. mem. Arguelles.

Potissimè verò nulla vis fieri potest in iis depositionibus, quia in causâ grauissima, & ubi res agitur de probando crimine incestus ↑ ad declarandum statum personalem dd. sororum, easque excludendum ab opulenta hæreditate paterna, & contra testamentum Patris plena, certa, concludens, quinimò & indubitata probatio desideratur: l. fin. Cod. de probat. Rota coram Seraph. decis. 1356. num. 1. & penes Peniam

decif. 581. num. 2. decif. 611. sub num. 11. & decif. 119. num. 1. & seqq.

- Infuper nullius sunt momenti assertiones Dominicæ à Testibus Comitris Roderici relatæ, quia cum Dominjæ propriam causam ac interesse ageret cum Diana sorore, contendens de prætenlo matrimonio cum Comite Alexandro, Maria contrahendo nihil probat iuxta l. nullus, ff. de testibus, Codem tit. cap. 3. de pres. cap. de illo, & cap. super eo, de eo qui cognovit consanguineam uxoris suæ: Rota coram lan. mem. Gregor. X V. decif. 42. num. 2. & tales attestationses dumtaxat ipsi & asserenti non autem aliis præiudicare possunt, ex latè congestis per Farinac. de delict. carn. quest. 136. num. 51.

- Nec aliqua sufficiens probatio huius prioris copulæ elici potest etiam si Dominica perperisset vt prætenditur gemelos in lecto eiusdem Comitris: quoniam exinde non remaneret probatum quod isti essent filij Comitris Alexandri Mariæ, cum & alij eodem tempore rem habere potuerint cum dicta Dominica, vt habuisse deponunt testes Comitris Roderici: Et hæc solâ possibilitas & requisita concludentem probationem excludit: Socin. san. conf. 36. num. 36. vers. dico, quod non agitur l. b. 2. Peregr. conf. 16. num. 14. lib. 5. Modern. Perul. in suis conf. crimin. conf. 393. num. 5. vers. quamobrem cum possibile. Imò in proposito cau' extant præsumptiones pro exclusione dictæ assertæ prioris copulæ, dum isti gemelli non fuerint vlllo modo tractati vti filij ab ipso Comite Alexandro Maria, quinimò ad Hospitalè expostorum eieciti; & verisimiliter si eius filij fuissent, domi aluisset, vestimenta, aliaque ad vitam necessaria præbuisset, & vel etiam heredes instituisset, veluti huiusmodi alia quæ filiationis certissima argumenta in filias Dianæ præstitit: Gloss. in c. transmissi vers. nota qui filij sint legitiimi: Decian. conf. 40. num. 19. vol. 5. Galeot. de not. expur. cap. 22. sub n. 1. Rota decif. 289. num. 6. part. 1. recent. Præcipue cum inter istos gemelos ex Dominica ortus masculus qui si filius ipsius Comitris fuisset & facilius in eum vti masculum quam in filias Dianæ amoris sui documenta dedisset: Iac. in l. qui filiiabunt num. 21. ff. de leg. 1. Melchior. de Valen. Illust. Jur. traft. lib. 3. tit. de fio hered. iur. & success. cap. 3. num. 13.

- Demum ad excludendum diffamationem & vulgarem Dominicæ & Dianæ libidinem DD. considerantur quod iste mulieres frequenter cum Marchionissa Diamatè Pupula eiusque filia-bus morum & vitæ probitate conspicuis tractabant, quod vitæque non fecissent si earum violati honoris fama in publico prodisset, ipsisque in eadem domo commemorantibus potius quam aliis hoc exploratum fuisset: talis enim vnusquisque præsumitur, quales illi sunt, cum quibus conuersatur: l. eum qui, C. de Episc. & Cleric. vbi notant Bald. cap. inter folliciund. de purgat. Canon. Tiraque. cum ibi citatis in §. l. comitib. gloss. 1. part. 5. n. 29. Iacob. Simancaz de carbol. insit. tit. 5. n. 14.

Et Ita, &c.

DECISIO CXXII.

R. P. D. CERRO.

Romana Pecuniaria.

Veneris 18. Iunij 1655.

SUMMARIVM.

- 1 Executio agitur vigore obligationis Cameralis.
- 2 Copia cum originali auscultata fidem meretur prout originale.
- 3 Simplex iunctis adminis uliis antiquis plenè probat, num. 3.
- 4 Statusum laicale non comprehendit Ecclesiasticos.
- 5 Amplia, vt num. 5.
- 6 Laicorum favorabile trahitur etiam ad Clericos si eo vti volunt, num. 6.
- 7 Declara, vt num. 7.
- 8 Prescriptio ex lite interruptitur.
- 9 Instantia de iure Canonico est perpetua.
- 10 Deservio per iacurmatem quando inducitur.
- 11 Ex sententia Iudicis super ea inducitur, num. 11.
- 12 Restitutio in integrum aduersus lapsum temporis competit heredi ob præsumptam ignorantiam.

NVpsit Estilia de sancta Cruce anno 1563. Francisco Cincio cum dote scutor. 5000. monetz, quam iuxta quinquennium proximum illi soluere promiserat sub obligatione Camerali bon. mem. Prosper de sancta Cruce tunc Episcopus Chilianens. sponsæ Patuus, sed elapso quinquennio, & dote non soluta egit Franciscus coram A. C. & anno 1572. contra promissorem ad Cardinalis apicem euectum, mandatum executionum obtinuit pro scutis 1500. sine præiudicio residui. Verum interposita appellatione, & causa commissa, prout in prima bon. mem. Card. Mellino tunc Sacra Rotæ Auditori, cum facultatibus A. C. nuper Dominus Christophorus Cincius, vti Cessionarius fisci illam reassumpsit, coram me in illius locum succedente, tam pro consecutione scutorum 3500. occasione residui sortis principalis dictæ Dotis, quam pro fructibus decursis quousque matrimonium duravit, & citato Domino Marchione Tarquinio de S. Cruce, hæredes mediato eiusdem promissoris obtinuit dari dubium; An, & pro qua summa sit relaxandum mandatum? cui responderunt DD. mandatum esse relaxandum pro residuo sortis reservato, vt de fructibus particulariter videatur; Cum enim instrumentum promissionis factæ per Cardinalem contineat obligationem Cameralem Summ. num. 2. habet executionem paratam vulgaris iuribus, & eius vigore procedi potest executiõe & ad relaxationem, & mandati contra bona hereditaria illius, dum ex commissione relata sub n. 5. communicata fuerit facultates A. C. vt in Portuens. Affilius 4. Martij 1652. coram R. P. D. meo Bichio, §. 1. Pars: vbi allegantur concordantes.

Non obstat, quòd dictum instrumentum non sit originale, sed copia, quæ regulariter non probat, præsertim quando pars, prout hic, opposuit in termino generalia contra.

Quoniam

Quoniam Notarius A. C. per cuius acta hæc causa introducta, & agitata fuit attestatur instrumentum publicum, & originale ibi fuisse productum, & productum fuisse restitutum, dimissa ista copia, cum eo collationata Summario *Actoris*, n. 1. & 2. quæ propterea facit fidem sicut ipsummet originale: Rota coram Cardin. Seraph. decis. 1192. num. 3. coram Buratto decis. 584. num. 5. & in *Vercellen. unitatis Capituli* 24. Aprilis 1643. coram R. D. meo Decano, §. nam quoad scripturam: Præcipue cum adminiculetur tum ab effectu ratione matrimonij eisdem, anno, mense, & die sequenti, iuxta formam dicti instrumenti d. primo summario sub dicto num. 30. Tum ab expressa ratificatione post aliquod dies facta à Francisco Sponso num. 3. Tum etiam ex iudicio post novem annos ab eo successisse moto & favorabiliter prosequuto per relaxationem mandati executivi pro sent. 1500. sine præiudicio residui num. 4. Certum enim est quod etiam exemplum, copia, & scriptura alias in formis iunctis adminiculis, & præsertim in antiquis plene probat Caputaq. decis. 234. num. 2. part. 1. Rota divers. decis. 717. num. 5. vers. non obstat in fine part. 4. in recent. decis. 1198. num. 2. decis. 310. num. 7. & decis. 650. num. 8. in fine part. 1. & decis. 418. num. 5. part. 2.

Nec refert quod per antiquum statum vrbis annullentur quæcunque promissiones dotis ultra summam scutorum 1500.

Quia huiusmodi statum vti laicale non compræhendit Cardinalis & dotis promissionem, tamquam per omni Ecclesiasticam: *Auth. statumque C. de Episc. & Cleric. Rota in Romana liberationis à fideiussione* 4. Maij 1630. coram bon. mem. Merlino, inter eius impressas decis. 901. num. 1. in *Romana Donat. omni de Castellani* 23. Junij 1631. coram bon. mem. Coccin. in recent. decis. 58. num. 28. & 52. part. 6. in *Romana successione de comitibus* 15. Ianuarij 1640. §. & videbatur cessare circa finem coram Reuerendiss. D. meo Decano, & in *Romana Dotis* 21. Februarij 1647. & in *Romana Domorum* 15. Decembris 1649. in fine coram R. P. D. meo Bichio.

Et licet allegata fuerit decisio in *Romana Dotis* 21. Februarij 1567. coram Robustio, quæ in his terminis firmat præfactum statum comprehendere etiam Cardinales: Attamen quicquid sit de legalitate huius decisionis, quæ circumfertur manu scripta fundatur in sola ratione, quod vigore Apostolicæ Confirmationis statum sit Papale, quam rationem nisi statum loquatur in specie de Clericis, vel habeat verba vniuersalia apta illos comprehendere, quæ hic deficient, perpetuo Rota reiecit firmando Clericos alioquin in statutis quovis confirmatis à Papa ex certa scientia: & in forma specifica non compræhendi, & hoc non ex defectu potestatis, quam tribuit confirmatio, sed ex defectu voluntatis, ut respondetur in terminis statutorum, Vrbis in dictis decisionibus supra allegatis, quæ comprobatur fieri in calibus aliorum consilium statutorum in *Tudertina successione* 29. Maij 1652. coram R. P. D. meo Merlino, §. nihil. etiam facit, & in *Bononiens. hereditatis* 28. Junij eiusdem anni coram R. P. D. meo Bichio §. nihil suffragante, & in his terminis egregie Ball. in cap. Ecclesia S. Maria n. 14. & 15. de consit. ubi loquitur his præcis verbis: Si Papa approbat statum laicorum su-

per rebus Clericorum, & Ecclesiarum statum est servandum tanquam statum Papæ, quod intelligi si nominatim est facta mentio de Clericis, & Ecclesiis, aliter non continentur in generali sermone, ex quo possit: eorum libertas infringi.

Quatenus verò replicabatur Clericos posse vti per modum privilegij statutis laicorum favorabilibus, & tamen, & de personis Ecclesiasticis expressam mentionem non facientibus, ex allegatis per modernum Episcopum Eugubinum decis. 11. num. 9. 10. & sub num. 30. Card. Melin. decis. 146. num. 6. cum Concordantibus in *Romana*, seu *Ianen. locorum Montium* 26. Junij 1648. coram me: §. hoc enim: Responsum fuit id procedere quando Clericus à principio contractus declaravit velle vti statuto, tanquam privilegio, secus autem si tunc huiusmodi declarationem non fecit, & sed id solum allegat, quando vigore contractus convenitur: Hoc enim casu statutis laicorum vti non posse, nec minus per modum privilegij optime distinguendo declarat Lambertengh. de contract. gloss. 2. in verb. mulierum num. 58. fol. 169. & firmavit Rota in *Senogallien. fructuum censu* 10. Junij 1644. coram R. Terracinen. sub. §. denique non obstat: ubi assertit rationem, quia tempore iudicii interemptiva est declaratio, cum res non sit amplius integra: Tantum autem abest quod Cardinalis ita declaraverit tempore contractus, quod imò dum nulla habita ratione præmoriati statuti dictam dotem promisit in scut. 5000. eo vti noluisse censetur, ne alias sponsum fraudaret, quod præsumptum non est attenta præsertim qualitate Ecclesiastica, quæ pollebat.

Et hinc DD. dixerunt non esse opus quætere an Cardinalis teneatur tanquam tutor, dum ex prædictis valide conveniri potest ex obligatione proprio nomine facta, cui non obstat obiectæ præsumptionis exceptio, cum interrupta fuerit & anno 1572. ex dicta lite iudicialiter mota, coram A. C. & Rota commissa anno 1592. cap. fin. de prescript. & quoniam ab anno 1593. quo emanavit citatio ad dicendum contra commissionem, nihil postea spatio 60. & ultra annorum actum fuerit in causa: Nihilominus, quia de iure canonico & instantia est perpetua 9 cap. penult. de iudic. Greic. decis. 7. de caus. possess. & propr. Tunc demum similis & diuturna taciturnitas inducit desertionem, quando vel ex actis constat de claro & non iure tacetis, ut declarando 10 decis. Achill. 7. ut lit. pendens. respondit Rota in *Ropanen. Decimarum* 24. Ianuarij 1642. coram R. D. Episcopo Salamantino in fine, & in *Amenon. legitima* 30. Aprilis præteritis, coram R. P. D. meo Priolo, §. vlt. & primi in *Calagomit. Beneficii* S. Ioan. de Molinar. 29. Maij 1652. coram me, in fine, vel super desertione, & re iudicata lata est sententia iudicis, & alias secus, ut in *Fanen. Capellanie* 22. Junij 1646. coram R. Tarraconen. §. nec dicatur: in *Leodien. Beneficii* 23. Maij 1648. coram R. P. D. meo Penterio simili, §. nec dicatur in *Auellana Canonici* 16. Junij 1651. §. nec subsistit in dicta *Calagomitana Beneficii* S. Ioannis de Molinar. §. Quoniam lit. coram me; & in omnem casum ob probabilem ignorantiam, & quæ semper in herede præsumitur, competeret actori restitutio in integrum adversus lapsum temporis, ut ad sanorem illustraret Domini Christophori firmat fuit in *Rom. Vincæ* 22. Junij 1654. coram me, §. final. ubi ad

istum effectum fuerunt etiam ponderata filii impedimenta.

Et ita vtraque, &c.

DECISIO CXXIII.

R. P. D. MELTIO.

Melcuitana Pecun.

Veneris 25. Iunij 1655.

S V M M A R I V M.

- 1 Descendendum nomine veniunt Nepotes.
- 2 Consensum prorsus alienationi rei sibi debita dicitur renuntiare sua iura.
- 3 Proximior succedit loco eius, qui successionem neglexit.
- 4 Iura, & actiones non veniunt appellatione mobilium, & stabilium.
- 5 Bona fideicommissaria in donatione non comprehenduntur.
- 6 Immisio pro credito vocati conceditur in bonis fideicommissis grauatis.
- 7 Clausula ius, & iustitiam, &c. facit, ut remedium magis proficuum censeatur intentionem.
- 8 Omni meliori modo operatur ut actus omnino valeat, num. 8.
- 9 Grauatus habens facultatem disponendi potest vnum ex vocatis alteri preferre.
- 10 Exceptio, habes parem in gradu non impedit immisionem.
- 11 Habet parem in gradu opponi non potest a possessore, num. 11.
- 12 Testes examinati ad perpetuam memoriam pendente lite non probant.
- 14 Electus dicitur cognoscere beneficium ab ordinante electionem, non autem ab ipso eligente.
- 15 Non tenetur ad debita eligenti, n. 15.
- 16 Prohibitus petere ultra legatum in bonis matris, non prohibetur petere in bonis aui.
- 17 Supplementum legitime non potest grauari.

ADuersas binas resolutiones in hac causa coram me emanatas sub diebus 10. Februarij 1653. & 6. Martij 1654. quarum vtraque firmat dandam esse cumulo immisionem ex remedio Saluiani ad possessionem contouerfarum terrarum cum Vincentia Bologna productis nouis iuribus de nouo auditri obtinisset, hodie reposita per me causa omnibusque ad trutinam reuocatis; adhuc DD. in aliis decisis persistendum esse censuerunt; quia de credito cum hypotheeca constat euictione terrarum alias cumulo in solutum sui crediti assignatum per Ambrosium, & Ioannellam coniuges & de vtraque possessione, tam antiqua Ambrosij debitoris, quam moderna Vincentiz ree conuentæ quæ fuit necessaria Saluiani extrema ex dictis testimoniis aliisque iuribus in vtraque decisione ponderatis.

Neque obstat visum filii obiectum noniter excitatum quod dicta euictio secuta ad Instantiam Claudie pro rata erediti dotalis Ioannellæ Auiæ scutorum mille ininsti prætedator ex eo, quod cum Ioannella ex fideicommissio Angulini Cambo Patris niteretur limitata facultate restituendi dicta scut. 1000. vbi ex filiis non potue-

rit propterea dictam facultatem extendendo illa relinquere Claudie nepoti, obiectum enim remoueri primo visum fuit ex ponderatione verborum ipsiusmet fideicommissi per dictum Angulinum ordinati, ex quibus apparere tributam fuisse facultatem ipsi Ioannellæ restituendi dicta scuta 1000. nedum dictis eius filiis, sed etiam omnibus ex ea descendentes, sub istorum autem nomine tunc certum est quod etiam veniunt nepotes: l. final. C. de suis, & legitimis, l. Turius, ff. de hered. instiui. Alex. conf. 18. num. 17. ad med. lib. 5. Roland. conf. 97. n. 19. lib. 2. Rot. coram Seraphin. decis. 939. n. 5. coram Cavalier. decis. 454. n. 11.

Præterea pro maiori etiam huius obiecti irrelevancia consideratum fuit, quod Nicolaus Andreas vnicus Ioannellæ filius consensit donationi, & restitutioni dictorum scutor. 1000. factæ per Ioannellam matrem favore prædictæ Claudie ex cuius consensu d. donatio, & restitutio etiam admilla interpretatione, quod facultas disponendi de bonis fideicommissariis restricta esset ad solos filios, & non nepotes, adhuc sustineretur; quia per dictum consensum tunc dictum Nicolaum Andreas remississe omnia sua bona dicitur: l. nihil, §. omnibus, ff. de legat. 1. l. quædam ab omnibus, C. de fideicommissariis: Crauet. conf. 24. n. 8. & 9. & sic locum apertum fuisse alteri tunc proximiori in gradu successivè vocato: l. si fundum per fideicommissum, ff. de legat. 1. l. ibique laici n. 32. Bald. conf. 102. a. num. 1. cum seqq. lib. 2. Roman. consil. 457. in fine, versic. ceterum. Petegrin. de fideic. art. 40. num. 67. cum aliis per ipsum ibi cumulatis.

Nec quidquam releuat, quod stante anteriori donatione per eundem Nicolaum Andream facta favore Celidoniæ alterius eius fororis, iura fuissent prius ab eo abdicata, tum quia donatio non loquitur, nisi de bonis mobilibus, & stabilibus, quorum nomine non veniunt iura, tunc & actio- nes prout erat dict. creditum scut. 1000. l. Caius, vbi Imol. ff. de legat. 2. c. Bald. in l. 1. sub num. 4. ff. de stat. hom. lal. in l. stipulatio hoc modo concepta, in fine, ff. de verb. oblig. Surd. consil. 450. num. 5. vol. 4. Rota in recent. decis. 31. num. 2. cum seqq. part. 7. tum quia ista tanquam fideicommissaria non debent dici in donatione comprehensa tunc etiam volens Nicolaus de illis 5 disponere id facere minime potuisset in præiudiciu vocatorum ad fideicommissum: l. Imperatores, ff. de transact. l. si suspens. §. fin. ff. de inoff. testam. l. à sententia, §. si hares, de appell. Nax. conf. 470. num. 12. & 13. Petegrin. de fideicommiss. art. 52. num. 47.

Vltius pro iusticia euictionis pastæ à Claudia panderatum etiam fuit, quod illa superuixit Nicolao Andree, & aliis filiis Ioannellæ, vnde quatenus etiam donatio sibi facta per Ioannellam non sustineretur; potuit tamen eadem Claudia tunc ex fideicommissio favore omnium descendendum ordinato agere, & obtinere per dictis scutis mille immisionem contra cumulum: Rota in Rauennaten. bonorum prima Februarij 1647. in princ. coram Eminenti. D. Corrado confirmata 6. Novembris 1648. coram Reuerendiss. Decano.

Neque valet replicatio, quod actum fuerit vigore donationis, & non fideicommissi, ideoque euictionem titulo donationis iniustam non posse confirmari ex noua causa fideicommissi in libello non deducta, nec implicite comprehensa.

Quia

Quia obiectum visum fuit ex facto ipso corrue-
 rent attentis clausulis salutaribus in libello apposi-
 tis ⁷ tibi *Iu & Iustitiam*, ac *omni meliori modo*,
 quantum vigore censetur intentatum, atque in
 Iudicium deductum omne remedium Actoris
 magis proficuum, iuxta doctrinam Bart. in *leg.*
unum, ff. si cert. petas. & Burr. in *cap. littere de*
dilat. & in terminis clausulae *omni meliori modo*,
 8 vt ex ea sustineatur libellus, vel impetretur t eo
 modo quo favorabilis iuari potest intentum
 Actoris: tenuit Ruin. *conf. 9. n. 9. vers. Præterea*,
lib. 1. Roland. *conf. 79. num. 38. vers. vltimus*,
lib. 1. Turret. *conf. 69. num. 65. & conf. 74.*
num. 50. & seqq. lib. 1. Rota coram Gregor. X. V.
decis. 104. n. 19.

Mius refragatur, quod de tempore donatio-
 nis sine restitutionis dd. scut. 1000. viueret Ce-
 ledonia soror Claudiz ad illam tanquam in pari
 gradu existentem spectaret medietas bonorum fi-
 deicommissi subiectionum. Vnde inferitur, quod &
 d. scut. 1000. æqualiter inter ipsas essent diuiden-
 9 da: nam licet fideicommissum t fuerit fauore
 omnium descendendum ordinatum, & ita iuxta
 hanc dispositionem inter æquales gradu, æqualis
 facienda esset diuisionem ex quo concessa fuit
 vocatis facultas disponendi in vnum ex descen-
 dentibus potuit Ioannella vtendo dicta facultate
 Claudiam præferre, iuxta dispositionem text. in
l. fil. fam. 1. 17. §. cum Pater, ff. de legat. Decian.
conf. 26. n. 64. lib. 2. vers. nam prohibitum. Mena
conf. 327. n. 97. & 104. & seqq. Socin. conf. 227.
sub nm. 14. & 15. lib. 2. Ruin. conf. 101. n. 14.
& conf. 117. num. 27. lib. 1. Peregrin. conf. 108.
n. 1. lib. 3. Fufat. conf. 1. num. 25. Rota in Bon-
nien. domus 25. Iunij 1632. coram bon. mem.
Card. Hieron. Vesfio.

Addit etiam quod etsi exceptio de existentia
 10 Celandoniz in pari gradu potuisset apponi, t &
 per Cumulum proposita fuisset, adhuc non valui-
 set immisionem Claudiz ex remedio Saluiani
 cõcessam retardare, quia huiusmodi exceptiones
 non admittuntur in possessionibus: *leg. scut. §. etsi*
queratur, ff. de seru. vend. l. ille à quo, §. si de
testam. ff. ad Trebell. Alexand. in l. fin. num. 23.
ante fin. vers. sed in hoc, C. de edit. Diu. Adrian.
tol. Ruin. conf. 129. n. 8. in fine, vers. nec quan-
tum, & seqq. lib. 2. Peregr. de fideicomm. art. 48.
n. 45. vers. item si allegaret. Coccin. decis. 166.
num. 4. vers. sed cum hodie, & fuit dictum in Eu-
gubina dotis 14. Februarij 1642. coram R. Dom.
Salmanino: & magis in terminis Rota coram
 Merlino *decis. 761. num. 12. & seqq. vers. quan-*
 tian neutra opinio & regulare est quod excep-
 11 tio t existentie alterius in pari gradu non potest
 opponi à possessore, sed ab Agnato prætenden-
 te concurrere, qui nec etiam potest impedire
 Actorem, sed is bene potest iudicium prosequi
 præstita tantum cautione de admittendo ad pat-
 tem coheredem: Rota in *Perusina reintegrationis*
 10. Iunij 1648. coram R. Tarracon.

Necque pariter refragatur prætenfa iniustitia,
 euictionis ex eo deducta, quod cum Claudia, vt
 asseritur, consecuta iam fuisset medietatem bo-
 norum fideicommissariorum ex diuisione facta
 inter ipsam, & Celandoniam alteram eius sororem,
 & vltimis habuisset vineam valoris scut.
 2000. inde plene satisfacta remanserit de omni,
 & toto eo, quod ipsa prætereundè poterat tam
 vigore fideicommissi, quam donationis sibi fa-
 ctæ à Ioannella, & per consequens non pos-
 suerit pro satisfactione debita iam exincte

euincere bona à Cumulo: DD. enim pro respon-
 sione animaduertebant, quod dicta prætenfa sa-
 tisfactio nullibi iustificatur non ex dicta diuisi-
 one; quia illa non apparet facta vniuersaliter de
 omnibus bonis, sed particulariter de aliqui-
 bus tantum bonis communibus, nec minus ex
 depositionibus testium, t quia tanquam exami-
 12 nati lite pendente ad perpetuum rei memoriam
 nullum probationis gradum constituunt: Rota
 in *Pampilonen. alienationis 15. Ianuarij 1649.*
§. final. coram R. P. D. meo Bichio.

Præterea semper cessare visa fuit quicquidque
 difficultas ex illa ratione, quod cum scut. 1000.
 quorum occasione secuta fuit euictio fuisset
 per Ioannellam sibi concessa illa restituendi vni
 ex filiis, vtique illa non cadebat sub diuisione
 aliorum bonorum fideicommissi subiectionum,
 quapropter bene, & rectè potuit Claudia pro
 integro illius credito agere, atque immisionem
 obtinere: esto, quod Celandonia alias habet præ-
 tensiones, quia pro illis poterit Vinc. eius hæ-
 res t si valide erunt iudicialiter contra Clau-
 13 diam inta sua experti, vnde ex hoc non sequitur
 quod euictio secuta pro dicto credito contra
 Cumulum iniusta dici possit: Rota coram Met-
 lino. *d. decis. 761. num. 2.*

Nec etiam obesse videtur vt ex eo quod Ioan-
 nella se obligauerit vna cum Ambrosio eius
 viro pro defensione terrarum in solutum cumu-
 lo traditarum poterit propterea idem cumulus
 repellere Claudiam euincentem, tanquam do-
 natariam Ioannellæ: quod cum facere neglex-
 erit ex tali negligentia prætendatur euictionem
 fuisse iniustam atque secutam ex præuia culpa
 ipsius cumuli, quia Claudia non est donataria
 vniuersalis Ioannellæ, sed particularis pro scut.
 1000. tantum, quæ nec etiam ab ea habuit ex
 iure suo proprio, sed ex facultate sibi tributa
 t ab Augustino. Patre fideicommittente, restituen-
 14 di vni ex descendentes & ita Claudia quam-
 uis cæteris prædilecta non dicitur habere dicta
 scut. 1000. à Ioannella restituentem, sed ab Angu-
 stino fideicommittente cum ad hunc effectum
 non qui elegerit: sed qui eligendi facultatem
 concessisset attendi solet *l. vnum ex familia §. 1.*
 & ibi Accurs. Bart. & alij, ff. de legatis 2. Dec.
conf. 143. num. 7. in fine & num. 8. Paris. conf.
47. num. 4. Sord. conf. 111. num. 8. vers. &
quando Cyriac. conf. 57. num. 55. & seqq. Me-
noch. conf. 1107. num. 1. vers. hoc multis ratio-
nibus. Rota coram Buratt. *decis. 75 §. num. 4. &*
post Modern. de legitim. decis. 116. ante fin. ver-
sic. quia 2. respondetur: Et in iure receptum ha-
 15 bebimus, t quod sic electus non tenetur ad de-
 bita, & grauamina eligentis, vt explicat Socin.
 in *l. verum §. cum quidam num. 10. ff. de reb. dub.*
Gomez. tom. 1. variat. resol. cap. 12. num. 48. ver-
sic. Item adde quod talis.

Denique non obstat quod Hietonyma mater
 dictæ Claudiz in testamento per cum con-
 ditto de anno 167. legatum eidem Claudiz re-
 liquerit cum onere nil aliud petendi de bonis
 suis. Vnde ea non poterit agere pro dictis
 scut. 1000. contra formam d. prohibitionis. Quia
 dicta scut. 1000. non sunt de bonis Matris,
 t sed Proauis, ideoque non cadunt sub dicta
 16 prohibitionem ad bona Matris tantum restricta:
Mantic. de coniet. vltim. vol. lib. 10. tit. 2. n. 24.
Gutier. de iur. p. 3. cap. 5. n. 64. ante fin. & Ro-
ta in Auximana fideicommissi 13. Ianuarij 1640.
coram Reuerendissimo D. meo Decano §. 2. & 3.
 Vlra

17 Ultra quod cum dictum legatum fuerit d. Claudiz relictum pro supplemento † eius legitime, nullum gravamen recipere potuit: l. *quoniam in prioribus*, & l. *scimus*, in princ. & in §. *cum autem*, & l. *omnino* in princ. C. de inoff. testam. Rota in *Perusina Bonor.* 29. Maij 1648. §. *alterum coram Eminentiss. D. Card. Corrado*; & in *Perusina fideicom. de Cincius* 15. Maij 1651. & in *Melesitana Viridarij* 2. Maij 1653. & 8. Julij 1654. coram R. P. D. Peni.

Et ita utraque parte informante resolutum fuit, &c.

DECIS. CXXIV.

R. P. D. BICHIO.

Romana Apothecarum.

Veneris 25. Junij 1655.

SUMMARIVM.

- 1 Scientia dicitur certa ex relatione ad aliud. Declarat, ut num. 2.
- Contentorum in instrumento arguitur ex illius approbatione num. 7.
- 3 Dicitio, scilicet, corrigi debet.
- 4 Plura ubi sunt eodem tempore habentur pro uno.
- 5 Presentia excludit ignorantiam.
- 6 Residuum partem significat.
- 8 Scire, & scire debere paria sunt.
- 9 Certus, & sciens non debet amplius certiorari.
- 10 Venditio non censetur facta, nisi de portione ad venditorem spectante.
- 11 Partis appellatione non continetur alia pars.
- 12 Aviamenium Apotheca est pretio estimabile, & n. 13.
- 13 Compensans minus solvere dicitur.
- 14 Expensa facta in defensione rei communis unicuique ad ratam imputantur. Declarat, ut num. 15.
- 16 Error probatur si habita fuit relatio ad instrumentum, quod non continet relatum.
- 17 Procurator potest utilem contrahere.

Sciuitse Lucam Aretusium quod Domo, & Apotheca sibi venditæ die 1. Decemb. 1645. à Procuratore Ceciliz Archiz, & Thom. Fontanz coniugum non spectabant ad venditores, nisi pro duobus ex tribus partibus, easque tantum emere intendisse constat evidentialissimè ex verbis instrumenti venditionis. Siquidem in eius disposita venduntur Domo, & apotheca cum relatione ad earum mentionem supra factam in proemio, ibi, *dictas Domum, & Apothecam*. In proemio autem contrahentes locuti fuerunt de Domo & apotheca provenientibus ex fideicommissio Cesaris Cesaris, cuius duæ tantum tertiz partes Ceciliz, & Guido Antonio auctori Thomæ Fontanz vna cum dicta Cecilia venditori, & altera tertia pars Annæ Theresiz adiudicatæ fuerant per mandata Rotalia, ad quæ cum in dicto proemio, expressè relatio habeatur, ibi: *predictis sententiis, & mandatis Rotalibus ad qua*, &c. perinde est ac si divisio partium iuxta tenorem dicti mandati esset in eodem instrumento expressa etiam ad effectum probandi

in emptore illius certam scientiam † qua bis dicitur quæ resolutat ex relatione ad aliud: *Ruin. conf. 29. num. 5. lib. 2. Bero. conf. 110. num. 5. lib. 2. Rota decif. 1496. num. 3. & 4. coram Serap. & inter recent. decif. 504. num. 5. part. 3. decif. 432. num. 7. part. 4. tom. 2.* licet secus esset si mandatum † fuisset solum enunciatum, in quibus terminis loquitur Rota decif. 621. num. 5. part. 1. recent.

Ed magis, quia ne dum fuit facta relatio ad mandata Rotalia, sed etiam ad instrumenta inter Ceciliam & Thomam ex vna, & Guidom Antonium ex alia celebrata sub die 11. Octobris 1639. & 10. Junij 1643. in quorum primo hæc bona diuisa fuerant in tres partes inter Ceciliam, Antham Theresiam, & Thomam, gratifque dicitur relationem restringi ad instrumentum rogatum die 17. Octobris, non autem die 11. quia cum nullibi constat aliud instrumentum, sub die 13. inter dictas partes rogatum fuisse; relatio intelligenda perneceffe est de rogato die 11. maximè, quia post enunciatum diei 13. subsequitur dictio *sem*, † &c. quæ verè diei expressionem importat; ad text. in cap. 1. de stat. Regular. in 6. Ial. consil. 64. num. 2. lib. 1. Menoch. consil. 817. num. 7. Barbof. dict. 363. num. 14.

Neque virget, quod sub die 11. duo repellantur instrumenta; vnum præfatæ decisionis, aliud in quo Cecilia tertiam partem sibi in divisione eadem die facta obtinentam assignavit Thomæ viro. Cum enim vtrumque stipulatum fuerit simul, & semel, & in continenti ibi: *eadem die 11. Octob. 1639. in continenti*, &c. coram eodem Notario, & testibus † vtrumque in relatione venit, cum pro vno habeantur: *Narr. consil. 115. num. 1. in fin. vers. Nam ex quo sunt*, & num. seq. *Surd. conf. 551. n. 10. Socin. conf. 273. sub num. 4. lib. 2. vers. secundo, quia Rota Romana pecuniaria 17. Martij 1645. §. quia cum, vers. quod si duo instrumenta, coram Eminentissimo D. Cardinali Corrado.* Præsertim, quia secundum continet expressam relationem ad primum ibi, iuxta formam instrumenti assignationis hodie per acta mei, &c. *facta rogati ad quod*, &c.

In altero die 10. Junij 1643. Guidus Antonius renuntiavit Ceciliz, & Thomæ coniugibus tertiam partem sibi in supra memorata divisione reservatam, præuia ipsius instrumenti divisionis sub dicta die 11. Octobris rogati mentione, & quod plus est huic 2. instrumento interuenit ipse Lucas Aretusius, & scuta bis centum recepit; vnde videtur quod pretendere non valeat, ignorantiam † divisionis in hoc instrumento per explicitam relationem repetitæ, & eorum, quæ gesta ibi fuerint, ipso præsentē, & interueniente: Bald. in *l. testium*, in fin. & ibi Salis num. 4. Cod. *Testibus*. Menoch. *presumpt. 21. num. 1. & seqq. lib. 6. Goufal. super Reg. 8. gloss. 48. n. 21.* Rota decif. 41. num. 10. part. 2. diuers. vel comprehensum fuisse in venditione, id quod non pertinere ad venditores apparebat ex instrumentis ad effectum, ut inuotefceret, quod ipsi venditores super his Domo & apotheca haberent insertum relativè in instrumento venditionis, quod etiam loquatur ne dum de tertia parte assignata in instrumento dotali, sed etiam de residuo bonorum hæreditariarum Etiam Cesaris, quia habet relationem ad d. instrumentum: anni 1643. ibi: *Residuum*, &c. iuxta formam instrumenti de super dicta die 10. Junij 1643. rogati ad quod, &c. intelligatur

Intelligatur de residuo tertiæ partis in præcedentibus instrumentis, vt *supra* reſervatæ Guid. Antonio; & in poſteriori anni 1643. ab eo venditoribus donatæ, nec eſt nouum ꝑ quod verbum *reſiduum*, referatur ad partem: Seraph. dec. 617. num. 13.

Eadem ſcientia conuincitur, ex quo præcedenter de anno 1636. Anna Thereſia vna cum Cecilia ſore, & Guido Antonio fratre domum, & apothecam locauerat ipſimet Aretuſio & de anno 1640. Secundinis, & locationem anni 1640. hoc modo factam Aretuſius nedum ſciuit, ſed approbavit in præſato instrumento anni 1643. acceptando pro reimbursement ſent. 200. quæ vt ſuprà ſoluit Guido Antonio aſſignationem penſionum ab ipſis Secundinis conditoribus debitaram: ex approbatione ꝑ enim conuincitur ſcientia omnium contentorum in instrumento approbato Rota decif. 14. num. 4. part. 4. rec. cum aliis allegatis à Gratian. diſcept. 853. num. 51. & 52. & inuerſimile proſus eſt, quod Aretuſius in rebus ſuis diligentiffimus acceptauerit aſſignationem penſionum, ꝑ non viſo prius instrumento locationis, ex quo debebant, vt notant Doct. in Clem. unica de conceſſ. preben. laſ. in l. ſi res obligato num. 48. ff. leg. 1. Roman conſil. 481. num. 3. Causal. decif. 3. num. 2. & ſeqq. & in proximis terminis Rota diſta decifione 14. num. 4. in fin. verſ. nec veriſimile part. 4. rec.

His poſitis duo ſequuntur, primò imputari non poſſe venditoribus, quod emptorem de tertia parte ad Annam Thereſiam ſpectante non certiorauerint ꝑ iuxta diſpoſitionem text. in l. quæro 40. ff. æd. empi. quia ſatis certioratus fuit per relationes ad ſuprà memorata instrumenta, ac mandata Rotalia, & cum Aretuſius tantum ex præteritis instrumentis locationum factam ſibi & Secundinis, & alio anni 1643. cui ipſe interuenit certus eſſet, certiorari vltro non debuit, l. 1. in fin. ſibi non videtur eſſe celatus qui ſcit, nec certiorari debet qui non ignorauit, ff. eodem tit. l. item veniunt §. pretium. ff. petis hered. Menoch. decif. 20. ſub n. 48. Ciriac. contron. 160. n. 37.

Secundò, quod venditio domus & apothecæ communis cum Anna Thereſia, non cenſetur ſtipulata ꝑ niſi pro duabus partibus ad venditores ſpectantibus, vt in puncto: Bald. in l. ſi domus, §. final. in fin. ff. leg. 1. alique int. decifione huius cauſa coram me relati §. his conſonat, id amplianter; quamvis deſcripti fuerint certi fines rei venditæ, tanto magis; quia in instrumento venditionis ꝑ fecerunt mentionem partium ibi: *nam partem ad d. Ceciliam ſpectantem, &c.* vt per Balcon. de iur. accreſc. cap. 7. quæſt. 67. n. 152. Creſc. decif. 6. per tot. de ſent. & re iudicata.

Nec non quia, ꝑ ponderat prima decifio in §. omnem, pretium conuenientem correſpondet tantum duabus ex tribus partibus, & quatenus replicatur in eſſe bonis venditis onera Canonum & Cenſus valorem minuentia. Reſpondetur habendam eſſe rationem pro augmento valore ꝑ quod domus, & apotheca exiſtunt in via Peregrini, & loco apiffimo negotiis Mercaturæ quod eſt pretio eſtimabile traditur: Ceph. conſ. 328. ſub n. 29. Giurb. ad conſuetud. Meſſan. cap. 6. gloſſ. 12. part. 1. num. 22. in fin. Grat. diſcept. 547. num. 17. Rot. decif. 540. ſub num. 3. part. 3. rec. & in Romana legati 14. Maij 1644. §. finalis in fin. coram Reuerendiſſ. Epifcopo Salamanſino, vt etiam docuit obſeruantia,

Decif. S. R. R. ad I. P. Melium.

quia condutores vt præſerrentur, ſoluerant non modicam ſummam, vt vulgo dicitur ꝑ *la buon uſcita*, & plures annuas anticipatas, ex quo colligitur bona eſſe pretioſa & magnæ æſtimationis: Ceph. d. conſ. 328. num. 40. verſ. 60. cum iſtud: Ponderandumque pariter eſt, quod Aretuſius non ſoluit pretium in pecunia numerata, ꝑ ſed excomputauit ſuum præſentium creditum, & ſic minus ſoluiſſe dicitur ad text. in l. minus 204. ff. de reg. iur. Cſtr. conſ. 397. col. vlt. circa med. verſ. quib. p. 2. Ciriac. contron. 169. num. 28.

Non obſtat coniectura comprehensionis totius domus & apothecæ eduſta vel ex mandatis procuræ ad vendendum prius data in venditoribus continente facultatem vendendi tertiam partem competentem Thomæ, iure dotis Cecilie vxoris, necnon aliis duas tertias partes ad eandem Thomam pro indiſſo vna cum Cecilia ſpectantes, titulo donationis, ad eorumdem fauorem factæ à Guido Antonio ſocero, vel ex quo creditum quod Aretuſius, vt ſuprà excomputauit in computum ꝑ pretij tanquam verſum in deſenſionem rationis communis, ſolui debebat etiam ab Anna Thereſia poſſeditrice certæ partis: l. ex parte, ff. ſam herediſcund. Ruin. conſil. 110. in fin. lib. 4. Serop. decif. 1012. num. 4.

Negatur enim debitum excomputatum fuiſſe commune Annæ Thereſie, cum non proneniat ſolum ex mutuo facto Cecilie, ac Thomæ pro expenſis litis vententis ſuper deſenſione bonorum fideicommiſſi communis, ſed etiam pro aliis eorumdem coniugum neceſſitatibus, neque pro eo Aretuſius haberet actionem contra Annam Thereſiam quæ mutuum non recepit, quæque nec Cecilie, ac Guido Antonio quippe qui litem pro fideicommiſſi, proſequuti fuerant ad propriam vtilitatem, ꝑ vt ſcilicet duas illius partes conſequentur, teneat reſicere expenſas, niſi probetur eius intuitu plus expenſum quam alioquin pro deſenſione duarum partium opus fuiſſet: Rota in Florentina expenſarum de cambiis 8. Nouembriſ 1627. §. 1. & per tot. coram Reuerendiſſimo D. meo Decano, & in Romana expenſarum 15. Decembriſ 1653. §. pen. coram me: Et ſemper ſatis eſt, quod nomine Thereſie non fuerit facta venditio.

Mandatum verò procuræ loquens de duabus tertiis partibus competentibus vigore donationis factæ mandantibus à Guido Antonio declaratur ab ipſa donatione, quæ non continet, niſi tertiam partem ipſius Guidi Antonij eaque poterat aliquo mandato diuidi in duo, attenta duplicitate tituli acquisitionis, quia nempe partem habebat ex perſona propria, partem ex iure accreſcendi ob pertinentiam Archangelij alterius fratris, vt narratur in instrumento diuiſionis anni 1639. ad quod donatio explicite reſertur; ꝑ vnde ex ipſa donatione educitur Germanus ſenſus dd. verborum, vel probatur illorum error: Alex. conſil. 83. num. 1. verſ. *modus autem*, lib. 5. Curt. inn. conſil. 192. num. 21. lib. 3. Barratt. decif. 282. num. 2. cumque procurator in instrumento venditionis ſimilem expreſſionem non fecerit, ſed ſimpliciter domum, & apothecam (cuius duas tantum tertias partes ad venditores ſpectare emptor vt dicebam certo ſciebat) vendiderit cum expreſſa relatione ad mandata Rotalia & instrumenta, alteram tertiam partem Annæ Thereſie adiudicantia, hoc ſolum debet

ad

attendi;

17 attendi; maxime quia procurator † potuit vtilius contrahere: *l. si quis mihi bona §. sed 36. glof. 2. num. 59. cum aliis alleg. à Modern. Scalen. var. resol. forens. tom. 2. resol. 200. num. 94.*

Ex quibus DD. steterunt in decis. utraque parte informante, &c.

DECIS. CXXV.

R. P. D. VEROSPIO.

Terracinen. Pecuniaria.

Veneris 25. Iunij 1655.

SVMMARIVM.

- 1 *Adio acquiritur ei, cuius nomine contrahitur.*
- 2 *Obligatio Cameralis vigore hareses possunt conveniri.*
- 3 *Obligatio Cameralis habet in ventre clausulam pro omnibus, quorum interit.*
- 4 *Adita simpliciter censetur hereditas, dum non constet de inventario, nec de alia causa possidendi.*
- 5 *Solemnitates non sunt necessariae in contractu in executionem paterna obligationes inito.*
- 6 *Non requiruntur in declaratione veritatis, num. 7.*
- 7 *Amplia, ut num. 8.*
- 8 *Minores mercaturam exercentes valide sine solemnitatibus obligantur.*
- 9 *Executio mandati in prima instantia obtenti non retardatur per productionem iurium in secunda, ad continuandum probationes prima instantia.*
- 10 *Productio iurium in secunda instantia impediens executionem mandati in prima non impedit relaxationem alterius mandati in secunda.*

M Andatum pro scutis 750. relaxatum ad instantiam Conuentus Sancti Bartholomæi, ex persona Patris Ludouici Zacchæi, contra Lidanum, atque Anselmum filios, & hæreses Francisci Pacioni exequendum esse hodie Rota decreuit; quia ipsius creditum iustificacionem legitimam assumit ex instrumento obligationis sub forma Camerali per eundemmet Franciscum stipulato, occasione Societatis cum Ambrosio Longo cōtractæ, quam non ad ipsum Ambrosium; sed ad Patrem Ludouicum spectat: se concludunt plures testes, quorum primus præterea recenset Carolum Ambrosij fratrem, & Laurentiam filiam Patre Ludouico instante in articulo mortis Ambrosij pro declaratione societatis in sui fauorem, & ex propriis pecuniis contractæ respondisse declaratione non indigere, dum à nemine controuertebatur de suis pecuniis societatem fuisse contractam. Necnon idem comprobant plures Epistolæ super eadem Societate Patri Ludouico transmissæ, ac successiuæ denique declaratio Laurentiæ filiæ Ambrosij in transactionis instrumento sub Sacramento testantis, quod super eadem societate, Ambrosij Pater nudum duntaxat † nomen obtinebat, eiusque commodum, atque incommodum Patri Ludouico competebat: Pro cuius proinde crediti allècuratione, poterit Pater Ludouic. Fran-

cisci filios convenire, perinde, ac si sibi, non autem Ambrosio foret restitutionis facta promissio ad text. in *Lasse, ff. de hered. instiit. Alex. conf. 132. num. 3. in fin. lib. 6. Surd. decis. 226. num. 1. Card. Mantie. de tacit. lib. 4. tit. 22. n. 9. Rota decis. 106. num. 2. part. 1. recent. & coram Gregor. X V. decis. 157. num. 2. Cum præsertim sub obligatione Camerali concepta fuerit, cuius virtute ipsius Francisci filij, ac † hæreses poterant conveniri post aditam Patris hereditatem simpliciter, & sine beneficio inventarij, vt aduertit Gallef. quest. 4. num. 5. & 6. de obligat. Camerali, ibique Zacch. num. 8. Surd. conf. 112. n. 69. Rota penes eundem Zachiam dec. 222. n. 11. & coram bon. mem. Merlino decis. 103. num. 1. & in Bononiens. Accollationis debiti 19. Iann. 1612. §. in genere, numero, coram R. P. D. meo Bichio, non solum ab Ambrosio nominato in contractu, sed etiam à Patre Ludouico in eodem contractu habente interesse virtute clausulæ † pro omnibus, 3 quorum interest, in ventre obligationis Cameralis inclusæ, vt notat Zachius de obligat. Camer. quest. 5. num. 8. Rota decis. 97. num. 1. post eundem Zach. & decis. 170. num. 12. & 13. coram bon. mem. Verellen. & in Romana dotis 31. Ianuarij 1652. in 8. non obstat, quod Gaspar, coram R. P. D. meo Bichio, aditam verò à filiis Francisci hereditatem simpliciter, non autem cum beneficio inventarij comprobatur per plures testes asserentes omnia bona paterna, necnon Capitalem ipsum societatis per eundem possideri: Inde enim adita sine beneficio inventarij † probatur 4 hereditas, donec illud exhibeatur, vel alia ex causa iustificetur eorumdem bonorum à filiis nacta possessione ad text. in §. pro herede instiit. de hered. qualif. & differe. Bald. in l. 1. mon. 40. Cod. qui admitt. Bartol. in l. genit. num. 21. ff. de acquirend. hered. Alex. conf. 32. num. 2. lib. Aini. conf. 197. num. 4. Nat. conf. 140. n. 10. Cardin. Mantie. de coniecturis, lib. 12. tit. 1. 2. num. 8. Rota coram Gregor. X V. decis. 7. num. 1. & in Romana Censu 27. Iunij 1653. coram R. P. D. meo Bichio, cum aliis relatis in Firmana Pecuniaria 1. Iunij 1654. in §. retardari verò, coram me.*

Hinc eundem Francisci filijs suffragari non poterit, quod instrumentum transactionis solemnitatibus appareat destitutum, interuentu videlicet proximorum, quos de tempore stipulati contractus commode potuisse interesse plurium testium depositione probatur: Cessat enim solemnitas † necessitas in hoc contractu transactionis, dum ibidem se se obligauerunt in executionem paterni contractus Camerali obligatione vallati, pro quo tanquam Patris hæreses non beneficiati poterant valide conveniri, vt notat Socin. conf. 80. sub num. 25. & 26. lib. 4. Gabr. conf. 20. num. 43. & num. 50. lib. 2. Rota decis. 172. num. 40. & 41. part. 7. recent. & decis. 192. num. 15. post Zach. de obligat. Camer. & in Anconitana Marina 13. Maij 1644. §. prædicta verò, coram Eminentiſſimo Domino Cardinali Corrado, vel quia eodém filios tanquam publicos mercatores negotia exercussent plurimum testium depositione conuincunt, adeoque valide poterant † sine solemnitatibus obligari, vt tradit Roman. conf. 318. Grat. discip. 6. 179. n. 46. Rota in Romana Negotiationis 5. Iulij 1576. coram Robustio post Marches. de Conniss. par. 1. fol. 228. & in decis. 267. num. 2. in fin. p. 3. recent. & in adducta Anconitana Marine coram Eminentiſſimo D. Card. Corrado in 1. §. & in

in Romana Societatis Officij 27. Ianuarij §. ratio resolutionis, & 12. Maij 1653. in §. 1. coram R. P. D. meo Albergato.

Neque subfistit obieccio contra declarationem Laurentij, vt pariter sine solemnitatibus stipulata fuerit, dum non solum non concluditur hæc carentia solemnitatum, sed eorum quoque necessitas cessabat in huiusmodi declaratione præ se ferente speciem veritatis ¶ ex aliis præfationibus supra deductis: Gabr. consil. §. 1. num. 15. lib. 2. Rota coram Achill. decis. 1. de Confess. coram Seraph. decis. 1443. mem. 1. & decis. 1777. n. 6. part. 2. diuers. quam propterea declarationem impugnare non poterunt filij Francisci tamquam tertij postquam maxime eandem in instrumento transactionis agnouerunt in initium veritatis ¶ & sub proprio iuramento approbarunt, vt notat Surd. dec. 108. num. 4. Rota coram Seraph. decis. 256. n. 3. & 4. & in decis. 88. num. 7. part. 7. rec. & in fanens. Dotis 17. Martij 1642. coram R. P. D. meo Cerro, §. 2.

Neque visa fuit DD. retardanda executioni mandati ex omiffa iurium productione in prima instantia facta dumtaxat in secunda appellationis, in qua sub clausula, si quid exequendum, causa commissa fuit, & debet iustitia mandati ex eisdem, non autem ex nouis probationibus ¶ iustificari. Quoniam noua iurium productio ¶ ad corroborandum non autem iustificandum mandatum facta fuit, adeoque ipsius executionem retardare, seu impedire non valet, vt dixit Rota coram Cæle. de Grassi. decis. 10. n. 10. & 11. de probat. coram Frgellen. decis. 172. num. 7. in Romana Mercium 28. Novembris 1607. coram Oriemb. & in Romana Pecuniaria 27. Maij 1651. coram R. P. D. meo Celfo, & in Persuina bonorum 14. Martij 1640. coram Reuerendissimo Terracina. Cum maxime ad elidendas exceptiones modo deductas, non autem in prima instantia contra mandatum oppositas eorum ¶ de iurium fuerit facta productio ¶ quæ licet executioni mandati, iam relaxati posset obesse, non tamen poterunt nouam mandati relaxationem impedire, prout tali casu relaxare consuevit hoc S. Trib. vt in Romana Pecuniaria 27. Maij 1651. in §. verum, & §. vlt. coram R. P. D. meo Celfo, & in Benenentana dotis 27. Iunij 1653. in vltimo §. coram R. P. D. meo Bichio, & in alijs relictis in Firmiana Pecuniaria 1. Iunij 1654. in primo §. coram me.

Et ita DD. responderunt pro executione mandati, siue pro noua mandati relaxatione, vtraque, &c.

DECIS. CXXVI.

R. P. D. MELTIO.

Mediolanen. prætenfæ deuolutionis.

Prima Iulij 1655.

SUMMARIUM.

1. Dominium directi ad effectum deuolutionis est concludenter probandum, & num. 4. & num. 11.
- Amplia, vt num. 2.
- Sine inuestitura non probatur, num. 3.
2. Dominij quæstio potest reficari etiam ab eo qui causam habet à recognoscence Eccle. Decis. S. R. ad I. P. Melium.

fiam in Dominam per solutionem Canonis, & Laudemij.

Et de ratione, n. 6.

7. Emphyteuticam rem qui prætenit, eam esse talem probare tenetur.
8. Adminicula ex solutione Canonum, recognitione, & alijs admissis ad probationem Domini.
- Declarat. vt n. 9.
10. Censualis potius, quam Emphyteutica res presumitur.
12. Decisiones 290. part. 1. 164. part. 6. recent. & apud Mantica. in quibus terminis procedant?
13. Clausula, & pro singularibus successoribus, & cui, vel quibus dederit, faciunt Emphyteusum Ecclesiasticum ad extraneos transitoriam, & n. 19.
- Operantur vt de Emphyteusi etiam fauore Monasterij testari possint, n. 14.
15. Monasterium est capax Emphyteusis Ecclesiæ transitoria ad extraneos, ad effectum diuinitat vendendi, & recipiendi estimationem secluso pacto alienationis prohibitiuo.
16. Stylus ex fide Notarij non probatur, vltimè probandus, n. 17.
18. Decisio 211. part. 6. recent. declaratur.
20. Obseruantia declarat naturam Emphyteusis in defectum inuestitura.
21. Credulitas excusat à caducitate.
22. Moram purgat Emphyteuta non soluens ex equitate Canonica.

Per obitum quondam Ioannis - Baptiste de Magistris sine filiis masculis, cum prætenederetur factus locus deuolutionis cuiusdam domus subalt. ¶ dominio directo Capellæ Sancti Ambrosij in Metropolitana Mediolanensi existentis, Blasius Constantius dicte Capellæ Titularis iudicium instituit super dicte domus deuolutione contra Monasterium, & Moniales Sanctæ Catharinæ ad Rotam Cinitatis Mediolani, hæredes testamentarios prædicti Ioannis Baptiste & duas sententias fauorabiles in partibus reportauit, à quibus interposita pro parte Monasterij appellatio, caulique ad Rotam delata, ac mihi commissa dubitati in locus esset deuolutioni, & Domini negativè responderunt, in eo præsertim se fundantes, quod non constet de Dominio ¶ Capellæ deuolutionem prætendentis, prout ad hunc effectum plene, & concludenter illud probari debet, ad text. in l. approbationem 23. C. locat. ibi Bart. in l. omnes, in fin. C. C. de probat. Ruin. cons. 50. num. 1. lib. 1. vers. nam quamuis, amplians conclusionem procedere in Ecclesia ¶ deuolutionem prætendente contra ipsum Monasterium, vel causam ab eo habentem; & ita consuluit etiam Socin. Senior, cons. 167. num. 22. lib. 2. vers. circa sextam questionem, Rolan. consil. 82. num. 17. lib. 2. vers. ubi tradit, Crauet. cons. 157. num. 13. ad med. vers. adeo, Speculat. tit. de ampliat. §. nunc aliqua, num. 66. vers. §. 2. ubi tenet quod ad hunc effectum dominus directus tenetur iustificare titulum habilem pro acquisitione Domini, secundum ius gentium, vel civile: Menoch. de arbit. iud. casu 554. num. 8. vers. 3. est casus, & ita semper firmavit etiam Rota, & signanter in decis. 723. num. 2. part. 4. diuersor. coram Martino Andrea decis. 65. num. 1. & 2. Seraph. decis. d d 2 1350.

1350. num. 1. vers. *ista enim*, Canal. *decis.* 269. num. 1. & 2. vers. *quod instrumentum*, Merlin. *decis.* 11. num. 3. vers. *ulterius*, Merlin. *decis.* 117. in princip. in *rec.* *decis.* 150. num. 1. cum duob. seqq. *decis.* 606. num. pariter primo, part. 1. & fuit dictum in *Romana devolutionis* 28. Maij 1625. coram bon. mem. Pirouano in *Romana Vine* 27. Aprilis 1646. coram Eminētissimō D. Cardinali Corrado in *Romana bonorum* 5. Decembris 1647. coram Reverendissimō Tarraconen. & in *Mediolanen. pratenſe devolutionis* 15. Februarij 1650. coram meſ. Turbidis. In quibus omnibus firmatum etiam fuit ad effectum probationis dominij in iudicio devolutionis, nec sufficere instrumentum Concessionis iuncta solutione Canonum.

Fortius ergo, & indubitanter conclusio locum sibi vindicat in proposito casu, in quo, nec etiam de instrumento inuestituræ ꝑ docetur, & ita certum est non posse dici constare de dominio Ecclesiæ ad effectum rei vindicationis, iussu devolutionis; Gloss. in l. 1. & ibi Bald. & Iaf. num. 61. cum seqq. C. de iure emphyt. Alexander conf. 112. in fin. lib. 1. Paris. conf. 77. num. 7. lib. 3. Clar. in §. emphyteusis quest. 4. Mareſc. variat. resol. lib. 1. cap. 85. num. 7. Rota coram Caputaq. *decis.* 280. num. 5. part. 1. Setaph. *decis.* 1453. n. 1. in *rec.* d. *decis.* 150. n. 3. part. 1. & *dec.* 651. num. 3. & 4. part. 3.

Neque pro concludenti dicti dominij probatione visum fuit suffragari posse instrumentum venditionis factæ de anno 1589. de controuersia domo Franciscō de Magistris patri, & auctori Ioannis-Baptistæ, qui Monasterium heredem instituit cum expressione quoddam illa esset emphyteutica, & grauata annuo canone, lib. 26. & solid. iuncta recognitione Capellæ in Dominam directam, & solutione dd. canonum, ac laudemij: Quia quicquid sit vbi de simplici solutione canonis, & laudemij ageretur, ad quem effectum probatio deducta ex dicta recognitione ab ipsa, absque solutione canonis, & laudemij sufficeret in proposito in quo de rei vindicatione, ex capite devolutionis agitur, dicta præsumptua iustificatio, ꝑ sufficientem non inducit probationem, cum plena, & exacta requiratur, iuxta doctrinam Alex. conf. 10. cum duobus seqq. l. 4. Caputaq. d. *decis.* 280. part. 1. Rota coram Merlino d. *decis.* 112. n. 8. in *rec.* *decis.* 606. num. 2. in fine.

Quod procedit etiam si devolutio intenteretur contra Monasterium causam habens à Ioanne-Baptista de Magistris, qui dictam Cappellam in Dominam directam recognouisse prætendit, quia adhuc tali recognitione non obstante potest Monasterium contra Ecclesiam, devolutionem prætendentem quæstionem dominij ꝑ refutare: Ita Ruinus dict. conf. 50. num. 1. lib. 1. vers. *nam quamuis*: Socin. len. conf. 165. num. 2. lib. 2. vers. *circa quintam quæstionem*: Speculat. tit. de emphyteot. §. nunc aliqua n. 66. vers. 52. vbi assignat eam rationem, ꝑ quod Ecclesia potuit aliquam concessisse rem alienam in emphyteusim: Cephal. conf. 8. num. 6. lib. 4. & cum quolibet res in sui origine præsumitur libera, & seruati contrario non habeat causam naturalem, sed aut impositionem, aut præscriptam; inde fit, vt qui præterit rem aliquam ꝑ esse emphyteuticam teneatur eam talem concludentem probare: Menoch. de arbit. iud. cas. 554. num. 9. Rota in *rec.* dict. *decis.* 150. n. 3. vers. &

quoad effectum part. 1.

Neque releuat, vt etiam pro iustificatione dominij ad effectum devolutionis admissi soleant adminicula desumpta ꝑ ex recognitionibus, solutionibus canonum, aliisque similibus, iuxta *decis.* 290. num. 1. cum seqq. part. 1. *rec.* quia conclusio procedit, vbi cum dictis adminiculis concurrat ꝑ inuestitura, seu concessio in emphyteusim; secus autem est, quando prout hic deficit instrumentum inuestituræ: nam tunc ex quo præsumi potest bona penenſile ad possessionem non vigore contractus emphyteutici, sed potius simplicis locationis, vel contractus censualis; prout ꝑ ita etiam in dubio præsumitur: Nat. conf. 3. num. 3. Berous conf. 113. num. 8. lib. 1. & conf. 49. n. 7. & 8. lib. 3. Crauet. conf. 112. n. 8. & conf. 131. num. 11. Rota coram Crescent. *decis.* 3. de præsumpt. & *dec.* 1. de censib. & *dec.* 400. num. 7. part. 1. in *rec.* cum aliis per Mant. de tacit. & arbit. lib. 2. tit. 3. num. 11. & 17.

Sola hæc possibilitas sufficit ad reddendam æquiuocam probationem desumptam ex dictis adminiculis, & per consequens ad faciendam etiam eam irrelevantem ꝑ pro iustificatione dominij ad effectum devolutionis, pro qua plena & exacta, vt dictum fuit, probatio requiritur, & ita in terminis dixit Rota in *rec.* *decis.* 606. num. 2. ad med. vers. *respondabatur etiam*, part. 1.

Hinc patet non applicari decisiones ꝑ allatas pro parte Cappellæ: nam *decis.* 290. part. 1. *rec.* supponit existentiam inuestituræ, & Rota super ea præcipuum fundamentum constituit; deinde super adminiculis, & sic *decis.* 164. par. 6. *rec.* deducit probationem dominij ex inuestituris, & postea ponderat recognitions pro adminiculis: Mant. *decis.* 57. non loquitur in terminis probationis dominij ad effectum devolutionis.

Tantò autem facilius Domini censuerunt locum non esse prætenſe devolutioni, quia admissa etiam dominij directi iustificatione; adhuc ex quo emphyteusis, de qua in præſenti agitur apparet alienabilis, & transitoria ad extraneos ex consensu per Rectorem Cappellæ præſtito venditioni controuersæ domus factæ de anno 1589. in personam Francisci de Magistris stipulan. pro se, suisque hæredibus, & singularibus ꝑ successoribus, & cui, vel quibus dederit, quæ quidem clausulæ liberam alienandi facultatem important, & emphyteusim etiam ad hæredes extraneos transitoriam faciunt, vt bene per Roland. conf. 55. num. 40. lib. 3. vers. *ubi feudum*: Crauet. conf. 84. sub num. 11. vers. & eodem modo, & conf. 92. num. 6. Curt. iun. conf. 1. & in princ. Mant. de tacit. lib. 2. tit. 19. num. 29. Cyriac. controu. 148. n. 11. Rota coram Canal. *decis.* 293. num. 2. in *rec.* *decis.* 261. num. 4. part. 1. & fuit etiam resolutum coram me in *Romana domus* 17. Februarij 1647. propterea transire potuit titulo vniuersalis institutionis ꝑ dicto Ioanne-Baptista testatore in Monasterium heredem institutum: Berous conf. 93. num. 46. & 47. vers. *nam emphyteusis*: Buriat. conf. 60. num. 34. lib. 1. vers. *vt ad Monasterium*: Gloss. in Auth. ingress. verb. *dedicant*: & ibi Bart. num. 37. vers. *quaro ergo*, circa hoc de sacrosanct. Eccles. Innocent. in cap. in præſentia num. 5. vers. *emphyteusis etiam transmittit*: & Hostien. n. 8. post med. vers. *emphyteusis de prob.* Anchar. conf. 65. n. 1. vers.

vers. si autem succederet: Corbul. de iur. emphyt. tit. de caus. priuat. ob mort. civil. fol. 38. sub n. 6. & sub n. 8. vers. quia cum Monasterium, cum aliis relatis per Modest. Fulginat. de iur. emphyt. tit. de alienat. quest. 1. sub num. 217. in fin. Grat. discept. forens. cap. 481. num. 61. cum seqq. vers. quibus stantibus: Rota in recent. decif. 261. n. 7. vers. ponit etiam, part. 7.

Nec adhaeretur, quod regulariter sit prohibita alienatio rei emphyteuticæ in manum mortuam, quia quicquid sit, ubi cum prohibitione legis, concurret etiam prohibitio hominis, & pactum expressum per quod impeditur acquisitio, cum in proposito casu de tali hominis prohibitionem non debeat Monasterium, & optime remansit capax, si non ad effectum retinendi, saltem ad effectum vendendi rem emphyteuticam, & illius æstimationem recipiendi, iuxta doctrinam Speculat. lib. 4. tit. de emphyteu. §. nunc aliqua, quest. 1. 17. num. 143. communiter recept. Ancharan. conf. 165. num. 1. post medium, vers. sed ibi loquitur: Grat. discept. forens. dist. cap. 481. n. 67. cum duobus seqq. Rota in recent. decif. 261. n. 7. vers. & cessat difficultas part. 1. & in alia Mediolanen. bonorum coram Merlino, decif. 649. per tot.

Vilius neque releantius visus fuit prætenfus stylus illarum partium apponendi in investituris similia pacta prohibita alienationis rei emphyteuticæ in manus mortuas, quia dum stylus non probatur & aliunde quam ex simplici fide Notarij, non est ei quicquid deferendum: l. 3. §. decus, ff. de test. Auth. si quis in aliquo, Cod. de eden. Gait. de credit. cap. 3. tit. 1. num. 912. cum duobus seqq. Rota in recent. decif. 255. sub n. 3. part. 1.

Maximè, cum dicta fides non percutiat tem-
pus concessionis & nec concludat investituram aliter fieri non potuisse, ut in terminis probationis styli, & consuetudinis hoc requirit respondit Rota coram Seraph. decif. 1249. num. 1. cum sequent. vers. neque obstat, & in Iunnen. 4. datalis 17. Aprilis 1643. coram Reuerendissimo Terracinen. §. non obstant attestacione.

Non etiam subsistit, quod clausula illæ, pro hæredibus, & successoribus etiam singularibus, & cui, vel quibus dederis, appositæ in dicto instrumento alienationis non faciant emphyteusim transitoriam ad extraneos, sed restringendæ veniant ad hæredes, & descendentes primi acquirentis, & ex firmatis per Rot. decif. 211. part. 6. recent. quia ibi aderat expressa prohibitio alienationis in extraneos, per quam prohibitionem ita temperata remansit virtus dictarum clausularum, ut libera facultas disponendi per eas importata restringeretur ad solos descendentes, non autem ad extraneos extenderetur: At in propo-
sita facti specie, nulla exhibetur investitura cum dicto pacto prohibitorio alienationis; unde dictæ clausulæ & debent suum operari effectum, qui est tradendi liberam disponendi facultatem, etiam in extraneos: cap. 1. de feud. non habent. propr. nat. feud. Cephal. consil. 400. num. 6. & 7. Conar. var. resol. lib. 2. cap. 17. vers. quarta conclusio, ibi: Eo quia, & idem dicendum erit: Clar. in §. emphyteusis, quest. 28. vers. secundus casus, & vers. sed quare: Mantic. de tacit. & ambig. lib. 2. tit. 19. num. 24. vers. tertio similiter.

Idemque confirmandum venit etiam ex observantia: nam Domus de qua agitur transiit

à Camilla Barbaaria in familia de Magistris; hæc autem observantia & interpretatio declaratur, qualis sit natura emphyteusis, de cuius inuestitura hodie non apparet: Socin. sen. conf. 66. num. 11. vers. quod etiam confirmatur, lib. 3. Honded. conf. 47. num. 28. lib. 1. Sord. decif. 134. num. 9. Rota decif. 571. num. 3. part. 1. divers. & coram Merlino decif. 872. num. 11. vers. omnemque.

Denique non obstat alia prætenso ob non solutos fictus libellarios, seu Canones infra biennium; tum quia Cappellæ Rector requisitus ad recipiendum, renuit illos recipere, quæ stante recitatione, Moniales sunt exculatæ; ac proinde devolutio & excluditur, cum ad hunc effectum, quælibet causa etiam credulitatis sufficiat: Rota in Romana Domus 25. Februarij, 1647. §. ex quibus, & §. sequent. & 9. Decembris 1650. §. minus devolutio coram R. P. D. meo fisco: Tum quia in omnem casum locus esset purgationi moræ, & quam ad effectum evitandi poenam æquitas Canonica facillimè admittit: cap. tuam de pen. cap. apud misericordem 32. quest. 1. Alexan. in l. si quis maior num. 7. vbi Iaf. num. 26. & Jacob. de S. Georgio num. 43. Cod. de transact. Dec. conf. 138. num. 7. Rota coram Penia decif. 431. n. 4.

Et ita utraque, &c.

DECISIO CXXVII.

R. P. D. ZARATE.

Interamnen. Dotis.

Veneris 27. Aprilis 1657.

SVMMARIVM.

- 1 Mandati validitas desumitur ex actorum revoluzione.
- 2 Instrumentum facit probationem probationem.
- 3 Fundat intentionem producentis, n. 9.
- 4 Solutione obligatio extinguitur.
- 5 Declarat, ut num. 4.
- 6 Instrumentum non servata forma decreti non liberat.
- 7 A debitore cum consensu creditoris est faciendum, n. 12.
- 8 Maritus iura uxoris deteriorare non potest.
- 9 Censum extinguendi conventio dummodo pecunia redigatur in emptionem stabilium facit, ut venditor non liberetur nisi probet personam in illam causam.
- 10 Producentis scripturam eam retinuit, prout iacet.
- 11 Amplia, ut n. 9.
- 12 Obligatus ad instrumentum, si non adimpleat, ad fructus tenetur.
- 13 Vxor mortua fructus dotalis non debentur, etiam si supersint filij.

Mandata A. C. quibus Ioannes Alexander Mallitellus fuit condemnatus ad solvendum Claræ Mallitellæ, ex causa residui dotis scuta quingenta, & fructus loco damnorum, & interesse esse exequenda DD. censuerunt: illorum enim validitas elicitur ex actorum revoluzione, iuxta vulgatam decif. Caputaq. 260.

dd 3 part. 2.

part. 2. & iustitia respectu mandati ex causa re-
sidui dotis est evidens, cum debitum clarum
reliquit ex instrumto publico † pactorum
matrimonialium, inter Joannem Valentium
Mallitellum Patrem Claræ & Innocentium
Ciamburlanum Patrem Gregorij Sponsi Claræ
celebrato, obligatione Camerali vallato, quod
probationem probatam & manifestam facit, vul-
gar. iuribus.

Nonobstat quoddam predicta scuta 500. fuerint
soluta, cum scilicet idem Ioannes Valentinus
debitor de consimili quantitate depositum fe-
cerit in monte Pietatis civitatis Interamnz, quæ
quantitas deinde inuestita † fuit in quodam cen-
su per Annibalem Castellum imposito, vt pro-
pterea ex debiti solutione extincta fuerit omnis
obligatio: §. 1. *instit. quib. mod. toll. obligat. l. si rem
§. omnis. ff. de pignor.* Quoniam id verum ef-
fectus quoties solutio † emanat, vt declarat An-
gelus in dicto §. 1. *instit. quib. mod. toll. oblig.*
Rot. coram M. lino decif. 77. num. 3. quod vti-
que non contingit in solutione per Joannem
Valentinum facta: vigore enim decreti Audi-
toris cameræ dicta pecuniarum quantitas ero-
ganda erat in emptionem censuum idoneo-
rum, de consensu Innocentij, vel eo recusante
cum decreto iudicis civitatis Interamnz, sub
nomine & ad commodum Claræ pro suis dotibus,
& cum peculiari conventionne, quod non pos-
sint francari, & extingui sine consensu dicti
Innocentij, vel eo recusante sine decreto dicti
iudicis, *Summario de Ciamburlanis num. 2.*
Quapropter depositum, vel necessarium inue-
stimentum à solo Ioanne Valentino factum
non servata forma decreti, cum nullatenus
liberata, adeo vt ipsius hereditas obnoxia sit rei-
terate solutioni, vt docet Gloss. in princ. *instit.*
quibus mod. toll. oblig. verb. omnis obligatio, ibi-
que Arcin. *sub num. 1. G. Spin. consil. 23. num.*
20. lib. 1. Socin. l. un. consil. 116. num. 6. ad med.
& seqq. lib. 2. Rota cum ibi adductis in Romana
fructuum census 22. Iunij 1646. & 30. Maij
1653. coram R. P. D. meo Cerro.

Nec relevat quietantia super cassatione &
annulatione dicti reinvestmenti, & etiam de
scutis 1500. quam 25. Februarij 1613. Ioannes
Valentinus à Gregorio marito Claræ consecuta
est. Nam dicta quietantia ex qua oritur
præsentia extinctio nullius fuit roboris vti
proveniens à marito ære alieno gravato, & ad ino-
piam vergente; cum quemadmodum ex decre-
to iudicis à principio solutio dotis fieri non po-
test; ita nec retroauditione, cum per indirectum
recepisset pecuniam dotalem, quod erat ex dicto
decreto iudicis prohibitum, præcipue sine con-
sensu Claræ vxoris, cui insuper iura † maritus
deteriorare non potest text. est explicit. in l. sex
Julia & per tot. ff. de fund. dotal. facit text. in l.
quoties. ff. solut. matrim. Negul. in respons. quæst.
526. num. 11. Molfes. ad consuetud. Neap.
part. 3. consuetud. 1. num. 1. & 2. Præterquam,
quod de quietantia, quamvis reiterata dolim
quod ad modum, & machinationes Ioannis Va-
lentini arguit in damnum Claræ eiusque filio-
rum, quibus dos est debita cum facto supradic-
to reinvestmento cum Annibale Castello, ita-
tum idem Ioannes Valentinus ad eius favorem,
bonam fidem recognoverit, declarando censum
ad eius favorem fuisse impositum, & postmodum
in cassatione & quietantia extorsit con-
fessionem de recepto à Gregorio genito, cum

assertione quoddam ipse & eius fratres capitale cen-
sus ante stipulationem ipsis solum in propriis
vsum convertere intendebant, *Summario Mal-
litelli, num. 11.* itaque omnimoda repugnantia
proficiscitur contra formam à iudice in decreto
præscriptam, vt scilicet pecunia per Joannem
Valentinum nomine & ad commodum Claræ
pro eius dotibus inuestiretur, † & propterea il-
lam Gregorio & fratribus libere perfolnere pro
ipsorum vsum minime valeat, vt præter au-
thoritates supra allegatas in specie de extinctio-
ne censuum tradunt Molin. de Pignor. lib. 1. 2.
cap. 10. num. 6. Roderic. c. de ann. reddit. lib. 2.
quæst. 15. num. 89. Grat. dicept. for. c. 45. num. 2.
26. & 29. Cenc. de censib. quæst. 59. num. 35. cum
seqq. Amat. decif. March. 90. num. 1. cum seqq.
Guib. decif. 79. num. 45. cum seqq. ante fin. verb.
sic quoque & num. 46. cum seqq.

Minus officit, quod Clara quietantiam in
iudicio contra maritum ad inopiam vergen-
tem induxerit; quia non inde potuit sibi, suisque
filiis præiudicare, & per dictam productionem
† illam recognovisse eo modo, quo erat, & sic
cum sua mala qualitate, non autem eam, appro-
basse censetur, vt responsum fuit in Romana,
sen Veliterna afflicti 13. Januarij 1653. coram
bon. mem. Bichio, §. nec relevat, quod Procurator:
præsertim, quia Clara habebat suam inten-
tionem † fundatam in eius instrumto promissio-
nis & constitutionis suæ dotis, vt admittit Ro-
ta decif. 361. n. 3. p. 1. recent.

Respectu vero mandati pro fructibus relaxati
iustitia pariter est indubitata, ex eo quod Ioan-
nes Valentinus ex decreto Iudicis dotem reinve-
stire debebat in Censibus: hoc enim casu si ipse
debitor, vel nullum reinvestmentum, vel inuali-
dum † fecit, dos in eius odium habetur, proinde
ac si realiter ac valide ineffectus fuisset: unde
iure optimo condemnatur, cum ipse teneretur
ad fructus loco damnorum & interesse, & ad
illam præcisam rationem, quæ percepta fuissent,
si reinvestmentum valide præstisset, vt respon-
sum fuit in Viterbien. dotis 26. Iunij 1641. coram
R. D. meo Decano, in Bononien. Pecuniaria
de Lambertinis 3. Iunij 1647. coram bon. mem.
Bichio, apud Zach. de oblig. Camer. decif. 279.
num. 2. cum pluribus seqq. & plenius in dicta
Romana fructuum Censuum, coram R. P. D. meo
Cerro, §. non obstat quod exceptis, cum sequenti
confirmatione, coram bon. mem. Bichio 15. Ian-
uarij 1652. §. neque promissionem: & exinde
cessat obiectum, quod post mortem † vxoris
fructus dotales, &c. non debentur, stantibus
etiam filiis; nec minus loco damnorum, & inter-
esse nisi pro satisfactione: Cast. in l. 3. §. fin. ff. de
eo, quod certo loco; cum non procedat quando, vt
in præsentia, dos est ineffectus ex supradictis.

Quod autem onus ineffectus spectaret ad
Ioannem Valentinum debitorem dotis ostendi-
tur ex ipso decreto; dum enim A. C. ipso Ioan-
ne Valentino instante mandavit ineffectum, sum-
mam ab Innocentio creditore & sponse focero
petitam in tot censibus idoneis de consensu
ipsius Innocentij, vti quæ declaravit ineffectum
esse faciendum ab ipsomet Ioanne Valenti-
no debitore, † non autem ab Innocentio credi-
tore, qui solum consensum reinvestmento †
præstare tenebatur, velate comprobatur in dicta
Romana fructuum Censuum, coram R. P. D. meo
Cerro, §. quoniam radilla, vers. secus autem.

Et ita, &c.

DECIS.

DECIS. CXXVIII.

R. P. D. CERRO.

Mantuana Bonorum.

Veneris 28. Ianuarij 1656.

SUMMARIVM.

- 1 *Ius feudalitatis affirmatur in tertia parte valoris feudi.*
- 2 *Valor bonorum tractu temporis mutatur.*
- 3 *Vtilitas Ecclesie aliunde probanda, quàm ex confessione concedentis, ac recipientis in feudum.*
- 4 *Bona feudalìa ad Ecclesiam deuoluta, & de nouo concessa regulantur iuxta posteriorem inuestituram.*
- 5 *Feudalia Ecclesie in statu Mantuae reducta sunt ad instar alodialium, n. 10.*
- 6 *Feudum finitum ad Ecclesiam reuertitur cum melioramentis ob pactum meliorandi.*
- 7 *Observantia contractus pro tempore, quo vixit Prælatus alienans in praeiudicium Ecclesie non attenditur.*
- 8 *Fide à mala qualibet causa excusat.*
- 9 *Relatio ad instrumentum habet vim specificæ relationis illius.*
- 10 *Resistitne quis non tenetur, nisi parte petente.*
- 11 *Clausula, saluo iure feudi, facultatem alienandi feudum ex pacto, & consuetudine restringit ad durationem inuestiturae.*

S Teterant Domini in decisio coram me 18. Maij 1654. quia clarum est bonum ius mensæ Episcopalis Mantuæ super deuolutione bonorum, de quibus agitur in loco dell' Angelo, ob mortem Comitis Vincentij Cassini vltimi inuestiti sine filiis, vel vltioribus descenditibus, pro quibus tantummodò illorum inuestitura ipsi concessa fuerat, vt probant auctoritates in prime decisionis allegatae.

Non obstat iterum adducta liberatio à vinculo feudalitatis de anno 1555. quia fuit nulla, & non habuit effectum; nullitas enim educitur ex defectu euidens utilitatis Ecclesie: nam pro bubulcis 1300. datæ fuerunt Ecclesie solum bubulcæ 29. & tamen iuxta stylum status Mantuani reflatum à Cyriaco comeron. 162. sub num. 20. feudalitas æstimatur ad rationem quintæ partis vtri valoris, ad quam rationem Ecclesie ad minus debebantur bubulcæ 160. constituentes quintam partem dictarum bubulcarum 1300. Imò de iure ꝑ feudalitatis æstimari ad rationem tertie partis tradit Rip. in l. naturaliter. §. nihil commune num. 9. ff. de acquir. possess. quem sequitur Borgn. Cauale. decis. 36. num. 5. part. 1. & decis. 1. sub num. 26. vers. unde videmus, part. 2. & ad istam rationem valuatur Canon, vt dictum fuit in Romana simulationis Contractus 16. Iunij 1653. coram R. P. D. meo Veraspio §. Denique supposita, versic. ac denique.

Replicatio autem, quod aliæ similes liberationes factæ fuerint per dictam Mensam pro sola recompensa tertie partis vnus Ducati pro qualibet bubulcæ, vt patet ex liberatione anni 1500. relata in Sum. Marchionissa num. 3. & ex alia super qua scripserunt Gozzadin. conf. 73. &

Dec. consil. 409. nullius est relenantiæ.

Tum quia sunt de annis longè antecedentibus, à quibus ꝑ inferri non potest ad valorem currentem de tempore controuersæ liberationis de anno 1555. ad text. in l. pradia rerum, §. vlt. ff. ad l. Falcid. & in l. 3. §. Dini, ff. de iur. feud.

Tum etiam, quia non docetur, quod bona in dictis liberationibus contenta eiusdem sint qualitatibus, ac nostra, de quibus agitur; sufficitque esse possibile, quod essent diuersæ qualitatibus, vt non constituent plenam probationem validitatis controuersæ liberationis, à qua nec releuatur Marchionissa per assertionem executorum, quod illa tenderet in euidens utilitatem Ecclesie; quia illi ꝑ non statuit, sed aliandè concludenter est probanda utilitas præfata: Dec. consil. 603. num. 14. Menoch. consil. 439. sub num. 28. cum aliis allegatis in Commend. dismembrationis 21. Iunij 1648. coram Eminentiſſimo D. Cardinali Corrado, §. in proposito, versic. nec eiusdem, & in Cuscinina Canonicaus 5. Iunij 1649. coram R. P. D. meo Melio, §. non sufficit.

Nec refert, quod tempore primæ concessionis dicta bona essent paludosa, inculta, & infructifera, vt propterea vtilius fuerit Ecclesie consequi dictas bubulcas 29. sitas in loco fertilissimo, fructiferas, & optimæ qualitatibus, quia censuerant Domini, attendendas esse subsequentes concessiones factas de dictis bonis, postquam meliorata, & ad fertilitatem redacta fuerunt: Cum enim post primam concessionem deuoluta fuerint ad Mensam, vnà cum melioramentis ob factam alienationem, tanquam de liberis, & ob renouatam illorum inuestituram; qua deuolutione acceptata, alios iterum de illis mensa inuestiuit anno 1537. nempe Hieronymam Piperariam; vtique non amplius ꝑ antiqua inuestitura, vel origo, sed posterior dicti Piperarij facta tempore, quo bona fructifera erant, attendenda est, vt post Ifern. & alios in cap. 1. sub vers. dic ergo de vassalli. decrep. stat. respondit Rot. in Portuen. stagni 10. Iun. 1641. coram Cardinali Pancirolo, §. nec refragatur, & aliis relatis in Romana deuolutionis Domus 4. Decembris 1651. sub §. ad pactum cum segg. & 21. Iunij 1652. §. quapropter, coram R. P. D. meo Bichio, & 15. Iunij 1654. §. denique non obstat, coram R. P. D. Melio.

Et hinc etiam non refert, quod stante primordiali illorum sterilitate effecta fuerint transitoria ad quoscumque hæredes etiam extraneos, ob melioramenta desuper facta; quia vt dictum est, attendendæ sunt subsequentes inuestiturae, quæ non continent rem sterilem, sed fructiferam, & melioratam; vltra quod stante ꝑ pacto expresse de re melioranda, & restrictione nouæ concessionis ad certas personas, nempe descendentes sanguinis vtriusque sexus, allegata steritas nullius est momenti; quia finita concessione per deficientiam personarum vocatarum, feudum deuoluitur ad Dominum, vnà cum melioramentis, vt respondit Rota in Romana deuolutionis Domus 4. Decembris 1651. coram R. P. D. meo Bichio, §. his positis, versic. pariterque non mereatur.

Stante igitur prædicta nullitate adductæ liberationi non habuit effectum; quia deinceps ab anno 1569. citra vsque in præsentem plures emanarunt successivæ inuestiturae tanquam de bonis feudalibus, & signanter vltima ad fanorem Comitissæ

Comitis Vincentij Cassini Authoris Marchionis colligantis : Inde enim in prima decisione sub §. Quoniam, dno desumpta fuerunt etiam hodie à Dominis comprobata : Alterum, quòd à dicto anno 1569. legitime sit præscriptus status iterum impressæ feudalitatis, ad quem effectum sufficiunt 30. anni cum bona fide : Alterum quòd Marchionissa habens causam à dicto inuestito, qui in ultimo statu bona controuersa tanquam feudalìa acquisiuit, eorumque feudalitatem agnouit, & factò ipso approbavit, illam controuertere non possit ex iuribus ibi allegatis.

Non obstat, quòd ab anno 1555. vsque ad annum 1569. seruata fuerit liberatio, quòdque successui infedantes essent in mala fide, tam ob eius scientiam, quàm ob retentionem dictarum bubulcarum 29. quæ in illius recompensam datae fuerant.

Quoniam dicto tempore intermedio ab anno 1555. vsque ad annum 1569. vixit Prælatos, qui alienauit : ideòque lapsus dicti temporis pro obseruatione dictæ liberationis attendi non valet in præiudicium Ecclesiæ admodum læsæ, vt bene respondit Rota coram bon. mem. Merlin. decis. 702. num. 13. & 14. In Episcopis verò successores, qui subsequentes fecerunt inuestituras, tanquam de re feudali, considerari nequit aliqua mala fides impeditiva præscriptionis ob scientiam dictæ liberationis, quia potuerunt credere, vt declaratur in inuestituris, illam esse nullam : prout nulla fuit ex supra probatis, quod satis est, ne dicantur in mala fide, à qua regulariter quolibet causa excusat : l. igitur, §. qui potest, ff. de liberal. caus. Dec. consil. 452. num. 4. Curt. iun. consil. 19. num. 5. lib. 1. Honded. consil. 42. num. 45. lib. 2. Borat. decis. 182. num. 25.

Et quamvis huiusmodi declaratio respectu istius liberationis non legatur expressa in inuestitura facta anno 1570. Erasmo Abduæ, quia tamen ibi explicita relatio habita fuit ad præcedentem inuestituram concessam ann. 1569. filiis Pipetarij, in qua insertus est libellus totaliter fundatus super nullitate dictæ liberationis, huiusmodi relatio non habet vim specificæ repetitionis illius, vt latè dictum fuit in Romana Apothecarum 8. Iunij 1654. & 25. Iunij 1655. coram R. P. D. meo Bichio.

Prædictas autem bubulcas 29. in recompensam habitas dicti Episcopi non tenebantur restituere, nisi parte petente : Gabr. de transf. consil. 1. num. 1. Rota decis. 810. n. 2. part. 1. diuers. & in recent. decis. 315. num. 15. part. 5.

Demum non refert, quòd in stato Mantuano ex antiqua consuetudine bona feudalìa prædicta sint adinstita allodialium, vt firmatur in alia decisione, §. quia omisiss; quoniam exinde prætendi non potest, quòd finita inuestitura per mortem Vincentij sine filiis, vel descendenti-bus utriusque sexus, poterit ipse de eis disponere ad fauorem uxoris, eam instituendo hæredem vniuersalem; qualitas enim illa allodialitatis ex præfata consuetudine præresultans procedit inuestitura durante, non autem ea finita, attenta præsertim clausula, *saluo iure feudi*, ibidem repetita, vt monet Borat. consil. 137. num. 13. & 14. Rota decis. 167. num. 43. part. 5. recent.

Cæteris satisfacit prima decisio, cuius fundamenta visa fuerunt Dominis subsistere.

Et ita vtraque, &c.

DECIS. CXXIX.

R. P. D. CERRO.

Romana Dotis.

Luna 15. Maij 1656.

SUMMARIUM.

- 1 Euidione de quem tenet actio, agentem repellit exceptio.
- 2 Hæredem se facit, qui bona hereditatis possidet.
- 3 Hæredi inest onus soluendi as alienum desuncti.
- 4 Conditionis expressio, quæ inest, non facit dispositionem conditionalem.
- 5 Expressio eius, quod tacite inest, nihil operatur.
- 6 Hæres conditionaliter institutus purificata conditione fingitur hæres ab initio.
- 7 Creditor consentiendo alienationi censetur remittere hypothecam.
- 8 Debitor in præiudicium creditorum ius suum deterius facere nequit.
- 9 Hypotheca extinguitur extincto iure hypothecæ.
- 10 Sequitur rem. & possessorem, n. 11.
- 10 Dispositione facta expirat substitutio facta in casum non secuta dispositionis.
- 12 Disponenti facultatem habens expressè dis-
ponere debet ad exclusionem substitui.
- 13 L. si quis iuncta Auth. nunc autem, C. de secund. nupr. & l. si mihi 103. ff. de legat. 1. declarantur.
- 14 Ruin. consil. 147. num. 16. lib. 2. & consil. 92. num. 28. lib. 3. declaratur.
- 15 Voluntas ultima non debet pendere ab alieno arbitrio.
- 16 Substituere sub conditione à factò tertij dependente non est prohibitum.

Hodie pro quarta vice iterum visum fuit Dominis Annam Crescentiam non fuisse hæredem Lauræ, sed Crescentij communis debitoris, & ideo ad sui fauorem non esse exequendum Instrumentum dotale et eisdem Lauræ, cum repellatur exceptione l. vindicantem, ff. de euid. quia repelleretur Crescentius eius auctor, si ageret ex rationibus comprobatis, in tribus præcedentibus decision. aditis coram me 15. Iunij 1643. 2. Decembris 1644. & 27. Maij 1647. Laura enim sibi instituit hæredem Crescentium fratrem, illicque concessit liberam facultatem disponendi tam in vita, quam in morte de residuo suæ hereditatis solutis debitis, & licet substituerit Annam substitutio tamen huiusmodi non fuit pura, & libera, sed conditionalis, quatenus Crescentius hæres institutus non disposuisset : vnde cum ipse vtendo d. facultate disposuerit de bonis Lauræ, instituendo in illis Annam filiam, defecit conditio, sub qua à Laura substituta fuit eadem Anna, & sic evanuit eius substitutio sub præfata conditione concepta, & consequenter ipsa succedit Crescentio, et à quo fuit instituta hæres particularis, eiusque institutionem acceptauit assequendo, & retinendo bona sibi relicta, quæ alio iure consequi non poterat : Bart. in l. gerit num. 2. ff. de acquir. hered.

red. & præter autoritates allegatas in 2. decis. §. ea vero; respondit Rota coram Card. Melin. dec. 44. num. 6. & 7. decis. 231. num. 1. & 2. & in Firmam Pecun. 1. Iulij 1654. coram Rcu. P. Domino meo Verospio, §. contrarium verò non potuit.

Nec subsistit quod tam institutio Crescentij, quam facultas disponendi illi attributa, fuerint conditionales propter onus sibi inuentum soluendi infra biennium omnia debita, in quibus Laura reperiebatur obligata.

- 3 Quia onus þ huiusmodi de iure inest in hærede ab ipsa die additionis hereditatis, l. cum heredes 23. ff. de acquir. poss. Et propterea eius expressio eo modo, quo à iure præscribitur, non facit institutionem, nec dispositionem conditionalem, nec suspendit acquisitionem hereditatis, ut præter adducta in 3. decis. §. ult. probat text. in l. Cornelius, ff. de hered. instit. & in l. 3. vbi late exornat Rip. in 1. notab. ff. de legat. 1. Oldr. conf. 223. num. 3. Gemin. conf. 84. num. 19. vers. non obstat quod collationes, & consil. 106. num. 12. vers. sed expressio Rot. coram S. M. Greg. decis. 307. num. 21. & in rec. decis. 483. num. 2. vers. & licet disposuim. p. 3. & decis. 638. num. 2. part. 4. Cumque in casu contrario non fuerit adiecta poena priuationis, nec datus Substitutus, utique licet præfixus fuerit terminus biennij, nihilominus omitendo Crescentius solutionem debitorum, non cecidit proinde à comodo hereditatis, nec amisit facultatem disponendi; Sicut enim non cadit hæres non soluendus res alienam hereditariam, ad quod de iure tacite tenetur, ita nec quando ut soluat, fuit expressè demandatum, cum expressio eius, quod tacite inest, nihil operetur ex allegat. Decisiones autem in Casenatis hereditatis 24. Martij 1651. coram Reuerendiss. D. meo Decano, & 10. Novembris eiusdem anni coram R. P. D. meo Albergo, non applicantur casui nostro, quia ibi testator in casu non implenti conditionis addidit poenam priuationis hereditatis, & dedit Substitutum, quæ hic non fuerunt adiectæ.

Gratificque asserit d. bona non venire sub generali hypotheca ante testamentum, & mortem Lauræ à Crescentio contracta, ex quo illorum acquisitio refulgibilis, ac revocabilis erat quatenus ipse Crescentius in vita, vel in morte de illis non disposuisset.

- Quoniam ut patet ex prædictis, institutio, & facultas disponendi erant paræ; conditio autem, seu revocabilitas adiecta fuit in substitutione Annæ concepta, quatenus Crescentius in vita, vel in morte non disposuisset, & decessisset filijs; Unde cum ipse præcisè de bonis & Iuri-bus hereditariis Lauræ disposuerit in illis instituendo heredem Annam, adimpleta, & purificata fuit d. conditio, þ & sic evanuit substitutio, & graueam illi iniunctum in casu non factæ dispositionis, per ea, quæ dixit Rot. decis. 75. num. 9. part. 2. rec. & coram S. M. Greg. decis. 85. num. 25. quæ propterea cadunt sub generali hypotheca, & obligatione Camerali per ipsum antecessenter contracta, quæ nedum bona, & Iura presentia, sed etiam futura regulariter comprehendit, ut respondit Rota decis. 294. num. 2. part. 1. & decis. 419. num. 2. part. 8. recent. & in Sancti Senerini dotis, seu Saluiani 4. Maij 1640. coram Reuerendiss. Domino meo Decis. S. R. R. ad I. P. Melium,

Decano, apud Zach. de obligat. Cam. decis. 187. num. 3.

Minusvè subsistit quod hypotheca sublata, & resoluta remanserit suæ per d. institutionem ad fauorem Annæ à Crescentio expressè factam, siuè per eius mortem deinde subsequutam.

- Quia prima pars obiecti procedit in creditore, qui disponendo ad fauorem debitoris de bonis sibi hypothecatis, vel consentiendo simpliciter illorum alienationi þ remittere videtur hypothecam ad sui fauorem contractam in quibus terminis loquitur Natt. in contrarium allegat. consil. 474. num. 29. & consil. 530. num. 1. cum segg. Secus verò in debitore, þ qui nullo modo remittere, nec tollere potest hypothecam in præiudicium eius creditorum, l. debitorum passionibus, C. de pact. l. si vnus §. ante omnia, ff. eodem, & l. 1. C. debitor, vendition. pignor. impediri. non poss. Negat. de pign. in 3. mem. 6. p. princip. n. 11. Burat. decis. 62. num. 5. Secunda verò pars obiecti procedit in hærede absolute grauato alteri restituere, & sic domino reuocabili, quo decedente resoluitur, þ & extinguitur hypotheca per ipsum contracta, & bona ad fideicommissarium transiunt sine onere d. hypothecæ, ut probat text. in l. fin. §. fin. antem C. comm. de legat. Rota coram bon. mem. Melin. decis. 645. num. 3. Ideoque non applicatur casui nostro, quo Crescentius non fuit hæres grauatus nisi quatenus non disposuisset, & fuit Dominus irrevocabili quatenus voluisset præcisè de bonis disponere, ut disposuit, þ & consequenter per eius obitum d. hypotheca non remansit soluta dum fecit dispositionem, licentia enim disponendi compatibilis est cum substitutione ordinata in casum non sequentis dispositionis, quia eadem substitutio dicitur habere tam expressam, quam tacitam conditionem quatenus Crescentius non disposuisset, facta tamen dispositione expirauit, ut præter allegata in præced. decis. responsum fuit S. Senerini fideicommissi 27. Maij 1647. coram R. P. D. meo Verospio in princ. & bona transierunt in Annam, cuius fauore fuit facta dispositio cum onere præcedentis hypothecæ generalis, þ quæ regulariter sequitur rem þ & quemcumque illius possessorem, l. distrahi, & l. pignoris C. de pignor. l. res C. de remission. pignor. Rota decis. 301. num. 17. part. 1. rec. & coram Burat. d. decis. 62. num. 3. Decisio autem in Romana Scriptoria coram Card. Marquemont. 5. Iunij 1609. impress. apud Grat. discept. 221. sub num. 10. firmans generalem hæredis institutionem non comprehendere ea, þ quæ ad alium spectare debent casu quo de illis specialiter non disponatur, non aduerfatur, cum Crescentius specialiter disposuerit de bonis Lauræ ad fauorem Annæ, ibi, Item d. D. Crescentius testator iure Institutionis, &c. reliquit D. Annæ &c. omnia & singula bona mobilia ipsius Testatoris, &c. ac etiam omnia alia bona, actiones, & iura quæcumque per ipsum D. Testatorem reperta in hereditate d. Lauræ Crescentio sue germanæ sororis, &c. Quæ ab ipso Crescentio habente liberam facultatem disponendi ad fauorem cuius maluerit d. bona recognoscere debet, ut declarando text. in l. vnus ex familia 67. §. si de falcid. ff. de legat. 2. & in l. si sponsus §. si quis rogatus, ff. de donat. inter vir. & vxor. late responsum fuit in primis duabus decisionibus huius causæ, comprobatis in Romana Emphyteusis 28. No-

membris 1653. coram. Reuerendiss. P. Domino meo V. o. s. p. o.

Neque applicantur text. in l. si quis, §. illud etiam iuncta authent. nunc autem, C. de secund. nups. & in l. si mihi Sempronius 103. ff. de legat. 1. Procedunt enim quando habens facultatem disponendi nullo modo disposuit, vel disposuit eo modo, quo testator disposuerat, data autem prout hic difformitate dispositionum nil refert an dispositio facta fuerit ad fauorem personæ vocatæ à testatore, vel alterius, quia ipsa difformitas demonstrat eam noluisse obsequi voluntati testatoris, sed voluisse vti libera facultate ab eo concessa, cum paria sint ad illum effectum transferre bona in alias personas, vel in personam vocatam sub diuersis conditionibus; Crescentius enim iure institutionis reliquit Annæ bona Lauræ vna simul, & copulatiuè cum propriis, atque adiecit onus illa distribuendi inter pauperes, quatenus Anna sine filiis decedat, quod in testamento Lauræ non legitur, ex quibus concludenter educitur disposuisse de illis bonis non tanquam spectantibus amplius ad hæreditatem Lauræ, sed vti proprio ipsius patri-
 14 monio † vt deducitur in 2. decif. §. vlt. Cui non vrget Ruin. consil. 147. num. 16. lib. 2. & consil. 91. num. 28. lib. 3. Quia in suo casu dispositio fuerat facta in venientes ab intestato purè, sine alia conditione, & sic tanquam facta eo modo quo inerat, nihil operabatur.

Extra rem aut visa fuerunt ea, quæ subdebantur de nullitate facultatis disponendi tamquam importantis † dispositionem Lauræ in voluntatem hæredis, ex allegat. per Surd. conf. 380. num. 25. cum seqq. Quia ipsa non contulit dispositionem in voluntatem Crescentij, in quibus terminis loquitur Surd. & alij in contrarium ab eo allegati, sed Crescentium instituit, & substituit Annam, quatenus ipse de bonis non disposuisset. Condicio itaque substitutionis, † non ipsa substitutio pendet à voluntate Crescentij. Prohibitum autem non est substituere sub conditione à facto tertij dependente, l. si ita fuerit 12. ff. de manumiss. testam. Rota in d. Cefenaten. hæreditatis 24. Martij 1651. coram Reuerendiss. D. meo Decano, & 10. Nouembris eiusdem anni coram Reuerendiss. Præfide Domino meo Albergato.

Denique non obstat repetitum obiectum quod Anna adierit hæreditatem Lauræ, & repudiauerit illam Crescentij. Quia ex prædictis non potuit adire, nec consequi bona Lauræ, nisi vti hæres Crescentij, qui nec præcisæ, nec casualia necessitate cogebatur illam instituire, quia habebat liberam, & amplissimam facultatem disponendi tam in vita, quam in morte, & propterea eo ipso quod Anna hæc bona acceptauit, se hæredem Crescentij declarauit, cum ad ipsam alio iure quam hæreditario ipsius pertinere non poterant, vt probant authoritates supra in principio allegatæ.

Et ita vtraque, &c.

DECIS. CXXX.

R. P. D. MELTIO.

Romana Censur.

Veneris 23. Iunij 1656.

SUMMARIVM.

- 1 Soluzione ejus, quod debetur omnia tollitur obligatio.
- 2 Censuræ extinctionem solutio pretij de necessitate non infert.
- 3 Procurator fines mandati custodire debet. Amplia, vt n. 4.
Excedens fines mandati non liberat debitorem, n. 5.
Potest retrouendere censuram, cum sit venditio necessaria, n. 17.
Cum libera potest retrouendere censuram, num. 23.
Non presumitur abuti mandato, n. 25.
Excedens mandatum non obligat Dominum, nisi sciens ratum habeat, n. 26.
- 6 Mandati procura verba strictam recipiunt interpretationem.
- 7 Mandatum non habere, vel habere insufficiens paria sunt.
Habens ad aliquid dicitur habere etiam ad dependens, num. 12.
Cum libera ex quibus resultat, n. 15. & n. 16.
Cum libera quod operetur, n. 18.
Cum libera tribui facultatem expediendi requirere speciale mandatum, n. 22.
- 8 Solutio facta nominato in instrumento liberat.
Amplia, vt n. 9. & 10.
- 11 Verba, immediatè adiecta recipiunt declarationem ab antecedentibus.
Cedendi iura in procura posita dant facultatem extinguendi censuram, n. 14.
Debent semper aliquid operari, n. 19.
- 13 Antecedentia cui committuntur, subsequenter quoque censentur commissæ.
- 20 Distinctio, occasione, stat compulsatiuè, & denotat causam etiam remotissimam: occasione operatur, ne mandatum restringatur ad formalitatem expressam.
Autem, denotat causam diuersam, n. 14.
- 27 Dissidela in extinctione censuræ requisita renunciari potest.

Venerabilis Domus Professæ Societatis de Vrbe, sub die 3. Augusti 1647. per acta Trotti Notarij A. C. mediante persona R. P. Augustini Oldouini Procuratoris imposuit annum perpetuum censuram centuram 180. auri in auro stamparum, quæ sic impositum vendidit D. Ioanni Andrea Gentili absentij ac in Ciuitate Genæ commoranti, ac pro eo D. Paulo Hieronymo Mambillæ eius Procuratori, pro pretio scilicet 4000. similium auri stamparum, sub pacto illum quandocumque redimendi, prævia tamen intimatione Dissidela per duos menses ante faciendæ iuxta formam Pij V. san. mem. illiusque fructus soluere promisit eidem Paulo Hieronymo Mambillæ, vel alteri eius legitimo Procuratori sub obligatione Camerali, vt in Sum. dist. Domini Professæ, num. 20. quæ fructus integrè persoluit

solvit Mambilla, nec villo inquam tempore tractatum fuit cum Gentili principali.

Quia autem eadem Domus Professæ invenit pecunias ab aliis benevolis personis sub vltimis minus rigorosis pto dicto censu, pævia extrajudiciali denunciatione Disiditæ de anno 1651. sub die 21. Augusti fuit extinctus per integram solutionem tam fructuum, quam fortis principalis factam eidem Mambilla, qui in instrumentum huius extinctionis de novo factus fuit se Procuratorem ipsius Gentilis, & vti talis fecit finalem, quietantiam ad fauorem eiusdem Domus Professæ, vt in eius Summ. sub n. 5.

Post hæc verò ad instantiam D. Gentilis per acta alterius Notarii productum fuit coram R. P.D. Baranzono instrumentum impositionis census, cuius ductus de nouo fuerant petiti: Vnde ab eo contrà eandem Domum Professam relaxatum fuit mandatum pro fructibus; commissa autem appellationis causa Rotæ, dubitatum fuit an mandatum esset exequendum, & negatiue per Dominos fuit responsum.

Quia cum constet de extinctione dicti census, & omnium fructuum satisfactione per solutionem factam sub die 21. Augusti 1651. in tractat. factis vulgata iuris conclusio, quod solutione eius quod debetur extinguitur omne debitum, & obligatio, & cessant quæcumque acta, in vta §. primum in iur. quib. mod. sol. oblig. gloss. in fin. in l. cum plures, ff. de cuius. l. 1. & 2. ff. quibus mod. pignor. vel hypoth. soluitur, l. nulla, Cod. de solut. l. pro eo, ff. cod. Sord. decis. 308. num. 9. Rota coram Pen. decis. 327. num. 2. & coram Merlin. decis. 463. n. 14. & decis. 565. n. 1.

Non obstat quòd pretij solutio de necessitate non inferat census extinctionem, vt Rota firmavit coram Merlin. decis. 463. n. 15. & quod in hoc casu solutio dicatur facta Paulo Hieronymo Mambilla non habenti à suo principali sufficientem mandatum pro extinctione huiusmodi census, qui propterea non potuit excedere fines sui mandati, cum per ipsum illi diligenter essent custodiendi, ad text. in l. diligenter ff. mand. cap. qui ad agend. de procurat. cap. per tuas, de arbit. Rota decis. 82. num. 2. part. 6. recent. cum præsertim tale mandatum esset restrictum ad certum, & determinatum annum, nempe ad extinctionem fructuum dicti census, & extra quàm dictus Procurator quicquam non potuit facere, nec Gentilem suum principalem in alia obligare: l. 3. §. vlt. l. potest, & ibi gloss. l. si Procurator, & ibi gloss. verb. ponit: Bald. & Alex. de procurat. Rota decis. 20. num. 30. & decis. 79. n. 1. part. 6. recent. sique per huiusmodi extinctionem factam cum dicto Mambilla, nulliter & inualide præsupponatur, quod Domus Professæ, quæ soluit nequaquam liberata remanserit ab eius obligatione, iuxta text. in l. præterea, col. si quis pro eo, ff. mand. Bec. consil. 158. num. 28. post princ. lib. 1. Peregr. conf. 83. num. 18. ad fin. sub num. 3. eoque magis, quia verba & mandati strictam accipere solent interpretationem; cap. qui ad agendum, de Procurat. lib. 6. Rot. decis. 13. num. 2. eodem tit. in nouis: Romanus consil. 33. num. 6. & seq. Vant. tit. de nullit. & desist. mand. num. 81. vnde stante hac insufficientia mandati & perinde indicandum veniat, ac si Mambilla nullum prorsus mandatum habuisset respectu huiusmodi census extinctionis secundum Doctrinam Bald. quam ceteri DD. sequuntur in l. licet, C. de Procur. & notat Decis. S. R. R. ad l. P. A. clium.

etiam Abb. in c. constitutus, n. 2. eod. tit. de procur.

Hæc enim non applicantur huic casui, quia in instrumento impositionis dicti census, quod Mambilla stipulatus fuit fauore Gentilis, & expressè conuentum fuisse apparet quod solutio fieret, vel Gentili, vel eidem Mambilla, eius Procuratori, vel alteri legitime constituto Procuratori, vt in eodem Summ. Domus Professæ, num. 2. Quapropter cum solutio facta fuerit personæ in instrumento nominatæ, & cum qua quæ iam contractus fuerat initus, ea omnino suffragari debet soluenti: ad trad. per Sord. decis. 229. sub num. 8. & seq. Rota coram Caualer. dec. 345. num. 2. Adden. ad Buratt. decis. 2. n. 18. vbi applicatur hæc conclusio & etiam solens sciat 9 pecuniam ad alium spectare, & decis. 174. n. 2. & seqq. inter impress. post Cinc. de censib. qui alios cumulat in eodem suo tractatu, q. 67. sub n. 51. Idque præsertim stante Gentilis absentia: & vnde de eo magis censendum est PP. intellexisse quod solutio fieri deberet, vel Mambilla, vel alteri legitimo Procuratori: ad tradita per Castrensis. consil. 20. num. 3. vers. tamen in casa nostro, lib. 2. Socin. consil. 150. num. 17. lib. 2. & Mantie: de tacit. lib. 3. tit. 10. num. 39. vers. sed Paulus.

Nec refragatur quod dicta conuentio respectu solummodo fructuum solutionem, quia ex verbis immediate subsequentibus PP. dictæ Domus Professæ data fuit facultas, & non obstante quavis longissimi temporis præsumptione, possent redimere, & recuperare supradictum censum scutorum 180. auri stamparum, pro eodem pretio scut. 4000. similibus, & quæ sanè verba vti immediate adiecta recipiunt suam declarationem ab antecedentibus. Ita vt intelligenda veniant cum eadem persona, cum qua contractus iam fuerat initus: Alex. consil. 90. col. final. vol. 3. Afflict. decis. 375. num. 1. Rota in Romana Domus 26. Iunii 1619. coram sanct. memor. Innoc. X. habens enim mandatum ad aliquod factum & dicitur etiam habere ad illud, quod est annexum & dependens Castr. in l. ad rem mobilem, ff. de Procurat. Riminal. iun. consil. 11. num. 89. & sequent. Mantie: de tacit. lib. 2. tit. 15. num. 30. Rota coram Seraph. decis. 146. num. 2. Rota decis. 670. num. 1. part. 1. diuers. & cui committuntur antecedentia & censentur commissa etiam subsequencia: Butr. conf. 34. num. 2. Rota coram bon. mem. Caff. decis. 470. num. 3. prædictaque interpretatio, eo facilius est admittenda cum in mandato Procure facerint addita illa verba, cedendi, & transferendi iura & actiones, quæ vel similia aliàs Rota censuit importare facultatem, etiam retrocedendi censum; vt in decis. 186. sub num. 2. inter impress. post Cinc. de censib. concurrentque etiam alie clausulæ generales, quæ iuxta solitam Notariorum extensionem important, vt Mambilla Procurator, posset omnia, & singula facere, quæ constituens facere poterat, etiam si talia essent, quæ requirerent speciale mandatum & idè censetur illi demandata facultas absque vlla restrictione, sed cum libera administratione: Bartol. in l. Procurator cui num. 30. ff. de Procurat. Seraph. de privileg. iuramen. privileg. 30. num. 11. vers. Quoniam: Afflict. decis. 305. num. 4. Mant. decis. 1. num. 2. & decis. 186. num. 2. post Coar. de censibus.

Nec villo pacto huiusmodi clausulæ restringendæ ad solam fructuum, siue reddituum extinctionem, quia dum vigore sui mandati Mambilla

- 16 la facere poterat ea omnia, quæ facere potuisset ipsemet constituens, quæ speciale mandatum exigebant, dicitur mandatum cum liber. *Genues. conf. 129. num. 6. & seqq. versic. item est: Alex. conf. 43. in princ. lib. 2. & conf. 133. num. 10. lib. 6. Cracet. conf. 924. sub num. 10. unde bene*
- 17 potuit procurator quæ retrohendere censum, cum sit venditio necessaria: Rota post Cenc. de censib. decif. 186. sub num. 2. & in recent. decif. 374. num. 33. part. 5.

Et licet mandatum cum libera restringatur ad personas præmissas, & non possit operari circa diuersas, tamen non restringitur per hoc libera facultas, quin circa res præmissas possit ea omnia, quæ possit principalis; licet non possit alias res diuersas, à rebus in mandatis contentis, vt declarat Bart. in l. 88. *Procurator. n. 2. ff. de procurat. & l. qui Roma 122. §. Carlmacus, n. 1. & 2. ff. de verb. oblig. Seraph. decif. 238. n. 4. Merlin. decif. 17. n. 19.*

At magis virgere visum fuit, quod à Gentile secundum mandatum factum fuit, in personam eiusdem Mambilla rogatum sub die 24. Septembris 1650. duraturum per triennium; cum tamen adhuc non expirauerat primum iam datum sub 23. Aprilis 1649. quod pariter per triennium factum fuerat, & quia dictum secundum mandatum, nedum refert de verbo ad verbum primum, sed in secunda illius parte valde ampliatur, vtique per necesse dicendum venit, quod principalis non voluerit stare in solis terminis primi mandati; sed intellexerit aliquid vltius addere, & concedere: nam alias dicta pars subsequens redderetur vana, & superflua

- 19 contra iuris regulas, cum verba quæ debeant semper aliquid operari: *cap. si Papa de privileg. in 6. cap. legebatur, & ibi Gloff. verb. aduentus de maior. & obed. l. si quando, ff. de legat. 1. l. cum antiquitas in princip. Cod. de testam. Rota coram Penia decif. 267. num. 6.* Et hoc argumentum in mandatis signanter validum esse firmavit etiam Rota coram Seraphin. decif. 124. num. 7. & sequent.

Et hoc comprobatur etiam, quia postquam Mambilla data fuit facultas exigendi fructus census locorum montium officiorum, & similiter addita fuerunt hæc præcisa verba: Et quatenus pro prædictis, & occasione prædictorum contingat pecunias deponi in aliquo Banco, possit illas Mambilla exigere: Vnde cum Patres Domus Professæ soluerint actualiter summam scut. 4000. pro sorte principali census, non potest dici, quod Mambilla non licuerit illa exigere, quietare, ac debitores liberare, quia clausula illa, occasione quæ prædictorum stat compulsatiue ad præcedentia, & demonstrat causam etiam remotissimam ad text. in l. habeo, ff. de iur. iurand. d. l. final. §. sed cum in secunda, Cod. de furt. Bald. confil. 119. num. 9. lib. 2. Angel. Arctin. confil. 87. num. 54. & sequentibus: Caltren. confil. 333. num. 2. lib. 2. Ruin. confil. 184. n. 11. lib. 1. Barbof. qui alios plures cumulat, diction. 236. num. 3. & sequent. Rota decif. 8. num. 10. part. 2. diuersor. & in recent. decif. 744. num. 17. part. 4. scm. 2.

- Et operatur vt restringi non possit mandatum ad formalitatem expresseam, quæ extendit ad ea quæ pronuntiant occasione expresseorum, etiam Rota diff. dec. S. diff. num. 9. & 10. part. 2. diuersor. concordat Coccin. dec. 359. n. 5. vers. nec restringuntur, & n. 6.

Accedit, quod in postrema parte secundi mandati, reperta etiam fuit clausula, cum libera, quæ aliquid operari debet, nec stare potest superflue, ex supra allegatis; vnde concludendum est, vt vigore illius Mambilla poterit ea omnia peragere, quæ quousque facere ipsemet principalis, siue Dominus census, etiam si requirerent mandatum speciale: Berous confil. 23. n. 8. & seqq. vol. 3. coram Seraph. decif. 358. num. 1. & 2. & in recent. decif. 194. num. 6. part. 6. cum aliis relatis in decif. 186. num. 2. inier. impressor. post Cenc. de censib. & signanter decif. 274. num. 23. part. 3. recent. vbi data facultate cum quæ libera potest Procurator exigere sortem, censum retrohendere liberando debitorem, vt post gloff. vlt. in l. non abstulit 4. tenet ibidem Petr. Jacob. Butrig. Ioan. Faber, Bald. & Angel. C. de nouat.

Ponderarunt quoque Domini, quod in eadem postrema parte secundi mandati voluit dictus census ampliari facultatem Procuratoris, ac ponere casum dictum à iam expresseo respiciente tantum exactionem reddituum, & fructuum stante clausula illa, quatenus autem, quæ vt comprehendat casum prorsus diuersum declarat Bart. in l. si pater filius num. 5. ff. de legat. 3. Iason. in l. 1. num. 5. ff. de acquir. hered. Roland. confil. 71. num. 14. lib. 2. Menoch. confil. 200. num. 34. cum aliis congestis per Barbof. dicit. 47. sub num. 7.

Omittendum neque est, quod Gentilis nunquam fuit conquestus de huiusmodi extinctione, nisi post sequentem decoditionem Mambillæ, qui cum semper fuerit vir summæ probitatis, & ingenuitatis, est plusquam inuerisimile, quod fines sui mandati excedere voluerit illo abutendo, quæ potius credendum est, quod omnia fecerit ex particulari instructione, quoniam negotiationes transnittere solent prioribus mandatis; quæ sanè circumstantia iuncta cum aliis, vt leuis non sit momenti, vt bene ponderat Seraph. decif. 124. num. fin. & faciunt tradita per Rot. Genues. decif. 8. n. 5.

Hoc autem vt intellexerit etiam ipsemet Gentilis ex eo colligitur, quia cum Mambilla à PP. Sancti Pauli de vrbe facta fuisset disdicta alterius census de ea certioratus Gentilis non solum contradixit, sed illam habuit per beneficiâ, & quam approbavit, vt constat ex eius Epistola, data in Sum. Domus Professæ num. 6. & hac igitur resolut. mandatum est eodem modo intelligendum pro PP. Soc. Iess v. cum in eadem Epistola dicatur hoc transire posse in exemplum, etiam respectu aliorum; quando enim quis fecit aliquid fieri quæ ab aliquo nomine suo valde re sua, si statim atque fecit, non contradicit protestando, censetur approbare tanquam bene, & rectè factum: ad text. in l. fin. ff. quod cum eo: & declarat Oldrad. confil. 199. num. 33. Surd. decif. 209. num. 8. Rota decif. 132. num. 13. vers. ad quartam partem 2. diuersor. & coram Penia decif. 244. n. 3.

Denum non obstat, quod prætendatur nulla extinctio dicti census ex eo, quod non præcesserit illius disdicta, iuxta formam Constitutionis sanctæ mem. Pij V. quia cum retrohenditio sit actus necessarius, potest quis agnoscendo bonam fidem recipere pecunias sine quæ disdicta, 27 etiam gerendo negotium alienum, vt firmavit Rota coram Burat. decif. 126. num. 2. & seq. & fuit dictum in Romana fideicommissi, seu Saluiani 26. Nouembris 1650. coram Reuerendissimo

mo D. meo Decano, sub §. quemadmodum; & ratio est, quia diducta inducta fuit favore emptoris, vt intra illud bimestre providere possit de nouo inuestimento, pecuniarum, vt dixit Rota coram Seraph. decis. 1413. num. 2. & Molin. de inst. & iur. quest. 395. claus. 10. Ideo potuit Mambilla nomine gentis remittere huiusmodi diductam, siue denunciationem illaque omnia pecuniam recipere, ac censum extinguere, vt per Bocace de Censib. part. 2. num. 94. Seraph. dict. decis. 1413. qm̄ sub num. 3. explicat, quod licet diducta sit de forma, non tamen dicitur de forma substantiali; & sic talis forma seruari potest per æquipollens, & qui effectualiter soluit, pinguis adimpleuisse videtur.

Et ita, &c.

DECISIO CXXXI.

R. P. D. ALBERGATO.

Foroliuini. seu Nullius Castrorum.

Mercurij 14. Martij 1657.

SUMMARIVM.

- 1 Immissio conceditur inuestito ex instrumento inuestiturae.
- Imuestito ex quibus concedatur, n. 2.
- 3 Acquirens primus successoribus preiudicat. Fallit, vt n. 5.
- Primus quis dicatur, n. 4.
- 6 Feudum ob crimen lese Maiestatis aperitur Domino.
- Declarat, vt n. 7. & n. 8.
- Cuius contemplatione fuerit concessum attenditur, non ex cuius are acquisitionem, num. 9.
- 10 Facultas dissonandi inter comprehensos argui prohibitionem dissonandi in extraneos.
- 11 Vocati in solidum censentur simul gravati in inuestitura.
- Successione non possunt sibi ad inuicem preiudicare, n. 12.
- 13 Verba, donec eorum, & cuiuslibet eorum linea durabit, operantur exclusionem Domini a feudo, donec aliquis ex linea vocatorum existerit.
- 14 Inuestitura posterior cum priori presumitur conformis.
- Maxime attenta assertionem Domini, n. 19.
- Obseruantia subsecuta, n. 16.
- Cum productione facta a Domino, n. 17.
- Implicitum statum validitatis habens immisionis effectum producit, n. 18.
- 19 Exceptio nullitatis inuestiturae turbida non impedit immisionem.

Cum Eminētissimus Cardinalis Sacchetti, vt Abbas Ecclesiæ S. Hylandi de Galeata Castrorum Montis Veteris, & Sambuchetti Dominus directus, post diuturnam litem, illa sive mensile à sisco relaxari obtinisset, & Comites de Bentiuolis eadem Castra sibi debere contenderent: Causa mihi commissa de comuni partium consensu proposui dubium, an DD. de Bentiuolis danda esse immissio; quod idem affirmatiue resolutum fuit, quia instrumentum inuestiturae non abolutum, nec cancellatum, neque in illa sui parte vitium visibile conti-

nens, in quo ipsi sunt vocati, tribuit privilegium immisionis ad instar l. fin. C. de edit. Diu. Adr. toll. iuxta text. in cap. 1. §. inter fil. vers. defunctio si de feud. fuer. contron. inter Dominum, & Agnat. Borgnin. decis. 36. num. 452. part. 3. Sntd. consil. 573. sub hum. 4. vers. & in feud. Capic. Galeot. contr. 14. num. 65. lib. 1. & plures relati per Argel. de acquir. possess. quasi. 4. art. 7. num. 188. Rota decis. 204. num. 8. & 9. part. 6. recent. & in Curien. feudi 27. Aprilis 1648. §. assumptæ, itaque coram bon. mem. Bichio, in Rauennaten. Bonorum Emphyteoticorum 27. Iunii 1653. §. fin. coram R. P. D. meo Cerro, & in Mantuana feudi 29. Nouembri 1655. §. 1. coram R. P. D. meo Verosio.

Et sine difficultate in præsentem, vbi de legitimatione personarum, & bonorum identitate, non dubitatur, & comprehensio DD. de Bentiuolis est euident, dam ipsi sunt filij Comitum Alexandri, qui nominati continentur in inuestitura pro se, filiis & descendens concepta, quibus concurrentibus, immissio denegari non potest: Rota in Farfen. bonorum 9. Decembris 1644. & propterea coram Eminētissimo D. meo Card. Corrado, & passim in aliis.

Nec existimant DD. Eminētiss. Abbatem factum esse legitimum contradicteorem, ex asserta deuolutione secuta ob delictum Com. Francisci, quasi quod iste tanquam primus acquiritor potuerit de huiusmodi bonis non fecus, ac de patrimonialibus in præiudicium comprehensorum quomodolibet disponere, ex adductis in Celsenaten. Emphyteusi 23. Ianuarij in principio, & 6. Iunii 1651. §. quibus tamen, coram me.

Nam quomocumque sit an fratres Com. Francisci dici possint primij acquirentes ex quo pro eis nominati etiam est acta stipulatio, vt voluerunt Iacobin. de S. Georgio in inuestitura feudali, in verbo dicti feud. vassalli, n. 58. vers. 3. limitabis. Ioann. Thom. de Marin. de gener. & qual. feudor. tit. de feud. ex pōto, & prouid. nou. sub num. 17. Rota coram Card. Cavalier. decis. 219. num. 8. Reuerendiss. Eugubini. decis. for. ecclesiast. 72. num. 6. lib. 2. cum aliis per Modern. Fulginaten. de iur. emphyt. tit. de contrati. emphyteut. quest. 24. num. 27. vers. quia dicitur.

Tollitur difficultas; quia ex inuestitura, & licetis Card. Aldobrandini, de quibus infra constat Comites Alexandrum, & Georgium fuisse nominibus propriis expressè vocatos, & æqualiter contemplatos, & ipsi propterea habent ius ab aliis omnino independentis, quia nominati nomine proprio censentur æque principaliter contemplari, & ideo cessat omnis questio de primo acquirente, qui aliis nomine proprio vocatis præiudicare non potest, vt in specie declarant, Ilermia in tit. si vassallus feud. primetur. n. 4. & in tit. de alien. feudor. patern. num. 11. vers. secus si nominasset, vbi Alden. Martin. de gener. feudor. sect. 2. tit. 2. num. 90. Loffred. consil. 52. num. 1. Güter. de success. feud. preclud. 5. num. 44. Cephal. consil. 517. mem. 40. Ioan. Andr. in addit. ad Specul. tit. de feud. §. ult. vers. 1. Decian. cons. 389. num. 2. vers. quando enim filij: Clar. in §. emphyt. quest. 16. vers. bene verum est. Laderch. consil. 1. sub n. 6. vers. & que vera est. Castren. consil. 244. sub num. 3. post med. vers. & hoc expressè determinat, & vers. non est ergo. lib. 2. vbi quod non admittitur ad hunc effectum: An

quis sit primus inuestitus, sed solum an illi, quibus vult præiudicare sint expresse comprehensi in inuestitura, vel non: *Berouus conf. 77. sub num. 42. lib. 1. Curt. l. in de feud. in 3. part. princ. n. 4. Maltrill. de Magistr. lib. 1. cap. 28. num. 17. Valasc. de iur. emphyr. quest. 49. n. 11. Gratian. discept. 345. n. 5. & 7. vers. quod procedit etiam: Metlin. de legitim. lib. 2. tit. 1. quest. 5. num. 19. Zuccar. de civil. l. cens. 5. n. 2. & 8. Modern. Carpen. qui loquitur in specie de fratre per nomen proprium vocato. contr. 158. num. 1. & segg. Et in similibus terminis quod negligentia Patris nepotibus expresse vocatis præiudicare non possit: Rota in Romana Dotis 8. Iun. 1649. §. cessus dissentias coram R. P. D. meo Cerro, quam sequitur Personæ reintegrationis 24. Maij 1652. §. non obstant ponderationes coram bon. mem. Penningero, & DD. Comites Alexandrum, & Georgium fuisse contentatos principaliter patet ex Epistola ipsius Card. Aldobrandini, in qua asseritur, *Questi Signori sono miei anareuoli, & i Beningoli in particolare, & infra, mi farà piacere di consentire a nome mio, come Commendatario a questa vendita, e di concedere a Beningoli la noua inuestitura; vt in Summar. D. Card. num. 1.**

Non obstat, quod saltem ex iurata, & qualitate delicti læsæ maiestatis ꝛ Com. Francisco commissi feudum Domino fuerit apertum, vt pluribus probat Schrader. de feud. part. 9. cap. 8. num. 18. Quia ultra quod eadem ratio prohibita præiudicii æquè militat in crimine læsæ maiestatis, ac in aliis cum stet a parte rei independenter à voluntate delinquentis; Responsum fuit quod quicquid sit de præiudicio quod ex crimine læsæ maiestatis per vassallum patrato filius illius, ꝛ ac aliis descendentibus generatur, certum est, quod in feudis ex pacto, & prouidentia (vt in præfenti) ad hæredes extraneos non transitorijs per tale delictum non affertur detrimentum fratribus, & aliis agnatis transfusilibus, quin post mortem delinquentis possint, & debeant excluso domino ad feudum successionem admitti iuxta distinctionem Bald. in l. placuit 42. sub num. 1. versic. considera, aut Felonia, Cod. de liber. caus. l. item. in d. rit. si Vassallus feudo primetur, num. 7. vers. eo hoc videtur verum, & in d. rit. que sit prima causa benef. amittit. num. 49. in fin. & num. 50. & ibi Afflic. §. denique, num. 4. Frecc. de suo feud. lib. 3. Autorit. 29. sub num. 1. Marin. de gener. feud. part. 1. tit. 2. num. 58. Vultet. de feud. cap. 11. num. 147. Crauet. consil. 49. num. 13. vers. secundo in quest. Verill. ad Afflic. decis. 28. num. 21. Curt. l. in de feud. in 3. part. num. 5. Menoch. consil. 304. n. 34. & 35. lib. 4. & consil. 534. num. 11. & 12. lib. 6. vbi quod hoc casu melior est conditio Agnatorum quam filij, & consil. 815. num. 34. & segg. lib. 9. Loffred. consil. 11. num. 43. Artman. Pistor. quest. iur. lib. 1. §. 15. num. 32. & segg. Mart. vot. Pissau. 97. num. 15. vbi ex alijs inquit ita fuisse iudicatum per Regiam Cameram Neapolis: quod comprobatur Moder. Hispan. de success. feud. part. 1. §. 7. art. 2. num. 8. & segg. num. 15. Et præiudicium aliorum in terminis diuersis procedit, ꝛ quando scilicet qui condemnatus esset, quia in primum caput l. iul. maiestatis incidisset, vt firmiter Alciat. lib. 5. respons. 132. num. 42. vers. idem quoque: Farinac. de delict. & penis q. 25. n. 92. Rol. à Vall. consil. 68. n. 8. vers. & similiter, & n. 9. lib. 4. Gaill. de pac. publ. lib. 2. cap. 13. num. 16.

Hinc titulus onerosus, & quo Castra pecunijs Comitibus Francisci empti fuerint ad effectum, de quo agitur suffragari non potest, nam hoc non probatur, & probatum non releuaret, quia titulus solutionis non prodest, vbi alijs pro nominibus expressis sunt vocati, cum illis sit æque principaliter ius questum, vt supra dictum est, & quia considerandum est pro quibus empti, ꝛ & respectu concessa fuerint, non cuius æque acquisita ex quo contrahentium intentio præponderat præsumptioni ex solutione pecuniarum resultanti, & non attenditur cuius est pecunia, sed personæ in quas Dominus consensit, vt in specie ponderat Galeot. contr. 28. num. 17. lib. 1. Capic. Latr. decis. 168. num. 45. lib. 2. Intentio autem Commendatarij recipiendi omnes in Vassallos patet ex supradictis. Et cum in compensationem huius oneris fuerit Com. Francisco attributa facultas disponendi solummodo inter comprehensos, ꝛ hinc potius arguitur denegata potestas illis quoque modo præiudicandi, Fontanell. de pact. nupt. claus. 4. glos. 9. part. 1. n. 12. fol. nihil 130. tom. 1. Rot. in Viterbien. Castrotrum decis. 366. sub num. 2. vers. & prædicta voluntas part. 4. rec. & in Romana census seu Saluiani 27. Iunij 1653. §. non obstat, quod primo requiritur coram bon. mem. Bichio.

Neque applicatur obiecta distinctio hanc conclusionem procedere quando plures simul, scus quando successiue sunt vocati, vt in præfenti casu, quod stipulatio per Com. Franciscum interposita, intelligenda dicitur in sensu simultaneæ acquisitionis exclusiue; Quia successiua vocatio Com. Alexandri, & Georgij excluditur ex eo quod Instrumentum loquitur etiam principali nomine ipsorum, *Alexandri, & Georgij, & pro eorum, filiis &c.* Viterius fundamentum d. de Bentiouolis non consistit in tempore vocatiōis, sed in eo quod Comes Alexander eorum Patet æquè principaliter, proposito nomine, & insolidum vocatus fuit, vt constat ex supradictis, & ex datis Sum. Eminentiss. D. Card. n. 2. ibi Pariterque teneantur ad. Illustrij. Conductores, & eorum quilibet teneatur, &c. petere, & accipere cum effectu, &c. quæ verba cum ratione oneris ꝛ insolidum iniuncti demonstrent eos in Inuestitura fuisse insolidum vocatos, & post Ruin. consil. 159. sub num. 10. vers. siemi ergo omnis, lib. 1. Rot. coram Card. Canali. d. decis. 219. num. 6. Reuerendiss. Engub. d. decis. 72. num. 9. lib. 1. Ant. de Amat. resol. 84. n. 22. part. 2. Etiam si successiua esset vocatio ꝛ onus alteri delinquendo, vel aliter præiudicare non potuit. Rolan. à Vall. consil. 11. num. 54. vers. vel si Inuestitura dicat lib. 3. & consil. 15. num. 3. vers. quia ex istis verbis lib. 4. Farin. d. q. 25. num. 93. & præter ibi adductos. Palschal. de Virib. patr. potest p. 5. cap. 5. sub num. 31. vers. secundum quando: Schrader. de feud. part. 9. cap. 1. num. 7.

Maximè cum prædictis fratribus facta fuerit concessio donec eorum, & cuiuslibet eorum linea durabit, quæ verba ꝛ (licet regulariter feudi concessio pluribus facta intelligatur pro vni) operantur, vt vno sine filijs præmortuo eius portio cæteris accretat, nec ad dominum deuoluitur: Menoch. consil. 682. num. 8. Madox. ad Rom. consil. 315. in verbo, feudo, Mant. de tac. lib. 2. tit. 34. num. 28. Ouid. de Anic. de iur. emphyr. q. 66. n. 18. Grat. dissep. 707. n. 8. & 9. Ant. de Amat. d. resol. 84. n. 25. lib. 2. Rota coram Pen. decis. 699. n. 4. & in rec. decis. 435. num. 4. & 5. part. 1.

par. 1. ubi quod non est proprie ius accrescendi, sed est potius quædam successio ex pacto, vel inestitura, & decis. 373. n. 11. & seqq. part. 4. tom. 2. Et Dominus directus non potest bona prætereendere nisi deficientibus inestitorum lineis, quæ casus non potest dici euenisse, nisi post mortem omnium: Ruin. consil. 43. sub num. 11. vers. in Contractibus lib. 1. Houded. consil. 54. num. 26. lib. 1. Menoch. consil. 1063. num. 4. lib. 11. de communi, & magis vera: Grat. discept. 272. num. 14. & seqq. Corbul. de caus. priuat. ob lineam finit. num. 89. Rota coram Seraph. decis. 161. num. 1. & in Romana fideicommissi de Soricis 11. Maij 1643. §. prater ea, & seqq. coram Reuerendiss. D. Compostella.

Nec telenat denique, quod inestitura DD. de Bentiuolis tanquam alterata in præiudicium Ecclesiæ, ex admisione plurium personarum, quam in prioribus continenter nullius sit robotic; non solum quia t ad euitandam nullitatem actus præsumitur, eum prima inestitura e conformis: Thefaur. decis. 127. num. 14. Bero. consil. 77. n. 28. lib. 1. Sed etiam, quia talis apparet ex eo quod huiusmodi Castra ab antiquissimo tempore fuerunt solita concedi plusquam duabus personis, ut ex Breui felie. record. Leonis X. vique de anno 1518. In primo Sum. eorumdem DD. de Bentiuolis.

Concurrentibus præsertim aliis facti circumstantiis, assertione t nempe Domini directi, quod hæc vltima inestitura erat ad normam antiquæ, ex qua non medioeris præsumptio deducitur, ut tradit Menoch. consil. 745. num. 10. obseruantia subsecuta, quæ per annos 40. & vltra durauit, quo tempore inestitura semper vti valida (etiam mutatis Dominis directis) fuit obseruata, t hinc namque optima inlurgit interpretatio in materia feudali multum considerabilis: Brun. consil. feud. 127. vers. quod si quartam assumamus lib. 2. Menoch. consil. 331. n. 21. vers. & in clavis terminis: Rota coram Burat. decis. 206. num. 27. & in Sarfatinen. feudi 22. Junij 1645. §. de eum obseruantia coram Reuerendiss. D. meo Dynozetto Decano; & tandem approbatione huiusmodi inestituræ facta t per Eminentiss. Card. Saeffettum eam in Camera contra Fiscum producendo: Felin. in cap. cum Venerabilis 6. mon. 22. de except. Rot. dec. 663. sub n. 23. vers. & ista Brenia part. 1. recent.

Quæ omnia operantur, ut inestitura dicatur interim habere implicitum statum validitatis, ut t effectum immisionis producere possit: Rot. decis. 623. num. 9. part. 4. recent. tom. 3. & in istis terminis in Fanen. sen Senogallien. bonorum super immisione 14. Martij 1646. §. cætera autem coram R. P. D. meo Melio.

Vel saltem adeo turbidam reddunt nullitatis exceptionem, t ut tanquam altiore indagine requirens petitam immisionem retardare non valeat: Gaspar. Ant. Thefaur. quæst. forens. 11. num. 6. lib. 2. Rouit. consil. 1. n. 44. lib. 1. Rota dist. decis. 204. num. 7. part. 7. recent. & in dist. Fanen. sen Senogall. ubi supr. & in Mediolanen. præsentia deuolutionis 11. Februarij 1650. §. Etenim certum est, versic. unde quemadmodum coram eodem R. P. D. meo Melio.

Et ita vtiq; &c.

DECIS. CXXXII.

R. P. D. DYNÓZET DECANO.

Romana fideicommissi de Cæsiis.

Mercurij 14. Martij 1657.

S V M M A R I V M.

- 1 *Maintenance ex clausula, constituti, concessitur.*
Per exceptionem requirentem indaginem non impeditur, n. 28.
- 2 *Possessorio in summariissimo sufficit probatio possessionis per vnicum testem.*
Sufficit probatio per presumptiones, n. 3.
In summariissimo non admittuntur exceptiones contra testes, n. 4.
In summariissimo non attenditur singularitas testium, n. 5.
- 6 *Testes domestici concurrentibus adminiculis probant plenè.*
- 7 *Scientia presumpta ex consanguinitate, & cohabitatione cum fratre oritur.*
- 8 *Possessionis ratihabitio, alio non existente in possessione, sufficit ad maintenancem.*
Deiector eam transfert per consuetudinem, num. 13.
- 9 *Incapacitatis exceptio in iudicio maintenance non attenditur.*
- 10 *Petitorij suspensio operatur, ut dici non possit constare de non iure.*
- 11 *Incapax successione, non dicitur incapax possessionis.*
- 12 *Pæna in vna parte testamenti expressa in alia non dicitur repetita.*
- 14 *Fraudem facere non dicitur, qui iure permittere facit.*
- 15 *Constitutus clausula effectum expirat per adeptam possessionem.*
Et de ratione, n. 16.
Contrarium affirmantes declarantur, n. 18.
- 17 *Possessio, ut transeat in secundum donatarium, aut fideicommissarium, requiritur, ut se constituant possidere nomine secundarii.*
Alio possidente capta improbat, n. 19.
Capta vigore mandati conditionalis non purificata conditione est nulla, n. 20.
Habens horam preferitur, n. 21.
Propria auctoritate ab habente facultatem capi nequit alio in possessione existente, num. 22.
De manu fideicommissarii non est capienda per heredem habentem ius detrahendi pro eum credit. n. 25.
A possessore eo non citato auferri non potest, num. 27.
- 23 *Legitimatio persona citato possessore facienda est ab habente facultatem capiendi possessionem propria auctoritate.*
- 24 *Detractiones heredi granato competere præsumuntur contra fideicommissarium, qui eo non citato possessionem adeptus est.*
- 26 *Donatio, an dicatur facta in adimplementum promissionis de donando, vel sit noua.*
- 29 *Possessionem recuperare differens per mentem non habetur pro spoliato.*
Dimittendi animus excluditur ex tractatu amicabile, n. 32.

- 30 *Monitorij spiritus de spolio redargui potest.*
 31 *Potentia aduersarij excludit animum dimittendi possessionem.*

Cum defuncto bon. mem. Cardinale Petro Donato Casio iuniore, inter Dominum Ducem Cæzæ prætendentem se vocatum ad fideicommissa Card. Petri Donati senioris, & Angeli Episcopi Tudertini germanorum fratrum de Casis, & D. Domitillæ Cæsiæ dicti Cardinalis iunioris germanam sororem, & ex testamento heredem orta esset controversia super possessione Castrorum, aliorumque bonorum per annum, & ultra post obitum bon. mem. Marchionis Iordani, d. Card. iun. & D. Domitillæ communis fratris post mortem, fuit ab A. C. ad fauorem dictæ D. Domitillæ relaxatum mandatum de retentione in possessione dictorum bonorum, à quo interposita appellatione per D. Ducem, causæque mihi commissa, cum facultate manutinenti quem de iure: Proposui dubium, cui danda esset manutentio: & Domini, illi dandam esse D. Domitillæ, etiam super bonis fideicommissi subiectis, resoluerunt: quia, cum D. Cardinalis iunior post obitum dicti D. Marchionis dicta Castra, cæteræque bona pacificè possederet, eandemque possessionem, mediante clausula, *Constitui*, † appositam in suis Codicillis factis sub die 29. Ianuarij 1656. cum tunc in dictam D. Domitillam, ab eo in Testamento vniuersalem heredem institutam transiisset, illius vigore eidem competit manutentio: *Marta de claus. part. 1. claus. 20. sub num. 8. vers. sed Rota, & num. seq. Rota decif. 549. num. 3. part. 1. diuers. Postius obseru. 20. num. 7. & 18. & in terminis fuit resolutum in Romana hereditatis 19. Iunij 1645. coram R. P. D. meo Melio.*

Non obstat, quod Testes deponentes de possessione dicti D. Cardinalis sint familiares dictæ D. Domitillæ: nam, cum in hoc possessorio summariissimo, † in quo sufficit probatio facta per vnicum Testem: Seraph. decif. 624. in fin. *san. mem. Greg. X V. decif. 160. & ibi Addent. num. 3. & decif. 438. num. 2.* Et etiam per præsumptiones, † & per famam: Boccac. de interdict. vii possidet. cap. 14. num. 24. *Gionagnon. consil. 14. num. 72. lib. 1. non admittantur † exceptiones contra testes: Rota coram Seraph. decif. 392. num. 2. cum aliis relatis in dicta Romana hereditatis coram R. P. D. meo Melio; nec attendatur, quod sint singulares, † seu de actibus singularibus deponant: Causaler. decif. 379. n. 3. cum aliis allegatis per Postium obseruat. 38. num. 24. & seq.*

Multò minus admitti debent exceptiones familiaritatis, & singularitatis in hoc casu in quo depositiones Testium versantur etiam circa factum proprium, & sunt verisimiles, cum non appareat, dicta Castra, aliæque bona post obitum Marchionis ab alio fuisse possessa, & comprobentur ex instrumentis, & diuersis exactionibus, tam à D. Cardinale, quam ab eius Ministris, factis à diuersis personis, & etiam per medium publicorum Bancorum, & ex Epistolis, & Libro Computariorum, quibus concurrentibus, Testes domestici † plenè probant: Rota decif. 323. sub num. 2. post secundum vol. conf. Farinac. & decif. 122. num. 7. part. 1. recent. cum aliis relatis per Postium dicti. obseruat. 38. num. 22.

Prout visum fuit non obstat allegatus defectus scientiæ dictæ D. Domitillæ constitutariz, & acceptionis possessionis in eam translata: nam ultra scientiam præsumptam, & deductam ex † consanguinitate, & cohabitatione cum † fratre, quam admisit Rota in dicta Romana hereditatis 19. Iunij 1645. coram R. P. D. meo Melio; constat etiam de illius scientia, & acceptione expressa, dum 30. Ianuarij statim Domino Cardinale defuncto, ante horam viginti primam cum tribus quartis, ipsa tam habuerat possessionem † per Cardinalem in eam translata in Codicillis, quod sufficit ad acquisitionem possessionis, dum nec D. Dux, nec alius, post obitum D. Cardinalis, dictorum bonorum possessionem adhuc acceperat: Barbof. de claus. claus. 14. num. 2. Rota decif. 549. n. 10. part. 1. diuers. Seraph. decif. 801. num. 4. cum aliis allegatis per Posth. obseru. 20. n. 21. & per Gratian. discept. 910. n. 34. cum seqq.

Nec allegata exclusio Clericorum à successione bonorum fideicommissi subiectorum potuit impedire, quominus D. Cardinalis dictam possessionem, mediante constituto, in D. Domitillam valide transferret: Quia, omisso, quod in fideicommissi facto à dicto Angelo Episcopo Tudertino in donatione rogata 12. Decembris 1590. ad fauorem filij secundogeniti Federici patris D. Domitillæ, & in testamento eiusdem, Clerici à successione non fuerunt exclusi, & prætermisso etiam, an exclusio Clericorum ordinata in alia donatione Caltri Reschij facta ab eodem Episcopo Comiti Chiappino fratri D. Cardinalis iunioris, & in donatione facta à Cardinale seniore dicto Federico 8. Ianuarij 1583. & in testamento eiusdem intelligenda sit in concursu aliorum secularium eiusdem lineæ masculinæ Federici, dum exclusionem fecerunt ad fauorem laici natu maioris, & proximioris Clerico excluso, non autem, quando per obitum omnium laicorum eiusdem lineæ successio deferenda est ad aliam lineam non descendente ab ista Federici, quo casu in omnibus istis dispositionibus Clerici tunc extantes fuerunt expressè vocati.

Responderrunt Domini, quod cum ista exceptio incapacitatis succedendi, † ex qua D. Dux desumit defectum possessionis Cardinalis iunioris, dependeat ab interpretatione prædictarum dispositionum, quæ non sunt adeò clare, vt non possint in dubium probabiliter reuocari, sed altiore indaginem requirant, & expostant maiorem discussionem; illa reiicienda est ad petitorium, nec attendi debet in hoc iudicio summariissimo manutentionis: Rota coram Penia decif. 365. num. 11. & in similibus terminis fuit dictum in Pisaren. Administrationis Mantis 27. Iunij 1650. coram R. P. D. meo Cerro, impress. pest. Salgad. in labyrinth. credit. decif. 81. num. 6. & seqq. & in terminis manutentionis concessæ Religioso, qui prætendebat incapax fideicommissi, fuit dictum in Leodien. hereditatis 16. Maij 1655. coram me, & in Romana fideicommissi de Cuppis 2. Martij 1654. coram R. P. D. meo Melio.

Quod facilius admissum Domini in præsentis casu, in quo pro parte D. Domitillæ fuerat suspensum petitorium, quæ suspensio † operatur, 10 vt dici non possit consistere de non iure Cardinalis in summariissimo possessorio: Gionagnon. consil. 8. num. 85. & consil. 10. num. 74. lib. 1. Rota coram

eorum Puteo decis. 276. num. 4. & seqq. lib. 2. & decis. 64. num. 5. part. 2. divers. Ultra quod, etiam si D. Cardinalis, tamquam Clericus clarè fuisset redditus incapax successione, † non ob id dicti poterat incapax possessionis. Natt. conf. 473. n. 7. vers. potest enim, & seqq. Rota coram Verall. decis. 345. n. 6. part. 2. & decis. 524. n. 15. part. 4 tom. 3. recent.

Nec ista incapacitas possidendi desumi potest ex confessione Inventarii bonorum fideicommissarium Cardinali senioris à Cardinale iunioris neglecta, quod Informantes pro D. Duce ex dispositione eiusdem fideicommissantis contendebant, confici debuisset à quolibet vocato, antequam bonorum fideicommissariorum possessionem acciperet. Quia obiectum facile diluitur ponderando, quod Cardinalis senior in duabus Orationibus separatim rectis à duobus verbis duo praecepit. In prima enim mandavit, ut quilibet vocatus teneatur prestare iuramentum de observando contenta in suis dispositionibus, antequam bonorum fideicommissariorum possessionem accipiat sub pena caducitatis. In secunda vero Oratione inventarium bonorum simpliciter, & absque repetitione poenae confici mandavit. Ideoque, dum in ea non fuit dictum,

† ut inventarium confici deberet ante possessionis ademptionem, ista qualitas dici non potest tacite repetita, Gionagn. confil. 26. num. 10. lib. 1. Grat. dispert. 937. n. 11. fan. mem. Gregor. X V. decis. 225. num. 9. Canal. decis. 365. num. 4. Sed potius censetur consulto omilla, Surt. conf. 200. in fine, Gionagn. confil. 82. sub num. 128. lib. 1. Rota decis. 199. num. 5. part. 3. recent.

Ceterum, quatenus etiam D. Cardinalis iunior habuisset solam dictorum bonorum fideicommissariorum detentionem, adhuc illam valde transferre potuisset in D. Domitillam per Constitutum, quia conclusio allegata pro D. Duce, quod scilicet sola detentatio non possit transferri in alium per Constitutum, procedit in praedictum veri possessoris à Detentore in Dominum recogniti, ut sunt Conducatores, & similes; In praedictum autem alterius, qui non possidet, nec pro possessore fieri recognitus, prout D. Dux, quem D. Cardinalis nunquam in possessorem recognovit, non impeditur Detentor

† transferre possessionem per Constitutum, vt docuerunt Tiraq. de Constit. part. 3. limit. 1. n. 26. & limit. 14. num. 3. & seqq. Pontan. de spol. lib. 2. num. 109. post. med. Verall. decis. 202. incipien. praesenti causa Romana lib. 1. in manuscriptis.

Nec ex eo quod Cardinalis dictam possessionem transiit per diem autem obitum, censeri debet id fecisse in fraudem fideicommissarii, nam cum ipse in testamento restitutionem bonorum fideicommissariorum fieri mandasset, factis tamen prius omnibus detractionibus in beneficium suae heredis; si postea, comperto, quod D. Dux possessionem bonorum fideicommissariorum, & liberorum ceperat inuadere, codicillos fecit, & in illis in D. Domitillam bonorum per eum possessorum possessionem transiit per Constitutum, censetur id fecisse, non vt D. Ducem fraudaret, † sed vt iura sua, suaeque heredis circa detractiones sibi competentes conservaret. Ciarlin. controuerf. 193. num. 4. & sequen. lib. 2. Gionagn. confil. 45. num. 33. vers. si verò alius lib. 2. Cancr. variar. resol. cap. 11. n. 246. & 247. lib. 3. Surt. conf. 300. a num. 17. usque ad finem lib. 2.

Decis. S. R. Rad. I. P. Melium.

Huic possessioni D. Domitillae non obstat, dixerunt Domini, anteriori possessionem D. Ducis delumptam ex clausula Constituti apposita in fideicommissis ab eo praetensis in fauorem omnium Vocatorum; Quia in fideicommissio facto in donatione Angeli Episcopi 12. Decembris 1590. secundogenito dicti Federici, & in Testamento eiusdem talis clausula non legitur, & sic motum tollitur ex facto. In donatione verò Castri Reichi ab eodem Episcopo facta Comiti Chiapino, & in donatione Cardinalis senioris facta 8. Ianuarij 1583, ac in testamento eiusdem ad fauorem dicti Federici, in quibus legitur apposta dicta clausula † in beneficium omnium † vocatorum, illam D. Duci iussurragari non posse, censuerunt Domini, ad effectum, de quo agitur cum illius virtus exprimeret per possessionem adeptam per Chiappinum, & Federicum primos Donatarios, & heredes respectiue, Guidopap. decis. 512. per totam, Bertrand. in confil. 276. n. 4. versum. etiam quia lib. 1. part. 1. Aze. in l. quod meo, num. 11. ff. de acq. possess. & ibidem Scissell. ad finem vers. vltim. refert, Corneus confil. 173. n. 26. vers. nec etiam hodie lib. 2. Silvan. confil. 55. num. 19. vers. nec dicatur. Natta confil. 398. n. 33. in fine vers. responderetur, Aleciat confil. 3. n. 3. & seq. lib. 8. Tiraquell. de constitut. part. 1. ampliat. 5. num. 2. & 3. Franc. Veg. confil. 51. num. 16. vers. & ex abundantia, & num. 21. Ger. Spin. confil. 52. num. 2. & seq. Cabal. confil. 142. num. 123. & sequen. lib. 1. Gionagn. confil. 34. num. 35. & medium lib. 2. Faber. lib. 7. definit. 14. glof. 5. Barbat. de assistentia glof. 7. n. 90. Rot. coram Card. C. ualer. decis. 5. num. 4. & in Arimin. domus 22. Iunij 1640. coram bon. mem. Card. Panzirolo, & in Romana Palatii 31. Decembris 1546. coram R. P. D. meo Cerro, impressa penes Metlin. de Pignor. decis. 134. num. 4.

Quz conclusio probatur etiam evidenti ratione, quando enim per Constitutum acquiritur possessio Donatario, possidet Donans, & sic potest constituere se possidere ad illius fauorem; Quando verò possessio transire debet à primo Donatario in secundum, vel vteriori vocatum, & tunc cum Donans amplius non possideat, sed possideat primus Donatarius, Donans non potest amplius constituere se tenere, † & pos. 16 fidere illa bona, quae per possessionem naturalem à primo donatario apprehensam, desiderat naturaliter, & ciuiler possidere, vt inquit Guidop. d. decis. 512. num. 1. versum. etiam quia, & per totam, & etiam aduertunt Bertrand. in d. confil. 276. n. 4. post. med. versum. etiam quia lib. 1. part. 1. Aleciat. d. confil. 3. num. 3. & sequen. lib. 8. Franc. Veg. d. confil. 51. num. 16. vers. & ex abundantia & num. 21. Ger. Spin. d. confil. 51. num. 6. vers. Bertrand. pariter. Ideoque in casu isto ad hoc, vt possessio transire possit in secundum Donatarium, † vel fideicommissarium, opus est, 17 vt primus postquam possessionem acquisiuit, se constituat possidere nomine secundi, vt aduertit Gionagn. d. confil. 31. vers. addatur praedictis in fine, lib. 2.

Non obstant Doctores, † & decisiones ad 18 probandum contrarium allegati, nam Tiraq. de Constitut. ampliat. 12. Menoch. confil. 139. num. 8. & 30. Posth. observat. 11. num. 10. & Rota decis. 445. num. 1. part. 4. recent. firman. dumtaxat, quod possessio, quae fuit per Constitutum, suffragatur etiam illius heredi, quod nihil commune habet cum casu, de quo agitur.

ff Decisiones

Decisiones verò 437. num. 1. coram Greg. X V. & in Romana Horti 18. Februarij 1630. coram bon. mem. Pironano, & in Fanen. seu Senogallien. bonorum super immissione 14. Martij 1646. coram R. P. D. meo Melio, §. Serenissima, in fine, loquuntur in materia inuestiturarum feudaliū, & emphyteuticarum, in quibus concurrit diversa ratio, cum Dominus directus semper retineat penes se possessionem civilem, quæ emphyteuta, vel feudatario defuncto, ipso iure ad se transit naturalem: Vnde non mirum, si constitutum appositum in inuestitura obligans omnes successores Domini directi, operatur suum effectum ad fauorem omnium comprehensorum in illa, cum id fiat virtute veræ possessionis ad Dominum directum reuertit ipso iure per obitum emphyteutæ, vel vassalli in inuestitura comprehensi, quod non contingit vigore constituti appositum in donatione, vel testamento, cuius vigore post obitum Donatarij, vel hæredis possessio non reuertitur ad Testatorem iam defunctum, vel donantem, vt bene diuersitatem hanc considerauit Ger. Spin. conf. 49. n. 34. & d. conf. 52. n. 7. vers. respondetur primo.

Eadem ratione patet, non bene applicari in proposito casu decisionem in Mediolanen. de Portis 12. Februarij 1598. coram Orano; quia cum in illo casu donans sibi præseruasset possessionem naturalem, & vsufructum, & donatarius, viuente donante, decedisset, clausula constituti bene potuit suffragari substituto, dum tempore obitus primi donatarij possessio adhuc residebat penes donantem, nec vsque tunc in aliam personam fuerat translata, prout translata fuerat in casu, de quo agitur: Vnde secundus donatarius ob prædecessum primi dici poterat primus, dum in eo constitutum adhuc non effectum prima vice suum effectum habebat, vt sensit Corn. d. conf. 173. sub n. 26. ante fin. vers. quod d. Reitor lib. 2.

Hinc patet non posse fieri fundamentum in auctoritate Cutelli de donat. 17. 2. discip. 1. spec. 17. num. 52. cum ipse se fundat in sola donantis, vel disponentis voluntate, & quæstio, de qua agitur, tota pendet à potestate: Postquam enim donans post adeptam possessionem per primum donatarium amiserat possessionem civilem, & naturalem, impossibile est, illam verè, vel fidei potuisse transferre in secundum, vt bene admonet Guidop. dist. decif. 512. vers. restat videre, vsque ad finem quem secuti fuerunt alij superius allegati.

Nec anteriorem possessionem D. Ducem acquisiuisse, censuerunt Domini de bonis, quorum possessionem accepit, dicto D. Cardinale iuniore viuente, & possidente, scilicet 28. Ianuarij: Tum quia talis possessio est quæ improbatà à lege, l. meminere, & l. si quis, Cod. unde vi: Rota decif. 106. num. 2. part. 1. recent. cum alijs cumulatim per Gratian. discipulat. 571. num. 1. cum sequentib. & discipulat. 899. num. 2. & sequent. Tum etiam, quia mandatum, cuius vigore illam apprehenderat, erat conditionale, videlicet, cum clausula, Dummodo possessio sit vacans, sine prauidicio possidentium, & habentium meliora, & potiora iura, & non alia, &c. Quæ, cum non esset vacans, sed plena apud D. Cardinalem, quæ illius vigore D. Duci nulla possessio manutentibilis fuit acquisita: Rota decif. 513. num. 3. part. 1. recent. Gregor. X V. decif. 332. num. 4. & 5. & ibi Addent. num. 6. & decif. 144.

n. 5. apud Zacch. de oblig. Cam. Canalet. dec. 629. num. 9. cum alijs relatis per Posthium obseru. 50. num. 3.

Eisdemque rationibus suffragari non potuit possessio per eundem adepta post eiusdem Cardinalis iunioris mortem vigore mandatorum cum eisdem clausulis obtentorum; nam illa de maiori parte bonorum adepta sub diebus 31. Ianuarij, ac prima, tertia, & quinta Februarij, fuit posterior possessione acquisita D. Domitillæ ante horam vigesimam primam cum tribus quartis diei 30. Ianuarij, & sic tunc temporis possessio non erat vacans.

Alia verò capta eadem die 30. Ianuarij de Vineæ, Palatio, Domibus, & Hospitijs ad Sanctam Mariam Maiorem, & de calabris, cum animalibus in illis existentibus sitis extra Portam Flaminiam, ac de bonis Narniæ similiter erat plena, & apud eandem D. Domitillam, quod patet, tam ex appositione certi temporis, quod illa fuit acquisita, videlicet ante horam vigesimam primam cum tribus quartis, quod facit præsumi illam fuisse anteriorem possessione D. Ducis carente hora; Rota decif. 49. n. 2. impress. post tract. de manutent. & coram Melio dec. 14. n. 3. Quam etiam ex tempore, quo D. Dux notitiam habuit obitus D. Cardinalis iunioris, scilicet hora vigesima secunda circiter, vt probant testes pro eo examinati: Et cum post scientiam obitus in d. hora intercessisset aliud tempus, scilicet, examinis istorum, & aliorum testium examinatorum super legitimatione suæ personæ, & purificatione conditionum fideicommissorum, petitionis mandatorum, illorumque confessionum, & expeditionis, ac itineris ab officiis Banchorum, ad Sanctam Mariam Maiorem, ad dicta calabria existentia ultra primam portam, & ciuitatem Narniæ, impossibile reddidit, possessionem D. Ducis adeptam de dictis bonis post Cardinalis obitum, præcessisse acquisitionem possessionis D. Domitillæ.

Nec possessio capta per D. Ducem sustineri valet in vim facultatis capiendi bona fideicommissaria propria auctoritate, quia in testamento, & donatione factis à dicto Episcopo quæ ad fauorem Federici, & secundogeniti illius respectu talis facultas non legitur; illa verò in alijs donationibus concessa D. Dux vti non potuit.

Tum quia D. Domitilla hæres grauati iam adiuera, & in possessione reperiebatur: Martel. cor. variat. resol. cap. 1. num. 29. lib. 1. Rota decif. 276. num. 5. part. 1. recent. & coram Penia decif. 800. n. 4. & dec. 801. n. 3.

Tum etiam, quia cum ex sola lectura donationum, & testamentorum non resisteret probatio notoria, circa legitimationem personæ D. Ducis, & euentum conditionis fideicommissi ad sui fauorem, sed egeret probatione extrinseca ab illis, talis probatio facienda erat, quæ citata D. Domitilla hærede, & posseditrice, non obstant dicta facultate concessa vocatis: Aretin. consil. 32. num. 1. & 2. cum alijs alleg. per bon. mem. Argel. de legitim. contradiç. quæst. 2. artic. 10. n. 246. & 267.

Tum denum, quia D. Dux non probauit negatum, quod scilicet D. Domitilla nullum alium titulum haberet in dictis bonis, nullæque illi competentet detractiones, saltem occasione impensarum, seu melioramentorum, solutionis æris alieni fideicommissentium, impensarum funerarum, & similium, quæ ad effectum manutentendi

nendi heredem grauati contra fideicommissarium, qui, eo non citato, possessionem inuafit competere præsumuntur: Rot. decis. 529. n. 15. & 16. part. 1. diuers. Greg. decis. 105. num. 12. Marellor. var. resolut. dist. cap. 1. num. 33. & sequent. lib. 1. Hodiet. ad decis. Surd. 333. n. 8. in fine.

Quiuimus, cum ex pluribus instrumentis, & ex aliis iuribus ostensis pro D. Domitilla, datus fuerit magnus fumus de solutionibus æris alieni factis per Federic. heredem grauatum in summa notabili de melioramentis, de emptionibus stabilitum, prope bona, quæ prætenduntur fideicommissaria, de existentia, & introductionibus animalium omnium specierum, & mobilium, & suppellectilium in Castris, Tenentis, & Prædiis, de quibus agitur, factis pro tempore à grauatis, à quibus D. Domitilla causam habet, per D. Ducem occupatis, iustam, & æquum non est, quod D. Domitilla hæres illorum teneatur, † illa accipere de manu fideicommissarii: Patif. conf. 54. num. 5. lib. 3. Roland. conf. 78. n. 20. vers. & eo magis lib. 2. Surd. decis. 333. sub n. 19. vers. oblatio item.

Et vterius ostensa quoque fuit anterior obligatio Cardinalis senioris, de donando liberè D. Federico patri D. Domitillæ, contemplatione matrimonij celebrandi cum D. Pulcheria Vrfinæ, Castrum iurisdictionale, & tot alia bona, libera ab omni onere, quæ redderent annua scuta 3000. & non minius, quæ obligatio, licet pro parte D. Ducis dicatur adimpleta, mediante donatione Casalium sitorum extra Portam Flaminiam ab eodem Card. seniore postea facta eidem Federico; nihilominus, cum valde dubitari possit, an dicta donatio postea facta, ex directæ causâ, de rebus diuersis, cum onere perpetui fideicommissi transitorij etiam ad extraneos, & absque vlla mentione præcedentis promissionis de donando, dici possit facta in adimplementum dictæ obligationis de donando liberè, vel fuerit noua donatio, ex deductis in decis. 262. num. 1. & 2. in fin. part. 2. diuers. & in Rom. Legatis seu. 50. mil. 16. Ianuar. 1640. §. tertia oritur, coram me; Interim possessio bonorum, per D. Cardinalem senioreni obligatorum, † à D. Domitilla non citata auferri non poterat: Gregor. X V. dec. 185. n. 1. Mant. decis. 194. n. 6. Marellor. var. resolut. c. 1. n. 35. lib. 1.

Nec releuat, quod iura pro iustificatione dictarum detractionum non fuerint producta in actis, illarum prætendantur consumptæ, vel illiquide, stantibus præsertim omissione Inventarij, & alienationibus allegatis pro parte D. Ducis.

Quoniam satis esse, responderunt Domini, quod post purgatum spoliū dicta iura possint produci, & de inventario doceri; assertaque consumptio contractus probationibus elidi, ut propterea detractionum incompetencia dici non valeat indubitata, sed uti altiore † requirens indaginem, post mantinentem discuti debeat; ut dictum fuit in Romana fideicom. de Capizucchie 10. Aprilis 1606. coram Card. Lancelotto, impressa inter recent. decis. 115. sub num. 12. part. 1. & in eadem coram eodem, 5. Iunij eiusdem anni, impress. post controuerf. Cyriac. 12. num. 2. & in Senogallien. successioni 29. Ianuarij 1652. §. penult. coram Eminentiſſ. D. meo Card. Corrado, & in Bonon. fideicom. de Barbettis 19. Iunij 1654. §. fin. coram bon. mem. Bichio.

Decis. S. R. Rad. I. P. Melium.

Denique Dominis non visum fuit, subsistere, quod D. Domitilla se haberet pro spoliata, ex quo, per mentem distilte recuperare possessionem naturalem bonorum, † quæ à D. Duce fuerunt occupata; tum quia, stante lite contra eam incontinenti mota, non potest acquiescentia considerari: Rota decis. 78. num. 10. in fin. par. 6. recent. & in Romana Domus 6. Februar. & 14. Iunij 1640. coram Car. Pancirolo.

Tum etiam, quia dum D. Domitilla, post Monitorium ab eodem D. Duce obtentum, & contra eam executum, fuerat prohibita, ne ipsum in dicta possessione moleſtaret; ob reuerentiam, quam erga Iudicis præceptum habuit, donec, eo adito, mantentionem obtinuit, de negligentia redargui non debet.

Maximè, cum dicti Monitorij † prætes de vitio spolij notari forsan possint à D. Duce, ut dixit Rota coram Puteo decis. 5. ut lite pendente, incipien. post Monitorium, &c. in Manuscriptis. Lancellor. de artemat. lue penden. part. 2. cap. 4. n. 150. in præfationibus.

Ultra quod, cum sola opinio, quam quis habet de maiori potentia sui aduersarij, excludat animum dimittendi possessionem † ex silentio pro aliquod temporis spatium præsumptum, ut ex Innocent. in cap. querelam num. 4. de election. & aliis dixit Rota in Civitat. Plebis Penſionis, 5. Maij 1645. coram bon. mem. Bichio, & in Sipontina Penſionis 8. Aprilis 1647. §. non obſtat, circa finem, coram bon. mem. Penſingero.

Si Domina Domitilla vidua, orbatâ fratribus videns, à proximiori, & dictoti consanguineo se turbari, maiora damna timens, vias beneuolas Magnatum opera (ut etiam Dominis innotuit) pertractatas in dicti temporis intervallo fuit amplexa; non ex hoc dici potest, gestis per D. Ducem in sui præiudicium acquiescisse, cum non dicatur acquiescere, qui, cupiens lites enitare, amicorum vel Magnatum autoritate, quod suum est, vel sibi debetur, absque lite curat obtinere, quominus potius ex his arguitur animus non dimittendi, sen renuciandi, qui nedum ex quolibet actu, sed ex sola opinione, licet à veritate aliena elicitur, ut dictum fuit in d. Sipontina Penſionis, §. non obſtat, in fin. coram bon. mem. Penſingero.

Et ita veraque, &c.

DECIS. CXXXIII.

R. P. D. CERRO.

Mantvana Bonorum.

Veneris 25. Maij 1657.

SVMMARIVM.

- 1 Denolutiones subſeudorum spectant ad imdialum, non autem mediam dominum.
- 2 Admiſſio ad causam ex apparenti interesse conceditur.
- 3 Nullitas iam deſecta à tertio potest allegari.
- 4 Inueſtitura per ſuperiorem conſeſſa vaſſallo non præiudicant.

Defuncto sine filiis Comite Vincencio Calfino cui anno 1647. à Reuerendiss. D. Episcopo

ff 2 fcoq

scopo Mantuano per viam renouationis in feudo concessa fuerant bona, de quibus agitur in loco *deh. Angelo* dotalium 230. pro se fuisse hæredibus, ex eo legitime descendentes utriusque sexus, orta fuit lis inter mentem Episcopalem prætendentem dicta bona ad ipsam fuisse deuoluta, ex quo defecerint omnes in præfata inuestitura comprehensæ, & D. Comitissæ Castrobæarum uxorem dicti Comitæ Vincentij eadem bona vti illius hæredem vniuersalem in testamento institutionem retinere contendentem. Vnde causa mihi commissæ sub diebus 18. Maij 1654. & 28. Ianuarij 1656. utraque parte informante, resolutum fuit constare de bono iure iustæ Episcopalis, verum quia neper sceleratissimos D. Dux Mantuæ obtinuit Commissionem aduisionis ad causam, confitendo de interesse, proposito desuper dubio, Domini affirmatiue responderunt.

Et enim hodie exhibitum fuit iustamentum inuestituræ ab antiquo Episcopo concessæ primo Duci Gonzaghe anno 1332. de terris positus in insula Boucri, modo, Curia Pody, vniuersis, in quibus comprehenduntur bona controuersa pro se, filiis, & liberis masculis & feminis in infinitum cum clausula *ad habendum* & cum translatione omnium iurium, & actionum. Cumque non controuertatur quod linea primi inuestiti adhuc duret in serenissimo Duce: inde prætenditur, quod deuolutio non intret ad utilitatem Ecclesiæ, sed ad commodum & utilitatem ipsius Ducis Domini immediati iuxta dispositionem textus in §. *illud quoque de prohibet. alien. per Federic.* Vnde satis videtur constare quod de eius interesse ut admittatur ad causam, ad quem effectus sufficit quod aliquoties etiam summario, & appropinquenter de eo doceatur: Innocent. in *cap. veniens, il. 2. verb. incontinenti*, de testib. Felin. in *cap. cum super, num. 16. de sent. & re iudic. Bignet. decis. 1. de rescriptis. Rota in Romana de Alexii 29. Febr. 1644. & in Romana Censu 23. Iunij 1653. coram me.*

Non obstat liberatio a vinculo feudalitatis de anno 1555. cum subsequentibus inuestituris ab Ecclesia concessis; quia in *dd. duabus decisionibus* fuit declarata nulla, & licet talis declaratio emanauerit ad fauorem mentis ob defectum evidentis utilitatis Ecclesiæ; attamen cum huiusmodi nullitas, si sit iam detecta, & valeat etiam ipsi Domino Duci esse proficua ab eo pariter allegari potest, ut respondit Rota coram Card. Cauer. *decis. 53. num. 5.* inuestitura verò subsecuentes concessas non esse aptas quod illi præiudicium inferre, deducebant Informantes ex Dec. *conf. 468. num. 26.* & ex aliis Iuribus super negotio particulari plenius discutendis.

Et ita utraque, &c.

DECIS. CXXXIV.

R. P. D. VEROSPIO.

Mantuana Feudi.

Veneris 25. Maij 1657.

SVMMARIVM.

1. *Femina ad feudum improprium succedens excludendo masculos remotiores.*
Et concurrunt cum masculis in paritate gra-

du, num. 2.

In feudo pro masculis, & feminis concessa, non admittuntur nisi post masculos, n. 8.

Fallit in feudo improprio, n. 9.

Ad feudum vocata intelligitur de feminis primi gradus, n. 20.

Fallit, ut num. 21.

3. *Servitium in feudo non reservatum consensu remissa.*

4. *Feudum non requiritur servitium personale dicitur improprium, ad quod femina vnde cum masculis succedunt.*

Dicitur improprium, sine pecunia, sine ex membris comparatur, n. 5.

Ad instar allodialium redactum transiit ad feminas, & extraneos, n. 10.

Francum enadit ex absoluta alienandi facultate, n. 14.

In aliquibus alteratur, in reliquis feudi naturam retinet, n. 16.

Declara, ut n. 17.

Alienabile inter allodialia recessetur, n. 18.

Vi improprie naturam assumat, si est quod in maiori parte alteretur, n. 19.

Ecclesia sub statuto laicorum non comprehenditur, n. 22.

Declara, ut n. 23.

6. *Merita, nisi aliud probetur, feudi valorem presumuntur æquare.*

Impugnari non possunt ab eo, qui nititur concessione feudi emanare ex causa meritorum, n. 7.

11. *Alienationis prohibitio posita in renouatione inuestituræ contra naturam prima non attenditur.*

12. *Fidelitatis iuramentum indicat feudi proprietatem.*

Contra, n. 13.

15. *Clausula, salvo iure feudi adiecta feudo improprio, illud non alterat ob dictionem prædicti.*

24. *Observantia admittendi feminas ad feudum simul cum masculis omnem circa istud remouet dubietatem.*

25. *Decisio in Mantuana dotis 10. Iunij 1637. coram Coccino declaratur.*

Decreta fuerat immisso coram me Marchione Fraciscæ Aloysij Gonzagæ germanæ sorori, ac ipsius ex testamento hæredi in portione feudi vulgò Curie Podij, quam idemmet Aloysius dum viveret possidebat, excludo exinde Marchione Iulio Cesare fratre patrui, tamquam in gradu remotiori: Super quo sanè articulo bis per me repropósito dubio, in decis. hodie Domini persistere, dispositioni iuris innixi, præcipientis nimirum feudum quod sanè improprium feminis proximioribus in concursu masculorum remotiorum in gradu deferri, ut notat Angel. *consil. 311. num. 4. Menoch. conf. 65. num. 16. Morot. consil. 29. num. 7. Rota in Brixien. feudi 1. Iulij 1592. in princ. coram Cardinali Pamphilio*: Quinimò masculis in pari gradu extantibus cum feminis quod has æqualiter posse cum masculis ad feudum penitus improprium aspirare, iuxta Theor. Bal. in l. *quoties* n. 3. G. de iuu. & leg. *Parif. consil. 4. num. 14. cum seqq. lib. 1. Roman. consil. 367. num. 12. cum aliis in præsertim decis. relatis in primo §. prop. fin.*

Huius verò feudi penitus improprij naturam suadet ipsamet concessio, nullum ab inuestitis seruicium

- 3 servitium requirens personale: † omnia hinc enim ad concedente specialiter non reſervata, remiſſa cenſentur iuxta text. in cap. verum, vbi not. Innoc. num. 2. de for. comp. Oldrad. conſil. 324. num. 2. Paſil. conſil. 23. num. 32. lib. 1. Afflic. de ciſ. 361. n. 34. Rota coram Seraph. deciſ. 1105. num. 9. & Add. ad deciſ. Buratt. 206. num. 28. ac
- 4 feudum franci prioris, † ac impropij, feminas non ſecus ac maſculos admittens, naturam aſſumpſit iuxta text. in cap. ſi cui militi in extraneis de feud. & benef. quem reſert, & ſequitur Menoch. conſ. 65. num. 16. Roman. conſ. 367. n. 12. verſ. ſecundo ſallit: Ruin. conſil. 18. num. 17. lib. 1. Grat. diſcepti foren. cap. 736. num. 73. Franc. deciſ. 7. num. 1. & 2. Rota coram Canaler. deciſ. 172. num. 3. & deciſ. 214. num. 8. part. 7. recent. Cum maxime illud ex titulo oneroſo quaſitum fuiſſe praſumatur, dum pro cauſa conceſſionis, tum aggerum reſectio ſumptibus Marchionis, vt Eccleſia bona ab aquarum alluſione praſervantur, immenſa ſpectata fuit, prout ex ipſomet conceſſionis iſtrumento continetur, quo Episcopus expenſas domtaxat pro deſenſione feudi à Marchione forſan petendas, promiſit reſtituere; tum & ſervitia quampſuria ab inueſtito, eiusque maioribus erga Episcopos antecellentes, nec non Episcopalem menſam exercita, quæ in ſpecie recentia, titulum oneroſum proinde conſtituunt; cum idem propemodum ſit, † ſue mediante pecunia, ſue ex meritis reſpectiva comparatur iuxta text. in l. Aquilui, vbi gloſ. not. in figurat. cauſ. ſſ. de donat. l. ſi vero 9. non remunerandi. ſſ. mand. Natt. conſil. 475. num. 12. lib. 3. Galvan. conſil. 8. num. 42. Menoch. conſil. 309. num. 19. Rota coram bon. num. Merlino deciſ. 699. num. 34. & 35. in fin. & aliis relatis iuribus reſponſum fuit in Romana cauſu, ſeu Saluiani 29. May 1656. in §. hanc vero poſt med. coram me: Quæ ſane merita iuris diſpoſitione
- 6 perſpecta † donec contrarium ex aduerſo probetur feudi valorem praſumuntur æqualle, vt not. Schrad. conſ. 39. num. 128. cum ſeqq. lib. 2. Rol. conſil. 3. n. 64. lib. 3. Rota coram Seraph. deciſ. 518. num. 4. & in diſta Romana cauſu 29. May 1656. in §. hinc merita coram me, vbi quod
- 7 nec eadem merita † à Marchione Iulio Caſare ex eadem inſtitutura agente poterunt impugnari.
- Hinc vrgere non poterit, quod in inueſtitura concepta pro maſculis, ac feminis † hæ maſculis domtaxat extinctis, ad feudum valeant aſpirare, iuxta text. in cap. 1. §. quin etiam tit. de feud. inter Episc. vel Abbas. Peregr. conſ. 25. num. 9. lib. 1. Paſil. conſil. 12. num. 3. verſ. & probatur etiam, lib. 1. Curt. in conſil. 140. num. 2. Clar. in §. feudum queſt. 73. n. 3. Rota in Paduana feudi 26. Ianuarij 1604. in §. & ſatis regula coram Lancellato.
- Non enim Marchioniſſa feudi impropriatam domtaxat deducit ex conceſſione recepta pro maſculis, & feminis, ſed ex ſuccellina remiſſione
- 9 ſervitij perſonalis † cuius virtute feudum redactum improprium feminis exiſtentibus in pari gradu cum maſculis debet æqualiter deſerri, vt not. Rom. conſ. 367. num. 12. cum ſeqq. Menoch. conſ. 55. num. 16. & alij ſupra relati in princip. deciſ. conceſſione præſertim inſpecta ex oneroſo titulo, ac pro meritum compenſatione recepta, quæ à recti feudi natura ex ſola concedentis liberalitate procedens reſeſſum operatur, adeo vt
- 10 inter alodialia † bona adſcriptum debeat proin-

de cenſeri, ac feminas, & extraneos quocumque hæredes non ſecus ac maſculos admittere, iuxta text. in c. 1. quemadmodum feud. ad fil. pertinet. not. Ialou conſ. 57. n. 3. lib. 1. Thob. Non. conſil. 1. num. 37. Sord. conſil. 140. num. 42. Grat. diſcepti. foren. cap. 736. num. 79. & 80. cum ſeqq. Rot. in Sarſinaten. feudi 22. Iunij, §. præſerea in hoc feudo, & i8. Decembris 1645. in §. ex quibus verbis coram Reuerendiſſimo Domino meo Decano, licet in ſubſequenti poſtmodum inueſtituræ alienationis prohibitio † appoſita fuerit; † Ipſius namque ratio nulla haberi debet, poſtquam dignoſcitur in prima conceſſione poſthabita, in cuius confirmationem, potius quàm derogationem ſubſequentes peractæ cenſentur, vt aduertit Signorol. conſ. 60. num. 1. Burſat. conſil. 150. num. 5. in fin. verſ. hinc dice, Menoch. conſ. 148. num. 32. Rota deciſ. 41. n. 5. verſ. non obſtaret, part. 1. diuerſ.

Necue iuramentum fidelitatis in conceſſionis iſtrumento adiectum poterit vrgere: Quippe quod † perſonale ſervitium regulariter exquirens † 12 feudum rectum videatur conſtituere, vt notat Schrad. in traſſ. de feud. part. 2. cap. 2. num. 73. illud enim feudo omnino improprio cohærens, tamquam acceſſorium, † ipſius naturam immutare non poterit, adeoque ſimplicem domtaxat fidelitatem per feminam, æquæ ac maſculum præſtitam, non autem perſonale ſervitium includit, vt not. Paſil. conſ. 12. num. 29. 30. & 33. & conſ. 23. num. 33. & 34. lib. 1. Cephal. conſ. 151. num. 20. cum pluribus ſeqq. Menoch. conſ. 65. num. 32. & 33. Rota deciſ. 41. num. 2. part. 1. diuerſ. & in Aſten. feudi 5. Decembris 1528. coram Rubeo, & not. Add. ad deciſ. Buratt. 206. num. 28. verſ. hinc vltimum.

Præterea dum iſtrumenti diſpoſitiona, non ſolum clauſulam ad habendum, adiecta fuit, ſed etiam inueſtito, nec non ipſius hæredibus omnimoda alienandi facultas, † Episcopo licet reſta-
lante, expreſſe dignoſcitur attributa, feudum francum perennis enaſit, cum eius exinde diſtractio in feminas æquæ ac hæredes extraneos permiſſa cenſetur à iure, vt not. Gabr. conſ. 83. num. 7. & 8. lib. 1. Grat. diſcepti. foren. cap. 736. num. 75. Rota coram Seraph. deciſ. 1105. num. 1. & coram Buratt. deciſ. 87. num. 4. & in add. Brin. feudi 1. Iulij 1592. §. accedit quod illud, coram Cardinali Pamphilio, licet clauſula ſalutis iure prædiſti feudi ibidem adiecta fuerit, ea quippe reſtrictionem aſſumit & dictione illa, † prædiſti, adeoque dum feudum in antecedenti conceſſionis parte exiſtit improprium, poterit clauſula prædiſta, feudo domtaxat improprio congruentia iura præſervare; non aſterio facultatem antecedenter ſuper alienatione attributam coercere: ad tradita per Bart. in prælu. feud. num. 27. Natt. conſil. 44. num. 20. Peregrin. conſil. 19. n. 21. lib. 1. Menoch. conſil. 378. num. 4. Decian. conſil. 24. num. 98. Grammat. deciſ. 66. num. 7.

Non vrget quod feudum exiſtens in aliqua ſui parte domtaxat improprium, cæteris in partibus proprij feudi naturam retineat, vt not. Syrd. conſil. 502. num. 14. Rota penes Merlin. de legiti. deciſ. 67. num. 18. Poſſet equidem obiectio admitti, quoties impropriatio accidentalis, ſeu fundi naturalia teſpiceret, † quæ ipſum
feudo inhærent, vt potè fidelitas, Canonis ſolutio, atque caducitas, in quibus terminis alienationes in contrarium adductæ procedunt, & ff 3 ſuccellend

succellio distinxit: Rota in *Sarsinaten*, feudi 22. Junij 1645. in §. nec releuat responsio, coram R. D. meo Decano.

Secus verò, si vt in proposito casu, ex eiusdem alienatione permixta in extraneos, substantia in omnibus alterata fuerit; tunc enim idemmet
18 feudum † legibus feudorum amplius subiaccere non debet, sed inter allodialia recensetur, vt not. Bald. in cap. 1. §. feudum ex leg. num. 2. & 6. si de feud. controu. fuerit inter Dom. & Agnat. Aymon. conf. 256. num. 4. Mart. conf. 154. n. 16. & 17. cum seqq. Rota in addit. Brixien. feudi, coram Cardinali Pamphilio.

Quo nimò, vt feudum improprium naturam assumat † satis esse censet, si pro maiori parte eiusdem natura alterata fuerit, vt aduertit Bero. conf. 65. num. 78. lib. 1. & pluribus relatis iuribus responsum fuit in addit. *Sarsinaten*. feudi 22. Junij 1645. in §. nec releuat responsio, coram R. D. meo Decano.

Neque poterit Marchionissa à feudi consecutione repelli, vel quia idemmet feudum iurisdictione præpolleat, vel quia in concessione pro masculis, ac feminis † recepta, feminæ primi dumtaxat gradus includantur, vt adnot. Schrader. de feud. part. 7. cap. 4. num. 43. & 44. Iurisdicção enim ex libello pro obtinenda subinuestiendi facultate, ac laudemia exigendi à Marchionissa portecto, nullatenus conuincitur; quinimò ex selectis per Episcopum, ac Serenissimum Mantuæ Ducem Iudicibus Commissariis pro causis in controuerso feudo existentibus decidendis, penitus remouetur; cum tamen eadem deputatio ab inuestitis expleta foret, quoties annexam iurisdictionem obtineret: Obiecta verò restrictio ad feminas primi gradus † feudo penitus improprio masculos, ac feminas simultaneè admittenti omnino repugnat, postquam maxime prædicta concessio sub vnica oratione vtriusque sexus fauore concepta, dignoscitur sub distinctione, in infinitum, quæ extensionem ad masculos, & feminas cuiuscumque gradus operatur, vt adnot. Gabr. conf. 96. num. 35. & 36. lib. 1. Castren. conf. 197. n. 1. ante fin. lib. 2. Riminald. ion. conf. 556. n. 18. Rota in *Romana fideicommissi*. fi. 28. Martij 1653. in §. neque ex antiquiori coram me.

Non enim vrget, quodd licet sub Mantuano statuto feminatum propter masculos exclusiuo
22 feudum † hoc, ratione dominiij Ecclesiasticum, nullatenus includatur, vt not. Dec. in cap. S. Maria num. 218. de Constit. Ruin. consil. 185. num. 8. lib. 2. Rot. in *Rauennaten. hereditatis* 5. Junij 1648. in §. tamen coram Eminentissimo D. Cardin. Orsibono; eius nihilominus dispositio
23 ni † conformis voluntas contrahentium existere præsumatur, vt respondit Rota coram bon. mem. Merlino dec. 447. n. 17.

Siquidem obiecta præsumptio ex instrumenti lectura feudum per se ferentis improprium, penitus arcetur, ad quod feminæ in gradu pares vnà cum masculis simultaneè debent admitti: totum verò si iidem in gradu remotiores esse noscantur, concurrente potissimum obseruantia fauore feminarum elicitæ, tum ex admissione Giliole neptis Aloyij primi inuestiti ad portionem fidei patri delatam, masculis remotioribus inde exclusis; tum ex portione prædicti feudi post ipsius consecutionem à Poliffenna distracta, tum denique ex donatione portionis controuertæ per Margaritam à viro cum effectu re-

ceptæ; Hinc enim, necnon ex aliis actibus in pæterita decif. relatis obseruantia † cuiuscum- 24 que dubitationis prorsus exclusiua confurgit, vt not. Sord. conf. 105. num. 13. cum seqq. Rolental. de feud. cap. 2. conclus. 63. num. 2. Rota coram Burat. decif. 206. num. 22. & 23. & in *Sarsinaten*. feudi 22. Junij 1645. in §. demum obseruantia coram R. D. meo Decano.

Denique non vrget in contrarium allegata decifio in *Mantuana dotis* 10. Junij 1637. † coram bon. mem. Coccino, in qua feudum controuersum asseritur partitionati, vel mixti naturam assumere, non obstante clausula, ad habendum, in instrumento concessionis adiecta, cum alienationem dumtaxat inter comprehensos præ se ferat: Siquidem attributa ibi facultas omnimodè disponendi de feudo restrictionem ad solos comprehensos in inuestitura nullatenus admittit, sed ad extraneos extenditur iuxta veriorum DD. sententiam: de qua per Gabr. controu. 75. n. 75. & alios superius relatos in §. Præterea. Et ita, &c.

DECISIO CXXXV.

R. P. D. CERRO.

Romana census, seu Saluiani.

Veneris 25. Maij 1657.

S V M M A R I V M.

- 1 Locatio cum perceptione pensionis probat possessionem.
- 2 Præsertim in antiquis, n. 2.
- 3 Prælegata regulariter veniunt in restitutione fideicommissi.
- 4 Fallit, vt n. 4. & 5.
- 5 Saluianum non admittit exceptiones aliorum indaginis.
- 6 Renunciaturum vivente granato capax est fideicommissi.
- 7 Retentio creditori illiquido ex perceptione fructuum non datur.

I Mmissio super tribus corporibus alijs petita à Piordiis tanquam creditoribus quondam Martini Coronæ, illisque denegata ex deductis in decisione coram me edita 5. Maij 1655. Iterum hodie petita fuit super Domo ad S. Marcum vti creditoribus quondam Anastasij patris dicti Martini, & esse concedendam, Domini responderunt, quia iustificauerunt omnia extrema in iudicio Saluiani necessaria.

Primum enim extremum creditum cum hypotheca iustificatum ex publico instrumento impositionis census sub die 27. Martij 1607. cum obligatione in solidum dicti Anastasij, & tertium recentis possessionis Petri-Pauli de Rosis rei conuenti comprobatum ex sustentatione litis non controuertebatur, sed solum reuocatur in dubium possessio Anastasij de tempore, vel post obligationem pro secundo extremo requisita, quæ tamen visa fuit concludenter probata ex instrumento locationis dictæ Domus ab ipso factæ, † anno 1605. cum perceptione pensionis, quæ illius possessionem iustificat contra quosque, iuxta Gloss. in l. qui vniuersus, §. quod per Colonum, ff. de acqu. possess. ibique Bart. n. 1. Rota coram Card. Canal. decif. 5. num. 1. & decif. 395.

decis. 391. num. 3. coram san. mem. Greg. dec. 500. num. 2. & in Rom. Palatii 3. Decembris 1646. coram me, §. quantum enim, præsertim in antiquis, ut pluribus allegatis dictum fuit in *Auximana fideicommissi* 13. Ianuar. 1640. coram R. P. D. meo Decano, §. quo vero, cum seqq. In iuncto etiam alio instrumento locationis peractæ anno 1609. quod licet sine perceptione inferuit saltem pro maiori corroboratioe.

Nec turbat, si dicatur quod dicta Domus sit subiecta fideicommissio Simonis Coronæ, purificatum ad fauorem Solpitiæ Annæ Mariæ de Rosis sororis, & Auditis dicti Petri Pauli rei conuenti, quia prælegata fuerat ab eodem Francisco, & Melchiori, & hæredibus, & filiis dicti Anastasij, qui subinde ex causa ingressus in Religionem, amplissimam fecerunt renuntiationem ad fauorem eiusdem Anastasij eorum patris: Et quoniam regulariter prælegata hæreditas per relicta ante fideicommissum veniant in restitutione ipsius fideicommissi subsequenter constituti, iuxta sententiam Gloss. competenter receptam, in l. Marcellus quidam liberis ff. ad Trebell.

Id tamen non procedit, quando in substitutione dictum fuit, salvis vel exceptis legatis, ut legitur in Testamento Simonis, ibi: *In omnibus autem ipsius Testatoris bonis mobilibus, & immobilibus, &c. ubique existentibus, &c. exceptis superius usufructu, & aliis, ut supra hæredes suos vniuersales fecit, &c. Ore proprio nominauit Martinum, Melchiorum, Paulum, & Franciscum ipsius Testatoris nepotes, ex dicto Anastasio fratre, ac omnes alios filios masculos dicti Anastasij nascituros, exceptis supra dictis usufructu, &c. & aliis ut supra voluit, & mandauit, ut bona præfata titulo vniuersalis institutionis relicta, & in quibus præfati eius nepotes instituti sunt semper, perpetuo, & in infinitum permanent, & conseruentur in ipsa familia, & agnatione de Coronis, &c.*

Hoc enim casu si super residuo tantum hæreditatis fideicommissum dicitur constitutum, ut monuit Bart. in dict. l. Marcellus dict. §. Quidam liberis num. 11 ff. ad Trebell. Soc. iun. consil. 89. num. 10. lib. 4. Surd. consil. 253. num. 6. vers. Quibus tamen non obstantibus cum seqq. Peregr. de fideicom. art. 7. num. 13. & 36. Thesaur. ibn. quest. for. lib. 1. quest. 14. ante num. 15. vers. quo fit ut inter ceteros, cum aliis allegatis per Fular. de substit. quest. 650. num. 48. Præsertim ubi prout hic sub fideicommissio si continentur aliæ personæ, quæ in prælegato non comprehenduntur, ut in terminis respondit Rota in *Fuerbien. Castorum* 9. Decembris 1620. & 24. Maij 1621. coram bon. mem. Coccino, in rec. dec. 413. num. 5. versic. secundo fuit responsum, cum seqq. & decis. 421. num. 26. cum duobus sequentibus, part. 5.

Nec obstat, quod Francisco & Melchior nunquam acquisierint istud prælegatum, cum non assumplerint nomen Testatoris, nec inhabitauerint dictam Domum, prout disponitur in Testamento: Idcirco Donus controuersa veniat in restitutione fideicommissi, ex quo prælegatum effectum fuisse caducum, quia cum valde dubium sit, an dictum onus assumendi nomen, & inhabitandi adiectum fuerit, per viam conditionis, vel per viam modi, hanc exactionem & tui requirerent altiore indaginem Domini reiecerunt ab hoc iudicio Saluiani; prout aliam

similem exceptionem reiecit Rota, in recent. decis. 387. num. 7. & decis. 559. num. 7. part. 1. & in *Auenionens. Saluiani* 8. Maij 1652. coram bon. mem. Bichio, §. hæc eadem responso.

Nec releuat retentio pro præteritis creditis obiecta, & firmata in præcedenti decisione, quia ut ibi legitur, dicta credita pro maiori parte sunt contra Martinum, super quibus emanauit calculus de ordine Rotæ extraiudicialiter factus, & quæ iustificanter contra Anastasium sunt posteriora, signanter annua præstatio relicta, & respectiue promissa Francisco.

Et licet contra Anastasium duo alia credita opponantur, quæ anteriora sunt: Alterum scilicet census sortis principalis scutorum bis centum impositi anno 1604, & cessi Mariæ, prouidæ anctricis rei conuentæ translatiue, & non extinctiue, & alterum ex causa reintegrationis fideicommissi ob alienationem alterius Domus valoris scut. 600. factam ab eodem Anastasio; nihilominus quia Petrus Paulus siue eius auctores perceperunt fructus omnium bonorum tui dicti fideicommissi, qui spectabant ad Anastasium, uti renunciatarium, & donatarium dictorum Francisci, & Melchioris eius filiorum vsque ad ipsam mortem naturalem, ut firmatum fuit coram bon. me. Merlino dec. 645. num. 9. utique ex eis vel satisfactis remanserunt, vel saltem dicta credita redduntur adeo illiquida, ut pro illis nullo modo competat allegata retentio, ut aliis adductis respondit Rota in *Senogallien. Saluiani* 7. Februarij 1653. coram bon. mem. Bichio, §. Tiam quia ob fructus.

Et ita utraque, &c.

DECISIO CXXXVI.

R. P. D. DYNOZET.

Romana fideicommissi de Capogallis.

Veneris 18. Iunij 1657.

S V M M A R I V M.

- 1 Immissio in possessionem ex quibus concedatur.
- 2 Filij in conditione positi ex statu vrbis dicuntur vocati, & n. 5.
- 3 Etiam ad portionem patris prædefuncto patris, n. 4.
- 4 Testamentum patris ob pupillarem est testamentum filij.
- 5 Bona primo loco alienata imputantur in detractiones.
- 6 Census super fideicommissio non subsistit.
- 7 Dos in subsidium detrahitur de fideicommissio.
- 8 Fallit, ut n. 9.
- 9 Dotis congruitas ad legitimam regulatur.
- 10 Congruitas ex portione successoris desumitur, n. 11.
- 11 Congruitas ex solio familia arguitur, num. 12.
- 12 Constituenda arbitrium habens secundum leges arbitrari tenetur, n. 13.
- 13 Arbitrium intelligitur datum prout de iure.
- 14 Decretum Iudicis cum obligatione minoris ex causa non vera corripit.
- 15 Minoris

16 *Minoris obligatio sine interveniunt proximorum non subsistit.*

Ioannes Baptista Capogallus in suo ultimo elogio instituit sibi heredem Ioannem Baptistam ex sorore nepotem cum cōditione assumendi cognomen, & insignia familiæ de Capogallis: eoque quādoquēque decedente siue filiis voluit ipsius testatoris domum sitam prope Ecclesiā S. Matiz super Minerā deuolui ad societatem Sanctissimi Corporis Christi, & alteram ad ascensum Morforij ad Hospitale B. Mariz de Consolatione, defuncto testatore Ioan. Baptista inuicem effectus de familia Capogalla iuxta præceptum testatoris suscepit ex Hieronyma vxore quinque filios, condito testamento, Orinthiz & Faustinz filiabus iure institutionis reliquit dotes iuxta voluntatem, & declarationem Hieronymæ vxoris, qualitatem temporum & facultatem bonorum ipsius testatoris taxandas, hæredes vero vniuersales instituit Ioannem Petrum, Iacobum, & Marcum filios, illisque ad inuicem substituit vulgariter pupillariter, & per fideicommissum, & in casu obitus alicuius ex eis, vel omnium sine filiis legitimis, & naturalibus eandem substitutionem repetitit favore filiarum scēminarum, etiam istarum favore sororum ipsius testatoris, post cuius obitum successerunt decederunt Marcus in pupillari ætate: Iacobus nullis relictiis filiis, & ultimo loco Ioannes Petrus post se relictiis Hortensia, & Alexandra, quæ per obitum patris prætendentes ad sui fauorem purificatum fideicommissum Ioannis Baptistæ iunioris earum aui, tam respectu tertie partis domus magnæ peruenit in Marcum patrum ex hereditate Ioannis Baptistæ senioris, quam respectu trium domuncularum ex hereditate Ioann. Baptistæ iunioris prononientium, & Ghislieris possessorum, coram A. C. Iudicium immissionis super illis intenterunt, sententiāque fauorabilem reportarunt, sed ea vigore appellationis ad Rotam delata propolui dubium: An dd. fororibus super dd. domibus esset danda immissio, & fuit affirmatiue resolutum quia constat de fideicommissio, illiusque purificatione ad ipsarum fauorem, & nec de bonorum identitate controvertitur, quibus concurrentibus eidem immissio, siue ex remedio *l. fin. C. de E. D. A. I.* siue ex Saluiano competit, vt firmavit Rota *decif. 368. num. 1. part. 5. recent.* coram bon. mem. Merlin. *decif. 312. n. 1. & 2. In Faen. Bonorum 19. Iunij 1648. coram bon. mem. Arguelli, & in Bonon. fideicommissi 5. Decembris 1650. coram Reuerendiss. P. Domino meo Celfo, & aliis sæpe.*

Respectu siquidem d. tertie partis domus magnæ clara est fideicommissi purificatio ad earum fauorem, quandoquidem testator quādoquēque decederet Io. Baptistæ iunioris sine filiis substituit Societatem Sanctissimi Corporis Christi, vnde cum ipse obierit post se relictiis Ioan. Petro, Iacobo, & Marco, vtique isti vti positi in conditione censentur dispositiue vocati ex statuto Vrbis *lib. 1. c. 142. & dixit Rot. coram san. mem. Gregor. X. V. decif. 575. n. 1. & 10. coram bon. mem. Merlino decif. 447. num. 10. in recent. decif. 185. num. 1. & seqq. & decif. 248. num. 1. p. 7.* cum aliis relatis in Romana fideicommissi de Rodianis, & in Romana, seu Sabinen. fideicommissi 22. Maij 1656. coram me, & per consequens tertia pars domus prætense vnicuique illorum fuit quæstia: quia verò d. Ioan. Baptista inuicem di-

ctos suos filios hæredes institutos ad inuicem substituit vulgariter pupillariter, & per fideicommissum, eandemque substitutionem repetitit favore filiarum scēminarum, casu, quo omnes filij masculi decederent sine filiis, vtique dum Marcus decessit in pupillari ætate, & Iacobus sine filiis, bene Hortensia, & Alexandra filiz Ioannis Petri ultimo defuncti instant pro immissione in possessionem d. Marci patris, eam per pupillarem patrem dicatur testari pro filio, & aliis substitutio capit non solum bona patris, sed etiam bona ipsius filij, *l. Papinianus, §. sed nec impuberis, ff. de inoff. test. l. sed est plures, §. Ad substitutos, ff. de vulg. & pupill. Hond. consil. 73. n. 10. lib. 1. Suid. consil. 31. num. 43. & conf. 48. num. 1. consil. 212. num. 19. & consil. 240. num. 2. Fufar. de substit. quest. 88. per tot. Rota decif. 172. num. 3. & decif. 198. num. 1. part. 4. recent.* In nihilo releuante quoddam filij in conditione positi censentur duntaxat vocati ad patris portionem, secus ad patruorum, & quia hoc cessat quoties, prout in presenti patri prædecefferant, illorum portio fuit in patre consolidata, cum eo casu non patruorum portio: sed patris appellatio ex fusè congelitis per Gregor. *decif. 337. num. 3. & in Romana fideicommissi de Maximis 15. Aprilis 1640. coram bon. mem. Peusing.*

Respectu verò domuncularum, quæ prononient ex hereditate Ioan. Baptistæ iunioris illarum vocatis redditur incontrovertibilis, dum ipse tanquam posita in conditione haberi debent, ac si fuissent dispositiue vocatæ ex eodem statuto Vrbis, *lib. 1. cap. 142. est sint femine l. 1. C. de condit. inserti. Gionagn. consil. 11. num. 11. lib. 2. Scaphin. decif. 880. num. 1.* cum aliis commatis in Faen. substitutionis 27. Maij 1647. coram Reuerendissimo Terracene.

Nec pro impedienda huiusmodi immissione obstare videntur detractiones legitimæ & Trebellianicæ, quæ sunt debite in bonis fideicommissis Ioanni Petro dd. Sororum patri, à quo causam habent Ghislierij, quia de illis d. Ioannes Petrus fuit plus, quam satisfactus, ponderando, quoddam status hereditatis fideicommissis à partibus approbatus deducto ære alieno vix ascendit ad scuta 6197. 65. quantitas vero legitimæ & Trebellianicæ debita in dictis bonis, tiento numero quinquæ filiorum excedit scuta 939. 26. quibus si addantur alia scuta 150. pro legitima in bonis Marcinis, & medietatem quarti Dotalis ad ipsum reuerfi, detractiones prædictæ constituunt summam scuta 1494. 23. vnde vt ante alienationem dd. Domuncularum ab eodem Ioanne Petro fuerint distracta bona valoris scut. 1618. 50. procul dubio dd. detractiones remanserunt consumptæ, cum non sit dubium, quin bona primò alienata sint imputanda in legitimam & Trebellianicam, *l. Marcellus, §. resque, ff. ad Senatufc. Trebell. Petegrin. de fideicom. art. 39. num. 4. Mangill. de Impu. in legitimam, quest. 136. num. 50. Rota coram Merlino decif. 39. num. 9.* cum pluribus relatis in Auximana fideicommissi 31. Ianuarij 1641. & in Ariminen. Castrorum 17. Iunij 1644. coram me, & in Romana fideicommissi de Candidis 26. Iunij 1647. coram R. P. D. meo Verespio.

Nec super dictis domibus Ghislieris competat aliqua prætensio occasione census scut. 200. impositi à Ioanne Petro cum obligatione Theodoræ matris dd. sororum: quia puta quod census

7 census † impofitus fuper re fideicommissaria non
 lubilit: Rota apud Conf. de censib. decis. 43.
 num. 5. decis. 44. num. 5. & seq. decis. 59. num. 12.
 diu adfuit dñe alie partes dictæ Domus ma-
 gne, quæ liberè spectabant ad eundem Ioan-
 nem Petram, quas hodie Ghislerij possident,
 fuper illis dus Theodoræ recuperanda veniret,
 non autem fuper bonis fideicommissariis, quæ
 8 nonnifi in subsidium † sunt obnoxia dotis res-
 titutionis committitur notata in auct. res qua,
 Cod. com. de leg. Per. de fideicom. quest. 8. n. 459.
 Rota decis. 346. num. 7. part. 5. & decis. 504.
 num. 5. coram bon. mem. Merino; & in Romana
 census t. Martij 1641. coram Reuerendissimo
 Terraceni. & in Romana dotis 5. Iunij 1651.
 coram me.

Prout minns dicta retentio competere potest
 pro summa scut. 1500. soluta pro residuo dotis
 scut. 3800. à Ioanne Petro promissæ Faustine
 sorori filiz respectu fideicommissitens; quia
 cum reliquerit quinque filios, duas scilicet fu-
 minas, & tres masculos, necnon patrimonium
 9 scut. 6597. 65. proculdubio d. dos † in scut. 3800.
 redditur excessiva, ita vt illa nullatenus sit at-
 tendenda in præiudicium alterius sororis, &
 multo magis masculorum, quibus aliàs nihil re-
 maneret de fideicommissio: Rota coram Man-
 tic. decis. 329. num. 5. in Romana hereditatis 14.
 Decembris 1648. coram Reuerendissimo D. Tar-
 racoeni. in Romana rescissionis transactionis 29.
 Maij 1648. coram Eminentissimo D. Cardinali
 Corrado, & in aliis adductis in Romana Casalæ
 Angulani 26. Nouembris 1649. 6. Praterè
 coram me; qui excessus, & idem in summa val-
 de considerabili in præfenti non potest etiam
 controuerti, tum attenta portione legitime, &
 Trebellianicæ in scut. 934. dictæ Faustine de-
 bitæ, ad quam debet haberi relatio pro com-
 10 gruitate dotis, † quando Paterfamilias illam
 competentem reliquit, vt pluribus congestis fir-
 mant Rota in dict. Romana rescissionis trans-
 actionis 29. Maij 1648. 6. Quo vero ad aliam
 partem, coram Eminentissimo D. Cardinali Cor-
 rado.

Tum habito respectu ad quotam heredita-
 11 tis, † in qua seculo fideicommissio succedere po-
 tuit, vt pro constitutione congruæ dotis ad-
 misit Rota in Romana Dotis 15. Iunij 1648. cor-
 ram Reuerendiss. Terracoeni.

Tum denique inspecto solito d. familie non re-
 12 ciendi, nec dandi † maiores dotes scut. 1200.
 vt ad dictum eff: Cum fuit ponderatum in An-
 conitana dotis 5. Iunij 1651. coram me.

Non obstat, quod prædictæ dotis taxatio
 fuerit remissa arbitrio Hieronymæ vxoris fidei-
 committentis, quia dictum arbitrium debet re-
 stringi ad facultates bonorum ipsius Testatoris,
 vt expresse demandat in illis verbis, & facul-
 13 tate bonorum ipsius Testatoris; † Ideoque dic-
 ta Hieronyma non solum tenebatur secundum
 leges, & iura dotem arbitrari: ex Iason. in l. sic
 legatum, num. 22. de legat. 1. Patif. conf. 56. num. 5.
 lib. 1. Socin. iun. conf. 49. num. 16. lib. 2. Sed ampli-
 us æquitatem, & charitatem spectare, prout
 dixerunt Alex. conf. 33. num. 3. lib. 1. consil. 175.
 num. 7. lib. 6. Ayin. consil. 190. num. 5. Gozzadin.
 14 conf. 54. num. 10. & quod arbitrium † intelligat-
 ur datum prout de iure semper tenuit Rota in
 recent. decis. 38. part. 7. decis. 250. num. 1. part. 7.
 decis. 742. n. 13. part. 8. & aliàs passim.

Quo verò ad scuta 720. pro quibus prædi-
 Decis. S. R. R. ad I. P. Melium,

ctæ sorores fideiasserunt ad fauorem Pauli
 Ghislerij, pro cutione Domus magne, & Do-
 muncularum ei venditarum per dictum Ioan-
 nem Petram, minis retentio competere potest:
 nam cum de tempore dictæ fideiassionis altera
 illarum esset annorum decem, altera verò anno-
 rum 15. vtiq; ipsarum obligatio sustineri non
 valet; non solum ex defectu causæ, cum fuerit
 narratum Iudici dictas Domos non esse suppositas
 fideicommissio, † & pecunias debere inser-
 15 nre pro cultura vineæ, quorum neutrum sub-
 sistit: inò de contrario constat, & sic decretum
 Iudicis tanquam interpositum ex causâ non ve-
 ra, nec subsistenti corruit, & in consequentiam
 etiam earundem fororum obligatio: Imago pu-
 20 5. si quis alienum, ff. de reb. eorum: Bald. in l.
 si non forem, §. qui centum, ff. de condit. indebit.
 Gtavian. discept. 691. num. 32. & seq. Rota in
 Romana Domuncularum 10. Februarij 1648.
 coram me; in Romana Domus 31. Maij 1655.
 coram R. P. D. meo Benilaqua; in Romana Do-
 mus 19. Ianuarij, & 12. Iunij 1656. coram R.
 P. D. meo Veraspio; & 18. Maij 1657. coram
 R. P. D. meo Celfo; sed etiam ex defectu in-
 tentionis duorum proximiorum, quorum licet fue-
 rit adhibitus curator; nihilominus quia aderant
 consanguinei, † & citatio contra eos executâ
 18 est suspecta; talis deputatio non fuit sufficiens,
 sed illorum præsentia requirebatur: Rota de-
 cis. 203. num. 1. & seqq. part. 4. tom. 2. recent. &
 fuit dictum in Romana successione de Comitib.
 23. Iunij 1642. coram me; vbi fitmatur, quod
 ad dictum effectum citatio requiritur legitime
 facta cum expressione horæ, loci, & qualitat-
 23 contractus celebrandi.

Et ita vtraque, &c.

DECISIO CXXXVII.

R. P. D. MELTIO.

Romana Census.

Mercurij 4. Iulij 1657.

S V M M A R I V M.

- 1 Soluioe eius, quod debetur, tollitur obli-
 gatio.
 Amplia, vt n. 2.
- 2 Mandati fines non sunt excedendi.
 Fines nemo presumitur voluisse excedere,
 num. 4.
- 3 Mandatum procuræ non censetur limita-
 tum, nisi probetur limitatio.
 Cum libera resultat data facultate faciendi
 id quod poterat Dominus, num. 10. &
 num. 16.
- 4 Procuræ per litteras probatur, n. 20.
- 5 Censui solui potest procuratori, cum quo ini-
 tius fuit, & n. 8.
- 6 Retrouenditio est actus necessarius, qui etiam
 sine mandato fieri potest, n. 14.
- 7 Solui potest ei, cum quo quis contraxit.
- 8 Procurator constitutus cum verbis valde am-
 pliis ad creandum censum, censetur etiam
 constitutus ad redimendum, & n. 12.
- 9 Habens mandatum cum libera, potest exi-
 gere sortem censui, n. 11.
- 10 Antecedentia cui concessa sunt, censentur
 etiam concessa subsequencia.

- 15 Superfluitas est vitanda.
 17 Epistola plene probat contra scribentem.
 18 Ratificatio aequiparatur mandato.
 19 Excessum procuratoris scimus, & non contra-
 dicens non potest postea dare de excessu.

Fuit resolutum in hac causa coram me sub die 23. Iunii 1656. mandatum relaxatum à R. P. D. Baranzono ad fauorem Domini Ioan. Gentilis, qui prætendebat nonnullos fructus census impositi vique sub die 23. Augusti 1647. à Venerabili Domino Professa Societatis Iesu de Vrbe, ac ipsi venditi, non esse exactionem, quia constabat de extinctione dicti census & satisfactione omnium fructuum per solutionem factam tam foris principalis, quam dictorum fructuum sub die 21. Augusti 1651. Paulo Hieronymo Mambilla Procuratori eiusdem Gentilis, vt in *decisione*, sub §. quia *chem constat*. Cui resolutioni cum pars dicti Gentilis acquiescere noluerit; illi concessa fuit noua audientia. Vnde hodie proposui causam super eisdem, & Domini steterunt in decisiois fuerat ex rationibus, & fundamentis in *decisione* adductis, & præsertim ex eo, quod dicta Domus Professa liberata remansit ab omni obligatione & hypotheca, atteuta solutione §. illius, ad quod tenebatur: vt præter allegatas Doctrinas in eadem *decisione*, declarat etiam text. in l. si Pupillus, ff. ad leg. Falcid. instir. quibus mod. tollit. obligat. in princip. Sord. consil. 82. num. 1. & consil. 98. pariter, n. 1. lib. 3. etiam si solutio facta fuerit alteri quam proprio creditori §. cum consistet de eius mandato Procuratore, nec non de ratificatione, vt infra demonstrabitur ad tradita per Bald. in l. solutus, C. de solutione, & declarat text. in l. si liber homo, ff. de negot. gest. Imò duo mandata Procure apparent facta ab eodem Gentile in personam d. Pauli Hieronymi Mambilla, & vtrumque eorum duraturum ad triennium. Primum scilicet die 10. Aprilis 1649. Alterum verò sub die 24. Septembris 1650. & sic de tempore quo durabat adhuc triennium primi, vt in *decisione* requiritur sub §. At magis urgere visum fuit.

Vllius releuantie neque visa fuit prætensio dicti Gentilis, quod nempe facultas concessa ipsi Mambilla Procuratori sit restricta ad exactionem fructuum census tantum, qui propterea excedendo fines §. mandati in exequutione sortis non poterit illi præiudicare; cum obligando contra, vel præter formam mandati, iuxta text. in l. 3. §. vltimo, l. diligenter, & l. potest, vbi gloss. ff. mandata. l. si Procurator, Cod. de Procuratoribus, cum aliis allegatis, in *decisione* sub §. non obstat; quia omisso quod mandati §. fines nemo præsumitur voluisse excedere: Rota *decis.* 106. num. 1. 2. p. 7. recent. & mandatum limitatum §. non censetur nisi probetur adiecta limitatio, consil. 748. n. 13. versic. 2. cum dicitur, Rota Genue. *decis.* 76. num. 4. ad fin. versic. nec dicatur; animaduertendum est quod in instrumeto impositionis census, §. quod Mambilla stipulatus fuit fauore Gentilis inter cætera conueniunt fuisse demonstratur, quod solutio fieret, vel ipsi Gentili, vel eidem Mambilla eius Procuratori, vel alteri legitimo Procuratori, vt in *Summario* Domus Professe, num. 2. Properea cum solutio facta fuerit Mambilla §. in eodem instrumeto nominato, & cum quo contractus iam fuerat initus, vtique per huiusmodi solutionem liberata remansit Domus Professa: ad optata per Sord. *diuis.* 2. §. sub 2. u. 8.

& seqq. Conclusio est enim satis trita, & Generalis, vt recte ei soluitur cum quo contractus fuit etiam quod alteri acquiesceret; non autem sibi, vt explicat Bartol. in l. filius, & ibi communitur DD. C. de pat. & l. si Vrbanæ prædia, in princip. vbi Ias. num. 4. ff. de condit. indebit. late Gratian. *discept. Forens.* cap. 10. à num. 32. vsque ad 35. Rota coram Causal. *decis.* 345. num. 2. Adden. ad Buratt. *decis.* 2. num. 18. cum aliis adductis in *decis.* §. hæc enim.

Nullo etiam pacto dici potest, quod conuenientia huiusmodi referatur solommodo ad fructuum solutionem, nam cum patribus dictæ Domus Professe data fuerit facultas redimendi & recuperandi censum de quo agitur, quandoque, non obstante qualibet longi temporis præscriptione, huiusmodi verba tanquam immediate adiecta in eodem instrumeto impositioni census §. recipiant suam declarationem à præcedentibus, adeo vt intelligi debeant, quod recuperatio, seu redemptio Census fieri posset cum eadem persona: cum qua contractus iam fuerat celebratus, vt declarat Alex. cons. 90. col. final. volum. 3. Afflict. *decis.* 375. num. 1. Rota in Romana Datus 26. Iunii 1619. coram Jan. mem. Innoc. X.

Accedit quod dictus Mambilla fuit à Gentile Procurator consensuens cum facultatibus valde amplis §. vt in *decis.* quo requiritur, §. refertur, & signanter vt importent licentiam etiam retrovendiendum censum: firmitur Rota *decis.* 186. sub num. 2. inter impress. post Cinc. de censib. Vltra quod dum Mambilla, æc omnia facere poterat vigore sui mandati, §. quod facere 10 potuisset ipsemet consensuens & que speciale mandatum requirebat, dicitur mandatum cum libera: Rota *decis.* 528. num. 24. post Cinc. de censib. cum aliis relatis in *decis.* sub §. neque vlt. §. pado: data autem facultate cum libera §. non 11 dubitatur, quin Mambilla poneret exigere foretem, & retrovendere; Rota coram Seraph. *decis.* 238. num. 3. & *decis.* 528. n. 16. post Cinc. de censib. & hoc eo magis procedere debet, quia dum Mambilla habuit mandatum §. pro 12 impositione census & sic ad factum, dicitur etiam habere ad omne quod est annexum, & dependens, vt est retrovendiitio: Manic. de raris. lib. 7. art. 15. num. 30. Rota coram Seraph. *decis.* 1146. num. 2. & *decis.* 670. num. 1. part. 1. diuersar. & regulariter cui concessa fuerant antecedentia §. censeri debent concessa etiam 13 subsequencia secundum Butr. consil. 44. num. 2. Rota coram Cocciis. *decis.* 470. num. 3. maxime quod extinctio census est actus necessarius, §. in quo potest quis recipere pecunias, ac alienum 14 agere negotium etiam sine mandato: Rot. coram Buratt. *decis.* 526. num. 2. & sequen. cum aliis ibi allegatis.

Maxima ponderatione dignum Dominis visum fuit etiam quod Gentilis dicta duo mandata procure fecit in personam ipsius Mambilla: vnam scilicet sub die 10. Aprilis 1649. duraturum ad triennium: quo nondum elapso aliud fecit sub die 24. Septembris 1650. pari modo ad triennium duraturum. In hoc autem secundo, cum non solum referatur ad verbum *dispositio* primi, sed in secunda eius parte valide illud ampliatum reperitur, vtique censeri debet, quod Principalis noluerit stare in solis puris terminis primi, sed intellexerit aliquid vtius addere conueniendo maiorem facultatem §. ipsi Mambilla 15

le alias dicta secunda pars elusoria proflus, & superflua esset; & ne talis reddatur, sufficit, quod in aliquo operari valeat ad text. in l. 1. in princ. ff. quod met. caus. l. 2. in fin. ff. ad munic. Sord. conf. 127. num. 9. lib. 1. cum aliis adductis in decis. §. & magis urgere.

Et hæc comprehendatur ex eo etiam, quia in postrema parte dicti secundi mandati fuit repetita clausula *cum libera*, quæ ne stet, & ipsa superflue tribuit Mambilla facultatem peragendi 16 etiam ea, quæ quæ speciale mandatum requirebant, & quæ ipsemet Principalis, seu Dominus census facere potuisset, ut præter allegata in decisione, sub §. *Accedit quod postrema*: cum aliis supra recentis tradit etiam Bartol. in l. creditor, §. huius, ff. mand. & in l. Procurator cum libera, ff. de Procurator. Angel. in Authent. de collation. §. ad hoc prohibemus; & ut in virtute clausulæ, cum libera, sine à lege, siue ab homine concessæ omnia fieri possunt, quæ posset facere ipsemet Principalis etiam, quasi omnis potestas translata fuerit in Procuratorem, comprobatur Gratian. discept. Forens. cap. 196. n. 12. & seq.

Existunt etiam DD. dicti census, extinctionem amplius impugnari non posse ex defectu, quod non præcesserit illius disiecta, iuxta formam Constitutionis san. men. Pij V. Quia ultra responsionem datam in ultimo §. decisionis ad tollendum huiusmodi obiectum hodie exhibetur epistola scripta ab eodemmet Gentile ipsi Mambillæ Procuratori, sub die 12. Augusti 1652. quæ ut plene probet contra scribentem est text. in l. admonendi in repetitionib. num. 139. & ibi Ripa num. 133. ff. de iure iurand. Rota coram Buratt. decis. 201. n. 4. 260. pariter num. 4. & 361. num. 5. ac alibi passim: in illa autem leguntur hæc præcisa verba: *In quanto all' intimatione fatta da Padri Gesuiti della Redenzione del Censo delli scudi 4000. giache vedo li Padri si ridicono a continuarlo ridotto però a 4. per cento; Pregio Ill. S. per favorirmi di procurare col Padre Oldonio Padre di d. Compagnia col buon mezzo che viene con esso di ridarlo al meno a scudi. 4. e un quarto per cento, perche mi do à credere sicuramente che habbino censi che paghino di anantaggio delli detti scudi quattro & un quarto per cento, si che se il Padre Oldonio vorrà à favorirmi son sicuro che si riuscirà con l'intento, mi fara gratia d'astringerlo, e ammansarlo del seguito perche li dorro il mio sentimento circa il risentore detto Capitale, à di abbassarlo, dimando per tanto li due mesi che habbiamo di tempo à risolverli: Ex his enim clare colligitur quod à Patribus Domus Professæ debitoribus census, fuit facta illius disiecta, & quod de ca fuit certioratus Gentilis à Procuratore Mambilla, & dum ipse principalis non opposuit huiusmodi disiectam, non fuisse legitime factam, sed potius illam approbavit & ratificavit cum deinde rescripterit ipsi Mambillæ ut videret cum Patre Oldonio, si possibile fuisset reducere huiusmodi censum ad rationem scutorum quatuor, e un quarto, pro quolibet centenario, alias quod aderat terminis duorum mensium, quem habebant ad resolvendum ex tali ratifica-*

18 tione, quæ æquiparatur mandato, ad text. in l. final. C. ad Maced. etiam in his quæ requirunt mandatum: Bald. in l. Quod si de speciali 27. de minor. Dec. in l. 3. n. 2. notabil. ff. Quod quisque Tur. Riminald. inior. confil. 203. num. 51. & 52. lib. 2. Sord. confil. 60. num. 14. lib. 1. & decis. 231.

Decis. S. R. R. ad I. P. Melium.

num. 11. Deposuit Mambilla devenire ad extinctionem dicti census, mediante solutione fructuum ac sortis principalis illi facta à Patribus Domus Professæ, & bene applicatur conclusio quod quando constitens scit excedi fines mandati, & tacet, nec contradicit, non possit postea dare de excessu text. est in l. fin. ff. quod cum eo Oldrad. confil. 199. num. 7. Alexand. confil. 80. num. 12. lib. 4. Menoch. confil. 203. num. 23. Franciscus Becc. confil. 158. num. 23. Sord. decis. 209. num. 8. Rota decis. 132. num. 13. versicul. ad quartum part. 2. diners.

Nihilque refert si dicatur solummodo constare ex dicta epistola; quia cum illa subscripta appareat ab eodem Gentile, sufficit: nam mandatum per litteras abique alia solemnitate optime probatur: ad text. in l. si Procuratorem, vbi Gloss. in verb. intelligendum, ff. de Procurat. Rota tanuen. decis. 44. num. 1. & decis. 51. num. 4. Hõnded. confil. 55. num. 1. lib. 1. Caputaquen. decis. 183. num. 2. Rota decis. 197. num. 8. part. 4. recent. 1. 2.

Et ita resolutum fuit informantibus tantum Patribus Societatis Iesu Domus Professæ Urbis, recusante informante Gentile, licet pluribus intimationibus ab eisdem Patribus lacesito, &c.

DECIS. CXXXVIII.

R. P. D. ALBERGATO.

Ferrariensis Decimarum.

Veneris 11. Ianuarij 1658.

SUMMARIVM.

- 1 Pontificis de potestate eximendi particulariter à solutione decime dubitanti non potest.
- 2 Decime verbum spiritualia comprehendit, & n. 4. & 5. & n. 9. Verbum præcedente titulo oneroso, intelligitur de spiritualibus, n. 10. Et de ratione, n. 11. Ex verbis spiritualitatem importantibus, verbum ad spirituales extenditur, n. 13.
- 3 Verba semper in proprio significato sunt accipienda.
- 4 Observantia interpretatur privilegium.
- 5 Interpretatio non est facienda, ut recedatur à proprietate verborum.
- 6 Exceptio à decimis non aliter facillime conceditur.
- 7 Onerositas tituli operatur, ut verba concessionis intelligantur, iuxta propriam significationem.
- 8 Decima spiritualis in quoto, laicales in quantitate solvuntur.
- 9 Cap. nuper de decim. habet locum in bonis decimari solitis, & n. 17. Illius dispositio quando non applicatur, num. 16.

EX duplici potissimum capite resolutum fuerat sub die 26. Maij 1656. coram me, Decimas deberi Eminentissimo Cardinali Pio Ferrariæ Episcopo, & Parochis cum ipso informantibus, quia scilicet derogatum non fuerat cap. nuper, & quia exemptio poterat intelligi de decimis temporalibus, & prophanis: Verum ho-

die exhibito per Dominos de Bentimolis toto contextu exemptionis, Domini recesserunt à decisis, existimantes privilegium suffragari, quia cum de potestate Pontificis et eximendi dubitanti perfonas à solutione Decimarum dubitari non possit. Henric. Boich. in cap. peruenit 5. num. 13. de decim. Menoch. consil. 276. n. 1. Couar. var. resolus. lib. 1. cap. 17. num. 9. et admittit passim Rota in decisibus recensitis in Graevian. Decimarum, 21. Maij, & 4. Julij 1640. coram Reuerendissimo Domino meo Decano.

Eiusdem voluntas in presenti desumi visa est ex lectura privilegij, in quo Marchio Entius, & ab eo causam habentes, absolute, & simpliciter à solutione decimarum eximuntur, & sic à decimis spiritualibus, cum verbum Decime, & secundum germanam, & propriam vocis significationem decimas spirituales importet, ut in his terminis tradunt Add. ad fan. mem. Gregorium decif. 404. sub littera B. vers. proprie tamen loquendo, Rota in Ferrarien. Decimarum, quæ est decif. 684. num. 2. part. 2. decif. 128. num. 7. & decif. 180. num. 17. part. 7. recent. Mediolanen. refectionis permatiensis 21. Maij 1591. coram bon. mem. Cardinali Pamphilio, & in Albigen. Decimarum 25. Junij 1627. §. quia fuit, vers. Ex proprietate enim verbi Decimarum coram bon. mem. Cardinali Virili: Ad differentiam laicalium, quæ verè non sunt Decimæ, sed decimationes propriè appellari debent, ut aduertit Bald. consil. 419. sub num. 1. vers. Sed si descendunt lib. 1. Battazol. consil. civil. 17. num. 16. & seqq. Barbof. de offic. & potest. Episc. part. 3. alleg. 121. num. 3. Rota dista decif. 684. num. 2. & in Toletana Decimarum de Capilla 2. Martij 1648. §. Virumque enim coram R. P. D. meo Verofilio. Et verba et semper quando congruè fieri potest in proprio significatio sunt accipienda ad text. in l. cum lege 26. vbi notat Aretin. ff. de testam. Abb. in cap. ex parte 27. num. 3. & 4. de decimis Pasil. consil. 22. num. 6. volum. 4. Couar. var. resol. lib. 3. cap. 5. sub num. 8. in fine vers. sed tamen etiam in his: Rota coram Buratto decif. 279. num. 11.

Concurrente præcepto verborum generalitate, prægnantia, & geminatione, ut in indulto ibi: A cuiusvis Canonis, Consue, Linelli, vsu taxati, quam non taxati, aut cuiusvis refectionis, recognitionis, ac media quarta Decime, aut alterius cuiusvis fructuum partis solutione, præstatione, & contributione, seu aliis quibuscumque, & quacumque etiam auctoritate Apostolica, & etiam motu, scientia, & potestate paribus, & cum quibusvis clausulis, & decretis etiam irritantibus, & derogatoriis de rogatoriis, seu aliis quomodolibet, & quavis causa etiam quantivis pia, iusta, & rationabili fallis, &c. penitus eximimus, & liberantes, & c. quæ sine dubio decimas spirituales et comprehendunt, iuxta consil. Decij 113. num. 3. 4. & per tot. Ioann. Baptista Ferrer. consil. 102. num. 10. & seqq. Sord. consil. 140. num. 66. lib. 1. Gutier. Canon. quest. lib. 2. cap. 21. num. 126. & consil. 5. num. 15. & per tot. Rot. in Carthaginen. Decimarum apud Leon. Thes. for. Eccles. part. 2. cap. 27. sub num. 71. Et quod verbis vniuersalibus omnes decimæ comprehendantur in Loodian. Decimarum 22. Aprilis 1652. §. non obstat quod Capitulum coram R. P. D. meo M. elio.

Hæcque interpretatio tanto facilior fuit admittenda, quia licet in districtu Ferrasie Decimas temporales existere probauerit Eminentissimus

Cardinalis Pius, non constat tamen quòd in terris bonificatis tales Decimæ reperirentur; unde privilegium perneceis debet in spiritualibus verificari, ut aduertit Menoch. consil. 402. n. 18. vers. & Canonice nubi alias, in puncto post Alciat. consil. 32. sub n. 3. vers. secundo quia lib. 1. Rota dista decif. 684. sub num. 1. vers. cum de tempore constructi part. 1. recent. Et obseruantia subsequuta omnem remouet difficultatem, cum enim à tempore privilegij nulle fuerint exactæ decimæ in portione DD. de Bentimolis, sed solum in alia parte, quæ prioribus Dominis fuit assignata, ex tali obseruantia concessioni proxima, et bonè deducitur, qualis fuerit intentio concedentis, & quid in privilegio exemptionis fuerit comprehensum, ut in terminis decimarum post alios Menoch. consil. 276. num. 19. Caneet. var. resol. lib. 1. cap. 23. de decimis sub n. 34. vers. verum quicquid, Rota in Sancte Semerine Decimarum, 28. Junij 1647. §. nihil obstat, & 14. Ianuarij 1650. §. Deinum vers. proat subsequuta coram Reuerendissimo D. Tarraconen. & in Raunenaten. seu Ferrarien. Decimarum 5. Martij 1649. coram R. P. D. meo Melrio, §. Accedit etiam.

Hinc euitatur ratio præteritæ resolutionis, quod exemptio tanquam odiosa strictè de solis temporalibus decimis sit intelligenda, quia visa quod non ita restringenda est interpretatio, et ut à propria verborum significatione recedatur: Dec. dist. consil. 113. num. 6. & 7. Sord. dist. consil. 140. num. 65. vers. & ideo dico: Ferdinand. Castropalao oper. moral. part. 2. tract. 10. disp. 11. de decimis, punct. 12. sub num. 5. ad med. vers. neque argumenta; vbi quod licet privilegium sit interpretandum strictè, tamen verba privilegij in rigore saluari debent, & explicari secundum suam significationem rigorosam.

Responsum fuit, id solum posse procedere in exemptionibus gratiosis, & generalibus super acquisitione omnium bonorum; secus autem in onerosis ad certa bona restrictis, & pro publicis utilitate concessis, et & in onalibus, in quibus privilegium facile conceditur, cum nulli præiudicium inferatur, ut distinguit Abb. in cap. audiam 31. sub num. 1. de privilegiis, vbi in specie ponderando exemptionem pro terris non ædificat ad cultorum redactionis inquit Papam de facili concedere tale privilegium, quia non tendit in grave præiudicium: Roboff. de decimis quest. 14. sub num. 32. in fin. vers. secus in onalibus vendam fuisse: Caneet. var. resol. dist. cap. 13. sub n. 15. vers. Estque ratio: Rot. apud Cassad. decif. 1. sub n. 2. de privilegiis.

Ex facto etiam fundamentum illud remouetur cum expressè indultum fuerit quod verba non possint contra Marchionem Entium interpretari, sed quatenus dubia essent, in sensu fauorabili semper accipi debent, ibi: Che li presenti Capuoli non spofino gloriare contra li Bonificatori, mà s'intendano liberamente, come si leggono, & ne casi dubij, s'intendano sempre à suo fauore, &c. Hinc enim sequitur Decimas et propriè de 9 spiritualibus ad fauorem Bonificatorum esse intelligendas, non autem improprie de prophatis per ea quæ tradunt in similibus: Alex. consil. 45. num. 2. & seq. lib. 7. Rolà Val. consil. 43. num. 47. & 48. lib. 4. & in proximis terminis de clausulis contrarium iudicari prohibentibus: Gonzal. ad reg. §. gloss. 66. num. 35. & seqq. Valenzuel. consil. 151. num. 12. lib. 2. Rota in Bonnen. Archiepiscopatus 23. Martij 1648. coram Eminen-

tissimo

tissimo D. Cardinali Corrado, §. Praesertim vero.

Supradictis accedit causa exemptionis, quae titulo valde oneroso concessa fuit in recompensationem bonificationis publicam utilitatem praeseferentis, pro qua ad finem deducenda, Domini de Bentinolis ingentes expensas, & maximum aes alienum contraxerunt cum onere montis Sixti, quorum fructus solvere ipsi tenentur; praecedente autem titulo oneroso + privilegium de decimis spiritualibus iure communi debitum interpretari debet: Rota coram Cardinali Seraphino decif. 1293, sub num. 1. & §. vers. verum decima, & in Oriolen. decimarum 16. Martij 1588. coram Orano.

Alias sequi posset inconveniens, quod plus 11 dispendij, + quam utilitatis ex huiusmodi bonis consequeretur, vt considerat text. in cap. consultationi 33, in fine de privilegiis: vbi gloss. verb. indulg. exemplificat, dicens puta propter magnas expensas, quas fecerunt, reducendo terram illam inutilem ad culturam, & adnertit ibi Abb. sub n. 1. vers. in gloss. fin. Rebuff. de decimis quaest. 14, sub num. 28. vers. de quibus: Nam hoc saltem 12 operari debet onerositas tituli, + vt verba concessionis iuxta propriam significationem intelligantur, nec sint restringenda, vt in concessione propter benemerita: Sord. conf. 140. num. 34. & seqq. lib. 1. Rota in Sarfariaten. fendi 22. Iunij, §. praeterea in hoc feudo in fine, & 18. Decembris 1645. §. ex quibus verbis coram bon. mem. Dunozeito.

Non obstat, quod verbum illud Decimae tanquam positum inter alia onera merè temporalia debeat + praecedentibus, & subsequentibus declarari, vt in precedenti decisione, §. hacque exemptioni.

Nam apparet ex suprascriptis verbis privilegij, quod imò decimae fuerant insertae, + cum aliis verbis spiritualitatem denotantibus, ibi: de media quarta decima, vel alterius cuiusvis fructuum partis solutione, quae sunt verba canonica, vt aduertit Augustinus Bero. in cap. Raynitiu 16. num. 162. & 168. vers. decimo septimo iure canonum de testam. & onera spiritualia, vt per Lap. de Canon. portion. cap. 2. num. 1. & num. 64. inter tract. magn. tom. 15. part. 2. fol. mibi 195. Nam quarta debetur Episcopo, & decima Parochis, iuxta dispositionem text. in cap. conquirente 16. de offic. ordin. cap. de quarta 4. de praescript. Et ret. dist. conf. 102. num. 3. Mart. conf. 12. num. 1. & 2. Menoch. dist. consil. 402. num. 21. & 22. Barbol. de offic. & potest. Episcop. alleg. 86. num. 33. & seqq. part. 3. Rota coram Cardinali Cavalerio decif. 648. num. 1. & in Benenentana quarta 24. Ianuarij 1650. coram bon. mem. Dunozeito, in princip. Et designant quomodo 14 tam, + & sic proprie spiritualibus decimis conueniunt, quae in quota solvantur ad exclusionem laicalium, quae in certa quantitate praestari debent: Curt. iun. consil. 117. num. 6. Monet. de decim. cap. 2. n. 1. & seqq. Rota d. decif. 684. n. 2. par. 1. & dec. 128. n. 7. part. 7. recent.

Et denique cum ante tempora privilegij nulla ex his bonis decimae exigenterent, vtique necessaria non fuit derogatio cap. nuper 34. + de decim. cum illius dispositio habet locum in bonis decimarum solitis, vt literaliter apparet, ibi: Decimae persoluantur Ecclesijs, quibus ratione praediorum antea soluebantur, & declarat ibidem Hostiens. num. 1. ante fin. vers. soluebantur, &

contrarium nullo modo probatum fuit ex datis in Summario Eminētissimi Domini Cardinalis; Cumque in praesenti agatur de exemptione restricta ad certas personas, & bona specialiter expressa, ratione cuius tantum abest, quod Ecclesiae Parochiales laesae fuerint, & grauaten receperint, vt in eodem text. dicitur, ibi: Ne occasione Privilegiorum suorum Ecclesia vltimius praegraventur; quod imò ex ingentibus expensis, ac immenso labore DD. de Bentinolis locupletatae pingues decimas ex ea parte bonorum bonificatorum, quae prioribus Dominis fuerant reueruata, petceperunt, & nunc etiam percipiunt, etiam ex hoc capite + non vifa est applicabilis dispositio, dist. cap. nuper, quia in Conc. generali, de quo ibidem fit mentio statutum fuit privilegium Cisterciensium, & Templariorum non habere locum pro bonis in posterum acquirendis, ibi: Ne de cetero emanet possessio, de quibus decima debeantur Ecclesijs; quia cognouit Concilium, quod multas acquirebant possessiones, & bona, & ob id grauissimum Ecclesijs Parochialibus praedictum imminerebat; + vnde privilegium restrictum fuit ad possessiones, quas tempore Concilij possidebant, vt declarat ibi gloss. & Rebuff. de decim. d. quaest. 14. num. 42. Emanuel. Roderic. quaest. regular. tom. 2. quaest. 44. art. 4. sub vers. tertium verò tempus.

Ex quibus privilegium vti iustum, aequum, & rationale infringendum non esse, sed interpretandum vt comprehendat decimas spirituales; cum tam littera, quam ratio ibidem expressa huius casui non applicentur, vt supra, resolutum fuit, & recedendum à decimis vtraque parte acerrimè informante, &c.

DECIS. CXXXIX.

R. D. CERRO DECANO.

Auenionen. Iurisdictionis.

Luna 11. Martij 1658.

SUMMARIVM.

- 1 Remissoria ad probandum alicui in prima instantia semper conceditur.
- 2 Ne denegetur, sufficit articulum vnum esse releuantem, n. 5.
- 3 Articuli sunt admettendi, quando dubium est, an releuent.
- 4 Articulorum releuantia discutitur factis probationibus.
- 4 Inuestitum cum molendinis habet facultatem prohibendi subditis, ne accedant ad alia molendina.

Cum pretendat Dominus de Monreal, etiam exemptionem à solutione annuae recognitionis pro aliquibus bonis de directo dominio Ecclesiae Archiepiscopalis Auenionen. ab ipso possessis, & solitae recognitionis pro frumento, & pane molendo, & respectu coquendo in molendinis, & furnis ad eandem Ecclesiam spectantibus; quam etiam facultatem diuertendi aquas è fluminibus ad effectum irrigandi propria prata; idèò modernus Reuerendissimus D. Archiepiscopus Auenionen. summopere inuigilat conseruationi, & recuperationi,

in iurium suæ Ecclesiæ contra illum in prima instantia introduxit causam in Curia, & ad effectum fundandi suam intentionem exhibuit in actis sex articulos pro examinandis testibus tam in Curia, quam in partibus: propositoque hodie super hoc particulari dubio, responsum fuit dan-
dam esse Remissionem ꝑ ex regulis satis vulgari-
bus, quod parti actrici in prima instantia cau-
sæ profanz concurrente articulorum relevancia etiam sumo, nunquam denegari solet facul-
tas faciendi suas probationes, vt respondit Rota
coram fan. mem. Greg. *decis.* 403. n. 1. 2. 3. & 4.
& coram Buratt. *decis.* 821. num. 2. & 3. in quibus
subditur, quod esset nimis durum, & ab-
surdum, si causa primæ instantiæ discerneretur
in Curia, & tolleretur facultas probandi in par-
tibus.

Relevancia enim concurrat, nam in primis
tribus articulis ponitur, quod Mensa Archie-
piscopalis Auenionen. eiusque Archiepiscopi
pro tempore vti Domini etiam in temporalibus
inter cætera Loci Bituritarum in eo, seu illius Ter-
ritorio possederunt, & possident molendina, &
farna priuatim quoad alios quoscumque quod-
que omnes inibi inhabitantes, & bona possidentes
in illis semper frumentum, & panem molerunt,
& coherant respectu soluta consueta recogni-
tione absque eo, quod alibi eorum frumentum
molerint, sine panem coherant; Necnon etiam
quod nemo vnquam diuerterit aquas sine licentia
DD. Archiepiscoporum, quodque possessores
bonorum de directo dominio Ecclesiæ solnerint
solum Canonem, responsonem siue libellum,
& loco, & tempore laudemum.

In aliis vero tribus articulat, quod colliti-
gans in Territorio Bituritarum possidet multa
bona stabilia, culta, & inculta, Prata, Vineas, &
Domos, in quibus etiam fuit solitus inhabitare,
cum ingenti familia, quodque ab annis 30. sum-
mopere ibi augmentauit suum Patrimonium,
& ad effectum irrigandi eius Vinidarium, & Pra-
ta constructis super terram nonnullis aquæ du-
ctibus, incæpit diuertere aquas inferuentes mo-
lendinis Mensæ Archiepiscopalis.

Releuans enim Dominis visa fuit hæc mate-
ria pro concedenda remissioni, ad quem effec-
tum ꝑ fufficit etiam dubitare de relevancia, vt
dixit Rota coram Buratt. *decis.* 128. num. 3. & co-
ram Coc. *decis.* 10. num. 4. Nam concludentior
illius discussio ad definitionem causæ ꝑ post fa-
ctas probationes refertur, vt dictum fuit in To-
letana Decimarum 16. Martij 1648. coram R.
P. D. meo Celso, §. Cum igitur cum sequenti, in
Mantuanæ Bonorum 17. Febr. 1653. coram me.
§. quia generaliter, & in Toletana decimarum ꝑ
Capilla 12. Iunij 1654. coram Reuerendissimo
P. Domino meo Verosio, §. neque urget in con-
trarium.

Accedente præsertim veritatis fumo ex anti-
quissima Donatione huic Ecclesiæ facta ab Im-
peratore, & à Sede Apostolica confirmata de
Castreis controuerfis cum Vineis, Pratis, Aquis,
Molendinis, ꝑ cæterisque regalibus *Summ. n. 1.*
cuius vigore præcipue prætenditur Dominis Ar-
chiepiscopis competere ius prohibendi subditis
nè ad alia molendina, vel farna accedere pos-
sint, minusne aquas diuertere ex *Sinc. conf.* 313.
n. 102. *vers. item si habent, & aliis* pro D. In-
tente allegatis.

dicatur quod ex scripturis ad Urbem

transmittendis forsan elidi possit materia articu-
lata; Quia præter quod impediri non debet pro-
batio actoris ex futuris, & incertis fundamen-
tis rei conueniunt adhuc speciem non deductis,
neque in actis iustificatis; cum materia articu-
lata ex ipsius lectura præferat etiam ea super
quibus non solent fieri scripturæ, hoc prorsus suf-
ficit, vt super omnibus Remissoria concedatur,
vt dixit Rota in *recent. decis.* 196. num. 9. *part. 6.*
& in *diſſa Toletana decimarum de Capilla co-
ram R. P. D. meo Verosio, §. & licet.*

Et ita vnicam tantum, &c.

DECIS. CXL.

R. P. D. CERRO.

Romana Censur, seu Saluiani.

Mercurij 27. Martij 1658.

SVMMARIVM.

1. *Possessio probatur ex locatione, & exactione pensionis.*
2. *Prælegatum non venit in restitutione fidei commissi.*
3. *Effectum caducum accrescit fideicommissi, num. 3.*
4. *Fallit, vt num. 4. & 5.*
6. *Mora non incurritur sine interpellatione, ubi non adest dies certa.*
7. *Immissio ex Saluiano non impeditur excep-
tione turbida.*

Domum ad S. Marcum de qua hodie agitur
possessionem fuisse ab Anastasio Corona de-
bitore de tempore vel post obligationem, iusti-
cant locationes in præterita Decisione deductæ,
altera scilicet de anno 1603. cum reali & actuali
perceptione pensionis, quæ amplius controuer-
ti non potest ob assertum defunctum mandati
Procuratore illius, qui nomine Anastasij præ-
fatam locationem fecit, & pensionem exegit,
dum nuper in actis exhibitum fuit publicum in-
strumentum mandati antecedenter factum cum
explicita facultate locandi omnia eius bona sta-
bilia cuiuscumque personæ, illorumque reddi-
tus, & pensiones exigendi *hodierno summario
actur. num. 2.* Altera vero de anno 1609. quæ
licet non probetur effectuat per consimilem
exceptionem ꝑ pensionis: inferuit tamen pro
admiraculo, ita vt ex vtraque, simul iuncta
concludens possessionis iustificatio eliciatur;
ex allegatis per Rotam coram Andr. *decis.* 2.
num. 5. & 6. cum aliis relatis à Posth. de Mar-
tens. obser. 24. num. 31. & 32.

Exceptio autem antiqui fidei commissi quon-
dam Simonis Coronæ in eadem *decis.* refellitur
ex irrefragabili fundamento quod domus contro-
uersa tamquam prælegata Francisco, & deinde
Melchiori coheredibus, qui Anastasio patri am-
plissimum renunciationem ꝑ fecerunt, non veniat
sub fideicommissio super aliis bonis constituto
exceptis legatis, vt monuit Bart. in l. *Marcel-
lus, §. Quidam liberi num. 1. ff. ad Trebell.* cum
aliis allegatis in *Decisione, §. nec rurbat.*

Et licet replicetur quod saltem contrauenien-
tibus Prælegataris præcepto testatoris assumen-
di nomen illius, & inhabitandi domum seque
reddentibus

reddentibus inhabiles ad illud implendum, per
3 ingressum in Religionem caducarum ¶ remane-
re legatum & sic per ius accrescendi domus sub
fideicommissio vniuersali comprehendatur, ex
Peregr. de fideicommissio art. 9. num. 6. & Surd.
decis. 169. per totam.

Attamen replicatio cessat, siue quia testator non
constituit fideicommissum vniuersale super om-
nibus aliis bonis suis simpliciter; in quibus ter-
minis loquuntur Peregr. & Sordus, sed addidit
4 exceptis ¶ legatis, ut dictum est, quo casu lega-
ta tanquam litteraliter excepta, nullo prorsus sa-
re sub fideicommissio venire possunt; vt in for-
toribus terminis respondit Rota in recent. decis.
418. num. 12. pars. 5. siue etiam ex quo Francis-
co damtaxat, ex primo loco Domus praelegata
fuit, Testator inhiuit poenam priuationis in ca-
su non implementi dicti oneris, & voluit prae-
legatum deferri Melchiori, cui vltior poena
non legitur adiecta; & propterea cum datus sit
substitutus in casu primo contrahentionis, prae-
legatum non fuit caducarum fauore fideicommissi
5 vniuersalis, ¶ sed apertum ad fauorem Melchior-
is substituti, qui proinde vel remisit caducita-
tem, consentiendo, vt Franciscus onera non im-
pleat, vt potuit, iuxta decisionem Thesaur. 270.
sub num. 17. in fine, vers. crederem tamen, quam
refert, & sequitur Fufar. de substit. quest. 447.
num. 18. vel eam acceptauit, & deinde per de-
nunciationem transtulit in patrem: Quod etiam
ipsi facere licuit, non attento oneris non imple-
mento, dum vt dictum est in casu contrahentio-
nis, nulla poena ipsi iniuncta legitur; praesertim
6 non accedente interpellatione, ¶ & Iudicis mo-
nitione, ex plenè probatis per Modern. Altograd.
conf. 84. num. 41. cum seqq. pars. 1. Vltura quod
satis est ad istum effectum quod praefata requi-
ritur altiore indaginem, vt propterea impediri
7 non possit immissio ¶ ex credito claro, & non
controuerso, vt firmatum in ead. decis. §. nec ob-
stat, vbi etiam reuicatur ab hoc iudicio obic-
tum, an dictum onus iniunctum fuerit per
viam modi, vel conditionis.

Nec obstat, quod Franciscus, & Melchior
ob expressam prohibitionem alienandi, non po-
tuerint transferre in eius patrem bona fideicom-
missio vniuersali gratuita, & alienari prohibita,
quia cum hodie non agatur ad bona fideicom-
missaria, sed solum ad dictam Domum praelegatam,
quae non cadit sub fideicommissio, sed sub
dicta prohibitione, satis est respondere quod
sufficit actoribus dictam renunciationem, quoad
Domum sustinere.

Exceptio denique retentionis pro duobus
creditibus anterioribus, altero scutorum 200. &
altero scutorum 606. vel totaliter remouetur, vel
saltem valde turbida remanet, ex fructibus bo-
norum debitoris in ingenti quantitate, à Petro-
Paulo, eiusque auctoribus perceptis: dicta enim
credita vna cum fructibus vsque in praesentem
diem decursis, non excedant scuta 1715: Illi autem
perceperunt fructus in summa scutorum
5997. iuxta calculum ad partes datum.

Et ita responsum fuit standum esse in de-
cis. 25. Maij 1657. coram me, vtraque,
&c.

DECISIO CXLI.

R. P. D. ALBERGATO.

Romana Saluiani.

Veneris 5. Aprilis 1658.

SUMMARIUM.

- 1 Immissio datur ex Saluiano constituto de ex-
tremis, & n. 4.
- 2 Possessio probatur ex locutione cum percep-
tione pensionis.
Ex licit. sustentatione, & intimatione illius
probatur, n. 3.
- 3 Saluianum non datur posteriori contra ante-
riorem creditorem.
- 6 Personarum legitimatio in quolibet iudicio
necessaria est.

VT sibi satisfaceret de fructibus census im-
positi de anno 1618. sub fideiussione Alex-
and. de Maximis in sum. scut. 1200. ad fauorem
quondam Cartij de Victoris, D. Laurentius
Robertus in vim vtilis Saluiani immisionem
petebat in possessionem Domus posite in Platea
Agonis, ab eodem Alexandro fideiussore olim,
& nunc ab Hospitali Sancti Iacobi Hispano-
rum possesse; quam tamen non à se conceden-
dam, DD. censuerunt, licet non admissum fue-
rit constare ¶ de extremis in hoc iudicio neces-
satis de credito: nempe cum hypotheca ex in-
strumento impositionis census, in quo idem
Alexander vti principalis principaliter, & in-
solidum accessit, & sub obligatione infra Ca-
meræ fideiussit Sum. dist. Laurentij num. 1. Rota
in Romana Salu. post Merlin. de pignor. dec. 108.
num. 2. & decis. 133, num. 3. & passim in
aliis.

Et de possessione Domus respectu adactorem
fideicommissitantis: Tum ex alio censu ab eodem
Alexandro super dicta Domus imposito, cum
clausula, conf. eodem Sum. num. 3. tum ex loca-
tionibus ¶ apothecarum, & altarum pertinencia-
rium Domus, cum subsequeenti pensionum
perceptione, num. 4. Rota in Romana Saluiani
25. Iunij 1647. sub §. vnde introducta. & 9. De-
cembrii 1650. §. possessio, coram R. P. D. meo
Celfo.

Respectu verò Hospitalis recens eius posses-
sio ¶ probatur ex intimatione molestiam facta 3
haeredibus venditoris, iuncta litis sustentatione:
Rota in Romana Saluiani 29. Nembr. 1655.
coram bon. mem. Dmozato, §. possessio: Denique
quibus concurrentibus locum esse immisioni in
¶ vim vtilis Saluiani resolutum fuit post alios in 4
Licen. censu 7. Maij 1655. coram R. P. D. meo
Priolo, §. ratio resolutionis, & in Romana Salu.
25. Iunij 1657. sub §. 1. coram R. P. D.
Melcio.

Adhuc tamen duplici ratione non esse dan-
dam immisionem vilius est Dominis: Primò,
quia cum Domus fuerit vendita, & ex pretio
eiusdem solutum æs alienum Hospitali, & Domi-
nic. de Maximis, qui erant creditores antero-
res Alexandri pro dote Olympiz de Cuppis eo-
rum matris, pro qua se obligauerat Alexander vlti-
que de anno 1572. quemadmodum enim si
praedicti Hypolitus, & Dominicus Domum
possederunt, in ea nullo pacto molestari possent,
ita

ita vexari nequit Hospitale, in quod creditum anterius eorumdem, vñ cum hypotheca in vim solutionis translat., fuit, quia posteriori creditor Saluianum non datur contra anteriorem, & habentem priorem hypothecam: Grat. decis. Marches. 127. n. 1. vers. contrarium tamen: Rota coram Buratt. decis. 844. & 858. utrobique n. 1. & in terminis de emente, & ex pretio creditoribus anterioribus soluendo, in quorum locuti succedit: Mant. dec. 67. n. 1. & seqq. Spole. dec. 69. Salsu. 2. Aprilis 1607. coram fel. rec. Innoc. X. ubi quod hoc procedit etiam si pretium solum anterius integrum pretium rei non absorberet; & in Romana censu seu Saluiani 5. Maij 1655. coram Reuerendissimo D. meo Decano, §. sed ex quo.

Secundo, quia censum fuisse impositum ad fauorem Curtij de Victoriis, constat ex supradictis, & tamen D. Laurentius qui hodie intromissionem petit, non probat se esse hæredem Curtij, sed tantum Bernardini de Victoriis; & ideo sine fundamento agit, & obtinere non potest, cum non legitimauerit, & eius personam, vt necessarium est: Salust. Tiberius in praxi lib. 1. cap. 44. num. 3. Add. ad san. mem. Greg. dec. 264. num. 5. Rota coram Buratt. decis. 434. num. 6. & de hac qualitate hæreditaria, coram Eminentiss. Ortiob. dec. 95. n. 13.

Et ita vtraque, &c.

DECISIO CXLII.

R. P. D. PRIOLO.

Firmana Censu.

Die 3. Iunij 1658.

SVMMARIVM.

1. Solemnitas à statuto introducta omnino seruanda est.
Amplia, vt n. 2.
2. In alienatione rei minoris demandata per te maiorem, non requiritur, n. 19.
3. Contra, n. 20.
Sed declara, vt n. 21.
4. Infirmitas ex constitutione Marchie requiritur.
Superueniens post nullitatem obiectam non innuat, n. 6.
5. Censu impositio est species alienationis.
Debet constitui, etiam cum interuentu minoris, n. 9.
6. Constitutio Marchie non impedit obseruationem statutorum particularium.
7. Prohibitum assignare contrabendo, prohibetur etiam asserendo.
8. Causa alienandi rem minoris, debet esse specialis, & individua.
9. Minor valide non contrahit, nisi vrgatur.
Et constat de euidenti utilitate, n. 16.
10. Decretum Iudicis inducit presumptionem, quod omnia solemniter gesta fuerint nisi causa insufficientes expressa fuerint.
Iudicis & contrahens ex falsa causa corrumpit, n. 13.
11. Se referens ad instrumentum sine die, & anno non sustinetur, n. 14.
12. Pater ad proprium sui commodum non

potest authorizare personam filij.

15. Minorum stabilita pro extinctione aris alieni, vendi nequeunt, diem extans mobilia.

17. Versio probari debet ab eo, qui cum minore muliere contraxit.

Amplia, vt n. 18.

Omni dixerant censum scotorum 1300. impositum per Hippolytam turticem filiorum Vincentij de Lutiis Liberatori ex defectu, tam solemnitatem, quam causæ non sustineret respectu solemnitatum, quia non interuenirent quatuor consanguinei proximiores, quæ solemnitas, cum per statutum mandatis Florum ad emendam fraudem præsumptam in contrahibus minorum fuerit introducta, & erat ad vnguem seruanda, per text. in cap. cum dilecta de rescript. Górad. consil. 73. num. 2. Alex. consil. 42. num. 16. lib. 1. Rot. decis. 73. num. 2. post Pic. ad stat. orb. decis. 189. num. 1. part. 4. diuersi. & decis. 410. num. eodem coram Buratto: Præsertim cum statutum ex non implet. contractus annullat, & & pro infectis haberi debeat, iuxta text. in l. non dubium, C. de leg. Rot. in rec. decis. 678. n. 2. part. 1. cum aliis relatis in d. decis. 410. n. 1. apud Buratt.

Et quia caret infirmatione ex constitutione Agidiana, lib. 5. cap. 25. in contractibus intra Marchie & provinciam extensa: Rota dec. 385. §. 1. & 6. part. 2. decis. 177. num. 3. part. 7. recent. decis. 260. num. 3. apud san. mem. Gregor. & alibi passim; quæ pariter cum fuerit edita causa publicæ utilitatis, & ne minores direcedt, sine indirecte lædantur, omnino erat implenda in constitutione census huiusmodi, & in quo tanquam specie alienationis, militat eadem ratio læsionis, per text. in leg. fin. Cod. de reb. alien. non alienat. Baldus in cap. ad audientiam in l. 2. neque de rescript. Rot. apud Merlin. decis. 540. num. 1. cum aliis relatis per Cenc. de cens. quest. 16. num. 3. & apud Buratt. decis. 410. n. 3.

Quod procedit, etiam si particularia statuta locorum illius provincie seruata certa forma solemnitatum declarent contractus validos, & executioni demandandos; nam cum infirmatio non in ipso contractu, sed post illius celebrationem interuenire debeat, quoad solemnitates locorum & statuta seruantur, quoad infirmationem constitutio provincialis attenditur, vt in his terminis dictum fuit coram Gregor. decis. 260. n. 4. & coram Pamph. decis. 8. apud Pic. ad stat. orb. confirmata coram eod. decis. 285. part. 2. recent. & in Ariminen. legatorum 16. Iunij 1625. coram Manzanedo.

Cuius defectus suppleri non potuit per subsecutam infirmationem, quamvis enim ea solemnitas tanquam requisita post celebrationem actus quodcumque apponi valeat: tamen cura in præsentem superuenierit & post nullitatem in iudicium deductam non suffragatur; ad tradita per Innocentium, cap. 1. num. 2. vers. plenior intellectus est de confirmatione vtil. vel inutil. Roman. in l. Modest. num. 1. ff. de donationibus: Cyriac. controu. 10. num. 76. Angel. consil. 179. num. 7. post med. Decian. consil. 60. num. 3. lib. 4. Rot. decis. 177. num. 1. part. 7. recent. & in Romana seu Auximiana bonorum 28. Iunij 1656. coram Reuerendissimo Praside Palisoleo.

Respectu verò causæ nulla datur probatio super illius veritate, nisi quod census fuit impositus

fitus pro extinguendis aliis censibus constituitur sub viris graioribus in summa scutor. 1052. partim à Vincentio Patre, partim post illius obitum ab Hippolyta matre ad succurrendum indigentis filiorum, nec non alia debita exsoluenda eadem occasione contracta, quæ simplex assertio, & enunciatiua attendenda non est in
7 praeiudicium minorum, † quia sicut prohibitus alienare contrahendo preiudicare non potest; ita nec assertendo id per quod contractus redderetur validus: Rota d. decis. 480. num. 2. in Romana fideicommissi. 7. Iunij 1652. coram Reuerendissimo Preside Vallisfel. & in Vrbinaten. Prædij 23. Maij 1653. coram bon. mem. Bichio, §. eadem responsi. in fine, et eoque minus, quia existentia reris alieni, & causa necessitatis aliunde quam ex assertione contrahentium probari debet, ad text. in l. magis puto, ff. de reb. eorum & l. ob as alienum C. de prædij minorum: Rota decis. 444. num. 9. & 575. num. 6. & 7. apud Merl. & decis. 27. num. 4. & 52. num. 6. apud Cencium de cens.

Imò constat causam neque veram fuisse, neque necessariam; nam licet dictum fuerit censum imponi pro extinguendo ære alieno, quo filij premebantur, tamen præter censum per Vincentium ascendentem ad scuta 577. reliquos ad prædictos filios, nullo modo spectasse deprehenditur, ex instrumentis, in summ. illorum de Zuriis num. 5. 13. & 14. ex quibus appareret ab hereditate Vincentij debitos non fuisse tot census, quot in notula descripti sunt, nec alia debita ab illo fuisse contracta, & alios census in summa scutor. 400. ab Hippolyta matre constitutos, pro reparandis necessitatibus domus & filiorum, aliisque debitis dissolvendis sustineri non posse; tum quia causa expressa non
8 fuit specialis & individua, † sed generalis & nimis vaga, & consequenter inefficax, vt aduertit Pic. ad statutum Urb. lib. 1. cap. 151. gloss. 27. n. 3. & dixit Rota in Romana Pecuniaria, nona Iunij 1636. coram Merlin. inter eius impressas, decis. 714. num. 35. & alij relatis in Romana Domus 19. Iauarij, confirmata 28. Iunij 1656. coram R. P. D. meo Versipio, & 14. Maij 1657. coram R. P. D. meo Celso. Tum etiam quia fuerant
9 impositioni absque interuentu filiorum † etiam seruata forma statuti montis florum, vt censuit Rota decis. 678. num. 3. part. 1. recens. apud Merlin. decis. 540. num. 1. & segg. & dictum fuit in Bonon. de Beroyis, 28. Iunij 1641. coram Reuerendiss. Comptellana in Ariminen. computorum 18. Iunij 1646. coram Reuerendiss. Terracinen. & in Romana domus 4. Maij 1648. coram bon. mem. Bichio.

Sicuti quoque necessaria non fuit, dum pro extinctione censuum minores † à creditoribus non pulsabantur, vt inquit Rota decis. 40. n. 3. & 7. part. 7. recens. apud Merlin. decis. 444. n. 5. & segg. & in Romana Salu. 27. Iauarij 1640. coram bon. mem. Dunozeo: nec cogi poterant cum census quoad emptorem debeat esse perpetuus, respectu vero venditoris sit temporalis vt respondit Rota decis. 539. n. 3. coram Card. Caualier. decis. 25. num. 5. & decis. 26. num. 3. & decis. 27. num. 6. post Cencium de censibus, & alibi passim, &c.

Non obstat quod interuenerit decretum iudicis, ex quo oritur præsumptio causæ & censentur
11 omnia solemniter acta, † quia prædicta in contractibus interuenisse in dubio præsumitur, non
Decis. S. R. R. ad J. P. Merlinum.

aurem quando prout hic in instrumento fuerunt expressæ causæ innoxæ, & insufficientes: Natta conf. 126. num. 19. & 20. Roland. consil. 7. n. 66. lib. 3. Rot. decis. 136. n. 2. & segg. & decis. 143. eodem num. part. 3. recens. & in Romana Domus 14. Iun. 1656. §. hinc non urget coram R. P. D. meo Versipio: Præcipue cum ipsemet index haberet interesse in vno ex censibus extinguendis, vt aduertit Natta. consil. 162. num. 21. in fine, quo posito etiam Pater † vt suspectus recusat ad
12 autorizandam personam filij, vt ponderauit Rota decis. 213. num. 7. part. 2. recens. & decis. 575. num. 16. apud Merlin.

Cumque appareat causam æris alieni præter summam scutor. 577. in residuo fuisse falsam tam implicitio census & obligatio filiorum, quam decretum iudicis † corrumpit in totum rationem
13 individuitatis, vt in d. l. magis puto, §. si es alienum, ff. de reb. eorum: Rota decis. 575. num. 10. apud Merlin. cum alijs relatis in Viterbien. Prædij 28. Maij 1653. coram bon. mem. Bichio, in Romana Pecuniaria 25. Iunij 1655. & 9. Iunij 1656. coram R. P. D. meo Bevilacqua, & in Anconit. Pecuniaria 27. Iunij 1657. coram Reuerendissimo Preside Vallisfel.

His accedit quod in instrumento adnotatus non fuit dies & annus illorum censuum pro quibus extinguendis † hic nouum imponebatur, vt
14 alias obiectuatum fuit coram Merlin. decis. 540. num. 14. neque legitur allegatum fuisse quod creditores vigerent, vel immineret executio aliqua super bonis pro soluendis debitis, nec quod Hippolyta tuerix, seu consanguinei, vt proximiores, adhibiti attestati sint de non existentia pecuniarum, aut mobilium, vel nominum debitorum ex quibus assertio æri alieno, satisfieri posset, sicuti aderat prædij ex cuius † fructibus potuisset
15 debitum extenuari, vt hæc omnia pro habenda diligenti causæ discussione index perquirere tenebatur: ita de mente textus in l. 1. §. si forte, & l. magis puto, §. nequam, ff. de reb. eorum confuluerunt; Roland. consil. 33. num. 4. & 5. lib. 1. & decium fuit à Rep. consil. Neapolis. apud Afflicti. decis. 249. num. 1. & segg. late dixit Rota d. decis. 444. num. 5. & segg. coram Merlin.

Hinc causa vtilitatis desumpta ex eo quod census impositio facta fuerat rationem sex pro
16 extinguendis alijs ad rationem septem, & octo frustratoria redditur & inutilis; constat enim ad sensum interuersionis scut. 1300. longe excedere fructus scut. 577. quatuor sub graioribus extent vñs, vtilitas autem † ad validandum
17 contractus exacta euidenter indubitate esse debet, vt per Lambertem. de contract. minorum tit. 8. num. 17. Cenc. consil. 243. num. 3. vers. præterea lib. 1. Rota coram Seraph. decis. 1242. n. 3. & apud Merlin. d. decis. 540. num. 18.

Et ad hunc effectum, quia census est nullus, non est vltierus probanda versio in causam † ta
18 lis extinctionis: ad text. in l. si Pradium sibi, Gloss. vers. probare, C. de Prad. missor. & ita limitando regulam quod contrahens cum minore, ex causa vtilitatis non teneatur esse sollicitus de versione: distinguit Rota decis. 578. n. 2. 7. & segg. part. 1. recens. & decis. 18. num. 29. & 30. apud R. Vrgellen. & in dicta Rom. Saluiani 27. Iun. 1640. §. minus obstat, coram bon. mem. Dunozeo: Maxime quia extinctio supradictorum Censuum, non solum fuit deducta per modum causæ, sed vltierus per viam pacti & conditionis, ex instrumento ibi, dummodo ex eis redimantur supra
b b disti

dicti censui, & creditores cedant iura, &c. Ideo cum causa sit præcia, & sub hac expressione
 18 contra huius decretum Iudicis ꝑ interuenerit, tenebatur Treuilanus esse sollicitus, ut in causa determinata pretium converteretur:
 Grat. *discept.* 45. n. 2. & 55. n. 7. Rot. apud Scraph. *decis.* 338. num. 7. *cam seq. decis.* 178. n. 13. *vers. de nullo nullitas, cum seq. part. 7. rec. decis.* 79. num. 6. & 7. *coram Marc. Anot. & decis.* 696. num. 4. & *seq. coram Perico.*

Non suffragatur facultas alienandi per testato-
 19 re attributa Hippolyte tutrici, ꝑ ratione cuius solemnitates in contractibus eorum cessare videntur, iuxta text. in l. 1. C. quando decre. opus non

20 est, & l. pariter 1. ff. de præd. minor. quia ꝑ hæc facultas non aliter concessa intelligitur, quàm iuris solemnitate seruata: ad text. in leg. si quod 3. C. de inoff. test. Anchar. in cap. gratum 3. de postulat. Prælator. Grat. *discept.* 5. n. 42. & *seq.* Riminald. in *conf.* 79. n. 88. lib. 6. Caltr. *conf.* 65. n. 4. *vers. Nam dispositio ista*: Sord. *conf.* 141. à num. 1. *cum seq.* Grat. *decis.* Marchia 131. n. 4. & aliis relatis solum Rota *decis.* 31. sub n. 5. post Merlin. de pignor. eo magis quia dispositio testatoris continet facultatem distrahendi solum, in genere, quæ solemnitates introductas ratione publicæ utilitatis, non tollit: non autem mandatum

21 pretium alienandi ꝑ rem certam, nec determinatam speciem contractus in detractone seruanda; in quibus terminis in contrarium allegata, procedunt, iuxta declarationem Cagnol. in l. singulari. 2. ff. si cert. pet. Zambertengh. de contratt. qui sine certi. solemn. gloss. l. n. 3. Rolan. *conf.* 99. n. 47. Paris. *conf.* 85. num. 50. lib. 1. Sord. *conf.* 191. sub num. 1. 8. *vers. ex his sublati sunt*, & *decis.* 77. n. 2. & *seq.* Hodiern. ad *decis.* eiusdem Sord. *decis.* 278. num. 17.

Ex quibus dempta summa erogata in extinctionem censuum possessorum per Vincen-
 tium Zutium constitutum fuit. 23. in quibus Treuilanus remanet solummodò creditor: quod residuum mandatum A. C. non esse exequendum *decisum* fuit, utraque parte informante, &c.

DECIS. CXLIII.

R. P. D. CELSO.

Hydruntina exemptionis.

Veneris 24. Maij 1658.

SVMMARIVM.

1 Bona peruenta in Ecclesiam eximuntur a
 oneribus, & n. 16.

Et de ratione, num. 2.

Amplia, ut num. 3. & num. 10.

Vi transiunt in Ecclesiam cum onere quæ
 requirantur, n. 4.

Transiunt cum onere in Ecclesiam si ita cum
 ipsa conueniantur, si num. 9.

5 Onera mere personalia, aut mixta non præ-
 stantur ab Ecclesiasticis, & n. 13.

6 Denominatio paruum circa realitatem on-
 erum non attenditur.

7 Onus personale, aut mixtum nequit pacto
 effici reale.

11 Pactum inter Principem & Cuius fieri nequit
 in preiudicium Ecclesiæ, ut omnia bona
 efficiantur tributaria.

12 Dicitur, damò, excludit tempus præteritum,
 & demonstrat initium obligationis.

IN instrumento transactionis initæ de anno
 1613, inter D. Duem S. Donati, & Vniuer-
 sitatem, ac Homines dictæ terræ promiserunt
 præfati Homines solvere Decimam Oliuarum
 eadem Duci fidei clausulis amplissimis, & in spe-
 cie sub his præcisè verbis: *Sotoponendo damò*
liberamente le loro robbe possesse, & possidendo
sito nel territorio, & sendo predato di detta
Terra di S. Donato al peso, obligatione, e seruizio
di detta Decima d'Oline, ita que in quella sia
peso reale, & infisso, & con detto peso, obligo, e
promissione passì, & sia nelli loro Heredi, Succes-
sori, & possessori in perpetuum.

Hinc cum plura bona à manibus Laicorum
 peruenirent ad Ecclesiasticos prætendebat D.
 Dux, eisdem teneri ad solutionem præfatæ De-
 cimæ, sed habito recursum ad S. C. Immunitatis
 fuit per duas Vices, me referente, negativè re-
 sponsum. Et iterum dubio in Rota proposito,
 Ecclesiasticos non teneri firmatum fuit.

Siquidem bona laicalia eo ipso, quod perue-
 niunt ad Ecclesiasticos, statim eximuntur à do-
 minio, & potestate laicorum, ꝑ nec consideran-
 tur amplius, vti Laicalia, sed tanquam Ecclesia-
 stica iudicantur, ideoque omne, & quodcumque
 onus relictum, nisi illud sit tale, ut infra dicitur,
 ita notant communiter Canonistæ in cap. de Im-
 munit. Eccles. in 6. & pluribus rationibus exem-
 plis, & autoritatibus comprobatur Card. Alban.
 dicens hanc sententiam esse veriorē, & magis
 piam in trall. de Immunit. Eccles. impreso in
 principio eius consiliorum, num. 8. *vers. tam qua*
contrariam, & num. seqq. vbi num. 13. firmat
 hanc immunitatem fuisse simpliciter, & indistinctam
 à Deo institutam, eandemque sententiam amplectitur
 Borlat. *confil.* 42. n. 19. lib. 1. Roland. *confil.* 61. num. 7. lib. 4. Ferrer. *confil.* 167. n. 11. lib. 1. Bart. *confil.* 180. num. 3. part. 1. Borell. *confil.* 74. num. 43. Felin. in cap. Eccles. S. M. n. 7. de *confil.* latissime Suarez, qui respondet obiectioni deductis in contrarium in trall. *defens. fid.* lib. 4. cap. 20. 21. & 25. aliisque plures cumulat Ciarlin. *controu. forens.* cap. 103. num. 7. & *seqq.* vbi de veriori, & receptiori Donat. Anton. de Marinis *quotid. resol.* cap. 47. à num. 3. ad fin. Spereil. *decis.* 35. per tot. & *decis.* 36. à n. 10. *vers. catarrum*, inquires, sub num. 32. hanc sententiam esse crebriorem, tutiorem, meliùque iuribus, & rationibus fundatam, quam solidissimis fundamentis firmam Rot. in Brundisina, & Alban. Gabellæ, coram Penia *decis.* 1079. & coram Merlin. *decis.* 902. per tot.

Et sanè de hoc non est mirandum, quia sicuti bona, quæ ab Ecclesiasticis demerunt ad laicos efficiuntur obnoxia oneri Collectatum, & Gabellatum, ꝑ ita multò magis immunia illi fieri debent, quæ à laicis transiunt ad Ecclesias, vti Clericos, ut bene ratiocinatur Carol. de Grass. de *cleric. off.* 3. n. 40. Spereil. *decis.* 35. num. 31. & 32. Barbol. de iur. Eccles. vniuers. lib. 1. c. 39. §. 5. n. 59 Ciarlin. *controu.* 103. n. 9. & *seqq.* vbi adducit rationem, quia mutata conditione personæ, mutatur status, & conditio rei per text. in l. 1. §. ceteri verò, C. de impotent. lucrat. de script. lib. 10. & notat Bart. d. *confil.* 180. n. 3. part. 1. Borell. *conf.* 94. n. 43. Sord. *conf.* 162. sub num. 29. & 30. vbi quod consideratur qualitas noui possessoris, & dixit Rot. coram Merlin. d. *decis.* 902. n. 74.

Nec

Nec ex eo, quod Decima prefata fuerit exacta per plures annos in vim conventionis initae inter subditos, & D. Decem potest dici, quod bona remanserint tributaria, & affecta huiusmodi oneri, quodque cum illo transferant ad Ecclesiasticos, iuxta doct. Bart. loquentis in terminis statuti, in l. rescripto 6. §. fin. num. 5. versic. sed pro his, ff. de mun. & honor. quoniam idem Bart. dubitavit de dicta opinione, ideoque addidit se prefata dicere, salua correctione S. Matris Ecclesie; protestans, quod si aliud determinaret, ipse quoque aliter determinat, & postea in l. placet sub num. 35. Cod. de sacros. Eccles. mutavit sententiam, & firmavit contrariam. Et nihilominus illius opinio in dicto loco communiter reprobat, & pluribus rationibus, & argumentis eam impugnat Bald. in d. l. placet num. 10. Cod. de sacros. Eccles. & in l. omnes 3. num. 12. & segg. Cod. sine consensu reliqui, & in consil. 112. n. 7. & 8. lib. 2. vbi dicit cautelam ab ipso traditam non tunc valere vtiam forentem; & Iason. in ead. l. placet num. 2. firmat, quod dictum Bartoli est falsum, & damnatum per omnes, propterea etiam contra ipsius sententiam Felin. in cap. Eccl. S. M. num. 76. post med. versic. sed contra dictam opinionem de consil. Azor. in l. moral. lib. 5. cap. 13. in p. inc. vers. at consilium huiusmodi; vbi quod consilium illius est reprobatum ab omnibus: Rin. consil. 117. num. 8. vers. Prætereā lib. 4. Mandell. consil. 8. num. 4. & segg. Silvan. consil. 9. num. 29. & consil. 3. et de communi; à qua datum esset in iudic. recedere propter periculum excommunicationis testatur Thesaur. decis. Ped. 234. sub num. 3. versic. sed adverte, cum pluribus, quos recert. Ad. decis. 902. in n. 43. coram Merlino.]

Ad effectum enim, ut bona transcant cum onere necesse est, quod plura copulatiue contrahant, & nempe quod onera sint realia infixa bonis propter bona, non autem propter personas, quodque sint certa, perpetua, & invariabilia: Abbas in cap. fin. ante num. 13. versic. 3. opinio, de vit. & honest. Cleric. Gemin. in cap. 1. n. 9. versic. tamen subdebat de immut. Eccles. in 6. Tutteerem. in Can. si Tributum 11. quest. 1. vers. alia ratio; & vitra cumulat per Barbof. de Iur. Eccles. ven. lib. 1. cap. 39. num. 57. & per Adden. ad Burat. decis. 780. sub num. 19. versic. sed redeundo, plenissime firmatum fuit in decis. 1079. num. coram Merlino, & decis. 902. n. 55. & segg. coram Merlino.

In præfati vero casu dici non potest, quod Decima controversa imposita sit bonis propter bona: nam ex lectura Concordiæ patet expressè illam fuisse impositam de consensu Civium, non ratione domini, & propter bona, sed ob diuersas gratias, exemptiones, & privilegia, quæ concernebant solùm personas eorundem Civium, ibi: Che li Cittadini di S. Donato non possono esser trasporati in Lecce, o in Andrano, ma li debba tener carcerati in detta Terra.

Item, che gl' Officiali non possono imporre pena accio vndino per forza à satigare nella Terra di Andrano. Che li Cittadini non siano obligati dare alli Officiali, ne Case, ne letti, ne altre massarie, &c.

Item, che per pleggiaria Civile, & Criminale non debbano pagare, se non Carlini cinque, & similia; & sic cum onera prefata essent merè personalia, & vel saltem mixta non poterunt

Decis. S. R. R. ad I. P. Merlini

Ecclesiastici tanquam non subditi, & non subiecti iurisdictioni laicali vltimo modo pro illis gratiati, iuxta text. expressos, in l. 1. §. 2. & auth. item nulla Communis, Cod. de Episc. & Cleric. Gemin. in cap. 1. num. de immut. Eccles. Nat. consil. 280. num. 3. Rin. consil. 111. num. 9. lib. 5. Becc. consil. 73. cod. num. in fin. lib. 1. Sanchez, qui loquitur in specie de onere inherente rei ratione personæ, consil. moral. lib. 2. cap. 4. dubit. 57. n. 3. cum pluribus per Surd. diff. consil. 262. num. 29. & segg. vbi num. 31. ex opinione Ioannis Andreæ, & Gemin. ampliat conclusionem procedentes, etiam si bona sint allibrata, & descripta in testamento, quia talis registratio obligat personam registram, sed non rem: & probat Felin. in cap. Eccl. S. M. num. 77. versic. 2. nota de Constit. Bart. consil. 180. per tot. lib. 1. Bellon. consil. 40. num. 2. & 3. Guidop. decis. 381. à princ. vbi recedit ab opinione, quam tenebat et in decis. 79. & firmatum fuit per Rot. in Nouariens. Talarum 11. Decembr. 1648. coram bon. mem. Pensingero. Parumque refert, quod in eadem concordia declarauerint partes onus esse reale, & infixum bonis, quia dum res vera est personale, tanquam subrogatum in locum onerum personalium non est attendenda denominatio tunc patrum, sed causa, à qua descendit ad text. in l. Tutor datum 70. ff. de fideiussor. Bartol. in l. si se non obisulit 4. §. aliorum num. 2. ff. de re iudic. Petr. de Vbald. de Collect. num. 21. Lancellott. Gall. consil. 43. num. 4. Bellon. iun. consil. 69. n. 48. & tradit Gayl. præf. obsequat. cap. 5. n. 16. lib. 2.

Per pactum enim fieri non potest, quod onus personale, siue mixtum sit reale, sed tale indicari debet, & quale à sui origine esse coniunctum, ut probat text. in d. 2. ff. de usufr. ear. rer. qua usu consum. Bald. in l. fin. ante num. 13. Cod. sine consensu reliqui, vbi quod mortare notitia appellatua est impossibile, & implicat contradictionem, & cum refert, & sequitur Nat. consil. 447. num. 16. Spirel. decis. 36. num. 23. & 24. vbi reprobat opiniones Caltrensi. firmans statutum posse id disporre, & decis. 41. n. 81. & decis. 43. n. 4.

Vnde non obstante pacto prefato; eo ipso, quod bona peruenierunt ad Ecclesiasticos, emanat onus, & eadem bona remanserunt libera, ut probat Antonell. de regim. Eccles. Episc. 8 lib. 4. cap. 5. num. 12. vers. quod procedit; & de communi testatur Ricc. in praxi fori Eccles. par. 3. resol. 130. hancque opinionem esse veram, & continud praticari firmat Flores de Mena præf. quest. lib. 2. q. 21. n. 108.

Nec obstant authoritates in contrarium adductæ, quia poterunt fortasse procedere, quando contractus initus fuit cum ipsa Ecclesia, & vel quando in eo apponitur pactum, quod bona eadem tradita, donata, seu relicta transcant cum aliquo onere, in quibus terminis loquitur Bald. in l. neminem 11. num. 2. Cod. de sacros. Eccles. lat. in l. placet num. 2. in fin. versic. dic. in Cod. de sacros. Eccles. Innocentius in c. verum sub num. 2. vers. dicunt autem de foro comper. vbi reddit rationem, quia potest quilibet apponere rei suæ pactum sibi bene vltimum, per quod rationem idem firmat Sanchez consil. moral. lib. 2. c. 4. dubit. 57. num. 8. & quod tali casu teneatur solvere, vel remi dimittere, probat Antonell. de reg. Eccl. Episc. d. lib. 4. c. 5. n. 2.

Secus vero dicendum venit, quando agitur de contractu inito inter subditum, & Principem

secularem, & inter solas personas seculares super solutione alicuius oneris, quia tunc attenditur qualitas oneris prefati, & non pactum, à quo Ecclesiastici nullatenus ligantur, ut in his terminis firmatum fuit in *Albiganen. Avena* 12. *Februarii* 1648. coram Reuerendissimo Terracini. & comprobatur Antonel. ubi sup. lib. 4. cap. 5. num. 12. & seq. Carol. de Grass. de eff. Cleric. eff. 3. num. 276.

Et ratio est in promptu, quia si vigore similis conventionis bona transirent in Ecclesiasticos cum suo onere, & esset in arbitrio Principum secularium eludere immunitatem Ecclesiasticam conveniendo cum subditis laicis, quod omnia bona essent oneribus subiecta, & sic per indirectum permitteretur, quod directè omnino reperitur prohibitum: *Auch. cass.* C. de sacros. Eccles. Sperell. decif. 35. num. 33. & notatur Adde. ad Burat. decif. 780. littera A. sub vers. tertia autem species: Rota coram Merlin. decif. 902. num. 44. & in Barchinonen. exemptionis 16. Decembris 1647. coram R. P. D. meo Verospicio.

Præsentio, quod Dux exigat præfatam decimam iure primæz domini, non autem in viam concordæ, quæ solum iustitit de medio litæ in Civibus introductam super eorum exemptione nullo modo videtur subsistere, dum non docetur de huiusmodi asserto iure; imò apparet de contrario ex lectura ipsius concordæ, quatenus in ea asseritur, quod soli forenses possidentes bona in Territorio ad onera erga Dominum teneantur, ibi: *Ci contentiamo di concederli la Decima dell'Olive nella medema forma gli pagano li forastieri, &c. dalla qual Decima sono esclusi, e franchi quelli Cittadini, che comprano, e possiedono possessioni d'Olive in detto feudo; quæ verba probant manifestè ante dictam Transactionem solum forenses, & externos soluisse; & clarius, ibi: Sottoponendo da mè liberamente le loro robbe, &c. al peso, obligatione, & servitù di detta Decima d'Olive; quæ dictio, & da mè, nempe ex nunc est exclusiva temporis præteriti, & demonstrativa initii obligationis, ut tradit Marefcot. var. resol. lib. 2. cap. 39. num. 25. & seqq. Valen. consil. 105. num. 20. lib. 2. & fiant relati per Gratian. dist. 74. num. 2. & 3. & per Barbof. dist. 117. & 230. utrobique num. 1.*

Ex quibus cum Decima præfata sit onus merè personale impositum à Laicis super rebus propter personas censuerunt Domini ad illius solutionem, & Ecclesiasticos nullo modo teneri, ut sunt text. expressi in cap. non minus 4. & cap. aduersus 6. de immun. Eccles. cap. Ecclesia S. M. 10. de Constit. cap. 1. & 3. cod. tit. in 6. cap. quæmuis de Censib. cod. lib. Quod & prius etiam Ius Civile agnovit, ut habetur in l. sanctimus 20. Cod. de sacros. Eccles. & in auth. nulla Communis, Cod. de Episcop. & Cler. Et est communis opinio, quam passim sequuntur omnes Theologi, Canonistæ, & Iuriconsulti, & pluries amplexa fuit Rota, ut in Valentina Gabella 9. Decembris 1598. coram Orano, in dicta Brundisina, & Alben. Gabella coram Penia, decif. 1079. & coram Merlin. decif. 902. in Barchinonen. Exemptionis 20. Iunii 1636. coram Coccino, impress. in recent. decif. 159. n. 1. & seqq. part. 7. confirmata 13. Iunii 1646. coram Eminen. Corrado, & in Neuarisen. Talearam 11.

Decembris 1648. coram bon. mem. Penningero. Et ita utraq; &c.

DECISIO CXLIV.

R. P. D. ALBERGATO.

Narnien. Censur.

Mercurij 26. Iunii 1638.

SUMMARIVM.

- 1 Censur sine pecunia fundatus est nullus, & feneratorius.
- 2 Obligatio mulieris ex falsa causa est nulla. Et simul cum decreto corruit, & n. 4. Amplia, ut n. 5.
- 3 Statutum Narnie inter solemnitates in contractibus mulierum adhibendas expressionem causæ non requirit. Narnia causam iratum non comprehendit, num. 6.
- 7 Iuramentum sine consensu non operatur. Contractus causa non existente vera non obligat, n. 8.
- 9 Dicitio, hinc est, causam finalem importat. Maxime causam potentem fuisse expressam indicat, n. 10.
- 11 Præsumptio pro Iudicis decreto cessat ex contrariis probationibus.

Censur pro quo extinguendo in impositione alterius censur ad fauorem illorum de Caldoris se obligavit Franciscæ, tanquam creatus mediante cessione aliorum censur, & non in præsentem pecunia erat nullus, & vi feneratorius subfiteri non poterat: *Grat. discip. 853. n. 36. decif. 477. part. 3. recent. & in Licien. Censur, 18. Maij 1654. §. Pro aliis vero ducatus, & 7. Maij 1655. §. Posteriori vero, & §. verum ad primum, coram R. P. D. meo Priolo*: Et proinde cum dictis de Caldoris insisterent pro solutione fructuum causæ per oppositionem ad sacrum hoc tribunal deuoluta, me proponente responsum fuit obligationem Franciscæ non subfiteri, quia cum secundi censur impositio facta fuerit ad effectum extinguendi alium sub grauioribus viuris, & quia id Franciscæ magis expediebat, ut in instrumento impositionis eius sum. num. 2. & illorum de Caldoris, n. 4. Necque causa esset falsa, quia ex primo tanquam nullatenus imposito fructus de iure exigi non poterant, nec vult erat mulieri per extinguendo censu nullo alium validum imponere; hinc fit quod & obligatio tanquam ex falsa, & insubfistente causa subfiteri nequeat, & simul cum decreto Iudicis corruat. *Idem non fortè 26. §. si certum, ubi DD. ff. de cond. indeb. plenè Grat. discip. 691. num. 31. & seq. Rota in Vrbinaten. Pradij 23. Maij 1653. coram bon. mem. Bichio, §. non obstat Censur in Romana Domus 14. Ianuarij, sub §. Et licet, & 12. Iunii 1656. In princ. coram R. P. D. meo Verospicio, & nuper coram me in Bonon. Pecunia, seu tertia, 31. Maij, §. & ex falsitate causa.*

Nec obligatio validatur ex eo, quod statutum Narnie dati in sum. illorum de Caldoris num. 6. Inter solemnitates, & in contractibus mulierum adhibendas nullibi expositionem causæ requirit,

quirit, ut in terminis fuit ponderatum in Bonon. Indemnitatis 30. Januarij 1651. coram me, §. nec ob stare potest, quæ tamen licet non expressa hic adesse dicebatur, liberandi nempe virum à carceratione, quæ illi imminabat ex eo quod Calderinus emptor primi census in casu nullitatis illius, ob regressum ad primæ iura sibi reservatum mandata executiva obtinuerat.

Nam placuit Dominis responsio, quod idem statutum requirit decretum Iudicis, quod cum ex eadem falsa causa ÷ impossitum fuerit, pariter corruiere debet, & cum illo mulieris obligatio: Alex. conf. 69. num. 3. lib. 3. Dec. conf. 403. num. 20. Menoch. conf. 91. num. 49. Valenzuel. conf. 187. num. 81. 83. & seq. lib. 2. Rota coram Buratt. decis. 161. num. 2. decis. 408. num. 22. p. 6. recent. & Romana fideicommissi de Capogallus 18. Junij 1657. coram bon. mem. Dunoletto, §. Quo vero ad senta: vltia quod in omnem euentum sufficeret, quod causa ex qua mulier inducitur ad contrahendam obligationem expressa fuerit, & successine falsa appareat, ÷ & erronea ad hoc vt nullus roboris, & valoris ex defectu consensus sit eadem obligatio: nec ex aia causa substituti valeat: Gemin. conf. 53. num. 15. & post Petr. Duen. reg. 185. num. 2. Simoncelli. de decret. lib. 1. tit. 1. num. 22. & in similibus terminis Rot. decis. 5. num. 14. & 15. & decis. 134. num. 21. p. 4. rec. tom. 2.

Minus super instrumento per Franciscam interposito fundamentum fieri potest, sub prætextu quod statutum Narnie ÷ casus iuratos non comprehendat, vt per Rot. decis. 682. n. 24. p. 4. recent. tom. 3. Quia eadem falsitas causæ manifestum errorem præ se fert, quo stante deficiit consensus, ÷ sine quo iuramentum nihil operatur. Cast. conf. 377. sub num. 2. vers. ex quibus sequitur, lib. 2. Menoch. d. conf. 91. num. 43. Valenzuel. conf. 11. num. 27. lib. 1. Card. Mantica. de tacit. lib. 26. tit. 1. n. 36. & seqq. Rot. coram Pen. decis. 60. num. 1. & 4. Caus. decis. 612. num. 45. Buratt. d. de if. 36. num. 3. Duran. decis. 373. n. 3. & seqq. & in Romana dotis 21. F. br. 1650. coram Eminentijs. D. Cardin. Corrado, §. fin. vers. neque iuramento Rauennat. Pecun. 12. Jun. 1656. coram R. P. Domino meo Meltio, sub §. Instituta etiam, in fine, quia in eo tacita Inest ÷ conditio si narrata in instrumento sint vera, vt in specie respondit Dec. d. conf. 403. num. 22. vers. secundo quoad iuramentum: Rota coram Put. decis. 204. sub n. 4. & seqq. lib. 3. Pen. d. decis. 60. n. 13. & duob. seqq.

Contronitæ autem nequit causam expressam fuisse principalem, & potissimam, quia inducitur fuit Franciscæ ad se obligandum: tum quia adest dictio hinc est, ÷ quæ causam finalem importat: Barbof. decis. 134. num. ult. Rot. in Bonon. nullitatis concordia 12. Junij 1645. coram R. D. meo Decano, §. nec dubitari, tum & vterius quia expressa fuit per dictionem maximè, ÷ quæ demonstrat causam magis potentem, & præcipuam esse illam, quæ exprimitur: Bært. in Constit. ad reprimendum, verb. & maximè, num. 20. ad med. vers. per hanc dictionem: Rota in dicta Romana Donni 14. Januarij 1656. coram R. P. D. meo Versofio, §. Altera vero causa.

Hinc denique non obstat, quod pro decreto Iudicis præsumatur, quia regula non habet locum quando adest validior probatio in contrarium deducta ex falsitate causæ: Patif. conf. 9. num. 15. lib. 1. & cum eo Rot. decis. 529. n. 2. part. 1. diu.

decis. 143. n. 2. in fin. part. 3. vbi quod hæc probatio, tauquam desumpta ex eodemmet instrumento est præferenda presumptioni generali, quæ aliàs stat pro Iudice, & decis. 294. n. 13. p. 5. recent.

Et ita resolutum fuit obligationem Franciscæ non sustineri vtraque, &c.

DECIS. CXLV.

R. P. D. BEVILAQUA.

Reatina Saluiani.

Mercurij 20. Nouembrijs 1658.

SVMMARIVM.

- 1 Sa'nianum, probatū extremū, intrat.
- Competit etiam substitutis in testamento, num. 7.
- 2 Obligatio Cameralis continet hypothecam expressam.
- 3 Instrumentum facit probationem probam.
- 4 Creditum insinificatum contra debitorem, probatum quoque dicitur contra eius creditores.
- 5 Clausula constituti, probat possessionem, translationem possessionis, probat etiam causam habentem a constituto.
- 6 Possessio, & identitas probatur ex litis suspensione.
- 7 Fideicommissum ex lectura testamenti probatur.
- Superstites ex vocatis consequuntur, n. 10.
- 9 Obitus sine filiis presumitur, dum quis filios non habuit.
- 11 Ius accrescendi habet locum etiam inter substitutos vniuersales, re & verbis conueniens.
- Amplia, vt n. 12.
- 13 Mater prohibita testari intelligitur quoad extraneos, secus quoad filios.
- 14 Immissio non retardatur per distractiones illiquidas.

Pronunciavit A. C. Carolum & Angelam de Collinis fideicommissarios Egeriæ Aniz Creditricis Alexandri, & aliorum de Sanctis immittendos esse ex remedio Saluiani in possessionem prædij per R. P. Sancti Dominici de Reate possessi, & hodie in gradu appellationis, id ipsum Rota censuit: Quia insinificatur omnia in hoc iudicio requisita, creditum nimirum cum hypotheca, Possessio Alexandri Debitoris de tempore contracti debiti, vel postea, ÷ & moderna possessio Patrum reorum consentorum, quibus concurrentibus, certum est intrare Saluianum, l. 1. & ibi Gloss. in verb. competit. in fin. C. de precan. & Saluian. interd. Bært. num. 3. Gabr. conf. 141. num. 7. lib. 1. Roland. à Valle conf. 14. n. 13. lib. 1. Menoch. de adipisc. remed. 3. q. 29. num. 161. Rot. coram Greg. X. V. decis. 491. num. 6.

Creditum enim cum hypotheca constat ex publico instrumento die 14. Junij 1617: stipulato super venditione vnius domus per Egeriam, Alexandrum, & alios eius filios facta Annibali Vincentio, in quo prædicti Alexander & fratres hæredes Fabij Patris volentes dictam Egeriam matrem totam reddere de sua dote, alii quoque

h b 3 creditis

creditis ad summam sibi singulariter expressis
ascendentibus, ea omnia super omnibus, & sin-
gulis foram bonis affecurarunt, & cautela-
runt ad fauorem dictæ Egeriz, cum pacto con-
stituti, & obligatione Camerali continente hy-
pothecam expressam, vt dixit Rot. apud Burat.
decif. 905. num. 2. Quod quidem instrumentum
3 t facit rem claram, & probationem probatam,
&c. cum dilectis 9. de *fid. instrum.* Bald. in *leg.*
Imperator 18. num. 11. ff. de *stat. hom.* Rot. de-
cif. 13. num. 1. 5. apud Pacific. de Saluian. Duran.
decif. 40. num. 1. & decif. 59. num. 2. part. 6. rec.
& quemadmodum ex eo remanet iustificatum
credendum maternum, illiusque asscuratio ab ipsa
Alex. impognari amplius non poterat: Ita pari-
tatione viget contra Patres Dominicanos singu-
lates successores & ex causa posteriori emptionis
4 prædij super quo petitur immissio: Bald. con-
sil. 364. sub num. 2. lib. 2. Aym. consil. 29. num. 1.
Grat. consil. 42. num. 1. 2. & segg. lib. 2. Rota coram
bon. mem. Coccino decif. 98. num. fin. & de-
cif. 152. num. 1. & post Merlin. de pign. dec. 105.
part. 1. num. 1.

Possessio anterior Alexandri probata quoque
remanet ex prædicto venditionis instrumento,
5 adiecta clausula *constitui*, & ex qua indistin-
ctone vera possessionis translatio constitutis ad-
uersus causam ab eo habentes: Angel. in *l. que-
dam mulier*. n. 2. ff. de *rei vend.* Ruin. consil. 169.
in *fin.* lib. 1. fan. men. Greg. X. V. decif. 491. Re-
uerendiss. Vergellen. d. decif. 40. num. 2. & segg.
& decif. 193. num. 3. bon. mem. Merlin. decif. 776.
num. 4. & d. decif. 59. num. 4. part. 6. recen. Pos-
terior demum possessio Patrum emptorum, &
6 prædij identitas non controuertebatur, & cæque
probatur ex litis sustentatione: Rot. apud Duran.
in *præcisa* decif. 40. n. 5. & decif. 193. num. 4.
& alibi passim.

Nec retardari potest immissio Collinis, ex
quo illam petunt, & ab A. C. sententiam réporta-
rant non obtemperantes prius ab hærede gratui-
tatione integrali fideicommissi. Nam cum ipsi
iudicium Saluiani introduxissent tanquam hære-
des substituti in testamento Egeriz, & Iudex vi
tales immitendos esse pronuntiasset, vt legitur
in *dicta sententia*, relata in *illorum Summario*,
num. 5. Idque satis fuit, vt recta via, & absque
alia verbalis restitutione fideicommissi agere po-
tuerint ad effectum à Tertiis possessoribus bona
7 ne, & interdicto Saluiani, & huiusmodi enim
pronuntiatio, & immissio succedit loco restitu-
tionis, & habet vim declarationis; quod apertum
& purificatum erat fideicommissum ad
ædorum fauorem, vt consuloit Gabr. in *consil.* 44.
num. 1. cum segg. Saluti. in *praxi*, lib. 2. cap. 8.
num. 2. ex *sententia Rota in Romana hereditatis*
de Comitibus coram Clemente VII. ab eodem
in *fin.* cap. relata, quam sequuta fuit coram Car-
dinali Cavalerio decif. 357. num. 1. & pluries re-
spondit in alijs, & signauer coram Buratto de-
cis. 257. num. 11. decif. 326. num. 2. & decif. 494.
num. 2. in Bonon. fideicommissi de Pancaldes 10.
Maij 1641. coram bon. mem. Cardinali Panzi-
rolo, in princip. & in eadem 10. Iunij 1642. coram
Reuerendiss. D. meo Cetro Decano, §. *Con-
ciueren.* & in decif. 1. num. 8. decif. 112. num. 3.
& 4. & decif. 242. num. 5. & 6. inter impressas
Eminentiss. Cardin. Ottononi, & in Bononien.
hereditatis 25. Iunij 1657. §. *Decessit*, coram
me.

De vocatione autem, & fideicommissi puri-
ficato ad eorundem Caroli, & Angelæ fauorem
satis apparere visum fuit ex lectura testamenti
Egeriz, & quæ dicto Alexandro hæredi instituto, 8
& quodcumque decedenti filijs masculis
legitimis, & naturalibus substituit Liniam fili-
am nuptam, & in futurum nubendam, & eor-
am filios masculos, & feminas: *l. ille, aut ille*, §. *cum in ver-
bis*, ff. de *testamento*, *l. ille, aut ille*, §. *cum in ver-
bis*, ff. de *legat.* 3. Peregrin. de *fideicom.* art. 43.
num. 2. Rot. coram bon. mem. Merlin. decif. 112.
num. 7. cumque euenerit casus obitus dicti Ale-
xandri sine filiis, & vt præsumitur dam non do-
cetur, illos nunquam procreasse: *leg. ex facto* 7.
§. *penult.* vbi Bart. ff. ad *Tribell.* Alex. consil. 20.
num. 12. lib. 2. Rot. coram Burat. decif. 494.
num. 5. Merlin. d. decif. 212. num. 8. & in recent.
decif. 408. num. 3. part. 1. §. & in d. Bonon. heredi-
tatis coram me: Et Linia relicta post se ipsos
Carolo, & sorore, & vt probant testes *Summar.* 10
num. 4. debent ad fideicommissum admitti, ac fi
essent hæredes instituti: Rot. decif. 444. num. 4.
in *fin.* part. 4. recent.

Non obstat, quod de omnibus filiabus substi-
tutis, vna sine filiis decederit ante mortem Ale-
xandri hæredis: Altera vero efficitur Monialis,
quarum proinde portiones liberè remanserunt
eidem Alexandro, ita ut si locus esset fideicommis-
so, non nisi in vna tertia parte spectante ad Li-
niam, erit purificatum. Quia præter quod so-
las filias nuptas, & nubendas illarumque filias
vocatòs esse prætendebant informantes pro Col-
linis obiectum cessare dicebatur ex tenore testa-
menti, in quo substituti leguntur vno verborum
còtextu comprehensi, & re, & verbis coniuncti,
11 quod casu cæteræ portiones illarum accrescen-
di in ipsos Collinos filios Liniz superexsistentes
fuerunt translatæ: *l. cum triplici* 142. ff. de *verb.*
signif. Bart. & Bald. in *l. 1. §. inter dnm*, ff. de *usu-
fructu*, accrescend. Idem Bart. in *lege coniuncti*,
num. 16. de *legat.* Socin. sen. consil. 94. ad *fin.*
vers. *sed quia*, lib. 4. Hond. consil. 49. num. 73.
lib. 2. Fufar. de *substit.* quæst. 495. n. 12. & 14.
& tamen vt iure ius accrescendi sufficit, quod
12 instituti sint verbis coniuncti, & re non totali-
ter diffusi: *l. duobus*, §. *fin.* ff. de *legat.* 1. Socin.
iun. consil. 139. num. 20. & 21. lib. 1. Grat. disce-
ptat. for. cap. 807. n. 24. cum segg.

Quod autem deducebatur Egeriam de sola
tertia parte suæ doris potuisse testari, & fidei-
commissum ordinare: nam duæ alie partes de-
bent liberè filiis remanere ex dispositione statuti
Reatine; responsum fuit non virgere in primis
pro rata crediti extradotalis in statuto non com-
prehensi, cum illic simpliciter disponat, quod
mulier habens filios, vel filias, vel nepotes ex
filiis, & habens testamenti factionem, testari
posset de tertia parte suæ doris ad libitum suæ
voluntatis, & in alijs duabus partibus succedant fi-
lij, vel nepotes, & talis facultas disponendi de ter-
13 tia parte intelligitur restricta ad casu, quo dispo-
nere vellet fauore extranei, sed non censetur ei
prohibitum quin integrum patrimonium valeat
filiis, vel nepotibus relinquere, fideicommissum
desuper constituere, vel alias inter eos inquali-
ter testari, ad tradita per Cuman. in *consil.* 114.
Castren. consil. 222. col. 2. & consil. fin. lib. 2. An-
gel. consil. 81. num. 2. & consil. 82. num. 1. Merlin.
de *legit.* lib. 3. quæst. 24. tit. 1. n. 17.

Tandem non obstat detractionum exceptio:
nam credita Egeriz longè excedunt summam
facturam

scutorum 1027. 50. pro qua fuit decreta immis-
sio, & modo petitur: Inde fit, vt in remanenti
quantitate possint fieri quaecunque detraction-
es, quatenus faciendae veniant: Interim verò
aequitas non patitur, vt impediti debeat immis-
sio ¶ in possessionem huius praedij; prout non-
quam retardari, quando remanent bona, super
quibus possit de oppositis detractionibus satisfac-
eri: dicta Rota coram Card. Causal. decis. 573. &
in rec. decis. 47. num. fin. decis. 77. n. 6. & 16. &
decis. 395. n. 5. part. 5.
Et ita vtrique parte informante fuit deci-
sum.

DECISIO CXLVI.

R. P. D. PRIOLO.

Imolen. Census.

Luna 27. Ianuarij 1659.

SUMMARIVM.

- 1 Obligatio Cameralis allinè, & passivè
transit ad heredes.
- 2 Clausula, si quid exequendum, non suspen-
dit executionem.
- 3 Haec etiam beneficiatus, ratione non red-
dita, executione committitur.

Mandatum A. C. relaxatum pro fructibus
census contra bona hereditaria Iulij Pan-
taleoni, & exequitur contra personam, & bona
propria Iohannis illius heredis, Domini dixerunt
esse vtrunque exequendum.

Nam respectu mandati contra bona heredita-
ria, quia constat de obligatione Camerali fa-
cta per defunctum ex instrumentum impositionis
dicti census, cui accessit vti principalis particu-
lariter & in solidum, vigore cuius agitur execu-
tio ¶ etiam contra heredes, iuxta tradita per
Galles. de oblig. Camer. quest. 4. num. 13. Ibi que
Addent. num. 6. & 13. Rota in Rebinaten. resolu-
tionis dotis 23. Iunij 1623. coram Manzano.
& decis. 153. num. 2. post Zacch. ubi supra,
& in Serrina dotis 26. Iunij 1658. coram R. P.
D. meo Benilacqua.

Nec remanet vulnerata per clausulam, si quid
exequendum, positam in commissione mihi di-
recta, cum illa non tollat viam ¶ executionem,
sed tantum suspendat executionem, donec sit co-
gnitum de iustitia, vel iniustitia mandati: Marefc.
var. res. lib. 2. cap. 121. num. 19. Rot. decis. 216.
num. 2. apud Cocc. & apud Millin. decis. 362.
num. 2. & 3. & in Romana Pecuniaria 7. Maij
1649. & 5. Iulij 1655. coram R. P. D. meo
Celfo.

Respectu verò, exequatur contra personam, &
bona propria heredis, quia licet ipse adinere
hereditatem cum beneficio legis, & inventarij,
cum tamen contentus rationem non ¶ reddiderit,
A. C. ritè procedit ad, exequatur contra eius
bona, & personam, iuxta praxim in hoc Sacro
Tribunali receptam; de qua in Sancti Severini
dotis, coram Pirouano dec. 39. n. 9. part. 6. rec. in
Romana census 1. Maij 1646. coram R. P. D.
meo Melio, & in Bonon. fideicommissi de Rubois
11. Martij 1648. coram bon. mem. Dunoetto.

Et ita Monaster. S. Michael. de Rufe tantum
informante responsum fuit.

DECISIO CXLVII.

R. P. D. MELTIO.

Romana Censui.

Luna 10. Februarij 1659.

SUMMARIVM.

- 1 Mandatum speciale requiritur pro retromen-
tione census.
Amplia, vt n. 2.
Habens ad exigendum fructum non potest ex-
tinguere sortem, n. 3.
- 4 Procurator ad exigendum cum amplissimis
clausulis, non potest diminuerè redditum
census.
Habens mandatum, cum libera, & alijs
clausulis, potest exigere sortem, n. 9.
Declarat, vt n. 10.
Cum libera potest facere ea quae principalis,
num. 11.
Declarat, vt n. 12.
Excedens mandatum nihil agit, n. 16.
Declarat, vt n. 17.
- 5 Censui respectu creditoris est perpetuus, re-
spectu debitoris redimibilis.
- 6 Dominus non dicitur creditor census, sed
fructuum.
- 7 Solutio etiam capitalis census, fieri potest ei,
cum quo quis contraxit.
Contra, n. 8.
- 13 Illatio ex diuersis fieri non potest.
- 14 Mandati facultas in dubio fauore mandan-
tis explicatur.
- 15 Redemptio census, non precedente disdis-
ta, non dicitur legitimè facta.
- 18 Agentis animus colligitur ex obseruantia.
- 19 Contrahens cum aliquo, debet indagare eius
facultatem.

Mandatum ad instantiam D. Iohannis An-
dreae, alias Gentilis, alias per A. C. contra
venerabilem Dominum Professum Societatis Iesu
Vrbis, pro fructibus census relaxatum duobus
praenij decisionibus coram me editis, non esse
exequendum, resolutum fuerat: Verum hodie
super dictarum decisionum viribus disputatione
reassumpta, DD. ex non iter deductis, ac dili-
genter examinatis facultatibus attributis Mam-
billae Procuratori eiusdem Gentilis, cum quo ex-
tinctio controuersi census facta fuit, à decisis
recesserunt.

Supposita namque vulgari regula, quod ad
valditatem census retroconditionis, ¶ dum agi-
tur cum Procuratore mandatum speciale requi-
ratur, vt consuevit Roman. conf. 446. num. 7.
& dixit Rota decis. 295. n. 1. & seg. part. 4. diuers.
& decis. 373. num. 6. & 7. part. 1. recent. in Ra-
uennatens. census 26. Aprilis 1641. §. non etiam
in fine, coram bon. mem. Bichio: Adò vt man-
datum quauis ¶ amplissimis verbis conceptum, ¶
non sufficiat ex humatis per Latreac. decis. Cra-
natens. 19. num. 8. Gunt. obseruat. 69. num. 7. Rota
coram Seraph. decis. 831. num. 1. & seg. Cenc. de
censib. quest. 109. num. 51. & segg. & Rota post
eius tract. decis. 186. num. 1. Mambilla qui habet
mandatum Procurat. à dicto Ioanne Andrea
creditor, ad exigendum solummodò ¶ fructus;
dicti census, non potuit obligationem mutare,
&c.

& excedendo suas facultates, sortem principalem exigere: *l. debitorum meum, & l. cui ff. de nouat. l. quod stipulatum, ff. de solut. Sord. decis. 229. n. 27.* & in fortiori terminis, quod Procurator habens mandatum ad exigendum, & transigendum super quacunque re, iure causa, & negotio emergenti, virtute solutionis, tam sortis principalis, quam cursuum decursum, cum amplissimis clausulis, non possit transigere super quacunque re, iure, causa, & negotio emergenti virtute solutionis tam sortis principalis, quam censuum decursum, cum amplissimis clausulis, non possit transigere super iure claro, nec censum impositum ad rationem decem pro centenariio reducere ad rationem octo: Respondit Rota coram sen. mem. Greg. X. V. decis. 311. n. 1. & seqq. Merlin. decis. 463. n. 3. & 4.

Fuisse autem ad solos fructus restrictam facultatem Mambillæ dare demonstrant illa verba adiecta in eius mandato Procurat. ibi: *Petere, exigere, & recuperare quosvis fructus hactenus decursos, & non exaltos, &c. Summario DD. de Gentilibus, cap. 2.* Quæ sanè referri non possunt ad actum extinctionis; maxime, quia census respectu creditoris erat perpetuus; & unde repeti non poterat, à Procuratore; quamvis quoad ipsam Domum Professam debitricem redimibilis, & temporalis extaret, tam ex natura ipsius, quam etiam ex constitutionibus Apostolicis, & præsertim S. mem. Pij V. super formam creandi census in *Bullar. non. tom. 2. constit. 79. ord. fol. 208. Couat. var. resol. lib. 3. cap. 2. num. 3. vers. secundo, & cap. 9. num. 4. Gail. pract. obseru. l. 2. obseru. 2. num. 14. Rota dec. 56. num. 15. part. 1.* Merlin. decis. 463. n. 8. & in *Firmana census 3. censu 3. Iunij præteriti §. præteriti, §. sicut quoque, coram R. P. D. meo Priolo.* Dominus enim census non dicitur proprie Dominus, & creditor sortis, sed fructuum tantum, vt notat Mart. var. si num. 6. Cenc. d. rati. decis. cens. quæst. 81. num. 1. & seq. Rota coram. Seraph. decis. 890. num. 3. cum aliis allegatis per Thomat. dec. Maeracaten. 125. num. 6. & dixit etiam Rota in *Ariminen. fructuum 16. Ianuarij, 1658. §. secundo, quia sortis principales coram R. D. meo Decano.*

Hinc non applicatur, quod Domus Professæ debetrix in vim refectionis facultatis quandoque d. censum redimendi potuerit eius Procuratori, & cum quo contraxit illius sortem principalem restituere per text. in *l. filius*; vbi Barr. & communiter DD. *Cod. de pæstis*: Iason. in *l. si urbana prædia num. 4. ff. de condit. indeb. Sord. consil. 43. n. 1. & 2.* Rota coram Cauat. decis. 345. num. 2. Add. ad Burat. decis. 2. num. 180. Etenim hoc potest procedere, quoties verba obligatoria, & executiua respectu sortis fuissent etiam directæ in Procuratorem stipulantem, quemadmodum facta dicitur respectu illius fructuum, quos dicta Domus Professæ eidem Mambillæ Procuratori, seu alteri solvere promisit; in quibus terminis loquuntur Doctores in contrarium allegati: At secus est, quando contractus per Procuratorem stipulatus fuit ad favorem ablentis, & vt in isto casu, in quo verba obligatoria fuerunt directæ in Gentile Genue commorantem, tunc enim soluendo debitor Procuratori liberari non potest, vt declarat Alex. consil. 40. num. 7. lib. 5. Bea. consil. 19. num. 8. Sord. dec. 229. num. 14. Rota post eundem tract. de censib. decis. 172. n. 6.

Nec quidquam ad huiusmodi extinctionem consolidandam operatur facultas in eodem mandato Procurat. contenta, nedum exigendi fructus, verum etiam cedendi iura recipiendi deposita, aliæque peragendi, quæ ipsemet constitutens facere potuisset, etiam addita clausula, *cum libera*, & ex quibus videtur dicto Procuratori concessa etiam facultas censuum extinguendi, ac illius sortem principalem recuperandi: Rota decis. 186. num. 1. & 2. post dictum tractatum Cenc. relata per Merlin. decis. 463. num. 20. & fuit responsum in *Anconitana censu 30. Ianuarij 1659. §. hinc perperam, coram R. P. D. meo Verosio*: Quia similes clausulæ vti appositæ hic in parte executiua & instrumenti restringunt ad species superius expressas, & circa eas solummodo Procuratoris facultas augeat; iuxta text. in *cap. qui ad agend. procurat. lib. 6. in Clem. non potest, & ibi Scribes, eodem tit. §. etiam declarat*: Felin. in *cap. sedes, num. 3. prope fin. de scriptis. Cuman. consil. 148. num. 1. Ruin. consil. 59. num. 3. lib. 5. Cyriac. controu. forens. cap. 278. num. 54. & seqq. Rota in *Perusina fideicommissi de Rodolphis 15. Iunij 1654. §. verum reposita, coram R. D. meo Decano*, & in terminis etiam clausulæ, *cum libera*, & quod licet præbeat facultatem Procuratori ea omnia expediendi, quæ facere potest idemmet constitutus, iuxta text. in *l. creditor, §. Titius, ff. mandati*: Rota apud Machefan. de commiss. part. 1. decis. 2. num. 3. fol. 305. semper tamen restringitur ad contenta in mandato, & non operetur quoad diuersa, super quibus constitutens non habuit intentionem concedendi mandatum, tradit Barhof. de claus. claus. 35. num. 2. Burat. dec. 661. n. 1. & decis. 754. n. 2. part. 2. & decis. 20. n. 30. part. 6. rec.*

Idque clarius comprobant præcisa verba mandati quoad facultatem recipiendi deposita, ibi: *Quatenus autem pro prædictis, & occasione prædictorum deposita essent, seu deponerent aliqua pecunia in quouis banco, fin. bancis, &c. ipsæ etiam petend. habend. exigend. &c.* quæ licet extendant huiusmodi facultatem circa modum exigendi, tam à debitoribus, quam etiam à depositariis, & bancis, ratione tamen materie, nempe pecuniarum cum restringunt ad exactiorem fructuum, & ad alia superius prædictum constitutentem expressa, inter quæ facultas extinguendi non comprehenditur: & idèd tanquam res diuersa & ad illam inserti non potest: *l. Papinianus, ff. de minor. 25. ann. Sord. consil. 150. num. 94. lib. 1. Rota decis. 454. num. 9. par. 5. & decis. 255. num. 20. part. 1. 6. rec. coram bon. mem. Merlin. decis. 598. num. 83. & decis. 683. num. 44.*

Præterea non releuat, quod cum Mambilla duo haberet mandata procurræ diuersis temporibus facta, quatenus secundum ad receptionem, etiam sortis extendi non possit, (superfluum redderetur ea ratione, quia sufficiens facultas exigendi fructus dicti census in antecedenti mandato concessa, adhuc durabat; fuit enim responsum, huiusmodi superfluitatem penitus cessare, tam ponderando, quod in primo mandato dicta facultas erat limitata ad triennium tantum semper: in secundo verò ampliata fuit ad plures annos, quam etiam habita ratione quantitatis reddituum, pro quibus dictum primò mandatum concessum fuerat, cum in secundo esset superaddita facultas, exigendi quoque fructus, ac emolumenta

lamenta portionum respectuē, & aliorum officiorum, quæ in primo non continebantur; unde
14 in dubio facultas mandati ꝑ semper favore mandantis, & secundum illius mentem interpretari debet: l. si quis intentione ambigua, ff. de iud. Cynac. controu. forens. cap. 278. num. 36. Cassad. decis. 1. num. 1. de procuratoribus: Lattea dict. decis. 19. n. 10. Rota decis. 8. num. 3. par. 2. diuers. & decis. 287. n. 10. part. 7. rec.

Verum in iniunctis prædicti mandati bene comprobatur ex Epistola responsiva scripta sub die 12. Augusti 1651. à dicto Andrea Gentile creditore eidem Mambillæ eius Procuratori, in actis producta pro parte Domus Professæ, ubi scribens, respondendo ad instantias sibi reiteratas, litteras factas à Mambillâ super transmissione facultatis, ac mandati procutæ necessarii pro extinctione controuersi census, vt in dicto Summarum num. 5. & 6. nedum illud non transmisit, sed imò suspendendo deliberationem suæ voluntatis respondit per sequentia verba: *Prego V. S. di procurare col P. Oldouino Procuratore di detta Compagnia di ridurlo al meno à 4. per cento, perche mi do à credere sicuramente habbino censo che paghino d'auantaggio di 4. per cento, si che se il P. Oldouino vorrà favorirci, sono sicuro, che si rinnia col' intento, mi favorirà di restringerlo, & auinare del seguito, perche li dirò il mio sentimento circa il succedere detto capitale, e di abbassarlo, durando per li due mesi, ch'habbiamo de tempo à risolversi, &c. dict. Sum. num. 4.* Hinc igitur colligitur facultatem ad actum retroconditionis necessariam defecisse, & solum circa hoc fuisse iniunctum onus Mambillæ certiorandi summ. Principalem de voluntate Iesuitarum: Quapropter non iustificata tali certioratione, nec dato de aliori speciali mandato ad prædictum effectum, nullatenus ex superius allegatis extinctio aliter facta sustineri potest.

Accedente prædictum, quod illa facta reperitur ante lapsum bimestre, nulla præcedente legitima disdicta, ꝑ prout necessario ad validitatem huiusmodi actus requirebatur: Alex. consil. 27. num. 1. lib. 6. Tiraq. retract. lignag. §. 36. gloss. 2. num. 27. in fin. Cenc. dict. tract. de censib. quest. 103. num. 20. & quest. 111. num. 2. & dixit Rota apud eundem decis. 276. num. 1. cum seq. Ac etiam contra formam mandati ipsius Gentilis, qui expressè denegauerat tam exactionem capitalis, quam reductionem fructuum, dum declarauit, de durante bimestre, velle deliberare, an magis expediret fortem recipere, vel potius censum reducere, ex quo sequitur, quod etiam si actus iste respectu disdictæ valere posset: Nihilominus attempto excessu ꝑ talis facultatis, subsistere nequit in præiudicium mandantis: argum. text. in l. dilig. ff. mandati, cap. cum delicta de rescipi. & cap. Pisanis de restit. spoliar. Rota decis. 74. num. 3. & 4. part. 6. recent. nisi constaret, 16 Dominum sciuisset huiusmodi excessum, ꝑ & tacuisse: Dec. cons. 457. num. 3. vers. tertio etiam responder. potest: Magon. decis. Florent. 3. n. 12. & sequenti. cum aliis alleg. per Surd. decis. 209. num. 8.

Insuper concurrit pro exclusione dictæ facultatis manifesta differentia, quam præfatus Gentilis, respectu exactionis capitalis controuersi census habebat erga dictum Mambillam, dum in eadem Epistola respondendo, circa extinctionem alterius debiti à PP. S. Mariæ de Pace, Decis. S. R. R. ad I. P. Melinm.

subdit: *Circa l'oblazione, che fanno li P. P. della Pace di redimere il censo, ch'abbiamo con detta religione: Io sono risoluto di prendere il denaro, quando pure facciano da donero, nel qual caso V. S. gli potrà dire che depositum quando vogliono detto capitale nel Monasterio della Pietà, che faranno promissu ricomero.*

Ex hac igitur declaratione subsecuta, certius patet, constituentem non habuisse intentionem tam amplam auctoritatem concedendi in mandato præcedenti: nam Agentis animus, ꝑ ex subsequenter actibus demonstratur: *I. quædam sunt, ff. de reg. dub. Mantic. de tacit. lib. 6. tit. 23. num. 32. vol. 1. Rota coram Eminētissimo D. Cardinali Ottobono decis. 230. num. 1. & in Firmana fideicommissi 22. Martij 1658. §. & ad superiora, coram R. P. D. meo Taya.*

Quapropter P. P. Iesuicæ vti diligentissimi in rebus propriis, ac bene informati, quod Dominus dicti census restituebat penes dictum Gentilem, antequam ad illius retroconditionem devenirent, cautius legitimam præfati Procuratoris facultatem ꝑ indagare debebant, per ea, quæ dixit Rota in Romana fructuum censu 22. Iunii 1646. §. nec releuas coram Reuerendissimo D. meo Decano: ubi declarando regulam, quod bene soluitur ei, cum quo contrahitur, firmat, debitorum solvendo Procuratori contrahenti non liberari, dum constat de contraria disponentis voluntate; & hoc idem fuit comprobatum in eadem causa, sub die 30. Martij 1653. coram eodem.

Et ex his cum clarè constet de nullitate huiusmodi retroconditionis à decis. DD. vtraque parte informante recefferunt, &c.

DECISIO CXLVIII.

R. P. D. MELTIO.

Tiburtina Tutelæ.

Luna 10. Martij 1659.

SUMMARIVM.

- 1 Tutor datus in testamento etiam imperfecto confirmari debet.
- Qui erat inimicus patri remouetur, n. 2.
- Habens litem cum pupillo de maiori parte bonorum remouetur, n. 3. & 5.
- Limita, vt n. 4.
- Absens à loco tutelæ non admittitur, n. 7.
- Affectus tutelam repellitur, n. 8.
- Non adimplens solemniam repellitur, n. 9.
- Non inuestiens pecuniam pupillorum remouetur, n. 10.
- 6 Confessio superat omnem probationem.
- 11 Tutelæ validitas dum controuertitur, admistratur deputatur.

Obtinuerat Marcus-Antonius à Vicario Tiburtinæ Tutelæ Vincentij, & Antonij de Petracis administrationem sibi decerni, quam illorum pater in testamento Carolo Pasticæ, & in eius defectum Epiphano Laurentio reliquerat: Unde suborta controuersia inter eundem tutorem, & Benedictum dictorum pupillorum matrem, super huiusmodi tutelæ administratione fuit introductum iudicium coram A. C. qui sententiam

sententiam protulit ad fauorem ipsius Marci, à qua delata appellations causa ad Roam, ac mihi commissa, dubitanti, an sit locus remotioni ipsius Marci à tutela, & hodie dabio disculso affirmatiua fuit capta resolutio.

Ratio autem principalis ea fuit, quia dum pater alios tutores propriis filiis per testamentum reliquerat, vt in *Sum. Benedicte num. 1.* non poterat deueniri ad electionem alterius tutoris in quo testator non condebatur: sed illi qui in testamento prædicto nominati fuerant, per iudicem confirmari omnino debebant; quamvis testamentum imperfectum remaneret, vt ad litteram probant text. in *l. 3. ff. de confirmat. tutor. vel curat.* ibi: *Quis à patre tutor scriptus est, aut non in isto testamento, aut non vi lege præcipiebatur confirmandum est ad tutelam gerendam, perinde ac si. ff. ex testamento tutor esset, &c. & l. 2. Cod. eodem tit.* ibi: Neque per Epistolam, neque ex imperfecto testamento tutorem rectè dari indubitati iuris est: Sed voluntas patris in constituendis tutoribus, vel curatoribus in his casibus à Iudice, ad cuius officium hæc res pertinet seruari debet: & ibidem notat Bart. num. 3. & Bald. num. 1. in fin. & num. 3. & 4. ubi subdit, quod datrici expellunt legitimum etiam si ille prius esset confirmatus, & num. 5. subiungit, quod dum pater dedit alium tutorem in testamento non videtur confidisse de legitimo; & idem probat Alexand. qui de communi opinione testatur, *consil. 140. num. 4. lib. 1.* Mentio. de tutela c. 13. num. 5. Et quod testamentarius tutor præferatur dativo, ac legitimo tradit etiam Surd. *consil. 159. num. 1.* Cyriac. *contra. forens. c. 411. num. 14. tom. 3.* Rot. Maceraten. *coram Thomat. decis. 243. num. 1.* Balthazar Thomafius de *tut. & curat. tit. 20. num. 34.*

Et edo facilius inclinarunt DD. in hanc sententiam, quia plures causæ concurrunt in proposito casu pro remotione dicti Marci ab huiusmodi tutela tamquam suspecti.

Prima, nempe defumitur ex indignatione, & aperta inimicitia, quibus adiunxit se pater pupillorum, & præfatus Marcus per prosequerantur, vt pater ex attestatione relata in dict. *Summario num. 4.* quæ vt sufficientem inducant suspicionem aduersus tutorem notant text. in *l. 3. §. si tutor. ff. de suspect. Tutor. & ibi notant Scitibentes.*

Secunda deducitur ex lite quam idem Marcus habebat cum testatore, & nunc etiam substituit contra dictos pupillos, patris hæredes super maiori parte bonorum iam in Rota commissæ ac discussa, vt constat ex decisione super illa emanata, in *Romana fideicommissi de Aronij 23. Iunij 1642. coram bon. mem. Bichio: 3.* Quotiescumque enim Tutor per se habet litem cum pupillo super maiori parte bonorum, vt i suspectus à tutela repelli, potest, iuxta text. in *Authentica vbi is qui obligatur se habet prohib. minor. & ibi Aug. num. 9. Aub. minor. debitor. §. 1. c. qui dato Tutor. vel Curat.* ubi notat etiam Salicet. *num. 7. ad finem: & Bart. num. 8. Rota decis. 668. num. 1. part. 1. recent.* Et hoc quamvis non habeat locum in patre, matre, per vel auita secundum Bald. & alios in *auth. mariti & auita, C. quando mulier ius. offic. fungi poss. Afflic. decis. 207. num. 1.* procedit tamen in extraneis, ac etiam in transuersalibus, vt hic Bart. ubi supra

num. 4. & Salic. ibidem, num. 7. versic. quæro 6. Gutierrez de tutela & cur. *part. 1. c. 20. num. 11. vers. & addit Greg. Grat. discept. forens. cap. 28. num. 28.*

Tertia resultat causa ex eo quodd Marcus prædictus assidue degit Romæ pro filiis propriis iugotiis, vt ipsemet factus fuit coram eodem vicario Tuburto, dicto *Summario num. 3.* Quæ quidem confessio per ad dictum effectum superat quamcumque aliam probationem, *l. cum te, la secunda, Cod. de transact. c. per tuas 10. de probat. Rota in Farsen. bonorum 18. Februarij 1647. §. nec est verum, coram Reuerendissimo Tarraconen. in Montis Politiani bonorum 1. Iulij 1648. §. non obstat, coram me, & in Meleutina mercionum 29. Iannuarij 1649. §. signanter coram bon. mem. Arguella.*

Idèoque cum bona pupillorum, pro maiori parte exstant in ciuitate Tuburtina, *Summario prædicto num. 10.* nullo modo tutela de qua agitur dicto Marco stante eius absentia per illam ciuitate decerni poterat: *l. Impubertium, §. fin. ff. de suspectis tutoribus, l. Diuus Marcus, §. fin. ff. de tutor. & curat. dat. Rota decis. 668. sub n. 1. versum quia, part. 1. recent.* vt firmat text. in *Nepesina tutela 2. Martij 1643. §. vltimum, coram R. D. meo Decano.*

Et huiusmodi suspicio augetur in dicto tutore, tum ex nimia cupiditate quam ille præ se tulit in per afficando hanc tutelam, iuxta notata per 8. Corn. *consil. 288. num. 8. lib. 3.* Gabr. *consil. 27. num. 1. lib. 1.* Rub. in *adnot. ad decis. 9. num. 76. p. 3. recent.* cum aliis relatis in d. *Nepesina tutela §. vltimo coram Reuerendissim. D. Decano;* ubi quod ex hac sola ratione tutor vt i suspectus remoueri debet: Tunc etiam, quia non conficit inventarium tutelæ, nec alia solemnia per adimpleri, ad quæ ratione filij muneris tenebatur: *Maluaf. consil. 113. num. 16. cum seqq. Afflic. decis. 207. n. 3. Rota decis. 275. n. 2. in fin. part. 4. recent. coram Eminentiſſimo D. Cardinali Orsobono, decis. 144. n. 6. & 7.* Præsertim accedente etiam distractione & alienatione plurium bonorum spectantium ad dictos pupillos facta per ipsum tutorem, eodem *Summario num. 6.* absque eo quod pecuniæ per retractæ ex talibus venditionibus inuestitæ reperiantur ad commodum pupillorum: *l. 3. §. qui pecuniam, ff. de suspect. tut. Gloss. in l. Tutor. 24. verb. curabant, Cod. de administrat. tut. Maluaf. d. consil. 113. n. 21. Gutierrez ubi supra part. 2. c. 18. n. 24.*

Et ita Marcum remouendum esse à tutela de qua agitur, & interim, vt pupillorum indemitati consultum remaneat, donec vel confirmentur tutores dati in testamento imperfecto coram patris, vel alteri legitimo tutori valide tutorem decernatur per deputandum esse per modum proprii uisionis aliquem administratorem sine tamen præiudicio inrium ambarum partium, iuxta text. in *l. cum quem 7. C. de suspectis tutor. Rota coram Eminentiſſ. Cardin. Orsobono d. decis. 144. num. 11. & 12.*

Resolutum fuit, vnica tantum parte informante, altera tamen pluries citata, ac expectata.

DECISIO CXLIX.

R. P. D. PRIOLO.

Romana Locorum Montium.

Lune 16. Iunij 1659.

SVMMARIVM.

- 1 Fideicommissum cum facultate disponendi ordinatum per distractionem expirat, & num. 2.
- Ad bona non alienata restringi potest, n. 3.
- 4 Rot. decis. 103. à num. 17. part. 5. declaratur.
- Decis. 168. num. 23. coram Burat. qualiter procedat, num. 5.
- 6 Trebellianica & Falcidia prohibita detractione non fit extensio ubi fideicommissum non adest.
- 7 Disponendi facultatem habens per heredis institutionem disposuisse censetur.
- Amplia, vt n. 8. & 13.
- 9 Relatio fit ad proxima.
- Amplia, vt num. 10.
- 11 Legato instrumentum nomen debitoris in eo contentum censetur legatum.
- 12 Dispositio ne reddatur elusoria minimum sufficit.
- 14 Appellabilis euadit causa ob mixturam.
- 15 Heredes non tenentur de iactura aliter, quam eorum culpa secunda.

Annequam Martha de Boncompagnis instituit sibi heredes Hippolytum, & Clementem germanos fratres, eisque sine filiis decedentibus, substituit Petrum, & Petro Philippum nepotes, & in eorum defectum Congregationem Regularem PP. Bernabitarum, sic formaliter disposuerat: *Seguira la mia morte Don Pietro mio figliuolo, con l'interuenuto degl'infraferiti heredi, facino vn semplice inuentario delle mie mobili, & deito Don Pietro lasci in mano degli heredi le patenti de luoghi de Monti, che ne disponghino à loro piacere; Predefuncto sine filiis Hippolyto, instituto hærede Clemente, deinde Clemente instituto hærede Philippo, Petrus obtinuit imitti in possessionem bonorum testatrix, & signanter locorum Montium, condemnato insuper Philippo ad iacturam trium locorum vocabulum, quæ vacauerant per obitum dicti Don Petri filij Testatrix sub cuius periculo vitæ existerant, vna cum fructibus. Deuoluta verò causa ad Rotam, & commissa propolui dubium iuxta commissionem, an esset locus Ægidianæ, & negatiuè responsum fuit.*

Quamuis enim testatrix instituerit fideicommissum, in eius bonis, nihilominus quoad loca Montium data fuit facultas hæredibus disponendi ad eorum libitum, vnde cum Hippolytus, & Clemens vigore dictæ facultatis de illis disposuerint, non erat Petrus concedenda immissio, quia per distractionem fideicommissum expirat, & cum eatenus censeatur constitutum, quatenus alienatio non sequeretur, ad l. Titius, §. ad Trebell. Auth. contra rogatur, C. eodem, Alciac. consil. 112. num. 23. lib. 9. Gabr. consil. 99. num. 10. & seqq. lib. 2. Peregrin. de fideicommiss. art. 40. num. 45. & 46. & latè fuit firmatum in Decis. S. R. Rad I. P. Melium.

S. Seuerini fideicommissi 25. Iunij, & 14. Decembris 1646. coram R. P. D. meo Versipio, & 27. Ianuarij 1651. coram R. P. D. meo Celso; Reiecta opinione Deciani respons. 99. num. 24. lib. 5. & Decij consil. 253. & aliorum, qui dissentunt, quia minus veris, & communiter reprobatis argumentis cõsoluissè, responsum fuit in d. Sancti Seuerini fideicommissi 18. Iunij 1649. coram bon. mem. Arguelles, sicuti eos confutauit Thesaur. ion. quæst. forens. lib. 1. quæst. 17. num. 18. & 19. Fufat. de substitut. quæst. 650. num. 45. & contrariam communem esse pluribus comprobatur Menoch. de præsumpt. lib. 4. præsumpt. 149. num. 37. & seqq.

Nihil referente, quod non data perpetuitate fideicommissi, substitutio facta fauore pie causæ in defectum vocatorum nunquam verificari potuisset, quia cum dependeat ab eo casu quod hæredes non vrantur facultate alienandi, & sequa alienatione quoad bona alienata, quasi defecta conditione totaliter expirat: Rota decis. 155. num. 20. part. 4. tom. 2. recent. & in Romana Dotis 15. Maij 1656. coram Reuerendiss. D. meo Decano, & in Romana restitutionis dotis 14. Decembris 1657. coram me. §. ex quo contextu, ubi etiam in §. finali respondetur, quod fauor pie causæ non habetur in consideratione extra casum à testatore dispositum; Nec est inconueniens, quod hæredis arbitrio data sit facultas de bonis disponendi, & quod eadem bona fideicommissio subiaceant, nam sicuti testatrix potuisset fideicommissi. non facere, & ita sibi licuit illud restringere ad ea bona, quæ alienata non fuerint, vt sententiæ præciati DD. & firmant Surd. consil. 395. num. 1. & 2. & in Romana fideicommissi de Zephirus 8. Februarij 1647. coram bon. mem. Bichio.

Decisiones autem in contrarium adductæ non applicantur, illa enim 103. à num. 17. part. 5. recent. loquitur de facultate data & Procuratori, 4 quæ intelligitur solum ad effectum administrandi, non autem disponendi in præiudicium fideicommissi. Alia verò Burati 168. num. 23. loquitur incidenter, & de facultate tacita, & quæ defumebatur ex proprietate similibus verborum, quæ non est adeo efficax ad limitandum fideicommissum sicuti est expressa, de qua in casu nostro ad text. in l. final. ff. de legat. 1.

Nec obstat, quod fuerit prohibita detractione Trebellianicæ, & Falcidiæ, quia vtpotè accessoria ad fideicommissum, operatur solum data purificatione, & existentia fideicommissi, & nec extendi potest ad alium casum, & multò minus ad casum contrarium Peregrin. de fideicommissi. art. 3. num. 121. Rota decis. 651. num. 12. part. 4. tom. 2. recent.

Nec est dubitandum quin Hippolytus, & Clemens vti fuerint facultate sibi concessa ex eo, quòd in testamento prædicta loca Montium non expresserint, quia ex generali institutione hæredis dicitur sufficienter de illis dispositum perinde, ac si fuissent particulariter expressa, & cum vniuersalis institutio æquipollet particulari expressiõ, vt probat Parif. consil. 72. n. 60. 61. & seqq. lib. 3. Menoch. consil. 210. n. 32. cum seqq. & consil. 1130. n. 8. Fufat. qui plures cumulat de substitut. quæst. 550. num. 10. & quæst. 593. n. 34. Grat. discept. forens. cap. 315. num. 8. & 9. Rota coram Seraphin. decis. 1303. num. 12. & penes Pacific. de Saluian. decis. 151. num. 5. Præsertim quia disposuerunt non solum de bonis, sed etiam

8 de iuribus, & actionibus, ꝑ quo casu sub hæredit institutione comprehendendi bona, de quibus quis poterat disponere vigore facultatis sibi attributæ, tradit *Surd. decis. 272. n. 14. Menoch. d. conf. 210. n. 32. Fular. q. 444. n. 8. & melius d. q. 550. n. 16.*

Quodd vero dispositio refectri debeat ad litteras patentes, non autem ad loca Montium, nullatenus subsistit, ultra quod, reuera, dispositio percutit ipsa loca Montium, quibus adiunguntur illa verba: *Le Patenti de luoghi di Mantium*, 9 che ne disponghino à loro piacere, relatio ꝑ enim fieri debet ad proxima, l. si idem, ff. de iurisdictione omnium Indit. Rota decis. 62. num. 10. part. 6. & decis. 236. num. 18. part. 7. recent. Maxime si alias sequeretur absurdum prout hic, absurdum namque esset, quod dispositio loqueretur, de solis patentibus, quo casu omnino relatio faciendi est ad id, ꝑ quod immediate fuit dispositum, iuxta Gabr. consens. 9. num. 28. de clausul. Esto etiam, quodd intelligeretur de patentibus, adhuc tamen loca in eis contenta censerentur concessa non secus, ac per simplicem donationem, vel relictum instrumenti, ꝑ nomen debitoris in eo contentum, donatum, & relictum esse præsumitur, l. servum filij 46. §. cum qui, ff. de legat. 1. ibiq. Iaf. post alios num. 3. & l. qui Chirographum 57. ff. de legat. 3.

Nec pariter obstat, quod tota hæreditas consistat in hisce locis Montium, quia in nullo modo iustificatur, vt concludenter opus esset, & ne dispositio reddatur elasioria, sufficeret quodd in hæreditate ꝑ possint adesse bona, vel iura, imò etiam quid minimam, vt dictum fuit in Romana Cambij 16. Iunij 1652. coram Reuerendiss. Tarracon. & nihilominus cum à Testatrice data fuerit libera facultas ꝑ alienandi & disponendi non implicaret, quod nihil remaneret iuxta consil. Iaf. 129. lib. 4. per totum, cum aliis consensu per Fular. quest. 546. num. 1. & 3. de substit.

Ex quibus fuit reiectum non intrare Aggidianam, quoad loca Montium, quæ hodie existunt, sed multò minùs quoad ea, quæ vacarent per obitum Don Petri, Tum quia sententia in hac parte continente condemnationem Philippi ad amissionem illorum implicat petitorium 14 cum possessorio, ꝑ sicque ratione mixturæ reddit causam appellabilem, Rota coram Burato decis. 280. num. 1. in Romana fideicommissi de Spiritibus 15. Januarij 1646. coram Reuerendiss. D. meo Decano, & in Anconitana hereditatis 17. Marij 1649. coram Reuerendiss. Tarraconen. Tum quia cum illa posita essent super periculo 15 vitæ ipsius Petri, ꝑ non tenerent hæredes de tali iactura, quæ ex eorum culpa non processit: Cancet. var. resolut. p. 1. c. 2. n. 138. Part. cons. 55. n. 27. lib. 2. Mangil. de impus. q. 136. sub. n. 78. & seg. Rot. coram Cardinali Millino decis. 309. n. 6.

Et ita Partibus informantibus decum, &c.

DECISIO CL.

R. P. D. GASTALDO.

Romana Appaltrus Gabellæ carnis.

Die 23. Octobris 1659.

SVMMARIVM.

1 Gratia ex supposito non verificato, obtema, est subreptitia.

Ob causam requiritur illius cognitionem, & n. 5. Causa est connexa, n. 6.

Non suffragatur si causa non est vera n. 7. Nec executionis demandatur si causa non est vera n. 8.

2 Papa sub inuolucro verborum non præsumitur sibi præiudicare voluisse, & n. 3. n. 15. Circumueniri potest in his quæ sunt facti, secum in his quæ sunt iuris, n. 16.

4 Executor metus obreptionis cognitionem habet.

9 Rescriptum habet conditionem, si preces veritate nitantur.

10 Obreptio non committitur per exprimentem alterius instantiam.

11 Impersonalitas debet reduci ad personam certam.

12 Concessio non irritatur in totum si est diuisibilis.

Ex pluribus causis, si vna non subsistit, in totum corripitur, n. 17.

13 Rescriptum denians à iustitia non debet exequi.

14 Principum inssiones sunt intelligenda prout de iure.

18 Gabella conductlor prætereunde nequit remissionem propter exemptionem concessam ante locationem.

19 Clausula, sine præiudicio iurium vtriusque partis, efficit actum conditionalem.

20 Contractus ex conventionem legem recipiunt.

21 Conductlor Gabellæ non potest exigere ultra Tariffam.

22 Audiri non debet, qui tacuit per quatuordecim annos.

23 Appaltatori concessa facultas exigendi Gabellam pro Porco, & Porcastro ad ratam percipere potest pro medio Porco. Declara, vt num. 24.

25 Illatio non fit ex diuersis.

26 Locatio Gabellæ facta ad corpus, vt loquimur Tariffa, nulla habetur.

Ratio ponderis, aut mensura iuxta observationem facta censetur, n. 27.

Intelligitur facta à patribus veteribus, & modi vlati iuxta Tariffam, n. 42.

28 Consuetudo non probatur nisi probata acquiescentia ad contraditionem.

Debet esse publica, & à Principe approbata, num. 29.

Exigendi ultra Tariffam dicitur correctoria, & non subsistit, n. 30.

Cessat ubi adest conventio exigendi iuxta Tariffam, num. 31.

32 Facta rumpunt legem, & consuetudinem.

33 Dictio, iuxta, in contraliis refert, & limitat.

Secundo, limitat & restringit, n. 34.

35 Verbum, dovà, importat necessitatem, & formam.

36 Distinctiones taxatiue, & limitatiue implicent negatiuam, perinde ac si diceretur, & non alias.

Non excludunt, quæ sunt generalis consuetudinis, n. 37.

Excludunt, quæ sunt particularis consuetudinis, n. 38.

39 Verba generalia à verbis specialiter adiectis interpretationem recipiunt.

40 Media dicuntur eiusdem qualitatis extremorum.

- 41 Copula denotat equalitatem extremorum in copulatis.
 43 Tariffa dat legem exactiōis appaltus.
Taxatum plus exigens restituere tenetur, num. 44.
 45 Restitutio plus exacti contento in Tariffa cui fuit.
 46 B. n. a. fides excusat Gabellarium a restitutione plus exacti.
Contra, n. 48.
 47 Appaltator exigens ultra Tariffam puniatur.
 48 Alexand. consil. 8. num. 4. lib. 6. declarat.
 49 Usura usurarum, nec ex consuetudine exigii possunt.
 50 Indicandum est legibus non exemplis.
 51 Libellus in actis productus efficitur communis.
 52 Vermigli. consil. 136. & consil. 137. declarat.
 53 Liquidatio qualiter fiat.
 54 Clausula, sola facti veritate inspecta, operatur, ut leniores probationes sufficiant.

Pratendente Domino Francisco Rauenna coram me Iudice Commissario causarum inclyti populi Romani sibi deberi scut. 59623. 65. monete pro solidatione computorum Appaltus Gabelle carnis olim eidem concessi ab inclyto populo: Contentente vero Domino Filici Cameræ Urbis Patrono, Rauennam nullatenus esse creditorem, sed debitorem in maxima pecuniarum quantitate, & ob id conuentum fuisse ad reddendam rationem eius Appaltus, fuit à me supplicatum Sanctissimo Domino nostro pro duobus adiunctis in huiusmodi causa, mihi quæ benignè concessis RR. PP. DD. meis Raspono, & Bulgarino, altero S. Consultæ Secretario, & altero A. C. Locumtenente, emanauit hodie resolutio ad fauorem inclyti populi fore relaxandum mandatum executium contra Rauennam pro scut. 1791. 1. 23. monetæ.

Ratio resolutionis fuit, quia, licet ex computis à Rauenna productis, & de more iuratis, appareat partitas ad creditum inclyti populi non excedere summam scut. 577858. 59. illas verò debiti ascendere ad scut. 1637482. 24. & sic debitum superare creditum in dict. scut. 59623. 65. à Rauenna prætenfis: Attamen, examinatis singulis partitis, visum fuit ad debitum inclyti populi non subsistere summam scut. 57884. 97. & proinde Rauennam, iuxta ipsius computa, remanere tantummodo creditorem in scut. 1738. 68. Verum vice versa teneri ad solvendum inclyto populo scut. 19650. pro totidem exactis, ut dicitur per li. tre quarti di Porco, in eius appaltu non comprehensis, ex quibus detracto dicto eius credito scut. 1738. 68. liquidd, constat eundem debere scut. 1791. 1. 33.

Primo enim ex scut. 7500. in quinquennio appaltus ad debitum inclyti populi positus annuatim cantantibus scut. 500. per quello si fa buono al Macellaro di Palazzo, & altro in conformità del Chirografo di nostro Signore, non iustificatur soluta nisi scut. 1312. 01. pro regalibus Officialium: Quoad reliqua verò scut. 6187. 99. non tenetur inclytus populus ex Chirographo S. M. Urbani V I I. his verbis concepto: *Conseruatori della nostra Camera di Roma, hauendoci voi fatto esporre che Francesco Rauenna fa*

istanza, che gli sia dato supplemento alla Tabella della gabella della Carne, mancandogli scut. 500. per supplire à tutti esiti annui di detta Gabella per l'assegnamenti de Monti, pagamenti di Officiali, & sue regaglie, & per quello si defalca al Macellaro del nostro Palazzo Apostolico, ci contentiamo, che possiate supplire detta Tabella, & che gli facciate buoni detti scudi 500. à suoi conti, & così eseguirete perche tale & mente, & volontà nostra espressa dato, &c. questo di 15. Giugno 1644.

Siquidem (omisso quod Chirographum prædictum nunquam fuit à DD. Conseruatoribus executioni demandatum) vtique effectum fortiter non debet, quia nihil erat supplendum annuis exitibus Gabelle, nec deficiebat assignamenta Montium, neque pro solutionibus Officialium, prout constat ex Tabella, ac eidem computis à Rauenna productis, minus quidquam ipsi erat concedendum pro exemptione Palatii à solutione Gabelle, quandoquidem in instrumentum appaltus cap. 4. fuerat expresse conuentum: *Che dal pagamento delle Gabelle, niuno sia esente, eccetto il Palazzo di sua Santità, conforme si è usato per il passato: Quapropter ob insubsistentiam suppositorum ruit funditus concessio, † ex defectu intentionis Papæ, cap. fin. de re. 1. script. l. ult. Cod. de diuers. rescript. Rot. dec. 193. n. 8. p. 5. dec. 32. n. 11. p. 6. dec. 26. n. 9. p. 7. rec. & apud Burat. dec. 510. n. 7.*

Et sanè si Pontifex sciuisset, nihil fore supplendum exitibus Gabelle, nec deficere assignamenta Montium, neque pro solutionibus Officialium: exemptionem verò Palatii fuisse prædicto conuentam, † non concessisset dicta scuta 2 500. quolibet anno, ad debitum, & præindictionem eius Cameræ Urbis, vt in specie tradunt Bald. in cap. venientes, num. 4. vers. sed quid si Princeps, de iur. iur. Rot. dec. 666. sub num. 8. part. 1. dec. 564. ad finem, part. 2. dec. 496. n. 6. part. 5. recent. tom. 2. & hoc sufficit ad obreptionem, & invaliditatem † Chirographi, cap. si 3 proponente 42. de rescript. Paris. de resnat. benef. lib. 10. quæst. 2. num. 7. Rota dec. 435. num. 1. sine fine, par. 3. d. dec. 496. n. 1. part. 5. tom. 2. dec. 204. n. 43. par. 8. rec.

Iudex autem, & si meritis exequutor, de veritate precum inquirere debet, & † cognitionem 4 obreptionis habet, vt inquit text. expressus in l. 4. Cod. si contra ius: Eoque magis in præsent, vbi gratia à Summo Pontifice non fuit concessa personæ simpliciter, sed personæ ob causas, quæ proinde fecit DD. Conseruatores exequutores mixtos, † & ad sui validitatem requirit verificationsionem causarum, ad tradit. per Valenzol. conf. 9. sub num. 1. versic. verum est, & n. segg. Vermigli. conf. 8. num. 2. 3. & conf. 76. num. 1. 5. Causa enim concessiois gratiæ, † & ipsa gratia, inol- 6 cem sunt connexæ, Can. generaliter 16. quæst. 1. cap. Tua de Cleric. non resid. cap. Abbate in fine, de verb. signific.

Quamobrem dum causa non reperitur † vera 7 ra, non suffragatur gratia: Engen. consil. 4. num. 11. & segg. lib. 1. Spada consil. 142. num. 3. & 4. Neque debet executioni demandari, † ad 8 tradita per Vermigliol. conf. 423. num. 3. præsertim, quia agitur de rescripto Papæ, in quo semper subintelligitur clausula, si preces veritate nitantur, & Papam sub hac conditione concessisset, † quatenus preces sint veræ, & non alias, 9 cap. 2. de rescript. ibique gloss. & Doctores communi

communiter: Rota decif. 245. num. 18. part. 6. recent.

Nec intrat partis obiectum quod obteptio fuerit commissa à DD. Conseruatoribus, pretextu quod Chirographum videatur ad ipsorum expositionem concessum; etenim ab illis fuit relata dumtaxat instantia Rauennæ non propria, & in hoc clara sunt verba Chirographi, ibi: *Conseruatori della nostra Camera di Roma, hauendoci noi fatto esporre, che Francesco Rauenna fa istanza, che gli sia dato supplemento alla Tabella della Gabbella della carne mancandogli scudi 500. per supplire à tutti gli esiti, &c.*

10 Conseruatores t̄ ergo nihil de ore suo exposuerunt, vel affirmarunt, quia non dixerunt Pontifici, quod ita esset, sed quod Rauenna ita instabat, iuxta distinctionem Bald. in l. nullum, num. 3. vers. sed quero, Cod. de Testib. & in rubr. C. de fid. instrum. num. 29. & 30. quem sequitur Cephal. conf. 113. sub num. 16. vers. debuit enim, lib. 1. & probauit Rota in Romana censu, seu depositi 6. Martij 1641. sub principio, vers. respectu vero, coram bon. mem. Dunozero: & euidenter patet Conseruatores non instetisse pro supplemento, nec supposuisse Pontifici deficientiam Tabellæ, sed tantummodo, retulisse instantiam Rauennæ, qui propter deficientiam assignamentorum, petebat supplementum: Instantia enim in verbis refertur ad Rauennam, & idèd ad eandem refertur debet expositio deficientiæ, quia sub vnica oratione narratur instantia, & deficientia, ibi: *Rauenna fa istanza che gli sia dato supplemento alla Tabella della Gabbella della carne mancandogli scudi 590. ita quod totum refertur ad Rauennam instantem.*

Et rationi congruit, vt qui instabat pro scut. 500. petuisset Pontifici illorum concessionem, & exposuerit ea, quæ Principem mouere potuissent ad indulgendum: Verba autem impersonalia, reducantur ad certitudinem, & personalitatem, t̄ iuxta subiectam materiam, & referuntur ad eum, cui magis congruunt ex natura contractus, & rei gestæ: Bald. confil. 330. num. 2. vers. Item verba, lib. 3. quem refert Rota apud Greg. decif. 511. num. 4. & in Romana Domorum 1. Iulij 1647. coram Reuerendiss. Royas, vers. nihil obstat.

Nihilque relenat, quod Rauennæ deficerent assignamenta pro soluendis regalibus Officialium, quia nec ipsi datus fuerat exitus regalarum in Tabella, sicuti nec aliis Appaltatoribus dari consuevit, quandoquidem regalæ non sunt debita Gabbellæ, sed quædam spontanea largitio, quæ Officialibus vltra redditus Officiorum ex liberalitate, non ex necessitate soluitur; quatenus, deductis oneribus Gabbellæ, assignamenta superflint, & idèd semper est verum, quod nihil Rauennæ deficiebat pro supplendis annuis exitibus Gabbellæ.

Præterea, data etiam indigentia soluendi regalia Officialibus, licet pro istis assignamenta deficerent, & Summus Pontifex illa concedere voluerit; non idèd sequitur, quod ad debium inqlety populi debeant admitti 15. partitæ scut. 500. pro qualibet, constituentes summam scut. 7500. quandoquidem iuri, & iustitiæ repugnat, vt pro regalibus Officialium, non excedentibus in toto quindennio Appaltus scut. 1312.01. ipse recipiat scut. 7500. populus verò, plus debito soluat scut. 6187.99. satisque videtur indemni-

tati Rauennæ consultum, dum ex scut. 7500. ad debitum inqlety populi positus pro pluribus causis non subsistentibus, t̄ sibi fuerunt admissa dicta scut. 1312.01. in omnem casum discretè concessa ex causa vera, ad tradita per Cyriac. contr. 198. num. 15. & seqq. & dum alias Chirographum t̄ deuati à tramite Iustitiæ, non debet à delegatis exequi, cap. rescripta 25. quest. 2. l. fin. Cod. si contra ius: Rip. in cap. si quando, n. 16. de rescript. cum aliis alleg. per Giurb. decif. 7. sub num. 1. vers. Nam rescriptum: Etenim commutationes Principum t̄ semper intelliguntur, prout de iure, l. ex facto in principio: vbi las. num. 5. ff. de vulgar. Bald. confil. 121. num. 2. lib. 1. & passim de commissionibus Papæ dixit Rota apud Achil. decif. 162. num. 1. part. 1. & decif. 227. n. 4. part. 2. Cæsar de Grassi. decif. 8. num. 2. de re iudic. & in rec. dec. 39. n. 2. p. 1. & dec. 582. part. 4. tom. 3. num. 8.

Hæc autem fortius procedunt in casu, de quo agitur, vbi nulla ratio suadet, quod Summus Pontifex pro scut. 1312.01. & quidem minutatim soluendis quolibet anno pro rata, voluerit Rauennæ concedere scut. 7500. eidemque sine causa donare scut. 6187.99. in euidens præiudicium inqlety populi; t̄ Imò potius præsumitur sub inuolucro vethorum circumuentus ex aliis causis sibi expressis, in facto non subsistentibus: Dec. in cap. cum omnes, in 2. lectur. num. 10. de Constit. Ruin. confil. 30. num. 1. & seq. lib. 1. Rot. diuers. part. 2. decif. 50. num. 9. & in recent. par. 3. decif. 4. num. 2.

Nullius quoque releuantie videtur aliud partis fundamentum ex eo deductum, quod Palatium, de iure sit exemptum à Gabbella, & nihilominus Pontifex voluerit etiam pro eius exemptione dd. scut. 500. quolibet anno Rauennæ concedere, nec idèd dicatur circumuentus, cum habeat omnia iura in scrinio pectoris: Etenim non potest quidem circumueniri Pontifex t̄ in his, quæ iuris sunt, secus verò in iis, quæ sunt facti: Alex. confil. 212. sub num. 5. vers. in proposito, lib. 7. Nat. confil. 636. num. 1. & seq. lib. 1. Setaph. decif. 1293. num. 4.

Vnde, quamuis Palatium de iure sit exemptum, satis fuit commissæ obreptio, satisque dicitur Papa circumuentus, dum illi non fuit expressum, exemptionem Palatii fuisse quoque pacto conuentam: Si enim hoc sciuisset, vitique nihil pro illius exemptione concessisset, vel saltem difficilis in præiudicium eius Cameræ Vrbis, & damnum inqlety populi ex supra allegatis; Vltra quod, quando copulatim narrantur plures causæ, t̄ & ex qualibet simul iuncta Princeps mouetur ad concedendum, si vna ex illis non subsistit, concessio corrit in totum: Rot. in Romana locorum Montium 19. Iunij 1651. §. neque obstat, coram Reuerendiss. D. meo Meltio, & in Anconitana Pecuniaria 25. Maij 1657. sub §. Vnde, coram R. P. D. Zarate, cum ibi allegatis.

Secundò, visum fuit non deberi Rauennæ scut. 165.65. ad debitum eiusdem inqlety Populi ad notata in quatuordecim partibus ab anno 1641. vsque ad 1654. propter exemptionem à Gabbella Iuliorum quatuor pro quolibet dolio vini, alias concessam Eminentiss. D. Card. Paloto; Siquidem exemptio prædicta fuerat Eminentiss. D. Card. concessa ante locationem Rauennæ factam, idcirco ex causa, t̄ quæ iam aderat tempore locationis, non sit remissio, quia imputan-

dum est Conductor, qui scinit statum, & conditionem rei, & nihilominus conduxit, l. qui bona §. de illis, ibi, aut enim ab initio vitiosus ades conduxerunt, & habent quod sibi imputent, ff. de damn. infest. Bald. consil. 329. num. 2. vers. aliquando Guerra impedit, Alex. consil. 120. num. 4. lib. 1. D. c. consil. 310. prope fin. Calcan. consil. 24. num. 11. & 12. Gozzadin. consil. 74. num. 5. Præsertim verò attento cap. 7. Appaltus; in quo expressè fuit consentum, ut non possit peti defalcatio, nisi in casibus abventuræ Summi Pontificis ab Urbe, pelli, & Belli intra districtum, ut in terminis consimilis exemptionis, contra Appaltatorem pro inclyto populo, dixit Rota apud Casal. decis. 60. num. 1. & seqq. ubi respondetur cæteris, quæ pro Appaltatore allegari possent.

Tertiò, Ad debitum inclyti Populi minimè spectant scut. 1331. 33. in computo ad partes sub anno 1645. à Rauennâ descripta, per tanti, che ne restano debitori Giuseppe, Francesco, Alessi, & Ambrosio Magnoni, per il Subappalto de vini di Borgo, spettante alla Dogana di Pesaraia, dovuti dal detto Popolo, che ne resta rimborsato à conto de quali il medesimo Popolo ne fece mandato sopra Arrigo Arrigone di scudi 600. che non si sono potuti riscuotere. Etenim (prætermisso, quod non constat Rauennam esse Creditorem illorum de Mignoni) vitique minus ad inclytum populum spectat huiusmodi debitum, quia, cum ille sit creditor eorumdem de Magnoni ex causa Appaltus Dohanæ Studij, & quidem potior, & anterior, egit aduersus Magnones pro credito proprio, nec quicquam facit, quod DD. Conseruatores, in computum d. d. scut. 1331. 33. dederint Rauennæ mandatam scut. 600. directum quondam Henrico Arrigonio, ex quo prætenditur, eos agnouisse inclytum populum teneri ad illorum solutionem.

Fuit enim animaduersum quod DD. Conseruatores, vel non poterint præiudicare Cameræ Vrbis, & sine causa inclytum populum obligare, vel quod mandatum prædictum eidem non præiudicat, quia legitur factum, sine præiudicio iurium vtriusque partis, ¶ quo casu nihil ponit inesse, dum alias inclytus populus ad solutionem debiti prædicti non tenetur, ut in terminis dixit Rota apud Coccin. decis. §8. per tot. ubi in fine, dicit, quod huiusmodi iurium præsertio, non est contraria facto, ut per Put. decis. 115. num. 3. lib. 2. Clausula enim sine præiudicio, est nedum præseruatua, sed etiam conditionalis, & reddit actum conditionalem, ut, quando adesset aliquod præiudicium sit perinde ac si actus factus non fuisset, ut ex pluribus Rot. decisionibus comprobatur Mart. de claus. p. 4. claus. 8. n. 4.

Quartò, Non debet inclytus populus scut. 16000. ad illius debitum coaceruata sub annis 1643. & 1644. in duabus partitis scut. 8000. pro qualibet, per quanto possa impariare il danno ricenuto nella detta Gabella per causa delle Guerre nello Stato Ecclesiastico; Quandoquidem in cap. 7. Appaltus extat expressa conventio, Che detto Appaltatore non possa demandare defalco al cuno per qualsivoglia causa, eccetto per l'absenza del Papa con la Corte da Roma per 40. miglia, &c. & anco in caso di peste, o timore di peste, tanto dentro di Roma, come fuori per 60. miglia, ouero per Guerra, che il Papa hauesse con altri Potentati dentro

il Distretto di Roma, ouero altri Potentati con il Papa, &c. dichiarando che non basti il rumore, & spedizione de Capitani soliti farsi nella Città di Roma, o suo Distretto.

Vnde cum neuter ex Belli casibus exceptis eueniret, standum est conventioni, ne Rauennâ aliquod restatuum prætereundum propter Bella ultra districtum in statu Ecclesiastico inter Summum Pontificem, & alios Principes gesta, quamvis ex illis passus fuisset damna, & alias de iure restatuum petere possit, quia pacta rumpunt leges, ¶ & ex conuentione contractus legem accipiunt, l. 1. §. si conueniat, ff. de pact. l. contractus, 25. ibique gloss. ff. de regul. iur. & hinc pactum inter partes initum, lex priuata dicitur l. legem, 10. C. de pactis, tantaque vis conuentionis est, ut, si solum fuisset, quod pacto fuerat remissum, competere conditio indebiti, quasi indebitum solum esset, quod, ob exceptionem pacti, re vera, & cum effectu exigi non poterat, l. Creditori §. in fine, C. de pact. si non sortem, 26. §. indebitum, ff. de cond. indeb.

Quintò, debent non videntur Rauennæ scut. 34200. ad debitum pariter inclyti populi posita in partitis x. ab anno 1645. vique ad 1654. per li Porcastri, cioè 7. lenati in conformitâ dell' Editto di Monsig. Pallauicino Presidente della Grascia, e Monsig. Commissario della Ren. Cam. e Voto del Sig. Card. Capponi: Etenim cum Gabella fuerit concessa Rauennæ ad habendum, & exigendum iuxta Tariffam in instrumeto eius Appaltus insertam, sic loquentem, Tariffa, secondo la quale detto Appaltatore douerà riscuotere per li Bestiami. Porco giulij 17. Porcastro b. 85. editum verò D. Graciaz Præfidis emanauerie die 15. Februarij 1645. ex causa, in principio eiusdem editi enarrata; ibi, Hauendo l'Vniuersità de Picciaroli, e Norcini fatto rappresentarè alla Sanità di N. Sig. Papa Innocenzo X. l'aggrauio che pretendono riceuere dal Stimatore della Dogana della Grascia intorno alla stima degl'Animali con esposto che il sudetto Stimatore procuri introdurre vn'abusu di vnire assieme due Porcastri grossi, e stimarli per vn Porco, e mezzo, ouero di vnire vn Porco, & vn Porcastro, e stimarli due de Porci, e conforme à tal stima esigere la Gabella, Ideoque ab eodem S. M. Innocentio X. fuerit iniunctum D. Graciaz Præfidi, Che non permetta tal nouità, anzi quella omninamente prohibisca, e faccia osservare l'antica distinctione, e Tariffa de Porci, e Porcastri, nihilque aliud contineat Editum in disposita, nisi quod in æstimatione Animalium, si debba osservare l'antica distinctione, e Tariffa de Porci, e Porcastri, non essendo altrimenti disposto nelli Capitoli fatti col Doganiero, e consequentemente non esser licito al presente Doganiero, e successori, e loro Ministri, o Stimatori di farre le sudette, e simili unioni, anzi diuere il Porcastro, benchè grosso, purchè non arrivi al peso di vn Porco, stimarsi per vn sol Porcastro, e similmente il Porco à qualunque peso ascenda, stimarsi per vn Porco solo, ne potersi da loro sotto pretesto, che il Porco, o Porcastro siano di peso straordinario, alterarsi la stima: Hinc patet euidenter editum emanasse ad tollendum abusum ab æstimatore inductum, gabellandi Porcos, & Porcastros ad gradus, ac proinde ad compescendum excessum, præcepisse dumtaxat obseruantiam Tariffæ, propter quod nihil

nihil fuit Rauennæ ademptum, vel diminutum, ex quo sibi debeatur præteritum restaurari per li Porcastrum, cioè $\frac{1}{2}$ leuati; dam enim hac lege ipse contraxit, vt Gabbellam exigeret iuxta Tarifam, † omnino illam seruare debebat, ad text. l. si merces, 28. §. Conduktor. ff. locat. ibi: Conduktor omnia secundum legem conductionis facere debet, l. legem 16. Cod. cod. tit. ibi: Legem quidem conductionis seruari oportet, l. Caesar 15. cum ibi notat. ff. de public. & veltigal. Quapropter eadem Rauennæ iustè prohibitum fuit, ne quid vltra illicitè exigeret, iuxta textum in l. 3. Cod. veltig. non. inst. non poss. ibi: Et exigi aliquid, quod illicitè poscatur competens Index vetabit: Atque hanc iustitiam edicti, optimè agnouit ipse Rauenna, quia edicto paruit, & acquieuit, nulla protestatione, † vel reclamatione propolita, propterea tempora non largiuntur hodie, vt post annos 14. debeat audiri, l. fin. Cod. de temp. rest. in integr.

Vltorius nec releuat potissima ratio ab informantibus pro Rauenna adducta, nempe, quod his Tariffa certa quantitate pro Porco, & Porcastro, † fuerit pariter concessum exigere ad ratam pro mediis Porcastris, & aliis huiusmodi animalibus maioribus Porcastro, & minoribus Porco, ex notatis per Gloss. in cap. 1. de decim. in fin. Roman. consil. 434. num. 2. & 3. Franc. decis. 288. per tot.

Etenim præterquam quod Gloss. in d. cap. 1. eatenus dicit primitias deducunt pecudibus etiam pro rata deberi de minori numero, in quantum † primitiæ, tanquam debite exiguntur, sicut Decimæ, vt explicat eadem Gloss. Decimæ verò soluuntur de omni fructu, & qualibet parte fructuum, cap. ex parte 21. & cap. seq. de Decim. Roman. autem dict. consil. 434. inquit, quidem quod promittens tot pro centenario exactori, teneatur illi ad ratam pro exactis infra centum, eo quia pro rata seruitur isti debet satisfieri, quemadmodum ipse pro rata exactoris commodum sentit; sic etiam Franch. dict. decis. 228. ait cines obligatos dare Baroni duas onas pro singulis centum pascua sumentibus in eius Territorio, profecto teneri ad ratam æstimationis duarum ouium; si pro minori ouium numero vtantur pascuo, quia hoc ius Baroni soluitur ratione pascui, cuius vilitatem, & fructum pro rata consequuntur habentes pauca animalia, quemadmodum, & qui plura, idque etiam procedit, quia quando certum quid ex certo numero debetur, tunc debitum stat correspondentiæ ad numerum, & proportionabiliter iuxta numerum repartiri debet; numerus enim est expressus ratione demonstrationis quantitatis, quæ solui debet pro ouibus pascuentibus, non autem taxationis quantitatis, pro qua solui debet, vt ponderat idem Franch. sub n. 4.

At in presenti fuit Rauennæ concessa exactio ad rationem tot pro quolibet animali in capita, non autem ad gradus, vt in Tariffa, & nisi data multipliciter animalium, nihil plus exigere ipsi fuit concessum, siue magnus, siue parvus fuerit Porcus, & Porcastro, quia Tariffa taxat vtremque, & quantitatem, & pro qua solui debet, videlicet iulios octo cum dimidio pro quolibet Porcastro, & iulios 17. pro quolibet Porco: Idcircoque inter istum, & illos casus militat † diuersa ratio, neque ex vna ad alium bene inferitur, vulg. l. Papinianus exul. ff. de minor. Præterea locatio gabbellæ facta fuit Rauennæ ad

corpus, vt loquitur Tariffa, non autem ad gradus ponderis, vel mensuræ, quando verò sit dispositio in contrahacibus ad corpus, nulla habetur ratio ponderis, vel mensuræ, † quia ista veniunt sub eadem dispositione corporis, vt in fortioribus tradunt Gabr. consil. 64. num. 1. 2. & sequenti. Greg. decis. 104. num. 2. ibique add. & est conclusio verissima ab omnibus approbata, vt inquit Surd. decis. 64. num. 1. & seqq. vbi plures refert.

Eiusdem quoque irrelevantie videtur præterita consuetudo exigendi gabbellam per li. $\frac{1}{2}$ sub prætextu quod Appaltatores prædecessores, † ac Reu. Cam. Apost. eodem modo exegerint, prout fecit Rauenna, vnde præteritum locationem ipsi factam fuisse iuxta obseruantiam ad text. in l. si de interpretatione. ff. de legibus, & aliis pro eius parte allegatis: Hæc enim consuetudo non probatur ex attestationibus per fides extrajudicialiter factas ab olim Ministris ipsius Rauennæ; præsertim verò, quia in altera illarum dicitur Salfamentarios, & Nutsinos conquestos fuisse, vt pariter innuit eundem D. Graciz Præsidis, in principio, & insuper de lite ab eisdem mota, constat in actis, & dam non apparet ipsos acquieuisse, † hinc fit consuetudinem nunquam fuisse inductam: Grat. disc. 740. num. 23. Mar. Ant. Sabell. var. resolut. cap. 17. num. 25.

Nec releuaret dicta consuetudo, quia non docetur, illam fuisse publicè receptam, † & quod Pontifex illam approbaret formaliter, vel interpretatiuè, in iudicio Gutierrez de Gabell. quest. 3. num. 14. vbi ait, non sufficere extrajudicialem Principis scientiam, & tolerantiam, ad hoc vt dicatur introducta legitima consuetudo interpretatiua in hac materia, vbi scientia Principis extrajudicialiter non releuat ad canonizandam consuetudinem, nisi immemorabilem, ex Farin. de furt. quest. 173. num. 98. & aliis per eundem alleg. Scientia verò Pontificis non probatur, imò neque Conferuatorum; nec, præsumitur, quia agitur de æstimatione animalium, & exactioibus factis à Ministris Appaltatorum, non autem à personis deputatis à Pontifice, vel Conferuatoribus, cum in cap. 5. Appaltatorum, caueatur expressè, quod electio Officialium, & Ministrorum Gabbellæ pertineat ad Appaltatores.

Insuper huiusmodi consuetudo exigendi vltra Tarifam, † non esset interpretatiua, sed correctoria, & noui iuris inducenda, ex tradit. per Rota. apud Greg. decis. 162. num. 3. Vltra quod, cum Tariffa sit clara, non admittit interpretationem ab obseruantia: Cast. in l. heredes pascua, §. si quidem, post num. 4. ff. de Testam. Grat. disc. 713. num. 56. & disc. 745. num. 80. Becc. consil. 3. n. 44. Surd. consil. 192. num. 33. vol. 2. Mantic. de tacit. lib. 1. tit. 15. num. 9. Rota dec. 39. num. 11. part. 2. & decis. 319. num. 2. part. 6. recent. Vnde inferit Larr. alleg. fiscal. 10. num. 21. sub fine; nihil obseruantiam nocere, si ex veritate tituli appareat aliquid in gabbellis non fuisse concessum.

Cessaret etiam penitus consuetudo, legitimè inducenda, dum in presenti adest particularis conventio, † quod exactio fieret iuxta Tarifam, Nat. consil. 384. num. 11. Becc. consil. 94. num. 28. lib. 1. Grat. disc. 722. num. 33. Pacta enim quamcumque legem, † & consuetudinem in contrarium rumpunt, l. 1. Cod. de pact. Rota dec. 301. num. 3. part. 4. recent. Conuentio autem exigendi iuxta

iuxta Tarifam, est aperta, vt supra fuit ostensum, dum Gabella fuit concessa Rauennæ presentis, &c. ad habendum, & exigendum iuxta
 33 Tarifam, quippe illa dictio (iuxta) † in conuentionalibus, habet vini relatiuam, & limitationem, Bald. consil. 331. sub num. 1. vers. Præterea hoc contingit vol. 5. Cost. de claus. conuent. claus. 100. num. 1.

Potissimum quia Tariffa his verbis est concepta, *Tariffa, secundo la quale detto Appaltatore dourà riscuotere*, & sic pariter illa dictio
 34 (secundo) † est limitatiua, & restrictiua, ex traditis à Dec. in l. 1. num. 4. C. de bon. poss. contra tabul. ac alias relatis per Barbof. de edict. vsusfreq. dict. 338. num. 1. & 2.

Atque illud verbum (dourà) † importat necessitatem, & formam præcisè seruandam: Martij. consil. 117. numer. 19. Bertaz. consil. civil. 99. numer. 2. add. ad Stat. Agric. Frb. cap. 2. littera C. Ac omnes taxatiuæ, & limitatiuæ, † suapte natura implicant negatiuam in contrarium periurde ac si dictum esset, & non alias, Bald. in l. qui ex consensu, numer. 2. vers. nam omnes dictiones taxatiuæ C. de Episcop. audient. & alij congesti ab Amat. decis. March. 9. à numer. 18. ad 43. vers. non obstat. & quomodo
 37 taxatiuæ non excludant ea, † quæ sunt consuetudinis generalis, vtrique ex contrahentibus notæ, ex l. as. in l. 1. num. 11. limit. 3. ff. si quis ius dic. non obtemp. Menoch. consil. 121. numer. 11. Mant. de tacit. lib. 3. tit. 9. num. 22. excludunt tamen ea, quæ sunt consuetudinis particularis, † præsertim irrationabilis, contra legem contractus, alteri contrahenti minimè notæ, vt explicat idem Mant. de tacit. lib. 3. tit. 9. num. 23.

In nihilo relanente cap. 6. Appaltus, in quo fuit Rauennæ concessum, *Che possa riscuotere le sopradette Gabelle da clafcheduno, che le douora col braccio Regio, senza alcuna tela giudiciaria, & nell'istesso modo, e forma, che sino al presente si è vsato riscuotere, con expressa conditione, che li Signori Conservatori pro tempore, ne nesson altro Giudice di Roma possa far non grauetur, ne inibitione, ne in qualsivoglia maniera dare impedimento alcuno all'Esattore di dette Gabelle, sotto qualsivoglia pretesto*. Illa enim verba, *E nell'istesso modo, e forma che sino al presente si è vsato riscuotere*, intelliguntur non de modo, & forma quibus substantia Gabellæ augetur, sed de modo, & forma exigendi executione, secundum verba immediate antecedentia, † con il braccio Regio, senza alcuna tela giudiciaria, vt bene firmit Rot. in Eugubina refectionis damnum 4. Iunij 1640 §. non tamen coram Carillo, & faciteadem Rot. coram Merlin. decis. 83. num. 20. ac in Mediolanen. Beneficiorum 31. Maij 1658 §. nec dicatur coram R. P. D. meo Celfo.

Eoque magis quia verba immediate subsequenta, respiciunt pariter modum, & formam exigendi executionis, ibi, *Con expressa conditione che li Signori Conservatori pro tempore, ne nesson altro Giudice di Roma possa far non grauetur, ne inibitione, ne in qualsivoglia maniera dare impedimento alcuno all'Esattore di dette gabelle, media namque dicuntur eiusdem qualitatis, † cuius funge extranea, Socin. Sen. consil. 73. num. 21. lib. 1. Roman. consil. 77. num. 162. Alto-*
 40 *grad. consil. 3. sub num. 39. in fine, & num. 40. lib. 1. Rota in Parmen. Pensionis 28. Aprilis*

Decis. S. R. ad I. P. Melium.

1645. §. sed licet coram bon. memor. Bichio. Et ipsa copula, † quæ ligat verba, *E nell'istesso modo, &c.* cum præcedentibus verbis, con il braccio regio, senza alcuna tela giudiciaria, denotat æqualitatem terminorum in copulatis: Roman. consil. 231. num. 2. vers. eadem ratione, & optimè Monach. dec. Lucent. §. 5. num. 11. cum aliis ibi allegatis.

Imo si gabella simpliciter Rauennæ concessa fuisset, *Nell'istesso modo, e forma, che si è vsato riscuotere*, adhuc intelligeretur, de modo, & forma licitis, & ratione permittis iuxta Tarifam, † & legem Appaltus, vt in fortioribus terminis comprobatur Corn. consil. 181. vol. 3. qui consilium super simili appaltu Datij, & Gabellæ, respondit sub num. 6. verba, *à parti vecchi, e modi vsati*, de intelligenda de modis licitis, & honestis, &c. alias sequebatur quod si Datarij aliquando exegissent ultra taxam à statutis permittam, & sic illicitè fecissent, tunc per illa generalia verba, censureretur concessum quod etiam isti noui Datarij illud plus exigenter, quod esset absurdum, & num. 12. addit; Datarium non se bene fundare in eo quod secundum formam conuentionis ei sufficit sic fuisse solum, & vsitatum, quia verba prædicta non releuant, cum sint intelligenda de modis licitis, non autem de illicitis; deberet enim dici abusus, potius quam vsus, vnde dicendo, *à modi vsati*, debet intelligi de vsu licito, non de abusu, attempto etiam quod verba pacti sunt interpretanda contra eum, qui ex pacto nititur, ex quibus deducitur, quod, etiam si testes probarent, quod fuerat vsitatum, non releuaret Datariorum, & propterea non esset necessarium multum insistere circa testes, vtrum probent fuisse vsitatum: hæcenus Cor. cuius responsum in hac materia probarunt Cost. de claus. conuent. claus. 99. n. 1. Mart. de claus. claus. 38. n. 1. part. 1. Theodof. Rub. singul. Rot. num. 2. part. 4. claus. §. 24. Alto-grad. consil. 1. num. 28. vers. nam quando, & n. 29. volum. 1.

Hinc etiam patet, non suffragari Rauennæ, quod exactio per li $\frac{1}{2}$ non fuerit ibi prohibita, quia cum agatur de exactiõne gabellæ eidem non de iure, sed tantum ex concessione, & conuentione competenti, satis ipsi dicitur expressè prohibita, † dum non legitur apertè in 43 instrumeto Appaltus concessa, præsertim atenta Tarifam, pro lege exactiõnis eidem data, & prouide omnem aliam excludente: Arg. l. cum lex ff. de legib. l. ex eo, ff. de Testib. l. cum Prator, ff. de iud. l. 2. §. fin. cum l. seq. & l. & habet ff. de precat. l. Maritum. C. de Procurat. But. in l. quastum, §. fin. in ff. de fund. instrum. Crot. consil. 32. num. 8 lib. 1. Crauet. consil. 830. num. 5. & consil. 1000. seu primo pro Genero, n. 65. Bero. consil. 72. num. 7. vol. 1. Buratt. decis. 222. numer. 2.

Dempsit igitur à debito inclity populi prædictis summis scut. 6187. 99. scut. 165. 65. scut. 1337. 33. scut. 16000. ac scut. 34200. iam creditum Rauennæ scut. 5963. 65. remanet in scut. 1738. 68. Debitor verò ipse vifus fuit scut. 19650. pro totidem ab ipso exactis † ex medijs porcastris, & alijs huiusmodi animalibus ad gradus, præter, & ultra Tarifam, sibi præscriptam, ad text. expressum in l. 3. C. vellig. non. inst. non poss. ibi, & id, quod ex actum videtur si contra rationem iniuri extortum est, restitui inbebit.

kk

Restitutio

Restitutio autem, licet videretur facienda provincialibus, † à quibus fuit exactum, l. locatio 9. §. quod illicite, ff. de public. & vectigal. l. unie. C. de superexat. lib. 10. Attamen in presentem, cum gabella Carnis ab initio, fuerit inclyto populo concessa ad rationem quateni pro qualibet libra, vt habetur in Constitut. Iulij III. & Sancti. memor. Pij V. ac declarationibus penes Choel. impreff. duo considerata fuerant, vel Provinciales in debitum ad gradus siue pondus non soluisse, ideoque exactum à Rauennia præter, & ultra metani eius appaltus restituen. fore inclyto populo, ad quem spectat totum, quod Appaltatori non fuit locatum; vel illicitum fuisse exactiorem (de quo alias videre, fuit resolutum, quoties compareant iniuriam püssi) & nihilominus hoc interim indebitè exactum, eidem inclyto populo fore solvendum, quia Publicanus, quatenus Datum colligit à subditis, etiam obligatus Fisco dare certam mercedem, & incerta Datia exigere, semper dicitur Procurator Fisci, & nomine Fisci exigere, l. 1. §. hic ritum, ff. de Public. & vectig. & ibi glos. in verb. *Pendant, his verbis, Pendant tanquam Procuratores* (loquitur de Publicanis) exigendo pro Fisco, & quod subiicit, *vel etiam tributa consequuntur, scilicet iure suo, & ad sumum commodum, reddendo Fisco certam mercedem, & l. si cum Hermes, ff. eodem rit. verb. conduceret, vbi glos. pro certa mercede singulis annis, vt ipse minutum colligat, & salu condutor dicitur Publicanus*, idemque aiunt Bart. in l. in provinciali, §. si ego num. 4. ff. non. oper. enunciat. Lassart. de Decim. in addit. ad cap. 18. sub numer. 13. Idque facilius fuit quoque admittum, quia inclytus Populus teneatur pro delicto eius Procuratores, & fortasse solvere coegerat iniuriam passis quandoquocunque venientibus, nisi Publicanum exhiberet, Firmian. de Gabell. part. 4. sub numer. 26. vers. 18. quoro. Farin. de furt. dicta quest. 173. num. 61.

Præterea visum fuit restitutionem esse faciendam Camere Vrbs, & Aetario Pontificis, quatenus enim exactio ultra Tariffam, ad inclytum populum non pertineret, si Creditores fuerint incerti, & non compareant, videretur huiusmodi pecunia, per Rauennam iniuste exacta, vel Pauperibus distribuenda, vel in aliis operibus piis eroganda, Castr. Pal. oper. moral. part. 7. de Iust. Commus. dispus. 1. punct. 18. §. 8. num. 1. & seqq. Layman. in Theolog. moral. lib. 3. de Iust. tract. 2. cap. 9. num. 2. Eminentissimus Cardinalis de Lugo de Iust. & iur. tom. 1. dispus. 6. sect. 1. 2. num. 134. Hoc autem ad Summum Pontificem spectat, vt latè exornat Less. de Iust. & iur. lib. 2. cap. 14. dub. 6. numer. 40. vbi pluribus comprobat hanc sententiam, quam pariter admittunt Nauar. de sept. precept. Decalog. cap. 17. sub. num. 93. §. per que, vers. quia Papa, Molin. de iust. & iur. tract. 2. dispus. 53. vers. illud etiam obserua.

Nec interim decet, indebitè exactum, ab illicito detentore retineri, qui potius in pœnam Iustitiæ, potest per Pontificem incapax reddi, vt talium bonorum dominium non acquirat, vt bene deducit Less. vbi supra, dicto num. 40. vers. quia potest Debitores. Vnde non immerito res furtiuas, esse confiscant. Principi, qui eas sub deposito retineat, Creditoribus restitundas, laudabile censuit Lorich. in Iustit. Prin-

cip. tit. de legib. fol. 333. quem refert Faust. in consil. pro Aetario. class. 20. consil. 50. ordin. 1574. col. 2. §. proinde.

Neque Rauennam à restitutione excusat bona fides, ex eo deducta, quod ipse exegerit, † prout 46 viderat alios Appaltatores exegisse ad trad. per Bald. consil. 289. num. 6. lib. 4. Facchin. consil. 61. lib. 2. Alex. consil. 8. num. 4. lib. 6. Etenim ex attestationibus ab eodem Rauenna productis, constat potius pecunias aprouincialibus fuisse extortas, & quidem ipsis reclamantibus; idemque comprobat edictum D. Græciæ Præsidis, ad illorum querelas emanatum, atque centius redditur ex lite super restitutione contra eundem Rauennam ex tunc contestata, quorum quidquam aduersus Appaltatores eius Prædecessores non fuit auditum, ita quod censuit vnus ex Dominis euidenter apparere de actis extorsionis nouæ gabellæ inductius, † ad eius 47 proprium commodum, & proinde fore puniendum ad pœnam dupli, iuxta Text. in l. locatio, §. quod illicite, ff. de public. & vectig. l. unie. C. de super exat. iuncto Prætoris edicto relato à Fulpian. in l. 1. ff. de public. & vectig. ac etiam puniri posse ad pecuniam perpetui exilij, per Text. in l. 4. C. non. vectig. inst. non poss. & ad pœnas furti & rapinæ, de quibus per Afflict. in Const. Regni lib. 1. rubr. 76. num. 6. & Baiard. ad Clar. in §. furtum n. 10. Imò iniuste erat locum pœnæ contra usurpantes Iurisdictionem, vt per Gramma. consil. Civil. 69. numer. 23. Capic. Galeott. respons. Fife. 10. num. 17. & seqq.

Insuper responsum fuit, quod, etiam data bona fide, pro Raennia allegata, non ideo ipsum excusari à restitutione, † vt in specie 48 tradunt Berthach. de gabell. part. 4. quest. 4. numer. 11. vers. sed si ignoranter, Ioan. Crisp. in serm. alt. numer. 111. per Text. in cap. 1. §. Conueniculus, vbi etiam Bald. de pace iuran. firman. Franc. Marc. decis. 421. numer. 1. vers. Si verò Ignorantes.

Bona fides enim Publicanum excusat dumtaxat à pœna, ne cum eo possit agi vi bonorum raptorum, & criminaliter, l. 2. §. si Publicanus, ff. de vi bonor. rapt. glos. in l. etiam §. vers. solve ibi, bona fide, C. de furt. & in his terminis loquuntur DD. pro Rauenna alleg. quos consuluisse patet pro reis eximendis à pœna, non autem à restitutione, licet in illis casibus ageretur de gabellis, simpliciter locatis, sine Tariffa, quæ ipsis legem exactiōnis præscripsisset.

Nec facit Alex. dicto consil. 8. vbi inquit Hebræum, qui fuerant concessa Capitula pro vltis, † potuisse exegisse vltas vltarum, si bi expresse non concessas, dum alij Banche- 49 rij, habentes eadem Capitula, illas exigeret consueuerant. Nam, omisso quod vltas vltarum dissimulantur Hebræis ad euitandum maius malum, & nisi à volentibus exiguntur; Contrariam tenet Couar. var. resolut. lib. 3. cap. 1. numer. 8. vbi etiam, quod si obseruantia sit immemorabilis, † non valet, nec 50 aliquod operator: Ioan. Andr. in reg. pecuniarum, de regul. iur. in 6. Contad. de contract. quest. 25. 26. 27. & 28. Clar. in §. Vltura numer. 7. vbi dicit, hanc de iure esse communem.

Denique non suffragatur Rauennæ, quod ex causa huiusmodi appaltus Camera Apostolica pro rata ad eandem spectante, nedum ab ipso minime petierit restitutionem exactiōnis prædictæ,

prædictæ, sed potius eidem concessit restitutum propter prohibitionem in posterum exigendi pro animalibus ad gradum. Hoc enim non re-
 50 leuat, vel quia inter eos fuerit diuersa conuen-
 titio, vel quia Camera eidem non præscripserit
 exactionem esse faciendam iuxta Tarifam,
 quæ de demum quæ non exemplis, sed legibus est
 iudicandum, *l. nemo Index, §. non enim, verb.*
non exemplis, & ibi, Salicet. & DD. C. de
sent. Interlocut. omn. Iud. l. rem non nouam C. de
Iudic. §. omnis autem Index, in authen. de Iudic.
collat. 6. & §. 1. Inst. de offic. Iudic.

Quantitas autem summæ à Ravenna debita,
 liquidata fuit ex eisdem computis ab eo produ-
 ctis, & iuratis pro veris, & sic est propria ipsius
 Confessione, cuius nulla maior datur probatio.
 Et profecto, dum ipse posuit ad debitum
 inclyti populi scut. 3600. quolibet anno, à die,
 quo emanauit dictum D. Græfciæ Præsidis, ne
 gabellam exigeret ad gradus, satis, superque
 visum fuit ad hanc eandem rationem aliquida-
 tum eius debitum propter exactionem, retroac-
 to tempore factam, præter, & vltra Tarifam,
 nam, ponderando verba partitarum ad debi-
 tum inclyti populi, ibi, *scudi 3600. per la parte*
che tocca a datto Popolo di scudi 6000. per
li Porcastris, cioè ½ leuati in conformita del-
l'Editto di Monsig. Pallanucino Presidente della
Græfciæ, & Monsig. Commissario della Camera;
e Voto del Signor Cardinal Capponi, e
questi per il presente anno, che gl'altri spettano
ad essa Camera, quippe illa verba per li Por-
castris, cioè ½ leuati in conformita dell'Edit-
to, &c. aperte conuincunt petita fuisse dicta
scut. 3600. pro totidem eidem exigere vetitis,
& rursum alia verba per il presente anno, che
gl'altri spettano ad essa Camera, optime com-
probant habitam fuisse rationem, nedum ad
quantitatem percipi consuetam in anuum, sed
etiam ad ratam spectant, ad Reu. Cameram, &
inclytum populum respectine, nec videntur
habere respectum ad aliud interesse extrinse-
com lucri cessantis, vel damni emergentis, de
quo partitæ non loquuntur.

Etque magis huiusmodi liquidatio sufficere
 visa fuit, quia dum Rauenna petit ad hanc
 eandem quantitatem condemnari inclytum po-
 pulum, per li Porcastris, cioè ½ leuati, vtique
 gessit partes Actoris, eiusque computis vius
 51 fuit pro libello. † Hinc autem fuit effectus
 communis, nec potest modo ab ipso Rauenna
 impugnari, sed eidem nocere debet, vt ex
 plurius comprobatur Oliban. de alt. part. 1. lib. 1.
 cap. 11. num. 24. & 25. & facit Rimin. iun. con-
 sil. 409. num. 4. & seqq. Ex quibus cessant, quæ
 ab Insurgentibus pro Rauenna afferuntur ex
 Vermigli. consil. 136. & 137. circa Constit. Pauli
 52 I I I. † non enim criminaliter agitur ad pœnam
 ex partitis iuratis, sed ad repetitionem indebi-
 tæ exacti, iuxta liquidationem resultantem ex
 confessione libellantis, vt per Oliban. & Rimin.
 vbi supra.

Potissimum etiam huiusmodi liquidatio suf-
 ficit, ex quo aliter fieri nequit, & quidem ex
 facto ipsius Rauennæ, qui exactiones ad gra-
 dus factas, non adnotauit in Dattorum libris,
 verum ex mediis Porcastris, & maioribus Por-
 castris, ac aliis, metam porci excedentibus,
 tot porcos, & porcastros constituit, & partitas
 diuitatæ pro Porcis, & Porcastris, conscri-
 53 puit, † quo casu pro liquidatione statim leuati-
 Decif. S. R. R. ad L. P. Melinum.

bus probationibus, DD. in l. alitionibus, vbi
 Dec. num. 13. ff. de in lit. iur. quem sequitur Rot.
 decif. 237. num. 5. part. 4. rec. tom. 2. & facit ead-
 em Rota in fortioribus terminis ad effectum
 relaxandi declaratorios, decif. 254. num. 9. part. 6.
 recent. semper enim coniecturalis probatio suf-
 ficit, quando aliter liquidatio fieri nequit, Rot.
 decif. 430. num. 12. part. 5. recent. tom. 2. præter-
 tim vero vbi agitur non de substantia debiti,
 sed de quantitate: *l. asin' repet. leg. admonendi*
num. 202. ff. de iur. iur. Cephal. decif. 297.
num. 12. cum aliis relat. per Gregor. decif. 324.
num. 4. Imo in his casibus, liquidatio con-
tentatur præsumptionibus, & coniecturis etiam
arbitrio Iudicis, Eminentissim. Octobon. de-
cif. 37. cum ibi alleg. idque libentius militat
in præfenti, quia ex speciali commissione San-
ctissimi in huiusmodi causis coram me proce-
ditur sola facti veritate inspecta, † simpliciter,
de plano, sine strepitu, & figura Iudicij,
manu regia: Becc. consil. 47. numer. 15.
lib. 1. Surd. consil. 54. num. 3. & decisio. 105.
num. 11.

Proinde ex debito Rauennæ scut. 19650.
 pro exactione facta in annis quinque, & tot-
 tidem mensibus cum dimidio, ad rationem
 scut. 3600. in annum vltra concessionem si-
 bi factam, detractis scut. 1738. 68. quorum
 ille ex serie suorum computorum, remansit cre-
 ditor, fuit dictum contra eandem relaxandum
 esse mandatum pro reliquis scut. 17911. 32. mo-
 nete.

Et ita vtraque parte informante, & in con-
 traditorio audita, &c.

DECISIO CLI.

R. P. D. PRIOLO.

Eugubina Emphyteusis.

Luna 16. Februarij 1660.

SVMMARIVM.

- 1 Fructus debentur à die litis motæ.
Amplia, vt num. 2.
- Non petiti, in iudicio particulari peti
 possunt, num. 3.
- Regulantur super stabilitibus in rationem
 quinque pro centenario, n. 9.
- 4 Index non condemnando in fructum, videtur
 absoluerè.
- Declara, vt num. 5.
- 6 Fructuum condemnatio fieri non potest à Iu-
 dice, qui nulli sententiam in negotio
 principalis.
- Declara, vt num. 7.
- 8 Oblatio verbalis sufficit, recusante Domino,
 recipere Canones.

Cum in omnibus sententiis latis ad fauorem
 Dominici Balleoni condemnati fuerint tant
 Abbas, & Monachi Sancti Petri gnani ad reno-
 uandum inuestituram Prædij controuerſi positi
 in Territorio Vrbinis in vocabulo Gratiolo, quam
 Andreas Mariotus, cui prædicti Monachi inueſti-
 turam concesserant ad illius possessionem di-
 mittendam, iuxta decisiones coram R. P. D. meo
 Celfo, ac me, editas, dubitavi, an, & à qua die,
 ad quam summam debeantur fructus?

Et DD. quoad primum, & secundum caput censuerunt deberi à die motæ litis contra Maioratum non autem contra Monasterium: Etenim pro iudicio contra ipsum introductum † à dicto tempore fuit constitutus in mala fide, aded vt non poterit facere fructus suos, sed teneatur ad illorum restitutionem, ad text. in l. 3. vbiq. DD. ff. de interdict. l. 2. C. de fruct. & lit. expens. l. certum, C. de rei vendicat. l. sed & si lege, §. si ante, vbi gloss. & Bart. ff. de peti. hered. & notat Alexand. in l. Herennius, §. fundum, num. 4. ff. de re iudic. Rota decif. 343. num. 7. part. 1. decif. 3. num. 1. & decif. 199. num. 3. part. 7. recent. & coram Burat. decif. 449. num. 1. & coram Eminentiſſ. Cardin. Ottobono decif. 87. & decif. 193. n. 1. & seq. 3. cum aliis in *Persina Spoly* 7. Februarij 1643. coram bon. mem. *Tarracoen*.

Non attento, quod fructus in libello non fuerint petiti, & si non veniant restituendi à Reo possessore conuento propter malam fidem ex contestatione litis causatam, quia cum fuerint à Marioतो medio tempore percepti, † & agatur principaliter ad restitutionem bonorum, fructus accessorii veniunt, etiam si non fuerint petiti, iuxta allegata per DD. in d. l. 3. ff. de Interd. Hond. conf. 25. n. 5. lib. 2. Alex. conf. 184. n. 9. lib. 5. & pluribus, relatis respondit Rota decif. 9. n. 1. part. 7. recent. & decif. 330. num. eodem, coram bon. mem. *Merlino*.

Nec ex eo quod in sententis fuerit omiſſa condemnatio ad fructus censendum est, quod amplius peti non possint; quia adhuc veniunt restituendi non quidem vigore earundem sententiarum, † sed vigore noui iudicii, & nouæ petitionis, prout factum fuit in præſenti casu, in quo non agitur de liquidatione in vim dd. sententiarum, sed ex integro mediante noua petitione fieri condemnationem in fructibus, vt docuit Bald. in l. ex diuerso 36. §. vbi autem, num. 4. ff. de re iudic. Abb. in cap. grauis, num. 20. de restit. spoliat. Rota coram Setaphin. decif. 83. num. 4. & seqq. & decif. 125. n. 2. & coram M^{er}lin. d. dec. 330. num. 2. & tradit Gabr. ex allegat. conf. 35. num. 7. lib. 2.

Obiectum verò, quod vbi index omisit † condemnationem videatur eum, & possessorem à fructibus absoluisse, ad tradita per Theſaur. decif. 185. n. 2. Surd. decif. 69. n. 3. cum aliis in contrariū adductis, non applicatur; quia procedit dumtaxat in casu quo fructus fuerint petiti, † & per iudicem omiſſi, vel denegati, in quibus terminis Doctores præcitat loquuntur; secus quando nulla præſeſſit petitio; nam absolutio non cadit super eo, quod non est in controuerſia, & in iudicio deductum non fuit.

Nec releuat exceptio, quod condemnatio ista peti non poterat coram me, † qui super negotio principali in quarta instantia pronunciaueram: l. terminata, C. de fructibus, & lit. expens. cum aliis deductis per Rotam decif. 536. num. 6. post Poſth. de manu. Vifa enim est remoueri ex eo quod in sententia fuit reſeruata facultas pronuntiandi quoad fructus, † & illorum liquidationem à qua non fuit appellatum, quo casu iudicem valde procedere ad condemnationem super fructibus etiam post promulgatam sententiam in negotio principali expreſſe, ait text. in dicta l. terminata, vbiq. gloss. verb. competere, vbi Bart. num. 6. Cod. de fructibus, & lit. expens. & tradit Angel. in l. Paul. la prima, num. 1. & 2. ff. de re iudic.

Nec etiam releuat, quod vsque ab initio motæ litis non fuerit à Balleono factum depositum Canonum, & Laudemiorum, quia cum Abbas & Monachi recusauerint, † illum recognoscere in Emphyteutam, vt patet ex litis sustentatione satis fuit verbalis oblatio, iuxta Theoricam Bald. in l. unica, C. m. liceat in vna eademque causa vere, prouoc. Tiraquell. de retrat. content. §. 4. gloss. 6. num. 27. Maur. de oblat. num. 5. Fontanel. decif. 74. num. 3. & seqq. Rota decif. 108. num. 4. & 5. coram Durano.

Quo verò ad tertium caput concernens liquidationem DD. dixerunt fructus esse liquidandos in scutis quadraginta quinque annis, ad rationem quinquæ pro centenatio: † & moti sunt, quia constat valorem dicti prædij ascendere ad ſenta nongenta, vt alias fuerat concordatum in decif. edita 4. Maij 1657. coram R. P. D. mea Celfo. Ideo cum verlemur in bonis stabilibus fructus taxari debent ad rationem quinquæ pro centenatio, & sic in scutis quadraginta quinque annis, iuxta gloss. in authentic. præterea, verb. Iusta, Cod. de sacros. Eccles. Rota coram Baratt. decif. 65. n. 2. & decif. 112. n. 1. in *Persina reintegratio* 3. Aprilis 1652. coram bon. mem. *Peuting*. & in *Albanen. redditibus rationis* 13. Iunij 1657. coram R. P. D. meo Celfo.

Et ita partibus informantibus decifum fuit.

DECISIO CLII.

R. P. D. PRIOLO.

Romana Locorum Montium.

Veneris 5. Maij 1660.

SVMMARIVM.

- 1 Fideicommissum, cum facultate alienandi sustinetur quatenus dispositio non sequatur.
- 2 Potest euanescere firmis manentibus legatis, num. 3.
- 3 Disponendi libera facultas non refertur ad absolutum dominium, sed administrationem importat, stante fideicommissio.
- 4 Facultatem habens ex eo, quod capis alienare dicitur disposuisse, num. 4.
- 5 Facultatem habens per heredis institutionem disposuisse dicitur, n. 5.
- 6 Facultatem habens omnia bona alienare potest in euersionem fideicommissi, n. 6.
- 7 Facultas concessa ad certum effectum intelligitur ad arbitrium boni viri, n. 12.
- 8 Dec. conf. 253. sub num. 1. & Decian. consil. 92. sub num. 24. lib. 5. communiter reprobantur.
- 9 Pralegato si caderent in fideicommissum disponendi facultas euaderet superflua.
- 9 Buratt. decif. 168. num. 23. & 24. declaratur.
- 10 Ruin. consil. 147. sub num. 15. lib. 2. explicatur.
- 11 Clausula, à loro piacere, importat concessionem facultatis absolutam.

Placuit DD. Decifio edita sub die 16. Iunij præteriti, in qua fuit resolutum non esse lo-

cum

cum Ægidianæ, & denegandum fore inmissio-
nem Petro super locis montium controuersis,
non obstante fideicommissio.

Quoniam verba Testamenti Marthæ de
Boncompagnis circa facultatem attributam
hæredibus disponendi de dictis locis montium
ad eorum libitum, sunt adeo clara, vt magis
esse non possint, ibi, *E lasci in mano dell' heredi
la patente de luoghi de monti, che ne dispongi-
no à lor piacere*, vnde licet Testatrix fecerit fi-
deicommissum, nihilominus cum vigore dictæ
facultatis hæreses de illis disposerint, fidei-
commissum non capit loca prædicta, † quia im-
plicitum habet conditionem, si & quatenus
alienatio non sequeretur per text. in l. Titium, ff.
ad Trebell. Auth. contra cum rogatus C. cod. tit. l.
Rota coram Merlin. decis. 459. num. 3. & 4. in
recen. decis. 155. num. 20. & 185. num. 3. & seqq.
part. 4. tom. 2. in Bonon. Domus de Maluasia 25.
Iunij 1632. coram bon. mem. Cardinali Verospiro,
§. Neque hæc facultas, & in Romana Dotis 15.
Maij 1656. coram Reuerendiss. D. meo Cero
Decano, §. Quia prima pars vers. licentia enim
disponendi, cum aliis in prima decisione, §.
Quamuis.

Neque contrariam Testatricis voluntatem
arguunt onera iniuncta hæredibus, & fideicom-
missariis soluendi annua legata, quæ sine per-
petuitate fideicommissi etiam super hisce locis
montium impleri non posse dicebantur. Atque
ideo libera facultas disponendi † non sit refren-
da ad absolutum Dominum in euerfionem fidei-
commissi, sed solum ad liberam administratio-
nem in satisfactionem onerum, & legatorum,
vt consulerunt Dec. consil. 253. sub num. 1.
Decian. respons. 92. num. 24. lib. 5. Rota coram
Buratt. decis. 168. num. 23. & Ruin. consil. 147.
sub num. 15. lib. 2.

Nam aut loquimur de legato scutorum. 150.
quod Testatrix voluit, vt hæreses viuentis Petro
eius filio tenerentur quolibet anno eidem
prestare, & secuto obitu Petri deberent inuestire
seuta 1500. in Censibus, stabilibus, aut locis
montium ad effectum celebrandi duo sacra qua-
libet hebdomada pro salute Animæ vtriusque, &
ex perpetuitate legati huiusmodi nullatenus fuit
limitata, seu alterata facultas disponendi con-
3 cessa verbis amplissimis, † cum possint itare si-
mul hæc duo, quod euascat fideicommissum,
& nihilominus hæres teneatur ad legata l. ni-
hil proponi 123. ff. de legat. 1. l. annuam 6. ff. de
annu. legat. Rot. post Fenzon. ad stat. Urb. de-
cis. 95. vers. quoniam pro responsione, vt coram
Buratt. decis. 385. num. 5. & decis. 387. num. 8.
& 9. & tradit Paris. consil. 87. num. 39. & seqq.
lib. 2. & sequitur Gionagn. qui alios cumulat
consil. 97. num. 22. vers. quoniam pro responsione
lib. 1.

Aut loquimur de legatis perpetuis, & aliis
oneribus, quæ eadem Testatrix iniunxit hæ-
redibus fideicommissariis, & Patribus Bernabitis
vltimo loco substitutis, nec pariter ex perpe-
tuitate horum legatorum resultat aliqua con-
iectura fideicommissi super locis montium, nisi
fuit eadem conditione quatenus hæreses non
alienauerint, cum autem vi fuerint facultate
prædicta, vt deductum non solum ex manda-
tis obtentis de transferendo litteras patentes
ad eorum fauorem litteras à vinculo fideicom-
missi, vendendo, & resignando, subsecuta alie-
4 natione tunc locorum ex † eisdem locis mon-

tium; Cum habens facultatem disponendi ex
eo quod caperit alienare dicatur sufficienter dis-
posuisse l. l. consil. 130. sub num. 12. lib. 4. &
faciant tradita in Sipontina pensiois 8. Iunij
1648. coram bon. mem. Peutingerio, sed etiam
ex generali institutione hæredis tam in bonis,
quàm in iuribus, & actionibus, quorum appella-
tione † continetur vins dictæ facultatis, vt cõ-
probat Fular. de substit. quest. 444. num. 8.
& 550. num. 16. cum aliis in praterita decisio-
ne cumulatæ, Onera implendi legata reman-
serunt inefficacia, & resoluta, petinde ac si de-
mandata non fuissent, nam data licentia hæ-
redi grauato disponendi ad eius libitum valet
ipsa bona in totum alienare † non attentis dispo-
sitionibus factis ad fauorem vocatorum ad
fideicommissum licet illud bona alienata tota-
liter absorberent l. l. consil. 129. per tot. lib. 4.
Gabr. consil. 99. num. 22. & seqq. lib. 2. Surd. con-
sil. 10. num. 30. & seqq. & consil. 552. num. 18.
pariter cum seqq. Menoch. consil. 1091. num. 5.
& Monach. decis. Bonon. 71. num. 122. & pluri-
bus firmat prima decis. §. nihil referente, & §.
Nec pariter obstat.

Hinc non refert quod Testatrix onerauerit
vniquemque hæredum tam institutorum,
quam substitutorum, vt satisfaceret legata à se
relicta, siquidem quoad legatum factum ad
fauorem Petri eius filij, nec non inuestimentum
faciendum post mortem eiusdem Petri pro celebra-
tione duarum Missarum qualibet hebdoma-
da in perpetuum huic legato satisfecerunt hæ-
redes mediante resignatione tot locorum mon-
tium. Quo vero ad alia legata obiectum tollitur
ex supra dicta responsione, vt legata huiusmo-
di locum habeant, quatenus non sequeretur
alienatio, & bona peruenirent ab substitutis,
vt patet ex deductis.

Nec releuant deducta † per DD. in contra-
rium allegatos; Etenim Dec. consil. 253. sub
num. 1. & Decian. respons. 92. sub num. 24. com-
muniter reprobantur, quia si prælegatum cum
facultate liberè disponendi caderet sub fidei-
commissio (vt isti volunt) permissio † alienandi
3 remaneret superflua, & inefficax contra text. in
in l. si quando in princ. ff. de legat. 1. & cap. si
Papa de priuileg. in 6. Surd. consil. 352. num. 23.
vers. ex prædictis. Menoch. d. consil. 1091. n. 2.
Thel. quest. for. lib. 1. quest. 17. n. 19. Fular. g. 650.
num. 45. de substit. eoque & alios consutat Rota
in Sancti Secundini fideicommissi 18. Iunij 1649.
coram bon. mem. Arguelles.

Decisio † verò Buratti 168. n. 23. & 24. non
potest applicari, firmat enim prælegata venire
in restitutione fideicommissi, non quia tota hæ-
reditas consistit in illis prælegatis, prout ex hac
ratione mouentur Doctores præcitati, sed quia
in eo casu facultas alienandi data fuerat in Co-
dicillis, & fideicommissum ordinatum in Testa-
mento continebat specificè bona prælegata, &
contrarium suadebant verba ipsius Testamenti,
qualitas bonorum, declaratio eiusdem Testato-
ris, & quamplures coniecturæ in proposito de-
ficientes.

Nec aduersatur conf. Ruin. 147. sub num. 15.
lib. 2. quia loquitur quoad facultas alienandi
concepta est sub clausula † (quidquid placuerit
faciendum) quo casu non videtur data libera fa-
cultas, sed limitata ad arbitrium boni viri. Di-
uersum autem est quando data fuit sub ista alia
clausula (à lor piacere) latine pro eorum libito,
k k 3 quæ

- 1 quæ t importat concessionem facultatis absolutam, iuxta tradita per *Susd.conf. 10. n. 50. & decis. 27.2. n. 13. cum seqq.*

Cæteri loquuntur de alienatione permiffa duntaxat in aliquibus casibus, & ad certum, & determinatum effectum, t vbi tunc etiam censetur permiffa facultas solum ad arbitrium boni viri, vt probat *Natt. consil. 115. num. 6. & Mantie. decis. 329. num. 5.* Secus autem vbi fuit concessa simpliciter ad libitum hæredis, tunc enim præ se fert dominium absolutum, & voluntatem liberè disponendi de bonis non obstante fideicommissio, cum illa eatenus dicantur fideicommissio supposita, quatenus hæres non vteretur dicta facultate, vt supra dictum fuit.

Obiecta verò contra loca montium vacabilia, quod scilicet hæredes tenerentur ea reuicere, & vertere in non vacabilia, visa sunt satis remoueri ex responsionibus datis in alia decisione §. finali.

Et ita vtraque parte informante pro confirmatione decisionis responsum fuit; &c.

DECISIO CLIII.

R. D. CERRO DECANO.

Senen. fideicommissi.

Luna 5. Aprilis 1660.

SVMMARIVM.

- 1 Proximior in fideicommissio regulariter succedit.
- 2 Gratias duobus si sine filiis decesserint altero decedente sine filiis eius portio deuoluitur ad proximiores, & n. 4.
- 3 Reciproca quando inducitur.
- 5 Pluralitas resoluitur in singularitates, quando substitutionis verba diriguntur in grauato, & cessat reciproca.
- 6 Agnationis ratio habita restringitur ad grauato expressos.
- 7 Representatio in transuersalibus, quando militet.
- 8 Transmissio in fideicommissio condicionali non habet locum cessantibus coniecturis.

Hæredem vniuersalem Porphyrius sibi scripsit in Testamento condito 2577. Virginiam vxorem, quam restituere grauauit omnia eius bona stabilia vni, vel pluribus masculis, cui, vel quibus eidem Virginie videbitur, & placebit de familia Testatoris; & in casu non factæ declarationis, vulgariter, pupillariter, & per fideicommissum substituit proximiores masculos de dicta familia venientes ab intestato, *Summar. num. 1.*

Deinde anno 1580. condidit Codicillos, in quibus declarauit melius eius intentionem, quod sua bona stabilia semper, & in perpetuum conferuerit in eius familia, his verbis disposuit, ibi: *Idcirco si & casu quo aliquis esset nominatus a præfata D. Virginia, vel ob non factam distictam nominationem succederet ab intestato, qui postmodum decederet, aut decederent absque filius legitimis, & naturalibus masculis, tali casu illi vel illis vt supra decedentibus intelligantur esse, & sint substituti vulgariter, pupillariter, & per fideicommissum illi masculi de*

familia, & c. qui erunt proximiores de tempore in tempus, Sum. n. 2.

Defuncto Testatore, Virginia hæres granata nominauit Fortunium filium Antonij Mariz, & Christophorum filium Octauiani quemlibet pro virili, prout testatori successerant, & ex eis post mortem Virginie primo decessit Fortunius, superest Valerio filio, qui pariter obiit cum filio nuncupato Fortunio iuniori pacificè possidente medietatem bonorum stabiliū Testatoris, in qua eius auus fuerat nominatus.

Cum verò decesserit Christophorus, nullis relictis liberis, Angelus filius Caroli fratris Fortunij senioris tanquam proximior Porphyrij fideicommittentis, & Christophori ultimi defuncti, adeptus fuit possessionem alterius medietatis bonorum Testatoris eidem Christophoro obuentæ, sed prætendente in ea succedere ipsi defuncto Fortunio iuniori, hodie quæstionum fuit ad cuius fauorem constet de fideicommissio Porphyrij, & pro Angelo fauorabilis prodit resolutio.

Patet enim ex inspectione arboris familie Testatoris, quod ipse proximior est tam grauanti, quam grauato; t idem mortuo Christophoro sine filiis, in portione ipsius ad sui fauorem purificata fuit substitutio proximiorum, & aperta successio, *Item ita legatur 33. §. infidei. & l. peto 71. §. fratre. ff. de leg. 2. Burlat. conf. 170. n. 16. lib. 2. Peregr. de fideic. art. 21. num. 2. vers. Atque cum proximiores.*

Non obstat, quod non sit impleta conditio obitus sine filiis in vtroque nominato, dum ex Fortunio iuniori adest Fortunius iunior eius nepos ex Valerio filio.

Virget enim obiectum, si inter nominatos, eorumque descendentes expressè, vel tacite per Testatorem t ordinata fuisset substitutio reciproca, vt tradit Rip. in l. hæres mei, §. cum ita, num. 136. ff. ad Trebell. At quia in casu nostro, nec expressa legitur, nec tacita subintelligi potest, quæ veniat in necessariam consequentiam verborum expressorum, dum non concurrunt virgentes coniecturæ, nec Testator dixit, t quod ab ultimo ex honoratis tota hereditas alteri restitueretur, vt opus est per text. in l. Titia Seio, §. Seia liberti. ff. de leg. 2. Socin. iun. conf. 110. n. 17. & 18. lib. 3. Peregr. in his terminis conf. 52. n. 1. lib. 6. Rota in rec. decis. 192. num. 3. part. 8. Sed simpliciter vno, vel pluribus nominatis à Virginia, illi vel illis sine filiis legitimis, & naturalibus decedentibus, proximiores de familia substituit *Sum. dist. num. 2.* hoc vtique casu non exigitur copulatiua purificatio conditionis respectu vtriusque, sed ea purificata in vno, quoad eius portionem habet locum substitutio, t quia cum respiciat diuersas personas, resoluitur in singularitates perinde ac si enilibet ex nominatis facta fuisset, iuxta responsum Papiniani, in dist. l. hæres mei, §. cum ita, ff. ad Trebell. ibique Ripa dist. num. 136. vers. ex qua responsione; adnotans, quod cessante reciproca, et si verba substitutionis directæ sint ad grauatos, prout hic, pluralitas necessario resoluitur in singularitates, in puncto: Peregr. d. conf. 52. n. 4. lib. 6. Card. Scraph. dec. 1190. n. 4. & 5.

Nec obstat ratio conseruandi agnationem resolutans ex declaratione facta per Testatorem in codicillis, quod eius bona stabilia semper, & in perpetuum conferuerit in sua familia, t quia de per se sola non sufficit ad inducendam reciprocā de linea ad lineam, sed intelligitur iuxta gradus

gradus expressis discretiue inter descendentes vniuersaliue linea, vt scilicet portio cuiuslibet ex nominatis inter eius descendentes conferretur: Menoch. conf. 376. num. 40. vers. respondetur primo: Card. Setaph. decif. 1023. num. 9. *Rota in Florentina, seu Bononiensis de Barbadoris* 25. Iunij 1640. coram bon. mem. Coccino, §. *Hinc non obstat*; in qua firmatur, quod hoc facilius admittitur, quando, prout hic, non agitur de descendibus, sed de transuersalibus Testatoris.

Nec dicatur, quod saltem Fortunius iunior subintrat in locum Valerij patris, & sic considerari debeat tanquam existens in pari gradu cum Angelo, quia cum non versemur in fideicommissio ascendente, nec transuersalis primi gradus, sed transuersalis gradus vltioris, filius non subintrat in locum patris, nec nepos concurret cum patre, sed habet locum regula prior in gradu, prior in successione: Dec. conf. 1. num. 3. & conf. 217. num. 2. Curt. iun. conf. 128. num. 11. Crass. de success. fideicommissum quest. 11. n. 5. Fachin. contr. iur. lib. 4. cap. 84. §. fin. vers. sequitur: Card. Mant. de conest. ult. vol. lib. 8. tit. 9. num. 3. in fin. & seq. Peregr. de fideic. dist. art. 21. num. 8. Thesaur. decif. 65. n. 1. vers. contrarium tamen est verum.

Minutius Fortunius viuens iure transmissio- nis successionem prætereundere potest, quia cum pariter versemur in fideicommissio conditionali ad filios non transmittitur, quando pater, prout hic, pendente conditione decessit, et non concurrentibus coniculis contrarie voluntatis Testatoris, quæ virgines esse debent, vt per text. in l. vnic. §. fin. autem, C. de caduc. toll. probat gloss. communiter approbata, in l. v. ver. de reliq. Cod. de his qui ant. ap. tab. Bart. in l. heredes mei, §. cum ita num. 2. ff. ad Trebell. Peregr. conf. 56. n. 4. lib. 5. & de fideic. art. 31. num. 6. Card. Setaph. decif. 1479. num. 5. cum aliis alleg. in Rom. de Militina 15. Ianuarij 1644. §. hinc est, & in Famenina bonorum 27. Iunij 1659. §. nec obstat existentia, cum seqq. coram me.

Et ita vtraque, &c.

DECISIO CLIV.

R. P. D. ALBERGATO.

Romana Censur.

Luna 27. Februarij 1661.

SVMMARIVM.

- 1 Censur ad duobus acquisitus vnicuique pro medietate debetur, & n. 7.
De sui natura est diuinus, n. d.
In extinctionem requiritur actus retrofinitus, num. 11.
- 2 Patriam potestatem ad firmam probatio filiationis, & legitimatus requiritur.
- 3 Filiusfamilias ex quibus habeatur pro patrefamilias, & n. 5.
- 4 Testis reddens rationem inceptam non attenditur.
- 5 Sententia iniusta non transit in iudicatum.
- 6 Oblatio capitalis facta post biennium a dicta, non inducit extinctionem censur.
- 7 Sine reali deposito non impedit cursum censur, num. 10.

12 Testes singulares concurrentibus, de quibus hic, non probant.

DE bono iure Eleonora, & Petri-Francisci coniugum constare DD. censuerunt, quia illa est filia, & hæres Petri-Francisci de Muzolis, qui simul cum Ioanne-Baptista, censum, de quo agitur et emerant à bono men. Francisco Maria Duce Ceræ; vnde ad illam pro medietate spectat, quia census ad fauorem duorum impositus, & ab illidem emptus, cuique pro medietate acquiritur: l. reos 15. §. cum in talibus, ff. de duobus reis: Sord. conf. 150. num. 34. Colta de ration. rat. quest. 32. num. 2. cum de sui natura sit indiuiduus, ratione rei, & voluntatis: Rot. coram S. M. Greg. decif. 157. n. 16. & in Romana censur 16. Nouembrijs 1639. coram bon. mem. Pirouano; prout eam refert Annot. ad dec. 454. num. 56. part. 4. recent. tom. 2. vbi prius num. 54. ad propositum infert, quod census potest pluribus pro rata acquiri, quo casu tot videntur census, quot personæ.

Neque applicati visa est limitatio, quod regula non procedit quando pater, & filius simul emunt; tunc enim filius ex pecunia paterna, non sibi, sed patri acquirit, tum quia non probatur Petrum-Franciscum fuisse filium Ioannis-Baptiste legitimum, & naturalem; prout ad effectum de quo agitur, necessarium esse, adeo vt probatio filiationis in genere non suffragetur, nisi probetur etiam qualitas legitimatus ad firmam patriam potestatem necessariam: Socin. sen. conf. 39. in princ. lib. 1. Roland. à Val. conf. 100. num. 21. & seq. lib. 2. Rot. in Florent. seu Bonon. de Barbadoris 25. Iun. 1640. coram bon. mem. Coccin. §. nec obstat quod descendencia, & 28. Iunij 1641. coram Reuerendissimo Carillo, §. penult.

Tum quia etiam si cum dicta qualitate filiationis iustificaretur, aliquid dicendum esset, quia constat quod Petrus-Franciscus publicè negociabatur, proprium peculium habebat, vidente, & sciente patre cum aliis, & cum ipso tanquam sui iuris contrahebat et Summario 4 Eleonora num. 5. vsque 20. ex quibus haberi debet pro patrefamilias: Vrsell. ad Afflic. dec. 308. num. 18. Rot. decif. 127. sub num. 1. ad med. par. 1. recent. & in Romana Societatis officij 27. Iunij 1653. coram me, §. ratio resolutionis; & ex iisdem actibus publicè, & palam gestis negociandi, & contrahendi tanquam paterfamilias, proprias res administrandi, & pecunias implicandi in societatis officiorum, legitimè præsumptio deducitur et quod propria industria pecuniam in emptione census erogam acquisiuerit: Crauet. conf. 65. sub num. 8. in fine: Sord. conf. 105. num. 7. & decif. 339. sub num. 19. & recedendo à decif. bon. mem. Coccin. firmatum fuit in Romana Salmiani 10. Maij 1658. coram R. P. D. meo Priolo, §. probationes.

Qua ratione non relictur, quod census dicatur acquisitus ex pecunia Ioannis Baptiste, & stipulanti appositum nomen Petri Francisci ad effectum exigendi fructus eiusdem census, eo quod Ioannes Baptista scribere nesciebat, vt deponit testis in Summario dist. Ducisse num. 1. quia eius depositione non probant totum pretium fuisse Ioanni Baptiste solum: Cum imò, vt dictum est, Petrus Franciscus plures societates officiorum, & census anno 1640. & sequentibus; ad sui fauorem acquisiuisset, & ratio

6 à dicto teste deducta pro simulata, † insertione hominis alterius ad effectum faciendi quietantias de fructibus visa, est DD, inepta, & non attendenda: Decian. *consil.* 117. *num.* 19. & 54. *vers. sed in casu nostro*: Rot. *decis.* 720. *num.* 29. *coram Pen.* & *decis.* 347. *num.* 13. *part.* 9. *recent.* Et in omnem eventum, quatenus etiam probaretur pecuniam fuisse Ioannis Baptistæ, adhuc census non fuisset illi acquisitus, nisi pro medietate, † & alia medietas spectaret Petro Francisco, cuius nomine emptus fuit, licet ipse debitor pecunie remaneret: *l. qui aliena pecunia* 8. *C. si quis alter, vel sibi*: Menoch. *consil.* 213. *n.* 23. plenè. Hodier. *n. ad Surd. decis.* 15. *num.* 29. & sequentibus. Rota in terminis *decis.* 165. *num.* 9. & *decis.* 166. *sub num.* 10. & 15. *post Cenc. de cens.* & bene distinguendo in Cathacen. *hereditatis* 28. *Aprilis* 1653. *coram Reuerendissimo D. meo Decano* *sub* §. *quia cum ista, & in Anequina successione* 26. *April.* 1646. *coram R. P. D. meo Benilaqua* *sub* §. *neque respectu*.

Neque suffragari denique potest sententia A. C. declarans integrum censum spectare ad Ioannem Baptistam, vel extinctioni, quæ ex oblatione facta à dicto Duce resultare pretenditur, quia sententia ultra quod per appellationem suspensa fuit, cum ex præmissis ostendatur iniusta, † non potuit in iudicatum transire: Mandel. *conf.* 776. *sub num.* 20. Rota in Anconitana *doct.* 15. *Novembris* 1647. *coram bon. mem. Arguel.* in princ. extinctio verò non subsistit, non solum quia oblatio fortis facta fuit à debitore post bimestre † à die dictæ, & sic nullo modo extinctionem inducere potuit: Rota *decis.* 392. *num.* 2. *part.* 4. *recent.* & admissum fuit in Anconitana *censu* 15. *Martij* 1660. *coram R. P. D. Taya*, §. & *quævis*; verum etiam, quia conventio extinguendi emanavit cum Ioanne Baptista, seu Iacobo illius herede; & sic quoad aliam ratam non inferit præiudicium heredibus Petri Francisci, præcipue, quia non præcessit actuale depositum, † & sic semper fructus currunt verbali oblatione fortis, non obstante Honded. *consil.* 36. *num.* 20. *lib.* 2. *Rol.* à Vall. *consil.* 63. *n.* 3. *lib.* 1. *Spad. conf.* 156. *num.* 9. *lib.* 3. *Cenc. de cens. quæst.* 111. *num.* 23. & Rot. *post ipsum dec.* 795. *num.* 1. si dicatur, quod Dux erat paratus restituere etiam aliam medietatem fortis census, sed non potuisse id effectuare ob litem tunc inter hæredes Petri Francisci, & Ioannis Baptistæ vertentem, quia lis non impendebat depositum † ex quo resultat actus retro similis in extinctione census requisiti: Cenc. *de cens. dict. quæst.* 111. *num.* 3. & *post ipsum Rota decis.* 277. *num.* 10. *coram Duran.* *decis.* 449. *num.* 9. & *post Metlin. de pignor. decis.* 41. *n.* 14.

Ex quibus sublate remanent depositiones testium de confessione extrajudiciali Petri Francisci, quod nihil proprii haberet, quia sunt singulares, † deponunt de auditu, non coarctant negatiam quod non possit habere alia bona, quin ipsi scirent, contrariantur publicis instrumentis acquisitionum, & confessionibus ipsius Ioannis Baptistæ, & proinde nihil probare visi sunt, & per rationes concludunt Couar. *resol. lib.* 2. *cap.* 6. *num.* 8. *versic. cæterum*: Rota *coram Buratt.* *decis.* 864. *num.* 1. *decis.* 573. *num.* 2. *part.* 1. *recent.* Tullen. *matrim.* 9. *Februarij* 1654. *coram me*, *sub* §. *non obstat*, & in Anconitana *pecuniaria* 9. *Iunij* 1655. *coram D. Zarate*, §. *in ista dem dicta*.

Resolutum ideo fuit ex præmissis constare de bono iure, partibus hinc inde informantibus.

DECIS. CLV.

R. P. D. PRIOLO.

Pisaren. Pecuniaria.

Veneris 29. Aprilis 1661.

SUMMARIVM.

1 Solutio facta præsumitur in vim præcedentis obligationis.

Facta præsumitur in extinctionem summa coequalis, *n.* 2.

Cedit potius in causam debiti proprii, quam alieni, *n.* 3.

Cedit in graviolem causam, *n.* 4.

Cedit in causam debiti iam maturati, *n.* 5.

Cedit potius in causam debiti necessarij, quam voluntarij, *n.* 7.

In quam causam cesserit coniecturis probatur, *n.* 10.

6 Verba, per la validà, non important numerationem.

8 Declaratio facta mediatis litteris, auiis, censetur inesse alij declarato.

9 Antidata suspicio tollitur ex coniecturis.

11 Solutiones factæ in extinctionem vnus debiti non possunt declarari in aliud, & *num.* 12.

IN solidatione computorum inter Alexandrum Muscam, & Rodolphum Tullium inita Rodolphus remansit debitor Alexandri cent. 4000. quæ sub fideiussione in solidum Antonij, & fratrum solvere promisit ad omne eius beneplacitum, quod debitum deinde Vincentius filius Antonij, & respectu nepos Rodulphi in se accolavit, sèqne obligavit extinguere, paulò post idem Vincentius vigore litterarum Cambij Rodulphi soluit Venetus summam ducat. 4612. & aliorum 936. occasione alterius tractæ Platis mercatoribus, nomine hæredum Pompeij Mufchæ, quorum vnus est idem Alexander, qui cum prætenderet, quod solutiones cesserint in aliam causam, non autem in extinctionem debiti accollati, iudicium contra Vincentium pro confectione dicti crediti coram A. C. introduxit, & succubuit; vnde causa mihi commissâ dobitauit, an, & ad quid Vincentius teneretur vigore dicti instrumenti accollationis, & ad nihil teneri fuit resolutum.

Solutio † enim semper facta præsumitur in vim præcedentis obligationis: Bart. in *l. solutionem*, §. *non vero sub num.* 4. *ff. de off. Proconf.* Aym. *conf.* 150. *num.* 13. Cephal. *conf.* 150. *n.* 15. & *seq.* Rot. *decis.* 456. *n.* 10. *part.* 4. *recent.* præsertim, quia ex solutionibus quæ dantur in *Summ. num.* 7. & 8. constatur eadem summa scut. 4000. ex qua fortius intrat præsumptio solutionis, † in extinctionem debiti controuersi: Aym. *conf.* 149. *n.* 5. Menoch. *de præsumpt. lib.* 3. *præsumpt.* 139. *num.* 18. Seraph. *decis.* 600. *num.* 4. & *decis.* 643. *num.* 5. *inter decis.* 176. *num.* 17. *part.* 2. in *recent.* *decis.* 31. *n.* 3. *part.* 1. *decis.* 507. *n.* 4. *part.* 4. *tem.* 3. *recent.* & *post Zaceh.* de oblig. *Cam.* *decis.* 152. *num.* 5.

Nam

Nam illa debet potius cedere in causam debiti proprii, ꝑ quam alieni: Ceph. *confil.* 198. *num.* 1. 2. lib. 2. Rota *coram san. mem. Gregor. decis.* 62. *num.* 5. *seq. & in Cefenaten. censu* 18. *Marij* 1658. *coram R. P. D. meo Celfo*; & in causam pro qua quis reperitur obligatus per instrumentum ꝑ publicum, vt in calum grauorem, & diuorem, l. *in his*, & l. *cum ex pluribus*, ff. *de solut. Alex. conf.* 2. *num.* 21. *in fin. lib.* 4. Rota *decis.* 507. *num.* 7. *coram Merlino in recent. decis.* 43. *num.* 18. *seqq. part.* 4. & in Romana pecuniaria 19. Iunij 1646. *coram Eminentiss. D. Card. Corrado*.

Nec ex eo quod solutiones, quæ debebant fieri Alexandro, fuerint factæ hæredibus Pompei, dici potest, quod cesserint in executionem alterius debiti, quod habebat Rodolphus cum eisdem hæredibus: Præmissio enim, quod cum idem Alexander sit hæres Pompei, petinde est, ac si in solutionibus esset expressum nomen illius cum de tempore earundem solutionum de mense scilicet Septembris, & Octobris 1650, non uenisset dies solutionis alterius debiti, quod erat soluend. dumtaxat de mense Ianuarij 1651. vt ex *Sum. eiusdem Alexandri num.* 7. merito illæ referendæ sunt ad debitum pro quo Vincencius cogi poterat, ꝑ non autem ad aliud cuius dies nondum cesserat, *dict. l. cum ex pluribus*, §. *ultimo*, ubi Bart. & alij, ff. *de solut. Menoch. de presumpt. lib.* 3. *presumpt.* 36. *num.* 13. Gratian. *discept. ca.* 234. *num.* 26. Rota *coram san. mem. Greg. decis.* 521. *num.* 7. & 8. & apud Merlin. *d. decis.* 507. *num.* 1.

Et licet in litteris Cambij exprimatꝛ ꝑ per la valuta, non tamen inde sequitur, quod Rodolphus, qui litteras scripsit habuerit valorem Cambiorum, & consequenter solutiones referri nequeant ad extinctionem debiti huiusmodi: nam ultra quod verbum illud, per la valuta, non insert per necesse veram, & realem numerationem pecuniæ, sed vt plurimum imaginariam, & præsumptam, vt aduertit Conar. *de Camb. part.* 2. *quæst.* 18. *num.* 33. cessat obiectum, tum ex verbis immediatè sequentibus, ibi: Per la valuta posta in debito a gl' heredi di Pompeo Mosca, tum ex litteris, vt dicitur de auiso ab eodem Rodolpho transmissis, & dictis, ipsi Vincencio, ibi: A conto dell' Estinzione dell' instrumento delli scudi 4000. che mi sete obligato à fauore delli Signori Mosca, *Sum. num.* 5. quod eodem modo reperitur adnotatum in libris eiusdem Rodulphi, *Sum. num.* 4. ex quibus fit euident pecunia valoris cambiorum non interuenisse, & solutiones fuisse factas in extinctionem illius debiti, pro quo Vincencius tenebatur; & poterat ad illud compelli, sicuti etiam fecisse semper præsumitur solutionem potius in causam debiti necessarij, ꝑ quam voluntarij: *Aym. confil.* 106. *num.* 8. Menoch. *confil.* 265. *num.* 33. & dixit. Rot. *dec.* 74. *num.* 2. *part.* 9. *rec.*

Nec releuat, quod debitor in actu solutionis dumtaxat vt possit privilegio electionis, quia cum Rodolphus in litteris Cambij referauerit sibi facultatem admonendi Vincencium, in quem causam debet solutam referre ibi, *ponete come s' auisæ*; declaratio ꝑ facta mediantibus litteris auisæ censetur inesse ipsi actui declarato: Riminald. *in confil.* 249. *num.* 51. Sord. *dec.* 29. *num.* 4. Rot. *dec.* 409. *num.* 1. *part.* 9. *rec.* Magon. *decis.* Florent. 50. *num.* 44. *seqq.*

Hinc irreleuant etiam visum fuit obiectum, *Decis. S.R.R. ad I. P. Melium*,

quo tam litteræ auisæ, quam partitæ librorum Rodulphi fieri potuerint post illius decessum, siquidem attenta reformatione fiscalitatis eligendi causam solutionis præsumitur ex tunc Rodolphum monuisse Vincencium, eandemque adnotasse in suis libris mercantilijs tentis, & satis est verisimile, quod idem Vincencius non soluisset absque eo quod haberet epistolas, & solutio esset voluntaria, ꝑ & non conformis suæ obligationi; concurrentibus autem adimniculis, & coniecturis tollitur suspicio antizæ, ex not. per Tiraq. *de retract. conuen.* §. 1. *gloss.* 7. *num.* 159. Decian. *conf.* 11. *num.* 117. *lib.* 1. Rota *coram Seraph. decis.* 879. *num.* 2. & 3. & *decis.* 1221. *num.* 5. *inter diuers.* *decis.* 100. *num.* 2. *par.* 4. Burat. *dec.* 905. *num.* 5. & 6. ibique Add. *num.* 9.

Imò ex Epistolis eiusdem Alexandri directis Rodolpho, & Vincencio in responsonem aliarum suadetur veritas facti, quoniam ex epistola quæ datur in *Sum. num.* 9. apparet, quod Vincencius nolebat quicquam soluere, ex redditu Amsterdami ducatorum 936. ex complemento scut. 4. nil. nisi Alexander cancellaret instrumentum accollationis, quod ipse in alia epistola data in *Sum. num.* 7. fateatur: *Esse questo di sopra detta cassatione quando resti saldato de suoi bancri*, exhortans vterius eundem Vincencium, vt quiete viuat: nam solutiones fuerunt factæ mediantibus litteris Cambij, quæ celari non possunt, & in altera sub data 23. Iulij, 1651. vt in *Sum. num.* 10. expresse pollicetur se in futura hebdomada transmissurum instrumentum cassationis; certum est enim, ꝑ quod coniecturis bene probari potest in quam causam fuerit facta solutio, vt firmanit Rot. *decis.* 292. *num.* 3. *part.* 2. *recent.* in Romana Cambiorum 21. Aprilis 1586. *coram Bubala in Ancenitana pecuniaria* 27. Iun. 1590. *coram Card. Hieronymo Pamphilio*, & in Romana pecuniaria 19. Iunij 1646. *coram Eminentiss. D. Card. Corrado*.

Vnde non potest Alexander ꝑ solutiones, quas in vnam causam recepit in aliam referre, *leg.* 1. & l. *creditor*, §. *cum de sorte*, ff. *de solut. Grat. conf.* 54. *num.* 58. *in fin. lib.* 1. *Ayud. dist. confil.* 106. *num.* 21. & *seqq.* Rota *decis.* 366. *num.* 4. *coram san. mem. Gregor. apud Canal. decis.* 165. *num.* 2. & 3. *coram Merlin. decis.* 741. *num.* 7. & in Romana *censu* 13. Iunij 1640. *coram bon. mem. Pentingero*.

Præteritio, quod cancellatio instrumenti sit referibilis ad instrumentum retrovenditionis prædij della Candelara, nullatenus subsistit: nam vltra reponiones datas ab informantibus instrumentum retrovenditionis apparat celebratum die 6. Iunij 1651. *Sum. num.* 14. Epistola vero continens cancellationem instrumenti fuit directæ sub die 23. eiusdem mensis, & sic post sequutam retrovenditionem d. prædij.

Demum non obstat, quod Rodolphus postea declarauerit Vincencium nihil soluisse in causam debiti ab ipso accollati ad fauorem Alexandri, dum enim tam ex litteris auisæ, & partitis librorum Rodulphi, quam ex Epistolis Alexandri, aliisque præsumptionibus, & coniecturis præmissis conuincitur, ꝑ quod solutiones fuerunt factæ in illius extinctionem Rodolphus sine consensu Vincencij aliter declarare non potuit, inxta text. in *dist. l. Creditor*, §. *cum de sorte*, ff. *de solut. Rota decis.* 113. *num.* 8. *part.* 1. *diuers.* & *coram Merlin. decis.* 741. *num.* 7. & 8. cum aliis proximè relatis.

Et ita resolutum fuit implens Vincentium obligationem suam, ideoque ad aliquid non teneri utraque parte informante.

DECISIO CLVI.

R. P. D. BEVILAQUA.

Romana Palatii.

Merc. 15. Iunii 1661.

SUMMARIVM.

- 1 Locationis perpetua contractus etiam rei Ecclesie transiit ad extraneos.
- 2 Contractus in dubio censuialis potius presumitur, quam emphyteuticus.
- 3 Telus presumitur, qualem partes nominaverunt, n. 3.
- 4 Locationis in contractu pensio fructibus correspondet.
- 5 Dominium directum residet apud Dominum, & utile transiit in emphyteutam.
- 6 Beneplaciti defectus post centum annos non suffragatur.

IN contumaciam Capituli S. Marci pluries intimati, DD. censuerunt confirmandas esse Sententias Rotaes, in quibus fuit declaratum concessionem controvertæ Domus, de anno 1630. à dicto Capitulo factam Dianæ de Altalis, & ab hac de eiusque Capituli consensu, de anno 1639. venditam Antonio Francipano esse 1. contractum locationis, & nec fuisse locum devolutioni attenda illarum validitate ex actis resultante, & iustitia, ex eo quia constituto, quod contractus sit locationis, non autem emphyteuticus per obitum Marij non euenit casus devolutioni ex hoc capite per Capitulum intentatæ, sed adhuc illa durat in moderno March. Francisco ex natura ipsius contractus perpetui, & ad quoscunque heredes etiam extraneos transitorij: Aret. consil. 55. num. 3. Alex. consil. 112. n. 2. lib. 1. Roim. consil. 161. num. 2. & seq. lib. 1. Roland. consil. 96. num. 23. lib. 1. Marell. var. resolut. lib. 2. c. 76. mem. 34. Baratt. decis. 334. num. 4.

Quod autem versetur in contractu perpetuæ locationis vltra iuris præsumptiones, secundum quam contractus in dubio potius censuarius, & quam emphyteuticus censetur: Alberic. de Rosat. in l. 2. num. 13. C. de iur. emphyt. Rota coram bon. mem. Merlini decis. 645. num. 1. colligitur potissimum ex verbis ultimi instrumenti stipulati ad fauorem Antonij, & aliorum de Francipanis, pro se, & eorum hæredibus, & successoribus in perpetuum, sub hoc explicito nomine locationis: Certum enim est, quod ad dignoscendam naturam contractus, & an sit censuialis, vel emphyteuticus recurritur signanter ad proprietatem verborum, & ad denominationem à partibus factam: l. qui fundum 40. §. qui fund. ff. de contraben. empt. Bart. in l. Cot. ferr. 11. §. qui maximus, ff. de public. & vectigal. Aret. dict. consil. 55. Dec. consil. 305. num. .... Socin. sen. consil. 167. num. 6. lib. 2. Nat. consil. 49. n. 13. Clar. in §. emphyt. quest. 1. num. 3. in fine, vers. bene verum: Menoch. de præsumpt. lib. 3. præsumpt. 105. in princ. Rot. dec. 545. n. 7. coram bon. mem. Merlin.

Similiter deprehenditur ex conuentione inita, quod pro huiusmodi locatione Antonius, & successores tenerentur soluere Capitulo, & Canonicis duc. 55. pro annuo censu, illarumque medietatem sexto quoque mense: Cúmque hæc summa adæquaret pensiones Domus de tempore concessionis, evidens exinde insurgit argumentum contrahentes sensisse de contractu locationis, in quo regulariter solutio & correspondens fructibus rei locatæ, ubi in emphyteutico quid minimum soluitur in recognitionem domini directi: Bart. in l. 1. num. 4. Bald. in secunda lectura, num. 27. vers. quarto, Cod. de iur. emphyt. idem Bald. in c. littera, vers. modo ego extra de dilat. Crauet. consil. 663. num. 12. Burfatt. consil. 255. num. 1. Bero. consil. 84. num. 15. lib. 1. Marell. var. resolut. dict. cap. 76. num. 1. Cyriac. contr. 440. num. 1. Ro. decis. 221. num. 9. part. 4. diuers. & in dict. decis. 434. Baratt. num. 1. & bon. mem. Merlin. dec. 545. num. 2. & in Vercellen. sen. Casalen. bonorum 10. Maij 1658. coram me, §. præterea existimauerunt Domini.

Concurrunt vterius amplissima iurium cessio à Canonicis ad fauorem conductorum facta, promissio emtionis, & defensionis à quacunque persona illos molestare, & in possessione tenebre prætendente, facultas eisdem tributa francandi domum præia assignatione annui redditus dec. 50. Ipsaque denique solutio in annuo censu & contenta, & per longissimum tempus à Canonicis exacta; quæ omnia locationi consensient, & excludunt emphyteusim, in qua modica solutio sub nomine canonis accipitur, viliq;que dominium transfertur in emphyteutam; Ins verò directum rei in emphyteusim traditæ penes Dominum remanet: l. 1. §. qui in perpetuum, ff. si quis ager vectigal. Imol. in cap. ad audiendum 9. num. 4. de reb. Eccl. non alien. Dec. consil. 164. num. 2. versic. cum ergo: Mant. de tacit. lib. 2. tit. 3. num. 9. aliq;que cumulat in præcatis decisionibus 145. mem. 5. cum tribus frequentib. coram bon. mem. Merlini, & in Vercellen. & Casalen. bonorum coram me, sub §. Præterea.

Non officit obiecta nullitas beneplaciti Apostolici requisiti in alienatione bonorum Ecclesiæ, & tam ex dispositione Extraneis Ambibitoiæ, de reb. Eccl. non alien. quam constitutionis Urbane de anno 1641. editæ super præiudicialibus Ecclesiæ, non obstante lapsu temporis: Tollitur enim, tam ex attestatione Onuphij Pannini Historici, in libro per ipsum edito, de gente, & familia, de eo mentionem facientis; tum ex effestatione, & ceteraria obseruantia, quæ facit præsumere illius interuentum, etiam in terminis Bullæ Urbane, tam longum tempus expicientis.

Ex quibus, aliisque latè discussis, in Decisionibus Reverendiss. P. D. mei Albergari Indici parte instante, sub diebus 18. Iunii 1657. & 7. Iunii 1658. & in alia 21. mensis. .... 1660. coram Reuer. P. D. meo Celfo; fuit pro confirmatione sententiarum resolutum Marchione Francis. tantum informante, &c.

* * *

DECISIO CLVII.

R. D. CERRO DECANO.

Mantuana Bonorum.

Veneris 10. Martij 1662

SUMMARIUM.

1. Devolutioni non est locus durante linea inuestiturae.
2. Subfeudum devoluit ad proximum, non autem ad mediatum.
3. Dominus directus non potest praediacare primo inuestitis.
4. Profectio non praediacandi iuribus tertiis, omnia illius iura praeservat.
5. Renunciatio fauore vnius facta, alteri non prodest: personalis quando dicitur n. 6.
7. Feudi membrum devoluens consolidatur corpori.
8. Clausula & non alias, nec alio modo conditionem suspensivam importat.
9. Feudum acquirens sine Domini assensu possessionem non ingreditur Alteratum in aliquibus, in reliquis propriam feudi naturam retinet, n. 12.
10. Tertium nullitatem quando allegare possit.
11. Iura passiva retinens, activa quoque censetur retinere.

Postquam Reuerendissim. Dominus Episcopus Mantuae Dominus directus duas obtinuerat fauorabiles resolutiones contra Comitissam Castrobaream super devolutione bonorum de quibus agitur in loco, *del. Angelo* bubulcarum 230. ob mortem Comitissae Vincentij Cassini ultimi subinfiscudati sine descenditibus, Serenissimus Dominus Dux Mantuae causam habens à primo inuestito totius curiae Podij, sub qua bona controversa continentur ad hanc causam admissis praevia speciali comm. ac disputato dubio, cui praefata devolutio suffragaretur, sub die 28. Ianuarij 1648. Episcopo devolutionem suffragari dictum fuit, sed reposita causa & articulo per tres vices discussio, tandem hodie Domini existimantur recedendum esse à decisis.

Praemisso enim prout Partes non controuertunt, quòd praefata bona ut dictum est comprehenduntur in instrumento primae concessionis totius Curiae Podij factae anno 1332. per Iacobum Episcopum Mantuae ad fauorem Aloysij de Gonzaga pro se ac filiis, & liberis suis masculis, & foeminis in infinitum quodque inuestitura adhuc durat in persona moderni Ducis, sequitur Ecclesiam Dominum directam non posse petere devolutionem quia ei non est locus, durante linea inuestitorum, cap. 1. de nat. succ. feud. Gabr. consil. 88. num. 6. lib. 1. Peregr. consil. 11. num. 4. in fin. lib. 5. Cyriac. contr. for. 113. num. 3.

Et quoniam Maximilianus eius Auctor dicta bona subinfiscudauit, & eaque à iure feudali successione liberaverit ad fauorem Hieronymi Piperarij, eiusque haeredum nihilominus exinde non impeditur primus inuestitus quin possit obtinere devolutionem per deficientiam subfeudatarij, quia iuxta veriorum sententiam subfeudum ei-

Decis. S. R. R. ad I. P. Molinum.

dem applicatur non autem Domino directo, ut à praefer adductos in praeterita tradit Alex. in l. si finita, §. si de vestigialibus. n. 38. ff. de damn. infect. Nat. consil. 119. num. 1. Bursat. consil. 91. num. 2. vers. Attamen, ubi ex comm. lib. 1. Meanoch. consil. 338. per tot. Bardell. consil. 42. numer. 14. Afflict. decis. 282. num. 12. & Rot. decis. 390. num. 2. part. 1. recent.

Nec virget prima responsio praeteritae decisionis; quod videlicet Com. Cassinus per cuius obitum bona devoluuntur, non à primo inuestito, sed ab Ecclesia feudum obtinuerat; quia concessionis ac renovationes per Episcopum factae tam ad fauorem successorum Piperarij, quam etiam quorumcumque aliorum & successu ad fauorem Com. Cassini non immutatur statum primae concessionis, nec villo modo praediacarunt Dominis de Gonzaga comprehensibus in prima inuestitura, cum Dominus directus de quo iure non possit neque per renovationem, neque per novam concessionem praediacare primo inuestitis, ut probant Dec. consil. 468. num. 26. Cephal. consil. 23. num. 46. Gozad. consil. 53. num. 18. Peregrin. consil. 38. num. 4. lib. 1. Gratian. discept. for. cap. 372. num. 2. Cald. de renovat. Emphyt. lib. 1. quest. 3. num. 7. Surd. decis. 189. num. 14. & Rota decis. 176. num. 38. part. 5. recent.

Et facilius in causa nostra, quo renovationes factae fuerant sub expressa protestatione non praediacandi iuribus tertijs, & signantur iuribus Domini Curiae Podij prout *Sim. Ducis*, n. 2. quae quidem protestatio omnia iura sibi ipsi competentia praeservat ex allegatis per Rot. dec. 499. n. 14. & seqq. part. 5. recent.

Liberatio autem, seu potius renunciatio feudi per eundem Maximilianum peracta in qua praecedens decisio constituit secundum fundamentum, nec pariter potest Ecclesiae suffragari, cum non legatur ad ipsius fauorem concepta, sed dumtaxat respiciat personam Hieronymi Piperarij, eiusque haeredum, quibus propterea, & habentibus causam ab eis processit tantummodo poterit, non autem Ecclesiae Dominae directae, quod ad quam renunciantis non interest, quod porrigatur ex ratione adducta per Barr. in l. qui Roma 112. §. duo fratres, num. 24. vers. ad secundum, ff. de verb. obligat. Est enim in hac materia recepta distinctio, quòd renunciatio feudi facta per Vassallum tunc solum impedit devolutionem ad renunciantem, quando est facta in manibus Domini per viam refutationis, vel quando renunciatio est realis, & indefinita ad fauorem cuiuscumque personae, non autem quando prout hic fuit restricta ad fauorem alienius, & eius haeredum, quia tunc dicitur personalis, & deficientibus haeredibus feudum non reuertitur ad Dominum directum, sed ad renunciantem, vel ad eius descendentes; ad text. in cap. 1. de eo qui, &c. & optimè distinguunt Corn. consil. 24. num. 16. vol. 2. Honded. consil. 36. num. 20. & seqq. lib. 1. Rolental. de feud. diuis. cap. 2. conclus. 21. per tot. Scradet. de feud. part. 8. cap. 5. à num. 27. vers. hac conclusio: Rota coram Patriarcha Manzaned. in recent. decis. 126. per totum. part. 5.

Verum ex alia quoque ratione Domini existimantur huiusmodi liberationem non obstat; quia nempe Maximilianus non abdicauit à se totum feudum Curiae Podij consistens in Bubul-

DECISIO CLVIII.

R. D. CERRO DECANO.

Romana Cafalis S. Agathæ.

Veneris 26. Iunij 1662.

SUMMARIVM.

- 1 Immissio datur fideicommissario in bonis per fideicommissentem de tempore obitus possessis.
- 2 Emptio pro persona nominanda, secunda nominatione, cedit commodo nominati, & non 3.
- 4 Fideicommissi à vinculo res remanet libera ex retroemptione per venditorem facta.
- 5 Contractus perfectio onera nequeunt infringi.

POSTquam Rota resoluit instrumentum nominationis confectum anno 1567. per Episcopum Tridentinum non esse legale, nec ullam fidem mereri pro exclusione Eq. Antonij Grifoni, ac Ioannis Matthei ab immisione in possessionem Cafalis S. Agathæ, hodie nuncupati la Cæsarina, per eos prætena, vigore asserti fideicommissi particularis in eodem instrumento contenti, vt constat ex decisionibus emanatis tam coram R. P. D. Priolo, quam coram me; Actores prætendebant posse ius suum experiri, super eodem Casale, in vim Testamenti conditi 2. Februarij 1565. vbi adest fideicommissum vniuersale. Ideo ad eorum instantiam dubitavi, An eisdem sit danda Immissio in vim Testamenti præmemorati Episcopi Tridentini, & negatiue etiam in hoc articulo responsum fuit.

Non enim probatur Casale controuersum fuisse in bonis fideicommissitens, de tempore eius obitus, & prout requiritur, vt valide possint fideicommissarij petitam Immissionem obtinere, vt disponit text. in l. fin. C. de edit. Diu. Adr. toll. ibi. in possessionem earum rerum, que Testatoris mortis tempore fuerunt.

Nam licet Episcopus emerit hoc Casale à Duce Ioanne Giorgio Cæsario; ex hoc potius excluditur eius possessio, dum constat emptiorem fuisse factam non pro se, sed pro Persona, vel Personis infra mensem nominandis, & dd. nominatorum, vel nominandorum hæredibus, & successoribus, quibuscunque. Quare cum postmodum nominauit & pro tertia parte Antonium Germanum fratrem, & pro reliquis duabus partibus filium q. Darij, & filium q. Pierotij, & eius nepotes, sequuta hac nominatione, Dominium Cafalis fuit translatum in ipsos nominatos, perinde ac si contractus emptiōnis cum ipsismet ab initio celebratus fuisset: Anchar. consil. 127. num. 1. circa med. Mant. de iacit. lib. 4. tit. 22. num. 9. cum aliis allegatis in Rauennaten. Censu 27. Iunij 1639. coram bon. mem. Duxorizzo, post Zacch. de oblig. Camer. decis. 219. num. 3. & seqq. & in Narnien. bonorum 28. Marij 1659. & respectu siquidem coram Reuerendissimo Papien.

Ita enim eius nominantis facta nominatione resoluitur, ac si possessio, & dominium & pænes ipsam nunquam existissent, ex cumulatis per Cen. de censib. quest. 67. num. 14. in fine, & per Adden. ad Gregor. decis. 157. num. 24.

Eoque

leis 1334. sed tantummodo liberant portionem bubulcarum 230. residuo penes se retento, ideoque eueniens casu deuotionis illa minor pars liberata non reuertitur ad Dominum directum, sed ad Dominum immediatum penes quem reliquæ fendi principalis, seu ipsum feudum principale remansit, ita vt membrum suo corpori recondolidetur, & vt explicant Socin. inn. consil. 134. num. 9. vers. quod etiam, lib. 3. Menoch. consil. 338. num. 18. Rosental. de feud. cap. 11. conclus. 18. sub num. 1. versic. licet hoc Marianus, & in addit. ibid. littera C, & aliis allegatis dicit Rota decis. 664. n. 14. p. 2. recent.

His accedit, quod liberatio prædicta non fuit pure facta ad fauorem Pipetarij, sed sub conditione, ibi: *Accedente prius consensu Domini directi*: Quapropter dum Episcopus non solum non consensit, sed illam declarauit nullam, & inualidam, Maximilianus per dictam liberationem non cecidit à iure suo, maxime attenda clausula ibidem adiecta: & non aliter, nec alio modo, & quæ conditionem suspensionem importat: Bald. in Auth. in gr. num. 12. Cod. de sacros. Eccles. Menoch. consil. 338. num. 17. & seqq. Grat. discip. forens. cap. 949. à num. 4. & Rot. coram Caputaquen. decis. 82. n. 3. & 4. p. 3.

Parum obstante, quod dictæ reservationi fuerit adiecta alia clausula *quatenus opus sit*: Quia consensus Domini directi semper requiritur, vbi feudatarius feudum liberando eius possessionem, transfert in alium subfeudatarium, qui non potest irrequisito Domino & nonam possessionem apprehendere: Ludonic. Belus consil. 1. num. 6. Galtot. controuers. lib. 1. cap. 7. num. 68. Et ideo non aliter censetur liberatum feudum, nisi quatenus Dominus velit, & consentiat; ipso autem dissentiente liberatio remanet nulla, vt ex iuribus supra relatis, quæ nullitas, & cum fuerit detecta per declarationem Episcopi Boldrini, nedum per Ecclesiam, sed etiam per quoscunque tertios potest opponi: Felin. in cap. lat. de re iud. Rot. decis. 175. num. 12. p. 1. diuers.

Quibus accedit quod Episcopi pro tempore semper receperunt à Dominis de Gonzaga solitam præstationem ducatum 15. quæ debebatur pro toto feudo Curie Podij; ex hac enim receptione videntur quodammodo illos in feudatarios approbasse etiam respectu bonorum subfeudatorum, cumque integrè penes illos retinuerit iura passiva, & dicendum quoque est retinuisse actiua ad effectum petendi denolutionem, vt comprobatur Surd. consil. 210. num. 48. & sequentibus.

Denique non obstat, quod bona controuersa ex consuetudine Mantuæ sint redacta ad instar allodialium; quia id procedit quoad validitatem alienationis, & vt possint ad quoscunque transire, non autem ex hoc potest inferri, quod amiserint & propriam naturam fendi, quam semper retinere, firmat idem Rosental. cap. 9. membr. 1. conclus. 39. num. 3. & probat Modern. Auenionen. Sanlegen. quæst. civil. part. 1. cap. 39. n. 9. & seqq.

Et ita vtraque parte informante resolutum fuit, &c.

Eoque facilius, quia Casale fuit ipsimet Duci venditori retroversum, vigore pacti de redimendo ad eius favorem in instrumento adiecti, per quam retroversione sequitur ex necessitate ⁴ contractus Preambuli Casale remansit liberum a vincolo fideicommissi, & ab omni alio onere, si quod fuit in medio tempore per emptorem inintendit, perinde ac si nunquam alienatum fuisset iuxta doctrinam Caguol. in l. 2. C. de pact. int. empt. & vendit. num. 174. & dixit Rota coram Cardinali Seraphin. decis. 819. num. 3. & seq. in recent. decis. 51. num. 5. part. 3. & decis. 86. num. 4. & seq. part. 5.

Non obstat, quod Episcopus in instrumento nominationis iniunxit D. Duci onus depouendi pretium ad effectum illud inuestiendi pro fideicommissio, & idem non suffragari retroversione, cum in eo non fuerit servata forma præscripta a Testatore.

Quia cum in instrumento venditionis stipulato inter Episcopum, & Ducem huiusmodi pactum non legatur, sed potius Episcopus consenserit, ut Dux intra vndecim annos posset liberè redimere; non potuit deinde ⁵ post perfectam actionem aliquod onus in eius præiudicium apponere, per text. in l. de contract. Cod. de rescind. vend. Dec. consil. 543. num. 7. cum alijs allegatis in decis. huius causæ 27. Februarij 1660. §. quibus additur in fin. coram me.

Neque dicatur Ducem habuisse notitiam de fideicommissio, & de onere sibi per fideicommittentem iniuncto, dum habuit scientiam instrumenti nominationis, vbi hæc omnia continebantur.

Quia instrumentum præfatum continet quidem nominationem factam in personis fratribus, & nepotum Episcopi, quæ simplex nominatio non revocatur in dubium, & concludenter probatur ex alijs instrumentis relatis in Sum. D. Duci n. 1. & additionali num. 4. ex quibus præc nominatioem fuisse factam absque ulla expressione oneris inuestiendi. In ea parte verò, vbi instrumentum continet huiusmodi onus, non meretur allegari, tam attentis sententijs Rotalibus latis contra eius legalitatem in iudicatum transactis; quam etiam attenta declaratione per duas veces facta ab Eq. colligente illo nolle vti.

Et ita vtraque, &c.

DECISIO CLIX.

R. P. D. VICECOMITE.

Romana Censur.

Luna 3. Iulij 1662.

SUMMARYM.

1. Mantentio possidentis conceditur.
2. Citatio in subbatione, & deliberatione nullitatis sub censura requiritur.
3. Mandatum ex impensa, & productione iurium præsumptum inducitur.
4. Fiscus pro defensione bonorum confiscatorum est citandus, & n. 6.
5. Absens per contradicium Roma citatur.
6. Alius ab initio nullus non potest consolidari.

Vigore mandati contra D. Marcum Raymundum relaxati ab A. C. ad instantiam

Societatis Consolationis pro fructibus cuiusdam census decursis, & non solutis, processum fuit ad subbationem alterius census in summa citatorum 700. ad eundem debitorem spectantem, cum successiva deliberatione, necnon possessionis affectu ad favorem Domini Petri Veci, cui contradicente Marchione subbationis validitatem, ab eodem A. C. decreta fuit mantentio verum ex appellationis interpositione causa mihi delata cum facultate mantentendi quem de iure, mantentendum Marchionem fore, DD. hodie responderunt: Index etenim nulliter procedens non prius possessionem sua possessione, sed spoliū committere dicitur; ideoque cum possessio amissa minimè cessatur, [†] mantentio possidenti venire tribuenda: Glossi. in caus. in summa 3. quest. 1. Hostiensis. de restit. spol. §. quando facienda in primo. Bald. consil. 357. lib. 2. Abb. in cap. conquirente. num. 12. de rest. spol. in cap. dilectum sub num. 1. vers. fuit num. 2. de rescript. Ayim. consil. 18. num. 8. Caputaq. decis. 86. part. 3. Casar de Grass. dec. 1. num. 4. de constit. Greg. dec. 198. n. 2.

Nullitas tamen est inenitabilis, dam subbatio, & deliberatio emanant nulla præcedente [†] legitima citatione, cuius defectus actum nullitati reddit obnoxium, adeo ut illo modo exculari nequeat: licet, Cod. de procurat. cap. in nostra iussu. Cod. eodem cap. licet de appellat. in 6. Rota coram Iusto, post Marches. part. 2. fol. 221. Cocc. decis. 426. num. 3. & seq. Duran. decis. 142. num. 1. Cunal. decis. 35. num. 1. & recent. decis. 365. n. 3. & 409. n. 1. part. 1.

Neque excludi valet ex eo quod citatus fuerit Lelius Tretianus assumptus illius Procurator, quia nullibi docetur de sufficienti illius mandato procurat. & quavis Marchio aliarum causarum patrocinium ei tribuerit, non valet exinde inferri; ergo in ista quoque Procuratorem constituit admitteretur siquidem illatio quoties coniecturæ id mandantes [†] concurrerent, nempe iurium productionis, ac expensarum solutio, ex quibus præsumptum mandatum deducitur: Seraph. decis. 933. n. 2. Greg. dec. 44. n. 5.

Imò admissio quod Lelius mandatum a Marchione suscepisset, per illud vtiq. nil operaretur ob sui principalis superuenientem mortem civilem resultantem ex capitali sententia, cuius virtute fiscus omnia eius bona confiscavit, [†] idem debebat ipse citari, qui potuisset iuxta Marchionis competentia tueri: l. 2. vbi Bald. & Salyc. Cod. ad l. Iul. de vi publ. in l. si maris: vbi glossi. ff. solut. matrim. l. 2. & l. iustitias, §. fin. ff. de cap. dimissis. Caeleat. consil. 68. col. 2. Giam. decis. 85. Peregr. de iure fisco lib. 5. cap. 1. num. 54. Vbert. de cit. part. 2. cap. 11. num. 324. Rota in Ferrarien. Procuratoria 29. Iulij 1637. coram Pirano.

Hinc non viget, quòd cum solutio esset destinata in vrbe, Marchione absente, [†] poterit is per contrad. conveniri: Rota decis. 211. n. 4. & seqq. & 232. num. 3. & 3. & decis. 248. & 249. num. 3. apud Posth. de subbatio. quia cum ob confiscationem omnium bonorum fiscus dicitur repræsentare personam condemnati banno, ac sententia durante aduersus illius citationes erant exequendæ, [†] non autem contra Marchionem per confiscationem iuribus suis priuatum, vti non debetur tutus accessus: ad text. in Clem. 2. de sent. & re iudic. Vbert. de cit. part. 3. cap. 14. num. 45. in nihilo releuante, quod ex gratia

gratiosa Principis concessione fuerint in eum
iura translata, quia huiusmodi restitutio non
potest tollere nullitatem præcedenter commil-
7 lam: nam cum actus ab initio penitus nullus
remaneret, non potuit exinde consolidari: Bart.
in *Labernari* num. 4. ff. de off. Procons. Alex. con-
sili. 78. n. 2. 4. lib. 7. Dec. in *l. semper qui non probi-*
bet. ff. de reg. iur.
Et ita utraque, &c.

DECISIO CLX.

R. P. D. ALBERGATO.

Bonon. Legatorum.

Mercurij 22. Martij 1662.

SUMMARIVM.

- 1 *Dictio, ultra, utrumque legatum includit.*
Ultra, uni legato adiecta, in altero non cen-
satur repetita, n. 2.
Fallit, ubi adiunctæ dictiones repetitivæ,
num. 3.
Item stat continuativæ, n. 4.
Parimente, utrumque casum equaliter de-
terminando, idem in utroque disponit,
num. 5.
Amplia, ut n. 6.
- 2 *Compensandi animus legatum cum dote ex*
quibus excludatur.
- 3 *Testatorem incontinenti se correxisse non est*
presumendum.
- 4 *Legatum ne reddatur inutile capiendum est*
interpretatio.
- 5 *Fundus ex pecunia dotali per maritum em-*
ptus, remanet ipsius.
- 6 *Pecunia in emptionem stabulorum destinata*
habetur pro stabulibus.

Comiſſe Dorotheæ Vietanz eius vxori
Gaſpar de Felicino, legavit oltre le ſue doti,
quali liberamente gli laſcia gl'inſcriſſi beni,
cioè una poſſeſſione di terra aratina, &c. poſta
nel Comune di San Venanzo in loco detto la
fabrica.

Item per ragion di legato, & in ogn' altro mi-
glior modo, &c. laſcia alla detta ſua Signora di-
lettiſſima Conſorte tutti li mobili maſſaritie di
Caſa, tanto di Bologna, quanto di Campagna,
qualſivoglia ſorte qualità, & quantita, cioè ani-
mali, Carrozze; Cavalli, ſuppellettili di Caſa di
qualſivoglia ſorte, gioie, perle da collo, & da brac-
cio, argenti, ori, danari, crediti, nomi de debi-
tori vno, &c. & in eſſetto tutto quello che ſotto
appellazione de mobili ſi può comprendere, con
grauetza però ingiemia a d. Signora di ſop-
portare tutte le grauete della ſua heredita, &
delli ſuddetti legati, & ſepultura, & altre grauete
che occorſero per occaſione di detta heredi-
ta, &c.

Et heredem inſtituit Comitæ Ioannem-
Gaſparem de Graſſis, inter quem & legatarium
orta ſuper legato prædicto controuerſia, dubita-
ti, an dos fit compenſanda cum legato mobili-
& quid veniat in legatis, & DD. diſtin-
ctè reſpondendo dixerunt, dotem non eſſe com-
penſandam cum legato mobilium, quia reliqua
fuit eo modo quo prædia legabantur, vt ſupra,
ibi: *Ha habbia oltre le ſue doti, quali liberamente*

gli laſcia gl'inſcriſſi beni, &c. Vnde conſtat,
voluiſſe vtrumque deberi, vt in terminis conſi-
derata dictione, *ultra*, & poſt Iacob de Aren. &
Bart. dicit Angel. conſil. 294. ſub num. 5. Fulgoſ.
conſil. 40. ſub num. 2. Bertazol. conſil. 59. n. 8.
in fin. Sord. qui pluribus comprobat conſil. 471.
num. 1. & ſeq. & decif. 385. n. 9. & 10. Menoch.
preſumpt. 145. num. 4. & ſeq. lib. 4. ſine onere
compensationis: Rota coram Eminentiſſim. D.
Card. Ottob. decif. 242. ſub num. 15. & 16. &
decif. 460. num. 6. & ſeq. part. 9. recent. & prius
in Auxim. legati 26. Ianuarij 1596. coram
Gypſo.

Nec mouit DD. prætenſio, quod dictio, *ultra*,
tanquam legato prædiorum tantum & adiecta
operari non poſſit, nec cenſeri debeat repetita in
legato mobilium diſtinctio, & per orationem
diſtinctam concepto, iuxta doct. Bart. in *l. Seio*
20. §. Caio, ff. de fund. inſtrum. quia *ultra* quod
ceſſate viſa fuit diſtinctio orationum ex verbis
illis (gl'inſcriſſi beni) que tam mobilia quam
ſtabilia comprehendunt, hæc non habet locum,
& quando adiunctæ dictiones repetitivæ: *Iaſ.*
in *l. legata inutiliter* 19. ff. de legat. 1. Peregr. de
fideicom. arr. 18. num. 15. que hic non adiunctæ,
legatum enim mobilium incipit per dictionem,
cioè.

Item, que licet regulatiter præcedentium
qualitatum repetitionem, tunc demum indicat,
quando antecedens oratio imperfecta eſt, &
verbi deſectina, alias ſtet ſimpliciter continua-
tiue, & vt pluribus relatis, tradit Grat. diſcep. 812. 4.
mon. 11. & ſeq. Rota coram Perua impreſſ.
Lugdun. dec. 200. ſub n. 9. verſ. *Ne te diſtinctio*, quan-
do tamen vt in præſenti non concurrat rationis,
& perſonarum diuerſitas, repetit, licet poſt ora-
tionem perfectam inferatur: Curt. iun. conſil. 102.
num. 4. Anchar. Regien. quaſt. fam. 5. 3. num. 2. &
ſeq. part. 2. Menoch. preſumpt. 180. a. num. 7.
lib. 4. quos ſequitur Gimb. de conſuetud. Meſſa-
nen. c. 7. gloſſ. 5. part. 1. num. 3. & vltimus con-
currit dictio, (parimente) & que etiam ſimilitu-
dinem præ ſe fert, & vtrumque caſum æqualiter
determinando; idem in vtroque diſponit: Alciat.
conſil. 131. num. 6. & ſeq. part. 8. recent. & Rota
conſil. 194. num. 22. & ſeq. part. 5. decif. 28. n. 5.
& duobus ſeq. lib. 9. part. 8. recent. & in Piſta-
rien. Priora 9. Decembrii 1615. coram bon.
mem. Card. Fabr. Perſoſio, §. & eo magis, ad
finem.

Quod facilis admiſſum fuit; quia concu-
rere viſa eſt teſtamentaria voluntas, & vt in pro-
poſito bene conſiderat Capr. conſil. 60. ſub num. 9.
verſ. *nam ad iſtud*, reſpondit Mant. de conſect.
lib. 10. tit. 6. num. 5. Rota decif. 563. mon. 4. p. 4.
recent. ſom. elicta non ſolum ex inutilitate legati
mobiliū, niſi facienda eſſet repetitio, vt ſuprà,
ſed etiam quia agitur de legato vxori dilectiſſime,
vt idem teſtator pluries expreſſit, relicto de
dotibus liberis, & cum clauſula omni meliori
modo, ex quibus excluditur & animus compen-
ſandi, vt per has rationes tradunt Sord. conſil. 113.
num. 21. & ſeq. & conſil. 218. num. 9. & ſeq. Gio-
uagn. conſil. 24. num. 26. lib. 2. Mant. de conſect.
lib. 10. tit. 1. n. 6. & ſeq. Rota d. decif. 460. n. 15.
p. 9. recent. & d. decif. 244. n. 13. coram Eminen-
t. D. Card. Ottobono.

Rurſus ex præcepto vxori iniuncto ſoluen-
di onera hæreditaria omnia, inferri non poteſt il-
lam teneri ſibi iſdem ſolvere legatum dotis, &
ſic locum eſſe compenſationi, cum quia ſi ſub
illis

illis verbis comprehenderentur dotes, quas immediate ante liberè vxori legauerat † incontinenti se corrigere contra text. in l. non ad ea 88. vbi DD. de cond. demonstrat. Riminald. ion. conf. 551. num. 15. Cyriac. controu. 278. num. 56. Rota decif. 142. num. 40. post Metlin. de pignor. & in Melentur. Commenda 11. Maij 1657. coram bon. mem. Duno. eto. §. non obstat, tunc quia etiam admiffa hac interpretatione legatum mobilium redderetur inutile † vt supra, quia & valor ascendit ad lib. 18628. tantum; dos autem Com. Dorotheæ confistit iu lib. 24000. & proinde, ne legatum contra mentem testatoris reddatur eluforium, dicendum est ipsam de aliis oneribus intellexiffe, non verò de dotibus vxori debitis per text. in l. qui concubinum 29. §. qui hortos, ff. de legat. 3. bene probat Caltr. conf. 501. & ligantur sub num. 2. vers. præterea si præfatus, lib. 2. Surd. decif. 471. sub n. 12. vers. Idque ea ratione, & seq. lib. 4.

Quoad prædium delle fabrica responsum fuit integrum contineri in legato, licet enim pars eiusdem ex pecuniis dotalibus empta fuerit: Quia tamen in instrumento nuptiali conuentum non fuit, quod bona ex dictis pecuniis emenda remanerent † pro fundo dotali dominium pecuniarum libere transire in virum, & pars prædij illis empta mariti effecta fuit, licet vxoris quoque nomen insertum fuerit: Rom. controu. 291. num. 6. Socin. len. conf. 129. num. 12. lib. 4. Crauet. confil. 100. num. 6. Rota decif. 269. num. 17. part. 9. recent. & in Romana domus 19. Aprilis 1660. coram Reuerendiss. D. meo Decano, §. nec refert: vbi quod maritus hoc casu sibi præsumitur acquisisse, & nomen vxoris similitate accommodatum præsumitur.

Et demum pecunias inuestiendas in legato mobilium non venire responsum fuit, † quia rationem destinationis habetur pro stabilibus: l. si sita legatum 84. ff. de legat. 3. Grat. discipul. 90. num. 26. vbi quod de hoc pecunia indicatur ficuti de specie, non de quantitate: Altogr. confil. 70. n. 42. lib. 1. Rota coram Baratt. decif. 472. n. 3. ad med. post Zaach. de oblig. Cam. decif. 275. num. 6. quauis enim pecunie debita hereditati habentur sub nomine debitorum; non inde tamen sequitur quod habeantur loco mobilium, sed potius ratione destinationis loco stabilium, ex supra deductis.

Et ita vtraque, &c.

DECIS. CLXI.

R. P. D. NINOT.

Veliterna Retraçtus.

Luna 28. Ianuarij 1664.

SVMMARIVM.

- 1 Gratia cessante præsupposito, cessat & ipsa gratia.
Ad effectum executionis tempus data attenditur, n. 17.
- 2 Causato in, plus iuris esse non potest, quam in causa.
- 3 Adiacentia excluditur per interpositionem rei publicæ.
- 4 Statui existentia sufficit absque eo, quod probetur vsus.

Qui præsumitur, n. 5.

6 Confessione etiam implicita nulla maior præbatio.

7 Censualis res potius præsumitur, quam emphyteutica.

Amplia vt n. 8.

9 Statutum non attenditur, cui suis derogatum.

10 Gratia regulariter à dispositiua, & conclusiua.

11 Executor delegatus Papa dicitur.

12 Verba, eodem modo, & forma quibus disponitur per Statutum, illud non restringunt, sed dant formam procedendi.

13 Alienatio modica rei Ecclesiæ sine solemnitate valet.

14 Subreptio non refutatur ex taciturnitate eius, quod expressum concedentem non remouisset.

Existatur quoties Papa in genere potius cogitare, n. 10.

15 Dominus directi emphyteuta alienanti tenetur consentire.

16 Retraçtus vigore, qui alienare cogitur. Pro ornatu ciuitatis eo magis intrat, n. 26.

17 Fosseam esse priuatam ex quibus deducatur. Amplia vt n. 9.

21 Accessus ad locum rei veritatem probat.

22 Dilectio, in, intrinsicam denotat.

23 Via publica coarctationem impedit.

24 Gratian. discipul. 745. n. 64. declaratur.

25 Res esse diuersas, ex quibus conuincatur.

Cum ad decretem Palatii, & Viridarij, quæ splendido sumptu Eminentissimus D. Cardinalis Ginettus Velitris construxerat, maximè expeditur annexere adiacentem hortum Petri Pauli Attiuerij, obtinuit idem Eminentissimus à Sanctissimo Domino nostro Alexandro VII. Breue de compellendo Attiuerium ad venditionem.

Verùm quia in Partibus contra executionem Brevis fuerat pronunciatum, ac proinde commissa mihi causa appellations, hodie Dubium dedissem? An illud esset iustificatum. Attiuerius ad duo potissimum capita iustificationis defectum restringebat.

Primo, quod pro fundamento concessionis Gratæ Pontifici expositum fuerat, adesse Velitris Statutum super retraçtu, de cuius tamen vsu, & confirmatione cum non doceatur, prout requiritur, Gratia † asserbatur nulla, tanquam fundata in falso præsupposito, Rot. decif. 236. num. 5. part. 7. recent. Et quatenus etiam de illius vsu, & confirmatione doceretur, quod cum in horto retraçtando adesset quædam pars subiecta emphyteusi Ecclesiasticæ, quemadmodum respectu huius non poterat intrare Statutum Laicale, ita nec Gratia dependens, & consequentiua ad illud, cum non possit plus iuris esse in causato, quàm in influenti potentia causæ, Barbosa. axiom. 40. num. 25. & seqq.

Secundò, quia, seclusa etiam cotrerespectiuitate Gratæ ad Statutum, adhuc non poterat illa à duplici subreptionis vicio defendi, quorum alterum erat, quod cum inter Viridarium Eminentissimi Cardinalis, & hortum retraçtandum olim intercederet via publica, repleta, vt dicebatur à Ministris D. Cardinalis, & modò intermediet fossea pariter publica, non verificatur narrata adiacentia, † quæ per interpositionem

tionem rei publicæ excluditur, leg. 4. §. hoc induci-
cium ff. fin. regund. . . Alterum, quod fuit limi-
ter expreffum Attiorum nullum in horto Do-
mum habere, de cuius tamen contrario in facto
confitæ fupponebatur.

Nec omitebat, nullum ex annexione huius
horti fore Cinitati plédonis incrementum, prout
expofitum fuerat, enervatur; quod etiam fubre-
ptionis vitio adfcribebatur.

Quibus tamen non obftantibus, Domini
contrarium conserunt. De exiftentia enim Sta-
tuti Veliterni fuper retractione, cuius tenor fuit
adamuffim regiftratus in Breui, cuiusque confir-
matione facta per fel. record. Pium I V. non po-
teft dubitari. Vfus t autem, ultra quod non eft
probandus, cum fufficiat exiftentiam Statuti
verificari de facto, prout fuit narrata, Rot. de-
cif. 410. num. 4. part. 1. & decif. 71. n. 12. part. 6.
& decif. 284. num. 1. part. 7. recentior. & in Ter-
racinen. Canoniceus 18. Martij 1648. coram
R. P. D. meo Verofio, in dubio t præfuitur,
Honded. conf. 4. num. 91. lib. 1. Rota coram Du-
rano decifion. 36. num. 41. poft Gilian. ad Statut.
Peruf. decif. 37. per 101. & in recent. decif. 2. n. 2.
part. 4.

Et fanè dum Attiverius in Iudicio contra
eundem D. Cardinalem moto fuper retractione hor-
ti Tortoriorum, intentionem fuam in eodem Sta-
tuto fundavit, fruftrà modò recurrit ad hanc
opponitionem, cuius contrarium, t implicita
quadam iudiciali confefione antecedenter præ-
fuppofuerat, l. 1. C. de confeff. Rota decif. 244.
num. 2. part. 8. & decifion. 227. num. 11. part. 9.
recent. & in Bononien. Pecuniaria 4. May 1663.
coram me.

Nec proinde fequitur, quòd Gratia fit cor-
refpectiva ad Statutum, adeò vt non poffit ha-
bere locum: nifi in illis bonis, & cafibus, in
quibus intrat Statutum.

Omitto enim, quòd afferta modica pars hor-
ti retrahendi granata annua refponfione ad fa-
vozem Capelle Sandæ Catherine, non proba-
tur, t prout ex aduerfo pretenditur, emphytea-
tica, cum potius in dubio præfumentia fit cen-
fualis, Rota coram Mantic. decifion. 134. num. 3.
& decif. 307. num. 2. part. 1. diverf. & decif. 400.
num. 7. & decif. 606. num. 2. part. 1. recent. præ-
fertim quando refponfo, t prout in cafu noftro,
fructibus correfpondet, Seraph. decif. 272. n. 4.
Metlin. decif. 545. num. 2. & 3.

Animadvertēbant Domini, mentionem Sta-
tuti non fuiffe factam per modum caufæ fina-
lis, adeò vt illius vigore retractus effer facien-
dus, fed per modum exempli, ad hoc vt Sandif-
simus agnofcens non effer rem novam in Cui-
tate Veliterna, quod quis compellatur ad ven-
dendum, facilius imploratum promiffionis Apo-
ftolicæ beneficium impartiri dignaretur; quod
tripliciter colligebant.

Primò, quia fuerat Statuto t expreffè deroga-
tum, vt in fpecie arguit Rota decif. 75. n. 10.
part. 5. recent.

Secundò, quia Brevis executionem non dire-
xit Magiftris viarum, coram quibus ex difpo-
fitione Statuti agendum erat, fed Vicario Epi-
fcoopi.

Tertiò, & fortius, quia tam in difpofitiva,
t quàm in conclusiva, à quibus Gratia effer regu-
landa, Bart. in leg. Aurelius, §. Stricho n. 3.
ff. de liber. legat. Gemin. conf. 118. num. 5. Du-
ran. decif. 156. num. 10, non vigore Statuti, fed

Pontificia autoritate retractum fieri voluit, ibi
Autoritate noftre cogas, & compellas: & rur-
sus: & quancunque opportunum facultatem ad
id tibi eadem autoritate tribuimus, & impar-
timur, quæ operantur, vt executor t dicatur
delegatus Papæ, & eius autoritate omnia fa-
ciat, Dec. confil. 413. fub n. 3. Roman. conf. 285.
num. 3. Menoch. præfumpt. 16. num. 28. lib. 2.
Marchef. de commiff. part. 1. fol. 416. num. 204.

Quibus non contrariarum fubfequentia verba:
Eodem modo, & forma, quibus difponitur
per Statutum; quia designant folum modum
agendi, & procedendi iuxta formam præfcrip-
tam à Statuto, præxia, felicitet æftimatione
duorum Peritorum, breui manu, & abique
ftrepitu, & figura Iudicij t, &c. non verò fub-
ftantiam Gratia: ad Statuti limites reftingunt,
Marth. de clauful. par. 1. 3. clauf. 94. num. 5. Rota
coram Metlin. decif. 364. num. 34. coram Duran.
decif. 36. num. 24. coram Eminentiffimo Octobro-
no decif. 252. num. 14. & 15. & in Romana fidei-
commiffi 19. Februarij 1663. coram R. P. D. meo
Vccomite, §. nec refingantur.

Pontifex enim non abhorret à diftractione
rerum Ecclefia: parvi valoris, t ac modice quan-
tatis, iuxta text. in can. terrulus 12. quæft. 2. Ge-
nuen. in prax. Archiepifcop. cap. 60. num. 3. Rota
coram Seraph. decif. 401. num. 3. prout effer pars
ifta horti emphyteutica, quæ in modico excedit
quartam vnus rubri.

Cumque non agatur de alienatione domini
directi, fed vtilis tantum, ac mutatione emphy-
teutæ, quæ in cafu noftro notorie tendit in me-
lius expreffio huius qualitatæ, t vel non erat
neceffaria, vel faltem non reddidiffet Pontificem
difficiliorem, quod fufficit ad evitandam fubre-
ptionem, Cavalet. decif. 531. n. 5. & in recent. de-
ci. 140. n. 7. p. 7.

Et quemadmodum non confideraretur præi-
udiciu Ecclefia:, fi alienatio fereet ex voluntate
ipfius Attiverij, t nec poffet Ecclefia confenfum
denegare, cum non videretur in cafibus, ac per-
fonis prohibitis, Fulgin. de iur. emphyteut. tit. de
alienat. quæft. 1. num. 229. Rota coram Gregor.
decif. 520. n. 1. & 4. Ardu. ad decif. 131. n. 379.
& feq. part. 8. Ita pariter non effer confiderabile,
t dum Attiverius cogitur ad vendendum, cum
veriusque calus eadem fit ratio, Lillud. C. de Sa-
crof. Ecclef.

Exclufa itaque correfpectivitate Gratia: ad
Statutum minoris ponderis remanet utraque fub-
reptio ex aduerfo.

Refpectu enim prioris, non facit ad cafum,
quòd antiquitus inter Viridarum D. Cardinalis,
& horum retrahendum intercederet via publi-
ca: Sufficit enim, quòd modò amplius non exi-
ftat, cum ad effectum t executionis Gratia: tem-
pus illius datæ attendatur, cap. fi eo tempore 9. de
refcript. in 6. Seraph. decif. 341. num. 9. Rot.
decif. 387. num. 16. part. 5. & in Lucana Capel-
lanie 28. Aprilis 1666. coram R. P. D. meo Be-
nitaqua.

Et fimiliter non erat exprimendum, an fonea,
quæ modò intermediat, effer publica, vel priva-
ta: Tum quia non probatur aliffumptum, quòd
fit publica, t & contrarium deduci poffe vide-
tur, ex eo, quòd per eam non currunt peren-
nes, fed pluviæ aquæ, quòd innuit, foneam
effer prinatam, iuxta fententiam Caffij relatum à
Vulpiano in l. 1. §. fluminum ff. de fum. ac pro-
inde vti talem non impedire reuacuum, Affl. &
de

de iur. protomis. §. 9. num. 12. circa med. & ibi Moderni in addit. notab. pari. 12. Marc. Mantua eod. tract. num. 54. Prosper Randel. de retract. in glossa via publica, num. 3. vers. sed si rursus priuatus : Ioan. de Amic. conf. 1. n. 27. & seqq. Rimini. conf. 382. n. 50.

In nihilo releuante, quod recipiat sordes publicas, quia hoc potius sonat in seruitutem fauore publico, ↑ quam dominium, Ioan. Harprecht in §. pradiorum, & Othoman. Wesbenc. & Bocet. num. 7. instit. de seruit. Manz. de seruit. Urb. Prad. tit. 2. quest. 49. n. 155. & seqq.

Tamen quia dato, & non concessio, quod esset publica; attamen cum nihil publico intersit, 20 quod contronarius hortus potius ab ↑ vno, quam ab alio retineatur, circumstantia ista non retraxisset Pontificem a concessione gratie, sed sat est potuisse illam de hoc in genere cogitare. Boratt. decis. 883. n. 6. Merlin. decis. 243. n. 9. & in recenti. decis. 452. n. 15. part. 5. & decis. 222. num. 25. part. 7.

Altera verò subreptio elicitur ex eo, quod Attiuerius in horto habitationem habeat, nullam in facto subsistentiam habet, ↑ cum de contrario constet ex accessu, cui standum est : Rota coram Gregor. decis. 575. num. 6. & in recenti. decis. 197. num. 4. part. 8. & decis. 168. num. 10. & seq. part. 9. cum aliis cumulatis per Posth. de manutent. obser. 101. n. 5.

Nec refragatur, quod olim dicta habitatio existeret, quodque occasione viæ Burghesiz, inuisa sen. mem. Pauli V. erecta, fuerit ab horto retrahendo diuisa : Hoc enim superabundat, non 21 solum quia dictio, In, ↑ denotat intrinsicatam in loco : Bart. in l. Gallus 29. §. ille casus num. 2. ff. de liber. & posthum. Barbof. dist. 152. num. 16. sed etiam quia via publica separationem inducit, 22 ↑ & impedit coherentiam, dist. 1. 4. §. hoc indicium. & l. seq. ff. fin. regund. Bald. in tract. de iur. protomis. num. 2. vers. quod si via : Carpan. ad statut. Mediolan. p. 1. c. 104. n. 1. Felician. alleg. 4. n. 14. & alleg. 7. num. 16. part. 3. Cæpol. de serm. rustic. prad. cap. 3. n. 34.

Quibus non contradicij Gratian. discept. 745. num. 64. quia loquitur in terminis, in quibus res ita diuisa destinatione patrisfamilias adhuc remanerat vnica, ↑ quo casu non negat competere retractum, sed solum disputat, an possit retrahi vna absque alia, quod nihil habet commune cum presentis casu, in quo solum queritur super iustificatione Breuis, nec adest aliqua vnitas, & destinatio, attento quod pars istius horti magis cõgna viæ Burghesiz semper distinctam, & separatim consuevit locari ab altera parte 25 horti, in qua domus existit; ↑ quod conuincit, res esse diuersas, & separatas, & pro talibus considerari, l. pradiis, §. balneus, ff. de legat. 3. Grat. discept. 116. num. 10. & seqq. Merlin. decis. 383. num. 28. & seqq.

Ceterum, quod ampliatio istius Viridarij conferat etiam ad ornatum Ciuitatis, Domini non temerarunt in dubium, ↑ cum accedat ad decus magnifici, ac sumptuosij Palatij, cuius dicitur pars : Guliel. de Benedic. in repet. cap. Raynuitius in verb. & horum n. 1. & seqq. Sanfelice. dec. 171. sub num. 2. ac in terminis nostris cogendi vicinum ad vendendum, tradit Castill. decis. 134. num. 11. & seqq. Carden. resol. 1. num. 13. 16. & 28. Et sane asserere, quod ornatus iste non erat causa sufficiens ad concedendum retractum, nihil 26 Decis. S. R. R. ad I. P. Melium.

aliud esset, quam redarguere Pontificem, qui ex hoc capite illum concessit, quod non licet.

Ex quibus pro iustificatione Breuis responsum fuit, vtraque, &c.

DECISIO CLXII.

R. P. D. EMERIK.

Romana fideicommissi de Glorieris.

Veneris 28. Martij 1664.

S V M M A R I V M.

- 1 Descendentium appellatione, veniunt etiam femina.
- Amplia, vi n. 2.
- Appellatione veniunt tam femina à feminis, quam ex masculis descendentes, n. 3, & num. 12.
- 4 Substitutio femininarum generalis indeterminata, ac collata in tempus remotissimum, non restringitur ad filios primi gradus.
- 5 Masculinitas qualitas vni substitutioni adiecta, in alia non censetur repetita.
- 6 Dicitio, quomodo libet, adiecta descendantibus, omnem descendente modum comprehendit.
- 7 Qualitas in eadem oratione, totam non qualificat, ubi adest personarum diuersitas.
- 8 Verbum, descendentes, ex propria significatione, feminas capit.
- 9 Qualitas in aliqua substitutione expressa, in alio non censetur repetita, stante diuersitate gradum, & personarum.
- 10 Testator, qui de masculis in vna parte testamenti mentionem fecit, in alia, si voluisset, expressisset.
- 11 Agnationis ratio non dicitur, quando vocantur femina.
- 13 Descendentes, etiam feminas excludi à pio loco, absurdum videtur.
- 14 Immissio datur vocatis.

Cæsar Glorierius relictis nonnullis legatis, & instituto hærede particulari Alexandro eius filio, deueniens ad institutionem hæredis vniuersalis instituit, & substituit in hæc verba : In omnibus alijs suis bonis, & iuribus sue hereditatis instituit, & ore proprio nominauit Equitem Iulium, & Carolum de Glorieris eius filios legitimis, & naturales, presentes, & acceptantes, & eos, eorumque filios masculos, nepotes, pronepotes, & alios quomodolibet ex eis descendentes in infinitum, & eos ad inimicem substituit vulgariter, pupillariter, & per fideicommissum.

Post hæc adiciens prohibitionem alienationis, ac designans ordinem prælationis prosequitur, & ait : Ita quod bona stabilia non possint vendi, cedi, obligari, hypothecari, nec alias quomodolibet distrahi, sed semper, & in perpetuum remaneant in filios masculos, & legitimis dictorum heredum, & moriente vno ex dictis hæredibus sine filijs legitimis, & naturalibus, succedant alij superiorem filij masculi, & non femina, ac etiam morientibus filijs filiorum cum filijs masculis, &c. quia voluit, quod remaneant perpetuo

in domo de Glorieris, videlicet in masculos legitimos, & naturales, & in defectum masculorum, feminas, & in euentum contractionis, quod proximior masculus succedat, & nullo volente, vel non existente, succedant feminae.

Ac tandem deficientibus omnibus masculis apertè transiens ad substitutionem feminarum, pergit, inquires: *Et quando defecerint legitimi de dicta Domo de Glorieris, tunc dictus Testator vult, quod filia femina, non existentibus masculis de Domo Glorieris, succedat*: Nec ad substitutionem locorum piorum progressus fuit, nisi sub conditione deficientie mulierum, ibi: *Et deficientibus mulieribus substituit Venerabilem Societatem, & Ecclesiam Sancta Maria Consolationis pro medietate, & pro alia medietate Venerabilem Societatem Hospitalis Sancti. Trinitatis de Vrbe.*

Defuncto subinde Testatore, & filiis, & extincta nuper linea masculina per obitum Ioannis filij Iulij, Portia nepos Caroli, ex filia Forlice præcedens se vocatam ante loca Pia obtinuit subseribi dubium. An sit purificatio fidei commissum ad fauorem Portiæ, ita vt sit danda immisso? quod fuit affirmatiuè resolutum.

Etenim de vocatione Portiæ satis constare videbatur, tam ex prima Testamenti parte, in qua Testator post institutos, & substitutos filios nepotes, ac pronepos vltierius progrediens addidit, & alios quomodolibet ex eis descendentes in infinitum quorum descendendum appellatione
1. † veniunt etiam feminae Auth. de h. red. ab intest. §. 1. Mantic. de conest. vltim. volunt. lib. 8. tit. 11. num. 1. Peregrin. art. 2. §. 5. num. 8. Folar. de substit. quest. 325. & 327. per tot. Rot. decis. 225. num. 1. part. 1. & decis. 50. num. 6. & decis. 17. n. 20. part. 8. recent. & coram Merlin. decis. 864. num. 17.

2. Præsertim cessante, & prout hic, concursu masculorum: Sord. consil. 308. sub num. 9. Rota in Terracina. fideicommissi 30. Marty 1637. coram Ghislerio, & plenissimè in Spoletana bonorum 13. Aprilis 1646. §. quia contraria coram Eminentijs, Domino Card. Corrado.

Quam etiam ex contextu secundæ, & tertiæ partis, in quibus in casum alienationis nullo volente vel non existente masculo testator vult quod succedant feminae, & in casum mortis, seu deficientie omnium masculorum eandem iterum apertè, & nominatim ante loca pia substituit.

Et licet Portia non sit filia primi gradus immediate descendens ex masculo de Domo Glorieris, non idèo tamen minus comprehensa est in substitutione quia descendendum appellatione
3. ne † veniant tam feminae descendentes à feminis, quàm immediate descendentes ex masculis: Sord. d. consil. 308. num. 7. & sub num. 9. Patif. consil. 88. num. 1. 2. lib. 2. Decius consil. 222. num. 1. Nat. consil. 64. sub n. 8. Alex. consil. 160. mon. 2. & sub num. 4. lib. 2. cum aliis adductis per Menoch. præsumpt. 91. num. 3. lib. 4. & Rota coram Card. Casal. decis. 125. n. 3. & decis. 170. num. 20. part. 5. recent.

Et substitutio feminarum non est restricta ad filias primi gradus, & immediate descendentes ex masculis, sed generalis, & indeterminata, ac
4. collata in tempus remotissimum, † post extinctos videlicet omnes, & quoscunque descendentes masculos, quo tempore verissimiliter non erant

extitisse filia feminae primi gradus, vt aduertit Imol. in l. Gallus. §. institutus num. 64. ff. de lib. & postum. Mantic. de conest. vltim. volunt. lib. 8. tit. 8. num. 1. vers. & hanc quidem sententiam, & alij quos referunt Gozadin. consil. 4. num. 13. Sord. consil. 336. num. 9. Peregrin. art. 22. num. 30. & segg. & Rot. decis. 21. num. 2. & segg. part. 5. & decis. 402. num. 17. & 18. part. 9. recent.

Nec obstat quod Testator vocando filios filiorum adiecit verbum, masculos, vnde inferrebat ab informantibus pro locis piis, quod vocando descendentes intellexerit tantum de descendentes masculis, quia licet descendentes vocati sint in eadem Testamenti parte, & oratione, tamen quia concurrat diuersitas personarum, & graduu, & qualitas huiusmodi non sine mysterio apposta fuit in medio, † non autem † in principio, vel in fine substitutionis prædictæ, illa non qualificat descendentes absolute vocatos: Giouagn. responsio 39. num. 5. vers. secundo igitur, lib. 1. Riminald. sen. consil. 24. num. 66. vers. sed ubi illa qualitas, Folar. consil. 66. num. 3. Spada consil. 350. num. 4. lib. 2. Gabr. consil. 97. num. 5. & seg. Et latius num. 28. Mantic. de conest. vltim. volunt. lib. 1. tit. 14. num. 10. Rota decis. 514. num. 4. & 5. part. 5. & decis. 144. num. 5. & 6. part. 7. recent. & coram Card. Orto-bono decis. 252. num. 7. cum aliis adductis in Hortiana fideicommissi 22. Iun. 1661. coram Reuerendiss. D. meo Decano, §. Conclusio enim.

Præsertim in hoc casu attenta dictione, *Quomodolibet*, adiecta descendentibus, quæ omnem descendentiæ † modum comprehendit, vt 6 de hac dictione in simili notat Marta de clausulis part. 1. claus. 126. per tot. Et operatur, vt qualitas masculinitatis, licet opposita in eadem oratione non qualificat totam orationem, † sed 7 tantum illas personas, & gradus, quibus nominatim legitur adiecta: Peregrinus consil. 6. n. 5. lib. 1. & Rot. coram Eminentijs. Card. Orto-bono decis. 265. num. 16. Et in Sarisfina. feud. 22. Iunij, §. neque visum, & 18. Obobris 1645. §. primo & seg. coram bon. mem. Dunocesto, & in Romana Casalij media via 15. Maij 1662. §. præterea coram R. P. D. meo Beulacqua.

Idque eo facilius, quia ex aliis testamenti partibus apparet feminas pluries fuisse vocatas; quæ enim casu expressio qualitatibus masculinæ in filiis filiorum non potest operari totalem exclusionem feminarum in subsequenter gradibus, sed solum operatur prælationem masculorum, quibus deficientibus feminæ admitti debent ex vi verbi, *descendentes*, † illas ex propria significatione comprehenditis prout bene ad rem nostram declarant Calanat. consil. 39. num. 90. lib. 1. Peregrin. consil. 58. num. 4. & segg. lib. 5. Ruin. consil. 20. num. 11. in fin. lib. 1. & consil. 40. sub num. 4. & 5. lib. 2. Folar. quest. 311. num. 34. & quest. 352. num. 12. cum aliis adductis per Rot. in recent. decis. 133. a num. 4. vsque ad 10. & per tot. part. 9. recent.

Minus obstat, quod Portia non sit de domo, & familia Glorieris, quia Testator hanc qualitatem solum apposuit in substitutionibus masculorum, non autem, ubi per illorum deficientiam purificata fuisset conditio ad fauorem feminarum, quæ in qualibet Testamenti parte fuerunt pluries vocatæ indefinite, & indeterminate absque adiectione alicuius dictionis restrictivæ, vt patet ex toto contextu rellatanti supra relati, & signante

signanter ex illis verbis: *Et in defectum masculorum feminas: Item, nullo volente, vel non existente succedant feminas.* Et iterum, ibi: *Filia femina non existentibus masculis de domo Glorierij succedant, & deficient. mulieribus substituit venerabilem Societatem.*

Et propterea in substitutionibus feminarum non debet fieri repetitio huiusmodi & qualitatis, neque illa facta censetur per Testatorem, tum quia, ut supra dictum fuit, non inmis in iisdem, sed in diuersis personis, ac in diuersis substitutionibus: Socin. sen. conf. 63. num. 19. vers. *considerandum lib. 3.* Pancirol. conf. 169. sub num. 10. & 11. Peregrin. art. 16. num. 90. vers. *his autem addo: Fular. de substit. quest. 450. num. 12.* Gregor. decif. 514. num. 6. vers. *presertim: Card. Orthonob. dist. decif. 252. num. 6. & 7.* cum aliis cumulatis in Bonon. fideicommissi de Casartis 16. Ianuarij 1662. coram R.P.D. Albergato, §. neque admissio.

Tum etiam, quia versamur in testamento viri doctissimi, & clausularum periosissimi, qui si huiusmodi qualitate & etiam in feminis requirere voluisset, illam expressè repetiisset, prout fecerat in substitutionibus masculorum argumento text. in *l. unica, §. fin autem deficientis, C. de caducis tollendis: Card. Mantica. d. lib. 11. cap. 14. n. 10.* vbi plures congerit.

Tum denique, quia Testator non habuit absolutam voluntatem conservandæ & agnationis, sed solum quendam respectum ad masculinitatem, & prelationem sexus in concursu masculorum, & feminarum, per quem respectum descendend. à feminis non dicuntur exclusi nisi in concursu masculorum: Caphal. conf. 600. n. 35. vers. *quibus inferitur, & seg. Spada dist. conf. 350. num. 6. & 7. lib. 2.* Fular. dist. quest. 352. num. 12. & Peregrin. art. 25. num. 4. in fin. Molin. de primog. lib. 3. cap. 5. num. 50. Giouagnon. consil. 12. num. 5. lib. 2. & Rota, in Spoletana bonorum 13. Aprilis 1646. §. 1. coram Eminentiſſ. D. Card. Corrado,

Et hinc non releuat absurdum, quod esset melioris conditionis femina cognata, quam masculus cognatus, quia non est verum, quod masculus ex femina non succedat, & dum ex præmissis finiamus fuit in defectum omnium masculorum debere admitti feminas cum omnibus ipsarum descendentibus, tam masculis, quam feminis, vt præter allegatos tradit Peregrin. consil. 39. num. 15. vers. *proinde lib. 6. & dixit Rota in Romana, seu Subinen. fideicommissi 22. Maij 1656. §. huiusmodi intellectus, coram bon. mem. Dunozetto: Imò grauius esset absurdum, quod admitterentur loca pia exclusis descendentibus & Testatoris, licet feminis, & non agnatis contra text. in *l. cum Anus, ff. de condit. & demonstr. & in l. cum Actissimi, Cod. de fideicom.**

Firmitas autem vocatione Portie, sequitur quoque eidem dandam esse immiſſionem & ex remedio, *l. fin. C. de edicto Diui Adriani*; quia identitas bonorum, & deficientia masculorum non contrahuntur, & substitutio feminarum in secundo gradu ante loca pia non potest in dubium reuocari.

Et ita vtuque, &c.

DECISIO CLXIII.

R. P. D. BICHIO.

Romana Meliorament.

Luna 31. Martij 1662.

SVMMARIVM.

1 Mandati procure ex defectu acta redduntur nulla, etiam si postea de mandato constet, quando precessit protestatio neminem audiri, non docto legitimè de mandato.

Amplia, vt n. 8.

Defectus potest opponi non obstante approbatione, vbi de minis sufficienti mandato constet, n. 9.

2 Mandatum procure presumpsum ex impensis sufficit ad euitandam nullitatem actorum.

Expressum vbi non valet nec tacitum suffragatur, n. 4.

3 Pupillus sine auctoritate Tutoris, procuratorem constituere nequit.

Sententiam eius favore latam instante falso procuratore nequit acceptare, n. 7.

5 Clericus ad tutelam non admittitur.

6 Tacitum plus non operatur, quam expressum.

10 Peritorum in discordia Index tertium eligere debet.

Fit resolutum sententiam A. C. super melioramentis de quibus agitur, omiſſa inspectione iustitiæ cum infirmam, ex capite nullitatis ob defectum mandati Procure contra personam comparentem pro Olympia Opperiti, cum repetita protestatione, quod nemo, &c. nisi docto, &c. ita quod, &c. quæ ad eam causam nullitatem actorum, vt licet postea à vero Procuratore mandatum præsentetur; adhuc antea gesta non validentur: Vant. de nullit. ex def. mand. n. 117. & segg. Manh. de commiss. part. 3. fol. 373. n. 1. Rot. diuers. part. 4. decif. 1. num. 1. & in recent. part. 2. decif. 346. num. 2. & coram Merlin. decif. 24. n. 3. cum aliis censuris per Post. de man. obser. 86. n. 2. & 3.

Nec potest suffragari mandatum presumpsum ex impensa & productione iurium: etsi enim illud sufficiat & ad euitandam nullitatem processus: Rota coram Greg. decif. 330. num. 5. coram Burat. decif. 593. num. 14. & coram Merlin. decif. 68. num. 4. Cum tamen Olympia tanquam pupilla & non possit constituere Procuratorem sine auctoritate Tutoris: *l. neque inores 11. C. de Procur. l. qui habent, §. si pupilli, ff. de tutel. cum aliis in Reatina Castorum 14. April. 1660. coram me;* cessat, quod licet mandatum presumpsum non potest habere locum, vbi non habet locum mandatum expressum: & nam ex-4 pressum vbi non valet, nec tacitum: *l. item in, ff. de seruis. rustic. præd. Bart. in l. fideius, in princ. ff. de legat. P. Menoch. de præsumpt. lib. 4. præsumpt. 4. n. 15.*

Et ex eadem responsione tollitur præsumptio mandati deducti à mandato postea facto in personam eiusdem comparentis per tutorem testamentarium, cum ratificatione gestorum; quia cum ille tanquam Clericus & sit inhabilis ad tutelam: Grat. de effect. Cleric. effect. 16. num. 1. m m 3. &

& seq. Rot. decis. 116. num. 16. part. 4. tom. 2. rec. si non potuit Procuratorem constituere expresse, nec potuit tacite, quia plus non debet operari tacitum quam expresse, iuxta tradita per DD. inl. cum quid, ff. si certi. pet. & 3. ff. de leg. cum aliis supra relatis,

Nec releuat, quod sententia licet obtenta à Procuratore minus legitimo sustineatur ad fauorem pupilli: nam id procedit in Procuratore constituto ab eodem pupillo, licet minus legitime per defectum ætatis; quo casu, quia pupillus in concernentibus eius fauorem, & utilitatem habetur pro maiori, valet sententia etiam obtenta à Procuratore minus legitimo, non autem in Procuratore constituto, nomine pupilli ab eo, qui illum constituere non poterat: tunc enim sententia non potest sustineri, etiam si tendat in fauorem, & utilitatem pupilli, ut distinguendo tradit Gabr. conf. 25. n. 18. & segg. lib. 2. Gratian. discept. forens. cap. 225. num. 15. & 16. stante præterit oppositione mandati, cum dicta clausula, quod nemo, &c. nisi Dكتور. &c. ita quod, &c. quæ operatur nullitatem prætorum, in pupillo & minori, sicut in maiori, iuxta notata per Bald. in cap. 1. de rescript. Franch. in cap. ex parte 2. de appellat. Gabr. d. conf. 25. n. 23. & seg. lib. 2.

Parumque refert, quod iste Procurator fuerit aliquando uti talis citatus, & approbatus, quia cum ex exemplis constet de defectu mandati approbatio huiusmodi tanquam crotonea non impedit, quin postmodum dari possit ex tali defectu: Vant. de nullit. ex defectu mandati num. 121. vers. quantumcumque igitur: Ad. sent. ad Greg. decis. 280. num. 11. cum aliis per adden. ad Burat. dec. 409. n. 14.

In quam resolutionem eo magis inclinantur DD. quia Iudex Peritis discordantibus in eo valore istorum melioramentorum assumpsit partes tertii Periti, quod facere non potuit, cum in discordia Peritorum non possit Iudex rem suo iudicio prædicere, sed debeat tertium eligere, ut respondit Rot. coram Merlin. decis. 678. per eos.

Et ita utraque, &c.

DECISIO CLXIV.

R. P. D. EMERIX.

Romana fideicommissi de Glorieriis.

Luna 16. Iunii 1664.

SUMMARIVM.

- 1 Nepotum, & pronepotum masculinorum appellatione continentur omnes descendentes masculini in infinitum.
- 2 Dicitur, quomolibet, ampliat, & verbum, descendentes, omnes feminas post vocationem masculinorum comprehendit.
- 3 Oratio, quamvis vnica, diuiditur in plures.
- 4 Voluntas conferuendi bona in familia, restringitur pro prælatione masculinorum, & agnatorum.
- 5 Conferuendi bona, in agnatione, excluditur ex substitutione femininarum, & loci pñ, num. 5.
- 6 Appellatione faminarum dicuntur voca-

ta omnes illarum descendentes.

Amplia, ut n. 7.

- 8 Testator iuris peritus, si voluisset vocari solos masculinos, non fuisset usus verbis aptis comprehendere feminas.
- 9 Rota in Maceraten. hæreditatis 22. Februarij 1598. coram Pamphilio, & 27. Decembris 1610. coram Manzanedo, qualiter procedat.
- 10 Descendentes ex femina non dicuntur descendere ex linea masculina.
- 11 Proximitas grauati in fideicommissis attenditur.
- 12 Descendendum in concursu, privilegium pia causa non attenditur.

Domini confirmando resolutionem captam sub die 28. Martij proximi præteriti hodie iterum responderunt fideicommissum à Cesare Glorierio in ultimis eius Tabulis institutum, purificatum esse ad fauorem Portiæ, illique dandam immisionem, quia vocationem Portiæ, quæ sola in dubium reuocabatur, adhuc rectè desumit existimabant, tam ex prima Testamenti parte, in qua Testator instituit filios, nepotes masculinos, pronepotes, & alios quomodolibet ex eis descendentes, eoque ad inuicem substituit quam etiam ex secunda, in qua expresse voluit, quod filiarum sceminae, non existentibus masculis de domo Glorieria, succedant, iuxta leges, & auctoritates in præcedenti decisione allegatas.

Necque ad elucidandam Portiam à substitutione descendendum visa fuit sufficere expressio qualitatibus masculinæ adiectæ nepotibus, & declaratione Testatoris, quod residuum hæreditatis, & bonorum ipsius remaneat infrascriptis hæredibus pro conseruatione familie sue domus, apposta in ea Testamenti parte, in qua Alexandro filio reliquit pretium Clericatus Cameræ, & repetita iterum in alia, in qua adiecit prohibitionem alienationis stabilium.

Quia ut dictum fuit in decisione, & denud hodie Dominis placuit expressio qualitatibus masculinæ non releuat, dum substitutio præterit continet duas partes, vnam quæ loquitur de nepotibus, & pronepotibus masculis, sub quibus verbis continentur omnes descendentes masculini in infinitum: Rot. dec. 6. n. 37. part. 5. recent.

Et alteram in illis verbis, & alios quomodolibet ex eis descendentes, quæ est latior, & comprehendit aliam speciem descendendum diuersam ab expressis, tam attenta illa dictione, alios, quæ ostendit diuersitatem personarum, quam etiam attenta illa dictione, quomodolibet, præterit quæ ampliat verbum descendentes, & facit, ut comprehendantur omnes etiam sceminae post vocationem masculinorum, ut bene declarat Peregr. consil. 5. num. 46. & consil. 6. num. 5. lib. 1. Nat. consil. 467. num. 23. vers. 3. contra prædicta; & Rota coram Eminenti. Ottobono decis. 265. num. 16. & in Sarzinaten. fendi 22. Iunii 1645. coram bon. mem. Dinozetto, & neque visum, & 18. Decembris eiusdem anni coram eodem, §. 1. & seq. & in Romana Casalis media via 15. Maij 1662. §. Præterea coram R. P. D. meo Beuilacqua, in quibus optime consideratur, quod licet in vnica oratione dicatur, pro se, filiis, & descendentes masculinis, & hæredibus, ac successoribus quibuscumque; tamen illa dicitio, masculinis, non qualificat totam orationem, sed solum illa verba quibus apposta fuit, & alia sequentia continent

retinent suam vim comprehensivam fœminarum propter additionem verbi quibuscumque, quod est amplioris, & latioris significationis.

Et ratio est, quia quando agitur de personis, quæ simul concurrere non possunt, oratio quamvis vnicâ diuiditur in plures, † ita quod tot censentur orationes, quot sunt personæ, & substitutiones subordinatæ: Beron. *consil.* 120. n. 75. lib. 2. Rot. *decis.* 151. num. 17. & seqq. & præcipue num. 23. & 24. part. 5. recent. & in *Parmentis* 26. Aprilis 1613. §. nec aliquid coram *san. men. Innoc. X.* & in *dicta Sarasinaten.* fendi 22. Iunij. 1645. coram *bon. mem. Dunozero*, §. neque visum.

Voluntas autem conservandi bona in familia non est simplex, & absoluta, vt supponunt informantes pro locis piis, sed restricta, & limitata quousque extant masculi, quod probatur: Tum ex eo quod Testator post supra dicta verba, quia voluit quod remanent perpetuo in *Domo de Glorieria*, statim subiungit, videlicet, in masculos legitimos, & naturales, & in defectum masculorum, in fœminas, hoc ipso quod declarans se non sumpsisse conservationem Domus, & familiaris in rigida significatione, restricta ad solos masculos, † cum perpetua exclusione fœminarum, sed in benigniori, & mitiori pro prælatione masculorum, & agnatorum, ad tradita per *Cephalum consil.* 600. num. 35. *vers. ex quibus inferitur*: *Fufat. de substit. quest.* 311. n. 34. & *quest.* 352. num. 12. cum seqq. & alios adductos in *decis.* 5. Cum denique Rota coram *Mertino*, *decis.* 864. num. 26. & seq. & in *recent. decis.* 133. num. 21. usque ad 26. part. 9.

Tum etiam quia inferius generaliter pluries vocantur fœminas, & deficientibus mulieribus indeterminatæ, demum substituit loca pia, † hinc enim evidentiùs apparet Testatorem non habuisse voluntatem conservandi bona in familia strictè sumpta, sed post masculos vocasse omnes tam agnatos, quam earum filios, & voluisse omnes præferri locis piis: *Rolan. à Valde lucro dor. quest.* 56. num. 27. & seqq. *Phanuc. eodem tract. gloss.* 5. n. 31. *Castill. controu. lib.* 5. cap. 92. num. 14. & cap. 133. num. 7. *Altopgrad. consil.* 66. num. 82. *vers. secundo responderetur lib. 2. Martia consil.* 61. num. 27. ubi loquitur in terminis exclusionis pie cœnæ, & plures cumulat Rota coram *Mertino. dicta decis.* 864. num. 26. & seqq.

Appellatione namque fœminarum, & mulierum non solum dicuntur vocatæ primæ filię 6 Agnatæ, † sed etiam omnes illarum descendentes: *Gabr. consil.* 96. num. 34. *vers. tamen declaratio illius dictionis lib. 1.* Rota coram *Card. Cavalier.* *decis.* 125. num. 10. *vers. ex qua dispositione, & in Bononien. Bonorum seu fideicommissi de Sanctis* 17. Iunij. 1647. §. tertio quia coram *bon. mem. Bichio*, præsertim dum fœminæ leguntur vocatæ in tempus remotissimum post deficientiam omnium masculorum; † censetur enim Testator prius vocasse totam lineam masculinam, & post lineam fœmininam, vt benè *Peregrin. consil.* 39. num. 15. *vers. proinde lib. 6. Laderch. consil.* 135. col. ultima. *vers. est itaque sensus*, Rota in *Romana, seu Sabinen. fideicommissi* 22. Maij. 1656. §. & huiusmodi *vers. quoties enim coram bon. mem. Dunozero*.

Quæ facilius admittenda sunt, dum, vt in alia decisione fuit obseruatum, §. *Tum etiam*, versatur in Testamento Viri doctissimi, qui si voluisset vocare solos masculos, & post eos

vnum tantum gradum fœminarum, quæ essent de familia, gratia ipsam conservandi, non fuisset vsus verbis tam amplis, † & accommodatis devotioni quorumcumque masculorum etiam descendendum ex fœminis, vt obseruatur in puncto *Gionagn. consil.* 12. num. 17. lib. 2.

Non obstant igitur decisiones in *Macaraten. hereditatis* 22. Febr. 1598. coram *Pamphilio*, & 27. Decembris. 1610. coram *Manzardo*, quia in ipsarum casu † vocatæ fuerant fœminæ 9 cum expressa qualitate quod essent descendentes ex linea masculina, & idem non est mirum si ibidem dictum fuerit non admitti descendentes ex fœminis, quia illæ non dicuntur descendere † ex linea masculina, vt aduertit *Gratian. 10 discept.* 901. num. 21. & 28. & seq. *Peregrin. art.* 26. num. 4. Rot. *decis.* 103. sub. num. 1. part. 2. recent. & coram *Duran. decis.* 300. num. 1. & 2. cum seqq. atque ita in puncto ad has decisiones respondit Rota in *precisatâ Romana, seu Sabinen. fideicommissi* 22. Maij. 1656. §. nec applicantur coram *bon. mem. Dunozero*.

Sicut nec etiam releuat absurdum, quod secundum hunc intellectum admitteretur fœmina cognata remotior, exclusâ fœmina agnatâ proximior, quia cum casus in concreto dari non possit, nisi quando cognata esset proximior grauato, seu vltimo defuncto, nullum inde resultat absurdum, cum regulariter in fideicommissis attendatur proximitas grauati, † cumdamo non 11 concurrant vehementes coniecturæ contrariæ voluntatis Testatoris, vt pluribus congestis dictum fuit coram *Eminentiss. Ottobono decis.* 21. num. 1. cum seqq. & an tales concurrant coniecturæ, vel non, tunc inter agnatam, & cognatam, non autem cum locis piis disceptandum esset.

Minus vrget quod Portia non sit de domo, & familia Glorieria, quia vt late demonstratum fuit in alia decisione, talis qualitas non legitur expressè apposita in substitutionibus fœminarum; tacita autem repetitio non debet admitti, staute diuersitate personarum, & graduum, vt notant *Socin. Panzirol. Peregr.* & alij cumulat in decisione. §. & propterea.

Et in omnem casum cum negati non possit, quin Felix mater Portiæ sit litteratè vocata, † & si vineret admittenda foret ad exclusionem locorum Piorum, semper vrget dispositio text. in l. cum *Auis. ff. de condit. & demonstrat.* & in l. cum *actissimi C. de fideicom.* impediens admissionem locorum Piorum existent. deficientibus Testatoris; in nihilo suffragan. præiudicium pie causæ, † quod in concursu descendendum non 13 est haberi in consideratione iuxta sententiam *Dini Augustini relat. in aucto Textu Canonis quicunque causa* 17. quest. 4.

Et ita vtraque, & cc.

DECISIO CLXV.

R. P. D. BEVILAQUA.

Mauraten. fideicommissi.

Veneris 27. Iunij. 1664.

SVMMARIVM.

1 Immissio fideicommissariis, ex quibus concedatur.

mm 2.

2 Prela

- 2 *Prælegata non veniunt in restitutione fideicommissi.*
Declarat. vt n. 4.
- 3 *Voluntas testatoris in fideicommissis attenditur.*
- 5 *Legitima non detrahatur de fideicommissio transuersali.*
- 6 *Possessio probatur per instrumentum, alio non possidente.*
- 7 *Manutentio possidenti conceditur.*
- 8 *Clausula, constituti, operatur translationem possessionis ad quoscunque effectus.*
Constituti naturam principalis contractus sequitur. n. 9.

Horatus de Panocis frater & hæres fideicommissarius vna cum Octavio eius Germano Ioannis Iacobi senioris instituit hæres vniuersales, Stephanum Iulium, Franciscum Ludonicum, Ioanuem Iacobum & Amicum Episcopum Recanatensem, per cuius obitum vltimo loco post prædictos omnes cohæres sequutum; orta controversia inter Comites Ioannem Iacobum huius nominis tertium, & Horatium iuniorem illius ex d. Ludonico fratre nepotes & D. Antonium Panicum à supradicto Octavio descendente, & hæredem scriptum à Francisco altero ex d. hæredibus grauatis, super successione in bonis fideicommissariis dd. Ioannis Iacobi & Horatii senioris: Iudex de partibus concessit immisionem præfatis Comitibus in possessionem bonorum tam fideicommissariorum quam Episcopi, quam donationis ab ipso factæ, & A. C. manutentionem; & ad hunc eundem effectum Rota hodie censuit constare de bono iure illorum super prædico nuncupato Cimerella supposito fideicommissio Ioannis Iacobi primi testatoris, reiectis ad aliam particularem disputationem hinc inde deductis circa fideicommissum Horatii & donationem Episcopi, quoniam de existentia fideicommissi inter Horatium & Octavium fratres per Ioannem Iacobum ordinarium substitutione filiorum & descendentium masculorum de vno in alium in infinitum recipere, actiue, & passiuè ordine successivo vulgariter, popillariter, & per fideicommissum constat ex testamento claro, nolumque vitium visibile continente, & de illius purificatione ad fauorem Comitum testatoris nepotum, ac demum identitate prædij per illum tempore obitus possidendi ex confessione partis colligantis, hæc omnia admitteris, quibus probatis ¶ indubitatum est illorum bonum ius pro obtinenda immisione in possessionem prædij, ex remedio l. final. Cod. de edict. Diu. Adr. solen. Alex. consil. 4. num. 16. in fin. lib. 2. Honded. consil. 64. num. 56. lib. 1. Duran. dec. 24. num. 1. vel pro confirmatione eiusdem iam adeptæ, iuxta doctrinam Bart. communiter receptam, in l. 1. num. 7. Cod. de carbon. adiect. Rota in Romana hereditatis 23. Ianuarij prox. coram Reuer. D. meo Decano, §. cum enim.

Non subsistit, quod prædium illud non est fideicommissio subiectum, eo, quia Ioan. Iacobus fideicommissus partem quam in eo habebat cum se mouentibus, & aliis bonis ibi existentibus prælegauerit ¶ Horatio; & idè non venit restituend. Comitibus fideicommissar. ad text. in l. Marcellus autem, 3. §. quidam liberis, & l. in fideicommissar. S. §. fin. ff. ad Trebell. l. Titius ex parte 94. ff. de legat. Socin. iun. in l. hæres

mei §. 2. §. cum ita, num. 45. ff. ad Trebell. Rot. coram Buras. decis. 68. num. 1. & in Aretina fideicommissi 4. Maij anni præteriti coram mejs. 1. in fine; quare receditur ab hac conclusione, & prælegata cadunt in hæreditate restituend. quæcumque constet de contraria voluntate ¶ Testatoris, quæ in hac materia potissimum est explorando, & ex circumstantiis in vnam, vel in aliam partem dominatur, vt notant communiter DD. in l. cum vnum 16. C. de fideic. & in dist. l. 3. & §. quidam liberis, & in l. cum Pr. 79. §. fideicom. ff. de legat. 7. Socin. iun. consil. 107. num. 51. lib. 3. Honded. consil. 71. num. 31. lib. 1. Fulat. decis. 168. num. 3.

In præsentem autem de huiusmodi Ioannis Iacobi voluntate euidentissimè apparet ex verbis substitutionis, in qua hæredes instituti fuerunt grauati restituere portionem eis sub onere fideicommissi relictam, & prælegata ¶ ipsa ibi, & post mortem eorum, in cuiusque portione, & in supradictis prælegatis substituit dictorum vniuersaliumque filiorum liberos; idè absque dubio iurat restitutio à fideicommittente facta expresse demandata: Ripa in dist. l. hæres mei, §. cum ita, num. 48. Zanch. quest. 5. num. 88. ff. ad ser. conf. Trebell. Salycet. in dist. l. cum virum, Cod. de fideicom. Bero. consil. 79. num. 19. lib. 2. Honded. consil. 71. num. 13. lib. 1. Menoch. de præsumpt. lib. 4. præsumpt. 194. num. 35. Fulat. in supradict. quest. 650. n. 71.

Non obstat exceptio pensionis huiusmodi prædictæ ex causa legitime ab Antonio præteritis ex persona Equitis Francisci hæredis Iulij Cæsaris, & donatarij Amici Recanatens. Antistitis in omnibus debitis in bonis fideicommissariis, ¶ quia cum illud proueniat ex fideicommissio transuersali ordinato per Ioannem Iacobum ad commodum Horatii, & Octavij fratrum & successorum, nullatenus ex hac debetur legitima, vt pro regula notatur, in l. 1. & ibi DD. ff. de inoff. test. Peteg. de fideicom. art. 36. num. 45. Merl. de legitim. l. 1. tit. 2. quest. 53. in princ. Cancr. var. resol. quest. 1. cap. 3. de legitim. 47.

Vnde cum ex supradictis constet de bono iure, & sic de legitimo titulo Comitum ipsis debita est petita manutentio ¶ in petitionem prædij quam ministerio Procuratoris ad id specialiter constituti apprehendisse docent per publicum instrumentum, quod aliis tunc non possidentibus vt præsumitur, & asserenti possessionem fuisse plenam incumbit onus probandi: Rota decis. 32. num. 3. & decis. 1065. num. 2. coram Card. Seraph. bon. mem. Merl. decis. 43. num. 1. & dec. 121. num. 3. suffragatur ¶ ad effectum vt debeant in illa manutentio: l. presia rerum 48. vbi DD. ff. de acquir. per l. non idcirco, C. de fed. instrum. Rota decis. 21. de res. spol. in antiq. & in recent. decis. 188. & 280. utrobique num. 1. part. 7.

Non releuat anterior possessio Antonij desumpta ex clausula constituti adiecta in instrumento transactionis, in qua Episcopus inter alia bona eidem Antonio cedit, & assignauit partem prædij huius, ¶ quæ operatur transact. possessio- nis ad quoscunque effectus: l. quamuis, §. 1. & l. quod meo ff. de acquir. possess. Grat. discept. 954. num. 2. Giorb. decis. 24. num. 21. Card. Causal. decis. 123. num. 6. quia ex lectura ipsius assignationis patet illam non fuisse simplicem, & liberam, sed conditionalium, videlicet vt suum foretetur effectum,

effectam, quatenus Comites ratam ꝑ haberent, & ei stare vellent, alia ipsemet Antonius declaravit nullum prædictionem in suis rationibus sibi inferri voluisse; imò tali casu transactio perinde haberetur, ac si non emanasset, & bene non docto de tali requisita ratificatione, & approbatione Comitum, assignatio rei resoluta, & consequenter vis aliqua in eo fieri ꝑ nequit; sicut nec in clausula constituti naturam principalis contractus sequente: Menoch. conf. 122. n. 54. Surd. conf. 365. num. 34. Mog. decis. Lucens. 31. num. 31. Grat. dist. discip. 954. num. 12. Rot. decis. 127. num. 10. apud Modern. Persf. de man. & decis. 169. num. 5. part. 4. tom. 2. recent. ubi quod admittit omnes exceptiones quas contra-ctus principalis.

Et ita decum vtraque, &c.

DECISIO CLXVI.

R. P. D. ALBERGATO.

Romana fideicommissi de Glorierii.

Luna 15. Decembr. 1664.

SVMMARIVM.

- 1 Descendentium appellatione, etiam femina comprehenduntur.
  - 2 Substitutio femininarum comprehendit non solum feminas ab ultimo granato genitas, sed & alias descendentes.
  - 3 Verba qualificant personas, quibus immediate sunt appposita.
  - 4 Argumentum a superfluitate vitanda, levisimum est.
  - 5 Appellatione masculinorum veniunt, tam mascululi ex feminis, quam ex masculis.
  - 6 Locutio discretiva non importat declarationem voluntatis testatoris.
- Declaro, ut n. 7.
- 8 Statutum exclusivum femininarum non habet locum vocatis feminis.
  - 9 Dicitio, alios, importat diversam ab expressis.
- In ista dictione, quomolibet, extenditur ad extraneos, & dissimiles, n. 10.

Responsum fuit Sententiam Rotalem esse confirmandam, quia in testamento Cæsatis Glorierij visum est Dominis vocatam esse Portiam Catoli ex Felice filia nepem, non solum in prima parte in qua instituit, & ore proprio nominavit Equitem Iulium, & Carolum eius filios legitimos, & naturales, &c. & eos, eorumque filios masculos, nepotes, pronepotes, & alios quomolibet ex eis descendentes in infinitum.

Appellatione enim descendendum ꝑ non solum masculi, sed etiam femina comprehenduntur: Alex. conf. 160. num. 2. lib. 2. Bero. conf. 55. num. 7. lib. 3. Menoch. presumpt. 91. num. 2. lib. 4. Cyriac. contr. 402. num. 37. Rota in Romana, seu Vibeutana fideicommissi 14. Februarij 1659. coram me. 6. final. Sed etiam in secunda, & tertia, ubi Testator post prohibitionem alienationis, subdit: Et in euentum contraventionis proximior masculus succedat, & nullo volente, vel non existente, succedant femina. Et deinde: Quando deficerent legitimi de dicta domo de Glorierii, tunc dictum Testator vult quod filie

femina, non existentibus masculis de domo Glorieria, succedant. Qui casus cum eueniret ex quo omnes masculi iam decesserunt, pontificatum fuit fideicommissum ad fauorem Portiæ substituta: Bellon. sen. conf. 19. num. 3. & 4. Rot. in recent. decis. 214. num. 9. part. 9. & in Mediolanen. fideicommissi 3. Martij 1662. coram me, 5. fideicommissum.

Nec ex eo quod vocatio femininarum concepta sit per verba proximam, & immediatam descendentiæ importanti, restringi potest ad filias tantum primi gradus: Quoniam imò substitutio femininarum non est restricta, sed etiam terminata, & respiciens tempus non existentie masculorum, quod remotissimum esse poterat, quo tempore verissimiliter filie primi gradus existere non poterant, & proinde substitutio ꝑ comprehendit, non solum feminas immediate ab ultimo granato genitas, sed etiam alias descendentes: Surd. conf. 336. num. 9. Fusar. de sub. quest. 320. num. 15. & sequent. cum relatis per Addent. ad Molin. de primogen. Hispan. lib. 1. cap. 6. sub num. 28. & 29. vers. septima: Rot. coram Merlin. decis. 206. num. 16. & seqq. Causilicen. fideicommissi 23. Iunij 1656. §. alias enim. & 17. Maij 1658. §. nec releuat coram Eminentijs. D. Card. Celsi.

Prout non substituit, quod vocatæ quidem fuerint feminæ, sed de domo Glorieria, qualis non est Portia: Hæc enim qualitas non in feminis, quæ pluries indefinitæ, & sine vlla restrictione vocatæ fuerunt, sed solum in masculis requisita fuit, ibi: Tunc dictum Testator vult quod filia femina, non existentibus masculis de domo Glorieria, succedant; verba enim illa, ꝑ de domo Glorieria, qualificant masculos, quibus immediate appposita sunt, non autem feminas absolute, vt dixi, & sine restrictione vocatas, vt post Alex. conf. 158. num. 7. lib. 6. Valenzuel. conf. 97. num. 77. lib. 1. Rota decis. 65. num. 7. part. 8. recent.

Responsio autem quod verba prædicta ad masculos relata, essent superflua, & sic ad feminas ibi nominatas esse referenda, non visa est subsistere; tum quia argumentum ꝑ superfluitate vitanda levisimum est, & sufficere quod verba maiorem declarationem importent: Decian. conf. 138. num. 34. lib. 3. Causan. conf. 51. num. 1. Gregorin. de fideicom. art. 1.2. num. 21. Rota in dicta Causilicen. 17. Maij 1658. §. nec releuat.

Tum quia superfluitas cessat cum verba secum ferant exclusionem masculorum descendentiæ ex feminis, qui de cætero impedire possent admissionem femininarum, nisi addita esset qualitas, de domo Glorieria, cum appellatione masculorum, ꝑ ubi non fuit habita ratio conferuandi agnationem, veniant tam masculi ex feminis, quam ex masculis: Gionagni. conf. 112. num. 2. vers. & quidem quando, lib. 2. Fusar. de sub. quest. 404. num. 7. Rota decis. 221. n. 2. part. 3. recent. Hortana fideicommissi 22. Iunij 1661. §. recepta enim. & 22. Martij 1662. §. non impugnatur, coram Reuerendissimo D. meo Decano.

Rursus non releuat discretum loquendi modum, & statutum exclusivum femininarum: Quoniam ultra quod discretiva locutio non importat ꝑ declarationem voluntatis Testatoris, nisi quando est in eadem parte dispositionis, de cuius interpretatione agitur: Addeat. ad san. me. Gregor.

*Gregor. dec. 301. n. 18. Rota decis. 174. num. 21.
part. 7. recent. dicta Cavallicen. fideicommissi 23.
Iunij 1636. §. non obstat, coram Eminentiss. D.
Card. Celfo.*

Placuit Dominis: responsio, quod hæc pos-
sent vim facere quando formæ cum masculis
ad successionem aspirarent; secus autem in præ-
7 senti, vti in defectu omnium 7 masculorum de
domo Glorieria ad successionem veniunt, quo
casu cur fuerint expressè vocatæ, discretio lo-
quendi modo repugnat nunc Testatoris, &
nihil operatur : Surd.confil. 426. num. 33. Rota
decif. 206. num. 33. coram Arlin. et in Me-
lanitana hereditatis 22. Martij 1662. & sem-
per, coram eodem D. Curd. Celfo : Et statutum
8 foeminarum 7 exclusivum non habet locum :
Alex.confil. 188. num. 2. lib. 6. Socin. iun. conf. 23.
num. 27. lib. 1. cum aliis relatis in Romana legiti-
ma 24. Martij 1659. q. quoniam, coram Re-
vend. D. meo Decano, et in Bânonica, fideicom-
missi de Brunis 26. Januar. 1663. q. non obstat,
coram R. P. D. meo Priole.

Obiecto repetitionis masculinitatis respon-
sum satis fuisse visum est Dominis in decisione
R. P. D. mei Emser 28. Martij proximi prae-
riti, §. nec obstat, & duobus seqq. Quae respon-
siones non tolluntur ex ponderatione verbi
alios, ibi: Ne potes, praepotes, & alios quem-
admodum libet ex eis descendentes, quod cum pra-
le ferat notum similitudinis, praetendebatur impor-
tare qualitatem masculinitatis in omnibus: Nam
dictio haec, licet in praesenti sit nota similitudi-
nis, quoad qualitatem descendentie, adeo vt
alii solum hanc qualitatem habentes censcantur
vocati. Nihilominus quoad qualitatem sexus,
personarum, & cetera important diuersa ab ex-
pressis: Socin. fen. consil. 300. sub n. 2. vers. tertio
principaliter lib. 2. Nat. consil. §. 46. n. 2. & seq.
Rot. dec. 714. sub n. 5. vers. ponderando praesentim
part. 2. recent. Et certius, quia non vocauit Te-
stator alios descendentes simpliciter, sed addita
dictione, quemadmodum libet; † quo casu sub dictio-
ne, Alios, veniant personae extraneae, & diffi-
miles expressis post alios: Surd. consil. 449. n. 30.
Roland. a Val. consil. §. num. 45. lib. 1. Menoch.
consil. 483. num. 18. Honded. consil. 49. num. 14.
lib. 1. Gratian. discept. 173. num. 21. Rot. dec. 141.
num. 6. part. 5. rec. Romana hereditatis 27. Iunij
1695 §. Hinc enim, & 7. Maij 1660. cum Re-
uerendiss. D. Cam. Decano.

Ex quibus, & aliis deductis in decisionibus R. P. D. mei Emerix, quarum fundamenta etiam hodie placuerunt Dominis, responsum fuit, sententiam Rotalessse confirmandam.

Vtraque, &c.

DECISIO CLXVII.

R. P. D. ALBERGATO.

Bonon. fideicommissi.

Merc. 10. Decembr. 1664.

S V M M A R I V M.

1. *Linea masculina famina non dicitur in esse deducta, quando decessit cum filia.*
2. *Substitutio in casum natiuitatis, aut obitus habet locum etiam in casum non natiuitatis.*

3 Descendens à femina non dicitur de linea masculina.

Ex una femina praefertur descendenti ex pluribus, n. 9.

4 *Linea de masculina non dicitur, nisi masculinus ex masculis descendens.*

5 *Diffio, ex, immediatam filiationem im-*
portat.

Fallit, ut n.6.

7 Substituti ad exclusionem sufficit existentia vocati.

Fallit, vt n.8.

10 Clausula, vt supra, restringit dispositionem
ad superius expressa.

A D fauorem DD. Marchionis, & fratrum
Antoni Volzæ, illique dantem effeſſimifſio-
nem, reſponſum fuit. Hic etiam filium maſcu-
lum, quem ex ventre prægnante vxoris naſcu-
lum ſperabat heredem vniuerſalem inſtituit: Et caſu,
quo maſculus non naſcitur, vt tenent,
ſtotam filiam, & aliam naſcituram, quæ Antonia
nuncupata fuit heredes eſſe voluit: Et illis
adhuc viuentibus primum filium maſculum
legitimum, & naturalem, qui ex dict. filiabus
naſceretur, cum alios maſculos ordine ſucceſſio-
ni ſubſtituit. Et denum morientibus filiabus, ſine
filiis, & deſcendentibus maſculus, & ſic in effe-
ctu, deficientie quodcumque linea, & deſcenden-
tia maſculina filiarum, (ſubſtituit Viſum
eius, fororem, & quocumque ipſius filios, &
deſcendentes in infinitum) vnde deſuncta vlti-
mo loco Antonia ſine filiis, apertum fuit fidei-
commiſſum ad fauorem prædictorum DD. Viſu-
næ, ex filio nepotum: Nam ſtota Monialis
mortua eſt, & cùmque Antonia vnica filiam
ſecernam habuerit, linea & deſcendentia maſ-
culina filiarum tunc nunquam in eſſe deducta fuit,
iuxta receptam opinionem Caſtr. in l. maritus
2. num. 5. & Procr. Curtion. conſtr. in l. 2. n. 5.
& 6. vbi quod in filia maſculo incipit linea
maſculina, & in filia ſecernam, ſecernina: Me-
noch. conſ. 205. num. 19. Grat. diſcept. 905. n. 4.
& ſcæum pleribus per Fufæ. de ſuſt. quaſt. 346.
num. 36. & ſeq. Cyriac. conſtr. 281. num. 84. &
conſtr. 365. num. 23. Rota coram Durano de-
ciſ. 300. num. 3. & ſeq. deciſ. 23. num. 8. & ſeq.
part. 7. rec. Bonon. fideicom. de Barberis V. de-
cembriſ 1650. §. 1. quia, coram Eminentifſimo
D. Cardinali Corrado, & 19. Februarij 1651.
coram bon-mem. Bichia, §. nam reſpond. cum aliis
in Baren. Beneficij: 18. Februarij 1656. §. de con-
uerſo autem, coram rod.

Substituto vero facta in defectu lineæ habet locum, etiam si linea non inceptit sicuti substitutus filio nascitur, non solum ꝑ admittitur, quando filius nascitur, & postea deficit, sed etiam non nascitur, vt late probant Riminali. *confil.* 5. ꝑ. totum lib. 5. Menoch. *confil.* 1062. num. 14. Suid. *confil.* 347. num. 8. vbi phores refert, & reprobata est opinio quidam Oldradi contrarium tenentis: Laderich. *confil.* 72. num. 2. & seq. Canez. *var. resol.* pars. 1. cap. 1. num. 63. & seq. Mant. de comest. lib. 11. in 6. sub num. 1. vers. diligenter: Falsar. de subst. quest. 64. ꝑ. num. 1. & seq. Hodiern. ad Suid. decr. 37. n. 7. & seq. Rot. dec. 45. 3. m. v. per quoniam respondetur, quest. 2. rec. Rauennoten. Bononi. 1. Feb. 1647. & examet. & seq. coram Eminenti. D. Card. Corrado, & 11. Jan. 1649. coram bo. ne. D. Nozzato. 6. 1.

Ncque

Neque Com. Passellus pronepos Antoniz ex Barbara filia, & Olympia nepte, se vocatum præterdere potest; non quidem sub lineæ masculinæ appellatione, quoniam ipse in ea non continetur, sed tanquam descendens à Barbara lineæ femininæ † Autrice dicitur de linea feminina Antoniz, iuxta Auctores in principio relatos, & in specie Decian. in consil. 127. n. 11. & 12. lib. 3. Fulat. de subst. quest. 404. n. 10. Rota in Romana fideicommissi de Grifonibus 10. Maij 1656. §. quod autem, coram bon. mem. Dunozeo, Romana Cafalis veneris 11. Decembris 1656. §. 1. coram me, & in Bonon. fideicommissi 16. Ianuarij 1662. §. hinc autem, coram R. P. D. meo Verosio, ubi in §. hinc Ballatinus; firmatur, quod ad hoc, ut quis dicatur de linea matris, quod ad hoc, ut quis dicatur de linea matris, & per masculinum descendat: Peregr. consil. 57. num. 2. vers. hoc autem, & num. seq. lib. 2. Rota dec. 203. num. 5. part. 1. rec. & in d. Bonon. fideicommissi de Barberis.

Neque sub nomine filij, quia ipse talis non est, & regula contra ipsum militat, cum aliter filij, aliter nepotes appellentur, & vocato filio masculo nominatum ex certa femina, non veniunt ceteri ab ea descendentes mediantibus aliis feminis ob dictionem ex † quæ in his terminis immediatam filiationem importat, ex relato per Cephal. consil. 330. num. 39. & seq. Capr. consil. 8. num. 10. Iason. consil. 55. num. 27. & seq. lib. 3. Rota coram Eminentijs. D. Cardinali Ottobono decis. 271. num. 7. & seq. Romana fideicommissi de Grifonibus 20. Maij 1656. §. quod autem, coram bon. mem. Dunozeo, ubi quoque vocatio masculorum descendendum à filiabus fratrum testatoris intelligitur de descendentes immediate, non autem de his qui mediatè descendunt à nepte dictarum filiarum, & in Firmana Brig. 30. Maij 1657. in princip. vers. hinc enim, coram R. P. D. meo Verosio. Quamvis dictio ex, causam remotam & mediatam quandoque solet importare, vel quia hoc procedit quando dictioni ex additur vocatio nepotum, † & pronepotum, & aliorum descendentium, qui immediate ex persona contemplata provenire non possunt; sed autem quando vocatur in singulari filius primogenitus, qui ex filiabus nascitur: tunc enim venire nequeunt nepotes etiam vltiores descendentes, ut bene distinguit Rebuff. in Cognoscere 56. §. liberatio. nem. ff. de verb. signif. Rota decis. 225. sub n. 10. vers. ubi sic distinguit, part. 8. recent. & in Bonon. fideicommissi de Bargellinis, 10. Februarij 1653. §. secundum. Item coram bon. mem. Bichio.

Propterea non adferatur quod cum descendentes Viri sint vocati solum quando filie testatoris, quodcumque decederent absque filiis, & descendentes masculis legitimis & naturalibus sola existentia † Com. Passelli, quamvis non vocati, sufficit ad suspendendam admissionem DD. de Campegii, eo quia in conditionibus sufficit ad exclusionem substituti, ut in Romana fideicommissi de Sanctis 22. Maij 1643. §. 1. & in fine, coram Reuerendis. Camillo: Quoniam ex sequentibus verbis, & sic in effectu deficientem quodcumque linea & descendencia masculina filiarum, testator se declaravit quod non erant in conditione possit descendentes masculi simpliciter, sed qui essent de linea & descendencia masculina, qualis non est Com. Passellus, ut supra, & proinde tanquam non positus in condi-

Decis. S. R. R. ad I. P. Melium.

tionem † eius existentia non præstat impedimentum prædictæ vocacioni DD. de Campegii, quia non habet qualitatem in positus in conditione à testatore requisitam: Peregr. de fideicom. art. 29. sub num. 25. vers. pro ista autem opinione: Cyriac. controu. §. 11. num. 24. & seq. per tot. Rota in Bonon. fideicommissi de Barberijs, 5. Decembris 1650. sub §. Quoniam, vers. ac proinde, coram Eminentijs. Domino Cardine Corrado, Perusina fideicommissi. 14. Martij 1662. §. præterquam, & in Bonon. Primogen. de Luparis, 25. Iunij 1667. §. Præterea, coram R. P. D. meo Verosio.

Abfurdum quod potius succederent masculis transuersales ex Viriua, quàm masculi descendentes filiarum euitatur ex voluntate testatoris, qui etiam rationabiliter præferre illos potuit † tanquam mediatè descendentes ex sorore, his 9 per alias feminas descendentes, quia illis magis coniuncti sunt, & minus ab agnatione distant, & regulariter homines magis diligere solent masculum ex femina agnata immediate procreatum, & ex vna tantum femina sibi attinentem, quàm alium ab agnatione remotiorem, & per plures feminas coniunctum, ut responsum fuit in dist. Bonon. fideicommissi de Barberijs 19. Februarij 1652. §. Quapropter, vers. nihilque urget, coram bon. mem. Bichio, &c.

Denum, quod testator post prohibitionem alienationis declarauerit velle quod bona perpetuo remaneant in linea & descendencia filiarum, & eorum descendendum, & filiorum non obstat. Quia † addidit clausulam, ut supra, quæ restringit permanentiam bonorum in linea, & descendencia masculina de qua prius locutus fuerat, Crauet. consil. 623. n. 19. lib. 4. Thomat. de Mater. 50. num. 248. vers. Et quod dictio, Cum repetat qualitatem masculinitatis lineatum, & descendencia prius exprellam: Menoch. consil. 453. n. 19. Molin. de Primog. Hifp. lib. 3. cap. 5. sub num. 64. Rota in Mannuana fideicommissi. 17. Maij 1649. §. Et denique, coram bon. mem. Dunozeo, & in Bonon. hereditatis, 25. Iunij 1657. §. nec subsistit, coram R. P. D. meo Benilaqua.

Ex quibus resolutum fuit constare de fideicommissio ad fauorem DD. de Campegii, illique dandam esse immisionem, utraque, &c.

DECISIO CLXVIII.

R. P. D. EMERIX.

Bononien. Bonorum.

Luna 15. Iunij 1665.

SVMMARIVM.

1. Patrum adiectum contractus, eo corrupto corrui.
2. Dicitur, peto, limitat, & restringit substitutionem. Nondimero dispositionem auget, & precisionem reddit, num. 6.
3. Legatum animo compensandi cum debito relicto dicitur perpetuum. Relictum pro omni, & toto eo lato interpretatur, num. 5.
4. Qualitas apposta in vna re, & parte non dicitur repetita in diuersa.

nn

7 Refa

- 7 *Referens non constitit de relato corruis.*
- 8 *Notario non creditur in iis, de quibus rogatus non exiit.*
- 9 *Voluntas testatoris qualis fuerit tempore dispositionis, & non preparationis attenditur.*
- 10 *Declaratio contraria dispositioni non admittitur.*
- 11 *Verba praesuppositiva nihil disponunt circa praesuppositum.*
- 12 *Substitutus vnius dictum, aut factum non relenat.*

Iterum censuerunt Domini denegandam esse Philippo Ballatino possessionem praetensam vigore pacti capiendi possessione propria auctoritate adiecti in instrumentum divisionis, inter q. Marfilium, & Isabellam de Sala, quia illud non stat principaliter, & de per se, sed dependenter & consecutivè ad fideicommissum de quo nunquam appareat, neque ex testamento, neque ex laudo, vel divisione, utique corruente principali pactum, & quoque quod est accessorium remanet inefficax, vt praeter auctoritates in decis. relatas notat Peregr. conf. 40. num. 17. lib. 5. & Rot. in Florentina, seu Bononiensis de Barbadoria 25. Iunij 1640. coram Coccino, §. nec aduersatur, vers. quod tanto facilius.

Quod autem nullum existit fideicommissum super tertia parte Bonorum Sancti Augustini fauore Isabellae, & filiorum, aperte ostendit lectura testamenti in quo testator secundo loco declarando eandem hanc tertiam partem non esse suppositam pro legitima aliisque portionibus sibi debitis, illam principaliter legauit Marfilio fratri eiusque filiis, & descendentes masculis, ob amorem erga familiam, & agnationem, & pro omni, & toto eo, quod praetendere possent, nullo eis iniuncto onere restitutionis, vel fideicommissi. Deinde substituendo Isabellam eiusque filios, & descendentes Iacobo haeredi vniuersali literis rotundis declarauit illam, & illos substituere duntaxat in illa parte, quae supererat, detractis bonis Sancti Augustini ibi: *In quella parte pero di essa heredità, che resta detratti detti beni di S. Agostino lasciati in tal caso al P. Marfiglio, & suoi figliuoli Maschy, & descendenti come, &c.*

Dictio enim illa, *pero*, limitat, & restringit substitutionem Isabellae, & filiorum ad residuum hereditatis, & verba sequentia *detratti i beni di Agostino*, conuincunt claram, & indubitatam fuisse voluntatem testatoris non comprehendendi eadem bona sub fideicommissum ibid. ordinario fauore Isabellae, eiusque filiorum, & descendendum, vt firmat decisio, in §. de fideicommissio aut. & docet Bart. in l. 3. §. quidem num. 11. ff. ad Trebell. Fular. de subst. quaest. 650. n. 48. & Rot. in Rom. censu, seu Saluian. 27. Maij 1657. &c. id autem, & 27. Maij 1658. §. exceptio aut. cor. Reuerendissim. D. meo Decano.

Nec refert, quod legatum eorum bonorum sit restrictum, & limitatum ad lineam masculinam Marfilij, quia non ideo est temporale post extinctionem eiusdem lineae ad Isabellam, & filios, dum in hoc non concorrit, imò expressè repugnat voluntas testatoris, & vltimus legatum relictum fuit pro omni, & toto eo, quod Marfilius eiusque filij, & descendentes a testatore praetendere potuissent ratione fideicommissorum, & alia quauis de causa: quod facit, vt eo magis

indicari debeat liberum, & perpetuum, vt non procedens ex mera liberalitate, led factum animo compensandi cum proprio debito: Mautic. de comest. lib. 10. tit. 2. n. 17. Prui. confil. 29. n. 1. & 2. lib. 2. cum aliis relatis in Faemina legata 2. Martij prox. coram R. P. D. meo Taia.

Nec praetensa temporalitas huius legati bene desinitur ex verbis antecedentibus testamenti ibi: *Sin tanto pero che durerà la linea masculina di detto S. Gio. Batt. suo Padre, & non fuori quella, ne' in altro Caso espresso in detti testamenti, in modo che se per linea masculina finita di detti Sala detti beni donessero passare in altre famiglie, all' hora si lascia solo di detti beni, quanto di ragione s'eli viene, & non più oltre*: quia illa respiciunt duas alias partes eorumdem bonorum Sancti Archangelij, quas testator cum immediatè subiecit fideicommissis paternis, & Auitis, subsequenter declarat eatenus velle durare huiusmodi subiectionem, quatenus duraret linea masculina patetia, & non ultra, nullo autem modo repetita cenferi debent in hoc legato tertiae partis, quod inferius incipit à verbis: *perche dichiara*: Tum quia continetrem diuersam, & est positum in diuersa oratione iuxta Theoricam in l. in rependendis, ff. de legat. 3. quem sequuntur Grat. discip. 937. num. 4. Socin. Sen. confil. 92. num. 6. vers. secundo verò, qualiter res legatae, lib. 3. Tum etiam quia fuit relictum pro omni, & toto eo, quod Marfilius, & filij praetendere possent, & sic latius est interpretandum vt responsum fuit in Viterbien. 28. Martij 1664. l. 2. expresso cum sequentibus cor. R. P. D. meo Taia, & in Bonon. liquidationis Pretij 4. Maij prox. cor. me. §. 2. ex causa legati. Tum denique quia ex ipsamet lectura huius legati patet testatorem voluisse etiam in casu, quod deficeret linea masculina hanc partem donare, & relinquere Marfilio, eiusque descendentes masculis, ita vt vltimus, qui resistere debebat duas tertias partes vocatis in antiquis fideicommissis, retineret tantum hanc tertiam testatoris, vt ad litteram demonstrant illa verba: *quali nondimeno nel caso predetto esso sign. testatore dona, & lascia a detto suo fratello, &c.* Quae dispositionem, & argent, eamque praecisam reddunt, l. fin. §. fructus, iuncta gloss. in verbo *nihil magis*, ff. que in fraud. credit. Confal. ad reg. 8. Cancell. n. 124. Barbof. decis. 215. n. 5.

Et hinc non vrgent verba laudi, quod si aliquando enenerit casus, quod tertia pars bonorum, &c. retinenda veniet haeredibus substitutis iuxta dispositionem testatoris tali casu relictui debeat prima pars bonorum Sancti Augustini, arbitrio boni viri, quia illa nihil ponunt in esse tamquam suppositio dispositionis controuersae, & deficiente supposito ex praedictis nihil operante ex allegatis in decis. §. minus visum.

Sicuti nec etiam vis fieri potest in diuisione quia fuit facta cum expressa, & saepius repetita relatione ad laudum, & testamentum ex quodum apparet Isabellam, & filios non esse substitutos in portione, de qua agitur; imò ab eadem expresse fuisse exclusos, corruit fundamentum, & quod fit in diuisione concepta verbis relatis eo ipso, quo aliter apparet ex relato, & praeter adductos in decis. pendeat Rot. decis. 107. num. 6. part. 3. recent.

His positis nullum putatur Domini constitui posse fundamentum in schedulis scriptis à Notario Spontorno, post diuisionem productis, quia

quia ultra exceptiones personales consanguinitatis, & affectus indultæ pro augendis, & promovendis Iuribus Isabellæ de quibus conitat ex ipsius schedulis, & quod Notarius † regulariter non credatur nisi de iis, de quibus est rogatus coram testibus, non autem de aliis: Put. decis. 5. lib. 3. in correctis, & Rot. in recent. decis. 624. num. 10. part. 1. & decis. 605. num. 12. part. 5. Prima schedula, in qua Spontonus sub die 18. Decembris 1642. scribit Philippum testatorem nolle, quod in defectum masculorum de Sala filij Alberti, vel alij haberent tertiam partem liberam bonorum S. Augustini, sed quod hæc esse deberet Isabellæ cuique filiorum nullius est momenti, dum in subsequenti testamento condito 13. Ian. 1603. & ab eodem Notario verbis adeo claris eandem tertiam partem reliquit Marfilio, cuique filiis, & descendens, nullo eis iniuncto onere restitutionis, imò expressè exclusi Isabella, & filius ab iisdem bonis, non enim attenditur † qualis fuerit voluntas testatoris tempore præparationis, sed qualis fuerit tempore stipulationis ipsius testatoris: Bartol. in l. cum proponatur 63. num. 2. ff. de legat. 2. Socin. sen. in l. si ambiguo. 3. n. 6. ff. de reb. dub. Oldrad. consil. 119. per tot. Ruin. consil. 11. num. 12. lib. 3. Seraph. decis. 1327. num. 11. Rot. in recent. decis. 12. num. 28. in fin. part. 8.

Et si tempore stipulationis instrumenti testatoris in hac sua voluntate perseverasset: utique Notarius tam sollicitus in promovendis Iuribus Isabellæ illam sine difficultate claris verbis exprimere potuisset, quod dum non fuit, præsumendum potius est testatorem penitus, quam credendum Notario contra tenorem testamenti ab eodem subinde stipulati.

Nec placuit Dominis, quod saltem hæc schedulæ inferuant, per declarationem subsequens voluntatis testatoris; quia cum eius lectura clarâ præferat exclusionem Isabellæ cuique descendendum in tertia parte bonorum, † de qua agitur non admittit declarationem eidem omnino

contrariam: Bart. in l. 2. num. 39. ff. de vulg. Bald. in l. Heredes palam, v. sed etsi num. 4. C. de rebus. Rot. decis. 121. num. 9. part. 5. & decis. 402. num. 35. part. 9. recent.

Minus attendenda visa fuit secunda in qua Spontonus transmittit Ballatino responsionem Poggioli ad septimum suum quæsitum expressum unico verbo, tertia, tum quia continet solum verba præsuppositiva, † quæ nihil disponunt circa præsuppositum, ut bene cum probatum fuit in facto, & in simili respondit Rot. coram Greg. decis. 208. num. 2. & decis. 492. num. 14. part. 4. recent.

Tum etiam, quia esset responsio vnus tantum ex substitutis, cuius solum factum, vel dictum † nullum est, & de iure non tenet: l. Pe 12 dius, §. in seruum, & litem si vnus, §. Item si plures. ff. de recept. arbit. maxime postquam omnes in laudo expressè se retulerunt ad testamentum ex quo præsuppositum, & laudum, declarationem, & restitutionem recipiunt ex Iuribus supra, & in decis. adductis.

Denique nec etiam in consideratione habita fuit tertia schedula, in qua idem Spontonus scribit Ballatino, quod arbitri volebant immutare laudum, sed quod concorditer opinabantur legatum, de quo agitur esse temporaneum, & finita linea de Sala reuersum ad Isabellam cum Apostilla superaddita in Minuta instrumenti divisionis manu Poggioli, quod hæc tertia, sicuti, & aliæ schedulæ nihil aliud probant nisi sollicitam dicti Notarii, & Ballatini industriam extorquendi id quod neque in testamento neque in laudo continebatur.

Apostilla verò Poggioli ultra plures defectus contra illius recognitionem appositos, stat consuevit ad testamentum, ad quod diuisio habet expressam resolutionem: Ideoque cum in testamento tale fideicommissum non contineatur, nec etiam in hoc firmum potest constitui fundamentum ex Iuribus sæpius citatis.

Et ita vtraque, &c.

INDEX

Rerum, quæ in Decisionibus S. R. R. in hoc Volumine allegatis continentur.

Prior numerus Decif. alter numerum marginalem denotat.

A

Abbas venit appellatione Monachorum, *decif. 46. n. 4. Fallit, vt n. 7. & 9.*
In concessione emphyteusis duas habet voces, n. 10. Sed declarata, vt n. 11.

Tenetur scire numerum Monachorum, n. 12
Abbas præsumitur à Ministris certioratus, & ex quibus, 51.9

Abbatis affectio in re præiudiciali fidem non meretur, 46.13

Absens per contradiclas Romæ citatur, 158.5. & 6.

Absentes à capitulo, vel conuentu quando sint vocandi, 46.15

Accessus ad locum rei veritatem probat, 160.21

Acquirens primus titulo oneroso emphyteusum alienat, 42.2

Acquirens primus successioibus præiudicat, 131.3
Fallit, vt 5. Primus quis dicatur, 4

Acquirens primus emphyteusum non potest de ea disiponere in præiudicium nominatum vocati, 26.5.

Actio personalis non datur contra singularem successorem, 47.6. Declara, vt n. 8.

Actio competens proximioribus pro repetitione emphyteusis durat spatio triginta annorum, 49.3

Actio competens ex testamento pro consecutione fideicommissi transmittitur, 72.5

Actio acquiritur ei, cuius nomine contrahitur, 125.1.

Actio omni destituitur cedens bonis, 77.16

Actio omnimoda destituitur cedens bonis, 78.7

Aliter non tenetur probare replicationem, nisi prius exceptionem plenè probauerit reus, 4.2

Alim, vt dicatur factus in executionem præcedentis obligationis necesse est, vt concordet, 68.9

Actus ab initio nullus non potest conualidari, 158. n. 7.

Actus non dicitur voluntarius ad quem quis potest compelli, 38.6

Adiuta simpliciter censetur hæreditas dum non constat inventario, nec de alia causa possidendi, 125. n. 4.

Aditio hæreditatis ex possessione bonorum defuncti resoluat, 107.2

Adiuncta ex solutione Canonum recognitione, & aliis admittuntur ad probationem domini, 126.8. Declara, vt 9.

Adiuncta cessant ubi non adest aliquis gradus probationis, 33.17

Adiuncta excluditur per interpositionem rei publicæ, 160.3

Administrator rationem reddere tenetur, 39.1

Admissio ad causam ex apparenti interesse conceditur, 133.2

Egidiana constitutio non habet locum Bononiæ, 74.9.

Et de ratione, 10

Æquitas, *l. curabit, Cod. de ass. empt. creditor* non suffragatur, 96.7

Venditori fauet, 8

Militat solum quoad fructus exactos, 9

Æquitas in materia caducitatis attenditur, 8.7

Æquitas aduersus legem vniuersaliter scriptam casum particularem respicit, & supplet, aut corrigit defectum ipsius legis iuxta mentem Legislatoris, 24.38.

Æquitati quod Papa voluerit derogare ex acta præiudiciali concessionis in emphyteusum factæ extraneo tacite resultat, 24.45

Et ex clausulis derogatoriis concessionis adiectis, 46

Locus non est si inestitus emphyteusi resignationem Domino faciat, 47

Renouationis pacto renuntiari potest, 48

Æstimatio rei in dotem tradita non tollit quin res ipsa remaneat fundus dotalis, quando de stabilibus in dotem assignandis conuentum fuit, 26. n. 11.

Et mortuo marito consolidatur in vxore, 12

Affrancatione secuta bona sunt penes hæredem ex causa primæua, 41.9

Affrancandi quancumque pactum Ecclesiam lædit, 46.36

Affinitas oritur ex copula cum muliere, 121.9

Agentis animus colligitur ex obseruantia, 146.18

Agnationem testatrix non dicitur cõtemplasse quando vocat fræminas, 80.11

Agnationis conferendæ rationem non tollit vocatio fræminarum masculis non extantibus, 50.22

Amplia, vt 23

Agnationis ratio habita non dicitur, quando testator eam non expressit, 80.12

Agnationis conferendæ ratio restricta ad casum delicti non extendit fideicommissum ad alios casus, 117.10. & 11

Agnationis ratio non dicitur, quando vocatur fræminæ, 161.11

Agnationis ratio habita restringitur ad gradus expressos, 152.6

Agnatus non est legitimus contradiclor ad impediamdum immisionem filix in possessionem emphyteusis, 50.2

Alba, *consil. 64. num. 70.* communiter reprobat, 4.9

Alendi necessitas Patri, & ascendentibus non autem

Index Rerum.

tem fratri incumbit, 96.5
Alex. consil. 8. n. 4. lib. 2. declaratur, 149.48
Alienandi libertas, & stipulatio favore comprehensorum simul stare possunt, si non sequatur alienatio, 20.8
 Alienabilia cadunt in hypothecam creditorum, 71. n. 17
 Alienus Emphyteusm cadit tantum à parte alienata, 9.6
 Alienus Emphyteusm irrequisito Domino caducitatem incurrit, 38.1. Maxime si ultra prohibitionem legis contrahat etiam pactum speciale, 2. Dummodò voluntarie alienet: sed, si ex necessitate, 3
 Alienatio quomodolibet prohibita, æquiparatur prohibitioni alienationis sumptè latissimo vocabulo, 47.2
 Alienatio facta ex causa necessaria excusat à caducitate Emphyteusm, 56.6
 Alienatio modica rei Ecclesie sine solemnitate valet, 160.13
 Alienatio bonorum Vniuersitatis de Iure spectat ad consilium, 9.3
 Alienatio portionis, ita sequitur ex diuisione, sicut ex quolibet alio contractu, 20.4. Ita vt descendentes secuta diuisione, in parte diuisa amplius pretendere nequeant, 5. Contra, 7
 Alienationes factæ ab hærede granato imputantur in detract, 26.14
 Alienationis prohibitio virtutem clausulæ ad habendum in Inuestitura adiectæ admittit, 87.7. Et clausulam in perpetuum restringit ad personas in Inuestitura comprehensas, 8
 Alienationis prohibitio posita in renouatione Inuestituræ contra naturam primæ non attenditur, 134.11
 Alienationis prohibitio appositæ in Inuestitura, an comprehendat alienationem de Iure permissam inter coinceptos, 1.9
 Alienationis rei Ecclesie pro validitate quæ requiritur, 27.4. & 10
 Alimenta debentur vxori, viro ad inopiam vergente taxantur ad rationem de septem pro centenario, 48.10. Ex statuto Bononiæ, 11. & 15. De Iure vero comuni ad quinquè pro centum, 12.
 Viduz ex quibus debeantur 13
 Allodialia in dubio, & non feudalia bona presumuntur, 69.1
 Andr. decil. 74. declaratur, 66.15
 Annotationis omissio Inuestituræ non præiudicat, quando instrumentum producitur, 103.14
 Annus renouationis petendæ non incipit nisi à die scientiæ, 101.7
 Antecedentia cui committitur, subsequencia quoque censentur commissa, 130.13
 Antecedentia cui concessa sunt, censentur etiam concessa subsequencia, 136.13
 Anterioritatis enuaciatia non probat contra tertium, 40.9
 Antidota suspicio tollitur ex coniecturis, 134.9
 Antiquitatem scripturæ Data non probat, 109.12.
 Fallit, vt 13
 Apoca manu debitoris subscripta, ac eius sigillo munita crediti veritatem probat, 81.5
 Appellatio remanet deserta, si citatio ad dicendum contra commissionem non fuit reproducta, 48.2
 Remanet deserta, si infra biennium non profertur, 3
 Appellatio in possessorio super re profana inter laicos vigore constitutionis Egidianæ excluditur, 104.1. Fallit si iniustitia sit notoria, 3
 Appellatio suspendit effectum sententiæ, 121.2

Appellatione feminarum dicuntur vocatæ omnes illarum descendentes, i 63.6. Amplia, vt 7
 Appellatione masculorum veniunt, tam masculi ex foeminis, quam ex masculis, 165.5
 Appellatione bonorum suorum in fideicommissio non veniunt emphyteutica, 32.4
 Appellabilis enadit causa ob mixturam, 148.14
 Appaltator exigens ultra tariffam ponitur, 149.47
 Appaltatori concessa facultas exigendi Gabellam pro Porco, & Porcaltro ad ratam percipere potest pro medio Porco, 149.23. Declara, vt 24
 Approbatio scripturæ ex illius productione resultat, 109.6
 Arbitrium regulatur à Iure remittendo de illius vigore, 89.2. Amplia, vt 3
 Arbitrium intelligitur datum prout de Iure, 135.14
 Arbitrium relaxat Iuris rigorem, 33.18
 Argumentum à superfluitate vitanda lenissimum est, 165.4
 Articuli sunt admittendi, quando dubium est an releuent, 138.2
 Articulorum releuantia discutitur factis probationibus, 138.3
 Assensus petitio quoad aliqua bona non probat directum quoad cetera, 69.10
 Assertio Domini suffragatur ad evitandam caducitatem, 60.8
 Assertioni alienantis rem Ecclesie non statuit, 27. n. 18.
 Assignatarum facit fructus suos in totum, 105.10
 Attentata aliquando reuocantur per viam attentatorum, 48.17
 Attentata cessant, quando non adest contemptus Iudicis sine dolo non committuntur, 108.1. & 6
 Attentatum non purgatur per subsequentem remissionem, 120.8
 Audiri non debet, qui tacuit per quatuordecim annos, 149.22
 Auditores Rota vnum representant tribunal, 41.1
 Auiamentum Apothecæ est pretio æstimabile, 124.12. & 13
 Auth. res qua C. comm. de legat. non habet locum quando testator pro dote certam quantitatem legauit, 34.6
 Auth. Res. C. comm. de legat. est correctoria Iuris communis, 59.34. Etiam hæredibus extraneis suffragatur, 35
 Auth. res qua C. comm. de legat. an habeat locum in grauatis ex contractu, 98.13
 Authen. de non alienan. & permitt. §. emphyteusm, non est correctæ per §. licentia auth. de alienat. & emphyt. 24.5. & 2. Declara, vt 6

B

B Art. in l. 1. §. permittitur, ff. de acqu. quor. & ass. declaratur, 101.5
 Beneplaciti defectus post centum annos non suffragatur, 155.6
 Beneplacitum, & utilitas ex lapsu triginta annorum cum obseruantia præsumuntur, 14.9
 Beneplacitum Apostolicum præsumitur ex possessione trigeneria, 27.6
 Declara, vt 14. Et Sententia faciunt præsumptionem pro acquirente ab Ecclesia, 16
 Beneplacitum Apostolicum ex qualibet obreptione vitatur, 46.40
 Beneplacitum Apostolicum non requiritur in concessione rei in emphyteusm concedi solite, 67.2. & 7. Ex lapsu 40. annorum, & obseruantia præsumitur, 6

Index Rerum.

Beneplacitum Sedis Apostolicæ, vel Episcopi requiritur in transactione inita inter personas eiusdem Ecclesiæ,	100.14
Ad præsumendum requiritur observantia annuorum triginta,	15
Bona in dubio allodialia præsumuntur, 3.4. Expresio generalis bonorum in inuestitura non inducit præsumptionem feudalitatis, 5. Amplia,	6
Bona Ecclesiæ incorporata alienari non possunt, §. 1.	18.1.
Bona præsumuntur allodialia,	36.1
Bona emphyteutica possunt alienari ex causa dotis,	42.3
Bona concessa pro certo tempore ad meliorandum, eo finito redeunt ex pacto cum melioramentis,	45.15.
Bona in concessione emphyteusis sunt specificanda,	46.43
Ecclesiæ occupata per laicos restitui debent, 53	
Bona intra fines feudi existentia dicuntur de iurisdictione, non autem sub Dominio directo, 69.7	
Et de ratione,	8. & 9
Bona Ecclesiæ in manns mortuas, hoc est alias Ecclesias, & loca pia prohibentur peruenire, 87.6	
Bona subiecta fideicommissio non veniunt in generali bonorum obligatione,	98.11
Fideicommissi pro dote constituenda alienantur,	12
Remanent libera restituta dote,	16
Bona libera adesse fideicommissarius probare tenetur,	120.3
Intricata non impediunt regressum ad fideicommissaria.	4
Bona fideicommissaria in donatione non comprehenduntur,	125.5
Bona feudalialia ad Ecclesiam deuoluta, & de nouo concessa regulantur, iuxta posteriorem inuestituram,	128.4
Feudalia Ecclesiæ in statu Mantoux reducta sunt adinstar allodialium,	10
Bona primo loco alienata imputantur in detractiōnes,	135.6
Bona peruenta in Ecclesiam eximuntur ab oneribus,	142.1. & 8
Et de ratione,	2
Amplia, vt	3. & 10
Vt transcant in Ecclesiam cum onere, quæ requirantur,	4
Transcant cum onere in Ecclesiam si ita cum ipsa conuentum sit,	9
Bona fides excusat Gabellarium à restitutione plus exacti,	149.46.
Contra,	48
Bonorum suorum appellatione veniunt emphyteutica hæreditaria, non autem pactiōnata,	26.4
Bonifacianam constitutionem comprehendere facultatem, ius decimandi & decimas percipiendi Ferrariæ credebant, antequam Paulus V. id corripit,	64.15
Bulla Pij V. de non infeudando, declaratur,	12.5
Est sublata, quoad ius hæreditarium ex Bulla Gregorij X I I I.	14
Bu'att. decis. 120. sub n. 4. declaratur,	79.7
Buxat. decis. 168. n. 23. & 24. declaratur,	151.9
non incurritur,	10.8
Caducitas ob non solum Canonem non incurritur vbi in loco non adest persona, cui soluitur,	11.5.
Amplia etiam si adesset Procurator emphyteutæ non notificatus,	6
Caducitas est pœna,	13.1
Vt euitetur fieri debet interpretatio,	16
Ex sequestro censetur remissa,	20
Ex qualibet causa enitatur,	23
Caducitas, ob alienationem irrequisito Domino factam, in emphyteusi incurritur,	56.1
Amplia eo magis concurrente etiam pro pacto,	2
Caducitas ex receptione fructuum rei emphyteuticæ censetur remissa,	67.12
Caducitas incurritur ab Emphyteuta Ecclesiæ ob non solutionem canonum biennalem,	78.4
Ex qualibet causa etiam iniusta excusatur,	5
Declara,	6
Coducitas incurritur ob non solutos biennio canones,	84.4
Amplia etiam si super emphyteusi lis penderet,	5
Caducitatem incurram tempore Prædecessoris successor non declarat.	8.2
Dominus remittere potest,	5
Caducitatem ante declaratam, & ante effectum ius Ecclesiæ deterius si redemptio alienata emphyteusis fiat caducitas euitatur,	10.6
Incurram sub prædecessore successor non declarat,	7
Caducitatem non adesse in dubio pronuntiandum,	13.15.
Caducitatem ad excusandam etiam causa iniusta suffragatur.	67.9
Caducitatem ob non solutos canones minor ætas excusat,	73.15
Et absentia,	16
Et crudelitas factarum solutionum,	17
Caducitatis est locus ob non solutionem Canonis biennalem iam incurse.	77.9
Non impugnat receptio Canonum pro præcedenti tempore,	11
Censetur renunciatio ex receptione Canonum,	12.
Caducitatis ex remissione non fit præiudicium Ecclesiæ,	8.6
Caducitatis in materia pactæ inuestituræ attenduntur,	10.3
Caducitatis à pœna excusatur actum faciens in executionem Decreti etiam iniusti,	38.7
Qualibet causa etiam iniusta excusat,	8
Caducitatis pro exclusionem in dubio pronuntiandum,	56.14
Caducitatis acceptatio facta censetur ex qualibet causa,	77.8
Calculo per peritum à Iudice electum facto, standum est etiam in alio iudicio,	44.8
Cambia non rectè exacta sortem extenuant,	62.5
Quando debeantur, seu interesse eorum loco,	6
Cambio non debentur, nisi pro terminis decursis,	113.5
Non debentur nisi purificata conditione,	6
Sine interpellatione non debentur,	7
Amplia, vt	8
Vt debeantur, transmissio literarum ad mandinas requiritur,	9
Cameralium Capituli recipiendo Canones ad propriam vtilitatem non liberat debitorem,	77.13
Canonis modicitas arguit contractum esse emphyteuticum	

C

C aducitas non incurritur nisi Domino volente,	8.1
Multòque minus eo remittente,	4
Caducitas ex concessione fructuum emphyteusis	

Index Rerum.

teoticum, 37.2
 Canonis exactio ignorantem non prædicat, 45.25
 Canonis receptio ab emptore inducit remissionem
 caducitatis ob alienationem, 56.3
 Non solutio per biennium inducit caducitatem,
 10.
 Canonum solutio non parum confert ad Domini
 probationem, 25.8
 Canonum non exactio arguit rem non esse emphy-
 teuticam, 36.8
 Canonum ex solutione probatur possessio solventis,
 51.8.
 Canonum solutio probat possessionem rei, pro qua
 soluitur, 52.3
 Canonum ex solutione longæva non tollitur, quin
 concessio in emphyteusum non sit ad tertiam ge-
 nerationem, 54.10
 Canonum pro satisfactione retineri potest consecra-
 tum ex alia causa, 77.7
Capitula, & non instrumentum, quando attendan-
 tur, 115.4
Capitis in, contenta partes in instrumento alterare
 possunt, 115.3
Caput nuper de decim. habet locum in bonis deci-
 mari solitis, 137.15. & 17
 Illius dispositio, quando non applicatur, 16
Causa immediata in qualibet dispositione attendi-
 tur, 12.6
 Finalis ex præmio colligitur, 8
 Causa alienandi rem minoris à Iudice admissa præ-
 sumitur verificata, 79.4
 Causa utilis, aut necessaria in contractu mulieris
 prohibita à statuto contrahere requiritur, 119.9
 Si est falsa corruit contractus, 10
 In parte falsa in totum vitiat contractum, 12
 Causa alienandi rem minoris debet esse specialis, &
 individua, 141.8
 Causæ veritas in contractu mulieris potius attendi-
 tur quam utilitas, 63.3
 Causato in, plus iuris esse non potest, quam in cau-
 sa, 160.2
Cautela nocere non debet, 120.16. & 17
Consensu irredimibiles antiquitas erant frequentissi-
 mi, 37.6
 Consensus valide constituitur super melioramentis fa-
 ctis in re etiam alienari prohibita, 40.3
 Super re incerta imponi non valet, 5
 Data illius nullitate non reconalescit, 6
 Consensus compensatio ad extinctionem fortis non ad-
 mittitur nisi præcesserit protestatio, 76.4
 Consensus præsumitur validus, 77.3
 Maxime si executioni fuit demandatus, 4
 Consensus in vita alienatus in hereditate non cadit,
 94.7.
 Consensus impositus super emphyteusi prohibita ali-
 enari substituitur ratione melioramentorum, 104.6
 Consensus extinctionem solutio pretij de necessitate
 non infert, 130.2
 Consensus super fideicommissio non subsistit, 135.7
 Consensus solui potest Procuratori, cum quo iustus fuit
 136.6. & 8
 Retronenditio est actus necessarius, qui etiam
 sine mandato fieri potest, 14
 Consensus impositio est species alienationis, 141.4
 Debet constitui etiam cum interuentu minoris, 9
 Consensus sine pecunia fundatus est nullus, & foenera-
 titius, 143.1
 Consensus respectu creditoris est perpetuus, respectu
 debitoris redimibilis, 146.5
 Consensus à duobus acquiritur vnicuique pro medietate
 debetur, 153.1. & 7

De sui natura est diuiduus, 8
 In extinctione requiritur actus retrofimus, 11
 Consensus potius, quam emphyteutica res præsumi-
 tur, 126.13
 Consensus extinguendi consuetudo dummodo pecunia
 redigatur in emptionem stabilium, facit, vt ven-
 ditor non liberetur nisi probet versionem in illam
 causam, 127.7
 Consensus res potius præsumitur, quam emphyteu-
 tica, 160.7
 Amplia, vt 8
Certum, & sciens non debet amplius certiorari, 124.9
Cessio credito confessionati non suffragatur, 71.15
 Amplia, vt 16
 Cessionarius acquirit iura cedentis, 41.4
 Cessionarius concurrit cum cedente contra debito-
 rem, etiam si conuenit de non vtendo cessione
 contra cedentem, 71.3
 Et de ratione, 9
 Declara, 10
 Cessionarius anterioritate cedentis vitur, 98.3
Citatio ad totam causam legitimè executæ sufficit,
 64.2
 Ita vt si citatus non compareat validè in causa
 procedatur, 3
 Citatio de forma non adhibita actus corruit, 119.3.
 4. & 5
 Proximiorum indicat illorum existentiam, & fa-
 cultatem interessendi, 8
 Citationes in extraiudicialibus in actis non, redi-
 guntur, 94.9
 Citationis defectus non attenditur, vbi liquet de
 non iure citandi, 64.5
 Citandus non est, cui nulla defensio competit, 94.10
 Citatio in subhaftatione, & deliberatione nullitatis
 sub censura requiritur, 158.2
Comitatus differt à Territorio, 43.10
 Clanium traditio à non Domino nihil operatur,
 111.9. & 10
Clausula, in perpetuum facit emphyteusum ad extra-
 neos transitorium, 64
Ad habendum, & eadem importat, quod clausu-
 la, (quibus dederit) 5
Quibus dederit, in emphyteusi Ecclesiastica ex-
 traneos comprehendit, 6
 Maxime si ponatur in dispositione, 7
 Clausula, & non alia, facit deficere consensum,
 9.2
 Clausula, & non alia, &c. cum reservatione assen-
 sus Domini præseruat à caducitate, 10.1
 Contrarium tenentes qualiter intelligendi, 2
 Clausula pro aliis heredibus, & successoribus quibus-
 cumque in perpetuum, efficit fendum ad extra-
 neos transitorium, 12.1
 Clausula pro heredibus quibuscumque, extendit fen-
 dum ad extraneos, 17.5
 Declara, 6
 Clausula ad habendum, &c. æquipollet clausula, &
 quibus dederit, 32.4
 Posita in dispositione, efficit emphyteusum ad
 extraneos transitorium, 7
 Clausula in fine posita refertur ad præcedentia,
 33.6
 Clausula consensui transfert possessionem in consti-
 tutarium, 41.5
 Clausula ad habendum, &c. facit emphyteusum hæ-
 reditarium, 42.1
 Omni meliori modo in petitione facit, vt dicatur
 deducta actio magis proficua, 5
 Clausula ad habendum, &c. in emphyteusi ad ter-
 tiam generationem eam non extendit, 45.3
 Clausula

Index Rerum.

- Clausula, sine tamen alicuius, &c. seu mensa Archiepiscopalis praeiudicio, &c. praeterat inuestituram Emphyteusis si qualibet alienatione,* 49.6
- Clausula, Constituitur, operatur ad fauorem comprehensionis in Inuestitura,* 51.10
- Clausula per lineam masculinam, importat coniecturam fideicommissariae substitutionis,* 53.6
- Clausula Codicillaris potest inducere fideicommissum coadiuandum coniecturas,* 53.31
- Clausula, omni meliori modo, facit vt actus sustineatur eo modo, quo potest,* 64.23
- Non sustinet actum reuera nullum,* 25
- Clausula, ad habendum, usufructuandum, &c. tanquam accessoria principalem dispositionem contractus non alterat,* 64.26
- Clausula, Constituitur, transfert possessionem ad effectum mantentionis,* 67.1
- Clausula, aut plus vel minus, non causat differentiam considerabilem,* 68.10
- Clausula, Constituitur, probat possessionem inter constituentem, & constitutarium,* 72.3
- Clausula, Iurauit, &c. Iuramenti substantiam importat,* 79.8
- Iurauit, &c. iuxta formam statuti est extendenda,* 9
- Clausula, dictum feudum, facultatem alienandi restringit,* 81.10
- Clausula, pro heredibus quibuscunque, efficit emphyteusim Ecclesiasticam ad extraneos transitoriam,* 87.3
- Clausula, Constituitur, tacite dat facultatem capiendi possessionem propria auctoritate,* 90.5
- Clausula, sine praeiudicio, praeterat alterius possessionem,* 97.18
- Clausula, omni meliori modo, facit vt Sententia sustineatur eo meliori modo, quo potest,* 106.18
- Clausula, deductis deducendis, executionem suspendit,* 108.8
- Clausula Codicillaris fideicommissum non extendit,* 117.12
- Clausula, Ius & Iustitiam, &c. facit, vt remedium magis proficuum censetur intentatum,* 123.7
- Omni meliori modo, operatur, vt actus omnino valeat,* 8
- Clausula, saluo Iure feudi, facultatem alienandi feudum ex pacto, & consuetudine restringit ad durationem Inuestiturae,* 128.11
- Clausula, saluo Iure feudi, adiecta feudo improprio, illud non alterat ob dictionem praedicati,* 134.15
- Clausula, Constituitur, probat possessionem, translationem possessionis: probat etiam causam habentes ad constituentem,* 144.5
- Clausula, si quid exequendum, non suspendit executionem,* 145.2
- Clausula, sine praeiudicio Iurium utriusque partis, efficit actum conditionalem,* 149.19
- Clausula, a loro piacere, importat concessionem facultatis absolutam,* 151.11
- Clausula, & non alias, nec alio modo conditionem suspensionem importat,* 156.8
- Clausula Constituitur operatur translationem possessionis ad quoscunque effectus,* 164.8
- Constituitur naturam principalis contractus sequitur,* 9
- Clausula, vt supra, restringit dispositionem ad superius expressa,* 166.10
- Clausula, sola facti veritate inspecta, operatur, vt leuiore probatione sufficiant,* 149.54
- Clausulae, quam, & quae, effectus,* 27.12
- Clausulae pro heredibus quibuscunque ad habendum, &c. & in perpetuum, emphyteusim transitoriam ad extraneos efficiunt,* 73.12
- Clausulae, ad habendum, & in perpetuum, concessionem emphyteusis non protrahunt, dum non constat de solemnibus,* 87.9
- Clausulae, & pro singularibus successoribus, & cui, vel quibus dederit, faciunt emphyteusim Ecclesiasticam ad extraneos transitoriam,* 126.13. &c. 19
- Operantur vt de emphyteusi etiam fauore Monasterij testari possit,* 14
- Clericus ad tutelam non admittitur,* 162.5
- Clericatus probatur ex literis Episcopi,* 70.2
- Coloni partiarij Ecclesiae sunt immunes ab hospitalione militum,* 19.2
- Contrarium tenentes reprobantur,* 3
- Partiarij Ecclesiae sunt immunes a collectis,* 6
- Contrarium tenentes referuntur,* 7
- Et confutantur,* 8
- Collecta est onus reale, seu mixtum, quae imponitur personae pro rebus,* 19.5
- Commissio vltima est attendenda,* 89.1
- Commoditas fructuum emphyteusis prohibita alienam in hypothecam cadit,* 104.10
- Fructuum emphyteusis haereditaria obligatur per primum acquirentem etiam in praedictum successorum,* 11. &c. 12
- Commoditas percipiendi fructus est Ius distinctum ab ipsa, quod venit in generali hypotheca, qualitercunque res ipsa alienari prohibetur,* 47.3
- Percipiendi fructus ex emphyteusi prohibita alienari est hypothecabilis,* 8
- Communitas allegare non potest ignorantiam sententiae contra eius Consules latae,* 110.8
- Repraesentatur in personis eius officialium,* 9
- Permittens animalia eius Baronis in pascuis, ex beneuolentia id facere censetur,* 12
- Declarata,* 13. &c. 14
- Communitas est capax emphyteusis ad effectum alienandi,* 22.4
- Fallit vbi duplex adest alienandi prohibitio,* 5
- Concessio vna emphyteusis seruit pro declaratione alterius,* 14.8
- Concessio emphyteusis facta in tertium ipsius inuestiti generationem comprehendit Pronepotes,* 24.16
- Declarata,* 17
- Limita vbi in contrarium negent coniecturae pro restrictione concessionis ad nepotes,* 19.20. 22.23.26.27. &c. 31
- Emphyteutica habet conditionem, nisi Dominus & emphyteuta aliter disponant,* 54
- Concessio praesumitur finita dum nemo comparet,* 25.12.
- Facta pro filiis, & nepotibus non extenditur ad pronepotes,* 51.3
- Concessio emphyteusis facta ad tempus eo transacto finitur,* 26.6
- Concessio facta ultra tempus permissum, in totum vitatur,* 27.12
- Concessio in emphyteusim rei Ecclesiae ad tertiam generationem praesumitur,* 55.9
- Concessa ad tempus post illud prohibita censetur,* 64.34.
- Concessio, vel conditio ea non adimpleta, corrumpit,* ibid. 35.
- Concessio non irritatur in totum si est diuisibilis,* 149.12.
- Ex pluribus causis si vna non subsistit in totum corrumpit,* 17
- Concessione emphyteusis finita res ad Dominum reuertitur,* 24.35
- Fallit vbi duplex adest alienandi prohibitio,* 5
- Concessionis*

Index Rerum.

Concessionis tempus, & natura in præiudicium vocatorum mutari nequit, 45.18
 Etiam assensu Domini adhibito, 19
Concursus omnium Canonicorum in actu præiudiciali requiritur, nec sufficit maior pars, 100.12.
 & 13
Conditio, si sine filiis, purificata non dicitur, dum superest filius, 14.2
 Conditione obtinendi inuestituram infra tempus præfixum non impleta concessio corrumpit, 64.36
 Conditionis expressio, quæ inest, non facit dispositionem conditionalem, 129.4
Conductor facta in eum translatione utilis domini perciperet decimas iure proprio, contra ius canonicum, 64.31
 Conductor Gabelle non potest exigere ultra Tarifam, 149.21
Confessio Domini probat contra inuestitum, 4.14
 Confessio contra consistentem plenè probat, 23.2
 Et eius successores, 3
 Confessio inuestiti probat contra ipsum, & habentes causam ab eo, 25.7
 Confessio de recepto non probat solutionem, 33.11
 Adminiculata probat solutionem etiam contra successorem, 15
 Confessio erronea etiam ex intervallo reuocari potest, 36.10
 Confessio probat contra consistentem, & habentes causam ab eo, 41.3
 Confessio suspecta non habetur in consideratione, 53.9
 Non retrahitur in præiudicium creditorum, 10
 Confessio contrahentium rem esse emphyteuticam Dominum probat, 55.5
 Emissa in actu nullo contra consistentem probat, 11
 Prævalet coniecturis in oppositum ponderatis, 12
 Confessio geminata grauiorum non docto de errore probat fideicommissum, 59.2
 Non adimitur sine solemnitatibus, ubi prohibita est alienatio, 19
 Declara, 20. & 21
 Dotis ad pompam promissæ sine solemnitatibus nil probat, 24
 Dotis receptæ facta in testamento, nec valet in vim legati, ...
 Confessio probat contra consensum successores, 65.4
 Confessio non suffragatur, ubi vera solutio requiritur, 70.8
 Fallit, 9
 Confessio extrajudicialis parte absente emissâ probat, 82.11
 Confessio quæcumque probationem sperat, 91.13
 Confessio omne genus probationis sperat, 97.6. & 23.
 Confessio feudalitatem probat, etiam contra habentem causam à consistente, 103.13
 Confessio plenè probat contra consistentem, & habentes causam ab eo, 108.5
 Confessio præponderat testibus, 111.12
 Confessio superat omnem probationem, 147.6
 Confessione etiam implicita nulla maior probatio, 160.8
 Consessiones patris in ultimo vite spiritui emissæ circa illegitimitatem filij plurimi fiunt, 114.36
 Consessiones emissæ in scriptis uti præmeditate magis probant, 59.14

Decis. S. R. R. ad I. P. Melium.

Confirmatio ad limites confirmati restringitur, 117.13
 Confirmatio concordie cum extensione eius tenoris dicitur facta ex certa scientia, 35.2
Comparatio litterarum non admittitur, nisi in subdium, 109.10
Compensans minus solvere dicitur, 124.13
 Compensandi animus legatum cum dote, ex quibus excludatur, 159.7
 Compensatio indirectè aliquando admittitur per viam retentionis, 78.3
Coniectura ad probationem domini simul ponderandæ, 25.9
 Coniecturæ cessant in claris, 50.20
 Coniectura per coniecturas vrgentiores tollitur, 54.5
 Coniecturæ simul vitæ considerantur, ut singula quæ non inuant, simul vitæ prosint, 53.33
 Leues pro fideicommissio in descendentes suffi-
 ciunt, 34
 Coniecturæ non diuisim, sed simul considerandæ ad probandam feudalitatem, 81.4
 Coniecturæ etiam Leues in descendentes operantur transmissionem, 93.3. Simul vitæ pro transmissione sunt considerandæ, 22
 Coniectura transmissionis resultat ex positione filiorum in conditione cum qualitate legitimitatis, 93.2
 Coniecturæ imperfectæ non iungantur, ut probent, 114.23
 Coniecturæ in claris non attenduntur, 115.5
Consensus Domini principaliter præstitus in vnam causam referri non debet ad aliam, 30.14
 Limita, 16
 Consensus totius Consensus, aut maioris partis in alienat. bonorum Ecclesiæ requiritur, 46.6
 Consensus requisitus ratione præiudicii potest interuenire, etiam post actum, 51.18
 Consensus Rectoris super contractu emphyteusis ad illius naturam restringitur, 54.14
 Consensus defectum consentiens, aut consentiende debens opponere valet, 61.4
 Consensus filiorum circa transfusum matris ad secundas nuptias debet esse expressus, 66.5
 Nec sufficit tacitus, 6
 Non nisi ex actu posiuo elicitur, 78.9
 In filio ad secundas matris non præsumitur, sed potius metus reuerentialis, 10
 In secundas matris nuptias non importat renunciationem penæ, 11
 Et approbatio non inducit sine scientia, 13
 Ex protestatione excluditur, 14
 Consentiens cessione sui iuris censetur cedere, 94.4
 Principali etiam consequutio consensisse censetur, 5
 Consensus tacitus patris ex sola scientia sine contradic. inducitur, 102.8
 Patris ex præterito præsumitur in futurum, 9
 Consensum præstans alienationi rei sibi debui dicitur renuntiare sua iura, 123.2
Conservatores Ciuitatis tenentur exequi Decretum Consilij, cum conditione eidem annexa, 9.1
Consignationem certo loco promissam emptor alibi acceptare non tenetur, 43.7
 Amplia, 8
Constitutio Egidiana legat in toto stato Ecclesiastico, 104.2
 Constituti clausulæ effectus expirat per adeptam possessionem, 132.15
 Et de ratione, 16
 Contrarium affirmantes declarantur, 18
 00 Consti

Index Rerum.

Constitutio Marchie non impedit observantiam
 statutorum particularium, 141.5
Consuetudinem renouandi ad probandam vnius
 actus non sufficit, 24.49
 Consuetudines procedant de loco ad locum vicin-
 um, 24.30
 Consuetudines, quæ sunt, semper insunt in con-
 tractu emphyteutis, 18.5
 Consuetudo vigens in loco contractus præualeat,
 43.26
 Consuetudo contrahendi in Societate plurimum atten-
 datur, 54.6
 Consuetudo non probatur nisi probata acquiescentia
 ad contradictionem, 149.28
 Debet esse publica, & à Principe approbata,
 29
 Exigendi ultra Tariffam dicitur correctoria, &
 non subsistit, 30
 Cessat ubi adest conventio exigendi iuxta Ta-
 riffam, 31
Contemptus à non vocato ad electionem, & eius
 successoribus dumtaxat allegari potest, 100.
 13
 Continuatio possessionis in heredem ex statuto dat-
 tur etiam in bonis fideicommissis subiectis, ubi
 clarè de fideicommissis constat, 90.2
 Continuatio in possessione præcedentem præsuppo-
 nit, 111.11
 Contractus non dicitur vilis Ecclesiæ, sine quo ma-
 iorem utilitatem perciperet, 27.5
 Contractus emphyteuticus indicatur ex verbis con-
 trahentium, 37.1
 Emphyteuticus iudicatur ex pacto caducitatis, 3
 Contractus emphyteutici sunt stricti iuris, 50.
 11
 In quibus voluntas contrahentium magis atten-
 ditur, quam proprietas verborum, 12
 Verba interpretantur contra stipulantem, 13
 Contractus respectu diuersarum personarum est di-
 uersus, 61.5
 Contractus nullus ex observantia non sustinetur,
 non concurrente scientia nullitatis, 119.25
 Contrahens cum aliquo debet indicare eius facul-
 tatem, 146.19
 Contractus ex conventionem legem recipiunt, 149.
 20
 Contractus in dubio censuali potius præsumitur,
 quam emphyteuticus, 155.2
 Talis præsumitur, qualem partes nominant, 3
 Contractui perfectio onera nequeunt iniungi,
 157.5
 Contrarij vnius ingressus, alterius contrarij probat
 egressum, 114.29
 Contradictor vel legitimus dicatur, necesse est, vel bo-
 na fide possideat, 51.41
 Contrapositio partitarum inducit compensationem,
 62.1.2
 Conuentio licita exequenda est, 76.1
 Conuentus totius conuentus, aut maioris partis in
 alienatione bonorum Ecclesiæ requiritur, 46.6
 Copia cum originali auctoritate fidelem meretur, prout
 originalis, 122.2
 Simplex iunctis adminiculis in antiquis plenè
 probat, 3
 Copula carnalis probatur ex assertionem partium in
 eorum odium, 121.16
 Copula denorat æqualitatem extremorum in copu-
 latis, 141.41
 Concessissimi dicuntur actus ex illorum vicinitate,
 59.26
 Contrespectio vno sublato, & alterum cadit, 92.20

Correi diei nequeunt, quando vnus est principalis,
 alter fideiussor, 61.10
 Corros credendi ad constituendum solidalis obli-
 gario, expressa, vel tacita requiritur, 61.8
 Creditor exigens partem crediti potnam exigit, 13.
 n.2
 Creditori anteriori prius satisfaciendum, 71.7.
 & 1
 Creditor immixtus ex Saluiano satisfactus debet re-
 stituere, 71.7
 Creditor consentiendo alienationi censetur remitte-
 re hypothecam, 129.7
 Creditum hæredis ex perceptione fructuum euadit
 illiquidum, 41.14
 Creditum conuerti potest in cambium, 62.4
 Creditum iussuatum contra debitorem, probatum
 quoque dicitur contra eius creditores, 144.
 n.4
 Creditum enim hypotheca verificatur ex subsecuta
 euictione, 98.1
 Cura animarum in Cathedrali spectat ad Archie-
 presbyteratum, 100.2
 In Collegiata ad Capitulum habita, 3
 Animarum habitualis ex quibus probetur, 6.
 & 7
 Cura exercitium simplex habens curam animarum
 habere dicitur, 100.10
 Curt.inn.conf.184 n.8. declaratur, & conf.140.n.10.
 Reprobatur, n.7. decis. 4.6

D

Dannum contingens in re vendita post mo-
 ram venditoris, eius periculo cadit, 43.
 n.5
 Dote, in solutum pro dote soluto matrimonio so-
 luitur, 96.4
 Debitor in præiudicium creditorum ius suum detur-
 gare facere nequit, 129.8
 Debitore non soluente contra ipsum laxata executa-
 tio, 116.1
 Debitum soluisse non præsumitur, qui illud negauit,
 68.13
 Dec.conf.517.n.9. non recipitur, 4.8
 Dec.conf.253.nnm.1.& Decian.conf.92.sub n.24.
 lib.5. communiter reprobat, 151.7
 Decimandi à iure spiritualitas segregari non potest,
 64.7
 Ius aliud est, quæ dantur nomine decimarum, 8.
 10.& 11
 Decimæ verbum spirituales comprehendit, 137.2.
 4.5.& 9
 Verbum præcedente titulo oneroso intelligitur
 de spiritualibus, 10
 Et de ratione, 11
 Ex verbis spiritualitatem importantibus verbum
 ad spirituales extenditur, 13
 Decimæ spirituales in quota, laicales in quantitate
 soluntur, 137.14
 Decisio Crescentij 15. Februarij 1602. declaratur,
 10.8
 Decessisse sine filiis quilibet præsumitur, 34.8
 Decis.281. part.6.recent.huic casui non applicatur,
 54.15
 Decisiones 290. part.1.164. part.6.recent.&
 apud Mantie in quibus terminis procedant, 126.
 12
 Decisio in Mantiana dotis 10. Iunii 1637. eoram
 Cocceio declaratur, 134
 Declaratio mortis in testamento emissæ præiu-
 mitur vera, 59.27
 Declara

Index Rerum.

- Declarationi in claris non est locus, 93.11
 Declaratio facta mediantibus litteris, auiſi, cenſetur inelle aſſu declarato, 154.8
 Declaratio contraria diſpoſitioni non admittitur, 167.10
 Decoſtio ex quibus excludatur, 98.10
 Decretum Iudicis, vbi interuenit, præſumuntur omnia rite geſta, 79.2
 Decretum Iudicis cum obligatione minoris ex cauſa non corruit, 135.15
 Decretum Iudicis inducit præſumptionem, quod omnia ſolemniter geſta fuerint, niſi cauſæ inſufficientes expreſſæ fuerint, 141.11
 Iudicis, & contractus ex falſa cauſa corruunt, 13
 Se referens ad inſtrumentum ſine die, & anno non ſuſtinetur, 14
 Deliberatio excoſſina nullum tribuit ius deliberationis, 113.1
 Deliberatio ſatis cautum dicitur ex promiſſione emiſſionis, 106.7
 Denominatio partium circa realitatem onerum non attenditur, 142.6
 Depoſitum canonis à caducitate excuſat, 60.7
 Depoſitarius citra depoſitum regulare, diſponit de depoſito, 95.5
 Deſcendentium appellatione veniunt omnes in inſtitutum, 50.19
 Appellatione in emphyteuſi maſculi ex ſceminis non veniunt, 29
 Deſcendentes hæredes uſufructuarius inſtituens cenſetur grauari per fideicommiſſum, 53.3
 Vocati cum qualitate maſculinitatis per fideicommiſſum vocati cenſentur, 7
 Amplia, 8
 Deſcendentium appellatione veniunt etiam ſceminæ, 55.9
 Declara, 10
 Vocati ſub qualitate hæredis intelliguntur ordine ſucceſſiuo, 39
 Deſcendentia probatur ex teſtamentis, 86.5
 Probatur ex fide Baptiſmi adminiculata, 6
 Probatur ex poſitionibus pronuntiatis pro conſeſſis, 7
 Vt probetur adminicula iunguntur, 8
 Leuiori probatione contentatur, 9
 Per gradus diſtinctos eſt deſcendenda, 10
 Deſcendentia probatur ex pluribus enunciationis in pluribus inſtrumentis emiſſis, 114.38
 Amplia, 39
 Probatur ex Teſtibus, qui cognouerunt parentes, & habent notitiam matrimoniorum, 40
 Eſt probanda per gradus diſtinctos, 41
 Deſcendentium appellatione, veniunt etiam ſceminæ, 161.1
 Amplia, 2
 Deſcendentes, etiam ſceminas excludi à pio loco, abſurdum videtur, 161.13
 Deſcendentes ex ſceminis non dicuntur deſcendere ex linea maſculina, 163.10
 Deſcendentium in conſuſu, priuilegium pie cauſæ non attenditur, ibid.12
 Deſcendentium appellatione, etiam ſceminæ comprehenduntur, 165.1
 Deſcendens à ſceminis non dicitur de linea maſculina, 166.3
 Ex vna ſceminis præſertur deſcendenti ex pluribus, 9
 Deſcriptio in banco denotat translationem domini, 111.2
 Decif. S.R.R. ad I. P. Melium, 111.2
 Deſertio per taciturnitatem quando inducitur, 112.10
 Ex ſententia Iudicis ſuper ea inducitur, 111
 Detractiones ſunt, antequam reſtituatur fideicommiſſum, 106.1
 Detractiones faciendæ in quantitate, & non in quota non requirunt fieri ſtatim hæreditatis, 91.12
 Detractiones hæredi gravato competere præſumuntur contra fideicommiſſarium, qui eo non citato poſſeſſionem adeptus eſt, 132.24
 Deuolutio emphyteuſis intrat, vbi vltimus ſine prole deceſſit, 23.1
 Deuolutionis ad effectum dominium probari debet, 31.1
 Et identitas, 3
 Deuolutionis poena à Monafterio non incurritur per exceſſum factum à non habente mandatum ſpeciale, 52.7
 Exceptio turbida regulatur ad petitorium in maintenance, 9
 Deuolutio feudi dicitur clara, mortuo vaſſallo ſine filiis, 103.1
 Deuolutiones ſubſendorum ſpectant ad immediatum, non autem mediatum Dominum, 133.11
 Deuolutioni non eſt locus durante linea inſtitutorum, 156.1
 Diſtinctio, placuerit, iuncta cum diſtinctione vniuerſali, quicquid, in clauſulam, ad habendum, &c. facit emphyteuſim Eccleſiæ ad extraneos tranſitoriam, 6.8
 Diſtinctio, quia, ſtat continuatiue, & declaratiue, 33.5
 Diſtinctio, in perpetuum, denotat cenſum ſemper duraturum, 37.7
 Diſtinctio, &, poſita inter generationem, & nominationem vtramque vniſormiter iungit, 45.11
 Diſtinctio, nullatenus, eſt negatiua vniuerſalis, 46.24
 Diſtinctio taxatiua, tantum, omnes caſus excludit, 50.6
 Diſtinctio, deſup, ſignificat quodcumque tempus poſt, 53.35
 Et aliquando ſtatim, 38
 Diſtinctio, ſemper, operatur, vt maſculi remotiores ſceminis proximioribus præferantur, 80.4
 Semper tractum in futurum habet abſque temporis præſinitione, 5
 Semper, operatur fideicommiſſum cenſeri perpetuum, 6
 Diſtinctio, tamen, eſt modificatiua præcedentium verborum, 81.9
 Diſtinctio, inuicem, expreſſam operatur reciprocam, 86.18
 Diſtinctio, ex, aliquando cauſam mediatam ſignificat, 93.15
 Diſtinctio, ſuper, importat hypothecam, 96.1. & 3
 Diſtinctio, cum, copulat acceſſorie, 104.9
 Diſtinctio, ultra, extendit, 115.2
 Diſtinctio, ſeu, corrigit diem, 124.3
 Diſtinctio, occasione, ſtat compulſatiue, & denotat cauſam etiam remotiſſimam, 130.20
 Occaſione operatur ne mandatum reſtringatur ad formalitatem expreſſam. Autem denotat cauſam diuerſam, 24
 Diſtinctio, damo, excludit tempus præteritum, & demonſtrat initium obligationis, 142.12
 Diſtinctio, hinc eſt, cauſam finale importat, 143.11
 Maxime cauſam potentem fuiſſe expreſſam indicat, 10
 Diſtinctio, 00 2

- Dictio, *intra*, in contrahibus refert, & limitat, 149.33.
 Secundo limitat, & restringit, 34
 Dictio, *ultra*, utrumque legatum includit. 159.1
Ultra, vni legato adiecta, in altero non censetur repetita, 2
 Fallit, ubi adsunt dictiones repetitivæ, 3
 Item stat continuativæ, 4
 Pari mente utrumque casum æqualiter determinando, idem in utroque disponit, 5
 Amplia, 6
 Dictio, *in*, intrinsecatæ denotat, 160.22
 Dictio, *quomodolibet*, adiecta descendentibus, omnem descendentiæ modum comprehendit, 161.6
 Dictio, *quomodolibet*, ampliat, ut verbum descendentes omnes feminas post vocationem masculinorum comprehendat, 163.2
 Dictio, *alias*, importat diversa ab expressis, 165.9
 Iuncta dictione, *quomodolibet*, extenditur ad extraneos, & dissimiles, 10
 Dictio, *ex*, immediatam filiationem importat, 166.5
 Fallit, 16
 Dictio, *però*, limitat, & restringit substitutionem, 167.2.
Nondimeno, dispositionem auget, & præcisam reddit, 6
 Dictiones taxativæ, & limitativæ implicant negationem perinde, ac si diceretur, & non alias, 149.36.
 Non excludant, quæ sunt generalis consuetudinis, 37
 Excludant, quæ sunt particularis consuetudinis, 38.
Digressio ad plures substitutionum gradus transmissionem inducit, 93.13
Digressus ad plures gradus præferat fideicommissum, 53.11
Dispositio in extinctione census requisitæ renunciari potest, 130.27
Discretio dispositio testatoris operatur, ut sit facienda diversa interpretatio à significatione verborum testamenti, 53.39
Dispositio Emphyteusis facta in personas, & loca prohibita corruit, 57.12
 Dispositio generalis ubi non Domino concessa est facultas disponendi, 98.15
 Dispositione facta expirat substitutio facta in casum non secutæ dispositionis, 129.10
 Disponendi facultatem habens expressè disponere debet ad exclusionem substituti, ibid.12
 Disponendi facultatem habens per hæredis institutionem disposuisse censetur, 148.7
 Amplia, 8.13
 Dispositio ut non reddatur elusoria minimam sufficit, 148.12
 Disponendi libera facultas non refertur ad absolutum Dominium, sed administrationem importat stante fideicommissio, 151.2
 Facultatem habens ex eo quod cepit alienare dicitur disposuisse, 4
 Facultatem habens per hæredis institutionem disposuisse dicitur, 5
 Facultatem habens omnia bona alienare potest in executionem fideicommissi, 6
 Facultas concessa ad certum effectum intelligitur ad arbitrium boni viri, 12
Dispositio prohibitio concessuram fideicommissi præstat, 53.13
Dominij pro verificatione ubi de eo agitur incidenter coniecturæ sufficiunt, 25.10
 Dominij probatio in rei vindicatione non requiritur constituto de emphyteusi, 34.5
 Dominij questio potest reficari, etiam ab eo qui causam habet à recognoscente Ecclesiam in Dominum per solutionem canonis, & Laudemij, 126.5
 Et de ratione, 6
 Dominium Ecclesiæ in rei vindicatione plenè probandum, 7.1
 Nec admittitur iuramentum suppletivum, 2
 Non probatur concessione, locatione, aut solutione, 3
 Neque aliis imperfectis probationibus, 4
 Ex enunciata moderna non probatur, 7
 Dominium Ecclesiæ probatur ex possessione rei emphyteuticæ, tanquam ab Ecclesia recoguit, 34.7
 Dominium non acquiritur non soluto pretio, 41.6
 Probare non tenetur agens contra tertium, sed tantum possessionem, 7
 Dominium directum plus valet, quam vile, 46.37
 Dominium Ecclesiæ in emphyteusi probatur ex solutione canonum per triginta annos, 54.2
 Dominium Ecclesiæ in emphyteusi, ex quibus probetur, 84.1
 Etiam contra tertios, 2
 Dominium concessus probatur, quando de eo incidenter agitur ad effectum solutionis canonum, & recognitionis ab Ecclesia, 107.1
 Ex solutionibus canonum per triginta annos etiam ad effectum evolutionis probatur, 6
 Dominium rei suæ amittere absque facto proprio grave est, 111.4
 Dominium directi ad effectum evolutionis est concludenter probandum, 126.1.4.11
 Amplia, 2
 Sine investitura non probatur, 3
 Dominium directum residet apud Dominum, & vile transit in emphyteutam, 155.9
 Domino directi datur manutentio ratione civilis pro recuperat. naturalis possessionis emphyteusis, 34.1
 Maxime, si vigore pacti etiam naturalem apprehenderit, 2
 Domino finita linea licet expellere emphyteutam, 51.31
 Declara, 32. & 33
 Dominus directi præsens obligationi contractæ super emphyteusi non contradicens, censetur consensum præstare, 30.13
 Dominus directi non potest cogi ad vendendum Dominium directum, 37.4
 Dominus inuestiendo novum emphyteutam censetur consentire alienationi emphyteusis in eum factæ, 38.10
 Dominus directus gravaretur, si propter aliqua melioramenta, bona in emphyteusum concessa, finito tempore ad extraneos transirent, 45.14
 Dominus ob lineam finitam, & canones non solutos propria auctoritate possessionem rei obnoxio apprehendere potest, 73.10
 Declara, 11
 Dominus non dicitur creditor census, sed fructuum, 146.6
 Dominus directus non potest præiudicare primo investitis, 156.3
 Dominus directi emphyteutæ alienanti tenetur consentire, 160.15
 Dominum possidens vigore Saluiani pensiones, quas sua culpa non crexit in sortem computat, 76.2
 Donatio an dicatur facta in adimplementum promissionis de donando, vel sit nova, 132.26
 Dos in pecunia consistens non potest committi in feudum

Index Rerum.

feudum Dotalem de consensu etiam mulieris, nisi
addit eius virilitas, 40.10
Dos de emphyteusi detrahatur in subsidium, 45.20.
Dos materna non potest detrahi de fideicommissio
particulari Patris à filio, qui non confecit Inven-
tarium, 55.16
Dos quando succedat loco legitimæ si filia insti-
tuatur hæres, 83.4
Dos detrahatur de fideicommissio contra expressam
prohibitionem testatoris, 120.1
Declarata, vt 2
Dos in subsidium detrahatur de fideicommissio,
135.8
Fallit, vt 9
Dotanti ad testandum aliquid remanere debet, 63.8
Dotanti filius onus ad Patrem spectat, 98.7
Dote in constituenda attenditur consuetudo, 120.11
Etiam familie, 12
Dotes maiores fidei constituuntur pro honorificen-
tia, 63.12
Dotes quotidie augentur ex diversitate circumstan-
tiarum 120.13
Diversæ constituuntur, 14
Dotis solutio ex lapsu longi temporis præsumitur,
30.2
Dotis causa est privilegiata, 44.1
Privilegia in extraneum non transeunt, 2
Hypotheca transit in extraneum sine præla-
tione, 3
Dotis promissio excessiva præsumitur simulata,
59.25
Dotis solutio, ex quibus, 63.6
Maternæ portio, quando in constitutione Dotis
filia comprehensa censatur, 7
Dotis promissio facta à matre intelligitur in sub-
sidium, 98.8
Amplia, vt 9.& 14
Dotis excessivitas est probanda à fideicommissario
120.9
Dotis congruitas à legitima regulatur, 135.10
Congruitas ex portione successionis desumitur,
11.
Congruitas ex solito familie arguitur, 12
Constituendæ arbitrium habens secundum leges
arbitrari tenetur, 13

E

Ecclēsia æquitatem amplecti debet, 10.5
Ecclēsia in quam devenit emphyteusis alterius
Ecclēsiæ etiam transitoria ad extraneos, tenetur
eam ponere extra eius manus, 18.2
Est capax emphyteusis alterius Ecclēsiæ ad ex-
traneos transitorie quoad acquisitionem seu
vere quoad retentionem, 37.& 4
Ecclēsia prætendens maiorem quantitatem ea pro
qua canones solvantur, probare tenetur, 31.6.
Ecclēsia non prohibetur probare contrarium eius,
quod executor asseruit inferri 46.3.33
Non inducit nec sustinet bellum, 34
Ecclēsia est cultrix æquitatis, & pietatis, 56.11
Ecclēsia ex quibus dicatur collegiata, 100.1
Ecclēsiæ favor repetatur, vt quanto citius emphy-
teusis ad eam revertatur, 50.10
Ecclēsiastici nequeunt cogi ad hospitandum mili-
tes, 19.1
Edita & banna prohibentis probant possessionem,
110.4
Amplia, vt 5
Electus dicitur cognoscere beneficium ab ordinan-
te electionem, non autem ab ipso eligente, 123.14

Non tenetur ad debita eligentis, 15
Emphyteusis Ecclesiastica concessa pro hæredibus,
& successoribus ad descendentes restringitur,
6.1
Etiam fecimas, 2
Ecclesiastica clausula, quibus dederit, venit in re-
stitutione fideicommissi, 10
Emphyteusis concessa pro hæredibus, & successo-
ribus quibuscunque dicitur hæreditaria, & tran-
sit etiam ad manum mortuam, 2
Emphyteusis Ecclesiastica regulariter pro tribus per-
sonis conceditur, 24.4
Emphyteusis pactonata non comprehenditur in dis-
positione testatoris facta de bonis suis, 26.2.& 9
Fallit in hæreditaria, 10
Emphyteusim pactonatam filius non capit à Patre,
sed à concedente, 26.3
Emphyteusis Ecclesiastica regulariter non transit ad
extraneos, 32.1
Fallit, vt 3
Hæreditaria comprehenditur in fideicommissio, 9
Emphyteusis concessa ad tertiam generationem in
nepotibus expirat, 45.2
De re inculta meliorata an transeat in extraneos,
12
De natura est vt res concessa melioretur, 13
Finita ad Dominum sine oneribus revertitur, 21
Non extenditur ultra nepotes, 23
Emphyteusis ingressa lineam non egreditur ab ea
donec extat aliquis eiusdem lineæ, 50.4
Concessa pro se, filiis, & nepotibus masculis dici-
tur masculina, & pro agnatione, 24
Emphyteusis finita ad Dominum devolvitur, 51.14
Emphyteusis Ecclesiastica de sui natura non transit
ad extraneos, 57.9
Emphyteusis Ecclesiastica in aliam Ecclesiam non
transit, 87.2
Emphyteusis alienata cum assensu transit cum onere
104.13
Emphyteusis alienari prohibita, quando neque hy-
pothecari valeat, 40.2
Emphyteuta solvens partem Canonis excusatur in
totum à caducitate, 13.3
Eoque magis si est pauper, 4
Reculante Ecclēsia recipere canonem deponen-
do præferatur à caducitate, 5
Solvens Exactori excusatur à caducitate, 7
Solvit quid minimum in recognitionem Domi-
nij, 10
Ob sequestrem excusatur si non solvit Canones,
21
Emphyteusis resoluta, & satisfactione creditoris se-
cuta res libera ad Dominum revertitur, 47.9
Emphyteutica alienari prohibita non veniunt in ge-
nerali hypotheca, 34.9
Emphyteutica obligari prohibita etiam ex causa do-
tis non veniunt in generali obligatione pro dote
contracta, 67.14
Emphyteutica status Urbini adinstar alodialium
sunt redacta, ideoque in extraneos alienantur,
101.3
Emphyteuticam rem qui præterdit, eam esse talem
probare tenetur, 126.7
Emphyteuticum ius excluditur ex Venditione facta
rei tanquam libera, 36.7
Empio pro persona nominanda secuta nominatione
cedit commodò nominati, 157.2
Empior quod sua non interest reculare nequit,
43.11
Empior emphyteusis finitur in tertiam generatio-
nem acquirit ius dumtaxat in tertiam generatio-
nem

Index Rerum.

-tionem venditoris extinguendum, 54.13
 Emptor ob lésionem condemnatur ad supplendum pretium aut t. m. dimittendum, 106.16
 Qua electione omisso subintelligitur, 17
 Enunciatio erronea non præiudicat, 36.6
 Enunciatio utilitatis, & necessitatis suffragantur ad obtinendum, non ad iustificandum beneplacitum, 27.17
 Enunciatio iniunctæ contrariæ non conquassantur, 99.11. Amplia, 12
 Enunciatio, & promissiones canonum deferuntur pro adminiculo ad probandum Dominium, 107.4
 Etiam contra successores, 5
 Enunciatio: quando probent, 109.14
 Episcopus in causis ad eum spectantibus recusari potest, 52.5
 Episcopus vti fidei Apostolicæ Delegatus habet ius visitandi Hospitalia laicalia, 75.11
 Episcopo reddenda est ratio per Administratores Hospitalium etiam laicorum, 75.12
 Episcopus intra fines suæ Diocesis ordinariam exercet iurisdictionem, 109.16
 Epistola contra scribentem probat, 114.31
 Per comparitionem dicitur recognita, 33
 Epistola plenè probat contra scribentem, 136.17
 Eques Sancti Stephani coniugatus retinet pensiones, 70.3
 Erroris allegatio in factò proprio non admittitur, 61.2
 Errorem tollit facti veritas, 103.5
 Ad excludendum sufficit posse dubitari, 8
 Error probatur, si habita fuit relatio ad Instrumentum, quod non contineat relatum, 124.16
 Esse non dicitur, quod non reperitur, 53.11
 Emissione de, quem tenet actio, agentem repellit exceptio, 90.15
 Euidictio amplissimè promissa debetur, etiam si molestiæ non essent iustæ, 118.6
 Euidictio de, quem tenet actio, agentem repellit exceptio, 129.1
 Exceptio aliquorum à pœna pœnationis arguit fideicommissum, 53.20
 De regula esse debet, 21
 Exceptio existens proximiorum videtur exclusiva Iuris agentis, 59.28
 Exclusiva Iuris agentis non potest opponi à non possidente, 29
 Exceptio cedendarum repellitur molestans fideiussorem indemnitate post quietantiam principalis, 61.11
 Exceptio illiquida executionem Instrumenti Cameralis non impedit, 76.3
 Exceptio respiciens petitorium in possessorio non admittitur, 110.15
 Exceptio excessivitatis deliberationis etiam à creditore debitoris passî deliberationem opponi potest, 113.12
 Nullitatis potest opponi etiam ab hærede creditoris, 13
 Exclusiva intentionis agentis potest opponi etiam à tertio, 14
 Exceptio non numeratæ pecuniæ non admittitur confitendo de numeratione, 116.2
 Exceptio spuriæ illiquida impedit immisionem, 121.3
 Exceptio, habes parem in gradu, non impedit immisionem, 123.10
 Habes parem in gradu opponi non potest à possessore, 11
 Exceptio nullitatis Inuestituræ turbida non impedit immisionem, 131.19

Exclusio Ecclesiasticorum à fideicommissò pro conservatione familiæ non in odium celibatus facta dicitur, 53.27
 Excessum Procuratoris sciens, & non contradicens non potest postea dare de excessu, 136.19
 Executio agitur vigore obligationis Cameralis, 122.1
 Executor potest se extrajudicialiter informare, 46.26
 Non tenetur assumere partes Iudicis, 27
 Declara, 28. & 29
 Electa via iudiciali redire nequit ad extrajudicalem, 30
 Executio contra tertium non proceditur, 68.2
 Declara, vt
 Executor meritis obreptionis cognitionem habet, 149.4
 Executor Delegatus Papæ dicitur, 160.11
 Executoris pro sententia præsumitur, 46.31
 Declara, 32
 Executoris assertio citra utilitatem Ecclesiæ non attenditur, quando constat de contrario, 103.7
 Executio mandati in prima instantia obtenti non retardatur per productionem Iurium in secunda ad coadiuvandum probationes primæ instantiæ, 125.9
 Expensæ recollectus sunt faciendæ à percipiente fructus, 112.6
 Expensæ factæ in defensione rei communis viciniquæ ad ratam imputantur, 124.14
 D. clara, 15
 Expressio eius, quod tacitè inest, nihil operatur, 192.5
 Extranei possibilitas admissionis operatur transmissionem in descendentes, 93.11

F

Factum, quando habetur respectus ad effectum Iuris, non attenditur nisi sequatur effectus à partibus contemplatus, 111.7
 Facultas Domino directò reservata capiendi possessionem emphyteusis propria auctoritate qualiter intelligatur, 51.34
 Facultas percipiendi decimas nomine Ecclesiæ ad Laicos spectare potest, 64.9
 Secus eorum nomine cum istud prohibeat Concilium Lateranense, 13. & 27
 Facultas ingrediendi possessionem propria auctoritate tribuit retentionem etiam si possessio esset nulla, 112.10
 Facultas disponendi inter comprehensos arguit prohibitionem disponendi in extraneos, 131.10
 Falsitas ex re iudicata pro veritate tollitur, 114.32
 Familia qualitas fideicommissi coniecturam præstat 53.28
 Feuda transitoria in extraneos allodialibus equiparantur, 12.15
 Cadunt in commissum, & devolunt, 16
 Feudale præsumitur quicquid est intra fines feudi, 37
 Contra, 8
 Feudalia præsumuntur bona possessa per Vassallum intra fines Castri, 31
 Allegans probare tenetur contra Agentem in remed. l. fin. de edict. Dim. Adr. sollen. 3
 Feudalia quando præsumuntur, 4.1
 Bona descripta libro feudalium præsumuntur, 13
 Feudalia ex consuetudine Mantuana sunt alienabilia, 103.9
 Veniunt in generali hypotheca, 10
 Feudalis

Index Rerum.

Feudalis res præsuntur quando possidetur iure feudi		tarentur, etiam extantibus liberis,	44.5
3.9		Fideicommissum agnoscere debet,	55.5
Contra,	10	Particulare quando datur,	8
Concorda, vt	11	Fideicommissum in perpetuum censetur ex dispositione quod nullo vnquam tempore hæreditas esset sine hærede,	53.2.5
Feudalitas coniecturis probatur,	4.12	Inducitur ab exclusione fisci in casum delicti,	26
Feudalitas, & dominium Ecclesiæ ex Inuestituris per octoginta annos continuatis probatur,	103.2	Inane reddi non debet,	29
Feudalium valor in tertia parte diminitur,	103.6	Fideicommissum à matre procedens iure sanguinis transmittitur,	72.8
Feudi alienatio in proximis successurum valet,	1.3	Fideicommissum probatur ex testamento,	86.17
Alienatio in remotiorum sustinetur in odium Domini non autem Donati proximioris,	4	Fideicommissum transmittitur ex positione filiorum in conditione,	93.4
Feudalitem excludit denominatio bonorum liberorum,	69.6	Amplia,	5
Feudalitas ex coniecturis probatur,	81.3	Ex substitutione proximiorum transmittitur,	9
Declara, vt	5. & 6	Ex vocatione expressa in alia parte testamenti transmittitur,	26.17
Feudum concessum iure antiqui habet omnes effectus feudi antiqui,	1.8	Causandæ æqualitatis transmittitur,	18
Feudum si in diuisione totum vni ex fratribus obueniat eo sine filiis defuncto non ad Dominam, sed ad comprehensionem superstitum deuoluit,	5.6	Fideicommissum cum facultate alienandi sustinetur quatenus dispositio non sequatur,	151.1
Declara, vt	7	Potest euanesceere firmis manentibus legatis,	3
Feudum hereditarium venit in fideicommissum,	17.8	Fideicommissum ex lictura testamenti probatur,	144.3
Feudum finitum ad Ecclesiam reuertitur cum melioramentis ob pactum meliorandi,	127.5	Superstites ex vocatis consequuntur,	10
Feudum ob crimen læsæ Maiestatis aperitur Domino,	131.6	Fideicommissum cum facultate disponendi ordinatum per distractionem expirat,	148.1
Declara, vt	7. & 8	Ad bona non alienata restringi potest,	3
Cuius contemplatione fuerit concessum attenditur, non ex eius ære acquisitione,	9	Fide à mala quolibet causa excusatur,	128.7
Feudum non requirens seruitum personale dicitur improprium ad quod fecimus vna cum masculis succedunt,	134.4	Fidelitatis iuramentum indicat feudi proprietatem,	134.12
Dicitur improprium, siue pecunia, siue ex meritis, comparetur,	5	Contra,	13
Ad instar allodialium redactum transit ad feminas, & extraneos,	10	Fides mala præscriptionem impedit,	46.50
Fraudem euadit ex absoluta alienandi facultate,	14	Mala antecessorum obstat successoribus,	51
In aliquibus alteratum, in reliquis feudi naturam retinet,	16	Fides extrajudicialis iunctis administriculis probatur,	70.5
Declara, vt	17	Fides mala insurgit ex commissione super iactationibus,	72.12
Alienabile inter allodialia recensetur,	18	Fides de auditu nihil probat,	111.6
Vt improprii naturam assumat, sat est quod in minori parte alteretur	19	Filia nemo proximior patentibus,	50.1
Ecclesiæ sub statuto Laicorum non comprehenditur,	22	Filia primi matrimonij hæres matris beneficiata potest apponere de transitu matris ad secundas nuptias,	66.23
Declara, vt	23	Amplia,	24
Feudi membrum deuoluens consolidatur corpori,	156.7	Filia agens vti hæres matris hæres efficitur,	73.4
Feudum acquirens sine Domini assensu possessionem non ingreditur,	156.9	Filiatio ex quibus probatur,	59.5
Alteratum in aliquibus, in reliquis propriam feudi naturam retinet,	12	Filiatio probatur fide Baptismi, & dicto vnus testis,	73.3
Fideicommissarius redemptionis pretium de proprio expentum ad hæredes tenetur restituere,	41.13	Filiatio ad effectum succedendi in fideicommissum est concludenter probanda,	114.1
Fideicommissarius quando dicatur contradictor legitimus ad impediendam immisionem hæredi,	90.3	Amplia, vt	2
Non citato hærede potest possessionem capere vbi non supersunt detractiones faciendæ,	4. & 6	Ex tractatu Patris probatur,	3
Fideicommissarius potest propria auctoritate possessionem capere, si non addit hæres,	97.11	Declara,	4
Fideicommissi inciuilis questio dum de eo in testamento litteraliter appareat,	59.1	Et de ratione,	5
Fideicommissi sub onere non cadunt dos materna, nec legitima,	106.3	Contra tertium ex illius admissione probatur,	6
Fideicommissi à vinculo res remanet libera ex retractione per venditorem facta,	154.7	Contra vnum probata non probat contra alium venientem ex propria persona,	7
Fideicommissum ex particulari ære alienum non detrahitur,	90.11	Legitimationis ex productione probata non dicitur,	9
Fideicommissum destrueretur si feminæ ex eo dotarentur, etiam extantibus liberis,		Adulteri non probatur ex accessu ad mulierem, sed præsuntur ex parte viri,	24. & 25
		Filiatio non præsuntur, quando assertus Pater non curat assertum filium educare,	112.18
		Filiæ à statuto exclusæ si à parentibus instituuntur hæredes, reintegratæ, an censentur etiam ad legitimam,	83.5
		Filij non consentientes matrimonio matris non impediunt,	66.12
		Filij aqualiter Patri succedunt,	92.9
		Filij familias pro patribus quando habeantur,	102.2
		Ex quibus probentur patres familias,	3
		Dicuntur renunciantes eorum privilegio,	4
		Declara,	

Index Rerum.

Declara, vt 5
 Non dicuntur habitare cum Patre dum separatim
 etiam in eadem Domo commorantur, 6
 Mandatum tacitum à Patre quando habere pre-
 sumitur, 7
 Effecti sui iuris consolidant obligationes si de-
 clarant illas velle obseruare, 10
 Filij & nepotes instituti vocati censentur ordine
 successiuo, 117.3
 Filij in conditione positi ex statuto Vrbis dicuntur
 vocati, 135.2.& 5
 Etiam ad portionem Patris prædesunt. Et Pa-
 tre, 4
 Filiorum appellatione veniant masculi ex masculis,
 & masculi ex feminis, 50.7
 Declara, vt 8
 Appellatione veniunt nepotes iam nati, 16
 Filium susceptum ab vxore habitante cum adultero,
 esse mariti, qui asserit, accessum mariti probare
 tenetur, 114.28
 Filius non conficiens inventarium tenetur etiam
 de proprio præstare fideicommissa particularia,
 55.12
 Legitimam consequitur in aliis bonis non in fi-
 deicommissis particulatim, 13
 Legitimam in solis mobilibus non tenetur reci-
 pere, 14
 Filius per vulgarem anomalum succedit in locum
 Matris, 117.1
 Filius familias ex quibus habeatur pro patre fami-
 lias, 153.4.& 5
 Filius familias ex statuto Vrbis obligari inquit,
 82.2 Fallit, vt 2
 Non obstante statuto potest se obligare in casu
 tus à Macedoniano exceptis, 3
 Ex quibus pro Patre familias timentur, 4
 Amplia, vt 5
 Si post obitum Patris ratificat, eius obligationes
 tenuissent, 6
 Fictus pro defensione bonorum confiscatorum est
 citandus, 153.4.& 6
 Fama in dubio non censetur agnationem velle
 conservare nec odio habere præ prium sexum, 80.
 13
 Femina in eodem fideicommissio esse inclusam,
 & exclusam non est dicendum, 55.11
 Famine non veniunt quando filij vocantur cum
 qualitate masculinitatis, 50.31
 Famine ad feudum improprium succedunt ex-
 cludendo masculos remotiores, 134.1
 Et concurrunt cum masculis in paritate gradus, 2
 In fundo pro masculis, & feminis concessio, non
 admittitur nisi post masculos, 8
 Fallit in fundo improprio, 9
 Ad fundum vocatæ intelligitur de feminis primi
 gradus, 20
 Fallit, vt 21
 Fictus esse priuatum, ex quibus deducatur, 160.18
 Amplia, vt 19
 Fratres non tenentur ad dotes erga sorores, nisi in
 subsidium, 120.15
 Frandem facere non dicitur, qui iure perimite
 facit, 132.14
 Frans ex quibus excludatur, 103.11
 Forum in loco commissi delicti quis sortitur, 99.12
 Fructus dicuntur detractis expensis, 2.1.& 6
 Non debentur per emptorem, vbi non percipiun-
 tur, 2. Contrarium qui teneant, 3
 Declara, 5
 Ex pignore percipi non possunt, 9.& 10
 Fructus dicuntur detractis expensis, 16.1

Reconpenfationi non debentur ab emptore, qui
 illos non percepit, 2.& 3
 Contrarium qui teneant, 4
 Reprobantur, 5.& 6
 Ex pignore de iure Canonicis non debentur, 9
 Fructus lati, & nati penes tertium emphyteusis exi-
 stente non veniunt in obligatione contracta per
 debitorem, 47.10
 Declara, 11
 Fructus decimarum ratione connexitatis participant
 de spiritualitate, 64.28
 Fructus non dicuntur, nisi deductis expensis, 77.15
 Fructus stabilium ad rationem quinque pro cente-
 nario tenentur, 96.10
 Fructus percipere spectat ad vsum rei, 110.1
 Fructus census extincti propter extinctionem fundi
 debentur ratione damnosum, & interesse, 118.7
 Fructus debentur à die litis motæ, 150.1
 Amplia, vt 2
 Non petiti in iudicio particulari peti possunt, 3
 Regulantur super stabilibus in rationem quinque
 pro centenario, 9
 Fructuum quantitas probatur iuramento, 112.7
 Fructuum condemnatio fieri non potest à iudice, qui
 iulit sententiam in negotio principali, 150.6
 Declara, 7
 Fundus ex pecunia dotali per maritum emptus, reman-
 et ipsius, 159.10
 Funeralia spectant ad capitulum in collegiata, 100.4

G

Gabriel. *consil.* 74. num. 6. 32. & 26. lib. 1. de-
 claratur, 2.7
 Gabriel. *consil.* 74. num. 9. 32. & 29. lib. 1. quo casu
 procedat, 16.7
 Gabrieli de consuetudine attestanti, credendum, 24
 29
 Generatione in tertia existentis ius acquiritur ad em-
 phyteusis præcedentibus extinctus, 45.1
 Gerundij natura est modificare, 31.10
 Gabella conductor prætereunde nequit remissionem
 propter exemptionem concessam ante locatio-
 nem, 149.18
 Gratia ex supposito non verificato obtenta est sub-
 repta, 149.1
 Ob causam requirit illius cognitionem, 5
 Causa est contexta, 6
 Non suffragatur si causa non est vera, 7
 Nec executioni demandatur si causa non est ve-
 ra, 8
 Gratia tegitur à dispositio, & conclusio, 160.10
 Gratia cessante præsupposito cessat, & ipsa,
 160.1
 Ad effectum executionis tempus datur attenditur,
 17
 Gratian. *discept.* 745. n. 64. declaratur, 160.24
 Grauenen à legitima ipso iure relicta, 105.4.& 6
 Granari non possunt non honorati, 53.17
 Granatus habens facultatem disponendi potest
 vnum ex vocatis alteri præferre, 123.9
 Grauius duobus si sine filio decesserint altero de-
 cedente sine filio, eius portio denotat ad proximio-
 res, 152.2.& 4
 Guidopape *consil.* 46. non applicatur, 1.5

H

Hæredem se facit, qui bona hæreditatis possi-
 det, 129.2
 Hæredes non tenentur de iactura aliter quam eorum
 culpa

Index Rerum.

culpa secunda, 148.15
 Hæredi inest onus solvendi æs alienum defuncti, 129.3
 Hæredis appellatio in emphyteusi venit etiam fortuna, 6.3
 Hæredis appellatio venit etiam institutus in re certa, 91.6.&7
 Hæredum appellatio in emphyteusi Ecclesiastica venit solum descendentes, 46.38
 Hæredum in parte qui se facit in totum efficitur hæres, 55.15
 Hæredum, & successorum appellatio in emphyteusi Ecclesiastica venit tantum hæres sanguinis, 87.5
 Hæreditas non præscribitur, nisi per 30. annos, 72.10
 Hæres non potest impugnare suorum auctorum restrictionem emphyteusis concessæ, etiam pro feminis ad solos masculos, 23.4
 Hæres grauat faciendo descriptionem satisfacit, 26.16
 Hæres promittendo soluere de proprio, an gaudeat beneficio luventarij, 61.1
 Hæres factum defuncti validum impugnare nequit, 63.2
 Hæres præsumitur reimpulsatus æris alieni per eum soluti ex aliis effectibus hereditatis, 90.12
 Potest retinere rem liberatam ab ære alieno, 13
 Declara, vt 14
 Etiam beneficiatus factum defuncti seruare tenetur, 16
 Hæres institutus in testamento non abolito, &c. immititur in possessionem, 121.1
 Hæres conditionaliter institutus purificata conditione fingitur hæres ab initio, 129.6
 Hæres etiam beneficiatus ratione non reddita executione conueniunt, 145.3
 Hæredes conf. 3.2. lib. 2. declaratur, 60.9
 Hospitale administratum à Laicis censetur laicale, 75.7
 De iure præsumitur laicale, 8
 Laicale contrahit sine solemnitatibus, 9
 Vt dicatur Ecclesiasticum requiritur, vt auctoritate Episcopi sit etiam, 10
 Hypotheca non potest constitui super re emphyteutica, 30.11
 Maxime, quando in inuestitura prohibita est alienatio, etiam latissime sumpto nomine alienationis, 12
 Competit pro dote, 15
 Hypotheca per renunciationem remanet extincta, 40.7
 Hypotheca non censetur prohibita ex prohibitione alienationis, 47.1
 Commoditatis fructuum durat viuente hypothecante, 4
 Declara, vt 5
 Futura, & non existentia comprehendit, 12
 Hypotheca est prohibita in emphyteusi, prohibita alienatione latissime sumpto vocabulo, 56.4
 Hypothecam generalem, & specialem habens, an cogitur eligere specialem, 59.36
 Hypotheca in bonis grauari pro reintegratione fideicommissi, an competat, 86.21
 Hypotheca afficit bona præsentia, & futura, non autem præterita, 98.2
 Expressa posteriori tacite anteriori præferretur, 4
 Dotis non præferretur alteri priuilegiata, 5
 Hypotheca competit in solidum, 105.7
 Hypotheca etiam specialis non importat dominij translationem, 111.3

Decif. S. R. R. ad I. P. Melium.

Hypotheca contracta ab emptore resoluta emptione extinguitur, 118.4
 Hypotheca extinguitur extincto iure hypothecantis, 129.9
 Sequitur rem, & possessorem, 11

I

I Altare suum nemo præsumitur, 98.17
 Iansenfes in exigendo solliciti præsumuntur, 113.3.
 n.4
 Identitas probatur per duas demonstrationes, 12.8
 Identitas duobus confinibus probatur, 25.11
 Identitas probatur ex denominatione regionis rei sitæ iunctis duobus confinibus, 28.1.&2
 Ex confessione emphyteutæ coadiuuatur, 3
 In antiquis præsumptionibus probatur, 4
 Identitas æquiuocis demonstrationibus non probatur, 31.4
 Per certas, & non æquiuocas demonstrationes probari debet, 5
 Identitas bonorum probatur ex Inuentario, 31.2
 Identitas probatur ex confessione grauatorum, 59.7
 Amplia, vt 8
 Identitas probatur ex instrumentis, 86.13
 Ex Inuentario probatur, 10
 Identitas duabus demonstrationibus, 86.1
 Partis confessione probatur, 2
 Ex vno confine particulari, & altero generali in antiquis probatur, etiam si cætera non conueniant, 3
 Identitas honorum probatur ex Inuentario contra conficientem, & habentes causam ab eo, 91.14
 Identitatis probatio ex aliqua finium alteratione non infringitur, 28.5
 Identitas æquiuocis demonstrationibus non probatur, 36.2
 Duabus demonstrationibus aliis bonis non conuenientibus iustificatur, 34.&5
 Identitas probatur ex instrumentis, 86.14
 Ad probationem sufficit locus cum vno confine, 15.&16
 Infans non nisi cum tutore legitime citatur, 121.
 n.4
 Infantem citandi præctica, ibid.5
 Infantis citatio qualiter fieri debeat, 27.11
 Ignorantia in hærede præsumitur, 107.12
 Illatio non fit ex diuersis, 37.8
 Illatio ex diuersis fieri non potest, 146.13
 Illatio non fit ex diuersis, 149.25
 Illegitimi in feudis Ecclesiæ non succedunt, 12.3
 Legitimati hæredes instituti succedunt vt quilibet, 11
 Immissio non retardatur ob exceptionem melioramentorum non liquidorum, stante potissimum cautione de illis reficiendis, 23.5
 Conceditur etiam agentis via ordinaria iustificatis iustificandis, 8
 Immissio in possessionem emphyteusis datur feminæ vigore instrumenti, 51.1
 Et etiam vigore inuestituræ, 2.&9
 Non retardatur ob exceptiones requirentes indaginem, 3. & 43. Amplia, vt 4
 In possessione emphyteusis datur etiam contra Dominum directum, 5
 Impeditur si excipiens offerat in continenti probare, 30
 In possessionem emphyteusis datur, tam contra agnatos, quam contra Dominum, 35.&42
 Immissio petita vigore comprehensionis in inuestitura est priuilegiata, sicut illa quæ petitur

pp fm

Index Rerum.

ex l. fin. C. de edict. Din. Adr. tollen. 57.1
 Immissio datur filio in possessionem emphyteutis in
 hereditate patris relicta, 60.1
 Etiam respectu portionum fratrum prædefuncto-
 rum successuæ post patrem ex iure non de-
 crescendi, 2
 Immissio super commoditate percipiendi fructus
 conceditur super re alienari prohibita, 71.18
 Immissio fideicommissario, ex quibus concedatur,
 80.1
 Immissio conceditur fideicommissario constituto
 existentia, purificatione, & identitate, 86.1
 Ex Saluiano datur fideicommissario, etiam
 contra tertios possessores, 2
 Immissio vigore inuestiturarum in emphyteuticis
 conceditur, adinstar *l. fin. C. de edict. Din. Adr.*
tollen. 88.4
 Immissio pro credito vocati conceditur in bonis fi-
 deicommissio gratuita, 123.6
 Immissio conceditur inuestito ex instrumento inue-
 stituræ, 131.1
 Inuestito ex quibus concedatur, 2
 Immissio in possessionem ex quibus concedatur,
 135.1
 Immissio ex Saluiano non impeditur exceptione
 turbida, 139.7
 Immissio datur ex Saluiano constituto de extremis,
 140.1. & 4
 Immissio non retardatur per detractiones illiquidas,
 144.14
 Immissio datur fideicommissario in bonis per fidei-
 committentem de tempore obitus possessoris, 157.1
 Immissio datur vocatis, 161.14
 Immissio fideicommissarij, ex quibus concedatur,
 164.1
 Immissio in *l. fin. C. de edict. Din. Adr. tollen* habenti
 pro se testamentum legale conceditur, 17.1
 Impeditur ex defectu proprietatis in continenti
 probat, 2
 Immissionis prætextu ex præcedenti inuestitura
 excluditur ob consensum posterioris, 50.3
 Immissus ex fructibus satisfactus non restituens
 possessionem dicitur spoliare, 59.32
 Immemorabilis habet vim tituli, 99.2
 Debet esse canonizata per tres conformes, 3
 Declara, 4
 Requirit, vt nil vnquam in contrarium fuerit
 actum, 7
 Immissionem in Saluiano non retardat exceptio re-
 quiriens altiore indaginem, 105.8
 Impleuisse non dicitur, qui consensit cum clausulis
 impertinentibus, 111.5
 Non dicitur qui tradidit vni, quod alteri tradere
 tenebatur, 13
 Implementi ex defectu à transactione non receditur,
 111.14
 Impersonalitas debet reduci ad personam certam,
 149.11
 Impotentia proveniens factio, & culpa debitoris illi
 suffragari non debet, 43.12
 Amplia, 13
 Impotentia, aut absentia mariti tollit præsumptio-
 nem, quod filius interim natus sit ipsius, 114.27
 Incapacitatis exceptio perplexa immissionem non
 impedit, 17.3. Contra 4
 Incapacitatis exceptio in iudicio manutentionis
 non attenditur, 132.9
 Incapax successione, non dicitur incapax possessio-
 nis, 132.11
 Inscriptio super re emphyteutica tanquam tali ad-
 miniculum præstat probationi domini, 54.6

Indemnitas stipulatio committitur secuta molestia,
 74.1
 Fideiussor non potest molestari non excusso
 principali, 13
 Limita, 14
 Indemnitas promissor cum amplissimis clausulis
 convenitur, etiam principali non excusso, 79.12
Instantia de iure canonico est perpetua, 122.9
 Instantia excepta cum defuncto transit ad heredem,
 35.10. Et de ratione, 11
Infamatio à statuto non requisita non requiritur, 79.
 5. Spatio 30. annorum præsumitur, 6
 Infamatio ex constitutione Marchiæ requiritur,
 141.3
 Superueniens post nullitatem obiecta non inuat, 6
Instrumenta, vt probent dominium requiritur anti-
 quitas, 7.8
 Antiqua dicuntur si excedant centum annos, 9
 Instrumenta concessionum concurrentibus admini-
 culis probant dominium etiam ad effectum de-
 uolutionis, 31.1
 Instrumenta faciant probationem probatam, 51.
 n.7
 Instrumenta dictis testium præferuntur, 103.12
 Instrumenti copia in Archivio existens probat, ac
 si esset Matrix, & originale, 49.11
 Instrumentum loquens de domo sita in loco, vbi ad-
 sunt plures, non probat, 7.11
 Instrumentum in forma probante ex quibus dica-
 tur, 15.1
 Habens apostillas, & cancellationes non probat,
 nisi Notarius attestetur se rogatum, 9
 Instrumentum venditionis non probat dominium in
 præiudicium tertij, 41.15
 Instrumentum præsumitur conforme originali ex
 qualitate producentis, 49.15
 Instrumentum Camerali obligatione munim
 paratam habet executionem, 68.1
 Extractum ab Archivio per deputatum probat, 6
 Instrumentum facit probationem probatam, 71.1
 Instrumentum inuestituræ facit probationem pro-
 batam, 76.1
 Instrumentum producens dicitur illud ratificare, 79.
 11
 Instrumentum facit probationem probatam, 85.1
 Munim obligatione Camerali paratam habet
 executionem, 2
 Etiam quoad heredes, 3
 Et etiam creditores, 4
 Instrumentum facit probationem probatam, 127.
 n.2
 Fundat intentionem producentis, 9
 Instrumentum facit probationem probatam, 144.
 n.3
Intellectum quem quis dedit concessionis, nemo pos-
 test impugnare ex Habentibus causam ab ipso,
 64.19
Intentio contrahentium in transactione magis at-
 tenditur, quam veritas, 115.7
Interpellatio non requiritur ad soluendum canones,
 vt caducitas incuratur, 84.6
Interpretatio in claris opas non est, 64.22
 Interpretatio omnis desiderat æquitatem, 71.13
 Illa capienda est quæ apparet secundum mentem
 contrahentium, 14
 Interpretationi in claris non est locus, 71.9
Interesse non debetur siue mora, 95.2
Interpretatio non est facienda, vt recedatur à pro-
 prietate verborum, 137.7
Inuentarium tutelare contra tutorem plenè probat,
 39.4. & 11

Index Rerum.

Inuestimentum non seruata forma decreti non liberat, 127.5
 A debitore cum consensu creditoris est faciendum, 12
Inuestitura de facto obtenant non suffragatur, 6.12
 Facta in perpetuum, & ad renouandum de 29. annis in 29. annos, renouationem pro substantia non requirit, sed tantum ad probationem, 13
Inuestitura subsequens à prima recipit declarationem, 14.4
 Declara, 5.& 6
Inuestitura facta de emphyteusi non extincta non valet, 20.9
Inuestitura concurrentibus adminiculis dominium probat, 22.6
Inuestitura concurrentibus adminiculis dominium probat, 25.4
 Geminata adminiculum domini præbet, 5
Inuestitura facta non seruata forma Breuis est nulla, 46.3
Inuestitura prima attenditur, 50.25
Inuestitura si fiat emphyteusæ possidenti non requiritur dimissio possessionis, 51.2.2.& 23
 Approbatur per receptionem canonum, 24. 25. 27.& 28
Inuestitura de emphyteusi nondum expirata non iustificatur, 60.3
Inuestitura facta de decimis, ac iure decimandi est nulla, 64.6.& 29
 Ita vt neque pro fructibus decimarum iustinetur, 10.& 24
 Intelligentia iuxta facultatem concedentis, & recipientis, 21
Inuestitura resoluta, fructus emphyteusis ad Dominum spectant, 78.2
Inuestitura emphyteusis, ex quibus concessio nouæ arguitur, 87.4
Inuestitura posterior omni priori præsumitur conformis, 131.14
 Maxime attenda assertione Domini, 15
 Obseruantia subsecuta, 16
 Cum productione facta à Domino, 17
 Implicite statum validitatis habens immisionis effectum producit, 18
Inuestitura tenor est attendendus, 14.1
Inuestitura emphyteusis strictè interpretantur, 2.4 3.& 4
Inuestitura confirmatio Apotheca confert ad probationem domini, 25.6
Inuestitura non probat dominium neque possessionem, 34.3
 Amplia, 4
 Limita, 6
Inuestitura confirmatio subrepticia non suffragatur, 46.39
Inuestitura statum præcedentem, quando ex verbis colligitur Papam voluisse confirmare, integra prioris, & illata remanent primæua iura, 49. n.7
Inuestitura posteriores, & non prima quando attendantur, 87.11. & 15
 Posteriores diuersificantur à prima in expressis tantum, 14
Inuestitura per superiorem concessa vassallo non præiudicant, 133.4
 Instrumenti approbatio, ex quibus inducatur, 54. n.8
Inuestiri, & possidere aliam patiens censetur iuri suo renunciare, 51.19
Inuestitus possidens ex titulo inuestituræ possidere præsumitur, 3.2

Decis. S. R. R. ad I. P. Melium.

Inuestitus habens filios non censetur vocasse nepotes ad filiorum exclusionem, 50.15
Inuestitus cum molendinis habet facultatem prohibendi subditis, ne accedant ad alia molendina 138.4
Iudex non condemnando in fructus videtur absolueri, 150.4
 Declara, 5
 Iudicandum est legibus non exemplis, 149.50
 Iudicis factum partis factum reputatur, 94.8
Iudex laicus non iudicat super emphyteusi Ecclesiæ, 55.2
 Laicus dat votum Iudici Ecclesiastico, 3
Iudicium ordinarium, qui proposuit non potest redire ad executionem, 68.7
 Declara, 8
 Iudicium à matre intentatum transit in filium eius heredem, 73.1
Iura sunt intelligenda ex mente, & ratione, non ex verbis, 71.12
 Iura, & actiones non veniunt appellatione mobilium, & stabiliu, 123.4
 Iura passiva retinens, actiua quoque censetur retinere, 156.11
Iuramentum sine consensu non operatur, 143.7
 Contractus causa non existente vera non obligat, 8
 Iuramento in litem declaratur interesse aduersus administratorem ob non confessionem libri, 89.4
 Iuramentum post examen susceptum non attenditur stante iuramento in examine præstito, 114. 35
 Iure emphyteusæ resoluta per mortem resoluuntur hypothecæ super emphyteusi per eum contractæ, 34.10
 Iure datoris resoluta, ius quoque acceptoris resoluitur, 118.5
 Iuris reg. per epicheiam, seu æquitatem moderantur, 24.37
 Iurisdictionalium possessio peti non potest sine titulo, 51.36
 Contra, 37
 Sed declara, 38.& 39
 Iurisdictionis quasi possessio probatur ex gratis effectum sortitis, 110.7
 Ius accrescendi datur inter inuestitos de eodem feudo, seu feudi portione, 1.6
 Successionis ex inuestitis datur inter inuestitos de eodem feudo, seu portione feudi, 7
 Ius accrescendi habet locum in feudis antiquis, 5.2
 Ius accrescendi competens agnatis ex prima inuestitura per diuisionem non tollitur, 20.1
 Contrarium tenentes confutantur, 2
 Ius petendi renouationem inuestituræ competit, vel ex æquitate, vel ex conuentione, 24.33
 Ius accrescendi datur in emphyteusi, 29.1
 Seu immisso ex inuestitura, 2
 Ius redimendi dicitur de hæreditate fideicommissentis, 41.10
 Ius accrescendi militat in emphyteusi, 45.10
 Ius accrescendi habet locum inter inuestitos insoludum, 57.3
 Ius petendi supplementum legitimæ non transit in extraneos, 59.17
 Ius accrescendi vniu cum substitutione inducit transmissionem, 93.14.& de ratione, 15
 Ius feudalitatis æstimatur in tertia parte valoris feudi, 128.1
 Ius accrescendi habet locum etiam inter subditos vniuersales re, & verbis coniunctos, 144.11
 Amplia, 12

L *Aici* iurisdictionem non habent in Clericos, 19.4
Laudemij solutione dominum probatur, 54.4
Laudemij solutio emphyteusis, & non locationi conuenit, 87.13
Laudum à partibus solemniter emologatum transit in transactionem, 92.1
Legata, & res alienum de proprio ab hærede præsumuntur soluta, 26.17
Legato instrumento nomen debitoris in eo contentum censetur legatum, 148.11
Legatum. ne reddatur inutile capienda est interpretatio, 159.9
Legatum animo compensandi cum debito relictum dicitur perpetuum, 167.3
Relictum pro omni, & toto eo latè interpretatur, 5
Legitima, & Tre bellianica debetur filiis fideicommissio grauatis, 26.13
Ob non confiscationem Inuentarij non amittitur, sed filius tenetur probare alienata non æquare detractiones, 15
Legitima ex non confessione Inuentarij, & alienationibus præsumitur consumpta, 59.12
Amplia, vt 13
Legitima ipso iure à fideicommissio excipitur, 65. n.1
Ex non confiscatione Inuentarij non amittitur, n.2
Legitima per matrem prohiberi nequit, 83.1
Debetur integrè masculis propter exclusionem feminarum, 2
Ob perceptionem fructuum redditur illiquida, n.8
Legitima per Filium acceptata in aliquibus bonis non potest variare, 90.7
Nec illius hæres, 8
Legitima non recipit aliquod grauamen, 105.1
Legitima non detrahitur de fideicommissio transfusa, 164.5
Legitimam in imputantur recepta in computum, 59.11
Legitimam filius consequitur non ex iudicio testatoris, sed ex legis prouidentia, 105.2
Legitimæ detractionem non impediunt alienationes modicæ, 65.3
Legitimæ vt dicatur renunciatum requiritur specialis expressio, 105.3
Vt dicatur renunciatum cautela, 5
Legitimatio non prodest ad succedendum in feudis Ecclesiæ, 12.4
Quæ sit viuentis patre non requirit citationem agnatorum, 9
Eit quædam species alienationis, 11
Declara, vt 13
Legitimitas probata filiatione præsumitur, 59.6
Legitimitatis qualitas expressa in substitutionibus, censetur in aliis repetita, 93.6
Legitimatio personæ citato possessore facienda est ab habente facultatem capiendi possessionem propria auctoritate, 132.23
Legitimatio personarum in quolibet iudicio præmittenda, 17.9
Libellus in actis productus efficitur communis, 149.51
Liber priuatus etiam à priuilegiato conscriptus pro scribente fidem non facit, 7.12
Maximè si sit mutus & mancus, 13
Libri Ecclesiæ legaliter tenti probant solutiones

canonum, 22.7
Libri publici probant pro tertio contra tertium 39.5
Priuari probant contra scribentes, 6
A producente censetur approbati, 7
Tutclares quales esse debeant, 8
In aliquo errore, in cæteris tales præsumuntur, 10
Libri Ecclesiæ adminiculati canonum solutionem probant, 54.3
Libro magis standum est, quam testibus, 112.11
Libertatis bonorum probatio desumitur ex longæua quasi possessione libertatis, 69.4
Libertatem bonorum fatetur, qui super illis contrahit tanquam liberis, 69.5
Libertas bonorum, seu allodialitas per triginta annos præferitur, 103.3
Licentie pascendi, & colligendi ligna per Communitatem concessæ ius non tribuunt, 110.19
Licentia alienandi in emphyteusi pactio nata, vel mixta procedit ad præiudicium concedentis non agnatorum, 20.6
L.2. C.de rescind. vendit. dispositio habet locum etiam in deliberatione iudiciali, 106.2
L. si qui iuncta. Auth. nunc autem. Cod. de secund. nupt. & l. si mihi 103. ff. de legat.1. declarantur, 129.13
Linea masculina feminæ non dicitur in esse deducta, quando decessit cum filia, 166.1
Linea de masculina non dicitur, nisi masculus ex masculis descendens, 166.4
Lineam semel ingressa emphyteusis, donec durat non transit ad aliam lineam, 45.9
Liquidatio qualiter fiat, 149.53
Litigare temere nemo tenetur, 8.9
Litis sustentatio probat possessionem, 71.4
Litteræ Apostolicæ iustificæ habent paratam executionem, 70.1. & 10
Locatio tendit ad dimittendum, non probandum dominium, 7.5
Non effluata non confert ad probationem dominij, 6
Locatio, non emphyteusis dicitur quando canon correspondet fructibus, 13.9. & 11
Quoad penam caducitatis non æquiparatur emphyteusi, 12.14. & 18
Locatio, & non emphyteusis reputatur vbi à contrahentibus locatio appellatur, 45.4
Et quando canon correspondet fructibus, 5
Sed vide, 7
Ad longum tempus restringitur ad tempus conuentum, 8
Locatio facta iure principalis affectus transfert dominium utile, 64.30
Locatio Gabellæ facta ad corpus, vt loquitur Tariffa, nulla habetur ratio ponderis, aut mensuræ, 149.26
Iuxta obseruantiam facta censetur, 27
Intelligitur facta à patris vecchi, & modi vsari, iuxta Tariffam, 42
Locationes binæ effectum sortitæ, possessionem probant, 73.5
Locationes in contractu pensio fructibus correspondet, 155.4
Locationis perpetuæ contractus etiam rei Ecclesiæ transit ad extaneos, 155.1
Locator habet specialem hypothecam super fructibus rei locatæ, 111.1
Locum mutatio non præsumitur, 46.17
Locutio discretiua non importat declarationem voluntatis testatoris, 165.6
Declara

Index Rerum.

Declarat, vt 7
Lesio excluditur ex sententiarum validitate, & infirmitate, 51.1
Lesio in sexta parte sufficit in iudicio, secus in contractu, 106.4
Lesionem ob enormissimam contractus etiam maior rescinditur, 61.14
Lesionis enormis allegatio in volente non admittitur, 61.3
Lesionis præsumpcio ex quibus excludatur, 63.4
 Amplia, vt 5

M

Mandati validitas defamitur ex actorum deuolutione, 127.1
 Mandati procurat verba strictam recipiunt interpretationem, 130.6
 Mandati fines non sunt excedendi, 136.8
 Fines nemo præsumitur voluisse excedere, 4
 Mandati facultas in dubio favore mandantis explicatur, 146.14
 Mandati procurat ex defectu acta redduntur nulla, etiamsi postea de mandato constet, quando præcessit potestatio neminem audiri non docto legitime de mandato, 162.1
 Amplia, vt 8
 Defectus potestati opponi non obstante approbatione, vbi de minus sufficiente mandato constat, 9
 Mandatum testatoris docandi formas ex fideicommissio intelligitur in subsidium, 44.4
 Mandatum de affociando nullum non priuat possessione, 67.13
 Mandatum relaxatum contra promissorem indemnitate relaxatur contra eum pro quo promissit, 74.2
 Mandatum speciale requiritur ad transigendum, 111.20
 Fallit, vt 21
 Cum libera sufficit ad transigendum, 24
 Declarat, vt 25. & 26
 Et societas non resiliat, nisi ad vtilitatem, 27
 Mandatum non habere, vel habere insuliciens paria sunt, 130.7
 Habens ad aliquid dicitur habere etiam ad dependens, 12
 Cum libera, ex quibus resultat, 15. & 16
 Cum libera quod operetur, 18
 Cum libera tribuit facultatem expediendi requiritur speciale mandatum, 22
 Mandatum procurat non censetur limitatum nisi probetur limitatio, 136.5
 Cum libera resiliat data facultate faciendi id quod poterat Dominus, 10. & 16
 Procurat per litteras probatur, 20
 Mandatum speciale requiritur pro reuocatione census, 146.1
 Amplia, vt 2
 Habens, vel exigendum fructus non potest extinguere sortem, 3
 Mandatum ex in pensa, & productione iurium præsumptum inducitur, 158.3
 Mandatum procurat præsumptum ex impensis sufficit ad euendam nullitatem actuum, 162.2
 Expressum vbi non valet nec tacitum suffragatur, 114
Manutentio in quasi possessione vtilis Domini est concedenda, 52.1
 Manutentio est concedenda dum disputatur super decreto irritanti, 94.12
 Manutentio datur anteriori possessori, 97.17

Manutentio ex clausula constituti conceditur, 132.1
 Per exceptionem requirentem indaginem non impeditur, 28
 Manutentio possidenti conceditur, 158.1
 Manutentio possidenti conceditur, 164.7
 Manutentionem defuncto debitam hæres obtinere potest, 73.2
 Qui possessionem probat consequitur, 8
 Dominus non sit infestus, 18
 Manutentionis in iudicio nulla admittitur exceptio, 97.19
 Saltem turbida, 20. & 21
 In iudicio sola detentio sufficit, 22
Manic. decif. 125. & Seraph. decif. 1014. in quibus terminis procedant, 93.8
Marius legando uxori aliquid usufructuandum, vbi secundo nupierit non censetur euentive, 66.2
Marius iura vxoris deteriorare non potest, 127.6
Masculinitas pluries facta mentio indicat agnationis contemplationem, 50.21
 Masculinitatis qualitas vni substitutioni adiecta, in alia non censetur repetita, 161.5
 Masculinum non concepit femininum in contractibus, 50.9. & 14
 Contra, 18
 Amplia, vt 30
 Masculorum deficiencia dicitur probata dum nemo comparat, 55.4
Masculus excludit matrem, & miteretam, 80.2
 Quod matrem excludat non est inconueniens, 3
 Vnius lineæ, quando feminam alterius excludat, 8. & 9
 Masculus à patre plus diligitur quam femina, 121.19
 Masculorum descendendum appellatione veniunt masculi descendentes ex femina, 72.2
 Amplia, vt 3
Mater filio deterioris conditionis esse non debet, 50.17
Mater transiendo ad secundas nuptias cedit à successione filiorum quoad proprietatem, 66.1
 Declarat, vt 4. & 16. & 17. & 18. & 19. & 20. & 21
 Matri non debetur legitima filiis defuncti superstitibus, 91.1
 Amplia, vt 2
 Viusfructus imputatur in legitimam, 3
 Amplia, vt 4
 Mater promittens restituere hereditatem censetur acceptare legitimam in fructibus sibi relictam, 91.5
 Mater prohibita testari intelligitur quoad extraneos, seu quoad filios, 144.13
 Mater excludat, & filius, 50.5
Media dieuntur eiusdem qualitatis extremorum, 149.40
Melioramenta facta in concessione perpetua parum utilitatis afferunt Ecclesiæ, 2.13
Melioramenta lite pendente fieri prohibentur, 67.11
Melioramenta inseparabilia à terreno assumant eius naturam, 104.7
 Distinguitur, vt 8
Melioramenta probari non possunt per peritos non instructos de statu rei ante meliorationem, 23.6
 Melioratio propriè conuenit emphyteusi, 45.6
 Probari debet facta ab eo, qui eam præterdit, 16
 Modica non attenditur, 17
Meria probatione non indigent, quando sunt notoria,

Index Rerum.

torla, 24.42
 Assertionem Pontificis probantur 43
 Merita, nisi aliud probetur feudi valorem præsumuntur æquare, 134.6
 Impugnari non possunt ab eo, qui nititur concessione feudi emanata ex causa meritoria, 7
Minor potest se obligare, 74.5
 Potest fideiuberare, 6
 Per iuramentum habetur pro maiori, 7
 Factus maior si diu tacuit non restituitur, 11
 Minor fideiuberans cum solemnitatibus obligatur, 79.1
 Valide obligatur pro restituenda dote eius forori, 3
 Minor valide non contrahit, nisi virgetur, 141.10
 Et constat de eadenti vtilitate, 16
 Minores mercaturam exercentes valide, si solemnitatibus obligantur, 125.6
 Minoris obligatio cum solemnitatibus sustinetur, 74.3
 Minoris obligatio sine interuentu proximorum non subsistit, 135.16
 Minorum stabilia pro extinctione ætis alieni vendi nequeunt, dum extant mobilia, 141.15
Monachi duo saltem, vel tres requiruntur ad conventum constituendum, 46.1.85
 Monachus, aut clericus residere præsumitur, 46.14
Monasterium est capax emphyteusis durante vita profecti, 57.7
 Declara, vt 8. & 10
 Et Ecclesia dicuntur manus mortuæ, 11
 Monasterium est capax emphyteusis Ecclesiæ transitorie ad extraneos ad effectum domtaxat vendendi, & recipiendi æstimatione, secluso pacto alienationis prohibitio, 126.15
Morta species deducta in obligatione soluenda, etiam si dictum sit à tot libris, quia stant dicta verba demonstratiue, 48.5
 Species quando est in obligatione, illius æstimatione, non autem obseruantia attenditur, 6
 Incrementum emergens post litem contestatam, & si non petiuit inest libello, 7
 Diminutio cedit damno debitoris morosi, 8
 Mora per depositum ante executionem sententiæ factum purgatur pro euitanda caducitatis pœna, 11.7
 Mora propria in probandis melioramentis prodesse non debet in præiudicium tertij, 23.7
 Mora inducitur ex vnica interpellatione, 43.6
 Sine culpa non contrahitur, 10. & 18
 Contrahit per promittentem dare si accesserit creditor, si non habeat, etiam si creditor non accesserit, 23. Fallit, vt 24
 Mora est impurgabilis, nec competit restitutio elapso termino implemento præfixo, 64.37
 Mora non contrahitur, nec pœna caducitatis incurritur sine interpellatione, 67.10
 Mora non incurritur sine interpellatione, vbi non adeit dies certa, 139.6
 Monitorij spretns de spolio redargui potest, 132.30
Morietis non præsumitur immemor salutis æternæ, 49.13
Mors ex lapsu 150. annorum præsumitur, 21.1
 Ex quibus probetur, 2
 Aliquis sine filiis à quibus probanda, 3
 Mors probatur ex teste deponente de publica voce, & fama, & ex depositione attestantis, 28.6
 De auditu à consanguineis, quos vidit lugubri veste indutos, 7
 Mortem de tali tempore allegans probare tenetur, 46.16

Mulieri in sua hypotheca siue eius consensu non potest præiudicare, 30.10
 Mulier pro sua dote non tenetur agere contra tertios, sed directo agit contra bona fideicommissi supposita, 44.7
 Mulier nubet dote secundo Dizio, qua nupsit primo 59.22
 Mulier nulliter contrahit sine solemnitatibus à statuto requisitis, 119.1
 Ex statuto in contractu adhibere tenetur proximiores ne decipiat, 6
 Impugnans contractum ob non interuentum proximorum quid probare debeat, 7
 Mulier prius cognita tardius, quam altera concipere solet, 121.10
Muliones à iure non integrè fidei habentur, 143.15
Mutuanus pro alio tenetur pro non exacto à mutuatariis, 112.1

N

Narratiua pars gratiæ conclusenter probanda, 46.18
 Narratiua concordie intelligitur de facto non vt valida, 111.37
Natta consil. 506. num. 31. declaratur, consil. 460. num. 1.2. & consil. 520. num. 6. qualiter procedat, 4.4
Negatiua est probanda per allegantem, 41.8
 Negatiua solutionis non facta probatur ex perquisitione librorum, in quibus solent adnotari, 52.8
Nepotum appellatione quando veniant nepotes, & quando non, 24.32
Nepotum, & pronepotum masculorum appellatione continentur omnes descendentes masculi in infinitum, 163.1
Notitia impositionis census super emphyteusi, tanquam super re libera in Domino arguitur ex instrumento, 8.3
Nomina debitorum distracta, & successinè recuperata non dicuntur esse penes spoliatorem eo iure, quo prius erant, 112.5
Notarij attestationi non statim sine testibus circa acceptationem scripturæ, 15.4
 Rogitus à rogini testium est diuersus, & ideo ab vno ad alterum non licet arguere, 7
 Notarij, stilus circa extensionem instrumenti debet attendi, 33.11
 Notario non creditur in iis, de quibus rogatus non extitit, 167.8
 Notarius potest dare instrumentum publicum continens nudam attestationem inuestituræ ad aliquem effectum, prætermis alijs pactis, quorum expressio non sit necessaria ad talem actum, 49.12
Nonatio non inducitur ex contractu confirmante priorem, 61.9
Nullitas iam detecta à tertio potest allegari, 133.3

O

Obitu sine filiis præsumitur, 86.4
 Obitus sine filiis præsumitur, dum quis filios non habuit, 144.9
 Oblatio consignandi aliter facta, quam promissa non suffragatur, 43.9
 Integritati fieri debet, 16
 Oblatio canonum verbalis excusat à caducitate, 56.12
 Verbalis canonum excludit malitiam, & dolum, 13

Oblatio

Index Rerum.

Oblatio verbalis fufficit recufante Domino recipere canones, 150.8
 Oblatio capitalis facta post bimestre à didicta, non inducit extinctionem census, 153.9
 Sine reali deposito non impedit cursum census, 10
 Oblatio Cameralis paratam habet executionem, 120.5
 Oblatio Cameralis habet in ventre clausulam pro omnibus quorum interest, 125.3
 Oblatio mulieris ex falsa causa est nulla, & simul cum decreto contruit, 143.2.& 4
 Amplia, vt 5
 Oblatio Cameralis continet hypothecam exprefsam, 144.2
 Oblatio Cameralis actione, & passim transit ad hæredes, 145.1
 Obligatione ex Camerali proceditur executione, 39.3
 Obligationis Cameralis executio ex illiquiditate non impeditur, 83.7
 Obligatus inuestire, si non adimpleat, non liberatur, 30.9
 Obligationis Cameralis vigore hæredes possunt contineri, 125.2
 Obligatus ad inuestimentum si non adimpleat ad fructus tenetur, 127.10
 Obreptio non committitur per experimentem alterius iustitiam, 149.10
 Obseruantia multum operatur circa transmissibilitatem emphyteusis in extraneos, 6.9
 Obseruantia probatur duobus testibus deponentibus de actibus illam inducentibus, & de publica voce & fama, 24.28
 Obseruantia per litem contestationem interrumpitur, 27.7
 Amplia, vt 15
 Obseruantia in successione emphyteusis attenditur, 32.10
 Obseruantia Inuestiturae inducit presumptionem non concessiois, 46.48
 Obseruantia declarat, quinam comprehendantur in inuestitura, 50.32
 Obseruantia magnam vim habet ad renouandam contractus nullitatem, 51.40
 Obseruantia dubiam testatoris mentem declarat, 53.30
 Obseruantia litigiosa non attenditur, 60.10
 Obseruantia est optima interpres voluntatis contractuum, 62.8
 Obseruantia argumentum præbet mutue conventionis, 63.11
 Obseruantia declarat, quid in concessione comprehendatur, 64.17
 Interpretatiua vnico actu contentatur, 18
 Obseruantia tollit omnem dubietatem, 75.5
 Obseruantia tribuit robur scripturae etiam informi, 109.3
 Amplia, vt 4
 Ex quibus probetur, 5
 Remota non suffragatur, 7
 Limita, vt 8
 Remota vt dicatur, lapsus quadraginta annorum requiritur, 9
 Obseruantia contractus pro tempore, quo vixit Prelatus alienans in præiudicium Ecclesiae non attenditur, 128.6
 Obseruantia admittendi feminas ad feudum simul cum masculis omnem circa istud remouet dubietatem, 134.24
 Obseruantia interpretatur privilegium, 137.6

Onera merè personalia, aut mixta non pressantur ab Ecclesiasticis, 142.5. & 13
 Onere ex perpetuo resultat fideicommissum, 53.23
 Onus probandi alia bona non adfuisse mulieri incumbit quando in aliis hypothecam reuerari, 40.8
 Onus graue est vendere non posse, etique emere volenti, 111.23
 Onus personale, aut mixtum nequit pacto effici reale, 142.7
 Oratio, quamvis vnica, diuiditur in plures, 163.3
 Ordo succedendi in Emphyteusi passionata, vel mixta per diuisionem murari non potest, 20.2
 Onerositas tituli operatur vt verba concessiois intelligantur iuxta propriam significationem, 137.12
 Osase. decis. 164. num. 4. in quibus terminis procedat, 61.1

P

Pacta in emphyteusi sunt seruanda, vbi sunt conformia eius naturæ, 38.3
 Pacta inuestiturae ad vnguent obseruanda, 56.7
 Pacta rumpunt legem, & consuetudinem, 149.32
 Pacto per emphyteutam non obstruata emphyteusis committitur, 22.3
 Pacto, quod emphyteusis finita liberè redeat ad Ecclesiam renouationi renunciatum non censetur, 35.8
 Pactum resolutum ipso iure rescindit contractum, etiam non secuta retrodatione, 10.4
 Pactum de renouando emphyteusim proximioribus ius reale non tribuit, 24.50
 De renouando ante deuolutionem ius considerabile non tribuit, 51
 Neque post si Papa in concedendo peruenerit, 52
 De renouando solum actionem personalem parit, 53
 De renouando per Papam remouetur, 54
 De renouando an valet, 55
 De renouando in præiudicium Papæ nihil operatur, 56
 Pactum de renouando positum in dispositiua dicitur de substantia non ad probationem Domini, 26.7
 Pactum de renouando de 29. in 29. annos non impedit transmissionem emphyteusis in extraneos, 32.8
 Pactum debet operari suum effectum, 38.4
 Pactum resolutionum concessiois in emphyteusim inducit resolutionem ipso iure, 77.2
 Inductum fauore alicuius, eo tantum volente militat, 5
 Contra, 6
 Iuramento ex obligatione Camerali vallatum omnino seruari debet, 10
 Pactum resolutionum rescindit inuestituram in casu contrauentiois ac si facta non esset, 78.1
 Pactum caducitatis ob non solutum canonem omnino obseruandum, 84.3
 Pactum nudum de iure canonico ponit obligationem, 111.17
 Pactum quod cambiis stetur assertiois creditoris intelligitur quatenus sint realia, 113.10
 Pactum inter Principem, & Cines fieri nequit in præiudicium Ecclesiae, vt omnia bona efficiantur tributaria, 142.11
 Pactum adiectum contractui eo corruente corruit, 167.1
 Papa potest disponere de emphyteusi deuoluta ad Prelatos

Index Rerum.

Prælatos inferiores præueniendo, vel concurrendo,	24.7.& 11	vno,	124.4	
Concurrit in iurisdictione cum omni Prælato, &	8	Pluralitas resoluitur in singularitates, quando substitutionis verba diriguntur in grauatos, & cessat reciproca,	152.5	
Concurrit cum omni Prælato, & potest infundare,	9	<i>Pæna</i> apposta in inuestitura in casum contrauentionis non tollit pœnam caducitatis legalem, g.5		
Amplia, vt	10	<i>Perpetuum</i> dicitur, quod loco deficientis recipit subrogationem alterius,	53.24	
In casu demolitionis durante inuestitura potest præueniendo inuestire	12	<i>Pæna</i> secundo nubentium favore totius posteritatis emanarunt,	66.22	
In bonis emphyteuticis est absolutus Dominus,	13	Pœnæ sunt fructus iurisdictionis,	110.2	
Amplia, vt	14	Pœna in vna parte testamenti expressa, in alia non dicitur repetita,	132.11	
Æquitate potest derogare,	34.& 39	<i>Pontificis</i> de potestate eximendi particulares à solutione decimarum dubitari non potest,	137.1	
Amplia, vt	40	<i>Portio</i> emphyteutis vacas per obitum vnus ex inuestitis in solidum accrescit portioni superstitis,	57.2	
Potest dispendere de emphyteusi in præiudicium tertij ob merita cessionarij,	41	<i>Possessio</i> posterior præsumitur clandestina,	11.1	
Papa sub inuolucro verborum non præsumitur sibi præiudicare voluisse,	149.2.& 3.& 15	Capta iudicis auctoritate dicitur iusta,	2	
Circumveniti potest in his, quæ sunt facti, secus in his quæ sunt iuris,	16	Et priuat possessorem possessione anteriori,	3	
<i>Papæ</i> auctoritas, vbi concurrit autoritas inferioris cessat,	24.15	Declarata si iudex tunc ac rectè processerit,	4	
Scientia meritorum alicuius, ex quibus arguatur,	44	Possessio Ecclesiæ probatur ex instrumento concessionis in emphyteusim,	27.2	
Factum præuælet facto Episcoporum,	58	Reo contenti probatur ex litis sustentatione,	3	
<i>Papæ narratiua</i> motu proprio facta probat,	101.1	Possessio vltimæ emphyteutæ probatur ex mandato procurator Domini dato ad capiendam possessionem,	51.6	
<i>Papalis</i> declaratione ex certa scientia standum est,	64.20	Possessio continuata de præterito in præsens præsumitur,	52.4	
<i>Paria</i> sunt non reddere rationem, vel reddere insufficientem,	46.22	Possessio data ad tempus eo finito resoluitur,	59.20	
Paria sunt frumentum consequi, vel eius pretium,	112.2	Et reintegratur præcedens possessor,	31	
<i>Pars</i> vna scripturæ aliam declarat,	17.7	Possessio præsumitur continuata,	70.4	
<i>Pars</i> vna scripturæ aliam declarat,	24.21	Possessio probatur ex mandato de manutenendo,	70.5	
<i>Pars</i> vna scripturæ aliam declarat,	101.2	Probatur ex confessione Domini directi, 7. Posterior clandestina præsumitur, & non manutentibilis, g. Temporis considerabilis operatur vt possessor citari debeat,	14	
Partis appellatione non continetur alia pars,	124.11.	Possessio in incorporibus semel acquisita semper censetur animo retenta nisi fuerit impedita,	94.6	
<i>Partitis</i> extractis è libris capituli contra capitulares creditur,	100.5	Possessio probatur per confessionem partis, 97.7. Instrumentalis alio non existente in possessione suffragator pro manutenzione, 8. Capi debet per fideicommissarium de manu hæredis, g. & 10. Ignorior clandestina præsumitur, 12. Non citato possessore non suffragatur, 15. Posterior non est manutentibilis,	16	
<i>Pater</i> vti generatus ab aliquo dicitur in prima generatione passivè suscepta in concessionem emphyteusi vsque ad tertiam generationem,	24.18	Possessio ex quibus probetur,	110.21	
<i>Pater</i> ad proprium sui commodum non potest authorizare personam filij,	141.12	Possessio, vt transeat in secundum Donatatum aut fideicommissarium requiritur, vt se constituant possidere nomine secundi,	32.17. Alio possidente capta improbat, 19. Capta vigore mandati conditionalis non punitur conditione est nulla, 20. Habens horam præferitur, 21. Propria auctoritate ab habente facultatem capi nequit alio in possessione existente, 22. De manu fideicommissarij non est capiendi per hæredem habentem ius detrahendi pro eius creditis, 25. A possessore eo non citato auferri non potest,	17
<i>Patiens</i> alium secum inuestiri sibi præiudicat,	60.6	Possessio probatur ex locatione, & exactione pensionis,	139.1	
<i>Patriam</i> potestatem ad firmam probatio filiationis, & legitimatis requiritur,	153.3	Possessio probatur ex locatione cum perceptione pensionis,	140.2. Ex litis sustentatione, & imitatione illius probatur,	3
<i>Pecunia</i> in emptionem stabulum destinata habetur pro stabilibus,	159.11	Possessio, & identitas probatur ex litis sustentatione,	144.6	
<i>Pensio</i> quando fructibus correspondeat,	13.13	Possessio probatur per instrumentum alio non possidente,	164.6	
<i>Pensio</i> fructibus correspondens arguit potius locationem, quam emphyteusim,	87.10	Possidens cum fratre pro indiviso eo mortuo totum possidet absque vitio, g. 2. Partem rei indivisibilis tantum possidere dicitur,	3	
Fallit, vt	12	Possidentis de tempore litis motæ datur manutentio,	97.1	
<i>Pecunia</i> si stare debet pro fundo dotali necessario est inuestienda,	119.13	Possessionis		
<i>Pensiones</i> domorum sunt fructus civiles, & æquiparantur naturalibus,	47.11			
Pensionis ex continuata solutione valor præsumitur expressus,	70.6			
Pensiones damnorum debentur quatenus fuerint locatæ, aut inhabitatæ,	96.8			
<i>Periculum</i> rei venditæ perfecto contractu spectat ad emptorem,	43.14			
<i>Peris</i> non debent æstimare sementa, sed quasi res vendi potest,	106.14			
<i>Personarum</i> legitimatio in quolibet iudicio necessaria est,	11.6			
<i>Petitory</i> suspensio operatur, vt dici non possit constare de non iure,	132.10			
<i>Petitorium</i> in discordia iudex tertium eligere debet,	162.10			
<i>Plura</i> vbi sunt eodem tempore habentur pro				

Index Rerum.

Possessionis concludens probatio ex locatione cum
exactione pensionis resultat, 97.4.& 5
Possessione pro semper presumitur, 97.13
Possessor posterior antiquiori possessionem impedi-
re nequit, 97.14
Possessorio in Summariissimo sufficit probatio pos-
sessionis per vnicum testem, 132.2
Sufficit probatio per presumptiones, 3
In Summariissimo non admittuntur exceptiones
contra testes, 4
In Summariissimo non attenditur singularitas tes-
tium, 5
Possessionis rati habitio alio non existente in pos-
sessione sufficit ad manutentionem, 132.8
Detentor eam transfert per constitutum, 13
Possessionem recuperare differens per mensem non
habetur pro spoliato, 132.29
Dimittendi animus excludit ex tractu amica-
bili, 32
Possibilitas in contrarium excludit concludentem
probationem, 121.17
Potentia aduersarii excludit animum dimittendi
possessionem, 132.31
Prædia rustica difficultius presumantur feudalia,
quam Castra & Principatus, 69.2
Rustica vt probentur feudalia clariore requiruntur
probationes, 3
Praudicium euentuale non habetur in considera-
tione, 12.7
Prælati plus offerenti bona Ecclesie tenetur con-
cedere, 2.11
Prælati potest durante adhuc investitura alium in-
uestire de consensu ultimi possessoris, 24.1
Excusatur si iusto facto Papæ impeditus renona-
tionem facere nequit, 60
Prælatio Domini non habet locum in alienatione
emphyteusis necessaria, 38.13
Prælati Ecclesie conditionem facere nequit deter-
torem, 49.10
Præsum conclusio attenditur potius quam narratiua,
111.38
Prælegatum non venit in restitutione fideicommissi,
139.2. Effectum caducum accrescit fideicom-
missi, 3. Fallit, vt 4.& 5
Prælegata si cadent in fideicommissum disponen-
di facultas euadere superflua, 151.8
Prælegata non veniunt in restitutione fideicommissi,
164.2. Declara, vt 4
Præpositus nominatus cum cæteris de capitulo ad
diuisionem emolumentorum Parochialium non
consequitur dimidium, sed virilem, 100.8.& 11
Præscriptio in lite interrumpitur, 30.6
Præscriptio contra Ecclesiam impeditur ex litis con-
tellatione, 46.52
Præscriptio ex mala fide interrumpitur, 72.11
Præscriptio per citationem ad solvendum canones
interrumpitur, 107.9. Durante pupillari ætate
non incipit, 10. Et capta dormit, 11
Præscriptio ex lite interrumpitur, 122.8
Præsentia excludit ignorantiam, 124.5
Pretium diminuitur, quando res substatatur absque
promissione cautionis, & debitor est aliis debitis
implicatus, 106.12
Præsumptio alterius tituli validi cessat ex productio-
ne inualidi, 46.49
Præsumptio legitimæ ex matrimonio oriens cu-
iuris, 114.26
Præsumptio pro Iudicis decreto cessat ex contrariis
probationibus, 143.11
Præsumptionem habens contra se gramatur maiori
probatione, 114.22

Decis. S. R. R. ad L. P. Melium.

Primogenitura qualiter dicatur ordinata, 86.3
Primogenitus dicitur filius primogeniti maior natu,
86.12
Proximitas dicitur probata, dum non constat de
proximiori, 86.11
Principum iussiones sunt intelligendæ, prout de
iure, 149.14
Primati habitum præsupponit, 52.2
Primatio præsupponit habitum, 53.19
Primilegio vti velle præsumitur, qui illud petiit, 33.5
n.4
Publico à priuatis renunciari nequit, 8
Amplia, vt 9
Primilegium impugnans non vltim probare obstrin-
gitur, 35.5
Primilegium dotis quoad prælationem in hypotheca
transit in filios tantum, 98.6
Prælatio debita pro censu reservatio est irremedi-
bilis, 37.5
Probationes in suo genere imperfecte iungi ne-
queant, 7.14
Probatio probationem non excludit, 99.8
Probatio concludens requiritur in iis, quæ sapiunt
delicta, & tendunt ad pœnam, 121.24
Probatio plena excludit ex possibilitate in con-
trarium, 75.6
Processus coram Iudice recusato compilatus susti-
netur, si non fuit appellatum, 21.4
Processus per contradictas non est de necessitate,
sed de urbanitate, 64.4
Procurator potest vtilius contrahere, 124.17
Procurator fines mandati custodire debet, 130.
n.3
Amplia, vt 4. Excedens fines mandati non liber-
atur debitorem, 5. Potest retrovendere censum
cum sit venditio necessaria, 17. Cum libera pos-
sit retrovendere censum, 23. Non presumitur
abuti mandato, 25. Excedens mandatum
non obligat Dominum, nisi sciens ratum ha-
beat, 26
Procurator constitutus cum verbis valde amplis ad
creandum censum, censetur etiam constitutus ad
redimeundum, 136.9.& 12
Habens mandatum cum libera potest exigere
sottem censum, 71
Procurator ad exigendum cum amplissimis clausulis
non potest diminueri redditum censum, 146.4
Habens mandatum cum libera, & aliis clausulis
potest exigere sortem, 9. Declara, vt 10. Cum
libera potest facere ea, quæ principalis, 11. De-
clara, vt 12. Excedens mandatum nihil agit, 16.
Declara, vt 17
Productio instrumentorum est necessaria, 71.2
Productio quoad vnum effectum non nocet quoad
aliud, 114.10
Productio iurium in secunda instantia impediens
executionem mandati in prima non impedit rela-
xationem alterius mandati in secunda, 116.
n.10
Producens scripturam eam recognoscit prout iacet,
127.8
Amplia, vt 9
Prohibitio realis afficit bona ad quoscunque tran-
seant, 33.14
Alienationis sub pœna nullitatis, & priuationis
contravenientibus arguit fideicommissum,
n.15
Alienationis dicitur vestita de prohibitione alie-
nautium, 16
Trellianicæ est coniectura fideicommissi,
22

99

Prohibitio

Prohibitio alienationis fideicommissi etiam ex causa dotis facta a testatore non valet, 59.15
 Scens si à Principe, 16
 Prohibitus petere ultra legatum in bonis matris non prohibetur petere in bonis aui, 123.16
 Prohibitus alienare contrahendo prohibetur etiam asserendo, 141.7
 Promissio vnus habet tacitam conditionem, si alter promissa adimpleat, 111.16
 Promissio facta in ablato comprahendit etiam loca territorij, 43.17. Declara, vt 19
 Pronepotes non veniunt ad emphyteusim quoties inuestitura ultra nepotes non progreditur, 24.2
 Proprietas, aut dominium vtile rei Ecclesiæ non alienatur, quoties ex fructibus potest provideri, 46.23
 Protestatio cum receptione canonis dicitur contraria facto, & non suffragatur, 13.6
 Protestatio de contrahendo iuxta formam constitutionis, cuius formalitati contractus repugnat, nihil operatur, 64.32. Nisi verbis amplissimis concipiatur, 33
 Protestatio impugnata non suffragatur, 103.4
 Protestatio non præiudicandi iuribus tertij omnia illius iura præferat, 156.4
 Protocollo est standum non instrumento exinde desumpto, 73.13
 Protocolum quando fidem faciat, 15.2
 Proximior finita emphyteusi est facienda renovatio quando Dominus pro se non vult retinere, 35.1
 Proximioribus non agentibus ad recuperationem fideicommissi, remotiores agunt, 55.7
 Proximior in successione præfertur, 93.26
 Proximior succedit loco eius, qui successionem neglexit, 123.3
 Proximior in fideicommissio regulariter succedit, 152.1
 Proximitas granati in fideicommissis attenditur, 163.11
 Pupillus sine auctoritate tutoris procuratorem constituere nequit, 162.3
 Sententiam eius favore latam instante fallo procuratore nequit acceptare, 7
 Proximiores æquitate suadente finita emphyteusi reuocari debent, nisi Dominus velit pro se retinere, 49.1
 Possunt repetere, si postquam declarauit velle pro se retinere, alteri concesserit, 1
 Fallit, vt 8
 Puri, & purificati eadem est ratio, 59.4

Q

Qualitas in aliqua substitutione expressa, in aliis non censetur repetita, stante diuersitate graduum, & personarum, 161.9
 Qualitas in eadem oratione, totam non qualificat, vbi adest personarum diuersitas, 161.7
 Qualitas apposta in vna re, & parte non dicitur reposta in diuersa, 167.4
 Quasi possessio in incorporalibus requirit scientiam, & patientiam aduersarij, 110.10. Prohibendi acquiritur ex non contradictione prohibiti, 21. Ex actibus æquinoctis non acquiritur, 22
 Quasi possessio ex vnica exactione acquiritur, 94.2
 Quietantia vnus inter correos perimit obligationem alterius, 61.6
 Vnius parit liberationem quoad alterum qui posset habere regressum, 7
 Vni facta, alij non præiudicat, 12

Ratificatio in Vniuersitate, vt inducatur, plura requiruntur, 9.4
 Ratificatio est de his quæ in animo consistunt, 8.9
 Per testes singulares probatur, 10
 Ratificatio speciale mandatum in procuratore requirit, 111.18
 Scientiam in ratificante requirit, 29
 Non resultat ex actu, qui fieri potuit alio nomine, quam ratificationis, 31
 Ratificare non dicitur, qui recipit, quod omnino erat recepturus, 111.32. Amplia, vt 33
 Ratificatio æquiparatur mandato, 136.18
 Rationem reddendi promissio includit obligationem solvendi reliquatum, 39.2
 Ratio reddi potest sine libro, & tunc evitatur iramentum in litem, 89.5
 Reciproca substitutio inducitur vbi est facta pluribus, in tota, & vltimo, 86.19
 Reciproca quando inducitur, 152.3
 Recognitio formalis scripturæ in antiquis non requiritur, 109.11
 Relatoria narratiua non probat favore Ecclesiæ, etiam in antiquis, 7.10
 Recuperanda emphyteusim in iudicio exactæ probationes non requiruntur constituto clarè de illius extinctione, 54.7
 Redimens rem fideicommittentis fideicommissa acquirit, 41.11. & 12
 Redemptio census non præcedente didicta non dicitur legitime facta, 146.15
 Referens non confitit de relato corruit, 167.7
 Referentia non probant, cessant relata iustificatione, 77.14
 Regressus ad iura renunciata non datur, 63.1
 Reintegratio non competit, qui facto proprio cecidit à possessione, 27.8. Fallit, vt 9
 Reintegratio emphyteusi finita Ecclesiæ competit, 54.16
 Reintegratio non datur ei, qui nunquam possedit, 90.1
 Reintegratio in spolio debetur vsque ad vltimum quadrantem, 111.22
 Reintegratio competit spoliato, 118.2
 Relata dicuntur esse in referente, 78.4
 Relata dicuntur esse in referente, 79.10
 Relatio intelligitur præterquam quoad expressè mutata, 14.7
 Relatio ad bona, & non ad personas quando fiat, 50.26. & 28. Fieri debet secundum mentem disponentis, 27
 Relatio importat receptionem relati, 68.5
 Relatio ad instrumentum habet vim specificæ relationis illius, 128.8
 Relatio fit ad proxima, 148.9
 Amplia, vt 10
 Relationem periti à se electi qui acceptauit, illam impugnare nequit, 106.15
 Relationi peritorum standum est, 95.1
 Rem ad se spectantem ab alio occupatam Dominus hypothecare potest, 111.30
 Remedia possessoria hæredi competunt, etiam pro bonis à defuncto detentis iure pignoris, 42.4
 Remedium l. fin. C. de edict. Diu. Adr. tollen. ex testamento & inuestitura vocatis competit, 29.5
 Remedium l. fin. C. de ed. Diu. Adr. tollen. non datur hæredi particulari, 51.11
 Fallit, vt 12
 Remissio in concessione perpetua fit, quando perisio correspondet fructibus, 2.12
 Remissio

Remissoria in prophanis ex relevantia articulo-
rum conceditur, 99. 1. In dubio est concedenda, 6.
Contra scripturas non conceditur, 9
Remissoria non conceditur ad probandum contra-
rium eius, quod in scripturis continetur, 109. 1.
Et de ratione, 2. & 15
Remissoria ad probandum auctori in prima instan-
tia semper conceditur, 138. 1. Ne denegetur suffi-
cit articulum vnum esse relevantem, 5
Remissoria iura sua regressus non competit, 29. 3
Fallit, vt 4
Renouatio facta de tempore in tempus appositum
pro substantia non dicitur noua concessio, 26. 8
Renouatio inuestituræ fieri non potest in præiudi-
cium successorum, 5. 1. 3. Declara, vt 15. 1. 6. & 17
Renouatio inuestituræ non requirit qualitates per-
sonarum quæ erant in personis primæ concessio-
nis, sed bene eadem pacta: fieri nequit in poten-
tiorum, 57. 6
Renouatio inuestituræ emphyteusis proximioribus
fieri debet, quando Ecclesia pro se non vult reti-
nere, 60. 4. Iura annuum est petenda, 5
Renouationem inuestituræ acceptans ex noua pos-
sidere censetur, non ex antiqua, 51. 20
Renouationem inuestituræ petendi ius est heredi-
tarium, 101. 4. Inuestituræ petendi ius durat 30.
annos, quando fuit inuestitus extraneus, 8
Renouationes ex æquitate dicuntur contra iuris regu-
las, 24. 36
Renunciatio fendi facta à maioribus non præiudicat
vocatis, 5. 4. Declara, vt 5. & 9
Renunciatio si valet respectu dotis, tanto magis va-
let quoad mutuum, 40. 11
Renunciatio ex causa, & corresponsiva non cadit
sub statuto de veris donationibus, 63. 20
Renunciatio comprehendit fideicommissum in ea
expressum, 65. 6. & 7
Renunciatio favore vnus facta alteri non prodest,
156. 4. Personalis quando dicitur, 6
Renunciatio bonæ fide factam ex quibus præ-
sumatur, 63. 9. & 10
Representatio in transuersalibus, quando militat,
152. 7
Representationis iure nepos est in eodem gradu
cum patre, 95. 27. 28. & 29. Ius non excluditur
ex vocatione proximiorum, 31
Amplia, vt 32. & 33
Res non existens vendi non potest, 40. 4
Res iudicata rescilut ex non appellatione intra decem
dies, 43. 1
Res vna, eademque, diuerso iure censi nequit, 64. 14
Res Ecclesiæ dicitur solita locari ex vnica solemnibus
concessione, 67. 4. Vel duabus minus solemnibus
per 40. annos obseruatis, 5. Ecclesiæ potest relo-
cari pro eodem canone diu plus non reperitur, 8
Res esse diuersas, ex quibus conuincitur, 160. 25
Rescussio censetur renunciasse, qui postea com-
paruit coram rescutato, 21. 5
Rescriptum habet conditionem si preces veritate
nuntiat, 149. 9
Rescriptum de iuris à iustitia non debet excipi,
149. 13
Reservatarius bonorum soluendo constituit credi-
torem in quasi possessione, 94. 11
Reservatio iuris nouationem impedit, 114. 8
Reservatio fideicommissi in transactione illius rem-
issionem impedit, 115. 1
Residuum partem significat, 124. 6
Restauratio compenditur aliquando sub verbo
fieri, 108. 2
Restitutio in integrum non datur sine læsione, 2.

Restitutio mulieri datur ex capite ignorantie, 30. 7
Restitutio pecuniarum illico facta, nisi processerit
ex pacto non tollit effectum solutionis, 33. 1. 3.
& 16
Restitutio in integrum non conceditur sine læsio-
ne, 43. 2
Restitutio in integrum seclusa læsione non datur,
48. 16
Restitutio in integrum non consistit de nullitate, &
iniustitia sententiæ denegatur, 54. 1
Restitutio in integrum minori aduersus caducita-
tem incursum non conceditur, si factus maior
tacuit per quadriennium, 56. 5
Restitutio Camerali obligatione promissa non est
differtenda, 63. 3
Restitutio in integrum aduersus tricennariam præ-
scriptionem hæredi propter ignorantiam datur,
107. 13
Restitutio fieri nequit de eo, quod quis distinxit,
111. 8
Restitutio in integrum competit ex iniustitia cau-
sante læsionem, 118. 1
Restitutio in integrum aduersus lapsum temporis
competit hæredi ob præsumptam ignorantiam,
122. 12
Restitutio plus exacti contento in Taiffa cui fiat,
149. 45
Restituere quis non tenetur, nisi parte potente,
128. 9
Retentio possessori datur pro melioramentis, 30.
17
Limita, vt 18
Et declara si sint liquida, 19
Retentio datur creditori de perentis ad eum sui de-
bitoris, 95. 4
Retentio datur spoliatori pro credito eius liquido,
112. 8
Amplia, vt 9
Retrahitur vigore quis alienare cogitur, 160. 16
Pro ornatu ciuitatis eo magis intrat, 26
Reuelationes non probant, 116. 5
Amplia, vt 6
Rem ob incertitudinem non potest obtinere in sua
exceptione, 43
Roland. consil. 46. num. 38. lib. 3. declaratur, 4.
10
Rota decif. 575. part. 1. diuers. 579. coram Seraphi
& Cald. de emphy. lib. 3. cap. 6. n. 1. declarantur,
14. 3
Rota decif. 211. part. 6. recem. declaratur, 32. 5
In Sarinaten. fendi 20. Decembris 1638. & 1.
Iulij 1639. coram Coccino, in quibus terminis
procedat, 6
Rota in Romana pecuniaria 23. Marij 1648. coram
Melrio, declaratur, 62. 7
Rota semper sequitur, & reueretur decreta Sacre
Congregationis, 67. 3
Rota supponit decisiones in eadem causa emanatas,
85. 8
Rota decif. 103. à n. 17. part. 5. declaratur, 148. 4
Decif. 168. num. 23. coram Burat. qualiter proce-
dat, 5
Rota in Maceraten. hereditatis 22. Februar. 1598.
coram Pamphilio, & 27. Decembris 1610. coram
Manzanedo, qualiter procedat, 163. 9
Ruin. conf. 108. num. 24. lib. 2. in quibus terminis
procedat, 4. 5
Ruin. conf. 147. num. 16. lib. 2. & conf. 9. n. 28. lib. 3.
declaratur, 129. 14
Ruin. consil. 147. sub num. 5. lib. 2. explicatur, 151.
10

S *Salvianum* competit creditoribus aduersus res sibi hypothecatas, 30. 1. Decem annis inter presentes, & viginti inter absentes præscribitur, 5
Hypotheca cessante cessat, 8
Salvianum sine hypotheca non procedit, 40. 1
Saluiani remedium est personale in rem scriptum, 71. 5
Salvianum non datur sine hypotheca, 118. 3
Salvianum non datur posteriori contra anteriorem creditorem, 140. 5
Salvianum probatis extremis intrat, 144. 1. Competit etiam substititis in testamento, 1
Sapiens adhibendus in confectioe instrumenti supplet quæ sunt iuris, non quæ factum respiciunt, 45. 22. Post instrumentum in iudicio productum non se ingerit, 24
Scientia, & patientia pro consensu habetur, 50. 33
Scientia contentorum in instrumento ex illius productione arguitur, 74. 12
Scientia prohibet alienationis an requiratur, 91. 10. Fideicommissi ex coniecturis resultat, 11
Scientiam emphyteusis finitæ, qui allegat alium habere, probare tenetur, 101. 6
Scientia in ratificante requiritur, 111. 34
Declarat, vt 35
Scientia dicitur certa ex relatione ad aliud, 124. 1
Declarat, vt 2. Contentorum in instrumento arguitur ex illius approbatione, 7
Scientia præsumpta ex consanguinitate, & cohabitatione cum fratre oritur, 132. 7
Scire, & scire debere paria sunt, 124. 8
Sanchez in præcepto. Decalog. lib. 7. cap. 3. 2. num. 33. declarat, 92. 22
Scriptura reperta extra alias non probat, 15. 3
Non rogata, nec publicata per Notarium fidem non meretur, 5. Extra filiam dicitur præparatio ad contrahendum, 6
Scriptura producta contra producentem probat, 120. 10
Sententia ob non prosecutionem appellationis transit in iudicatum, 25. 1. Est exequenda stante illius validitate, & iustitia, 2
Sententia in iudicatum transacta pro veritate habetur, 38. 11
Sententia transit in iudicatum, si in tempore non appelletur, 48. 1
Sententia nulliter, & attentatè lata non priuat possessione, 52. 6
Sententia transit in iudicatum non commissa causa appellationis in termino, 55. 1
Sententia non tribuit ius, sed antea competens declarat, 92. 23
Sententia transit in iudicatum, si causa appellationis non committatur intra biennium, 106. 1
Sententia iniusta non transit in iudicatum, 107. 8
Sententia acceptatio resultat ex non appellatione, 110. 6. Preiudicat Communitati, 10
Sententia vulnerat obligationem Cameralem, 120. 6. Fallit, 7
Sententia iniusta non transit in iudicatum, 153. 8
Sententia validitas ex resolutione actorum resultat, 25. 3
Sententia validitas ex resolutione processus dignoscitur, 43. 3
Iustitia ex decisionibus comprobatur, 4
Sententia pro iustificatione magis attenditur prosecutioni, quam petitiõ, 48. 9
Sententia validitas ex concursu requisitorum probatur, 64. 1

Sententia inter alios secutæ contra non citatum operantur, 80. 7
Sententia validitas processus ex resolutione resultat, 81. 2
Sententia validitas ex resolutione Actorum dignoscitur, 87. 1
Sententia validitas ex actis colligitur, 102. 1
Sententia super statu obtentæ faciunt ius quoad omnes, 114. 11. Fallit non citato habere ius coequalle, 12
Sequestrium impedit executionem Cameralis obligationis, 13. 22
Seruitia in fudo non seruata censentur remissa, 134. 3
Simulatio arguitur ex qualitate personarum, 113. 11
Simulatio non præsumitur, 116. 7. Per plenas, & concludentes probationes est probanda, 8. Sine causa non inducitur, 9. Excluditur consilio de reali numeratione, 10
Singularitas testium administratiua ipsis fidem non adimit, 82. 8
Socium consocium insoludum obligare potest, 53. 1
Mandatum censetur habere ad obligandum consocium, 2. Ex contractu initio contemplatione societatis obligatur, 3. Amplia, vt 4
Sociali nomine contractus dicitur celebratus ex expressione causæ, 53. 4
Item ex qualitate mercium, 7
Societatis diuersa non exequuta non relenat, 53. 8
Solemnitas, & causa in alienatione bonorum Ecclesie requiruntur, 46. 44. Fallit, vt 45. *Declarat*, vt 46. Amplia, vt 47
Solemnitas à statuto introducta omnino seruanda est, 141. 1. Amplia, vt 2. In alienatione rei minoris demandata per testatorem non requiritur, 19. Contra, 20. Sed declarat, vt 21
Solemnitates statuti adhibere sufficit pro validitate obligationis, 74. 4
Solemnitates non sunt necessarie in contractu in executionem paternæ obligationis inito, 125. 5
Non requiruntur in declaratione veritatis, 7
Amplia, vt 8
Solui potest ei, cum quo quis contraxit, 136. 7
Soluisse non dicitur, qui pecunias illico rehaabit, 33. 12
Solutio momentanea est inefficax ubi non sufficit confessio de recepto, 33. 14
Solutio facienda de moneta in pactum deducta, 48. 4
Solutio pensionis sibi ipsi facta dicitur, dum pensionarius hæres fuit tutelaris, 70. 7
Solutio canonis non præsumitur, sed ab allegante probanda, 84. 7
Solutio cadit in dissolutionem propterea non alienæ obligationis, 85. 6. Ab allegante est concludenter probanda, 7
Soluens notabilem summam pro aliquo præsumitur soluere de illius mandato, & pecuniis, 94. 1
Solutiones canonum per plures annos conducent ad probationem dominij Ecclesie ad effectum obligationis inducendæ impofterum, 107. 7
Solutio in præteritum præsumitur ex vltima solutione triennali, 113. 2. Præsumitur ex coniecturis, 3
Solutio obligatio extinguitur, 127. 3
Declarat, 4
Solutio eius, quod debetur omnis tollit obligationem, 130. 1
Solutio facta nominato in instrumento liberat, 130. 8. Amplia, vt 9. & 10
Solutio eius, quod debetur, tollit obligationem, 136. 1
Solutio etiam capitalis census fieri potest ei, cum quo

quo quis contraxit, 146.7. Contra, 8
 Solutio facta præsumitur in vim præcedētis obligationis, 154.1. Facta præsumitur in extinctionem summæ coequalis, 2. Cedit potius in causam debiti proprii, quam alieni, 3. Cedit in graviores causam, 4. Cedit in causam debiti iam maturati, 5. Cedit potius in causam debiti necessarij, quam voluntarij, 7. In quam causam cessit coniecturis probatur, 10
 Solutiones factæ in extinctionem vnus debiti non possunt declarari in aliud, 154.11.& 12
 Spoly extrema, quæ, 27.1
 Spoliatus est in sua possessione restituendus, 59.33
 Sorer exclusa propter masculos non facit partem in legitima nisi favore masculi, 83.3
 Spoliatus est restituendus ad rem, vel ad pretium, 112.3.& 4.
 Spoliatus non tenetur respondere in petitorio ante sibi factam possessionis restitutionem, 118.9
 Statutum expressè disponens de emphyteusi non comprehendit Ecclesiasticam, 56.8. Amplia, 9
 Statutum Celenæ ex lapsu decenniij solutionis præsumptionem inducit, 65.5
 Statuta annullantia contractus filiorum familias resistunt civilis obligationi, non autem naturali, 82.7
 Statutum Vrbis cap. 154. non ligat Ecclesiasticos, 106.3.
 Statutum communitatis cum auctoritate Ducis factum, ipsius Ducis dicitur, 110.17.& 18
 Statutum laicale non comprehendit Ecclesiasticos, 122.4. Amplia, vt 5. Laicorum favorabile trahitur etiam ad Clericos si eo vti volunt, 6
 Declara, vt 7
 Statutum Narniæ inter solemnitates in contrahibus mulierum adhibendas, expressionem causæ non requirit, 143.3
 Narniæ casum iuratum non comprehendit, 6
 Statuti existentia sufficit absque eo quod probetur vsus, 160.4. Qui præsumitur, 5
 Statutum non attenditur, cui fuit derogatum, 160.9
 Statutum exclusivum femininarum non habet locum vocatis feminis, 165.8
 Stylus ex fide Notarij non probatur, 126.16
 Qualiter probandus, 17
 Subfœdum deouolit ad proximum, non autem ad mediatum, 156.2
 Subreptio non resultat ex taciturnitate eius quod expressum concedentem non remouisset, 160.14
 Enitatur quoties Papa in genere potuit cogitare 20
 Subrogatio intelligitur facta cum partis conditionibus, &c. de quibus in subrogato, 68.4
 Substantia rei standum, donec aliud circa quantitate probetur, 68.12
 Substitutio simpliciter facta de descendētibz est vulgaris, 53.1. De descendētibz ex coniecturis dicitur fideicommissaria, 2. Facta deficientibus omnibus est fideicommissaria, 10
 Substitutio expressa excludit ius accrescendi, 72.4
 Substitutio vulgaris per additionem expirat, 117.4
 Et 5. facta alicui, & eius filius est vulgaris, 7
 Substitui sub conditione a facto tertij dependente non est prohibum, 129.16
 Substitutio femininarum generalis indeterminata, ac collata in tempus remotissimum non restringitur ad filias primi gradus, 161.4
 Substitutio femininarum comprehendit non solum feminas ab ultimo grauato genitas, sed & alias descendentes, 165.2
 Substitutio in casum natiuitatis, aut obitus habet locum etiam in casum non Natiuitatis, 166.2
 Substituti ad exclusionem sufficit existentia vocati,

166.7. Fallit, vt 8
 Substituti vnus dictum, aut factum non releuat, 167.12
 Substitutus vulgariter vterius non censetur granatus 117.8.& 9
 Subiratio scripturæ præsumitur facta ab habente interesse, 114.24
 Summa certa in iudicio Saluiani exprimi debet, 104.4. Cetta dicitur, si ex instrumento crediti constet, 5
 Superioris auctoritas in qualibet promissione præscripta censetur, 24.57.& 61
 Supplicatio retenta si relaxetur cessant oppositiones, 51.26.
 Supplicatio an præsumatur porrecta ab eo, vel de mandato illius, qui orator nominatur, 111.36
 Supplementum legitimæ non potest grauari, 123.17
 Superfluitas est vitanda, 136.15
 Syndicus Ecclesiæ recipiens partem canonis præiudicat Ecclesiæ in pena caducitatis, 13.8

T

Tactum plus non operatur, quam expressum, 162.6
 Talis vnusquisque præsumitur, quales sunt illi, cum quibus conuersatur, 121.20
 Tariffa dat legem exactioni appalus, 150.43
 Taxatum plus exigens restituere tenetur, 44
 Tempus non est causa tollendæ, aut inducendæ obligationis, 30.4
 Tempus probari debet ab eo, qui se fundat in tempore, 114.30
 Termini susceptio ad soluendum canones facit ad miniculum pro probatione Domini, 107.3
 Tertium nullitatem quando allegare possit, 156.10
 Testari Vassallus potest de feudo merè hereditario, 12.2
 Testati in causa sola voluntas testatoris inspicitur, 12.17
 Testamentum patris valet, si filio aliquid relinquit iure institutionis, 92.12.& 21. Patris est nullum ob præteritionem filij, 13.& 17.& 18.& 19.& 24. Patris ex defectu voluntatis rumpitur, 14.
 Patris vt valeat filius in aliqua parte instantis intelligitur in legitima, 15. Amplia, vt 16
 Testamenti existentia probatur contra allegantem erronee confectum fuisse, 114.37
 Testamentum patris ex præteritione filij rumpitur, 117.2
 Testamentum Patris ob pupillarem est testamentum filij, 135.3
 Testator volens bona sua remanere penes masculos intelligitur per fideicommissum, 53.9
 Testator vocando filios, ex Titio hæc verba sunt demonstratiua, 92.4
 Testatoris dispositione iuari non habens requisita, 97.24
 Testatoris dispositio relatiua ad alium testamentum operatur, vt omnia disposita in testamento relato censentur disposita in referente, 108.3
 Testator, qui de masculis in vna parte testamenti mentionem fecit, in alia si voluisset, expressisset, 161.10
 Testator iurisperitus, si voluisset vocare solos masculos, non fuisset vsus verbis aptis comprehendere feminas, 163.8
 Testatorem incontinenti se cortessisse non est præsumendum, 159.8
 Testatorem voluisse se conformare dispositioni iuris præsumitur, 93.19.& 20
 Testa apposti in vna scriptura non censentur tepe-

titii in altera ex diuersitate temporis, 15.8
 Testis alternatè deponens non dicitur contrarius
 deponentibus de altero ex alternatis, 28.8
 Testes in minori summa contestes dicuntur, 39.12
 Testes negatiui non coarctantes eam non probant, 46.10
 Testes de auditu non probant, 95.3. & 6.
 Testes singulares probant voluntatem, 102.11
 Testes Vniuersitatis pro ea non probant, 110.23
 Numero plures præferuntur paucioribus, 24
 Testes examinati ad perpetuam memoriam non probant, 114.13. Non bene informati nullam fidem merentur, 14. Inimici reiciuntur, 15. De auditu à principali non probant, 16. De fama ante litem motam deponere debent, 17. De fama deponere debent, à quibus ortum habuerit, 18. De fama non probant in materia adulterij obiectus, 19
 Testes verisimiliora deponentes præferuntur, 121.7
 Debent præcise deponere circa tempus, quando agitur de reprobando alios testes, 8
 Testes singulares concurrentibus, de quibus hic, non probant, 153.12
 Testi deponenti super quantitate expensarum, & non reddenti sufficientem rationem non creditur, 46.19
 Testis reddens rationem sui dicti ineptam, non probat, 46.21
 Testis mortuus dicitur stare pro instrumento, 49.14
 Testis de facto proprio deponens facit plusquam semiplenam probationem, 63.13. Amplia, vt 14. & 15. & 16. Ante examen Procurator probat, 17
 Sacerdos quauis Procurator probat, 18
 Amplia, vt 19
 Testis dictum debet reduci ad terminos libri reiecto excessu, 112.12. Fides diminuta circa vnam diminuitur etiam circa aliud, 12. Deposito super interrogatoriis magis attenditur, quam super capitulis, 14
 Testis dubitativè deponens non probat, 114.20
 De credulitate non probat, 21
 Testis vnicus de auditu non probat, 121.11
 Vilis, ac pauperimus nihil probat, 12. Singularis non facit fidem, 13. Qui ex sua depositione commodum attendit, non probat, 15
 Testes examinati ad perpetuam memoriam pendente lite non probant, 123.13
 Testes Domestici concurrentibus adinuiculis probant plenè, 132.6
 Testis reddens rationem ineptam non attenditur, 153.6
 Testium dicta adminiculantur ex partitis solutionum, 68.11
 Testium numerus supplet eorum defectus, 110.3
 Transmissio fideicommissi ex coniecturis inducitur, 72.7
 Transmissio fit ex coniecturis fideicommissi conditionalis, 93.1. Facilius inducitur quam vocatio, 2
 Non cessat, licet testator aliquo proprio nomine vocauerit, 23
 Transmissio in fideicommissio conditionalis non habet locum cessantibus coniecturis, 152.8
 Transmissio sententiæ æquiparatur, 38.12
 Transactio super re non data, nihil hinc inde dato, est nulla, 61.13
 Transactio extinguit litem, & parit effectum rei indicatæ, 92.2. & 6. Super re clara non sustinetur, 3. & 4. & 5. Facta à minore requirit causam, 7
 Requirit in minore causam veram, & non damnosam, 8. Vt valeat lis requiritur, & quod vtrique detur, aut remittitur, 10. & 11
 Transactio fuit adinuenta ad dirimendas lites, 111.15. Rescinditur quando nequit adimpleri, 18. Et quando est, 19

Transactio liti finem imponit, 75.1. Super re dubia, & incerta fieri debet, vt valeat, 2. Et quod hinc inde detur, 3. Vt valeat à lite recessus sufficit, 4
 Transactio inita in euersionem fideicommissi non sustinetur, 91.9
 Transuersales descendentes à primo acquirente succedunt in feudo, 5.1. & 3. Fallit, vt 8
 Transuersalis melioris conditionis esse non debet quam descendens, 93.10. & 12
 Trebellianica potest prohibere filiis primi gradus, 59.18.
 Trebe llianica censetur prohibita vbi testator mandatum totum restituit, 90.9. A donatio non detrahitur, 10
 Textus in l. cum iia, & l. Petro, ff. de legat. 2. qualiter procedant, 93.30
 Trebellianica prohiberi potest etiam filiis primi gradus, 108.4
 Trebellianicæ, & Falcidicæ prohibita detractione non fit extensio vbi fideicommissum non adest, 148.6.
 Tutela validitas dum controuertitur, administrator deputatur, 147.11
 Tutor tenetur non solum de animalibus, sed etiam de eorum fructibus, & scetibus, 39.9
 Tutor non datur matre non citata, 121.6
 Tutor datus in testamento etiam imperfecto confirmari debet, 147.1. Qui erat inimicus patri remouetur, 2. Habens litem cum pupillo de maiori parte bonorum remouetur, 3. & 5. Limita, vt 4.
 Absens à loco tutelæ non admittitur, 7. Affectans tutelam repellitur, 8. Non adimpleus solennia repellitur, 9. Non inuestiens pecuniam pupillorum remouetur, 10
 Tutrix alienand o non præiudicat pupillis, 105.9

V

Valor stabilis per biennium non præsumitur mutatus, 106. Rei non minuitur ex implicatione pretij pro securitate, 11. Per Peritos probatur, 13
 Valor bonorum tracta temporis mutatur, 128.2
 Vassallus feudum sine licentia Domini alienare nequit, 1.1. Sine licentia alienat in comprehensum, 2
 Venditio facta iure proprio, & per verum allodium arguit rem non esse emphyteuticam, 36.9
 Venditio non censetur facta, nisi de portione ad venditorem spectante, 124.10
 Venditione resoluta perinde est, ac si retrofacta non fuisset, 118.8
 Venditio damnosa mulieri non est permittenda, 119.14
 Venditor de euictione etiam non promissa tenetur, 106.10
 Verba pro cauzione sunt ambigua etiam ad locationem, 13.17. Contrahentium non mutant naturam contractus, 19
 Verba apposita in concessione emphyteutis Ecclesiæ, quod Dominus esset libera, & liberè pertineret ad inuestitum, eiusque hæredes quoscumque, intelligenda sunt de libertate quam natura contractus emphyteutici, & consuetudo admittit: Amplia, vt 7
 Verba dante, & soluente, numerationem non probant, 33.2. Quia habuit, & recepit non important solutionem, 3. Quæ habuit numerationem probat, 4. Hic in præsentia important numerationem, 7. Declara, vt 8. Media declarantur à præcedentibus, & subsequentibus, 2
 Verba, spedito alla vela quid importent, 42.21. & 2
 Verba

Index Rerum.

Verba, volo eligere, non disponunt, sed actum futurum enunciant, 49.5
 Verba, *per nissum tempo auenire*, durationem perpetuum denotant, § 3.12. Quodcunque tempus, omne in infinitum significat, 18. Tractum temporis importantia fideicommissum induunt, 32
 Post mortem habent tractum temporis successuum, 36. *Morifsero, o moriranno* referuntur ad quodcunque tempus deficientie, 40. *Non ci essen.* do quandocunque tempus respiciunt, 41. *Poglio, che sia* fideicommissarii magis quam vulgari adaptantur, 43. Ciuilia ex coniectura, voluntate testatoris possunt obliquari, 45
 Verba vocationis clara voluntatis questionem non admittunt, 72.1
 Verba simul coniuncta in eodem sensu accipi debent, 81.7. Gratiore concedimus, & donamus, non tollunt feudalitatem, 8
 Verba de iure faciendis qualificant etiam legitimam, 91.8
 Verba *per altri, di tanti riceuenti* important numerationem, 116.3. Pro totidem cambiatis numerationem non important, 4
 Verba immediate adiecta recipiunt declarationem ab antecedentibus, 130.11. Cedendi iura in procura posita dant facultatem extinguendi censum, 14. Debet semper aliquid operari, 19
 Verba donec eorum, & cuiuslibet eorum linea durabit, operantur exclusionem Domini a feudo, donec aliquis ex lineis vocatorum extiterit, 131.13
 Verba semper in proprio significato sunt accipienda, 137.3
 Verba generalia à verbis specialiter adiectis interpretationem recipiunt, 149.39
 Verba, *per la valuta*, important numerationem, 154.6
 Verba eodem modo, & forma, quibus disponitur per statutum illud non restringunt, sed dant formam procedendi, 160.12
 Verba qualificant personas, quibus immediate sunt apposita, 165.3
 Verba præsupposita nihil disponunt circa præsuppositum, 167.11
 Verbum, *suppetunt*, omnes facultates comprehendit, 46.25
 Verbum, *deficiuntibus*, quemcunque casum non existentie amplectitur, § 3.42. *Lascio* institutionem factam per verba directa trahit ad fideicommissariam, 44
 Verbum, *habet*, etiam ad præteritum refertur, 99.5
 Verbum, *instituit*, est directum, nec potest obliquari, 117.6
 Verbum, *dona*, importat necessitatem & formam, 149.35
 Verbum, *descendentes*, ex propria significatione feminas capit, 161.8
 Veritas narratorum aliunde, quam ex partium assertionem est probanda, 46.42
Vermigil. consil. 136. & *consil.* 137. declaratur, 14952
 Vidua præsumitur diligens in dote recuperanda, 48.14

Visitationes factæ ab Episcopo post Concilium Tridentinum non constituent in quasi possessione iurisdictionis ordinariæ, 99.10
 Visitandi ius pendet à iurisdictione Episcopi, 109.17
Verso probari debet ab eo, qui cum minore nulliter contraxit, 141.17. Amplia, vt 18
Via publica coherentiam impedit, 160.23
Vocabulum regionis verificatum identitatem probat, 22.9
Vocati in solidum censentur simili granati in inestitura, § 1.11. Successiue non possunt sibi ad iniuriam præiudicare, 12
Voluntas declaratio facta sub conditione non purificata perinde reputatur, ac si facta non fuisset, 49.9
 Voluntas non dicitur perfecta, nisi reducat ad actum, 49.4
 Voluntas etiam ex actu nullo colligitur, 53.5
 Voluntas declaratur etiam ex actu nullo, 59.23
 Voluntas regulanda à facultate, quam quis opinatur habere, 64.16
 Voluntas testatoris in fideicommissis totum facit, 80.10
 Voluntas etiam ex actu nullo colligitur, 83.6
 Voluntas vltima non debet pendere ab alieno arbitrio, 129.15
 Voluntas conservandi bona in familia restringitur pro prælatione masculorum, & agnatorum, 163.4
 Voluntas testatoris in fideicommissis attenditur, 164. n.3
 Voluntas testatoris qualis fuerit tempore dispositionis & non præparationis attenditur, 167.9
Vfus in contrarium faciendo renouationis non dicitur probatus nisi euenerit casus renouationis, eaque petita fuerit denegata, 35.3. & 6
Vsfructuarij, & fideicommissarij æquiparantur, 53.4
 Vsusfructus venditio non sustinetur, nec etiam respectu commoditatis, 64.12
 Vius vnus est compatibilis cum possessione plenaria alterius, 110.16
Vsura est quicquid accedit sorti, 2.8
 Vltra est quicquid accedit sorti, 16.8
 Vsurae dotales soluto matrimonio per mortem vtriusque coniugis exigi amplius non possunt, 96.1
 Vsurae vsurarum, ne ex consuetudine exigi possunt 149.49
Vtilitas temporalis, sed perpetua requiritur pro alienatione rerum Ecclesiæ, 46.35. Euidens Ecclesiæ est probanda etiam quando res est solita concedi, 41
 Utilitas præsens cum futuro periculo compensanda, 115.8
 Utilitas Ecclesiæ aliunde probanda, quam ex confessione concedentis, ac recipientis in feudum, 128. n.3
Vulgaris in compendiosa substitutione continetur, 55.6
Vxor secundo nubens habet vsusfructum in bonis mariti, 66.3
 Vxor non tenetur pro viro, 119.11
 Vxore mortua fructus dotales non debentur etiam si supersint filij, 127.11

